

R. P. TOBIÆ LOHNER
BIBLIOTHECA
MANUALIS CONCIONATORIA
ORDINE ALPHABETICO DIGESTA.

EDITIO NOVISSIMA

Ad commodiorem usum in septem Tomos distributa, cui
nunc primum accedit

OPUSCULUM

INSTRUCTIO PRACTICA

DE MUNERE CONCIONANDI, EXHORTANDI, CATECHIZANDI.

TOMUS SEPTIMUS.

CONTINENS

Appendicem historicam, Catalogum historicorum celebriorum, Indicem
Concionatorium in Evangelia Festorum & Dominicarum, Indicem
Generalem, & Opusculum de munere Concionandi &c.

BASSANI MDCCCLXXXVII.

PROSTANT
VENETIIS APUD REMONDINI.

Superiorum Permissu, ac Privilegio.

TC#EO22061

7: TC#EO22071

JESU CHRISTO, VERBO DEI FILIO,

INCREATÆ PATRIS CÆLESTIS SAPIENTIÆ,
ÆTERNO DEI VERBO,

OMNIUM SCIENTIARUM FONTI UBERRIMO,

LIBRO VITÆ OMNIA PRÆDESTINATORUM NOMINA EXPRIMENTI,
BIBLIOTHECÆ OMNI SCIENTIARUM GENERE INSTRUCTISSIMÆ,

Ex qua S. Bonaventura omnem suam doctrinam se hausisse confessus est,
cujus verba singula, apicelque spiritus & vita sunt,

In qua Originales S. SCRIPTURÆ & SS. PATRUM atque DOCTORUM Sententia,

Omnium Virtutum EXEMPLA perfectissima,

PARABOLÆ ET SIMILITUDINES,

Sine quibus non loquebatur ad Intellectum convincendum aptissima;

MOTIVA AC MEDIA AD OMNES VIRTUTES ASSEQUENDAS EFFICACISSIMA,

Brevissimum & solidissimum totius Sacræ ASCESEOS seu doctrinarum ad
perfectionem pertinentium Compendium:

CONCEPTUS PRÆDICABILES,

Quales nullus hominum unquam locutus est,

MISCELLANÆ AC FONTALES

Omnium sapientum doctrinæ,

Et AXIOMATA denique non tam mellifluo ore eructata, quam efficacissimis exemplis confirmata

Uberrime velut in Fonte continentur.

Hanc spem Bibliothecam Manualem plurimum adauctam, & Septimo Typo
felicititer expressam,

VELUT AUTHORI PRIMARIO

In æternam Beneficiorum acceptorum memoriam,

In perpetuam Debitoris obligatissimi Sygrapham,

In Amoris ardentissimi tenue argumentum,

In Desiderii obsequiosissimi constantissimum pignus,

In æternum, semperque memorem summi tui Benefactoris titulum,

Quamvis non sine verecundia

OB MUNERIS ET OFFERENTIS VILITATEM,

Nec sine timore

OB TANTAM ACCIPIENTIS CELSITUDINEM AC MAJESTATEM;

Magnam tamen fiduciam

OB NOTAM IPSIUS CLEMENTIAM ET BENIGNITATEM,

Nec minus prompta voluntate

OB DEBITORUM EX INMERITA MUNIFICENTIA CONTRACTORUM MULTITUDINEM,

EJUSDEM

Humillimus Servus, Indignissimus Discipulus, Obscristissimus Debitor,

Offert ex animo, dicat ex Debito, Dedicat ex amore,

Atque ut optatam Operi huic Benedictionem,

Ad illustrandum legentium Intellectum,

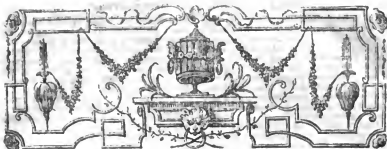
Ad promovendam iultraoniam voluntatem,

Ad solidam mentium Delectationem

Largissime, clementissimeque imperiri dignetur,

Humillime rogat, impense obsecrat, & suppliciter obtestatur. N. N.

BIBLIOTHECÆ M A N U A L I S CONCIONATORIÆ.

A P P E N D I X, SIVE TITULUS PECULIARIS, *Varias memoratu dignas complectens HISTORIAS.*

P R O Æ M I U M.

UM magnam partem hujus Bibliothecæ Historiarum narratio sibi venditæ eorumque fructum, & utilitatem ipsa experientia testetur; visum est opera pretium fore, si pauca quadam de hac ipsa utilitate præmittantur, ad majorem huic Titulo æstimationem conciliandam. Deinde, cum possim varia, & æque satis memorabiles Historiæ, ab Authoribus referantur, quæ vel ad reliquos Alphabeti Titulos commodè referri non possunt, vel si posuissent, tardius obviæ facili sunt, cum interim libro huic æronis imponeretur a typographo, etiam ista appendicis loco breviter hic recensere opera pretium duxi, ita tamen, ut, quo facilius sit earum usus, accurata illarum in Indice libri hujus universalis fiat mentio. Denique vero, ut de ipsarum etiam autoritate, & qualitate constet, brevis indiculus notiorum Authorum cum eorum Elogio adjicietur.

§. I. DE ESSENTIA, UTILITATE, ET DIGNITATE HISTORIÆ.

I. PRIMO itaque faciendum est, historiam in genere rectè definiri: veram rerum gestarum expositionem. Unde & imago veritatis dicitur, ut significetur, primariam Historiæ proprietatem esse ipsam veritatem, siue quæ historiæ nomen obtinere non potest.

II. Dividitur autem communiter in Historiam simplicem, quæ unum tantum factum enumeratur; & multiplicem, quæ plura eodem libro facta enumerat; & si quidem annorum ordinem observet, Annalium nomen sortitur; si vero dierum ordinem observet, Diarium, seu Ephemeris appellatur. Alii historiam in communi in quatuor species dividunt. vel enim de varietate locorum agit, eorumque originem, frum, prærogativas exponit; & hæc Geographia vocatur; vel

tempora, quibus res quælibet gesta fuerunt, enarrat, & hæc Chronologia appellatur; vel generationem, & successionem integrarum familiarum proponit, & hæc Genealogia nominatur; vel denique nuda facta absque respectu speciali locorum, temporum, familiarum, enarrat, & hæc nomen historiæ velut proprium sibi retinet.

III. Porro ad utilitatem historiæ quod attinet, ut semper maxima Authoribus est visa, utpote continens sequentes fructus: Et primo quidem conducit ad Deum glorificandum, quem in finem Christus dixit Matth. 5. Apostolus: Vos estis lux mundi; se ergo luceat lux vestra (& exempla bona) coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in celis est.

IV. Secundo, conducit ad sanctos optimo cultu honorandos; nam, teste S. Augustino: summa religio est imitari, quod colimus. Cui

S. Ildeph.
ser. v. de
Assump.
etiam S. Ildephonus adimploratos, dicens: Imitamini Matrem Virginem, & Sanctos omnes, quos laudatis, quoniam non tantum illis prod-
est nostra laudatio, quam vobis eorum imitatio. Unde ipso magis placeat imitator duc-
tas, quam laudator otiosas: tamen vera lau-
datio cordis imitatio est operis. Et S. Hiero-
nymus: Igitur, dilectissimi, amate Mariam,
quam colitis colite, quam amatis; quia tunc
vere colitis, & amatis, si imitari velitis ex
toto corde, quam amatis.

S. Hieron.
Jeru. de
Assump.
V. Tertio, conducit ad virtutes exercendas,
& vitia declinanda, uti sapienter advertit
Erasmus dicens: Nullis ea libris plus utilita-
tis capi potest, quam ex eorum monumentis,
qui res publice privatimque gestas bonae fide
posteris prodiderunt. Ex bonae enim fidei
Scriptoribus super alias innumeras hae prae-
cipue capitur utilitas, quod bonorum regum
animos ad res cum laude gerendas accendit
vel Tyrannorum cupiditates cohibet, ac re-
frinat, dum utrique conseruat horum libris
suum vitam omnem, mox in totius orbis,
imo saeculorum omnium theatrum producendam;
& Et quicquid in addito nunc vel celant,
vel abscondito foveo praeferunt, vel metu diffusi-
larissima in luce sub oculis omnium traducen-
dum, quam iam metu pariter, ac spe li-
bera posteritas, ex illo corrupta studio, ma-
gno consensu recte factis applaudit, parique
libertate his diversa explodit, exstulabitque.

Erasm.
in praes.
in sen.
VI. Quarto, conducit ad prudentiam ac-
quirendam; uti recte Diodorus Siculus indi-
cavit dicens: Nihil utilius, jocundiusque co-
gitari potest, quam in humane vitae theatrum,
quod historiam partibus omnibus mire instru-
tam habet, sedentem, periculis avorum, sine
suo periculo cautum, sapientemque fieri:
Exempla capere omniunia, quae ad usum
nostrum utiliter qualibet in re traducas. Cum-
que maiorum hominum de summis rebus
maximis consiliis interfueris, id quod cupi-
dissime homines avemus, eorundem etiam
eventibus interesse, & quod per angustiam vi-
tae hominum impossibile sit alioqui, saecula
tota memoria conjungere: maximorum impe-
riorum auspiciis, progressus, & finem vide-
re: malorum seu privatorum, seu publico-
rum causas lincide cognoscere: in omni ar-
dua, magnaque re, qui ante te periclitatur,
qui in discrimine te praecedat, habere: nec
usquam experimento certo defuit, ac ut in
summam & retrostet (quod proprium sapien-
tis viri officium est) futura scienter in omnes
eventus perspicere, praesentia judicare. Ex
consensu Plinius dicens: Historia utilitas est
magna. Haec enim felicitatem nobis partici-
pat, & citra ulla documentum prodest homi-
ni. Quod enim pulchrius, quam non,
quod alicui egerint, querere, sed quid optime
actum sit, nobis proponere ad imitandum?
Seniorum consilia, quos longa aetas pruden-
tiores efficit, laudantur a junioribus: at hos
tanto antecellit historia, quanto plura exem-
pla complectitur duriturnitatis temporis, quam
homine aetas. Praeterea juniores historica le-
ctio antiquioribus aequat prudentia. Adde quod

natu majoribus rerum experimenta submini-
strat, privatos vero imperio dignos efficit.
Imperatores ob immortalem gloriam ad pra-
clara facinora impellit: & ut in summa di-
cam, omnium rerum series, quibus hominis
felicitas paratur, tribuit historia debet; est
enim cufos eorum, quae cum virtute astra
sunt, testem te malefactoris praebens.

VII. Quinto, conducit ad humilitatem ex-
ercendam, uti S. Gregorius sapienter nota-
vit dicens: Fit plerumque in audientes am-
plex adjunctorum in exemplis Patrum, puta
amore venturae vitae ex praecedentium compar-
atione accenditur, & si se aliquid esse existi-
mat, dum meliora de aliis cognoverit, bami-
liatur. Hinc S. Antonius a S. Paulo revertens
dixit. Heu me miserum peccatorem, qui non-
nisi umbra sum Monachi, & falso Religiosi
nomine glorior. Vidi Eliam, vidi Jo. Baptistam
in deserto, cum vidi Paulum in Paradiso.

VIII. Sexto, conducit ad animos efficacius
movendos; nam teste S. Chryf. Multo fidelior,
& certior est doctrina operum, quam sermonum.
Nam qui talis est, etiam fides, & cum non
videatur, docere potest; & alios quidem, qui
illum vident, & alios vero qui de illo audiunt,
& multa fructus, Dei gratia, non tantum pro-
pter se, sed etiam propter alios; qui illum vi-
dent, & incitantur, ut glorificent Dominum.
Talis per mille linguas, & multis plures, gra-
tias ferit; & laudes Deo. Hinc S. Laurent. ju-
dicit: Dabis vocem tuam vocem virtutis, si quod
suades, tibi prius persuasisse cognoveris; va-
lidiore operis, quam oris vox est, fac, ut lo-
queris. Unde Petrus Faber verba dividebat
verborum, verba cogitationum, & verba factio-
rum, ac per haec, exempla intelligebat, quae
ceteris essent multo efficaciora ad persuadendum.

IX. Septimo, conducit ad proximum in odo-
rem virtutis trahendum; uti S. Gregorius in-
firmavit, dicens: Volantia animalia seveissim
feriunt alios, quia sanctorum mentes in eo, quod
sapientia appetunt, consideratis invicem alteri-
us virtutibus, excitantur; alia enim sua me-
percutit, qui exemplo ad sanctitatem me me-
lius accendit, & alia mea vicia cum animal se-
rio, si aliquando alteri opus bonum; quod imi-
tatur, ostendo. Et confirmans id ipsum S. Bern.
qui super illa verba: Trabe me posite, capre-
mus in odorem angustiarum nostrorum &c., pul-
chre sic discursit. O pulchra, O felix, O bea-
ta, edidere nobis hujus distinctionis rationem.
Trabe me, ait, quare me, & non nos? an hoc
bonum invideo nobis? Absit. Neque enim pri-
us dixisset, adolescentulus esse tecum cur-
surus, si sola post sponsam ire voluisset. Car-
go pluraliter max sustinuitur curremus, tan-
to singulariter possidetur. Non curram ego so-
la, & si solum me trahi petierim, current
& adolescentula mecum. Curramus pariter, cur-
remus simul, quo odore angustiarum nostram,
illa meo excitata exemplo, & hortata.

X. Octavo, conducit ad virtutis studium
facilitandum, cujus rationem S. Greg. assignat,
dicens: Illa vox Androgoni corda libentius
penetrat, quam dicentis visa commendat, quia,
quod loquendo imperat, ostendendo adjuvat,
ut fiat. Non enim difficile affirmatur, quod
jam

S. Greg.
1. 2. Dial.
in prom.

S. Hieron.
in vita
S. Bern.

S. Chryf.
hom. 32.
ad pop.

S. Laur.
Justin. de
confess.
loc. Laur.
epist. 12.
n. 104.

S. Greg.
hom. 14.
mer.

S. Bern.
1. 2. in
Cont.

S. Greg.
1. 2. p.

Blind. St.
cul. in
prom.
Vit. Paul
disc.

V. L. de
Lectura.

S. Chryf. f. 11. sup. 6m.
iam factum conspicitur. Propterea, ut vult S. Chrysostomus, Sandiorum vitas, & conversationem in divinis Scripturis præscriptam Spiritus Sancti gratia reliquit, ut discerent, quod licet ejusdem fuerint natura, virtutibus tamen differant, ne simus nos ignavi, & desides in iisdem exercitiis. Hinc S. Augustinus de se ipso factus est: Exempla servorum tuorum, quod de nigris ludicis, & de mortuis vivos feceras, congestas in sinum cogitationis nostræ urebant, & absumentem gravem torporem, ne in ima vergeremus, & accendebant nos valde.

S. Aug. 1. Conf. 6. 1.
Ut adeo merito dixerit Thomas Kempensis: Esti onerosa sit præsens vita, facta est tamen jam per gratiam tuam valde meritoria, atque exemplo tuo, & Sandiorum tuorum vestigiis, infirmis tolerabilior, & charior.

S. Amb. sup. Psal. Beati in macul.
XI. Nono, conducit ad animum, & corpus creandum; nam, ut S. Ambrosius recte advertit: est infirmis nobis, ut casum pudicus, sapientem prudens, misericos liberalem affectu pro diligit, & visum suar in aliis amet. In plerisque justis aspectus admonitio correctio- nis est, perfectionibus letitia est. Et de Alphonso Rege Aragonia scribitur, quod Caput laborans adversa valetudine, Medici multa medicamenta adhibentibus, ingravissimo morbo, Quirici Curtii historias de Alexandri Magni rebus gestis descriptas legere coepit, cuius lectio delectatur, cum omnem morbi improbitatem superasset, sanitati restitutus: Valeat, inquit, Avicenna, valeat Hippocrates, & alii Medici, & vi. at Christus ratiator sanitatis meæ.

Mons Spiv. de distis Alphon.
Lam. Hb. 1. 1. 1.
XII. Decimo, conducit ad fideles monitores procurandos, ut Demetrius Valerius indicavit, qui Ptolomæum adhortari solebat, ut sibi pararet libros de regno, deque militari imperio gerendo tractantes, eosque evolvet: Propterea quod ea, da quibus amici non audent admonere Reges, in libris scripta habeantur.

§. II. MEMORABILES HISTORIÆ.

*In communibus simul non contenta; tumul-
tuarie exhibitæ, Damnum voti
non servati.*

S. Greg. 1. 2. dist. 6. 2a.
I. Quidam S. Benedicti Monachus, cum multis precibus impetrasset, ut discere ex Monasterio posset, vii Monasterium egressus, Draconem aperto sibi ore insidiam- tem confexit. Quare magnis clamoribus Fra- trum auxilium invocans, ab iisdem accurren- tibus, sed nihil videntibus, tremens, ac pal- pitans ad Menasterium reductus est.

Utilitas voti.

Mad. p. 2. 1. 1. 2.
II. Cum Christus aliquando Sancto Fran- cisco apparuisset, atque, ut trinam ipse obla- tionem faceret, præcepisset: Franciscus au- tem, se nihil amplius habere respondisset, iussus est manum in unum inferre, & quod ibi inventum esset, offerre. Quod cum ille fe- cisset, prima, secunda, & tertia vica num- mum aureum bene grandem qualem numquam vidisset se meminere, invenit, quibus tria re- ligiosa vota signifiçari intelligebat; quia ipse

satebatur tam perfecte se obtulisse, ut nihil circa eorum observationem propria ipsum con- scientia redarguerit.

Votum servatum.

III. Rex Asa, cujus cor erat perfectum, & i-
telle Scriptura, cunctis diebus ejus, ea qua
voverat pater suus, & ipsa intulit in domum
Domini, argentum, & aurum, vasorumque
diversam suppellectilem.

IV. Cum affectu Anna amaro animo, oravit
ad Dominum flens largiter, & votum vovit
dicens: Domine exercituum, si respiciens vi-
deris afflictionem famulæ tuæ, & recordaris
mei fueris, nec oblitus ancillæ tuæ, dederisque
servæ tuæ sexum virilem, dabo cum Domino
omnibus diebus vitæ ejus, & novacula non
ascendet super caput ejus.

Observantia filialis.

V. Franciscus Calendenius jam vir, & Ju-
ris prudentia fama, ac celebritate in patria
principes, & conjuge, ac prole auctus, mul-
tam tamen sibi abire diem voluit, quin ad
Honestæ Barulizæ parentis genua accedens eam
sibi bene precari poscueret, ac si materna qua-
dam senectute illa moras æstaret, nihilomi-
nus modestissime perseveraret. Quod si quacu-
que demum de causa id domi sub vespem
æsequi non possuisset, ubicunque sequenti die
matrem obviam habuisset, vel in ipso foro of-
ficium raponebat. Quod enim erubesceret na-
tura jura tanta testæ exemplo tuæ, qui Ca-
sati juris celeritatis effectus interpres: nulla in-
terpretantis non illor est ratio, quam factio exequi.

Angelus per tres nuntios de morte monens.

VI. Prænobilis Adolascens supra mortales
curas se attollens, humana paulatim contem-
nens, feritico studio ad æterna tendere ac-
cepit: scilicet angebat hic animum matris,
ne mori quondam, siqua improvise saperetur,
imparatus, tærmisque occurreret. Nam ob-
ram assiduas preces, vel certe suspiria carora
funditabat, quibus unum hunc favorem a su-
peris eblandiretur, ut divinitus moneretur,
& insidiantem a tergo mortem tempestive ex-
spectare posset. Hac tam pia postulata a Deo
impetravit, & genus suum tutelarem in con-
spectum habuit, qui asseveravit e vita prius
non abiturum, quam nuntiis a se promissis
monitis, accingi supremo itineri plus triduo
posset. Hoc munitio accepto, non opprimen-
dum incautum, caput fa ludensque dare, ubi-
dique relinquens signa latitæ, ac tandem per
abrupta vitorum præceptis, in deterrum re-
pente evasit; nec jam parentes, non propin-
qui, non Magistratus valuerunt a vita licen-
tia revocare, quibus hoc unum ut clypeum
objiceret prius ago, quam moris occupet,
resipiscam. Evenit, ut iter illi in vicinum
oppidum esset, in quo itinera e saltu latro-
nes in hominem involant, per quorum micen-
tes gladios, subditis equo calcitrans non sine
vulnere in tutum anhelans altiusque se sub-
ducit. En primum mortis munitum quem in
hac tanta mortis vicinia nec respexit innum-
tem, nec audivit increpantem. Sed condono
hunc tibi suporem. Mox alterum (que fe-
cili-

cilias) monitorem habebis. Vix dum vulnus in cicatricem coierat, cum efferae mentis adolescens navi concessa, more suo, fudo, liquidoque calco ingreditur; in altum proventus tempestas exipit: alii clamare, manus tendere, scelus veniam rogare, vitæque mutationem spondere. Solus hic nosse, quamvis palleret vultu, animo tamen obdurnato, nec salutis anxius, nec scelus memor perhorrebat. Interea defecit tempestas, sic tamen ut hac maris rabies, momentis satis vices egerit. His periculis perfunctus, non multo temporis intervallo post acutos capitis viscerumque cruciatu, febris hominem adorta, quæ paucis diebus ita confecit, ut pro depositis conclamaretur: Medici, parentes, propinqui, Confessarius de præsentis discrimine commovere; urgere lacrymis, precibus, consiliis maturæ coram salutis suscipiat. Durat. & perlat adolescens stolidus nuntium expectare, qui mortem jamdudum in visceribus grassantem, nuntiaret. Cum ecce tibi adest tutelar genius, ut errorem animo excuteret, quasi nullum monitorem habuisset. Quem ut æger agnovit, auditque, vis breve momentum superesse, perturbatus cepit expostulare, ne qui præmissis triduo ante nuntius monitum iri se crederet: cui tranquille Angelus, quam fideliter pæsis steterit, quam tempestive monuerit, quos nuntios submisserit, exponit: cum nuperrime per latronum fidas, & paulo post in mari per naufragia, ac tandem per morbum suo iudicio, ac iudicio Medicorum lethalem moneri feci, an non hoc triduum est? præterea Medicos instigavi, qui mortem indicarent, contempnisti: parentes subordinaui, qui monerent, rejecisti: Curionem instigavi, qui suaderet, exclusisti: & tamen nuntius ad te meos venisse negas: & adhuc fidem, quam frægerim incutas? Secundum hæc verba ex oculis evanuit, & adolescens cum quod acciderat, circumstantibus ægre recensuisset, infelix animam exhalavit.

Sponsus ipso nuptiarum die occisus.

Exag. 1. c. VII. Accepit, ut moris est, perhilaria ante cineraria Parisiis, ab hinc annis duodecim, regali luxu nuptias celebrari, in ade viri prænobilitis, qui puellam duxerat, quam plures proci perierant. Hi indignati sibi prædam creptam, funestam plane tragædiam adornant, mensis remotis, omnes larvati bistrionum in morem subintrant: sponsum assu, in vicinum cubiculum sevocatum strangulant, ac vestibus continuo cautum, aliisque mortuariis indutum, ac larva personatum, in convivantium cætu, humeris suis inferant: saltumque funebrem exoritur, mire omnes oblectant, dum tandem signo dato, volant, & se euro oculus ex adibus proripiunt, relicto super pavimento, ut putabatur, socio larvato, qui mortui partes egerat. Hunc, jam cæteris dilapsis, convivæ trudent, velint, ut assurgeret; ad hæc omnia immoto, sponsa foris larvam detrahit: & o ludum insolentem! o færales nuptias! ecce sponsus, verum funus exhibetur, congeriturque, & iavernionibus, ob sponfam

sibi præceptam, morte crudelissima profocatum, & omnibus ostentui, ac ludibrio expositum fuisse.

Mita puella lasciva Metamorphosis.

VIII. Roma puella fuit Catharina nomine, a formæ venustate Pulchra cognomine, sed famæ prostituta, ad quam omnis juvenis conflebat: dum vespere quodam speciosum præ cæteris ad se juvenem divertentem conspexit, quem, dum cœna (ut conditio postulare videbatur) satis dapnâ exciperet, mirum ecce ostentum: quodvis ut mensa inferebatur ferculum, sanguine largo aspersum apparuit. Quo prodigio adeo illa non percussa, ut mensis remotis, eum in penitus cubile deductum, ad flagitium pellicere ausa fuerit: non invitus successit; at istic loci, repente (o inauditam metamorphosin) speciosus forma præ filiis hominum, toto corpore vulneribus faucium, & plagis lividum sponsum sanguinis se exhibere totique ora, quot vulnera visus pandere, quibus illa hujus tam diræ iniuriæ causam arguere, benignissime tamen ad veniam invitare non destitit. Erubuit ad hæc Catharina, & scelus exorsa, singularem posthac vitæ sanctitatem exorsa est.

Rata Dei erga Peregrinum providentia.

IX. Peregrinus quidam, Chariton nomine, cum Ierosolymam tenderet, latronum insidiis interceptus, in spelem locum trausus, & catenis alligatus est. Latronibus alio ad prædam dilapsis, Chariton hoc unum agere, Deum divinamque potentiam maximis laudibus extollere, inopinatum illam permissionem secum expendere, ob eamque Patri amantissimo gratias agere, eademque se impensissime commendare, nec aliud velle, quam divinam in se voluntatem perfici. Dum hæc animo volvit, serpens e latebra proripit ad scutellam lactis plenam; bibit hinc largius non vocatus hospes; sed pro symbola, quod ingrati solent, venenum resudit. Ubi latrones in notum cubile redierunt, primum erat, ardentem sitim lactea promulgue propitiare: biberunt libenter quam serpens, sed ita ut nil biberent amplius. Nam paulo post conceptio intra venas veneno, extincti sunt omnes. Ergo jam Chariton latronum ex alfe hæres, & solus insans latibuli dominus, divina providentia ardentius quam unquam se commendavit. Nec frustra: vinculis ope divina laxatis, pro miserabili ergastulo, habitaculum reperit opulentum, & pecuniam quidem illic inventam, partim sublevandis egenis, partim monasterio condendo adhibuit. Ipsam latrocinantium speciem in templum mutavit; ubi tam Judæi, quam idololatram Christianis sacris imbuti sunt.

Admiranda Usurarii penitentia.

X. Volco Sacerdos in Francia vir miræ sanctitatis, apud sœneratorem cum quibusdam & Clero prænurus, cubum ædis adjut, opercula a vasis removet, reperitque omnia fercula in bufones & serpentes abiisse. Movit

Exag. 1. c.
112. 11.

Exag. 1. c.
112. 11.

ea res hominem, ut Voconi supplex, omnia injusto lucro parva suis dominis restitueret. Supererat inter hæc vas tritico oppletum, ultimum ofusæ spoliū: cujus forte non meminerat: illud Volco præsentem Clericorum comitatu recludi iussit; & ecce novo portento inter bufones ingentem serpentum copiam offendunt. Mox Sacerdos sanctus divino imperio afflatus adfœneratorem: Si verus tibi de peccatis dolor est, nudus es, vas ingredere: nec mora, usurarius insiliit statimque Volco vase clauso, iussit focios crastina luce reverti. Tum autem remoto operculo nihil præter colas, tibias, calvariam, ac osium congeriem repererunt: quæ causa fuit, ut Volco ossa tamquam veneranda vere pœnitentis assertari iussit: *Ubi obsecro quid simile legisti, vidisti, audisti.*

Confessarius cum pœnitente in infernum precipitatus.

Padant. Christian. tit. 1. c. 11.

XI. Degebat in Italia insignis usurarius, qui, cum turpem illum questum dimittere nollet, in pœnitentiæ foro ab urbis Parocho, & nostris Patribus rejectus, in Monachum tandem incidit, qui ceteros ardentior conscientiæ, & stupulose infimulans, hominem, toties prohibitum, absolvit: quo ita se usurarii huius gratiam insinuavit, ut familiarissime se uteretur, & prope in dies mensæ adhiberetur. Accidit, ut liberalis una cœnassent, jamque sero vespere vir religiosus se ad claustrum contulerat: ipse vero vis cibitum se receperat, cum subita morte extinctus est. Atque illico duo ex orco gemi, ephæbo e mentiti, ad cenobium convolant, quantocius hunc monachum a tali viro acciri denuntiant. Ad nuocium hunc ille mirari, mox repentini morbum forte exortum suspicatus, præeuntes cum focio subsequitur, jamque in forum devenerant, dum cernit olurarium hunc, suæ beneficiæ, in talari tonica inambulantem: quem non sine stomacha, non se rideat, percuatur? Respondet alter alto cum gemitu, se vivis excessisse, æternis pœnis additum ob usuras, & potissimum ob sacrilegum Sacramentorum usum; in quo cum ipse partem non minimam culpe habeat, sequæ cum corripere debuisset, una secum æternis inferorum suppliciis cruciandum. Quo dicto immani terra hiato panditur, & hos duos simul cum ephæbis illis tartarcis assumptis, attonito & in mortuum simili loco relicto, qui Superiori omnem astra rei tragediam coarctavit.

Ardens patiendi desiderium.

Penag. in Iustig. p. 1. c. 11. n. 4.

XII. S. Catharina Bononiensis, cujus corpus etiamnum incorruptum Bononiæ visitur, dicere solebat: Deus scit, qui æstus illos amoris ipsemet in corde meo accendit: me sæpius cum lacrymis, & suspiriis, & firma, comparrataque ad patiendum voluntate illi supplicasse, ut mihi hanc faceret gratiam, si per meam ad inferos relegationem, & condemnationem honoris ejus gloriæque posset aliquid accidere, mihi ipse locum in profundissimo Inferorum recessu præpararet, in quem ego totius orbis peccatis maximis, & abominabilissimis

recludar, & tamquam incus omolium carnisficum malleis expulsa, tormenta omnia, quæ fuerunt, sunt, & erunt, meo corpore excipiam; Ego ex cordis intimo affectu, & re consultata, verbisque ad trutinam libatis, offero me continuo ad has pœnas subeundas, plus inde capiens voluptatis, quod inferno exhaustio nullæ amplius inde io Deum voces erumpunt, & ex tot animarum redemptione, quam Deum æternis laudibus efficerent, quam de mea unius salute.

Florum amœnitas utiliter considerata.

XIII. Anno circiter 1280, duo viri nobiles, quorum alter Carolus, (qui postea Abbas Villariensis sanctitate celebris Padum istud illustravit) alter Gerardus vocabatur, ab æquestri fastidio, quod torneamentum vocant, Wormatia Magnatium iter cum relegerent, & longo tractu præta vernaotia, varisque floribus inperfa occurrerent, convenerunt inter se de silentio servando toto illo tempore, quo amœnitates illæ oculis illudcreot, & ac deinde quibus interea temporis cogitationibus animum occupasset, utrimque se communicaturos sponderunt. Alter ergo amœno illo itinere confecto, vidisse se dixit illis floribus campis mundi fugientis imaginem, cujus dona deliciaque citius deflorescent, quam cito omnis illa agrorum amœnitas evanescat. Alter idem sibi, dum illa conficeret, in mentem venisse affirmat; neque hic habuerunt, sed mutuis ad amorem æternorum colloquiis accensi, votum de deferenda vita liberiore, amplectenda monastica emiserunt, in qua scilicet sine impedimento vacarent amoris pulchritudinis numquam peritæ. Restoruit nimirum ex illo florum aspectu in eorum animis fides, & hæc fois flammis voluntatem accendit. Adeo verum est, pium silentium Dei cognitionem acuerit, & ob excitatum amorem sanctum in animis nostris incrementa capere longe maxima.

Lesio fructuosa.

XIV. S. Augustinus refert, quod, cum duo Aulici Theodosii Imperatoris in eremitorio quodam vitam S. Antonii legere cœpissent, unus illorum adeo immutatus fuit, ut conestis in amicū oculis cum ita compellaret. *Dic, quæsto te, omnibus istis laboribus nostris quo ambimus pervenire? majore spes nostra poterit esse in palatio, quam, ut amici Imperatoris sumus? & ibi quid non fragile, plenumque periculis? Et quædiu istud erit? amicus autem Dei si voluero, ecce nunc fō.* Dixit, & istidem amoris, quo flagrabat, sacibus, focii animum accendit, amboque, abjecta rerum humanarum cura novæ vitæ in monastico secessu fundamenta jecere: habebant ambo sponsas, quæ hoc audito etiam ipsæ virginitatem Deo dedicarunt.

Christus in sponsum electus.

XV. S. Aphra, S. Hilarii filia, quæ 15. Decembris inter Sanctos colligitur, petebatur in matrimonium a viro nobili, de quo pater certior factus rogavit, differret in reditum suum invenisse se sponsum longe præstantiorem, qui

idem s. c. 1. c. 11.

s. Aug. l. 8. Conf.

Penag. p. 1. c. 11. n. 4.

qui e calo genns, & originem duceret, cujus pulchritudo rofas, & illa vinceret, cujus ope, & sapientia ceteris antiret: adducturum illum secum, cum ab exilio domum reverteretur; quam ob rem tantisper expectaret. Credidit Parentis denunciationi puella, & tam ardentibus illeceâ promissis, omnium procerum ambitioni nuntium remisit, aditumque præcluserat. Redux pater, cum illi hunc Sponsum Jesum Christum esse aperuisset, & effusus in tanti Sponsi laudes, demum rogasset, an se illi vellet dedicare, assuit Virgo, tantaque animi propensione consensum dedit, ut Parentem rogaret, id quam primum, fieri posset, executuol mandaretur. Hinc excitatus S. Episcopus precibus apud Deum tamdiu insistit, dum filiae mortem dulcissimam ad infans somni sine morbo, aut alicujus doloris sensu ille impetraret, quo amantissimi Sponsi complexibus æternum in calo frueretur; cumque idem beneficium rogasset filiae mater, id eam S. Episcopi precibus a Deo concessum fuit.

Tristitiam per orationem in gaudium conversâ.

dem p. 3.
v. p. 4. XVI. Anno 1585. Hispanus vir nobilis al-

cujus criminis reus, mandato Regis conjectus est in carcerem; ubi in mortis cogitatione timoreque defixus, dum septem menses dideretur sententia, ita maxore contabuit, ut, qui ejus curam gerebant, præ tristitia magnitudine morituum crederent: Ubi tandem intellexit, se ad mortem condemnatum, si qui in carcere carnisficis manu gulam esse frangendam, toto corpore inhorrui, & voce intercepta, sique præ angustia vix compos, post aliquod silentium tandem io suspiria, & singultus erumpens exclamavit: Ergone mihi carnisficis manu moriendum? ergo laqueo fauces frangendas? o laqueum! o chordam! o quæ nuntia aures mentemque percellunt! o inierit! & sempiterna tormenta! Tres illi concessi erant dies, quibus se pararet ad mortem; hic sanctiori consilio, & celestis gratia subsidio ad orationem velut ultimum asylum confugit; purgat se Sacramento poenitentiae, & celesti pane se corroborat: res mira! in hominem alterum prorsus mutatur, timor mortis, horror carnisficis, & laquei evanescent, mille vitas optat, ut eas omnes Deo in sacrificium offerat; omnia Martyrum supplicia omnibus corporis membris excipere ardent in votis habet: quin, & manibus oculisque erectis in calum a Deo postulat, ut beneficium loco supplicium suum proroget, tortoris manum præ turbatione aberrare permittat, ac sapius intercidere, ac prolabi, ut vel annum integrum imperfectis strangulationibus discrucietur, mortemque non inveniatur; & qui paulo ante tortorem, & laqueum exhorruerat, nunc a centum lictoribus ligari, & per urbem cum ignominiosis proclamationibus circumduci impense desiderat: nocte integra ante diem supplicio destinatum voluit sibi manus, & gulam laqueo vinciri, ut tanto diutius hoc Dei, ut agebat, beneficium frueretur: Denique qui prius ad solum inferorum oomen contremiscebatur,

jam tanta fiducia in Deum, & pæe fruitur, ut dicat, videri sibi a Divina misericordia calce, & cæmento inferorum portas occultas; & quem tristitia magnitudine morituum credebant, tanta nunc exundat lætitia, ut dicat: Si, cum peccata mea defl-o, tantis incessu gaudiis, quantis brevi, ubi Dei conspectus frui dabitur, perfundat? Ejus verba, & voces ita in Dei laudes, & gratiarum actiones ardebat, ut admirabiles in adstantibus excitaret motus animorum. Exauditus fuit a Deo in eo, quod tortorem attingebat ille enim dum gulam frangere conatur, aoi mo perturbatus, dum vix advenit, quid agar, quartam fere horæ partem in eo ultimo funestoque actu posuit; reo interim tam sereno vultu constantia omnem hanc carnisficinam excipiente, ut nec pedem, nec manum, aut aliam partem corporis moveret, nec verbo querelam proferret, astantibus ad tantam patientiam, & tranquillitatem stupore defixis, & nominatim Patre Aria, qui spectabat, & morientem in hoc ultimo certamine juvabat, quique hæc omnia litteris ad posteritatis memoriam consignavit: ut, quantum habeant mortales in humilis, & perseverante, ac fidei oratione subsidium, agnoscerent.

Mira Bonaventura Monialis conversio.

XVII. Maria Bonaventura sanctimonialis in turri speculorum esse Sanctæ Franciscæ Romanæ sequacibus virgo nobilis, uti cæteræ ex eodem coitubernio, indolis generosa, ad res spiritus utriusque studium accurandum parum propensa, dummodo culpas graves vitaret, reliqua hominum judiciis, honorique existimatione metiri solita: ad fecerum, exercendumque sacris commemorationibus aoi mo, ægre indulta fuit; quo tandem totam se ad spartam illam excolendam, Deo, & uni de Societate, a quo dirigeretur, meditandi aliquin insueta fortiter oblit. Vix primas considerationes de hoc hominis, & mediis ad illum hinc abtolverat, cum divino igne succensa Directori suo dixit: O Pater, non est ultra Deus irridendus. Video, quid a me exigat: volo ex integro ejus esse, totisque viribus incumbere, ut ad ejus majorem gloriam brevi non qualiscunque, sed magna sancta evadam: Deinde scripto manu propria exarato coram Deo protellata est, se nullum deinceps præter ipsum Amare velle; nuntium omnibus rebus creatis mittere, tamque pura intentione ejus voluntati morem gerere, ut, si post vitam ejus obsequiis impensam ad inferos detrudere vellet, nihil contra obtineretur, hoc solum optans, ut in se divinum beneplacitum impleverit; quod scriptum manu sua signatum lateri Crucifixi inseruit, ac pari deinceps passu in reliquis progressa, omoi bus divinis monitionibus etiam in rebus difficillimis parit, linguæ sensumque diligentissimæ custodia incubuit, cogitationum evagationes cohibuit, sui fere semper victrix, & minimorum lapsus, quantum potest infirmitas humana, expers, ad crucis, quæ se offerrebat, excipienda aoi mola, nunquam querula, nec levamentum querens; de alienis erratis nec loquens, nec

Padag.
Christ. vr.
de furore
cruid. 1.
n. 4.

ser...

fermones mificens. Colloquia cum secularibus, quantum necessitas permisit, omnia declinavit; de verbis mordacibus contemptoque inde proveniente parum sollicita; omnibus reculis se spoliavit, etiam imaginibus, reliquiario, ac Crucifixu argenteo; faculo, & corio aliquas dumtaxat reliquias inferens, quas collo gestaret; Secessu absolutum, & exercitiis sine imposito, illum, quem jam descripsi, in actionibus suis, quas altissimo charitatis fine dirigebat, usque ad mortem (quam anno post sanctissime obiit) cursu tenuit: Aliorum verba contemptusque, uni Deo placere studens, semper flocci fecit, bis quotidie flagellis se verberavit, bis, dum ægrotis inservivit, ad exemplum S. Catharine Senensis aliorumque, ex ulcere manans forboit, ita sui domina, ut nihil cum anxietate expeteret, nihil cum animi perturbatione pertimesceret; imo in rebus adversis, injuriis, afflictionibus verbo vel facto irrogatis, gestire præ lætitia, & majores optaret. In ultimo morbo diem illius benedixit, quo ad exercitia facienda secesserat, quod tum demum clarius perspiceret, quantos inde fructus collegisset: addebat, si sanitati redderetur, se mensibus singulis illa repetere, ac iterare velle. Obiit denique sanctissime, & tum beneficiis in aliquas sanctimoniales ex earum voto collatis, tum caelesti revelatione Virginis Sanctissimæ facta cognitum est, quam eximia in calis beatitudine frueretur, ut merito de illa dici possit: Consumata in brevi explevit tempora multa.

Admiranda peccatoris obsequia graviter castigata.

Idem disc. XVIII. Dum S. Franciscus Borgia iter haberet per aliquod Hispania oppidum, intellexit virum nobilem de vita periclitari, & tamen nolle confessione, & accusatione peccatorum se ad mortem disponere; positis Pater ante Crucifixi, quam secum ferebat, effigiem genibus, Christum suppliciter rogat, vellet homini misero succurrere. Audivit Christus ejus preces, dixitque, iret ad ægrum, se in habitu Medici compariturus; & dum ad confitendum peccata hominem inducere conaretur, simul opem se laurum; quod & præstitit, quamdiu pater hominis pertinaciam frangere, & confessionem persuadere nifus est. Quod dum frustra fit, disparuit, & paulo post etiam Pater domum repcivit, atque ibi ante Crucifixum prostratus ardentius, quam ante, deprecatur, sibi que salutem animæ istius donari efflagitat. Tum ad illum Christus: *U videat, inquit, quam miseri istius hominis salus mihi cordi sit, vade, & ut in effigie ad illum defer.* Rediit itaque ad ægrum Pater, & Crucifixi effigiem ostendens, per immensam, quam ejus causa Christus in cruce moriens testatus est, charitatem, illum etiam atque etiam rogat, ut beneficio sanguinis pro se effusi uti velit; dumque ille non fluctatur, ecce omnia Crucifixi vulnera sanguine manare incipiunt, & Christus ipse voce intelligibili in medium adferens ea, quæ pro ejus salute passus est, monet, ut in bonum suum ea

convertat: cumque hic in perviciacia perseverat, tum avulso a cruce brachio, sanguinem e latere suo defluentem manu corripens, illum in ejus faciem projecit dicens: *Quandoquidem in tui salutem hoc sanguine mihi non vis, fit ille tibi in condemnationem;* tum miser blasphemans continuo expiravit.

Gravissima tentatio frustra tolerata.

XIX. Supra nominata Catharina Bononiensis uti sanctitatis, & gratiarum miraculum fuit, ita pro Dei amore certaminum theatrum incomparabile, occasionem præcipuam dedit levis culpa, & occulta præsumptio: Aggressus erat illam dæmon, & cogitatione cujusdam importunitate perturbare ejus animum conabatur; cum illa id advertens, dæmonique insultans dixit: Artes tuas novi, non poteris deinceps tam subtiliter tentationum tuarum telam contra me ordiri, quin ego illas deprehendam. Dispicuit hac animi præsentia amantissimo ejus sponso Jesu Christo, utque illam puniret, purgaretque, & ad profundam animi demissionem experientia infirmitatis propriæ adduceret; laxavit habenas dæmoni, permisitque ut illam occultis machinis, & fallacibus visis, diutius in fraudem adduceret, quod tanto fecit artificio, ut illa morere prope confectam de statu mentis quodammodo diceret. Induit aliquando formam Deiparæ, & blande Catharinam compellens dixit: Abice a te vitiosum amorem, & purum atque laudabilem cordi tuo inferam. Credidit illa vere esse Beatam Virginem, quia tum temporis ab ea supplicii prece flagitabat, sibi a Filio Dei amorem impetraret. Itaque statuit apud se amoris proprio strenue bellum inferre, ac præsertim voluntati, proprioque judicio per obedientiam suam injicere, ut se commovere non auderet superiorum injussu: (erat ex Ordine S. Clare) dæmon ex adverso contra res a superioribus injunctas ingentem cogitationum multitudinem continenter effudit, & vel exigui morulæ inducias non concedit. Illas a se abdicare Virgo dum conatur, operam se perdere videt, superiorem adit, bellum intestinum aperit, veniam humi prostrata humiliter postulat: sed frustra omnia: cogitationes, & judicia contra obedientiam dæmon exaggerat, inde perturbatio animi, anxietates, tristitia, pusillanimitates, quæ nova apparitione dæmonis in formam Christi deformati incrementum sumpserunt. Increpabat illam acriter supposititius ille Jesus, quod suum sibi cor illa suffurata esset; & cum peteret, qui hoc fieri potuisset, cum esset egentissima, nihilque in hoc mundo possideret; addidit dæmon transformatus, non esse ita pauperem, ut se jactabat: dedidit se illi tres facultates, intellectum, voluntatem, atque memoriam, & illam vicissim per obedientiam votum sibi illas restituisse, nunc eas ipsam restituisse, & in hoc ejus latrocinium consistere. Illa vero arbitrata hoc a Christo dici propter multitudinem cogitationum obedientiam impugnantium, quibus continuo infestabatur, dixit: Domine, quid hac in parte fieri

a me decidias, cum istæ cogitationes non videantur esse in mea potestate, & invitam occupent? Tum deceptorius ille Christus. Accipe, ait, intellectum, memoriam, & voluntatem, & ne permittit, ut alteri rei se occupent, quam superiorum exequenda voluntati. Qui id faciam, inquit illa, cum illis potentis pro libitu imperitare non possum, & contra voluntatem intellectus iudicat subito, & memoria etiam aliquis rei recordatur? Iino vero, inquit, larvatus dæmon, velle tuum Superiorum voluisti submittit: nihil aliud velis, & nolis, quam quod illi probaverint; res fugitive te non remorentur: omni promptitudine obedientiam exerce, & omni actionis punctum aliquid passionis meæ admisce. Atque his aliisque commemoratis evanuit. Interea clausum fortis canit, pugnamque cogitationum acris renovat, tacitis murmurationibus, & alienationibus animi a superiori mentem ejus implet: Illa vero omnia superiori aperire, ad pedes ejus accidere, culpam deprecari, & lacrymis pavimentum spargere, idque tam abundanter, ut deficiente humore aëque sanguinem oculis funderet: inde arido, & exsiccatō cerebri labor occurrere ingens in precibus horarum perfolvendis; hinc minor, & perturbatio, quæ, quo se verteret, non videbat, adeo ut a desperatione, imo & infamia longe non absce videretur: cum ad sacram Synaxim accederet, horrore concutiebatur, & ne recederet, manibus prope altarium retinenda erat: Cimmeriis in animo tenebris obsepta videbatur. Durant hæc quinquennio, quo toto tempore anulum amoris Dei super omnia ætatem exercebis putabimus? imo vero frequentissimos, & Heroicos: testatur id sanguine illa lacrymæ, ad pedes Superioris abiectiones, & ipsi accusationes, illud continuum partis superioris cum inferioris in retundendis murmurationibus certamen, quas etiam periclitaret, ferebat tamen invita, & pro virili abscidere conabatur: quod ipsum deinde illi apparens significavit Christus, dicens, nullam ab illa inter tot Dæmonis insultus, & prælia culpam admittam; plus meruisse, dum ad sacram communionem cum Iustia accesserat, quam si suavisimæ voluptatis sensu perfusa fuisset; quo tamen Deus istam dæmonem donavit. Hoc lumine illa illustrata gratias agit Redemptori suo longe maximas, quod viam admirabili per continua certamina, tenebrasque membris horribiles, tanto fructu animam suam locupletasset.

Contemptus opus laudabilis.

XX. Duo fratres rubus humanis abjectis intra Cœnæbium abiderant, ibi tricenno exa-

Mem. P. 1.
c. 37. a.
32.

quo cum facultate. Prælati in sylvam haud procul a Bathyne fecerant, specusque ibi ruerat non admodum inter se disjunctas ingressi illinc herbas, & glandibus vitare ceperant: Fessis tamen diebus simul conveniebant, aliis diebus, etiam dum herbas ad visum quærebant, seorsum uterque abibat in diversa, ut alter ab altero semper unum aut alterum militare daret: Comes illis, & con-

solator adesse solebat Angelus: Accidit vero, ut, dum seorsim ita incedunt, alter alterum uno a se radio remotum videret subsistentem, ac deinde factio signo crucis locum illum ingenti saltu trajicientem, ac si laqueum transiret: miratus alter saltum, & fugam fratris, fulrandi loci causa progressus, videre voluit, quid accidisset fratri: venit, & invenit ingentem auri acervum, fuisse ad Deum precibus, exutum pallium auro impletum, & vis oneri ferendo par, magno labore illud in speculam suam intulit: Inde in urbem professus Monasterium, ac Hospitalis erexit, donavit, ac reliqua in pauperes distribuit, ne denarium quidem in ulum suum reitens: se, ut putabat, præclare gesta, gloriabundus, & fratrem nimia simplicitatis hominem apud se reputans, qui tali occasione ad Dei gloriam uti nescisset, rehebatur ad cellulum, quam Angelum obvium habuit, qui atroci vultu illum intuens, dixit: Fratrem ejus plus, auri contemptu, fugaque, apud Deum collegisse, gratia, & præmiis, quam ipse Hospitalis, & Monasterii multis onere, cæcitate largitionibus esset consecutus: ac quia superciliosus fratrem, ut simplicem depexerat, fratri dæmones conspectu, suoque privatum in: exorato tandem multis precibus, & lacrymis Angeli post septem dies reditu, iustus est ab illo columnam prope Edessam ascendere, in qua post portentam quadraginta novem annis ferverissime exstam, & terribilia cum dæmonibus certamina, Angeli interuim conspectu recreatus, & de fratri in calo beatitate certior factus, cui paulo post comes futurus erat, diem supremum, totius historici serie prius Episcopo patefacta, felicitate obiit.

Quies propria salutis aliorum post poenitentiam.

XXI. Alphonsus Roza, ubi plures Indici laboribus annos dedit, Hispaniam religiose

Plat. t. 2.
de la Rosa.
Rel. c. 126.

quietus ergo sibi repetendum duxit. Jam enim volebat post navatam diuallis operam, etiam suæ ad felicem hinc exitum præparationi vacare. Verum quoties se ad serio meditando divina componebat, toties præcætos sibi, & ipsam in cruce vulneratam Christum aspiceretur videbatur, & simul audire dicentem voce querula, quid demum esset causæ, cur se in cruce sic derelicto, suæ potius quieti studeret? Quæ illi visus, quia se repetitis toties vicibus objiciebat, ille ad cor primum, deinde in Indiam ipsas rediit, & plures illic annos non hinc singularem animarum trustu egit.

Salutis alienæ cura a Christo commendata.

XXII. P. Didacus Martinez, Soc. Jesu, coram Crucifixo orans, ut foret, quo in opere maxime vellet Deus se occupari, iustus est ad Crucifixum retro flexisse oculos. Flexit, & ecce Indus in medio conclavi flexus Deo supplicabat, ut sui curam Didaco mandaret, iustique formula voce Crucifixus, missa ut audia faceret, seque daret Indorum procurandæ salutis locum.

Nedel. 14

de la Rosa.

Rel. c. 126.

Gaudium ab martyrio.

இதன், சி.என்.சி.
சு. சாரணத்தி,
இ.சு.சு. சாரணத்தி.

XXIII. Recrudescente in Japonia bello ad-
versus Christiani nominis cives pariter, ac
peregrinos, atque in fidei Magistris sævienti-
bus Tyrannis, duo in prima aëce depugnantes
viri fortissimi ex duabus Ecclesiis delectis con-
horribis, Minorum observantum Ordine, ac
Sacerdote Jesu. Nomen primo Petrus ab Ac-
fensione, Joannes Baptista Machiadus erat
seconde. Hi cum producerentur, qui in vitæ
cursum maxime læta computarent, amica fer-
mocinatione invicem discerunt; eodem enim
carcera inclusi, instanti jam necis denunciationem,
deceantato solummodo litiæ carmine
Te Deum laudamus, festis vocibus exceperunt.
Mox Petrus fidei gratulabatur, quod tandem
auditus esset a Deo, sa enim lupremis illis
debut hoc unum inter sacrificium-lam a Deo
postulasse, ut pro ejus nomine mori liceret.
Machiadus tress sibi dies latissimos diluxisset
narrabat: qua olim Societati nomen decessit,
qua captus, & in carcerem abduktus, & illam
ipsam, qua mortis sententiam exceperat. His
animis infuisti, cum progredierentur: admi-
rationem barbaris attulere, haud fasils intelli-
gentibus, unde, hominibus carnificis manu
moriturus, gaudia suppetere. Nimium igno-
rant barbari, æternitatis jam vicinæ aurâ in-
virante verum cum risu florere litiatis.

Gaudium in martirio.

XXIV. Ut rosis inter spinas ridere a natura datum est; sic Christianum gaudium inter cruciamenta exultare fatalis quidam gratis indulgentia videtur, quod Joanne in *Epilobio* maxime comprobatur. Apice tu illum lue necis privilegio (& agendus in forcas erat), totaque illi hærefes exsternenda crudelitatis pedes abluenti, atque hilaritara mira nossem piissime traducement. Intueri ocula ingentem ferali trabi, carnisquem, a quo paulo post deicendus, ac pliosquam barbaro lanatu femivivis concidendus in frustra, extererandus, elixandus erat, artissime completendum, atque dulcissime suaviantem; quem illi animum, quam allenis ab hac nostra mortalitate tentatum gaudiis suavis dices? Hæc vi opinor, intelligent, quibus in lubrico hujus ævi opes, & spes fita sunt, haud enim supra homines sapient, qui nihil supra illos spirant.

Perfidiae recusatio fructuosa.

25, l. 4, c.
70, p. 13.

XXV. S. Pius V. fanthe etiam cum feciaris
impertunice latronibus fervandam esse ami-
nitatem arbitrabatur, Mariamus quidam erat
Afulanus latronum ductor, magni per cades,
et scelera nominis, qui cum impune per agros
volitaret, sparfolae lata metu Pontificiam di-
torem follicitam teneret, neo uia Urbanus
Pratoris diligencia, quomoxim fubfiffis mili-
tibus, homo caufus, et ferox comprehendi po-
terat. Sed amicum unum fe, fi argentum da-
zeret, proditorum pollicitus. Pratorum per
intercunios convenit, facile hoc fibi effe, fi fa-
mo familiariffime uteretur. Sed Pius violiori

qualem demumcumque amicitiam rem longe indignissimam ratus, periculi hominem operatus. Pratorum vetuit, sperare si sine aliquis fecera, homini seculara demum posse puniri. Rescivit hoc latro, & Principis raverantia caput, Pontificis ditionibus excedens, dimissorum globo voluntarium abiit in auxilium, pacemque Provincias reddidit, faciliorem, expertis Principis iustissimam indignationem, cui caput crederet suum, quam periduum hominum amicitiam, qui illam commodo tuo cultam vanalem haberent.

Mascula Matrone confania.

XXVI. Nova inter majestatis læsæ criminæ, 76. 1. 2. 3.
que ab hæreticorum injuriâ proderunt, Sacer- 72. 1. 2. 3.
dotum Catholicorum hospitium, atque amicitia,
ut prægrandæ scelus continetur. Hujus
reæ quæ Margarita Mediolitana perageretur
quamvis dirisissimis vexata minis atque suppliciis;
indiciū tamen peragere, constantia
plurimum matronali viriliter abnuit. Ergo ab
Hunigrono Comite, quæ hæresis ecclesiarum,
peracuto lapide genibus fudit, inestaque ta-
bula mille pondos superimposito, dirum in mo-
dum, novo tormenti genere, tota eliditur,
atque conteritur. Cum duceretur, augerenique
minis atrocibus infantis jam necis acerbita-
tem, illud unum repetebat: *Sive hoc, sive alio
mortis genere binc abeundum sit, æque be-
ne de celum via.*

Fundatio monasteriorum plurimum.

XXVII. Carolus Magnus fundavit tot Abbatias, & quidem largis redditibus, quot litteræ sunt in Alphabeto: Et harum abbatiarum singulis unam ex Alphabeti litteris nominis loco imposuit.

Fidei Christianæ estimatio.

XXVIII. In China latrones invadere, & ex-
poliari occidere viatores caputibus amputatis;
erant latronum decem qui post turmam via-
torum ita occisam, etenim erant omnes gen-
tiles, tandem, & Christianum invadere, cui
cum a manica, præter alia spolia, solarium
quoque extraxissent, rogaverunt, quid illud
esset? Christianus se Christianum esse, respon-
dit, ac solarium se Deum cæli colere, ac in-
vocare. Ubi audierunt, aum esse Christianum,
omnes in eum conversi, propius eum confide-
rundi accedebant, ac ei bene precabantur,
invidentes illi, ut dicebant, innocentem vi-
tam, cujus ducenda gratiam a Cælo accepis-
set; quod si haberent, unam vitam tolerarent,
statim se, deserto latrocinio, Christianos to-
ra. Eum igitur humanissima, ac blande ha-
buare, ut rem sacram, rogaveruntque pro
ignore sui desiderii, vellet illi solarium relin-
quere. Atque ei, cæteris omnibus oculis com-
mitibus, vitam servarunt.

Baptismi virtus in corpore.

XXIX. In quodam pago regni Junquinenſis, *In Reſp.*
Kecoy diſſo, gentilis aliquis admodum ſu- *Nat. Jap.*
perſtitioſus, graviter ægrotabat, quo in mor- *Idem.*
bo a dæmona dire fuit excruciatuſ; modo
enim manus ejus retro ligavit; modo capite
deor-

deorum demisso, eum e trabe cubilis a pedibus suspensabat: alias eum extra domum violenter foras raptabat, & multis modis dire affligebat, ut tamen ipse dæmon nulli videretur. Accurrentes aliquando ad ipsum Christiani, Deum pro illo orabant: inter quorum preces, & lacrymas æger mirabile ostentum vidit. Matronam spectabat plenam majestate, quæ lectulo vicina, manus pectori ejus imponebat, ubi præcipua doloris sedes fuit, & resistit. Tum in throno confidens elegantem librum manu tenebat, quem eum jubebat capere, ac legere. Accepit ille, & intellexit, librum esse fidem Christianam. Ita visio illa desit. Ipse statim baptizari petiit, & præmissa brevi Catechesi, celeriter, ut aegritudo videbatur postulare, baptizatus est; uti, & uxor ejus ante obliuiscitima. Æger accepto baptismo, statim totus convaleuit: qui palam facturus, quam sermo Christianus esset, magicos omnes libros, ut putabat quidem, exussit; sed quadam die, cum omnium minime cogitaret, stabant ante ipsum duo viri horrido, ac nigro vultu, qui furore pleni dicebant, se ab ejus domo prius non abscissuros, quam desineret magicum librum domi aservare. Hoc dicto fletere immoti. Neophytus tremens, domi angulos excogit, reperit tandem in recessu quodam involuorum chartæ magicas artes contineri, easque confestim exurit. Tuoc duo illi Æthiops illico evanuerunt, terrorem maximum in Neophyti animo relinquentes.

Fervor in Christiana fide amplectenda.

111a.

XXX. Paulus Mandarinus in Regno Juoquinensi columna fidei in eo regno, cum esset juvenis, erat Regi senioris percharus, & hodierno etiam nunc Regi, cujus in ludis, & exercitiis comes fuit, & socius. Eo jam adulto, & conjugato, cum P. Alexander Rhodensis in quadam Aulæ regis domo prædicaret, filiola Pauli a Deo mota caso in concionantem incidit, quo audito, baptismum petiit, & accipit, Agatha vocata. Et quia erat accensa fidei rerum divinarum, eam altera Thecla, compit P. Alexandrum sequi, toto enim die extra paternam domum erat. Reversa in domum, si rogaretur a Patre, ubi fuisset, respondit, se cuidam Reginz de se bene merita inservisse, & intelligebat fidem Christianam, quam audiendo conciones perdiscebat. Tandem Pater voluit puellam piam fraudem detegere; quare die quadam eam clam insecuturus, ubi P. Alexander prædicare solebat, a tergo illi fuit, & male verberibus exceptam acriter increpuit, illa patienter tulit utrumque; sed ubi a Patre se vidit liberam, elapsa domum penetrat; sequitur Pater. Sed quia concio crepta, noluit tumultum excitare, quare, & ipse auditor initio invitatus adstat, sed singula verba in eorum lingua erant, & jam totus ardebat, & primum figuorum permoti animi fuit erumpens cum lacrymis planctus. Ad finem concionis alta voce baptismum postulavit. Sed P. Rhodensis afferens, præcedere debere instructionem, filiam ei pro magistra subivit. Pater magna modestia audivit filiam

magistram non minori ardore docentem: quo exemplo utriusque tota familia baptismum contempsit. Neque post multos dies magna solemnitate, & gaudio Christianorum, Pater, & filia baptismum luit donata. Erat ante Paulus admodum Bagodibus additus, quibus templa fluxit, magnam partem fuit sumptibus; sed nunc Zachari inslar in Christum fuit liber alios, proxime aulam fluxit Christo templum, quod ceu aliorum mater ob magnitudinem, & majestatem partes habet primas: Ad quod sexis diebus ad tria, & quatuor millia confluent, & tunc mensam habebat omnibus acceptam. Addidit campum non procul a templo sepulture pauperum Christianorum destinatum. Io domo ejus & multa facella eleganter ornata, & depicta, plena libris piis, quorum lectioni præsertim junior fuit valde additus. Mira fuit ejus constantia in adversis, quos quidam e suis male moratis filiis ei creantur; nec minori exemplo fuit in supremo morbo: quem ubi vidit ibi plane esse supremum, magno pietatis exemplo voluit se in lecto ad templum a se structum deportari. Cojus facti tres rationes afferebat. Primo, quia templum propius esset calo. Secundo, quod ibi mori vellet, ubi toties adorasset Deum, & in cibum Creatorem suum sumpsisset. Tertio, ut minori incommodo Christianorum posset visitari, majori vero suo commodo, cum ipse locus iovitaret ad Deum pro se orandum, & pia colloquia. Versabatur inibi totum diem in exercitio altuum pulcherrimorum, virtutum variarum: nunc orabat, onc legebat, aut legenti attendebat, nunc filiam suam varie hortando. Quotidie prope inibi Missam adiebat, confitebatur, communicabat sæpius. Rogatus a Patre superiore, num timeret mori; respondit, se omnes cum Deo rationes composuisse, nec aliud quam mortem desiderare. Duobus mensibus tenuit eum morbus ille: Tandem 2. Octobris sancte obiit, aetate annos 74. a Baptismo anno 22.

Neophytorum Japonensium fervor.

XXXI. Cum P. Hieronymus Majorica, Neapolitanus in Regno Tunkuensi aliquam ejus Provinciam visitaret, venit ad pagum, quo tempore celebris magos eodem appulit, cujus maleficio isti aquæ pluviz ita deciderent, ut viderentur omnia aquis mergenda, fuit tamen tantus fervor Christianorum, post plurimum dierum continuam pluviam, ut, etsi aqua in foro ad jugulum usque incendentibus afflueret, viri tameo, & summa, & harum multæ cum insatibilibus brachio sustentatis, summa hilaritate, & fervore adventent ad templum, quod etsi capax, vix tameo adeo vocatos caperet.

S. Augustinus per mortuum ad patientiam movet.

XXXII. Neapoli accepimus 1649. quemdam animo enecandi explosio scopetæ, totum perstrinxisse Principem de Avellino, sicario ab ejusdem famulis tribus globis interfecto; si sepultus est in templo Sancti Augustini, sol-

111a.
Sed in
1649. p. 2.
fol. 471.

in impositus altiori, & ponderis majoris superimposito marmore. Noctu hic vocem audiit, quæ nomen ipsum inclamabat, jubebatque prodire. Ad quod confidens, & plura contrahens cadavera, senem venerandum viderat adhortantem, ut exiret: sed cum alter vulnera castraret, brachiis præsertim infixa, insistit senex, sanitate pollicitus, & opem. Igitur sanus surgit, & amoto lapide prodit. Tum alter se esse S. Augustinum, cui dictum esset templum, professus, mandavit, Principem de Avellino adiret, dicereque, ni vivendi rationem mutaret, defereretque pravæ consuetudines, brevi vindicem Dei iram senturum: quibus dictis evanuit. Alter pulsata sæpius Sacrificia janua Sacrificium tandem excitavit: sed ad illius conspectum, quem heri tumolaverat, territus fugit; dum ad alterius præces rediit, rem omnem ordine intelligit, summo mane monitis Princeps, vitam rationem commendavit, vivo illo & mortuis monitore in ejusdem deinceps palatio commorante.

Concordia amor.

XXXIII. Sædus Franciscus Salesius adhuc adolescens Patavii æger a Medicis desperabatur, & Æconomus igitur eum rogat, si mori contingat, quid fieri de suo corpore velit? cui Franciscus: Omnia charitati tuæ relinquo, hoc solum exopto, ut, cum expiravero, corpus hoc discamandum Medicis, Chirurgis, & Anatomicis studiose tradas. Hoc enim mihi solatio erit, me etiam post mortem aliis prodesse posse; nam impediam tunc saltem tot rixas, tot dissidia, & cædes, quæ inter defunctorum parentes, aut consanguineos, ac Medicinæ Candidatos eveniunt. Tactus enim aliquando non mediocri dolore fuit, cum ejusmodi altercationes ipse inibi vidisset, obi deficiente, quem quotannis Magistratus dare solitus erat, alicuius Rex cadavere, Academi defunctorum quorumlibet corpora sepulchris extrahere conabatur; hi vero, ad quos spectabant mortui, armati se opponerent: unde jurgia, cædes, aut lathalia vulnera.

Spina in rosas conversa.

XXXIV. S. Franciscus Seraphicus, ubi loci sanctitate pelliculus Sublacum venit, obi se olim S. Beoedictus in spinis volutabat, visus veprum & spinarum fruticis, insolito pietatis ardore foccensus, exclamavit: *Iste non spina, sed rose sunt*; exinde dumeta attrectans, & exosculans, sacro signo crucis, in rosarium pulcherrimum convertit divina virtute. Inde veprum illud miræ virtutis rosas produxit, ægris salutare.

Reliquie mirabiliter exceptæ.

XXXV. Refert Paulus Morigius, S. Dionysii Mediolanensis Episcopi, quem Constantius Imperator Ariæus in Cappadociam ablegarat in exilium, sacras Reliquias Mediolanum reportatas, D. Ambrosium obviam illis prodentem, atque adeo relecta capitula eas humiliter complèssi molientem pietanter

salutasse, ac dixisse: *Ave frater Ambrosi*: & a ripa fluminis Adæ ad Basilicam, in qua erant sacra tipiana religiose componenda, illepente populo, multa cum S. Ambrosii de fide Catholica, & Christi divinitate collocutos.

Reliquia Sancti Martialis captivos liberant.

XXXVI. Cum Reliquiæ S. Martialis Lemoicensis Pontificis ad templum deferrentur, a S. Eligio illi structum: poterant illa quidem alia via relictis & compendiosis portari: voluit tamen sanctus Eligius, ut alia irent, futuri miraculi causa. In via enim illa carcer occurrit, ubi septem captivi tenebantur. Cum igitur S. Eligius, cum sacris Reliquiis illac præteriret, repente bajulus S. Reliquiarum gravi onere depressus, solo affixus resistit, neque progredi potuit. Interea captivi lenis tonitruum vocem audire: & statim vis quadam cum magno impetu adveniens, totum ab imo carcerem concussit, & affrahis omnibus feris, ac nexibus dissipatis, carcer patuit. Tunc mox iterum SS. pignora jam leviora portari se alio passæ sunt.

Corpora Catholicorum miraculose cognita.

XXXVII. Cum Mediolani ob gravem inter hæreticos & Catholicos conflictum corpora ecclesiarum ita inter se essent permixta, mutuoque in sanguine natantia, ut Catholici ab hæreticis secerni non possent; S. Ambrosius oravit, ut secerandi facultatem præberet, ac indicium. Vix oravit, cum ecce repente omnium Catholicorum corpora divina vi mota sese obvertunt, & supina calos aspiciunt. Ariæorum contra cadavera veris in terram vultibus prona jacuerunt. Ad hæc Catholicorum sanguis miraculo coagulatus, & in rotam globumque divina vi rotundatus circumvolvi cepit, ac per totam urbem mirabiliter actus ad S. Stephani Protomartyris templum usque perrexit: ubi a tellure altissima absortus est.

Fraus circa Reliquias detecta.

XXXVIII. Vir nobilis, genere Senensis, Reliquias de S. Augustino pietatis causa habere volens, Turin abiit, & a Sancti corporis custode multa pecunia voluit impetrare, qui veritus sacrum corpus violare, & cadaverem pueri ante diebus defuncti pollicem abscisum illi pro S. Augustini dedit; eum vir ille honorifice habuit. Ad nocte quadam non plene dormienti Sanctus Augustinus apparuit multa luce clarus, eumque fraudis, & erroris admonet, ostenditque se digitos omnes habere: hunc autem, quem pro suo acceperit, non esse suum: *Sed ne vana, inquit, sis hæc tua, accipe digitum hunc meum*; statimque ademptum dextra sua pollicem ei bono dedit, ac evanuit. Multa enim vir ille digito isto miracula fecit. Quod audiens Longobardorum Rex Sancti corporis custodem in carcerem conjici jussit, voluitque rem penitus cognoscere. Custode vero affirmante, se alieius cadaveris pollicem abscisum Patrio viro dedisse, Rex, ubi Sancti Augustini corpus

In Banc.
Serapio.
de Felis.
6. 10.

In Per.
In. 100.

Idem 1. 1.
6. 10. d. 1.

Idem 1. 1.
6. 10.

Idem 1. 1.
6. 10. d. 1.

affervabatur, locum pateferi jussit; sanctoque corpori dextræ pollicem, præterea nihil, deesse cognovit.

Varia nonnulla Sanctorum.

*Disputatio
P. Aul.
jud. 6. 7.*

XXXIX. S. Euphrosyna numquam federe visa est. Isidorus nil unquam vestis lineæ gestavit. Or. Abbas, & Macarius a baptismo numquam in terram exiit. Theonas annis triginta numquam locutus est. Joannes Abbas annis quadraginta numquam mulierem, numquam pecuniam vidit, nec ipse comedens, aut bibens visus est. Possidonius numquam ad dimidium diem injuriæ recordatus est. Paphoutius annis octoginta numquam duabus tunicis usus. Gaddiana tota vitæ tempore numquam sub testæ fuit. Abbas numquam cubare, sed vel stare, vel genua flectere consuevit. Acepsum annis sexaginta neminem unquam vidit, nemini locutus est. S. Joan. Chrysostomus numquam ulli maledixit.

Christi cum Christianis vicis.

*Ench.
Nurem.
in Prop.
Mec. 120.
et. 46.*

XL. In Insula Cuba India occidentalis Regulus quidam victorias multas est consecutus adversus finitimos populos, non alia ratione, quam quod usus est Christiano quodam Duce copiarum suarum. Is autem pergebat in hostes, gestans in pectore Imagioem B. Virginis, ac protinus illos in fugam versos superabat. Cumque dissensio esset inter Indos, orat præstantior taret imago B. Virginis, quam Indicorum Deorum, & idcirco ad arma veniretur, convenere, ut in lata quadam plantitie duo juvenes hinc inde brachiis ad terga ligarentur arctissime, & duo quidem nomine Mariae ad adversaria parte vinculis confringeretur; duo Indicorum Deorum nomine similiter ab alia parte; quorum vero manus sponte solverentur, si victores essent, ac pro veritate crederent pugnare. Res ita acta est; & continuo, innumeris videntibus inclamante Regulo; Ave Maria, affuit Matrona mirabili Majestate, quæ ad foos appropinquans, & virgæ manus tanges, illos exsolvit, solutisque ad alios duos ex adverso positos devinciendos continuo contulerunt. Quo peracto, visum est idem certamen renovari; ac rursus idem mirabiliter evenit. Hoc passim divulgatum plurimos ad Christum adduxit.

Providentia Divina virum specimen.

*Harv. in
China 12.
col. 1220.*

XLI. Dum P. Stephanus Fabris in China percurrit missionem Jamphen, vidit in flumine hominem somacho aquis eminentem immotum. Pater a comite querit, quid hoc sibi velit, & num quispam submergendi proximus sit, qui sua ope indigeat, ne mergatur. Sed alter respondit, hunc esse hominem ob gravissima scelera ad hoc damnatum, ut in medio flumine esset, dum moriatur. Contrita esse illi, & comminuta pedum, & crurium ossa, & ipsum insidere saxo. Si quis pietate commotus est frustillum panis obijciat, inde vitam illi prorogari: prope jam per mensem eum hoc tormento cruciari. Motus Pater commiseratione oculos in caelum levat, & a Deo donari sibi hanc animam postulat adhuc idololatram. Tum aquam ingressus, loqui de æterna salute, ac fide coepit, & quantum necesse est, & tempus fert, hominem edicit. Miser ille tandem annuit, & magna signa credentis, & dolentis dat. Tandem Pater hominem in ipso, & ex ipso flumine baptizat; &

Patre digresso, alter mox feliciter expirat.

Mira conversio.

*Idem 1. 2.
fol. 120.*

XLII. Quidam litterarum in Sinis Professor (quæ est honoratissima inter eos conditio) adeo fuit ferocis ingenii, ut omnes ab eo, ceu rabiosa bestia sibi caverent. Hic subito præter omnium expectationem ad P. Julium Alecum in Provincia Focæ animarum salutis intentum venit, animo Christiana sacra suscipiendi, adeo modestus, ac mitis, ut alius ab ipso videretur. Sed quia fides ei nondum habebatur, ter repulsam, & eam patienti animo tulit. Post paucos dies iterum adest, eadem submissione, adhibitis etiam Christianis amicis fidei iussoribus: ubi tamen serio causam suam peroravit, ut Patri videretur, credi ei posse, ac eum erudiendum sumperit cum tota ejus familia, jam ante ab ipsomet supplice fidei conciliata. Ipso die baptisimi, Pater in amplo conclavi ad id ornato cum ejus cognatis eum operiebatur; qui insolito apparatu ad baptismum accipendum comparuit. Dextera facem accensam tulit, & sub sinistro brachio vestem, quam sibi dextravit, & alia insignia litterati Xuzi, hoc est, Baccalurei, cujus gradum tenebat. Ita stans coram Patre. *Hic habetur, inquit, licet non fuit mearum culparum reus: nihil minus necum esseque deliquit, quia in eo habitum liberum habui accessum ad Mandarinos, & tribunal: a. Et dicendi arte abusus, milites injustas causas propagandi, scetique ex innocentibus reos, eritis innocentet, justitia eis vendita, qui plures emeret.* Nunc autem in omnem vitam, quam modo suscipere paro, hac veste me expolio, ac cuncta gradu litterati, & sponte me abdicco illo privilegio, quo auditus in tribunalibus fui, nullamque posthac causam suscipiam: Idque tam serio, ac bona fide, ut in omni vita numquam velim ad hoc studii genus redire, uti numquam sum hanc vestem deinceps induiturus. Quo dicto, vestes in ignem conjecit. Inde genibus supplex baptismum accepit, Paulus dictus. Post pauculos dies, post exactum in vitæ præteritæ errata examen, majoribus litteris in folio grandi majora sua peccata conscripsit, & e muro ejusdem Aula suspendit, ut omnium, qui intrarent, oculis paterent: ut, qui lecturi essent, ac pessimum ejus vitæ statum cum præsentis ab illo tam dispare compararent, Intelligerent legis nostræ Sanctionem, quæ ita luos sceleratos posset immutare. Retinuit autem primum suum munus erudiendæ juventutis, cujus saluti potius, quam doctrinæ intentus, intra paucos menses 30. juvenes ad fidem adduxit. Supra portam quoque suæ domus chartam affixit, in qua majoribus litteris protestabatur, se pauperes gratis docere: quo viz lecto, scholam habuit ita plenam, ut locus discipulos vix caperet. Prima doctrina fuit de fide: Altera lectio exemplum fuit, quo eis præluxit, neque parentes gentiles ægre terebant filios ab eo erudi: quod schola Pauli ad honestatem, modestiam, assiduitatem in studiis erudiret: Domi, & in urbe patris pro miraculo habebatur, eam juventutem videre; & beatum se credidit, qui filium in ejus disciplina habuit.

Pauli in manu excipit.

XLIII. S. Koenigius aliquando in quadragesima

Historia
de
mirac.
S. C. B.

ma in solitudinem fecerit: ubi dum more suo manum per fenestram ad cælum levaret, ei forte merula insedit, & quasi nidum nacta, ova excludit, cui pradiabus Sanctus tanta mansuetudine, & patientia indulgit, ut nec manum clauderet, nec retraheret; sed usque ad plenam pullorum exclusionem eam extensam teneret. In huius rei memoriam imagines S. Kängini per Hiberniam in manu extensa merulam habent.

Fidei ardor.

Historia
de Maria
in Maj.
cap. 7. 7.

XLIV. Sancta anus in Japonia septuaginta octo annos Christianæ fidei retinens parvulam crucem capillis clam invehit, & ut lateret, omni crinium compura, & lotionem abstinuit, neque ab alia fe pesti tolerabat, fenestram clausa, quæ eas elegantias negligeret. Sed aliquando ejus cognata vi eam pectinavit, & inventa in criminibus cruce, illam ut ream ad Judicem detulere, veritate ultima supplicia, si reticerent, & res aliunde innotesceret; vocata ad judicis vetula constanter retinuit, & pro eo longus est supplicii cuncta.

Martyrii desiderium.

Historia

XLV. Incendium, quod in regia urbe Japoniæ Yendo triduum duravit, anno 1658. Christianis fuit attributum. Et cum Nangasacki inquireretur, num illic effugerent Christiani, ac multi reperti essent, volebant Judices in eos ut incendiis auctores animadvertere. Citati, rogatique, falsi sunt cordate, se Christianos esse, nec ulla tormenta formidare; Christianum vero neminem esse auctorem incendiis; Christi enim legem esse, bona se pro malis reddere: se tamen etiam sic mori paratos: neque secum extinctum iri Christianos, quorum in regnis Omure, & Arima essent ad quadraginta millia. Ergo ad cavendos tumultus rem omnem dissimularunt: tunc Judices, ac liberos dimiserunt. Venere tamen litteræ 1660. nuntiantes, Tyran. Christianos, ut incendiis reos, ad decem millia occidisse. Fuit tunc tantus fervor omnium pro Christo moriendi, ut etiam parvuli carnificibus se ultro ad eadem offerrent, atque voce faterentur, se Christianos esse.

Hilaris patientia.

Historia

XLVI. Fuit in Japonia senex Petrus nomine octoginta annorum bono zelo, & pietate in Deum plenus, & gratiosus sanctus, scriba insignis, ob bonitatem etiam gentilibus charus. Is in persecutione bonis omnibus spoliatus, cum juberetur insuper monetam expoliatoribus suis largiri, illudens illorum procacitati dicebat: se monetam esse, si monetam vellet, expenderent se pro quacunque re vellet. Iterum rogatus, ut pro merenda vitulum illum illis daret, ait, se vitulum esse; laxarent se, aut asserent pro libitu, mortem intentantibus respondit, nihil aliud in votis sibi esse; sed tandem, postquam coram Judice etiam iniquo pænegryn de fidei laudibus habuit, liber dimissus est.

Lebner Biblioth. Tom. VII.

XLVII. Eulalia virgo Hispana, & Merita urbe orta omnibus cruciatibus gravior quam ullus unquam pro Christi nomine tortura, cum decimum tertium annum nondum implemet, mirum dictum! ne verbo quidem, aut ulla lacrymula, donec animam efflavit, mutati animi, aut doloris signa unquam ostendit.

Scrupulus innocens Neophyti.

Historia

XLVIII. Ibidem senex quidam, ardente sua domo, omnium oblitus, cupiebat unam imaginem & charta salvam Christi in cruce inter latrones pendens. Itaque per medias flammam; cum vero incendium cresceret, & videret, vix a se illam imaginem efferi & flammam posse, ingeniose pius, ac sui securus, convolutam imaginem in os sumpsit, & deglutivit. Dein Patri nostro anxius queritur, se id sibi religioni ducere; cumque Pater juberet eum securo ac læto animo esse, mox reversus, adhuc angere dicebat: In imagine fuisse etiam latrones; quare timere se, ne cum eis quoque devorasset, malus, & sinister latro aliquod vitii sui sibi ascriberet, & similis ei fieret. Pater risum non tenuit, & senem optimum amplexus, ait, omnem se illius culpam, si quæ esset, in se recipere: ipse vero bono animo esset.

Miraculosa loci mundicies.

Historia
de mirac.
in
Eur. l. 2.
c. 46.

XLIX. Rogante S. Patricio adhuc puero pro nutrice olim sua ab emptore oppidi cuiusdam domino in servitutum obrepta, quæ cogebatur scopis officinas omnes intra municipium expurgare, & e stabulis equorum sinum exportare: omnia habitacula illa absque humana manu mundata cernebantur, nec infra, sed juxta simi alicujus vestigium cernebatur; mirantibus omnibus rem insolentem, nutrix tandem a servitute eximitur. Manfit etiam post ejus discessum miraculum, quod usque in præsens (ait Jocelinus) constat esse confirmatum; si enim infra dicta munitionis ambitum tor jumenta, quot locus capere potest, ibi aggregentur, nulla ibi simi particula reperitur. Est autem locus ille celebris in valle Clud, situs, lingua gentis illius Dumbreatam, id est mons Brotinum, dictus.

Passio Christi fructuose lesa.

Historia
de mirac.
Christi
par. l. 4.
c. 10.

L. Duo familiares amici, alter Clericus, & Leprosus doctus, alter laicus illiteratus, Anachoreta simul facti sunt. Clericus cepit ejus vitæ rigore fatigari, ac reditum meditari; alter contra semper hilaris erat; cum aliquando convenirent, Clericus alter fidenter mororem suum, & ejus causam exponit; qui laicus diserte & mysteriis Passionis Christi morem abstergit, ut omnino eum in alium hominem mutaret. Rogat eundem Clericus; unde hanc scientiam hauserit; cui alter: Liber meus, ait, est Dominice Passionis, & mortis; in eo triplices quotidie litteras lego, aureas, rubras, & nigras; sinique ad imaginem Crucifixi hominem adducens: Aurea, inquit, litteræ sunt Christi virtutes, & opera, rubra sunt ejus vulnera, & passio, nigra, iusta, & occulta Dei judicia.

B

Ma-

Matrimonium a Christo Virgini imperatum.

Idem t. 4.
c. 25.

LII. B. Lucia Narricensis a Christo amantis specie adhuc septemnia puella desponsa fuit, anulo aureo in digitum inserto. Cum ecce idem Virginis Filius eidem Imperat, ut illustri ex Comitum genere adolescentem nubat, mansura virgo. Ita inaudito exemplo virgo voto virginittatis obstricta, a Christo iubetur matrimonium inire: in eo sui, & auxilii divini secura lignum Crucifixum medio semper in thalamo posuit: Conjugem, si forte carnis illecebras sentiret, emicans e vultu ejus splendor absteruit, & omnem libidinem extinxit, aut aliis modis eam castigavit, donec Lucia magnis ad Deum precibus Comitem induxit, ut ipse Seraphico Ordini nomen daret. Ipsa vero Prædicatorum Ordini adscripta est.

Tunquinenfis Ecclesia laus, & servor.

Philip. de
Mar. l. 1.
de Nig.
l. 1. c. 25.
1693.

LIII. Non vidit oriens, & quævis alia plaga Indim Orientalis, quam nostri a centum, & viginti annis excolendam susceperunt, Ecclesiam magis florentem, & fructu copiosorem: neque sanctitatem magis radicantem, populum sanctiorem, labores magis benedictos, quam quos in Regno Tunquinenfi exantlavimus. Abundantior est inibi fructus, quam fuit jactura in Japonia. In Japonia quidem primis quadraginta annis Patres nostri erant centum, & triginta, habebant duos Episcopos, multa Collegia, inter quæ erant, ubi docebantur artes liberales; Seminaria non pauca, ubi educabantur Cathedralis: & tanta cultura toto eo tempore facti Christiani ter centies milleni. Erant dein templa ducenta. In Tunquensii Regno, spatio triginta annorum, sine Collegiis, Seminariis, Episcopis, ad summum denique a decem focis, sæpe paucioribus, lingua illius gnaris, tot ad Christum adducti sunt, ut Japonum numerum superarent.

Securitas de rebus ad vitam servandam necessariis.

Idem p. 2.
c. 2.

LIII. Joannes Avila Sacerdos, dum aliquando Cordubensis Ecclesiastici ostendit exiguum Bibliorum volumen, quod ei semper erat ad manus, inciditque in eam Christi sententiam Matt. 6. *Quærite primum Regnum Dei, & justitiam ejus, & cetera* (utique temporalia) *advenient vobis*; asseruit, se ei sententiæ lineolam subdidisse, atque ejus veritatis securum, fidentemque Christo promissio, numquam caruisse necessariis subsidii. Et mihi aliquando dixit, ait Author, si Genovensis mercator aliquis opulentior idem illi polliceretur, si demum Chirographo firmatam traderet in manus, se omnibus ejus necessitatibus provisorum, securum sine dubio fore, neque de re illa sollicitum; quanto postiori jure, agebat, sibi fidendum verbis, & promissis Christi, quæ fallere, & transire non possunt.

Patientia cum doloribus petenda.

Idem. S. 1. ne auge dolorem, sed, & auge patientiam.

Graviter aliquando valetudine afflictus, tum ejus ministri obdormissent, & candela quoque lumen extingueretur, cresceretque doloris acerbitas, noluit illos excitare. Visus tandem doloris vehementer, Deum rogavit, ut se liberaret: paulo post obdormiit nonnihil, & cum evigilasset a doloribus liber, cuidam adstanti discipulo dixit: *O qualem hac nocte aliam mihi inflixit Deus!* quod scilicet a Deo exauditus, plura tolerandi occasionem, & merita amississet.

Defensio fame Deo commissa.

LV. Ejusdem Avilæ doctrinam in concionibus carpescentes apud Inquisitores eum accusarunt, & c. quasi seminare errores, calo divites excluderet, damnaret inconsulte mortales, & sedoceret: Unde justus est publico abstinere, donec eas criminationes diluisset. Parraga, Dominicanus, vir magnæ doctrinæ, & auctoritatis, ei fuisse quidem, ut accusatores injustos recriminaret; hoc enim licere, quemadmodum cogitantem aulæ nihil licet occidendo prævenire. At ille omnino pro sua causa egit, Deo, & innocentia sua confisus. Absolutus igitur, & ab Inquisitoribus justus est, festo die in eadem, qua prius dixit Ecclesia principe S. Salvatoris Hispani verba facere. Ubi in Cathedra apparuit, illico turbarum sonitus magnis plausibus, & totius urbis congratulatione exceptus est; sed ille memor consilii a Christo dati, sui sermonis exordium fecit e precum postulatione, rogans Auditores, ut una secum eorum, a quibus fuisse calumnia petitus, Deo enixe salutem commendarent.

Memorabilis in morbo patientia.

LV. In nova Francia anno 1650, quidam Michael E Kovaendal dictus, juvenis viginti duorum annorum, magnæ virtutis, cum æger multa toleraret a Chirurgis, morbo inextingente; Dei causa libenter omnia perferbat; & seipsum animans: Si demones, inquit, aut Hiroqueses (jurati eorum hostes) infideles meum corpus supplicii excruciant, consoletur me ipsum, cogitans, Deum delectari patientia mea, et si eorum crudelitatem, & peccata detestaretur. Nunc autem, dum is qui me affligit, facit hoc Dei amore, cui placet, quod agat id, quod mecum agit, causam habeo patienter omnia ferre, ut Deus voluntatem capiat, quando me videt ita pati, ut ipse nulla ex parte offendantur.

Venter omnium membrorum sumptuosissimus.

LVII. In mensa cuiusdam Prelati motus fuerat quæstio, quodnam membrum sit sumptuosius in corpore humano? responsum fuit ab omnibus, ventrem esse. Interrogatus postremo Philosophus, qui aderat, assuerit oculos plures facere sumptus, quam corporis quodvis membrum. Quia sex sunt, quæ sumptus faciunt nimios, vestes pretiosæ, equi, ædificia, libri, cibaria, vasa argentea, & aurea. Superfluitas autem ista non est aliud inventa, nisi ut patcat oculis propriis, & quod miserabilis est, alienos. Ec-

Idem in
ant. m. p.
c. 10. m. 2.

Ecclesia mutatio ..

Id. c. 25.
Infract.
Id. n. 18.

LVIII. Cum Petrus Senoam Archiepiscopus Abbatiam Clarevalensem aliquando adisset, ut quendam Converſum illic viſitaret, qui frequenter rapiebatur in extaſin, poſtulavit ab eo libi aliquam viſionem enarrare. Cui alter: *Vidi, inquit, Dominam quendam ſpecieſſimam, auro, & gemmis ornatam; Ea mihi ſuſpenſi dixit: quoniam ſum? reſpondi videri mihi eſſe B. Virginem; tunc illa, reſpice me a tergo, cumque a tergo viderem, vidi tam putridam, & vermibus featurientem. Nunc, inquit illa, poſte videre me B. Virginem non eſſe; ſed ſum Eccleſia, que in primo ſtatu, quæ in anteriori parte, ſcilicet in Apoſtoliſ, in Martyribus, & Confeſſoribus ſui pulcherrima, & decenter ornata, ſed a parte poſteriori, id eſt, poſtremo tempore, ut in modernis Prælatiſ ſum putrida, ſordidum, & ignominia plena.*

Doctrina poſior armis ..

Ingleſit.
verſis. 18.
ſ. 12.

LIX. Caliſtus III. qui Nicolao V. ſucceſſit, & omnes donas artes reſtituit, ac fovit, cum intellexit periculum, quod Eccleſiam imminerebat a Jacobo Picinino belli Duce, intrepidus reſpondit, habere ſe tria milia doctiſſimorum Virorum, quorum conſiliis ſapientiaque omnes omnium ſimul Europæ Ducum conatus facile reprimi, contundique poſſent.

Clericos malos a Poeta reprehenſus ..

Adm.
Sublim.
ſed p. 2.
mor. ſat.
ſp. 419.

LX. Poeta quidam Chriſtianus ita olim malos Clericos ſugillabat:

Curant non aras ſ. ſed batas, non vera ſed æra.

*Non æquum, ſed equos, non inopes, ſed opes.
Libras, non libros relegunt, parcatque monſtra,
Non moviſtis, preſto non prece quemque juvant.*

Non alleluja recitare; ſed alia norunt.

Plus in Salmone, quam Salomone legunt.

Conceptio Immaculata B. Virginis mirabiliter illuſtrata ..

In Reſat.
Hiſpanic.
1695.

LXI. In Hiſpania quodam vespere orta immani tempeſtate, inter varia fulmina, & grandines calum lapidem deiecit ita micantem, ut plures alliceret ad videndum, & explorandum, ac repetz ſunt. incuſe litteræ hoc ſenſu: *Salve Maria Virgo, & Mater Dei. concepta ſine peccato originali.*

Eadem fortiter defendenda ..

Ex ed.
Adm.

LXII. Eſt Matriti domicilium quoddam Dominicanorum, cui nomen vulgo Collegii de Athoca. ubi inclyta miraculiſ imago B. Virginis, quam Dominam noſtram de Athoca, publica religione colitur. Contigit autem mente Auguſto proxime ſuperiore, ut oborto incendio, quo & templum Atochanum & Canonium deſſagravit, ſubduſa flammis ſacra imago ad Monafterium Sanctiſſimæ Trinitatiſ exportaretur. Sed brevi reſtificatione eodem loco, ubi templum Atochanum erat, adicula non incommoda, placuit Patribus Domini-

nis, venerandum Statuæ pignus in antiquam ſedem reſtituere, ejuſque translationem, ſeu relationem magnifico apparatu honeſtare. Faſtum id ſplendide & honorifice maximo populi concuſſu, & more gentis per octidies, adhibiti quoque Reges, ignes artiſicioſi, miſſilia & ſulphuratio-pulvere, lymphonica, nec deſuere per noctem ſeſſivæ ſagittarum jaculationes, varia volantium flammarum ſpectacula. Sed felicem totius Feſti decurſum, octavo die veperaſcente, turbulentus exitus excepiſ. Sacros enim concentus terminatura muſici Regii, conſueſta cauſa, qua laudes SS. Sacramenti & ſine labe conceptæ Virginis canere modulate ſolent, ſinem facere parabant. Declamabant illico Dominicani: Cantores contra graviter dedignantur, & in propoſito perſiſtant. Neque loci reverentia, deteriti nudant gladios. Denique cohibitis refragatoribus uſitatum carmen numeroſe pertexunt. Unde poſtmodum regreſſi, ut injuriam pietati ſuæ ſalam ulciſcerentur, ac Patribus Atochanis ægre facerent, ea ipſa nocte charam nigro tinſtam, cui albis characteribus hæc verba inſcripſerant Hiſpano-idiomate: *Maria Sanctiſſima concepta ſine peccato originali*: templi foribus adiungit. Illoſerat poſterus dies 23. Novembris miras tragædiæ daturus. Hærebat valuiſ epigraphæ muſicorum: prope adſtabat quidam e Dominicanis ſubtiliſ, & tacita cogitatione deſiſus; quem de via conſpicuſ puer duodecim circiter annos natus, illac tranſiens, & amphoram vinariam manu geſſans accedit. atque hominis morem conſpectans e vultu: *Quid, inquit, animo verſas Pater? band dubie ſine peccato originali concepta eſt.* Cui Dominicanus: Perge inceptum iter, atque abi, vilis mendicula. Tum puer convitio nil turbatus: *Ira eſt, ait. Pater ſemel ſibi doleat, ſine peccato originali concepta eſt.* La-ceſſitus illa confidentia Pater erumpit in jurgium & contumelias. Puer ſtrenue reſpondet, ſit clamor & ingens concurſus. Fremunt omnes contra Dominicanum, & pueri cauſam tuegunt. Ille impatiens in Sacellum ſe recipit, aliquid quaſiturus, quo muſicorum epigrammæ & ſoribus revelleret. Tandem nodofam cannam-naſus reddit. Forte in adicula tunc orabat miles, qui in Dominicaniſ exentis ore ac geſſu aliquid imperpetriſ ſuſpicatur, inſequitur; & arundine titulum illum radere, reſigere, ac conſerpere mollientem dehortatur. Reveniente monacho miles arma expedit, & ſtriſto gladio vim parat, & ulturum ſe B. Virginis injuriam clamat. Dominicanus ſtorum opem implorat: illi erumpunt & militem quidem a vi cohibent, ſed non illius & turbæ voces. Clamant omnes; ignem Monafterio injiciunt; Jam illud cum templo nuper arſiſſe, clari irati Numinis argumento. Nunc demum monachos ipſos, qui non reſpiciunt, ſimul exurendos. Interea Virginis Antochana effigiem ab indignis, & Dei nitorem inſamantiſ bus, conſeſſim auferendam. Interim multi & primaria nobilitate vel ſortuito, vel rumore exciti adſunt, & cauſam tumultoſis inquirunt. Qua intellecta ſaviumt ipſi longe atrocioſ cæteris, quaeruntur tantum Hiſpaniæ dedecus,

B 2 ut

ut cui probrosum sit, Deipara majestatem imminui, gloriamque deformari ab illis, ut agebant, canibus, quorum conditor Hispanus fuisset. Si quid simile alii Religiosi tentassent, continuo ab his ipsos de hæresi accusandos. Supervenere quatuor Religiosi, e Sancti Francisci familia casu prætereuntes pedites, & duo mulis advehi, Benedictinus unus, alter Hieronymianus. Hi omnes populi suorem animantur verbis. Post multum sremittunt decernunt omnes, rem ad inquisitionem deferendam. Interea titulum in librarii proxima officina restaurant optimates prægrandibus litteris in nova tabula & Sacelli foribus affigunt, educti gladiis minati, si quis manum auderet admove. Quod si quispiam Deo invisus monachus id audeat, effeduros se, ut sentiant, quantum ipsos Virginis sanctissimæ contemptio pupugit. Hæc autem per quintam, & sextam vespertigam gesta cum essent, adii ego ipse locum certaminis circiter octavam. Necdum relanguit tumultus, opplevrat publicam viam confertissima multitudo, Cardinalem Toletanum operiens, quod advenire dicebatur. Plurimi autem e turba, Religiosum, qui mane muscorum titulum relexerat, ad supplicium deposcebant, atque in conobium irrumpere nitentur. Responsum est a cæteris Dominicaniis, eum esse aditum, hominem laicum, rudem & illiteratum, biennio non amplius religiosum; jam domi non esse, alio migrare jassum. Quare ne fores effringerent, ab octava ferotina usque ad secundum matutinam steteret pervigiles prope omnes præ foribus Dominicani, ut sui reverentia vim arcerent. Subinde autem valvæ postes ac superum limen convessita erant epigramatis, sententiis, emblematis, ut nil vacui superesset. Certabant ingenio, B. Virginem conceptam sine labe celebrantes. Nec vocandi fuere, qui legerent. Simul orta lux vigesimo quarto Novembris, confluxere tota ex urbe spectatores, qui vario illo ingeniorum partu oculos animumque pascebant. Ego quoque omnia perlegi, ac præ exteris placuit Poema supremo officio magnis & venustis characteribus scriptum. Ecce autem ex alio aliud malum Dominicaniis. Die sequenti decernitur quadam potestate superiori, ut sine mora adimatur eis sacra imago B. Virginis de Atocha, & ad Sanctimonialia, quas vocant Descalas de la Princesa, deferretur. Tum demum fulminati eo nuntio, nec minora pericula veriti, festo B. Virginis conceptæ brevi celebrando cedendum plane censuerunt, & publicæ pietatis obsequendum. Invitant ergo musicos e templo Discalcatorum, rogantes impense, ut in Sacello suo Atochano hymnos vernacula lingua de immaculata Mariæ conceptione populo audiente concinerent. Venere musici, & cum illis e civico Magistratu nonnulli, quorum postulat & prope coacti ipsi etiam Dominicani hinc e psallentium subfelliis alternis clare, ac sapius decantantur: *Landetur sanctissimum, Sacramentum, & purissima Virgo concepta sine labe peccati originalis*. Colliquefiebant gaudio, quicumque hoc dulci spectaculo intra ædem fruebantur; sed quia longe arcebantur loci angustia, P. Prior vir auctori-

tate & meritis gravis magnæque in urbe exiliminationis, prodiit e Sacello, dat se in iustantes cuneos, & ad mediam plateam parvam it: ibi denique omnibus ad eum rei expectatione conversis, magna voce illud idem clamat: *Landetur SS. Sacramentum, nec non purissimam Virginem conceptam sine labe originali*; succlamavit universa multitudo: *Viliora: viliora*: Idque tam sonora & immani voce, ut nemo potuisset tonitrua, si quæ fuissent, exaudire. Prior inter hilaris turbæ plausus egrediens, sua ipse manu, spectante populo, e superliminari ædis tabulam appendit longitudine septem pedum, latitudine unius, cujus in area carulea litteris aureis inustum erat hoc lemma: *Maria sanctissima concepta sine macula peccati originalis*; eoque testimonio suum, suorumque suffragium luculentè testatus abscessit. Præterea iussi sunt posthæc, qui ad introitum templi stipem a populo rogant, in sumptus cereorum, his verbis concionanter uti: *Dato pro cereo SS. Sacramenti, & B. Virginis de Rosario Maria sanctissime concepte sine macula peccati originalis*. Placuit autem ad reiperennitatem eam tabulam, quam Prior Atochanus officio appenderat, tenacius firmari. Condidit in matutinam diei seq. 26. Nov. Rursus confluent civis indigens, advoca. Tum vero applicatis scalis duo e Fratribus, seu Laicis Dominicanis tabulam firmant clavis ingentibus, ferretisque fibulis tam valida malleorum impactione, ut non nisi magna vi revelli posset videatur rubis interim, ac tympanis perforantibus. Ita tempestas refedit, permittimusque Dominicanis, ut sequenti nocte per tenebras alia programmata tolerant uno excepto, quod erat ei inscriptioni simile, quam assigerant, & æditus sustulerat. Cui tamen hæc verba sunt addita: *Ne me hinc auferant, uti facio meo factum est*.

Eadem in redituvo asserta.

LXIII. Anno 1424. VI. Idibus Septem. Festo Nativ. B. Virg. Minoræ, quod est oppidum Barcinonenfis agri, Franciscus Muletus, Baccalaureus Ecclesiæ ibidem Collegiæ Canonicus, a quodam Francisco Planes, diabolo sub hominis forma insilgente, ac Muleto calumniam affingente, ipso in templo principe pugione confossus, & interfectus est; sed vix per aliquot horas exanimis jacuit; cum denuo B. Virginis ope revocatus esset ad vitam, ac multis audientibus, quorum reificationes publica auctoritate exceptæ sunt, distincta voce asseruit, se, dum viveret, tenuisse opinionem, B. Virginem fuisse cum macula conceptam, & pertinacius propugnasse, & propagasse. Hinc permittente Deo, violenta se morte sublatum sicari manu, cui nulla offensiois causam dedisset; seque ad Dei tribunal, inque maximum salutis discrimen adductum fuisse ob eam pertinationem, quam non sine multorum scandalo præstulerat. Sed B. Virginis favore, quam alius singulariter colebat, ad vitam rediisse; brevi tamen intra novem videlicet horas denuo se morituum, acitoque Sacerdote, qui et olim a conficiendis erat, confessus, & absolutus est. Exio omnes ad piam sententiam tenendam hortatus est, Jusculum a piis feminis oblatum respicit; paulo post iterum se morituum: eo tantum sine vitam recepisse, ut publica, eaque præzente confessione pra-

Autherus
114.

præteritæ contumaciæ scelus elueret, & inaudito hæcenus testimonio pietæ sententiæ veritatem confirmaret. Diſſa a ſe hora oblit: corpus ſolemni ritu in ſublimi tumulo colloca- tum eſt. Sicarius furca cadem luit: ſeries miraculi in tabulis depiſa. Hæc hiſtoria a contrariæ ſententiæ aſſertoribus (æpe in dubium vocata, publica auctoritate ſtabilita eſt, id- que Anno Chriſti 1284. 1285. 1283. & paſſim extat. Habet eam Tortes, lib. 2. cap. 4. Tenas Epifc. Tortoſæ in Conc. de Concept. B. Virginis Scabianus Abrea in s. 2. tr. 5. diſ. 6. ſed. 4. n. 36. Hiſt. Longobardica edita Argentinæ. Serranus lib. 2. de Conc. c. 3. Vega in Theol. Mor. num. 392. Baſilius Pontius. Cæterum hoc unum aſſirmo (ait P. Honoratus Faber, qui ſub nomine Hugonis Siſſilini latet) nullam hæcenus, exceptis iis, quæ in ſacris Codicibus continentur, hiſtoriam a me lectam fuiſſe, quæ majorem auctoritatem, & fidem præſeferat. Diſtus Hugo Siſſilinus in li- bello, ſeu opusculo exquisitè docto, quo in- ſcripſit: *Curulla Virginea*, io concluſione.

Ordo S. Franciſci miraculoſe deſenſus.

Biblioth. Pamp. ſib. C de con- ſt. marit. LXIV. Anno 1276. quidam Prælati vole- bant Ordinem S. Franciſci abolere, habito aliquo Episcoporum concilio. Erant autem ea in Urbe in Eccleſiæ præcipuæ ſene- ſtris depiſæ duæ imagines S. Pauli, & S. Franciſci. Noſte editurus viſus ſibi audire S. Pau- lum dicentem: *Quid agis, Franciſce? cur tuum non deſendis filium?* Cui ille: *Quid faciam? nihil habeo præter crucem: hæc ipſa patientiæ me admonet.* Tum S. Paulus hortatus, ne tantam irret injuriam, ei gladium ſuum of- fert. Territus ædiuſus, ſimul ac illuxit, ac- currit in templum, certoque vidit, utramque imaginem inſignia inter ſe commutaſſe, in dextra S. Pauli crucem eſſe, & in manu S. Franciſci gladium, tunc cruere ſtillantem. Interim increbuit rumor, Episcopum illum, qui ejus conſilii Auſtor fuit repertum eſſe mortuum, præciſa cervice. Tunc, & ipſum narravit, & imagines offendiſt.

Pudicitia præmiata.

Vidua. Erich. Examp. 256. LXV. Nubilis virgo viduæ matris filia, urgente neceſſitate ultima, monebatur a ma- tre, ut ad cavendam famem, & inopiam ſe proſtitueret: ait illa diem ſibi unum de re- liberaturum; interea precifos ſibi elegantiffi- mos capillos matri vendendos tradit, qui va- num expoſiti cum a nobili juvene conſpice- rentur, ac ille quæreret, num alicujus puel- læ eſſent, quæ monaſterium eſſet ingreſſa: ubi intellexit rem omnem, virtute, & miſericor- dia commotus, jubet mulierem bono animo eſſe. Clam interim in puellæ mores, & vitam inquiri, & cum omnia huic facinoræ paria reperiret, eam indotatam ſumma patris vo- luntate uxorem duxit.

Concionatoris dos præcipua.

Vita p. r. c. 2. s. 1. LXVI. Rogatus Joannes Avila a quodam probo Theologo, quodnam ſibi documentum daret, quo ſe utiliter impenderet prædicationi, paucis reſpondit: Vehementer Deum amare.

Lobner Biblioth. Tom. VII.

Providentia Dei in viſu ſubminiſtrando.

Piliter. Pamp. ſ. Erich. ſib. C de de Conſejer. LXVII. Fratri Guidoni Ordinis S. Franciſci jam grande Deoſ lautiore cibos providi: De- dit enim ſelem, quæ quotidie eſſiva volucrum aliquam aderet Fr. Franciſco montis Ilemi, ejus focio ut præpararet: Ipſo vero die, quo vir ſanctus obiit, ad ejus pedes ſelis expiravit.

Eadem in filio ad Catholicamſdem reducendo.

Hiſtor. Tertes. p. 4. s. 1. LXVIII. Fuit juvenis viginti quinque cir- citer annorum: qui primus cum matre, & ſra- tre a piratis e Corſica Inſula abſeptus Alge- rium primo, inde Conſtantinopolim ducitur. Matre, ac Fratre redemptis iter Mahometi- tanos, inſans rerum ignarus in Mahometi cultu adoleſcit. Grandior aggregatus piratis, cum quibus ad Iſberium mare prædaturus na- vigans præda fit. Quatuor annis, & amplius in Hiſpaniæ portu captivus ſervivit. Quo tem- pore nulla ratione adduci ad Chriſtianam ſi- dem potuit, ſed fugam ad ſuos, ut putabat, parabat. Demum precibus, & induſtria id egerat, ut redemptionis pretio iter pararet a Cal- pe mox enavigaturus, cum incidit in mulie- rem natu grandiore. Ea ut hominem vidit, neſcio quid ejus figuræ, quam filioſus olim ei impreſſerat, agnoſcens; percuſſa ſubiſiit. Cumque hærens ito obtutu, cuius eſſet, ro- gaſſet, illeque ſe Turcom Conſtantinopolita- num eſſe reſpondiſſet; contra mulier plus pluſ- que ſaciem filii noſcitant, ac deprehendens, ſpeque repentina, ac marerno ſenſu commota: *Non ita eſt, inquit, Chriſtianus es, & filius meus.* Delirare viſa eſt illi anis, ſæpiusque affirmantem modo cum riſu, modo cum ſto- macho abigit. At illa conſtanter Prætorum adit, rem aperit, ſe non dubitare, hunc eſſe filium ſuum. Ita olim una captos, ita ſe re- deſtant, ita eo loci veniſſe. Conſentire in juvene lineamenta, & oris figuram conſentire, & ætatem; ſi hæc haud ſatis argumento ge- miſſos repertum iri nactus, Prætor haud negli- gendum judicium ratus, ſpoliari juvenem jui- bet; & ecce navi, quos mulier dixerat, palam cernuntur ab omnibus. Hic gratulatio & plau- ſus, tamquam in exitu comico. Juvenis ſtupens hæſit. Tandem matre alia ſuper alia ſigna con- gerente, cum ipſe quocumque haud ſe pro filio ha- bitum unquam recordaretur, nec parentes no- minare poſſet, tandem ſe Chriſto adjudicavit, & matri. Dein frequenti confeſſione peccato- rum, & cætera pietate, miraque divini panis fame noſtris adeſſe capit.

Littera Chriſti Urbem deſcendunt.

Pamp. Hiſtor. Signior. r. 16. de Reliq. LXIX. Quamdiu Edelſe in Syria litteræ Chri- ſti ad Abagarum Regem miſſæ, ſervatæ ſunt, tamdiu Urbis illa ab hoſte occupari non po- tuit, ut reſert Damalc. i. q. nec in ea habitare Tyrannus, aut hæreticus, aut paganus potuit; quod ſi exercitus eam cingeret, inſans ſupra portam eſe legendo ſtatim vel hoſtem proſliga- bat, vel ad pacem petendam eo ipſo die coge- bat.

Singularis gratia Reliquiis eruenſi.

LXX. Franciſcus Hortulanus S. J. Coadju- tor in Sardinia habuit ſingularem conceſſam

1. an. Rev.
Disquis.
Relig. 4.
2. P. 1.
c. 2. d. 2.

sibi gratiam detegendi defossas SS. Reliquias. Ante mortem dicenta SS. Corpora detexit, ac indicavit. Post mortem, digestus repertus est index plurimum veterum temporum, quæ ubinam extarent ipse nunquam audierat, & SS. Reliquias, quæ ubinam locorum extarent singulis in templis indicavit.

Iustitia Judiciorum Dei illustri exemplo comprobata.

Hereticus
in Dilecto
etc.

LXXI. Dominus quidam per sylvam equo veetus crumenam in via amisit. Ubi ad flumen ventum, herus pecuniam & sacculum defiderat; quærit ex servo, num ipse reperit: negantem iratus stricte serio petit, ac pede truncat, ita relicto servo herus viam reiegit, argenteo querendo. Ad ejulantis vocem excitus Anachoreta, hominem reperit male mulctatum. Solatur, ac dolorem lenit, ut potest. Et ratus morti proximum monet, ut confiteri ac ignoscere hæreo velit. Paratum ad omnia in celam suam portat, ac magna cura ei invigilat. Subinde miratus, innocentem ita a Deo assidue tolerari, ab Angelo monetur, non sinistre de iustis Dei iudiciis judicare. Hanc pecuniam eum promeruisse, quod hoc ipso jam olim pede juvenis suam matrem una veetus ex curru indignis modis deturbavit, neque unquam, ut par erat, diluisset. Herum amissa pecunia male fuisse usurum. Qui vero sacculum reperit, fuisse tenuis fortunæ hominem, sed integritate ac numerosa familia, quod argentum repertum mox ad Curionem suum attulerit pro concione proclamandum. Parochus autem divinitus edoctus de reperiendi inopia, cum nemo reperiret, par em unam repertori dedit; reliquam in reliquos egros distribuit.

Cor ubi fgendum.

Adina in
culo mpt.
1. 2. d. 2.

LXXII. B. Arsenius, ut ex vltis Patrum, cum moretetur, rogatus a Fratribus, pro valedictione, ut pio eos documento muniret, dixit: *Ibi, ubi, quo dicto emisit spiritum.* Inde de verborum illorum sensu solliciti Fratres, fenem quemdam per litteras consulere, qui rescriptisset: *Hec est, ut puto, verborum intelligentia: ibi nostra fixa sunt corda, ubi vera sunt gaudia.*

Catholicorum fervor.

In fove.
Galile.

LXXIII. In Gallia ad decem-millia Catholicorum contra Hugonotas ivere, qui zelo divino instructi prædica ampla, uxores, & liberos reliquerunt: Christoque se devote, propriis militarum stipendiis, solo victu contenti, de reliquo nudi nudum Christum secuti, cum hac inscriptione: *Eamus & nos, ut moriamur cum Christo.*

Catena Christi servis Dei suadenda.

3. prout de
Jovis, Chr.
4. 2. d. 2.

LXXIV. Juvenis quidam, Martius nomine, cum in montem Mariscum solitariae vitæ amore abiisset, pedem ibi catena ferrea innexuit, hanc vero ad rupem affixit, ne longius posset vagari, quam catena longitudo permitteret. Ad eum explorandum misit S. Benedictus unum ex suis, qui diceret illi: *Si Servus Dei es, non*

se teneas catena ferrea, sed catena Christi. Hæc auditis illico Martius catenam solvit; solutus tamen longius non processit quam ante se catena extenderat.

Flagellatio calis musica.

LXXV. B. Mechthildis, dum oraret, concentum audit musicum & flagrorum ignibus resonantem, quo moniales exprimebant. ad calos usque pertingentem: unde letari Angeli, fugere demones, animæ in purgatorio mire visæ sunt recreari.

Angeli iusta funebria persolvunt supplicio affectis.

LXXVI. B. Jacobus de la Marcha, dum verus carnificinam inter orandum oculos reflexisset, admirabili viso Deus illi oculos aperuit: Prospiciebat ihñuc per fenestram cubiculi sui Jacobus, & ecce Angelorum cohors præfulgida luce micabat, audiatque vox: ideo advenisse quia plurimi ex cis qui plebuntur, inibi, celesti gloria potiebantur; quibus cum iusta funebria pro more hominum non fuissent persoluta, voluisse Deum, ut ab Angelis persolverantur.

Elemosyna singularis.

LXXVII. Quidam cum rogatus amore Dei omnia egenis dedisset, nec petentibus quidquam posset largiri, projecit se in illorum manus dicens: Cum jam nihil dandum remaneret, sumite me ipsum exemplo Christi, qui cum omnia nobis donaverit, tandem in cruce diducis brachii pro nobis fœmptissimum obtulit.

Præco Hereticus Sacerdotem irridens obmutuit.

LXXVIII. Palatinus Mixistaviensis Polonus, Podolæ Sacerdotem simplicem & audentem ad prandium invitavit, ut a Prædicante ludibrio haberetur, (erat enim hæreticus ille Palatinus) Is, cum sacerdotem variis quætionibus orgeret, ac multa contra caput & mores Ecclesiæ diceret, ille ad omnia tacuit, & ad Palatinum conversus: *Ad prandium, inquit, sum invitatus, non ad disputandum.* Ea res risu præsentibus fuit. Addit Sacerdos, cum pransus fuero, tum forte illi respondebo. Sublatis mensis, Sacerdos ita loquitur: *Hodie sacrum faciens, ita sum precatus: Discerne causam meam de gente non sancta: Spero me audire. Facto dein signo crucis, Prædicantem ita alloquitur: In nomine Patris, & Filii & Spiritus S. per Dei, cujus ego indignus servus, & sacerdos sum, auctoritatem, & potestatem, mando tibi, maligne Spiritus, ut obmutescas, nec per os illius hominis loquaris.* Vix hæc dixit, cum Præco obmutuit. Sacerdos jubet illum loqui se responsurum; se ante non fuisset cum demone, qui per ipsum loquebatur, disputare. Ad ille verbum loqui nequit, & demisso capite, pudore persusus, inde se proripuit. Ea res effecit, ut Palatinus ille Catholicus cum tota familia fieret.

Juvenis seducti infelix exitus.

LXXIX. In urbe quadam Belgii celeberrima idem.

ma, quidam & nostris mane viti evocatus ad carcerem, ut adolescenti viginti quatuor annos nato capitis reo & condemnato, adesset. Adest Pater; at reus attonitus post multa lamenta & suspiria aperit se eidem, & ait, se ipsum olim discipulum fuisse, agnovit Pater discipulum, & ingenuit, filium unicum florentissimæ & locupletissimæ familiz 15000. florenorum quotannis heredem, ex a probitate, ingenio, & moribus tam commendatum, nunc prava societate corruptum, a se ad mortem animandum tam infamem. Reus rite expiatus & animatus est, prius a Patre probe edoctus, & in omnibus religiosis domiciliis precibus commendatus. Peracta confessione noluit reus quis & quorum esset filius, Magistratui aperire, aut de sua liberatione agi. Interea carnifex ingreditur, de more veniam a reo poscit; eo viso, reus exclamavit & Inter Sacerdotis brachia corruit, dein sementis restauratur; & carnificem rogat, num se nosset: & Patrem, num nosset carnificem? negat uterque, alterum se nosse. Tum reus, Pater ait, & hic tuus olim discipulus, meus autem condiscipulus fuit; agnovit reum carnifex, & suam simul ac illius miseriam. Fuit is quidem inferioris duodecim millium florenorum numerare potuisset, ingenio æque ac alter prompto. Faffus est, se B. Virginis a teneris amantem, ubi ad pravos soclos deflexit, tandem in vincula conjectum. Sed cum lissor desideraretur, ut vitam fervaret, ait, se ad id minus obtulisse. Dolere nunc, se munus debere in charissimo capite exercere. Dum ultra consuetum horæ effluerant, & ideo Magistratus indignatus, jubet negotium accelerari. Reus carnificem amplexus, rogat hoc sibi & supremum officium præstari, ut scelerum reus poenas det. Tandem eductus suspenditur; quo pendente Confessarius tandem palam rem omnem detegit.

Quidam per librum conglutinatum elusus.

LXXX. Cum S. Ephrem intellexisset, feminam quamdam Apollinaris, cui esse in deliciis dicebatur, liberos habere sibi in custodiam traditos; Ipse Sanctus vir somnam cedit, appetit, cuiusnam sit, scripta illa petit, simulans se ejusdem opinionis esse, cupereque se inde ea dicere, quibus adversarius obstat. Mulier credula liberos ei tradit, simulque celeriter sibi reddi postulat. At S. Ephrem piscis glutino (nos diceremus *mit einer heuschrecke*) solum folio ita conglutinat, ut cum una pars ab altera præ vehementi vinculo sejungi non posset, in unicam tabulam singuli libri redacti viderentur, atque ita mulieri restituit; quæ imperita, quom speciem eorum externam salvam aspiceret, quid intus esset, intueri neglexit. Post paucos dies accusatur apud Orthodoxos divus senex, quod Apollinarem accivisset, & cum illo sermones consultisset. Itaque in iudicium vocatus impiis illis fretus libris ad statum diem venit, ac dicere quidem pro se, jam senio confectus recusavit, patiturque, ut ipsi libri proferrentur, ut ex illis respondere posset, & contradicere. Cum igitur delatores socii frementes in medium li-

bros attulissent, inveteratus ille dierum malorum injustitia Juxta unum ex illis in manus sumens, explicare conabatur, sed cum glutino visus non cederet, ad mediam ejus partem aperiendam aggressus est, quam tamen eodem modo conglutinatam reperit; quare ad alterum librum accessit, quem totum adeo conexum reperiens, ut aperiiri non posset, tanto rubore persusus est, ac ita perturbatus, ut ex illo confesso discendens, consilii inopia hærens, & exanimatus, in morbum incidit.

Infantum mortis pro Christo obitu desiderium.

LXXXI. Nicolaus Trigantius S. J. ex India ^{Labellier in via} redux, narravit, e pulpito, privatim, quod fecit. Indus adolescens, Paulus dictus, viri nobilis servus, male fuit ab heroo gentili ob fidem habitus. Gessabat in longos pro mortis capillos; quos aliquando herus impotens stringens gladium ejus jugulo intentat. Cum juvenis abijt, inquit, *ut tam subita morte pro Christo defungar; jubet me vicalim & oppidum per totum regnum rapum, minutim, & per atum condisi; ab extremis membris, & articulis falso initio.* Eo sermone herus emollitus invito pepercit, & posthac indulget, libere Christianum esse.

Mors mirabiliter prænnunciata.

LXXXII. Vir nobilis in Asia P. Georgio Stengelio familiaris hæc habet, in grabato meridiani solebat dives, & qui uno intuitu novem vicos suos ex arce poterat videre, in pauperes & Religiosos beneficus. Is cum aliquando pro more a meridie quietem capere vellet, jussit in mensa chrysalinum calicem rubro vino plenum locari, quo postea somnum dilueret, quod erat illi quotidianum. Decubuit igitur valens ac sanus, cum coepit illi cogitatio de æternitate illabi, videtque vitrum sua sponte velut idum cum fragore dissilire. Deterritus tintinnabulo, ut solebat, signum dedit. Famuli audita re, herum solari, & vitri hoc vitium fuisse dicentes, aliud adferunt multa cogitanti, ac pro omine mortis habent. Post dimidium horæ etiam istud frangitur, vocat famulos & uxorem, jubet e nostris Sacerdotem Bruntrum vocari. Interea & tertium vitrum altatum rumpitur. At uxor rata, inanem esse metum, omittit Confessarium postulare. Maritus iterum urget eum sibi advocari, sed nihil efficit. Inde sub occasum diei coepit pallere, ac in momenta deficere. Tunc igitur uxor citatis equis Confessarium evocat. At servi in media & parva silva tota nocte errabundi vagantur, dum media interim nocte herus moritur. Confessarius mane tandem adductus mortuum reperit.

Originis lapsus ab amore castitatis.

LXXXIII. Nicephorus narrat, cum Idololatram Alexandriæ Originem cogenter, vel thus idolo offerre, aut per scortum libidini exponendum, ut castitatem fervaret, fidem perdidit, ac thus Idolo adolevit. Christianis inde exofus, odio & libidinis habitus abiit in Palæstinam, ut ibi mortem animæ suæ plangeret. At ut venit Jerusalem, tota Urbs & maxime

Clerus, ob viri famam, obviam procedere, & obnixè rogarunt, ut e suggestu pauca ad populum diceret; non permittens se talem Oratorem elinguem abire. Ascendit Cathedralis, tota Hierosolyma confluentem. Promittit Biblia, aperit, five confilio, five casu in illud Psal. 49. *Peccatori autem dixit Deus: quare tu enarras Ec.* Ad hæc subito obmutuit, & clauso Codice, nihil præter suspiria, & lacrymas fundebat. Unde & Auditores attoniti, eo silentio & fletu in lacrimas solvebantur. Expectabant interim, dum digesto dolore loqui inciperet. Sed cum e lacrymis in singultus prouerret, finem non dicendi, sed fletendi fecit.

Veritas odium parit.

Ensign. LXXXIV. Castroverdo Augustinus, equo ad valvas templi expedito, cathedram creatas ascendit, & provide id egit; ubi enim veritatem viro potenti enuntiavit, illico in exilium missus est. Idem indicavit, monachus quidam desiderio martyrii in Durciam professus, intrepide aulam Soldani ingressus est, rogatus, ad quid venisset, respondit: ut mortem inveniam, veritatem tibi prædicando. Cui Soldanus: Ito ad Principes tuos, prædica illis veritatem; & mortem cito invenies quam apud tre quæris.

Somnus pie susceptus.

Vin. p. a. LXXXV. Serenissimus Leopoldus Archidux Austriae oculo quavis, & in gravissimis negotiis nunquam tam sero cubitum ivit, quin prius precibus confectus, & examini conscientie vacaret. Quoties vero vespere decumbat, assimulatione sua adumbratam extremam unionem adhibebat sibi cum aqua benedicta (ut olim fecit Pater Wolfgang Gravenegg) & dicebat: Per istam sanctam unionem, & suam piissimam misericordiam indulget mihi Deus, quidquid in anima per cordis affectum & passionem internas commisi; & quidquid in corpore per sensus externos contra rationem, & virtutem deliqui. Quibus subdebat commendationes animæ: Proficiscere, anima mea Christiana, de hoc mundo in Nomine Dei Patris omnipotentis, qui te creavit; in Nomine Jesu Christi Filii Dei vivi, qui pro te passus est; in Nomine Spiritus sancti, qui io te effusus est; in nomine omnium Sanctorum, & Sanctorum Dei, Anima mea! sit io pax locus tuus, & habitatio tua sancta Sion.

Hypocritæ detecta.

Discip. LXXXVI. Discipulus de Moniali scribit, quæ Consecrario suo ream se multorum scelorum asserbat, ob quæ, & ipsa, & alii a Deo plebentur. Consecrarius ratus, latere hypocritam, respondit: Sane credo, quod ais, nam hoc idem ab aliis audivi de te dici: tum illa exandescens: Mentiris, inquit, ut & hic, qui tibi hæc dixit.

Jaſticia repressa.

Engelst. LXXXVII. Toparcha quidam dives, Gerardus a Kampis, amplas sibi aedes struxit magnificas, ad quas initiandas cum ad lautum con-

vivium vicinam Nobilitatem invitasset, forte gloriabundus percootabatur ex convivis, an non putarent, se terrestrem aliquem Deum esse, ac unde quaque felicem, aliis assentantibus; unus sincerius: Unum tibi, ait foramen adhuc in domo tua obstruendum est, ut sis ex omni parte felix. Roganti heros, quodnam illud foramen esset, respondit: Ostium, per quod brevi ad cæmeterium affereris, & hanc domum alteri relinques. Eo dicto percussus herus, sæculo spreto, ad religionem se contulit.

Oculis pauperibus subveniendum.

LXXXVIII. P. Theodorus Van Minister Ordinis S. Francisci, qui Bruxellis triginta milibus pestiferorum extrema Sacramenta administravit, a viro nobili ad lautam mensam invitatus rogavit, ut vellet de tot ferculis unam alteramve lancem in pauperis testum deferri curare. Annuit herus; at ille famulo lautam laocem tradit, & mappam imposuit, jubetque servum recta ad forum pergere, & ei domui lancem inferri, ad cuius januam mappa a vento deferretur: Servus obsecutus, ubi ad magnifici adificii foras vidit mappam excidere, nihil inopie illic suspicatus, redit re infecta; jubetur a P. Theodoro redire, & facere, quod ante fuit iussus. Sed mappa eodem loco excussa est. Adit igitur, & intra ades admittitur, & numerosam prolem reperit tunc filiquas porcorum comedentem.

Miseriordia illustre Specimen.

LXXXIX. Salmanticæ fuit mercator prædix, qui alea omnia perdidit, simul & Dei timorem, & amorem; hinc Deum summo odio profectus, omnia scelera excogitavit, & fecit: & ne quod præteriret, Navarræ Casum summam legit. In eo ubi venit ad Tractatum de Confessione, & poenitentia, gavisus nova peccandi occasione, & sacrilege confitendi, statuit id agere, & ipsa agit. Sed Confessarius suspicatus & confitendi modo, hominem angere, & pudorem fuisse, multa de Dei misericordia dixit, hortatus ad ingenuam confessionem. Tuoc miser intus commotus, inter lacrymas, & suspiria Sacerdotem rogat, an tantis peccatis sit veniæ locus? Quod ubi abunde intellexit, omnem vitam illi exposuit, & animum ad religionem adiecit, totus jam alius; in ea triennio vixit, ac viribus deficiens, Crucifixum amplexus peroravit: O quam pudet me vita præterita! Sed talis debet esse Dominus, qui tantum peccatorem in gratiam reciperet. Ita pie obiit.

Aliud ejusdem.

XC. Pater quidam filiam propriam adamavit; & corrupti, mater suspicata scelus (Agalma dicta, læthæ pietatis Matræ) filiam incestam desepxit. Filia indignata matrem veneno tollit. Pater domum reversus id in filiam quidem miros castigavit, verbis tamen eam gravius, quam putabat, perfrinxit. Ipsa erant se patri jam odiosam rata, nocte patrem stercentem securi obruncat. Fugit inde, ablata præcipua suppellectili, ac se damoni

moni devovet, in omne scelus projecta. Forte in templo concionatore audit, misericordiam Dei laudantem: inde commota, post concionem Ecclesiasticam audit, dicti veritatem exquiri, confiteri; poenitentiae loco jubetur denuo die proximo concioni adeste; ubi tanto cepit dolore de peccatis suis obrui, ut illico sit mortua.

Vindibae landabilis.

Fríd. XCI. Golefridus ab Aſchanſen Epifeopus
Spec. l. 2. Heripolenſis cum aliquando tempeſtas, & gran-
de ſec. do omnes pene in agro fruges perdidiffet, di-
27. dixit, fe ultimum in Deo hanc ſaturam, ac fe
plures modios frumenti, quam aliis annis, in
pauperes erogaturum. Et paulo poſt factus eſt
Imperii Princeps.

Vocatio mirabilis.

*De fili-
is Promp-
tis. O. ex.
h.* XCII. Quidam salubris studio solitarii vivens,
ab aliis fuit laute habitus submissis ciuib; libi
vocem audivit. *Aur patit porce:* Advertens igitur
iugur ea voce fuisset otiū & commoda renun-
candi, peregre ivit. Iterum autem audivit:
Salve pecus errans: Anxius iterum, quid faceret;
cum nec solum nec peregrinum Deus eum
velit esse, statuit se obedientie fudere. Cum
igitur in eremo ad Abbatem iret, ei ei dicit:
Salve fili obedientie, implens voluntatem Dei.

Fidei Catholicae affirmatio.

XCIII. Audivit Leopoldus aliquando ab Augustissimo Patre Ferdinando II. dici a suis fecignis renunciaturum potius, quam ullam amplificantia fidei occasione negligaturum, malle cum conjuge se ac liberis loco scapione instruum ire in exilium, ac solo pane & aqua vitam trahere: malle se in frustra concidit, quam injuriam Deo, & Ecclesie illatam tolerare: orare se demum Deum, ut si morte sua Catholicam Religionem promovere possit, totum mundum spectante ab infami carnifice capite plebsatur.

Vocationis neglecta pars.

*Excerpt.
D. m. a.
p. 1. f. 1.
ab. 1. 1.*

XCIV. P. Nicolaus Lancizius Romæ in con-
fessu Romani seminarii anno 1602. juveni præ-
stanti oedecim annorum exercitia tradit,
quæ magna pietate obit. Confessus generaliter
ante absolutionem petit, un peccatum ef-
set; non exequi divinam vocationem. Pater
et respondit, cum sit consilium, non præ-
ceptum, posse sine peccato negligi: sed multos
damnari, non ob eam negligentiam, sed ob pec-
cata mortalia, in quibus Deus tales in seculo
morituros prævidit. Ita huic juveni contigit.
Prolesus enim ad Academiam Macerata-
ntem, ubi jura operam dedit, semine amore
captus a rivali jussu ab eo abstinere, cum
redit noctu, lucente luna, ab eo quippe consoli-
datur. Confessus Confessarium inlclamat, sed
antequam adesset, moritur.

Dei summius osor ope B. Virginis conversus.

Idem in
febr. A.
Junij. 5. XCIV. Fuit in Hispania homo foelerae vi-
tae & flagrabat vehementi in Deum odio,
certus nunquam confiteri; vitavit omnes con-

ciones, & privatas commonitiones, Aliquando noctu vigilantia adeo B. Virgo, & benigne eum intuita, eum ita ex aspectu emoluit, ut lacrymans iorditatem suorum peccatorum agnosceret. Unde æger summo mane ad se vocat Societatis Collegio Sacerdotem. Mittitur P. Jo. Eusebius Nierembergicus (qui hæc ipse scribit in vita S. P. N. c. 33.) cui omnia vitæ acta detegit exactissime per tres horas. Tam seriè, subitque mutationis causam rogat P. Eusebius; cui alter ait: quod audisset, ad salutem conducere, B. Virginem salutare Angelica salutatione, se illa usum esse. Vovit dein, si convalesceret, religiosum se fore. Urget tamen Patre, ut a Deo felicem sibi a vita transiitum impetraret: quod ultimum indulgit Deus, & ita ipse mortuus est.

Dignitas in personam data.

XCVI. Cum Phocas Imperator horribili strage saeviret, quidam servus Dei humiliter cum Christo expostulabat Domine cur fecisti eum Imperatorem? cui responsum a Deo delapsa voce. Quia non inveni peiorem.

Vari Setvi Còrribi an?

XCVII. Anno 1464. B. Margaritæ cellissimæ p. Gaf.
nobilissimæque stirpis femine, cum ab altis per. Tan-
multo pateretur. B. Virgo dixit: Ille solus ch. in mare
meus & filii mei servus est, qui semper para- adp. l.
tus est tantum pati, quantum bono moribus. 1. p. 1.
Christus verodans ei tria specula in ma- 4. 5. 3.
nibus addidit: *Elige unum horum*. In primo
autem scriptum erat aureis litteris: *Mera in-
juriam*. In secundo: *Mera infirmitates*. In ter-
tio: *Mera verbera ab hostibus*. Cui illa a B.
Virgine animata. O Dominæ, inquit, si vis,
concede omnia. Tum Christus: *Accipe, & da-
bis vires, ut fortiter pugnes*.

Taurus in honore S. Marci cinctatus.

XCVIII. In pluribus Lusitania locis, Festo S. Marci Parochus loci cum multis forum in silvam tauris ferocibus plenam, aspergen- que unum de ferocissimis aua lustrali, Mar- cum appellat, qui mox sequitur inclamantem feracitate omnipolita, ceu catellus, at agnus. Ingressitur igitur templum per consertam plebem, assistitque ante principem aram rei divi- nam & concioni, nunc cretus in pedes, nunc humi procumbens, tanta mansuetudine, ut licet a pueris laecistur, & varie evulsis etiam pilis vexatus, ne se moveat quidem, totus blandus. Sacris peractis eadem mansuetudine supplicabundus per Ecclesiam populum sequi- tur, donec a eurione dimissus silvæ & feritati proriga restituitur.

Error de praedestinatione ingeniose detectus.

XCIX. Ludovicus Landgravius, ut habet
 Casarius l. i. hist. c. 27, propter deploratam vir-
 tute licentiam a viris religiosis non semel corrip-
 tus, ut resipisceret, illud semper retoritur :
 Si prædestinatus sum, nulla peccata potuerunt
 mihi regnum celorum auferre; si reprobus,
 nulla bona opera conferre. Subinde in le-
 thalem morbum incidit, vocatur Medicus, qui
 ut erat vir prudens, & guarus quid Ludo-
 vicus

vicius dixisset, ait ei, frustra se advocatum. Si enim venit dies mortis tuæ, inquit, non poterit te cura mea eripere; si vero. moriturus non es, superflua erit medicina. Ad hæc ager: quomodo sic respondet? Tunc Medicus ei mentis errorem detexit, & responsum ad medicinam animæ transtulit. Unde ager convictus, de cætero, ait, esto Medicus animæ meæ, quia per linguam tuam medicinalem Deus me liberavit a maxima errore.

Conversio admittenda.

Dis. 116. M. ex. 24. C. Juvenis incestum cum sorore commisit, momentem idcirco fratrem occidit: tum & patrem, qui eum exheredatam, & urbe pulsam in vita servavit, clam regresses in urbem peremit. Sed ubi pro cocione audivit illud Ezech. 18, *in quacunque hora &c.* confessus est magno eum dolore. Sacerdos cum iussit accedere ad altare, in quo fuit imago B. Virginis habens Christum mortuum in sinu suo. Ubi beatam Virginem enixe rogavit, ut sibi veniam a Christo impetraret. Inter has tamclementes preces cor ei ruptum est, & mortuus jacuit ante altare. Sacerdos superveniens raptus eum vivere, & quiescere, dum surgere jubet, mortuum reperit. Sequenti die iussit populum pro eo orare. Tum columba candida circumvolans in conspectu populi, schedulam, quam rostro tenuit, ante Sacerdotem projecit, in qua scriptum fuit, animam huius fuisse in cælum deductam, antequam calor naturalis a corpore ejus recessisset. Eadem schedula Sacerdos iussit est inscriptam Dei. misericordiam commendare, siquidem siocere confiteantur.

Beneficiorum pluralitas causa damnationis.

Stephan. M. ex. 24. p. 1. c. 24. CI. Anno 1338. Episcopus Parisiensis cum omnibus ibidem Professoribus Theologia in aula capituli Dominicanorum collectis ventilavit quæstionem illam: An liceret plura Beneficia possidere. Decisum fuit, non licere duo beneficia tenere, si unum annuus quindecim libris Parisiensis moneta ferret. Tribus annis ante eadem quæstio fuit agitata, ibidem omnibus idem assentientibus, præter duos, quorum unus fuit Philippus Cancellarius Universitatis Parisiensis, & Arnoldus, postea Episcopus Ambianensis. Cancellarius tandem æger lethaliter, monetur a Guilicimo Episcopo, ut opinionem suam deferret, & unum de duobus beneficiis suis deponeret: Renuenti promisit, de suo tantumdem ei daturum, quantum valeret alterum beneficium; sed nihil fecit. Cancellarius enim ait, experiri se vellet, utrum plurium beneficiorum possessio possit esse causa damnationis. Ita moritur. Post paucos inde dies dicto matutino videt iuxta se nigram umbram & velut hominis. Episcopus nihil terribus, crucis signum efformat, ac rogat, oum sit in statu salutis? Ego, ait umbra, sum inimicus Dei, & ejus infelix creatura. Jussa elarius eloqui, pergit. Ego sum anima Philippi Cancellarii. Rogante Episcopo, unde esset tam miser, in quæstione esset, respondit, se æternum damnatum, & subiunxit tres causas. Primo, quod ob avaritiam

parum admodum de redditibus beneficiorum rogasset in pauperes. Secundo, ob perniciam in defendenda contra tot Doctores pluralitate beneficiorum. Tertio, ob lubricitatem, & lasciviam, cui diu fuit subiectus eum concistorum magno scandalo. Tum dammoatus querit ex Episcopo, an jam adeffet finis mundi? Cum autem Episcopus miraretur, upote Doctorem hæc rogare: an non videret se vivere; omnes autem homines ante finem mundi mori debere: *Noli mirari, ait umbra, hanc quæstionem, quia nec scientia, nec opus, nec ratio est apud inferos.* His dictis evanuit. Episcopus autem Clero suo rem omnem exposuit.

Aliud simile.

CII. Æger Sacerdos Thomam Caotipratum (qui fuit Episcopus Camberienis, discipulus S. Alberti Magni, & condiscipulus S. Thomæ) ad se in supremo morbo vocavit, ut morientis esse vellet solatio, & auxilio. Thomas hortatur, ut unum e suis beneficiis rejiceret, scire eum, upote hominem doctum, id doctorum virorum sententia nefas esse, Idem rogat, cum lacrymis præfatus ejus confortatus: sed frustra; moriens, cum vocem perdidisset, signum dedit, nolle se beneficium resignare. Moritur, damnatus ob hanc, ut ipse cuidam Religioso ex Ordine S. Dominici aperuit, causam unicam.

Pauli. Hæri de morte Pauli & Alexandri. c. 1. p. 1.

Vana spes in hominibus.

CIII. In Belgio nuper vir insignis moribus, id imploravit auxilium uxoris: at illa negante, id esse in sua potestate, filium rogat primogenitum qui cum & ipse gemens diceret, se dolere, quod juvare patrem non posset, vocat secundum, tertium, & cæteros ordine filios, & filias, deinde famulos, & ancillas, quemquam singulatum compellans: cum vero omnes dicerent: dolentes, se opem ferre illi non posse, ingemuit, & dixit, *O vana hominum curas! tantum tibi, uxor, vobis filii, filia, sudavi, & nunc a vobis desero! o quanta to jatis Deo servivisse &c.*

Regula. de Asc. c. 1. p. 1.

Merces mundi vana pre Christo.

CIV. Luca civitate Italie agryta quidam suis ædes tubifens, & lyram pulsans, super emendicabat, extrusus unaque, & illius amissus in templum secessit. & ante argeotem Christi imaginem consilens quæstus eidem esse, se totum diem ingrato mundo gratis luisse: ejus igitur honori ounc se lusurum, & simul lyra ludit. Et ecce imago argeotem crepidam, quam habuit in pedibus, in suum exiecit.

Regula. de Asc. c. 1. p. 1.

Rara conversio puellæ demoni desponsata.

CV. Puella, insignis, ac præditiua, ut credebatur, juvenia amore multo capta, cum eo matrimonium inivit, sed postquam ab ara, ubi rite erant conjuncti, discessit, ejus, io cubili reperit, se demooem habere pro marito, qui eam mox iussit re omni sacra, & amuleto, abstineret, ardente vultu, protensis unguibus ioteritum ei minatus. Dein per speciem pietatis simulata jubet eam sacram Communionem sumere, sed non absumere, & domum secum

In vita S. Pauli de Alabastr.

ad injurias ultiores ferre. Ante omnia venit, ne Petro de Alcantara se in conspectum daret, ut loqueretur. Moris est in Hispania, ut Patribus Franciscanis obvii eorum vel manicas, vel funis, quo cinguntur, extremum osculentur. Et ut solemne est, foeminis praefertim, niti in vetitum, illa curiositate tacta Petrum videndi, cum duabus foeminis ad Monasterium ambulat. Obvio Petro duae reverentiam exhibent, at diaboli uxor aufugit. Unde Petrus divinitus edoctus eam humaniter nomine compellit, & ad se evocat: habere se paucula, quae illi dicat. Accedit ergo, fugam honoris colore excusans. S. Petrus de novo eam humaniter salutata, jubet secum confidere seorsim, & salutaria cum illa loquitur. Interea in obverso angulo ipse spectrum flygum videt, quod mariti specie, foeminæ minatur exitium, si Petro verbum respondeat. Quia igitur vir sanctus humanitate sua nil apud eam effecit, ultro ei, scelus & totam rei feriem exponit, & occasione, qua fuerat seducta; ingentia flagitia, quæ cum dæmone paravit; & omnes ejus pravas cupiditates, consuetudines, & cogitationes. Ita commota, & fulmine ista, ingemuit, dolet, veniam petit, humi procumbit, petens peccatis, & flygo marito liberari. Igitur S. Petrus pro potestate dæmonem alloquitur, jubet cum a foemina recta in orcum descendere, ubi ad diem judicii usque alligatus permaneat. Et illico dæmon evanuit. At illa jam libera, tota se S. Petro permisit, & confessa priora scelera, pie vixit, ac paucos annos sancte obiit. Quæ res dein vulgata multos ad poenitentiam adduxit.

Imagines SS. Dominici, & Francisci ante ipsos pila.

Yacob. CVI. Centum, & amplius annis in templo S. Sophiæ Constantinopoli visebantur duæ affixæ imagines: Una S. Pauli cum hac epigrapha: *ἄγιος Παῦλος*, Sanctus Paulus: Altera S. Dominici. *καὶ εὐαγγέλιος*, Bonus Dominicus, & ne alium crederes, vestem gerebat, qualem dein S. Dominicus, & Ordo universus. Venetiis autem Joachim Abbas, qui septuaginta annis vivere ante desit, quam vivere inciperet Dominicus, in ade S. Marci duas tabulas appendit, quarum una referebat S. Franciscum grisea veste, fune præcinctum, pedibus nudum, cicatricibus in manibus pedibusque, imo, & lateris vulnere: una manu crucem gestabat, altera librum. S. Dominicus autem in veste, qualem hodie Dominicani gerunt, una manu librum habebat, altera gestum concionantis præ se ferebat sub hoc, & illo legebatur hæc Epigrapha. *Sanctus, Sanctus.* Præfuit illi Abbas vaticinio S. Zachariæ Propheta c. 11. *Et assumpsi mihi duas virgas, unam vocavi Decorem, alteram Funiculum: & pavi gregem*, Sancti Dominici virgam vocavit *Decorem*, ab habitu, & puritate, ac candore virginico, qui S. Dominico, & Ordini datus est, & habet liliū pro insignibus. S. Francisci vocavit *Funiculum*, quo scilicet præcinctus erat, in signum poenitentiae, & vitæ austerioris. Et hæc & illa virga Christus

olim pavit gregem. Pavit etiam S. Dominicus, & S. Franciscus. De virga funiculi S. Francisci dictum est Isa. 3. *Erit pro Zona funiculus.*

Mirum de S. Dominico presagium.

CVII. Cum die festo S. Dominicum mater adduxisset ad audiendam Missam, Sacerdos, qui tunc faciebat Sacrum, cum ad populum conversus pro more dicere vellet: *Dominus vobiscum*: ad puerum dixit: *Ece reformator Ecclesiae*! mox cognito errore ut putabat, denuo conversus dixit: *Ece reformator Ecclesiae*! cum dicere vellet, *Dominus vobiscum*. Ubi autem Sacerdos ad librum rediit, recurrende iterum, ut credebatur, errore suo, ad medium Altaris jam tertio regrediens, emittit tandem dicere: *Dominus vobiscum*. Sed & tertio protulit illud, oculo, & voce ad puerum conversus *Ece reformator Ecclesiae*. Matri dein sollicitæ, quid sibi id vellet, Episcopus rogatus dixit: Quot essent verba Sacerdotis tot esse de puero oracula.

Examinis pro Episcopatu subeundo metus examinatus.

CVIII. Cum Romæ quidam coram Clemente VIII. pro Episcopatu Genevensi esset examinandus, aderat, & Hispanus, vir doctus, eadem de causa examen subiturus, qui ubi vidit præter Pontificem, tot Cardinales, Episcoporum, Generalium, Ordinum, ac Doctorum consessum, ita extimuit; ut deliquium passus debuisset effugiri: Solari eum iussit Pontifex, expeditas jam esse litteras Episcopatus ei concessi, sed nunquam se collegit. Itaque in hospitio suo, quo erat inde deportatus, moritur, metu examinatus.

Judæi montibus mirabiliter coramitis conclusi.

CIX. Cum venisset Alexander M. ad montes Caspios, miserunt ad eum filii captivitatis decem tribuum (ex edicto enim tenebantur, S. 10. egredi non licere) postulantes egrediendi licentiam. Cumque quæsisset causam captivitatis, accepit, eos recessisse aperte a Deo Israel, vitulis aureis immolando, & per Prophetas Del prædicatum esse, eos a captivitate non redituros. Tunc respondit, quod arbius eos includeret. Cumque angusta viarum obstrueret molibus bituminatis, videns laborem humanum non sufficere, oravit Deum Israel, ut opus illud completeret. Eo accesserunt ad se invicem prærupta montes, & factus est locus immanabilis: ex quo liquido apparet, non esse Dei voluntatem, ut exeat. Egredientur tamen circa finem mundi, magnam hominum stragem facturi.

Miraculosa trium Fratrum & captivitate libertas.

CX. Tres Fratres Ordinis Equestris S. Joannis ex Picardia oriundi, in Gibellino præsidio, pecus ablatis recuperaturi, insidiis occupati, capti sunt duobusque Afcalonem, donati sunt Soldano Cairi Præfecto Ægypti, a quo iussi severe, post mortis minas, fidem Mahometi sequi negantes, in carcerem tetrum, mittuntur,

914.5.1.

In vita P. Petri, S. 1. 4.

P. Antonius P. 1. 1. c. 6. h. 10.

Jac. Boissier, 1. 1. p. 2.

tur, aqua & pane vivunt. Tentati ad sacrificia promissis, & argumentis, reprehensaque a Soldano nihil cedunt. Ille mittit filiam Ismeniam, ut eos alliciti ad Mahometem; parit illa, illi persistant, de sua constantia, de Christo, & B. Virgine multa ei dicunt, abit illa dubia suae religionis; illi interea traduntur in deteriorem carcerem, filiae pater claves tradit. Mane adsit illa, ut fuit iussa, aquam & panem, excusat victus teuitatem, iterum disputat de fide, maxime de B. Virginis imagine, jubet illos eam conformare; promittit invicem libertatem, & lautiorē mensam, illi petunt instrumenta; Frater, qui ut alii duo, ignarus artis sculptoriae, imaginem promissit, a duobus reprehenditur, ob levitatem puniendae periculum, rogat Deum pro imagine, obdormiunt, per Angelos interim imago B. Virginis adest, cum luce, & grato odore & musica; veniente lumen manent immoti, donec ad se reverit imaginem ostendunt, artificem imaginis detegunt. Illa Mahometem ejurat, promittit baptismum se recepturam, donatur imagine, clam venerat imaginem; patrem adit, fingit, illos paulatim flecti. Nocte sequenti apparet B. Virgo, baptismum, & suum ei Nomen spondet. Colligit sua, nocteque media ad carcerem sponte patente tendit, excitat. Ambulant securi per mediam urbem, portis urbis sponte apertis; aquam seu flumen obvium Angeli eos transmittunt. Cumque quatuor horas nocte progressi essent, illa fatigatur. Obdormiunt omnes; subinde ducuntur in Picardiam: manē passorem ostendunt, a quo intelligunt, se in patria esse, Turcica lingua ignaro passore. Illa secuta, Frater imaginem ad arborem relinquit, redit, madidam a novo fonte reperit, promittunt templum imaginis ad arborem: cum ob incommoda, duce passore, locum mutant; domum rediturus imago in horto gravior sit, deponunt; colligunt ex hoc ibi locandam imaginem. Post preces sit levior; domi ipsi latē excipiuntur. Illa baptizatur ab Episcopo Laudanensi; diciturque Maria. Illius concessione pro hospitali sacellum erigit; nocte vero imago ad hortum redit, idque bis, ergo in horto templum aedificatur. Illa sanctae vixit cum trium Fratrum matre.

Plato Christianus.

Font. de CXI. Boetius ait, quod in tumba Platoni
Ant. Seb. reperta est lamina aurea, in qua scriptum erat: Credo in Filium Dei nascitum de Virgine, passum pro humano genere, & de terra resurrexum.

Pueri septennis admitanda vita.

Exempl. CXII. Frater Thomas de Brabantia scribit,
Ant. Seb. ut sequitur. Erat in Flandria quinquennis puer, tanta prudentia praeclatus, ut, cum aliquot Religiosos & S. Francisci familia vidisset, a suis parentibus serventer petierit, eo habitu vestiri, cui etiam vitam, & mores ita conformavit, ut nudipes incederet, pecuniam numquam attrectaret, utebatur singulari modestia, servabat statā precandi tempora, sobrius, serius, prudens, senex & juvenes hortabatur ad virtutis studium; septennis decemum

moritur. Priusquam moreretur, confessus est, communionem tamen etiam petierit, non accepit: parentes tam subito decessu suo maxillos consolatus. Eodem momento quo moriturus, ejus religiosa vestis disparuit, nunquam amplius visa. Cum effracteret, Religiosi disci Ordinis incipiebant canere: *De profundis*; sed occulta vi impediabantur, ut pergere in illa lugubri oratione, & cantu non possent. Qui haec scripsit, ipse hoc impedimentum praefens expertus est. Parentes exemplo filii incitati, saeculum deserunt; pater S. Domini, mater Cisterciensium Ordinem ingreditur.

Martyrium Scenicum.

CXIII. Beatus Joannes a Cruce primus & *Paul. Barry in*
vir, qui e Carmelitis reformationem S. Theresae secutus est, in omni vita erat martyrii *ant. ill. Domest. Dei c. 2. n. 2.*
avidus desitans, id esse Ordinis sui, martyrium expectare; cuius sub reditu S. Eliae multi sint futuri compotes. Saepe exercitii causa cum ceteris suis Religiosis aliquid Martyrii simulacrum representabat: ibi unus agebat personam Tyranni, alter Judicis, alius accusatoris, alii carnicum, alii testium; & saepe tam serio joco res agebatur, ut qui fuit accusatus Christianae pietatis, quasi serio res ageretur, etiam sanguinem pugnis extusum profunderet. Ipse autem plerumque Martyris personam affectabat, atque ita Tyranno respondebat, velut ab eo reipso captivus teneretur.

Debitum ob amorem Christi liberaliter remissum.

CXIV. Petrus Gironius, Urenx Marchio, *Rel. l. 7. c. 7. n. 6.*
homini e domesticis, qui obo milia aureorum abstulerat, e fuga retracto, & io carcere maledictis furenti, praecare ignovit. Jussit feria sexta majori, reum in templum adduci, cumque humi crucem de more adoraret, vicinam in pelvim, slipis nomine, acceptas ab homine injurias omnes, ablatumque ab eo aurum, veluti jaceret, liberum jussit abire ac valere.

Pietas in parentes a patre docta.

CXV. Multis ab hinc annis in quodam paglo apud Samnites, juvenis quidam, cum vellet uxorem ducere, parentem annos ultra centum natum volebat res ablegare velut exulem, & juvenuti suae, & coniugi invivum: cumque domo exegit, ac res exulatum attraxit; quem cum ad ostium villae prodixisset, ac vellet discedere, senex lacrymans oravit, ne tam cito discederet, sed saltem ad mensam usque perduceret; eodem enim patrem suum a se fuisse olim adductum. Erat autem mensa, lapis in summo rure sub patula quercu, ad prandia & computationes expositus; hac re ille velut percussus, inquit: Mi pater exadme injuria a te illata est parenti, neque aliter mecum ageretur? hac ne merces, & grata filiorum mens in parentes? Igitur illico mente mutata patrem domum reduxit, in praecipua, & commodiori aedium parte locavit, ac in nuptiali coena summum illi locum dedit, ac semper deinceps illum coluit.

CXVI. Aeneas, siquid eminentissimus Vates *Sabell. l. 1. ad fidem scripti, Anchisem patrem tam pie*
co-

coluit, ut capto filio per medios hostes & flammis humeris impositum, in Idam usque montem tulerit magis inter eundem grato operi timens, quam sibi aut filio, aut Creusæ conjugī, quæ e vestigio sequebatur.

Venia hosti data.

Idem es. CXVII. Eques quidam ab inimicis suis circumventus grave vulnus accepit, & injuriam ulcisci constantissime voluit, ut placari non posset. Interim ab Capuecino egregio Concionatore illae transeunte inuisit, rogatus ab amicis, multaque de venia ille dicebat, ut tandem alter annuere, se eis ignoscere; quoties autem vulnus curabat, recrudescens dolore, iterum injuriæ succensebat, ac hostibus suis. Id ipse læsus cum animadvertisset, dæmonis assu agi, ut iterum odia illa redirent, vetuit sibi ante vulnus curari amplius, quam Tabellio acceitis in publicas tabulas retulisset, hostibus se ignorasse. Eo facto cum Medico vulnus aperiret, sanatum obdormitque illud invenit, ut viz cicatrix vestigium ostenderet.

Frustru Catechests.

Barry p. CXVIII. P. Edmundus Augerius S. J. Confessorius Henrici III. Gallie Regis, in articulo mortis utrinque ad latus vidit adsistere ingentem numerum parvulorum, quos Christiana olem doctrina imbuebat, qui toti alacres aderant, eum ad cælum deducturi. Hic subit pia curiositas Patris animum, ut rogaret Deum, num alium fructum in amaram salutem fuisset. Cui Deus respondit, cum insuper quadraginta milia hæreticorum convertisse.

Eadem miracula comprobata.

Idem. CXIX. P. Ignatius Martinez S. J. vir sanctus sexdecim ultimos annos, nihil, nisi Catechesin, parvulis tradebat, tanto solatio, ut rogaret moriturus Superiores, pateretur secum arundinem illam sepeliri, qua in Catechesi uti solebat. Semel promiscue in Catechesi rogabat, num adesset aliquis, qui vellet salutationem Anglicam recitare; cum rustica verecundia nemo vellet dicere; Insans sex mensium ab ubere matris pendens toram salutationem illam ad finem usque memoriter recitavit.

Hæreditas in pauperes distributa.

Idem p. CXX. Constantinopoli vir erat prædix, & pauperibus mire additus; unde consentiente filio, quem habebat, omnia bona pauperibus erogavit: rogato prius filio, num paterna bona vero Deum curatorem roaret. Cui filius dixit: *Divitiae tue hodie sunt, & cras non erunt: Cibus autem manet in æternum.* Igitur pater bona omnia Xenodochiis, egentibus, & ægris distribuit, nullis filio relictis. Qui tamen contentus, & Christi ope nixus videbat alacer. Interca mirata urbs tota est, & patris, & filii pietatem, pauperem tamen esse filium finit, donec Deus illi caute propefuit. Erat Constantinopoli vir nobilis, cui unica erat filia, qui cum conjugē deliberans, num eam opulento, an pauperi sed morato marito traderet, sua-

dent uxore, pauperem ei dare constituit. Statuunt ergo, ut bene mane uxor ad templum iret, & quem primum videret ingredi orandi causa, is maritus filiae adlegeretur. Altero mane mater orante, juvenis hic ingreditur, quem illico mater per servum ad se accerit; a quo multa percontata, ubi intellexit, quid ejus pater se volente egisset, mater gavisæ, *Tu es, inquit, quem hodie in templo quaesivi;* & mox domum adducto, amnuente patre, volentem filiam despondit.

Præfagia mortis varia.

CXXI. In familia Prichoros Kiorum varia habent mortis præfagia. Si quis enim est moriturus venarum, tunc canes, tibie, & voces venantium audiuntur; si quis equos amet, hinnitus; si quis musica delectatur, cantus personat. Hæc omnia aguntur in castro Skoeziez. In eadem familia habent, & hoc: est Pezestrius in templo duobus Clatonis miliaribus in Altari & dextro latere statua S. Joannis Evangelistæ, quæ quoties ex illa familia aliquis est moriturus, in terra mane abesse illa læsione invenitur, cum tamen sit fere in summitate Altaris collocata. In familia Strogetic supra templum aut aliquod castrum eorum albus passer videbatur. In familia Genissecki de Augeri hydris stannæa sua sponte operculum cum strepitu claudit. In familia Diavroskiorum ita eissa magna clauditur. In familia Klenorskiorum in templo Parochiali in arce eorum Polina ad Missæ sacrilegium lumen exstinguitur. In Klenorskiorum ante mortem eujulpiam fœmina lugubri habitu intrat per fenestras. In familia Steronbergiorum in templo Parochiali noctu lumina visuntur, quæ si sint in dextra parte, masculus morietur; si e parte sinistra fœmina. In arce, & familia Schwamberg alba fœmina familiaribus se inferit, nulla noxia. In arce Kamen familie Malowecz tria lumina prodigiose accensa, & hortulum arcis obeuntia. In familia Kolowrat uno militari a Luna civitate in monasterio Rozow lapis sepulchralis sudat, quo ad heros delato ad P. Priorem, qui est Ordinis S. Augustini, tota familia convenit, & post confessiones mortis arbitrium expectant. Familia Lobkowiz habet pro signo mortis campanulam sponte impulsam.

Gentiles alios ad fidem adducentes.

CXXII. Adolefcens gentilis P. Petro Almeida nuntiavit, quosdam Mauros cupere Christianos fieri, suorum iras, & fannas timere; egique ita eorum causam, ut Pater Provincialis ei litteras ad arcis Lusitanæ Præfessum daret, quibus rogabatur, iis Mauris præsidio esset, quare idem adolefcens paulo post novem Mauros adducit baptizandos, ipse autem in suis erroribus adeo mansit obstinatus, ut ne verbum quidem de conversione sua audire vellet. Idem omnino egit Maurus grandævus, & Medicus perississimus Goæ: is volentes ita duos filios, ac totidem famulos, ad P. Franciscum Barretum deduxit, rogavitque, ut eos vellet baptizare. At ipse in alterius salute officiosus suam neglexit, in gentilismo obstinatus.

Ex ep. 12. sine calif. 12.

Vocationis desertæ pœna.

Fodale.
Parthen.
l. 2. c. 7.

CXXXIII. Studiosus quidam anno 1609. a patrum Capuccinorum familia retardatus, ut amitteret illum animum, Mussipontum mittitur, ubi tertio post mense lethali vulnere faucibus patri nunciatur: Filius parente superveniente tribus tantum horis supervixit, alieno quidem scelere læsus, pro auctore ipse deprecatus a patre veniam est, tum in fine causam mortis exponens: *Vider, inquit, patri, mi Patet, quem nuper Christi cruce in Capuccinorum insignitum passus non es ad astra tutam viam appetere, eundem alieno facinore crudeliter morientem videre cogere.*

Excommunicationis virtus.

Koderus.
in Virid.
R. 24.

CXXXIV. Anonymus quidam monachus in: Scetana solitudine aliquandiu sancte moratus, demum jugum deseruit, contumaciæ pœnas detestans. Alexandria a gentilibus exceptus, cum fidem deferere nollet, capite muldatur corpore canibus extra urbem projecto. Fidei- lum opera latum sacratio corpus, cum sub- missa diceretur: *Catechumeni egrediantur, tum- ba secum tracta extra templum omnium stupore concessit. Cujus rei causam quidam cognovit divinitus, scilicet, quod monachus parere recusaret, anathemate percussus, non potuisse in templo manere. Illo soluto mox quie- vit eo loco, quo primum positus erat. Quan- ta res inobedientia, quam nec martyrium satis potest expiare, quod tamen operit multitudi- nem peccatorum.*

Abstinentia a certo potu mirabiliter impetrata.

Kondakli
in monach.
a. 6.

CXXXV. Anno 1640. civis quidam Suffitii adeo erat in haustum vini cremati propensus, ut diceret mori se malle, quam eo potu ab- stinere. Ei dormienti candidissimus puerulus ter adstitit, ab eo potus dehortatus: sed ille voces eas insuper habuit, donec pœnam sensit oblationis. Graviter enim corpore, & ani- mo laborare cepit. Quare voto se obstrinxit, cum se potum non amplius hausit. Tunc apparuit ei B. Virgo cum Infantulo, qui præ- auditio ex ulnis B. Virginis exilire videbatur. Exin facillime abstinuit, mirante tota civitate: quin fatetur, se, si totus sibi mundus of- ferretur, velle ne vel guttam fumere.

Litania omnium Sanctorum salutaris.

Caland.
R. F. 13.
Iulii.

CXXXVI. Dominicani olim gravibus malis, & persecutionibus pressi, in templo ad eas aver- tendas Litanias omnium Sanctorum instituerunt recitare, tam felici successu ut motibus com- positus, seculares dein qui fiebant, ex quan- titate malis quo remedio fuissent erepti, dicere vulgo soliti sint: *Caveat a Litanis fratrum. Prædicaturum: mira enim operantur.*

Aulicissimus laudabilis.

Barry.
l. 1. p. 13.
a. 1641.
Julii.

CXXXVII. B. Frater Joannes Ordinis S. Fran- cisci hortulanus mire studebat Dei gloriam promovere; qui, cum Salmantica esset, ubi tunc Rex Castella degebat, ac Regis palatium adiret, supis petenda causa, iussus est concla-

ve regium intrare, ubi tunc Rex prandebat. Illic B. Frater advenit diligenter accurate mentem ad omnes ritus, quibus Regi intervie- batur ad honores, & reverentiam, quam Regi exhibebant, ad suavem Musicam, quæ accin- gebat accumbenti Regi, ad vasa aurea, & ar- gentea, quæ in abaco erant, ad omnes denique motus, & apparatus regie mensæ. Inde do- mum reversus, statuit eadem obsequio Christo exhibere, quæ viderat Regi præstita: Adit i- gitur templum, & comportat omnes calices sacros, & patenas coram Venerabili, tum eo- incipit complodere, ac velut instrumenta Musi- ca ad edendum sonum compellere, quibus, & ipse suam vocem adjungit, modulatus, ut potuit; interim iteratis genuflexionibus, & re- verentia Venerabili sæpius exhibita aulicorum more, cum admiranda pietate, quæ omnes adstantes ad studium divine gloriæ accendit: qui attoniti tam raro spectaculo, vix inde po- terant avelli; dum ille diu suam pietatem con- tinuaret, ac sæpius exclamaret: *Tunc est, tunc est hic honor, quem exhibeo, o Rex cali- & terra, qui honore dignus es: Ita diu per- rexit, nulla habita adstantium ratione: donec bene fatigatus, lacrymis madente vultu, ani- mo incenso, oculis in venerabile defixis, se humi toto, ac porrecto corpore prostravit, a- nimis suspensis debilitatem corporis. supiens.*

Miram ad sanitatem comparandam motivum.

Item p.
a. 6. l.
p. 13. a.

CXXXVIII. Columba. Restina auditit Conci- natorem dicentem de ingenti numero Sancto- rum: pro argumenta, aiebat ille singulas urbes habere proprias, & indigentes Sanctos, quorum multos recensebat. Tum illa, cum nulum au- dired a patria sua nominari, cum tribus aliis puellis statuit Concinatorem adire, & roga- re, num nullus Reatinus esset sanctus. Ille ne- gabat, ullum se scire, cupere autem, se ut illæ sint primæ, una saltem earum. Gavi- sâ hoc responso fortitè sunt, penes quam ea dignitas esset futura. Sors Columbam attigit. Quare ad Sacerdotem reversa, cupiunt eam sortitionem ab eo ratam haberi. Ita Colum- ba sorte imposita est necessitas, ut sancta fieret, prout facta est.

Innocentia cum gaudio manifestata.

Nittias.
a. 12.

CXXXIX. E. Societate quidam nobili Ma- trone conscientia præerat eximia. forma præ- ditæ, non minori pudicitia; hanc juvenis de- scribat, qui, quod videret, Matronæ pudore- rem saluum fore, quamdiu a Patre defenderet, Patrem ab illa per criminationem aver- tit; Superiorem enim adit, ac fidei testibus probavit, eum diurnam cum illa lupri con- suetudinem habuisse. Ita Pater innocens ac- cusatus, graviter luit; in vilibus enim mune- ribus occupatus fuit: quæ tamen fortiter o- bivit. Interim criminator lethali morbo op- pressus, cum confiteretur, inter alia hoc aper- uit, se Patri injuriam fecisse. Tum Sacer- dos afferens, eum absolvi, nisi restituta fama, non posse, metum alteri inculcit, qui Sacerdo- ti facultatem dedit faciendi, quod videretur.

Tum

Tum ille rem ad superiorem detulit, qui Patrem gavisus & amplexus innocentem, cum antiquo loco restituit.

Pericula castitatis vitanda.

Idem ex. CXXX. Refertur Nicio P. Franciscus Rocca S. J. ejus Confessarius, ut sequitur. Abbas erat, coepit Monachi ad res domesticas volentibus opera cuiusdam mulierculæ uti; ille vero conatus est, periculi vitandi causa, hoc Monachis dissuadere, quod tamen non potuit, quod crederent a foridula muliercula nihil imminere periculi. Abbas igitur, ut eis errorem de tre ostenderet, quodam die jussit coquum cibos omnes ultra solitum sale condire. Eo facto, finitaque mensa, studio Abbas foras egreditur, asportatis cellæ non tantum, sed etiam putei clavibus. Interim Monachi ob salos cibos siti prope enesii, cum nec e cella possent, neque e puteo bibere, urgente siti in culina tandem eluviem (solum enim culinam in eam finem reliquit apertam) bibunt, ac reverum abbatem ideo objurgant. At ille prudenter occasione usus, eos edocuit, quantum etiam in foridula muliere tempore tentationis periculum imminet pudori.

Regum exigua potentia.

Idem ex. CXXXI. Philippo II. Hispaniæ Rege cum filio adhuc puero Philippo III. venatum egresso, subitus imber ingruit; tum puer Patrem rogavit, vellet nubibus ac celo imperare, ne plueret: Cui Rex respondit, se hoc non posse, esse hoc aliorum potestatis: quibus intellectis puer, qui tam multa sæpe audiebat de Patris potentia iactari; Quid audio, inquit, o Pater: tam parvam rem præstare non potes? quid, si quid majus postularem jam plane comperio, te nihil posse. Tum Pater: Deum igitur time, qui plus omnibus potest.

Modestia a Crucifixo pensata.

Barry, p. 1. c. 8. de vol. 3. CXXXII. Post Completorium olim quidam ex Ordine S. Francisci eo loco, ubi Crucifixus erat positus, insolentius ridebant, tum imago Crucifixi grandem clamorem edidit: unde illi attoniti cum Crucifixum aspicerent, viderunt vultum ejus inflammatum, & oculos ira ardentes, veluti si Christus esset indignatus, ei loco, ubi ejus effigies esset, tam parum reverentia haberi; neque irritum fuit prodigium: illi enim deinceps ad omnem occursum imaginum Redemptoris erant mire modesti; ii vero, qui erant aliquanto insolentiores, paulo post contabuerunt, & intra paucos dies fuit mortui.

Nuditas membrorum in somno vitanda.

Idem p. 1. c. 8. de vol. 3. CXXXIII. Carpentarius quidam religiosus, & ut vocant, Converteris Ordinis S. Benedicti, cum noctu quiesceret in dormitorio, ubi erat pro more lampas accensa, cumque se ad somnum invitaret, apparuit vultus enormis qui prope jacentis lectum residebat, cuius tunc a vis adventu exterritus, videt insuper prope lectum adesse duos demones humana specie, qui versi ad vulturem, Quid hic agis, inquit, nihil ab istis religio-

sis obtimes? Nihil, At vultur, sunt enim signa crucis muniti in fronte, & aliquid ante somnum ex psalmis murrant, & quia nihil proficere, hic me quietis causa contuli: sed unde vos essis? successit ne posset vester conatus, quam mau? Omnino, respondent, venimus Catalanno; ubi nultem induximus, ut vinu hospitæ suæ inferret, dein monasterium pretergressi, effecimus, ut illic ludi religiosus moderat invenire discipulum corrumperet. At tu inra pecus nihil hic agis, cum assisat religio hinc, qui nos respicit; vides utique eum frigus capiare, & indecenter jacere, nuda tibia extra lectum protensa: cur indecorum tibiam non verberas? Vix hæc dixerant, cum alter demonum correptam asciam, que sub lecto jacebat, totis viribus in Religiosum vibrat, & successisset istus, nisi huius auditu pedem intra lectum retraxisset: unde istus homini destinatus lecti lateris ligneum offendit, quo facto illico disparuerunt, apparente tamen in ligno securis vestigio.

Puella mirabiliter ad Baptismum perducta.

CXXXIV. Alexandria in Ægypto quidam veritus ob debita perpetuus carceres, jam volebat se ex arbore suspendere: hunc miserata nobilis puella adhuc gentilis, omnia sua bona illi offert ad debita expungenda, quæ ille accepit; sed puella depauperata, ut se deinceps sustentaret, turpi quæstui se aluit, quem diu festina, tandem ergo ægrotat. In extremo tamen prope agonem a Deo illustrata voluit Christiana fieri. Sed id eam angebat, quod infamis ob priorem vitam patrum pro baptismo non esset reperitura. Tum ecce juvenis adest ei perisimilis, quem olim a laqueo suis fortunis eripuit, & intellecta mororis causa eam consolatus, opem ei suam promittit, & abit. Mox reversus duos alios secum dignitate & specie Magistratu similes adducit, a quibus ad templum deducta, & vocato sacerdote, baptizata est, uno eorum patrum vicem subeunte. Vicini, ubi & Episcopus, mirabantur, prostituta puellæ ausum fuisse quemquam baptismum conferre, & ejus patrum esse: Episcopus præsertim, qui ad se Sacerdotem, qui ipsam baptizaret, evocatum rogat, cujus auctoritate id egisset? Is respondit, a duobus & Magistratu eo se fuisse adductum. Ergo Episcopus ipse puellam iterum decumbentem adit, & rogat, quid tandem boni egisset, cur a deo baptismo esset donata? suspicabatur enim Episcopus, aliquod divinitus contigisse. Illa tandem, falsa se peccatricem, recentius, quid cum desperato homine egisset.

Muri Monasterii osculo honorati.

CXXXV. S. Maria Magdalena de Pazzi a more religiozæ vocationis sæpe visa est Monasterii muros exoculari; causam rogata dicebat: Ah! sorores, an non æquum est, ut id agam? hæc fuit saxa & muri, qui me ab infelici mundo separant, & securo loco thesaurum inextimabilem meæ puritatis attingunt. Hæc cogitatio me ad incredibilem dilecti mei amorem extimulat.

Tentatio vehemens erga vestita.

Specul. CXXXVI. Miles sacerdoti confessus, hanc
comp. unam poenitentiam subire iussus, ut flans sub
dist. 6. c. 1. sylvestri pomo, quæ acerbissima poma & esui
40. ingratiissima ferebat, nullum inde pomum comederet, cum antea sponte sua abhorreret a tam agressi cibo; ita tamen post datum imperium corporis illis pomis tentari, ut dum secum confisteretur, nec vinci se contra mandatum a gula tam importuna patitur, mori præ vehementia appetitus, quem repressit, deberit.

Mira Regine in S. Martinum pietas.

Sulpit. CXXXVII. S. Martino Episcopo uxor Ma-
Ev. 1. 3. ximi Imperatoris (viri ceterum a Sulpitio laudati, nisi quod impositum imperium vi, & bellum civile non vitavit, & qui sæpe pios cum Martino sermones habuit velut Magdalena Christi ad pedes assusa, omnem Regiam dignitatem posteriorem pedibus ejus habuit; ut denique Martinus a Rege & Regina compulsus fuerit pati, ut sibi omnibus remotis ministris a sola Regina serviretur. Ipsa igitur parat mensam, scellulam sternit, aquam manibus ministrat, cibum, quem ipsa coxit, adfert: demum eminus solo fixa immobilis & modestam & humilitatem servientis exhibet, bibituro miscet, & proponit, finita cœna miccas colligit, & velut catellus illis pascitur.

Dilectio agrorum singularia.

Rob. 1. 1. CXXXVIII. Franciscus-Titelmannus Capu-
4. m. 30. cinus, vir admodum doctus, literarum posita cura, agros curabat; rogatus ab amicis ejus rei causam, digito in agros intento: Hi, aje-
bat, sunt mel Chrysolomi; hi mel Augustini: quia supereminet, juxta S. Paulum, scientia Caritas Christi.

Mundi turpido offensio.

Discipul. CXXXIX. Erat quidam nobilis in Austria
De myst. totus mundo deditus, quadam nocte solus ante
1. 1. c. 1. castrum suum in virgultum pulchrum floribus (ut melius de mundi pompa posset cogitare) deicendit. Quædam igitur domina super humanam estimationem formosa, & onorata se ei presentavit, dicens: Ecce adsum, quam tanto amore hastenus dilexisti, ad me accede. Ille vero gaudens valde ipsam diligentius persequitur, se beatum reputans, quod aspectu & assuetudine domine perfui dignatus fuit. Et illa: Sicut me ante bene vidisti, ita me recto intuitu-
ris. Vidit itaque in dorso cam plenam vermicibus, putredine, immunditia & furore: itaque horror istorum omnem gloriam prius vitam superabat. Ad quod nobilis in stuporem raptus, & nimis territus est. Ad quem illa: Ego sum gloria mundi, & tales sunt fructus mei. Ad verba hæc imago disparuit, & nobilis emendatus rediit, & mundo renunciavit Deo vivens.

Patientia probata & approbata.

114. 11. CXL. Erant duo fratres Monachi pariter in
4. 3. cella commorantes, quorum humilitatem &

patientiam etiam multi de Societatis Patribus collaudabant. Audiens quidam Sanctus vir, volens probare, si veram perfectamque charitatem haberent, ac humilitatem, venit ad visitandum eos. Cumque cum gaudio susceperant eum, & ex more complerent orationes, & psalmodiam, egressus forte cellulum, vidit parvum hortum, ubi sibi olera faciebant, apprehensoque baculo cum toto impetu cepit omnia olera cadendo confringere, ita ut nihil omnino remaneret. Videntes autem supradicti fratres, nihil penitus dixerunt: sed nec vultum tristem, nec turbatum habentes, rursus ingressi cellulam, vespertinas orationes compledo, adorantes eum dixerunt: Si præcipis, Domine, ibimus, & cum, qui remansit, caulem coquentes gustabimus, quia jam hora est, ut cibum fumamus. Tunc senior adoravit eos dicens: Gratias ago Salvatori nostro Jesu Christo, quia video, Spiritum Sanctum requiescere in vobis. Etiam hortor, ac moneo vos, fratres charissimi, ut usque in finem custodiatis sanctæ humilitatis, & patientiæ virtutem, ut ipsa in regno cælesti vos sublimet, & magnos in conspectu Domini faciat apparere in sæcula sæculorum.

Pax quomodo servanda.

CXLI. Erant duo fratres secundum carnem germani: verumtamen utrique in spirituali proposito Monachi existentes. Invidiatur animæ eis malignus spiritus, ut quocumque modo separaret ab invicem. Quadam autem die ad vesperam secundum consuetudinem ille junior frater accedens lucernam posuit super candelabrum. Faciente autem malitia demonum, ruit candelabrum, & extincta est lucerna. Per hanc occasionem invidiatur eis diabolus, ut eos in litem accenderet. Surgens senior frater, cepit percutere fratrem suum. Ille vero prostratus in terram deprecabatur fratrem suum dicens: Magnanimus esto, domine, & ego rursus incendam lucernam. Ergo quod non respondit ei turbulentum verbum, malignus spiritus confusus statim recessit ab eis. Tunc pergens eadem nocte nunciavit principi demoniorum dicens: Quemadmodum propter humilitatem illius, qui prostratus in terram veniam postulabat a fratre suo, non prevalui in eis; vidensque Deus humilitatem, & voluntatem huius Monachi effudit super eum gratiam suam; & ego sentio me valde torqueri, atque cruciari, quemadmodum non prevalui eos separare ab invicem. Hæc ergo omnia verba cum audiret idolorum Sacerdos, qui ibi commanebat; compunctum est cor ejus in timore, & amore Domini nostri Jesu Christi. Considerans etiam, quam magna seductio, & perditio amentiarum est cultus idolorum, relinquens omnia statim festinanter ad sanctos Patres ad Monasterium perrexit, & retulit eis hæc omnia, quæ per malitiam Demones inter se loquebantur. Cumque moniis salutaribus influissent eum Sancti Patres de doctrina Domini Salvatoris, baptizatus est, & sancto proposito Monachorum vitam arripuit, & adjuvante, & cooperante gratia Domini factus est probatissimus Monachus.

Tan-

114. 42.
15. 42
114. P. P.

Tantumque veneratus est, & tenuit humilitatis virtutem, ut omnes humilitatem ejus mirarentur. Dicebat enim, quod omnem virtutem adversariorem nostrorum Dæmonum humilitatis solvit intentio. Denique & Dominus noster Jesus Christus pro humilitatem triumphavit, diabolum & omnem virtutem ejus contrivit. Addebat etiam dicens, quod frequenter audisset dæmones inter se loquentes: quia quando ad vacandam accendimus corda hominum, si qui sustulerint patientem injuriarum convitia, & conversi magis rogaverint ea, quæ ad pacem sunt, dicentes: quia ego peccavi; statim sentimus omnem nostram virtutem marcescere, & approximat eis gratia divina potentia.

Corredio omnia nocet.

promittebat. Similiter secundus promittebat. Hos duos pater laudavit, & hoc dicto iterum tertius. Quæsit autem a minore, quid de eo deberet sperare. At ille: Pater, nec unum denarium promitto pro te daturum. Et cum malediceret illi pater, filius ait: Dum vivis, pater, bona tua pro salute tua distribue; nec committas mihi, nec aliis fratribus meis, possessores enim rerum tuarum facti, quomodo te juvabimus, cum tu amore nostri te jurare nolis? Utilitatem enim suam unusquisque nostrum plus, quam te diligit: & de te amplius parum curabit, nec sollicitus erit. Hunc osculando fratribus præterebat, veritate audita; & divitias suas pauperibus erogabat pro salute propria.

Infidelitas hæreticum.

Disipl. CXLII. Erant duo fratres in monasterio u-
Promp. no. Unus erat gratiofus Abbati, & cæteris fra-
lit. E. ex. tribus, alter autem non erat gratiofus, & quid-
no. quid deliquit immediate ab Abbate punitum fuit, sed alii frequenter pepercit ipse Abbas in suis negligentibus, quia gratiofus erat omnibus. Contigit, ut illi ambo morerentur. Apparuit autem ille, qui gratiofus fuit Abbati, dicens, se esse in magnis pœnis. Et Abbas: Ubi est nunc ille infelix, qui plures negligentias, quam tu, commisit. Et ille: O Pater, ipse non est infelix, nec miser, quia jam est in clara visione Dei; quia quidquid hic cum negligentia deliquit, immediate hic punitum fuit, & sic satisfecit: sed mihi, Pater, sapius pepercisti in meis negligentibus, eo quod gratiofus fui tibi, & cæteris fratribus; ergo jam graviter torquor in purgatorio. Sed, Pater sancte, ora Deum pro me, & recommenda me cæteris fratribus meis in suis Missis, & orationibus, quia valde affligor in purgatorio.

Dispositio bonorum ante mortem facienda.

Disipl. CXLIII. Eremita quidam vidit in visione
Promp. multas animas in diversis statibus, inter quas
lit. E. ex. vidit unum virum sedentem, & stabat una
no. mensa ante eum repleta omnibus bonis; alia mensa stabat retro eum vacua; quem quæsit, quid hoc notaret: Respondit: Mensa illa, quæ stat ante me sunt opera misericordiarum, quæ feci ante mortem, & illis bonis modo utor; Mensa vero retro me posita sunt quæ disposui, cum adhuc viverem; & mandavi uxori, & pueris meis, ut anime meæ subvenirent elemosynis, & suffragiis, in testamentum. Et ecce adhuc vacua est; quia occupaverunt se temporalibus rebus dividendis, qui mei oblii sunt. Unde dicit sapiens: *Fac bene, domi vivis, post mortem vivere visis.* Unde etiam Ambrosius: *Hoc tantum tuum reputa, quod pauperibus erogasti.*

Eadem alia non committenda.

Dis. lit. CXLIV. Quidam dives in articulo mortis
P. ex. 71. tres filios suos ad se vocavit, & seniori dixit: Nocte fili charissime, multas possessiones vobis reliqui, quas omni conservavi, quas debuissim pauperibus erogare, & ideo sortastis ad purgatorium ibo. Dic, quid daturus es pro anima mea? Ac ille plurimarum celebrationes Missarum, & largas elemosynas se futurum

Læuer Biblioth. Tom. VII.

CXLV. Obsessus quidam, dum duceretur ante domum cujusdam civis, qui edificabat in altum domum magnam, & sumptuosam, risit. Quærentibus, cur risisset? respondit: Ille edificat, quasi semper vivere debeat, & ego scio, quod mala morte morietur ante noctem; quia interficietur. Hoc eo dicente, risit secundario; & cum ab eo quæreretur, cur risisset? respondit, quia ille morietur, & relinquet divitias suas, quas cum labore acquisivit, alienis. Cui eum diceretur, quod haberet hæredes, quibus deberetur divitiarum, respondit: Omnes sui hæredes erunt sibi satis infideles, quasi alieni essent, quasi eis numquam aliquid secisset; quia ille morietur, & accipient hæredes pecuniam, & obliviscuntur animam suam. Et hoc dicto, risit tertio, & cum iterum causa risus quæreretur, respondit: Rideo de justo Dei judicio, quia fiet isti diviti, sicut ipse fecit; quia, quando pater ipsius moriebatur, promissit pro patre suo soluturum debita sua, quæ pater post se reliquit, & insuper dare largas elemosynas, & sibi comparare multas Missas; sed mortuo patre modicum, vel nihil, fecit: similiter fiet illi ab hæredibus suis.

Pater a filio salubriter correctus.

CXLVI. Cum quidam dives, & potens jam senesceret, mortua uxore sua, filio suo, quem multum diligebat, tradidit uxorem. Qui ait patri suo: Pater committe mihi omnia bona tua, ut sic vivas sine labore. Quo annuente fecit ei lectum in camera pulchra. Sed, quæ uxor juvencula non posset eum pati propter tussim de nocte, filius in rogatu uxoris locabat eum sub quodam gradu. Qui sustinens paupertatem, & frigus in hyeme clamabat ad filium, ut daret ei vestem. Tandem filius emittit quatuor ulnas, & dedit patri duas, & sibi duas servavit. Hoc videns filius parvulus, accipiens illas duas ulnas abscondit in muro, & dum diu quæreret in domo, & non invenirent, dixit parvulus: Scio, ubi sunt. Cui pater: Cur abscondisti? qui respondit: Ad hoc servabam, ut operirem te in senectute tua, sicut tu patrem tuum. Et ait pater: Non amplius facies. Cui filius: Certe in tantum, aut minus. Quo audito, dixit inira se: In caput meum istud redundabit in senio, idem faciet mihi exemplo meo indutus.

C Sta-

Statim bonum pellicium misit patri per parvulum filium, & reassumpsit eum in domum suam, & exhibuit ei omnem honorem, & reverentiam; & cum amplius multum pie tractavit; ut in hoc exemplo parvulus disceret, quomodo ipsum in senio suo tractare deberet.

Filii a patre astute decepti.

18. 44. 97. CXLVII. Quidam prædices habuit pueros, quos nupti tradens, ditavit eos divitiis suis. Tandem ille depauperatus est, & non curatur a pueris. Ille autem convocans pueros suos, singulis tradens claves pro scrinio, in quo posuit malleum gravem, quasi esset pecunia, retenta sibi una clave, ne ad scrinium venire possent. Dixitque pueris: Hæredes mei, & dilecti mei estis; post mortem meam aperiat scrinium, & ibi invenietis litteram, per quam scietis, quantum unicuique legaverim. Ob hanc spem singuli certatim invitaverunt, & joverunt patrem; quia dicebat, quod volebat diminueret de his, quæ erant in scrinio, ut singuli habeant ad plenum, quod eis ordinaverat. Post mortem suam aperto scrinio, invenerunt malleum, & litteram hoc continentem. Dignus est homo ille ad caput cum malleo percussus, qui tantum tribuit pueris suis, eisque confudit, ut distractis omnibus nihil sibi retineat.

Excommunicationis æstimatione a bravis docta.

18. 7. 49. CXLVIII. S. Gregor. IX. aliquando divitem excommunicavit, qui cum contemneret excommunicationem Papæ, tunc miraculo Dei ciconia, & quæ modifecaverunt super domum ejus, a domo ejus recesserunt, & nidum transfulerunt ad domum alterius. Quod videns dictus contumax, & admoovit a cognatis suis, qui hoc idem consideraverunt in ciconia, postica humiliavit cor suum, petens absolutionem. Et quia cito fuit absolutus, tunc dixit ciconia redierunt, & nidum supra domum ipsius reportaverunt.

Injustitia celitus punita.

11. 19. CXLIX. Bertoldus Palentinus de Guildspach Judex erat severissimus, ita ut furibus pro damno unius oboli vitam auferret. Unde quoties domum suam exivit, laqueos cingulo suo appendit, ne reorum pœna caperet dilationes. Die igitur quodam mane surgens, & laqueum cingulo suo solito more appendens, vocem in ære audivit: Bertolde, qui tibi primus in egressu tuo de castro occurrerit, hoc laqueo ipsum suspendas. Qui vocem pro homine accipiens cum procederet, ei quidam scutellus suus primo occurrit. Quo viso cum satis doleret, eo quod eum diligeret, dicebat illi: Dulce de occurru tuo. Quare ait? quia suspenderis. Quare suspendar? Respondente Palentino: Nescio, sed præpara te per confessionem, & ordina de rebus tuis, quia voci divinæ resistere non valeo. Ille videns aliter non esse, dixit: Justus est Dominus, & plures in domum meam declinantes iniquos occidit: multos multa rapuit: nec tibi domine unquam fidelis extiti; neque pauperibus pejeravi. Et mirati sunt omnes au-

dientes ejus confessionem, & cognoverunt, in ejus morte peccati pœnam a Deo esse.

CL. Injustus Herodes Antipas, vel potius impius, qui privignæ gratificatus Joannem Zachariæ filium, quæ post Christum nemo fuit sanctior interfecit, cum incesta conjugæ extremo fuit afflictus supplicio, & per exquisitissimas uterque pœnas discruciat.

Judices non facile mutandi.

CL. A Tiberio Cesare quaesitum fuit, quare præpositos populi non frequenter mutaret, sicut & alii Principes? Respondit, in hoc se parcere plebeculæ. Scientes enim Judices & Procuratores, se brevem habere procuracionem, emungunt usque ad sanguinem. Et qui recentes veniunt, totum dissipant, quod inventum. Quod ostendit cupidum vulnerati exemplo, qui cum jaceret in via, nec amoveret multitudinem muscarum, superveniens alter, æstimans, quia hoc faceret ex imbecillitate: abegit muscas, quæ operiebant vulnus. Ad quem ille: Male fecisti mihi, quia muscæ, quas abegisti mihi, jam plenæ erant. Unde & parcius molestant me; quæ autem superveniunt recentes, acrius pungent.

Cibi quomodo condiendi.

CLII. Quodam tempore milites quidam honesti, ac nominati, alique plures tam Clerici, quam Laici viri divites in eremo sunt conversi, atque in ordine confortati. Quidam igitur ex secularibus prædictorum militum notus, & amicus, visum eorum quotidianum, quod in communi conventu reficiebantur, considerans, ait beatæ memoriæ domino Gisilberto eorum Abbati: Non sufficio admirari, quod tales viri in sæculo tam delicati oleribus incoctis, ipsa & lente possunt uti. Cui ille respondit: Ego tria grana piperis appono, quibus eadem grossa pulmentaria conduntur, ut pene nihil in suis scutellis comedentes relinquant. Mirante illo, & non intelligente, quæ audierat, Abbas subjungit dicens: Primum granum piperis tibi longæ vigiliæ matutinarum; secundum labor manuum; tertium vero desperatio lautioris scutelli. Et ista sunt tria grana, quibus appositis, optimi saporis sunt pulmentaria nostra. Et puto vehementer, quod monachus peccet magis, ipsam suam leniculam propter toriones, vel humores melancholicos vitando, quam nimis ex illis sumendo. Si enim apposita comedere noluerit, necesse est, ut lautiora, vel appetat, vel requirat. Si enim data fuerint ex consuetudine, pusillitantes scandalizat; si vero negata, ante tempus deficit. Monachus vacuo ventre non potest bene jejunare, vigilare, aut laborare. Hinc est, quod beatus in quodam sermone tales fatis acriter reprehendit dicens: Cibaria nostra sunt multum confortantia; & ideo oportet nos ex eis sumere ad saturitatem.

Penitentia mirabilis.

CL. Quidam in Teutonia multis rapinis, & exoribus Provinciam deprædavit, quæ captus, & ad decollandum expositus, petivit a Judice, &

& obtinuit tempus prolixius poenitendi; & mox affanti juveni confobriano ait: Si vere amicus es, cooperator esto mihi misero in salutem; asser, obsecro, instrumentum ferreum, quod denitrix dicitur, cum quo parare femine linum solem. Quod ut factum est, dixit juveni: recide mihi manus, ulnas, & brachia usque ad humeros. Pedes vero & tibias & crura usque ad nates; postea genitalia, aures, oculos, nasum, & caput ad ultimum amputabis. Juvene ergo sic ut cum dolore rogatus fuerat, exequente, poenitens ipse unumquodque membrum, antequam truncaretur, infruementi ferret dentibus, per inflixiones multiplices, & validas diutius affligebat, dicens: Hanc poenam hic pro parte, vilissima membra percipite, quibus actu nefario scelera perpetravi, & Deum creatorem meum offendi. Extremo igitur post omnem poenam trunco corporis cum capite suo superfluo, hilari vultu dicit: Oti nam tormentum illud, quod respectu scelerum meorum parvum fuisse, reitaret semel, iterum atque iterum valeret, si liceret miserrimo, & in eo diutius cruciari! Et hæc dicens cum lacrymis oravit populum circumstantem se, quatenus sibi miserrimo in elemosinis pauperum, & orationibus subvenirent. His dictis, extendit caput, & mox a juvene decollatur.

Pulchritudo miraculose adempta, & restituta.

18. lit. P
ec. 112.

CLIV. In partibus Sueviæ, quas Alemania continet, sic a fratres Ordinis Prædicatorum, & Waltero audivi: Mulier quædam devotissima erat nobilis, & pulchra, etiam secundum carnem inter omnes feminas panthera reputata. Ad hanc autem videndam cum multi proceres, nobiles, & potentes convenirent, & illa præ visitatione hujusmodi gravius turbaretur, ne scilicet curiose videntibus occasio scandalii præberetur, oratorium suum sola semel intrans, fuis ad Deum lacrymis dicit: Video Christe Jesu, ex carne mea, qua induisti me, periculum mihi imminere; licet enim sortiter animum meum fixeris, ut nullius profluvii vanitatis commovear, tamen non modicum pertimesco, dare me posse causam debilibus, ut in temptatione concupiscentiæ aliquatenus agitentur. Rogo ergo te, misericordissime Pater & Domine, ut sit carnis deformitas in horrore potior, quam pulchritudo fuerat in honore. Hoc dicto lepra statim immundissima contabuit vultus ejus, eruperunt pustulæ, & oculi tumuerunt, os & labia computruerunt, nasus quoque gibbosus, & cum omni deformitate contortus aliam penitus faciem demonstravit. Nec mora, egrediente illa, occurrit maritus, virque cum per habitum cognoscens, querit, si ipsa sit? At illa dicit: Ego sum. Mox ille totus inhorruit: & ut vidit tamia, omnes simul clamabant in planctum, mirantes præcipue, quid tam subito sua dominæ contigisset. Turbatus ergo parentibus illius, notis omnibus, & amicis consultat Physicum. Respondit, incurabilem lepram, nihil aliud esse consili, nisi quod extra habitationem hominum collogetur: quod & factum est. Et audivit

Frater Ordinis Prædicatorum, qui ejus confessionem audire consuevit, venit ad illam, & mire gaudentem invenies, querit causam inopinatam & subiti morbi. Cui illa omnia per ordinem enarravit. Frater ille turbatus, & miratus non modicum, eam increpavit dicens: O misera, & stultissima mulier, quæ in contumeliam viri tui, & periculum ipsius, opus Dei in te imprudente infantia destruxisti, & parentes tuos, & amicos, qui Deum laudaverunt, & venerati sunt, in te ad blasphemandum nunc per tale infortunium coegisti. Age nunc, charissima, poenitentiam, asse precibus, & ad contrarium rei gestæ Divinam misericordiam interpelles. Hoc dicto recessit Frater. Illa autem totaliter resoluta in lacrymas, oravit ad Dominum dicens: Domine Pater, & Dominator vite meæ, ut liberi mente, ut puriori spiritu tibi servirem, hoc flagellum lepræ a tua pietate fideliter precibus expetivi. Sed, quia audio a Patre meo spirituali, (cui me tota devotione commisi) contra salutem meam, & te olim Dominum petiisse; rogo te per tuam benignissimam charitatem, ut in me tuum plasma restituas, secundum quod tuæ placuerit optima voluntati. Mirum l'ix verba complevit, & in tanta claritate cutis, & elegantia formæ subito suis facies restituta, ut nec in ea unius rugæ vestigium, vel tenuissima saltem macula remaneret. Quo viso, gaudet miles, & uxorem reputat sibi quasi redditam redvivam, & exultat familia, lætantur amici, & exultat patria, & Christi pietas in ore omnium collaudatur; & vix dictus miles anno dimidio supervixit. Tunc incluta mulier, non immemor bonitatis Christi, cum unica filia, quam habebat, & possessionibus universis ad Monasterium sororum Ordinis Prædicatorum transit, quod de Lebalant vocatur, & in eo auctore Deo religiosissime conversabatur.

Præbenda vite usurpanda.

CLV. Videbatur cuidam Canonico quadam nocte, quod Deus federe in iudicio, & ante eum totus mundus vocabatur, quilibet recepturus secundum merita sua. Vidit etiam, quod unusquisque adducebat aliquem Sanctorum, cui plus servierat, ut esset apud Christum Advocatus suus. Ille cogitabat, quod rogaret etiam Sanctum illum, cujus Canonicus fuerat, cui & servierat, cantando legendo, ut secum iret ad iudicium ante Christum, & intercederet pro eo, monens eum de servitio suo. Ille Sanctus respondit: Libenter tibi tecum: Et assumptum altum secum, quasi pro teste: devenere simul ad iudicium. Cumque venissent ante Christum, dixit Sanctus: Domine conqueror tibi de isto vilissimo peccatore, qui viginti annis, & amplius comedit, & bibit præbendam in Ecclesia mea, & omne tempus suum expendit vivendo luxuriose, & turpiter; nec una die finivit horas suas, sicut debuit: Unde peto iudicium fieri de ipso, huic rei est testis iste. Respondit Christus: Accipite eum ligatum manibus, pedibusque, projicite eum in infernum. Ille Clericus evigilans quasi de gravi somno, putabat jam se esse in inferno.

no, & dixit illi sancto: Domine, habete prae-
bendam vestram, quia nunquam plus comeda-
m de ea; & conversus ex hoc religionem
intrauit, & salvavit animam suam.

Intentio pura singularis.

II. S. 12. CLVI. In vitis Pasrum legitur, quod erant
duo fratres, juvenis & antiquus; juvenis erat
servus Dei; & Diabolus invidens ei, venit ad
antiquum fratrem dicens: Ego sum Angelus
Dei, & habeo tibi aliqua referre ex iussu Dei,
de quibus maxime doleo. Scias, quod frater
tuus junior est filius damnationis aeternae, &
servitium suum, quod exhibet Deo, sibi non
prodest ad vitam aeternam. Et hoc dicto re-
cessit; & antiquus post hoc, quandocumque
vidit juvenem, semper ingemiscebat. Quo con-
siderante tandem dixit: Frater mi, quare tri-
stiter habes ex aspectu meo? Respondit, &
dixit ei, quod sibi relatum fuit ab Angelo
malo. Qui respondit: Noli tristari: si enim
debeo damnari, damnabor: si salvari, salva-
bor; sicut Deo placuerit, ita fiat. Non e-
nim servio Deo propter Regnum caelorum, sed
propter suam charitatem, & bonitatem, quam
habet ad me: & propter suam passionem, quam
sustinuit propter me: si vult mihi dare regnum
caelorum, potest; si infernum, iterum potest;
& sequenti nocte venit Angelus Dei, & mani-
festavit sibi, quod alter Angelus fuisset diabo-
lus: & dixit sibi, quia ille juvenis ex illa
constantia magis meruisset, quam prius omni-
bus diebus vitae suae nunquam meruisset.

Superstitiones periculosa.

II. S. 12. CLVII. Aegrotavit quaedam mulier usque ad
mortem, & dixit ei filia sua: Mater, mitte
pro Sacerdote, ut conficiaris peccata tua. Cui
Mater: Adquid? Si modo sum infirma, cras
vel post cras ero sana. Filia vero videns, eam
deteriorari, adduxit plures vicinos, ut eam si-
militer admonerent, quibus illa. Quae dicitis,
vel quid timetis? ego non moriar ante duode-
cim annos; sic enim audivi cuculum, qui di-
xit mihi. Tandem in illo periculo obmutuit.
Et tunc misit filia sua pro Sacerdote, qui ve-
nit, & attulit, quod debuit. Et ad eam ve-
niens quaerit, si aliquid velit confiteri. Illa
solum dicebat: Kuckuc. Iterum Sacerdos, of-
ferens ei corpus Domini, quaerit iterum, si
credat, esse Salvatorem. Et illa revertente Sa-
cerdote sic obiit.

Verbum Dei semper fructuosum.

II. S. 12. CLVIII. Quidam frater dixit ad senem: Ecce
Abbas, frequenter interrogo seniores Pa-
tres, ut dicant mihi admonitionem pro salute
animae meae, & quicquid mihi dixerint,
nichil retineo. Erant autem seni duo vasa va-
cuua, & dixit ei senex: Vade & asser unum ex
illis vasis, & mitte aquam, & lava id, & ef-
funde, & pone illud madidum in locum suum.
Fecitque frater ita semel & bis: Et dixit ei
senex: Utraque vasa simul asser huc. Et cum
attulisset, dixit senex: Quale ex utrisque est

madidius? Respondit Prater: ubi aquam misi,
& lavi. Tunc dixit ei senex: Sic est de anima,
fili; qui frequenter audit verba Dei, quamvis
nichil retineat ex his, quae interrogat, tamen
plus mundatur, quam ille, qui nunquam re-
quirit.

Unctio extrema non negligenda.

CLIX. Miles quidam dives, & strenuus, in
saecularibus exercitiis, & torneamentis, & ha-
stiliis exercitissimus, Religiosus, & Cleri-
cos in magna reverentia, & honore habebat,
& eisdem in domo sua liberaliter ministrabat.
Hic, cum in vehementem languorem incidisset,
& post fidelem confessionem, & Domini
Corporis perceptionem, a Religiosis & Clericis,
qui ibi aderant, requisitus fuisset, si solum
sanctum desideraret? respondit: Ita desidero,
& ex toto corde requiro. Quod uxor ejus au-
diens, & nimis carnaliter eum diligens, fieri
non permisit, donec intellectum perdidit, &
agonizare coepit. Cumque fuisset, & per sex
horas jacuisset immobilis, ut putaretur esse
mortuus, tandem resumpto spiritu vocavit uxorem
dicens: Heu! heu! uxor mea dilecta, quid
fecisti: quare decessisti me, & tu decepta es?
si, cum intellectum habui, inunctus fuisssem,
proculdubio tricesima die a tormentis purgatori-
i exivisssem, modo per septennium in paenis ma-
nebo: & utique triginta annis ibi fuisssem, nisi
Religiosorum, & Clericorum, quos semper di-
lexi, devote intercessisset oratio. Tu vero,
quae hujus negligentiae causa efficiens extitisti,
impunita non transibis, sed usque in finem
vitae tuae paralytica jacebis. His dictis miles
in bona confessione discessit. Et uxor ejus in-
curabili paralyti percutsa, post viginti quinque
annos plena patientia migravit ad Dominum.

Voluntas pro falso reputata.

CLX. Quidam dominus castri habuit Sacer-
dotem sibi celebrantem solemnia Missarum, &
ipsum vocari fecit, ut se prepararet ad Mis-
sam. Sacerdote autem veniente, vidit ipsum
dominus castri cum quinque daemonibus obse-
sum, & nullus alius videre potuit, nec ipse Sa-
cerdos scivit; & Angelum suum a longe stan-
tem: & cum appropinquaret Ecclesiae, relique-
runt eum tres daemones. Cum autem se omni-
no ad Missam confessione facta preparasset, di-
miserunt eum alii duo, & omnes quinque sta-
bant quasi lupi rapaces, insidiando, donec fi-
nem suo officio dedisset. Et Angelus Domini
saltabat super humerum ejus. Sacerdote stante in
canone, Dominus castri extraad gladio amputa-
vit Sacerdoti caput suum. Interfectione facta,
dominus cepit contristari, & a Domino Papa
penitentiam requirere, qui dixit: Vade, & fac,
quod fatus tuus jubet te facere. Dominus vero
latus ad propria pervenit, & fatum suum be-
ne fecit trahere. Quodam vero die vocavit fa-
tum suum, & dixit illi: Quid faciam, quod
interfecit Sacerdotem? qui respondit: Si ipsum
interfecisti; permisce, & teinterfice. Cum ve-
ro sapius hoc attentasset, & fatus semper ea-
dem verba responderet, cogitante domino, quod
alii-

aliquid significaret, rogavit servum, ut, quando veniam fecisset, caput suum sibi amputaret. Facta autem venia, & extrañsio gladio ad amputandum sibi caput, venit Sacerdos mortuus coram Altari, & dixit sibi: Surge, Dominus voluntatem habet pro factis; resigno autem tibi, quod mihi fecisti, quia in gloria Dei Patris sum. Surrexit dominus, & habitum assumpsit religiosum, & ex castro fecit fieri claustrum, in quo Domino nostro Jesu Christo servivit usque in finem vite sue.

Punitentia dilata nociva.

CLXI. Obiit ante annos non multos Canonicus quidam, homo ventri, & avaritiæ fordidus deditus, qui sibi adhuc vivens, cœnophanum ex ære solo erigi fecerat, in quo ipse coram Crucifixi imagine stectens, hæc verba pronuntiabat: *Miserere mi Deus.* Moritur Canonicus, tumulator, & cœnophanum pridem parato honoratur. Res mira, cum die postera nonnulli inscriptionem sepulchralem lecturi accederent, nihil ex versu illo Davidico: *Miserere mi Deus:* residuum invenire, præterquam primas quinque litteras: *Miser;* partem reliquam expunxerat, & obliterarat manus incognita, ut constaret, Canonicum illum sine misericordia esse miserum, qui Psalmum *miserere* non nisi post mortem orare distulisset.

Vulnata Cribri salutaria.

CLXII. Narrant Annales Eremitarum S. Augustini, B. Joannem de Incontris, juvenem tenerum, cum rigore Ordinis in tyrocinio ferre non posset, reditum ad sæculum cogitasse. Cui accessibilis Jesus latus suum detexerit, & dixit: *Fili, ubi tibi cibus aridior, lebus durior, molestiores fuerint vigilæ, ingredere vulnus hoc, & intrare illa in sanguine lateris mei, & illico dulcescent omnia.* Paruit juvenis, & paradisum habuit in terris.

Tentatio diabolica morituri Sacerdotis.

CLXIII. Compluti ad ægrum Sacerdotem accersitus Dominicus Russola, magna sanctitatis opinione celebratus, illum letum reperit; nempe daemon effigie Crucifixi perionatus sese videndum prius ægro dederat, quam Russola adveniret. Sed ne Dominicus ægrum ab errore adduceret, ac pro more expiaret, adfuit illico ad latus seduli alter infernalis genius Dominum paulo ante acclit, & jam præsentis imaginem scite mentitus. Quid dicebat, quid ille vastissimos demon dolos meam effigiem simulavit, & citius adfuit? Ego sum Dominus, Russola, quem tu vocasti: cave, mi infame, tartarci geni artes; Non est ille, quem optas. Paulo ante tibi Christus crucifixus apparuit, jam ego advenio; neque iste, qui prior adfuit, sed ego sum verus Dominicus, ille diabolus est, & cavendus. Contra vero verus Dominicus, illam esse demonem, ajebat, sed ipsissimum Dominicum, ad excipiendam constitutionem advocatum. Contra iterum obstantem demonem, accipere æget inter duos

Labat. Eccl. Tom. VII.

Dominicos eum, qui prior venerat, verumque Dominicum jubet facere, seque ad demonem Dominici vultu testum convertit. Dominicus verus, priusquam discederet, manum Sacerdotis ægri excolatulum, Ego, inquit, quem tu diabolus esse credis, sum indignissimus servulus Beatis. Deipara Virginis Mariæ, cuius tu Filium Deum hominem Jesum toties his digitis tenuisti, quos idcirco reverentissime excoluisti, & me indignum agnosco quod id faciam. Doleo enim, quod Deum optimi ingratus toties offenderim, veniam tamen a piissima ejusdem misericordia per Jesu vulnere, & Mariæ ubera, spero, & peto. Quæ ubi distulit, conversus ad ægrum, suadet illi, ut hæc demissi, dolentis, ac sperantis animi signa; ac verba edere jubeat fidum illum Dominicum, quod pateat, quis Dominicus, quis diabolus sit: advertit æger vim argumenti, & flecto illi Dominico mandat, ut ea signa edat, probetque quis sit; sed indignatus superbus demon negat se veniam a Deo vel petere, vel sperare; Deum, non se esse reum, adeoque Deum habere culpam deprecari, non se; dixit, & videri simul desit, ac audiri; Æger fraude agnita confessus, & Sacramentis omnibus rite munitus, pie obiit.

Jejunii Quadragesimalis veneratio.

CLXIV. Nicephorus narrat, tantam famem invaluisse, ut nec pisciculus, aut nullus cibum quadragesimalis Constantinopoli haberetur. Mandat perinde Justinianus Imperator, macella aperiri, carnesque venum exponi. At in tanto populo nec unicus fuit, qui vellet emere, quin omnes simul adiere Imperatorem, & exclamarunt: Mori malumus, quam ut de patris moribus & traditionibus aliquid motetur.

CLXV. Justinianus Imperator, omnibus illis diebus, qui Paschalem solemnitatem præcedunt, jejunio addictus duram vitam egit, ne dum Regali alienam, sed neque privato alicui aliquo modo acceptabilem. Per dies abstinebat, summo mane itidem e lecto confurgens & Reip. evigilavit, cujus negotia verbo & opere transiens, matutinum, meridianum, & non minus nocturnum tempus implevit; nam in seram noctem lectum appetens, vinum, panem & alia id genus cibaria abesse voluit, brassicam solum & agrestes herbas longo tempore sale & aceto maceras edebat, potus aqua erat sola, neque his ad saturitatem utebatur, sed petiitum cibum paupser degustatum mox dimisit, non eo sumpto, quod naturæ satis erat.

Admirandum obedientie conjugalis exemplum.

CLXVI. Gualterus Marchio Pedemontii, habitans Salutarium infra montem Vesulium, ita venationi & aucupio deditus erat, ut alla pene omnia negligeret, a conjugio etiam abhorret; rogatus esse a primoribus, ut similem sibi relinquere post se. Respondit: Non propter me, sed propter vos, ducam uxorem, etsi amore libertatis nunquam præpenderem, sed permittam ego mihi uxorem querere, vestrum

C 3

erit, quæcumque illa fuerit, agnoscere ut dominam. Post aliquot septimanas edicit nuptiarum diem, & curat regie præparari omnia. Tempus erat prandii, expectatio summa sponsæ; cum ecce Gualterus peregit foras ad rusticellum, in pago non procul ab arce, cui nomen Janicola, & huic filia unica Griselidis, quæ pascibat oves pauculas, formosa corpore, formosior animo. Viderat eam sapius, & complacuerat sibi Marchio in illius promptitudine. Accidit, ut eodem tempore hauriam ex fonte remotio domum prope artem aquam ferret Griselidis, cui occurrens Marchio sciscitatur: Ubi pater tuus? Illa respondet humiliter, domi esse; ad illum itaque descendit, & abductum rogat, visne me, quem habes dominum, etiam habere generum? Sospit senex, & recollecta voce: Ego nihil volo, quam dominus meus. Vocatur Griselidis, cui Gualterus: Pater tuus vult, & ego, ut sis uxor mea, sed cum hac sola conditione, ut liceat mihi tecum agere, prout libet nec repugnes verbo, nutuque. Illa: Nec cogitatione quidem. Imo si me mori iusseris, non feram moleste. Marchio ostendit sponiam populo, datoque pronubo annulo, jubet vestiri paratis vestibus, & in equo niveo inducit in palatium. Dedit autem Griselidi Deum gratiam, ut placeret omnibus. Anno nondum elapso parit puellam, qua abiectata, vocat solam Griselidem Gualterus, & ait: Scis, unde veneris, quid promiseris; tu mihi quidem places, sed non meis cognatis, qui tali puellæ subesse nolunt, & quia ego pacem amo, cedo infantem. Illa nec vultu, nec verbo mota: Tu es noster dominus, tuæ sumus & ego, & hæc innocens puellula, fac de tuis, ut libet, nil displicebit mihi, quod placet tibi. Nil cupio post Deum possidere, vel amittere, præter te. Gualterus interea vocat famulum de fidelioribus unum, & jubet accipere infantulam, quam mater supponens ad necem rapi, nec tamen lacrymam effudit, nec suspirium emisit, sed tranquilla fronte puellam accepit, aspexit, osculata est, & signum crucis imprestit, deditque satelliti. At Gualterus in cunis misit Bononiam ad forem suam, quæ erat nupta Comiti Pancio, additis litteris, ut aleret illam tanquam mater, & nulli diceret, cujus esset filia. Gualterus autem nihil unquam in vultu conjugis notavit, nihil querelarum auditu, & oblituit. Post annos quatuor peperit iterum Griselidis filium elegantissimum, quem post annos duos simili modo auferri fecit: Nolunt, & jubeat, subditi habere talem dominum, qui sit bubulæ filius, ni tollam puerum, periclitamur ambo fortunarum, & capitis. Sed illa similiter, ut ante quadriennium, respondit. Interea fama increbuit, utramque prolem sublatam, & jam Marchionem moliri divortium, quæ usus occasione fingit, se Romam misisse, convocat suos Palatinos, evocat Griselidem, cui hæc: Amo te quidem animatus, sed cogunt me mei, consentiente Papa, ut ducam alteram fortunæ parem, jamque in via est. Cede ergo alteri animo furti, & redi domum tuam, tuamque dotem tecum accipe; nihil enim sub sole constans, & nihil novum. Quid illa? vultu pacato: Scivit, nullam esse proportionem inter ve-

stram celsitudinem, meamque humilitatem; agnovi me ancillam indignam, & Deo teste, sic me gessi dominam, ut semper in animo ancillæ manerem: Gratias Deo & tibi pro honore, & de reliquo parata sum redire domum, & ubi egi infantiam, agere senectam, felix semper vidua, quod talis viri fuerim uxor. Cedo libenter novæ, quæ sit tibi utinam felix. De dote auferenda intelligo, quæ tendas: nihil mecum attuli; ergo nihil referre debeo; etiam hoc: deponit mox annulos, vestes superiores, & rogat, saltem corpori, quod tulit binos liberos, carissam indulgeat. Hic temperare sibi non potuit a lacrimis Gualterus, vultu tamen aversio dissimulans: Serva, ait, interiorum regem. Dixit, abiit, & ipse. Ipsa quidem nudipes, & commiserantibus cunctis, caulam paternam reperit, quæ ut venit, commotus ex primo strepitu concurrentium bonus senex: Hoc ego semper putavi, post primos amores sic fieri. Occurrentemque in primo limine, antiqua veste cooperuit seminudam. Mansit cum patre diebus paucis, semper sibi similis, nunquam queri audita. Interea spargebatur de adventu Comitissæ Panicæ cum nova sponsa; pridie adventus Gualterus mittit ad Griselidem, prompteque occurrenti demandat curam domus, utque appareat necessaria. Illa libenter arreptis scopis purgat aulam, instruit mensam, lectos sternit, & viliora exequitur. Die sequenti hora tercia adest Comes, sponsa, Cognatus, alique nobiles. Tota aula in obsequium est, in illis etiam Griselidis in obsoleta veste, inlar ancillæ, flexo genu, vultu demisso dominam suam salutat. Gualterus in ipso prandii apparatu Griselidem ultro citroque currentem interpellat: Quid tibi videtur de hac Sponsa? effuse satis pulchra? illa: Nulla pulchrior, sed cum sit tenera, spero, non erit eo loco, quo prius. Non potuit ultra se continere Gualterus, sed miratus, & miseratus fortem Griselidem: O mea! æternum mea! satis ardeus tentata es. Nulla tibi similis fuit, erit nulla. Involat ergo in collum, & ait: Tu sola mea es, tu eris. Hi sunt liberi tui, filia & filius; putabas divisos, perditos, ecce sunt simul; quam sponfam putabas, est filia tua; cognatum sponsæ rebaris, tuus est filius. Illa præ gaudio tantum non exanimis, nititur oscula liberorum. Mox a Matronis induitur vestibus priorebus. Fit plausus major, quam die nuptiarum. Janicola in arcem accersitur, & honoratur. Vivere deinceps annos multos in pace, & concordia.

Eleosyne pretium.

CLXVII. S. Macarius sciens virginem divitem, sed parum in egenos liberalem, accessit eam, & (nam prius gemmarum erat) dixit, se lapides pretiosos habere, de quorum singulis quingentos solidos lucrari posset, modo jam totidem solidos pro omnibus offerret. Obtulit illa, & post aliquod tempus lapides requirens, ducta est a S. Macario in leproclum virorum, & sexminarum, auditque hos demum lapides pretiosos esse. Agnovit ergo pium astum, & primo quidem tristitia est de pecuniæ jadura, post tamen gratias egit.

CLXVIII. Fuit in Centumcellensi urbe Theo-

Spei. Et.
dicit. et.
100.

Ex div. Theophanius Comes, vir misericordiae actibus
Greg. M. deditus bonis, quotidie ad mensam suam pe-
Om. l. 1. regrinos cum suscipere, quodam die peregrin-
In Euseb. us quidam inter alios advenit, ad mensam
 ductus est; dumque Patersfamilias ex humilita-
 tis consuetudine aquam vellet in ejus manibus
 fundere, conversus urceum accepit, sed repente
 eum in cujus manibus aquam fundere volue-
 rat, non invenit. Cumque hoc factum secum
 miraretur, eadem nocte ei Dominus per visio-
 nem dixit: Ceteris diebus me in membris meis,
 hesterno autem die me in memetipso suscepisti.

Hospitalitatis fructus.

Th. d. 8. CLXIX. Hospitalitatem exhibens quidam
d. 88. 47. Civis Romanus, cum ad pauperiem prope re-
 ductus esset, in somno iustus est tertium a vo-
 ce quadam mutare vineam suam cum vinea
 divitis cujusdam, ibique in medio ejus terram
 effodere; quod ubi fecit, invenit vas, aqua
 (qua instrumenta, quae attigit, mox aurea ef-
 fecit) plenum, aliud plenum balsamo, quo in-
 unctus visum quam prope perditum recepit; &
 tres lapillos pretiosos, pro quibus ingentes di-
 vitias comparavit.

Pacis violatae damnum.

Th. d. 8. CLXX. Cum Gentes quaedam, factam cum
d. 88. 100. Romanis pace, juramentum frangentes, omnes
 inventos Romanos interfecerunt, mox tam
 gravis Dei vindicta super eos incubuit, & pa-
 nis ab iis fractus sanguinem emitteret, & ani-
 malia ab iis ad sylvam miserabili clamore au-
 fugerent, & canes latrantes vindictam ad mo-
 rem luporum voracium expeterent, & ipse de-
 nique visus per Romanum Imperatorem omnes
 essent, exceptis quatuor milibus, qui ad mon-
 tem sugerunt, sed ibi congelati; ad modum
 lapidis immobiles facti sunt.

Visitatio SS. Reliquiarum premiata.

Th. d. 8. CLXXI. Quidam Rex Danorum cum SS.
d. 88. tres Reges Coloniz devote visitaret, & sex
 millia marcharum auri pauperibus in eorum
 honorem erogasset, quadam nocte tres Reges in
 somno vidit, quorum primus ei dixit: Frater
 mi, feliciter venisti, sed felicius remeabis.
 Tum ei pyxidem auro plenam offerens, acce-
 pe, inquit, thesaurum sapientiae, per quam
 subiectum populum iuste iudicabis, quia honor
 Regis iudicium diligit. Secundus dixit: Fra-
 ter, multa tribuisti, sed tecum plura reporta-
 bis, offerensque ei pyxidem myrrha plenam,
 accipe, ait, myrrham poenitentiae, per quam
 carnis motus illicitos refrabis, quia optime
 regnat, qui super seipsum regnat; non enim
 bene regere alios potest, qui seipsum non coer-
 cet. Tertius dixit: Frater mi, fidem ostendi-
 sti, sed expletis viginti tribus annis iugiter in
 caelis nobiscum regnabis; & offerens pyxidem
 thure plenam, accipe, ait, tuus devotionis de-
 votæ clementiae, per quam miseros revelabis;
 quia sicut ros herbam irrigat, ut crescat, ita
 dulcis clementia Reges usque ad sydera pro-
 vehit, & exaltat. Excitatus hoc viso Rex vi-

dit tres pyxides iuxta se collocatas, easque ac-
 cipiens, omnia, quae ei promissa sunt, explevit.

Fidelitas conjugalit explorata.

CLXXII. Quidam adulter adhaerens duabus
 amafis, cum profectus ad nundinas ex uxore
 quzeret, quid sibi afferri ex nundinis peteret,
 respondit illa: Sentium, & sapientiam, ad re-
 trahendum te ab adulterio. Querens ergo ad-
 ulter ex hospite, quomodo hac acquirere pos-
 set, iustus est sanguine Galli occisi faciem spar-
 gere, & sic ire ad domum amafæ dicendo, se
 esse omnibus spoliatum bonis, & graviter vul-
 neratum esse; secutus ergo ille consilium, cum
 ab utraque amafia repulsum esset, ab uxore ve-
 ro sola cum compassione susceptus cognita ear-
 um infidelitate, hujus vero fidelitate huic fo-
 li deinceps adhaesit.

Pena Talionis.

CLXXIII. Cum Monachus quidam ambiens
 Abbatis dignitatem, puero illi infrascripti ve-
 nenum daret, dicens, si hos pulveres supra ci-
 bos spargeret, eum uti iratus esset, mox con-
 ciliandum: puer medietatem tantum imposuit,
 & sic Abbatem necavit. Succedente vero in lo-
 cum emulo, & graviter aliquando puero ira-
 scente, puer eodem remedio uti volens, alteram
 ei medietatem apposuit, & sic ipse quoque
 sublatu est.

Panalia opera occasione accommodanda.

CLXXIV. De Abbate Natherio narratur, *Th. d. 8.*
 quod, cum federet in cella, medicorum seve-
 ritatem in corpus exerceret, maxima vero, *d. 88.*
 postquam Episcopus, in Pharna factus est; cu-
 jus causam cum quzeret discipulum, respon-
 dit: Fili, illic sollicitudo erat, & quies, &
 paupertas. Propterea volebam corpusculum
 meum gubernare, ne infirmarer, & quzerem,
 quod non deberem, nunc autem hic saculum
 est, & occasiones sunt excidendi plurimae. Et si
 infirmitatem incurrero, sunt hic, qui succur-
 runt, ne perdam propositum Monachi.

Fides Catholica ubi invincibilis.

CLXXV. Hildebrandus adolescens Lutheranus au-
 diens suos contribules Catholicum nomen sibi
 usurpare velle & solere, experienda rei gratia
 ædes aliquot Lutheranorum adit, ab iisdemque
 percontatur, ubnam Catholici habitent? sed
 cum semper ad Orthodoxos remitteretur, Luthero
 renunciavit, & Ecclesiae reconciliatus est.

Cura agrotum compensata.

CLXXVI. In Romana Provincia Medicus
 Viterbiensis sollicitum agrotorum in conventu
 curam habens, bis quotidie invisitabat. Eo ex
 humanis exempto, Successor ipius raro agros
 inviens, cum aliquando rus pergeret, defun-
 ctum Medicum, ut vivus solebat, equo in-
 stentem sibi obvium habebat; cumque ab in-
 itio territus, sed postea confirmatus quzereret,
 quid pergeret? respondit ille; ad Capuccinos
 mihi iter est; etenim cum iis agrotantibus
 mea, dum viverem, officia bis in die sollicitè
 praestarem, id modo purgatorii poenis detentus

ex Dei clementia tui ut his quodidie die ab his liber ad Capucinos abeam, tantumdem cum his solatii caperem, quantum his mea opera conferre conflueream. Tu quoque, si cupis, his omni studio operam tuam impendes, ut tuis in futurum rebus consulas, atque ita evanuit.

Inducum admiranda erga infirmos caritas.

Annal. Capuc. 1782. 11. 10.
CLXXVII. Indorum erga aegros mira est cura, uti & erga peregrinos; nullum est oppidum, ubi praeferat Xanodochium, quo summa humanitate peregrini omnes, tum maxime Sacerdotes, suscipiuntur. Nofocomium aliquod paratum non sit, ex aedificiis omnium nobilissimum, saepeque magnitudine superans oppidum. Nullos huc valetudinaria reditus habent, & tamen melius, quam multa ex Hispania opioris Nofocomiis, administrantur; vide plura valde insignia l. c. inter quae additur: Indam valetudinaria gravi afflicta morbo, omni humana ope destituta, amissa omni cupiditate cibi, vidit admirabili splendore virgoem, quae cibos praeretur aegris duabus, comitatum duabus extrema venustate virginibus, quae lances prandiumque suis manibus sustentabant; cumque ea propius accessisset, tum vehementius mirari pulchritudinem coepit, & indignum judicare, ut tali dignitate mulier loco tali veraretur: Verum admonita est a duabus virginibus, ne timeret, esse enim caeli Reginam, comites vero Catharinam, & Magdalenam; haec cum mundissimam mappam expandissent, accessit caeli Regina, & cibum in os inseruit, quo illa mirabiliter recreata, ad sanitatem est repente perducta. Fama ergo vulgavit, B. V. in Nofocomio sedem decessisse, maxime cum aliquoties se ibi agri solatii, & auxilii causa spectandam deservit. Ibidem videre est, cuiusque hebdomadis secunda feria virorum, ac mulierum agmen scopis instructum per mediam urbem ad verendum valetudinarium, vasa purganda, aegrotis pia opera ministrandum incedere.

Cura infirmorum quam grata Deo, & Sanctis.

Annal. Capuc. 1782. 11. 10.
CLXXVIII. Paulus Colovello, dum in templo a B. V. apparente mire recreatur, audiens vocantem aegrum cuius cura ipsi commissa erat, Virgine relicta, statim eo festinat, cui ubi debita officia persolvit, ad templum rediens, Doliparam adhuc expectantem reperit; cui Paulus: Ne, quæso, mihi succenseas, quod te relicta ad infernum accesserim; cui illa: Ne te, fili, sacri poenitentiae, rem mihi tantopere gratam praestitisti, uti gratiore numquam; charitatis enim, & obedientiae opus, quo aegrotum fratrem prosecutus es, in maximum meum, & filii mei honorem redundat.

Rudius insolitus in funere Calviniani.

Theoph. Rayn. in prae. spir. 8. 2.
CLXXIX. In traflu Vivariensi homo Calviniani veneno imbutus subfannare solebat ritus Catholicos, praesertim qui in exequiis vita sanctorum adhibentur, lingere contentibus inter prosequendum funus Sacerdotibus. Hunc canium, spurcus ille Calvini combibo, rudium asinum appellabat: & quoties in deducentes funus Sacerdotes incurrerat, efformare nitebatur rudientis animi clamorem, effuso cum

rifu suorum, magno vero cum despectione Catholicis agminis cadaver efferentis ad iumentum. Rependit Deus impio subfannatori iustum mercedem. Siquidem haud ita multo post fato functus est: & cum ritu Calviniano efferretur absque cruce, cantu & lumine, turba dumtaxat reformata sandapilam consequente, affuit animus magnitudine iocundata obdrepens, ingenti ruditu, nec ullo unquam pulli gregis studio, sive iactans in asium lapideus, sive sublati in eum multorum contentissimo clamore, effici potuit, ut averteretur, & confectione funeris, perpetuoque rudiu absisteret. Ad extremum, ubi profanum cadaver superjecta humo conditum est, & qui funeri operam dederat digredi comperunt, adinus aliquor circum corpus circuitibus peractis, & longo contentoque ruditu veluti parentans derisorii exequiarum Catholicarum, subduxit sese, nec ulli deinceps mortalium visus, aliud suse re ipsa, aliud externa specie praetulisse, insinuat.

Matris periculum ultro adveniens bonendum casus.

CLXXX. Vidum nobiliis aetate adhuc florent. 18. 12. 12. tis, & nondum quadragenariae filius, aënos duo de viginti natus, pudori pedissequum, quam in matris domestico obsequio erat, peregreante specie, insidiabatur, nec ullum praetermettebat ad spectandam puellam genus lenocinil. Monuit puella heram de filii petulantia, exponens, quantis ille dolis, ac verborum, & munerum illecebris ab aliquo jam tempore pudicitiae suae infusus esset. Hera condicere jubet filio opatos amplexus in proximam noctem, simulque puellae mandat, ut clam omnibus de hirsutis veribus, & paluris flagellum continet, quo subeunte puella thororem exciperet. Is instructa armis mater in ancilla lecto componit sese. Nec mora, filius ad lectum ex condito per tenebras sursum irrepit, pedissequum (ut putabat) societate fruitur. Sed heu fragilitatem humanam! Mater, quam truces spiritus in filii spurcitia induta, periculo se commiserat, & naturae imbecillitate, & Satanae artificio mollita; ad primos novi Aedipolis contactus sinit, sensimque abstracta & illetha, in horrendum vel feris ipsis incellum plene consensit, ex quo etiam praegnans facta, germanam patris prolem peperit; tam misero eventu docta, qui non refugit periculum, illo perire, iuste ulcisciente Deo nimiam securitatem, & de suis viribus praesidentiam.

Sacerdos ex Religiosis Turcae adscriptus.

CLXXXI. Religiosus & sancta quadam familia (nomen consulo reticeo, plerisque recenti adeo tragœdia minime ignotum) per incautam conversationem insinuatius criminis pessimi, aut quod postea deprehensum dicitur, per Sycopanniam ea labe gravatus, a praesidibus vel suspitionem illam exotis, exactus est, & nexibus votorum solutus. Regressus vero ad suos initiatus est Sacerdotio, & Legato Gallicae proficiscenti Byzantium, adausus, cum puella honoraria & gynaeceae conjugis Legati secundum commercium aliquamdiu continuat, donec extumescente puellae utero, deprehensa est

est iniquitas. Eam domus dehoneftationem impatentiffime tulit. Legati uxor, per quam exasperatus maritus, & ipfe non mediocriter exilium fuorum fœdatione fauciâ pœnas de spurco Sacerdote fommere cogitabat. Nec id inquit reum latuit, qui ut vitam fuam in tuto locaret, ad Turcas deficit, & Saraceno cauterio inuifus, fœdâ fupernitioni nomen dedit. Tubano caput opterta. Haud tamen fatius tutus fub ea umbella fuit, mox per conductos fœcios trucidatus, in Mahometi paradifum non fœca morte amandatus est, mifere in Turcifmo vomens spurcam animam.

*Menſtrum ſceleris ex ſeditate ſacrilega,
& cede horrenda correctum.*

10. 5. 21.

CLXXXII. Narrabat vir optimus & antiquæ ſinceritatis Francifcus Maillardus in ſua Burgundia Franca, haud ita procul Divione fuiſſe Cauponem, qui prope viam publicam tranſeuntibus cibos, & vina ſupeditabat. Erat in vicina cornobium, quod minus bonæ famæ, Sarabaita verius quam cornobite incolabant. Dæmonia incorporata jore diſſeſſes, adeo tetrâ vivebant vitam. Canponis filiam eleganti ſpecie, & vernanti ætate, deſiderari ſubito contigit. Illeſerant enim eam propudia illa hominum, & a paternis ædibus fraude aduſtam, in harâm (non in cornobium) ſeduxerant, ubi ad ſatietatem per vices infeſci libidinum ſuarum viſtima abuſi, ne quiſq; flagitii rumor ad patrem permaneret, mactare de nocte miſeram, & ſepulchro juxta Aram templi maximam domeſticis condendis deſtinato Inferre, conſtituant ſub ipſius Dei oculis. Sed vigil de calo tantum ſcelus patefecit Inſolito providentis genere. Homo de via ſeſſus, adhuc multa luce, apertum cornobii templum ingreſſus, præ laſſitudine, in templi angulo ſopori ſe dedit, & non advertente, cum templum excluſit, ædituo, intra ædem ſacram concluſus eſt, nec prius ſopore ſolutus, quam alta nox tenebris oſcuſſiſſet omnia. Ubi, diſcuſſo ſomno, cogitavit egreſſum, agnovit ſe per errorem aditum in templo obſtrato occluſum. Veritus autem deprehendi, & pro ſacrilego expilatore mulſari, quaſi meditato ad ſacram ſuppelleſtilem ſublegendam intra templum hæſiſſet, cogitavit de ratione, qua minus incommode noſtem exigoret, cratiſta luce cum primum pateret templum, abſque ſtrepitu diſceſſurus. Itaque ſubiti conſonale ſuggeſtum ad pernoſtandum. Et ecce altera poſt mediam noctem hora, ſpectaculum triſte, imo ſerale, & Tartareum, quod miſerum hominem horribiliter aſſecit. Trahebatur ab inſamum procorum cœtu infeſta puella, ut mactaretur, & tumultu inferretur, quaſibus ac gemitibus implens omnia, & nunc ſortem ſuam, nunc patris orbitatem deplorabat, nunc ſupples hebat pro vita ſua, & pro anima ſua. Obteſtabatur Deum vindicem, in cujus conſpectu ſuſura eſſet iniquitatum alieno potius, quam ſuo ſcelere ſanguinem. Intentabat humana judicia, & deprehendendam graviterque luendam ſerius oculus iniquitatem. Sat ſe ludibriorum & contumeliarum paſſam conteſtabatur, Itaque rogabat,

juratum de prioribus injuriis ſilentium exquiſite ſervaturam. Tantum ne miſeram, & admiſſis ſpurcitiis ſordentem, æterno judicio addicerent. Haſ voces lenire ſibi viſus eſt & graſſatorum illorum numero unus Sacerdotis initiatus, offerens ei abſolutionem de peccatis, ad quorum confeſſionem miſeram eſt adhortatus. Fecit, illa, quod monebatur, ſive moriſſimpendentis timore, ſive qualemcumque moram, eo præſertim loco, ad ſeſtendos truculentos laios, opportunam rata. Sed fruſtra rebatur, nam paucis (ut in illa tribulatione) quæ occurrebant peccatis expoſitis, & abſolutione impenſa, fruſtra divos, fruſtra mortales conſtantem tranſlataſſus gladiis percuſit, ſimulque ſpirans, & ſuo ſanguine perſuſa, in jam apertum conditorium detruditur, ſuis opterta veſtibis muliebribus, quales per diem geſtare ſolebat, quæ illi pro ſindone, & ſaſcis ſepulchralibus fuerunt. Proſpectabat & ſua ſpecta tragoediâ hanc univerſam tremulis viator, ſolicitur pro ſuo periculo. Neque enim ſi deprehenſus eſſet, evaſiſſet impiis manus, de ſilentio tam horridi facinoris cum primis ſolicitis terris graſſatoribus. Itaque tametſi identidem ſuſſolens caput omnia notarat, per noſſia ſilentium minimas ſuccuſſiones ſuas expaveſcebat; gnarus de via ſua æſtum eſſe, ſi aſſuiſſe immani ſpectaculo agnoſceretur. Securi & templo eaſceſſere ſicari. Viator reliquam noſtem in magna angoribus & horroribus exegit, & ubi primum diluxit, & valvæ templi patuerunt, de ſuggeſſo deſciliit, exportans e templo ingentem horrorem, quem ullevaret, ad cauponem haud ita procul poſitam diverſit. Patrem vero pro filia pridem deſiderata abſentia anxium tranſiit viator Immani doloris vulnere, cum, expoſita per ordinem ſuâ atrocitate, ex notis exhibitis comperit, haud dubie ſuam eſſe filiam, in quam ita ſævum eſſet ab impiis vicinia, quos ita pridem ſuſpectos habuerat, ut tamen revincere ſceleris non poſſet. Monitus mox per miſerum patrem Senatus, reſerato ſepulchro, & reſoſſo cadavere ſceleris convictos dire mſiſſavit, domumque univerſam in ſceleris deſtinationem dirui juſſit.

Teneritas caſtigata.

CLXXXIII. In valle Segufiana, Turinæ 25. 5. 12. haud ita pridem petenti narratus eſt ſupendia deſuſus & colle, cui S. Michaelis Abbatia eſt inædificata. Locus eſt mire præruptus, & editus. Inde puella ruſſicana, ſed moribus, & integritatis alibitate ſtudio nobilis, dum petulantiam militarem fugit, præcepſ in ſubjectam vallem, ex altitudine proſuſ inſigni devolvitur, de vitanda offenſa Numinis & corpora fœdatione, quam de vita ſolicitior. Et aſſuit propitium Numen non adempti ultro periculum, ſed majus exitum reſurgenti. Itaque in imam vallem deſciliit plane indemia, mirata ſe ipſam, & bonam ſortem ſuam quod tantum ſpatium clementia eſſet, roſatu adeo præcipiti citra noſam. Cum ergo eam ob cauſam, quam retuli, haud ſecus, ac Romana quondam Claxia celebris eſſet, cauſa eſt extra neceſſitatem ſervanda pudicitia eandem viam relicta.

relegere, probatura induriam, & felicitatem suam in tam præcipiti defultu: At is altera hac vice temere susceptum, pessime cessit puella. Desiluerat enim primum citra contritionem, ac læsionem omnem; quia iustus cum ceciderit, non collidetur, eo quod Dominus supponat manum suam. At ex posteriore defultu, quærebatur tantum vanitatis argumentum, & tentabatur Deus; qui proinde ruentem permisit sibi, inde foedissime conquisita priusquam solo illideretur, temeritatis suæ obita morte pœnas dedit.

Ruficus mirabiliter a peste liberatus.

17. §. 12. CLXXXIV. Andreas Caderius narrat, Eolæ apud Seguanos non ita pridem, cum sæva peste grassaretur, rusticum, quod pestem contraxisset, ab hero domo esatum, cum hac, illacque aliquamdiu incertus oberrasset, ad extremum præ lassitudine projecisse se subter ynam arborem, tantillum quietis capturum, velut Eliam subter juniperum. Ibi cum jaceret, proflens & vicina sæpe anguis, involat in pannum luis pestilentis, quem rusticus collo nudo, tetrum ac diri fucci refertum præferbat, exsugitque penitus abditam luem. Discusso ad eum factum sopore, rusticus non absque horrore assurgit, miratus se sanum, ac peste prostratus liberum, serpentem vero (contra quam accidit in exemplo serpentis fugentis faniem, apud Cæf. l. 50. c. 70.) in suis oculis hausti veneni virus non ferentem, smori mox conspiciat.

Suspensus mirabiliter a Deipara liberatus.

18. §. 10. CLXXXV. Quidam adolescens in agro Bisuntino, ex Archiepiscopi familia, quod licentius nobili respondisset, alapa muldatus, mox etiam calce percussus; ædus in furorem, capitulæ glandis istu nobilem confecit. Gens tota, quæ opibus & favore poterat plurimum, cædis auctorem ad furcam poposcit. Nec morâ, frustra renitente Antistite S. R. I. Principe, qui illud iudicium ad se pertinere contendebat, pene a cæde patrata ad patibulum rapitur. Erat adolescens ille patibularius, singulari in Deiparæ cultum affectus. Et in deductione ad patibulum voto se obstrinxit ædem Deiparæ Lauretanam invivendi habitu peregrini: Quod votum risu in illis adiunctis excipere plerique; sed ille in Deiparæ interpellatione jugis erat. Cujus tutela clientem suum in eo puncto non deficit. Itaque cum admota ad solium fene, a carnifice ter in ejus humeros valde insulente de furca deturbaretur, & obitum suum in Parentis optimæ tutela flagrantius reponeret, matronam conspexit, colum sibi molli sudario præcingentem, neresitis apprehensa & confusione læderetur. Pependit & furca horas complures. Denique resciso laqueo ex alta trabe, & qua pendebat, forti in solum subiectum alisu lapsus, & pro mortuo sublatu, cum a piis feminis ad sepulcrum in sindone conduceretur, earumque una acum incogitans in carnem infixisset, pensisset istum, & alte ingemuit. Mirati omnes, qui aderant, & percontati, quomodo post tam diurnam in

furca moram superflua esset, Deiparæ favorem erga clientem suum didicerunt. Cognatio ejus, quem læso dederat, recenti vulnere adhuc læucia, reposedebat miserum iterato ad pœnam. Sed pars sanior, & numerosior evicit, ut qui Deo benigne, & Deipara tutante certam mortem evaserat, mites, ac orem immemores mortales experiretur. Ille voti memor, promissum fideliter exsolvit: & postmodum in familiam Theresianam Deiparæ addictissimam adscriptus est.

Præfinitum Judicium detectum.

CLXXXVI. Narrabat Eminentiſſi. Alphonsus 17. §. 12. Gard. de Richeliu Lugdunensis Archiepiscopus, in quadam Religiosa familia, sibi bene compertum luctuosum eventum accidisse. Visitator Ordinis præ dicituræ reſionis adeo exacerbatum unum conobitum, ut ædus in rabiem, & Concellanei supelleſtile, cultellum acceperit, eumque jugulavit, & cruentum gladium in cubiculo relinquent, nemine moralium conscio, secessit in cellam suam. Cæde Visitatoris vulgata, conquisitio sollicitè facta est, & cuiusnam esset gladius cruentus nefarii operis instrumentum, diligenter vestigatum. Agnovit istum esse is e cujus cella sumptus fuerat. Itaque tamquam cædis auctor, in barathrum est conjectus, in quo pane tribulationis, & aqua angustia per solidos septendecim annos sustentatus urcumque est, pro trucidato homicida habitus. Exactis annis septendecim, Cain, quem dixi cædis verum auctorem, gravi infirmitate correptus est, qua sceleris sui per tot annos, etiam inter Sacramentaliter confitendum preſſi, non immemor, rogavis superestene vitæ spes aliqua. Ubi accepit Medicorum iudicio, sibi conclamatum, & intra paucas horas migrandum esse, aciri conobiarum curavit, confitentiam exoneraturus ad migrationem & vitæ. Per ejus confessionem post annos denique septendecim innoxius ex ergastulo e ductus est, & evidenti argumento monstratum, iudicia mortalium præpropera, & tenuibus nixa indicii (quale hoc fuerat) fallacia plerumque esse, & cum innoxiorum gravi damno conjuncta.

Furius Hæretici horrendum.

CLXXXVII. Tillemontius urbs est in Belgio, quæ Castillonis: Castorum præfati hæretici copiosissima, ante annos paucos ad barbaram Matronarum, ac puellarum, quæ in templis se receperant, stragem, ac sedationem, non prius illic vitam, cohorruit. Ibi virgo sacra ad tumultum irrupentis in sacram ædem militaris globi, non secus, ac columba ad milvi incursum, percussa, hac illac fugiens, nec ullibi tutum receptum agnoscent, non igitur moris hæreticorum, pone sacrum tabernaculum, in quo divina ostia asservantur, latibulum sibi captavit, rata pudicitiam suam illic pro Dei præsentis reverentia indemnem fore. Sed falsa est spe sua. Advenit ex impiorum ficiariorum globo unus quispian latentem prædam. Itaque confectum advolat, & quod puella esset eleganti forma, ocu-
los

los suos statim declinare in terram, specie de-
cipiente, & concupiscentia subvertente cor e-
jus. Horresco ad peccarium ausum, neque ta-
men quando hoc deveni, referre pedem licet,
tamen contremiscentem pro alieno scelere.
Miscellam ergo, & frustra Deum sacrarum spe-
cierum testiorum obduclum, frustra Christi pla-
gas, & sanguinem, frustra Desparz meritain-
terponentem, vi prehensam abstrahit, & super
altare. in quo immolatur agnus purissimos, ubi
vota fidelium sacri ministerii interventu
pervehuntur ad caelum, loco caelestibus spiritu-
bus venerabilis, vere terribilis, domoque Dei,
& porta caeli, violenter dejectam pati cogit,
ad quod abruptum sermonem, nolens chartam,
ac calamum tanta fordiate inceflare. Quan-
quam cumulus atrocitatis praetereundus non
est, ne cogitationem legentis fugiat, qui quid-
am humanitatem non profus exuerit, & in
feram Diabolusve transierit. Satur libidinis
nequam ille, virginem (neque enim, Augu-
stino teste, apud Deum desit vi erepta reni-
tenti virginitas) virginem, inquam effectum,
& voluntate, minas ab irato Deo intentan-
tem, & pessime viam finem pessimum denun-
tiantem, stricta in pectus sica immaniter con-
fudit: Duplex in una hostia martyrium faciens,
pudoris & religionis, ut S. Ambrosii huc vo-
ces transferam.

Iustum rei nunc innoxii supplicium.

CLXXXVIII. Lugduni ad templum quor-
dam S. Eulaliae (nunc S. Georgii) macellum
est, unde carnes tractus illi suppeditantur. Ibi
lanius, dum calurum collo ovis insiguit, cieri
audivit rumorem in vico fere ad domus suam
ostium. Rumoris causa erat cadens sobita ho-
minis illac praeterantis; lanius, ut erat a
maestata tunc pecude cruentus, gladium quem
e pecudis gutture extraxerat, sanguine ruben-
tem manu tenens accurrit, quae rumoris cau-
sa esset, resciturus. Omnibus, ut in huiusmo-
di tumultibus usuvenit, conturbatis; lanius il-
lis adjunctis, cruore perfusus, & gladium san-
guine rubentem praefrensus, inopportune adve-
nit. Non nemini quippe de caeve visus est
suspectus, vel etiam compertus. Itaque per
apparitores, qui mox advolarunt, comprehen-
sus est, ex delatione eorum, qui ipsum vide-
rant circum corpus demortuum, gladio san-
guine perfuso instructum. Abductus in carcerem,
tamen se plane innoxium contestabatur,
nec nisi fortuito intervenisse efferebat, gla-
dium autem, quem deprehensus erat gestare
perfusum sanguine, assereret a maestata sub
eum temporis articulum pecude ad macellum
sum, non autem ab hominis in vico caeli san-
guine, rubuisse; tamen, quod aliis non com-
pareret cadis anhor, & indicia paratæ a la-
nio cadis viderentur criminis impacti veri-
tatem evincere, post aliquam ex forensium
tricarum usu compenditacionem informi le-
tho additus est, ab alta trabe suspendendus,
eo ipso in loco, ubi cadens patrata per eum
supponebatur. Ubi perventum est ad patibulum,
exorata dicenda ad populum, qui con-
fertifsimus aderat; facultate, repetita, quam

tenere coeperat; nec deferuit unquam iusti-
ficationem suam circa eadem innoxii, ex qua
damnabatur; salsus tamen aperte est, se mor-
tem commeritum, & iudicia Dei iusta agno-
vit, quibus addiceretur ad luendum, quæ olim
eo ipso loco impune patrarat. Nimirum quod
juvenis cum esset, in patrem suum eodemmet
loco insurrexisset, & verberibus male muldaf-
set, ac convitis nequissime onerasset: Hæc est
(inquit) causa vera, cur apprehenderunt me
hæc mala. Discant exemplo meo contumaces
filii in patres contumeliosos, atque iniuriis vi-
gilare providentiam, nec insultas etiam in hac
vita finire huiusmodi noxas, quibus violatur a
filiis pietas erga parentes. Talia prolocutus,
ac preces sibi affantis turbæ fidelium appreca-
tus, repetita per Sacerdotem, qui aderat, ab-
solutione, exceptis patienter iudicium.

Terram facinus celeritè vindicatum.

CLXXXIX. Turca quidam efferus incidit 16. 5. m.
Constantinopoli in suæ scissæ mulierem admo-
dum comptam, & caput variis monilibus ac
gemmis gravatam. Quod locus esset a fre-
quentia remotus, nec ullus tunc adesset, qui
arcere sceleratas manus posset, aut perasso-
lucore inmolare iniquitatis, educit gladium
in mulierem, quam pone scquebatur, & rescis-
sum ejus caput sacculo, qui ad manum erat,
injecit, nec levi (ut rebatur) praeda ditatus.
lembo in alteram urbis partem streto sejunctam,
tentat trajicere. Aderat acceps Imperatoris Tur-
carum, accipitrem manu gestans. Ales ad carnis
recentis odorem commota, & inquirens, perqui-
rit, ut, ubinam caro a lanio recens in lembo
esset, exquireret; coniectans vere quod erat,
idei, latere in sacculo alterius historis carnem,
urget, ut eam expromat, & renitentem ipsolati
per vim sacco, ubi caput adhuc calens, & ri-
vis sanguinis manans deprehendit. Impius
homicida tanti sceleris compertus, in mortario
pistillo tusus, pœnas dedit iustus, quam
Anaxarchus.

Locus infestus ob majorem iniquitatem.

CXC. Nuper in Belgio, haud procul Bru-
xellis, castellum erat infestum nocturnis tu-
multibus, quibus una quedam ejus pars in ha-
bitatione prohibebatur. Dynasta castellanae ju-
risdictionis, post diuturna ex terrificamentis
illis fastidia, & frustra adhibitum genus omne
remediorum sacrorum, Brutellam petit, & le-
vandi potius mœoris, quam consilii expen-
dit causa, in Bruxellense Societatis Jesu Col-
legium se recipit, ubi in Patrem incidit ap-
prie religiosum simul, & animosum, & in ea
provincia primarium. Is non modo Dynastam
in praesentia est solatus, sed etiam ultro obtu-
lit se ad locum deinceps infestatione illa li-
berandum cum bono Deo. Itaque postmodum
ex condito eo se recipit cum socio, & in cubi-
culo aulae prægrandi adjuncto, quod maxime
infestum ferebatur, quietis sibi per eam noctem
locum delegit, una cum socio, obsecrao rite
ostio, & accensis aliquot luminibus. Sub me-
diam noctem, cum adhuc preces, in quas pri-
mo in cubiculum ingressa se dederat, magno
affectu prorogarent, exaudiunt in vicina aula

tumultuosam unius cujusdam disquisitionem, quæ conclusa est valida pulsatione ad ostium cubiculi tertium repetita. Nihil autem reposcentibus, nec signum ac ingressum dantibus istis, qui conclusi erant, subit cubiculum post tertium istum, referat violententer ostio, horrendum spectrum hominis, cui ex oculis scintillabat ignis subniger, eserta lingua, depressis genis, & specie lueria, atque exsacca. Nihil territus Pater, generosa & contenta voce interrogat, quisnam esset, quid eum locum infestans quaereret? Spectrum sedem e regione positam occupans, *Audies*, inquit, *a proximo affuturo*. Post quartam horæ partem absit non dissimili tumultu aliud spectrum priori consimile, quod eadem interrogatione a Patre pulsatum, occupante consequente, sed idem cum priore responsum dedit: *Audies a proximo affuturo, quid hic queram, & quorsum semibis loco infestus*. Idem ad similem interrogationem respondit tertius, qui post alium quadrantem eodem impetu ac tumultu subit, & sedem tertiam tenuit. Quartus denique, eodem interstitio temporis fersato, adit, sed longe alia specie, ac externo habitu. Videbatur enim albatu, & laetæ facie, & permolesta totius oris, ac corporis compositione. Is cum aulam cubiculo adjunctam transisset, & sedate decubisset, cubiculum subit, adjunctis quasi ad precandum manibus. Hunc Pater placide, & reverenter affatus, deque causa adventus sciscitatus, audit, animam esse Patris Dynastæ Castellani, qui illos excepisset hospitio. Tres, quibus assidebat, majores suos esse, Patrem, Avum, Abavum. Ab hoc usurpatum primo esse castellum, & per occasionem civilium bellorum contra jus sique domino vero subductum; Id Avum rescivisse, neque tamen, quod suum non erat, rejectisse; Patrem de illegitima castelli ad se transmissione ambiguum, retinuisse tamen, quod ad se pertinere exploratum non habebat, neglecta dubii discussione. Itaque omnes ab eam noxam æternis ignibus a iusto Iudice esse addictos. Sibi uni, quod bona fide castellum possideret, nec de alterius in illud iure fuisset ambiguus, retentionem innoxiam fuisse; iusto tamen Dei iudicio hærendum sibi in flammis emendatoris fore, donec castellum restitueretur legitimo domino (& designavit et filius familias servum, Joannem nomine, genere nobilem, sed pro more mortalium ad eam sortem dejectum) cui restitui a filio castellum, vel certe cum eo de re tota amice, & iuste transigi posset: & Patris sibi sacrificia apprecatus, remque quamprimum consilii emac rogans, placide abscessit, ceteris jam ante damnationis ipsorum emunciationem elapsis. Securus quietis Pater, foculum ad reliquum noctem tranquille exigendam, & somnum capiendum invitavit. Absuit mane nobilis, & rem totam edoctus, majoram innotum sortem veritus, de Patris consilio, soluta, qua hæcenus castellum possederat, bona fide, statuit animam Patris sui levare, se discrimine æterni exitii liberare, & conscientiam ante omnia in tuto ponere. Itaque advocato in Patris conspectu Joanne, paratum se proficitur in ejus gratiam castello cedere, si malit pingui conditionem

admittens firmare hæcenus injulæ retentam possessionem. Annuit Joannes, & herum jam non herum, deinceps amicum, ac focium futurum, jure castelli concessio, securum facit: nec ulla deinceps terribilia toto castello audita.

Monstruosus eventus licentia oculorum.

CXCI. Intercesserant Cajo viro nobili, aut militares inimicitia in faculo cum alio quodam, quem fors fastu alio abduxit. Post aliquod tempus, atque sopitis potius, quam restinctis irarum ignibus, Caju, affluente Deo, cœtum quemdam sacrum cogitat, & re ipsa init. Tyrocinio posito, aliquot annos in religiosa familia exigit, homo in speciem minime malus. Sacris denique Ordinibus inauguratur, & de more sacra obit, audita brevi tempore. Contigit autem, ut inter Sacra operandum Lutetia, iussit in templo, quod ad plateam regiam est, cum non satis oculos custodiret, ad stantem Sacrificio pacis, in Clathris sacre Aræ circumductus, deprehenderet illum ipsum, cum quo in faculo inimicitia illi intercesserant. Et transivus per eum conspectum, in ipsa ara concepit dolorem, mox parturus iniquitatem. Redaccenso enim validissime igne odiorum, cum primum ex altari excessisset, & sacras vestes deposuit, nihil non movit, ut, ubinam fons ille hostis degerebat, compertum haberet. Id ubi rescivit, secularibus vestibus, & armis clam conquisitis per posticum abjecla religiosa veste transgressus, hostem adit, quem stupore defixit condicens duellum. Tametsi enim, & ipse homo militaris erat, tamen provocationem ad certamen ab homine facro, qui paulo ante sacrificantem affuerat, exhorrebat. Pro usu tamen sæculi, & torrente motus humani, in illius conditionis hominibus, provocationem admittit, & in campum progressus dimicansque cum Cajo, ab eo confoditur, & vita simul corporis animæque in lethali culpa stratus privatur.

Crudelis vindicta.

CXCII. Immanitatis diabolice exemplum nostra memoria vidit Allobrogum Metropolis; ad cuius pomerium B. Mariz Ægyptiacæ sacra ædes & Patribus S. Francisci de Observantia incolitur. Ibi ipsam Reginem dierum (& ut Nazianzenus orat. 19. & Epiphanius, orat. de resurr. Dom., appellant. Miles prædicatoris & regno Neapolitano, cui cum alio ejusdem gentis simulatis intercesserant, post aliquam ex adversarii parte simulatæ conciliationis spaciem, posuit conscientia maculas, & divino pane refectus est. Cum domum regresseretur, in ea via, quæ cœnobium inter, & suburbium jacet, obvius illi sit inimicus, armatus inimici, & obstante per eam solitudinem nemine, jebat miserum Christo renunciare, & Deum ejurare, illico confodiendum, si detrectet. Tertius mortis intentione infelix, laborum tonus ejurare Deum, & Christo valedicit. Quod ubi perfecit, ab impio hoste (verius damone corporato) impasta in pectus sica transivus, cepidit, exclamante, qui transivis, & quæ

de ingenti trophæo erecto in re pessima exultante: *Vas! & corpus, & animam inimici uno ius perdidit.*

Fiducia nimia castigata.

*F. Cilm.
Eras. c. 9.*

CXCIII. Sanctus Climacus meminit Adolescentis, cujus erat tanta morum innocentia dignitasque, ut ad ejus imperium terræ ipsa fratribus famularetur, quem idcirco Marcus Antonius navi pretiosis mercibus onusta, cæterum in alto mari constituta, adeoque incerti adhuc cursus, compararat. Hic, inquam, tanti fervoris, sanctimonizque juvenis turpiter posita est lapsus; multis tamen lacrymis peccatum expiare aggressus, quibusdam monachis illic forte transeuntibus dixit: *Renunciate semini (S. Antonium designabat) meis verbis, ut mihi decem dictum inducias, quibus penitentiam agam, impetretis.* Intellecta quare, vitæ sanctus ingemuit, magnoque doloris sensu: *Hodie, inquit, ingens Ecclesiæ columna cecidit.* Quintum post diem monachum e vivis sustulit.

Societas mala vitanda.

*Bertr. de
Scott. p.
1. de vit.
l. 6. 7.*

CXCIV. Nobilis quidam in Hispaniis puella æqualem societatem sugere solebat, in qua certa corporis, sæpe etiam animæ, jactura est. Hæc, cum a matre, & sororibus generali quadam die abducta esset ad tripudium, atque ad hoc a nobili juvene invitaretur, levans in cælum oculos, vidit sibi supra caput adsistentem Dominum Jesum vulneribus toto corpore concisum, manibus, pedibus, ac latere multo sanguine fluentem, & facie laboranti similem, ac multo sudore manantem, qui illam compellans: *Vide, inquit, filie, quam graviter me affligit societas tuarum levitas, in quam te infensas.* Monet illa matrem, ac cum ea & sororibus domum se recipit, ac dein mundo valedicens, eas elegit socias, apud quas Salvatori sua vulnera non esset renovatura.

Beata Virgo potens contra carnis tentationes remedium.

*Noddy in
ann. Mar. m.
3000.*

CXCV. Pater Bernardinus Realinus a Societate Jesu, vir magnæ virtutis, adolescenti idolis præclarissimæ frequenter impudicus Asmodæi adultibus impugnatæ solito fuit, ut, cum ab immundo illo impuris cogitationibus vexaretur, hanc precantunculam recitaret: *Per sanctam virginitatem tuam, perissimam Virgo, emunda carnem meam, in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti amen;* atque simul cor, unde juxta Servatoris estatum malæ cogitationes exeunt, ter crucis signo muniret. Paruit adolescens, ac subinde jurisjurandi religione affirmavit; per omnem vitam reliquam numquam amplius id genus stimulus agitatum; imo se auctore aliis quoque permultis ejusdem precantunculæ usum numquam irritum pretio fuisse,

Eadem emendanda vitæ singulate remedium.

*Annus
1600.*

CXCVI. Jovenis quidam anno ætatis quinto in quoddam flagitium prolapsus, ad annum usque decimum octavum in eo fixum, in modum demersus jacuerat. Interea loci forma, ingenium, morum amœnitas cunctis non amabilem tantum,

sed admirabilem quoque reddebat, ut dignus etiam inter fœdales coaptari videretur. Ignoratum nimirum erat, quæ animi deformitas sub rara illa corporis forma lateret. Quæ tamen sorditas illa lese anno 1600. prodidit, ut summam animi desperationem ostenderet, Hic Pater quidam Societatis adoriri adolescentem, emendandæ vitæ, & a peccandi illecebris rationes, & vias monstrare, medicamentum item sanoado salutaria præscribere; ille contra negare, sibi hæc profuturam, quod hujusmodi remedia mali, quo laborabat, vis & improbitas eluderet. Rogare proinde, ut precibus suis valentiora sibi a Deo impetraret, Spondet Sacerdos futurum, atque simul hortatur adolescentem, ut, quod a se peteret, id etiam a Matre misericordix votis quotidianis contenderet. Obsequitur hortatori, & ad diem quo eandem Matrem filius cælo innotam honore summo cumulavit, de peccatis iterum confessus, judicavit Confessarius sibi jam vitæ melioris spem non dubiam assurgere. Ex quo enim, inquit venerari divam Virginem, & ab ea vitis meis flagitare studui medicinam, animadverti homines perverso quorum usu, consuetudine gaudebam, a me alienari meque ire desertum. Et nunc quidem ita liber sum, & expeditus ab omnibus, ut exequi jussa tua facile possim. Nec aliunde scio bonum hoc mihi tantum, quam a provisu Dei manasse. Tu igitur impera mihi, quod voles, & me sige, ut voles, nullum saxo in me obsequium, nullum officium desideres.

Religianum portatio salutaris.

*Cæsarini
l. 8. De
fig. 8. 9.*

CXCVII. Cæsarini refert de Bernardo Ordinis sui Cisterciensis Religioso sequentem Historiam. Hic ante susceptum religionis habitum, itineris, quod habebat, nescio quam, comites gerebat et collo suspensas SS. M. Joannis & Pauli reliquias pyxidule inclusas. Ecce vero in via occurrit homini inhonestæ quædam tentatio. At illi minime (tam quidem) pensis erat similibus, ut deceret, obviam ire tentationibus. Ergo sacræ Reliquiæ ipsæ incensum pectus crebra pyxidulæ allusione monere velient, sed nequaquam. Cassente dein tentatione, cessavit pariter illa percussio. En paulo post redeunte, redit & illa, quasi sacra pigora excitante incogitantem. Tum vero monitorem eauidem, fortiterque, ac feliciter teatationem profligavit.

Munuscula amatoria periculosa.

*Revelat
ad ann.
1500.*

CXCVIII. Anno 1580. Adolescens quidam prius ex imprudenti aspectu ita in amorem mulieris exarsit, ut divinum excluderet. Mittabantur ultro citroque munera, sortivæ litteræ, idque trimestri spatio. Post quod est gravi morbo afflidus decubuit. Mirum certe, quam immundas sordes evomuerit, mulierum crines, ovium villor, crinales acus & furorias, unguium segmina, ossium fragmina, & ferramentorum, non parvo numero una cum sanguine. Miratus Pater causam quærit; num quæ esset a muliercula literæ, aut munera? Litteras acceptas aiebat, sed deinde laceratas. Pater non

non credens, admonet familiares, ut ejus arcum scrutentur, & si quid sit amatorium, tollant. Ea res, cum agro occulta quadam voce innotuisset, arcula clavem horrendis clamoribus posuist, & acceptam iniecit in os; voraturus, nisi prohibitus fuisset. Eam pulvino supposit, oculus usum amittit. Admonet mater, ut doctus malo reddat clavem t eam quærens cum non inveniret, furto ablatam credit, & magis vociferari incipit, nec tamen ea reperta fuit, toto etsi læso diligenter excusso; arcula vi reſerata, repertæ fuere binæ litteræ amatoriz, & igni traditæ. Causa mali amota, reſtitutus fuit juveni viſus, animus, & paulo poſt integra corporis ſanitas.

Relapsus cavendus.

Ribed.
in 26. 3.

CXCIX. Infelix; quidam Adoleſcens vitam olim Angelicam in lubricam commutavit, peſſima diſſolutorum ſocietate ſordidatus: cumque fama eſſet, illum ne ad Paſcha quidem ſſ. Sacramentis expiatur, negavit id quidem uni e Societate Jeſu, ſaſſus tamen eſt, ſe ſacrilege fuiſſe conſeſſum. Dein vero ad frugem eſt reduſtus, at non diuturnus: cum eam inſerverterit quidam e perditiffimis ſociis, qui nuntium, ſeu ſalutem ab obſcena quadam ſœmina diſtam retulit. Unde miſer præcepſe iterum ruit, quo a torrente libidinoſo rapietur. Verum Deo inconſtantem puniente, necdum expleto ſemeſtri, ab eodem illo Impudico ejuſdem (ut opinio erat) ſorti conſilio in platea Neapoli conſoſſus, nec tantum intervalli habuit inter vulnus, & mortem, ut vel ſanctiſſimum Nomen Jeſu poſſet pronunciare.

Propoſiti non ſervati pœna.

Vita ſ.
Franciſci
6. 31.

CC. Cum Canonici quidam egrotaret, ad S. Franciſcum (qui tum etiam ad morbo decumbebat) deportatus, a viſo ſancto, ſanitati reſtitutus eſt, ſerio tamen admonitus, pravam dein vitam emendaret. Convaluit, ſancti omnia pollicitus; ſed fidei datæ brevi immemor, ad ingenium, & turpes amores redit; verum non impune. Cum enim apud alium quemdam Canonicum lætus cœnam ſumit, ſubita collabentis domus ruina unus & ſolus ex omnibus oppreſſus interit.

Chœrorum infelix exitus.

Dra.
Nicer. 3. 3.
6. 31.

CCI. Reſert Petrus Alphonſus in ſua hiſtoria, duos ſocios iter facientes deveniſſe ad locum, ubi chœræ agebantur, quarum cantu alter alleluia ſubſtitit, altero licet renitente, ac ſe ſaltantibus junxit. Ecce non multo poſt unus ſaltantium in villa homicidium perpetravit; hic autem, qui ſaltavit, inter complices captus, & capitis damnatus eſt.

Eorumdem fuga laudabilis.

Comp.
vita 1. 3.
6. 31.

CCII. Hercules Tanius B. Aloyſii Gonzagæ Avunculus magnificum honorando nepoti epulum inſtruit; nec non apparatum ad chœreas de more ducendas neceſſarium: a quibus ut abeſſe ſibi liceret, nihil non tentavit Aloyſius, ſed cum nihil proficeret, docui e ad aulam paſſus eſt, ea tamen lege, ſolam ut præſentiam exhiberet, a chœreis, & tripudiis imma-

nis. Vix conſederat, cum ecce nobiliſſimæ ſœminarum quædam loco Avunculi ipſum accedit, & ad ſaltationem compellat. Quod ille, aliud videlicet agens, ubi advertit, ſilentio, quaſi gravi, & urgente neceſſitate cauſaque exorta, pedem inde retulit, nec poſtea reverſus. Ea re perſpecta Avunculus egreditur, Ludovicum per totas ædes diu multumque quaſitum in fervulorum denique cellula quadam reperit abſconditum, & in angulo quopiam, parietem inter, & læſum interjeſto, genibus humi deſixiſſe ſupplicantem. Quo ille ſpectaculo obſtupefaſtus, ſimul atque recreatus, eumdem minime interpellandum, ſed in ſancta ſilæ quiete relinquendum cenſuit.

Obſcena ſpectacula fugienda.

CCIII. Joſephus Caſtallo quo tempore Ducis Soani liberis erudiendis operam dabat, a quodam invitatus fuit ad fabulam quamdam diebus Bacchanalibus ſpectandam; ſed nulla ratione adduci poſuit, ut domo pedem efferret. Poſt aliquot horas, ingens ad ejus aures ſtrepitus perveni, quo vehementer territus rogavit, quid novi ille clamor afferret? Reſponſum fuit, aulam illam, in qua fabula dabatur, concidiſſe, eaque ruina aliquot oppreſſos interſiſſe, complures brachium, crus, aliudve membrum grefſiſſe, non paucos ſine ſenſu, ſine mente jacentes pro mortuis fuiſſe ſublatos. Quate Deo ingentes pro ſe ſervato gratias egit.

Librorum impurorum læſio noxia.

CCIV. Memorat Bidermanus, ſe quondam adoleſcentem familiariter noſter, qui in frequenti athenæo omnis modæſtiæ, virtutiſque exemplum habebatur, nulli innocentium laude ſecundus. Rapiebat in ſe omnium oculos, animoſque virginæ morum candor, ac verecundia decor. Nemo non inſignem ſanctitatem ſperabat. At juvenes, queſo, audite, quam levis in ſpeciem occaſio quantam incauto adoleſcenti maturavit ſtragem? Libellus parvus inſignem ſtravit, & peſſumdedit virtutem: In ipſo litterarum honeſtiſque ludæ dum impurum Poeta a ſtylo tæſte commendatum legit, de repente exardeſcere, atque mox in omnia vitiorum abrupta ſerri præcepſe, omnis nequitie ſacem ſociis præferre, pauciſque menſibus in omnino eſſe coepit, quem publicis Magiſtratus, quia ad frugem ducere non poterat, infamia notatum, ad Academia, urbeque proſcriberet, ne quibus ille jam ſolus ardebat, cæteram juventutem veneris ignibus adureret.

Gula heroica refrænatio.

CCV. Enipontanus ſodalis ut in tenui trophæo victoriæ palmam non tenuem appenderet, in arborem pendula ubique magna nobiliſſimum ceraſorum vi unoſum eniſus, per duas illic horas partim horariis precibus e libello recitandis, partim cæſis aſpectandis dedit: ſic ſurgentes cupidinem aſpectu, ac tacita ocolorum laude ubi exaruit (ſicut ille apud Poetam, ſpectato fonte receſſit); ſic ille

Enip.
6. 31.

Biderm.
6. 31.

Anno
Enipont.
1790. ſ.
141.

oculis omnia, gulæ nihil concessit, & ex arbore, veluti trophæo gloriosæ coram Deo, quam ibi concitatus est, victoriæ, descendit.

Carnis tentatio genere repulsa.

D. Anon. p. 2. l. 13. c. 12. CCVI. B. Joannes Bonus solitarie degens, cum a diabolo vehementer tentaretur, objecta ipsi identidem mulieris forma, quam in seculo confecerat, genere vitæ turpissimam illusionem, arundinem accepit, & in multas partes acutissimas discindens, eas sub unguibus potuit, elevansque manus super lapidem ita percussit, ut infixe ad extremam usque digitorum partem penetrarent. Unde præ dolore seminantis corruit, non tamen a Domino propterea derelictus; a quo viuitatus bonum nuntium accepit, numquam hoc in genere cum tentandum.

Insanus amor hortorum.

Kepler. p. 2. l. 13. c. 12. CCVII. De quodam prædixit mercatore scribit P. Tollenet in Eccl. cap. 2. soc. 3. pag. 91. Novus, inquit, in Belgio extitisse virum quemdam copiosum, qui cum hortos cultissimos in urbis pomario haberet, salute a medicis desperata, nihil de animi medico, de zizanias, & vepribus peccatorum, quæ in immensum excreverant, sollicitus, per hortum sella gestatoria se delicti curavit. Atque ubi illæ & anemonas, & tulipas, & poma sua punica, aurea, citrea, & nupantibus in morte oculis contemplatus fuit, exclamavit: *Et eben! cendele fatum, quod a tanta amicitia divellit! O Deus numquam a te calum petii, cur mihi terram invidet? sed frustra voces illas blasphemias jactavit, neque terram impetravit; an calum obtinuerit, dubium ingens est.*

Diaboli superbia congruenter castigata.

Amat. p. 2. l. 13. c. 12. CCXIII. Quo die Antonius Faustinus adjutor e Societate Jesu fuit sepulture mandandus, adventi enervumena, ex cujus ore nequam spiritus magno furore exclamavit, indignatus hominem virrendis templis destinatum illic tandem advenisse, unde ille in perpetuum esset deturbatus: illudque addidit, se ab eo torqueri, cogique dimittere quoddam e sociis suis. Interrogaverunt quidam, cur ita persisteret ab obitu ævis hominis, cum plurimus alius defunctus, qui tota nihilominus probata existisset, nihil omnino dixisset? respondit: *Quia ita Deus jubet, qui me per hunc hominem, non per alios, torquet, vultque constare apud homines, eum jam celesti gloria potiri.*

Generosa de gula victoria.

Collator. p. 2. l. 13. c. 12. CCIX. Pruritus, & aviditatem gulæ pie repressit quidam Archiepiscopus; huic cum mentis accubanti apposite fuisset ficus, quantum natura erat appetentior, inam, præ cupiditate cibi grati, obitus benedictionis, quam alias solitus fuerat præmittere, arripuit. Jam jam ori immixturus & comesturus advertit errorem suum, & cum corrigens dixit gulæ suæ: *Domina gula, nimium festinasti. & ideo facias hanc penitentiam, hodie ficus non comedat.* Insuper per integrum mensem tibi apponi jussit ficus, quas tamen nunquam attingit.

Vanitas mundana salubriter ponderata.

CCX. Bartholomæus Bostamantius e Soc. Jesu vir religiosissimus, & S. Francisci Borgie percharus (quem suis precibus Beatus periculo vitæ eripuit) cum de vanitate rerum hujus mundi, brevitate, & fallacia sermo incidere, vehementi cum gemitu solebat erumpere: *Quid tot procebus, tot principibus, quos ego novi, adsum est? ubi sunt? ego Cæsarum V. tanta cum Majestate, ego, vos, illosque Dynastæ novi, quos videbatur ne ipsa quidem mors audere propius adire; mortui sunt. Ego tot Pontifices, Cædinales, Antistites, Doctores, concionatores celeberrimos atque eminentissimos novi, & jam non sunt: perit memoria eorum cum sonitu.* Hos inter sermones incendebatur usque eo, & commovebatur, ut singultiens, ac flens ubertim interclusa voce eriperet se de medio, & fuga in cubiculum abderet, acres ad sæculi contempnum in omnium animis relinquens aculeos.

Pistor ob imaginem lascivam pictam graviter castigatus.

CCXI. Pistor quidam non imperitæ manus in quodam PP. Carmelitarum cenobio plurius cœlestium imagines pinxerat, ea animi pii affectu, ut omnem pecuniam suo labore comparatam religiis in suis ultimis tabulis assignaret: simul atque ab iisdem pro se mortuo preces & sepulturam exigeret. Eo paulo post defuncto cum quidam e monasterio noctu in templo oraret, anima pistoris flammis cinis apparuit, & harum acerbiter magno ejulatu, & fletu declaravit. Rogata tamen incendii causam, Corpore, inquit, egressa ad Divinum tribunal fui ducta, ubi me plures anime exspectabant accusatæ turpis ejusdam a me juvenis pictæ imaginis, ob cuius aspectum libidinum nunc æternum in inferno luere. Corburi, & ob imminens perenne supplicium vehementissime perterrita circumspexi teisti, & anxia, nam aliquem Patronum causa tam afflicte nanciscere. Dreperunt adfuerunt plures Sancti, quorum icones, dum vixeram, pinxi, sequæ meo opposcentes accusatoribus agebant illam imaginem a me juniore fuisse pictam; æm panitentem fassus, ut scandalum datum, ac damnum oculis aspicientibus illud resarcirem, operam omnem, ac artem in Sanctorum vultus perite efformandos impendisse, sequæ cultum Divinum ac pietatem plurimum promovisse: Insupere omnem pecuniam vicis religiosæ donasse, ut bi benefactores sui non immortales Divina misericordie pro defuncto supplicarent, atque bonum peccet, ac sacrificia pro eo oblata se equifimo, ac clementissimo judici offero. His quidem placatus Juxta fuit, imperavit tamen flammis pnegantibus tandem me torqueri, quamdiu illa imago tot animarum perniciem prostraret: Atque hac est causa, cur te convenerim, nimirum ut se precibus, quibus possim, rogem, mei miseris proinus cum accedat, a quo imago illa maledicta aservatur, jubetque illum quamprimum flammis dari: ut vero ita iis verbis

Testeph. Carmel. tom. 1. l. 4. c. 23.

verbis fidem habeat nuncia duos ejus filios intra mensum morituros; quod si veniat Divino obedire mandato, cum filiis mox successorum mortis repentina tollendum. Imaginis illius Domini, ut hæc audivit perterritus, manum vindicem experiri noluit, quare illam flammis injecti, ne ipse arderet. Defuncti sunt paulo post duo filii, pater vero sibi placaturus iudicem vivorum, & mortuorum de suis sceleribus, dum vixit, poenitens doluit, atque ut plurimum post mortem posset habere patronos, plurimorum Sanctorum imagines sua arte pingi curavit.

Passio Christi perpetua.

Minucia. lib. 6. de pass. diff. 4. CCXII. In vita venerabilis Maria Magdalene de Urinis refertur, quod, cum hæc continuis doloribus affligeretur, quadam die propter eos apud Dominum conquesta sit impensius, inter quo somno fuerit correpta. In somnis apparuisse ei Christum crucifixum; & ad alacriter ferendam crucem fuisse eam cohortatum, cum ipse ejus causa longe duriorum gravioreque portasset. Dicente autem illa: O Domine, tu non fuisti nisi tribus horis affixus cruci, me vero tot jam mensibus affixam cruci, vix istam perfero diebus omnibus vitæ meæ; replicasse Christum: Ab ingrata e primo instanti mea conceptionis usque ad extremum vitæ crucem sustinui, incipiens tum pati per virtutis apprehensiones secundum crucis, quam semper habui præ oculis, donec illi repa affixus fui. Quam Patris optimi filialem correctionem tantum illi profuisse, ut cruces ei formidabiles postea fuerint optabiles, & expectandæ.

Tentatio frustanea.

Ann. Cap. 1010. m. 20. CCXIII. Antonius a monte Sicardo Capucinus nocte quadam orans sub aurora crepusculum videt templum ingredi nobilissimum hominum turbam, & post hanc virum omnes decore & majestate vincentem, qui Christus erat. In ipso aliaris scabello ab Angelis parata sede confidens iussit cum vocari, & ob multos labores exantlato petere, quicquid vellet; petiit ille peccatorum omnium remissionem, & in gratia perseverantiam. Concessit illi Deo, & cum sua manu libro vitæ inscripsit. Paulo post, ne superbiat, Deo permittente a carne senex ita vexatus fuit, ut plus, quam ullus juvenis, sentiret molestiarum. Orabat, gemitabat, jejunaabat, flagellis, cilicio utebatur, flebat, prosciebat nihil, adeo tentatus, ut præ ardoris vehementia tentatio videretur intolerabilis. Paucis post diebus agrotus ad calos avolarit.

Amor infansus.

Ellen. l. 2. v. 1. CCXIV. Adolescens Atheniensis honesto locum, quo natus, statum fortunæ ad Prytanæum statum ita deperibat, ut in in conspectu ejus daret tamquam viventis, oscula infigeret, & demum a Senatu ejus potestatem fieri pecunia voluit; sed repulsam passus, statum multis redimitam feris, & coronis coronatam, oblati etiam sacrificiis honestans, denique demens seipsum interfecit, profusus prius innumeris lacrymis.

Vicinus bonus estimandus.

CCXV. Themistocles Atheniensium Dux arguti vir ingenii, cum per præconem venale prædium iussisset proclamari, causam addidit tanti pretii, quo eam villam æstimabat, quod vicinos haberet bonos.

Fortune inconstantia.

CCXVI. Sultanus Agazenorum Rex Gallorum Regis in Campania captivus totum biennium numquam risit; præmium ergo ei Rex Gallia promissi, qui primum ridentiem conspexisset, & brevi ridere visus; cum causam quæreret tam subito risus, mutabilem rotarum statum in fortunæ ludibrium se traxisse, & ita in risum solum se aiebat; hoc risu ferius Rex Gallia factus, fortunæque utriusque memor, Sultanum dimisit, qui tamen deinde Capuam & Beneventum Regi Gallia ademittit, regnumque suum salvum repetit.

CCXVII. Maximinus Micer Gotthi & Abasæ filius in prima ætate subparentibus pecora pavit, arma posita secutus a Romano exercitu ad Augustale culmen erectus est.

Milites qui optimi.

CCXVIII. Claudus nomen militiæ daturus, Val. Max. cum rideretur, respondit in bello non fugientibus opus esse, sed firmantibus gradum.

Manliana imperia unde dicta.

CCXIX. Titus Manlius Torquatus pater dictus, quod devicto Gallo præfoculo ejus capite sanguinolentum ejus torquem collo suo iniecerit. Hujus imperia Manliana dicta procerbio cessere, eo quod suum filium, contra suum mandatum feliciter pugnantem, occidit.

Ars quam usitatissima.

CCXX. Gonnella quæstus a Nicolao Ferrariensi Duce, quamvis ars maxime vigeret, Majol. 112. respondit Medicorum, fidem non danti Regi, lepide, passio etiam interposito probavit: quippe obvolvo ora dolore dentium simulans, dum præ foribus templi ab omnibus cognoscitur, quod doleat, ultra trecenta remedia conquisivit. Inter quos ipse Rex ignarus dein primas tenuit. Ita probavit, quod dixit.

Remedium uxorum contra maritos iratos.

CCXXI. Fornix, cujus maritus quotidie ebrius illam male mulstabat, uxoris convitiis irritatus, consilium a vicino petiit, qui maritum curaret: dedit ille, iussitque, si vir rediret domum ebrius, fornix, pharmacum illud (aqua fuit pura) tamdiu ore teneret, dum vir cubitum iret; fecit, & efficacem medicinam sensit.

Sibyllarum librorum pretium.

CCXXII. Anus hospita atque incognita ad Tarquinium superbum Regem adiit, novem libros ferens, quos esse dicebat divina Oracula, eam velle dixit vendundare, pretio vero ingenti, Rex ad pretium risit; tum anus extrorsum

No foculo tres libros ex novem illis comburit, Regique sex reliquos eodem pretio exponit, majori Regis ritu. Mulier ibidem tres libros denuo comburit, tribus reliquis Regi eodem pretio oblati. Tum Tarquinius eam formam constantiam non spernendam ratus, tres dicto pretio reliquos libros emit; mulierem vero ab Rege digressam nullibi postea visam adjungit; Libri in sacrarum conditi Sibyllini dicti; ad eos quasi ad Oraculum viri adeunt, cum Dii immortales publice consulendi sunt.

Amor & fides servilis.

Maecius. CCXXXIII. Urbanus, cum iussus occidi in ratino lateret, latebris proditus, unus e servis anulo ejus, & veste insignitus in cubiculo, ad quod irroeant, qui persequerentur, pro domino jacit, militibusque ingressis cervicem praeiit, & idem tamquam Urbanus excepti.

Idem.

Old. a. 7. CCXXXIV. Antius Restio proscriptus, solusque nocte fugiens, diripentibus bona ejus aliis servis, a servo qui post fugam domini aliena solutus esset custodia, quippe ab illo captus, alius est, qui eum ultro jam liber vinculis hac de causa inquebatur, hortatus insuper, ne domum metueret, contumeliam illam, fortune, non domino impurandam, ministerio suo abijt; quumque deinde persequentes adeste sensit, senem, quem calus obtulerat, jugulavit, inque proximam accensam pyram conjecit, mentitus persequentibus se dominum suum digna poenitentia plere.

Amor Patrie.

Velleius Paterculus. CCXXXV. Codrus ultimus Rex Atheniensis Melanthi filius, accepto oraculo Pythio: quorum Dux esset ad hoste occisus, eos futuros superiores, deposita veste regia, pastorem induit, immisitque castris hostium de industria imprudenter rixam ciens interemptus est, insecuta mox Atheniensium victoria.

Boetius. CCXXXVI. Sola in patriam amor Cassium Chæream Tribunum movit, ut Caligulam, qui eam crudelissime dilacerabat, manu sua occideret, cujus rei nunquam adduci potuit, ut pœniteret, etsi ob eam rem ipse morte affectus fuit.

Miraculum Turcicum.

Boetius. CCXXXVII. Narrat Bernardino de Busto, quod Mahomet celebri miraculo incluserit. Januensis vocant sanum Turcicum (ipsi Moscheam quidam) curiositate pelliciente ingressus (quod capitale exteris est) cum ob confluentium hominum multitudinem vehementius comprimeretur, eo necessitas redactus est, ut cum ecedere templo non posset, quonaturam exoneraret, compulsi fuerit Mahometi digna Mahomete thura accendere; quæ cum supplices reliquos gravius admodum nares offendissent, jamque coepissent, thuriorem post purgatos odores visum facere, ille vix veniam promendi prodigiis extorsit. Alii igitur,

Boetius Bibiath, Tom. VII.

se, cum diu beneficio naturæ caruisset, hic demum se a Mahomete accepisse, ut primum ejus sanum attigisset; placuit en res Mahometistis, & utcumque male oleret, tulerunt tamen molestiam illam novi prodigii fama aures placaturi, si gravior nares læderetur. Clamatum itaque communi applausu: Miraculum i miraculum; & ut rei gesta monumentum existeret, thuribulum (caligas puta) e tholo suspendendum. Mahometana beneficentia argumentum perpetuum.

Anrum spreum.

CCXXXVIII. Anemalii cum ad Utopienfes superbiſſimo veſtium luxu Legatos deſinaſſent, Utopienſes vero patrio more aurum, & gemmas ſervis tantum, & infantibus ex contemptu appendenderent, ludibrio fuerunt incolis. Tres enim Legati urbem Amaratum ingreſſi cum centum comitibus, omnes veſtitu verſicolori, plerique ſerico, Legati ipſi amiſtu aureo, marginis torquibus, & inauribus aureis, ad hæc anulis aureis in manibus, monilibus inſuper appendis in pileo, quæ margaritis ac gemmis effulgebant. Utopienſes, quibus inſolens viſus erat incenſus, adeo habuit ſuſpenſos, ut inſimul quemque pro dominis reverenter ſalutantes, Legatos ipſos pro ſervis habitos ſine ullo proſus honore prætermiſerint; quin pueros quoque vidiffes, qui gemmas ac margaritas abjecerant, ubi in Legatorum pileis afficas conſpexere; compellere matrem, ac latus fodere: En mater, quam magnus nebulo margaritis adhuc & gemmulis vitior, ac ſi eſſet parvulus. At parens ſerio etiam illa: Tace, inquit, fili, eſt opinor quiſpiam e motuionibus Legatorum. Alii catenas aureas reprehendere, utpote nullius uſus, quippe graciles, ut eas facile ſervus infringere, tam laxas ruſus, ut cum fuerit liberum, poſſit excutere, & ſolatus ac liber quovis auſugere. Hoc viſo, aurum gemmaſque iis populis tam viles eſſe, pluſque auri Utopienſem ſervum collo geſtare, quam omnes comites intellexiſſi inſuper Utopienſium moribus, ſacrum & crepundia poſuere. Utopienſes enim mirabantur, cur gemmarum ſplendorem tanti facerent, ut clariuſ multo ſtellarum minima fulgeret; præterea illos lanarum artiſcioſa textura adeo ſuperbiere, cum ante paulo lanam eandem ovīs geſtaſſet, nec tamen aliud, quam ovīs fuiſſet. Ita Legatorum ſaltus ſubſidit.

Mirum furis ingenium.

CCXXXIX. Rhampſinitus Rex Aegypti, cum omnium Regum maxime eſſet dives, pecunias ſuas aſſervauit tuto loco, ædificium extruxit lapideum, cujus parietem unus in exteriorem adlun partem pertingebat; hujus ædificii architectus in illo pariete lapidem unum tam dextre incluſit, ut a junctura liber eſſet, & tamen nullo ſigno appareret ſolutus: Per hunc noſtru amorum, quoties voluit, pecunias ſurripuit. Interea moribundus præter artem dolumque docet filios. Filii mortuo patre aliquoties dolum exercebant, donec Rex ingreſſus

D

advertit copiam imminui; nihilominus fratres duo impune idem ausi sunt. Demum Rex rebus jubet vasa pecuniaria obducere. Rediunt fratres horum unus, ut intravit argrium, indicit se in laqueos. Urque videt actum de salute, fratrem vocat, jubet sibi caput praecidi, utcumque intus relinquit, ut saltem frater superfluo evaderet; occidit alter, caput domum refert. Mane Rex cum stupore truncum videt sine capite; salvis interim sigillis & foribus: jubet corpus e muro suspendi, interesse in civium vultus loqueri, num quis hoc spectaculo moveretur. Mater filii occisi interea domi filium tristis urget, liberaret cadaver, alias se facinus prodituram: frater fraudem comminiscitur. Infratris asinis utres vino plenos imposuit. Et postquam asino juxta custodiam duxit aote suspensum cadaver, reclusis ligaculis duos tresve utres resolvit, & cum vinum profunderet, tum caput cadentem vehementer vociferatur est, tamquam nescios; ad quem prius asinorum se resolveret. Custodes antea conspicati vinum profuere vasis excipiunt, bibunt, aganem provocant. Ille paulatim simulat se mitigatum, condonat primum utrem, mox alterum, donec sopiret vigiles; tum ludibria causa, abscessa dextra manu, cadaver clam ablatum matris refert. Rex magis miratus desperat, se in rem praesentem deceptum, dolum fruit, pollicetur, & exponit publice velut prostitulum suam, hac tamen conditione, ut, qui vellet ea abuti, diceret, quid in vita sua solertissimum, & sceleratissimum perpetrasset: Alter fraude fraudem eludit, abscessa nuper mortui hominis dextra petit Regis filiam, narrat rem omnem, ut Regem & custodes eluserit; filia ubi eum velut reum vult captivum tenere, porrigit manum ex cadavere abscessam, quam ubi illa velut impostoris accepit, interea alteram invitae dimisit. Sic Rex toties elusus impunitatem reo promittit, si se proderet, prodeuntem reum muneribus donat, filiamque ei uxorem dat, ingenium miratus.

Tria in Republica optanda.

Nicomachus,
lib. 1.
c. 20.

CCXXX. Maximilianus I. Imperator triplici spectaculo delectari solitus dicitur. Primo, videndo campum copiis militaribus instructum. Secundo, Chorum refertum Momachis. Tertio patibulum plenum furibus. Primo, dicebat urbes defendi. Secundo Religionem. Tertio, justitiam.

Amor exoticus.

ibid.

CCXXXI. Galeatus Mantuanus inter primos sui saeculi heroes, eum forte puellam, quam deperibat, in ponte obviam haberet, illa per jocum hortatur, ut si tantos miles esset, e ponte in amnem amoris sui causa descenderet, ille statim cum equo se praecipitem in flumen dedit, quo exanimato vix natando e Ticinio emeruit.

Cecus statuarius.

CCXXXII. Joannes Gambasius Volateranus a prima adolescentia usque ad annum aetatis vigesimum statuariam exercuit. Mox oculis captus per decennium est otiosus, sed pertaesus denique inertia, ex contrahata Cosmi Eaturiae Ducis marmorea statua, fingendam suscepit similem ex argilla effigiem, & adeo labor succcessit, ut artis miraculum sit omnibus visum, nec aliquid marmoreis Ducis statuae potuerit similis reperiri aut excogitari. Romam deinde appulsus simili artificio e manibus attredata Urbani VIII. marmorea effigie argillaceam exquisitae prototypo respondentem effinxit, & complurium aliorum statuarum efformavit. Ac ne fraus subesset, ac injecta simulatae excitatis suspicio excluderetur, in coco, & undequaque occulto cubili placuisse agere iussus est.

Pistor admirandus.

CCXXXIII. Leonardo Vinci pistor celebris nihil pingebat, nisi prius rei natram observasset. Hoc aliquando picturam facturus, in qua ridentes exprimeret, selegit certos homines, quos credebat ad eam rem idoneos, eos invitatos ad convivium variis ridiculis narrationibus recreabat, ut ab ignaris, cur haec fierent, sonori passim cachinni eederent vario ridendum gestu & ore, quos omnes diligenter observavit, ac animo impressit; iis deinde digressis, ipse secessit, & eas omnes ridendum formas delineavit ita feliciter, ut non minus inuentes ad risum imago ridendum provocaret, quam ipsi erant a Leonardo ad risum commoti.

Alius non potens B. Virginem pingere.

CCXXXIV. An. 1519. Florentiae pistor peccati mortalis reus saepe tentabat imaginem B. Virginis ab Angelo salutem pingere, sed nunquam potuit, ut volebat, exprimere; hinc conjectans peccata sua obflare, confessus est: Et ad laborem reversus, dum colores & manum parat, videt caput B. Virginis esse divinitus absolutum, adeo excellentis operis, ut dignum sit, quod aedretur ab Angelo factum.

Rex pistor.

CCXXXV. Philippus II. Hispaniae Rex interterdum imagines pioxit, quas velut ab alio factas vendi voluit, & pretium inde acceptum pauperibus erogavit, addens: Hac eleemosyna est labore manuum mearum parata. Eas imagines magnates clam de auctore edocti magno pretio emerunt.

Molestia singularis.

CCXXXVI. Murarii filia aliquando Regis primaria uxor (formae enim non generis ratione) Rex habuit in delectu conjugum semper penes se trullam habuit, parentis olim sui instrumentum. Et si filius ejus, aut indignari cepit, aut insolentius superbiere, jubebat

bat ei trullam ostendi, qua usus ejus avus fuisset.

Fideles ministri amandi.

P. Marc. CCXXXVII. Ynes primus Imperator ea familia Hias admonitionem patientissimus fuit. Hinc ante fores palatii campanam, tympanum, tabellam lapideam, ferream, & plumbeam appendi jussit addito edicto, quo probis doctisque viris, qui regem monere de rebus vellet, potestas fiebat, ex his instrumentis illud pulsandi, quod cuilibet cansum generi fuit destinatum. Qui iustitia consultum ibant, aere campano; qui legibus & religioni, tympano edebant sonum; si regni negotia forent, tabellam plumbeam; si injuria a Magistratibus illata, lapideam; si de carcere, ac vinculis, ferream pulsabant. Utilia fuscident inclinatum corpore multaque honoris significatione gratias agebat. Ajunt, uno die bis e mensa surrexisset, ut campanam impelleret aures daret; alio die ter balneum reliquisset, ter accitum eo pulsu. Aliquando tamen viro primario momenti succensus, qui eum coram proceribus acerbius jussu erroris arguit. Ea licentia offensus, moti in palatium se proripuit, itaque tumens statuit monitorem e medio tollere. Conjux ejus cognita irarum causa, regio cultu splendide induta Regem adit, a quo rogata causam tam insolita elegantia, respondit, magnas habere causas Regi, & sibi gratulandi, quod haberet ministros, qui adulatores expertes vetum dicerent; hinc se cultu illo laetitiam testari.

Renovatio quotidiana usurpata.

Idem. 1. CCXXXVIII. Tangus I. Imperator ex familia Xanga, expulso Tyranno ad Imperium non sponte sua erectus, adeo suis civibus fuit charus, ut, si unam regni partem obiret, alii in alia parte positi grave sibi ducerent ejus aspectu & praesentia fraudari. Bis voluit renunciare prae modestia Imperio, sed nihil effecit. Septennio toto cum non plueret, ipse se pro populi salute piacularum victimam devovit, sexies quotidie Deum precatus, ut Deus (suo calum) placatus populo, se plecteretur. Tum demum imber secutus est. In vas utilissimum gnomas jussu incidit, ad rem idoneas. Erat inter alia pelvis, quam ipse ad abluendum Sinarum more faciem aqua calida adhibebat, in qua epigraphe legebatur: *In dies te renova, & iterum eodem die te renova.*

Nero novus.

Idem. CCXXXIX. Kieus Imperator Sinenfis tanto erat corporis robore, ut facili nisu densum funem rumpere, hamumque ferreum trium digitorum crassitie utraque manu arreptum in rectum extenderet. Fuit hic aevi fusi Nero, a Vitha dono sibi missa ad omne nefas impulsus. Eam dono per speciem conciliatae amicitiae regulus quidam misit, eo fine, ut Kieum ad voluptates traderet. Kieus autem inierat alia stagnum navium capax jussit excavari, ac vino impleri. In ripa illius per circuitum,

ad tria millia hominum proni, canum instar inde vinum lingebant potius quam bibebant. Poti ad sylvam proximam festinarunt, quae carnea dicta fuit, eo quod ex ejus arboribus quotidie boves, apri, cervi, aliaeque animalia jam assata penderent, accurantium gula parata.

Educatio laudabilis.

CCXL. Chingi, qui Fao patri successit, mox *Idem.* derator Cheucungus Regulus, adhuc puerum Chingum, juxta mortui parentis sepulchrum extructa domo inclusum cum praepatore, virtuti studere jubet, ipse tutelae nomine Regnum administrat; si quid tunc delinqueret Imperator, Pekinum (ita enim vocabatur praepator) verberibus exceptit, spectante puero: simul ut ea poena se dignum agnosceret, simul ut deinceps ita se gereret, ne praepatorem suum subiceret verberibus.

Pulchritudo de Regue.

CCXLI. Peyus & Xocius Kinhoi cujusdam *Idem. 1.* Reguli filii erant; is moriens minimam natu Xocium successorem nuncupavit, mortuo parente Xocius natu maximo Peyo cedere: Peyus autem recusans nolebat a patris desinendi voluntate discedere. Urgente autem Peyo aetatis in fratre praerogativa, Xocius fuga evasit regnandi necessitatem. Secutus est hunc Philosophia & quietis amore etiam Peyus: atque ita populus cunctus est, fratrem natu medium eligere.

Musicae urbis morata indicium.

CCXLII. Hanfinius in urbe Lu regni Zu, *Idem. 1.* quam obsidebat, audiens vocem ac organum musicis incolae canentes dum moenia obiret, coniecit inde, in ea urbe, quae tantopere musica defraudatur, bonos mores vigere, ac fidei in Regem, cujus cause vetuit ultima pail. Ex mox jusjurandum, quo se obstrinxit, omnes se cives incendio delicturum, rescidit, ac offensato Hiangi, quod praesidium a suis militibus afferebatur, capite, cives sponte deditos in fidem accepit.

Eadem morbus pellit.

CCXLIII. Gallica Matrona juvenis, ac pia *Levidus ver. 166. l. 1. c. 14.* ob mariti quoddam infortunium, quod in bonis passus est, tanto furore praedolore percita est, ut in momento vellet sibi mortem consciscere, nunc igne, nunc ferro, nunc voluit se e fenestris praecipitare, bis voluit se in stagno mergere; donec tandem, post remedia alie frustra edhibita, a transeunte sorte P. Capuccino, qui in transitu divertebat, moniti familiares, ut hominem constituerent, qui testudine coram illa luderet, disque ab ea non discederet; atque ita post tertium mensem curata est.

Aliud simile.

CCXLIV. Aliam Matronam nobilem *Idem.* hic Auctor Rothoniagi, quae in omni vita, etiam varie laboraret, nulla unquam voluit medicina *D a uti*

uti nec contra vulnera, nec partus aut podagraz dolores; medicina omnis loco constituit sibi, qui tympano, & alium, qui tibia, seu fistula luderet. Cumque aliquando magno podagraz dolore urgeretur, iussit cantilenam choreis propriam a fistulatore infari. Fecit is iussa cum tympano, & tibia, ut prae spiritus defectu sui impos descenderet, ac procideret. Remittente igitur sono medico, Matrona, per tres horas quadrantes vix sibi resistit, gravior illi coepit laborare, & gravius, quam unquam fuerat. Ubi autem auletes vires, & tibiam resumpfit, Matrona momento sensit se malo levare.

Trigoni aëstatio.

Trigoni.
l. 4. c. 4. CCXLV. Chiutaiso P. Matthæi Riccii in Mathematicis discipulus, vir celebris, cum post multa beneficia in P. Matthæum ægrum toto mense collata, muneris loco ab eo trigonum accepisset, aureis ille nungue catenulis & carmine exornavit, quo dicebat, ac probare nitebatur, vitrum illud (quod progemma habuit) fragmentum esse materis illius, & qua celi constans; vendidit deinde plus, quam quingentis florentis.

Æstus in arena captatus.

P. Alex.
Rhodus in
hist. Trogus, l. 2.
c. 4. CCXLVI. Sclopeticarius Lusitanus in Regno Tunquensis animatus dexteritatis suæ in iaculando fiducia Tunquensem item sclopeticarium provocavit, uter rectius metam tangeret. Prior Tunquensis (& excellens in hac arte) centrum tetigit; Lusitanus igitur desperatus victoriam, æstu usus est; ut enim suo honori consulere, solo petum quidem ad metam explosit, sed nullo globo oneratum. Cumque vestigium in meta globi quæreret, nec reperirent, exclamavit, per idem se foramen jaculatum esse, quod Tunquensis fecit.

Helveticorum ardor.

Paul. Tacitus, l. 2.
l. 12. CCXLVII. Cum Galli Novariam tunc ditiosissimam Mediolanensis, cui præerat Maximilianus Sfortia, oppugnarent, & jam tormentis murum stravissent ad Agapitanam portam: penitusque adaperuissent, Helvetii, qui intus erant, milites, vim tam infirmi exercitus, & Gallorum minas ita despicebant, ut nullum introrsus agerem, more militiæ, nullaque prorsus ad sustinendum invadentis hostis impetum munimenta se erecturos profiterentur, frustra obscantibus belli Ducibus Italici, ut transversam saltum fossam iuxta ruinas perducere sinerent; quin ad irridendam Gallorum audaciam, qui se mox irrituros minabantur, nullique parvulos, leonum linea transversis suspensa pectus contra hiatus prostrati muri prætenderunt, tum ludibrii causa, tum ne intus commeantes videri, aut certo jaculo peti possent, coadiusque est hostis re infecta urbem deserere.

Dolor causa mortis.

M. l. 19. CCXLVIII. Erat in bello Hungarico prioris sæculi inter Germanos Duces, insignis Raifachus, Severus; hujus filius impiger adolescens,

eum ignaro patre in aciem prodisset, strenueque decertans, spectante ante alios & admirante virtutem patre, a cunctis effuse laudaretur, priusquam se explicaret, ab hostibus interfectus est. Tum pater æquitis ignoti casu vehementer commotus, omni laude ac publici honoris funere tumulandum palam prædicat. Id cum omnibus probaretur, cadaver est ad patrem allatum omnibus lacrymantibus ex ejus conspectu: tum pater detecta casside agnovit filium suum esse, & repentino dolore fuit percussus, ut paulo post cadentibus oculis flans ac silens mortuus conciderit.

Frans in autorem recidens.

CCXLIX. Alboinus Rex Longobardorum & Regis Cumundini, qui tunc in Italia regebat, a se devisti cranio poculum fecit, & quo ad memoriam victoriæ bibebat. Cum autem in solenni convivio præter alios etiam Romundæ, Cumundini filie, conjugii suum Patavii propinasset ex eo poculo, illa facinus evasit, clam subornatis Paradeo & Hermigio cum dormientem occidi curavit. Post hæc cum Hermigio, cui se desponsare volebat, ceu futuro post occisum maritum Rege, obstantibus Longobardis, quo minus regno potiretur, cum Regio thesauro profugit Ravenna. Ibi incidens in Loninum Gubernatorem, ut ejus ultro ambientis nuptiis potiretur, statuit oblata post balneum potione venenata Hermigium & medio tollere, quam ei fore post balneum salutarem dicebat: Atis vim veneni sentiens, stridulo gladio eam adorans: iussit reliquum exhaustum; ita ambo eodem tempore spirantur.

Stupendus exercitus.

CCL. Gitor nrbs est in Sangæ Regno, ob majestatem & pulchritudinem umbella mundi dicta. Eadem urbs a Mogoris Rege centum quinquaginta milibus peditum, mille cum tormentis bellicis obsessa est; eorum erant quatuor basiliæ, quorum singuli centenis bovum jugis trahébantur: sulphurei pulveris, & pillarum plausura habuit quinquaginta, elephantes turritos ducentes, signato argento & auro stipendia militum vehicula onusta quingenta. Sed oppidani frustra hostem aliquandiu arcerenati, præ desperatione in auri, argenti, & pretiosæ vestis æceros subiecto igne accensis se ipsos injecere: quo incendio, quod tres dies duravit, ad septuaginta millia sexus utriusque mortalium absumpta sunt.

Tamerlanis Fortuna.

CCLI. Tamerlanes, qui floruit circa an. 1390. *Pier. Marf.*
initio fuit bubulcus, aut, ut alii volunt, pauperulus miles; Parthus gente, infimæ sortis parentibus natus, ingenio & manu promptus, & bellicosus; cum pecus adhuc puer ageret, per jocum ab æqualibus in regem creatur, jubeique mox omnes dictis suis parere; cum cum omnes jurassent fore obsequentes, jubet omne pecus vendi, & se suæque arma sequi. Ita intra paucos dies circiter quingentos pastores & bubulcos colli-

git. Horum tyrocinium fuit mercatores exponere prætereuntes, prædam inter suos optima fide distribuit, ut in dies plures accederent. Id ubi Rex Persæ refecit, jubet belli Ducem quendam cum mille equitibus Tamerlanem capere. Sed Ducem ille ita delinivit, ut ex hoste amicus ei se adjungeret, & jam cum majore auderet. Interea cum Rex Persæ a fratre quodam suo discederet, Tamerlanis fratris causam propugnans, victoriam & regnum ei obtinuit. A quo creatus præcipuarum copiarum Dux, per speciem acquirendi nova regna, militem in regem concitat, eique regnum eripit, quod ante coquebat, factus Rex Persæ. Exin patriam suam Saracenorum juxta liberavit, & Regem fe suorum fecit. Paulatim deinde majoribus copiis Syriam, Armeniam, Babylo-niam, Mesopotamiam, Scythiam Asiaticam, Albaniam, Mediam, & alias provincias, ac urbes occupavit. Fuit in suo exercitu seu tam felix, seu tam prudens, ut in tanta multitudo-nem nunquam esset orta ulla seditio. Erat enim almodum justitiam observans, liberalissimus, honoratus a suis & amatus, simul metu eos regebat & amore: habuit omnes ad nutum intentos. Epiis militia & exercitus videri potuit bene constituta & nobilissima orbis civitas, ubi omnis generis commercia vigeant, & annonæ cura assatim. Nunquam toleravit furta, latrocinia, vim & injuriam, stipendia liberaliter persolvit. Dicitur habuisse in armis quadringenta milia equitum, & sexcenta milia peditum. Asia minore potius Bajazetem Turcarum Imperatorem vicit, ac cepit, cum is ante Constantinopoli obsideret, ac inde hoc Asia discrimine advocaretur. Is etiam majoribus copiis, quam ipse Tamerlanes habebat, collectis, bellum iniit, ac pugnam, & haberet exercituum militem, ipse Dux fortissimus, victus ipse fuit. Dicitur causa Turcarum ducenta milia. Bajazetem captum Tamerlanes in ferream caveam includit, ac secum circumduxit, de micis mensæ suæ pascens, quas ceu canis ei obiciebat. Potius Asia, Arabia regem, & Ægypti Sultanium vicit. Gaudebat, si hostem nascere-tur fortiter obfisterem, ut in eo vires ac industria suam offenderet. In obsidione urbium solebat primo tentorium albi coloris erigere: quo significabat, vitæ ac fortunarum se gratiam incolis facere, si se dederent. Altero vero die erigebat rubrum: quo offende-bat, se, cæteris suis, urbis capta occisurum; tertio vero die nigrum: quod signum fuit, se funditur omnia everfurum. Scribens Pio Papæ, vocabat se flagellum Dei. Mercatori Genuensi sibi familiari, ac de crudelitate commentanti, quam in deditionis aliquando cives obvios exercebat, cum summa indignatione dixit, se iram Dei esse. Postquam multa Regna ac Reges subjugavit, neminem amplius in tota Asia habens hostem, in patriam rediit, immensis cum opibus, atque ubi amplissimam urbem edificavit. Tandem obiit ibidem ad extremum felix; filios reliquit, sed patri dissimiles, ac discordes inter se. Hinc Bajazetis captivi filii ac nepotes in Asiam profecti cum exercitu regna recuperaverunt. Idem adum est cum cæteris ejus regnis, ut jam de ejus posteritate nec umbra superstit, *Loebner Biblioth. Tom. VII.*

At Tamerlanes, dum vixit, felix, nunquam fortunæ aut hosti tergum vertit: nunquam fuit victus: nihil tentavit, quod careret successu: nunquam illi animus, aut industria, aut consilium defuit.

CCLII. Cum Appius proscriptum se a Trium-^{B. Pagi. l. 4.} viris nosset, opes quas habebat, servis suis divi-sit, & cum eis navim conscendit, ut Siciliam trajiceret, orta ingenti tempestate, servi eum in lembum demiserunt, monentes illic a tempestate tutiorem fore, & ipsi cum navi, atque opibus abiire: sed ita pro justitia agente Deo, qui totius se in navi futuros duxerunt, paulo post cum navi demersi sunt. Appius autem quem servi in lembum demiserant, ut mergere-tur, in Siciliam ventorum vi incolumis per-latus est.

Helioabali monstrosa vita.

CCLIII. Contrarius omnino Tamerlano He-^{l. 2. c. 16.} liogabalus Imperator Romanorum fuit. Fuit is filius Antonii Caracallæ, per omnes libidi-nes infamis: cupiebat in sæminam excindi, & amore illius fexus obtinendi, cum diceretur Bassianus, voluit se Bassianum dici, omnes do-ctos urbe expulit. Inter hos fuisse Sabinus & Ulpianus ICI. celeberrimi, curavit nunc se trahi a canibus curru junctis, a cicuratis leo-nibus, nunc a nudis foeminis; nihil euit, nisi quod maximo pretio constaret. Toteis incide-bat in auro, & gemmis etiam in calcibus luo-entibus. Terram, si equitare vellet, jussit aurea scobe inferni, ac tegi. Conclavia ejus & aula erant rosæ, violis & liliis cooperta. Nullum indusium sibi induit, nullo lineamine usus est toto iterum: nullum calcem sibi pedibus induxit, nec annulum eundem sibi digitis, qui omnes erant gemmis & anulis pleni. Lampadem domi suæ balsamo instructæ præstantissi-mo. Matule erant & pretiosissimis lapidibus ex-cisæ. Cibi ejus constabant ingenti pretio. Tri-ginta auri libris, cum esset Imperator factus, cœnavit, hoc est, bis mille ac quingenti nummis aureis fere ducatis. Una aula constabant sexaginta milibus ducatorum. Media æsta-te in palatium curabat advehi montes nivium. Navigans nunquam comedit piscem, sed aves & carnes procul allatas: procul a mari distans pisces contra expetebat, qui percursoribus celer-imos debebant vivi afferri. Raras escas appe-tebat, quæ maximo constarent pretio. Sume-bat linguas pavonum & lusciniarum, cristas gal-lorum vivorum. Suam quoque familiam deli-catissime aluit præonibus, perdicibus, capiti-bus psittacorum, phasianorum & pavonum. Canes alebat plurimos nonnisi anserum pulpa. Leones nutrebat carnis psittacorum, & phasianorum. Instituit munia, & negotia nocturna, diurna interdixit. Ipse e lecto prodit occidente sole. Si fuit in portu maris, animi causa jussit omnes naves mercibus onustas demergi: alebat adulatores, moriones ut jaculariores, eos oble-standi sui causa jussit interdum ita floribus & rosæ obrui, ut interdum eorum aliquis sus-focaretur. Quandoque cibos curabat sibi ad mensam afferri arte in ligno aut marmore ex-pressos, & eos contemplabatur neque ede-
D 3 bat:

bat: manus tamen non secus lavabat, atque si edisset, & ad singulos horum ciborum bibebat, & bibi ab aliis volebat. Alias hospites invitabat ad mensam, cujus omnia vasa erant ex vitro, mappa autem mensæ eibis ad vivum depictis insibi, famem, & pruritum famelicis convivis, & solo oculis passis excitabat. Alias mapas adhibuit accepietas, ad quodvis fereculum novas, immani sumptu. Sepe invitabat nunc octo calvos, nunc octo gibbosos, nunc totidem podagricos, aut surdos, aut Æthiopes, aut adripatos, aut pumilos, aliosque octo eminentis statura. Omne vero aurum, quod mensæ adhibebatur, dono dein ejusmodi convivis dedit. Immane pretium illi perfolvit, qui ovum cibi aut condimenti genus excogitasset: quod si cibus novus ei laudatus non tamen sapisset, in pecuniam inventorem tamdiu voluit eo solo cibo vesci, dum alium suo palato gratum excogitasset. Amicis foetis post convivium præ ebrietate, repente jussit in conclaves urfos, ac leones imitti, sed unguibus, ac dentibus carentes: quo terrore etiam vano percussis multi obire; magno sumptu curabat alunde adferri aliquas ferocissimas bestias. In omnem mortis casum habebat parata instrumenta moriendi pretiosissima. Habebat fenes ex ferico, si quando necesse foret se suspensio interimere; venenum paratum servabat in ingenti pyride, smaragdus, & hyacinthis distincta. Altissimam turrim struxit, vestitam intus tabulato ex auro, & argento, unde peodebant multa saxa, & pretiosi lapides, ut inde se precipitaret. si usus posceret; volebat enim, ut insolito more vixit, ita insolito interire: sed vilissima morte subitus est. A conjuratis enim in parva, & villi lectica, ubi latebat, deprehensus, & occisus est. Cadaver, canis insar per urbem raptatum, & circum Maximum, ligatum ad collum ingens saxum in Tiberim projectum est. Senatus nomen Antonini ei abrogavit, & Tiberinum dici voluit.

Infans a lupo nutritus.

Encl. Cap.
1. 2. A. 2.
6. 20.

CCLIV. In Picardia in venatione luporum captus cum lupo fuit infans nudus annorum circiter septem. Hunc puellum novem menses vicinarum pauperculi operarii uxor lignatum egressa, metuque custodum, qui silvas obeunt, auferens in silva præ metu obdita reliquit. Is inter lupos educatus, & illatus, quia forteliter ubera sugendo ejus furorem lenivit, & in matris studium convertit, tamdiu duravit, donec post sex annos in alia venatione luporum & ipse captus est. Tum loqui paulatim doctus, & civilis est. Unde agnitus est ejus matris esse filius, quæ ipsum olim in silva deseruit. Per septem inde annos pavit oves, quo tempore grex ab eo custoditus ita fuit, ut lupi in eum nihil auderent, etiam cum puer alia peccora pasceret, a lupis erant immunia. Id ubi a vicinis cognitum, ut frueretur eodem privilegio pueri, alii pastores, aut suum illi pecus, aut ipsum ad pecus adduxere, ubi manu singulari attrahatur, & saliva sua aspersa etiam canes ad quindecim dies ab incurfu luporum servavit. Hinc multum argenti comparavit; de quavis enim pecude, cui manus imposuit, duos dena-

rios, five viginti crucigeros, exegit. Ubi vero attigit annum ætatis decimum quartum, ea facultas in eo desit pecudes a lupis reddendi immunes, manibus terga vel auriculas mulcendo; quin & lupi ante illum accederent impuissoliti eum nunc fugiebant. Hinc quæ cessabat lucrum, pastoritiam vitam deseruit, ac militiam secutus, servus militis, mox miles cordatus ac fortis, sed prædator factus, tandem occubuit aono 1572. a Ducis Albani militibus cum cæteris casus in Flandria, dum contra Hispanos pugnat.

Amer admirandus.

CCLV. Veronæ virgo nobilis Julieta & Montefschiorum familia, jam nobilis, incisus parentibus se clam juveni nobili & Capetiorum gentis, cui cum Montefschis capitales inimicitiae erant, Romualdo se deponit, jungentes eos Laurentio ex Ordine S. Francisci de Paula. Post avunculus Julietæ, cum Romualdum invaderet, is se defendendo avunculum occidit, inde aut sponte profugus, aut io exilium a Magistratu pulsus, fecit Julietam per speciem confessionis Laurentio casum queritur: Ipse data medica potione, & quæ ipsam ultra triginta horas dormientem teneat, ut pro mortua habeatur, jubet sumpto pharmaco in lectum concedere. Ita pro obitu habita & sepulta esse in tumulo, unde Laurentius certa noctis hora habitu sui Ordinis indutum ad Romualdum exulem educeret, non procul ab urbe in alia ditione commorantem. Plerumque enim apud Italos cadavera oon in faciem ipsa sepelitur, sed in civitatem quandam fornice clausam deponunt. Interea servus Romualdi missus Veronam ad Julietam, reversurus adtherum nuntiat mortuum jam esse Julietam, se sepulture interfuisse. Romualdus afflictus mutato habitu elam nodu Veronam ingreditur, & a servo adjutus, cum face apertam a se tumbam ingreditur, & dimisso servo post oscula cadaveri infusa, ut putabat, lethale virus sumit, & corpori Julietæ immoritur. Paulo post discusso somno evigilans illa, ubi ad faciem illam mortuum circa se videt Romualdum, ejusdem pugione se occidit. Superveniens Laurentius susciaturus Julietam, videt male a se peractam fabulam, ac postred rem omnem enarrat.

Fortuna varia Conjugum.

CCLVI. Adelfia Othonis III. Imperatoris Filia pluribus Regibus, & Principibus petita in matrimonium, & a Patre negata clanculo de Saxonis Ducis Filio natu minori deponit, & sumpto secum argento aliquo, & gemmis virili habitu cum eo aufugit, cum illo extra Germaniam visura. In via suis bonis spoliatis, & mendicare coacti, multis oris peragrat, coguntur denique in sylvam secedere, inter Asiam & Savoniam Italæ urbes, ubi earbonariam per ostdocem annos exercendo se maligne sustentarunt; tandem ab uo siliorum detecti sunt, miserante Deo; Filius enim ille Imperatoris arma secutus milita nomen dedit, & quia erat Othoni similis, & ideo habitus est Adelfia filius, agnatusque, parentum miseram

conditionem Imperatori avo detexit. Is data iis venia, auctos magnis opibus, eos in Germaniam revocavit, sibi culpam ejus calamitatis tribuens, quod filiam raptam reliquisset innoptam.

Mortuorum parentatio admittenda.

CCLVII. Cum per centum miliaria cadaver Moguth, Tartarorum Imperatoris, ad montem Alchaj veheretur, obvios quosque tam homines quam equos in itinere occiderunt, iuxta communem eorum opinionem perfoasi, eos etiam in altero mundo Regi servituros: ita ad viginti millia hominum occisa sunt. Præterea per quatuordecim dies eidem, ac si præfens esset, mensa in palatio instructa est cibis, & poculis allatis. Sed hæc non tamen inter Barbaros acta, quoad ultimum partem; sed etiam apud Christianos avo propenso nostro. Idem enim in gemina morte Henrici II. & filii ejus Francisci II. Galliarum Regum accidit. Cadavera eorum balsamo imbuta, & plumbeo loculo inclusa, sub lecto deposita fuere, qui villosio serico purpureo intectus erat. Supra lectum collocata emgies Regum, aureo panno tectum, regio cultu depicta junctæ manibus. Ad dextram in pulvinari serico rubro ictepum, ad lævam in alio iussitæ insignia, ad pedes in alio pulvinari aureo crux anrea, & paulo inferiori grado vas aëque lustralis argenteum inauratum. Supra hunc lectum pendebat sericum aëro argenteoque intectum conopseum. Utrunque duo parva altaria cum candelabris inauratis, cereos albos ardentes sustentibus, &c. Hoc fuit per quadraginta dies cadavera mansere; quo tempore quotidie tam in prandio, quam in cœna omnia allata ad mensam, & præstita officia fuere, atque si vivi Reges accumberent: carpti cibi, prægustati, porrecta lineæ, & malluvia ad manuum lotionem præberi solita; Cardinalis mensæ benedixit, præbita phiala, quo tempore Regibus consuetum fuit bibere; dista post mensam gratiæ; addebatur tamen: *De Profundis*; & Oratio: *Inclina Domine aures tuas* afflicta mensa eidem, qui regibus vivis loqui tempore mensa solebant. Post hanc quadraginta dierum accumbendi mortualem pompam, nocte una omnis apparatus in nigrum fuit mutatus.

Mita in hostem clementia.

CCLVIII. Inter Tartaricas historias Arabicæ editas habetur sequens historia; quæ accidit anno Christi 1215. Imperabat Æthiopia Isaac III. hujus nominis, quem nostri communis nomine Prætejan, sui Bridujan vocant. Juxta hujus regna, Occidentem versus, erat parvum regnum Piamphu dictum, septuaginta sex leucas continens, montuosum, & silvis plenum, auri & argenti ferax, satique opulentum; habebat 50. urbes valde munitas. Huic præfuit tunc juvenis, Darius nomine, superbus, & erga Reges, & Monarchas vicinos parum reverens, ac observans, asserens, nullum se Regem timere. E vicinis fuit Cham Tartarorum Imperator, Argon Rex Idororum, & Isaac imperator Æthiopum; ut se contra omnes muniret, arcem munissimam extruit in

edito loco, & inaccesso, cinctam lacubus piscosis, & fontibus instructam. Interea cum Bajam Tartaria militiæ Dux, post occupatas vicinas vellet & Darium esse Imperatori tributarium, aliorum exemplo; negavit se eumquam velle subesse; ac Legatos consensum iussit pedem ad ditione sua efferre. Bajam igitur, ut erat iussus, bellum ei inferit. Sed Darius ex alto saxa, & trabes in hostes eo nocumento devolvit, ut intra tres menses quinquaginta millia hostium interierint, & cadavera pestem hostilibus castris inferrent. Itaque tantus exercitus victus, ac dissipatus nihil contra unum Regulom effecit, & infecta re rediit, etiam in reditu, qui fuga similis erat, ab hoste captus. Doluit Bajamo tanta clades, ac dedecus, ut qui ante septendecim Reges vicisset, ac tributarius Regi se fecisset. Cui tamen Cublay (ita vocabatur Rex Tartarorum) minime successit, cladem fortunæ tribuens. Sed paulo post mortuo, cum tres filii essent inter se discordes, Darius nactus otium, & pacem opulentiam, Legatos ausus est ad Æthiopum Regem mittere, qui ejus Filiam sibi in matrimonium postularent, & quidem primogenitam. At Isaac indignatus hæc Regulom arrogantem audere, affirmat Legatis, se Dariū, si eorā adesset, occisurum; sed nec ipsos impune evasuros; mirari se Regulū illius insolentiam, audentis petere filiam ejus Regis, qui septuaginta duo Reges haberet fiduciarios: horum quemlibet esse Dario potentiorē: quod verō ei nocere absenti non possit, ipsos coram luituros. Tum iussit addere septem robustos Æthiopes, qui Legatos cum tribus comitibus nudatos jubebantur virgis cadere ad sanguinem usque; spestante Rege. Dein donatos iussit ad Dariū prægnantem sinum ferre, uxoris loco: Dolere se, non potuisse istos eos Dario insingere, quos ipsi ejus causa tolerassent; atque ita dimisit. Est autem apud Reges Æthiopes consuetum virgarum supplicium, uti non ita pridem (ait Gugon) iussit suum Cancellarium coram virgis cædi. Darios irritatus eo dedecore, ac responso, cum Rege Zeilano contra Isaacum fœdus inivit, quod præputio suo præcisio stabilivit, factus ex Idololatra Mahomermanus, joravitque se nec Christianum, nec Idololatrā unquam fore. Ita exercitu instructus quadringentorum millium, non indito prius bello Æthiopiā invadit, omnia vastat. Isaac subito convocatis militibus, egressus ipse cum centum millibus, trecenta millia suorum habet obvia, & plures quotidie consuebat Hostem nactus ad pugnam provocat, dum ejus classis hostiles interea naves in portu exurit. Neque hostis pugnam detrectat, victores Æthiopes hostium ducenta millia occidere, capti 3000. equi 10000. plerique magni pretii. Isaac paria victoria Deo se gratum exhibuit publicis supplicationibus instituit. Neque tamen animos hostes posuere, sed anno sequenti majori cum exercitu reversi alio loco Æthiopiā adorti sunt. Vigilabat interim Isaac, & intra tres menses hostem iterum ad pugnandi necessitatem adiegit. Darius ardens vindictæ studio, dum e Proceribus unum sternit Isaac, ratus Regem se occidisse, suos

jam fugam meditantes ea fama revocat, sed iterum vincitur; & extra fines Æthiopiz cum suis ejicitur. Non tamen desistit denuo ad bellum societatem sollicitare jam sessos, & quia omnes jam erant exhausti, a quodam Dinasta Cambala in China magnam pecuniam vim mutuum semper, datis suis filiabus in pignus. Interea Reges de Manvonge (qui postea factus est Christianus Æthiopum ritu) & de Termeda, viri prudentes, & amantes pacis, sancite pacem in Æthiopum Regem, & Darium, ac Mahometanos studuerunt i quod & efficere. Æthiopes quoque Insulas omnes a se captas reduxerunt, ac insuper ducenta milia librarum auri, & libertatem captivis omnibus Christianis. Qui vero apud Isaacum essent ex hostibus captivi, si vellet redimi, in capita singula octo librarum auri penderunt, & horum erant 40000. Darius reverfus domum, & penitus are omni exhaustus, dammare bella, & dolere præputii iacturam cepit. Isaac quæbat tacitam in Darium vindictam, quod nec sibi machinatum esset, & in se alios incitasset. Sed quia videbat, eum in suis terris invadi ob annonam inopiam non posse, dolebat, consilia sua frustrari: ac per duos annos vindictam meditando ac desperando se emaciavit, ut commiseratione sui apud suos crearet, cum esset Princeps bonus & liberalis. Igitur septem juvenes nobiles in aula ejus nutriti conjurarunt coram Rege, numquam se reversuros, nisi aut occiso, aut vivo secum adducto Dario. Ita bene precatur Patriarcha, a Rege & aula discedunt maximis promissis onerati; & ad Darium contendunt, a quo excepti, rogatique causam adventus, ajunt se fugitivos esse, quod virgis, ob iracundiam in ejus Legatos exercitum, & a se coram Rege improbatum, essent casti; rogare se transitum ad Regem Groxelan, cui bellum cum alio Rege esset: velle enim se militiam sequi. Sed captus Darius indole Juvenum, eos secum retinuit, suavis etiam consobrinus sui; qui tamen eos voluit ad explorandam eorum mentem in molestis ministeriis aliquamdiu exerceri; & erat suavor ille Legatus olim a Rege Æthiopum virgis castus. Jussi sunt ergo extra arcem dormire, & Regem cum aliis comitari, quod fecere per quatuor menses. Subinde Javan majori Rex bellum contra Regem Bantam suscipiens, cogebat Regem petere, qui ei 12000. misit, duobus senis juvenibus; septimum enim natu minimum domi relinquit. Et ita feliciter Regem illum juverunt, ut semper Javano Rege superior, ex omnibus cum arcibus ante occupatis expelleret. Et hi demum ope Proregis Ommuziani pacem iniere. Ita victores rediere ad Darium, nullis promissis a Rege Bantam retenti, magnis spoliis, & præmiis graves, quæ Darius, eis oblata, illis remisit. Hinc ita eos corripit amare, ut absque eorum consilio nihil ageret. Quin & Legatis olim cæcis distabant modum Regis Æthiopum occidendi, si bellum denuo illis esset. Tandem cum solis illis septem, & aliquot ephebis ad venationem leonum egressus est; ubi cum in uno confisendo frustra laborassent, fatigati in silva, & umbra quiescentes, & mox unus e se-

ptennis duos ephebos occidit, omnes Regem invadunt, & equo alligatum per ignotos calles ad maris portum, & inde navigio in Æthiopiam ad Regem suum perducunt. At Rex nihil in illum crudele statuit, sed pastorem habitu indutum jussit porcos pascere; quod per annos duos præstitit. Terio anno Regio denuo vestitus indutum jubet ad se educeri, & eum allocutus, video nunc, inquit, quam exigua sit potentia tua, quando in thomei Regno captus, in meo subulcum egisti; & nunc, si tollere te velim e medio, nemo est, qui prohibeat; te inquam, qui ausus es filiam meam ambire, cujus postrema ancilla vix dignus esses; accedit, quod Mahometi te addixeris, & ejus sectæ Regibus adjunxisti. Sed vides utique causam meæ tutorem Deum. Darius agnoscat errorem, precatur veniam, & cupit præ mancipio a Rege haberi, scilicet se tunc fore. Imperator ei respondit: Quia te submisisti, & agnosces, te me longe inferiore esse, ac nihil mihi comparandum, posthac amici loco te habebis: ac totius victoria loco mihi satis est, fuisse in potestate mea, potuisse te occidere, si lubuisset. Tunc jussit naves parari, quibus ad mare, & inde ad regnum suum reduceretur, multa nobilitate comitante, regis etiam donis ornatus. Eo tempore Darius, quamdiu vixit, singulari veneratione Isaacum profectus est, & omnem de festum posuit.

CCCLIX. Summa clementia usus est Justinianus primus, Imperator in Vitigem Gothorum Regem populi Romani hostem cum a Bellisario captivum Constantinopolim missus fuit: quoniam non ut hostem captivumque, sed ut amicum habuit, patriam enim dignitate decoratum, magnæ cum provincie Peris finitima præfecit; ubi honoris & opum plenus aliquod tempus vixit.

Vespera Sicula.

CCCLX. Postquam Anno 1167. Carolus Andegavenis invasor Siculi Regni, evocante id Clemente (non, ut alii, Urbano) Pontifice, Conradinum Svevum Ducem, & legitimum Regni illius heredem, bello vicit, & a fuga anuli indicio, prode nauta fuit cum Friderico Austriaco Neapoli capite plexus, Gallicæ copiam, & ministri in Sicilia omnia rapinis, & libidine compebant. Hinc inflante præcipue Joanne Prochyia, cujus uxorem deribant, Siculi conjurarunt, omnes se Gallos ad unum interfectores, quotquot in Insula essent; id factum est 1281. ipsa die Paschatis, & conventum fuit, ut, cum daretur campanis signum ad vespertas, omnes in Gallorum necem ruerent. Ita intra duas horas cædes Gallorum facta, & excludum, nec foeminas, nec parvulis, nec senibus indultum, si quæ foemina nupta Gallo uterum gerbat, & dissece utero partus evulsus. Ultra novem milia occisa, ducenti, vel trecenti in arce securi conditionibus certis vitam soli servarunt. Martino dein Pontifice Gallo, nequicquam ulcisci gentis suæ injuriam volente, Siculi Petro Arragonia Regi se dederunt. Et ex eo tempore Sicilia penes Hispanos in hunc diem manet.

Me.

Matutinum Parisense.

16. L. 4.
c. 7.

CCLXI. Anno 1571. Parisiis fuere Matutina S. Bartholomaei aequae cruenta Sabbato in Dominicam urgente. Tunc enim, ut Protestantes, quorum tunc admodum infolentium dux fuit Admiralis de Castillon, cum suo duce tollerentur & medio, qui magno numero & pompa nuptiis Henrici Regis Navarrae cum Margarita Regis Galliae Caroli XI. sorore, & Principis Condai cum Marchionissa de Isle aderant, una hora omnes occiderentur, duabus horis post mediam noctem 24. Augusti campana ad S. Germanum datum est signum. Tunc edita strages, nulli statim ac sexui indultum. Alii prae-textu religionis etiam hostes suos Catholicos occidere; alii etiam suos fratres, & cognatos hereditatis obtinenda studio. Casa dicuntur sex, ab aliis octo, ab aliis etiam duodecim millia. Hos inter primus fuit Galparus de Coligny Galliae, ut diximus, Admiralis: eodem furore occubuit Petrus Ramus, Eloquentiae & Philosophiae Professor Parisiis: Hanc favilem aliae quoque urbes Galliae in Hugonotos secuta sunt, ut mense non toto viginti milia eorum sint caesa. Sane urbe Galliae quidam praerabie evulsio hominis occisi cor crudum devoravit.

Stratagemata elusum.

Planch.
et Polign.
l. 1. c. 1.

CCLXII. Tempore Michaelis Orientis Imperatoris Arabes parabant Edessam assu occupare. Quare duodecim & praecipuum secum quingentos camelos duxere, quorum quilibet in duabus utrique cistis duos milites latentes ferebat. Fingebant hi, se dona Imperatori ferre, & securitatis causa petebant in urbem ea nocte recipi. Interim mendicis Armenus, peritus linguam Arabicam elemosynam petiti ab iis, qui nondum urbem erant ingressi, & audit militem & cista vel corbe rogamem ceteros, ubinam locorum modo essent. Mendicus igitur ad urbem festinus Gubernatori rem narrat. Is duodecim Primatibus convivium instruit, ac secum retinet. Eodem tempore cum suis urbe egreditur praedictis, & e corbis extrahit Arabes ad unum necat: tum duodecim doctores occidit, excepto uno, qui manibus, ac naribus mutilatis rei gesta nuntium ferat.

Martyres Idolorum.

Quem.
Quem.
dix. Orient.
l. 1. c. 4.

CCLXIII. In Regno Indiae Garcopa, & civitate ejusdem nominis, Pagodes idolum magno ritu, & curru circumvehunt. Rotam currus praeminentes habent clavos instar novacula acutos: durante supplicatione multi accedunt, & Pagodi vitam suam coniecerant: flexis enim genibus humi profunde prostrati rotis currus se subiciunt, a cujus sinu pondere oppressi, & rotarum aculeis acieque minutim secti, pro sanctis, deinde, & Martyribus habentur. Multi se alii ante currum ita faucibus vulneribus, ut mortui ante idolum corruant. Horum Pagodum superstitioso cultui deditus Rex Cochinchinensis non ita pridem mortuus, habuisse pro viro prudenti, & gubernandi perito, ali-

quando gubernatione posita, pauperis habitu quinque ipsos annos ad Pagodos Indas solus, & ignotus peregrinationem iniecit, multa, Idoli gratia, piohra, & miseriae persequens, ceu apud nos Alexius aliquis. Reversus ad Imperium, dum iterum similem peregrinationem suscipit, in itinere moritur. Ejus filius, & regni haeres patrem secutus, quotidie multas horas domi se includit conclavi, ubi cultui Pagodum vacabat; & cum esset agro corpore, ea severitate, destruxit valetudine, ultra annum regnum, ac vitam non tenuit. Monitus a Medicis, ut sibi parceret, neque longis precibus, solitudine vitam sibi faceret brevior, respondit, plures se facere minimum pietatis in Pagodem exercitum, quam milles vias, quas tamen omnes, si totidem haberet, libentissime in Pagodum suorum cultum impenderet.

Mater a filio male tractata.

CCLXIV. Mater quondam exprobrabat filio, quod ab illo male haberetur, cum tamen mater esset, & novem mensibus cum in utero gestasset. At filius illudens matri: Cum me concepisti, inquit, voluptatem, non me, querebas: cum tulisti utero, & genuisti, non potuisti naturam cursum impedire: at officium, quod erat proprium matris, lassare scilicet uberibus tuis, mihi negasti, & ab ortu meo me a te repulisti.

Puella urbem servat.

CCLXV. Cum pressa arcta obsidione, & fracti insulsi incolae Insulam, ac urbem Militum dederunt, jam cogitarent (quae, & Lesbos dicitur) & jam Greci, qui eam tenebant, & cives impares defensionem se putarent; puellas eos hortata, & precata est, ne Christi causam contra infideles desererent, & arma inducens, moenia, quae quassabantur, accessit, taliaque edidit facinora, ut alii omnes exemplo permoti, mutato consilio, urbem revererentur, ac tandem Turcarum stragem ederent, ut vix tertia pars hostium ad naves redierit. Ea dicta est a quibusdam Ariana, filia Graeci Sacerdotis. Ac facinus hoc edidit post Joannam Gallicam annis septuaginta tribus.

Salomonum judicium in prole agnoscenda.

CCLXVI. A scorto Romano Germanus miles abiit, quod diu abutebatur, exercitum secutus: postquid in amores Hispanum involat meretrix post novem menses, cum Germanus rediit, elegantem prolem masculam enixa est, uterque voluit esse parens. Litem Philippus Archintus urbis Gubernator decedit, puer, bellary, quae sitim provocarent, data opera datus, a Gubernatore detineatur, dum sitiat: rogatis, num bibere placeat: cum infans & binis vini, & aquae lagunculis, quae offerrebanur, frigidam strenue hauriret, Germanus cum, ut degenerem, averfatus, ultro causa cessit, magno instantium plausu, & Philippi laude, qui inde Salomon a suis dictus est.

Pe.

Podagra curata.

Frapp.
Finis. in
1 sola d.
p. 4. c. 2.
§. 4.
CCLXVII. In Gallia quidam podagra erat
fella misere affixus sine spe convalescendi. Erat
ibi homo sultus e Burgundia, qui scilicet
nactus, cum aliam jaculandi metam non haberet,
exoneratus animi causa, in agrum collatis, & jam paratus explodere, jubet ob-
vium sibi quemque confutare; Ager ubi videt,
si fugiat, adum de se esse, nec a quoquam
juvaretur, ut evaderet mortis periculum oblitus
podagræ fugit, insequentem dein ac globum
exultabunde explodere gestientem sultum pari
celeritate conatur evadere, donec ea festinatione
penitus convulsi. Gaudens igitur se metam
laborum contigisse, sulto sua extorquet arma,
& ad suam reversus, fellam, sulcra, baculum,
scilicet, sphingem in fasciam conpingit, & incendit.

Oculi effossi restituti.

Frapp. de
R. 101. p. 88
Ad. 3.
CCLXVIII. Scribit Franciscus Guicciardini-
nus, Hyppolitum Estensem Cardinalem amasse
puellam, cujus formam, quia timebat, fratri
suo Julio fore obnoxiam, quaerit ex puella,
quid potissimum in Julio amet; respondet illa
oculos. Julius ergo mox in venatione insidias
fratris oculos amittit, omnino erutos, quos
tamen Medici tam apte restituerunt, ut lis
posset ut ante uti.

Mutatio fortuna.

Zell. 100.
p. 27.
CCLXIX. Quidam ab Anneberg in Mithia ex
auri aliorumque metallorum fodinis in eas opes
exerexit, ut cuius Principi par esset, quoties
in publicum, vel balneum vehebatur multo
comitatu cinctus, substratos pretiosos tapetes
auro illius calcabat; in balneo deaurato, vinoque
malvatico macerato pane pedum solcas patie-
batur sibi atteri fricarique, ut exin magis ad
cibos, & potum excitaretur. Ac demum in
eam pauperatatem incidit, ut ante templorum
fores, & ostium mendicaret.

Frigus mirabiliter pulsus.

18. Epist.
12.
CCLXX. Bernardus ab Harfeld, dominus
in Waldenberg, cum per septentrionales Re-
giones Libaniam, Islandiam, &c. rheda vehe-
retur, virum juvenem frigore prope extin-
ctum, & rigidum rheda imposuit delatumque
ad hospitium, hospitii curandum tradidit, qui
hominem toto corpore in frigidam demersit;
unde cum extraheretur, frigus extractum e corpore
fuit, totumque corpus velut crusta glacie
fuit obductum: tum hospes ei poculum
mello plenum mixtumque confuso cinnamomo,
cariophyllis, flore moscata obtulit, lectoque
bene textit ad sudorem usque; ita convalescit,
nisi quod extrema acumina digitorum dentiumque
excidere.

Consentientia venosus.

Scab. 10.
Ammon.
verum me-
mor.
CCLXXI. Hospes in Germania celebri urbe
servum habebat, qui hospitii filiam sæpius pro-

conjugare a patre petebat, sed negabatur, licet
ipse probe cætera cum fide domi administra-
ret. Interea hospes cum conjugæ, & filia ther-
mas adit, administratione domus servo com-
mittit, qui mercatore illic divertentem clam
necat, spoliat, & in stabulo sepelit. Reverso
jam domo, fingit se litteras accepisse, quibus
juberetur, patre mortuo domi hereditatem
adire: abit ægre ob fidem indulgentem ha-
ro, exhibitis prius octoginta ducatis, velut in
subsidiis via domo missis, paulo post redit
iterum auro gravis, spe majoris domi repo-
sitæ fortuna ab hospite filiam impetrat; vivit
cum illa honeste, fit Senator. Porro in Senatu
aliquando sententia capitis ferenda in latrone
erat, cum ille sceleris conscientia prope
excruciatu statuit se Magistratu cadis reum
prodere. Mane ille ab uxore laute se cupit ha-
beri, se & male habere, & causam debere gra-
vens ac diuturnam in magistratu ferre. Appo-
nitur inter alia caput vituli, quo ille conspe-
cto, humanum caput, exclamavit, apponitis:
persuasus ægre vituli illud caput esse, parum
de cæteris libat. Dein in curia jussus senten-
tiam in latrone dicere, se ait cadis reum, seque
nil aliud petere, quam ut simplici confessione
contenti, tormentis abstineant plura elicere,
se hujus unius sceleris conscium, petere,
ut lata in se capitis sententia, morte
conscientiæ supplicia evadat. Laborare primo ani-
mo creditur, cum constanter idem diceret,
saudem cum latrone in foro capite plectitur.

Ludus puerilis infelix.

CCLXXII. Anno 1551. 21. Nov. in pago
quodam prope Anneberg rusticus vitulum jugu-
labat, eviscerabatque, inspectantibus parvulis li-
beris, qui, absentibus paulo post parentibus,
patrem imitaturi, in cunis jacentem parvulum
fratrem cultro jugulant, quo facto in furnum,
aliquis sceleris puerilis conscientia impulsus, se
abcondunt; donec mater cadæ visa reliquos
in furno reperit.

Homicidium mite detectum.

CCLXXIII. Lucensis, quidam mercator in
Guglia diu commercia exercebat, thique mo-
rabatur; cum desiderio patriæ Luca domum
condiit, post sex menses secuturus, & ibi
reliquam vitam exactus. Igitur ex Anglia
cum Gallo famulo profectus, venit in civita-
tem Rotomagus, ubi aliquot dies moratus,
viam & iter Parisiis instituit; cum prope ur-
bem Argentillam montem descendit, a suo-
met servo occiditur, cadavere in proximam
vineam coniecto. Paulo post eodem die cæ-
cus cum duce cane præterit, qui auditu ejus-
latu vocis auctorem sciscitatus, ab ipso latro-
ne docetur, egrum quemdam decessisse. Cæ-
cus ita pergit, & famulus ditatus Parisiis de-
bita extorquet, exhibitis in eam rem syngra-
phis. Interim in Italia toto anno mercator
expectatur: tum amicis ex Italia in Angliam
hominem ablegant, qui de die discessus ejus
Londini edocuit, Rotomagus redit; ubi in-
telligit, ante sex menses hinc mercatore di-
versisse, aliud se neficere: Nuntius magistratum
rem indicat; qui severi tribunalis Judicem,
& Ma-

& Mamecum Bigot Regii consilii Roanenſis Advocatum jubent, inquirere. Judicis juſſu primo liſtores jubentur explorare, num quis a ſex vel ſeptem menſibus tabernam aperuerit. Exploratur quidam; tum Judev ſingit litteras debiti duorum millium coronatorum, quos mercator ille novus ſponderit, ſe oppignorata vita, & fortunis certo tempore ſoluturum. Juſtus mercator ſolvere, negat, ſe debere, hac occasione negantis ad carcerem ducitur; in via imprudens mercatori excidit, hanc rem ſo facile diluturum, ſed num aliud Judev molitur? Liſtor, quid fecerit, ſcripto Judici tradit; qui nixus imprudenti mercatoris quaſtione cum ſolo agit humaniter: ſe quidem colore alieni debiti eum captivum habere, rem autem aliam latere; eertum enim ſe eſſe, ab eo Lucenſem civem occiſum; ſe, licet teſtes non deſint, malle rem ſilentio tranſigere. Mercatorem hominem exterum, & ignotum Patronis carere; ipſum, ſi ſibi non deſit, facile poſſe elabi. Hoc dicebat Judev, velut aurum ſitiret, quo ſperaret ſe corrumpendum, licet mihi minus cogiraret. Tum latro, divinitus hoc eveniſſe, ut res detegeretur, ſe ſoli rem diſtutum. Tum Judev rarus rem ſalvum fore, ſcribam publicum vocat, qui diſta conſignet. At reus videns aliud agi, negat omnia, & in carcerem re inſeſta mittitur. Ubi ab aliis captivis edoſtus, ad aliud tribunal appellat. Judicemque ac liſtorem reos agit, & quidem falſi ob ſiſtas debiti litteras. Citatus ergo Judev magiſtratu ſeriem omnem recenſet, quo ſaſto aliquantum quieſcit. Bigot vero clam Paſſios profeſſus, facinoris indicia collecturus, prope Argentiſtiam docetur ab illius loci Praetore ab aliquot menſibus in vinea cadaver jacere, prope a canibus, & corvis deſapum; cujus rei teſtes tabula Bigoto datæ. Dum hæc ſunt, mendicis ille cæcus, a Bigoto ſtipem petis in hoſpicio, qui cæcus, ubi de illorum controverſia audivit, recenſet, quæ nuper prope vineas eveniſſent; Bigotus ex illo querit, num hominis, quem tunc compellaſſet, vocem oſſeſet? Reſpondit ille, ſe non dubitare. Quo diſto Bigot ſecum Romam mendicium equo ducit: Romæque caſam, & cæci ſermones, ac indicia exponit. Cæcus igitur denovo a Magiſtrato rogatus, omnia repetit, neque dubitare, quin e voce ſit angiturus homicidam. Tunc ad eum a longe ducitur, ac ſine mutua compellatione ad eliciendas ſceleris oortas exhibetur. Mox viginti homines temere juſſi ſingulis loqui, quibus auditis rogatus cæcus, num quis hominum eſſet? Reſpondit, neminem ejuſmodi vocem habere. Ultimo, cum reus loqueretur, ait, hunc ipſum eſſe, quem nuper in vinea reſpondentem ſibi audiviſet. Sed ne fraudis Judices poſſent argui, aliquoties iſta vocem permixtio ſaſta eſt; ſemperque a cæco idem reſponſum, quo ſaſto ipſe latro pro reo habitus, & tortus, omnia ſaſtus eſt. Denique nota fractus.

Conſuetudo in urbe deſenſa.

CCLXXIV. Rex Caſtellæ Sanctiſſus Tariffam (olim Carceſ, ſive Tartaricus) de Mauris

ceperat, ſed anxius tenendi ob hoſtium viciniam, & immanes ſumptus, ſuſcepit ultro in ſe curam Alphonſus Perſiſſus Guſmanus, Bonus diſtus, & partem ſtipendii de ſuo daturum promiſit, Rex alia ageret: Paulo poſt ſrater Regis Joannes ad Maurum tranſiit, & copiis ab eo acceptis Tariffam obſedit. Cives nil trepidant, & obſeſſi. Interim filius Alphonſi in agriſ interceptus, capitur, & ab hoſte ad evincendam deditionem oſtenditur, interſeſſuros ſe, niſi Alphonſus urbem dederet. At ille negat, ſi vel centum ſiliis periclitentur: gladiumque ad interficiendum filium per mania deſicit, ita abit, & prandet. Mox ejuſdem civium denovo vocat, quarentique Alphonſo: quæ conſiderationis cauſa? reſertur, filium a Barbaris occiſum. Hoc erat: inquit; credebam urbem ab hoſtibus captam. Ita pari tranquillitate ad menſam, & uxorem rediit.

Vanitas rerum mundanarum.

CCLXXV. Gilimer Rex Wandalorum, in Africa a Belſariſio victus, in exceſſum Numidiz montem Pappum fugit: Illic aliquandiu tolerata obſidione, deſperans ad Pharam miſit, a quo Belſariſii imperio obſidebatur: Adum ſuper deditione, ſimulque petiitum, panem ſibi mitti ſpongiam, & citiharam. Panem levande ſami, ſpongiam ſicandis oculis, citiharam leniendo animo. Dedit ea Pharas, & mox ſe Gilimer, qui ad Belſariſium deduſtus, nil niſi riſit. In ipſo triumpho Bizantiis ad Juſtinianum, & Theodoram Auguſtiſ adduſtus, id tantum dixit: *Vanitas vanitatum, & omnia vanitas.*

Judicium hominum perversum.

CCLXXVI. Polycletus eodem tempore duo ſimulacra ſculpsit; alterum ad arbitrium plebis, alterum juxta artis leges. In priori ad ſingulorum hominum acceſſum, & mentem tranſpoſuit, & commutavit aliquid, uoiuſcuſque judicio obſecutus. Ita propoſui utrumque: alterum, quod omnes ſunt admirati; a populo vero mutatum toties riſere. Tum ille: Atqui illam vos ſeciſtis, alteram ego.

Auguſti humilitas umbratilis.

CCLXXVII. Auguſtus Caſar, tempa, etiam alia pro Conſulibus poni ſolita in oulla Provincia, niſi comuni ſuo, Romæque nomine ſuſcepit. Argeoteas ſtatuas ſibi poſitas conſaſit omnes, & inde anreas cortinas Apollini Palatino dedicavit. Diſtaturam magnam ei oſtenderes populi, genu nixus, deſecta ab humeris toga, nudo peſtore deprecatus eſt. Domini appellationem ut maledicium, & opprobrium ſemper exhorruit. Cum, ſpeſtante eo, promunciatum eſſet: O Dominum æquum, & bonum, indigne ruſit, atque edicto vetuit, ſe Dominum dici; nec a liberis quidem vel ſervio, vel joco. Oppida ingredi, egredique aut moe, aut noſtu, ſolebat, ne quem offici cauſa inquietaret.

Equus ſuiſte honoratus.

CCLXXVIII. Caligula, equi (cui nomen

Lipſer
mon. petis.
L. 1. 9. 76

ſuiſte
Calig.

Incitatus erat) fulto amore captus pridie Circeſes ludos, quos equi cauſa induxerat, ne inquietaretur, vicinæ ſilentium per milites indicare ſolebat; præter equile marmoreum, & præſepe ebumeum, præterque purpurea tegumenta, ac monile & gemmis, domum etiam, & familiam, & ſupellectilem dedit, quo lautiſſimo nomine ejus invitati habereptur. Conſultatum quoque creditur deſtinatſſe.

Partus mirabilia.

ſ. Mirabilia, L. 1. c. 1.

CCLXXIX. Auco Rex tertius Regni Tunquinenſis, proliſ loco monſtruoſum partum habuit, centum ſcilicet ova uno involuero, quæ deinde pulſorum inſtar ſunt ſuis ovib; excluſa, centum maſculi. Ne vero olim inter eos rixæ oriſſentur, facta eſt ſeparatio: Mater cum quinquaginta filiis in montes ſeceſſit, Patres cum totidem mare petiit; facta diſſiſione regnum accepit Huuſuog, & ex hac familia Reges aſſidue ſecuti ſunt; donec deſiciente prole maſcula unicam Regis filiam montani ſimul, ac marini hæredes preſentant. Tandem Rex decrevit ejus fore filiam, qui prior ei (gentis more) dotem afferret. Prævenit maritimus: quare montanus indignatus tantum non deſperavit; & cum maritimo, Thui Tinh diſto, inimicitias exercuit: Unde montanus, San Tinh diſtus aquas mari quinquenſio ſubſtraxit, ne flumina intraret; Unde hæc aquis deſtituta navigationi reddebantur inutilia. Ex ea fabula nata eſt opinio, etiamnum tentata, fluxum, & reſluxum maris eſſe certamen, quod a dubiſ illis rivalibus originem habuit: ſi vident fluxum maris retro fluminum agentem, ajunt, Thui Tinh bellum montano tacere; ſi autem aqua reſſat, a San Tinh hoſtem maritimum repellit.

Victoria mirabilis.

ſ. Mirabilia, L. 1. c. 1.

CCLXXX. Exciti cives, & incolæ Tunquinenſes jubebantur arma contra An Regni Tunquinenſis invaſorem ferre, cum in ditione, Che Dan diſta, triennis infans loqui matri, & agere de bello incipit. Acſito etiam Mandarino, tunc inibi milites cogenti nuntiat, Regem velis adire, rem ejus bono loco, & ſalvâ fore; modo ſibi mittat ferreum equum, & centum ſportas oryſæ, ac totidem vini bonæ menſuras, cam annonam ut accipit, in præſentia plurimorum omnia abſumpſit. Deſis equum ferreum conſecit, & virga ad curſum incitat, ut volare magis quam currere videatur, quo in curſu viam ita apernit, diſſectis ſilviſ, ac ramis arborum ut regni exercitus laſe tranſire potuerit. Tum vero, dum hujus ope Rex hoſtes triumphatſſet, puoribus geſtis elatus, indignatſſique minora meritis præmia ſibi a Rege dari, inſummitatem montis cum ſerreo ſuo equo enſus, indur uno ſalto in ſubum penetravit.

ſ. Mirabilia, L. 1. c. 1.

CCLXXXI. Pipinus Rex cum ætæ Italia Gallorum diſto pareret, Venetique ſoli omnium ſue memores libertatis, patriæ jura ruerentur, litorali ora Gallicis armis donata, Rivo alto, (ſic enim diſta eſt pars urbis ædeberimæ) minaciter imminabat, ad-ratque

Pipino ingens exercitus, & cui ne Italia quidem tota, non modo Venetiæ partes obſistere poſſe crederentur: verum modicus armatorum numerus in cymbis ſedentium validiſſimam ratem, qua Galli vehebantur primo fatigavit: inde vento Venetus adjuſus Gallicos conatus non ſolum fregit, ſed hoſtem aquarum anguſtiſ colluſtantem adeptus, partim ferro conſecit, partim ſoluta rate medio ſtagno depreſſit.

ſumprum inaudito Legatus exceptus.

CCLXXXII. Quidam Rex Tunquinenſis, ut offenderet, quanta in Regno ſuo eſſet ſerici copia, inſanoſ ſumptus fecit. Excepturus enim Imperatoris Chinenſis, a quo, ut ejus tributarius, novum ſupra alios Reges titulum petebat, Legatum toto ſuo regno juſſit promulgari, ut quidquid ſerici in toto regno per triennium colligeretur, ſuis impenſis exquiliſe laboraretur; & ut vaſalla eſſent ad hac promptiores, omnia eis tunc tributa remiſit. Ubi autem intellexit, Legatum ante monitum a ſe per nuntium, in prociſſu eſſe, curavit viam omnem Damafcenis operis ſerico inferni ac omari, quamvis longa & lata ea eſſet: hoc eſt, a Chinenſis Regni ſinibus uſque ad Regiam ſuam urbem, ita quidem ut & ſolumincedentes Damafceno ſerico exieret, & ſuperne umbella inſtar cortina regret. Accedebat ad viæ majeflatem, quod & obſtantes montes æquarent, & valles implerentur, & oblique ſerent recta viæ: flumina vero pontibus jungerentur, ita ut totum iter rectiſſima linea duceretur, nec aliud ſupra vel infra quam ſericum appareret: quo etiam columna fuerant obdoſtæ, quibus tentoria ſeu perpetuus papilio incumbibat.

Regentis laus unde petenda.

CCLXXXIII. Conſuſus Chinarum Plato, Midam, cum ad urbem accederet, quam unus e diſcipulis ſuis gubernabat, Zû Lû diſtus, totus gætiens exclamabat: O quam bene gubernat Zû Lû: idque repetit, cum in urbe fuiſſet, æ peritium dixit, cum ejus palatium intraret; rogatur a diſcipulorum uno cui Zû Cun nomen, cur ter Zû Lû laudatſſet, priuſquam de ejus moribus & gubernandi ratione fuiſſet edoſtus. Cui ille: Quid necesse eſt, inquit, inquirere in ejus vitam? an non clara voce agri loquuntur bene culti, viæ bene ſtrate, aqueductus integri, vineæ cultæ, arata terra, horti fructibus & peregrinis arboribus pleni. In urbe ipſa ædiſicia ſunt reſtaurata, muri reſecti, & munitionibus firmati. In palatio antem vidi aulam, ad diſſendas cauſas ſaſſam, non litigantium jurgiſ perſilire, ſe tandem agere, ut patrem inter filios.

ſententia Regis ſapienter correſta.

CCLXXXIV. Rex quidam Travaucoris videbat Brachmanibus, quod eorum origo ſua, qui Rex eſſet, nobiliſ haberetur; quare num e Brachmanis rogat, num fieri poſſit, ut & ipſa ſalva Regis dignitate poſſet heri unus e Brachmanis? Cui alter reſpondit: Facile id eſſe, ſi curat fundi vaccam auream inſus excipiat, & ita capacem, ut ipſe in

Philſ. de moribus, L. 1. c. 1.

Id. c. 10.

vor.

ventum intrare, vel utique nobiter conce-
ptus posset per ejus os exire. Ibi enim in eo
ventre posset illum Regis, & Brachmani per-
sonam nancisci, ut Rex sit simul & Sacerdos,
prius non amittens, & secundum nanciscens.
Rex gaudio gressiens curat mox vaccam ex au-
ro fieri, & eam jam fenex subintrat, & per
os exit jam novus Sacerdos, & solum haberi
cum diem, ut natalem suum, voluit: ac ut
esset facti memoria lætior, illius anni tributum
populo remisit. Interim Brachmanes aurea
vacca cum spolio gaudebant. Hunc errorem
Regi quidam e vulgo ingeniose detexit. Ubi
enim didicit diem hunc secundæ nativitati di-
catum, eum jumento in foro apparet, quod
erat macrum, gracile & parvum: illud spe-
stante Regem pectinabat eburneo pectine, a-
qua odorata lavabat, blandiebatur manu, ac
lautius ei pabulum dabat, ita denique trahat-
bat, ut Rex inde recreatus scire voluerit, quis
ille jocolator esset. Ubi vero intellexit, cum
hominem prudentem, ac ingeniosum esse, ad
se vocatum rogavit, cur ita blande asinum
illum traheret? Cui alter respondit: Ut asinus
ille fiat equus. Tum Rex, recte dixi, inquit,
hunc hominem stolidum esse: quis enim un-
quam vidit, asinum fuisse mutatum in equum?
Cui alter: Ego, ait, stolidus habeo, quod ex
asino fieri equum velim, & Rex ille sapiens
meus, qui sibi persuadet, posse se e Rege fieri
Brachmanem ex aurea vacca?

Fraus admiranda detecta.

Idem l. 4. c. 4. CCLXXXV. Bonzii Tinquenenses, ut ipsi
Christianorum more, viderentur, mira patri-
re, in eum finem juvenem educarunt, stoli-
dum, & præ atra bile ita stupidum, ut verbum
proferre nullum posset. Tum vulgarum pas-
sum, illum esse idolum e celo demissum, vo-
lentem in ipsum monasterio habitare, Deum
aspectabilem se reddidisse. Credidit omnes
vera dici. Unde undequaque multa ac lautæ
veniebant elemosynæ, & ut plura dona con-
sequerentur, Idolum vivum passim per pagos
circumdudere ferico & auro testum idoli in-
stilar, & pagi illi opidum beatum credebant,
cui licuit illud excipere: hinc passim adoraba-
tur. Tandem favente fraude ausi sunt Bonzii
etiam civitatibus idolum suum inferre, trium-
phi instilar. Fuitque summa pompa & veneratione
receptum. Gubernator Provincie Aus-
tralis ad se quoque evocavit, & licet Bonzii
sibi male consilii timerent, fraudem suam de-
tectam esse, aut detegendam, ubi tamen vi-
dere Gubernatorem flexis genibus idolum vene-
rari, fronte in terram demissa, plaudebant.
Ita probe ditati & saginati Bonzii metuebant,
ne tandem fraus pateret. Statuunt igitur idolum
occidere, ac publicare, idolum in curru
igneo velle ad caelum remeare per ignem. Fa-
ma ad Regem defertur & Reginam: a quibus
ut & cæteris ad tam longum iter multiplex an-
noma & munus ostendebatur. Bonzii dein locum
deligunt, Phuong Tax difsum, ubi togens
theatrum fecerit, & ingentem ligni struem ac
materiam igni obnoxiam accumularunt, ut cito
Deus conflagraret. Tum idolum potu in-
cantato fecerunt sul impotentem, & sine sen-

su, ac regio more vestitum, cum regia cor-
ona & scepro inter plausus, & populi innume-
ri acclamationes in theatrum eduxerunt, &
rogum inibi positum. Et mox factio ingenti
silentio, Gubernator primus omnium idolum
adorat, tum alii ab eo precantes salutem cor-
poris, opes, thesauros, & bona hujus vite a-
lia, in quibus suam felicitatem ponunt. Im-
mobilis ille Pagodes & extaticus videbatur
eam personam cum majestate tueri. Finita o-
ratione, e summo illum Bonzii in pyra sun-
dum deducere, & mox accenso rogo ex omni
parte vivum exuffere: ubi mox suffocatus in-
terit, ac ita combustus est inclineret, ut ejus
nullum vestigium superesset, id quod Bonzii
volebant, ut dum nihil de ipso videretur re-
stare, crederetur in igneo curru ad caelos evo-
lasse. Bonzia tunc allelaia tanto honore, qui
ei dolo habebatur, & animata a Bonziis ac
persuasa, statuit exemplum sequi, ac & ipsa
ad caelum hac via abire, ac esse Regina. Jam
enim illic regem esse præmissum, qui eam in
celis coronaret. Applausit populus, favitque
Bonzia: quare exitu eodem vitam finitur in
eundem se mox rogum injicit, & pari modo
consumitur. Ut autem deinceps hoc facinus
Bonziarum non erumperet in publicum, ma-
trem idoli exusti subornarunt, e vulgo femi-
nam, ac os et 50, scutatis obturare nisi sunt;
sed tamen res tandem erupit.

Perfidia raro supplicio punita.

CCLXXXVI. Ante paucos annos Bassa, cui *Philips*,
Babylon erat commissa, ultimum sibi supplicium
a Turcarum Imperatore metuens, ultro ad Re-
gem Persarum, Abbas nomine confugiens de-
ditionem urbis illi obtulit. Sed mutato con-
silio istum advenientem delusit. Tandem ab ipso
obsidetur & capitur, & ut duobus Regibus per-
fidus inaudito supplicio perimitur. Nam per
triginta dies opipare vicescens dormire prohibe-
tur: cum autem somno pressus, dormitaret,
statim præcutis stimulis confodiebatur. Sic
intolerabili mortis genere perfidiam luit.

Judeis non fidendum.

CCLXXXVII. Cum Judæi ex Hispania es-
sent pulsi, unus horum Christianum rogabat, *Idem l. 4. c. 4.*
ut se securitatis causa ad Castellæ limites com-
mitaretur. Hoc ubi Christianus fecit: In di-
gressu Judæus valedicens Christiano: Fuit, in-
quit, inter nos magna necessitudo; sed cum
tibi summa darem benevolentia signa, scias,
me te intus capitali odio persecutum: Quare
hoc documentum loco a me vetus amicus habe:
noli Judæo circumfere, quamvis amicus tibi
videatur, unquam fidere.

Divitia divini amoris in nos signum.

CCLXXXVIII. Nigritæ olim circa annum
1504. ubi cum Christianis consuetudinem inie-
re, illuc commercii causa adventantibus, no-
stram legem Mahometi prætulere ut sanctio-
nem: sed ideo, quod Christiani essent locu-
pultiores, addebant: Nos utique a Deo nostro
valde amari, quod tot largitur divitias,
& tot

& tot animi corporis dotibus honeste: neque posse hanc legem nisi a bono conditore proficisci. Legem interim suam non deferabant sed in utraque lege dicebant locum esse salutis. Eorumdem Nigritarum Princeps Aloyfio Cadamuflo dicebat: Nosstram quidem legem sibi probari, suam vero ad salutem esse faciliorem. Vobis, inquit deinde, datum est presentibus bonis frui, & erit praesens vita vobis pro Paradiso; nos vero quia adversis varie exerceamus, scimus, non desuturam aeternam felicitatem, quia tolerati laboris, & malorum praemium nondum fumus consecuti.

Hominum decoratio.

CCLXXXIX. Vidi (ait Author cit.) quemdam perditissimum hominem, qui glorabatur, se supra trecentos viros devorasse. Vidi etiam in domo cujusdam Indi caros humanas non secus salitas pendere, ac apud nos suilla, vel alia caro fumo durata suspenditur.

Mabouzeis sepulchrum gloriosum.

Indov. CCXC. In urbe Medinathal habi templum
R-m Pa- quadrangentis columnis fulcitur: Mahometis
ric in na- vero sepulchrum tria millia lapidum ardentium
vig. 1. 1. habet. Verum corpus ejus non extare.
6. 12. 23. Dux agminis, qui Caravaone in Americam ab-
eunti præerat, sic indagavit, dum evocato ad
se Mahometis antilili promissit quadraginta
millia aureorum nummorum, si corpus Maho-
metis ibi. ut aiebant sepultum, ostenderet.
At Præfatus delubri, ibi dictus, quasi sym-
phatus respondit: Audesne his oculis, quibus
tot scelera patrasti, eum videre velle? At al-
ter: Si viderem prophetam Mahometem, co-
viso, ait, se sibi bina lumina effusurum. De-
mum deprehensus: Vidi, aiebat, Mahome-
tem in calum ab Angelis ablatum esse, &
Christum ad ejus pedes federe.

Venenum imprae bantivi solutum.

CCXCL. Sultanus Cambriae, quæ urbs est ad
fluvium Indum sita sub tempore Romani Pa-
tritiæ, cui mane surgenti debebant semper ad-
duci quinquaginta elephantes, qui a rotidem
viris reverentia causa jubebantur Regi genua
flectere. Piliis a superiori labro enalceotibus
non fecus caput vincit, ac mulieres capillis.
Veneno ita affluevit, ut quotidie sumat ceu-
cibum. Si quem velit e Satrapis mori, ad fe-
accersit nudari jubet: Dein ipse fructus, &
herbas venenatas a se in ore multatias in eum
expuit, & ita miser intra didimam horam
moritur. Habet quatuor millia concubinarum,
semel enim una ab ipso attracta altera die mo-
ritur. ejus vestes depositas nemo attingit.

Placere Regi pro summo pretio habitum.

Idem 1, 4.
ca. 18.

Juvenes ad magna facinora animi excitati.

CCXCIII. Circa annum Christi 2340. & seq. Paul. Fr.
octus 1. 2.
c. 28.
fuit in Persiæ ea regione, quæ Mulete dicta
est, Princeps pessimus, quem senem de mon-
tibus duxere, Mahometanus. Ille scariosi sibi
adjunxit, & per eos, quos voluit, occidit; ut
omnibus terrori esset. Erat in terra illa vallis
maenissima, montibus altissimis septa: intra
quam viridarium plantavit maximum, & pul-
cherrimum, in eo hortu palatia quædam stro-
xit elegantissime exornata, in quibus omnia
sensuum oblectamenta, & voluptatum illece-
bras collocarat, quibus pro voto fruebantur ju-
venes quidam intra viridarium positi, qui in-
ibi vitam suo, & suorum more beatam duci-
bant. Erat autem in introitu horti arx fortis-
sima diligentibus custodia munita, per quam
solum aditus ad hortum, & inde exitus pate-
bat. Extra locum illum habebat senex ille,
cui nomen Alaodin, juvenes quosdam, & vi-
ros sortes projecti animi, quos educabat ad
hoc ipsum. Eos Mahometus lege imbui cura-
vit, & ut ad omne vitæ periculum adeundum
ipso faceret paratiores, cum ei visum fuit,
dabat eis potum fopiferum: ita fopitos in vi-
ridarium curabat deferri: & cum e fopore vi-
gilarent, ac viderent inter tantas esse delicias,
putabant se in cælum raptos cum Mahomete
vivere, & promissis olim ab eo gaudis frui.
Post paucos vero dies, eos denovo medico po-
tu fopitos referri e cælo illo temporaneos jussit.
Tunc illi ad se reversi, ac tristes ob ad-
emptam illam voluptatem mori optabant, ut
ad eum locum redire sibi post mortem liceret.
Tum eos Tyrannus hortabatur, ut sortibus sa-
tis eam felicitatem studerent promereri, effe-
citque, ut ad omnia intrepidi discrimina, ter-
rori omnibus essent, multique potentes viri
Tyranno facti sunt tributarii. Sed anno demum
2368. Aliam Regem Taratarorum eam arcem ob-
sedit, ac post tres annos cepit arcem, & Ty-
rannum cum omnibus ejus affecit, ac delevit.

Occisi ad demortui Regis obsequium.

CCXCIV. Quando Tartarorum Magnus *ib. s. 144*
Cham Mongu fuit ad sepulchrum in monte Al-
chain deductus mortuus, ex ea perfusione,
qua putant in altera vita eidem ab occisus fer-
viri, ad viginti millia obviurum hominum sunt
occisi. & iusta io altero mundo suo Regi servire.

Rex Regis in subditos benignitas.

CCXCV. Magnus Cham tempore M. Pauli
nuntios quotannis mittit per omnes provincias,
qui referrent, num quampiam damoum paffa
effit, aut a locustis, aut vermibus, aut
pefte alia. Tunc enim talia paffus remittit
tri-

tributa pro eo anno, & pro victu, & semente fruges submittit; quas tempore ubertatis comparat in eum usum, eas vendit tunc minimo pretio, quadruplo minore, quam alii venderent. Si pestis animalia invadit, iterum tributum eo anno donat; ne viatores errarent, arbores viarum indices disposuit recta semita, & serie. Quotidie per totum annum circiter triginta milia pauperum alit.

Vespa ruficam melle morsum liberat.

Paul. Jo- CCXCVI. Retulit cum multo omnium (quos
nos de inter ipse Auctor fuit) risu Demetrius legatus,
Maced. proximis annis viciniam suam agricolam, querendi mellis causa in praegraodem cavam arborem superne decessisset, eumque profundo mellis gurgite, pectore tenuis fuisse haustum, ac biduo vitam solo melle sustinuisse, cum vox opem implorantis in ea silvarum solitudine ad viatorum aures penetrare nequivisset; ad extremum desperata salute uris beneficio inde extractum fuisse: cum forte ejus bellus ad eunda mellia se demittentis caudam retro manibus comprehendisset, eam subito timore exterritam ad exiliendum traxit, & clamore concitavit.

Homines feri lenitate curandi.

Pleacet. CCXCVII. Fabius maximus, cum militem
in Pabio. quemdam Marsum animadvertisset nonnullos ad transendum ad Annibalem sollicitasse, non eum exacerbat; sed merito inculpandos aiebat Duces, qui eum non pro virtutis merito honorassent; posthac si qua re tibi opus erit, ait, nisi me appelles, te insimulabo. Tum eum qui exitum donat, aliisque praemiis decorat. Hinc cum fidelissimum habuit, ac promptissimum. Turpe enim ducibat, equos nos, & seras, cura, assuetudine, & educatione curare malle, quam flagellis, & catenis favitiam bestiarum domare; hominibus autem qui praestit, non studere benevolentia, & lenitate potissimum eos corrigere, sed asperius trahere, quam caprificos, pyros silvestres, oleastros agricolae, quos in ficus, pyros, oleas curant, ac mansuefaciunt.

Musica leniens Oratoris impetum.

Idem in CCXCVIII. Cajus Gracchus, quia inter di-
Idem in cendum saepe invitus auserabatur ab ira, ut
Idem in vocem concitaret, in maledicta erumperet, & conturbaret orationem, adhibuit remedium, & Licinium servum non insulsum iussit instrumentum musico a tergo dicentis instructum consistere. Ubi voce sensit concitatum, & ira tonantem, remittebat molliter, ac incitabat chordas: & ita fulmen orationis temperato fono symphonizae admodum revocabat.

Orationis vis actione postea.

Idem in CCXCIX. Demosthenem querentem lamen-
Demost. tabilitate, quod ipse tam laboriosus Orator, qui in eo studio vires absumpserat, populo tamen non placeret, sed temulentis naturae indocti audirentur cum plausu, ipse rejiceretur: Satyrus mimus consolatus iussit quendam Euripidis, & Sophoclis carmina memoriter edicere, ac pronuntiare. Quae ubi recitavit Demosthenes,

eadem repetiit Satyrus ac tam decenti cultu, & actione dixit eos versus, ut Demosthenes esse alios putaret. Hinc didicit, quanta sit vis atque digoitias actoris. Hinc etiam ejus studium, ut in cella subterranea vocem, & actionem secum conformaret; saepe duos tredecim menses illic patens: quin, & caput rasis dimidium, ut pudor ei necessitatem mandandi imponeret.

Piscatus hominum tantus.

CCC. Marcus Brutus in Lycra cives urbis Xanthi omnem humanitatis ejus obliatio respueotes, & se dedere nolentes, oppugnabat. Annis urbem pesterfluebat: hunc sub aqua cives tranantes fugam capiebant; sed excepti retibus fuerunt transverso alveo in altum demissis, quorum in summo tintinnabula appensa illico irretitos predebant.

Magicus conatus elusus.

CCCI. In Leodiensi ditione oppido Hugo, *De his*
vel, ut alii, Dinanto noctu ad diversorium duo *lib. 1. de*
venere, qui ad caminum mortuo abscissam *quisq. 1.*
manum, clam ancilla, quae sola vigilabat, observante, accedunt in digitorum summitate, qui omnes arserunt, excepto uno, quem accendere nullo modo potuerunt. Suspiciunt in domo vigilare, egressique domo, socios vocant. Puella iterum conata familiares excitare non potuit; fures per fenestram irrumpentes & scalis deturbat, aliunde irrumpere volentes impedit, cum luminis memor, id statum extinguit. Ita omnibus exsuscitatis fures fugantur, qui post aliquot dies capti, facinus confessi sunt.

Tragicus Concionatoris Inimicos exitus.

CCCII. In Hispania celebri urbe Conclonator magni nominis, & Religiosus viri nobilis uxorem ad flagitium sollicitat; illa casta renuit, indicat maritum qui subornata fabula, jubet eam simulare assensum: ipse cum suis in conclavi alio armatus lenonem expectat; adest vocatus a muliere; quae a praesente iterum sollicitata, scelus recusat: Ille (ut erat armatus pugione & gladio habitu seculari) minatur. Illa exclamat, sed nemo audit. Ergo sola unguibus, & dentibus pugnat, ac faciem deformat. Alter gladium ante deposuit, dorso adhuc pugionem habuit; hunc arreptum mulier in tergum scelesti demergit, & eum occidit, cadaver in plateas ejicit, prius ad conclave currens, maritum & omnes reperit sopitos. Susplicata igitur masculinum fuit. Interea circitores nocturni in cadaver incidunt, cum pugione & gladio abjectum, ferunt ad carcerem, facie tota vix tandem agnoscent, eum esse concionatorem. Praetor silentio suis imperato, ad Monasterium pergit, ac omnes cum Priori adesse jubet, habere, quae velit omnes scire. Adfuit omnes excepto uno, & hunc jubet accersiri; eo non reperto, & clauso ejus cubilis ostio, tandem vi aperit; & ibi in camino vident faciem ardentem, obscuram lucem. Mirantibus omnibus Praetor rem omnem narrat. Dum cadaver effertur ad sepul-
tu-

turam, adeit vir nobilis & uxor, recensentque quid acciderit. Conferuntur temporum momenta: reperitur evigilasse momento, quo sax extorta est.

Legatus impium puniunt.

Idem t. 3. de 1. CCCIII. Colonellus quidam in bello Mantuano 163. post plurimam collectam prædam mortuus est, prius condito testamento, ut exequas quam sumptuosissime sibi facerent; reliquum omne mox a funere ceteri regionis illius ministri lascivendo & luxuriando abliguerunt; nec finem prius facerent, quam omnia absumpissent. Executi sunt impigre defuncti ducis commilitones, cumque nocte quadam vino & luxu maderent, ortus subito strepitus est, quasi innumera per gradus catena traheretur, donec ad corporantium conclave turba & horror pervenit. Cohorruere omnes, præsertim, ubi sponte janua referat ingentem ante fores conclavis ignem, & inter ignis flammam quemque sibi ipsi exhibuit. Ex quo pavore turbatus conventus, alii paucis post diebus mortui, alii post menses aliquot, ita tamen, ut omnes intra anni unius (nisi fallor) spatium obierint, uno excepto, qui adhuc vivit tragædici oculus tellis, narratque ipse palam.

Christifides gnaviter castigata.

Idem t. 3. de 1. p. 4. c. 16. §. 2. CCCIV. Quidam, ut motum mirabilem Martis agnovisset, diabolo se devovit, si eo deferretur, ubi rem prope possit inspicere. Dum his cogitationibus intentus in cubiculo sedet, a spiritu quodam arreptus cubiculi tholo alditur, ac ter quaterve circumactus, in terram cum impetu deturbatus, his additis verbis: Sic est motus Martis.

Barba pro scupulari agnita.

Idem t. 3. de 1. p. 4. c. 16. §. 2. CCCV. Urbano VIII. Pontifici vir quidam Helvetus, peregre Romam profectus, post peractam visitationem sacrarum ædium, fuit ad osculum pedum ejusdem Pontificis admissus. Is habuit tam longam ac latam barbam rufi coloris, ut totum pectus ac genua tegeret: adeo ut Pontifex, dum cum alloquitur, paternitatis titulo ceu Monachum sit allocutus, ratus, se non barbam, sed scupularem Monachorum videre, ut ipsemet postea errorem lassus est.

Uris famina crudelis.

Idem t. 3. de 1. p. 4. c. 16. §. 2. CCCVI. Jeracita, urbe Siciliæ prope Catanam, cives duo in foro, verbis se deinde pugionibus in rixa lacebant; ubi unus lethali vulneris accepto humi corruit, alter evadere fuga nitabatur. Sed uxor sancti re intellecta accurrit, & arrepto mariti pugione sigilentem consecuta, consodit, pedus sperit, cor extrahit, & marito jam animam exhalanti ostendit, hortata, ut latus moreretur, quod non inultus obiret.

Inter osse capis elusæ.

Idem t. 3. de 1. p. 4. c. 16. §. 2. CCCVII. Antonius Panormitanus de rebus actis Alphonsi Regis I. 3. Audivimus, ait, a Rege Alphonso, cæcum natura Agrigenti ad-

huc vivere, quem sæpe ducem venationis habuit, monstrantem oculatis ferarum latebras. Is aureos quingentos in agro defodit, a vicino compatre visus, & clam eo auro spoliatus est. Revisens cæcus thesaurum, cum non invenisset, furem coniciens, hominem adit, ait, se mille aureos habere, de his quingentos se jam defodisse, de reliquo anxium esse: si consulum judicet, velle se eodem loco etiam reliquum defodere. Alter annuit ratus, ita se prædam totam nasciturum, sed ne reprehenderetur, fecinavit ablatus quingentos aureos restituere veteri loco, auferendus denuo cum religio auduario, & cæcus reversus suos quingentos abstulit, & lussit.

Nasus pro oculo usurpatur.

CCCXIII. Henricus Smetius testatur, vidisse cæcum, naso pro oculo utentem. Is dextro oculo adhuc puer privatus, tandem juvenis (rusticus erat) e cerato in palum acutum delapsus vultum impegit, ut nasum una cum oculo sinistro, gena, palpebra utraque & supercilium dirumperet, adeo fæde, ut chirurgus oculi globum avulsam prorsus crederet, eumque palo hæsisse. Cicatrice tandem obducta post annum, dum in gramine apricatur, sorte lucem ac flores cepit per nasi cavitatem animadvertere: & jam per quinque vel sex annos continuos ita visionem exercet, ut omnia videat, despiciendo, suspicando autem ferre lucem nequit.

Organum mirabile.

CCCIX. P. Georgius Stengelius lib. de monst. c. 16. §. 9. refert, se anno 1618. vidisse Ingholdstad in convulso virum quendam mediocris stature, manibus & brachiis carentem: qui in mensam insistent, excussis calcibus, digitis pedum organum scississime pulsabat. Si fosses attolens negligenter fuisset, plano pede excussam alapam ei dabat, scite panem & cibos atque scindebat; vinum uno, altero pede cantharum tenens sibi infundebat; chartis dein cum focis lussit; eleganter scripsit, acum filo inducit, citius factore & futuro.

Fringilla se voce aviculæ ad cantum arimani.

CCCX. Deusingius in dissert. de ratione & loquela brutorum n. 8. testatur, vidisse fringillam (Finck) quæ quoties ad cantum se componebat, aliquoties prius hac verba præmit: makule; ac dein cantum auspiciam fuisse.

Canis mensa fluit.

CCCXI. P. Athanasio Kircher Romæ Princeps Gallicanus spectaculum canis exhibuit, cum Pater ad eum inviseret, huic herus iussit hospitii mensam apparare. Accurrit mox eam, a domino clavem petit, fringit dentibus referat ocellum scindit, deponit mantile, mappulas, orbes, cultros, cochleas & alia, sternit mensam, distulit orbes cum mappulis cultisque, ac-

afferendo, mandata nova capturus hero se fuit; iubet prius exhibitā hōspiti reverentia saltare, saltat: oburgatur, trīstatur, & velut exanimis corruit, manetque immortis, nec clamoribus, nec verberibus excitatur; tandem iussu surgere, blanditur, & tabulam finit.

Equus aflu impetratus.

Idem l. 8. c. 34. §. 1. CCCXII. Petro Gregorio Tolofano teste, Episcopus quidam equum habebat generosum, & sibi charum; hunc ut Episcopi frater donare nollet, quem equitabat frequenter, & dum calcaribus urgeret, dicebat: *Deus in adiutorium meum intende*, & simul calcaria valde insigebat; ut equus territus crebro saltu se attolleret. Ubi igitur deus Episcopus in via cum Sacellano suo matutinas preces recitat, & illa verba: *Deus in adiutorium* &c. dicit; equus ad ea verba calcaria timens Episcopi, homo militaris, ab eo equum, ut Episcopo parum competentem, hoc afflu extorrit.

Mira leonis in usum ultio.

Idem l. 8. c. 34. §. 2. CCCXIII. In Pangæo Traciæ monte Eudæmus ait (referente Aelianō l. 3. c. 21.) ursum leonem catulos interemisse; eam injuriam ut parentes catulorum ulciscerentur, cum ursa in arborem conculcasset, leona arbori affixit, leo vero fabrum forte ligna in silva cadentem, qui præ metu leonis passus erat sibi securim excidere, blanditiis induxit, ut se sequeretur, securim ipse leo ore tulit. Ad arborem venientem fabrum etiam leona invitabat ad arborem succidendam, quod ubi fecit, delapsum cum arbore ursum laceravit, & fabrum inviolatum ad veterem locum reduxerunt.

Imprecatio filio fatalis.

Nicom. P. 3. u. 9. l. 8. c. 1. §. 2. CCCXIV. Pompilius seu Populus Polonius Rex dicere consueverat: Ut me mures devorent! is filium habuit, Pompilium secundum dictum, qui relictus post patris obitum in aetate puerili, patris interea regnum admiostrantibus, adultus uxorem duxit. Tunc eum convivia celebrantem, & ebrium mures invadent de cadaveribus patrum, quos ipse & uxor ejus veneno peremerant, ingenti magnitudine egressi, & in Regem ac eonjugem filiosque insiliunt, morificantes, frustra militibus abigere conantibus: durate diu nocturne, exstruunt ardentis foci, & in medio eorum Rex cum Regina & Filiis locantur. Sed mox per medias flammæ penetrantes, illos parricidas rodere non cessat. Deum cum navi in flammam veherentur, mures iosecuti navem rodebant & eos illos, ut aqua perloratis rimis submerfione minaretur. Ideo navis submerfionem veriti, in litus navem eduxere: ubi alia cetera murium occurrentes junda prioribus, eos perius infestabat. His viis defensores divinam ultionem agnoscentes, omnes fugerunt. Rex protectioribus nudatus receptus se in turrim altiore in Grusvica, ubi mures raptim ascendentes, duos filios, uxorem, & facinorosum Pompilium consumpserunt, ac devoraverunt.

Labner Biblioth. Tom. VII.

Anseres furem prodentes.

CCCXV. Anno 1628. quidam Nigrita in Libia nobis furatus imaginem Pueri Jesu, cum jam prodiret cum illa, obvium habuit anserem gregem. Hi impetum in furem facientes, moribus eum detinent, pars avolat ad Cœnobii campanam, quam quidam pulsantes, quidam vero horrendè gracidantes excitant incolæ, qui furem deprehenderunt.

Annales vivi.

CCCXVI. Cum P. Didacus de Torres Prolo Roma Procurator Peruani rediret ad Provinciam, fundaturus Provinciam Quito; forte in quadrio vidit Indum, qui ad tympani sonum solus stabat, cantans lingua sua Chienſe res varias. Rogat Pater ab aliquo adstante, quid sibi hic homo velit? qui respondit, hunc Indum curam habere Archivi, & ut memoria retineret res a diluvio gestas, debere ex officio quovis die festo ad tympani sonum ea repetere canendo, & id nunc eum facere. Atque ut hæc memoria numquam aboleretur, eidem incumbere, alios docere, qui ei mortuo in illo munere suo succedant. Et nunc quidem canenti argumentum hoc fuit: Tali anno venisse hominem album, Thomam nomine, qui mira patravit, & prædicavit legem, quæ eum tempore deſcui deſcit.

Sugillata subditi opulencia.

CCCXVII. Ferdinandus Rex Neapolis invitatus a viro nobili, cujus fides Regi suspecta erat, cum apud eum tantam opulentiā videret supelleſtilis, uni suorum dixit: Hic habet multa mobilia, sed timeo, ne habeat pauca stabilia.

Vacia litterarum S. P. Q. R. interpretatio.

CCCXVIII. Illud Romanum insigne S. P. Q. R. varie, & argute nunc amici, nunc hostes sunt interpretati. Sibylla traxit inde præſagium; Romam fore olim caput Ecclēſiæ, sic interpretans: *Servus Populorum Quam Redemisti*. Beda præſagit inde Gothorum stragem, Imperium Romanum affecantem: *Stulus Populus Quærit Romam*. Hæretici nostri temporis contra Pontificem sic explicarunt: *Sublato Papa Quiescit Regnum*. Contra Catholici pro Pontifice exposuere: *Salus Papa, Quies Roma*.

Amicus ante uxorem, & liberos servatus.

CCCXIX. Abauchas in Boryrhenensium civitatem applicui, secum adducens uxorem, quam unice diligebat, & liberos duos, masculum lactentem, & puellam septennem. Comes erat itineris Gyndanes, atque is ex vulnere laborans, quod in via acceperat a latronibus. Noctu dormientibus orto incendio, flamma totam domum circumdedit. Ibi experritus Abauchas, relictis liberis plorantibus, repulsa uxore, quæ inhaerebat, iussuque, ut se ipsa salvaret, amico in humeros sublato descendit, & perumpens evasit illas cum amico. Uxor sensuista cum liberis evasit, puel-

puella prope extinda. Abauchæ dein cum probro daretur, quod desertis liberis atque uxore Gynanem extulisset, eis respondit; liberos denovo parere haud difficile, & incertum, utrum hi boni futuri sint. At diu perquirendum, dum amicum inveniam, qualis est Gynanex, cujus amor mihi multis argumentis est exploratus.

Gloria quomodo paranda.

Lucian.
m. 2. in
Armonio.
ds.

CCCXX. Armonides apud Lucianum rogavit Timotheum Magistrum suum, ut in arte, quam ab ipso didicerat (sed erat tibicen) posset clarus, & celebris evadere; cui Timotheus respondit, eum multitudinem, eorum qua lufurus esset, gloriam consecuturum: ut autem innotescas, inquit, utere arte tua, & in theatris quidem non numquam; parum tamen tibi curæ sit promiscua vulgi multitudo; compendiarie, facillima ad parandam gloriam via est, si collectis Græciæ optimatibus, & paucis illorum, qui dignitate præcellunt, artis tuæ egregium specimen exhibueris, illique laudis suæ testimonio te honestant; tunc omnibus Græcis illico te innotuisse, & passim inclaruisset, putato.

Nemo sine lusu.

Lucian.
ver. 2. in
ds.

CCCXXI. Demonax quemdam filii sui mortem immodice lugentem accessit magum se professus, ac filium se ab inferis reducurum, si tantum tres homines nominare, quos numquam ullius obitum luxisse sciret. Cum ergo diu multumque hæsitaret, nec unum talem posset producere, ait tandem Demonax: Ergo te solum in toleranda mala perferre putes, cum lusus expertem neminem vides?

Paupertas Regia ingeniose sublata.

Frontin.
ad H. 2.
cap. 1. in
Marione
de rebus
Mij.

CCCXXII. Henricus III. Hispanix Rex, cum ex aucupio coturnicum domum reverteretur aliquando, domi nihil pro se paratum vidit; rogatus causam, oeconomus respondet, Regiis vestigalibus absumptis, etiam fidem esse absumptam. Miratus Rex, arietinas carnes pallio oppignorado emi continuo mandat; quibus, & coturnicibus, quas coeperat, prandium parat. Sero die cum Procerum præcipuos apud Archiepiscopum Toletanum comare intellexisset, ipse Rex nocte tectus, & pallio obvolutus, secreta illic tendit: ubi omnia delicis diffuere vidit. Remotis menis, varii inter Proceres sermones habiti, quantum quisque copiarum sub se haberet, quantum ex regis vestigalibus perciperet. Rex indignatus, postea die valetudine simulata, Proceres ad se evocat singulos. Sub meridiem ferro tectus, districtoque gladio ingreditur in magnam concave, ubi rei eventum suspensis animis expectabant. Assurgunt illi, Rex affidet, trucique vultu Toletanum rogat, quot Reges antea nosset? idem ex aliis quærit; quis tres, quibusdam quatuor, aliis quinque respondentibus, Rex omnes ait mentiri; cum hac sua ætate minimum viginti Reges in Castella regnent. Mirantibus dicti causam, Vos, inquit, omnes Reges estis, magna Reipublica calamitate,

& nostri Nominis ingnomia. Sed ne diutius imperetis, neque Regem ludibrio habeatis, vestris capitibus continuo sanciam; simul magna voce liqores evocat; militesque sexcentos, quos arcano paratos habebat. Pro-cumbentibus tamen, ac veniam petentibus, dedit quidem, sed non ante, quam Regis arcibus traditis omnibus, aurique pondere præsentato, quod erat 150. millionum Maravediorum, quod occupatis Regis vestigalibus debebatur.

Subditi Regum suorum finie.

CCCXXIII. Galli omnes sine cincinnis mox comparere, ubi Rex Franciscus. faucis in capite, coactus est illos deponere. Idem fecere Hispani, quando Carolo V. in morbo Barcinonæ capilli exciderint. Cum Dionysius Siculus cæcutire coepit, omnes Siculi cæcitatem affectabant, studio a lanibus in mensis aberrantes. Ægyptii juxta Diodor. l. 3. c. 1. soliti sunt sibi oculum evuere, aut pedem vitare, quoties Rex aut luscus, aut claudus esset. Joannes III. Rex Lusitanix vino abstinuit, & ecce mox tota Lusitania vino abstinuit, & Regis exemplo facta est abstemia. Johana Rex Scotix Chirurgis, & Medicis erat amicus; illico non sult Baro Comes, qui non sua manu voluit sanguinem mittere, aut scarificare, ac plagas sua manu curare. Rege Tunquensii aliquando aratrum ducente, nemo non agros coluit.

Vindicta dulcedo.

CCCXXIV. Theophilus Imperator plesti capite jussit Theophobum sororis suæ maritum, Porfam: & cum esset ipse in extremis, ad quamdam refocillationem jussit ad lectum sibi adferri caput ejus, quod amplexus suspiravit: Nec tu, ait, Theophobus amplius, nec ego Theophilus ero, & expiravit.

Tributa remissa Regem, & populum ditant.

CCCXXV. Bela Rex Hungarix, cum adisset regnum penitus exhaustum ob onera eis imposita, aliquot annis extraordinaria eis tributa remisit; Unde adeo ditati sunt etiam claves, ut Rex fuerit inde cuivis hosti formidabilis.

Pauperes canes venatici.

CCCXXVI. B. Amadeus, Sabaudix Dux, Legatis Mediolanensibus percontantibus, quam bene instructis canibus venaticis esset, mane quodam omnis sexus, & ætatis pauperes ostendit, quibus ad mensam præcipui Ministrorum serviebat: Et hi sunt, inquit, canes venatici, & vertagi mei.

Consiliarii pauci boni.

CCCXXVII. Cathalariis consultum censentibus, si Regi Alphonsio adhuc adolefcentulo septem viri ad gubernandum rempublicam ad-jungerentur, qui Deum timerent, qui justitiam colerent, cupiditatibus suis imperarent, neque muneribus tangerentur: Alphonsius consilium lau-

Lucian. m. 2. in
ver. 2. in
ds.

idem ver. 1. 2. 3.

idem ver. 1. 2. 3.

idem ver. 1. 2. 3.

Exner. 1. 2. 3.

laudavit, ac si unicum tantum dederitis, non dico septem, continuo illi regimen, & regnum ipsum concessero.

Crudelitas inaudita.

Item 4.
21. n. 1.

CCCXXXIII. Afiolinus Patavicus, Tyrannus in singulis suæ ditionis urbibus, ac oppidis terreris carceres fluxit, in quos Injustorum agmina retruxit; putrescentium cadaverum inibi factore vivos enecabat. Vivi homines in frustra cultus Ianionem fecabantur. Capitale fuit tortori, maturare mortem aut supplicia. Lugentibus suorum interitum oculos eruit; fugere parantibus pedem amputavit; alienam miseriam querentibus linguam præcidit; mares castravit, aut monoculos, aut unipedes, aut unimanos fecit. Supra triginta milia omnis generis, & sexus hominum occidit.

Aliud exemplum.

Tab. 1. 2.

CCCXXXIX. Pervetus ast fama & opinio ab omnibus recepta, nullum tyrannidem crudelior Phalaride exercuisse; quippe exquisitissimis non contentus suppliciiis, æneo usus est tauro, cui miseri mortales inclusi mugitus edere viderentur; cum medio cruciati ingemiscerent, in quo illud primus crudeliter fecit, quod tam monströse machinæ artificem omnium primum invento affecit supplicio.

Aliud exemplum.

ibid. n. 3.

CCCXXX. Blodos Moldaviæ principatum adeptus, suspectos conjurationis cum universa familia palis infixit. Patibula, & pali locum septendecim stadiorum in longitudine, septem in latitudine occupabant.

Conradini Tragedia.

Item 1. 6.
cap. 41.
n. 11.

CCCXXXI. Conradinus Imperatoria, & Regia stirpe juvenit, ultimos Ducum Svevix fuit. Pater ei Conradus Rex Neapolis, & Siciliæ fuit; Mater e Ducibus Bavarix; Avus Fridericus II. Imperator; Avia Constantia, filia Ferdinandi Hispaniæ Regis. Sed statim a puero regna Neapolitanum, & Siculum, jure debita, Manfredus patris jure invasit, vi tenuit. Cum ille abisset, aut pulsus esset, auctoritate Pontificis (Clemens IV. tunc erat Gallici sanguinis, & Gentis fautor) Carolus Andegavenis advocatus invasit. Quem Conradinus dum pelere nititur, copias contrahit, e Germania in Italiam venit, multa nobilium manu: Inter eos Fridericus erat Dux Austria cognatus ejus, pugnat cum Carolo: Conradinus initio victor, dein vincitur, & fugit cum Friderico Austriaco per ignotam Italiam trepidi, agastum habitu se occultantes. Ita Asturam ventum, ubi consilium capiunt navis conscendende, & Diras dirigende, sociam, & fidem urbem. Conventioni cum naviculatore, jam in navi erant; sed panis, & commentus deerat. Mititur ipse nauta, ut comparet, & quia pecunia desuit, anulum e digito detrahit raris gemma ornatum Conradinus. Aurifer miratus, cum

sibi a fordido homine deferri, ad Dynastam rem, & anulum desert, qui tunc e gente Frangipanum urbi præerat. Qui suspicatus id, quod erat, juvenes jubet ad se ducti; comparet, & sive avaritia, sive pravitate Dynastæ, Carolo produnt. Qui statim cum copiis terra marique advolat, & captivos Neapolim ducit: Concluditur tollendos eos e medio, plebs autem in publico foro. Conradinus animo loquitur, Carolum excusans, se accusat: Deum invicem invocant, & jus suum in hæc regna Henrico Castellano amixæ suæ filio donat. Hujus rei testem chirothecam exiit, & abjicit. Tum Fridericus geniculari jubetur, & caput inciditur, quod sublatum e tabulato Conradinus pectori adpressum, deinde ori applicuit, & fortem ejus miseram desievit, cuius ipse author esset. Tum, & ipse in genua provolutus, fortiter carnificem exspectat, qui caput amputat. Id cum fecisset, statim alius carnificem interficit, ne extaret, qui generosum illum sanguinem a se sublatum jactaret. Carolus ausus est hujus Tragediæ ipse spectator esse, oculos in alta quam turri.

Piscium pugna terrestris.

CCCXXXII. Paulo ante Henrici II. Anglorum Regis mortem e quodam lacu in Normannia piscis nostri in terram exsistentes, tanto strepitu congressos ferunt, ut multi homines eo accurrerint ad contemplandum miracolum; & cum nullum in lacu piscem amplexu superstitem vidissent, magis admirati sunt.

Equeorum amor immoicus a Deo punitus.

CCCXXXIII. Theophylactus Patriarcha Constantinopolitanus viginti tribus annis præfuit. Equos aluit ducentos, quos dactylis, amygdalis, pistacis, pinorum fructibus, croco, cinnamomo, balsamo, vino odoratissimo, aliisque fructuum, & aromatum generibus pavit. Adeo enim equeorum amore insanit, ut eis tam pretiosum pabulum asfunderet non erubuerit. Prædie Parasceves die coenæ Dominicæ, cum in templo sub re divina e insignis eque partu nuntium accepisset, ipse officium divinum deferens, mox ad stabulum properavit, ut pullum videret, & spectato satis recenti partu ad templum rediit. Sed luit; nam aliquando parieti adequitans, a petulantiori equo illius muro, sanguinem coepit vomere. Hoc morbo biennium laborans, demum in hydropem incidit, & mortuus est.

Drac. in
Norm. 6.
11. 5. 1.
cap. 11.

Gallicorum Hugonotorum in Catholicos furor.

CCCXXXIV. In Gallia ab Hugonotis Catholicis vivi aggesta humo sepulti, ac obruti sunt; pueri melli ferro scdli; Sacerdotum viscera fuisse intorta sentim exacta; q inque milia Sacerdotum variis suppliciis enecta. Plurimi sulphureo pulvere instructi, lardoque prunelli accendebantur: alii candentibus verubus vivi per posteriores partes infisi: alii clavis ferreis in abraham capitis partem adactis extincti. Monacho exfessa verenda coarctaque devorare sua coegerunt, ut si scirent, quid de cibo actum esset, medium secuerunt.

Parvus
Gallicus.

Prudenti puri factum, & responsum.

*Ex relatu
privato.* CCCXXXV. Clementis VIII. nepotulus sub
menfam adibat, & sella Pontificia, ultra
quam leges urbanitatis ferrent, se inclinavit.
Monitus a ceteris adstantibus, ut urbanus
ageret; respondit: Quomodo melius possum
sustentari, quam summo Pontifice? Quasitum
studiose fuit, num fuisset ad hoc edoctus;
sed compertum est, cum hoc suapte sponte
dixisset.

Libri multi ab uno scripti.

*Dreux,
in Aurif.* CCCXXXVI. Joannes Fernelius Ambianen-
sis in Praef. Medicinæ ad Henricum II. Galliarum
Regem ait, Galenum scripsisse libros de re
medica supra quadringentos; de aliis discipulis
ducentos quadraginta. Servius Sulpitius de Ju-
re Civili centum octoginta libros edidit, Ma-
gni nominis Ecclesiastes S. Augustinum affir-
mat triginta millia librorum scripsisse. S. He-
ronymus ait, sex millia librorum Origenes
legisset. Alphonfus Tostatus vixit annis tan-
tum quadraginta, & tamen viginti quinque
Tomos edidit. Zoroastres de sola magia vices
centena millia versuum edidit. Plinius lib. 3.
hisl. nat. c. 2. Theophrastus trecenta volumi-
na reliquit. Laertius Chryippus septingenta
volumina scripsit. Suidas, & Volater, lib. 23.
c. 4. Aristarchus Grammaticus Alexandr. sub
Ptolomæo Philopatore ultra centum commen-
tarios edidit. Didymus Grammat. quatuor
millia librorum scripsit. Suidas Eusebius Pala-
stina Episcopus edidit infinita volumina, teste
S. Hieron. de Script. Ecclesl. in Euseb. Mer-
curius Trismegistus scripsit triginta sex millia
librorum, quingentos viginti quinque, ex
Tamblico lib. de Myl. Ægypt. Dreux. in Au-
rifod. p. 1. cap. 7. Ego quidem cenſeo, salva
aliorum ſententia, eos per tot libros aliud non
intellexiſſe, quam folia chartarum (ſaltem
majorem partem) quæ ſicbat ex arborum li-
bris, ſeu tenuiori & corticibus membrana. Quis
enim credat, trium ſæculorum hominem tri-
ginta ſex millia librorum alio ſenſu ſcribere?
eodem ſenſu credo acceptanda eſſe tot volu-
mina.

Inſelix Alvari Luna exitus.

*idem p.
2. d. 8.* CCCXXXVII. Alvarus Luna ab humili for-
tuna ad ſummum pervenit; in præceptis eum
ambitio dedit. Nihil ei ad regnum præter
nomen deſuit. Tandem bona ejus omnia oc-
cupata, ipſe Maſſellatis damnatus, multa ad
ſupplicii locum veſtus eſt. In medio foro thea-
trum, in eo crux alta, & geminæ faces, ta-
pete ſubſtrato, Luoa conſcendens locum, cru-
cem veneratus, anulum ſignatorium, & gale-
rum Amanuenſi puero dedit. Ea fortunæ fa-
cies omnibus lacrymas excuſſit. Erat uncus
ferreus ſublimi ligno confixus; rogat carniſ-
cem, in quem uſum paratus fit? Ille, ut ab-
ſciſſum caput imponatur. Subdit Alvarus: Poſt
mortem de corpora facito, quod lubet; viro
forti mors turpis eſſe non poteſt, nec imma-
tura. Simul doliſcatis tunicis, intrepide ca-
put ſecuri ſubjacet, anno 1453. 5. Julii tri-
ginta annis in aula dominatus eſt, ut nihil a

rege niſi eo arbitrio ageretur, ita ut nec Joan-
nes III. Rex Caſtella veſtem mutaret, eo non
conſcio. Truncus in theatro reſiſtus, pelvi
juxta poſita, ad colligendam ſtipem, qua ſe-
pelliretur homo, paulo ante Regibus potentia
exequandus. Prioribus annis vatem conſultuit,
Id prædixit, Cadahaſſum exitio fore. Et oppi-
dum hujus nominis in Hiſpania, quod ſem-
per vitavit Luna, ſed & ſerale theatrum ſi-
gnificat, quod vitare non potuit.

*Admirandus mendicorum Sinenſium men-
dicandi modus.*

CCCXXXVIII. Legati Hollandi in China *Idem, Hol-
land.* videre mendicos inaudito modo mendicantes; land.
duo enim in ſe ex aſſerdo ruentes ita capita
collidebant, ut ſpectantibus illis horrore in-
citerent, & illam collisionem toties ſolent
repetere, dum ſtipem accipiant; ſi nulla de-
tur, non deſunt ut arietate mutuo, etſi de-
mum mortui humi cadant, quod ſæpe con-
tingit. Ibidem alium mendicum videre geni-
bus innixum, qui ceu ſibi ipſi obrummuraret,
muſſans: deſin caput nigro, ac rotundo ſaxo
illiſit, tanto impetu, ut quaſi terra tremere-
t; & hoc erat alterum, & crudele mendicandi
artiſcium.

Mirum deſperationis conſilium.

CCCXXXIX. Nobilis in Provincia Kiangſi *Ibid. d. 12.*
Matrona, filia ditiffimorum parentum, mari-
to præmature mortuo, ad parentes rediit; ibi
etiam parentibus paulo poſt mortuis, moſta,
ſumptus, & opes omnes in pontem impendit
multis porticibus operosè factum, in quem jam
abſolutum progrediens inde ſe in ſubjeſtum
flumen præcipitavit.

Crocodyliſ rei obſecti.

CCCXL. In Provincia Quangſi Rex Pego *Ibid. d. 17.*
dicitur aliuiſe in lacu, Po diſto, decem cro-
codilos, quibus reos objecit, qui eos ſolos
invadebant, illiſſis innocentibus, qui dein
ſunt ab eo liberi dimiſſi.

Apollonia graviter punita.

CCCXLI. Auſtor eſt Leonius Chalcondylus *Litteræ de
inſcript.*
in Hiſtor. Turcica, & Cuſpinianus in Maho-
mete I. cum Conſtantinopolim obſideret, pri-
marium virum genere Patricium Imperatori
inſenſum ad hoſtem ex urbe proſugum, tradi-
tionem ejus, magna vi auri, & argenti, &
unius filiarum Mahometis optiis paſſum eſ-
ſe; annuit Mahometes, & Kal. Junii 1453.
cum proditor mercedem exigeret, Mahome-
tes immenſum auri, & argenti pondus aſſerri
jubet, & ad eum converſus: Quia Chriſtianus
es, ait, & filiam cum hac dote petis, cutem
veterem te exuere necesse eſt, & juſſit vivum
excoriari.

Cruelitas mariti in uxorem.

CCCXLII. Silvanus aurifaber, nobilem vi-
duam Genuenſem inaudito modo occidit anno *Niſp. Aug.
impreſſo.
1446.*
1446. Nobilis illa pullis ſuis cibum objecit,
accurrit etiam Gallus Indicus aurifabri, &
ſe probe ſarcit, quem illa ſuſte abigens in
pe-

pede laxis. Id ægerime ferens Silvanus acerbe in auctorem invehitur. Fumina fatetur, se fecisse; sed delictum non mereri tantam tempestatem; magis inde furit aurifaber: Intervenit famulus domine, gladio instructus, volens heram defendere: sed mox glaudie eum faber trajicit, accusator, pellitur patria ad tres annos. Minatur ferox homo fœminæ; illa ex arce in urbem migrat; petit conciliari aurifaber; non vult domina. Intra duos annos nil audiunt de aurifabro: ergo domina redit ad arcem, exploratur ab aurifabro, qui eam cum sociis obruit in castello: claudit post se portas, capit famulam, obturat os Strophilo, alligat ad lignum; fœminam vero in sacrum trudent, ducunt in vineam ejus. Ibi eam crinibus apprehendit Silvanus, exprobrans injuriam, alligat caudæ equi a capillis, ita in arca aliquoties rapat: alligat arbori, dexteram partem pedoris amputat, post quadrantem vero sinistram partem. Dein in foream projicit, in qua stare erecto corpore homo possit, & inibi sepeliri. Aperit ei pectus, cor inde eripit, & præ rabie dentibus invadit, & lacerat, deinde sepulchrum terra obruit; & cum promineret solum caput, illum abscondit. Sed brevi post captus Genus, in carcerem conjicitur, forcibus discerpitur, in quatuor partes scissus, & fere eo modo tractatur, quo ipse fœminam excarnificavit.

Cruelitas parentum erga filios.

Primus. CCCXLIII. Manlius Torquatus filium ferri percussit Latino bello, quod contra imperium in hostem dimicasset, nec profuit juveni, quod victor, quod hostilibus ornatus spoliis ad patrem redisset: valuit plus imperii majestas apud Manlium, militarisque disciplina, quam paterna pietas, aut filii strenuitas.

Venia negata causa genuine damnationis.

Sal. l. 4. mala spei. A. 2. 7. CCCXLIV. Anno 1618. e Polonia in Germaniam scriptum, duos in eo regno Religiosos ejusdem Ordinis, levibus initis offenscularum irritatos, aliquandiu odia etiam lethalia diffundisse. Alter ex eis fatali morbo corripitur, & alterum vocat conciliandi ei se gratia; sed is renuit, moritur æger. Seditibus ad mensam religiosus nuper mortui umbra adest, cumque universos oculos obisset, & inter eos capitalem inimicum, eum evocat, atque: *Seclestum caput; & fere causa unica damnationis mee, qui mihi noluisse ignoscere, me quoque offendi, in quo affectu mortuus sum, & ad mecum ivi. Usus ergo meus civis, necum ambulat.* Hoc dicto larva misero elisit animam.

Canonicis parentes ostensi.

Deirol. all. m. d. Marc. l. 2. 9. 30. jell. 2. CCCXLV. Joannes Teutonicus obscuris parentibus, & illegitimo thoro natus, eo doctrinam tamen factus est Canonicus Halberstadiensis a Collegiis vero ob generis, & originis vitæ contemptum, eos ad convivium vocat, & inter alios lepores quarit, nam singuli cupiant videre patres suos. Annuentibus illis, *Lohner Biblioth. Tom. VII.*

malo carmine elicit patrum umbras; ubi alii patrem suum viderunt morionem, alius stabularium, &c. quorum facies fe in paternis adibus vidisse meminerant, suum quoque patrem ostendit pinguem Sacerdotem. Dimissis inde larvis: *Eja, inquit, dicite, cujus patrem nobiliorem judicatis? ex eo tempore omni convivio in eum abstinent, de sua origine pudescit.*

Judicium sapiens.

Nierm. l. 1. c. 20. CCCXLVI. Civis Patifensis, dum Præposito vineam suam vendere recusat, quod bonum esset hæreditarium, contigit paulo post mortuo cive, præpositum duos Scabinos seu Consules adire pecunia corruptos, quos noctu secum ducit ad sepulchrum; terra egesta summa cadaveri in manus dat, quam pro vinea olim obtulerat, & tum ad Scabinos conversus ait: Vos domini, testes estis, quod ille talem summam a me acceperit, quam ille manu tenet, nec contradicit? Dicentibus illis: Testes sumus, pecuniam recipit; ac mane iis testibus adhibitis, vineam sibi vendicavit. Sed uxor æstuerans, nil simile fuisse, pecuniam nec maritum vidisse, recurrit ad Philippum Regem Galliarum; Ille negotium quibuldam committit, qui vineam Præposito adjudicant. Uxor de injuria ad Regem expostulat desperanda. Rex testes citari jussit, quemque eorum examinavit. Primum interrogat, num sciat recitare Pater noster: recitat ille iussu Regis, quo in vicinum cubiculum dimisso, alterum serio aggreditur: sciret focum ita veritatem confectum; quantæ sunt veritatis verba S. Scripturæ; quod si ab eo differant, assum esse. Hinc in genua prostratus totam rem exposuit. Rex vineam vicinæ restituit; Præpositum vivum sepeliri jubet.

Puella lasciva repente mortua, sed salvata.

Idem. CCCXLVII. P. Gregorius Witweiler narravit P. Felici, se eum adhuc Sacerdos secularis ex Italia in Germaniam redire, venisse in hospitium: Filiam hospitis comitatum fuisse ad cubile, sollicitasse se ad flagitium: sed se abominatum facinus, eam tamen non desistisse, sed leviter etiam saltasse, usque dum caput impegit in lecti angulum lignæum, quod impetu, & vulnere extindit fuit. Witweiler hospitem vocat, recensit factum: quin incredulus eum vi retinet, eum in custodia; dum tormenta metuit, apparet filia nostri hospiti patri suo minians, ne advenit illi molestus esset: se in momento illo agonis contritam fuisse, doluisseque de peccatis, & ita damnationem evasisse.

Paupervm spoliis templum edificatum.

Lxx. de imp. chr. l. 2. c. 11. stat. 15. CCCXLVIII. Arsanus Bassa Ægyptius, ut sine magno suo sumptu templum fluere possit magnificentum, proclamari ubique jussit consilium suum: quod opus ut succederet, statuisse se publicam stipem omnibus advenientibus dare, diemque, & locum nominavit. Erat area ingens multorum milium capax; huc infinitus hominum numerus e tota Ægypto,

pro, & regnis vicinis accurrit. Affanos, autem indolentium, & tuorum iugentem vim parari curavit. Ab hac itaque tam vasta area per muros aliquot porticellas ad aliam homines elemosinam accepturos transire iussit, quam ut quisque ingressus erat, statim omnibus vestibus exutus, eas ibidem relinquere, atque indusium, & tunicam ovam accipere cogebatur. Sic e prioris illa area in posteriorem transibat, ignorantibus interim, qui in area remanserant, quid cum illis, qui aream ingressi erant, ageretur. Et licet quilibet veteres panes libenter retinisset, cum soleant eis pecuniam infuere, cogebantur tamen novas accipere vestes, & viam abire. Quibus digestis, mos omnia igne injecto cremari iussit, unde tantum auri argenteique confavit, quantum ad excandam Moscham, cui modo nomen Aromae est, necessarium fuit.

Suspicio adulterii sapienter sublata.

Inno. CCCXLIX. Hogo Hetruriae Marchio ex Huberto seu Adelberio, Wila natus, credebatur ab initio, ex adulterio, natus. Cum enim ab Lotharii Imp. obitu Otho primus Italiae Rex inauguratus esset, & forte huius iram Hubertus, incurrisset, in Pannoniam profugit: neque inde abscessit, quam, reddita, denuo Othonis gratia. Interea uxor, quae absente marito, sapienter republicam gubernabat, & marito ante ejus abitum gravida, filium peperit: quem reversus Hubertus videns, ut alienum rejecit, & Wilam adulterii ream accusavit; sed res explorata innocentem probavit. In amplissima domus area conventus hominum longe frequentissimus est habitus, & Hubertus in promissa turba, nulla subsellii, aut vestium veritate dignoscendus, federe iussus. Puer continuo solus dimittitur, qui aliquantum in magna multitudine nemini, alludens, tandem ad Hubertum pervenit, eique, perinde ac patrem agnosceret, blande adhaesit. Ita infamia absterfa puerum pro filio habuit.

Principis optimi qualitas.

Epiph. CCCL. Idem Hubertus privato habitu sepe, suorum subditorum coetibus immiscuit ignotus, & de imperantis domini rebus obloquebatur ipse, ut iustas de se, ac proceribus querelas eliceret, & emendaret. Hinc optimi vocabulum promeruit, & tandem a Marchione Dux est creatus Romae.

Mira mendicis ditatio.

Nic. Epist. CCCLI. Opifex re in Medicos omni longo morbo impensa depauperatus, cum aliquando famelicus mane oberrans Romae forte ad templum venisset, ubi tunc Divi illuc culti Natalis dies celebrabatur, inter alios, qui pro more solebant aram maximam osculari, ac donum illic offerre, ipse osculo illo tantum nummorum ore accepit, quantum os capere potuit, & abiit. Quibus nummis cum ligulas, acus & huiusmodi mercimonia coemisset, statim cum quaestu divendit, & pretium rursum in alias merces expendit, unde pauper sedat.

ditior; ubi ita profecit, bona fide tot ad templum illud nummos retulit, quot ante osculo abduerat: cumque Sanctum deinceps pro Patrono ad res omnes adhibuit, fuitque exin nunquam egens.

Crudele spectaculum gratum.

CCCLII. Anibal, cum fossam sanguine humano plenam vidisset, dixit: O formosum spectaculum! Volebat sub divo Augusto Proconsul Asiae, cum trecentos una die securi percussisset, incendens inter cadavera cultu superbo, quasi quiddam magnificum conspicendumque fecisset, exclamavit: O rem regiam!

Opera parva.

CCCLIII. In nuce inclusam Iliadem Homeri in membrana scriptam tradidit Cicero. Idem fuisse, qui pervideret 135. millia passuum, Strabonem dictum, solum in Punico bello a Lilibao Siciliae promontorio, exeunte classe Carthaginis portu, etiam numerum navium dicere. Callistrates ex ebore torficas, & alia parva fecit animalia, ut partes earum a ceteris cerni non possent. Myrmecides quadrigam ex eadem materia fecit, quam mulca integretis alii, fabricatam; & oavem, quam apiculae sinus absconderet.

Tithisaurus inventus causa fatalis tristitia.

CCCLIV. Rusticus, cum thesaurum reperisset, cum apud se retinens, in tantam melancholiam & tristitiam incidit, ut paulatim praecore angore & nimia sollicitudine, quod nefcisset, quid de illo faceret, contabescens, tandem expiravit; rem autem, quam narro, vere contigisse, mihi constat certo, ait S. Theresia.

Violati fœderis poena.

CCCLV. Refert Orosius, quod, cum Romanis mississent Legatos ad diversas gentes, quas nominat, ipsaeque eos recepissent in pace, data utrinque fide; subita seditione & proditione irruentes in eos, in suis civitatibus occiderunt. Ad huius perjurii detestationem sanguis & scisso pane a Romanis erupit; animalia etiam domestica & cicurata cum ululatu ad montes & silvas oberrabant. Milites autem illi omnes, cum suo Imperatore Alvio & Pompejo in campo visis & occisi sunt, exceptis quatuor milibus, qui ad alta montium confugerunt. Dei tamen iudicium non eluserunt. Nam lapidum instar congelati, & immobiles facti, ita obliquebantur, ut erecti stantes viderentur vivi, dentibus & oculis ab eis descenditibus in terram.

Nomen Patris sub aure prolis.

CCCLVI. Nobilis Juvenis, qui Bruntruti studuit, ex utero materno paternum nomen secum natum protulit post aurem expressum. Mater enim illius ante conjugium ita sponsum allicitum amabat, ut, quicquid manu arripere, in eo statim sponsi nomen inscriberet. Prægnans postea, forte terribi, aurem frivicit, quo contactu id nomen, quod animo intuebatur, tactu elegantius impressit.

Alro.

Astrologi mendacium falso refutatum.

*S. Ber.
Santo. S. J.
S. J. S. J.*

CCCLVII. Astrologus aliquando mæsto vultu visus, rogatur a nobili viro, cui ita tristis esset; cui respondit, se tristari, quod pravi-
disset, eum intra annum moriturum. Hinc do-
minus ille mæstus cepit decumbere, sola tri-
stis formidit. Hoc ubi miles nobilis audivit,
& intellexit, morbum ex Astrologi prædictione
provenisse, Astrologum rogat, num verum sit,
eum intra annum moriturum. Annuentem
iterum rogat, ecquando ipse esset moriturus
Astrologus? cumque alter diceret post 14. an-
nos, illico eum gladio confodit, & mendacem
ostendit. Eo nuncio æger lætus, posito metu
convalluit.

Oratio Dominica astu delata.

*Idem. S. J.
S. J. S. J.
S. J. S. J.*

CCCLVIII. Quidam triginta jam anno na-
tus, a Sacerdote, cui fuit confessus, dicere
Pater noster iussus, dicebat se nescire, nec se
adisse unquam scholas; oburgatus a Sa-
cerdote, respondit, se nunquam posse addi-
scere. Tunc Sacerdos ex eo quæsit, quid
dare vellet eam orationem docenti; cumque
alter diceret viginti ducatos, ait Sacerdos,
se illum velle docere intra annum, sed ea
conditione, ut singulis, quos ad eum esset
missurus, mutui loco daret tres frumenti mo-
dios. Quod si intra annum didicerit *Pater no-*
ster, ab iis frumentum non repetat; annuit il-
le. Igitur Sacerdos pauperem unum ad eum
misit, ut peteret duos sextarios frumenti,
& diceret ei, se vocari *Pater noster*. Alio die
misit alium, qui se diceret vocari, *qui es in*
calis, & sic alios, donec absolvit *Pater no-*
ster. Avarus fideliter nomina debitorum reti-
nuit, & finito anno videns, quod Sacerdos
nihil diceret, aut doceret, uti promiserat,
omnes pauperes ad iudicem vocavit, ac fru-
mentum repetiit, quod tamen ne darent, jam
ante a Sacerdote fuere moniti. Adiunt illi,
ac se monitos a Sacerdote ajunt, ne quid
darent. Sacerdos citatus rogat avarum,
quid ei cum pauperibus illis, quorum no-
mina nesciret. At ille dixit, se probe cal-
lere: Sic enim, ait, istum vocari *Pater noster*
& hunc *qui es in calis*; & sic de aliis. Tunc
Sacerdos ei dicit: An non tecum ita sum pa-
tulus, ut, si te intra annum docerem *Pater no-*
ster, frumentum esset istorum? Objicente al-
tern, toto anno sibi Sacerdotem nunquam ef-
fuisse locutum; nec docuisse *Pater noster*, respon-
dit: Hoc est *Pater noster*, quod didicisti in
nominibus debitorum tuorum. Et sic triticum
perdidit, & didicit *Pater noster*.

Convivium funebre laetum & insanum.

*Engel. in
Pav. in
off. Corp.
Christi
m. S. J.*

CCCLIX. Anno 1655. in Principis Acatho-
lici funere constat impensas boves 170. vitulos
330. verveces 800. porcellos Trojanos 400.
juvencos 128. agnos 6000. sues 100. gallos In-
dicos 300. capones 400. anseres 600. gallinas
11000. pullos gallinaceos 12000. ovorum 23000.
butyri centenarios 1000. plausura vini 400. ce-
revisie urnas 3000. salis modios 100. lucil pi-
scis centenarios 600. carponum 3000. præter
feras, apros, cervos, lepores, cuniculos, per-

dices, turdos sine numero. Pretio horum om-
nium quinquaginta millium & ducentorum
florenorum belluaria stetit summa; nec tamen
ultra triduum duravit.

Convivium ex meris cerebellis avium.

CCCLX. Carolus V. ut ex P. Vivero ipse
accepit (ait Engelgr.) Franciscum Galliarum
Regem Madridi excepit, dum centum lances
argentens mensæ ejus inferri iussit, non nisi
cerebellis avium instructas; alias insuper cen-
tum aureas, totidem porcellanas, omnes ce-
rebellis avium instructas. Mensisque remotis
Regem per duodecim conclavia deducit, ha-
rum omnium volucrem plumis convellit.

Amor insanus mariti.

CCCLXI. Joana Regina Castellæ & Ara-
goniæ, maritum suum Philippum I. Pulchrum
nomine ita dilexit: ut nunquam a corpore ejus
jam mortuo potuerit separari; in dies enim
sarcophagum aperiri jubebat, & secum ubi-
que asportari voluit. Huic olim Philippo Re-
gia magnificentia Hispaniam ingredientem, ve-
tula quædam vaticinata est, magis illum post
mortem, quam in vita, ambulaturum.

Templa plurima a Regibus Hispaniæ adificata.

CCCLXII. Scribanus Solit, in præfatione
alloquens Philippum IV. ait: Memineris, te
ab iis venire, qui in solo occidente supra fe-
stua viginti templorum millia distissima pietate
exstruxerunt; & Jacobo Aragonio, qui solus
his mille templa Dei Matri adificavit.

Helvetii Austriacorum osiores.

CCCLXIII. Narrat Spondanus Annal. Eccl.
ann. 1454. n. 14. pag. 30. Helvetios adeo o-
dissi: nomen Austriacum, ut audire non pos-
sint; & si quis de iis bene loqueretur, aut o-
stenderet, eis se fidere, fuisset sine judicio oc-
cisus; ejus insignia gentis ex omnibus locis
sacris & profanis abstrahere. Et quia Duces Au-
striæ gestant in galea pavonis caudam, nullum
ipsum in tota terra sua pavonem patiuntur. Si
quis in pileo gestasset pavonis pennam, sine
quæstione interficeretur.

Monile pretiosum.

CCCLXIV. Carolus IX. Galliarum Rex pretio-
sum monile illustri femine donavit, hisce Gal-
licis verbis inscriptum: Qui m' a n'a faute de-
vient: id est, qui me habet, nullius eget.

Mixta luxuriæ in maritum dilectio.

CCCLXV. Rodericus Sanctus sic scribit: Cum
Eduardus primogenitus Regis Angliæ
transfretasset ad Christi sepulchrum, prodigio-
rie Mauri alicuius intoxicato gladio percussus
fuit. Frustra consulti Medici, vulnus coale-
scere nequibat: factus domum deferitur: &
ecce uxor Filia Regis Hispaniæ vulnus cura-
vit, quotidie id lingit, & fugit virulentum
illud vulnus, & tandem exfluxit, dum convalluit
maritus.

Idem.

Psig. 1.4. CCCLXV. Depulso Cloemene Spartauorum Rege ab Antigono Macedonum Rege, cum is in Ægyptum ad Ptolomæum Regem se recepisset, ac Pantheum sequi uxor uellet, a parentibus prohibita, magno studio servabatur. Cæterum ipsa assu ingenti adinvento equo, ad mare nosse se contulit, atque incognita namve conscendens, in Ægyptum ad virum peruenit, amboque illic vitam peregrerunt.

Lasse capræ educatus, ut capra saltans.

Fœclig. Sep. 1.3.4. Dep. 1.1. CCCLXVI. Testibus oculatissimis & locupletissimis acceptum est, virum religiosum & optimis moribus imbutum, in publico valde moderatum & modestum, cum se solum crederet, remotis arbitris inslar capræ saltasse, & cucurrisse: rogatus causam, ait, se capræ lasse euititum.

Assatram latronum.

111. de S. Loure. CCCLXVII. Fertur Sixtus V. initio Pontificatus sui ad terrendos & expellendos Bannitos, cohortem equitum intrussisse, qui eos infestarentur, & vivos in urbem deducerent. Primum quidem, qui in manus venit, vinculis attineri in carcere iussit, donec secundus comprehensus esset, quocapto, statuit, ut luculento igne exstruere, primus veru infingeretur, atque ab altero veru verti, & socium assari. Cumque tertium cepissent, iussit secundum assari a tertio &c. Ita grassatores a scelere revocavit.

Æsopi deformitas.

Æsop. 1.1. CCCLXVIII. Æsopus aliquando sacerdotibus Dianæ conaculum dedit, & viam in urbem, quam petebant, ostendit. Altera nocte vidit in fornix fortunam sibi adstantem & linguam solutam, ac fabularum doctrinam sibi datam. Quia aliquando præfectum agri reprehendit, quod in operariis tam esset acerbus, is Æsopum apud herum traduxit, ceu monstrum, quod ominose loqui prompte subito cœpisset: Herus igitur villico illi, cui Zenas nomen, Æsopum donavit; Zenas mercatori voluit vendere: sed cum is Æsopi deformitatem damna- ret, ipse Æsopus: Eme me, inquit, erit aliquis mei usus: si pueruli domi flenti, ac turbulentum sunt, eis pro larva ero. Emit igitur tribus obulis Æsopum, qui cum primum fuit in domum ductus, flentes forte puerulos aspectu compevit.

Hortulanus natpura virgine.

111. de S. Loure. CCCLXIX. Idem præfente hero olitoris quæ- sitionem, quam herus est Philoſophus dissol- vere nesciebat apte expedit: rogatus enim, cur olera a se plantata, est solerter curata, & irrigata, tam lente provenirent, cum ali germina, & zizania sine ulla cura, & cultu sponte nascerentur. Respondit, non ut Xanthus ad divinam providentiam confugiens, sed, mul- tier, inquit, cum ad secundas nuptias iverit, liberis ex priore viro susceptis, si virum quo- que nanciscatur ex priore uxore liberos ha- bentem, quos ipsa filios adduxit, horum ma-

ter est, quos autem reperit penes virum, ho- rum est noverca. Et multum interest; suos enim amanter, & sollicitè curat, alienos odit, & cibos imminuit, ac suis dat liberis. Ita & tercia eorum, quæ ipsa ex se genuit, mater est; quæ autem tu plantas, horum est noverca: ideo quæ sunt, ut legitima magis nutrit, ac fovet; a te autem plantatis, ut spuris non tantum alimentis tribuit.

Major ostella, quam uxoris in maritum, fidelitas.

111. de S. Loure. CCCLXX. Xanthus Æsopi dominus alibi conviva, Æsopo de mensa analeſta meliora de- dit, uxori terenda, dicens: Hæc benevolæ mæ- trade; at ille domum reverſus, heræ quidem illa exhibuit videnda, sed addidit, hæc non ad ipsam, sed ad benevolam Xanthi spectare, & catellæ omnia obiect; rogatus ab hero, an iussa fecisset, respondit, omnia se benevo- læ ejus dedisse. Reverso marito uxor expro- brat, se cani postpositam, & divortium cogi- tat, & petit. Xanthus miratus, ait, se ipsi cibos misisse. At Æsopus rogatus, cur id egis- set, dixit hero: Hæc catella tibi bene vult, uxor autem tua ad quamvis offensam convitia- tur, & abit. Canem si verberes, expellas, non tamen discedit, sed oblitus tibi iterum blanditur. His tamen illa nihil mota ad pa- rentes redit. Tum Æsopus: An non recte dixi, canem tibi melius velle; quam conjugem? Post dies aliquot rogata uxor a Xantho, ut rediret, cum nollet, Æsopus herum consola- tur, promisit, altero die se illam adducturum. Igitur ad forum ivit, & gallinas, alique ad convivium parandum emit; & cum tranſiret heræ suæ domum, ignorare se simulat, in ea heram manere. Et cum in quemdam e domo illa incidisset, rogabat, an aliquid ad nuptias utile domesticis possent sibi vendere. Illo au- tem, cui nam opus esset, interrogante, Xan- tho, ait, qui cras uxorem ducet. Eo vero a- ſcendente, & uxori Xanthi hæc nuntiante, illa proptere ad Xanthum rediit.

Cur ovis ad mortem taceat, sus clamet?

111. de S. Loure. CCCLXXI. Æsopus joco rogatus, cur ovis ad eadem traſta non clamaret, sus autem ita vociferaret? respondit, quia ovis affueta mul- geri, aut lanæ causa tonderi, non obloquitur, sed tacite sequitur, necetiam arrepta pedibus aliquid grave suspicatur; sed sus, qui neque mulgetur, neque tondetur, neque oovit ad ho- rum aliquid se trahi, fed carnes suas tantum æſui esse, merito vociferatur.

Gula vitem facit.

Engelger. Dom. 2. Epiph. 5. CCCLXXII. Gallinæ viſo pavone ſetere at- tonitz: At ubi viderunt eum ſubmiſſa cauda, aſcendit oportuno conſpeſſo, in eſcam, & in potum ferri, illico quaſi ad æqualem ſibi æ- vem advolant, & pia familiaritate eum con- temnunt. Idem contigit viro Eccleſiaſtico quandoque, qui in convivio aſſidens, ubi mu- lieres, ac puellæ multæ erant, cum ante eſſet venerabilis, ubi poſtea eis aſſedit, & in ci- bos, hauſtibus frequentes ſe eſſudit, omnium ſauit.

sanitates eibit, jam contemptui, & risui est.

Propinatio in sanitatem elusa.

Id. S. 4. CCLXXXIII. Quidam hausti sanatorum se urgenti vicissim ingens frustum panis obtulit: Ede tu, inquiens, ad sanitatem meam; ego bibam ad tuam. Tu hoc non potes; nec ego illud.

Crudelitas execranda.

Id. Dom. 6. Eriph. 5. 2. CCLXXXIV. Wenceslaus Rex coquum ob capum minus bene assatum iussit capi inflar veru ad ignem torrer. Ocho Antonius montis Ferrati, & Urbinatum Princeps, puerum, quem in cubiculi ministerio affumperat, resinato linteo atque sulphure perfuso involutum vivum in candela morem consumpsit, quod hora praefixa se non excitasset.

Conjugalis amor.

Id. Dom. 6. Remp. 5. 1. CCLXXXV. Cyrus Rex Persarum aliquando ex Tigrane Rege Armenia cum conjugis captivo quassit, quid pro conjugis redemptione in tyrum offerret? Cui confestim Tigranes: Integrum, ait, regnum, o Rex, si haberem; quod quia fors abstulit, libens sanguinem, & vitam dabo. Eo responso mire captus Rex, ambos liberos dimisit, ac Regno restituit. Domi dein Tigranes familiariter e conjugis quassit, quid de Cyri prudentia, & regia ejus munificentia videretur; num omnem aulae apparatus probe observasset? cui illa: Ex quo tecum, inquit, in vinculis fui, ita me devinctam habuisti, ut nunquam oculos aut mentem in alium deflexerim, quam in eum, qui me valuisse suis sanguine redimere.

Rebeller puniti exemplum.

Id. Dom. 6. p. 8. Paj. 5. CCLXXXVI. Petrus Rex Aragoniae, ut regni turbas sedaret, seditioso parentis liberis, ne paria auderent, in exemplum proposuit. Ideo Principes sibi rebelles in palatium acclivit, deliberaturus cum eis, quis campanam conflare posset, cujus sonus totam Aragoniam pervaderet. Convocati Regis consilium risu explodebant. Sed Rex cujusque sensum velle se explorare respondit: Et illico quemque in secretum cubile admissum capite plecti, & trunca cadavera in peripheriam ad campanae formam constitui iussit. Supererat Princeps a Rege primus, qui cruento hoc spectaculo attonitus, rogatus fuit, quid huic campanae deesse censeret; cumque haerere, iussus dicere sententiam, tandem timide dixit, malleum ei deesse. Cui Rex: Tu eris, & max capite plectus, in medio locatus, malei vicem explevit. Tum Rex ad interfectorum liberos conversus, iussit parentum eos malo sapere, quod & fecerunt.

Amor infans adulteri.

Id. Dom. 6. p. 8. Paj. 5. 1. CCLXXXVII. Gallus quidam primaria vir nobilitatis, captus amore conjugis nobilis eujobilitatis Belgae, quae vicissim, & ipsum amabat: cum intellexit, amasiam suam a conjugis viro in Belgium reduciam obisse, ipse quoque se perimere statuit, sed famuli obstitere. Nihilominus ille e Picardia Antuer-

piam properat, ubi tumultata erat. Postquam ei lacrymis, & suspiriis cerebris parentavit, Aegypti solitudinem sibi elegit, ut eremum illic ageret: duplicem iconem amasiae suae desert, viventis, ac mortuae. Ceterum itineris tempore quotidie bis, mane, & vespere pronus utramque effigiem adorabat, miscebatque varia amantium colloquia; famulo item imperarat, ne alios quam de illa sermones secum haberet. Dein alteri servo imperavit, ut saepius se saluaret amasiae nomine; praeterea, quoties accumberet mensa, semper ei propinquant haustum ad sanitatem amasiae jam defunctae. Postquam cum utroque famulo in Aegyptum venit, exstructo facello, appendi utramque iconculam inter effigiem Christi crucifixi, quam etiam tunc quotidie, ut divam calis illatam, adoravit. Tandem vi doloris exhaustus, Veneris, & Daemonis martyr obiit.

Beneficentia severitate potior.

CCLXXXVIII. In Flandria vir quidam rustico occurrit, qui asinum sacco onustum fuisse agebat passum, nec tamen quidquam profecit. Risit alter, & objurgat ob savittem: tum alium ei modum ostendit asini urgendi. Inde ex agro avenae manipulum colligit, & scipioni suo alligat: ita asinum conficiens, ad exiguum distantiam ante naves asini fasciculum praetensum gestabat, quam avenam dum asinus prensare nititur, alacris profecit. Ita edoctus rusticus, ei gratias egit.

Horologium amittendum.

CCLXXXIX. Puella amantis cineres, quem vivum fuisse deperit, studiose collegit, & vasculis inclusis pro clepsidra adhibuit, noctes, & dies ad eam lacrymans.

Ambitio elusa.

CCLXXX. Praetatus, cui proprium est viridem portare galeum, inhiabat purpureo quem ut obtineret, gratiam nepotis Pontificis gratioso munere captare studuit mittens in argento immatura, atque omnino viridia cerasa, hoc lemmate margini adscripto: *Te sole rubescere gaudent.* Responsum accepit, cerasa sua nimis magna in umbra sita esse, & a multis majoribus obscurari, & obumbrari. Unde videt altiores se, ac illustriores sibi praefereudos.

Honor ridiculus.

CCLXXXI. Oppidani quidam transeunt Carolo V. vias cum adornare, patibulum ramis amone contexterunt, atque inde furis cadaver dependens pretiosis vestibus induerunt.

Amici vestis ad quidvis impetrandum adhibita.

CCLXXXII. Artaxerxes, Theridata mortuo, sibi praeter ceteris aulicis charo, vehementer doluit; quem dolore ut leniret, a conjugis Regina petit, ut quando acciperet, & quidvis obtentura venire cuperet, Theridatis vestibus accederet induta, ut, cum aliter non posset, sic saltem sub imagine, quem mortuum lugebat, videretur intueri, quod Aspasia uxor non

non invita fecit, ac in togis Theridatis purpureis aureisque tiarīs coram Attaxerſe identidem apparuit.

Occupatio terræ calī aſpeſſum impedit.

10. Dom. CCCLXXXIII. Dum Dux Albanus in Germania luculenta victoria, deſiſto Duce Saxonie, potitus eſt, per Galliam iter inſtituens, Franciſcum Regem ſalutavit, qui ex eo quaſiſſit, an verum eſſet, in eo prælio duos in exercito ſoles viſos? Cui Albanus reſpondit, ſe tunc ita fuiſſe occupatum in terris, ut non viderit, quid in calis ageretur.

Principis aſpeſſus ſolum deſideratur.

Relatio privata. CCCLXXXIV. Anno 1668. Monachii tranſeunte Ser. Eleſtore in curru ad templum S. Petri, in angulo plateæ ſe ſiſit Hiſpanus pauper; quem cum vidiffet Ser. ex Aulicis unum voluit ea eo perconari, num quid a Ser. vellet? negat ille, ex Hiſpanica verecundia mendicandi, ſe aliquid velle; cupere ſe tantum a Principe videri. Rogatur iterato, ſed iſ ſemper reſpondit, non aliud ſe velle, quem ut a Principe videatur. Tum demum Ser. illi ducatum miſit, facile aſſecutus, quid ea tam ſuperba modèſtia ſibi vellet. At Hiſpanus gratias egit maximas, non tam quod a Principe eſſet viſus, quam quod ipſe nummum aureum in ſua manu vidiffet.

Mulieres ob Regis Perſici aſpeſſum trucidatæ.

In Reſ. priv. CCCLXXXV. Rex Perſarum, qui P. Piſſel humaniſſime accepiſt, quinque mulia uxorum alit, quæ regina vocantur. Regia ejus intra parietes auro mero, & argento fulget. Muri ſunt ex lateribus ſole coctis, noſtris tamen duſiores. Quoties animi cauſa Rex exit, ad tria vel quatuor miliaria quinquaginta vel ſexaginta milia hominum in comitatu habet. Ille prodeunte nulla mulier audent comparere; quare incolis terræ, per quam ire vult, per decretum indicatur, Regem tranſiſſurum: quo accepto omnes formiſas occidunt. Si quæ autem teſcia occurrat, ſtatim maſſatur ab Eunuchis. Toto tempore, quo Rex prandet, luxu Perſico cibi inferuntur, tamdiu donec Rex ſurgat. Comedente Rege, & ſatrapis, licitum eſt adſtare pauperibus, qui nullo reſpectu habito comedentium ſcutellas invadunt. Sunt Perſæ in pauperes valde liberales: ſiquis enim illorum comedat panem, & adſtantem ſuum videt nollum habere, ſuum diſcindit, & diſmidium dat ſamenti.

Matrimonium filie male impeditum.

Ex liſtis Paris. Acad. CCCLXXXVI. Pariſius Præſidi Parlamenti duæ grant filiz, quarum natu majorem probatur nobilis quidam Gallus; parent verumolens conſentire, perſuadet filie, ut per annum ſe recipiat in Conobium S. Mariæ Magdalene, tum fore ſe conſenturum. Pareſt illa. Hoc advertens nobilis, familiaris factus juniori, ac præſentens alteram ſorem eſſe in Conobio, matrimonium ei perſuadet. Peractis nuptiis natu minor inſiſti majorem, quæ ita ægre hoc matrimonium tulit, ut litteras ad parentem dedit: Mi Pater, cum frivo-

la, & inanis ſpes in deſperationem me adduxerit, animam meam, ac me totam Diabolo tradidi. Litteras dat forori, patri tradendas. Illa vero ex oblivione vel negligentia alioſo primum die tradit. Ut autem parens legit, ad monaſterium accurrit, ut malum præveniat: ſed jam fuſpenſam in conclavi reperit. Iſa litteræ Pariſi datæ 1654.

Peſtes admirandæ.

CCCLXXXVII. Anno 1656. Neapoli intra ſeſemſtre peſtis in ſola ea urbe trecenta hominum milia fuſſit. Valentini in Hiſpania anno 1648. peſtis ſubito exorta, primo tantum ſutores invaſit; & nullum alium; tandem omnes illos, qui crepidis calceisque ab iſs coemptis uterentur, adorta eſt; tum totum regnum invaſit. Compertum tandem fuit, navim Algerio ſolis coriaceis ſuberbuſque oſiſſam non iſa pridem appulſiſſe, quæ in Africa, vehementer peſte laborante, contractis contagioſis aſſuſſit, Valentini ſutores, dein reliquos invaſit. Narrat Ingoſſat de peſte Mediolani ſubito orta: eam prino contraxit Aſtituus, dein univerſa civitas, cum ſtrage quinquaginta milium. Origo ſuit funis poſt vetuſſam quandam arcam repetitus, quo olim ante annos vigintiſque veſpiliones uſi ſunt ad ſepeliendos peſte abſumptos. Fuit ſub Agathonis Pontificatu prodigioſa peſtis; Demoni ſpectabilis viſus ei domos contis impetere, tot ſunerum elatione, quot iſus dediffet foribus, & tanta ſui veneno viſ, ut ad oſitationem, aut ſternutationem homines conciderent exanimis. Unde ea eo tempore moſ invaluit, occidant aut ſternutanti ſalutem precari. Anno 1617. peſtis Neapoli ſexaginta milia infantium fuſſit, præter innumeros alios. Mediolani Monialis timore peſtis, quæ tamen monaſterium tunc mundum invaſerat, a cæteris ſeparata intra cubiculum ſuum ſe reſinuit, omnium occurſu & alloquium fugiens, & ſalubri odore cubile complens: at cum neceſſariarum rerum comparandarum cauſa aliquando egreſſitur, aperta reſiſta janua, reverſa ſeſem in leſto reperit, quæ fugata, dum leſto ſe commiſſit, peſte correpta, poſt triduum moritur. Cauſa mali intellexit ex agra, occiſæ ſeſes, & monaſterium ab omni contagioſo immune fuit. In urbe quadam Italia (Sennas alii putant) pueri & platea ſudentibus, corvus in forum devolans a cætero agmine, magna puerorum latitia excepiſſus fuit, & dum de præda, cujus ſit, comendunt, pennas ei evulſas in ea contentione domum quiſque ſuam tulit. At pueri ſtatim male habere, & omnes, qui eorum curam habere. Vagat inde lues per urbem, & funera, non ſine metu exterminii, opem tulit B. Virgo a civibus invocata.

Veſtis Imperatoris loco præſidii.

CCCLXXXVIII. Cum Mahomet. II. in Hungariam veniret, deditiſſi Chriſtiani ex oppido Keſſchemit ei domo miſere oſo, oves, 100. boves, 11. currus panibus onuſſos, rogatuſque ab eis eſt, ut vellet hominem miſtere, qui præſidii loco adverſus Turcas equites ſe deſen-

Arboreſ. Kieſſer. de peſte.

Reſeter. Dom. 3. poſt Epi. 6. con. 11.

defenderet regis nomine. Is vicissim eis misit 300. ducatos, & vestem auro intextam, ita se & sua servarunt. Quoties enim turma equitum adventit, toties Prætor loci eam vestem, uti Mahomet jussisset, induit, sc. se illis in ea ostendit. Tunc equites omnes, equi descendentes, rogant itam reverenter osculati sunt, ac ære suo rogarunt liceat sibi annonam emere, ac illic nullius offensa pernoctare.

Reverentia Præceptori, & Idolo exhibita.

Wess. de
Magis
in rebus
magis illu-
dine.

CCCLXXXIX. Neiche, sive Regulus de Tangeor in Regno Madure, mire in deos superstitiosus, mense Decembri solet lectum duabus ante solis ortum horis desorere, & in conclave Idoli sui ingressus, ibi tres, aut quatuor horas post ortum moratur. Hic locus est deliciarum ejus, quo toto tempore se occupat in floribus supra caput Idoli sui spargendis; qui ne desint, ex remoti regni partibus curat afferri, quotquot possunt reperiri, quantum fieri potest, omnes recentes. Interim in hoc silentio Regis tanto foris sunt ministri cum variis arte factis. Ignibus, magno strepitu Idolo adstrepentibus, ut ea, quæ Rex orat, largiatur. Cibi & victus Regis eo mense a nullo alio possunt parari, quam ab ipso Rege, qui suis manibus coquit in vasis aureis, & argenteis. Ea omnia nemo alius, quam sœmina illi præ aliis dilecta, subministrat, eo mense carne, & pisce abstinet. Eo tempore facit solemnem supplicationem, suumque Præceptorem in secreto jubet ferri, in alio scilicet ejus crepidæ, ante: quas Rex thuribulo in manus sumpto per totam urbem incensum adolet. Neque hic solum suum Magistrum Rex extollit, sed quoties intrat, & exit palatium: regium, a viris gestatur in humeris, seu Idolus: Et Brachmanes tenent eum semper incenso coherere. Unde ita clatus est Magister, ut se pro Deo haberet, sc. Regi indignaretur, quod ante mortem ei promitteret, in signum grati animi procuraturum non solum orationes, operaria, sed solemnes etiam exequias, se enim, cum Deus sit, precibus non egere. Nihilominus Rex mortuo habuit solemnes exequias, qui ipse ab una civitate digressus in aliam venit, scilicet Tangeor, ut illic anniversarium ejus celebraret.

Sequi dominum, mercede dignum.

Wess. in
suis Cir-
cumfere-
tis, 4.

CCCXC. Vir nobilis plures annos servum habuit, quem tandem sine culpa prope nudum dimisit. Delatus ad Judicem, deque injuria postulat, cum diceret, servum sibi nihil aliud præstitisse, nisi quod, ibi a pedibus suisset, idque per sex annos, nec aliud laborasse, cum lata est a Judice sententia. Si nihil pararet obsequii faculum sex annis præstitisse, heum sequendo, ipse quoque per totidem annos post famulum iret, aut justam illi mercedem persolveret, quam illico præstitit.

Fur a mortuo fugatur.

P. Cædemon
de k. 3.
p. 10.
Nep.
telle.

CCCXCI. In Suevia nostro ævo fur mortuum eundem tumbam subibat, cadaver vero ipsum in angulum abiecit, ut furari liberius valeret. Cumque alii putarent, se mortuum

efferre, vivum extulerunt: qui dum se in tumba movet, omnes a se terrore illo fugat. Inde egressus fur, cum dilapsis omnibus, se videret posse furtis impune vacare, videt repente in angulo abjectum cadaver se movere, quoviso fur territus, dum per domum, & publicam plateam fugit, omnibus inspectantibus, cum, cadaver, ut erat involutum, tam citato cursu insequitur: ut extra urbem uterque egressus, nullo deinceps vestigio, ac indicio potuerit deprehendi.

Adulatorum incepta.

CCCXCII. Dionysius junior, & ipse habuit adultores, hi simulabant, se non acute videre inter cœmandum, quia Rex non erat perspicax, cibosque appositos palpabant, quasi non videntes, donec Dionysius manus in lances porrexisset. Cumque saepe esset spure solutus, faciem suam, ut conspiceretur, porrigebant, sputumque ejus, ac vomitum lambentes, melles dulcius esse dicebant.

Atheniens.
L. 6. c. 6.

Alexander M. certando in potu mortuus.

CCCXCIII. Alexander M. Rex certans potu, cum certaret cum Prothea quem ante provocaverat, postea provocatus ab eodem, egregie quidem bibit, non tamen ferre potuit, sed poculo e manibus demisso in pulvinar decubuit, qua ex re mortuus est. Plurimum bibebat Alexander, ut ob temulentiam sapius duos dies dormiret, ac duas noctes.

Casus docuit aqua vinum miscere.

Id. L. 22.
c. 2.

CCCXCIV. Cum vitis in Græciam a Bacco & mari rubro fuisset allata, & multi mæzaco vino immodice usi insanirent, & capite postea laborarent, casusque docuit vinum temperare. Cum enim aliquando sub diu biberet imber ingruens convivium dissolvit, craterem vero exiguum, in quo aliquid vini supererat, relictum aqua implevit. Serenitate reversa etiam ipsi reverſi, vinumque mixtum gustantes didicere sine noxa capitis mixtum vinum bibere. Hinc post coenam primum poculum Jovi servatori, qui ita depluit, consecrare solent.

Libri monitores Principum.

CCCXCV. Demetrius Phalareus Ptolemaum Regem hortatur, ut libros de regno scriptos emeret, ac legeret; nam de quibus amici Reges admonere non audebant, esse ea in libris scripta, nec Regum odia timere.

Strabo.
L. 17.

Fortitudo filii.

CCCXCVI. Italico bello Pinenſis juvenis, qui Pluto dicebatur, cum obſessa urbis claustris præſideret, & Romanus imperator patrem ejus captivum, in conspectu ejus constitutum, strictis gladiis militum circumdedit, occisurum se minitans, nisi ite irruptioni suæ præbuiſſet, solus e manibus senem rapuit.

Val. Max.
L. 3. c. 4.

Solatiū miseris sociis habere.

CCCXCVII. Solon Atheniensis, cum ex amicis quendam graviter morientem videret, in arceam produxit, hortaturque est, ut per omnes.

Val. Max.
L. 6. c. 3.

ment subiectarum ædium partes oculos circumferret, quod ubi aliter fecit: Cogita nunc inquit, quam multi iustus sub his testis & olim fuerint, hodieque venierunt, & post sine futuri, & deinde post hac mortalium incommoda tamquam propria desistere.

Delusio a Pictore.

*Eschmolek
rom. nat.
prof.*

CCCXCVIII. Quidam a pictore in Bacchanalibus iubeat faciem suam ridicule pingi. Pinxit, & hominem sibi in speculo ostendit absolutam picturam: tum velut aliquid emendaturus, colores omnes iterum diluto pennicillo absterxit. Sic alter ceu ignotus multa in placitis stultitiae documenta dedit, miraotibus, qui eum spectabant, hominem passim notum ita insanire. Detecto dein errore, ita erubuit, ut graviter ægrotaret.

Famuli crudelitas punita.

idem.

CCCXCIX. Viennæ famulus pictoris clam heri domum ingressus, noctu servum, ancillam, conjugem interfecit: cum autem etiam ad filiolam accederet, illa rogavit, ac dixit: Mi Paule, vitam mihi condona, omnes meas puppas tibi dabo, quam tamen interfecit. Is retractus Ratisbona, demum Viennam, ex cruciatu tormentis gravissimis, omnium tormentorum vim excedere dicebat horrorem, quo concuteretur, si vocis supplicis puellulam meminisset.

Apprehensio quam potens & nociva.

idem.

CCCC. Cardinali cuidam cum medici dixissent, eum melancholia moriturum, nisi se ipsum excitaret; ac ille negaret, fieri posse, ut quis ex sola apprehensione & melancholia moreretur: ut id ei medici ostenderent, hominem mortis reum a Magistratu sibi traditum iusserunt ad mortem se parare: venæ enim sectione & fluxu sanguinis eum perimendum. Contendebant enim coam eo, ceu inter se coram Cardinali disserent, hominem, si ultra sexdecim uncias sanguinis profunderet, mori debere. Igitur velatus rei oculis, simulant se illius venam incidere, & e gutturmio aquam sinunt in subiectam pelvim desluere, ceu sanguis ejus esset, ac uncias numerabant singulas. Ubi ultra sexdecim numeraverunt, reus præ apprehensione mortuus est, & Cardinalis curatus.

Somniorum mira efficacia.

idem.

CCCCI. Nostra ætate Tornaci in Belgio hominis rudis natandi, noctu solitus ambulare in formis, etiam in Scaldim fluvium descendit, dormientem totum flumen sapias tranavit. Vidit natantem aliquis, & obliquesens, nomine compellavit. At ille mox vigil, lapidis inslar submergitur.

Mulier quadraginta annis in Ordine Minorum vivens.

idem.

CCCCII. In Polonia femina clam virum menita jam quadraginta annis apud Franciscanos, ceu Religiosus exegerat; cum quidam & abbas semper mentio suspensus, quod erat, formæ in faciem dixit, sibi persuasum esse,

eam formam esse. Re dein delata ad Superiores fassa est, quod erat. Tunc religiosorum monialium habitu induta ipsam Ordinis solemni deducione ad monialium monasterium fuit translata.

Viri & Vacca nati.

CCCCIII. Fuit adhuc anno 1646. in vivis *idem.* ad lacum Ætonianum vir probus, qui suir & vacca natus: nunquam visus est ridere; cum rogaretur causam mororis, cum gemitu respondit, meminisse, se unde sit natus, quæ recordatio ridere prohibeat. Alibi quoque Monachus & vacca natus, cateroqui prudens, nisi quod singulis mensibus certo tempore furore correptus, in horto manibus pedibusque reptans: gramen inslar vacca carperet.

Filia miserabilis casus.

CCCCIV. Anno 1650. Mense Februar. prope Ingolstadt hospita filiam Ingolstadtium misit panes emptum, & pecuniam puellæ crinibus intexit, adversus pradones, videntibus in duobus militibus, qui illic jam familiares, tunc iterum diverterant. Cumque puella in itu esset, milites illi puellam insecuti, caput ei præciderunt, ac sacco iniecerunt. Eos mox alii tres equites adorti quærunt, quid ferant; cumque illi dicerent, caput vituli so se habere, ac illis pretium offerentibus, negarent illi, caput id sibi venale esse; equites vi succum eis eripuerunt, & mox ad hospitium delati, cum putarent, caput vitulinum se habere, matrem familias coquere id iusserunt. Sed mater mox aperto sacco cognovit filiam suam esse.

Mulier mitabiliter a morte liberata.

CCCCV. Æque recens est, quod prope Viennam Austria contigit. Erant ibi tres latrones infames diu impune grassati, quorum scelus aliud scelus detexit, & punivit. Molitor dives, sed usoris prægnantis pertexus, eam iussit in crastinum secum in sylvam secedere, se muliebrium filiorum saturum ferre in domo eam amplius nolle. Illa tristis & male sibi metuens, fratri, qui venator erat, rem aperit, a quo animata, iussaque est cras maritum sequi, sibi vitam ejus cordi fore. Mane altero molitor uxorem in sylvam tribus latronibus, ut emptam sisset, pretiumque postulat, si puellum & prægnante excindant, 800. florenos; si puellam, 300. numerari jubet. Illi adhuc incerti, quid utero femina ferret, puellæ pretium persolvunt, si puer esset, reliquum addituri. Ita misso molitore latrones nudata muliere, in eam cultros acunt, prius alearum iactu periclitati sortem, quis primus manum admoveret. Interim frater in peregrina veste sororem latenter secutus viso discrimine, latronem primum sternit, alterum altero sclopeto graviter sauciat, tertioque dilapso sororem alligatam arbori exsolvit, ac lento passu redire domum jubet. Ipse præviis ad molitoris aedes, cum repetit pretium parriciale numerantem percontatusque, ubinam soror esset, altero necire absentis causam fingente, inde ad Magistratum properat, & rem ei totam enarrat. Tum molitor in vincula conjectus.

capit.

capitis damnatur. Postridie uxor gemellos parvulos enixa est.

Humanitas Legati Moscovitici.

idem. CCCCVI. Anno 1662. Londini in Angliam a-
grotanti Legato Moscovitico Rex Carolus II.
unum ex Aulicis misit, qui cum suo nomine
salutaret ac solaretur: se, nisi convalesceret,
ipsum ad eum venturum. Tum Legatus: Si,
inquit, in finem Abraham fore, inde Regi oc-
currerem, ne ad me veniret, & tantam hu-
manitatem deprecaretur.

For liberatus, & iterum suspensus.

Exilium. CCCCVII. His annis in Germania quidam
fuit ob furta suspensus, qui, cum penitereunte
rustico videretur adhuc moveri ac vivere, rus-
ticus commiseratione tactus, funem praecidit,
& miserum curru imponit, ut limbi se colligat;
fur jam restitutus sibi a curru desilit, &
alio pergit, actis gratis. Interim noctu obser-
vat, ubi cum curru & equis rusticus divertit-
rat, & clam stabulum ingressus servatori suo
equos aufert. Rusticus mane equos juncturus
curru, cum non reperiret, aliis equis condu-
ctis suos inquit, & in via intelligit, duos e-
quos ab aliquo non procul fuisse abductos; in-
sequitur igitur & assequitur furem, ac restra-
tum reducit ad patibulum, & eodem loco,
unde liberavit heri, denuo suspendit, & occi-
dit.

Suspendi malens, quam vivere.

Exilium. CCCCVIII. Circa annum 1633. cum Sere-
nissimus Elector Maximilianus Brumovii esset,
fuit rusticus quidam ob furta suspendendus,
cui cum in scala fatali jam stanti nuntiaretur,
vitae ei gratiam fieri, nihil inde gavissus, se-
cum agebat: Operose scalam ascendi, nunc si
vivere porro velim, laboriose descendendum
erit: postea primum ad tormenta bellica ve-
henda condemnatus (hoc ei in pœne locum
injungebatur) nolens militiam sequi, jussit se
suspendi, recusatam vitam gratus.

Medicus per Eclypsin ditatus.

F. Henricus. CCCCIX. P. Henricus Rot in Mogore me-
dicum novit, Gallum gente, qui erat Regi ob
artis peritiam gratus. Is, quia sciebat,
Regem cum tota gente superstitione eclypses
observare, ac ut fatales metuere, Regi in
proximam eclypsin suavit, ut purpura se opti-
mam indueret, ac totum se auro ac gemmis o-
neraret: ita enim pestem eclypsis omnem ves-
ti, auro & gemmis adhaeruram. Audiit Rex
momentem, evasit latus eclypsis, quam timuit,
malignitatem. Tum primum Rex dubitare coepit,
quid sibi cum pretiosa veste, & tot gem-
mis agendum esset, utpote caelesti veneno as-
fatus, ut putabat. Medicus autem ei suavit,
omnia esse abjicienda, ac certe ut Rex ea
sibi donaret, ut jam inutilia. Ita Medicus di-
tatus est omni illa auri, & gemmarum copia:
ac præterea, quod tam sana suavit, tria milia
ducatorum a Rege accepit.

Aurum Tolosanum.

Cellius l. CCCCX. Aurum Tolosanum dictum inde,

quod, cum oppidum Tolosanum in Gallia Q.
Cepio Consul diripisset, multumque auri in e-
jus oppidi templis fuisset, quiquis ex ea di-
reptione aurum attingit, misero exitu obiret.

Galli Regis jaſtantia.

CCCCXI. Cum Carolus V. Regi Galliarum scri-
bens, longos titulos a suis Provinciis præfige-
ret titulo ad multas lineas; Franciscus I. tan-
tundem spatii occupavit, eodem Galliarum nomi-
ne repetito: Franciscus Rex Galliarum &c.

Ferculum pretiosum Caſari oblatum.

CCCCXII. Aeneas Silvius narrat, Carolo
IV. Imperatori data a cive Pragensi, accepto
chirographo, auri nummum centum millia mu-
tuo; postridie civis invitatus ad epulum, lau-
teque habitum, illata mensa secunda, & etiam
chirographo securitatis inter bellaria in lance;
aurea Caſari propositio, ita loquitur: Reliqua
Caſar, tibi ac Principibus tuis fere communia
fercula: hoc vero solius Caroli Imperatoris est,
non item Optimatum, aurum, quod mutuavi
nudius tertius, tibi dono, omneque debitum remitto.

Ferarum captives vita non privandi.

CCCCXIII. Ferdinandus I. Imperator præcepit,
ut ferarum captivis oculi eruerent: cum vero reo
id supplicium esset aliquando inferendum,
revocavit edictum, ut inhumanum: neque enim
decere, ut fera causa hominum vitam aut
oculos amittat; si enim quæpiam fortunis
multet, posse illas a se restitui, non item vitam,
vel oculos.

Crudelitas punita.

CCCCXIV. Micha Archiepiscopus Salisbur-
genſis virum egenum, qui cervum agello suo
noxum confecit, & cum suis absumpsit, in
cervi illius pellem conſui, & in forum duci
jussit, ut ceu fera inibi a canibus laceraretur.
Sed ipse altero die in venatione ab equo in
morbum lapsus obiit.

Sapiens aſtus Judicii.

CCCCXV. Carolo Calabriae Duci nobilis fuit
accensatus, quod virginem vitiaſſet; is non ne-
gavit, agebat tamen, id illa etiam volente fa-
ctum. Dux ei centum florenos pendit a nobili
jussit, clam tamen nobilem eundem subor-
navit, ut puellam inde discedentem invade-
ret, ceu pecuniam ablaturus. Quod dum fa-
cit, illa obſuſatur, clamat, & ad Ducem Ju-
dicem redit. Is puellam increpat, & si ita fu-
isset, ait, vim inferenti pudicitia obſuſata, fa-
cile fuisset evasuram: & nobili jussit pecuniam
reddi.

Pudor ſtudiorum ſomes.

CCCCXVI. Sveno Episcopus Arnhusi in
Norwegia initio fuit Regis sui Sacellarius ad-
modum indoctus: Unde ejus emuli ut eum
ludo

locus deesset. Matrona quædam pretiosam vestem cum variis ornamentis ad quadraginta coronatos dedit, & sic alix plurimæ. Ita ditatus simulator aliquando noctu clam se subdixit, & male partis, posita persona fruebatur.

Hesper alba delavayi.

CCCCXIV. Hippocao, cum solvere hospitium symbolum deberet, ei, si fine pretio dimitteret, promissit artem traditurum, qua posset eodem dolio tria vios genera educere. Itaque postulas terebram; accipit ad dolium, ac primo foramine facto, iussit hospitium opposito digito dexteræ manus id tantisper obsruere: donec & in altera parte id faciat: quo facto iussit & sinistra manus digitum foraminis apponere; demum in medio quoque cum fecisset foramen, os iussit admoveere: quo facto aufusit.

Sermo et hominum sensum deficiunt.

CCCLXXV. Quidam ardentem quidpiam expectabat, sed famam, & hominum sermones timuit, cuius timori ut mederetur focus, tale quid commentus est: Afinus, inquit, habemus, quem a pectore curabo viendi colore pingi. Sic afinus pictus dum per urbem ducitur, spectatores habuit, & comites pueros, & puellas: sed & fenes erant curiosi. At cum afinus aliquot dies per eadem vias circumduceretur, tandem & spectatores amisit & comites. Tunc alteri: Vides, inquit, plebis mores? Aliquot dies rem novam mirantur, paulatim minus, tandem mirari & curari desinunt.

Credulitas crudeliter vindicata.

Idem. CCCXXVI. Alutbellus, civis Tudertinus, sum patrie bellum intulit, & expugnavit: Civis vexavit, & mafavit plurimos, vicina oppida etiam diripuit. Tandem a Pontificis exercitu victus est. Ipse in penam publico locotabula affinis fuit, ut illum laderent, quot ab illa erant laei. Accurfus ingens, multis, prographiis, & cultris, dentes, fuere, quibus cum dilaceraverunt: oculi eruti, viscera extracta: mortui tandem caro in macellum deportata, difsecta, & ad pondus iis, qui nondum satis ultri erant, dividenda.

Vindicta servi crudelis.

Proseus. CCCCXXVII. Majoriciensis civis servo se-
verus castigato peregre profectus est. Regressus
domum elausum reperit, servum videt in
suprema domus parte cum tribus filiis, & u-
xore vincta. Ac primo unum & filiis præci-
pit, spestante patre: dein & alterum: post
& conjugem heri decit. Tandem clamat, si
pater filium ultimum velit salvum, nasum si-
bi amputet. Id cum pater fecisset (alii refe-
rent, plura membra patrem amputate iustum
paruisse) servus irridens, seipsum tandem præci-
pitavit.

Amor optimum ad Media incitamentum.

CCCCXXVIII. Atheois olim in vestibulo
Academix posite palam extabat ara Amotis,

Elebor in coronatione suffocatus.

CCCCXXIX. In Alberti Imperatoris Aquila gentis secundi, cum Aquiligrani effigie, coronatione, tanta fuit multitudo, & compressio, ut Elector Saxo in turba comprimeretur, & suffocaretur.

Ultio servi crudelis.

CCCCXXX. Henricus Dux Lignicæ, Pin-
guis diffusus, altus captus, dum in flumine la-
vat, nudus Hennio Duci Wratislaviensi tra-
ditur a proprio fervo, cuius patrem sceleris
reum ante plecti jubebat. Is Hennius cognat-
um suum captum ferreæ cistæ inclussit, in qua
nec jacere, nec stare, nec federe poterat, &
erant in ea tantum duo foramina, per quor-
um unum cibus ei dabatur, per alterum, ut
naturæ satisficeret; in hoc carcere didimum
annum fuit servatus, donec fellis iussibus
a sordibus, & veribus prope exesus triginta
millia marcarum argenti, & quinquaginta tri-
diis urbis se redemit.

Perfolia parvula.

CCCCXXI. Cruentum novem annorum bellum inter Fridericum III. Aufriacum, cognomen Pulchrum, & Ludovicum Bavarum, originem ab unus Legati perfidia traxit. Cum enim in electione Imperatoris vota utrique essent paria, anno 1309. cum Treviriensis, Moguninus, & Rex Bohemia pro-Ludovico flarent; Colonienfis vero, Palatinus, & Saxo pro Friderico: Brandeburgicus abiens-Waldemarus Legatum misit Nicolaum Bokh cum litteris authenticis, quibus Imperatorem Fridericum nominaret. Legatus eraso Friderici nomine Ludovicum posuit. Inde bellum. Ipse autem redux fuit; nam a Principe in carcerem conjectus fame novo more sive enectus. Jussit enim ad eum multos, ac pretiosos cibos afferri, quos constabat Nicolaum sapere, sed nihilgi dabant, & milites custodes eo spectantes, utrum absumeret: tandem sibi occurrunt.

CCCCXXII. Antonius Spinola qui a Ge-
ouensibus Corficæ Præfessus, cum data fide in
conflum ac simul in convivium multos Cor-
forum Principum vocasset, contra datam fi-
dem caput omnibus ademit; cuius perfidiam ju-
dicialis poenâ luit, siquidem veneno a Coris sub-
latuſ est.

Amazonium origo.

CCCCXXXIII. Apud Seythas duo Regii Juvenēs, Plinos, & Scolopythus, (aliter Scolophithus) per factionem Optimum domo pulsi, ingentem juventutem secum traxer, & in Capadocia ora juxta anemem Thermoodonta confedere, subiectisque Themiscyris campos occupavere. Ibi per multos annos spoliare finitimos consuevere, conspiratione populorum per insidias trucidantur. Horum uxores arma sumperre, sineque fuos summoventes primo, mox inferentes bella defendunt. Nubendi quoque finitimis animum dimisere, servitutem, non matrimonium appellantes. Auxere Rem-
publi-

publicam sine viris, & ne feliciores aliae illis viderentur, viros, qui domi remanserant, interficiunt, ultionem quoque cæorum conjugum excidio finitumorum consequuntur. Tum pace armis quæsitâ, ne gens interiret, concubitus finitumorum incurrunt. Mares interficiuntur, si qui nascerentur. Virgines in eundem ipsum morem, non otio, neque lanificio, sed armis, equis, venationibus exercebant, inuictis infantium dextris mammis, ne sagittarum iactus impediuntur: unde Amazones dictæ sunt. Duæ Reginae his fuere, Marthesia, & Lampedo (alii Lampades) quæ in duas partes agmine diviso, inclytæ jam opibus, vicibus gerebant bella. Itaque maiore parte Europæ subactâ, Asiæ quoque nonnullas civitates occupaverunt. Ibi Ephelo multisque aliis urbibus conditis, partem exercitus cum ingenti præda domum remittunt. Reliquæ, quæ ad tuendum Asiæ imperium remanserant, concursu Barbarorum cum Marthesia Regina occidunt. In cuius locum filia ejus Oriithya regno succedit, semper virgo, socia regni sorore Antiope assumpta. Aliæ duæ sorores, Nenallippe & Hippolyte, ab Hercule captæ, Oriithyæ Penthesilea succedunt. Tandem sub Minothæa seu Talestri Amazonum nomen intercidit.

Servi imperium contra dominos vindicantes.

Idem h. **CCCCXXXIV.** Tyrii servis suis multitudinem abundantibus indigna supplicia perpeffi sunt, qui conspiratione factâ, omnem liberum populum cum dominis interficiunt. Atque ita potiti urbe, lares dominorum occupant, Republicam invadunt, conjuges ducunt. Unus ex tot millibus servorum fuit, qui miti ingenio senis domini parvuli que filii ejus fortuna motus, dominoque non truci feritate cruciavit, sed pia misericordia, ac humanitate respexit. Itaque, cum velut ocellis alienasset, servique de statu Republicæ deliberantibus, placuisset regem e suo corpore creari, eumque potissimum acceptissimum diis, qui solem orientem primum vidisset, rem ad Stratonem (hoc hero nomen fuit) occulte latenter detulit. Ab eo informatus, cum medio noctis omnes in unum campum processissent, cæteris in Orientem spectantibus, solis occidentis regionem intuebatur. Id primo aliis videbatur furor, in occidente solis ortum quæresci: ubi vero dies adventare cepit, editissimisque culminibus urbis oriens plaudere, spectantibus aliis, ut ipsum solem aspicerent, hic primus omnibus fulgorem solis summo salubri civitatis ostendit. Non servilis ingenii ratio visa. Requærentibus auctorem, de domino constititur. Tunc intellectum est, quantum ingenua servilibus ingenia præstarent, malitiae servos, non sapientia vincere. Igitur venia seni filioque data est, & velut numine quodam reservatos arbitantes, regem Stratonem creaverunt. Post cuius mortem regnum ad filium, ac deinde ad nepotes, transit. Celebre hoc servorum facinus metuendumque exemplum toto orbe terrarum fuit.

Tria signa amoris.

CCCCXXXV. Francus quidam diserte docuit, tribus hîc amor comprobari: *Primo, honorando amicum præsentem. Secundo, laudando absentem. Tertio, pavando egentem.* Incredibile enim est, quam afficiat, si intelligat se absentem ab altero, quem subinde suspensum habet, lueclenter collaudatum.

Engelier, p. 1. Luc. Esuag. f. 140.

Optimum quod premium.

CCCCXXXVI. Pericles Dux, & Orator nobilissimus, cum Republicam Atheniensem quadraginta annis feliciter & prudenter gubernasset, lenta tæbe consumptus, ad extremam vitæ lineam pervenit. Eique jam prope animam agentî præstantissimi cives, & amici, qui conveniant, virtutes bellicas, res gestas, ac victoriarum palmas commemorabant; quos interruptens Pericles emortua voce, *Miser, inquit, hæc a vobis commemorati, quorum partem fortuna, partem aliena industria, & militum robur sibi vendicat, & quæ pluribus Ducibus obtigerunt; quod vero præstantissimum iudico, prætergressi estis; Nemo ex omnibus civibus mei causa pulsam vestem induit.* Voluit dicere, neminem unquam prudens aut volens læsi, nemini causam doloris, exacerbationis, aut afflictionis animi præbuit.

Promotiones quid impediatur.

CCCCXXXVII. Prælatus quidam, cui proprium, viridem gestare galerum, inhiabat purpureo, quem ut obtineret, gratiam nepotis Pontificii gratioso munere capere studuit, mittens ei in disco argenteo immatura atque omnino viridia cærafa, hoc lemmate margini insculpto: *Te sale rubescere gaudent.* Respondens accepit, cærafa sua nimis magna in umbra sita esse, & multis majoribus obfusari, & obumbrari. Quo facile vidit, & invidit, illustriores, ac eminentiores sibi præferri.

Idem h. f. 100.

Amoris insani ingeniosum inventum.

CCCCXXXVIII. Insanus amor ingeniosam non ita pridem clepydram efformavit: Puella amanti cineres, quem dum viveret, Ausie deperierat, studio collegit, atque intra vitrea vascula conclusit, hœrafque ad illos dilecti sui cineres, noctes, & dies lacrymando metiebat: cui horologio hoc Chrristianum documentum pius Poeta adscripsit.

Idem h. f. 101.

*Irrequiete cinis, miseros sebastis amantes,
Mors suo nulla posse quiete frui.*

Non cessabat nocte & die plorare ad hanc clepydram mortem amanti, hominis mortalis.

Epitaphium Bucanani.

CCCCXXXIX. Hic jacet Veneria proci, anagrammate porcus, *Tenebro noctu diuque ebrio similis.* Cui in vita virtus invita. Sola voluptas pia. Et in amoribus moribus fuit. Huic cælux libidinum obscenum canum.

Idem h. f. 102.

Et pollutam, lutum.

Sed qua misero sero fors obvenit?

*Quæ mors infecta, secuta hunc porcum or-
cum Iniquitatis: quævis enim illius locum fo-
cum Iniquum ignem.*

Non in pace, sed in pice esse creditis, ditis.

Hæc fors mors ei debita est, ista est.

Vitæ Magice artis.

16. f. 134. CCCCXL. Sub Carolo nono Gallorum Rege graffari hæresis cœpta est, quam dum extirpare, & regno expellere satagit, ipso in ætatis flore contabescere, intemperis varisque cruciatibus agitari cœpit; malum omnem Medicorum peritiam superabat. Dum tandem scisso S. Bartholomæi deprehensa cerea imago, formæ regis, in quam nefarii homines imple fuerant debacchati, quidquid punitionum ac vulnorum huic cereo simulacro infligebant, id Rex innocens in se tenerimus sensu percipiebat, donec tandem succubuit, & satis concessit.

Morsus male conscientia.

ibidem. CCCCXLI. Dionysius Syracusanorum Tyrannus tonforis metu tondere filias suas docuit, nec his adultis ferrum est ausus committere, sed candentium juglandium aut nucum putaminibus barbam sibi & capillos aduri iubebat; ledum quasi castra lata fossa cinsit, in quem se ligno ponte adducto recipiebat.

Superbia Tyrannica.

16. f. 135. CCCCXLII. Horatius Turselinus scribit, Bajazetem Turcarum Regem anno a partu Virginis 1404. a Tamberlano Tartarorum Rege, celeberrima illa victoria (qua Tartarus, quidquid terrarum est a Tanai flumine ad Nilum, domuit) non modo victum captumque, & in cavea ferrea ad ludibrium aservatum, verum etiam coactum fuisse, cœnante Tamb. catena collo injecta inter canes cibum sub mensa fumere, insuper insolentis atque post hominum memoriam inaudite superbia edidit argumentum. Etenim fama fert, Tamberlano equum consensuro Bajazetem tergum præbuisse, & fastu placae barbaro, hujus cervicæ calcata, equum conscendisse.

Idem.

16. f. 136. CCCCXLIII. Sapor Rex Persarum immani in Publium Cornelium Licinium Valerianum Imperatorem usum est, quem cum prælio superatum cœpisset, non solum veluti canem vinclum tenebat, verum ergo ejus etiam pro scamno utebatur, ut commodius in equum conscenderet.

Stratagemate mirabili urbs occupata.

16. f. 137. CCCCXLIV. Urbs Atrebatensis hoc stratagemate a Burgundis occupata est anno 1493. cum Atrebatum quindecim annis sub Francis gemuisset, die quinta Novembris, dum Præfectus urbis Cardonius cum multis militibus Creveceurum evocatus esset, Joannes Marius civis Atrebatensis, Grisaridus vulgo a cantitie dictus vir tenuis fortunæ, sed acris ingenii, Labner Biblioth. Tom. VII.

suique Principis perfudiosus, hoc stratagemate usus est. Multis comperationibus perquam familiarem se reddidit Channio Franco, cui claves urbis commisit, & portas urbis claudendi ac referandi provincia demandata erat. Jamque ita Channii animum occuparat, tantamque gratiam & fidem invenerat, ut Channio non semel ad pocula confidente ipse cum militibus urbis portas occluderet. Quod cum sæpius fideliter scitasset, quodam vespere ad id muneri cum aliquot prædioribus progressus, ex condito, in itinere a conjuratorum uno semipotum se simulante, & poculum vino plenum ostentante, intra, ut bibat, invitatur. Rogat Grisaridus socios, ut paululum præcedant, se quam mox subsecuturum. Ingressus reperit ceream materiam paratam, cui claves imprimit. Sicque Grisaridus ad portas tendit, claudit, & ut consueverat, ad Channium comperatorem accedit. Claves cerea impreffas mox conjuratus ille Duacum fabricandis desert; tertius conjuratus (hic discor erat) Melunium, Vaudrejum, alioque Burgundos ad stratagemam incitat. Stato die 5. Novembris Grisaridus signum constitutum, tritam Atrebatu cantilenam exorsus est. Eam in vallo contenta voce alacriter Grisaridus cantante, Burgundi iter placide faciebant: sed attendite, quam silenter & equorum soleis panno laneo sustulsi, hinniendique facultate eis impedita procedebant. Atque ipso Grisarido tacente, ex condito, consistebant. Vespere hora nona conjuratorum unus in turrim conscenderat (nam & hujus clavem exprofferant) ac ferream campanæ linguam adstrinxerat, ne ad arma signum dari posset. Duo insuper vigiles in muris vigilabant, dum foculi cum Francis conjurationis ignaris, largius vinum potitantes, in porta excubant. Sub noctis duodecimam lissor ostium portæ Haigernæ clam aperit, & ad Burgundos adventantes contendit: omnia salva denuntiat, cantilenam Grisaridi dumtaxat observent, atque tesseram, quæ erat S. Georgii, tum D. Michaelis. Sicque ad suos cum tredecim Burgundis in urbem propepti, qui signo dato portæ custodes invadunt, valvas nemine obsistente aperiunt, Burgundos equites peditefque admittunt, Grisarido semper, jamque alacrius, concinente; atque ita sub tertiam matutinam Burgundi urbe potiti sunt, & septimo die Novembris Magistratus renovatur, omnesque conjurati in eum adlecti, Grisarido urbis Prætoris constituto.

Singularis filii in parentes amor.

CCCCXLV. Mortui jam in cinere, seu igne, *Metast in* seu aliter abierant dulcissimi parentes Indi pueri, de quo Causinus in Symbolis l. 3. 38. semper illi in oculis lacrymæ, in ore dulcia reliqua patris matris nomina perennabant, adeo ut lacrymæ in os fluentes dulcia illa nomina deprenderent semper illic. Ingeniosum vero doloris stratagemata fecit pius amor, quando in suo ipsius capite Regius puer vulnus aperuit, dissimulatoque præ amore sensu doloris in hiant capitis vulnere paternos ac maternos ciores, qua potuit, sepelivit ut semper aliquid patris ac matris secum haberet in capite.

F

Ver.

Verbera gratanter accepta.

*Idem
hisd. 42.*

CCCCXLVI. Augerius Eusebius refert, baculus adeo nonnumquam contusos Turcas, ut integras vitiatas per verbera carnis fibras excindere debuerint & partibus percussis. Li-
thori tamen per singulis verberibus percussis sol-
vebant, & illum, cuius iussu percussus erant,
reddebant aduri gratias, & manus exoscula-
bantur, fulem, quo cæsi sunt, aurum habe-
bant, eredebantque delapsum & cælo.

Campana admiranda.

*Idem, in
ann. 1607.
hisd. 74
m. 74*

CCCCXLVII. Novam, & admirabilem Ra-
mire Regis campanam narrat Hispania, in
qua rotundo circumgyro appendi curavit opti-
mates, totidem veluti trophæos seu malleos;
Rex, ad visendam inspectatam, novam, ac
mirabilem campanam Proceres alios invitavit.
Hæc illi attoniti; dum inaudito spectaculo
præstantissimos quoque & Procerum ordine vi-
ros in ferali illo & inusitato patibularis cam-
panæ suspensio spectarent amici. Sonabat ni-
mirum, Ramiro pulsante, illa campana in
Procerum amnis, ut ne quis impune se con-
tra Regem audeat possit.

Elephas ingeniosus.

*Idem
Epist.
1607. 1611.
hisd. 74
m. 74*

CCCCXLVIII. Calius Rodiginus ait, se vi-
disse elephantem, qui in terra molli probosci-
de scribebat. Tevetus Cosmographus scribit
rem a se auditam ut verissimam, & ab Indis
recentissimam, ut sequitur. Cocini, quadam In-
sula in Indis attestatio extat ante annos 30.
(ait auctor, qui hoc opus vulgavit anno 1613.)
conscripta & excerpta per Notarium publicum a
multis testibus: scilicet elephantem quemdam
fuisse locutum, & cibum a Magistro petisse,
qui negavit se daturum, eo quod lebes, in quo
coqui pro eo oriza solebat, aperta esset. Er-
go animal vas illud ad fabrum cupularium por-
tat, qui unum foramen quidem obtulxit, aliud
vero non advertit. Sed ubi Magister vidit, ac
invenit vas necdum aquam capere, elephas
iterum ad fabrum illud refert. Sed ille fora-
men tantum obiter refecit. Cum elephas ad
mare pergens insula aqua explorat de novo vas
& videns persfluere aquam, ad fabrum indigna-
bundus redit: qui tandem seu metu, seu de-
lectione permotus vas integre refecit. Elephas
ubi iterum eundem portum advenit, & vidit
aqua vase contineri, signum dans grati ani-
mi, ad Magistrum refert, qui ei cibum deni-
que paravit.

Alius Magistri sui mortem ulciscitur.

Idem.

CCCCXLIX. Indus quidam in Regno Gura-
vit reperit parvum elephantem in palude; qua-
tuor circiter menses natum, & a matre reli-
ctum, quem magna cura educavit per quinque
annos, ac multas artes docuit, præ aliis do-
cilem. Rex igitur elephantem ab Indo petit
semel, ac iterum, qui tamen, quod animal
id mire diligeret, distulit facere iussa. Et
quia sciebat, Regem non destitutum postulata
urgere, cum elephante intra montes abscedit,
sperans, Regem interea utriusque obliturum.
Sed crevit inde Regis cupiditas in dies, qua-

re compertolatilulo eorum, milites misit, qui
eos caperent. At Indus cum elephante suo in
rupes enititur, & inde pugnat, saxa in sub-
flos devolvens proboscide. Tandem cuncti sunt;
& Indus fuit sagittis confusus, & occisus. Ele-
phas viso mortuo suo nutritio in medios scia-
rios irruit, & decem eorum occidit, totidem
vulnerat, reliqui rem Regi nuntiant. Interea
elephas Magistri sui cadaver ad latibulum re-
ducit, & ei adjacent omnia signa dat maximi
doloris. Cumque Rex jam multo plures mitteret
ad elephantem ad se adducendum, re-
perit eum misere vociferantem, neque tol-
lere possunt, neque efficere, ut a cadavere
discedat, verbis, ac promissis omnibus irritis,
sed nec minis nec verberibus quidquam pos-
sumt. Denique juxta Magistrum suum extia-
tus est, omni cibo repudiato.

Simis collusores, & combitores.

CCCC. Viti sunt simii in novo orbe ali-
qui cum Barbaris pro pecunia ludentes, & in
lusu victores ad popinam collusores suo invi-
tantes, & lucro parta pecunia potum solven-
tes. De uno narrat Euf. Nierem. hist. nat.
l. 9. c. 44. Cum aliquando militibus colluden-
tibus adsians, omnia observasset, & ab eo, qui
plus lucratus erat, nummulum exorasset, mox
accepto poculo ad tabernam vinariam propa-
rasset, poculum cœnopolia obtulisset, & data
pecunia vino plenum ebibisset; cumque supe-
rasset pecunia, ut vice altera vino imple-
retur, vas obtulisset, atque haustum vinum bi-
bisset iterum atque iterum, donec de pecunia,
qua solveret, nihil superesset.

Alterius fadum ministrum.

CCCCI. Alius ab hero ad cœnopolum
cum poculo, & pecunia missus, nonnisi imple-
to poculo pecuniam exhibebat: donec domum
rediens nec quidquam ex illo, etsi vini admo-
dum appetens, gustavit, sed hero fideliter re-
tulit, insectantes per plateas pueros lapidibus or-
natæ circa caput mulieres, tu eas irruerant,
erinium turres revellebat, totumque illum
mundum, & ornatum muliebrem detrahebat.

Canis vindictæ minister.

CCCCII. De cane scribit Dittmarus Ep-
scopus, qui in aula Henrici Imperatoris Au-
cupis disci, in mediæ se multorum hominum
turbam suspensio gressu inferens, unus de tur-
ba minime cogitantis manum arreptam non
prius dimisit, quam præmorsam dentibus avul-
sit; atque ita tamquam re bene gesta, ad suos
capite, & cauda sibi plaudens rediit, miran-
tibus id aliis, fassus est homo ille, divinam
hanc voluntatem; se enim herum canis alicui-
bi in via demorantem, malo impulsu genio
occidisse, atque tum quidem pugnantis pro
domino canis rabiem evadere potuisse, nunc
vero nihil minus, quam de cane cogitante
cognitum pœnas dedisse.

Alius nuntii munus obiens.

CCCCIII. Alius in urbe Lovanio litteras
collari insertas, & aptatas, signo ab hero ac-
-

Idem.

Idem.

Epist.

in ep. 44.

cc-

cepto, cursum Bruxellas defererebat in notam ibi domum terramque, atque ibi religabat, canem pascebat, litteras a se aut aliunde acceptas iterum inferebat i & fidelissimi, sed, & celerissimi nuntii vice canis eodem die referebat.

Alius canis bajulus.

Idem. CCCCLIV. Bruxellæ inquit Lipsius, me puer, canis fuit Britanni generis, ex illis grandioribus, quibus ceriones uti solent ad currum coriis onuunt in forum, & e foro trahendum. Ille præter hanc operam doctus fuit ad macellum ire, pecuniam ferre, carnem referre. Id fiebat in hunc modum: corbem collo appendebant, pecunia in tot libras carnis imposita. Ille recta, & nusquam resistens ferebat: in macello apud notum lanionem se fiebat: carne accepta redibat: sed eveniebat interdum, ut in via canes alii odore moti quasi erepturi accederent; tum ille corbem deponere, in orbem depugnare, fugare, & si copia, & robore vinceretur, una irruere, & partem de præda capere.

Alitius fides in occisum berum.

Idem. CCCCLV. Idem Lipsius refert de cane, ut sequitur: Æmulus aulicus Gallie Regis amulux ex insidiis casum in avio agro sepelit. Venaticus canis tunc heri comes: diu sedit in tumulo; post fames pietatem superavit, atque in aulam sine Domino reversus est; rati illius contubernales, canem temere vagari, cibum ei dari jubent, satur ille ad tumulum redit, it, redit toties, ut primum suspicio invaderet animos, heri desiderio id fieri; abeuntem persecuti, cadaver effossum, sepultura afficiunt. Canis exequiis perastis, focus sit eorum, quibus fuerat dux ad investigandum. Tandem aliquando in aulam ubi homicida redisset, canis eum conspicatus, allarat, & vix ab impetu cohibetur; unde aucta in hominem cadis suspicio, constantia autem canis Rex permotus, jubet hominem causam dicere. Negat ille. Canis orationem negantis latratibus, & affutibus interpellat; nemine de cardis auctore jam dubitante, eo res deducta est, ut iussu Regis homicida cum procuratore cane singulari certamine dimiceret. Picta est canis victoria in coenaculo quodam regii palatii Parisiis.

Fames carne matris pulsa.

Podag. 2. CCCCLVI. Ostennem puerum vidit in Transilvania vir illustri Sigismundus Samagathenus assidere cadaveri, in quo carnis nihil, nisi in pedibus, manibus, ac capite superfuit. Rogatus, cuius esset illud corpus, respondit, matris fame enectæ, cuius ipse urgente fame cum canibus carnes edisset, esturus, nisi Deus,

aliter juvaret, etiam reliquum. Quo cognito dominus ille misericordia motus, eum puerum pone se fultuit, & domum suam asportavit.

Camelus saltans.

CCCCLVII. Vidi, inquit auctor, Parisiis *Lays Gyl.* Camelum saltantem, qui ad hunc lusus ita *1. 2. 3. 4.* fuit instructus. Camelus adhuc pullus in locum *6. 24.* fuit ductus, instat hypocauti, ubi per dimidiam horam detinebatur, pavimento probe calefacto. Interea unus quispiam pulsabat tympanum. Tunc Camelus non ob sonum, sed ob calorem pavimenti pedes attollebat saltantium in morem. Ita per decem menses, aut annum integrum assuefactus, ubi ductus est in publicum, quam primum auditi tympani sonitus, saltare cœpit.

Leones formidant gallos.

CCCCLVIII. Leonibus gallos gallinaceos *Idem* esse formidini, exemplo constat. In Anglia *1. 4. 5. 97.* enim Elisabetha Regina id volens experiri duos gallos leonibus addidit, sed intra decem aut duodecim dies leones ita sunt emaciati, & timidi redditi, ut crederentur morituri. Galli contra pinguescebant, & nihili leones timebant.

Detestanda basis in hostem solertia.

CCCCLIX. Vesonio civitas est in Sequanis, & ampla & elegantia adificiorum illustris, *Thorp.* *Reyn. in* *Proc. Epist.* *1. 2.* testâ domorum fastigiata, & declivia quam maxime. Artifex cum huiusmodi testâ intruendo daret operam, respectans forte in subiectum vicum, adventare prospicit hominem; in quem odio flagrabat. Et o inventum non humanum, sed maxime inhumanum, ac ne hominis quidem, sed diaboli! ut perderet, quem habebat exosum, & impune perderet, circa forensis multum discrimen, ubi loco, in quo laborat ipse, subjacere hostem suum vidit, ultro casum fortuitum simulans, per teñum, & sugrunda in virum dejecit sese, mole coporis inimicum obruturus; quod, & fecit, fero illæsus, ac incolomis: Nam suppositum hostis corpus ruentem illisiones prohibuit, sed non absque oppressione sua, & contritione. Quis stropham in tanto nemis discrimine suspicaretur, aut, quis hominem sanum ultro adire tale exitii sui periculum credat, tantum ut inimicum obterat, obtendendus ipse, & in corporis, ac animæ exitium ruiturus, si tantillo spatio hostem anteverterit, vel subsecutus esset, prolabens? Adeo tam affabre, & feliciter hic planis libravit dejectionem, ut omnia ex voto cesserint. Et Magistratus a cognatis casu interpellatus, quo nequitiam impati reum tevinceret, non habuit.

CATALOGUS

Historicorum celebriorum.

Ordine Alphabetico cognominum concinnatus.

A.

I. **S**ANGTUS Antonius patria Florentinus, Ordinis Prædicatorum, ac postea Florentiæ Archiepiscopus, vir doctissimus, & Sanctissimus, obiit anno Domini 1459. ætatis sexagesimo, quem in Sanctorum Catalogum retulit Adrianus VI. Pontifex.

B.

II. Baronius Cæsar S. Rom. Eccl. Cardinalis, virtute, & doctrina celeberrimos Antistes, scripsit, dum adhuc Congregationis Oratorii Presbyter erat, Annalium Ecclesiasticorum Tomos duodecim, quos Sixtus V. tanti æstimavit, ut nec addi quidquam, nec demi vulerit: sed & alii passim iudicium, sinceritatem, & accuratioem in iis admirantur.

III. Bartoli Daniel Soc. Jesu natione Italus historicam Societatis Italice, Asiæ vero, & Europam pluribus Tomis scripsit: sed & vitas S. Ignatii, & S. Francischi Xaverii, & P. Vincentii Caraffæ.

IV. Beda Venerabilis in Britannia ex Anglo-Saxonum genere oriundus, in Girweni territorio non longe a Tinæ fluminis ostiis natus est anno 673. a puero Monasticam vitam amplexus, in ea per multos annos perseveravit sub Benedicto, & Ceolfrido Abbatibus Monasterii BB. Petri, & Pauli ad Tinam Diocesi Dunelmensi, vulgo appellatus Presbyter Anglus, ac Venerabilis: obiit anno 735. die 16. Maii. Scripsit Historiam suæ gentis, & variorum Sanctorum vitas.

V. Boetius Hæstor Scotus scripsit libros 17. historiæ Scotiæ. Scripsit etiam descriptionem Regni Scotiæ, & Regum Scotorum.

VI. Bollandus Joannes natione Belga S. J. instituto epistolari commercio cum viris tota Europa literatis, subsidia operis undique conquisivit, obtinuitque, ut latentia in regionibus, etiam distincta a Sanctorum ad se transferrentur. Naſus deinde vaſtiſſimi operis, quod deſignabat adiutorem P. Godefridum Henſchenium emiſit in lucem primo aſta Sanctorum Januarii, tum Februarii, quinque tomis prægrandibus: qui omnium ubique eruditorum admirationem continent, & applauſum.

C.

VII. Caffidorus Magnus Aurelius Senator, Conſulatum anno Chriſti 514. ſolus geſſit, & Theodorico Oſtrogothorum Regi, ejuſque ex filia nepoti Athalarico chariſſimus fuit, a ſecreſſis eorum atque epistoſis, ex quibus conſtat ſunt Variarum libri XII. Vivebat adhuc anno 564. nonagenario major, obitque circa

hoc tempus in ſuo Vivarienſi, ſive Caſtellenſi prope Scyllitanam Urbem in Calabria Monaſterio, quod extuxerat, ac reſerta libris optimis Bibliotheca ditaverat. Scripsit tripartitam Hiſtoriam, quam ex Græcis Auctoribus, Socrate Sozomeo, ac Theodoro per amicū ſuum Epiphaniū Scolasticū latine redditis concinnavit.

VIII. Calliſtus Nicephorus Hiſtoricus Græcus vixit tempore Andronici Senioris Imperatoris, cui dedicavit hiſtoriam ſuam: proinde vixit poſt æonum Domini milleſimum trecentēſimum. Hiſtoria, quæ nonc extat Nicephori Calliſti, continetur libris oſtodecim, & incipit a Nativitate Chriſti, ac deſinit in annum ejuſdem 615.

IX. Choniates Nicetas floruit poſt annum 1100. Scripsit eoiſm Hiſtoriam, quæ extat Græce, & Latine, ab æono 1118. uſque ad annum 1105. id eſt, ab Imperio Joannis Comneni, Alexii filii, uſque ad obitum Balduini primi ex Latini Imperatoris Conſtantinopolitani.

X. Curopalates Joannes Scylitzes dignitate atque officio Curopalates, vixit extremo Chriſti ſæculo undecimo ſub Alexii Comneni Imperatoris. Scripsit Hiſtoriam ab anno 813. uſque ad 882.

D.

XI. Dauroltius Antonius S. J. natione Belga ſcripsit Catechiſmum hiſtoricum, ſeu Flores Exemplorum ex SS. Patribus, & Hiſtoria Eccleſiaſtica collectos. Tempus omne ſuum utiliſſimis tranſegit operibus. Totis novem annis bis quot ſeptimanis Monachorum cœnobium adire ſuit ſolitus, excipiendis ipſorum confeſſionibus, & magnis iocrementis diſciplinam Monasticam apud eos pietatemque promovit. Sanctorum ſtatuas, ea regione quam motis in locis Hæreticorum ſcelere aut deturbatas, aut commiſſas, ut publica aſſortitate impendatque reſtituerentur, effectū ſuadendo, magna proborum voluptate, & divini cultus propagatione non mediocri. Dum Catechiſmi ſui tertium volumen prælo ſubjiceret, & gravi membrorum ſopore occupatus eſt, & imbecillitate memoriæ tanta, ut repente omnium obliviretetur: quibus malis ſpatio trium annorum diſcuſſis, ſeſceſſa morboque victus religioſe animam exhalavit.

E.

XII. Evagrius Scholaſticus Epiphania Syriæ urbe oriundus, poſt Euſebium, Socratem, Sozomenum, atque Theodoretum, libros ſex Eccleſiaſtica conſcripsit Hiſtoria, ab æono circiter 431. quo Neſtoriana impietas in Concilio Ephęſino damnata eſt, uſque ad annum 507. Mauritii Imperatoris 12. ut ipſe in ſine narrat: ubi etiam aſſerit, ſcriptum a ſe aliud quod

que opus fuisse, quod Relationes, Epistolae, Decretas, Orationes, Disputationes, resque alias ejusmodi complectebatur, sequē duos honoris gradus consecutum, & primum quidem a Tiberio Constantino ad Quæsturam evectum, tum a Mauritio munus adeptum servandarum Tabularum, in quibus non tam nomioa, quam ipsa Præfectorum acta inscribantur.

G.

XIII. S. Gregorius Papa Sanctissimus, & Doctor eximius & merito Magnus appellatus, floruit, Justinii Mauriti, & Phocæ temporibus, & anno decimo quarto Pontificatus sui, salutis autem sexcentesimo quarto obiit. Scripsit Dialogorum libros quatuor, passim citari solitos.

XIV. Gordonus Lesmoræus Jacobus Scotus S. J. SS. Theologiæ Doctor, doctrina, eruditione, & vitæ probitate præclarus, scripsit opus Chronologicum, Annorum seriem, Regnorum mutationes, & rerum toto orbe gestarum memorabilium seriem, Annunquæ a Mundi exordio ad nostra usque tempora complectens, tomis duobus; Item opuscula tria, Chronologicum, Historicum, Geographicum tertiis curis aucta.

XV. Grefterus Jacobus Germanus S. J. patria Marchdorfensis, Acronitanus, fortissimus Athleta, ac vigilantissimus veritatis defensor, magnus Lutherorum domitor, ac malleus Hereticorum, & calumniarum Societatis terror, cui laus ingens est in Ecclesia Dei, cujus Scriptorum veritatem, multitudinem, eruditionem jure miramur. Unde Senatus Marchdorfensis, quo in oppido natus est, quando non potuit corporis effigiem comparare, animi saltem effigiem, omnia ipsius opera publico ære comparata, æterno monumento, in curia sua ad posteros servanda reposuit. Scripsit P. Jacobus præter innumera alia divelli Ordinis Historias Bambergensem, & Eustetensem Tutelarium.

H.

XVI. Hieronymus, Stridone in Dalmatiæ, Pannoniæque confinio, patre Eusebio natus est circa annum 320. Romam cum Bonoso veniens, Donatum audivit, atque in adulta jam ætate Baptismum suscepit; in Gallis inde professus multique peragratis Græciæ Asiæque provinciis, consuevit in Syriæ eremo Monasticam vitam agens, Antiochiæ a Paulino anno 378. Presbyter ordinatus. Inde Romam reverfus anno 384. Damasus Papæ adfuit in scribendis epistolis, eoque mortuo, anno 385. Roma discedens navigavit in Syriam, & media ferme hyeme Jerosolymam intravit anno sequenti. Ægypti monasteria lustravit, per duos menses Didymi auditor Alexandriæ fuit. In Bethlehæm tandem migravit, ibique in monasterio scribendo & commentando consuevit grandi admodum ætate usque ad diem 30. Septembris ann. 420. Theodosii junioris 13. ætatis 91. quo ex hac vita migravit. Scripsit plures vitas antiquorum Patrum, præsertim S. Pauli Epistolæ, Hilartonis, Malchi &c.

L.

XVII. Josephus Flavius, Matathias filius, *Lebner Biblioth.* Tom. VII.

maternum genus ex Hasamoneorum stirpe deducens, secta Phariseus, ac Sacerdos. Dux belli ac miles, Historicus & Scriptor, natus anno Christi 37. Caii Caligulæ Imperatoris Romanorum primo captus in Castro Jotapata anno Christi 68. Vespasiano mortem Neronis atque Imperium prædixit, duellusque Romanæ ac benevole habitum, animum ad scribendum appulit, tum res suo tempore gestas, tum Judaicas origines a primo usque ævo. Vixit saltem usque ad extrema Domitiani tempora, annunquæ Æræ Christianæ 93. Olimpiadis 218. Scripsit antiquitatum Judaicarum libros 20. ab exordio mundi, & prima hominis creatione usque ad annum Neronis Principis duodecimum, Christi 66. Item de bello Judaico libros septem.

M.

XVIII. Massæus Joannes Petrus Italus S. J. vir, si quis alius nostro sæculo, Latine Italicæque scribendi peritus; scripsit perlegantem stylo Historicarum Indicarum libros 16. vitæ S. Ignatii libros tres. De Japonicis rebus libros 5. septendecim quoque Coosessorum vitas.

XIX. Martinus Martinus Italus S. J. bis in Sinas non sine gravibus vitæ periculis & itineris molestiis profectus; scripsit opus laudatissimum. Atlantem Sinensem, seu Descriptionem Imperii Sinenfis. Item Decadem primam Sinenfis Historiæ. S. B.

N.

XX. Nauclerus Joannes Præpositus Tubigenfis, vivebat anno 1500. Scripsit ingens Chronicon, continens res memorabiles ab initio mundi usque ad annum Domini millesimum quingentesimum. Opus distinguitur in duo volumina; & primum quidem continet generationes 63, ab Adam usque ad Christum; alterum continet generationes quinquaginta & unam.

XXI. Nadaui Joannes natione Hungarus S. J. scripsit mortes illustrium Heroum Societatis, & plures ejusmodi historias ad eandem pertinentes. S. B.

XXII. Nierubergius Joannes Eusebius Hispanus S. J. vir non minus sanctitate vitæ, quam doctrinæ & eruditiois fama clarissimus; sicut Historiam naturalem 24. annis docuit; ita præclaros quoque de illa commentarios divulgavit, sed & vitas virorum illustrium S. J. magna accurate conseripsit B. S.

O.

XXIII. Orosius Paulus Presbyter Hispanus, Tarracene ortus, S. Aug. discipulus, vir eloquens, & historiarius cognitor; floruit initio quinti æræ Christianæ sæculi sub Honorio Imperatore. Circa ann. 455. a S. August. in Palestinam ad S. Hieronym. missus pro discenda aciem ratione, cum rediret anno 456. repertas paulo ante S. Steph. Protomartyris reliquias primus intulit occidenti, & in Africam secum deportavit innumerabilibus miraculis, quibus Lutherana, Meminiana, ac Calvinistica impietas invicissime atteritur. Scripsit Historiarum ab exordio mundi libros septem usque ad annum

F 3 num

nim Christi 416, ad S. Augustinum Hipponensem Episcopum cujus hortatu opus illud fuerat aggressus aduersus querulos & infamatores Christiani nominis, qui dicebant defecisse Romanam reipublicam Christi doctrina infectum.

XXIV. Orlandinus Nicolaus Italus. S. J. literarum laude apprime floruit cultu Latine limataque orationis. Hinc Neapoli evocatus Romam ad scribendam Societatis Historiam anno 1598. Quamvis valetudini diffideret, & longa hyli intercapedo terretet, arduum tamen provinciam libens accepit. Tantum ex obediendi studio fumebat animi ad conandum. Medio in cursu gravissimo implicitus morbo fuccubuit. Jamque vitam ejus omnes desperaverant, præter ipsum, qui cum tantum usura lucis expeteret, dum Generalatum S. P. N. Ignatii, quem singulari pietate ob primorum memoriam Patrum colebat, exequeretur, visus est voti compos effectus; valetudinem enim recuperavit, opus intermissum repetiit, & proxime ad metam perduxit; tum sursum languore prostratus necessitati religiose concessit Romæ anno Domini 1606. die 17. Maii.

P.

XXV. Parisiensis Matthæus natione Anglus ac Monachus in Cornobio S. Albani O. B. Congregationis Cluniacensis, ut ferunt, scriptis notam cunctis Historiam Anglicanam, quam primum perduxit ab anno 1066. usque ad annum 1250. Ipsemet deinde continuavit usque 1259. quo vivere desit.

XXVI. S. Prosper Aquitanicus S. Augustini, ut nonnulli volunt, discipulus, certe doctrinæ ejus solertissimus ac nervosissimus Defensor, Laicus fuisse creditur, ac conjugio implicitus, Scriptis integrum Chronicon ab Adami, mundi que ortu ad annum 4555. cum adnotatione Consulium Romanorum, a duobus geminis Consulibus & anno Christianæ æræ usque ad Valentiniani Augusti VIII. & Anthemii Consulatum.

R.

XXVII. Ribadeneira Petrus Hispanus S. J. scripsit vitas Sanctorum, & etiam nostrorum aliquot, puta S. Ignatii, P. Jacobi Laynez, P. Alphonsi Salmeronis. S. Francisce Borgie.

XXVIII. Rosweidus Heribertus Belga S. J. vir antiquitatis peritissimus, scripsit Historiam Ecclesiasticam a Christo usque ad Urbanum VIII. Vitas Sanctorum & Vitas Patrum notis illustravit.

S.

XXIX. Sacchinus Franciscus Italus S. J. unde viginti annos in Historia Societatis conscribenda consumpsit, cujus quatuor posteriores partes post primam, ab Orlandino scriptam feliciter absolvit. S. B.

XXX. Sallianus Jacobus Gallus, vir vitæ integritate & indefesso labore conspicuus, scripsit celebre Annalius Ecclesiasticorum opus, & seorsum Epitomen seu medullam ex illis collectam.

XXXI. Strada Famianus, Italus S. J. Historicus tota Europa celebris, scriptis de bello Belgico tres Decades; quos cum Uladislaus IV. Rex Poloniae ac Suecie legisset, datis ad P. Mutium Vitellium Frapositionem Generalem literis: *Armorum, inquit, motus in Belgio singulari cultoque stylo ad sinceræ veritatis Historiam expositi a P. Famiano Strada tanto omnium Ordinum plausu excepti sunt, ut homines profecto non desinant, aut hosce Annales admirari, aut eorum continuationem ardentem exposcere. Nos, qui eos singulari voluptate legimus & admirati sumus, nec minus quam alii idem exoptamus, baud nesci, quantum & circumspicio in homine tanta exultationis, & virtus fugienda publica laudis, cum ab hac continuatione remota sit. Idcirco nostris hisce literis P. Vestram compellavimus cupientes ab ea operam adhiberi, ut is non omittat, quæ supersunt, in lucem edere, ad hujus sæculi gloriam, ad Societatis laudem, & Scriptoris famam &c.*

XXXII. Sulpitius Severus, aequalis & amicus fuit S. Paulini, ut notum est ex epistolis invicem scriptis. Scripsit libros duos de sacra Historia. Item vitam S. Martini Turenensis. Item Dialogum de conversatione Orientalium Monachorum.

XXXIII. Sylvius Aeneas, patria Senensis, vir doctus, prudens, & magni animi, ac primum a secretis Imperatoris, deinde Episcopus Senensis, tum Cardinalis, denique summus Pontifex Pius Secundus, dum expeditionem magnam adversus Turcas Christiani nominis hostes moliretur, obiit anno Domini 1464. Scripsit de rebus Ecclesiasticis contra Thaboritas librum unum.

T.

XXXIV. Trigantius Nicolaus Belga S. J. Missionarius Sinenfis, scripsit Historiam de Chinesis expeditione, item Annales Sinentes, ac Christianos Triumphos in Japonia. B. S.

XXXV. Trithemius Joannes natione Germanus Abbas Spanhemensis, Ordinis S. Benedicti vivebat anno 1500. & obiit anno 1519. ætatis suæ 57. Scripsit opera plurima, sed notiora sunt Historica, quæ simul edita sunt Francofurti anno 1600. Scripsit igitur de illustribus viris Ordinis S. Benedicti de Scriptoribus Ecclesiasticis.

Z.

XXXVI. Zonaras Joannes Monachus Græcus, scripsit lib. 3. Annalius, quibus complexus est historiam universalem ab orbe condito usque ad obitum Alexii Comneni Imperatoris Græcorum, qui obiit anno Domini millesimo centesimo decimo octavo.

I N D E X C O N C I O N A T O R I U S .

In Evangelia Festorum, & Dominicarum.

UT Index iste tanto magis servare possit Lectori, tria circa eundem breviter praeponendum censui.

Primum est, me, dum fufius nonnihil materiam pro concione aliqua digessi, non ea intentione id fecisse, quod velim, Concionatorem adstringi conceptu a me designato, sed ut leviores aliquo modo rederem laborem iis, qui majorem in ejusmodi conceptibus digerendis difficultatem experiuntur: unde quibus conceptus ejusmodi non placet, poterunt solani in illo conceptu virtutem, vel vitium assumere, & pro suo genio formam concionis ex locis pro tali conceptu designatis disponere.

Alterum est, ut meminerit Lector illius modi, quem Instructione VII. optimum, & facilitimum esse dixi in concionibus formandis, scilicet 1. Scopum aliquem practicum seu in quotidianos usus venientem, v. g. vitium aliquod, aut virtutem, eligat. 2. Illius sensum bene declaret, v. g. in quo virtus aut vitium illud consistat, aut quomodo exerceri, vel vitari debeat; ostendat. 3. Unam vel alteram rationem popularem, cur doctrina talis practica-ri debeat, afferat, eandemque autoritate S. Scripturae, SS. Patrum, similitudine, vel eruditione confirmet. 4. Historiam etiam aliquam inserat, si placet, qua Auditores magis ad eandem praxin incitentur. 5. Interdum objectionem quoque unam, vel alteram, qua Auditoribus contra talem doctrinam facile occurrere possent, proponat, & apte solvat. 6. Denique servente, & apto Epilogo Auditores ad practicandam talem doctrinam excitet, & impellat: ad quem finem copiosam illi quavis titulus materiam suggeret, aut prae- electionem doctrina nulla propemodum re alia ei opus sit futurum.

Tertium est, ut, quando iam in hoc Indice quam in ipso contextu Bibliotheca inter conceptus aliquos predicabiles assignavero Allegoriam aliquam, scias, neutiquam me velle, ut Concionator in illa Allegoria probanda immoretur, sed ut ea per modum acus, qua filium doctrinae introducat, insurpetur, atque adeo ut potissimus labor in ipsa doctrina probanda, & inculcanda impendatur; aliqui enim steriles erit Concio, & nullum alium fructum, nisi quod hunc vel illum Sanctum ingeniose, & apte huic vel illi rei comparatum fateri debeat, reportabit Auditor, quod atque est contra finem, & institutum Concionis.

PRO FESTO CIRCUMCISIONIS.

I. **E**T vocatum est nomen Jesus. Luc. 2. Potest donari Auditoribus SS. nomen IHS pro Xenio, & Clericis quidem littera I, Conjugibus littera H, juvenibus S, cum variis doctrinis ipsorum Statui congruentibus offerri, ut videre est tit. Christus, & in Instru. mea VII. in concion. pro novo anno. II. Ex eodem themate potest SS. Jesu nomen Oleo comparari juxta illud Cantic. 1. Oleum effusum nomen tuum: & fructus ex invocatio- ne hujus SS. Nominis reportari soliti demon- strari; de quo vide tit. Christus §. 11. n. 8. & §. 3. a. n. 10.

III. Potest inde offendi, quomodo annum novum bene incipere debeant, scilicet duas facies a Jano (a quo Januarius dictus est) mutando, per quarum priorem uno oculo respiciant ad accepta priorum annobeneficia: altero ad commissa peccata, & pro illis gratias agant: pro istis veniant petant. Per posteriorem faciem uno oculo respiciant ad actiones sequen- ti anno suscipiendas; ut illas fructuose pera- gent: altero ad tribulationes supportandas, ut eas fructuose sustineant; pro quo vide tit. Gra- titudo. Patientia. Intentio bona patientia, & tit. Opera bona. Item Instru. VII. conc. pro hoc Festo.

IV. Completi sunt dies octo, ut circumci- deretur Puer. Luc. 2. potest ulterius, quo Chris- tus circumciscus est, pro Xenio variis Personis offerri. 1. Clericis, partim ut privatim proprias cupiditates malas circumcidant: Partim ut pub- liche in concionibus vitae Populi commissi re- fectent, 2. Magistratui, ut eo utantur velut Medici respectu corporis, id est, Reipublicae, & tum putrida membra abscondant, aut inci- dant: tum dividant per iustitiam cuius, quod suum est. 3. Patribus familiis, ut in domesti- cis praedicant inutiles ramos disciplinae domes- ticae nocentes. 4. Cuius persona, ut in hor- to anima suae vitulina spuria praedicat; quo virtutes Christiano digna tanto melius ere- fceant. Excitentur ergo Auditores, ut illa Je- rem. 4. verba sibi applicant: Circumcidami- ni Domino, & auferite praeputia &c. item illa Ad. 15. quia nisi circumcidamini, non pote- stis salvari, nam ideo Christus etiam nomen Jesu, seu Salvatoris non aliter obtinere voluit, nisi per circumcisionem &c. Vide tit. Mortua- catio.

V. Et vocatum est nomen ejus Jesus. Luc. 3. offendi potest, quomodo quisque per Jesum sal- vari, & ut bonum semper annum habeat, ex- cere possit, scilicet si observet id, quod Da- vid. Psal. 33. dixit: Quis est homo &c. Deeli- na a malo &c. explicetur ergo 1. quid fit bo- nus

nus annus, nempe is, in quo habemus, quod volumus, cum autem nemo certius habeat semper id, quod vult, quam qui vult id, quod Deus vult, recte inferitur, eum habitum semper bonum annum: qui voluntatem suam perfecte cum divina conformat, uti ipse Christus S. Catharina Senensis revelavit. Oſtendatur ergo prædix, quomodo per annum voluntatem suam in agendo, fulsundum, & patiendū conformare debeant. Vide tit. Resignatio. §. 11. n. 3. & §. 12. n. 3.

VI. Ex occasione ejusdem thematis possunt Auditores excitari, ut more Societatis Jesu renovationem instituunt, in eaque tria observent, quæ in imagine renovanda solent observari, nempe 1. Ut abluatur imago per poenitentiam, velut aqua calidam a sordibus, seu peccatis. a. Ut in iis partibus, quæ obliteratae sunt, novi colores, id est, virtutes Christi per imitationem obducantur. 3. Ut velum obducatur firmi propofiti, aliorumque mediolorum, quibus pulvis imperfectionum arceatur, & antiquæ occasionales vel consuetudines tollantur. Vide tit. Poenitentia. tit. Christus, & Consuetudo. Plures item conceptus in Instr. 7. pro Festo Circumcisionis.

VII. Pro Xenio potest offerri imago Christi Puerosi, sed diversis statibus diversa. Et Clericis quidem aurea, ut inde discant. 1. Sicut aurum prestantius est omnibus aliis metallis, ita statum suum omnibus aliis superiorem esse, atque adeo etiam virtutibus excellere debere. 2. Sicut aurum omnia peiora ad se trahit, ita ipsos omnes faculares exemplo, & verbo ad se trahere debere. 3. Ut aurum mire cor confortat, ita ipsos confortat, & roborare animas sibi commissas debere. 4. Ut aurum ex igne purius exit, & percussum non frangitur; ita ipsos cum S. Paulo dicere debere: Quis me separabit a charitate Christi? Conjugibus argentea imago offeratur. 1. Ut discant, se suo stato inferiores esse Sacerdotibus, atque adeo debitam reverentiam exhibere debere. 2. Sicut argentum purum est valde, nec sordes facile contrahit, ita ipsos puritati conscientiae adeo studere debere: ut dicere possint cum Christo: Quis arguet me de peccato? 3. Sicut argento omnia necessaria pro se, & aliis emi possunt, ita ipsos domesticis omnia ad vitam necessaria procurare debere. 4. Ut argentum crebro manibus versatum eisdem maculat; ita ipsos cavere debere, ne vel liberiori conversatione, vel nimio opum usu animas commaculent. Juvenibus cerea imago offeratur. 1. Ut discant, ceræ in modum tractabiles esse. 2. Ut meminerint, statum suum fragilem esse insar cereæ imaginis, atque adeo caute vivant. 4. Ut contentur insar imaginis candidæ, & rubicundæ, puritatem animi cum verecundia conjungere. Famulis offeratur imago scilicet, ut discant. 1. Statu suo contenti esse, memores quod scilicet imago Christi perinde ut aurea æstimator, & colitur. 2. Ut Christi exemplum, qui a juventute in laboribus erat, ob oculos ponere, & imitari studeant. 3. Ut meminerint, sicut terra frugifera est, ita statum suum occasionem præbere præstantissimarum virtutum, puta humilitatis, obedientiæ, patientiæ, charitatis

gemina, & perseverantiæ, exercitio. Infirmis, & tribulatis lignea imago offeratur, ut discant. 1. Sicut lignum est aptissima pro igne accendendo materia; ita tribulationes optimam præbere occasionem charitatis divinæ exercendæ. 2. Ut discant se tractabiles exhibere Superioribus, Medicis, Chirurgis, Infirmariis, sicut & lignum pro libitu secari, & dolari se permittit. 3. Ut meminerint, sicut lignum durum est, & non facile frangitur; ita nec ipsos doloribus, & molestiis morbi cedere, frangique debere, cum gaudeat patientia duris, justa commune proverbium: *Dum detnem Ubel weiche nit, sondern rhin keck entgegen tritt.* Vide Instr. 7. fol. 570.

VIII. Ex occasione thematis: *Et vocatum est nomen ejus Jesus*, ostendatur, quod in hoc nomine maxime verificetur verbum illud: *Conveniunt rebus nomina sepe suis.* Eo quod Christus triplici in occasione se Salvatore ostendere soleat. 1. In universali Redemptione generis humani; cujus beneficii magnitudo ostendatur ex dictis tit. Passio Christi, & inferatur cum Sancto Bernardo: Si totum debeo pro me facto, quid addam pro me resedendo? 2. In Justificatione cuiusvis hominis privati; cujus beneficii magnitudo ostendatur ex similitudine Rei ad ignem, vel rotam damnati, cui poena ob pauca verba poenitentiam significantia dimitteretur, simulque inter Amicos Regis offensum cum magnis donis recipere inferaturque æquum esse, ut, cui multum dimittitur, multum diligat. 3. In liberatione a variis miseriis, & tribulationibus, & tentationibus, ut S. Bernardus indicavit dicens: Nihil ita &c. & tristatur aliquis vestrum &c. vide tit. Christus §. 3. numer. 21, unde suadendum, ut morem Judæorum sequantur Auditores, dicentium in adversis casibus: *Eamus ad Filium Mariæ*, ut hilares fiamus.

IX. Ex eodem themate ostendatur, quale sit hoc nomen, & quam magnum ex triplici titulo. 1. Quia a magno Domino datum, scilicet a Deo. 2. Quia significationem magnam habet, uti Josephi Ægyptiaci, sed magis Salvator Jesus, id quod ex comparatione beneficiorum ostendatur. 3. Quia per magna facinora obtentum est, dum humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem Crucis. Incitentur proin Auditores, ut dicant cum Josepho & Azaria. 1. Mach. c. 5. *Faciamus & ipsi nobis nomen &c.* per similia facta.

X. Ostendi potest, quomodo felicem annum, imo & totam reliquam vitam habere possint Auditores, scilicet per voluntatis suæ cum divina perfectam unionem, pro qua doctrina implenda conducere possunt ea, quæ Christus San. Catharina Senensis docuit, ut Tit. Resig. §. 12. n. 3. videre est.

XI. Offerri potest pro Xenio Calendarium, quod certo indicet, qualem annum quisque habiturus sit; nempe qualem voluerit; sicut Rusticus quidam dicebat, se semper optimam habere temperiem, eo quod aliam habere noluerit, quam a Deo missam, & ideo fruges, & mellesem semper optimam habuerit;

de quo vide tit. Resignatio §. 5. num. 32. n. 33. & seq.

XII. Offertur potest pro Xenio doctrina, quæ bene fit, & alios dirigere, & sic felicitissimum annum obtinere queant, ad quem finem nunc re-
tur in primis historia de Philosopho Regi-
Juveni Sapientiam vendente, & hanc doctri-
nam: *Nihil incipe, donec exitum conferat* su-
suggerent. Dein ostendatur, quomodo in pra-
xi usurpari debeat hæc doctrina. 1. In occa-
sionibus peccandi. 2. In aſionibus quotidia-
niis periculis. 3. In tribulationibus periclen-
dis. De quo vide tit. Prudentia. §. 7. & §.
12. num. 6. & sive in Infra 7.

XIII. Simili modo offerri potest pro Xenio triplex doctrina a philo nella auspici data, 3. Rem, qui apprehendi nequit, apprehendere ne tentes; 1. Felicitate liberatis ab omni tribulatione in hac vita. 2. Rem, qui non est verisimilis, non credito, 1. Felicitate tantum in divitiis, honoribus, voluptatibus consistere. 3. Rem perditam, qui recuperari nequit, ne plangito, videlicet jacturam divitiarum caducarum, amicorum, mortuorum, temporis. De quo conceptum vid. tit. Prudentia §. 12. n. g. & tit. Divitiarum, ac Temporis, ac Felicitatis.

XIV. ex occasione thematis: *Completis sunt dies octo, ut circumcideretur puer*, ostendi potest, quomodo fe quique spiritualiter circumcidere debeat, tollendo praprium concupiscentia, & quomodo per hanc circumcissionem obtineat circumcisus Saluatoris nomen, dum suam, & aliorum salutem efficaciter per hanc circumcissionem procuret. Unde de hac circumcissione intelligenda est sententia Añ. 15. Nisi circumdamini, non potestis salvari. De quo vide tit. Concupiscentia. §. 3. 9. & 10. B. 3. & 4.

PRO FESTO EPIPHANIE.

1. **O** *Bruturnus ei munera*: Offendi potest, hoc Fesum prater alios titulos Fesum donorum appellari, & apud Germanos *dis Genaech*: ut offenderetur, in hoc Fesio praeipue liberales esse debere, tum erga homines, tum & maxime erga Deum, qui hoc die Gentiles ad fe vocando Catholicam fidem fundavit; quia vero non omnes sciunt, quod donum Deo gratissimum sit, dicat Concionator se id offerensum, & dividat concionem in tres partes. In prima ostendat, nil gratius offerri posse, quam cor, Eum in finem narret ex Philippo Diez, quod Eremita cupiamus petenti assidue, ut offenderet Deus dignetur, quid spsi gratissimum offerri debeat, diabolus in specie Angeli apparuerit & dixerit, gratissimum Deo fore, si dimidium Lunam, totundatatem Solis, & quartam partem rotae offerat. Cumque Eremita hoc non intelligens explicationem a Deo peleret, verum Angelum apparuisse, & dixisse; quod per dimidium Lunam littera G; per Solis totundatatem littera O, per quartam partem rotae littera R, atque addo per earum conjunctionem vox Cor intelligeretur; hoc enim prae alius peti a Deo Proverb. 13. Illi probe &c. hinc Psalm.

3a. *ingillam illud creasse dicitur, & Prov. 4. omni custodia fervari cupit, omniaque se daturum 1. Jo. 3. promittit, si cor nostrum non repperiderit. In fecunda parte offendat, quomodo debeat cor offerre, si fideliter hujus doni plenam dispositionem, & possessionem, ipsi per amorem relinquunt, nullum alium Compositorem admittendo; hinc dicit: Diliges Deum ex toto corde, & Thomas Kemp. l. 1. cap. 7. Dilectus tuus talis est natura &c. In tertio exponat causas, cur cor offerre debeant, narrando ex Speculo magno exempl. V. dilectio, ex 2. historiis de Virgine, in cujus corde rupto aureis litteris scripta fuit hæc verba: Diligo te plus quam me, quia creasti, redemisti, donasti me, in incarnatione, Eucharistia institutione, justificatione, predestinatione; quæ omnia ex dictis in titulo. Caritas confirmari possunt.*

II. *Obsecrant ei munera, aurum, ibus, & myrrham*: Matth. 2. Offendi potest, per illa tria dona tres virtutes Theologicas, significari, qui ideo offerri voluit Deus, ut ostenderet, per hæc dona præcipue honorari Christum, gratiamque illius & favorem acquiri. Offendatur ergo, quomodo per myrrham fides ob difficultatem amara, per thus spes rursum ascendens, & per aurum ex elementis pretiosissimum Charitas virtutum præstantissima designetur; & declaretur ulterius, quomodo tres Reges has virtutes exercuerint, & quavis Christianus eos imitari debeat; in quem finem ferre poterunt, qui titulus de Fide, Spe, & Caritate lunt infra.

III. *Apertis thesauris suis obsecrunt si muneris, autum, tibi, & myrrham:* Matth. 2. Dicit potest, varias causas a variis assignari aurum, thus, & myrrham Deus per tres Reges offerri voluerit, precipuum tamen videri, ut offenderet, per quæ opera Christiani (quorum primitivæ fuerant tres Reges) suam vocationem certam facere debeant, scilicet per myrrham jejunii, per thus orationis, per aurum elemosynæ, offendatur, proinde, quam apte his operibus dona Magorum comparantur, & quomodo per ea quivis Christianus vocationem suam certam facere, & signum prædicationis obtinere possit; ad quod servit dicta in titulis Abstinencia, Oratio, Elemosyna.

IV. *Et procedentes adoraverunt eum.* Matt.
2. Offendatur, quomodo Magi modum vere,
& fuituofe orandi, & templa frequentandi do-
cuerint, docendo, quid ante ingreffum, in
ingreffu, & poft ingreffum faciendum fit; de
quo vide dict. tit. Oratio 6. 12. n. 0.

V. *Ver aliam viam reversi sunt in regionem suam.* Matth. 2. Dicitur, esse laudabilem morem quorundam Religiosorum, ut in Fello principali renovent vota sua; hunc autem morem Christiano cuivis in hoc Fello utpote principali Christianiorum imitandum esse, id eoque praestanda tria, quae in dicta renovatione votorum praestare solent Religiosi. Et 1. reficitur memoria beneficii per vocationem collati, pro quo tit. Fides serviet. 2. Examinetur, quomodo vocationi satisfecerit, ut errores commissi per confessionem deleantur, media- que

que apta pro emendatione inquirantur; de quo videatur tit. Pœnitentia, præcipue §. 7. & 10. 3. Ut renovetur vota & proposita Christiani in baptismo facta, de quo vide tit. Baptismus. Hinc suadet Thomas Kemp. l. 1. c. 19. Circa Festa principalia &c. & fructum hujus renovationis ostendit, dicendo ibidem. Secundum propositum nostrum curius professus nostri Vide tit. Christianus §. 3. 5. & 7.

VI. *Videntes autem stellam gavisi sunt gaudio magno valde.* Matth. 2. dici potest, varias causas assignari ab Authoribus, cur Deus Magos per stellam vocaverit; potissimum videri, ut indicaret, sicut Magi velut primi Christiani per stellam ad Christum vocati sunt, ita reliquos quoque Christianos per veram fidem, quam stella representat, ad Deum in calis inveniendum, adorandum, & illo fruendum pervenire debere. Unde in duas partes concio dividi potest. In quarum prima ostendatur, quomodo, stella Magorum omnes veræ fidei proprietates habuerit, de quo vide tit. Fides. In secunda, quomodo Magi fe erga hanc stellam gesserint, videlicet 1. quod videntes eam gavisi sint gaudio magno valde, quod idem faciendum Christianis, & quidem tanto magis, quanto plures & digniores fuerint, quibus hæc stella non efforta. Vide cit. tit. 2. Quod ejus ductum secuti sint; hinc & Christiani juxta principia fidei vivere; certe S. Teresa dixit, omnia vitia Christianorum ex defectu fidei oriri; hinc M. Avila dicere solebat: malos Christianos aut. Hæreticorum carcere dignos esse, si non credant articulos fidei, aut stultorum caves, si credant, quæ de celo & inferno revelata sunt, & tamen tam male vivant. 3. Etiam Herodi & alii eam annunciarunt, & publice confessi sunt; sic & Christiani non tantum corde, sed etiam ore & opere confiteri debent juxta illud Rom. 10. Corde creditur &c. uti fecerunt SS. Actio & Epistetus Martyres, ad omnes questionem Præfati nihil aliud respondentem, quam Christiani sumus, ut in vitis Patrum legitur apud Rosweid. ut dicere possint cum S. Paulo 2. Tim. 4. Bonum certamen certavi, fidem servavi &c. Vide plura tit. Fides §. 5. & tit. Christianus. Item Instru. VII. Exmpl. 9. fol. 104.

VII. *Ex occasione thematis: Obulerunt ei munera.* ostenditur, quod munus sit gratissimum, illud videlicet, de quo Thomas Kemp. l. 3. c. 8. ait in persona Christi: Quid magis a te requiro, quam ut te studeas mihi ex integro resignare? unde declarat: Quid sit se offerre, scilicet alterius arbitrio & voluntati se committere. 2. Quis fructus ex tali oblatione sperari possit, scilicet ut Deus vicissim se totum possidendum offerat, sique dicere possit offerens: Venerunt mihi omnia bona pariter cum illo. Vide tit. Resignatio, & Deus.

VIII. *Ex occasione thematis: Videntes stellam gavisi sum gaudio magno valde:* ostendi potest magnitudo gaudii, quod ex Fide divina percipitur, quod ostendi potest ex beneficio visus cæco restituti. Unde in prima parte comparatur carentia Fidei cum cæcitate corporali, ut de qua verius dicitur illud Tobie cap. 4. Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris foveo, & lumen cæli non video? in secunda parte

ostendatur, quomodo Fides interna, & externa sint duo oculi anime, simulque eorum utilitas ex aptitudine ad vitandum lapsum, & errorem itineris, ad functiones peragendas, ad objecta delectabilia cum voluptate aspienda, declaratur. Vide tit. Fides §. 3. & 5.

IX. *Ex occasione thematis: Ecce Magi ab Oriente venerunt Jerusalem.* Matt. c. 1. dici potest, hos Magos ex Gentilibus fuisse primos Christianos, atque adeo in exemplum proponi debere, quomodo vitam Christianam ducere oporteat, scilicet, ut, quemadmodum quidam S. Pater advenit, sit in corde Christiani chatas, in ore veritas, in corpore castitas; quæ proin fusius explicanda erunt.

X. *Ex occasione thematis: Et præcedentes adoraverunt illum, & apertis thesauris obulerunt ei munera,* ostendi potest, non sufficere solam fidem ad nomen Christiani obtinendum, sed etiam opera requiri, uti fusius ostendi potest ex iis, quæ tit. Christianus §. 5. n. r. & 3. & tit. Fides §. 13. sunt dicta.

XI. *Ex occasione thematis: Videntes stellam gavisi sunt,* potest per stellam præsentia Dei intelligi, & ostendi, quantum latitavit illa pariat, si ob oculos velieret, seu: antecedit in quotidianis actionibus, in tribulationibus, in tentationibus, ad quæ deducenda fervire multum potest titulus Dei præsentia.

XII. *Ex occasione thematis: Obulerunt ei munera, aurum, ibus: & myrram:* declarari potest, quæ potissimum munera a Christianis offerri debeant, scilicet aurum charitatis, seu observationis mandatorum, & tunc orationis, & myrra mortificationis, de quibus vide titulos speciales.

PRO FESTO PURIFICATIONIS.

I. *Ulerunt puerum in Jerusalem, ut fletent cum Domino:* Luc. 2. Persuadenda sunt ipsius oblatio ad exemplum Christi, ideoque in Exordio narrandum factum Æschynis pauperis Philosophi, qui teste Seoecla l. 1. de benef. c. 7. cum aliis Socrati Magistro varia dona offerens, ipse quoque accessit, eumque sic allocutus est: Video, o Magister, varia tibi ab aliis dona offerri, ego vero cum aliud non habeam, nisi meipsum, hoc unicum quod habeo, totum offero, rogas, ut boni hoc donum consulas, meminereque alios, dom multa tibi obulerunt, plura sibi ipsis reservasse. Quo auditio Socrates respondit: Æquo animo es! Æschynes, professio enim tu liberalitate tua omnes vicissili. Accipio ergo te, daboque operam, ut te tibi meliorem restituam. Ex cujus historiz occasione dividi potest concio in tres partes, & in prima quidem, quomodo oblatio tui sit facienda, per resignationem scilicet voluntatis suæ. 2. Quas ob causas hæc oblatio sit prompte, & libenter facienda, quia scilicet donum hoc est maximum, cum nihil sibi offerere referret: facilitum & obivum, cum ab omnibus etiam pauperimis offerri possit: Deo gratissimum, quia nihil magis requirit, teste Thoma Kemp. l. 4. c. 8. Quid magis a te requiro &c. Multiplici titulo desitum, ut S. Bernardus testatur l. de dilig. Deo, dicens: Si totum me debeo pro me facto, quid addam pro me relecto &c. quam sententiam vide

vide in tit. Passio Christi 6. 3. In tertia parte dicatur, quod Deus quoque fit hoc donum benignissime accepturus, & meliorem sibi quemque reſtituturus, meliorem ſcilicet in temporalibus donis, juxta promiſſum Chriſti Matth. 6. Quar- tum primum regnum Dei &c. & exemplum Agricole tit. Reſignatio, narratum. Meliorem in meritis, cum de tali dici poſſit, ſicut de Chriſto Luc. 2. Proſciebat etate, & ſapientia &c. nam profeſſus noſter in hac reſignatione maxime conſiſtit, teſte Thoma Kemp. l. 3. c. 25. Meliorem quoque in pace, & quiete animi, juxta teſtimonium Iſaïæ 44. v. 8. Utinam attendiſſes &c. & Thomæ Kemp. l. 3. c. 37. Dixi tibi &c. Vide plura in hunc finem c. tit. Reſignatio.

II. Omne maſculinum adaperiens vulvam ſan-ctum Domino vocatur: Luc. 2. Poſſet oſtendi, quod non tantum in veteri teſtamento, ſed etiam novo Deus primitias requirat, cum hoc ſit teſtamentum, & lex gratiæ, atque adeo majorem gratitudinem, & profeſſionem excellentiæ, & poſſeſſatis Dei ſuper omnes creaturas exigit. Oſtendatur ergo, quales primitiæ ſint offerrendæ, nempe 1. Primitiæ vite rationalis ſeu Adoleſcentiæ, juxta illud Eccleſ. 31. Memento Creatoris, quod tanto promptius faciendum, quanto major inde fruſtus ſperandus; bonum enim eſt Adoleſcenti, ſi jugum portaverit ab adoleſcentia ſua, Thren. 3. v. 37. bonum ſcilicet ad conſervandam innocentiam & gratiam; bonum ad facilitatem & conſuetudinem in virtute obtinendam; bonum ad fruenda merita, & gloriam; bonum ad fruendam conſolationem magnam ante, in, & poſt mortem. Taliter merito Tobias Filium ab infantia timere Deum docuit. Tob. v. 18. de Anna & Samuele. l. 1. Reg. c. 1. v. 25. 2. Primitiæ diſci per orationem exemplo Davidis Pſal. 2. Deus &c. ad te de luce vigilo, quod ut nos quoque prompte faciamus, monet S. Chryſ. in Pſal. 6. dicens: Si os noſtrum per orationem munierimus, diuini æſtionis pulchrum fundamentum jacimus. Idem S. Climacus grad. 25. ſuaſdet, dicens: Da Domino primitias diſci tuæ, erit enim iſta illius, qui prior occupaverit; unde Dæmonem ſpecialem, qui præſens vocatur, & primas diſci cogitationes vindicare ſibi conatur, conſtitutum dicit. Vide de hoc plura in Fabro conc. 2. in hoc Feſto. 3. Primitiæ cuſpide æſtionis per bonam intentionem: juxta monitum D. Pauli. 1. Cor. 10. v. 30. Si ergo manducatis &c. & exemplum Abelis Gen. 4. adipem offerentis, adeps autem eſt gloria divina, quæ per intentionem bonam quaeritur; ſicut enim Deus dixit: Gloriam meam alteri non dabo; ita & de adipe dixit Lev. 3. v. 16. Omnis adeps Domini erit jure perpetuo. Sic S. Greg. Naz. ſecit, dicens: Tibi Chriſte vivo, tibi loquor, tibi Chriſte ſedeo, tibi incedo, quandoquidem me manu regis. Sic & Eccleſia præit exemplo, omnes horas incipiens a verſu Deus in adiutorium me. Quo fruſtu autem hoc ſit faciendum teſtatur S. David Pſalm. 1. dicens: Et erit tamquam lignum &c. expeditus S. Petrus Luc. 3. v. 9. in Verbo Chriſti laxans rete, & copioſam piſcaturam faciens.

III. Lumen ad revelationem gentium. Luc. 2. poſſet dici Foliætam Hiſtoricorum Genueſem, ut indicaret, utilitati eorum ſtudente ſe conſumere, candelam ceream ardentem in ſymbolum aſſumpſiſſe cum hoc lemmate: *Veſtres conſumor in uſus*; hoc autem potiori jure Chriſtum dicere poſſiſſe, ut qui vere per cereum ſignificatur, quia ex virgine carne velut puriſſima cera factus: tum quia animam quoque puriſſimam & tenerrimam velut lychnum aſpiſſimum igni ſovendo convivium habuit, & quia, accenſus charitate, noſtros in uſus conſumptus fuit, unde S. Bern. f. 3. in circumciſ. ait: Totus mihi datus, & totus in meos uſus conſumptus. Imo Guericus ſ. de Purif. quæ prodigum eſſe dixit: O Deus, ſi ſas eſt dicere, prodigum ſe præ deſiderio hominis; an non prodigum, qui non ſolum ſua, ſed & ſeiſpſum impendit, ut hominem recuperaret, non tam ſibi, quam ipſi homini. Oſtendatur dein quomodo hunc cereum in manus ſumere, id eſt, cum fiducia invocare debemus. 1. Tempore orationis exemplo Eccleſiæ omnes orationes cum clauſula per Chriſtum claudentes, hinc ipſe Joannis 16. v. 23. hortatur: Amen dico &c. 2. Tempore teſtamenti, ſpiritaliſus præcipue, ſeu tribulationis; ſi enim cereas materialis toties contra hanc proſiit, quanto magis Chriſtus proderit, a quo ille virtutem accipit? Experti Apoſtoli in teſtate maris; & S. Catharina Senenſis, quæ graviſſima tentatione carnis pulſata, cum Chriſtum ipſam viſcentem quaereret, cur ſe in illa tentationis teſtate reliquiſſet, eundem reſpondentem autem audivit: In medio tuo peſcore eram, & te cuſtodivi, ne conſentires tentationi. 3. Tempore mortis, juxta illud Chriſti Luc. 12. 35. Sint lumbi &c. tunc dicendum cum David Pſal. 22. v. 4. Si ambulavero &c. cum S. Paulo Rom. 2. 8. v. 3. Si Deus pro nobis qui contra nos? aut cum Job c. 17. v. 3. Pone me, Domine &c. Sic dicemus cum Simeone Nunc dimittis &c. Vide Engelgr. Cal. 3. in hoc Feſto, & Bibl. tit. Chriſtus.

IV. Lumen ad revelationem gentium. Luc. 2. Poſſet ſacrorum cereorum cæremonia explicari, & defendi, eum in finem pro exordio narretur, olim apud Romanos ludum fuiſſe, in quo ſinguli certantes lumen manibus ferre cogeantur ea conditione, ut vinceret, qui lumen inextinctum ſervabat. Subinferatur, ſimilem ludum a Chriſto inſtitutum per cereorum uſum; hinc Luc. 12. v. 35. dicebat: Sint lumbi &c. verum Hæreticos conari omnibus viribus extinguere hos cereos, unde oſtendendum 1. quam ſapienter inſtituta ſit hæc cæremonia referendo, & explicando fines, ob quos inſtituta eſt. 2. Reſutandæ ſunt objectiones Hæreticorum quatuor, velut totidem venti aquarum plagis mundi ſtantes, nempe quod hæc cæremonia ſuperſtitioſa ſit: quod ſit Ethnica: quod prodigaliſſe obnoxia: quod ridicula, dum de die lumen accendimus, quaſi Deus parum videret; ad quæ omnia ſolus proponenda, videri poſſunt Faber in hoc feſto c. 7. & Georg. Scherer concil. 3.

V. Poſſquam impleti ſunt dies purgationis ejus, Luc. 2. Dicit poſſet, ſponſam Cant. 1. v. 4. m.

mirabilem sententiam de se protulisse, dum dixit: Nigra sum, sed formosa; si enim nigra fuit, quomodo formosa esse potuit, neque enim nigri homines inter formosos numerantur. Sed hoc dubium ipsa statim solvit, dum addidit: Sicut tabernacula Cedar &c. quæ fors quidem nigra erant propter tempestatem: intus autem auro pulcherrime exornata; sic ergo & sponsa foris quidem & in conspectu hominum se nigram, & vilem esse reputatam fatetur: sed intus seu in animo totam formosam fuisse, uti David Psalm. 44. de ea testatur, dicens: *Omnia gloria filia Regis ab intus*. Quod sponsa de se falsa est, id pariter de se B. Virgo in sua Purificatione fateri poterat, & dicere: *Nigra sum, sed formosa*: ad quod in ipsa concione filius demonstrabitur, quæ proin in 3. partes dividitur.

In prima offendatur, quomodo B. Virgo tempore Purificationis nigra fuerit, seu se humiliter, dum inflat aliarum mulierum, quæ in peccato conceperunt, ideoque purificari debuerunt, purificationis legem implere voluit; cuius humilitationis difficultas, & magnitudo ex dignitate Personæ fusius demonstratur.

In secunda parte offendatur, quam formosa fuerit B. Virgo in conspectu Dei ob hanc humilitatem, id est, quantopere Deo placuerit; Nihil enim, teste Sancti Hieronimo ad Celantiam, nihil est, quod nos ita hominibus gratos, & Deo faciat, quam si vitæ merito magni, sed humilitate infimi sumus; nam, ut S. Bernardus super Missus est, ait: Non magnum est esse humilem in abiectione, magna proinde, & rara virtus humilitatis honorata. Offendatur ergo, quam magna in dignitate constituta fuerit B. Virgo (pro quo probando tit. Hyperdulia Mariana §. 3. videri potest) quantaque adeo humiliatio fuerit, dum peccatricibus mulieribus annumerari voluit, & per consequens, quantopere Deo per hunc actum placuerit, ac in ejus conspectu formosa fuerit.

In tertia parte offendatur, quo medio B. Virgo usa fuerit ad tantam humilitatem exercendam, scilicet eodem, quo sponsa usam se fuisse fatetur dicens: *Quia decoloravit me Sol*: id est, Christus exemplo suo, id quod more suo pulchre S. Bernardus l. 3. in purif. indicat, dum B. Virginem sic loquentem inducit: Quid mihi opus purificatione? cur ablineam ab ingressu templi, cujus uterus nesciens virum templum factus est Spiritus Sancti? cur non ingredi templum, quæ Dominum genuit templi? Vere, o B. Virgo vere non habes causam, nec tibi opus est purificatione; sed numquid Filio tuo opus erat circumcissione. Esto inter mulieres tanquam una earum, nam & Filius tuus hic est in numero peccatorum. Excitentur proin Auditores, ut & ipsi studeant excitare se gemino hoc Christi, & B. Virginis exemplo ad similem humilitatem exorandam; nec current, si nigri, id est, quoad statum, aut æstimationem viles sint apud homines: sed potius gaudeant se esse formosos, & gratos in conspectu Dei; nam, ut recte S. Ambrosius dixit, si gloriandum est Christiano, de sola humilitate gloriandum est, utpote de qua sola crescitur apud Deum, Dicant proinde cum

Sancti. Paulo Gal. 6. Mihi autem absit gloriari &c. sibi que applicant consilium Ecclesiastici e. 22. v. 22. Confide, & mane in loco tuo &c.

VI. Ex ecce homo erat in Jerusalem, cui nomen erat Simeon, & homo iste iustus, & timoratus. Luc. 2. Ex hoc themate potest occasio sumi excitandi Auditores ad dispositionem pro felici morte suscipiendam; quem in finem concio dividi potest in duas partes.

Et in prima quidem ostendi, quanti interfit uniuscuiusque hominis felicem mortis articulum fortiri, utpote a quo tota felix aut infelix æternitas dependet; quamque adeo merito Christus toties in Evangelio hortatus sit, ut homines ad mortem se pararent: Sint lumbi &c. Et vos estote parati &c. Vigilate; quia nescitis diem, neque horam.

In secunda parte doceatur exemplo Simeonis, quæ sit dispositio optima ad mortem, scilicet triplex. 1. Ut quis, sicut Simeon, sit iustus, & timoratus; nam vita optima est optima dispositio ad mortem, juxta notum axiomam: Qualis vita, mors ita. *Vite das End, also die End*. 2. Præsentia B. V. quæ sudorem detergit, ut securi videtur in Spec. Exempli tit. Bona ax. & contra demones fortiter protegit, terribilis illis ut castrorum acies ordinata; hinc Ecclesia illam præcipue pro hoc articulo invocare docuit in salutatione Angelica. 3. Si Christum in ulnis, imo in pectore, habeamus; tunc enim dicere audacter poterimus: Si Deus pro nobis, quis contra nos? & cum Simeone: Nunc dimittis &c. hinc ab Ecclesia per modum viciarii datus in ulnas offertur. Excitentur proinde Auditores ad hanc triplicem dispositionem procurandam, ut cum Joanne Berchmano e Societate, Regulas, Rosarium, & Crucifixum in manibus gerente dicere possint: Cum his tribus libenter moriar. Vide plura tit. Mors.

VII. Ex occasione thematis: *Postquam impleti sunt dies Purgationis*: Luc. 2. potest ostendi, quomodo B. V. se reputare poterit peccatricem indigentem remedio Purificationis, & ex hac occasione ulterius declarari potest, quomodo se quisvis homo juxta exemplum S. Francisci Seraphici & S. Borgie maximum peccatorum se putare & vocare poterit; quem conceptum explicatam vide tit. Humil. §. 11. q. 2. Item apud Alphonsum Rodriq. par. 2. tr. c. 34.

VIII. Ex eodem themate occasio sumi potest demonstrandi, quomodo quisvis homo purificari debeat per frequentem usum contritionis, confessionis, & examinis conscientie; simulque ostendi quantam inde lætitiæ ante, in, & post mortem sit concepturus, juxta illud Thomæ Kemp. statum l. 2. c. 6. Si est gaudium in hoc mundo, hoc utique possidet puri cordis homo. Vide titulos Contritio, Confessio, & Examen Conscientie.

IX. Ex occasione thematis: *Tulerunt eum in Jerusalem, ut scirent eum Dominum*: ostendi potest, quomodo per bonam intentionem omnes actiones nostras velut partus nostros in Jerusalem calcem portare, & Domino Deo fittere, seu offerre debeamus. Unde ostendi ulte-

tis moribus mens dimissa vitii dissipatur, ut S. Gregorius in Psal. recte notavit. 2. Offendatur, quomodo altare erigi debeat, id est, preces in Area Arcum, seu arcu, coram Ven. Sacramentis, & unanimiter; tum quia sic verificatur illud Christi Matth. 18. Si duo consenserint; tum quia sic multi minimi, dum congregantur unanimes, sunt magni, & multorum preces impossibile est non audiri, ut S. Ambrosius I. de poen. testatur; tum quia sic preces de se exigua unitae cum aliis facilius acceptantur, ut nummus malus cum multis bonis, & maxime cum precibus S. Sebastiani. 3. Quomodo holocaustum offerri debeat, tum per Sacramentum Confessionis, de quo dicitur Psalm. 50. Sacrificium Deo &c. tum per Sacramentum Eucharistiae susceptum, quod est holocaustum Deo gratissimum, quae omnia facile fusius deduci possunt, & ad Sanctum Sebastianum applicari.

IV. *Gaudete, & exultate in illa die, quoniam merces vestra copiosa est in caelis.* Luc. 9. Ex occasione hujus textus potest narrari passum Jonathan cum Davide, & signum, quod dedit illi, gratiae apud Saulem obtentae, si scilicet puero diceret: Ecce sagittae intra te sunt. L. 1. Reg. c. 20. & ostendit, nullum virtuosum esse signum amicitiae, & gratiae apud Deum obtentae, quam si dici de aliquo possit: Ecce sagittae tribulationum intra te sunt. Id quod 1. probetur auctoritate S. Scripturae Tob. 21. Quia acceptus &c. Hebr. 12. Fili mi &c. Jac. 1. Omne gaudium &c. 2. Auctoritate SS. Patrum; quos vide tit. Patientia §. 3. & 4. 3. Exemplis Christi, B. Virg. & S. Sebastiani, cujus tribulationes & martyrium brevier narretur, & inde inferatur, quam magnum oportet esse amicum Dei, quamque adeo merito invocetur pro pelle avertenda. Excitentur proinde Auditores ad illum novo fervore colendum, & invocandum, atque ut preces efficaciores sint, etiam imitandum in sagittis tribulationum fortiter excipiendis, ut sicut socii passionum fuerint, ita & gloriae sint futuri.

V. *Beati eritis, cum vos oderint homines.* Luc. 2. Ex cujus textus occasione offendi potest, quam vere S. Job c. 7. dixerit, militiam esse vitam hominis super terram, quam etiam domestici, id est, ipsi homines ejusdem naturae participes sint inimici hominis; quam aequum proin fit, ut omnes bene certare discant id, quod a S. Sebastianiano discere poterunt. Unde concio in duas partes dividi potest, & in prima offendi, quam bene S. Sebastianus sit summus militis officio, dum Duci suo Christo summe obediens fuit; hinc iusta magis illius, quam Diocletiani, impletur, & superans illud Apostolorum Act. 5. Obedire oportet &c. 2. Dum pariter summe fidus fuit, nec minis, nec promissis abduci se sinens, quae omnia ex vita demonstrantur. 3. Dum constanter usque ad finem certaminis certavit, sciens, quod nemo coronabitur, qui non legitime certaverit, & perseveraverit usque in finem. Id quod pariter ex vita demonstrandum, ita ut merito cum S. Paulo 2. ad Tim. 4. dicere potuerit: Bonum certamen certavi.

In secunda parte ostendatur, quomodo se excitaris ad hoc certamen, scilicet proponendo sibi premium promissum; Gaudete &c. fecit proinde, quod David 1. Reg. 17. querendo quid dabitur viro, qui percussit Philistaeum, aut Tyrannum Diocletianum vicerit; cumque audisset, quod Rex caelestis cum ditabit divitiis magnis, & filiam suam, id est beatitudinem, dabit, generose eum aggressus sit, & vicerit. Unde explicetur hac magnitudo premii, & quam S. Sebastianum roboravit, dum Deus & Ecclesia illi quasi dixerint id, quod mater Machabaeorum filio dixit: Machab. 7. Peto nate &c. Excitentur Auditores ad imitandum S. Sebastianum fortiter certando contra persecutores homines, oppugnantes daemones, & proprias passiones velut domesticos inimicos, eumque in finem usurpetur illa S. Chrysostomi sententia in 6. Lect. diei 7. in Oratione SS. omni, citata: Apostoli Christi &c. Unde tit. delicatus es miles &c. Vide tit. Beatitudo.

VI. *Virtus de illo exhibet, & sanabat omnes.* Luc. 2. Ex hoc textu sumatur occasio demonstrandi, quomodo S. Sebastianus cum aulica, & militari vita sanctitatem conjunxerit. Dicitur ergo in exordio, multa miracula fuisse a S. Sebastianiano patrata, sed maximum fuisse, quod sanctitatem cum aulica, & militari vita conjunxerit; hoc enim rarissimum & difficillimum esse miraculum. Postea in prima parte ostendatur, quam multa pericula in aula & militia reperiantur ad peccandum, maxime superbia, & ambitionis propter honores; luxuria propter formicas pulchritudine, & vestitu decoras; gula, & ebrietatis propter abundantiam cibi & potus; avaritia, & injustitiae propter divitias; iracundia & furtiva propter potentiam; invidia propter aedulos; & quomodo hac omnia pericula superavit. In secunda parte ostendatur, quo medio sit usus, scilicet quo P. Araozius e Societate Jesu Confessarius Regis Hispaniae usus est, qui interrogatus, quo medio se contra pericula Aulae tueretur; respondit, per herbam timoris Dei se illasum manere. Ostendatur ergo, quantum vim hic timor habeat ad pericula talia vitanda, & quomodo S. Sebastianus ea sit usus, ipique etiam Auditores usurpare debeant, ut sanctitatem cum suo statu conjungant; nam quemvis in suo statu sanctum fieri posse, patet ex pluribus exemplis in vita S. Macarii apud Rosweydam narratis, ubi Deus ostendit S. Macario, illi duas uxores, & alias Mercatorum in meritis, & sanctitate parum esse.

PRO FESTO S. MATTHIAE.

I. *Disce a me, quia mitis sum, & humilis corde.* Matth. 11. Ex hoc textu sumi potest occasio Auditores ad humilitatis studium excitandi. Et in prima quidem parte ostendi potest, cur Christus humilitatem ante alias virtutes a se disci volens, nempe quia scientia hac ante alias summe necessaria, utilissima, dignissima, jucundissima, & facilissima est; pro qua assertione demonstranda vide tit. Humilitas, §. 9. In secunda parte ostendi potest,

potest, quibus mediis præcipue utendum sit ad hanc scientiam addiscendam, scilicet exemplo Christi (cum teste S. Ambrosio primus discendi ardor sit nobilitas Magistri, nec in tantum provehi possit qualibet felicitas humana, ut æstimet sibi pudendum, quod Deus in forma servi non est arbitratus indignum, ut S. Leo f. de resurr. recte advertit) & ponderatione præmii humilium promissi; de quo vide tit. Humili §. 11. n. 8. Claudatur concio memorabili sententia in cit. tit. humilit. §. 3. n. 27. Frustra appellatur Christiani &c.

II. *Discite a me, quia mitis sum, & humilis corde.* Matth. 11. Ex quo textu occasio sumi potest aliter humilitatem commendandi, dicendo scilicet, gaudere plerumque Discipulos, si Magistri doctrinam in compendio habere possint; merito ergo Auditores gratias agere debere S. Paulo, quod in sua ad Philipp. Epistola c. 2. v. 3. compendium doctrinæ totius de humilitate proposuerit, & 1. quidem, quid sit humilitas, per illa verba: *Humiliavit semetipsum formam servi accipiens:* ostenderit, 2. Quo medio utendum sit, per illa verba: *In similitudinem hominum factus:* declarat, scilicet exemplo Christi. 3. Quis fructus inde sperari possit, per illa verba: *Propter quod exaltavit illum Deus:* indicavit. Pro quibus melius declarandis vide tit. Humilitas, §. 12. n. 4. q. 1.

III. *Tollite jugum meum super vos; jugum enim meum suave est, & onus meum leve.* Matt. 11. Ex cuius sententiæ occasione monstrari potest, cur Christi jugum, scilicet observatio mandatorum Dei, præ omnibus aliis, maxime autem præ jugo Mundi, Carnis, & Diaboli sit suscipiendum, ad quem finem usurperet sententia S. Bernardi in aliquo sermone: *Mundus dicit: Ego deficio. Caro dicit: Ego inficio. Diabolus: Ego decipio: Christus: Ego reficio.* Ostendatur ergo in prima parte concionis, quomodo Mundus deficiat; id quod probari potest testimonio Sancti Joannis 1. c. 2. *Nolite diligere Mundum &c.* deinde experientia Salomonis de se fatentis Eccl. 2. c. 11. *Cumque convertissem &c.* tandem exemplo narrato a Discipulo Litter. M. ex. 78. quod scilicet Mundi gloria apparuerit Nobili culpam in specie Mulieris secundum anteriorem partem speciosæ, secundum posteriorem vero plenæ vermicibus, putredine, immunditia, cumque interrogata, quæ essent, respondisset: *Ego sum gloria Mundi, & hi sunt fructus mei: Nobilis detestans hanc, vanitati sæculi renuntiavit.* In secunda parte ostendatur, quomodo caro inficiat, corpus quidem assimilando bestiiis, destruendo sanitatem, accedendo mortem, & poenas gravissimas in hac vel altera vita: anima vero per maculam peccati, sanæque immunitatem, quæ nulla re magis, quam per carnis delicias amatas læditur. In tertia parte ostendatur, quomodo Diabolus decipiat, promittendo bona fœdita, & inania pro veris, fluxa, & momentanea pro perpetuis, & promittendo tantum, non exhibendo, uti in exemplo Christi per Dæmonem tentati suus ostendit Faber Dom. 1. Quad. conc. 2. In quarta tandem parte ostendatur,

quomodo Christus reficiat, quoad corpus, dum nihil deesse patitur sequentibus se, uti Apostoli testati sunt, & experti: animam vero requie, & consolatoribus celestibus, & præcipua sua dilectione, uti S. Bernardus in júbilo testatur, canens: *Tua Jesu dilectio, grata mentis refectio.*

IV. *Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos.* Matth. 11. Ex hujus sententiæ occasione ostendi potest, quomodo Christus reficiat, scilicet triplici modo: 1. *Adjutorio suo,* seu gratia: ipse enim est vitis, nos palmites, Jo. 15. Unde sicut palmes non possent ferre fructum, nisi manserint in vite, sic nec nos, nisi per Christi gratiam. Unde recte quidam ex SS. Patribus ait: *Qui mihi est Author, ipse erit administrationis Adjutor, & ne sub magnitudine sarcinæ succumbat infirmus, dabit virtutem, qui contulit dignitatem.* Hinc S. Paulus 1. Cor. 15. cum dixisset, se plus omnibus laborasse, mox addit: *Non ego autem, sed gratia Dei mecum;* unde sic animatus est; ut dixerit 4. Philip. v. 3. se omnia posse in eo, qui se confortat. 2. *Exemplo suo.* Ita quondam S. Gertrudis ostendit, dum vltus est illi per viam spinosam suos ducere, sed prius sua cruce spinas, id est, difficultates remove. Hinc Sophon. 3. v. 6. promissit, se effectorum, ut serviat ei populus suus in humero uno, quia scilicet altera pars jugi tamquam principatus factus esset super humerum ejus. Itaque p. v. 6. Si ergo procerbis Abimelech Jud. 9. facile fuit ramos de arboribus refecere, & domum ferre, quia ipsum ducem ducentem adduxerunt: Quod me videritis facere, & vos facite. Si Milites Alexandri Magni per medias nives, & prærupta montium alacres perrexerunt, quia Ducem præeuntem viderunt, quidni idem potiori jure exemplum Christi efficiat? Certe ob hanc causam Sponsa Can. 1. v. 12. Fasciculum myrrhæ, non fascem gravem: vocavit dilectum suum. 3. *Solatio suo.* Sicut enim boum juga molli-bus pannis fulciuntur, ne nimium lædant, aut gravent, ita Christus jugum servis suis Impo-ni solitum consolationibus suis fulcit. Hinc S. David Ps. 93. ait: *Secundum multitudinem dolorum &c.* & S. Paulus 2. Cor. 7. v. 4. *Repletus sum consolatione &c.* ut adeo verius Christus de suis legibus, quam M. Aurelius Imperator de suis dicere possit. Leges me-tum juga sunt, sub quibus mali arant: cum alz, quibus bono volitant, & libero calo fruunt. Excitentur proin Auditores, ut jugum hoc tollant alacriter, & portent constanter, ut in hac & altera vita refici mereantur. Vide tit. Exemplum, & tit. Christus.

V. *Discite a me, quia mitis sum.* Matth. 11. Ex hujus sententiæ occasione dici potest, esse consuetudinem aut legem in aliquibus Academicis, ut singuli Discipuli duas lectiones audire cogantur. Eundem morem servare Christum; hinc duras lectiones præscripsisse, humilitatem, & mansuetudinem: de quarum priore quia alias dictum, nunc posteriorem commendandam. Dividatur ergo concio in duas partes, & in prima quidem ostendatur, quomodo mansuetudo sit exercenda, præci-pue

pue 1. in *conversazione* exemplo Christi, de quo S. Bernardus ser. in Cerna Dom. ait: Jesus erat dulcis in voce, dulcis in facie, dulcis in opere. Hinc Sponsa Cant. 4. de ipso ait: Favus diffillans labia tua &c. in *contraditione seu persecutione*; ut non respondeatur dure; nam servum Domini non oportet litigare, sed mansuetum esse ad omnes, teste Paulo 2. Tim. 4. Responso enim mollis frangit iram. Prov. 15. v. 1. ut Abigail exemplo suo docuit, 1. Reg. 15. 3. in *corruptione*: juxta monitum D. Pauli Gal. 6. v. 1. Fratres, si preoccupatus &c. Hinc præclare S. Augustinus tract. 7. in Epist. S. Joannis ait: Breve ubi præceptum proponitur: Dilige, & fac, quod vis. Radix sit intus dilectionis, non potest de illa nisi bonum procedere. Vide hoc plura tit. Mansuetudo. §. 11. n. r. & 3. & tit. Dilectio proximi. §. 3. n. 46. In secunda parte offendatur, quale præmium sperare possint Discipuli Christi, qui lectionem mansuetudinis diligenter didicerint, scilicet illud, quod Christus Matth. 5. v. 4. promissit dicens: Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram, quadruplicem scilicet; quam dicto tit. Mansuetudo §. 12. n. 2. vide explicatam, ubi etiam plures conceptus de hac materia reperies.

VI. Ex occasione thematis: *Disce a me, quia mitis sum*. Matth. 11. offendendum est, cur Christus pro Magistro eligendus, & audiendus. Nempe 1. Quia est artis, quam docet, peritissimus, ut pluribus exemplis docuit. 2. Quia est etiam paratus docere, ut qui ultro invitat ad scholam; & pariter multis in vita iudicii populum docendo probavit. 3. Quia habet facilem modum docendi, uti Thom. Kemp. l. 3. c. 43. in Persona Christi offendit dicens: Ego sum, qui humilem in puncto elevo mentem, ut plures æternæ veritatis capiat rationes, quam si decem annis studisset in scholis. Si ergo juxta S. Ambrosium primus discendi ardor nobilitas est Magistri, facile patet, quanto cum fervore hic Magister audiendus sit, illaque plii Asceta verba l. 2. c. 2. ad eum dicenda: Loquere, Domine, quia audit servus tuus &c.

VII. Ex ejusdem thematis occasione declarari possunt conditiones Discipuli, quarum prima est a Christo ipso Luc. c. 14. indicata: Nisi quis renuntiaverit omnibus, quæ possidet, non potest meus esse Discipulus. Secunda, ut diligenter aufcultet Magistrum loquentem verbo, aut exemplo, ejusque doctrinam magnè æstimet, serio ponderet, & praxin illius bene addiscat. Tertia, ut assidue lectionem præscriptam repetat, in eaque se exerceat. Quarta, ut sæpius se super eandem reflexat, & quantum profecerit, vel defecerit, se examinet. Quinta, ut gratiam divinam frequenter & ferventer imploret; de quibus vide tit. Humilitas.

VIII. Ex occasione thematis: *Disce a me, quia mitis sum, & humilis corde*, offendit potest veritas sententiæ a Thom. Kemp. l. 2. cap. 2. prolata. Hæc est altissima & utilissima lectio, sui ipsius vera cognitio, & despectio; offendendo, quod humilitas sit efficacissimum medium ad triplicem viam perfectionis, purgati-

vam scilicet, illuminativam, & unitivam, celeriter decurrendam: vel ad triplicem finem, gloriæ divinæ, propriæ, & alienæ salutis, obtinendum; pro quibus conceptibus deducendis videri potest tit. Humilitas.

IX. Ex eodem themate occasio sumi potest, media ad veram humilitatem acquirendam demonstrandi, quorum potissimum est cognitio sui, uti docuit senex, qui quæstus, quomodo humilitas obtineri possit, respondit: Si sua tantummodo, & non aliena mala quis consideret. Quod ipsum etiam S. Basilus confirmavit dicens: Tria sunt, quæ radicata nutriunt humilitatem, scilicet assiduitas subjectionis, consideratio propriæ fragilitatis, & ponderatio rei mellioris; de quibus vide citat. tit. Humilitas.

X. Ex occasione thematis: *Et invenietis requiem animabus vestris*, Matth. 11. offendi potest, quomodo humilis triplicem requiem inveniat, scilicet *cum Deo*, qui dat humilibus gratiam, eisdem specialiter amat, & fovet: *cum Proximo*, qui humilem singulariter æstimat, & amat, unde sicut inter superbos sunt semper jurgia, ita inter humiles pax & concordia viget: *Secum ipso*, quia hoc ipso, quod honores, & gloriam hominum non appetat, ab omnibus sollicitudinibus, & motibus, quibus ambitiosi inquieti redduntur, liber est. Vide tit. Humilitas, præsertim §. 9. num. 5.

XI. Ex occasione sententiæ: *Disce a me, quia mitis sum*, offendi potest, quam mansuetus fuerit Christus, uti tit. Mansuetudo §. 5. n. 1. videre est, & ex adibus §. 2. indicatis ulterius probari potest. Unde inferatur, hanc virtutem præ aliis decere Christianum, uti Sanctus Chrysostomus indicavit, dum accepto a Sami Præfeco colapho dixit: Repercussissem, nisi Christianus essem.

XII. Ex occasione thematis: *Jugum enim meum suave est, & onus meum leve* Matth. 11. offendatur, per quæ media jugum Christi leve efficiatur, nimirum per gratiæ comparisonem; hinc S. Paulus dixit: Omnia (facile) possum in eo, qui me confortat. 1. Per suum exemplum, & Sanctorum, imo filiorum sæculi, nihil enim difficile æstimatur, quod jam ab alio factum conficitur. 2. Promissione præmii, de quo sic loquitur S. Chrysostomus: Si nautis minaces pelagi fluctus, si tempestates atque hyemes agricolis, si vulnera cædesque militibus, si gravissimi idus plagæque pugilibus leves videntur, atque tolerabiles propter spem temporalium ac perentium honorum, multo magis, cum cælum proponatur pro præmio, nihil ex adversitatibus his presentibus sentiantur. Vide tit. Exemplum & Beatitude.

PRO FESTO S. JOSEPHI.

I. EX occasione thematis: *Joseph autem vir ejus cum esset iustus* Matth. 1. potest offendi, in quo iustitiam exercuerit S. Josephus, scilicet in hoc, quod cuicunque jus suum tribuerit, Deo debito obsequium, per impletam perfectiæ ejus voluntatem: Proximo, per

per laborem fabrillem in ejus utilitatem fuscipitum, & Christum Servatorem sollicitum nutritum, & custoditum: Sibi ipsi, dum animæ suæ salutem studiose procuravit; unde excitentur Auditores ad justitiam hanc, pro viribus procurandam simulque fructus hujus justitiæ ostendatur, demonstrando, quod in eolimpia sit sententia Salomonis Sap. c. 8. Si justitiam quis diligit, labores hujus magnam habent virtutem; ante mortem, quia querent justitiam, teste Christo, omnia necessaria adjiciuntur; in morte, quia non contristabit iustum, quidquid ei acciderit, atque adeo neque mors ipsa; post mortem, quia iusti in perpetuum vivunt, & apud Dominum est merces eorum.

II. Ex ejusdem textus occasione offendi potest, quod S. Joseph non immerito patronus eorum, qui vitam occultam degunt, dicatur, quia sanctitas ejus vere occulta erat. Itaque in prima parte declaratur, quid sit vita, & sanctitas occulta, scilicet ut opera privata, quæ extra conspectum hominum sunt, magna cum diligentia ad Dei honorem peragantur, & generosæ quadam de seipso victoriæ soli Deo notæ reportentur. In secunda parte ostendatur, quem fructum ex hac vita occulta reportaverit, quod scilicet cum Christo, ætate non materiali dumtaxat, sed etiam spiritali (de qua S. Gregorius dixit: Vitæ Christianæ dies sunt virtutes singule, menses autem multiplicia facta virtutum) Sapientia, fere sapida cognitione Dei, & gratia apud Deum, & homines profecerit. Unde Auditores ad imitationem excitandi.

III. Ex eodem themate deduci potest, Josephum ita fe omnibus divina voluorati conformasse, ut merito Deus de illo dicere potuerit: Inveni Joseph virum secundum cor meum, qui faciat omnes voluntates meas, i. e. semper faciat, quæ volo, & quomodo volo, & quia volo. Unde & ulterius de eo dicere potuit: Oleo sancto meo (latitiæ) unxi eum, manus enim mea auxiliabitur ei, & brachium meum confortavit eum. Quos effectus etiam Auditores sperare possunt, si cum eodem viri secundum cor Dei esse studeant.

IV. Ex eodem themate sumatur occasio Josephum cum Josepho Ægyptiaco comparandi, præcipue in tribus. 1. In convenientia nominis, quod idem significat, atque augmentum Dei, vel Filium accrescentem in gratia, & gloria, in qua juxta Suarez & alios omnes Sanctos præter B. Virginem superavit. 2. In virtutibus, præcipue in castitate & patientia, in qua utraque excelluit Joseph Prorex, sed magis S. Josephus. 3. In officio, & fidelitate, quia domum summi Regis, idest Familiam Christi, summa cum sollicitudine administravit. Quare excitentur Auditores, ut didicim sub necessitatibus suis putent: Itæ ad Joseph: magnæque ad eum cum fiducia confugite.

V. Ex eodem themate potest offendi præteritum, & utilitas laborum corporalium propter Deum susceptorum, cum S. Josephus potissimum vitæ partem in laboribus corporalibus consumpserit, & tamen ad tantam gloriam

evectus sit, ut merito dicere potuerit: Vide-te oculis vestris, quia modicum laboravi, & inveni mihi multam requiem. Ostendatur ergo quomodo S. Josephus labores suos peregerit, quid ante, in, & post illos egerit. Vide tit. Labor, §. 6. & 10.

VI. Ex occasione thematis: Cum esset desponsata Mater ejus Maria Joseph. Matt. c. 1. possunt Maria & Joseph in speculum conjugibus proponi, & offendi. 1. Quomodo in desponsatione se gerere debeant, voluntatem divinam sedulo indagando. 2. In conjugio, amorem conjugalem, concordiam & fidelitatem exercendo. 3. Post conjugium, in morte conjugis modice deplorando, honeste, & pie sepeliendo, copiosis, & efficacibus suffragiis succurrendo. De quibus vide Fabrum Dom. 2. Epiph. conc. 3. & tit. Matrim.

PRO FESTO ANNUNCIATIONIS.

I. *A* Ve gratia plena: Dominus tecum. Luc. 1. Ex occasione hujus textus offendi potest, quomodo B. Virgo vere fuerit gratia plena, uti demonstrari potest tum testimoniis SS. Patrum tit. Hyperdulia Mariana §. 3. n. 45. & seq. tum ex titulis & fontibus, ex quibus hæc plenitudo processit, quos vide l. c. §. 9. num. 1. & 3. Unde Auditores ad fiduciam & venerationem excitandi, cum passim videamus, eos qui multa a Rege impetrare cupiunt, ad illos maxime confugere, quos Regi magis gratos esse cognoscunt. Vide loc. cit. §. 4. & 5.

II. *Spiritus S. supervenias in te.* Luc. 1. Ex ejus textus occasione demonstrari potest, quod B. Virgini contigerit, quod Esther olim evenit; nam & ipsa per aliquot annos præparata erat in templo, & inde præ reliquis placebat Spiritui S. ab eoque in Sponsam accepta est, ex quo dignitas incredibili ei exorta, quæ explicanda, & probanda est ex titulo Filii Patris, Matris Filii, & Spiritus S. Sponsæ. Unde excitandi Auditores ad amorem, cultum, & fiduciam; pro quibus vide l. c. §. 3. n. 58. & 78. & seq.

III. *Ecce concipies in utero, & paries Filium, & vocabis nomen ejus Jesum.* Luc. 1. Ex ejus textus occasione dici potest, etsi videri possit, B. Virginem tantum esse sanctam Matrem Christi, vere tamen etiam sanctam esse Matrem nostram, cum hoc ipso, quod Christum Servatorem genuerit, etiam nos regeneraverit; unde Christus hoc die, nempe 25. Martii, etiam pati, & in cruce dicere voluit: Ecce Mater tua. Ostendatur ergo in prima parte, quam perfectæ maternæ officia generando, alendo, protegendo, hereditatem æternam procurando exercuerit. In secunda vero parte ostendatur, quomodo vicissim officia Filii amando, confugiendo, honorando exercere debeamus; pro quo vide tit. Hyperdulia Mariana §. 5. n. 10. & seq. & §. 4. a. n. 9. & ibi passim.

IV. *Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.* Luc. 1. Offendi potest, quam vere officium fidelis, & humilis ancillæ impleverit B. Virgo, ita ut de ea verius, quam

quam de Davide Psalm. 88. v. 21. dicere potuerit Deus: Inveni &c. qui faciat omnes voluntates meas, faciendo semper, quæ voluit Deus, quomodo voluit, & quia voluit, iuxta notum illud discriptionem.

Omne vult punctum, patitur qui semper iugiter.

Quæ vult, quoque modo vult Deus, & quia vult.

In secunda parte ostendatur, quomodo B. Virgo sicut cum Davide fidele Deo servitium præstitit, ita simile quoque præmium obtinuerit, nempe quod Deus oleo sancto unxerit eam manu sua, auxiliatus sit illi: & brachio suo confortarit eam; quæ omnia vide tit. Resignatio §. 9. n. 1.

V. *Benedicta tu inter mulieres.* Loc. 1. Ex hujus textus occasione demonstrari potest, quod, sicut Deus voluit B. V. eligere in Matrem Filii, atque adeo in reparatricem secularium salutis nostræ, ita etiam per illam velut præcipuum post Christum instrumentum æsequi voluit redemptionis, & prædestinationis nostræ beneficium, & nullam gratiam conferre, nisi per ipsam, ita ut merito collo in Ecclesie corpore comparetur, per quod ex Christo velut capite omnes gratia descendere debent in reliqua membra. Unde S. Bernardus serm. in Nativ. Virg. ait: Ex hoc beatam te dicent &c. vide tit. Hyperdulia Marian. §. 3. num. 63. & S. Germanus serm. de Zona B. V. Nullus est, qui salvus fiat &c. ibid. num. 41. In secunda parte ostendatur, quomodo idipsum in praxi semper sit observatum, ita ut, sicut olim Pharao Gen. 41. dixit subditis aliquid petentibus: Itæ ad Joseph; ita nunc dicatur Christianis aliquid petentibus: Itæ ad Mariam; ad quem finem servire possunt plurima exempla cit. tit. §. 4. a. n. 40. & §. 3. a. n. 58.

VI. *Fiat mihi secundum verbum tuum.* Loc. 1. Ex hujus textus occasione ostendatur, quod hoc fuerit symbolum B. Virginis, in prospectu æque ac adversus usurpatum, id quod totam ipsius vitam percurrere facile probari potest. In secunda vero parte ostendi potest, quod per & propter hæc verba opere completa facta sit Mater Dei, atque adeo etiam Regina celi; si enim juxta Senecam, Rex est, qui metuit nihil, Rex est, quique cupit nihil, hoc regnum sibi quisque dat; merito B. Virgo præ omnibus hominibus Regina dici potuit, ut quæ præ omnibus nihil copierit præter Deum, ita ut cum Elther c. 14. v. 18. dicere cum veritate poterit: Tu scis, quod nunquam lætata sit ancilla tua, nisi in te Domine, Deus Abraham. Deinde vero etiam timuerit nihil, quia cum veritate applicare poterat illud S. Chrysostomi: Quid timet homo in sinu Dei positus; tu de sinu ipsius noli cadere, & omnia, quæ tibi venerint, in bonum cedent; vere enim diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum. Rom. 8. v. 18. unde dicebat cum S. Paulo loc. cit. Quis me separabit &c. Excitentur proinde Auditores, ut cum servare Deo regnare sit, & hoc regnum sibi quisque det, ipsi quoque veri Reges fieri Audeant, assumpto B. Virginis sym-

bolum, & ubique dicendo: *Fiat mihi &c.* eumque in fidem B. V. rogent, ut quemadmodum Berabæ Salomonis Filio impetravit regnum I. 3. Reg. c. 2. ita & ipsa gratiam salutem impetrare dignetur, quæ regnum hoc nobis ipsis dicto modo procurare, sicut eisdem velut veræ Regine veri Filii, & regni quoque celestis participes fieri possimus.

VII. Ex occasione thematis: *Ave gratia plena:* potest dignitas, & plenitudo gratiæ demonstrari, quam B. V. accepit per & propter maternitatem, ita ut Suarez probaverit, eam in primo instanti conceptionis omnes Angelos & homines collective sumptos superasse, & hæc gratiam singulis momentis duplicasse. Unde Auditores ad eam condigne æstimandam, & honorandam excitentur. Pro quo conceptu vide tit. Hyperdulia §. 3. n. 39. & 45. & seq. item §. 9. n. 3. item §. 11. n. 6. & 7.

VIII. Ex occasione thematis: *Benedicta tu inter mulieres:* ostendi potest, cur benedicta merito dicatur, nimirum primo, quia Mater Dei est. Secundo, quia Mater viventium, Tertio, quia Mater defunctorum. Unde excitandi Auditores, ut tamquam Matrem Dei magni faciant, & peculiari cultu venerentur, tamquam ad Matrem suam singularem semper fiduciam gerant, & tamquam Matrem defunctorum illis per varias preces, & obsequia conciliare nitantur. Vide cit. tit.

IX. Ex occasione thematis: *Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum:* ostendi potest, quam nullam habeat causam timendi, qui gratiam apud Deum invenit, ut qui dicere possit cum S. Paulo: Si Deus pro nobis, quis contra nos? Ostendatur ergo in specie, quomodo non timere audeat Deum; homines, diabolos, sed merito illud S. Chrysostomi sibi applicare possit: Quid timet homo in sinu Dei positus? tu de sinu illius noli cadere, & quidquid tibi illic evenierit, in bonum cedet.

X. Ex occasione thematis: *Eccæ Ancilla Domini:* potest ostendi, quomodo B. Virgo se ut ancillam vilissimam, & omni bono indignam reputarit: vilissimis in officiis se constanter exercuerit: & nihil sibi attribuerit ex laboribus, & operibus suis, sed omnia Deo lucrata sit; ad hominibus respectum, & injuriam illatam patientissime tulerit; unde inferatur, cum nos Filii sumus hujus Ancillæ, & parvos sequatur ventrem juxta iustas, acquisitum esse, ut nos quoque cum ea non tam verbis, quam opere per filius imitationem, dicamus: *Eccæ mancipium Domini.*

XI. Ex occasione thematis: *Benedicta inter mulieres:* potest institui comparatio inter illam & Evam, quod scilicet sicut Eva per inobedientiam Mater morientium, sic Maria per obedientiam Mater viventium, sit facta, & ideo merito benedicta dicatur; unde hortandi Auditores, ut eam & ipsi non tam verbis, quam operibus benedicant, quod fiet, si omnia sua opera post Dei gloriam ad honorem ipsius referant, & hæc ipsa de causa cum magna diligentia, & perfusione abolvere conentur. Vide tit. Hyperdulia §. 10. n. 22.

XII. Ex occasione thematis: *Ave gratia*

ple-

plura: potest B. Virgo Esther comparari. ob quoque tulus, scilicet pulchritudinem, gratiam apud Deum, liberationem populi Christiani, dimidium regni (idest misericordiam) non promissum duntaxat, sed collatum, ob duas ancillas, Angelicam, & humanam; unde et ceteri Auditores, ut ad ipsam perinde ut Judaei ad Estheram confugiant, & liberati ab interitu petant.

XIII. Ex occasione thématis: Fiat mihi secundum verbum tuum: potest in primis ostendi, quid involvat haec verba, scilicet, ut quis semper faciat, quae vult Deus, quo modo vult, & quia vult, scilicet propter solum ipsius beneplacitum. 2. Demonstrari potest efficacia horum verborum, eo quod ad illorum prolationem Christus incarnatus sit, & vero etiam nunc in mentibus eorum, qui ea cum veritate proferunt, spiritaliter incarnatur, idest moraliter cum homine unatur, ita ut dicere possit cum S. Paulo: Vivo autem jam non ego, vivit vero in me Christus.

PRO FESTO S. GEORGII.

I. Mane in me, & ego in vobis. Joan. 15. Potest ostendi quod S. Georgius merito dicatur Eques, eo quod habuerit omnes conditiones ad verum Equitem requisitas. Nam 1. fuit *Nobilis* non profana, & falsa, sed vera nobilitate, de qua S. Bernardus dicit: Sola vera nobilitas est, clarum esse virtutibus. Unde explicenter potiores illius virtutes, praecipue Fides, Spes, Religio, Prudentia, Temperantia, & similes. 2. Fuit *Miles* fortiter certans contra Tyrannum & Demonem, qui per Draconem illi appingi solum intelligitur. 3. Gestavit in pectore torquent aureum, & in eo pendentem Christum crucifixum, quia a morte Christi omnia promissa, & minas Tyranni generose contempsit, dicens, cum S. Paulo Rom. 8. In his omnibus superamus &c. & Quis me separabit, &c. Excitatur proinde Auditor, ut ob oculos habeat S. Augustini serm. 47. de Sancti sententiam: Quotiescumque, &c. vide tit. Sanctorum cultus, §. 3. num. 12. & ostendatur, quomodo S. Georgium imitari debeant in patientia praesentium, & certamine contra demones, &c.

II. Sine me nihil potestis facere. Joan. 15. Dicatur, querere aliquos, cur S. Georgius in equo cum lancea Draconem perimens proponatur; ad quam questionem varil varie respondent; optimam autem videri, quod Ecclesia velit, ut aspiciamus hoc exemplar, & imitemur illud, perimendo Draconem toti humano generi nocentissimum. Quis autem hic Draco sit, & quomodo ad exemplum S. Georgii superandus, & occidendus, in hac concisione didici iri. In prima ergo parte ostendatur, quod Draco iste non alios sit, quam ira, cum sit torva aspectu, uti in iras patet: *insperat invadens*, cum irati, ubi minime timebatur, invadant graviter nocens bonis fortunae, corporis, animae, uti patet exemplo Herodis innocentes occidi iubentis, aliorumque Tyrannorum, maxime autem illius Itali, qui inimicum suum cum in terram prostravit

set, primo mortem minatus est, nisi Deum, & Sanctos abnegaret, qua abnegatione facta, mox gladium cordi ejus infixit, & postea etiam sibi ipsi, ut statim cum ipso in infernum descendere, & aeternum cruciare posset. In secunda parte ostendatur, quibus mediis Sanctus Georgius Draconem interemit, scilicet equo, & lancea; per equum intelligitur gratia divina, juxta illud Thomae Kemp. lib. 2. c. 9. Satis suaviter equiar, quem gratia Dei portat. Hic merito illud Salomonis Sap. 8. Scio, non possum esse contentus (etiam ab ira) nisi Deus det: & illud Christi Joan. 15. Sine me nihil potestis facere. Per lanceam ferromunitam intelligitur serium propositum abstinendi, quia teste Thomae Kemp. l. 1. c. 19. Secundum propositum nostrum cursus profectus nostri, &c. ubi narrari potest exemplum illius domioi, qui, ubi famulum suum ad iram summe pronum advertit, ob paucos nummos promissos tam facile ab ira abstinuisse; quod cum vidisset etiam ipse sibi emendationem quoad hoc vitium possibilem judicavit, & manum adhibuit. Vide plura, tit. Iracundia.

III. Manete in me, & ego in vobis. Joan. 15. Ostendi potest quomodo illa trix erga S. Georgium observare debeamus, qua S. Bernardus in Festivitatibus Sanctorum consideranda esse dixit, nempe auxilium Sancti, exemplum ejus, confusionem nostram; quem sententiam vide tit. 128. §. 3. n. 1. in quo loco etiam reliqua ad conceptum hunc dilatandum opportuna reperitur.

IV. Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum. Joan. 15. Ostendi potest quomodo manere debeamus, si scilicet et uniamur per Fidem, firmiter credendo, quiddam revelavit: per Spem, sperando firmiter, quod promissit, nempe se mansurum nobiscum usque ad consummationem saeculi: per Charitatem, omnia ex amore illius faciendo, & tolerando juxta illud, 1. Cor. 10. Sive manducatis, &c. Hinc sponsa Cant. 8. dixit: Pone me ut signaculum. Deinde ostendatur, quem fructum sperare possimus, si in ipso maneamus dicto modo, nempe augmentum gratiae, gloriae, & laetitiae in saecula, qui omnes fructus facile dilatari possunt, si inspiciantur tit. Grati tit. Beatitudo: tit. Pax, & Conscientia.

V. Ego sum vitis, vos palmites. Joan. 15. Ex occasione hujus textus excutiantur Auditores ad spem in Christo ponendam ob tria incitamenta spei a S. Bernardo serm. 3. de septem panibus assignata; dum dixit: Tria Considero, in quibus spes mea tota consistit, charitatem adoptionis, veritatem promissionis, & potestatem redditionis; de qua vide tit. 133. §. 12. numer. 6. uti & reliqua pro probatione.

VI. Si manseritis in me, & verba mea in vobis manserint, quodcumque volueritis, petitis, & fiet vobis. Joan. 15. Potest ostendi, quomodo semper obtinere possint, quod volunt, si scilicet maneant in Christo. Unde in prima parte demonstrari potest, quid sit manere in Christo, nempe unum cum illo velle, & nolle: id quod tam per prosperos, quam adversos casus probari potest. In secunda parte

1a. offendatur, quomodo talis, omnia, quæ petit, obtineat, quia nihil aliud petit, quam quod placet Deo dare, hoc autem semper obtinere possit iuxta illud.
Vide tit. 118.

VII. Ex occasione thematis: *Manete in me, & ego in vobis*, Joan. 15. offendi potest, quomodo S. Georgius manserit in Christo, ut qui tot, tantaque tormenta pro eodem sustinuerit, ut jure merito dicere poterit cum S. Paulo: *Quis me separabit a charitate Christi?* Excitentur proinde Auditores ad Christianam hanc fortitudinem pro viribus imitandam. Quem io finem vide tit. Fortitudo, & Patientia.

VIII. Ex occasione thematis: *Ego sum vitis, vos palmites*: offendi potest, quam pretiosa vitis sit Christus, id quod ex vino ab hac vite producto probari potest, nimirum ex sanguine pretioso, per quem Angeli, & homines lætificantur, confortantur, inebriantur: qui tres effectus fusiis explicari possunt, simulque Auditores invitari ad hoc vinum bibendum per illa verba: Venite, inebriamini, charissimi, bibite vinum quod misit vobis. Vide Fabrum in hoc Festo conc. 1. n. 2. lit. O.

IX. Ex eodem themate offendi potest, quod, cum homines sint palmites hujus vitis, eodem suo tempore circumcidi per mortificationem oporteat: demonstraretur propterea modus hæc circumcisiōnem sui mortificationem inducendi: de quo vide tit. Mortificatio, §. 11. n. 4. & alibi.

X. Ex themate: *Sine me nihil potestis facere*: dicatur, S. Georgium plerumque ut equitem cum dracone pugnantem, & per hoc S. Margaritam liberantem, pingi, ut indicetur nobis, quomodo ad illius exemplum contra draconem ferocissimum, scilicet peccatum pro anima nostra liberanda, cum lancea generosæ fortitudinis pugnare debeamus; unde in prima parte fiat comparatio peccati cum dracone: In secunda parie offendatur dignitas, & pulchritudo animæ, quæ merito excitare debet, ut libenter pro ea pugnemus: Io tertia parte offendatur, quam convenienter lancea cum fortitudine comparetur, & quomodo usurpanda sit. Pro quibus dilatandis vide tit. Peccatum, Anima; ac Fortitudo.

XI. Ex occasione thematis: *Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos*: offendi potest, quod, sicut Pater dilexit Filium suum deputando ad mortem corporalem; ita diligat Christus suos deputando ad mortem, & martyrium spirituale, per patientiam, & mortificationem explicetur propterea, quam vere dicantur hæc due virtutes martyrium spirituale, & quomodo fructus, & privilegia martyrium, scilicet consolationes, liberationem a purgatorio, laureolam martyrium, participet. De quibus vide Fabrum in hoc Festo conc. 3. o. 2. & 6. ac 7. Item tit. Mortificatio.

XII. Ex occasione thematis: *Qui manet in me, & ego in eo, hic fructum multum*: offendi possunt fructus, quos percipiunt ii, qui per charitatem in Christo manent: quorum primum est meritum celestis præmii; secundus satisfactio pro peccatis, & liberatio a

purgatorio: tertius impetratio variarum gratiarum, & donorum celestium: quartus edificatio, & salus proximi; de quibus vide Fabrum conc. 7. n. 3.

XIII. Ex occasione thematis: *Si quis non manserit in me, mittetur foras*: offendi possunt mali fructus peccati mortalis, quod scilicet 1. Mittatur foras, seu separetur a Deo, sicut palme a vite. 2. Accidat, seu oculum fructum bonorum operum ferat. 3. Colligatur a demonibus, quorum potestati traditur. 4. In ignem inferni mittatur. 5. Ardeat io eodem igne. Qui omnes fructus fusiis explicati videri possunt apud Fabrum conc. 3. tota. Vide etiam tit. Peccatum mortale, & Infernus.

PRO FESTO SS. PHILIPPI ET JACOBI.

I. *Ego sum via, veritas, & vita*. Joan. 14. Sumatur exordium a consuetudine arbores majales erigendi, & dicat Concinator, se duas arbores in Auditorium memoria erecturum, scilicet SS. Apostolos Philippum, & Jacobum, utpote qui sicut arbores majales erant decorati, & liberati ab omni aestu mundano: alii propter perfectionem, & dignitatem Apostolicam, de qua S. David Ps. 72. dixit: *Nimis honorati, &c.* & in suprema parte viventes zelo Apostolico alienæ salutis augere: hi ergo statuendi cum epigrapha: *Aspice, & fac secundum exemplar præcipue in Christo sequendo, & vocatione implenda*. Unde 1. offendatur, quid sit sequi Christum, scilicet abnegare seipsum, & tollere crucem suam, abstinere, & pati: unde antiqui etiam Philosophi sapientiam in duobus verbis: *Abstinere, & sustinere* ponebant; hinc, teste S. Augustino, demon duplicem contra nos aciem educit, blanditur, ut decipiat; terret, ut frangat. Nec propterea exigitur, ut omnes statum suum deserant, & divitias, ac uxores relinquant, sed tantum ut sequantur doctrinam, & consilium Apostoli 2. Corint. 7. Reliquum est, ut, & qui habent, &c. atque adeo unusquisque, in qua vocatione vocatus est, in ea permaneat. 2. Offendatur, quomodo sequi debeant, nempe 1. vere, id quod pauci faciunt, teste Thoma Kemp. lib. 2. cap. 11. Multi Jesum sequuntur, &c. aliter Apostoli, qui in adversis aque, ac prosperis adhaeserunt Christo, ut patet, explicando martyrium eorum, ita ergo & nos; nam ut recte S. Augustinus in Psal. 36. ait: *Nemo &c.* vide tit. 22. §. 3. num. 2. & 3. hinc aliqui discernere inter veros, & falsos Christianos esse ajunt, quod est inter ceteros veros ex aromaticis, & inter falsos ex pulvere factos, quorum hi igni applicati ignes evomunt, illi bonum odorem exhalant, & splendorem gratum emittunt. 2. Sequi debent ceteros, ut Apostoli, qui statim, omnibus relictis, secuti sunt eum; si enim Principes non ferunt tarde exequentes mandata, quanto minus Christus; Hic certe, si ullibi, locum habet illud Sancti Ambrosii: *Nescit tarda molimina Spiritus Sancti gratia; & illud Thron. 3. Bonum est adolescenti &c. & cultis hominibus bonum ad augendum meritum,*

tum, & promovendum profectum, & ad facilitandum obsequium; quod experta virgo, quam Christo relicto ad portam vocata se contulit; de qua vide tit. tom. 3. §. 5. num. 32. & §. 1. num. 11. 3. *constanter* sequi debent, ut patet ex majali arbore, in qua præmium propositum non acquirit, nisi qui apicem attingit. Vide plura de hoc tit. Perseverantia; & offe-
 scendo, quomodo Apostoli usque ad mortem secuti sint, ita ut ipse Christus Luc. 22. dixe-
 rit: Vos estis, qui permanistis &c. Excitentur ergo Auditores, ut has arbores majales frequenter aspiciant, & se animent illis Thoma Kemp, verbis lib. 3. de imit. cap. 56. Domine Jesu &c. Vere vita boni Monachi &c. & Christiani &c. Eja fratres &c. ut audiamus & nos. Vos estis &c. Olim etiam: Venite benedicti &c.

II. *Non turbetur cor vestrum.* Joann. 14. Ostendi potest, quomodo turbari non debeant in variis occasionibus, sed sicut Sol, licet foris obnubilatus, intus serenus manet; ita & ipsi in tribulationibus se habeant. Declaretur ergo quod 1. turbari non debeant ob judicia Dei tam mirabiliter omnia disponentis, sed cogitent sibi a Deo dici illud Christi Joann. 13. Quod ego facio, nescitis modo, scies autem postea in die judicii. 2. Ob judicia hominum: quibus satisfacere impossibile, ut patet in Deo, S. Paulo, & aliis. 3. Ob alienos defectus. 4. Ob tentationes Diaboli: sed potius juxta momentum S. Jacobi cap. 1. Omne gaudium existiment &c. 5. Ob tribulationes occurrentes: cum omnia fiant ad triplicem finem. Vide tit. Tentatio, & tit. Crux.

III. *In domo Patris mei mansiones multe sunt.* Joann. 14. Ostendi potest, quod, licet hæc doctrina videatur contraria Parabolæ de patrefamilias æqualem mercedem operariis offerente, revera tamen contraria non sit, cum illa de substantiali tantum beatitudine, & sententia hæc de accidentalibus loquatur, in qua diversos fore homines patet ex testimonio S. Pauli 1. Cor. 15. Alia claritas Solis &c. unde, quia cum Discipulis Christi quærent utique Auditores: Quis putas major est in regno celorum? dicat Concionator, se in hac concione ostensurum, 1. Iraque pronuntiet, majores fore humiles; ut Christus Matt. 23. offendit; de quo vide tit. Humilitas, a. *tribulatio*: Sicut focii passionum &c. 2. Cor. 1. de quo vide tit. Crux. 3. *fiduciosior* in talento impendendo, ut probat parabola de diversis talentis Matt. 25. nempe, Spectaculum facti sumus. 1. Cor. 4. non refert, quam personam habeamus, sed quam bene; unde S. Macarius, qui per plurimos annos in eremo cum summo rigore vivebat, cum scire cuperet, cui in meritis similis esset, iussus est Alexandræ duas mulieres conjugatas quærere, quibus similis esset &c. Amimentur ergo Auditores, ut unusquisque in statu suo permaneat, & illud Eccl. 11. Confide in Deo, & mane in loco tuo &c. ob oculos habeat, & personam suam bene agere studeat, ut audiat illud Christi Matth. 25. Euge serve bone &c.

IV. *Non turbetur cor vestrum.* Joann. 14. Ex occasione textus hujus utiliter ageretur de
 Loebner Biblioth. Tom. VII.

scrupulis, quibus plurimi homines subiecti sunt. Et 1. quidem ostendi potest, quid sit scrupulus, & quæ illius indicia. 2. Quam noxii sint tales scrupuli; utpote qui impediunt gloriam Dei, meritum proprium, pacem, & lætitiæ animi. 3. Quibus medicis curandi, nempe oratione, contemptu, obedientia; de qua materia vide Instructionem meam quintam. fol. 188.

V. *Non turbetur cor vestrum:* Joann. 14. Pari utilitate possunt aliqui scrupuli in specie, a quibus plurimi homines multum vexantur, proponi. 1. Itaque proponantur scrupuli in confessione occurrere soliti; de quibus vide cit. Instru. 5. fol. 192. q. 8. & p. 2. Scrupuli ex tentationibus orti; de quibus vide loc. cit. q. 10. 3. Scrupuli ob orationem occurrentes; de quibus vide loc. cit. fol. 199. q. 10.

VI. *Ego sum Via, Veritas, & Vita,* Jo. 14. Proponi possunt motiva ad Christum sequendum per imitationem, & modum imitandi, nempe 1. Quia vita est, id est, qua verbis, qua exemplis docuit nos ad calum, id quod ostendendum. 2. Quia veritas est, & fallere non potest. 3. Quia vita est juxta illud Jo. 17. Hæc est autem vita æterna &c. unde merito Thomas Kemp, lib. 3. cap. 56. ait: Sequere me &c. In secunda parte ostendatur, in quo præcipue imitandus sit, nempe ut quisque humiliet se ipsum, factus obediens, usque ad mortem crucis; de quibus vide tit. Christus, & tit. Humilitas, & Obedientia.

VII. Ex occasione thematici: *Non turbetur cor vestrum:* Joann. 14. ostendatur, quod, ut sapienter Epiphanius advertit Ench. c. 10. Homines non perturbantur rebus, sed quas de rebus habent, opinionibus; unde potissimum medium tollendi turbationem est phantasia correctio; quomodo autem hæc corrigi debeat, idem Epiphanius c. 38. sic ostendit: Religionis erga deos immortales præcipuum illud esse scito, rectas de iis habere opiniones, ut sentias, & esse eos, & bene, justque administrare universa; parendum eis esse, & omnibus, quæ sunt, acquiescendum; & sequenda ultro, ut quæ a mente præstantissima regantur; sic enim nec inculpabis eos unquam, nec ab iis negligite quereris. Juvabit ad hunc conceptum dilatandum similitudo imaginis, quæ a dextris Christum, a sinistris diabolum præsentat, & secundum diversum aspectum diversos affectus cit. Vide tit. Patientia.

VIII. Ex eodem themate ostendi potest, homines frequenter turbari ob judicia Dei tam varia; unde narretur ipsis historia de Eremita, cui Deus per Angelum judiciorum suorum æquitatem revelavit, ut in Speculo Exemplorum narratur V. Judicium Dei, & quæ Angelus Eremitæ ibidem dixit, sententis Doctorum, & aliis historiis consenserunt.

IX. Ex eodem themate demonstratur, quod propter tribulationes etiam, & persecutiones turbari non debeant, si triplicem finem, propter quem a Deo immittuntur, bene considerent, scilicet filialem castigationem, probationem, & amoris demonstrationem, pro qua doctrina fusius deducenda vide tit. Patientia.

X. Ex occasione thematis: *In domo Patris mei mansiones multe sunt*: ostendi potest, quemvis in statu suo perfectum fieri posse, id quod triplici ex capite ostendi potest. 1. Quia Christus omnes ad perfectionem invitavit dicens: *Ecce perfecti*, sicut Pater vestes celestis perfectus est. 2. Ex natura perfectionis, quæ in charitate consistit, quam simplex animus tam bene exercere potest, ac doctissimus quisque, ut olim S. Bonaventura Fratri Ægidio dixit. 3. Ex revelationibus variis, quibus revelavit Deos, aliquos sæculares in meritis Sancto Macario, Sancto Paphnutio similes fuisse. Excitentur proinde Auditores, ut illud Siracides sibi dictum putent: *Confide, & mane in loco tuo, quia facile est in oculis Dei subito honestare pauperem*.

XI. Ex occasione thematis: *Domine, ostende nobis Patrem, & sufficit nobis*: ostendatur, cor humanum per nullam rem creatam satiari posse, ut ex exemplo Salomonis patet, qui non prohibuit cor suum, quin omni voluptate frueretur, & tamen in iis non nisi vanitatem, & afflictionem animi reperierit. Deinde ostendatur, solum Deum satiari cor humanum posse; capacem namque Dei, quicquid Deo minus esse replere non potest. Hinc cor triangulare singillatim factum est, ut innueretur, illud non per rotundum mundi globum, sed per solam Trinitatem, satiari posse. Vide Fabrum conc. 6. n. 9. & conc. 7. lit. c. n. 3. Item tit. Gaudium.

XII. Ex occasione thematis: *Quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam*: ostendatur, cur Deus toties non exaudiat preces, nimirum. 1. Quia male petunt homines, ut in concupiscentiis suis insistant. 2. Quia opponunt nubem peccati. 3. Quia Deus differt dona, ut magis grata efficiat. Vide tit. Orationis. §. 12. o. 6. & 10.

PRO FESTO ASCENSIONIS CHRISTI.

I. **A**ssumptus est in celum, & sedet a dextris Dei. Marc. 16. Ex occasione huius textus explicari potest Cæremonia Ecclesiæ, qua in festo Ascensionis effigiem, seu statuam Christi in altum attrahi curat. Dicatur ergo 1. Statuam per funem attrahi, ut indicetur charitas Dei erga nos promittentis per Oream c. 12. In funiculis adstraham eos, in vinculis charitatis: Unde Christus Luc. 19. Quærentis, quid facere debeat ad æternam vitam possidendam, respondit: Diliges &c. Ostendatur ergo, quam suave sit, & efficax hoc medium; quod enim dulcius, & naturale magis quam aniare, præsertim infinitum bonum &c. 2. dicatur, Statuam illam rubro vestimento esse vestitam, & vulnerum cicatricibus conspicuam, ut insinuetur, quod Christus Discipulis in Emmaus euntibus dixit Luc. 24. Nonne oportuit, &c. nimirum constituta lex est; Quoniam per multas tribulationes, &c. Actor. 24. Hæc via est, per quam caput intravit in celum; per eandem ergo & membra intrare debent. Hinc Thomas Kemp. lib. 2. cap. 1. Summe cum Christo, & pro Christo, si vis re-

gnare cum Christo. Dicat ergo quisque cum eodem Authore lib. 3. c. 56. Domine Iesu, sicut distixi, &c. 3. Statua vexillum in manibus habet, ut indicetur, neminem coronatum iri, nisi qui legitime certaverit. 2. ad Tim. 2. hinc Apoc. 3. dicitur: Qui vicerit, dabo ei sedere, &c. Hostis autem, quem vincere debemus, sumus nos ipsi. Non enim est peior animæ hostis, &c. Hinc Thom. Kemp. loc. cit. cap. 3. ait, Hoc deberet &c. 4. Angeli utrinque stipant statuam, ut indicetur, per eos animas nostras in celum introduendas esse, iuxta illud Exod. 13. Ecce ego mitto Angelum meum, &c. sic Lazarus portatus, Luc. 16. sic Christus Luc. 15. dicit: Dico vobis, quod ita gaudium erit, &c. unde audientium monitum in cit. loc. Exod. Observa cum, & audi vocem ejus, &c. 5. Per foramen angustum statuam attrahitur, ut indicetur, quod Christus Matth. 7. dixit: Intrate per angustam portam, &c. unde divitiarum sarcina abijcenda, affectu saltem, si effectu non licet; nam dives difficulter intrabit, &c. ut Matth. 10. dicitur. 6. Hostis deiciuntur, ut indicetur, quod Ecclesiæ hodie canit: Ascendens Christus, &c. dedit doxa hominibus, Eph. cap. 4. unde credendum, quod hodie Christus dicat: Usque modo non petitis, &c. Jo. 16. quid autem petendum sit, Elifaz exemplo suo docuit, petens ab Elia in altum evellere: Obsecro, fiat in me Spiritus duplex tuus. 4. Reg. 2. nempe ut declinemus a malo, & faciamus bonum. Sic enim David suavit. Psalm. 36. Quis est homo, qui vult vitam, &c. Excitentur ergo Auditores, ut cæremioniam hanc ita aspiciant, ut indicatur fructum quoque referant, sicut cum Christo vivant in terris, ut cum eodem etiam ad celos ascendere mereantur. Vide pro hac materia tit. Charitas, & tit. Crux.

II. *Euntes in mundum universum predicante Evangelium omni creatura*, Marc. 16. Dicit potest, Christum fecisse, quod Duces belli recuperata famosa civitate solent: mittendo in omnia loca, qui nunciant bona nova de redacta in potestatem civitate: Fecisse autem hoc non tantum ut gaudeamus, sed etiam ipsi expugnare conemur, nam regnum cælorum vim patitur, Matth. 11. Dicat ergo Concinator, se ostensurum, quomodo expugnari debeat, nempe 1. per concubulos humilitatis; sic enim Christus humiliavit semetipsum, &c. hinc S. Paulus Ephes. 4. Quod autem ascendit, &c. Vide tit. Humilitas. 2. Muros concutendo globis orationis, sic Christus integræ noctes consumpsit in oratione, ubi Rosarii globuli commendandi, vide tit. Orationis. 3. Scalas admovendo mandatorum Dei. Sic Christus: Descendi, &c. Jo. 6. Hinc quærentis, quid facere deberent pro vita æterna obtinenda, respondit: Si vis ad vitam ingredi, serva mandata, Matth. 19. hinc pulchre Eusebius Emysenus: Si unusquisque nostrum subdere eas sibi sudeat, & eminentia dominantis animi super eas stare consuecat, ex ipsis sibi gradum construit, quo ad superiora ascendat. Sublimabunt nos, si fuerint infra nos: de nostris nobis viris scalam facimus, si vitia ipsa calcamus. De hac sca-

scala Deus Apoc. 3. dicit: Qui vicerit (vicia) dabo ei sedere, &c. Hanc Jacob Gen. 28. vidit: hanc ergo applicemus, dicendo cum Psalmista Ps. 118. Juravi, & statui, &c. 4. Portas confringendo, seu vim sibi faciendo, & multa patiendo. Sic Christus: Nonne oportuit, &c. Luc. 22. hinc Thomas Kemp. l. c. 25. Unum est &c. 5. Igem incipiendo, id est, charitatem copiose ostendendo: Sic enim Christus: Majorem nemo habet, &c. Jo. 15. hinc Luc. 12. Igem veni mittere, &c. & S. Joannes 1. c. 3. Filloli, non diligamus, &c. Excitentur ergo ad oppugnandam hanc civitatem, ut cum Christo ibidem eternum vivere, & gaudere valeant.

N.B. Si omnes hos modos calum expugnandi accipere non placet, unus ex illis eligatur, & quomodo a Christo adhibitus sit, & a nobis quoque usurpari debeat, ostendatur.

III. *Assumptus est in celum.* Marc. 16. Potest narrari historia de Elia in altum rapto in curru igneo, 4. Reg. 2. & dici, quod simili modo Christus per currum ignem charitatis erga Deum, & proximum in calos assumptus sit, quodque nos videntes cum oculo fidelitatis assumptum, debeamus clamare cum Eliseo 1. 4. c. 2. Obsecro, ut fiat in me Spiritus duplex tuus, eadem scilicet duplex charitas, cujus proin necessitas, utilitas, & praesentia demonstranda. Vide tit. Charitas, & dilectio Proximi.

IV. *Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit.* Marc. 16. Dici potest, non immerito aliquos querere, cur Christum fidem tantopere ante Ascensionem commendavit, & responderi communiter, id propterea factum, ut ostenderet, ex viva fidei defectu potissimum impedimentum ascensionis in calum oriri, uti etiam S. Theresia agnovit, dicere solita, omnes imperfectiones nostras ex defectu fidei oriri; id quod enarratione impedimentorum se probaturum dicat Concionator. Et primum quidem impedimentum ac principale est peccatum mortale; unde autem hoc oritur, nisi quia vivaciter non credimus, Deum in omni loco praesentem esse. Vide tit. Praesentia Dei. Secundum est impatientia in adversis; unde autem hoc oritur, nisi quia firmiter non credimus, non esse malum in urbe, quod non fecit Dominus. Vide tit. Resignatio, & tit. Voluntas. Tertium est, quia res creatas inordinate nimis amamus; unde vero hoc oritur, nisi quia firmiter non creditur Christi dictum Luc. 18. Nemo bonus, nisi solus Deus, tamquam fons boni. Vide tit. Deus. Quartum est, quia proximum non diligimus, ut oportet; unde autem hoc oritur, nisi quia non credimus firmiter illud Christi dictum Matth. 25. Quamdiu fecistis, &c. Unde excitandi Auditores, ut has praecipue quatuor veritates firmissime credant, & in mente habeant, nec dubitent, quin salvi sint futuri.

V. *Assumptus est in celum.* Marc. 16. Narrari potest historia Ascensionis, & inter alia dici, videri adhuc bina vestigia Christi impressa loco, unde ascendit, eaque, vestigia omni sexui, & aetati quadrare. Dicatur ergo, haec vestigia nihil aliud esse, quam abstine,

sustine, eaque omni aetati, & sexui convenire. Ostendatur ergo quomodo haec vestigia imitanda. Vide tit. Abstinentia, & tit. Patientia.

VI. *Assumptus est in celum.* Marc. 16. Demonstrari potest magnitudo gloriae Christi ex tribus praecipue fontibus orta, scilicet obedientia, humilitate, patientia, juxta illud Phil. 2. Ostendatur proin, quomodo Auditores in his Christum imitari, & majorem sibi gloriam procurare debeant.

PRO FESTO S. JOANNIS BAPTISTAE.

I. *Elisabeth impletum est tempus patiendi, & peperit Filium.* Luc. 2. Ostendi potest, qualem Filium peperit, dicique, quod tota laus S. Joannis in compendio proposita fuerit a S. Angelo Gabriele, dum Luc. 2. de eo dixit: Erit enim magnus coram Domino. Ostendatur ergo, quid sit magnum esse coram Domino, nempe magnum ipsum diligere, & multum ab eo diligi; nam quantitas cujusque animae aestimatur ex mensura charitatis, quam habet, teste S. Bernardus serm. 21. in Cant. unde ostendatur, quomodo S. Joannes dilexerit Deum, id quod per duos actus charitatis, qui pulsus animae vocatur, abstinencia scilicet ab omni inordinato amore rerum creaturarum, & sustinentiam adversitatum probari potest. Vide tit. Charitas, & tit. Patientia.

II. *Audierunt vicini & cognati ejus, quia Dominus magnificavit misericordiam suam cum illa; & congratulabantur ei.* Luc. 2. Dici potest, hodie impletum esse, quod Angelus Gabriel Zacharia Patri praedixerat: In nativitate ejus multi gaudebunt, Luc. 1. Ostendatur in prima parte, quomodo Deus, Angeli, Parentes, cognati, vicini, defuncti Patres in Limbo gavis sint in ejus Nativitate. In secunda vero parte ostendatur, quomodo & nos simile gaudium per natiuitatem spirituales seu veram conversionem ad Deum creare possimus Deo & Angelis (ut patet in redeunte Filio Prodigio) Christo (ut patet in parabola inventae ovis) B. Virginis & Sanctis domesticis, defunctis, nobis ipsis ante, in, & post mortem.

III. *Joannes est nomen ejus.* Luc. 2. Ostendatur, quam bene olim dixerit Poeta: Conveniunt rebus nomina saepe suis; idque in S. Joanne maxime apparere, cujus nomen idem significat ac gratia, quod nihil aliud est, quam amicitia cum Deo. Ostendatur proin, quam sincerus & dilectus amicus Dei fuerit S. Joannes, idque probetur ex continua familiaritate cum Deo, dein quia omnia habeat communia, & tandem quod animam suam pro amico posuerit. In secunda parte ostendatur, quod de hac amicitia vere dicere poterit: Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa: Cant. 8. nam summus illi honor & laetitia inde parva est. Excitentur proin Auditores, ut ipsi hanc amicitiam querere, aut conservare, & augere studeant. Vide tit. Amicitia & Gratia.

IV. *Quis putat puer iste erit?* Luc. 1. Dicit Concionator, se non dubitare, quin puerque

que Auditorum habentium liberos cupiant de illis scire, quales olim futuri sint; id proin se illis prædicturum, nempe tales, quales in pueritia fuerint, juxta notum illud: Quo semel est imbuta &c. & Salomonis effatum: Adolefcentis juxta viam &c. & exemplum S. Joannis, cujus viam puerilis cum virili comparetur, & quam similis fuerit, offendatur. Dein excitentur Auditores, ut diligenter in pueritia instruant, aut instrui curent suos liberos in pietate, & timore, in bonis moribus, in proficuis artibus. Vide tit. Pietas, & Timor.

V. *Etenim manus Domini erat cum illo*: Luc. 1. Dicit potest, eximiam quidem esse vitam, & opera S. Joannis Bapt. sed hoc mirum videri non debere, cum manus Domini fuerit cum illo, cui manui nihil impossibile est. Offendatur ergo, quomodo fuerit cum illo in vita tam alpera continuanda: in excitandis hominibus ad poenitentiam, in morte pro Christo. In secunda postea parte offendatur, quomodo, & ipsi possint obtinere, ut manus Domini sit cum illis, si scilicet cum Davide fiant viri secundum cor Dei, & faciant omnes voluntates ejus: tunc enim implebitur promissum Dei: Oleo sancto meo unxi cum, manus enim mea auxiliabitur ei, &c. in obtinendis bonis temporalibus, in administrandis officiis: ip tribulationibus perferendis. Vide tit. Fortitudo.

VI. *Nequaquam, sed vocabitur Joannes*: Luc. 1. Dicit potest, non frustra hoc nomen ei a Deo datum esse, sed propter officium Præcursoris, quod suscepturus erat: ad hoc enim, vel maxime conducebat, ut esset sanctus, & gratus Deo, ac non tam verbis, quam exemplis predicaret, & prædiceret Christum, & poenitentiam. Offendatur ergo, quomodo S. Joannes exemplo confirmaverit ea, quæ prædicavit, maxime poenitentiam, & patientiam, & quomodo ipsi etiam Auditores exemplo magis, quam verbis, suos instrueret, & erudire debeant.

VII. Ex occasione thematis: *Muli in natiuitate ejus gaudebant*, Luc. cap. 1. offendendum, quomodo, & nos spirituales natiuitatem, quæ consistit in firmo proposito declinandam a malo, & faciendam bonum, procurare debeamus. Dein offendatur, quale gaudium viuentes, & defuncti, præcipue vero ipse ante, in, & post mortem habiturus sit. Vide Fabrum conc. 1. in hoc Festo. Item tit. Gaudium.

VIII. Ex occasione thematis: *Joannes est nomen ejus*, offendi potest, quomodo S. Joannes id, quod nomen ejus significavit, impleverit, & quomodo, & nos nomen in Baptismo acceptum implere debeamus, præcipue nomen Christiani. Vide tit. Christianus, & Fabrum conc. 6. n. 5.

IX. Ex occasione thematis: *Elisabeth impleuit est tempus patiendi, & peperit filium*: offendi potest, quomodo non tantum concipere bona proposita, sed etiam parere debeamus; ad quem finem possunt offerri argumenta ad bene patiendum nempe gratia Dei inuenta, patrocinium Sanctorum, præcipue Beate Vir-

ginis, obfretrix bona, seu auxilium Patrum spiritualium. Pariter possunt impedimenta felicitis partus indicari, nempe appetitus noxiarum, nimis labor, & motus, nullum conatum adhibere velle. Offendatur proin, quomodo hæc argumenta usurpanda, & impedimenta removenda sint.

X. Ex occasione thematis: *Benedixit Dominus Deus Israel*: offendi potest, quomodo pro beneficiis acceptis statim gratias agere debeamus, & quem fructum ex tali gratitudine sperare possimus. De quibus vide nos suo loco, uti, & Fabrum conc. 6. n. 7.

XI. Ex occasione thematis: *Quis putas pater iste erit?* potest offendi, quam vere Præcursoris nomen, & officium impleverit S. Joannes Baptista. 1. Quia præcurrit efficaciter pro nobis intercedendo; non enim surrexit major, ergo nec gravior ipso. 2. Præcurrit protegendum; præcipue contra vitia, prædicando, & exhibendo poenitentiam. 3. Præcurrit vitæ exemplo, præcipue innocentia, insigni contemptu mundi, humilitate, patientia, zelosa charitate, ad quas proin virtutes imitandas excitandi erant Auditores.

XII. Ex occasione thematis ejusdem dici poterit, hanc quæstionem jam solvisse ipsum Christum, dum dixit: Non surrexit major Joanne Baptista: sed quia multi dubitabant, unde provenerit hæc majoritas, ideo hoc explicatum iri. Dicendum itaque, eam ex generosa sui victoriæ provenisse juxta axioma: Tantum proficiet, quantum tibi vim intuleris; unde offendatur, 1. Quomodo sibi vim intulerit in visu, & vestitu moderando, 2. In asperitate vitæ, 3. In tolerando martyrio, aliisque adversitatibus. Deinde declaretur, quomodo per hanc victoriam profecerit in gratia, meritis, virtutibus, gloria.

PRO FESTO SS. PETRI ET PAULI.

I. *Tu es Petrus, & super hanc petram edificabo Ecclesiam meam*: Matth. 19. Dicit potest, quod, sicut Carolus Imperator olim duas columnas in mari posuit, quasque inscribi curavit: Non plus ultra: sic Deus SS. Apostolis velut duas columnas Ecclesiæ, & fidei Catholice posuerit, quasque pariter inscripserit: Non plus ultra; credendum scilicet, quam illi verbo, & exemplo docuerint. Offendatur ergo, quomodo fidem Catholicam non verbo dumtaxat, sed etiam opere docuerint, quamque firmiter illam defenderint, sique vere immobiles columnæ extiterint, & quomodo Auditores quoque eosdem in hac firmitate imitari debeant. Vide tit. Fides.

II. *Tu es Christus Filius Dei vivi*, Matth. 16. Potest offendi necessitas confessionis fidelis, simulque modus faciendæ professionis demonstrari, quod scilicet corde, ore, & opere sit faciendi, exemplo SS. Petri, & Pauli: & quo cum fructu talis confessio fit faciendi, quod scilicet verificandum sit illud Christi promissum. Qui constituitur me, &c. Vide tit. Fides.

III. *Tu es Petrus, & super hanc Petram edifi-*

adificatio Ecclesiam meam, Matth. 16. Potest dici olim constantiam esse representatam per petram in mari sitam cum hac inscriptione: Nec flumine, nec flamine, nec fulmine: (lador, aut dimoveor) ostendatur proin talem petram fuisse Sanctum Petrum, & probetur, quod nec a flumine, seu fluxu voluptatibus, nec a flamine, seu ablatione bonorum, nec a fulmine minarum, quibus cruciatus, & mortem Tyrannus minabatur, dimoveri se a verâ fidei confessione sit passus; quomodo proin ipsi Auditores in hoc imitari debeant.

VI. Tibi dabo claves regni caelorum, Matth. 16. Dicit potest, hæc verba præ aliis esse observanda, utpote quæ fundamentum continent nostræ fidei; nam ex Judicis defectu necessario multas hæreses fuisse exortas, unde demonstrandum, quod hæretici non habeant verum Judicem: habent autem Catholici, ut qui continuum successionem Judicum a Sancto Petro usque ad modernum Pontificem probare possint.

V. Quem dicunt homines esse Filium hominis Matth. 16. Offendi potest, quomodo nos ad hanc questionem respondere debeamus, & dicere ad Christum s. Tu meus es *principalis Spectator*, utpote qui solus intime cognoscis actiones meas, & de iis ferre judicium potes, & cui placere plus est, quam si omnibus hominibus simul sumptis placerem, 2. Tu meus es *Adjutor maximus*; quia tu scis, potes, & vis juvare. 3. Tu meus es *Magister optimus*, qui artem utilissimam dignissimam, & jucundissimam amandi Deum doces verbo, & exemplo, & adjutorio. 4. Tu meus es *Consolator maximus*, quia consolationes veras, solidas (id est, animum fanantes) & constantes communicas. 5. Tu meus es *Premiator maximus*; quia mercedem summam præsentem, æternam offers, quæ omnia facile ex iis, quæ tit. Christus dicta sunt, probari possunt.

VI. Tibi dabo claves regni caelorum, Matth. 16. Dicit potest, merito magnum beneficium collatum cenferi S. Petro, dum ei claves regni caelestis collatae sunt; non minus tamen nobis etiam collatum cenferi posse, dum clavem poenitentiae nobis concedere paratus est, si eam acceptare velimus. Ostendatur ergo, eam esse optimum medium celos aperiendi. Deinde pariter demonstretur, quomodo SS. Apostoli Petrus, & Paulus eandem egerint, & exemplo præverint, & quomodo adeo nos quoque illos imitari debeamus. Vide tit. Poenitentia.

VII. Ex occasione thematis: Tu es Petrus, & super hanc petram edificabo Ecclesiam meam, Matth. 18. potest ostendi quam firma sit petra ipsa Ecclesia, utpote tot procellis Ethnicorum, Judaeorum, & Hæreticorum concussa; unde excitandi erunt Auditores, ut super hanc petram ædificent fidem, & vitam suam, certoque sibi persuadeant, quod portæ inferi non prævalent adversus eam.

VIII. Ex occasione thematis ejusdem ostendi potest, quomodo S. Petrus & S. Paulus Ecclesiam fundarint indefesso labore prædicationis, vitæ & morum sanctitate, virtute miraculorum, martyrio & sanguine suo. Unde mo-

re Societatis Jesu eisdem tamquam sandarioribus candela ardens, id est, ob vitæ innocentiam candida, ob virtutum colores variis depicta, & per fervorem vitæ, & boni exempli accensa ostendenda est. Vide Fabrum in Silva nova, seu Audario.

IX. Ex occasione thematis: Super hanc petram edificabo Ecclesiam meam: ostendi possunt motiva credibilitatis, præcipue ex miraculis petita, simulque Auditores excitari, ut, sicut hanc usam esse veram fidem agnoscunt, ita debitas pro ea communicata gratias persolvant, eandemque bonis operibus confirmant, & concordent. Vide tit. Fides, §. 11. n. 5. & alibi.

X. Ex occasione thematis: Tu es Christus Filius Dei vivi: ostendendum, quam merito dixerit S. Theresia, omnes errores, & peccata ex defectu fidei vivæ oriri, atque adeo primo ostendatur, quid sit viva fides, scilicet ea, quæ certi quidam articuli fidei in recenti semper memoria habeantur, quales sunt, Deum ubique præsentem esse; omnia in bonum nostrum ordinare; tanquam fontem omne bonum continere; quæ proximo sunt, sibi facta reputare. Deinde ostendatur, quod is, qui talem confessionem facit; sit petra, seu immobilis in adversis, & tentationibus futurus. Vide tit. Fides, & Tentatio.

XI. Ex occasione thematis: Quem dicunt homines esse Filium hominis? ostendendum est, cur & quousque homines curam boni nominis habere debeant, nimirum 1. Quia Deus exigit dicere per Siracidem cap. 45. Curam habere de bono nomine. 2. Quia proximus exigit; nam, teste D. Augustino, duæ res sunt necessariae, conscientia tibi, fama proximo. 3. Quia proprium tum bonum exigit, quia bona fama nihil est præstantius; hinc natum proverbium: Omnia si perdas, famam servare memento, quia, ut idem Siracides dixit, hæc magis proderit, quam mille thesauri. Dein ostendatur, quomodo conservari possit; scilicet rara conversatione, cauta colloquutione, & bona operatione, de quibus vide tit. Fama §. 3. & Fabrum conc. 6.

XIII. Ex occasione thematis: Alii Joannem Baptistam, alii autem Eliam, aut unum ex Prophetis: ostendatur, quam varia sint humana judicia, atque adeo non curanda. Interdum tamen prudentes, pios, & zelosos viros interrogandos: Vos autem quem me esse dicitis? ut corrigi queant, his corrigenda videntur. Vide tit. Judicia temeraria. Item Fabrum conc. 8. n. 2. & 3.

PRO FESTO VISITATIONIS B. VIRGINIS.

I. Exurgens Maria abiit cum festinatione. Luc. 3. Potest dilectio B. V. erga proximum demonstrari ex tribus præcipue actibus. 1. Quod *prompte* eam exercuerit exurgens cum festinatione. 2. Quod *efficaciter* eam exercuerit, tum verbis, suaviter Elisabetham salutando & alloquendo, tum operibus, per tres menses ei interveniendo. 3. Quod *constanter* illam exercuerit, nec difficultates itineris, nec

mo-

molestias obsequiorum praestitorum horrendo. Dum offendatur, quomodo Auditores quoque eandem imitari possint & debeant. Vide tit. Dilectio Proximi, & Hyperdulia Mariana.

II. *Intravit in domum Zachariae, & salutavit Elisabeth*, Luc. 1. Declarari potest, quos fructus afferat Visitatio Deiparae ante, in, & post mortem; de quo vide tit. 7. Hyperdulia Mariana, §. 10. n. 27.

III. *Exaltavit infans in utero meo*, Luc. 1. Offendi potest, quod magni quidem, & multiplicis fuerint fructus salutationis activae, qua B. V. S. Elisabeth salutavit; non minores tamen, nec pauciores sine salutationis passivae, qua a nobis per salutationem Angelicam salutatur. Unde commendata istam salutationem 1. ab Authoribus. 2. a brevitate. 3. ab efficacia, quam habet ad impetrandas varias gratias: ad repellendos hostes: ad felicem horam mortis obtinendam; pro quibus omnibus probandis vide tit. 70. §. 4. a n. 74. & §. 12. a n. 43.

IV. *Mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus*, Luc. 1. Offendi potest, quomodo B. Virgo, Sancta Elisabeth ad partum felicem obtinendum juvit, ita nunc quoque ad triplicem partum felicem, corporis, animae, animalium, agrorum, hortorum, &c. de quo vide tit. Hyperdulia Mariana, §. 10. n. 28.

V. *Intravit in domum Zachariae*, Luc. 2. Dici potest, quod S. Ambrosius de Virginitate Deiparae dixit: Sit vobis tamquam in imagine descripta Virginitas, vitaeque Mariae; hoc multo magis de Visitatione B. V. dici posse, ut scilicet ex illa tamquam exemplari discant Auditores, malas quidem visitationes devitare, bonas autem frequentare; quamnam autem illa sint, in praesenti concione demonstratum iri. In prima ergo parte ostendatur, quamnam sint malae visitationes, nempe diurnae hospitiorum, nocturnae mulierum, diurnae, & nocturnae simul aliorum bonorum per furtum: quarum omnium visitationum damna ostendantur. In secunda parte bonae visitationes declarantur, nempe templorum, agrorum, purgatorii per auxilium animabus illis praestitum; quarum omnium visitationum praesentia pariter demonstrantur; pro quibus dilandis vide speciales titulos, Ebrietas, & Purgatorium.

VI. *Benedictus tu inter mulieres*, Luc. 1. Dici potest, magnum quidem fuisse hoc elogium, sed majus longe esse, quod benedictus, id est, meritis, & gloria excedens sit omnes Sanctos; hoc autem elogium vere illi convenire, ostensurum se ex praesenti concione; pro quo videatur tit. Hyperdulia Mariana, §. 9. num. 1. 2. & 3. inde concludatur, quantopere aestimanda, invocanda, & honoranda sit haec Virgo, id quod variis sententiis & historiis ex eodem titulo §. 2. & 3. desumptis probetur.

PRO FESTO SANCTAE MARIAE MAGDALENÆ.

I. *Vides hanc mulierem?* Luc. 7. Dicat, se hodie gratum spectaculum seu Comediam Auditoribus representaturum, scilicet B. Magdalenam. Et in primo quidem actu peccantem, ut inde miserum peccatorum statum discant, & quomodo luxuria praecipue in varia peccata precipitet; pro qua assertionem probanda vide tit. Luxuria & Peccatum. In secundo penitentem, ut inde discant modum penitendi, & causas, ad quam probationem conducere potest tit. Penitentia, §. 9. n. 1, & §. 10. n. 4. In tertio gloriosam, ut appareat fructus penitentiae, ubi explicari ex vita S. Magdalenae possunt favores a Christo eidem post conversionem exhibiti, & per eos Auditores ad similem penitentiam animari.

II. *Lacrymis capis rigare pedes ejus*, Luc. 7. Explicari possunt quinque fontes, ex quibus S. Magdalena has lacrymas hausit, & ipsi quoque Auditores haurire debent, quos vide tit. Penitentia.

III. *Fides tua te salvum fecit*, Luc. 7. Dici potest, recte fidei adscribi salutem S. Magdalenae, quia per eam quinque impedimenta potissima poenitentiae agenda removit, qua impedimenta videantur tit. Poenitentia, & quomodo a S. Magdalena remota sint, & ab Auditoribus quoque removeri debeant, ostendatur.

IV. *Lacrymis capis rigare pedes ejus*, Luc. 7. Potest lacrymarum utilitas ex comparatione earum cum variis aquis demonstrari. Et 1. quidem cum aqua per cineres igne percolata seu lixivio, dum a sordibus peccatorum lavat. 2. Cum aquis calidis thermarum, dum morbos radicitus curat. 3. Cum aquis pluviarum, dum fertilem reddit animum, & varios fructus producere facit; pro quo scopo vide tit. Lacrymae.

V. *Remittuntur illi peccata multa, quoniam dilexit multam*, Luc. 7. Potest dici, multum quidem disputare Philosophos, an detur casualitas & prioritatis mutua: 1o S. Magdalenae tamen conversione, eandem datam fuisse merito videri posse, utpote in qua dilectio causavit remissionem peccatorum, uti ex cit. textu patet; & vicium remissionis peccatorum causavit dilectionem, juxta aliquorum interpretationem, volentium, particulam quoniam in textu citato idem significare ac propterea, unde explicetur in prima parte superiorum, quam efficebat medium sit dilectio ad peccata delenda; pro quo vide tit. Caritas, §. 3. n. 25. & 27o. In secunda vero parte ostendatur, quomodo remissio peccatorum ad dilectionem merito invitet; pro quo serviat pulchrum exemplum tit. Penitentia.

VI. *Hoc autem, ex quo intravit, non cessavit osculari pedes meos*, Luc. 7. Potest demonstrari qualitas penitentiae a S. Magdalena susceptae. Quod videlicet 1. fuerit generosa ob insignem sui & respectus humani visio. 2. Copiosa, quia lacrymas copiosas fudit, oscula copiosa fudit, unguentum copiosum fudit, in quo imitanda per varios actus poenitentiae.

pœnitentiæ, qui tit. Pœnitentia explicati videri possunt. 3. *Fructuosa*, ob peccatorum remissionem; Christi defensionem contra Pharisæum; multiplicem consolationem, dum quotidie per 30. annos cœlestem musicam audivit; frequentem visitationem, qua Christus ultimum vices visitavit; inexplicabilem gloriam, qua ipsam post mortem donavit. Excitentur proinde Auditores ad similem pœnitentiam agendam, ut similes fructus participare queant.

VII. Ex occasione thematicis: *Vides hanc mulierem?* ostendi potest in primis, quam gravis peccatrix fuerit S. Magdalena, utpote ex qua septem damonia, id est, septem peccata mortalia, egressa sint. 1. Ostendi potest, quomodo ex occasione tantorum delictorum causam ardentissimæ dilectionis sumpserit, & vicissim dilecti sit, extraordinarios favores accipiendo, ut adeo nemo ob præteritam vitam malam desperare, sed occasionem pœnitentiæ arripere debeat, & dicere cum S. Bernardo ad Deum: De misera vita mea fume, obsecro, residuum annorum meorum: pro his vero, quos vivendo perdidisti, quia perdidisti vixi, cor contritum & humilitatum non despicies. Vide tit. Pœnit.

VIII. Ex occasione thematicis: *Erat mulier in civitate peccatrix:* potest S. Maria Magdalena Pœnitentibus in exemplum proponi, quia 1. Pœnitentiam cito arripuit. 2. Quia intime confusa & contrita erat. 3. Quia perfecte & copiose satisfecit per asperam vitam 30. annis susceptam, & quia instrumenta salutis in instrumenta dilectionis & obsequii divini convertit. Vide Fabrum conc. 2.

IX. Ex occasione thematicis: *Remittuntur tibi peccata multa, quoniam dilexisti multum:* ostendi possunt motiva, quæ S. Mariam Magdalenam ad tantam dilectionem moverint, & quemvis peccatorem movere debeant, scilicet persona offensæ, persona offendens, offensæ qualitas, effectus, multitudo; de quibus vide tit. Pœnitentia.

X. Ex occasione thematicis: *Ut cognovit, quod Jesus accubueris in domo Pharisæi:* asserri possunt rationes, cur pœnitentia non sit procrastinanda, nimirum. 1. Quia talis dilatio periculosa est. 2. Quia valde nociva. 3. Quia numerum peccatorum n. Deo definitum citius impleri faciat. 4. Quia pœnitentia feræ raro vera; quæ omnia fusius probata vide tit. Pœnitentia.

XI. Ex occasione thematicis: *Lacrymis capitis rigare pedes ejus;* potest ostendi, quod lacrymarum non tantum sint vinum Angelorum eodem sanctissimum, majusque gaudium creans super uno peccatore, quam super 99. iustos: sed etiam Deum, qui, teste Sancto Chrysostomo, delinquentium gemitus efficit, & sit lacrymas peccatorum: & proximis, quibus judicandum est videre Fratres emendatos, & ferventes & seipsum; est enim quædam flere voluptas. Vide tit. Lacrymarum §. 7. n. 4. & Fabrum conc. 4.

XII. Ex occasione thematicis: *Quæ & quæ est mulier, quia peccatrix est?* ostendi potest, quod peccatores non temere judicandi, nec spernendi sint obsequentes causas. 1. Quia forte jam emendati sunt. 2. Quia forte brevi

convertentur. 3. Quia forte in uno tantum deliquerunt, nos vero in pluribus. 4. Quia forte graves tentationes passi sunt. 5. Quia forte meliores resurgent. Unde merito fuisse S. Bernardus: Excusa intentionem, si opus non potes puta ignorantiam, puta subreptionem, puta causam. Vid. hunc conceptum fusius explicatum apud Fabrum conc. 7. & tit. Judicium temerarium.

PRO FESTO S. JACOBI.

I. *Dile, ut sedent hi duo filii mei, unus ad dexteram, & alter ad sinistram.* Luc. 20. Potest dici, Christum quidem corripuisse matrem hanc cum filiis, quia honorem inordinate ambierunt: Conelationem vero ipsi hodie libere concessurum, imo hortaturum, ut honores ambiant, & querant, dummodo id faciant per debitam viam & medium; quodnam autem hoc sit, se in præsentia conclusione demonstraturum. Dicit ergo hanc viam perveniendi ad honores veros solam esse virtutem, uti S. Bernardus testatur est, & Romanus, quorum sententia vide tit. Virtus. 6. p. n. 3. id probetur amplius ex natura honoris veri, deinde ex exemplis Sanctorum honoratorum ob virtutem a Deo & hominibus: pro quibus amplificandis vide tit. Virtus & tit. Fama & Honor.

II. *Nescitis, quid petatis.* Luc. 20. Potest invectioni fieri in ambitionis vitium, & 1. ostendi, in quo consistat ambitio; de quo vide tit. 8. Ambitio. §. 1. a. ostendat, quam noxium sit vitium, quia honor per illam questus indebite venit, præpropere affectatur, periculose captatur. Vide eod. tit. §. 13. n. 3. & §. 15. 3. Ostendat unum vel alterum medium ad hoc vitium vitandam; pro quo vide cit. tit. §. 11.

III. *Potestis bibere calicem?* Luc. 20. Possunt proponi motiva ob quæ liberet calicem Domini bibere debeamus; quæ vide proposita tit. Patientia.

IV. *Potestis bibere calicem?* Luc. 20. Dicit potest, S. Jacobum Apostolum quidem cum Fratre prompte ad hanc questionem respondisse: Possumus; verum hodie plurimos esse, qui respondeant: Non possumus; de quibus illud dictum verificatur: Et cooperent se singuli excusare: unde excusationes eorum in concione resutare proderit, de quibus vide tit. Patientia; simulque ostendere, quomodo nullam similem excusationem S. Jacobus attulerit.

V. *Dicunt ei: Possumus.* Luc. 20. Ostendi potest, etiam si multis impossibile videatur, calicem passionis bibere, & deliquitum timeant, non difficulter tamen illum bibiturus, & diuros: Possumus; si spirituale myrothecion usurpent &c. ex variis exemplis compositum, quod vide cit. tit.

VI. *Nescitis, quid petatis.* Luc. 20. Dicit potest, hanc sententiam, & correptionem solis quidem duobus filiis Zebedæi, & matri dictam esse: sed hodie majori hominum parti reperi posse: quod enim plerique aliud petunt, & desiderant, nisi ut divitiis, honoribus, & voluptatibus regi queant? atqui his omnibus jure meritissimo dici potest: Nescitis, quid petatis.

tatis, id quod per tres partes concionis agatur, demonstrando, quanta damna afferat inordinatus divitiarum, bonorum, & voluptatum appetitus; pro qua probatione vide tit. Divitiarum, Honor, Voluptas.

VII. Ex occasione thematis: *Accessit ad eum mater filiorum Zebedai*. Matth. 20. dicere potest concionator, reprehensos quidem esse hos filios, quod matrem ad hanc petitionem faciendam instigare, se autem permittere libere, imo suadere, ad matrem suam, nempe Beat. Virginem, accedant, ut cum ea ad regnum caeleste admittantur. Offendatur proinde, quam merito confugere debeant ad hanc matrem, quia potest impetrare, quod petit, tanquam Mater Christi, cui ille perinde, ut Salomon matri suae, dicturus sit. Pete mater mea, neque enim fas est, ut avertam faciem tuam. Et vult impetrare tanquam mater viventium; unde recte B. Virginis amor inter posteriora signa praedestinationis censetur. Vide tit. Hyperdulia.

VIII. Ex occasione thematis: *Dic, ut sedent hi filii mei, unus ad dexteram, alter ad sinistram*, potest offendi, ambitionem esse illegitimum modum perveniendi ad honores, verum autem, & efficacem modum offendisse Romanos, dum duo templa, alterum honori, alterum virtuti edificarunt tali situ, ut, quicumque in templum honoris ingredi vellet, prius per virtutis templum intrare deberet. Offendatur itaque, virtutem esse optimum medium ad honores obtinendos, conservandos, deponendos. Vide tit. Honor, & Virtus, item Fabrum conc. 2.

IX. Ex occasione thematis: *Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum*, offendi potest, cur calicem passionis libenter acceptare & exhaurire debeant homines, nempe 1. Propter offerentiam, qui est Deus. 2. Propter commemorationem Christi velut summi Imperatoris, & Benefactoris. 3. Propter conformitatem cum Sanctis, qui prius illum exhaurerunt. 4. Infanitatem eorum, qui, Deo bene addidisti, uti sunt viventes boni, & defuncti. 5. In fanitatem propriam. Quia omnia vide fufius explicata in tit. Patientia.

X. Ex eodem themate dici potest, si hodie Christus eandem quaestionem proponeret, multos responsuros: Non possumus; nam alii dicerent, eum sibi immerito offerri: alii, sibi solis exhauriendum quererentur: alii nimis amarum: alii nimis capacem esse, quererent: alii contra personas offerentes exciperent: quas omnes excusationes refutatas vide apud Fabrum conc. 5.

XI. Ex occasione thematis: *Nescitis, quid petatis*, offendendum, quid & quomodo petendum, nempe honorifica Deo, utilia proximo, salubria sibi. Petenda autem ab in gratia constituta, cum debita resignatione, sermo, & ferventer, cum longanimitate perseverantia; de quibus vide tit. Oratio.

XII. Ex occasione thematis: *Calicem quidem meum bibetis*, offendatur rationes, cur Deus ius, quos pro aliis diligit, calicem passionis exhauriendum propinet, nimirum 1. Ut occasionem maioris gloriae promerendae offe-

rat. 2. Ut Christo conformiores sint. 3. Ut contra diabolum eos persequentem gloriose triumphent, uti fufius probatur in titulo Patientia.

PRO FESTO S. IGNATII.

I. *Sint lumbi vestri praecincti*. Luc. 12. ostendi potest, quod S. Ignatius generosus quidem miles fuerit ante suam conversionem, sed multo generosior post conversionem ob duas causas. 1. Quia arcem multo nobilioris defendit, scilicet Ecclesiam. 2. Quia generosiori, & sciliciori modo eam defendit contra Lutherum, aliosque haereticos, uti fufius offenditur in septima Instructione mea.

II. *Sint lumbi vestri praecincti, & lucernae ardentes in manibus vestris*. Luc. 12. Potest zelus S. Ignatii commendari, & dici, quod S. Ignatius sit ille ignis, de quo Christus Luc. 2. dixit: Ignem veni mittere &c. uti ipsum nomen etiam pro se fert, quod unica littera dempta idem significat, ac ignitus seu ignis est tu. Unde offendendum, quomodo zelum suum instar ignis exercuerit; de quo vide Instructionem III. p. 1. & tit. Zelus. §. 12. n. 1.

III. *Beati servi illi, quos, cum venerit Dominus, invenierit vigilantes*. Luc. 12. Dicit potest, Deum tempore S. Ignatii merito reperire potuisse illud. Ab. 23. & Psal. Inveni David &c. & quomodo is vere fecerit omnes voluntates ejus, & hinc tanti obedientiam fecerit, ut eam, notam, per quam sui socii cognoscerentur, esse voluerit. In altera vero parte offendatur, quomodo Deus in ipso impleverit, quod de Davide praeixerat: Oleo meo sancto unxi eum &c. Vide tit. 23. V. Regnatio. §. 13. num. 5.

IV. *Beati servi illi*. Luc. 12. Dicit potest, Sanctum Ignatium similem fuisse illi mulieri, quae quondam Juveni Religioso Sancti Dominici, cum a Ludovico Rege Galliae ad magnum Sultanum missus fuisset, occurrit, una manu ignem, altera lebetem aqua plenum tulit, & quid his facere vellet, rogata, respondit, se igne calum comburere, & aqua gehennam extinguere desiderare, ut omnes deinceps homines in actionibus suis nihil, nisi gloriam Dei querant. Offendatur ergo in prima parte, quomodo semper majorem Dei gloriam quaererit intensius, faciendo semper, quae Deo magis placebant, ideoque generose se vincendo, & tribulationes amando, consolationes respuendo &c. & extensius, cupiendo semper plures, & plures ad Dei amorem attrahere; unde dicere solitus erat sociis: Ite, omnia accendite. In secunda parte offendatur, quomodo Deus vicissim majorem gloriam S. Ignatii quaererit, illum tanti Ordinis fundatorem constituendo, tot miraculis illustrum faciendo, Societatem ipsius per orbem universum dilatando, ut in filiis suis magis glorificaretur. Vide tit. Intentio bona. Zelus.

V. *Ut, cum venerit, & pulsaverit, confestim aperiant ei*. Luc. 12. Dicit potest, impletum hoc in S. Ignatio videri, ut, qui talem gratiam convertendi animas habuerit; ut mox, ubi pulsavit, coram ei aperta fuerint; ut ipse Deus

Deus aliquando S. Magdalene de Paz. dixerit, maxime felicem spiritum, qui hodie regnat in terra, esse spiritum & aeternum S. Ignatii. Qualis autem ille fuerit, dicat Concionator, se in concilio demonstraturum. In prima ergo cocoonis parte ostendat, qualis hic spiritus fuerit, quod felicitet homines ad cognitionem, & amorem Dei trahere studuerit; hinc duo erant ipsius desideria: O utinam homines te noscent! & ite. omnia accendite; huc scholæ, huc conciones, confessionalia, visitationes agrorum, exercitia spiritualia, tendebant. In secundo ostendatur, hunc spiritum merito felicissimum judicari ob tres causas. 1. Quia efficacissimus est; nam caritas omnem animi languorem sanat &c. Vide tit. Caritas. §. 3. n. 27. 2. Quia hic modus facilis est, & omnes difficultates tollit: nihil enim durum &c. Vide l. c. n. 66. 67. 68. 3. Quia gratissimus, & jucundissimus, quia naturale, & jucundum est homini amare, maxime finem, ad quem creatus est, unde S. Augustinus dixit: Verus amor oon sentit &c. Vide l. c. n. 51. Hinc alibi dixit: O quam suave mihi subito factum est, carere suavitatibus nugarum: & quas amittere, vel dimittere gaudium erat. Ejiciebas enim eas, tu vera, & summa suavitatis, ejiciebas eas, & intrabas pro eis. Excitentur proin Auditores, ut imagnentur sibi S. Ignatium dicentem: Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, & a generationibus meis adimplem: Spiritus enim meus dulcis, & hæreditas mea super me, & favum. Et iterum: Venite ad me omnes &c. Matth. 11. jugum enim meum suave &c.

VI. *Beati servi illi, quæ, cum venerit Dominus, invenierint vigilantes.* Luc. 12. Ostendit potest, quam vigilans, & fidelis servus fuerit S. Ignatius, ut qui duo talenta sibi concessita, scilicet intellectum, & voluntatem, tam bene collocavit, & duo alia talenta, nempe salutem propriam, & alienam tam sollicitè lucrarè studuerit. Unde in duas partes dividi poterit concio, & in prima ostendi, quanta cura in salutem propriam per virtutum studium incubuerit, semper ob oculos habens illud Christi: Quid prodest homini &c. In secunda vero ostendi potest, quomodo alienæ salutis iogilarit. Pro quo vide tit. ult. V. Zelus §. 1. n. 3. & §. 11. n. 2.

PRO FESTO S. LAURENTII.

I. *Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet.* Jo. 12. Dicit potest, illatam quidem a plerisque nunc mensem corporalem esse; an autem perinde etiam spiritualem intulerit, dubitari merito posse. Verendum profecto esse, ne de laboribus, & actionibus hujus anni multi audiverint illud Aggæi c. 1. Ponite corda vestra super vias vestras. Seminastis multum, & intulistis parum. Quare hoc? quia seminare nesciverunt, quare hæc doceantur. Et in prima parte dicatur, quod S. Laurentius agrum bonum elegerit, scilicet Christum, in quem semen actionum suarum conjecit, pro-

pter ipsum enim Diaconi munus suscepit, & sustinuit, & elemosynas distribuit, martyrium toleravit, ut Ecclesia conficiatur, diceos: Laurentius ingressus &c. Excitentur proin Auditores ad agrum hæc eligendum, utpote bene aratum per passionem juxta illud Psal. 117. Supra dorsum meum fabricaverunt (velut alii legunt, araverunt) peccatores &c. Vid. tit. Intentio. In secunda doceatur, quomodo semen etiam bonum, imo optimum elegerit, scilicet elemosynas, & tribulationes; hæc enim cotuplum fructum refert, uti de elemosina testatus est Christus Matth. 19. Amen amen dico vobis, quod omnis, qui reliquerit &c. de tribulationibus vero S. Paulus Rom. 8. Non sunt condigne &c. Vide tit. Misericordia, & patientia. In tertia parte ostendatur, quomodo bene occurrerit agrum, & texitur semen juxta illud Matth. 6. Attendite &c. thesauros namque in occulto distribuit, nihil faciens favore Imperat. & aliorum. Excitentur Auditores ad idem faciendum. Vide iterum tit. Intentio.

II. *Si quis mihi ministrat, me sequatur.* Jo. 12. Ostendatur, quid requiratur ad Christum sequendum, nempe quod ipse Matth. 16. dixit: Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, tollat crucem suam, & sequatur me. Dividatur itaque concio in duas partes, & in prima demonstretur, quomodo S. Laurentius abnegaverit semetipsum, pro quo videatur tit. Abnegatio. In secunda ostendatur, quomodo sustulerit crucem, subeundo martyrium, pro quo videatur tit. Patientia & tit. Crux.

III. *Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.* Jo. 12. Ostendatur 1. quid sit odisse se, scilicet bona negare, mala inferre: hi enim sunt actus principales, quos erga odio habitos exercere solemus. 2. Ostendatur, quomodo hoc odium erga se S. Laurentius exercuerit. 3. Ostendatur, quomodo vitam æternam per hoc odium obtinuerit, juxta illud Christi Matth. 19. Centuplum accipiet &c. & Matth. 5. Beati, qui persecutionem patiuntur &c. Vide tit. Abnegatio, & tit. Patientia.

IV. *Ubi sum ego, illic & minister meus erit.* Joand. 1. Ostendatur triplex titulus, ob quem deceat Christianum ibi esse debere, ubi est Christus, videlicet, quia Christus est Dominus ob creationem, Magister ob instructionem, Redemptor ob redemptionem. Deinde ostendatur, ubi fuerit Christus, nempe in cruce; & quomodo ibi etiam fuerit S. Laurentius, & Auditores esse debeant, dicendo cum S. Andrea: O bona crux &c. & cum S. Paulo ad Gal. 5. Absit mihi gloriari &c.

V. *Si autem mortuum fuerit, multum fructum offert.* Joand. c. 11. Excitentur Auditores ad mortem spiritualem, exemplo S. Laurentii. Et in prima parte ostendatur, quid sit mori spiritualiter, nempe animam separari a corpore spiritualiter, ut nec divitias, nec voluptates, nec honores hujus mundi desideret, sed his omnibus utatur, tamquam non utator, id quod colligetur, si hæc omnia sine

dolore dimittantur, tunc enim signum est ca non adhærere; id quod scisse S. Laurentium demonstratur. In secunda parte ostendatur, quomodo homo mortuus taliter multum fructum afferat Deo & Sanctis per eorum beneplacitum, & honorem: sibi ipsi per beatitudinem in hac, & in aeterna vita obtentam: proximo per auxilium & exemplum. Vide tit. Abnegatio, & tit. Exemplum.

VI. Amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet. Joan. 12. Dicatur, hoc vel maxime de divitis dici posse, quæ nisi in agrum pauperum jaciuntur, solæ manent, id est, nihil profunt, si autem in pauperes distribuuntur, multum fructum afferunt. Unde in prima parte ostendatur, quomodo elemosyna sit danda, nimirum prompte, liberaliter, hiliter, humiliter, & quomodo has conditiones impleverit S. Laurentius. In secunda ostendatur fructus, quos affert talis elemosyna, nempe quos Christus Luc. 6. promissit: Mensuram donam, in temporalibus juxta exemplum Monasterii, duos Frates: Date, & dabitur: habentis, quod vide tit. Misericordia erga vivos §. 2. Mensuram conferant in gratia & virtutibus: mensuram cogitatum in felicitate morte & liberatione: a purgatorio obtinenda: & mensuram superfluentem in gloria celestis promerenda, pro quorum omnium probatione vid. cit. tit.

VII. Ex consideratione thematici: Si mortuum fuerit, multum fructum afferit, potest grano elemosyna comparari, ostendique, quod in hac vita afferat fructum trigessimum in temporalibus bonis obtinendis: in morte sexagesimum propter spem beatitudinis, quæ toties in Evangelio misericordibus promittitur, certo obtinenda: post mortem centesimum in gloria: qui enim seminat in benedictionibus, in benedictionibus & metet. Vide tit. Misericordia. Item Fabrum conc. 1.

VIII. Ex occasione thematici: Nisi granum frumenti mortuum fuerit, ipsum solum manet: ostendi potest, quam vere dicatur de S. Laurentio, quod granum mortuum fuerit morte corporali per discessum animæ a corpore, & spiritualiter per sui abnegationem. Deinde quam copiosum fructum attulerit Deo per gloriam ipsius augmentatam, proximo per elemosynam, & exemplum fortitudinis, sibi per primum beatitudinis obtentum. Excitentur proin Auditores, ut saltem spiritualiter moti fideant.

IX. Ex occasione thematici: Si quis mihi ministraverit, me sequatur: ostendatur, quomodo S. Laurentius Christum secutus sit cum ipso, & pro ipso moriendo; & quidem morte crudelissima, & quomodo a Christo honorificatus in celo per gloriam singularem: in terris per cultum specialem suorum clientum: in purgatorio, dum privilegium illi concessit, ut singulis festis feriis purgatorio ingredi, & animam eripere queat.

X. Ex occasione thematici: Ubi ego sum, ibi & minister meus erit: ostendatur, ubi Christus fuerit in hac vita, nimirum a. in iis, quæ Patris sui erant. a. in civitatibus beneficien-

do corporaliter, & spiritualiter. 3. In cruce & passione. Excitentur proin Auditores, ut etiam in his esse, & occupari studeant, ut aliquando cum Christo etiam in calis esse possint.

XI. Ex occasione thematici: Qui odit animam suam, inveniet eam: ostendatur 1. quomodo S. Laurentius oderit animam suam, tam crudele ignis tormentum tam fortiter sustinendo. 2. Ostendatur, quod sicut ille, quorum manus v. gr. ab igne adusta est, eandem igni admovent, & curant: ita S. Laurentius per ignem amoris divini materialem ignem superavit; unde de eo dictum est: Fortior erat ignis, qui intus arsit, quam qui foris ussit. Videatur tit. Char.

XII. Ex eodem themate ostendi potest, quales fructus seu effectus ignis S. Laurentii in Auditoribus producere debeat, nempe 1. calefacere, & ad tribulationes fortiter ferendas animare. 2. Illuminare, ut cognoscamus, quam fideliter, & potenter Deus: adjuvet sperantes in se, & pro ejus honore certantes. 3. Ignoem inferni nobis in memoriam revocando: ubi nunquam dici poterit: Assatum est satis; atque adco efficiendo, ut timore illius ignis temporalis ignem tribulationum præsentium facile toleremus. Quem conceptum fusius explicatum vide apud Fabrum conc. 6.

PRO FESTO ASSUMPTIONIS B. VIRGINIS.

Maria optimam partem elegit. Luc. 10. Ostendi potest, quomodo B. Virgo optimam partem elegerit in bonis corporis, animæ, gratiæ, gloriæ, de quo vide tit. 70. §. 10. n. 33.

II. Assumpta est Maria in celum. Ecclesiæ in officio Festi. Potest explicari triumphus, quo B. V. in celum deducta est; de quo vide l. c. n. 34.

III. Exaltata est S. Dei Genitrix super choros Angelorum. In officio Festi. Demonstratur magnitudo gloriæ, quam in celo B. V. adæpta est, eum in finem videatur cit. tit. 70. §. 9. n. 3. & ex magnitudine gratiæ ostendatur gloriæ magnitudo, simulque Auditores ad illam æstimandam, invocandam, & venerandam excitentur; pro quo videatur cit. tit. 70. §. 2. & 3.

IV. Maria Virgo assumpta est ad æthereum ibulatum. In officio Festi. Demonstratur, B. V. factam esse Reginam cæli, & omnium Sanctorum, & merito: quia plus, quam omnes Sancti, se humiliavit, id quod ostendendum. Dein excitentur Auditores ad eam tamquam Reginam suam salutandam per Antiphonam Ave Regina: ad homagium ei per reovationem formulæ Mariæ præstandum, ad eandem quotidianis officiis venerandam, & in necessitatibus invocandam; pro quo vide cit. tit. 70.

V. Exaltata est Sancta Dei Genetrix. In officio Festi. Potest B. V. Arcæ Noe comparari, ut indicatur in tit. 70. §. 10. n. 34. ubi tamen præcipue innuitur causa finali, & promittitur, B. V. amorem esse signum prædestinationis.

tionis, 1. ex S. Scriptura. §. 2. n. 45. 2. ex SS. Patribus §. 3. nu. 67. 3. ex revelationibus. 4. ex historiis variis 5. ex amore illius erga humanum genus; pro quo vide Pistorium in Matre admirab. c. 20. p. 1. n.

VI. *Maria optimam partem elegit*, Luc. 10. & nos vult illos participes facere, dicendo illud 8. Qui me invenerit invenit vitam, temporalem, & spirituales, æternam, uti tit. 70. 10. n. 41. infinuatur.

VII. Ex occasione thematicis: *Mariam optimam partem elegit*. Luc. cap. 10. ostendi potest quam vere dicatur, B. Virg. optimam partem elegisse ante mortem, dum vitam voluntati Dei undequaque conformem vixit, ubique familiarem suam formulat: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum: usurpando. In morte, dum præsentem Christo, & Apostolis ex amore, & absque dolore occubuit: post mortem, dum corpore, & animo assumpta in cælum, exaltata est super omnes choros Angelorum. Unde velut Regina cæli peculiari studio colenda est. Vide tit. Hyperdulia. Item Fabrum conc. 5.

VIII. Ex eodem themate ostendi possunt causæ tantæ exaltationis, scilicet humilitas, obedientia, patientia, ita ut de ea vere dici poterit: Humiliavit semetipsam obediens facta usque ad mortem; propterea exaltavit eam Deus, & dedit illi nomen super omne nomen. Pro quo conceptu vide cit. tit. & Fabrum conc. 5.

IX. Ex occasione thematicis: *Die ergo illi, ut me, adjacet*: ostendi potest, cur peculiarem fiduciam ad B. Virgine[m] habere debeant Christiani, videlicet 1. Quia est mater pulchre dilectionis, præcipue respectu Christianorum velut dilecti populi Dei. 2. Quia est Mater agnitionis, agnoscens etiam, & remunerans minimum cultum ipsi exhibitum. 3. Quia est mater sanctæ spei, utpote quæ nullum unquam ad se consulgentem dereliquisse scitor. De quo conceptu vide cit. tit. Hyperdulia, & Fabrum conc. 8.

X. Ex eodem themate ostendi potest, quomodo Christum in domo cordis nostri digne excipere possimus, si videlicet juxta exemplum Marthæ actiones, labores corporales ad obsequium Christi sedulo peragamus, & juxta exemplum Sanctæ Mariæ Magdalenz ad pedes Christi suo tempore sedeamus, id est, actiones spirituales, orationis, confessionis, communionis, auditionis Missæ, & conclusionem cum magna devotione persolvamus, quam esse optimam partem, seu efficacissimum medium ad reliquas actiones fructuosius peragendas, suffus demonstratur.

XI. Ex thematicis: *Optimam partem elegit Marias*: excitari possunt Auditores ad columnam ad honorem hujus Virginis in corde suo erigendam similem illi, quam Maximilianus Primus Elector Bavariz in foro medio urbis Monacensis erigi curavit, ita ut pro basi statueretur magna estimatio de hac Virgine. 2. Pro columna fiducia erga ipsam. 3. Pro imagine imitatio ejusdem. 4. Pro quatuor militibus contra draconem pugnantibus potest statui generosa victoria contra quatuor impedi-

menta a sincero cultu B. V. abstergentia, demones, tepiditatem, inconstantiam, diffidentiam. Pro quatuor lucernis statui possunt quatuor modi cultum B. Virginis in aliis promovendi, videlicet desiderio, exemplo, oratione, verbo. Quem conceptum vide suffus explicatam in Instr. 7. f. 137. Item tit. cit.

XII. Ex occasione thematicis ejusdem dici potest, multos desiderare ad cælum pervenire, sed non omnes veram, & securam viam amplecti; optimam autem videri B. V. amorem: hæc namque est via certissima, quia recte adducit ad cælum. 1. Via plana, & trita, quia per illam plerique Catholicis ad cælum tendunt. 2. Via securissima, quia, teste S. Bonaventura, non sic timent hostes visibiles castrorum multitudinem copiosam, sicut aereæ potestates Mariæ vocabulum, patrocinium, & exemplum. Vide plura tit. cit. & Instr. 7. f. 133.

PRO FESTO S. BARTHOLOMÆI.

I. *Elegit duodecim ex illis*, Luc. 6. demonstrari potest legitima vocatio ad Apostolatam. 1. Quia non proprio motu hoc officium suscepit, sed a Christo ad illud electus est. 2. Quia etiam locum, in quo Apostolatam exerceret, non proprio arbitrio elegit, sed forte accepit. 3. Quia non exivit, donec virtute indueretur ex alto. 4. Quia pelli, & animæ suæ non peperit in Apostolatu suo. Unde duo Corollaria eruenda pro Auditoribus. 1. Ut inde cognoscant beneficium vocationis ad fidem Catholicam, utpote quæ a personis legitime vocatis propagata est, & etiamnum propagatur, & pro eo gratias agere studeant. 2. Ut, cum quique ad certum etiam statum vocatus sit juxta illud Proverbum: Sortes mittuntur in signum, & a Domino temperantur: atque ad cuique persona sua velut in Comedia assignetur, quique vocationi suæ respondere, & personam suam recte sustinere studeat, sciens, non reserre, quam personam, sed quam bene agat. Vide tit. Fides, & Acceptorum Personarum.

II. *Venite post me, & faciam vos piscatores hominum*. Matth. 4. Ostendi potest 1. quam excellens sit officium horum Piscatorum, quod ex præstantia animarum colligi potest, de qua vide tit. Anima. 2. Demonstrari potest, quem sedulo Sanctus Bartholomæus hoc munus veri piscatoris impleverit; 1. Laxando retia in verbo Dei, id est, juxta autum ejus, sciens alioqui nihil se effecturum juxta illud Christi, Jo. 15. Sine me nihil potestis facere. 2. Indefesso studio, quasi diu noctuque invigilando huic piscationi. 3. Nullam difficultatem aut periculum horrendo, cum etiam mortem ipsam subire non timuerit, & quidem tam crudelem. Unde excitetur Auditores ad salutem, & animas suas agendam, ad quarum piscationem tam sollicitus Christus Apostolos vocavit, & isti tanta egerunt, & passi sunt: deinde vero libenter capi se sinant, id est, doctrinæ & fidem verbo & exemplo ab ipsis traditas constanter verbo & opere profutendo. Vide tit. Fides.

III. *Omnis turba quærebat cum sanguine*. Luc.

Luc. 6. Dicit potest, hanc sententiam in alio tenu merito cuius homini applicari, ita ut vere de illo dici possit: Omnis turba querit eum tangere, id est, culpae & detrahere; ac prout ut vitium hoc summe noxium sedulo videretur, offensum tri, quod detractores longe crudeliores sint, quam carnifices S. Bartholomaei excoriantes. Pro quo vide tit. 38. V. Detrahit. §. 12. n. 1.

IV. Vocavit Discipulos suos. Luc. 6. Offendi potest, quam perfecte Discipuli officium impleverit S. Bartholomaeus. 1. Quia implevit primam conditionem a Christo Luc. 14. praescriptam: Qui non renuntiat omnibus &c. a. Quia doctrinam a Christo Matth. 11. datam: Dicitis a me, quia mihi &c. accurate implevit, deferendo dignitatem regiam, & humilem statum Apostoli assumendo, & prae eas iniurias Tyranni & aliorum cum magna mansuetudine tolerando. 3. Quia ipsi constanter adhaesit, ita ut illud Luc. 12. audire meruerit: Vos estis, qui permanistis &c. Excitetur Auditores, ut & Discipuli Christi effectudeant, imitando vitam & mores illius, & magnum in caelo premium expectent. Vide tit. Christus, & Thomam Kemp. l. 1. c. 1.

V. Exiit in montem orare, & erat pernoctans in oratione. Luc. 6. dici potest, Christum hoc suo ascensu in montem breve compendium omnium doctrinarum ad orationem pertinentium reliquisse. Nam 1. dum primariae actioni, id est, lectioni Apostolorum orationem praemisit, offendit orationem omnibus actionibus esse praemiendam iuxta orationem a S. Thoma indicatam, quam vide tit. Oratio. §. 9. n. 1. & §. 3. n. 25. a. Dum in montem ascendit, offendit locum pro oratione eligendum, scilicet solitarium, & a distractionibus liberum, ut olim. Matth. 6. monuerat: Tu autem, cum oraveris &c. 3. Dum pernoctavit, insinuavit constantiam, jam olim in parabola amici panem petentis Luc. 11. indicatam 4. Dum virtus de illo exibat & sanabat omnes, offendit fructum orationis, scilicet, quod omnia impetrari per illam possint, uti tum Christus Joan. 14. Quodcumque &c. tum S. Bernardus indicavit, dicens: Nemo &c. Vide tit. 107. praesertim hanc sententiam §. 3. num. 90.

VI. Qui cum venabantur a spiritibus immundis, curabantur. Luc. 6. dici potest, fuisse olim Regem, qui Iudicem injustum excoriarum iussu, & pellem in sede tribunalis inferni, ut alii Iudices deterrere: aliter tamen Ecclesiam pellem Sancti Bartholomaei proponere nobis, nempe ut cum ipso pellem antiquam seu malam consuetudinem exuere studeamus. Unde in prima parte offenditur, quomodotalis consuetudo exci debeat. In secunda, quam gloriosum sit hoc quoque martyrium triplici ex capite. 1. Quia a nobis ipsis insertum. 2. Quia majori cum violentia & difficultate percutitur. 3. Quia non semel, sed saepius sustineri debet. Unde merito huc applicari potest illud: Tantum proficies, quantum tibi vim intuleris. Vide Thom. Kempens. lib. 1. cap. 25. tit. Consuetudo & tit. Abnegatio.

VII. Ex occasione thematis: Vocavit Discipulos, & elegit ex eis duodecim. Luc. 6. offendi

di potest beneficium vocationis ad Catholicam fidem ex triplici capite. 1. Quia ex tot millionibus elegit. 2. Quia inmeritis ex sola benevolentia elegit. 3. Quia prae aliis longe inenioribus elegit. Unde inferatur, quantopere deceat, ut Christum vocantem sequantur, eique constanter adhaereant.

VIII. Ex occasione thematis: Qui venabantur a spiritibus immundis, curabantur: offenditur, optimum & efficacissimum esse remedium contra tentationes luxuriae frequentem sumptionem Eucharistiae, id quod ex SS. Patrum sententiis & exemplis offendi potest, simulque doceri, quomodo communio devote & cum fructu peragi queat.

IX. Ex occasione thematis: Erat pernoctans in oratione Dei: offendi potest, cur Christus orationem nobis verbo & exemplo tantopere commendavit, nempe ob necessitatem, utilitatem, aequitatem, dignitatem, iucunditatem. Pro quibus motivis suffus probandis vide tit. Oratio. §. 9. n. 1. & seq.

X. Ex occasione ejusdem thematis offendi potest, quomodo sine intermissione diu noctuque orare possimus, si scilicet omnia opera ad Dei honorem & gloriam dirigantur, & bene peragantur, juxta illud S. Augustini: Vis semper laudare Deum? bene fac omnia, quae agis, & semper laudasti Deum. Quod genus orationis tria habet privilegia. 1. Quod ab omnibus aequaliter usurpari queat. 2. Quod distractionibus non sit tantopere obnoxium. 3. Quod propter obedientiam exercitium magis sit gratum Deo, quam orationes proprio arbitrio susceptae. Vid. tit. Oratio.

XI. Ex occasione thematis: Omnis turba volebat eum tangere: offenditur, haec verba non male detrahentibus applicari, cujus vitii gravitas ut offendatur, probetur, tales detractores carnificibus S. Bartholomaei excoriantibus crudeliores esse. 1. Quia autem bono nomini detrahunt, quod est ornamentum animae. 2. Quia vitam moralem, seu famam auferunt, vita naturalis cariorum. 3. Quia non uni, sed pluribus, scilicet detractiois auditoribus etiam nocent. 4. Quia non semel, sed frequenter detrahunt. 5. Quia non ex obedientia carnifices, sed ex odio & malitia detrahunt; unde graviter plerumque a Deo sunt puniti. Quae omnia sententiae SS. Patrum & exemplis suffus probari possunt; uti videre licet tit. Detrahit.

XII. Ex eodem themate offendi potest, quomodo detractionem patientes gerere se debeant juxta exemplum S. Bartholomaei, nimirum 1. Cum silentio supportare, & dicere cum S. Augustino: Senti de me quodcumque volueris, sola me in oculis Dei conscientia non accuset. a. Ignoscere tamquam coccis, phreneticis, &nergumenis a demone impulsis. 3. Orare pro illis tamquam benefactoribus, exemplo Christi dicentis: Pater ignosce illis &c. 4. Gaudere & exultare juxta monitum Christi, quia merces copiosa in caelis reservatur. 5. Committere Deo tamam defensionem cum Josepho Patriarcha, Susanna, & pluribus aliis. Videantur tituli cc.

PRO FESTO SS. ANGELORUM
CUSTODUM.

I. EX occasione thematis *Angeli eorum semper vident faciem Patris mei*, Matth. c. 18. potest s. Angelica custodia tum ex S. Scriptura & Doctorum consensu, tum ex historiis, tum ratione probari; denique vero etiam ostendi, quod plures quique Angelos custodes sibi cum aliis communes habeat, utpote singulis mundi partibus, Provinciis, Diocesis, Urbibus, Parochiis, Domibus &c. assignatos, de quibus videatur tit. Angelus, & præcipue Faber in Fello S. Michaelis conc. 1. conc. 10. n. 2. Item Paulus Barry iuse integro libro de hac materia discurrens.

II. Ex eodem themate potest magnitudo beneficii per custodiam Angelicam exhibiti demonstrari per verba S. Bernardi: Mira dignatio, & vere magna dilectio charitatis. Quis enim, quibus, de quo, quid mandavit? Quæ quatuor capita suos deduci & probari possunt, tum ex dicto sermone S. Bernardi de SS. Angelis, tum ex distis in tit. Angelus.

III. Ex eodem themate declarari possunt beneficia spiritualia SS. Angelorum Custodum ex comparatione liberationis S. Petri ex carcere, & 1. ostendi quomodo adfuit consolando, & orationes nostras offerendo. 2. Illuminando, dum lumen refulsit in habitaculo. 3. Excitando, dum percussio latere Petri excitavit eum dicens: Surge velociter; ita & nos a somno peccatorum excitat. 4. Dum ad Petrum dixit: Sequere me, & nos quoque ad sequendum in via incitat. 5. Dum per custodiam illatum dedit: & nos quoque per tentationes ducit illatos. 6. Dum frater S. Petrum in libertatem duxit, ita & nos ad celum; quæ omnia suos probata vide apud Fabrum conc. 2. in Fello S. Michaelis.

IV. Ex occasione ejusdem thematis ostendi potest, quæ beneficia corporalia exhibeant SS. Angeli custodes: nimirum 1. Quod ut S. Tobias fecit, ducant & comitentur ad locum, ad quem peregrinantes tendimus. 2. Vistum procurent. 3. Nuptias prosperent. 4. Hostes compescant. 5. A periculis custodiant. 6. Medicinas præparent. 7. Omni bono repleant. Unde excitandi Auditores, ut gratos, se pro tantis beneficiis exhibeant, & S. Custodi per omnia obsequentes se præbent, & magnam ad eum fiduciam concipiant. Vide Fabrum conc. 3. in Fello S. Michaelis.

V. Ex occasione ejusdem thematis ostendatur, quid Angelo vicissim debeamus, videlicet, ut S. Bernardus suadet, reverentiam pro præsentia, devotionem pro benevolentia, fiduciam pro custodia. Quæ proin tum ex ipso Sermone S. Bernardi, tum ex distis cit. tit. suis deduci possunt. Vidatur etiam Faber conc. V. ubi alia sex obsequia illis deberi probat, nimirum honorem, timorem, amorem, familiaritatem, obedientiam, & imitationem.

VI. Ex eodem themate ostendatur, quomodo Angeli Custodes Comitibus officio erga nos fungantur, & s. Sicut periti viæ, per quam tendimus ad Patriam. 2. Sicut fideles juxta S. Labner Biblioth. Tom. VII.

Bernardi testimonium: Fideles sunt, prudentes sunt, potentes sunt; tantum adhareamus ei, & in protectione cæli commorabimur. 4. Sicut jucundi, & amabiles, uti imagines eorum ostendunt. Quæ omnia per exemplum Tobie junioris probari possunt.

PRO FESTO NATIVITATIS
B. VIRGINIS.

I. *Jacob autem genuit Joseph virum Mariæ.* Matt. 1. Potest explicari nomen Mariæ, & variz doctrina ad cultum Virginis pertinentes erui. 1. Quod significet idem, ac *Congregatio aquarum*, id est, omniaque perfectionum In aliis Sanctis repertarum; unde magna æstimatio velut fundamentum cultus Mariani concipienda; pro quo vide tit. 70. §. 3. n. 1. 4. §. 46. 47. Item §. 4. n. 33. 2. Quod idem significat, ac *stella maris*, uti ab Ecclesia salutat: Ave maris stella; ad portam Salutis dirigitur, uti tum sententia l. c. §. 3. n. 60. 66. 67. tum exemplis. §. 4. n. 40. & seq. demonstrandum erit, ex quo fiducia concipienda; pro qua vide §. 3. n. 18. & §. 4. n. 40. 3. Quod idem significat, ac *Domina*, uti S. Bernardus, quem vide §. 3. n. 45. Quid nos &c. & S. Gerardus, quem vide §. 4. n. 3. ostenderunt, unde veneratio hujus Dominiæ erudenda; pro qua vide §. 3. & 4.

II. *Ave maris stella*: Ecclesia in hymno. Ostendi potest, quomodo B. Virgo fit vera stella maris, prout ostenditur tit. 70. §. 3. n. 60. & 61. & §. 50. num. 7. unde fiducia singularis concipienda juxta monitum S. Bernardi in periculis, In rebus dubiis respice stellam, voca Mariam, non recedat ab ore, non recedat a corde.

III. *Oleum effusum nomen tuum.* Cant. 1. Potest excellentia hujus nominis explicari ex comparatione cum oleo, juxta cit. tit. 70. §. 10. n. 14. pro quo scopo dilatando videatur l. c. §. 3. n. 1. & seq. item §. 4. n. 1.

IV. *Nativitas tua gaudium attulit universo mundo.* In officio. Potest ostendi, quomodo hæc nativitas attulerit gaudium juxta l. c. §. 50. n. 6. excitandi proin Auditores, ut ipsi vicissim studeant gaudium facere, juxta illud Apostoli: Gaudium meum, & corona mea estis. Aurea utique per amorem Dei & hujus Virginis.

V. *Quæ est ista, quæ præcedit quasi aurores convergens.* Cant. 6. Potest B. Virgo aurore surgenti comparari, ut videre licet tit. 70. §. 50. n. 8. unde spes & fiducia commendanda, & maxime vita bona juxta illud Apostoli: Fratres, hora nunc est de somno surgere &c.

VI. *Arcum meum ponam in nubibus, ut sit signum fœderis inter me & te.* Gen. 9. comparari potest B. Virgo Iridi, & præcipue propter significationem pacis inter Deum, & homines, atque adeo, quia est signum prædestinationis. Dein excitari, ut fervent consilium Ecclesiastici hortantis: (id est, oculos ad illud per fiduciam, & venerationem attolle) & benedic Deum, qui fecit illum. Vide tit. 70. §. 50. n. 10.

VII. Ex occasione thematis: *Jacob autem genuit Joseph, virum Mariæ*: Matt. 1. ostendi potest

potest, quam vere Ecclesia de hac S. Virgine canat: Nativitas tua gaudium attulit universo mundo, nempe Deo, Angelis, Parentibus, Patribus in limbo, animabus purgatorii, hominibus viventibus. Dein offendatur, quomodo Auditores simile gaudium creare possint, si cum ea spiritualiter renasci studeant. Vide tit. Hyperdulia, §. 10. & Faber conc. 6.

VIII. Ex eodem themate offendi potest, quod nomen Mariæ sit post nomen Christi nomen super omne nomen, ut in nomine Mariæ stellantur genera caelestium, terrestrium, & inferorum, id quod sententiis SS. PP. & historiis ex cit. tit. petitis probari potest.

IX. Ex eodem themate offendi potest, quod ex ipsa significatione nominis Mariæ innuatur modus eam rite colendi. Nam 1. dum significat congregationem aquarum, seu gratiarum caelestium, innuitur primus modus colendi, seu sacrificatio major, quam omnium Sanctorum. 2. Dum idem significat, ac *Stella maris*, innuitur fiducia erga ipsam concipienda, juxta illud S. Bernardi: In periculis, in dubiis respice Stellam, voca Mariam. 3. Dum idem significat, ac *Domina*, innuitur cultus per varia obsequia, ac devotiones exhibendus. De quibus vide citat. tit. Item Fabrum conc. 8. & 4.

X. Ex eodem themate offendatur, B. Virginem esse nubeculam parvam a puero Eliæ in Carmelo visam, quæ signum fuit copiosæ pluvie subsecuturæ; nam 1. erat parva per humilitatem. 2. Ascendebat de mari infinitæ patientiæ, & misericordiæ Dei. 3. Crevit, & cælum obduxit, fassa mediatrix inter cælum, & terram. 4. In pluviam copiosarum gratiarum hominibus communicatarum resoluta est. De quibus vide cit. tit., ac Pistorium in Matre admirabili conc. 5.

XI. Ex eodem themate offendi potest, quod, cum Ecclesia canit de B. V. quod Nativitas ejus gaudium attulerit universo mundo, ideoque causa nostræ lætitiæ dicatur, recte cellæ vinariæ comparetur, quia 1. erat profunda per humilitatem. 2. Instrueta optimo vino gratiarum, & consolationum caelestium. 3. Ampla per misericordiam universis exhibitam. 4. Semper aperta per amorem, & promptitudinem exaudiendi, & succurrendi; unde merito omnes illius servi dicere possunt cum Sponsa: Introduxit me Rex in cellam vinariam, & ordinavit in me charitatem.

XII. Ex eodem themate offendi potest, cur B. Virgo Luna comparetur, & pulchra ut Luna dicatur. 1. Quia, sicut Christus Sol seu luminare majus, ita ipsa Luna velut luminare minus vocatur. 2. Sicut Luna omne lumen a Sole accipit, ita ipsa respectu ad Christum omnem suum splendorem accipit, quia videlicet est mater ejus. 3. Quia & Luna splendore reliqua sidera, ita ipsa omnes Sanctos dignitate superat. 4. Quia ut Luna plena erat omnibus gratis, hinc Angelus ei dicebat: Ave gratia plena. 5. Quia ut Luna exercebat Dominatum in sublimari per influentias suas. Hinc rectius quam Judæi & Saraceni Lunam materiale, Christiani hanc Lunam spirituales salutant, adorant, & omni stu-

dio venerantur. Vide citat. tit. §. 10. numer. 9.

PRO FESTO S. MATTHÆI.

I. *Vide hominem sedentem ad telonium, Matthæum nomine.* Matth. 9. Proponi potest omnibus Peccatoribus in exemplum S. Matthæus, & dici: Aspicite, & fac secundum exemplar, quod tibi monstratum est. Offendatur itaque 1. qualis status fuerit S. Matthæus ante conversionem, quomodo propterea ipse non desperaverit; pro quo vide tit. Deus §. 10. & 12. 2. qualis fuerit status illius in conversione, scilicet quod statim seculi sit Christum vocantem, & telonium dimiserit: unde discant Peccatores non differre poenitentiam; pro quo vide tit. Poenitentia. 3. Qualis fuerit post conversionem, quod scilicet impleverit illud S. Augustini: Quales impetus habebas ad mundum, tales habebas ad artificem mundi; hinc antea divitiis amabat, postea paupertatem; antea injustitiam, postea iustitiam; antea mala opera, postea bona; antea odium Dei, & proximi, postea amorem. Vide totum tit. Poenitentia, & præcipue tres illius gradus §. 1.

II. *Sequere me.* Matth. 9. Potest offendi suavitatis & efficacia vocationis divine, quæ in tribus eluxit. 1. Quod tam benigne vocarit, non respiciendo priorem statum S. Matthæi: ubi prædicit exemplum de Monacho converso ex hoc motivo narrare, tit. Poenitentia. 2. Quod potenter vocaverit, efficiendo, ut mox telonium tantopere amatum relinqueret, ubi offendenda consuetudinis potentia, ut magis potentia gratia eluceat. Vide tit. Consuetudo, & tit. Gratia. 3. Quod suaviter vocarit, scilicet per internam illustrationem, per quam amorem Dei erga se, & beneficia agnovit, & sic tam benignum Deum offendere amplius nolit. Excitantur proinde Auditores, ut & ipsi experiri velint efficaciam vocationis divine, & illud Psalmistæ Ps. 94. sibi applicant: Hodie si vocem ejus audieritis, &c.

III. *Non veni vocare iustos, sed peccatores.* Matth. 9. Potest asserri triplex motivum ad agendam poenitentiam, quod velut funiculus triplex difficultem frangi potest, nempe acquiescentia, utilitas, & securitas poenitentia; de qua vide tit. Poenitentia.

IV. *Et surgens secutus est eum.* Matth. 9. Possunt asserri excitationes Peccatorum, ob quas plerumque poenitentiam differunt, & tum exemplo S. Matthæi, tum efficacibus rationibus refutari; pro quo scopo vide tit. Poenitentia.

V. *Misericordiam volo, & non sacrificium.* Matth. 9. Potest Misericordiæ exercitium commendari, cumque in finem 1. Natura illius describi, quem in finem serviat tit. 95. V. Misericordia. §. num. 1. & 2. 2. Modus eamdem exercendi explicari, qui ibid. num. 3. videtur potest.

VI. Ex occasione ejusdem thematis dicere potest Concionator, se audeat tacuisse in presenti concione commissurum esse, nimirum Auditores ad foverendum incitaturum, cum ta-

med

men Christus S. Matthæum inde abstraxerit : perferendum, se tamen in proposito, & tanto laudabilior est fœneratio, quam persuasurus est, ea nœp̃, quam jam olim Salomon Prov. 19. commendaverit, dicens : Fœneratur Domino, qui miseretur pauperis. Ostendatur ergo, quomodo fœneratio ista peragenda, & quas ob causas; pro quo vide tit. 95. §. 17. n. 8. Ubi etiam plures Conceptus de Misericordia reperiuntur.

VII. Ex occasione thematis : *Sequere me* : Matt. 9. ostendi potest causa, cur S. Matthæus Christum tam celeriter secutus sit, quia nimirum vox illius erat vox potentis, sapientis, amantis, præmiantis, quas voces plerumque libenter sequuntur homines; quem conceptum fufius explicatum vide tit. Obedientia, §. 13. n. 7.

VIII. Ex eodem themate ostendi potest, quam recte dixerit Siracides c. 23, quod magna gloria sit sequi Dominum, quia servire Deo regnare est; nam in hac vita, teste Seneca: Rex est, qui metuit nihil, Rex est, quique cupit nihil, hoc regnum sibi quisque dat: in altera vita vero regnum calorū, in quo est omnis mali absentia, omnis boni præsentia, & uniusque perpetua indefinitia. Interatur proin, quam optandum sit duplex hoc regnum, quamque adeo propter illud Christum libenter sequendus.

IX. Ex themate : *Surgens secutus est eum* : indicari possunt potissima impedimenta, ob quæ multi Christum sequi detestant. Nimirum 1. Quia tenet eos inveterata consuetudo, quæ est altera natura; unde, teste S. Chrysostomo, nihil tam firmum est in rebus humanis, quam veteris consuetudinis tyrannis. 2. Amor possessionum; uti expertus est adolescens ille Evangelicus, qui, quia multas habuit possessiones, Christum sequi renuit. 3. Horror diffidentis & labor certaminis, qui teste Thoma Kemp, præcipue impedit a profectu & ferventi emendatione vite. Quare ostendendum, quomodo hæc impedimenta removenda sint; de quo vide tit. Consuetudo, & Mortificatio, & Divitiæ.

X. Ex occasione thematis : *Misericordiam volo, & non sacrificium* : ostendi potest, cur Deus misericordiam tantopere velit, nimirum 1. Quia Patri caelestis similis facit, juxta illud Christi Luc. 6. Estote misericordes, sicut Pater vester caelestis misericors est. 2. Quia sibi factum putat Deus, quod uni ex minimis præstatur; unde quo liberaliorem nos erga ipsum ostendimus, tanto liberaliorem ipse se vicissim exhibet. 3. Quia dilectionem mutuam a Christo tantopere commendatam conservat; hinc Christus in processu judicii descripto solius misericordie rationem habiturum se dixit : Excitent proin Auditores, ut hoc triplici vinculo adstricti, totos se misericordie addicant. Vide tit. Misericordia.

XI. Ex eodem themate potest ostendi ratio, cur tam pauci misericordiam amant & exercent, nimirum quia excusatos se putant. 1. Quod ipsimet nihil habeant. 2. Quod census minuatur per elemosynas. 3. Quod nulum electum locutiant. 4. Quod liberis & ami-

cis servare bona sua debeant. 5. Quod in morte dare velint. Quas omnes excusationes ut frivolas refutare oportet, ut tit. cit. §. 11. n. 4. videre licet.

XII. Ex eodem themate ostendi potest modus misericordiam exercendi, nimirum 1. ut mundo corde offeratur. 2. ut cum bona intentione. 3. ut cum hilaritate, hilarem quippe datorem diligit Deus. 4. ut cum celeritate. Qui enim cito dat, bis dat. 5. ut cum liberalitate, juxta monitum Tobie : Quantum poteris, esto misericors. 6. ut cum constantia fiat. Quas omnes conditiones vide explicatas cit. tit. §. 10. n. 3.

PRO FESTO S. MICHAELIS.

1. *Quis putat major est in regno celorum?* Matth. 18. Ostendendum, quod S. Michael merito supremus inter Angelos censetur ob tres causas. 1. Quia præ reliquis seipsum vicit, subjiciendo se Deo, quod ipsi utpote digniori longe difficilius erat, quam alicui inferiori; hanc autem victoriam esse causam majoritatis, colligitur ex noto illo : Tantum præficies, quantum tibi vim intuleris. 2. Quia præ reliquis plus amavit Deum & assecuravit dicendo : Quis ut Deus? unde dicere poterat : Amor meus, pondus meum; Charitatem autem esse mensuram dilectionis, in tit. Charitas demonstratum est. 3. Quia præ reliquis officium altius accepit, scilicet ut effectus protector totius Ecclesie, officium autem sequitur honor & assecuratio; unde Auditores excitandi, ut magni faciant S. Michaelē, ut colant, ut ejus protectioni se committant. Vide tit. Angelus, & tit. Humilitas.

II. *S. Michael Arcangele, veni in adjutorium populo Dei.* In Breviario. Narrari potest, quod Matt. 15. legitur de Jeremia, quod scilicet prius Onias de illo dixerit : Hic est Fratrum amator &c. & ipse Judæ gladium aureum dederit, dicens : Accipe sanctum gladium &c. quæ omnia S. Michaeli applicari possunt, dicique, quod gladius iste aureus nihil sit, quam verba illa, quibus S. Michael Luciferum vicit : Quis ut Deus? Ostendatur itaque, quomodo illo uti debeant Auditores 1. Contra mundum, quando hic ad sibi servandum invitat; Quis ut Deus? tam bonus, tam sapiens, tam potens, qui servitum aequè præmiare solet? 2. Contra carnem, si ad voluptates invitat : Quis ut Deus? qui tam sincerus, honestas, constantes voluptates offert? 3. Contra diabolū ad superbiam & ambitionem incitantem : Quis ut Deus? tam magnus tantopere honorans suos, & veros honores tribuens? Vide tit. Deus, & tit. Mundus.

III. *Verumtamen vae homini illi, per quem scandalum venit.* Matth. 18. Explicari potest natura scandali, & quomodo parvulorum præcipue scandalum sit vitandum. 1. Quanta damna inferat ipsis scandalis, quibus causa peccatorum & suppliciorum plurimorum existit : Reipublicæ, cujus membra corrumpit : Cælo, cui plurimos incolas subducit, atque adeo etiam honorem & gloriam subtrahit. Vide tit. Peccatum.

IV. *Nisi converti fueritis, & efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum celorum:* Matth. 18. Offendendum, in quo parvuli imitandi, nempe in innocentia; nihil enim coquinatum intrabit in regnum celorum. 2. In humilitate, ut neque nos ipsos magnificamus, nec ab aliis magnificari desideremus. In simplicitate, ut alios non judicemus &c. Vide tit. Humilitas, & Judicium temerarium.

V. *Quicumque susceperit parvulum tale in nomine meo, me suscipit.* Matth. 18. Offendatur in primis, quomodo parvuli, vel alii homines suscipi debeat in nomine Christi, scilicet propter ipsum varia illis beneficia conferendo, quocirca aliqua ex operibus misericordiarum enarrari possunt. Deinde offendatur, quantum fructum & solatium ex tali exercitio reportantur sint Auditoribus, si meminerint se omnia Christo facere, & perinde premiatur iri, ac si Christo in propria persona exhibita fuissent. V. tit. Misericordia, & Dilectio proximi.

VI. *Si oculus tuus scandalizet te, erue eum.* Matt. 18. Commendari potest oculorum custodia, & 2. offendi, quanta damna ex oculorum negligentia custodia exorta sint. 1. Quanta commoda asserat oculorum custodia. 2. Quae meda ad hanc custodiam adhibenda sint. Praecipue autem id, quod a Silvano adhibitum est, dicente: Si ad aliquid inordinate videndum invitamini, claudamini oculi tui, & ad meliora gaudia vos servate. V. tit. Oculorum custodia.

VII. Ex occasione thematis: *Angeli enim eorum in caelis vident semper faciem Patris mei.* Matt. c. 18. potest in primis offendi gloria S. Michaelis, ut qui in locum supremum omnium Angelorum substitutus sit. Deinde vero causa hujus gloriae offendi, scilicet victoriae suae, de cujus victoriae excellentia reliqua in parte concionis tractetur; pro quo conceptu videri possunt tituli da Abnegatione & Mortificatione.

VIII. Ex eodem themate offendi potest, quo praecipue medio supremum inter Angelos gradum obtinuerit S. Michael, nempe 1. Quia Christum prae aliis agnovit, & confessus est. 2. Quia eadem se prae aliis subiecit. 3. Quia prae aliis illum specialiter honoravit. Unde & Auditoribus excitentur ad hanc tria officia erga Christum exercenda, ut a Deo exaltari mereantur.

IX. Ex eodem themate offendi potest, cur S. Michael specialiter a Christianis honorandus & colendus sit; nempe 1. propter Deum, quem S. Michael prae extarior Angelis amavit, & coluit, quod beneficium pluris estimare debemus, quam si nobis fuisset collatum. 2. Propter Matrem Ecclesiam, cujus specialis custos & defensor est. 3. Propter ipsius personam, quia, sicut dignior est omnibus aliis Angelis, ita etiam prae aliis honorari meretur. 4. Propter beneficia hominibus concessa (dum sumunt illorum hostem Luciferum vicit) & ad hoc commendanda in morte, dum animas nostras iudici sistit, eumque consiliat, easque in Patriam paradisi perducit; unde cum magna fiducia invocandus per verba Ecclesiae: S. Michael Archangelus, defende nos in praesidio, ut non pereamus in tremendo iudicio.

X. Ex occasione thematis: *Quis putas ma-*

jor est in regno celorum? offendi potest humilitatem esse illam virtutem, ob quam quibus prae aliis exaltari mereatur, juxta illud Christi: Qui se humiliat, exaltabitur. Deinde offendi potest, quomodo S. Michael praecipuum humilitatis actum exercuerit, qui est subsistere se Deo, cujus affectu matris, aequitas, & excellentia suus declaratur, tum ex his, quae tit. Humilitas dicuntur, tum ex Alphonsi Rodriq. p. 2. tit. 3. c. 30. 31. & 33.

XI. Ex occasione thematis: *Si oculus tuus scandalizet te, erue eum; & propter abs te potest dici, quod haec sententia locum habent non tantum in oculis, sed reliquis etiam sensibus, ut qui frequenter adeo scandalizant, id est, inducunt homines ad peccandum, ut merito da illis dici queat: Mors ascendit per fenestras, quod inductione facile probari potest. Deinde offendatur, quomodo illi sensus erui, seu mortificari per mortificationem debeant; de quo vide tit. Mortificatio, Oculorum custodia, Luxuria, Gula, & Ebrietas. Item Joannem Tantium de Morti.*

XII. Ex occasione thematis: *Angeli eorum semper vident faciem Patris:* offendi potest, quomodo ii, qui aliorum curam gerere debent, in eadem Angelos imitari debeant. Et 2. quidem eam cum summa promptitudine suscipere, etiam si unus tantum, &que vilissimus vel rudissimus committatur, 1: Omnem conatum in ea gerenda adhibere, & non desistere, etiam si fructus non sequatur; nihil autem de propria perfectione perdere. 3. Non tridari ob frustraneum laborem, aequali quiete curam relinquere, qua suscepit, fructum omnem Deo adscribere. Vide plura suo loco.

PRO FESTO SS. SIMONIS, ET JUDAE.

I. *Et mando vobis, ut diligatis invicem.* Joann. 15. Potest dilectio proximi commendari, & in prima parte offendi, quomodo diligendus sit proximus; pro quo videatur tit. 44. Vide Dilectio proximi §. 10. n. 1. In secunda parte offendatur, cur diligendus sit, scilicet ob triplicem causam, de qua agitur h. c. §. 23. n. 6.

II. Ex eodem themate offendi potest affectus dilectionis per novum axioma: Concordia res parva crescit; discordia maxima dirigitur; & in prima parte offendi, in quo consistat vera concordia. In secunda, quomodo ea faciat crescere in bonis temporibus, spiritibus, aeternis; de quo vide tit. 44. §. 12. n. 3. & totum §. 2. & 3.

III. Ex eodem themate declarari potest modus juvandi proximum, scilicet precibus, exemplo, opere, veluti triplici funiculo quod difficulter rompitur; de quo vide h. c. §. 12. n. 5. & cit. §. 2. & 3.

IV. Ex eodem offendi potest modus, & commoda dilectionis ex comparatione triplici membrorum, ut scilicet caput se recte habeat erga membra, membra inter se; quam comparationem propositam vide tit. 44. §. 12. n. 9. Deinde etiam offendatur fructus ex hac consideratione membrorum nostri solitos, scilicet fam-

tas (qua nihil est optabilius) mutuum auxilium, iucunditas vitæ; de quibus vide §. 2. 3. & 4. disti. tituli.

V. Si mundus vos odit, scitote, quia me priorem vobis odio habuit. Joan. 15. Offendatur, quomodo se in omnibus casibus adversis, præsertim in persecutione bonorum temporarium fame, & corporis per tormenta vel plagas solari debeant exemplo Christi, & illud pro Myrothechio (*sive in Balsam Buchstein*) habere. In secunda parte offendatur, quale robur, & solatium per hoc exemplum sint reportaturi; pro quo scopo videatur tit. Passio Christi, & Exemplum.

VI. Ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. Joan. 15. Offendi potest 1. quantum sit favor, & gratia, si quis a Christo electus sit, ut sit amicus, & coheres illius, id quod tum ex dignitate Personæ, cum qua amicitia contrahitur: tum ex magnitudine gloriæ & felicitate, quæ ex hac amicitia oritur, demonstrari potest; pro quo vide tit. Beatitudo, & tit. Gratia. In secunda parte offendi potest, quomodo trisleri non debeant ob varias persecutiones, eo quod hoc sit signum electionis, & prædestinationis ad vitam æternam, atque adeo in mente semper habere debeant illud Christi Matth. 6. Beati estis, cum maledixerint &c.

VII. Ex occasione thematis: Si mundus vos odit, scitote, quia me priorem vobis odio habuit. Joan. 15. potest causa ostendi, cur mundus odio habeat sectatores Christi, scilicet, quia ut Impi Sap. c. 2. dixerunt: Inutilis est nobis, contrarius est operibus nostris, & improperat nobis peccata legis, & distamat in nos peccata disciplinæ nostræ; quæ quatuor capita suos deduci possunt, simulque ostendi in secunda parte, quam longe alia olim in die iudicii universalis disturi sint, nimirum: Hi sunt, quos habuimus in derisum, &c. Sap. 5. ecce quomodo compatiati sunt inter Filios Dei, & inter Sanctos fors illorum est. Vide plura c. tit.

VIII. Ex occasione thematis: Si me persecuti sunt, & vos persequentur: offendi potest triplex titulus, cur persecutiones quisque libenter tolerare debeat, nimirum 1. quia non est servus super dominum. 2. Quia non est discipulus supra magistrum. 3. Quia non est creatura super Creatorem; qui omnes tituli non difficulter suos explicari & non modice ad persecutiones fortiter tolerandas excitari possunt. Vide in Bibl. tit. Patientia. Item Auditorium cod. tit.

IX. Ex eodem themate offendi potest, quod nostra vita sit velut Academia, in qua discitur ars amandi Deum; unde sicut in Academicis doctores ad publicam disputationem admittuntur, in qua variis oppugnantibus constituntur, quibus in fine gratia aguntur pro optimis, & doctissimis argumentis; ita id ipsum in hac vitæ Academia fieri solere, unde persecutiones pro magno beneficio habende, & gratie potius agentur, quam indignatio concipienda. V. tit. cit.

X. Ex occasione ejusdem tituli in memoria revocari potest sententia Christi Matth. 5.

Loebner Biblioth. Tom. VII.

prolata: Beati estis, cum maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversus vos, mentientes propter me: gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in calis. Offendatur ergo cur copiosa sit, nempe 1. Quia fame retum omnium pretiosissima iactura patienter toleratur. 2. Quia Deo defenso fame cum magna fiducia committitur. 3. Quia per tales persecutiones homo Christo similior redditur, ut qui semper habuit contradiatores, ut ipse quondam S. Virgini fassus est. Vide tit. cit.

XI. Ex occasione thematis: Mementote sermonis mei, quem ego dixi vobis: offendi potest, quomodo exemplum Christi sit efficacissimum medium ad persecutiones fortiter tolerandas. 1. Quia offendi, non mirari, nec trisleri nos debere ob tales persecutiones, cum Christus ipse ut caput nostrum liber ab illis non fuerit, ut qui positus erat in signum contradictionis. 2. Quia offendi moliam tales persecutiones sustinenda, quem ipse indicavit dicens: Os meum, & non aperui os meum, cum consisteret peccator adversum me. 3. Quia etiam fructum talium persecutionum fortiter toleratur offendi, dum dixit, copiosam fore mercedem in calis. Vide Fabrum conc. 4.

XII. Ex occasione thematis: Si opera non fecistis, peccatum non habueris: offendi potest, quomodo opera Christi omnem excusationem sint adimplenda, cur pie non viverimus. 1. Quia erant opera communia ad facilem imitationem ordinata. 2. Quia erant opera miraculosa, doctrinæ a Christo datas efficaciter confirmantia. 3. Quia erant opera utilissima, ad summam beatitudinem in hac, & altera vita acquirendam ordinata; quæ tria capita merito quemvis ad imitationem provocare debeant, cum homines opera longe viliora plerumque imitari soleant. Vide Thom. Kemp. lib. 3. cap. 3.

PRO FESTO OMNIUM SANCTORUM.

I. **B**eati estis. Matt. 5. Offendi possunt cause, cur hoc Festum institutum, & cum magna lætitia, & devotione celebrandum sit; quas vide tit. 128. V. Sanctorum cultus §. 11. n. 10. In secunda offendi potest, id quod lætitia & devotio ista consistat, nempe ut Deo gratias pro gloria ipsi collata agamus; ut ipsi gratulmur ex animo suam felicitatem; & tandem ut ipsos frequenter & serio invocemus, eumque in finem variis obsequiis demeramus; pro quo sæpe vide cit. tit. §. 1. 2. 3. & 4.

II. *Laudate Dominum in Sanctis ejus.* Ps. 150. Explicari potest modus, quo Sancti Cælestes colendi sunt scilicet sordo, ore, re; de quo conceptu vide tit. 128. §. 11. num. 1. & §. 10. n. 3.

III. *Gaudemus omnes in Domino, diem festum celebrantes in honore Sanctorum omnium.* In Missa. Explicari possunt rationes, ob quas omnes Sancti simul sumpti in Patronos eligendi, & præcipuo studio coleendi sint; de quo vide l. c. §. 11. n. 10. & 11. & §. 10. n. 1. & 2.

IV. *Nimis honorificati sunt amici tui Deus.* H 3 Pl.

Pf. 138. Potest honor a Deo omnibus Sanctis exhibitus per similitudinem honoris olim Esther. 6. Mardocheo ab Assuero Rege exhibiti explicari, & salutares inde doctrina erui; de quo vide tit. 128. §. 51. n. 2.

V. *Gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in celo.* Matth. 5. Offendi potest magnitudo beatitudinis, quam Sancti in celis obtinuerunt; de qua vide tit. 17. V. Beatitudo. §. 11. n. 7. & §. 2. & 3. Deinde quomodo Sancti ad hanc felicitatem pervenerint, scilicet per arctam portam tribulationum, quoniam per multas tribulationes, &c. Act. 14. Vide tit. 128. §. 25. n. 8.

VI. *Cum palma ad regna pervenerunt Sancti.* In Breviario, Dicit potest, non sine mysterio, Christum, cum Jerusalem ingressus est, turbam cum palmis obviantem habuisse, ut ostenderet nempe, neminem caelestem Jerusalem ingressurum, nisi palmam in manibus haberet; hinc etiam Apocal. 7. cum palmis in manibus conspecti sunt. Palma autem tales victoriz signum sunt. Unde potest ostendi, quomodo Sancti Mundum, Carnem, & Diabolum vicerint, aut certe quomodo victoriam sui, omnium victoriarum præstantissimam de seipsis obtinuerint; de qua vide dict. tit. 128. §. 11. n. 6. ubi etiam plures conceptus de hac materia reperiri possunt.

VII. Ex occasione thematis: *Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.* Matt. 5. explicari potest primarium motivum, propter quod omnes Sanctos colere debemus, quia videlicet ipsi sine intermissione Deum honorant, laudant, & amant intensissime, quoad omnes vires; quæ obsequia, cum Deum plus, quam nos amemus, pluri facere debemus, quam si nobis fuissent exhibitæ; cum ergo, si nobis exhibitæ essent illa obsequia, æquissimum judicaretur, ut vicissim illos indecemeret coleremus, laudaremus, & amaremus, multo magis nunc faciendum. Ostendatur ergo modus hoc faciendi, si scilicet omnia opera nostra post Dei gloriam ad ipsorum quoque honorem ordinemus; & hac ipsa de causa cum omni diligentia faciamus; nam, ut recte quidam dixit, Sanctorum est cultus gratissimus optima vita, quia hic cultus est purissimus, utpote omni peccato carens; amplissimus, quia universas nostras actiones complectitur; & constantissimus, quia diu noctuque sine intermissione durans.

VIII. Ex eodem themate ostendantur rationes ex ipsis Sanctorum qualitatibus petita, ob quas ipsos specialiter venerari, & familiaritatem cum ipsis contrahere debeamus. Si enim, teste experientia, vehementer amamus, & libenter conversamur cum personis sapientibus, pulchris, & amabilibus, Sanctis, & magna dignitate ac potentia polloquentibus, ob quam nobis multum prodesse possint, quidni, & Sanctos, qui omnes has qualitates in excellenti gradu possident, singulariter quoque amare, & magnam cum illis familiaritatem contrahere studeamus? Probetur ergo, Sanctos his qualitatibus eximie præditos esse, uti apud Fabrum conc. 4. in Audario seu Sylva nova videre licet.

IX. Ex eodem themate ostendatur ingens utilitas, quam ex constanti Sanctorum cultu nos ipsi percipimus, scilicet quod hoc modo omnes Sancti sunt futuri spectatores, Advocati, & Protectores nostri, id quod fusiis probandum erit, simulque inferendum, quantum inde in actionibus nostris perficiendis alacritatem, in precibus perfolvendis fiduciam, in adversis tolerandis constantiam simul acquisitur, ut merito Sancti Basilii sententia solari nos possumus dicentis: Paratum hoc est Christianis auxilium, Ecclesia videlicet martyrium, & aliorum Sanctorum, exercitus triumphantium, chorus laudantium Deum. Sape laborastis, sæpe operam dedistis, ut unum pro vobis orantem inveniretis, quadraginta (imo innumeri sunt) hi unam orationis emittentes vocem, ubi enim sunt duo congregati in nomine Domini, ibi Deus est; ubi vero quadraginta (& innumeri) fuerint, quis dubitet, Deum esse præsentem, & preces exaudientem?

X. Ex occasione thematis: *Gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in celis:* ostendi potest magnitudo huius mercedis per quinque fontes, ex quibus nascitur beatitudo scilicet 1. Ex loci amenitate, & amplitudine. 2. Ex societate Sanctorum tam multorum, tam concordium, tam speciosorum. 3. Ex oblatione sensuum. 4. Ex corporis gloriosi dotibus. 5. Ex visione, & fruitione Dei: ut merito dæmon olim lassus sit, se si unico momento frui hac beatitudine liceret, libenter omnia inferni tormenta usque ad diem iudicii toleraturum. Vide tit. Beatitudo, & Sanctorum cultus; Item Fabrum conc. 7. in Dom. 2. Quadrag. & conc. 3. in hoc festo.

XI. Ex occasione thematis: *Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt:* ostendi potest, quos affectus hoc Festum in nobis excitare debeat, nimirum 1. *Affectum desiderii;* nam, teste S. Cypriano, magnus illic nos charorum numerus expectat, Parentum, Fratrum, Filiorum frequens nos, & copiosa illic turba desiderat; jam de sua immortalitate secura, & adhuc de nostra salute sollicita. 2. *Affectum spei,* quod speremus, eandem nos beatitudinem consecuturos. 3. *Affectum fortitudinis,* & patientiæ in laboribus, & tribulationibus perseverandis; non enim sunt condignæ passionibus huius temporis ad futuram gloriam; unde Sancti nos illis Siracidis verbis alloquuntur: Videte oculis vestris, quia modicum laboravimus, & invenimus nobis multam requiem. 4. *Affectum perseverantiæ,* quia qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Videatur Faber in Audario vel Sylva nova conc. 5.

XII. Ex occasione ejusdem thematis resolvitur tres principales quaestiones, sine quarum resolutione fiare non potest invocatio Sanctorum, Nimirum 1. An sciant nostras preces, & miseras? & resolvatur affirmative cum S. Gregorio: Quid enim illi non vident, qui omnia videntem vident? An possint nos juvare? & iterum resolvatur affirmative, si enim in terris potuerunt, quidni magni in celis? 3. An velint succurrere? & resolvatur, du-

dubitari non posse; nam, ut Sanctus Bernardus recte advertit, cum putredine carnis non exiunt se visceribus pietatis, nec sibi induerant solum gloriæ, ut nosse pariter miseris oblivioni induerent. Non est terra obliivionis, quam anima Sanctorum inhabitat; non terra laboris, ut occupetur in ea; non denique terra, sed calum est. Numquid calceus habitatio animas, quas admittit, indurat, aut memoria privat, aut spoliat pietate?

PRO COMMEMORATIONE FIDELIUM DEFUNCTORUM.

I. **M**iseremini mei, miseremini mei; falsam vos amici mei. Job capit. 19. Possunt explicari potiora motiva ad misericordiam animabus Purgatorii præstandam excitantia; quæ vide tit. 69. V. Misericordia erga defunctos, §. 10. n. 1.

II. *Prudentes Virgines acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus.* Matth. 25. Probatur potest, animabus Purgatorii propterea etiam strenue, & prompte succurrendum esse, quod hæc misericordia sit unum ex certioribus signis prædestinationis ad vitam æternam certius, citius, & copiosius obtinendam; de quo vide tit. 96. §. 10. n. 4. & 5.

III. *Miseremini mei, miseremini mei, falsam vos amici mei.* Job 19. Potest ostendi, quam vere dicantur animæ defunctorum miseri, seu pauperes *de arme Seelen*, quæ scilicet in gravissima necessitate sunt constitutæ, & seipsas juvare non possunt; unde explicetur hæc earum necessitas ex pœna gravitate, de qua vide tit. Purgatorium. In secunda postea parte ostendatur, quomodo ipsis succurrendum sit triplici genere bonorum operum, oratione scilicet, elemosyna, & jejunio seu operibus penitentiarum. De quo vide tit. 96. §. 9. n. 2. §. n. 9.

IV. *Faciatis vos fieri piscatores hominum.* Matth. 4. Ostendi potest, quomodo Auditores animas piscari debeant, quem conceptum vide l. c. §. 10. n. 10.

V. *Dote, & dabitur vobis.* Luc. 6. Potest ostendi perfectissimus modus succurrendi animabus, scilicet mensuram bonam, conferant, cogitant, & superfluentem dando in finem earum, uti tit. 96. §. 1. n. 9. & §. 10. n. 14. ostenditur. In secunda parte ostendatur, quomodo ipsæ vicissim sint daturæ mensuram bonam, impetrando benedictionem in temporalibus conferant, impetrando augmentum virtutum, & meritum cogitant, impetrando felicem mortem, & liberationem a purgatorio; superfluentem, impetrando insigne augmentum gloriæ, de quibus vide tit. 70. §. 4. varias historietas.

VI. *Sancta ergo, & salubris est cogitatio, pro defunctis exorare.* Ostendi potest, quantopere demon impedire conetur auxilium animabus Purgatorii præstandum per varias objectiones, quæ proinde refutantur sunt. Vide tit. 96. §. 9. n. 4. §. 10. n. 13. ubi etiam plures ejusmodi conceptus reperiri possunt.

VII. Ex occasione thematicæ: *Veni hora, & nunc est; quando mortui audient vocem filii*

dei. Jo. c. 5. potest Purgatorium piscina Probatice, & animabus languentibus ibi detentis comparari, atque adeo lacerari, ut Auditores sint homo, qui cavet, ut tandem a languore suo curentur; de quo conceptus videatur tit. Misericordia erga defunctos §. 10. n. 6. & Faber conc. 2.

VIII. Ex eodem themate ostendatur acerbitas pœnarum Purgatorii ex pœna damni, pœna sensus, duratione incerti; quamque adeo immisericordes sint, qui juvare negligunt, cum tamen facile possint. De quo conceptus videatur eod. tit. §. 7. & seqq. & tit. Purgatorium. Item Faber conc. 3.

IX. Ex eodem themate ostendatur motivum ad succurrendum animabus, videlicet necessitas, æquitas, & facilitas hujus succursus; de quo vide cit. tit. Item Fabrum conc. 4. & in Audiar. seu Sylva nova conc. funebri 18.

X. Ex eodem themate ostendi potest præstantia elemosynarum animabus præstita, quia 1. exhibetur summe indigentibus. 2. Quia Sanctis, & Deo charis. 3. Res præstantissima, scilicet beatitudinis adeptio. 4. Ex bonis, quibus ipsi indigent. 5. Affectu maximo. De quo vide tit. 96. §. 9. n. 3.

XI. Ex eodem themate ostendatur, quod siue nos convertamus supra nos ad Deum, & Sanctos, quibus hæc misericordia est gratissima; siue infra nos ad animas purgantes, quæ sunt imago, & templum Dei, fratres, & commembra nostra, indigentissimi pauperes; siue extra nos hostes undique nos oppugnant; siue intra nos ad nosmetipsos, qui certius, citius, & copiosius beatitudinem per hanc misericordiam obtinemus; undique urgeat ad succurrendum animabus; de quo vide tit. 96. §. 7. & 10. n. 1. & Fabrum in Audiar. conc. funebri 19.

XII. Ex eodem themate ostendatur media inutilia ad subsidium animarum, nempe, ut S. Augustinus ait, pompa funebri, agmina exequiarum, sumptuosa diligentia sepultura, monumentorum opulenta constructio (adde lacrymæ amicorum) viventium sunt qualiacumque solatia, non adjutoria mortuorum. Offerantur itaque horum loco alia efficaciora subsidia, qualia sunt sacrificium Missæ, præces, opera mortificationis, jejunia, patientia in adversis, actiones quotidianæ, indulgentiæ, & similia; de quibus vide tit. cit. & Fabrum conc. 6. & in Sylva nova exhort. funebri 14. 15. 16. 18. & 20.

PRO FESTO S. MARTINI.

I. **N**emo accendit lucernam, & ponit eam sub modio. Luc. 11. Potest ostendi, quomodo S. Martinus fuerit lucerna ardens, & lucens; lucens quidem luce veræ fidei, & exempli; ardens vero ardore charitatis duplicis erga Deum & homines, ad quod servit vita ejus breviter in Breviario, & fusius apud Surium descripta; & ea, quæ in tit. Charitas & Dilectio proximi & tit. Exemplum sunt dicta.

II. *Vide, ne lumen, quod in te est, tenebra fiat.* Luc. 11. Ostendi potest, quomodo

quavis Paterfamilias exemplo S. Martini debeat esse lucerna seu lumen lux domus. 1. quidem ut lux exstinguat & purgare omnes fordes & vitia subditorum, & occasiones tollendo. 2. Illuminando, suos qua verbis, qua exemplo bonos moris, & honestas, artes docendo, aut certe, ut ab aliis doceantur, curando. 3. Accendendo, seu efficiendo, ut Deum, & proximum sincero amore diligant; quæ omnia quomodo S. Martinus erga suos præstiterit, & quibet Paterfamilias imitari debeat, prædicte ostendatur. Vide sup. cit. tit.

III. Si oculus tuus simplex fuerit, totum corpus tuum lucidum erit. Luc. 11. Offendi potest necessitas, utilitas & jucunditas intentionis bonæ, & quomodo ex hoc capite totum corpus, seu tota S. Martini vita lucida fuerit, & laudabilis apud Deum & homines; pro quo vide tit. Intentio bona.

IV. Lucerna corporis tui est oculus tuus. Luc. 11. Potest intentio bona oculo comparari. 1. Ob necessitatem; sicut enim sine oculis homo miser est juxta notum proverbium *Ein blinder Mann, ein armer Mann*; ita multo magis hoc de intentione dici potest, utpote sine qua nihil homo lucratur pro æterna vita. 2. Ob tenuitatem; sicut enim nihil est, quod in corpore humano facilius læditur, quam oculus; ita idem de intentione cum veritate dici potest, utpote quæ facillime per subrepentem vanam gloriam aut aliam malam intentionem vitatur. 3. Ob utilitatem; sicut enim qui bonos oculos habet, magnum habet ad labores peragendos periculaque & hostes declinandos subsidium; ita qui bonam intentionem habet, cum magna alacritate & diligentia quotidianas suas actiones perficit, & contra varias hostium tentationes se defendit, ut bene notavit Thomas Kemp. l. 3. c. 33. dicens: Quanto purior fuerit intentionis oculus, tanto constantius inter diversas iur procillas. 4. Sicut, qui oculos bonos habet, multiplicem ex variorum objectorum visione delectationem percipit; ita & qui bonam intentionem habet, magna voluptate perfunditur, ex finis, quem intendit, & actionum, quas elicit, præstantia. Vide dictum tit. intentio.

V. Si oculus tuus nequam fuerit, totum corpus tuum tenebrosum erit. Luc. 11. Potest malæ intentionis natura & damna explicari, & ostendi, quomodo impediatur gloria & beneplacitum Dei, salutem proximi (cum Deus talibus non assistat) & propriam, utpote qui aliquando sateri debeant cum Apollis. Præceptor, tota nocte laborantes nihil capimus. Vide tit. 24. §. 11. n. 4. & §. 2. a. n. 34. §. 3. a. n. 46. §. 5. a. n. 6. §. 7. a. n. 20. & §. 13. a. n. 18.

VI. Lucerna fulgoris illuminabit te. Luc. 11. Potest misericordia per divinum pallium, & alia opera exhibita a S. Martino commendari, & illud præcipue in considerationem trahi, quod Christus in illa veste ipsi apparens dixerit: Hac me veste Martinus vestivit; unde ostendi poterit, quomodo illam Christi doctrinam Matth. 23. Quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis: ob oculos semper habere, & per eam ad mansuetudinem, charitatem, & misericordiam juxta

exemplum S. Martini exercendam excitare se debeant, quem in finem non parum serviet historia 44. §. 5. n. 15. tit. Misericordia.

VII. Ex occasione thematis: *Nemo accendit lucernam, & in abscondito ponit.* Luc. 11. Dicatur, inter alias causas, cur Festa Sanctorum celebrantur, præcipuum esse, ut illorum virtutes & modum vivendi imitentur, in S. Martino vero præcipue modum moriendi esse imitandum, qui in sequentibus consistebat. 1. In præparatione optima per misericordiam exercitum; nam ut S. Hieronymus testatur, non legitur ullum male fuisse mortuum, qui libenter opera charitatis exercuerit; habet enim multos intercessores & impossibile est, multorum preces non exaudiri. 2. In perfecta resignatione; hinc dicebat: Domine, si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem; sciebat nempe optimum esse tempus, genus, & locum mortis, quod Deus præscripsit. In desiderio aspiciendi Deum, & precibus suis, hinc assidue Deum oratione precabatur, ut se ex illo mortali carcere liberaret, & oculis ac manibus in cælum semper intentus, invidiam ab oratione spiritum non relaxabat. 4. In pugna contra dæmonem; hinc, conspecto diabolo, dicebat: Quid affas cruenta bestia? nihil in me fuisse reperies.

VIII. Ex occasione thematis: *Lucerna corporis tui est oculus tuus:* dici potest Deum imitari Principes, qui interdum certamen jaculariorum instituunt, & varia præmia proponunt scopum attingentibus; hinc sicut alii remotius alii propinquius tangunt centrum mptæ, alii omnino aberrant: ita idipsum fieri in certamine isto; nam omnino aberrant, qui malam intentionem præstunt operi; remotius tangunt metam, qui servilem faciunt intentionem; propius, qui mercenariam; protinus, qui filialem, soli Deo placere cupientes; hoc ut obtineatur, sinister oculus claudendus est, id est, omnis commodi proprii amor abesse debet: manus immota teneri, seu constantia servari. Vide tit. Intentio.

IX. Ex occasione thematis: *Si autem oculus tuus nequam fuerit, etiam corpus tuum tenebrosum erit:* potest ostendi multiplex oculus nequam. 1. Eorum, qui vanam gloriam de operibus concipiunt. 2. Qui vanam laudem querunt. 3. Qui amorem proprium sectantur. 4. Qui aliorum facta mala interpretantur, pro quibus proin omnibus varia media præscribantur, qualia vide in tit. Gloria, Laus, Amor proprius, Judicium temerarium.

X. Ex occasione thematis: *Nemo accendit lucernam, & ponit eam sub modio:* ostendatur, qui ponat lucernam sub modio, nimirum 1. Qui fidem suam publice proficere non audent. 2. Qui talentis suis, uti decet, ad aliorum utilitatem non utuntur. 3. Qui potestatem suam, ubi oportet, non exercent in vitis subditorum corrigendis, vel puniendis. 4. Qui vires suas & gratiam a Deo communicatam ad bene vivendum non applicant, repide viventes; quæ omnia suis deducta vide apud Fabrum conc. 4.

XI. Ex occasione thematis: *Si oculus tuus*

nequam fuerit, totum corpus tenebrosum erit: possunt indicia male intentionis proponi, qualia sunt. 1. Si quis desideret sua opera in publico potius, quam in abscondito facere. 2. Si aere terat, quando male succedunt. 3. Si tristetur, cum alii laudantur prae ipso. 4. Si non aequè paratus sit ad vilia, quam honorifica opera. 5. Si inter opera semper distrahatur sollicitus de successu. 6. Si majori alacritate peragat opera, per quæ magnam laudem expectat. Quæ omnia quomodo corrigenda sūt, offendatur. Vide tit. Intentio.

XII. Ex occasione thematis: *Si oculi tui simplex fuerit, totum corpus tuum lucidum erit:* præscribi possunt media ad puritatem intentionis obtinendam, videlicet 1. Cor mundum juxta illud Ps. 50. Cor mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innova in visceribus meis. 2. Charitatis divine studium. 3. Sepe pooderetur, quanto præponderet solius Dei indicium & beneplacitum, omnium hominum & Angelorum judicio & laudi. 4. Assuescere, de omnibus operibus suis laudem Deo tribuere & dicere cum Davide: Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam. 5. Sua opera libenter abscondere: de quibus vide tit. cit.

PRO FESTO PRÆSENTATIONIS B. VIRGINIS.

I. **B**eatus venter, qui te portavit. Luc. 11. Potest narrari historia de Esther, cap. 2. Esther, & præcipue quomodo introducta fuerit in domum regiam, ut pararetur cum puelis regis, atque offendi, quomodo B. Virgo se paravit, ut fieri posset Sponsa Spiritus Sancti, id quod accurate faciebat per orationis continuæ & virtutum aliarum, præcipue humilitatis, obedientiæ, & modestiæ studium, quarum proinde virtutum aliqui actus enumerari possunt, atque cum in finem videri tituli earundem virtutum.

II. Ex ejusdem thematis occasione offendi potest, quomodo B. Virgo se præsentavit, & in templo obtulerit Domino. Unde 1. Offendatur, in quo consistat Præsentatio, scilicet ut se totum arbitrio Dei quis committat, solumque illius beneplacitum requirit. 2. Quomodo hoc totum B. Virgo impleverit. 3. Quomodo ipsi quoque Auditores ad exemplum hujus virginis præsentare se debeant. Vide tit. Resignatio.

III. *Beatus venter, qui te portavit.* Luc. 11. Potest offendi, quanta felicitas, & dignitas obtigerit B. Virgini per Maternitatem Dei; ob hanc enim præsertim est ab originalis macula, est repleta innumeris donis gratiæ, teste Angelo Luc. 1. præservata multis periculis, ad summam post Deum dignitatem evecta, & in celos gloriose assumpta. In secunda parte offendatur, quomodo quisvis Mater Dei effici possit, juxta illud Christi Matth. 12. *Qui fecerit voluntatem Patris mei, qui in celis est, ille meus Frater, Soror, & Mater est:* & quomodo etiam Auditores suo modo participare queant similes effectus. Vide tit. Hyperdulia Mariana, §. 2. & 3.

IV. *Quinimo beati, qui audierunt verbum Dei, & custodiunt illud.* Luc. 11. Potest explicari felicitas eorum, qui verbum Dei audiunt, id est, voluntatem Dei in omnibus observant & exequuntur. Offendatur ergo, quomodo triplicem beatitudinem consequantur.

1. in bonis temporalibus, juxta illud Christi Matth. 6. *Quærite primum regnum Dei &c.* 2. in bonis gratiæ: quia obedientia, teste S. Gregorio, ceteras virtutes menti inserit, insertasque custodit; hinc & ipse Christus, quia subditus erat Parentibus, proficiebat ætate, & gratia &c. 3. in bonis gloriæ, quis obediens, uti lussabitur, & obtinebit victorias longe excellentiores, subjungendo & captivando seipsum, & judicium suum; ita præmium quoque copiosius a Deo obtinebit. Vide tit. Obedientia, & Resignatio.

V. Ex eodem themate offendi potest, quod B. Virgo felix quidem fuerit, quod generit Verbum divinum, sed multo felicius, quod audierit verbum Dei, & conservaverit illud in corde suo, uti Evangelium testatur, & per inductionem aliquot exemplorum probari potest, simulque offendi, cur & quomodo ipsi quoque Auditores verbum Dei audire, custodire, & opere complere debeant, de quo videatur tit. Verbum Dei.

VI. *Beatus venter, qui te portavit.* Luc. 11. Potest B. Virgo Speculo Virtutum comparari, & illa S. Ambrosii hortatio: Sit vobis tamquam in imagine &c. proponi, simulque que virtutes in hoc Speculo, tempore Præsentationis maxime reluxerint, offendi; de quo videatur tit. Hyperdulia Mariana, §. 3. n. 80. seq. & §. 4. a n. 124. & §. 10. n. 16: ubi etiam plures conceptus reperire licet.

VII. Ex occasione thematis *Beatus venter qui te portavit.* Luc. 11. offendi potest, quod S. Anna vere beata & laudanda sit, quia ad exemplum Tobie senioris filiam suam ab infantia timere Deum docuit. Unde offendatur 1. quid & quotuplex sit timor, & quomodo filialis servili, & mercenarii præferendus. 2. Quomodo B. Virgo ab infantia cum exercebat, atque adeo merito nunc ad nos dicat: Venite filii, audite me, timorem Domini docebo vos. Vide tit. Timor Dei.

VIII. Ex eodem themate offendi potest, quam necessaria, utilis, & jucunda, honorificaque sit liberorum educatio, & quomodo ea convenienter institui queat; de quo vide tit. Educatio.

IX. Ex eodem themate offendi potest, quomodo parentes suos liberos in templo præsentare debeant. Nimirum 1. eos ad templum portando pro Baptismo, & Sacramento Confirmationis suscipiendo. 2. Eos affuesciendo, ut libenter templa frequentent, & officiis divinis reverenter assistant. 3. Eos in templo frequentando Deo, & Sanctis commendando. 4. Laborando, ut per honestos mores, & vitam efficiantur dignum templum, & habitatio Spiritus Sancti; de quibus vide tit. cit. & tit. Baptismus.

X. Ex occasione thematis: *Beati qui audierunt verbum Dei & custodiunt illud, offendi potest, quomodo B. Virgo in templo perfectissime*

sine subdita fuerit Superioribus, & ideo, sicut postea Christus ejus Filius profecerit atata, sapientia, ac gratia apud Deum, & homines; pro quo conceptu fufus deducendo. Vide tit. Obedientia §. 13. n. 1. & seq.

XI. Ex occasione thematis: *Beatus venter, qui te portavit, & ubera, qua fuisti*, offendi potest. 1. Quas ob causas matres ipsamet liberos suos lactare debeant post natiuitatem. 2. Quod magis ipsis præbera debeant ubera spiritualia doctrinæ, & exempli boni, ex quibus candidissimum, purissimum, & dulcissimum lac honestorum, & innocentium morum arxugant; pro quo vide tit. Educatio, & exemplum.

XII. Ex occasione thematis: *Beati qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud*: offendi potest, quod triplex verbum sit cuius Christiano audiendum. 1. Verbum Dei incarnatum, Christi doctrinam & exempla observando. 2. Verbum Dei in concionibus explicatum. 3. Verbum Dei a Superioribus propositum, imperia, & voluntatem eorum implendo. In secunda parte offendatur, quam verba beati dici queant, qui triplex hoc verbum diligenter, & reverenter audiunt, & accurate custodiunt. Vide tit. Obedientia. Verbum Dei. Christus.

PRO FESTO S. CATHARINÆ.

I. *Quinque autem ex eis erant fatue, & quinque prudentes.* Matth. 25. Offendi potest, non immerito S. Catharinam studioforum, & Philosophorum maxime, Patronam agnosci, eo quod absolutissima Philosophia, & Sapientia celestis specimina eliderit, observans exactissime duo primaria Philosophia præcepta; Abstinere & fuisse. Unde 1. offendatur, quomodo abstinerit a voluptatibus, divitiis, honoribus a Maximiano Imperatore promissis; & quomodo sustinuerit indigentiam, contemptus, dolores. In secunda parte offendatur, quos fructus ex hac Sapientia retulerit, scilicet summas consolationes celestes, summas divitiarum virtutum (quæ solæ veræ divitiæ sunt) & summos honores in caelis, & in terris. Vide tit. Prudentia.

II. *Prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus.* Matth. 25. Offendi potest, quod per oleum hoc merito charitas erga Deum, & proximum intelligatur, utpote quæ perinde ad lumen fidei lampade conservandum apta, juxta illud S. Pauli 2. Cor. 13. Si habuerimus omnem fidem, &c. Offendatur ergo, quomodo hoc oleo lampadem suam S. Catharina impleverit, id est, charitatem suam erga Deum & proximum offenderit, & Auditores quoque eamdem imitari, & *Date nobis de oleo vestro*, dicere debeant. V. tit. Charitas, & Dilectio Proximi.

III. *Ecco sponsus venit, exite obviam ei.* Matth. 25. Offendi potest, quam sapienter egerit S. Catharina nuptias Maximini recusando, & Christum in Sponsum eligendo, quia erat pulchrior, sapientior, diutior, nobilior, dignior; & quomodo proin ipsi quoque Auditores eadem se per charitatem disponere possint. Vide tit. Charitas.

IV. *Vigilate itaque, quia nescitis diem, neque horam.* Matth. 25. Potest offendi, quomodo S. Catharina vigilaverit, se ad mortem disponendo pro optimam, id est, voluntati Dei conformem vitam; & quomodo Auditores quoque ad eamdem se disponere debeant per simile medium; pro quo vide tit. Mors videri potest.

V. *Et quæ parata erant, intraverunt cum eo ad nuptias.* Matth. 25. Offendi potest, quales fuerint nuptiæ, ad quas S. Catharina intravit, sive Sponsus, in cujus thalamum introducta fuit: sive festivitatis, & gaudium, quod ex illidem nuptiis percipiendum fuerat: sive illarum perpetuitas consideretur. In secunda parte ostendatur, cur admissa fuerit ad has nuptias, quia, scilicet, parata erat per animi puritatem, juxta illud Matth. 5. Beati mundo corde &c. & Pf. 14. Domine, quis habitabit &c. Vide tit. Beatitude, & Mors.

VI. *Et clausa est janua.* Matth. 25. Potest Auditor ad non differendam poenitentiam excitari, atque ad hunc finem applicari, quantum dolorem merito illa Virgines fatue percipisse credenda sint, dum verba ista, *Janua clausa est*, audiverunt: quanto majorem percepturi sint damnum, si non tantum poenam damni per ista verba, sed etiam poenam sensus incurrisse adverterint per verba: *Ite maledicti*. Offendatur dein, quomodo S. Catharina a juventute lampadem cordis oleo charitatis impleverit, atque adeo quivis ejus exemplum imitari debeat. Vide tit. Poenitentia.

VII. Ex occasione thematis: *Quæ parata erant, intraverunt cum eo.* Matth. 25. Offendi potest, quomodo S. Catharina triplicem laureolam Virginum, Doctorem, & Martyrium assecuta sit, & quomodo æquivalentem etiam assequi queat quivis Christianus, si castitatem suo statui congruentem illibatam servat: si actus, quantum status suus permittit, infuere laboret: si tribulationes amore Dei patienter sustineat. Vide Fabrum conc. 4.

VIII. Ex occasione thematis ejusdem ostendi potest, magnam quidem fuisse pulchritudinem S. Catharinæ corporalem, utpote quam etiam Cæsar concupierit: sed spirituales longe præstantiores fuisse, ita ut de illa merito dici potuerit, quod Sponsa de Sponso dixit: *Dilectus meus candidus, & rubicundus.* Unde offendatur, quam candida fuerit S. Catharina per candorem puritatis corporis, & animæ: & quam rubicunda per martyrium, & sanguinis effusionem.

IX. Ex occasione thematis: *Prudentes Virgines acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus*: offendi potest, quam prudens fuerit S. Catharina, dum Sponsum celestem terrestri, regnum celorum regno mundano, voluptates carnes, & perpetuas terrenis, & perituris præposuerit, & quibus motivis se ad hoc faciendum excitavit.

X. Ex occasione thematis: *Simile est regnum celorum decem Virginibus*: ostendi possunt præmia Virginum a dignitate, utilitate, & jucunditate, quæ omnia facile amplificari possunt æt. in, quæ tit. Castitas sunt dicta.

XI. Ex eodem titulo occasio sumi potest potiores virtutes indicandi, quæ a virginibus

observari debent quales sunt cauta, & rara cum altero sexu conversatio, amor solitudinis, solida devotio, cauta, & frequens locutio, sensuum accurata custodia, obedientia prompta, & similes; de quibus vide suo loco, & Fabricii conc. 2. in hoc Festo.

XII. Ex occasione thematis: *Es que parata erant, intraverunt cum eo* indicari potest, quomodo se quisvis anima Christiana ad mortem parare debeat, scilicet 1. Lampadem cordis oleo caritatis divinae, & dilectionis proximi implendo. 2. Vigilando, & adventum Spōsi in singulas horas expectando. 3. Eundo illi obviam, id est, se ejus voluntati circa mortem plenissime resignando. Pro quo conceptu vide tit. Mors, & conc. 5.

PRO FESTO S. ANDRÆ.

I. **A**T illi continuo reliquis secuti sunt eum. Matth. 4. Potest offendi, quomodo quisque vocationem suam implere debeat; nimirum 1. continuo seu statim sequendo, juxta illud Ps. 94. Hodie si vocem ejus audieritis &c. 2. recta, seu impedimenta vocationis, relinquendo, seu generose removendo. 3. sequendo, imitando scilicet Christum in voluntate Patris celestis adimplenda, seu illis, quæ ad statum suum pertinent, perfecte obeundis.

II. *Venite post me.* Matth. 4. Potest offendi, cur S. Andreas vocem Christi tam promptè audierit, & secutus sit, quia scilicet habebat omnes conditiones earum vocum, quas libenter audire solemus, & erat vox Personæ potentis, sapientis, amantis, præmiantis; de quo conceptu vide tit. 103. §. 13. n. 7.

III. *Faciām vos piscatores hominum.* Matth. 4. Explicati potest, quam nobilis sit piscatio animarum; 1. ob pisces, qui capiuntur, scilicet animas, de quarum præsentia vide tit. 12. V. Anima. §. 3. 11. & 12. 2. ob instrumenta piscandi, videlicet orationem, verbum, & exemplum, de quibus vide tit. 153. V. Zelus. §. 1. n. 2. 3. ob lucrum inde sperandum, seu præmium zelosis piscatoribus animarum promissum; de quo vide l. c. §. 3. a. n. 27. Offendatur dein, quomodo S. Andreas impleverit hoc officium piscatoris, & quomodo Auditores quoque eundem pro suo statu, & vocatione imitari debeant.

IV. *Reliſſis reliſſis, & patre secuti sunt eum.* Matth. 4. Possunt proponi, & refutari impedimenta, ob quæ aliqui ægre vocem, & verbum Dei audiunt; de quibus vide tit. 103. §. 12. n. 4. & tit. Verbum Dei.

V. *Secuti sunt eum.* Matth. 4. Offendi potest, quam perfecte S. Andreas Christum secutus sit, implendo scilicet conditiones, quas ipse Christus Matth. 16. indicavit dicens: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, tollat crucem suam, & sequatur me. Declaretur ergo in prima parte, quomodo abnegaverit semetipsum; pro quo vide tit. Abnegatio. In secunda vero explicetur, quomodo susceperit crucem suam, ita ut non solum libenter, sed etiam alacriter, & constanter eam tulerit; de quo vide tit. Patientia, & tit. Crux.

VI. Ex ejusdem thematis occasione offendi potest, quare S. Andreas cum Christo tam hilariter crucem portaverit, quia videlicet non ad exteriorem pressuram, sed ad fructum intus latentem oculos reflexit, perinde, ac is, qui crucem ligneam, intus cavam, & auro impletam cum gaudio domum portaret; unde ostenduntur, & enumerentur fructus latentes sub cruce, & tribulationibus, & probetur quam illa digna fuerint, ut S. Andreas cum gaudio crucem salutaret, & susceperet, & proinde etiam in hoc Auditores ipsum imitari debeant. Vide tit. Crux. §. 10. & tit. Patientia.

VII. Ex occasione thematis: *Venite post me* possunt explicari causæ, cur S. Andreas crucem tantopere amarit, nimirum quia videbat in ea reperiri omnes titulos, ob quos alii gloriantur, & se felices putant, nempe veras divitias, dignitates, voluptates, ut adeo merito dixerit cum S. Paulo: Mihi autem absque gloriari, nisi in cruce Domini mei Jesu Christi. Vide tit. Crux. §. 11. n. 2.

VIII. Ex eodem titulo offendi potest, quomodo crux sit tollenda, & post Christum portanda, nimirum 1. Ardenter eam desiderando. 2. Alacriter & cum gaudio eam suscipiendo. 3. Constantiter eam usque ad vitæ finem portando, exemplo Christi, descendere ex ea nolentis, etiam si Judi ad id incitatus fuerit; quæ omnia quomodo S. Andreas observaverit, facile ex illius vita offendi possunt.

IX. Ex eodem themate offendi potest, cur S. Andreas de cruce deponi noluisset, nimirum 1. Propter exemplum Christi pariter descendere nolentis. 2. Propter desiderium laureolæ martyrum assequendæ. 3. Propter amorem Dei, quod desiderabat dissolvi, & esse cum illo. Offendatur itaque, quam pauci sint, qui ipsum in hoc imitentur; & quomodo in certis calibus optare, & petere possimus, ut deponamus de cruce. Vid. tit. Crux.

X. Ex occasione thematis: *Illi autem reliſſis reliſſis statim secuti sunt eum* offendi potest, quomodo quisvis Christianus Christum sequi possit, & debeat. 1. Quia ab ipso emptus, & redemptus est proprio sanguine; unde locum habet illud S. Bernardi: Si totum debet pro me factum, quid addam pro me reſecto, & redempto? 2. Quia Christianus propterea dicitur, ut Christum sequatur. 3. Quia sicut socius passionis, & doloris fuerit, ita & gloriæ, ac honoris erit. De quibus vide tit. Christus, & Christianus.

XI. Ex eodem themate offendi potest, quomodo quisvis homo omnia relinquere, & pauper spiritu esse possit, si scilicet consilium S. Pauli sequantur, & si, qui habent uxores, tamquam non habentes, & qui utuntur de hoc hoc mundo, tamquam non utentes sint, & qui divitias habent, cor non apponant; sic enim, & de Apostolis dixit S. Gregorius: Hæc in re, Fratres carissimi, affectum potius debemus pensare, quam censum; & ut S. Ambrosius dicere solebat, voluntas divitem aut pauperem collationem facit, & pretium rebus imponit; hinc Eremitæ quondam dicebatur, ipsum majorem affectum habere ad suam selem, quam S. Gregorius ad omnes suas divitias, & honores

res habeat. 2. Offendatur, quomodo etiam Christianus quilibet centuplum sperare possit, & quid sit illud centuplum; de quo vide tit. Paupertas.

XII. Ex occasione thematici: *Faciam vos piscatores hominum*: dici potest, S. Andream & socios reliquisse quidem retia materialia, non tamen spiritualia; hac enim tanquam piscatoribus vel maxime erant necessaria. Offendatur itaque 1. quam sint retia spiritualia, scilicet actiones ad proximi salutem procurandam ordinatae, quae non debent esse ruptae seu obiter laesae, & suo tempore per renovationes spiritus refici. Item debent habere plumbum humilitatis, & diffidentiae in propriis vitibus. Et suber confidentiae in vocationis gratia. 2. Offendatur, quomodo uti hoc reti debeat, scilicet ut ad imperium Christi epiciatur; ad dextrum latus in verbo Dei laetetur; ut sociis aonatur ad auxilium ferendum. Vide tit. Zelus §. 12. n. 5. ubi alius modus hanc artem piscandi, exercendi assignatur.

PRO FESTO S. NICOLAI.

I. *Tradidit illis bona sua.* Matth. 25. Offendi potest, quomodo Deus omnes res creatas homini tradiderit ad usum, juxta illud Ps. 8. Omnia subieciit ei &c. & quomodo proin illa tria cupidam S. Parris dista sibi applicare debeat: Accipere beneficium, reddere servitium, time supplicium, quo proin amplius explicari, & quomodo bonis sibi traditis S. Nicolaus sit usus ad finem destinatum, id est, ad servitium Dei, offendi. Vide tit. Amor, & tit. Deus.

II. *Euge, serve bone, & fidelis.* Matth. 25. Offendi potest quid sit fidelis servus & quomodo omnia talis servi officia impleverit exactissime S. Nicolaus; de quo vide tit. Deus. §. 12. n. 3.

III. *Domine, duo talenta tradidisti mihi.* Matth. 25. Explicari potest, quomodo quilibet homo duo talenta, intellectum scilicet, & voluntatem, a Deo acceperit, ut per ea acquirit alia duo talenta in hac vita, scilicet cognitionem & amorem Dei, & duo in altera, visionem nempe, & fruitionem Dei; & quomodo hac duo talenta lucratus sit S. Nicolaus, & ipsi etiam Auditores lucrari debeant. Vide tit. Amor & tit. Beatitude.

IV. *Unuiusquisque secundum propriam viam.* Matth. 25. Offendi potest, quomodo quisque talento suo contentus esse debeat, & in primis quoad bona naturalia, puta constitutionem corporis & animi; de quo vide pulcherrimum caput in lib. de imit. Christi. l. 3. c. 22. Deinde quoad bona fortunae; de quo vide tit. Paupertas, & tit. Divitiæ. Denique quoad conditionem status, & officii, ut meminerit, quemvis spectaculum factum esse Deo, & hominibus, atque adeo non referre, quam Personam, sed quam bene agat. Quia omnia proin quomodo S. Nicolaus observavit, & quisque ex Auditoribus observare debeat, subius offendatur. Vide tit. Relinquitio.

V. *Operatus est in eis, & lucratus est alia quingenta.* Matth. 25. Offendi potest, quomodo generatus S. Nicolaus statim ab adolescentia

facultates suas pauperibus distribuendo, ita dicere cum Jobo possit: Ab infantia mecum erevit miseratio &c. Job 31. & deinceps hanc misericordiam per totam vitam continuando, id quod facile ex vita in Breviario descripta offendi potest. Addatur, quos fructus ex hac misericordia retulerit, & quos Auditores quoque sperare possint. Vide tit. Misericordia.

VI. *Uni dedit quingenta talenta, alii duo.* Matth. 25. Offendi potest, quomodo S. Nicolaus artem elemosynas fructuose dandi docuerit, observando scilicet 1. Personas, quae magis egebant, ut patet in tribus Virginitus, quas dotavit. 2. Modum securissimum, nempe occulte dando, & sic observando consilium Christi Matth. 6. Cum ergo facis &c. 3. Quantitatem, dum omnia sua distribuit juxta consilium Christi Matth. 19. Si vis perfectus esse &c. Excitentur proin Auditores ad hanc misericordiam & liberalitatem imitandam, quem in finem vide tit. Misericordia.

VII. Ex occasione thematici: *Domine, duo talenta tradidisti mihi, ecce alia duo superlucratus sum:* Matth. c. 25. offendi potest, quomodo S. Nicolaus duo talenta, corporis scilicet & animae vires, fidelissime ad majorem Dei gloriam impenderit, & alia duo, nempe propriam & alienam salutem lucratus sit; quae omnia ex ipsius vita dilatare possunt.

VIII. Ex occasione thematici: *Euge, serve bone, & fidelis, quia super paucis suis fidelis, super multa tibi constitutum, intra in gaudium Domini tui:* explicari potest, in quo fidelitas ista consistat, ut scilicet per servitium suum, non suum lucrum, sed Domini sui gloriam, atque adeo cum Dei lucrum sit ipsius gloria, eam semper intactam relinquat, nihique de ea sibi attribuat, sed cum S. David dicat: Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam. Dein offendatur, quomodo Deus eum super multa construxerit, dum ei beatitudinem contulit, de qua jure dicere possit: Venerunt mihi omnia bona cum illa, & innumerabilis honestas per manus illius. Vide tit. Beatitude, & Inventio.

IX. Ex occasione thematici: *Tradidit illis bona sua:* explicari potest, quam laudabilem misericordiam exercuerit S. Nicolaus erga tres Virgines pauperes: dein offendatur, quomodo quisque eum imitari possit in triplici misericordia erga pauperes, peccatores, & animas purgatorum exercendas. De quo vide tit. Misericordia erga viventes & delinquentes, & tit. Zelus.

X. Ex eodem themate offendi potest, cur suum quisque talentum bene impendere debeat, scilicet 1. Propter dantis benevolentiam & sapientiam, qua convenientissimum cuique talentum largitur. 2. Propter nostrum eammodum per illa verba: super multa tibi constitutum, indicatum. 3. Propter timorem poenae ob talentum male collocatum infligenda.

XI. Ex occasione thematici: *Uni dedit quingenta talenta, alii duo, alii vero unum:* offendi poterit, cur quisque talento suo contentus vivere debeat, nempe 1. Quia Dei voluntas & dispositio sic ordinavit, quae ut pius Artior l. 3. c. 12. ait: Plus eum consolari magisque pla-

placere debet, quam omnia beneficia sibi data vel danda. 2. Quia majorem habet occasionem fidelitatis suae offendendi; hinc didicim est sermo: Quia super paucos iusti fidelis. 3. Quia qui minus accepit, minus rationem reddere debet. Vide pulcherrimum caput citatum & huc applica.

XII. Ex eodem themate offendatur, quomodo Parentes suis liberis ad imitationem S. Nicolai tres globos aureos largiri debeant, scilicet 1. Timorem & amorem Dei per observationem mandatorum Dei demonstrandum; sic enim dicere poterant ad illos: Pauperem quidem vitam gerimus, sed multa bona habebimus, si timuerimus Deum, & fecerimus bene. 2. Sedulitatem in scientiis & artibus, quibus vita sustentanda est, addiscendis. 3. Modestiam & civilitatem morum, ut quae maxime Adolescentiam exornet, & per totam vitam observanda sit. Vide tit. timor Dei, O. tum, & Modestia.

PRO FESTO IMMACULATÆ CONCEPTIONIS.

I. *Jacob autem genuit Joseph virum Mariae.* Matth. 3. Potest ostendi, qualem sit hoc Festum, & quantopere placeat ejus devota celebratio, & quis sit optimus modus celebrandi, scilicet per immaculatam vitam studium; de quo conceptu vide tit. 70. §. 10. n. 3. Item §. 3. n. num. 19. & §. 4. num. 19.

II. Ex eodem themate ostendi potest, quomodo in Conceptione B. Virginis impletum sit illud Cant. 6. Sicut lilium inter spinas &c. de quo vide tit. 70. §. 10. n. 1.

III. Item quomodo verificatum sit in illa id, quod Cant. 4. de Sponsa dicitur: Tota pulchra es &c. de quo conceptu vide l. c. n. 1.

IV. Item quomodo verificatum sit illud Gen. 3. Inimicitiam ponam &c. de quo vide l. c. n. 3.

V. Item quomodo hoc die aurora, seu potius aurea hora, ut S. Birgitta revelatum est, exorta sit; de quo vide l. c. n. 4.

VI. Item ostendi potest, quomodo hoc Festum devotissime celebrari possit, nempe 1. Cogitatione, scilicet credendo immaculatam Conceptionem, pro quo sine possunt afferri rationes id credibile facientes. 2. Verbo, praedicando aut asserendo immaculatam Conceptionem, (id quod per officium immaculatæ Conceptionis quotidie recitatum fieri potest) etiam contra Adversarios argumenta defendendo; prout non pauci etiam voto ad id se abstringunt. 3. Opere, seu per immaculatam vitam studium, qui modus, cum sit purissimus, amplissimus, & constantissimus, merito B. V. quoque gratissimus censeri potest ac debet; de quo vide tit. Hyperdulia. §. 2. 3. & 4. ubi §. 10. reperitur etiam alii concessus ad B. Virginem pertinentes, & omnibus Festis communes.

VII. Ex occasione t' ematis: *Matthan autem genuit Joseph virum a Maria* ostendi potest & probari, B. Virginem se sine macula originali conceptam. 1. Ex congruentiis, 2. Ex variis revelationibus, 3. Ex miraculis hunc in finem patratis, 4. Ex autoritate & unanimi

consensu Doctorum, plerumque & pio affectu Fidelium. 5. Ex ratione, qua S. Augustinus & alii asserunt, B. Virginis attribui debere, quiddam sine inconvenienti tribui potest. Unde Auditores ad hoc Festum singulariter colendum excitentur. Vide infra §. 7.

VIII. Ex eodem themate ostendi potest, cur Festum hoc specialiter celebrandum sit; nimirum 1. Quia B. Virgo ipsa revelavit, sibi gratissimam esse hanc celebrationem, dum Clerico submerso, & a se vitae restitutum praecepit, ut in grati animi signum hoc Festum celebraret. 2. Quia per illud celebratur memoria illius privilegii, quod illi soli ex hominibus convenit; unde sicut virgini cuiuspiam summe pleceret, si diceretur omnium pulcherrima; ita B. Virginis gratissimum fore creditur, si sine macula concepta dicatur. 3. Quia hoc ipso, quod nihil ab Ecclesia definitum sit circa hanc materiam, atque adeo liberum sit cuivis defendere hanc immaculatam Conceptionem, merito valde illi placitum creditur, si quis ad partem magis honorificam illi se determinet, & suum erga illam affectum hoc modo clarius ostendat; ut plurimi etiam voto se ad eandem Conceptionem defendendam obligant.

IX. Ex eodem themate B. Virgo Esther comparari potest. 1. Quia, ut Esther, erat inter omnes mulieres pulcherrima, utpote cui in re dici queat: Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te. 2. Quia, ut Esther, pro alius placuit Deo, & invenit gratiam in oculis ejus. 3. Quia, sicut Esther Asuerus, ita Deus B. Virginis dimidium regni, id est, misericordiam, servata sibi omnipotentia, non promisit tantum, sed & adu contulit. 4. Quia sicut Esther duas ancillas habuit, quarum una innitebatur, altera vestes colligebat, ita B. V. pro Ancillis Angelicam & humanam, naturam servientem habuit. 5. Quia sicut Esther Populum Judaeum, ita B. V. Christianum ab interitu liberat; unde merito hic ad eam clamat: Sub tuum praesidium confugimus, Sancta Dei Genitrix, nostras deprecationes ne desipelas in necessitatibus nostris. Vide tit. Hyperdulia.

X. Ex eodem themate ostendi potest, quod, sicut matres pulchrae summoque gaudent, si filios aut filias sibi valde similes habeant; ita immaculate conceptæ Virgini summe placitum sit, si liberi sui esse pulchri fideant, & macula in iis non sit. Unde inferendum est, hunc modum obsequii illi gratissimum.

XI. Ex eodem themate ostendi potest, B. Virginem hodie ut auroram consurrexisse. 1. Quia ut aurora est praenuntia diei & solis, ita B. Virgo erat praenuntia Christi, qui Sol est justitiae, venturi. 2. Quia sicut aurora est mater roris, ita ipsa B. Virgo fuit Mater Christi, de quo clamabant Patres: Rorate caeli desuper, & nubes pluant iustum. 3. Quia sicut aurora per rorem fecundat terram & fructus; ita & B. Virgo fecundavit mundum per Christum. 4. Quia sicut aurora homines ad surgendum & lecto & laborandum invitat, ita B. Virgo verbo, & exemplo fervore sibi devotos ad excutendum socordiae soporem, & labores animæ utiles, Deoque gratos suscipiendos excitat.

XII. Ex

XII. Ex eodem themate offendi potest, quod ex hoc titulo immaculatæ Conceptionis vere de illa dicatur: Qui me invenierit, inveniet vitam, triplicem nempe, corporalem per conservationem: spirituales per gratiæ recuperationem: æternam per gloriæ adeptionem, quæ sicut ipsi præ aliis debetur, ita ipsius quoque cultoribus merito conferatur. Vide tit. Hypodulia.

PRO FESTO S. THOMÆ.

I. *Noli esse incredulus.* Jo. 10. Potest offendendi, quanta damna afferat incredulitas; nam 1. Est radiæ omnium peccatorum, ut jam olim S. Theresia affirmavit, & facile per inductionem suaderi potest, ita ut merito dixerit Joannes Avallia, Christianos male viventes aut Hæreticorum carcere dignos esse, quia non credunt ea, quæ de futura vitæ gaudiis, & pœnis fides docet; aut flultorum cavea, si oempe credant ea, & tamen pergant peccandam viam sibi ad calum occludere, & ad infernum aperire. 2. Privat præsentia, & gratia Christi, quæ oihis est utilis, jucundus, & optabilis, uti ex c. 7. & 8. l. 2. de imit. patet. 3. Privat facultate bene operandi, cum, qui veram fidem non habet, oculo quasi spirituali animæ careat, & ac proinde nihil operari possit ad vitam æternam pertinens; quæ iactura quam gravissimè offendor. Pro quo vide tit. Hæresis.

II. Ex ejusdem thematis occasione potest incredulitas cæcitatibus spiritualibus comparari, & offendi inde damna illius, ob quæ merito dicatur: *Ein blinder Mann, ein armer Mann*. Nam 1. Non secure incedit, sed in periculo manifesto est, ne a vera via ad calum abierit. 2. Pariter in periculo est, ne in foveam inferni cadat. 3. Nihil operari potest ad salutem, ut cæcos. 4. Privat gaudium, quod ex aspectu Cæli, & celestium Incolarum, & ipsius Dei alii percipiunt, & ipse quoque percipere potuisset. Vide tit. Hæresis.

III. *Thomas natus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis.* Jo. 20. Offendi potest, quæ sit potissima causa incredulitatis, & hæresum, nempe quia non scientur Apostoli, seu Ecclesia, Apostolicam doctrinam tenenti; unde probetur, quomodo Ecclesia hæc doctrinam semper tenuerit, & defende-rit, quamque adeo merito eidem quovis firmissime coniungat, & adherere debeat; pro quo vide tit. Fides.

IV. *Beati qui non viderunt, & crediderunt.* Jo. 20. Potest offendendi, quam vere beati dicantur, qui veram fidem tenent, inacceptatione, exercitio, & præmiatio fidei; pro quo vide rotum tit. Fides præsertim vero §. 12. n. 12.

V. *Erant Discipuli inter, & Thomas cum eis.* Jo. 20. Potest offendendi utilitas societatis bonæ, quia scilicet excitat exemplo ad bonos mores, frui facit præsentia Christi (qui in medio eorum est, qui congregati sunt in nomine suo) & singularem letitiam affert juxta illud Psalmistæ: O quam jucundum est habitare Fratres inter unum; & contra hostes defendit, quia Fratres, qui jovatur a Fratre, quasi civitas firma. Vide tit. Societas.

VI. *Venit Jesus januis clausis.* Matth. 28. Possunt explicari fructus præsentia Christi, & ad eos participandos Auditores excitari; de quo conceptu vide tit. Deus, §. 12. n. 2.

VII. Ex occasione thematis: *Quia vidisti me, Thomas, credidisti.* Jo. c. 20. Offendi potest, quod, sicut mercatores distendere volentes in remotas regiones auri, & argenti feraces proficiscuntur, & ob hujus lucri spem omnes labores, & pericula cum gaudio tolerant, pretiosissimas merces emunt, & in itinere vendendis nullum tadium concipiunt, etsi totos dies in nudinis consumere debeant; ita S. Thomas quoque has omnes conditiones studiose impleverit, dum in peregrinas regiones profectus, solas animas velut pretiosissimas merces quaesivit, & propter illas lucrandas nulli labori, imo nec vitæ & sanguinis pepercit. Vide tit. Anima, Zelus.

VIII. Ex occasione thematis: *Noli esse incredulus, sed fidelis.* potest offendendi, quod recte dixerit S. Theresia: Omnes fere defectus ex defectu vitæ fidei oriri, id quod ex inductione facile probari potest, & testimonio Davidis dicentis: Dixit insipiens, non est Deus (cognoscens, judicans, punit, vel præmiam) corrupti, & abominabiles facti sunt usque ad unum. Vide tit. Deus, & Dei Præsentia.

IX. Ex eodem themate offendi potest, quem fructum perceperit S. Thomas ex suo lapsu, videlicet ingentem dolorem de sua incredulitate; ingentem ruborem de sua fragilitate, & inconstancia, & ingentem fervorem in secura confessione Fidei, usque ad vitam, sanguinis profusionem protraxit. De quibus vide tit. Fides, Contritio, Fervor.

X. Ex themate: *Beati, qui non viderunt, & crediderunt.* potest offendendi, quam beati, & sancti futuri sint etiam in hac vita, qui credunt viva fide quatuor has veritates. Deus ubique præsens, & omnia videt: Deus omnia sapientissime administrat, & ad suam majorem gloriam, ac nostram salutem dirigit: in Deo velut fonte omne bonum purius, recentius, abundantius reperitur: Deus, quidquid proximo facimus, nobis factum reputat. Quæ omnia ex titulo Dei præsentia facile deduci possunt.

XI. Ex occasione thematis: *Dominus meus, & Deus meus:* offendi potest, quomodo Christus noster Deus, ac Dominus dici queat, mirum. 1. Quia, ut Ecclesia canit, se nascens dedit socium. 2. Quia contranscens se dedit in exilium. 3. Quia se moriens dedit in pretium. 4. Quia regnans se dedit in præmium, quorum beneficiorum magnitudo facile sensus amplificari potest ex tit. Eucharistia, Passio Christi, Beatitude. Item ex Fabro in sylva nova th. 3.

XII. Ex occasione thematis: *Infer digitum tuum hæc, & mitte manum tuam in latus meum:* potest offendendi, quem fructum vulnera Christi afferant, si corporaliter, vel spiritualiter per considerationem intellectus attingantur, quod videlicet 1. Excitent amorem, dum pro nobis ea passum videmus. 2. Excitent dolorem de peccatis, dum tantopere per

ex vulneratum summum nostrum benefactorem pensamus. 3. Excitant fervorem in tolerandis adversitatibus; non enim sentit sua vulnera miles, dum docis sui vulnera intuetur; pro quo conceptu dilatando vide tit. Vulnera, & Myrrha fasciculum P. Vincentii Caraffæ.

PRO FESTO NATIVITATIS CHRISTI.

I. **N**atus est vobis hodie Salvator. Luc. 2. Offendi possent causæ duæ potissimæ, propter quas natus est Christus, scilicet ut per passionem nobis aperiret cælum, & per vitæ suæ exemplum ostenderet brevissimam, certissimam, & securissimam viam ad cælum. Unde utraque hæc causa fusiuse ostendenda, & quomodo eundem imitari debeant Auditores, demonstrandum. Vide tit. 23. V. Christus. §. 3. a. n. 24. & 30.

II. *Evangelizo vobis gaudium magnum.* Luc. 2. Offendi potest, quomodo de Christo multo verius, quam de B. Virgine dici queat: Nativitas tua Dei Genitrix Virgo gaudium annuntiavit universo mundo, scilicet Deo Angelis, Patribus in Limbo, Animabus Purgatorii, Hominiibus, quia scilicet his omnibus natus est Salvator; unde excitandi Auditores ad gaudium, gratitudinem, & Christi merita per bonam ritam applicanda. Vide cit. titul. §. ti. num. 6.

III. *Et peperit Filium suum primogenitum.* Luc. 2. Potest offendi, quis sit optimus modus suum amorem erga Christum ostendendi, si videlicet illum trademus, ut B. Virgo cum tradavit, concipiendo, generando, pannis involvendo &c. quæ omnia fusiuse proposita vide citat. titul. Christus §. 11. n. 5.

IV. Ex eisdem thematicis occasione potest offendi, quomodo consuetudo natales dies magnorum Principum celebrandi observari debeat erga Christum, & in prima quidem parte demonstrari, cur hic dies præ reliquis festis celebrari debeat, nimirum quia summus Dominus natus est, dein quia natus est nobis, id est, in nostrum commodum, & totius generis humani. In secunda parte offendi potest, quomodo debeamus celebrare, nempe concipientes gaudium magnum, & congratulationem, instituendo certamen (*Turnier*) contra vitia nostra, & passionem per confessionem, & seriam emendationem, sumendo convivium magnificentissimum Eucharistia, excitando ignes missile variarum ardentium precum, quibus sane modis Deum, & Angelos, & homines recreabimus. Vide tit. cit. §. 11. n. 7.

V. *Gloria in excelsis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis.* Luc. 2. Potest offendi, quomodo Angeli canere potuerint, Christum venisse ad pacem mittendam, cum tamen ipse postea dixerit: Non veni pacem mittere, sed gladium; & resolvatur, eum non venisse ad pacem falsam, quam mundus dat, ut ipsemet Joan. 14. resolvit, sed ad pacem veram, in qua oritur ex eo, quod gloria, & voluntas Dei in omnibus quæritur, & adimpleatur, quæ proin amplius explicanda. Vide tit. Pax. & cap. 25. l. 3. de imit. Christi.

VI. *Inventis infantem pannis involutum,*

& positum in præsepio. Luc. 2. Potest dici, olim Hebræos habuisse hunc morem, ut si tristitia quæpiam eos invasis, mox se mutuo excitantes dixerint: Eamus ad Filium Mariæ, ut hilares fiamus, eo quod Christus etiam modo adolescens parvulus tam amabilis fuerit, ut solo aspectu suo aspicientes exhilararet. Dicit ergo Concionator, se quatuor turmas hodie ad Præseppe adducturum, & sacrum, ut hilares fiant, quarum prima est pauperum; secunda infirmorum; tertia contemptum patientium; quarta peccatorum: ostendat ergo, quomodo singula hæc turbæ Christum in præsepio aspicere, & ejus exemplo solari se debeant. Vide cit. tit. Christus.

VII. Ex occasione thematicis: *Natus est vobis hodie Salvator.* Luc. 2. declarari potest triplex Nativitas Christi. 1. Æterna, quæ adnascenda, veneranda, gratulanda est. 2. Nativitas temporalis, quæ cum magno gaudio celebranda, cum singulari devotione, & gratitudine peragenda. 3. Nativitas spiritualis per vitæ emendationem, quæ Christo gratissima est, quia est cultus purissimus, amplissimus & constantissimus, scilicet, ut Christi Nativitas suum finem, & fructum obtineat; unde hæc Nativitas maxime suadenda, Vide Fabrum in hoc Festo conc. 3.

VIII. Ex eodem themate offendi potest, quod tres præcipue Personæ hodie singulariter gaudere debeant. 1. Peccatores, quibus natus est Salvator. 2. Iusti, quibus natus est hodie magister. 3. Tristes & afflicti, quibus natus est consolator. Qui tres tituli proin fusi, & cum emphasi explicandi erunt. Vide titul. Christus. Pœnitentia.

IX. Ex occasione thematicis: *Inventis infantem pannis involutum, & positum in præsepio:* dici potest, sicut olim S. Augustinus de cruce dixit, quod non sit tantum lætulus morientis, sed etiam cathedra docentis; ita hoc ipsum etiam de præsepio dici queat. Ostendatur itaque, quomodo tres principales virtutes, quas P. Balthassar Alvarez et Societate Jesu tres comites Christi vocabat, paupertatem scilicet per indigentiam, humilitatem per contemptum, patientiam per dolores docuerit; pro quo conceptu vide Fabrum conc. 4. & 7.

X. Ex occasione thematicis: *Gloria in excelsis Deo:* offendi potest, quanta cum gratitudine hoc festum sit celebrandum. 1. Quia Deo summa gloria inde obvenit, tum per Christi vitam, tum per Christi imitatores Christianos. 2. Quia humana natura per incarnationem supra omnes Angelos exaltata est. 3. Quia humano generi Salvator natus est, multo beneficentior, quam fuerit Josaphus Salvator Ægyptius, quia a gravi iugo liberavit, frumentum nobilibus preparavit, sapientius gubernavit.

XI. Ex occasione thematicis: *Et in terra pax hominibus bonæ voluntatis;* ostendatur 1. In quo consistat vera pax animi, scilicet in hoc, ut nihil contra voluntatem accidat. 2. Ostendatur, quomodo hæc pax per voluntatem bonam, id est, voluntati divinæ conformem, obtineatur. 3. Quomodo Christus hanc pacem attu-

attulerit, dum ab infantia voluntatem suam cum divina conformare docuit. Vide tit. Resignatio, & Pax.

XII. Ex occasione thematicis: *Transsumus usque Bethleem, & videamus hoc verbum, quod falsum est*: explicari possunt circumstantiæ Nativitatem Christi comitantes. 1. Quis ad nos venit? 2. Ad quos venit? 3. Quomodo venit? 4. Ad quem finem venit? quæ omnia fufus explicata vide apud Fabrum in Silva conc. 1.

PRO FESTO S. STEPHANI.

I. *Stephanus autem plenus gratia, & fortitudinis faciebat prodigia & signa magna in populo.* Act. 6. Potest offendi, qualia prodigia fecerit S. Stephanus, nempe sequentia tria. 1. Quod ventilem tam aperte dixerit, quam quia vix ullus, aut certe paucissimi dicere audent, merito prodigii loco haberi potest. 2. Quod lapides tam alacriter exceperit, ut Ecclesia de eo canat, quod dulces eidem fuerint. 3. Quod inimicis tam generose ignoverit. Offendatur ergo fufus, quam grandia fuerint hæc prodigia, & quomodo Auditores ea imitari debeant. Vide tit. Fortitudo, & tit. Dilectio inimici.

II. *Ne statuas illis hoc peccatum, quia nesciunt, quid faciunt.* Act. 7. Potest dicere Concionator, se paradoxum in hac concione probaturum, scilicet quod S. Stephanus se vel maxime de inimicis vindicare, nempe per dilectionem eorumdem; quæ est honestissima, & efficacissima, & longissime durans ultio; de quo vide tit. 44. §. 13. n. 6.

III. Ex eodem themate probari potest, cui S. Stephanus tam ferventer oraverit pro inimicis, nempe quia consideravi exemplum Patris æterni, Christi, Sanctorum, puta Davidis, & similibus, aliæque motiva sibi proposuit; de quibus vide tit. cit. §. 10. & tit. 43. §. 7.

VI. *Ecce video caelos apertos, & Filium hominis stantem a dextris virtutis Dei.* Act. 7. Potest offendi qualem sibi imaginatus sit Christum. Nempe. 1. Ut Magistrum dilectionis inimicorum. 2. Ut Agonothetam seu Spectatorem. 3. Ut Remuneratorem; & ideo tam fortiter certaverit, & odium inimicorum vice-rit. Vide cit. tit. 44.

V. *Lapides torrentis illi dulces fuerunt.* Ecclesia in Breviario. Offendi potest, quid lapides hos ipsi dulces fecerit, nempe 1. Amor Dei, de quo vide tit. Caritas. 2. Amor Christi, de quo vide tit. Christus. 3. Amor inimicorum, de quo vide tit. Dilectio Inimici. Amor sui ordinatus attendens pramium offerendum; de quo vide tit. Beatitude.

VI. *Posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.* Ps. 20. Offendi potest, quam pretiosa fuerit corona S. Stephani ex lapidibus tribulationum facta. 1. Quia per hanc coronam summe placebat Deo, Christo, & Beatis in celo. 2. Quia ob eam etiam summam laudem, & honorem apud homines promeruit. 3. Quia per eam regnum colorum, & beatitudinem comparavit. Vide tit. Patientia, & tit. Beatitude.

VII. Ex occasione thematicis: *Brudilus,*

qui venit in nomine Domini: Matth. 23. offendi potest, quam vere dicere poterit S. Stephanus cum S. Paulo: Bonum certamen certavi, fidem servavi, coram consummavi, de reliquo reposita est mihi corona justitiae &c. quamque nobilis hæc fuerit corona propter vi-
dioris difficultatem, quam reportavit de se ipso, de inimicis, de Diabolo. Pro quo conceptu vide tit. Dilectio inimicorum.

VIII. Ex eodem themate ostendatur motiva, cur inimicos exemplo S. Stephani diligere debeamus scilicet 1. Quia conducit ad placandum Deum juxta illud: Dimitte, & dimittemini. 2. Quia conducit ad placandum inimicum, quem sæpe conciliatum fuisse per talem condonationem, variæ sententiæ Docto-
rum, & historiarum testantur. 3. Quia conducit ad se ipsum placandum, id est, odium & cupiditatem vindictæ, quæ hominem maxime inquietum reddunt, deponendum, plerumque animo pacem restituendam. Vide citatum titulum.

IX. Ex eodem themate proponi possunt excusationes, ob quas homines sere impossibile judicant, injuriam dimittere, quarum 1. desumitur ex injuria gravitate. 2. Ex personæ villitate aut ingratitude. 3. Ex aliarum personarum, quibus injuria cognita est, & qui timendum judicabant, si non ulciscatur, respectu. 4. Ex propriæ famæ conservandæ necessitate. 5. Ex naturali ad vindictam sumendam inclinatione, ut in ipsis bestis patet; quæ omnes excusationes solide refutentur, prout cit. tit. §. 11. n. 5. videre est.

X. Ex eodem themate offendi potest, quomodo difficultas ignoscendi possit tolli, inspicendo exempla aliorum, præcipue Dei, Christi, S. Stephani, & aliorum Sanctorum, & Ethnorum; ex quorum consideratione tria haurientur commoda, quorum primum est correctio phantasmæ, quæ creditur tam difficilis vi-
dictæ omisso. Secundum salutaris rubor, quod leviora dimittere nolimus, cum ipsi tam graves offensas dimiserint. Tertium generosus impulsus ad injuriæ oblivionem, cogitationem, verbo, & opere suscipiendam. Vide cit. tit.

XI. Ex eodem themate offendi potest, quomodo Deus S. Stephanum ad talem pugnam fortiter suscipiendam animavit, scilicet cælos apertos ostendendo; ex quo probetur, unum ex efficacissimis signis prædestinationis ad vitam æternam esse dilectionem inimicorum, ut facile pluribus S. Scripturæ, & SS. Patrum, historiarum probari possit.

XII. Ex eodem themate offendi potest, quam vere S. Stephanus Protomartyr dicatur, nimirum 1. Quia primus Novi testamenti Martyr post Christum fuit. 2. Quia pulcherrimum posteris exemplum præbuit, quomodo se erga persecutores gerere debeant. 3. Quia, dum cælos apertos vidit, ipso hoc facto confirmavit SS. Martyrum privilegium, quod ro-
ste, & sine purgatorio ad cælum ascendant. Excitentur proin Auditores ad hoc exemplum, saltem per martyrium spirituale, corporali martyrio quidem mittis, sed diuturnitate longius, & crudelius, fortiter seguemus.

PRO FESTO S. JOANNIS
EVANGELISTÆ.

I. *Vidit illum discipulum, quem diligebat Jesus.* Joann. 21. Offendi potest, quare Christus S. Joannem tantopere dilexerit, nimirum . 1. Ob castimoniam corporis. 2. Ob vitæ innocentiam. 3. Ob fiduciam singularem Ad quas virtutes imitandas excentur & ipsi Auditores. Vide tit. Castitas & Charitas.

II. *Scimus, quia verum testimonium ejus.* Joann. 21. Potest offendi, non immerito S. Joanni Aquilam appingi, eo quod, sicut nulla avis oculis suis magis inspicere potest Solem; ita & ille præ cæteris Evangelistis altius de Divinitate scripserit, utpote qui etiam supra pectus Domini recubuit, & fluentia Evangelii de ipso sacro Domini pectoris fonte potavit. Dein ostendatur, quo quam causam sic intueri Solem, id est Deum, potuerit, quia scilicet mundum cor habebat, hinc in illo impletum: Beati mundo corde &c. Excitentur ergo Auditores, ut & ipsi huic munditie studeant, ut in hac & altera vita Deum clarius videre mereantur. Vide tit. Deus, & Fabrum conc. 5.

III. *Recubuit in cuna super pectus ejus.* Joann. 21. Ostendatur in primis, quid sit super pectus Christi recumbere, nimirum caput suum cordi Christi, seu voluntati ejus conjungere & unire, sed clarius, voluntatem suam voluntati ejus conformare. Dein ostendatur, quomodo S. Joannes non tantum materialiter, sed etiam moraliter dicto modo recubuerit super pectus ejus: & tandem quem fructum inde reportaverit, scilicet summam & jucundissimam quietem ac tranquillitatem animi. Excitentur proin Auditores, ut sicut Joannem propterea felicem judicarent, quia super pectus Domini recubuit; ita hanc ipsam felicitatem per conformationem voluntatis suæ cum divina participare studeant. Vide tit. Resignatio.

IV. *Tu me sequere.* Jo. 21. Offendi potest, quomodo S. Joannes Christum secutus sit. 1. In vocatione, relictis rebus, & Patre. 2. In consolatione in monte Thabor. 3. In passione, nempe ad montem Oliveti & Calvarie; & postea in exilium, in martyrium, saltem intentatum. 4. In gloria, ut veritatem fuerit illud: Sicut socius passionis erit, ita & gloriæ. Vide tit. Passio Christi, & l. 2. c. 11. de imit.

V. *Valde honorandus est S. Joannes.* Ecclesiæ in Breviario. Offendi potest, cur honorandus sit S. Joannes, nempe ob triplicem laureolam, Virginum, Doctorum, Martyrum, quæ proin quomodo illi convenirent, ostendendum: quomodo item suo modo Auditores harum laureolarum fructum participare queant. Vide tit. Castitas & Patientia, & tit. Verbum Dei.

VI. *Quid ad te? tu me sequere.* Joann. 21. Offendi potest, cur de alienis factis & moribus judicandis solliciti esse non debeamus, quia talis sollicitudo *vana* est (utpote ad nihil conducentis) *injusta*, dum Invadimus jurisdictionem alienam scilicet Judicis supremi: *noxia*,
Lobner Biblioth. Tom. VII.

quia lædit Deum, proximum, nos ipsos, dum a melioribus & utilioribus cogitandis & practicandis abstrahit. Vide lib. de imit. 3. c. 24. In secunda parte offendi potest, quomodo quis sequi debeat Christum dicentem: Veni, non ut faciam voluntatem meam, sed ejus, qui misit me. Vide tit. Obedientia.

VII. *Ex occasione thematicis: Vidit illum discipulum, quem diligebat Jesus.* Joann. 21. cap. possunt offendi causæ, propter quas S. Joannes tantopere a Christo dilectus sit, nimirum 1. Ob pulchritudinem animæ, ratione cujus candidus & rubicundus dici poterat. 2. Propter fiduciam singularem, quam erga Christum multis documentis ostendit. 3. Propter teneriorem amorem, quo Christum profectus est. Incitentur proin Auditores ad hos modos promerendi Christi amorem pariter adhibendos. Vide Fabrum conc. 4.

VIII. *Ex eodem themate afferri possunt rationes, cur S. Joannes specialiter a nobis diligendus & honorandus sit; nimirum 1. Quia illum singulariter diligebat Jesus, unde & nos in hoc conformari ipsi debemus. 2. Quia ipse vicissim specialiter diligebat Jesum, quem amorem nos perinde, imo pluris æstimari debemus, ac si nobis exhibitus esset. 3. Quia clariorem nobis de divinitate & humanitate notitiam per Apocalypsim suam communicavit. 4. Quia nostro nomine sub cruce stans B. Virginem in matrem accepit, atque adeo peculiari titulo Frater noster est.*

IX. *Ex eodem themate ostendatur, cur tanta rerum celestium notitia illi sit communicata, ut pro symbolo illi Aquila appingatur, nimirum, quia cum, teste Christo, beati sint mundo corde, quoniam Deum videbunt, hanc munditiam S. Joannes peculiariter semper procuravit, & custodivit. Ostendatur proin media ad eam exemplo S. Joannis procurandam.*

X. *Ex occasione thematicis: Quid ad te? potest offendi multiplex curiositas hominum in rebus ad se non pertinentibus scrutandis; nimirum 1. In rebus fidei, & judicii divinis examinandis. 2. In aliorum moribus & factis judicandis. 3. In rebus inutilibus & noxiis videndis, vel audiendis. 4. In futuris rebus indagandis; pro quibus omnibus efficacia media proponantur, illud maxime Christi præscriptum: Tu me sequere. Vide Fabrum conc. 4.*

XI. *Ex occasione thematicis: Hic autem quid? dicatur hanc questionem sat crebro a multis male usurpari, hodie tamen non male de caeremonia vini in honorem S. Joannis benedicendi moveri; quare ostendendum 1. Unde ortum duxerit hæc consuetudo. 2. Ob quem finem benedicatur, scilicet . 1. In honorem Dei & S. Joannis. 2. In signum fraternæ dilectionis. 3. In sanitatem nostram, ut per merita & intercessionem S. Joannis ob omni damno, quod per vinum creari posset, evasiamus; quæ omnia exemplis confirmare oportet.*

XII. *Ex occasione thematicis: Recubuit super pectus Jesu: potest offendi quantus honor fuerit: deinde quomodo & Auditores illum per singularem dilectionem & fiduciam ad Chri-*
I flum

flum participare queant, de quo vide tit. Charitas & Spes. Item Fabrum in Sylva them. 15.

PRO FESTO SS. INNOCENTII.

I. *EX occasione thematis: Mittens occidit omnes pueros.* Matth. c. a. offendi possunt cause, cur Deus Innocentium eodem permiserit; nimirum. 1. Ob Christi dignitatem & manifestationem. 2. Ob gloriam Dei, quæ non modice augebatur ex tot victimarum gratissimarum oblatione. 3. Ob novum Infantium, ne adulterios facti perirent. 4. Ob correctionem parentum, qui noluerunt Messiam natum agnoscere. Vide Fabrum in hoc Festo concil. 6.

II. *Ex occasione thematis: Surge & accipe puerum, & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum:* potest obedientia. S. Josephi commendari, uti & B. Virginis ob tres causas. 1. Quia erat prompta, dum statim surrexit. 2. Quia erat cæca, & non inquires, cur Deus non alio modo Christum custodierit. 3. Quia erat fortis, nullam difficultatem præterens; de quibus vide tit. Obedientia, & Fabr. conc. 6. n. 2.

III. *Ex eodem themate offendi potest, quod mali focii adolescentiam scandalizantes plus nocent, quam satellites Herodis.* s. Quia isti tantum corporalem, illi spirituales vitam adiungunt. a. Quia satellites pueros publice, focii vero occulte, & fraudulentè perimunt. 3. Quia satellites femel dumtaxat, focii sæpius occidunt. 4. Satellites biennes dumtaxat occiderunt, sed hi adulterios, quod magis dolendum. 5. Satellites tantum infantibus nocuerunt, focii mali etiam Parentibus & consanguineis. Unde monendi Parentes, ut mature subducant liberos talibus focii; ipsi liberi vero, ut studiosè fugiant.

IV. *Ex occasione thematis: Mittens occidit omnes pueros:* offendi potest Innocentium precibus valde Deo gratus esse ob triplicem titulum. s. Quia puro corde offeruntur. a. Quia ut alii Martyres, sanguinem suum profusum cum precibus offerunt. 3. Quia valde multi sunt; impossibile autem est, inuitorum preces non exaudiri. In altera parte offendantur, a quibus præcipue invocandi sint, videlicet. 1. Ab Adolescentibus, quia, cum in hoc statu jacent, fundamenta future vitæ, hi præ aliis indigent auxilio, quod Innocentes illi, utpote similibus, libenter præbunt. 2. A juvenibus, quia hic status propter calorem internum, vigorem corporis, insidias lenonum. Diaboli oppugnationem, parentum convitiam, statitis licentiam, majori periculo innocentie perinde subiectus est. 3. A Parentibus, ut SS. Innocentes gratias impetrent pro novellis arboribus rite solendis, & tamquam exercitus eorum liberos ab hostibus, qui adolescentie maxime insidiatur, protegant; unde hortandi Auditores, ut hunc exercitui stipendium quotidiani cultus, & precum diligenter persolvant.

V. *Ex eodem themate dicatur, morem, quo Infantes amplexibus verberant, non omnino reprehendendum, eo quod per illum innatur, correctionem liberis necessariam esse; unde offendantur necessitas, utilitas, & modus hujus correctionis, qui in tribus præceptis consistit,*

nempe ut opportune, suaviter, efficaciter suscipiatur; de quo vide tit. Ordinatio.

VI. *Ex eodem themate offendi potest, quomodo Satellites Herodis infernalis dignosci possint, videlicet ex capitulis testibus (Nebikapp) nam 1. aliqui nigra habent, qui ad nocturnas grassationes, & levitates invitant. 2. Alii rufa (tribsarb) qui ad carnis illicitas voluptates alliciunt. 4. Alii viridia cum straminea corona, qui ad comotationes incitant. 4. Alii discoloria, qui varia axiomata perverfa insinuant. Qui omnes cur, & quomodo fugiendi sint, ostendendum. Vide tit. Educatio; & Societas.*

PRO FESTO DEDICATIONIS TEMPLI.

I. *Hodie salus domui huic facta est.* Luc. 19. Potest offendi, cur dedicatio instituta sit, nempe ob tres causas. 1. Ut memoriam recolamus beneficiorum pro templo, & in templo collatorum. 2. Ut debitas pro iis gratias agamus. 3. Ut veniam petamus negligentiarum in templo tali commissarum, & defectus tales sincere emendare studeamus; qui quidem defectus enumerari possint, nempe negligentia in eo frequentando, in cultu divino ibidem rectè peragendo in Missa, in verbo divino rite audiendo, in Sacramentis fructuose suscipiendis. Vide tit. Sacramentum & Sacrificium, & Verbum Dei.

II. *Hodie in domo tua oportet me manere.* Luc. 19. Potest offendi, quomodo dedicatio digne celebrari possit, si scilicet mens nostra, quæ est templum Dei, ænuo dedicatorum divinis usibus. In prima ergo parte offendantur, quomodo antiquum ædificium, v. gr. Iupanar, hospitium, taberna destrui, id est, præterita consuetudo deponi debeat. In secunda, quomodo non nisi divina officia, id est, opera ad honorem Dei peracta celebrari debeant. Vide tit. Intentio bona, & tit. Consuetudo.

III. *Hodie salus facta est huic domui.* Luc. 19. Potest offendi, quomodo possit quisvis pro dedicatione jucundum convivium Deo, Sanctis, Amicis, sibi parare, illud nempe, de quo Salomon Prov. 15. dixit: Secura mens quasi iuge convivium. Offendantur ergo, quomodo bona conscientia lætificet Deum & Sanctos, & proximos, & maxime seipsum, ante, in, & post mortem, & quomodo hoc convivium Zachæus Christo influxerit. Vide tit. Conscientia. §. 12. n. 3.

IV. *In domo tua oportet me manere.* Luc. 19. Offendi potest, quomodo sequi quisque debeat consilium S. August. dicentis serm. 252. de tempore: Quotiescumque Fratres charissimi, altaris vel templi festivitatem colimus, si fideliter, ac diligenter attendimus, & sancte, ac iuste vivimus, quidquid in templis manifestis apitur, totum nobis spirituali dedicatione capitur. Demonstratur ergo, Quomodo 1. dedicatio prima celebrari debeat, deputando nos ipsos totos divino cultui. a. Quomodo annua dedicatio fieri debeat, per renovationem annuam, in qua agamus gratias pro beneficiis collatis, petamus veniam negligent-

gentiarum commissarum, novum concipiamus. propositum divino fervitio, & cultui nos totos mancipandi. 3. Quomodo. dedicatio extraordinaria, seu reconciliatio fieri debeat post pollutionem templi factam per peccatum mortale. Vide tit. Pœnitentia. & Instru. 7. pro Fæsto dedicat.

V. *Hodie salus domui huic facta est.* Luc. 19. Potest in primis indicari præstantia templi Salemionici, & probari ex impensis in id laudis, de quibus dixit David 1. Paralip. c. 29. Ego autem totis viribus &c. ex magnitudine, Opus enim grande est &c. ibid. ex elegantia, quia auro undique ornatum fuerat. Deinde ostendatur, quanto præstantius templum sit anima eisdem circumstantiis spectando, quantoque adeo id. magis Majestas Dei sit impletura, & preces ibi: eo exauditura: Iode inferatur, quanta cura sit hoc templum mundum custodiendum, laus Dei in illo celebranda, ad illud confugiendum, &c. Vide tit. Oratio.

VI. *Hæc est domus Domini.* Eccles. in Breviar. Ostendit potest, quando ad Ecclesiam recurrere debeamus, tunc nempe, quando ad domum materiale recurrimus. 1. Quando aliqua re indigemus. 2. Quando pluvie ingruunt. 3. Quando cibum sumere volumus. 4. Quando hostis nos persequitur. 5. Quando quiescere, & dormire volumus; quæ omnia in sensu spiritali domui sacra seu templo accommodari possunt; de quo vide Instru. 7. pro fæsto Dedicat. ubi plures conceptus reperies.

VII. Ex occasione thematici: *Hodie salus facta est huic domui.* Luc. 19. doceri potest ars bene administrandi familiam (*Wohnhaushausen*) quinque doctrinis comprehensa; quarum prima est: Reddite, quæ sunt Dei, Deo, Secunda: Reddite, quæ sunt Cæsaris, Cæsari, seu Proximo. Tertia: Date, & dabitur. Quarta: Concordia res parvæ crescunt, discordia maxime dilabuntur. Quinta: Fac quod tuum est, Deus faciet, quod suum est. Quas doctrinas vide subius explicatas in Instr. 7.

VIII. Ex eodem thematico ostendi potest, qualis Ecclesia sit domus. 1. *Ein Bethaus*, 2. *Ein Præstantibus*, quia ibi cibum anime per conciones, & Sacramentum Eucharistiam porrigitur. 3. *Ein Lazarethhaus*, quia ibi morbi anime per confessionem, atque media curantur. 4. *Ein Wohnhaus*, quia ibi anima reperit fortissimum præsidium. 5. *Ein Lusthaus*, quia in templo reperit animæ summas animi delicias. 6. *Ein Rathhaus*, ad quam, sicut

Moyles, pro divino responso confugimus. 7. *Ein Wohnhaus*; tamquam palatium summi Regis, in quo proin audientia apud Deum, varique dona impetrari possunt; de quibus vide dictam Instru. 7. fol. 211.

IX. Ex eodem themate ostendatur, quare & quomodo in templo se gerere quisque debeat, nempe 1. Quia recte novit vivere, qui recte novit orare. 2. In oratione observetur monitum S. Davidis Ps. 46. monentis: *Psallite Deo nostro per linguam dissimile: per memoriam attente; per intellectum intelligenter; per voluntatem ardentem; per corpus strenuiter.* Vide tit. Oratio.

X. Ex eodem themate ostendi potest, quomodo Auditores perpetuam dedicationem habere possint, & semper laeti esse, si scilicet voluntatem suam cum divina conformare studeant, uti Christus ipse S. Catharina Senensi ostendit in Dialogo cum ipsa instituto, quem vide tit. Religio.

XI. Ex occasione thematici: *Hodie oportet me in domo tua manere* potest ostendi, quomodo Christo ex voluntate divina gratissimum convivium instrui possit; hanc quippe gratissimum sibi cibum esse, ipse Christus ostendit dicens: *Meus cibus est, ut faciam voluntatem Patris mei.* Quod autem optimum sit convivium, probatur 1. Quia continet epulas sinitias (*Büschelweissen*) non enim licet tangere, & examinare voluntatis divina iustitiam. 2. Continet *Hauptfesten*, quia satiat, nutrit, augmentat, & roborat, ut cibi solidi. 3. Continet bellaria dulcia (*Confetti*) id est singularum animo lætitiarum, & quietem offert. De quibus effectibus vide plura tit. Religio. Item Instru. 2. f. 237.

XII. Ex eodem themate possunt abusus, qui in dedicatione intervenire solent, indicari, & reprehendi. 1. Quia Templum Dei, id est animas plurimi Baccho, & Veneri consecrant. 2. Quia loco templi frequentantur hospitium, nec orationibus vacatur. 3. Quia loco renovationis interioris renovantur peccata, & mala proposita peccandi, & varias alias absurditates, & fraudes committendi. 4. Quia loco eleemosynarum, quibus pauperes hoc die recreare decrevit, pecunia in convivia superflua, & lusus impenditur. Ut ergo a talibus abusus Auditores tanto diligentius abstineant, ostendatur, quantum ex illis injuriarum Deo, & Sanctis, quanta quoque, & aliis damna creent.

lum cordis sui per sinceram confessionem, & contritionem; ideo enim ab Ecclesia color violaceus, qui est signum tristitiae adhibetur, & illa S. Pauli verba occurrunt: Fratres, hora est, jam nos de somno surgere; abiciamus ergo opera tenebrarum. 3. *Orationi* ardentius insistendo: ideo enim, & ab Ecclesia plures hoc tempore Missae cantantur, & longiores in Breviario preces praescribuntur. 4. *Operibus bonis* sedulo vacando, eaque juxta exemplum Christi cum majori diligentia obdundo; sic enim Ecclesia monet, ut arma lucis arripiamus, & Christum induamus. Vide Fabrum conc. 1. in Dom. 2. Advent.

PRO DOMINICA II. ADVENTUS.

I. *Quid existis videre? arundinem vento agitatam?* Matth. 11. Offendi potest, quam inconstantes sint homines, maxime si tribulatio ingruat, atque adeo merito comparentur arundini, a vento, & aquis tribulationum, agitatae. In secunda dein parte ostendatur, quomodo se firmare debeant per virtutem constantiae; de qua vide tit. Perseverantia, varia media.

II. *Quid existis videre? hominem molibus vestitum?* Matth. 11. Potest luxuriam vestium reprehendi, & dissuaderi, ob quadruplex damnum. 1. Ob prodigaliter pecuniarum. 2. Ob prodigaliter temporis in apparandis, & induendis vestibus. 3. Ob prodigaliter famae, quae plerumque non modicum detrimentum patitur. 4. Ob prodigaliter innocentiae vel gratiae. Pro quibus vide tit. Tempus, & tit. Fama, ac Gratia.

III. *Quid existis videre?* Matth. 11. Potest de contemptu Mundi, & rerum creaturarum istius mundi concio, & occasio ex illis Thomae Kemp. l. 1. c. 20. verbis sumi: Quod potes alicubi videre, quod potest diu sub Sole permanere &c. cum in finem adducatur exemplum Salomonis c. a. Eccles. omnia enarrantis, in quibus putabat, se felicitatem inventurum, & inde concludatur; si tanta divitiae, honores, & voluptates satiare non potuerunt cor Salomonis, quanto minus particula aliqua satiatura sit? In secunda ergo parte ostendatur, quomodo haec omnia multo perfectius in Deo velut fonte reperiantur, & claudatur haec probatio illis S. Anselmi verbis: Quid vagaris multa, o homo, quarens bona corporis, & animae? quare vnum bonum, quod est omnia bonum, & sufficit. Vide tit. Conspicientia, & Mundus.

IV. *Beatus est, qui non fuerit scandalizatus in me.* Matth. 11. Potest de scandalo agi, & natura, ac diversitas scandalorum proponi, ac ostendi, quam facile homines scandalizari solent, quamque adeo merito beatus dici queat, qui numquam scandalizatus est in aliis. Vide tit. Exemplum.

V. *Paravit viam tuam ante te.* Matth. 11. Potest ostendi, quam viam paraverit S. Joannes, scilicet viam poenitentiae, eo quod haec sit via certa ad caelum; via trita seu ab omnibus Sanctis usurpata; via secuta, quia nullis periculis, & insidiis hostium obnoxia; pro quo vide tit. Poenitentia.

Lehner Biblioth. Tom. VII.

VI. *Cum audisset Joannes in vinculis.* Matth. 11. Possunt afferri causae, ob quas Deus justos variis tribulationibus, & persecutionibus exerceri permittit; & quod propterea magna cum patientia, & alacritate excipi debeant; de quo vide tit. Patientia.

VII. Ex occasione thematis: *Tu es, qui venturus es, an alium expectamus?* potest examen particularis iudicii explicari, & 1. quidem ostendi, quanti momenti sit, cum to eo de ascensu in caelum, vel descensu in purgatorium, vel isernum agatur. 2. Quam rigidum sit, utpote in quo ad omnes quaestiones circa actiones, & cogitationes nostras respondeendum erit. 3. Quenam sint quaestiones proponendae; videlicet quomodo Deum & proximum dileximus, vocationi nostrae responderimus; quam solcite, & studiose proin ad has quaestiones nos praeparandi. Vide Fabrum conc. 2.

VIII. Ex eodem themate ostendi potest, quomodo nos ad Christi adventum in particulari iudicio praeparare debeamus. Videlicet 1. *Lumbos praecingendo*, id est, concupiscentias domando, & sic a vitiiis abstinendo. 2. *Lucernas ardentes* bonorum operum in maius habendo. 3. *Expectando* Domini adventum, id est paratum semper ad moriendum voluntatem praefereendo. De quo conceptu vide tit. Iudicium. §. 12. o. 4.

IX. Ex occasione thematis: *Pauperes evangelizantur* ostendi potest, cur Deus tot pauperes in hoc mundo vivere permittat, nempe 1. propter maiorem suam gloriam. 2. Propter humani generis conservationem. 3. Propter instructionem, & utilitatem divitum. 4. Propter utilitatem ipsorum pauperum. Ex quo quadruplici suo pulchre, & utiles doctrinae erui possunt, uti apud Fabrum conc. 4. videre est.

X. Ex eodem themate potest ostendi, quomodo pauperes in paupertate sua se solari possint. 1. Exemplo Dei, qui ante Mundi creationem nihil habebat, hinc altissima paupertas vocatur. 2. Exemplo Christi summam paupertatem eligentis. 3. Exemplo Religiosorum voluntariam paupertatem voventium. 4. Exemplo Ethnicorum, qui, ut philosophari commodius possent, ultro paupertatem amplexi sunt; de quibus vide Fabrum conc. 4. & cit. Paupertas.

XI. Ex occasione thematis: *Cum audisset Joannes in vinculis opera Christi* ostendi potest, quare Deus Sanctos homines tot tribulationibus assiligi permittat. Nimirum. 1. Propter correctionem filialem. 2. Propter Magistrali probationem, ut ostendant profectum in virtute. 3. Propter amorem amicalium, eo quod ipsos secum habere, & olim gloriosiores reddere velit; de quibus vide tit. Patientia.

XII. Ex eodem themate ostendi potest, quam optanda sint vincula tribulationum. 1. Quia nos alligant Deo, cui magis unimur, & gratiores efficiuntur. 2. Quia nos alligant Christo, cui familiores hoc modo evadimus. 3. Quia nos colligant cum Sanctis; qui omnes per multas tribulationes intrant in regnum caelorum. 4. Quia nos alligant proximo, dum auxilia ab eisdem petimus, & accipimus.

5. Alligant nos persecutoribus, & inimicis, ut nostram erga eos dilectionem ostendamus. 6. Alligant nos ipsos, ut manus, & pedes ad peccata non extendamus. Vide tit. cit.

PRO DOMINICA III. ADVENTUS.

I. Tu quis es? Joan. 1. Potest cognitio sui commendari, & dici, pterofque sollicitos esse de aliorum moribus cognoscendis, & dicere ad eos: Tu quis es? cum tamen dicere potius deberent: Quis sum ego? unde docendum, in quo consistat vera sui cognitio: dein quam necessaria, & utilis sit; & quo medio acquirenda. Pro quo vide tit. 24. §. 3. & 11.

II. Tu quis es? Joan. 1. Potest ostendi, quomodo hæc questio a quovis utiliter sibi applicari possit, querendo, Tu quis es? 1. Secundum naturam. 2. Secundum religionem. 3. Secundum statum, & officium; pro quo vide cit. tit. 24. §. 12. n. 2.

III. Confessus es, & non negavis. Joan. 1. Potest de confessionis integritate, & necessitate utiliter institui concio; de quo vide tit. Confessio §. 11. n. 6.

IV. Quid ergo baptizans? Joan. 1. Potest explicari obligatio, quam quis per Baptismum contrahit, nempe ut quæ Patrinus olim in Baptismo promissit loco baptizati, ipse nunc opere compleat; de quo vide tit. Baptismus. §. 8. n. 3. & §. 3. n. 10.

V. Dirigit viam Domini. Joan. 1. Possunt variz viæ obliquæ, & erroneæ proponi, simulque ostendi quomodo declinari, & via recta eligi debeat; de quo vide tit. Pœnitentia.

VI. Quid dicis de te ipso? Joan. 1. Ostendi potest, quare, & quomodo quis exemplo S. Joannis humiliter de se sentire, & loqui debeat, quem in finem condicit. V. tit. Humilitas.

VII. Ex occasione thematis: Tu quis es? ostendi potest, quam sit noxia inquisitio in aliorum mores. 1. Quia injuriosa Deo, cui soli competit inspectio cordium. 2. Injuriosa Christo Judici, cujus officium arrogatur. 3. Injuriosa illi, in cujus mores inquiritur absque licentia. 4. Injuriosa aliis audientibus, quibus scandalum præbetur. 5. Injuriosa sibi, quia impedit, ne proprii mores inspiciantur & corrigantur. Vide tit. Judicium temerarium.

VIII. Ex eodem themate ostendi potest, quam utiliter de quique Interroget: Tu quis es? quod nimirum sequantur præcipue duo fructus a S. Bernardo indicati, dum dixit: O homo, si te videres, mihi placere, & tibi displiceres. Sed quia te non vides, tibi places, & mihi displices. Veniet tempus, quando nec mihi placebis, nec tibi; mihi, quia peccasti; tibi, quia ardebis. Quæ sententia sùsus explicari poterit ex iis, quæ tit. Cognitio dicta sunt.

IX. Ex occasione thematis: Confessus es, & non negavis. ostendi potest, quando laudabiliter confiteri veritatem debeamus, nempe. 1. In confessione nullum peccatum voluntarie reitendo. 2. Quando testimonium in re aliqua ferre jubemus, maxime si etiam juramento ad id adigimur. 3. Si a Superioribus querimur, an aliquod delictum commiseri-

mus. 4. Si proximus a nobis aliquid scire cupit. 5. Quando virtus humilitatis requirit, ut proprios nostros defectus coram aliis aperiamus; de quibus vide tit. Confessio, & Humilitas.

X. Ex occasione thematis: Quid dicis de te ipso? explicari possunt causæ, ob quas propria laus, & iactantia fugienda sit, nimirum. 1. Quia vanissima est, dum laudamus mendaciter, & delectamus inaniter. 2. Quia stultissima est, juxta id: Non te collaudes, nec te colpaveris ipse: Hoc faciunt stulti, quos gloria verax inanit. 3. Summe noxia Deo, cui sua gloria eripitur, & sibi, quia meritum perditur, diciturque: Recepidi mercedem tuam. Vide Fabrum conc. 4. & tit. Laus.

XI. Ex occasione thematis: Confessus es, & non negavis: potest facilitas, & suavitas confessionis ostendi. 1. Respectu judicii extremi. 2. Respectu damnationis, & confusionis æternæ. 3. Respectu vermis conscientiz. 4. Respectu fructus multiplicis, & gaudii, quod ex confessione oritur. Vide tit. Confessio. Item Fabrum conc. 6.

XII. Ex eodem themate possunt defectus in confessione committi soliti proponi. 1. Ante illam, in confessorio eligendo, & contritione elicienda. 2. In confessione, per narrationem iniuriam, per reticentiam eorum, quæ necessarii erant explicanda, per ambiguum explicationem peccatorum. 3. Post confessionem, per nimiam anxietatem de confessione recte instituta, vel scandalo de aliorum longis confessionibus accepto, aut pœnitentia tepide, aut tarde nimis perfoluta; de quibus vide tit. Confessio.

PRO DOMINICA IV. ADVENTUS.

I. Venit in omnem regionem Jordanis prædicans Baptismum Pœnitentia. Luc. 3. Querri potest, cur Evangelista Pœnitentiam Baptismum vocaverit? & responderi quod id propter similitudinem cum Baptismo factum sit; ostendatur ergo hæc similitudo tum ex necessitate, tum ex effectibus, & Auditores ad pœnitentiam suscipiendam excitentur. Vide tit. Pœnitentia.

II. Parate viam Domino. Luc. 3. Potest ostendi quomodo via Domini paranda sit, per tres partes Pœnitentiæ, & per contritionem mutando prava in directa: per confessionem humilem, coilect, & montes (hoc est, tam altæ, quam infimæ conditionis homines) humiliando: per satisfactionem denique valles, id est, obligationes ad pœnam subeundam implendo. Vide tit. Pœnitentia.

III. Omnis mons, & collis humiliabitur. Luc. 3. Potest ostendi, quomodo quis homo merito accendi debeat ad humilitatem scendam, si consideret exemplum Christi in ingressu, seu nativitate, in progressu per reliquam vitam, & in egressu seu tempore Passionis, tam admiranda specimina humilitatis dantis. Vide tit. Humilitas §. 3. n. 22. 27. 39.

IV. Omnis vallis implebitur. Luc. 3. Potest ostendi, quod humilitas sit spirituum medium ad quasvis gratias a Deo impetrandas, & merita augenda; pro quo videri potest cit. tit. §. 12. n. 3. ubi causæ redduntur, cur hoc fiat.

V. Vox

V. *Vox clamantis in deserto.* Luc. 3. Offendi potest, cur Christus in solitudine per Sam. Joannem clamavit, & etiam Osee 2. dixerit, se Sponsam in solitudine duxurum, & locuturum ad cor ejus; nempe ut ostenderet dispositiones ad verbum Dei audiendum necessarias. Ut scilicet audiat, deferatur affectus inordinatus erga creaturas; quoad enim talis viget in anima, non potest verbum Dei efficaciter operari 1. Deferatur cura, quæ vellente animam, faciuntque, ut verbum Dei non attente audiat. 2. Deferatur saltem cum firmo proposito consuetudo peccandi, quæ nisi evellatur, manet radix peccatorum. Vide tit. Verbum Dei.

VI. *Rehas facite semitas ejus.* Luc. 3. Potest ostendi, quomodo se quis ad imminenti scilicet preparare debeat, nempe rectas faciendo semitas, per sinceram vitæ emendationem, ad quam tria præcipue sunt agenda. 1. Ardens desiderium emendationis, juxta illud Matt. 5. Beati qui esuriunt &c. 2. Petitio gratiæ, quia: Sine me nihil potestis facere, dicebat Christus Joan. 15. & Salomon. Sap. 8. Ut sciavi, quomam non possum esse continens, adhi Dominum &c. 3. Cooperatio seria, & generosa, maxime in radice peccatorum evellenda, juxta consilium Thom. Kemp. l. 3. c. 53. Si ad hunc apicem scandere gliscis, oportet viriliter incipere &c. & l. 2. c. 25. Unum est, quod multos a profectu retardat &c. Vide tit. Pœnitentia.

VII. Ex occasione thematis: *Vox clamantis in deserto.* Luc. 3. potest ostendi, quomodo Deus alloquatur animam. 1. In deserto solitudinis corporalis, juxta illud Osee. 2. Ducam eam in solitudinem, & lassabo eam, & loquar ad cor ejus. 2. In deserto creaturarum, juxta c. 8. l. 2. de limit. 3. In deserto solitudinis, quæ vel maxime impediunt attentam auditionem divinæ vocis. Vide tit. Oratio.

VIII. Ex occasione thematis: *Parate viam Domino:* ostendi potest, quæ via Domino paranda sit. 1. Non lapidosa, & aspera per iræ asperitatem, ideoque lapides per contritionem vel confessionem tollendi. 2. Non lutoſa per carnis vitia. 3. Non præceptis per elationem mentis. 4. Non avia, seu declinans a vita & moribus Christi. 5. Non petuolosa, & latronibus infamibus obſeſſa per vanam laudem; quæ omnia vitia proin quomodo corrigenda, aut declinanda sint, ostendatur. Vide Fabrum conc. 4.

IX. Ex occasione thematis: *Rehas facite semitas ejus:* ostendatur, quomodo homines plerumque declinent a via recta ad cælum per sinistras intentiones, quas operibus suis præſunt; demonstrandum proin ulterius erit, quomodo rectas facere vias per legitimam intentionem debeant. Vide tit. Intentio.

X. Ex occasione thematis: *Vox clamantis in deserto:* ostendatur impedimenta, cur vox non audiat; quorum primum est organi destructio, & non creditur Deus loqui. 1. Digitus auri insertus, id est, canales deſectationes. 2. Strepitus curarum, & sollicitudinum. 3. Hominum obſcœſum garrulitas; quæ omnia quomodo removenda ſint, ſolide ostendatur. Vide tit. Obed.

XI. Ex occasione thematis: *Parate viam Domino:* ostenditur, quomodo cor nostrum Christo pro præſepio offerre debeamus, atque adeo 1. Sit ardens; quia Christus non vult animam admittre. 2. Fano humilitatis inſtrumtum. 3. Linteo mundo puræ conscientie coopertum; de quo vide tit. Humilitas. Caritas. Conscientia.

XII. Ex citato themate: *Vox clamantis in deserto:* dicatur, per hanc vocem recte inspirationes divinas intelligi, atque adeo eas ſedulo audiendas eſſe. 1. Propter dignitatem loquentis. 2. Propter utilitatem audientis. 3. Propter periculum & damnum eas negligētis & contemnentis.

PRO DOMINICA INFRA OCTAVAM NATIVITATIS.

I. **E**cce poſitus eſt hic in ruinam, & in reſurrectionem multorum. Luc. 2. Offendi 2. potest, quomodo Christus poſitus ſit in ruinam multorum, quia ſcilicet, cum tot, tantaque pro illi egerit, dixerit, tulerit: tanto major eſt ingratitudo, quanto plura & majora beneficia acceperunt, hinc ipſe Chriſtus dixit: Si locutus non fuiſſem eſti, peccatum non haberent. Unde faciet filiis ſuo tempore, quod olim culpam fecit, cui, cum fruſtra ſunderetur poenitentia, ſanguinem ex latere hauſtum in faciem projecit, dicens: Cum volueris ſanguine meo tui ad ſalutem, ſit tibi in perditionem. 2. Offendi potest, quomodo ſit poſitus in reſurrectionem illis, qui ſecuti ſunt conſilium illius Luc. 12. datum; Si quis vult poſt me venire &c. his enim dicit illud Luc. 24. Vos autem eſtis, qui permaniſtiſti, ut adeo veriſicetur illud S. Pauli: Sicut ſocii paſſionum fuiſtiſti, ita & gloriæ participes eritis. Vide tit. Ingratitudo, præſertim §. 3. n. 7. & §. 4. n. 7. 8. 9.

II. *Poſitus eſt in ſignum, cui contradicetur.* Luc. 2. Narretur, quod de S. Ignatio legitur, quod, cum aliquando in Collegium veniſſet, in quo domeſtici dicebant, omnia ſibi proſpere ſuccedere, cum gemitu dixerit: Vereor, Filii, ne juxta vocationem veſtram ſtrenue non operemini; alioqui enim ſtatim contradicteſ haberetis a diabolo excitato, ut bonis veſtris conatibus ſe opponeret. Offendatur ergo 1. Quam hoc ipſum etiam in Chriſto & Apoſtoliſ, & zeloſi Operarii, ſit obſervatum. 2. Quomodo ſe Auditores in ejuſmodi contradicteſ gerere debeant, nempe eoſ ſperando, pergendo alacrius in bene coeptis diviſe proteſtationi ſe committendo. Vide tit. Crux §. 6. n. 1. & §. 10. n. 1.

III. *Non diſcedebat de templo.* Luc. 2. Offendi potest, cur templi ſuo tempore diligenter ſint frequentanda, 1. Propter orationem fruſtuolus peragendam, ad quam tum ipſa templi ſanctitas & reverentia magis excitat, tum etiam conjunctio aliorum hominum non parum conducit, juxta illud Chriſti Matt. 18. Si duo conſeſerint &c. Vide etiam tit. Oratio. §. 12. n. 8. 2. Propter verbum Dei fruſtuolus audiendum; quia in templo velut loco nativo magis benedictio ſperari poteſt; & præterea cum majori preparatione & applicatio-

catione proponitur; de quo vide tit. Verbum divinum. 3. Propter Sacramentorum frequentationem, quæ in templo ut proprio loco liberaliter, nec sine magno fructu & profectu animarum dispensantur, de quibus vide tit. Sacramentum.

IV. *Jejunia & obsecrationibus serviens die agnoscit.* Luc. 2. Offendi potest, quomodo oratio fructuosa & efficax fieri queat, nempe per frequentia tria media. 1. Si cum jejunio conjugatur, maxime cum universalis, seu abstinencia a peccatis; tunc enim locum habet illud S. Joannis 1. c. 3. Filii, si cor nostrum &c. 2. Si per Christum, B. V. & Sanctorum merita fiat, eorumque orationibus uniat; hoc enim per verbum *obsecrationibus* innuitur, & ab Ecclesia docetur, dum omnes fere orationes per Christum Dominum nostrum claudit. 3. Si constanter oritur, ut Anna Prophetissa exemplo suo docuit, & Christus hortatus est, Luc. 18. Oportet semper orare, & non deficere. Vide de his plura tit. Oratio §. a. 3. & §. V. Assiduitas, & Perseverantia.

V. *Puer autem crescebat, & confortabatur plenus sapientia.* Luc. 2. Tradari potest de recta instructione & educatione liberorum, quæ in tribus consistit. 1. Ut necessaria ad vitam corporalem sustentandam, puta alimenta, vestitus, & habitatio pro mensura status offeratur: nempe pro sapientia & gratia obtinenda, id est, pro artibus, scientiis, & virtutibus addiscendis. 3. Ut in vita civili, id est, bonis & honestis moribus, solide & efficaciter instituantur, omnesque occasiones, quæ huic dubio obstrare possunt, removeantur. Vide tit. Educatio.

VI. *Et tuam ipsius animam petranfibit gladius.* Luc. 2. Potest offendi. 1. Qualis fuerit hic gladius, scilicet tribulationum multiplicitas, quæ a civitate Christi usque ad mortem occasione illius tolerare debebat, quæ proin breviter enumerari possunt. 2. Quam acutus fuerit hic gladius, id est, quam graves dolores B. V. ex Christi vita & passione orti; de quibus vide tit. Hyperdulia Mariana. §. 3. & 4. V. Maria dolorosa. 3. Quam generose exceperit hunc gladium, & quando inde fructum tulit, ut scilicet, sicut nemo magis socius fuit pauperum, ita & gloriæ nemo magis esset particeps. Addi etiam potest, quo medio se potissimum excitaverit ad hunc gladium tam intrepide excipendum, scilicet per exemplum Christi; quæ omnia amplificari possunt per ea, quæ in cit. tit. dicuntur.

VII. Ex occasione thematis: *Postus est hic in signum, cui contradicuntur.* Luc. cap. 2. Offendi potest. 1. Cur Christus tot & tales contradictiones sit passus; nempe quia dissimilis erat operibus contradicentium, & sic impletum, quod impii in libro Sapient. c. 5. dixerunt. 2. Offendatur, quomodo tulit tales contradictiones; videlicet dicendo cum S. Davide: Obmutui, & non aperui os meum, cum confisteret peccator adversum me. Incitentur proin Auditores, ut non concidant animis, si tales contradictiones etiam ipsi patiantur, & exemplo Christi se solentur, & roborent.

VIII. Ex eodem themate offendatur, cur

eiusmodi contradictiones patiantur iusti nimirum. 1. Ob gloriam Dei, quæ non modice augetur, si per eandem non patiantur se a Dei servitio abstrahi. 2. Ob conservationem virtutis; nam, & teste Seneca, marcescit sine adversario virtus; & arbores per ventos magis radicantur. 4. Ob amorem, quo illos prolequitur; unde ut secum maneat contradicere mittit, ut eos ad se fugere compellat. Vide tit. Patientia.

IX. Ex occasione thematis: *Et tuam ipsius animam petranfibit gladius*: offendatur, quam crudelis fuerit hic gladius. 1. Quia erat acutissimus, utpote ipsam etiam animam penetrans. 2. Longissimus, quia toto vitæ tempore durabat. 3. Latissimus, quia omnes dolores & cruciatus, quos Christus in corpore & anima patiebatur, ipsa quoque per compassionem sentiebat, uti fuisse P. Gasparus Tausch, in Matre dolorosa probat.

X. Ex occasione thematis: *Non discedebat de templo jejunia & obsecrationibus serviens*: potest offendi, cur oratio in templis magis, quam aliis locis, sit peragenda. Nimirum 1. Quia Deus propter preces Ecclesiæ in consecratione adhibitas facilius exaudit, ut in templo Salomonis propter hujus preces promissit. 2. Quia multorum preces ibi conveniunt, atque adeo, si, ubi duo vel tres convenerint, omnia impetraturos dixit Christus, multo magis, si tam multi conveniant, impetrabunt, quod volunt. 3. Quia per mutuum exemplum se inflammant) ut olim Seraphini ab Ezechiel visi, alii se preciantes ad preces ardentius fundendas. 4. Quia Sanctorum Patronorum templi intercessio conjuncta non modicum precibus pondus adjicit. Vide tit. Oratio §. 11. n. 8.

PRO DOMINICA I. POST EPIPHANIAM.

I. *Egressi sunt in Jerusalem requirentes eum.* Luc. 2. Offendi potest, cur Christus & ejus gratia per peccatum amissa requirenda sint, scilicet quia de ipso longe potius jure potest dicere peccator, ac Anna de Tobia filio suo cap. 10. Tob. Omnia simul in uno te habentes, te non debuius dimittere a nobis. Offendatur proin, quomodo in Christo & ejus gratia omnia habeantur, divitiæ, voluptates, & honores; si enim de creata Sapientia dixit Salomon Sapient. 8. Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum ea; quanto magis de increata Sapientia dici id poterit? Vide tituli. Christus. §. 3. n. 16. In secunda parte offendatur, quomodo querendum sit Christus, scilicet per triduum contritionis, confessionis, & satisfactionis; quantumque gaudium ex hac inventionem sit sperandum; de quo vide tit. Confessio §. 1. n. 4. & §. 4. n. 2. 5.

II. *Remansi puri Jesu in Jerusalem.* Luc. 2. Offendi potest, quomodo adolescentes educari debeant. Nempe 1. in templo & in oratione. 2. In schola inter Doctores, interrogando & audiendo. 3. In iis, quæ Patris sunt, id est, voluntate Parentum domi adimplenda; pro quibus dilandis vide tit. Educatio.

III. *Erat subditus illis.* Luc. 2. Potest offendatur.

flendi, cur Christus de 17. anni nihil aliud de se scribi voluerit, nisi quod fuerit subditus Parentibus, ut indicaret videlicet, quod obedientia sit compendium totius perfectionis & sanctitatis, & radix ingentium meritorum & tranquillitatis in vita & morte; quæ omnia facile per ea, quæ tit. Obedientia dicuntur, demonstrari queunt.

IV. *Fili, quid fecisti nobis?* Luc. 2. Offendi potest. 1. Quid pietas Filiorum erga Parentes requirit; pro quo vide tit. Pietas. 6. 10. n. 1. & 5. 11. n. 6. 2. In quibus casibus pietas postponenda sit voluntate Dei; de quo vide eit. par. 10. n. 2. & 3. & par. 3. n. 2. 3. 4. item par. 4. n. 15. & seq.

V. *Jesu proficiebat sapientia, & etate, & gratia apud Deum, & homines.* Luc. 2. Offendi potest, in quo profectus, & etas hominis consistat; scilicet ut sapientia proficiat, idest, lapida scientia, ut cognoscat, ad quem finem ipse, & alie creatura sint creatæ, & hunc finem totis viribus persequatur; seu, quod idem est, vitam voluntati Dei conformem ducat. 2. Quos fructus ex hac sapientia reportatur sit, ut scilicet crescat gratia apud Deum, & homines, & cum hac gratia omnia bona ei obveniant. Pro qua materia vide tit. Virtus par. 12. num. 2. & tot. hoc tit. passim.

VI. *Stupebant autem omnes, qui cum audiebant, super prudentia, & responsis ejus.* Luc. 2. Offendatur 1. In quo vera prudentia consistat; de quo vide tit. Prudentia. 2. Quomodo Christus tam verbo, & exemplo docuerit; de quo vide eit. tit. & applica Christo. 3. Quem fructum ex ea retulerit, & Auditores quoque sperare possint; de quo vide l. c.

VII. Ex occasione thematis: *Eccce Pater tuus, & ego dolentes quærebamus te.* Luc. c. 2. Offendi potest, quomodo Christus quærendus sit, nempe 1. *Dolenter* per actum serium contritionis, aut confessionis. 2. *Constanter*, per iteratos actus hujusmodi, & media ad ipsum inveniendum idonea constantiter adhibita. 3. *Ardeniter*, per vehementia desideria ipsum inveniendi. 4. *Devote, & pie* in templo, tum preces devote pervolvendo, tum Doctores, & Concionatores audiendo. Vide Fabrum conc. 7.

VIII. Ex occasione thematis: *Jesús autem proficiebat etate, sapientia, & gratia apud Deum, & homines:* dici potest, quod, sicut quondam Deus S. Antonio scire cupienti, quomodo tempus vite transigere deberet, misit Angelum, qui modo hæstens orabat, modo librum legebat, modo laborabat, modo comedebat, modo dormiebat; ita nobis Filium submiserit, quo suo exemplo doceret, quomodo actiones nostras perficere deberemus, sicque summam perfectionem, quæ in hoc exercitio consistit, acquirere possumus. Quare offendatur, quomodo has actiones perfecit, scilicet pie (ad optimum finem referendo) diligenter, alacriter, constantem. Vide Fabrum conc. 2.

IX. Ex eodem themate offendi potest, quomodo Christiani in viros perfectos evadere possint, scilicet observando tria documenta S. Caroli Borromeo suppeditata, quorum pri-

mus est, asfirmare se quotidie incipere. Secundum, Deum semper ubi præsentem imaginari. Tertium, omnia opera sua ad Deum dirigere; quæ fufius explicata, vide apud Fabrum conc. 5. n. 1. lit. C.

X. Ex eodem themate offendi potest, quod sit optimum medium in gratia, & meritis proficiendi, nempe sui victoria, & assidua mortificatio, juxta commune proverbium: Tantum proficiet, quantum tibi vim intuleris. Unde offendatur, quare hæc victoria tam meritoria sit, nempe 1. Quia fortissimus hostis vincitur; quis enim habet fortius certamen, quam qui nititur vincere seipsum, ait recte Thomas Kemp. 2. Quia aperto Marte pugnamus, & solis propriis viribus. 3. Quia pugna hæc continua est. Vide tit. Mortificatio, & Fabrum conc. 5. lit. D. c. 3. & in Silva.

XI. Ex occasione thematis: *Ascendentibus illis in Jerusalem secundum consuetudinem die festi, remansit pater in Jerusalem:* offendi potest, eundem dies festi colendi. 1. Quia Dei cultus, & beneficia sic exigunt. 2. Quia Ecclesia Mater præcipit, cui par est reverenter obedire. 3. Quia utilis est talis cultus corpori, animæ, famulis, rei domesticæ. Dein offendatur, quomodo celebrandi sint dies festi, nimirum 1. Recedendo a domibus, & negotiis. 2. Accedendo ad templum velut ad audiendum in palatio Principis. 3. In his, quæ Patriis caelestis sunt, verlando, puta devota oratione, attenta auditione verbi divini, fructuosa perceptione Sacramentorum. 4. Honestè animum relaxando amica colloquutione, vel modica deambulatione, vel jucunda lectione; de quibus vide Fabrum conc. 7. & 8. num. 5.

XII. Ex occasione thematis: *Mater ejus conservabat omnia verba hæc confersus in corde suo:* offendi potest, quomodo verbum Dei fructuose audiendum sit, videlicet 1. Avidè, & attente audiendum, velut optimus cibus animæ. 2. Conferendum, seu ruminandum, si-bique applicandum. 3. Conservandum in memoria, opereque implendum; de qua materia Vid. tit. Verbum Dei.

PRO DOMINICA II. POST EPIPHANIAM.

I. *Uppie facte sunt in Cana Galilee.* Joan. 2. Potest offendi triplex finis, ob quem contrahi debet Matrimonium, & praxi ac media salutaria, & efficacia eundem consequendi indicari; de quo vide tit. 92. 5. 9. n. 2. & 5. 10. n. 1.

II. Ex eodem themate potest offendi, quæ sint officia Conjugum erga se mutuo; de quibus vide loc. cit. par. 10. n. 2. 5. 6. 9.

III. *Vocatur autem et Jesus, & Discipuli ejus ad nuptias.* Joan. 2. Potest offendi, quomodo Matrimonium rite contrahi debeat, ut optata benedictio sperari queat; de quo vide l. c. 5. 9. n. 4. 5. 10. n. 7.

IV. *Erant autem ibi lapideæ hydræ sex posite.* Joann. 2. Potest offendi, quomodo in nuptiis, seu matrimoniali statu sex hydræ aquæ tribulationum plenæ reperiatur, sed a Christi-

fio in vinum lætitiæ convertantur, si ipsa suo auxilio, & gratia sit præfens; de quibus vide cit. §. 10. o. 3. & p.

V. *Omnis homo primum bonum vinum ponit, & cum inebriatus fuerit, tunc id, quod deterius est.* Joan. 2. Potest consuetudo, & fallacia Mundi offendi, quomodo scilicet primum, id est iō hac vita, bonum vinum, seu voluptates, postea vero, in altera vita deterius, nempe æternas penas, apponit; Christus autem contrarium morem tenet; quanto potiori jure proin Christo, quam Mundo adhaerendum; de quo vide tit. Christus, & tit. Mundus.

VI. *Dicit Mater Jesus ad eum: Vinum non habent.* Jo. 2. Potest offendi, quod deficiente vino consolationis non possumus illud melius, & facillius obtinere, quam per intercessionem B. Virginis, utpote quæ vult, & potest impetrare omnia apud Filium. De quo vide tit. 70. a. 3. n. 56. & par. 10. n. 43. In secunda. tamen parte offenditur, quid ipsa vicissim exigit a nobis: nempe quæcumque dixerit vobis (Filius) servate, & facite, id quod clarius explicandum. Vide tit. Obedientia.

VII. Ex occasione thematici: *Nuptia factæ sunt in Cana Galilee.* Jo. 2. offendi potest, quod Christus ideo voluerit interesse in nuptiis, ut significaret, tunc fore felices nuptias, quando ipse iisdem præfens, suamque benedictionem largitus fuerit. Itaque demonstretur, quomodo Christus invitandus sit ad nuptias, nimirum 1. *Si propter ipsum* (id est, quia hic instituit, & quomodo instituit, id est, propter educandos liberos; remedium concupiscentiæ, augendum numerum Beatorum) atque adeo etiam gloriam Dei inerat. 2. *Si cum eo inerat*, id est, ipsius auxilium per benedictionem in templo susceptam petatur: 3. *Si in ipso suscipiatur*, id est, in gratia, atque adeo confessionis, & communionis Sacramenta prius devote suscipiantur. Vide Fabrum conc. 2.

VIII. Ex eodem themate possunt explicari officia conjugum, scilicet Maritus similem sibi habeat uxorem in honore, alioientis, thalamo; uxor vero sit adiutorium in generandis liberis, in educandis, in re domestica; de quo conceptu vide Fabrum conc. 7. & tit. Matrimonium.

IX. Ex eodem themate offendi potest, præcipua Conjugum officia significari per anulum aureum sibi mutuo oblatum. Nam 1. Aurum significat, quod, sicut aurum omnibus metallis præfertur, ita ipsi quod amorem omnibus se præferre debeant, 2. Sicut autem per ignem probatur, ita & conjugum. 3. Sicut annulus rotundus finem non habet; ita nec amor conjugum. 4. Sicut annuli effigies semper anteculus versatur; ita & conjugis aspectus, ut non facere præsumat eo abiente, quod præfente tacere non auderet. Vid. tit. Matrimonium par. 10. n. 5.

X. Ex occasione ejusdem thematici declarari potest, quodnam sit præcipuum instrumentum felicitatis matrimonii obtinendi, scilicet concordia. Quia juvat 1. Ad novum amorem conjugalem conservandum, 2. Quia juvat ad onera matrimonii facilius portantia. 3. Quia juvat ad rem familiarem augendam, benedi-

ctionemque caelestem obtinendam, quia inter ea, quæ Siracides Deo valde placere dixit, etiam vir, & uxor bene consentientes numerantur. 4. Quia defendit contra hostes; si enim frater, quia adjuvatur a fratre, quasi civitas firma erit, quanto magis conjux, quæ adjuvatur a conjugē, talis civitas erit? Vide Fabrum conc. 4. n. 3.

XI. Ex occasione thematici: *Quodcumque dixerit vobis servate, & facite*; potest offendi modus preces nostras efficaces faciendi, si scilicet faciamus prius, quod Deus vult. Quia sic Deus vicissim voluntatem timentium se faciet. 2. Quia sic puram mentem, id est conscientiam, ad Deum levamus; hinc verificatur illud S. Joannis 1. Charissimi, si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habeamus ad Deum, & quodcumque volerimus, fiet nobis. 3. Quia sic amici Dei erimus, & ut tale exaudiri merebitur, viciumque latitudinem obtinere.

XII. Ex occasione thematici: *Vinum non habent*; offendi potest, quomodo, si in tristitia constituti vinum lætitiæ desideramus, illud per B. Virginem impetrare debeamus, juxta illud S. Bernardi: Totis medullis cordium, totis præcordiorum affectibus Mariam hanc veneremus, quia sic est voluntas ejus, quæ omnia nos habere voluit per Mariam. Vide plura tit. Hyperdulia.

PRO DOMINICA III. POST EPIPHANIAM.

I. **E**T ecce leprosus veniens adorabat eum. Matth. 8. Potest peccati gravitas & sorditas ex comparatione lepræ demonstrari, simulque offendi, quantas causas habet peccator ad Christum, & ejusque Vicarios Sacerdotes, confugiendi. Vide tit. Confessio §. 12. num. 5. & tit. Peccatum.

II. *Vade, & ostende te Sacerdoti.* Matth. 8. Potest offendi necessitas confessionis, & utilitas, & quæ variis tententis S. Scripturæ, SS. Patrum, & exemplis probari; de quo vide tit. Confessio §. 1. 3. & 5.

III. *Domine, si vis, potes me mundare.* Matth. 8. Potest dici, non tantum peccatorem posse hac verba ad Christum dicere, sed vicissim etiam & multo magis Christum eadem verba repetere ad peccatorem, & dicere: Si vis, potes mundari, sicut olim S. Thomas sorori dicenti: O utinam & ego sancta essem, dixit: Si vis potes. Offendatur ergo, quantum positum sit in seria voluntate, & proposito se emendandi, ita ut Thomas Kemp. l. 1. c. 19. dicere auserit. Secundum. propositum nostrum curfus profectus nostri. &c. Id quod variis exemplis secularium, maxime mulierum, imo & infantum, serio aliquid proponendum, probari potest. Vide tit. Fervor. & Engelgrav. Emblem. 3. §. 3.

IV. *Vide, ne cui dixeris.* Matth. 8. Probari potest, cur, & quomodo vana gloria in operibus nostris, maxime proximo exhibitis, fugienda sit; de qua materia vide tit. Vana gloria.

V. *Domine, puer meus jacet in domo paralyticus, & male torquetur.* Matth. 8. Potest osti natura, & effectus per comparationem cum para-

lyti

lysi demonstrari, & quantopere torquentur otiosi a se ipsis, a domesticis, externis, demonibus, offendi; pro quo vide tit. Otium, varias sententias, & exempla.

VI. *Vade, & sicut credidisti, fiat tibi.* Matth. 8. Offendi potest spei efficacia, & probari, quod sit quodammodo vas, juxta cujus capacitatem reportamus dona, quæ petimus a Deo. Vide tit. Spes, §. 3. n. 26. & §. 9. n. 3. & §. 11. n. 3.

VII. Ex occasione thematis: *Si vis, potes me mandare:* potest offendi, quomodo quisque in omnibus necessitatibus voluntati divina se conformare debeat, tamquam æquissime, sapientissime, & benignissime; de qua vide tit. Resignatio, & Fabrum conc. 2.

VIII. Ex occasione thematis: *Vade, offende te Sacerdoti:* offendi potest, quomodo nostro tempore renovetur historia Naamani leprosi ab Eliseo curati, & inde facilitas confessionis offendi, cum tantum huic leproso dicatur, ut per aquas penitentiam, & lacrymarum se lavet, & a lepra curetur.

IX. Ex occasione thematis: *Domine, puer in domo mea jacet paralyticus, & male torquetur:* potest peccatum mortale paralytico comparari. 1. Quia nihil potest talis peccator bene operari ad salutem animæ. 2. Quia jacet in lecto torporis & ignaviæ; quia videt opera sua frustranea esse. 3. Quia male torquetur per stimulum conscientia. Unde merito petit liberari ab hac paralyti. Vide tit. Peccatum.

X. Ex occasione thematis: *Domine, non sum dignus, ut intres sub telum meum:* potest duplex dignitas communicantium offendi; quarum prima est ex parte communicantis, & tantum requirit, ut faciat quantum in se est, & hac sufficit. Secunda ex parte Christi, quam nullus hominum participat, hinc nec requiri potest. Offendatur ergo quomodo, quod in se est, facere queat, scilicet 1. Mundando cordis hospitium, seu habitaculum per confessionem. 2. Ornando illud virtutum tapetibus propriis, vel aliunde mutatis. 3. Salutando reverenter hospitem per varias preces, & in hospitium cordis introducendo cum gaudio. 4. Conservando fiducialiter cum eodem, suasque necessitates exponendo. 5. Gratias amplissimas agendo pro dignatione visitationis. Vide tit. Communio.

XI. Ex occasione thematis: *Multi ab Oriente, & Occidente veniunt:* Offendi potest, quam graviter olim Aulici, Milites, Mercatores, Operarii nos accusaturi sint, quod illi tanta & tam difficulta pro temporali lucro, aut gloria, aut hominis gratia egerint, quorum nos nec centesimam partem egimus pro gloria Dei, & animæ salute. Vide Thomam Kemp. l. 3. c. 3.

XII. Ex occasione thematis: *Vide, ne cui dixeris:* offendi potest, quantopere vana gloria sugenda sit, ut que nec bonis temporalibus, nec corpori aut animo, nec gratia, aut mentis augendi prodest, sed potius corpus laboribus frangat, animam meritis & præmio spoliat; & tandem omnino in infernum, aut purgatorium præcipites; Pro quo vide tit. Vana Gloria.

PRO DOMINICA IV. POST EPIPHANIAM.

I. *Ecce motus magnus factus est in mari.* Matth. 8. Offendi possunt causæ, ob quas Deus justos tentari permittat; quas vide explicatas tit. Tentatio.

II. *Ipse vero dormiebat.* Matth. 8. Potest offendi securitas, & quies hominis justæ, & cum divina voluntate conformati, & probati, quomodo dormiat, seu quiescat sit, etiam inter gravissimos fluctus tentationum a Deo, hominibus, diabolo exortos. Pro quo vide tit. Resignatio.

III. *Quid timidi estis modica fidei.* Matth. 8. Offendi potest, plerisque homines similes esse infantibus, qui quodvis etiam fictitium phantasma timeant; quodque hic timor ex defectu fidei firmæ oriatur; quod non credamus vivaciter, nihil sine Dei voluntate accidere posse, & eum non passurum, ut ultra vires tentemur, sed salutem cum tentatione proventum. Faciat proin Concinator cum Auditoribus, quod nonnulli cum equis timidis solent facere, & impellat eos ad objecta, quæ adeo timeant, accuratius consideranda, ut videant quam nullas timendi causas habeant. Vide tit. Spes.

IV. *Domine, salva nos, perimus.* Matth. 8. Offendi potest, quomodo in tempestatibus tribulationum gerere nos debeamus, videlicet 1. Dissidere nobis ipsis: perimus. 2. Considerare in Christo: salva nos. 3. Accedere ad ipsum per abitualem recursum. 4. Sufficere cum per feriam, & repetitam orationem. Offendatur autem & a contrario, quare pauci homines has doctrinas observent, quamque adeo merito locum habeat illa Christi apud Thomam Kemp. l. 3. c. 30. adhortatio: Filii, ego Dominus &c. Vide etiam tit. Spes.

V. *Imperavit ventis, & mari, & facta est tranquillitas magna.* Matth. 8. Potest offendi 1. Quomodo omnis motus in corde humano oriatur ex concupiscentia; juxta illud Jac. 4. Unde bella, & lites &c. exemplum Salomonis Eccles. 2. Vide plura tit. Concupiscentia. 2. Offendi potest, quomodo, si Deus imperet cordi humano, id est, solus quærat, & ametur, mox fiat tranquillitas magna, juxta illud S. Augustini l. 1. conf. Fecisti nos, Domine, ad te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te. Vide tit. Caritas.

VI. *Ipse autem dormiebat.* Matth. 8. Potest diversitas malæ, & bonæ conscientia demonstrari per varios effectus utriusque, maxime securitatem, & timorem; de quibus vide tit. Conscientia.

VII. Ex occasione thematis: *Domine, salva nos, perimus.* Matth. 8. offendi potest, quid in tempestate afflictionum agendum sit; nempe id, quod nauta faciunt. 1. Anchora spei figenda. 2. Onera peccatorum ejicienda. 3. Vela liberioris vite contrahenda. 4. Strenue laborandum. 5. Ardeenter invocandum Dei auxilium; quæ omnia fusius explicata vide in Fabro concil. 4. & Silva nova them. 6.

VIII. Ex occasione thematis: *Ecce motus ma-*

magnus factus est in mari: offendi potest, quid agendum, si motus concupiscentiæ in animo exurgant, nempe, 1. dicendum: tace, obmutescere. 2. Contemnendi, quia non nocet sensus, si deus consensus. 3. Aomus per anchoram spei fixam colligendus. 4. Mens advocanda per varias occupationes. 5. Deus instanti invocandus. De quo conceptu vide Fabrum conc. 4.

IX. Ex eodem themate potest Ecclesia navicula comparari, causaque offendi, cur eam Deus tot fluctibus concuti permittat; nimirum. 1. Propter gloriam Dei, ut habeat occasionem suæ potentiz, sapientiæ, & bonitatis offendendæ. 2. Propter gloriam Christi, ut Ecclesia firmam de ipso fidem concipiat, quod promissa sua sit impleturus, & non permittitur, ut portæ inferi prævalcant adversus eam. 3. Propter gloriam Christianam, ut eandem per varias tribulationes fortiter toleratas augeant, varioque aliarum virtutis actus eundem ius finem eliciant. Vide Fabrum io Silva nova them. 3. ubi alias adhuc adducit rationes.

X. Ex occasione thematis: *Ipse vero dormiebat*: offendi potest quanta animi tranquillitate iō mediis tempestatibus fruatur, qui Deo se totos commiserunt; qui nimirum credunt, has tempestates nihil nocere sibi posse, sed diligentibus Deum omnia cooperari in bonum. Vide tit. Resignatio, & Fabrum conc. 5.

XI. Ex eodem themate offendi potest, quod etiam illi, qui bonam conscientiam habent, semper læti, & tranquilli maneant ante, in, & post mortem, juxta illud Thomæ Kemp. l. 2. c. 6. Si gaudium est in hoc mundo, hoc utique possidet puri cordis homo. Vide tit. Conscientia. Item Fabrum conc. 6.

XII. Ex occasione thematis: *Quid simidi estis modice fidei*: offendi potest, omnem timorem & pusillanimitatem in adversis ex modica fide oriri, quia scilicet non credimus ea a Deo provenire, & ad Dei gloriam, nostramque salutem ordinari, id quod ex variis particularibus casibus offendendum; simulque Auditores ad eam excitandi per memorabilem S. Chryostomi sententiam: Quid timet homo in sinu Dei positus? tu de sinu illius noli cadere, & quidquid tibi evenierit, iō bonum cedet. Vide tit. Spes & Fides.

PRO DOMINICA V. POST EPIPHANIAM.

I. *Seminavit bonum semen in agro suo.* Matth. 13. Offendi potest, quomodo solliciti sint homines, ut bonum semen in agris suis materialibus semineant, quanto magis ergo solliciti esse debeant, ut in agro spirituali animæ bonum semen seminant. Offendatur ergo quod sit bonum semen, scilicet opera bona, & quid ad ea requiratur, & quam præclarum lucrum & messiem inde sperare possint. Vide tit. Opera bona.

II. *Venit inimicus homo, & superseminavit Zizania.* Matth. 13. Offendi potest, quomodo diabolus conetur superseminare Zizania femini bonorum operum nostrorum. Et 1. quidem quomodo in initio adionum superseminet Zi-

zania, efficiendo, ut vel nullam bonam intentionem faciamus, vel omnino malam eliciamus. 2. In progressu operum, laborando, ut vel negligenter ea faciamus, vel varia vitia & defectus, puta ira, impatientia, blasphemia, fraudis, iniustitia misceamus. 3. In fine operum, ut vanam ex iis gloriam concipiamus, vel ex malo successu pusillanimes efficiamur, & deinceps talia opera oīomō negligamus. Docetur ergo quomodo vigilandum, ne Zizania ista superseminet. Vide tit. Intentio, & Opera bona.

III. Ex eodem themate in specie offendi potest, quomodo varios defectus velut Zizania immiscere conetur Daemon. 1. in oratione. 2. in labore. 3. in refectiōibus & recreationibus corporis. 4. in negotiationibus. 5. iō correctione proximi; qui omnes defectus per se facile occurrunt considerandi, & ex titulis Oratio, Dilectio proximi, Iustitia, & tit. Labor colligi possunt.

IV. *Viz, imus, & colligimus ea?* Et ait 1. Non. Matth. 13. Offendi potest, cur Deus malos tandiu, & tam prospere vivere permittat; nimirum ut exerceant bonos, ut pauca bona, quæ agunt, iis recompenſentur; & ut offendant eos hos ipso, quod extra disciplinam sint, veros suos filios non esse, sed in æternum reprobos; quæ tres causæ facile suus deduci possunt, tum ex Psal. 79. tum ex trad. S. Augustini super Psal. 54. ut videre est in 1. nocturno Cœnæ Domini; tum ex tit. Deus V. Iustitia Dei.

V. *Unde habet Zizania.* Matth. 13. Possunt offendi damna ex mala societate orta, simulque probari, ejusmodi zanzania fœu societatis malas ex eo potissimum oriri, quod dormiant parentes, patresfamilias, pastores, ludimagistri, & similes, quibus cura adolescentia & subditorum commissa est. Vide tit. Societas.

VI. *Colligate primum zizania.* Matth. 13. Potest intellex exitus peccatorum, & felix Iustorum ob oculos poni, & editari Auditores, ut malum esse triticum, & flagellari in hoc mundo, & in caelestia horrea congregari, quam cum zizaniis colligari in fasciculos, & æternis ignibus comburi. Vide tit. Beatitudo, Judicium, Infernus.

VII. Ex occasione thematis: *Sinite utraq; crescere*: Matth. c. 13. offendi potest, cur Deus malos inter bonos toleret, nimirum. 1. Ut exerceat bonos. 2. Ut remunerentur a Deo propter exigua quædam opera charitatis. 3. Ut appareat Dei Clementia, Iustitia, & Potentia; de quibus vide Fabrum conc. 1. & in Silva conc. 2.

VIII. Ex occasione thematis: *Venit inimicus homo, & superseminavit zizania*: offendi potest, cur Deus peccata permittat; nimirum 1. Ad majorem Dei gloriam; quia Majestas, Sapientia, Bonitas, & Potentia magis inde manifestatur. 2. Ad bonum peccantium, ut agnoscat fragilitatem suam, se humiliet, & fortior resurgat. 3. Ad bonum iustorum, ut casus alienis cautiore faciat, & eorum virtus per peccatores probetur. Vide Fabrum in Silva them. 1.

IX. Ejusdem thematis occasione offenda-

tur,

tur, cur mali vocentur zizanias; nimirum 1. Quia mali cum sint, volunt boni videri, & inter triticum computari. 2. Quia bona terra ad se trahunt. 3. Quia conantur bonos quasi frumentum destruere sua conversatione & exemplo. 4. Quia igni velut inutiles herbe adjudicantur. Vide Fabrum in Silva nova them. 3.

X. Ex occasione thematis: *Colligite zizanias, & alligate eas in fasciculos*: ostendatur quamvis zizanias sint eradicanda, videlicet impuri, blasphemii, otiosi; hi enim potissimum qua verbis qua exemplis nocere solent bono tritico, idest, iustis. Vide Fabrum in Silva them. 4.

XI. Ex occasione thematis: *Unde habet zizanias*: potest ostendi triplex causa, ob quam homines perversi fiant, quarum prima est & potissima dormitio pastorum. Secunda odium demonis aliorumque inimicorum, qui supereminant zizanias persecutionum & tentationum. Tertia exemplum sociorum malorum, qui varia discrimina mala doctrinis bonis inspergunt. Vide titulos, Socieras & Exemptum.

XII. Ex occasione thematis: *Nunc bonum semen seminasti in agro tuo*: ostendi potest triplex semen, quod in agro cordis seminari debet; quorum primum est triticum, seu usus legitimum Sacramentorum. Secundo filigo bonorum operum, precipue orationis, & elemosynarum. 3. Hordeum poenitentiarum voluntarium, vel a Deo & proximo insistarum; in quibus qualia zizanias inspergere solet inimicus dæmone, breviter indicari potest.

PRO DOMINICA VI. POST EPIPHANIAM.

I. *Simile est regnum celorum grano sinapis*. Matth. 13. Ostendi potest, quomodo Ecclesia Catholica vere ab initio minima fuerit inter religiones, sicut sinapis inter olera; in quantum autem arborem creverit, ita ut volucres, id est, sapientissimi etiam & potentissimi homines habitent sub ramis & protectione ejus: Quam felices proin Auditores reputare se debeant, quod & ipsi possint sub ea manere, quamque adeo separationem ab ea timere debeant. Vide tit. Fides.

II. Ex eodem themate potest ostendi, quanta damna oriuntur ex peccato veniali, licet minimum videatur; & quomodo denique integre cohortes demonum habitent in corde per venialium repetitionem in gravia peccata lapsa. Vide tit. Peccatum.

III. Ex eodem themate ostendi potest premium temporis, cuius onicum momentum, licet minimum, in maximam arborem, imo regiam & perpetuam felicitatis sedem excrescit. Enumerantur ergo fructus, qui per tempus bene collocatum obtineri possunt, & eorum magnitudo tum ex S. Scriptura, tum ex SS. Patribus, tum ex Exemplis probetur. Vide tit. Tempus.

IV. Ex ejusdem thematis occasione possunt fructus auditus verbi Dei explicari, ex quo sapientia integri populi conversi sunt. Enumerantur proin hi fructus, & auditores ad eodem par-

ticipandos excitentur. Vide tit. Verbum Dei.

V. *Simile factum est regnum celorum fermento*, Matth. 13. Potest intentionis bonæ efficacia demonstrari ex eo, quod farinae satis tribus id est cogitationibus, verbis, & operibus saporem tribuat, etque grata Deo, & nobis meritoria faciat. Ostendatur ergo, quam sollicite iis miseri debeant. Pro quo vide tit. Intentio.

VI. Ex eodem themate potest exemplum bonum fermento comparari, & ostendi, quomodo plurimis satis, id est, hominibus mixtum seu conspersum eo penitus immuravit, aliumque saporem indidit. Vide tit. Exemplum.

VII. Ex occasione thematis: *Simile est regnum celorum grano sinapis*. Matth. 13. possunt afferri causæ, cur mansio in calis regnum dicatur, nimirum ob tres causas. 1. Quia beati omnes ut Reges erunt summo in honore, iuxta illud: Nihil honorificati sunt amici tui Deus: nimis confortatus est principatus eorum. 2. Habebunt ut Reges, quod volunt, nec ullus eorum voluntati repugnabit. 3. Erunt potentes ut Reges; hinc absque ullo timore cuiusque mali erunt, ut merito de illis verificatum censetur, quod Seneca dixit: Rex est, quicquid cupit nihil, hoc regnum habi quisque dat. Vide titulos, Brachitudo, & Fabrum com. 3.

VIII. Ex eodem themate possunt indicari tria minima bona, quæ in magnam arborem excrescunt, seu copiosos fructus afferunt; quorum primum est intentio bona, quæ facit ut omnia opera meritoria regni calicis fiant. 2. Tempus minimum, seu momentum, quo Deum & cælum lucrari valeamus. 3. Minimus affectus contritionis, per quem ab æterna damnatione liberari, & sempiternam felicitatem obtinere possumus; quæ proin minima singulariter commendanda erunt iuxta titulos eodem.

IX. Ex eodem themate indicari possunt tria minima mala, quæ copiosos fructus malos afferunt; quorum primum est cogitatio unica mortaliter peccaminosa, ob quam molli regnum celorum amiserint, & æternam damnationem incurrerunt. Secundum, verbum unicum inconsideratum, quod sæpe cades, aliaque grandia mala creavit. Tertium, minimum opus scandalosum, quod multos sæpe in perniciem traxit: vel utcumque peccatum veniale, quod totas penas in purgatorio promeretur, præter alia grandia mala: vel minimum oculorum intuitus, qui multos in exitium temporale & æternum precipitavit. Vide tit. Oculorum custodia, Peccatum veniale, Lio-

X. Ex occasione thematis: *Simile est regnum celorum grano sinapis*: potest ostendi, cur regnum celorum (per quod hic via ad cælum, seu vita Christiano modo instituta intelligitur) grano sinapis comparetur, nempe ut significetur, non nisi per asperas tribulationes ad cælum perveniri, quod tres ob causas ordinavit Deus. 1. Ne hic patriam suam esse putent homines. 2. Ut cælo digni per propria merita fiant. 3. Ut dulcor eis fiat

glo-

gloria caelestis, si magno pretio consistit. Vide Fabrum in Silva them. 4.

XI. Ex occasione thematis: *Simile est regnum calorum fermentum*: offendi potest, quomodo regni caelestis spes tria fata cogitationum, verborum, operum condant, ut ex iis sapidus, Deoque gratus cibis efficiatur. Vel per tria fata intelligi queant triplicis generis afflictiones, videlicet ingentia, dolor, contemptus, quae homini sapida apparent, si spes regni caelestis illis immisceatur. Vide tit. Beatitude.

XII. Ex occasione thematis: *Et sine parabola non loquatur illis*: offendi possunt causae, cur Christus per parabolas sit locutus; nimirum 1. Quia parabola propter collationem sensibilem cum spiritualibus perquam efficaces sunt ad voluntatem nostram leniendam, uti Propheta Nathan in Davide expertus est. 2. Quia parabola per sensibiles species propolita, firmius haerent in memoria, uti ipsimet quotidie experimur. 3. Propter morem sapientum, & Syrorum, qui ut paucis multa, & sapienter dicerent, assiduo parabolis utebantur. Unde inferatur, magnam Parabolis a Christo prolatis reverentiam habendam, & doctrinas, quae per illas insinuantur, magno fervore executioni mandandas, maxime duas, quae in hodierno Evangelio proponuntur, ideoque explicandae sunt, uti apud Fabrum conc. 8. videtur est.

PRO DOMINICA SEPTUAGESIMAE.

I. *Te & vos in vineam meam*. Matth. 20. Potest offendi, cuiuslibet vineam esse commisit, scilicet animam suam; quam nobilis autem hac vinea fit, colligi posse ex vinolætitia, quod inde hauriri potest, scilicet aeternae felicitatis, quae proin breviter explicanda. Dein inferatur, quam æquum sit, ut in hac vinea strenue laboremus, fodiendo per humilitatem, pascendo per mortificationem, alligando per amorem, & similia alia officia exercendo; de quibus vide Fabrum conc. 3. Item tit. Anima, & Beatitude.

II. *Quid hic statis tota die otiosi?* Matth. 20. Potest vitium otiositatis dissuaderi ex damnis, quae secum solet asferre; simulque medium unum, aut alterum pro eo devitando offerri; de quo vide tit. Otium.

III. *Exiis primo mane conducere operarios*. Matth. 20. Potest offendi, quomodo felices se plerumque efficitur operarii, si conducantur ab aliquo; quanto feliciores autem se reputare debeant operarii a Christo vocati, utpote quorum labor est longe honestior ob dignitatem vineae, utilior ob mercedis magnitudinem, jucundior tum ob sociorum praesentiam, tum ob solatiorum caelestium copiam, levior ob Christi, & gratiae cooperantis auxilium, Vide tit. Labor.

IV. *An oculis tuis nequam est, quia ego bonus sum*. Matth. 20. Potest invidia vitium dissuaderi ex damnis, quae creare solet, simulque unum, vel alterum medium ad illud vitandum offerri; pro quo vide tit. Invidia §. 10. & 11. n. 4. & 5.

V. *Voca. operarios, & redde illis mercedem*. Matth. 20. Offendi potest, quam magna sit merces, quam Deus suis operariis tribuere solet, id quod ex tribus proprietatibus, quae in mercede optari solent, colligi possunt. Nam 1. est copiosa in se, seu quoad substantiam, utpote de qua Deus Abraham Gen. 15. dixit. Ego sum merces tua magna nimis. 2. Est certa, quia qui promissit, fallere nec vult, nec potest. Hinc diligenter mori peracto labore iussit vocari operarios, & illis mercedem solvi. 3. Secura est, quia ubi semel accepta est, amitti amplius non potest; quæ omnia ex iis, quæ tit. Beatitude, dicuntur, facile amplificari possunt.

VI. *Multi enim sunt vocati, pauci vero electi*. Matth. 20. Potest offendi, quam pauci sint, qui vocationi suæ sincere respondeant. Declaretur ergo ingrimis, quid sit vocationi respondere. Dein quam pauci sint, qui id, quod profitentur, opere conferant. Denique excitentur Auditores, ut saltem ipsi ex numero paucorum electorum esse contentur. Vide tit. Christianus.

VII. Ex occasione thematis: *Ite & vos in vineam meam*. Matth. 20. offendi possunt motiva ad animam suam velut vineam rite colendam, nimirum 1. Benevolentia Dei vocantis. 2. Vineae seu anime praesentia. 3. Laboris facilitas, & jucunditas. 4. Mercedis quantitas, quæ ex vini lætificantis comparatione explicari potest. Vide tit. Beatitude. Anima. Labor. Item Fabrum conc. 2. & them. 1. in Silva.

VIII. Ex occasione thematis ejusdem possunt explicari media, quibus vinea fructuosior effici queat. Qualia sunt 1. Si diligenter flecteretur id, quod per humilitatem fieri debet. 2. Si bene fodiatur per constantem laborem. 3. Si diligenter pascinetur per mortificationem inordinatorum affectuum. Si firmiter alligentur palmites, seu actiones nostrae ipsi viti per bonam intentionem, seu conformitatem voluntatis nostrae cum divina. Vide Fabrum conc. 3.

IX. Ex occasione thematis: *Tolle, quod tuum est, & vade*: offendi potest, quomodo quisvis homo contentus esse debeat mercede suorum operum, quam illi Deus dabit. Ad quem finem exemplum Beatorum in calis proponi causæque indicari possunt, cur quisvis illorum sua gloria contentissimus sit, uti Faber conc. 4. fuse ostendit.

X. Ex occasione thematis: *Accipientes murabunt adversus patremfamilias*: offendi potest, quod nemo causam habeat invidendi alteri majora dona, quæ accepit a Deo. 1. Quia omnes æqualiter participare possunt summum bonum hominis, scilicet voluntatem, & beneplacitum Dei, juxta illud Davidis: Participes ego sum omnium timentium te, & custodientium mandata tua. 2. Quia potest quisvis alterius donum suum facere congaudent, ut Sancti Ambrosii docet dicens: 1. Habere aliquis Virginitatem? congaude illi, & tua est. 5. Quia sumus commembra, fratres, & socii. Vld. tit. invidia, & Fabrum conc. 7.

XI. Ex occasione thematis: *Sic erunt novissimi*.

visum primi. Matth. 20. Ostendi potest, quomodo brevi tempore aliquis in meritis, & gloria aliis in magno gradu sanctitatis constitutus æquari possit, nimirum, per tres illas virtutes, per quas Christus nomen super omne nomen acquisivit, dum *humiliavit se*, factus obediens usque ad mortem crucis per generosam *patientiam*; de quibus vide speciales titulos.

XII. Ex occasione thematici: *Murmurabant adversus patremfamilias*: ostendi potest, quomodo aliquis invidiam passivam evitare possit, nimirum. 1. Si bona sua non ostendet. 2. Si opes suas duro labore comparet. 3. Si bona sua libenter aliis communicet. 4. Si contemnunt invidios, quos evitare sequitur. Vide Fabrum conc. 7. lit. H.

PRO DOMINICA SEXAGESIMÆ.

I. *Exiit, qui seminat, seminare semen suum.* Luc. 8. Potest Concionator seminanti verbum Dei semini comparari, & ostendi quam diversos fructus, & effectus pariat hoc semen; dum apud aliquos cadit secus viam, apud illos videlicet, qui vel garrunt, vel dormiunt, vel non attendunt sub concione; apud alios in spinas, dum illud contemnunt, vel aliis potius, quam sibi applicant; apud alios in petram, apud obstinatos scilicet, & consuetudinarios peccatores: apud alios in terram bonam, dum audiunt, & sibi applicant, sed cum diversa applicatione; unde aliud trigelimum, aliud centesimum fructum afferit, apud eos maxime, qui etiam aliis audita in concione proponunt. Vide tit. Verbum Dei.

II. *Aliud cecidit in spinas.* Luc. 8. Ostendi potest, cur Christus divitias spinis comparaverit, nempe 1. Quia sodicant animum possidentis spinis immoedi desiderii, ante possessionem; curarum & timoris in possessione, doloris & tristitiae in amissione, & præterea spinis peccati & male conscientie. 2. Quia suffocant semen verbi Dei, hinc difficile intrare divitem in regnum celorum. 3. Quia præ aliis subministrant pabulum igni eterno, uti expertus est dives Epulo. Vide tit.

III. *Aliud cecidit secus viam.* Luc. 8. Possum tribulationes comparari cum semine, & ostendi, quam pretiosum sit semen; utpote quod tantum fructum in altera vita producit; deinde vero pariter probari, quomodo apud plerosque cadat secus viam, id est, nullum fructum ferant, dum ex necessitate potius, vel cum impatientia tolerant, quam ex Christiana patientia; que omnia facile ex iis, quæ tit. Patientia, & tit. Crux dicuntur, amplificari possunt.

IV. *In corde bono, & optimo audientes verbum, retinent illud, & fructus afferunt in patientia.* Luc. 8. Ostendi potest, quomodo Verbum Dei audiri aut legi debeat, ut optatus fructus referatur, scilicet in corde bono, & optimo, servando tres conditiones a Thoma Kemp. l. 1. c. 3. præscriptas, dum ait: Si vis protectum haurire, lege humiliter (cum voluntate parata ad omnem Dei naturam) simplicitate (veritatem in scripturis, & concilioibus

querendo, non eloquentiam) & fideliter, utilitatem in verbo Dei querendo, non subtilitatem sermonis: nec indagando, quid dixerit, sed quid dicatur. Vide plura c. cit. & tit. Verbum Dei.

V. *Ad tempus credunt, & in tempore tentationis recedunt.* Luc. 8. Ostendi potest, unde colligi possit, quod verbum Dei in terram bonam ceciderit; videlicet radicem fixerit in animo Auditorum, id est, si sermone, & solidum propositum conceperint doctrinam propositam ita praticandam, ut per nullam tentationem tali praxi abduci se sinant. Quales tentationes aliquot breviter proponi possunt. Vide tit. Perseverantia, & tit. Verbum Dei.

VI. *Et oramus fecit fructum centuplum.* Luc. 8. Ostendi potest, quomodo ex iis, quæ agimus, & patimur, alia trigelimum, alia sexagesimum, alia centesimum fructum referant, nempe qui agunt, quæ Deus vult, trigelimum; qui agunt etiam modo, quæ Deus vult, sexagesimum; & qui agunt purissime, quæ Deos vult, centesimum. Sic etiam qui patiuntur acquiescenter, ita ut non murmurent, nec indignantur, trigelimum fructum afferunt; qui libenter, & alacriter patiuntur, sexagesimum; qui constanter usque ad finem, centesimum. Vide tit. Resignatio, & Patientia.

VII. Ex occasione thematici: *Aliud cecidit iuxta viam, & convulsum est.* Luc. c. 8. Ostendi potest, quomodo verbum Dei iuxta viam cadat, nempe 1. Apud eos, qui terreis implicuntur. 2. Apud eos, qui id contemnunt. 3. Apud eos, qui illius statim iterum obliviscuntur. Vid. tit. Verbum Dei. Item Fabrum conc. 1.

VIII. Ex occasione thematici: *Aliud cecidit supra petram*: ostendi potest, quinam intelligantur per hanc petram, nempe 1. Duri, & obstinati. 2. Qui certo vitio adherent. 3. Inconstantes; de quibus vid. titulos citatos, & Fabrum lit. C.

IX. Ex occasione thematici: *Aliud cecidit inter spinas*: ostendi potest, quinam per terram spinosam intelligantur, nimirum 1. Qui nimis sollicitudinibus se onerant. 2. Qui divitiis inordinate adherent. 3. Qui voluptatibus dediti sunt. Vide iterum tit. co.

X. Ex occasione thematici: *Aliud cecidit in terram bonam*: potest ostendi, illos homines censeri terram optimam, qui statu suo contenti, voluntati, & dispositioni divinæ acquiescunt; ad quod incitari deberent triplici titulo. 1. Quia Deus sapientissime omnia disponit, atque adeo unumquemque ad statum ei convenientissimum vocat. 2. Quia lo quovis statu quisque perfectus fieri potest. 3. Quia, quod deest in status qualitate, fervore Spiritus compensare potest. Vide Fabrum conc. 4.

XI. Ex occasione thematici: *Idem fructum potest ostendi, cur aliqui ex semine verbi divini optatum fructum non ferant.* 1. Quia mala intentione adiunt. 2. Quia sibi non applicant, sed aliis. 3. Quia non conservant, nec ruminant. Quæ fusius vide suo loco. Item in Fabro con. 5. & 6.

XII. Ex occasione thematici: *Exiit, qui seminat, seminare semen suum*: potest ostendi

triplex semen, quod Deus spargit in agrum hominis; quorum primum fuit Inspirationes divinae; Secundum occasiones bene agendi; Tertium occasiones patiendi; simulque declaratur, quam diversum fructum in diversis hominibus afferant haec semina. Vid. tit. cit.

PRO DOMINICA QUINQUAGESIMÆ.

I. **E**cce ascendimus Ierusalem, & consuevunt habere omnia, quae scripta sunt per Prophetas de Filio hominis. Luc. 18. Offendi potest, quomodo vere passio Christi hoc tempore renovetur, quamque adeo tristari potius, & condolere Christo hoc tempore, quam letari multum debeamus. Vide tit. Bacchanalia. §. 10. n. 2.

II. *Cæcis quidam sedebat juxta viam.* Luc. 18. Offendatur, quam apte hoc Evangelium hoc tempore legatur, quia nunquam magis cæci sunt homines, quam hoc tempore, cum nec vanitatem, nec stultitiam, nec infelicitatem eorum, qui his diebus insulant, videant; dicat ergo Concionator, se visum illis restitutum, & salutum, ut hæc tria omnia clare videant, curaturum. Vide I. c. n. 5.

III. *Domine, ut videam.* Luc. 18. Possunt fraudes, quibus dæmon hoc tempore hominibus illudit, detegi simulque modus, quo eas declinare, & eludere possint, ostendi; pro quo vide I. c. n. 1.

IV. Ex eodem themate ostendi possunt variae stultitiae, quæ hoc tempore committuntur, nempe stultitia larvatorum, potatorum, lusorum, & singulis larvæ detrahi, id est, eorum ineptia demonstrari, & corrigi; de quo vide I. c. & tit. Ebricitas.

V. Item ex eodem themate posset narrari, vel in memoriam revocari historia de Rege illo, cui senex grandævus sapientiam vendidit, iussitque ante omnes actiones considerare, quem exitum sint habitura; quam vide tit. 120. §. 7. Simulque suaderi, quem exitum habitura sitres familiaris fœpes, dein corpus, & tandem anima, seu conscientia, si hoc tempus, ut solet, tam insolenter transigant. De quo vide tit. Bacchanalia, varia damna exemplis demonstrata.

VI. *Tradatur gentibus, & illudatur.* Luc. 18. Narrari potest, quid S. Gertrudis hoc tempore viderit, scilicet Christum ad similitudinem languentis supra pectus recumbere, uti in tit. 15. §. 4. n. 3. refertur, simulque ostendi, quomodo refociliari debeat; de quo vide I. c. §. 10. n. 4.

VII. Ex occasione thematis: *Filius hominis tradetur gentibus, & illudatur.* Luc. 18. Offendatur, quomodo Christus tradatur gentibus, id est, illis, qui tempore Bacchanalium vivunt ut Ethnici, nullum Deum quasi agnoscunt juxta illud Psalmi: Disit insipiens, non est Deus. 2. Offendatur, quomodo illudatur hoc tempore, dum periode peccant, ac si Christus faciem velatam habens non videret eorum peccata. Vide plura Titul. Bacchanalia.

VIII. Ex occasione ejusdem thematis dici potest, citatum thema etiam hominibus hoc

tempore applicari posse, ut qui vel maxime illudantur a dæmone, ut Doctor a Piflore, qui iussus pingere larvam, iterum delevit illam, sicque effecit, ut Doctor putaret se larvatum esse varias ineptias committeret. Tales colores falsi autem sunt. 1. Nemo nos noceat. 2. In Bacchanalibus omnia licent. 3. In quadragesima omnia peccata eadem opera congeri licebit. Vid. tit. cit.

IX. Ex occasione thematis: *Domine, ut videam.* potest ostendi, quid videre hoc tempore debeamus, scilicet. 1. Vanitatem gaudiorum in his Bacchanalibus percipi solitorum. 2. Stultitiam committi hoc tempore solitam. 3. Infelicitatem ob damna sequi solita in opibus, fama, corpore, & anima. Vide citat. titul. & Fabrum conc. 3.

X. Ex eodem themate potest stultitia, & cæcitas ebriorum, saltatorum, & larvatorum multiplex, simulque media illam evitandi ostendi, ut Faber conc. 2. & in Silva them. 3. facit.

XI. Ex occasione ejusdem thematis ostendi potest, quæ sit bona stultitia; nimium 1. Qui se non vindicare student. 2. Qui cæcam obedientiam exercent. 3. Qui mundi vanitatem contemnunt. 4. Qui timoratz sunt conscientia. De quo conceptu vide Fabrum conc. 7.

XII. Ex occasione thematis ejusdem potest ostendi origo Bacchanaliorum, & inde deduci, quam sœda, & damnabilia sint Bacchanalia, quamque adeo caute celebranda, quem in finem illa Abimeolus cautela inculcari poterit: Quocunque perrexeris, memento te deprehensum. Vide Fabrum conc. 4.

PRO FERIA IV. CINERUM.

I. **C**um jejunatis, nolite fieri sicut hypocritæ. Matth. 6. Offendi potest, cur Jejunium quadragesimale sit institutum, scilicet propter quatuor effectus ab Ecclesia in hodierna præfatione indicatos; quos vide tit. 2. §. 11. n. 4.

II. Ex eodem themate ostendi potest. Ecclesiam imitari hoc tempore Regnam Elishæ, cap. 14. confugientem ad Dominum, cingere implemēt caput, lussu vacante &c. & dicentem: Vade, & congrega omnes, &c. Elishæ. p. de quo vide I. c. a. 1.

III. Item potest ostendi modum rite perficiendi hoc jejunium; de quo vide I. c. n. 12.

IV. Item varia media confortativa offerri pro facilius tolerando jejunio, quorum tria offert S. Ambrosius I. de offic. dum ait: Jejunii labor compensatur mentis placiditate (seu hilaritate) levatur usu, fallitur negotio: quibus pro quarto addi potest exemplum Christi; de quo vide tit. 2. §. 11. n. 13.

V. *Memento homo, quia pulvis es, & in pulverem revertetur.* Ecclesia. Potest cinis benedictus pro tabaco offerri, & ostendi quomodo tollat memoria mortis noxios humores triplicis concupiscentia, divitiarum, voluptatum, & honorum. Pro quo vide titul. Mors, & titul. Concupiscentia.

VI. *Emendemus in melius, quæ ignorantiter peccavimus.* Ecc. in Miss. Offendi potest, hæte-

hactenus Bacchanalia corporis fuisse celebrata, deinceps Bacchanalia animæ celebranda esse, atque adeo, sicut prius commessationibus, ita nunc jejuniis vacandum: sicut prius visui, & lætitiæ, ita nunc luctui & piæ tristitiæ indulgendum: sicut prius cum hominibus ludicra, & noxia conversatio instituta, ita nunc cum Deo seria, & pia: denique sicut prius pecuniæ prodigium in luxum, & larvas dissipatæ, ita nunc salubriter in pauperes distribuatæ. Pro quo vide tit. Abſtinentia, Misericordia, Oratio.

PRO DOMINICA I. QUADRAGESIMÆ.

I. **D**uctus est Jesus in desertum a Spiritu, ut tentaretur a diabolo. Matth. 4. Ostendi possunt causæ, cur Christus tentari voluerit: nimirum ut suo exemplo doceret, militiam esse vitam hominis super terram: ut modum certandi, & vincendi indicaret, & quæ præmia certantibus sint promissa. Vide titul. Tentatio, & Thom. Kemp. l. 1. c. 13.

II. Ex eodem themate potest ostendi, quid quisvis Christianus ante, in, & post tentationem observare debeat, ut optatum ex tentationibus fructum reportet. De quo vide pariter cit. tit. Tentatio.

III. Et ecce Angeli accesserunt, & ministrabant ei: Matth. 4. Potest ostendi exemplo Christi fructus tentationum, scilicet quod per recusationem earum rerum, quas in tentatione obstat demon, omnia perfectiori modo obtineantur, uti inductione probari potest. Hinc Apoc. 1. dicitur: Vincenti dabo manna, &c. Vide cit. tit.

IV. Cum jejunasset quadraginta diebus & quadraginta noctibus, postea ejuravit, Matth. 4. Potest comparatio piscium (aur certe ciborum quadragesimalium) cum pisce, qui Tobiam juniorem devorare voluit, institui, & inde fructus jejunii quadragesimalis demonstrari: pro quo vide tit. Abſtinentia §. 11. n. 2. & §. 3. n. 30. & seq.

V. Ex ejusdem thematis occasione possunt Auditores ad jejunium magnum & generale, de quo S. August. sub Joan. dixit: Magnum & generale jejunium est, abstinere ab iniquitatibus, & illicitis voluptatibus; excitari, & ostendi 1. Quod magis sit necessarium, quia sine hoc, corporale jejunium parum, aut nihil prodest, uti ex tit. 2. §. 3. n. 1. a. 3. & 4. videre est. 2. Quod magis utile sit, quia magis vitia comprimit, mentem elevat, virtutem largitur & præmia. Vide l. c. n. 30. & seq. 3. Quod magis jucundum sit, quia siest gaudium in hoc mundo, utique possidet puri cordis homo, teste Thom. Kemp. l. 2. c. 6. Vide tit. Conscientia. 4. Quod magis gratum Deo & Sanctis sit, tum quia difficilius est vincere seipsum & cupiditates suas: tum quia desiderium Dei, & Sanctorum, qui ante omnia peccatum vitari, & mandata Dei observari desiderant, magis impletur; 5. Quia magis diuturnum est, cum perpetuo duret, corporalem autem certis dumtaxat temporibus observetur.

VI. Hæc omnia tibi dabo. Matth. 4. Potest Lobner Biblioth. Tom. VII.

In primis dici hæc verba: *Tibi dabo*; non immerito a quibusdam magneti comparari, juxta illud Poetæ: Cuncta trahunt ad se magnetes aurea, sicut ad se magnetes ferrea cuncta trahunt. Ostendatur autem potest, quam diversa sint promissa Mundi, & Dei, Nam 1. Promissa mundi sunt fallia, Del vera & solida. 2. Illa sunt noxia, quia qui ea vult capere, debet cadere a gratia Dei, ab hereditate, & gloria caelestis in infernum; illa utilissima, utpote ad æternam felicitatem juventia. 3. Illa modica, quia non nisi minima terræ particula; hæc ingentia, & Datore digna. 4. Illa incerta, & fallacia; hæc certa, & infallibilia: quæ omnia facile possunt fusius amplificari ex tit. Deus, & tit. Mundus. Vide etiam Thom. Kemp. l. 3. c. 3. & Fabrum in hæc Dom. conc. 2.

VII. Ex occasione thematis: *Cum jejunasset quadraginta diebus & noctibus, postea ejuravit*: Matth. c. 4. potest origo jejunii Quadragesimalis, causæ institutionis, & modus observandi indicari; de quo vide suo loco. Item Fabrum conc. 7. & in Silva them. 1.

VIII. Ex eodem themate potest ostendi, quid agendum sit tempore Quadragesimæ; nempe 1. Corpus castigandum pro jejuniis; hinc longiores preces ab Ecclesia instituuntur. 3. Passio Christi frequenter consideranda, quem in finem imagines eam representantes proponuntur. 4. Pœnitentia agenda, quam ob causam Psalmus *Miserere* cantatur aut recitatur. Vide Fabrum conc. 6. & in Silva Dom. 2. Quadr. them. 3.

IX. Ex occasione thematis: *Ductus est Jesus in desertum, ut tentaretur a diabolo*: possunt motiva ad certamen cum damone proponi, nempe 1. Exemplum Christi, velut Ducis. 2. Del præsentia & auxilium. 3. Dæmoni superbia, & imbecillitas. 4. Coronæ victoribus promissa præstantia; de quo vide tit. tentatio, & Fabrum conc. 1.

X. Ex eodem themate possunt ostendi conditiones ad milites Christianos requisitæ, nempe 1. Ut parent se & arment ad prælium. 2. Ut invocent Del auxilium. 3. Ut dæmoni tentanti fortiter se opponant. 4. Ut partem victoriam Deo adscribant; de quo vide cit. tit. & Fabrum.

XI. Ex occasione thematis: *Cum jejunasset 40. diebus, & noctibus, postea ejuravit*: potest explicari varium jejunium, scilicet. 1. Naturale. 2. Philosophicum. 3. Ecclesiasticum. 4. Magnum, & generale, quo a peccatis abstinetur, quod propriae ob necessitatem, & utilitatem specialiter commendandum est, uti suo loco videre est.

XII. Ex eodem themate potest jejunii utilitas per sententiam Siraclidis c. 37. commendari, dum ait: *Qui abstinens est, adjiciet vitam*, scilicet naturalem corporis, spirituales animæ, gratiæ, & gloriæ, quæ facile ex nostris notatis & ex Aloe P. Drexlii probari possunt.

PRO DOMINICA II. QUADRAGESIMÆ.

I. **A**ssumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem. Matth. 17. Potest ostendi, cur

cur hos tres Discipulos Christus hic in montem Thabor, & postea in montem Oliveti tempore Passionis assumperit; nimirum ut ostenderet inprimis, quos magis diligeret, & an socios laborum, & gaudiorum assumere cuperet, nempe eos, qui in fide (quos Petrus denotat,) spe & fiducia (quos Jacobus representat,) & in caritate (quorum Joannes figura est,) excellunt. Deinde ut ostenderet, Discipulos suos, sicut Socii gaudiorum sunt, ita & passionem socios esse debere. Excitandi ergo Auditor s, ut iidem virtutibus studeant, si pariter dilecti Discipuli esse velint.

II. *Duxit illos in montem excelsum.* Matth. 17. Offendi potest causa, cur Christus gloriam suam in monte Apollolis ostenderit, nimirum ut indicaret, non posse ad gloriam Dei videri perveniri, nisi prius multae difficultates & labores, & tribulationes perferantur: cum decretum sit, quod per multas tribulationes oporteat introire in Regnum Dei. Ostendatur ergo, quam libenter hunc montem scandere debeant, cum securi sint, quod ibi aeternum permanere liceat, & dicere: Bonum est nos hic esse. Vide tit. Beatitude, & Crux.

III. *Ei transfiguratus est ante eos.* Matth. 17. Offendi potest quanta sit pulchritudo, & amabilitas Dei, & 1. Demonstrari, quantopere pulchritudo corporalis haecenus rapuerit, & etiamnum rapiat in sui amore humana corda, id quod per exempla probari potest, & dista; de quibus vide tit. Forma. 2. Iofferi potest, quanto majores vires habitura sit infinita pulchritudo Dei, quae per totam aeternitatem occupavit, & satiabit omnes Sanctos: uti etiam Salomon Sap. 13. indicavit, dicens: Quorum si specie &c. Concludatur ergo: Si Jacobo olim Rachel omnes annos in labore consumptos breves fecit, & jucundos Geor. 19. quanto magis feves omnes labores & tribulationes factura sit pulcherrima Delitas per totam aeternitatem videnda, & amanda. Vide tit. Beatitude.

IV. *Bonum est nos hic esse.* Matth. 17. Ostendatur aeterna felicitatis magnitudo ex quinque fontibus, ex quibus emanat, quos vide tit. Beatitude §. 11. n. 7. Item Fabrum conc. 7.

V. *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui.* Matth. 17. Offendi potest, quantum, & quam optabile sit hoc elogium; si enim Aulici tam beatos se existimant, si a Principe, homine fragili, Inferno, ejusdem naturae, cujus favor vanus, inconstans, & noxius potius, quam utilis est, specialiter diligantur, quanto plurius estimandum erit, ioter intimos Dei tam potentis, & sapientis amicos numerari; an non ergo quisvis alloquetur socios suos iis verbis, quibus olim Aulici Theodosii, teste S. Augustino lib. 8. Confess. c. 6. se allocuti sunt: Dic, quare te, omnibus nostris laboribus quo ambimus pervenire; quid querimus? cujus rei causa militamus? majorem poterit esse spes nostra in palatio, quam ut amici Imperatoris simus? & ibi quid non fragile, plenumque periculum? & per quae pericula pervenitur ad grandis periculum; & quamdiu illud erit? amicus autem Dei, si voluero, ecce sum. Vide tit. Amicitia.

VI. *Nemini dixeritis visum hanc.* Matth. 17. Potest ostendi, cur Christus tantopere sua opera celari voluerit, scilicet, ut suo exemplo doceret, quantopere vana gloria fugienda sit, utpote quae opera nostra Deo inipida, nobis inania, proximo infustructiosa facit, cum nullam illis Deus benedictionem largiatur. Vide tit. Vana gloria.

VII. Ex occasione thematis: *Transfiguratus est ante eos.* Matth. 17. potest ostendi, quomodo etiam quisvis peccator in alium hominem transfigurari possit & debeat, si scilicet 1. Vestimenta animae fiant alba sicut nix per poenitentiam. 2. Si resplendant facies ejus sicut Sol per novae vitae meliora exempla. 3. Si ascendat montem perfectionis Christianae, & superet omnes difficultates in ea assequenda occurrentes. 4. Si assumat secum fidem, spem & charitatem per tres discipulos indicat; sic Deus de eoduct: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. Vide Fabrum in Silva them. 1.

VII. Ex occasione thematis: *Bonum est nos hic esse:* potest familiaritas cum Jesu commendari ex eo, quod ut Thomas Kemp. l. 2. c. 8. ait, esse cum Jesu dulcis sit Paradisus, quia cum illo adest omnis boni praesentia, omnis mali veri (id est, peccati) absentia, & universae indefinitae. Vide cit. c. & tit. Christus.

IX. Ex occasione thematis: *Hic est Filius meus dilectus:* ostendi potest, cur Christus tantopere fuerit dilectus a Deo Patre; nempe 1. Quia solam illius gloriam quaesivit. 2. Quia obediens illi fuit usque ad mortem. 3. Quia homines velut filios & imagines ipsius aeterni Patris ab interitu sempiterno vindicavit. Unde Auditores ad imitationem harum virtutum excitentur, si quidem dilecti ejusdem Patris filii esse velint. Vide tit. Intentio, Obedientia, Zelus.

X. Ex occasione thematis: *Transfiguratus est ante eos:* poterit ex eo, quod S. Lucas dixit: Facta est, dum oraret, species vultus ejus altera: ostendi orationem esse optimum medium ad transfigurandum & immutandum hominem; juxta S. Augustinum dicentem: Recte novit vivere, qui recte novit orare. Quia per orationem illustratur intellectus, movetur, & accenditur voluptas, & passiones demorantur. De quibus effectibus, vide Fabrum conc. 9. lit. B.

XI. Ex occasione thematis: *Duxit illos in montem ex elsum seorsum:* ostendi possunt causae, cur eos in montem duxerit Christus; nempe 1. Ut doceret vim orationis, & orandi modum. 2. Ut doceret, non sine labore beatitudinem obtineri posse. 3. Ut doceret, beatitudinem non in hac vita, velut miseriarum valle, querendam esse. Vide Fabrum conc. 10. lit. D.

XII. Ex eodem themate ostendi potest qualitas bonorum caelestium, videlicet quod 1. Sint vera ac solida. 2. Pura & sincera. 3. Secura, & stabilia. 4. Perfecta, & completa. 5. Facili pretio comparabilia. Quae omnia fusius explicata videri possunt apud Fabrum conc. 2.

PRO DOMINICA III. QUADRA-
GESIMÆ.

I. *Erat Jesus ejiciens demonium, & illud erat mutum.* Luc. 11. Dicitur potest Concionator, quæstionem interdum a nonnullis moveri, ubi demonium mutum maxime dominatur: & recte responderi, in templis id maxime dominari; ibi namque in cathedra (dum Concionatores ob temtum Auditorum veritatem dicere verentur,) in Confessionalibus (dum peccatores peccata sua fucere, & integre confiteri erubescunt,) in subtelis (dum ora ad orationem aperienda occultit demon) mutum demonium dominatur; unde dicat, se hoc demonium ejectionem, & 1. Offensurum, quare Auditores libenter pati dabant dici veritatem. 2. Cur sincere explicare debeant peccata sua in confessione. 3. Cur serio orationem peragere debeant; pro qua materia vide tit. Confessio, tit. Veritas, & tit. Oratio.

II. *Erat illud erat mutum.* Luc. 11. Potest narrari, quod aliquando demon ipse salsus sit, tres esse demones, qui plurimum homines ad infernum pertrahant, quorum primus vocatur *claudens*, ut scilicet ante peccatum committendum non meminerit Dei, novissimum, aut aliorum mediorem a peccato absterrentium, atque adeo non horreat illud committere. Secundus vocatur *claudens* er, ne, ubi peccatum commissum est, illud rite confiteatur. Tertius *claudens* *hursus* appetatus conatur efficere, ne resiliant male ablata, & sic ipsa quoque peccata non remitti faciat. Ex his tamen tribus demonibus se tantum hodie medium ejectionem, atque adeo primum causas propositurum, & fraudes, per quas claudit os; deinde vero eandem solide relaturum; de quo vide tit. Confessio, §. 11. n. 9.

III. *Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quæ possidet.* Luc. 11. Potest offendi, quomodo amor aut timor Dei sit talis fortis armatus, efficacique, ut neque cupiditas ardens, neque timiditas jacens, seu timor tribulationum pacem animæ perturbare possint, quamque adeo sollicite Auditores curare debeant, ut hunc seu amorem, seu timorem æria cordis fidei adjuvant; de quo vide tit. Charitas, & Timor Dei.

IV. *Revertar in domum meam.* Luc. 11. Dicitur Concionator id, quod de immundo spiritu in hoc Evangelio scribitur, plerumque etiam immundis hominibus contingere; nam & hos exire per peccatum a domo paterna, per loca iniqua voluptatum ambulare, sed non invenire requiem, cum nulla res creata sapare possit animum Dei capacem; id quod suffragari potest ex tit. Charitas, & tit. Conspiciencia. Sequendum proin, sed in meliori sensu, devertit immundi Spiritus, & dicendum: Revertar in domum meam ad Patrem per terram penitentiam, & ibi quæram requiem, quam fors in rebus creatis frustra quaerivi. Quæ amplificari possunt per similitudinem columbe & Noe ex arca dimissa Genes. 8. & Filii prodigi ad Patrem redeuntis. Luc. 15. Vide tit. Penitentia.

V. *Et sunt novissima hominis illius: peiora prioribus.* Luc. 11. Possunt damna mala, & inveterata consuetudinis demonstrari, & ostendi, quomodo posteriora talis hominis fiant peiora prioribus, quoad reatus gravitatem, quoad pœnæ acerbicatem, & quoad emendationis difficultatem; de quo vide tit. Consuetudo §. 3. & 8. & Fabrum conc. 10. lit. L.

VI. *Beatus venter, qui te portavit.* Luc. 11. Dicitur potest Concionator id, quod in hodierno Evangelio contigit, etiam hodie quotidie contingere; dum enim alium honoribus, alium divitiis, alium voluptatibus affluere homines vident, & ipsi pariter exclamant: Beatus venter, qui te portavit: Sed Christum eos corrigere dicendo: Quinimo beati, qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud: hi enim possident Deum, & in ipso omnia alia. Unde ostendatur 1. Quam falso illi beatos putent homines honoratos, divites &c. 2. Quantum verius beati dicantur, qui, uti verbum Dei monet, Deum amant & possident, quamque adeo vere dixerit Psalmista: Beatum dixerunt populum &c. Vide tit. Honor, Divitiæ, Voluptas & tit. Dens.

VII. Ex occasione thematis: *Cum venerit, invenit eam seopis mundatam:* Luc. 11. possunt damna rara confessionis, & frequentis eomode explicari, nempe 1. Quia ubi rara confessio est, ibi multæ sordes reperiuntur, & e contra. 2. Quia multa demoni machinationes inveniuntur, & vicissim. 3. Quia facilis lapsus ad graviora. 4. Quia difficilis sit confessio. Vide Fabrum in Sylva nova.

VIII. Ex occasione thematis: *Erat Jesus ejiciens demonium, & ipsum erat mutum:* potest offendi, quodnam sit illud demonium mutum, scilicet 1. Quod impedit, ne veritas, ubi oportet, dicatur. 2. Quod impedit, ne oratio debito tempore fiat. 3. Quod impedit, ne peccata in confessione rite aperiantur. Simulque ostendatur, quomodo expelli debeant hæc demonia. Vide tit. Oratio, Confessio, Mendacium.

IX. Ex eodem themate dici potest, Christum quidem olim ejecisse demonium mutum, sed hodie magis garrulum demonium ejiciendum. 1. Quod incitat ad garrulandum in templo. 2. Quod incitat ad detrahendum aut murmurandum in colloquio. 3. Quod incitat ad impatientia verba, aut blasphemandum in adversitate, vel persecutione. Quæ omnia cur, & quomodo ejicienda sit, demonstrantur. Vide tit. Lingua, Taciturnitas, Patientia, Blasphemia.

X. Ex eodem themate potest offendi quomodo ejiciendum sit demonium garrulum; scilicet ori appendendo: seram parvulam rotula litteralibus constantem; quæ non aperiri queat, nisi quando tria hæc verba, quæ olim Monachus quidam januæ appendit, necessitas, utilitas, charitas, prodeant; de quo vide tit. Taciturnitas & Lingua.

XI. Ex occasione thematis: *Quinimo beati, qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud:* potest dici, quod mundani, quando vident aliquem divitiis, honoribus, & voluptatibus affluentem, dicere soleant: Beatus venter,

qui te portavit &c. Sed Christus hos omnes corrigat dicendo, potius beatos esse, qui voluntatem Dei perfecte implent, hos enim veras divitias, honores, & voluptates possidere; id quod fufius probandum ex titulis Divitiarum. Honor. Voluptates. Religio.

XII. Ex occasione thematis: *sunt novissima hominis illius peiora prioribus*: potest status hominis lamam confecturam habentis cum Pharaone Aegyptiaco comparari; & primo quidem offendi, quomodo impediat animam suam, ne Deo debitum cultum exhibeat, deinde vero eam sugere volentem persequatur, & tandem in mari rubro Passionis, & Sanguinis Christi submergatur; pro qua conceptu vide tit. Confecturam, & Fabrum conc. 8. lit. B.

PRO DOMINICA IV. QUADRA- GESIMÆ.

I. **E**T sequabatur eum multitudo magna. Jo. 6. Ostendatur, quare Christiani multo magis sequi debeant Christum, quam Judæi, nempe ob tres causas. 1. Quia non morbos tantum corporales eorum sanavit, sed etiam spirituales, auferendo peccatum originale. 2. Quia pane longe nobiliori SS. Eucharistiam coepavit, in quo non vultum sed plurima miracula ostendit. 3. Quia verbum Dei etiam modo longe excellentiori proponit, scilicet non ex lege scripta, & dura, sed lege gratie, & suavi desumptum, & ad summam perfectionem perducens. Ostendatur proinde ulterius, quomodo Christum sequi debeant, scilicet magnam de ipso affirmationem concipiendo, magna cum fiducia ad illum confugiendo, & doctrinam ipsius avidè audiendo, & praticando. Vide tit. Christus.

II. *Hoc autem dicebat tentans eum.* Joann. 6. Potest dici, merito dubitari posse, quomodo S. Jacobus cap. 1. dicere cum veritate potuerit, quod Deus neminem tentet, cum tamen hic expresse dicatur, Philippum tentasse; sed respondendum esse, quod S. Jacobus de tentatione loquatur, prout significat impulsus ad malum. Evangelium autem de tentatione, prout idem est, ac probatio, seu investigatio interiorum dispositionum hominis, locum sit, & hoc modo Deum variis modis probare solere. 1. Per penuriam permissionem, ut probet fiduciam nostram. 2. Per ariditatis, & desolationis immisionem, ut probet devotionem nostram, an solida sit. 3. Per tribulationes immisas, ut probet patientiam nostram. 4. Per tentationem ad peccati permissionem, ut probet amorem nostrum. Excitentur ergo Auditores, ut probationes istas fortiter sustineant, memores doctrinam S. Jacobi. I. Omne gaudium &c. simulque modus, quo probationem quamvis ex supra dictis sustinere fructuose debeant, ostendatur. Vide tit. Oratio, & Spes, & tit. Tentatio, & tit. Consolatio.

III. *Facite illis discumbere.* Joann. 6. Ostendi potest, quanto desiderio, & preparatione ad panem Eucharisticum preparare nos debeamus, quantaque majori reverentia, & aviditate sapius eum sumere. 1. Quia mirabiliori

modo producitur, & multo plura fragmenta remanet. 2. Quia multo perfectius satiat, & nutrit, nempe quoad ipsam etiam animam. 3. Quia multo majori cum charitate a Christo offertur, & faciliori modo haberi potest. Excitentur ergo Auditores, ut promptè accedant ad locum, ubi Christus per suos ministros hunc panem distribuit, & cum modestia discumbat, & de manu Sacerdotis illum accipiant. Vide tit. Eucharistia.

IV. *Colligite, quæ superaverunt, fragmenta.* Joann. 16. Narrari potest, quod de Monacho quodam in Speculo magno Exempli scribitur, quod scilicet, cum micæ in mensa juxta regulam suo tempore colligere neglexisset, & postea signo finitæ mensæ dato eas cito in volam manus abscondisset, ut eas Superiori ostenderet, & poenitentiam peteret, Superior, dum manum Monachus aperuisset, in miras visiones micæ conversas videret. Subinferat hoc miraculum quemvis sperare posse, si fragmenta varia diligenter colligat. 1. De Eucharistico pane, nimirum reminiscendo per totum diem accepti beneficii, atque per hanc memoriam ad gratias referendas, ad decentiam morum majorem, templique frequentandam se excitando. 2. De pane Verbi divini unam, alteramve doctrinam sibi serio applicando, frequenter ruminando, & in opus deducendo. 3. De pane naturali, diligenter reliquias colligendo, & pauperibus distribuendo; quæ omnia quomodo in unione celestis convertantur, facile ostendi potest ex dictis tit. Eucharistia, tit. Verbum Dei, & tit. Misericordia.

V. *Collegerunt ergo, & impleverunt duodecim cubinos fragmentorum.* Joann. 6. Ostendi potest, quomodo Deus a liberalitate hominum superari se non patiatur, atque adeo quanta cum fiducia pauperibus elemosyna, & alia misericordia sit distribuenda, quem in hoc historia de Monasterio per duos Fratres. *Dante, & deditis vobis*: ditato, uti in Spec. Exempli. legere est, peraposte narrabitur. Vide etiam tit. Liberalitas & Misericordia copiosam materiam.

VI. *Acceptis ergo Jesus panes, & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus.* Joann. 6. Potest tum per Christi exemplum, per discumbentium ordiorem, & modestiam ostendi modus pie, & Christiane ad mensam accumbendi. Vide tit. Oratio. Gratitudo. Modestia.

VII. Ex occasione thematis: *Acceptis ergo Jesus panes, & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus*: Joann. cap. 6. proponi possunt causæ, cur frequenter communicandum sit; nempe 1. Beneficium maximum Institutionis hujus Sacramenti. 2. Summa nostra indigentia. 3. Summus noster fructus: de quibus vide tit. Eucharistia & tit. Communio, & Fabrum in Silva them. 1.

VIII. Ex eodem themate potest probari, quod Eucharistia sit optimum medium ad varias tentationes superandas, juxta illud Davidis Psal. 115. Paraui in conspectu meo mensam adversus eos, qui tribulant nos, precipue tribulationem carnis, persecutionem, & mori

& mortis; de quibus vide tit. Eucharistia, & Communio.

IX. Ex occasione thematicis: *Facies illas discernere* offendatur, quid requiratur ad dignam sumptionem, scilicet probatio, quæ in quatuor capitulis consistit. 1. In fide viva. 2. In feria poenitentia. 3. In reverentia exteriori. 4. In profundissima humilitate. Vel restitui. 1. In debita præparatione. 2. Devota sumptione. 3. Affectuosa gratiarum actione; de quibus vide tit. cit.

X. Ex occasione ejusdem thematicis potest ostendi, quoties permittenda sit communio. 1. Sacerdotibus. 2. Religiosis, maxime feminis. 3. Laicis, maxime conjugatis. 4. Adolescentibus; simulque salutaria præcepta circa frequentiam hanc suggerantur, maxime quomodo sopplere possunt hanc frequentiam. Vide tit. cit.

XI. Ex occasione thematicis: *Distribuit discernentibus, quantum volebant* ostendi potest, quod multi, quoties volunt, ad communionem accedant, & tamen optatum fructum & saturitatem non reportent, idque contingat. 1. Ex defectu debite intentionis. 2. Ex defectu legitime dispositionis. 3. Ex defectu legitime collectionis; de quibus vide tit. Eucharistia.

XII. Ex eodem thematico incitari possunt Auditores ad spirituales communionem frequenter peragendam, eumque in finem explicari. 1. Quid sit. 2. Quando fructus afferat. 3. Quæ privilegia habeat præ reali communione, scilicet, quod a vana gloria sit libera; quod brevis sit, atque ideo majori fervore peragi possit; quod sæpius in die repeti queat. Vide nos.

PRO DOMINICA PASSIONIS.

I. *Vexilla Regis prodeunt, fulget crucis my-
sterium.* Eccl. in Hymno. Dici potest, S. Leonem ferm. 9. de Quadrag. sic ordiri: In omnibus, dilectissimi, solemnitatibus Christianis non ignoramus, Paschalem Sacramentum esse præcipuum, cui condigne, & congrue suscipiendo totius goldem nos temporis instituta reformant, sed doctrinam nostram præsentem vel maxime dies exigunt, quos illi subtilissimè divinæ misericordie Sacramento sci- mus esse contiguos; id ille, & per illum hodie Ecclesia. Quia vero non omnes sciunt hunc modum, ideo in hac concione docebitur. Narratur ergo brevitè, quod in Speculo Exempli. V. Passio ex. 6. legitur de peregrino, transeunte die Venens sancto silvam, & videute omnes aviculas duabus alis arbori adherentes velut mortuas, quæ tamen a transeunte in Paschate omnes latæ, & hilares sint visæ. Simili ergo modo, dicat Concionator, omnes Christianos duabus alis, id est, affectu, & effectui, arbori crucis adherere debere, id est meditando assidue passionem, varioque affectu eliciendo, & cum Christo libenter sufferendo tribulationes occurrentes. Vide tit. passio Christi.

II. *Quis ex vobis argueret me de peccato?* Joann. 8. Ostendi potest, quis sit optimus motus fe contra calumnias, & murmurationes *Laburr Biblioth. Tom. VII.*

hominom defendendi, scilicet, si quis in officio suo ita se gerat, ut dicere possit: Quis arguet me &c. uode præcipue hæc verba usurpanda a Pastoribus, Judicibus, Concionatoribus, Patribus familiis &c. Vide tituli, Dilectio Proximi. parag. 3. num. 52. & 58. & tituli. Exemplum.

III. *Si veritatem dico vobis, quare non creditis mihi?* Joann. 8. Ostendi potest causa, cur veritatem dicenti non credatur; nempe quia velut speculum exhibet turpitudinem, & quia a nobis concupiscentias nostras velut radices malorum erueri constur; & tandem quia convincit nos ob crimina nostra. Declaretur ergo, quomodo ob has, & similes causas potius libenter veritatem dicenti credere Auditores debeant, ut remedium adhibere possint. Vide tit. Veritas.

IV. *Nonne bene dicimus, quia Samaritanus es tu?* Joann. 8. Potest vitium iudicii temerarii dissuaderi, & 1. Ostendi, quid sit, & quæ ejus indicia. 2. Quam commune sit vitium. 3. Quam notium. 4. Quibus mediis cavendum; de quibus omnibus vide tit. Iudicium temerarium.

V. *Tulerunt ergo lapides in eum.* Joann. 8. Ostendi potest, quomodo & cur humana iudicia spernenda sint, nimirum 1. Quia impossibile est omnibus placere. 2. Quia vanum est, ea timere, cum ob ea homo, nec melior, nec deterior sit. 3. Quia noxium est, ad ea attendere, cum omnia inordinata debeat facere, qui hæc iudicia attendit, uti Polycletus Pistor ostendit, qui, cum imaginem a se eleganter pictam iusta cuiusque præteritis sensum correxisset, turpissimum fecit. Vide tit. cit. Iudic. temer.

VI. *Ero similis vobis mendax.* Joan. 8. Potest natura, seditas, & damna mendacii demonstrari, & unum, vel alterum medium ad illud vitandum proponi; de quo vide tit. Mendacium.

VII. Ex occasione thematicis: *Abraham Pater vester exultavit, ut videret diem.* Joann. 8. ostendi potest, cur Ecclesia nobis his diebus memoriam Passionis reficere, videlicet 1. Quia memoria hæc est Christo valde grata, uti non semel revelavit. 2. Quia est nobis valde utilis ad varias virtutes exercendas, præcipue patientiam in tribulationibus. 3. Quia illa gratitudinem pro beneficio passionis exigit. Vide tit. Passio Christi; simulque ostendi, quomodo hæc memoria reficienda sit, scilicet per affectuosam meditationem, per dolorosam compassionem, per ferventem gratiarum actionem.

VIII. Ex occasione thematicis: *Ego non quero gloriam meam, est qui querat?* ostendatur 1. Quare vana gloria fugienda sit, nempe quia vana, falsa, noxia Deo & nobis est. 2. Quomodo, si nos eam fugiamus, Deus illam quærat, satiendo, ut magis honorificemur a Deo & hominibus, uti ex vitis Sacerdotum passim colligitur.

IX. Ex occasione thematicis: *Ipse autem abscondit se?* ostendi 1. potest, quod & contra nos homines sæpe tollant lapides iudiciorum, detractionum, persecutionum. 2. Quomodo

contra tales lapides defendere nos debeamus, scilicet scuto taciturnitatis, humilitatis & patientiæ: de quibus vide tit. eundem.

X. Ex occasione thematici ejusdem offendi potest, quam grave sit vitium blasphemæ, & quomodo Magistratus, & quilibet audiens eos, lapides tollere, id est, corrigere, & punire debeat blasphemantes; de quo vide tit. Blasphemia.

XI. Ex occasione thematici: *Ero similis vocis mendax*: potest offendi, quantopere mendacium hominem dedecet, live consideretur ut filius Dei, live ut Christianus, live ut homo ad societatem natus, live ut ingenuus, & liber, live ut vir, de quo dicitur: *Ein Mann, ein Mann, ein Wort*; live ut Germanus, cui propria creditur veracitas, quæ omnia facile amplius deduci possunt.

XII. Ex occasione ejusdem thematici offendi potest, quoniam sint mendaces occulti, id est, qui nolunt videri mendaces, & tamen sunt mendaces quam maxime. Nimirum 1. falsi & tepidi Christiani, qui fidem habent sine operibus. 2. Falsi amici, qui amicitiam ore, inimicitiam opere profertur. 3. Falsi Sacerdotes & Religiosi, qui habitu clericum, factis secularium præferunt. 4. Hypocritæ, qui exterius sanctitatem, intus malitiam monstrant; quæ omnia facile ex propriis titulis dilatari & probari possunt.

PRO DOMINICA PALMARUM.

I. *Alii autem cadebant ramos de arboribus.* Matth. 21. Offendi potest, quomodo Christo ad nos per communionem Paschalem introducendo cum palmis obviare debeamus, superando nempe difficultates, quæ in tribus partibus Sacramenti poenitentiae obeundis sentiuntur a plerisque: in contritione scilicet, confessione, & satisfactione, maxime si restitutio facienda, aut consuetudo deferenda sit; quæ de materia vide tit. Confessio.

II. Ex eodem thematico offendi potest, multos quidem comitari processionem Palmarum, palmam in manibus gestantes, sed optimam Deoque gratissimam, & ipsi portanti utilissimam palmam esse victoriam sui ipsius, maxime in illo vitio, quod adhuc maxime infestat; quæ omnia facile ex iis, quæ tit. Mortificatio §. 12. num. 8 & 9. dicta sunt, probari possunt.

III. *Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus.* Matth. 21. Potest dici, quod Christus ideo hæc verba describi voluerit, ut nos quoque ad imitationem mansuetudinis in passione, & tribulatione nostra incitaret, scque cuivis proximo de nobis dici possit: Ecce frater tuus venit tibi mansuetus. Probetur ergo; quam perfecte Christus mansuetudinem in passione sua docuerit, & quomodo quisque Christianus eum imitari debeat. Vide tit. Mansuetudo.

IV. *Plurima autem turba straverunt vestimenta sua in via.* Matth. 21. Potest offendi, quomodo Christus per communionem Paschalem introduci in animam debeat; scilicet cadendo ramos de arboribus, id est, vincendo nos in confessione seria præmittenda: sternendo

do vestimenta in via, id est, varias virtutes fidei, spei, charitatis, humilitatis, religionis, exercendo, clamando Benedixit, qui venit, id est, in varias laudes Christi, & adhauc petitiones erumpendo. Vide tit. Eucharistia.

V. *Hosanna Filio David.* Matth. 21. Potest inconflantia Mundi offendi, quod hodie Christum tam solemniiter introducat in urbem, & paulo post tam ignominiose educat in mortem. Demonstretur ergo, hoc idem omnibus Mundi amatoribus fieri, idque ex iis, quæ tit. Mundi dicta sunt, probetur.

VI. *Adaxerunt asinam, & pullum.* Matth. 21. Offendi potest, cur Christus Jerusalem ingressus super asinam federe voluerit, scilicet ut indicaret, neminem Jerusalem caelestem ingressurum, nisi qui super asinam, id est, corpus suum federet, illudque in camo & freno per mortificationem confringeret, & ut asinum traheret, illaque tria ab Ecclesiastico c. 33. indicata: Cibaria, & virga, & onus asino: erga ipsum observaret. Offendatur ergo, quomodo hæc in praxi observanda sint. Vide tit. Abstinencia. Mortificatio.

VII. Ex occasione thematici: *Alii autem cadebant ramos de arboribus*: Matth. c. 21. offendi potest, quod optimi rami palmarum Christoque gratissimi sint concupiscentia, & occasiones peccandi abscissa, maxime concupiscentia carnis, oculorum & superbæ; item malorum sociorum: ad quem finem varia media offerenda; de quo vide tit. eit.

VIII. Ex eodem thematico offendi potest, quod rami omnium gratissimi sint, qui de arbore crucis absconduntur, id est, tribulationes patienter toleratæ, maxime dolores in corpore, contemptus in fama, & desolationes in anima occurrentes; de quibus vide tit. Patientia.

IX. Ex occasione thematici ejusdem offendi potest, quomodo rami palmæ prædici debeant in difficultatibus circa confessionem, communionem, & emendationem vitæ occurrentibus, quæ omnes facile considerandi occurrunt.

X. Ex occasione thematici *t Dominus his opus habet*: offendi potest, quid Christus hac hebdomada exigit a nobis, scilicet 1. Majorem collectionem, & dispositionem curarum secularium. 2. Majorem devotionem in templo, & precibus frequentandis. 3. Majorem mortificationem in poenitentiae operibus suscipiendis. 4. Majorem compassionem in Christi cruciatibus considerandis, & fructuose sibi applicandis. Vide tit. Passio Christi. Item Fabrum conc. 3.

XI. Ex occasione thematici: *Straverunt vestimenta sua in via*: offendi potest, quomodo virtutes varias, quæ sunt ornamenta, & vestimenta animæ, sublevere debeant Auditores, nempe fidem, spem, charitatem, humilitatem, obedientiam, & similes, quæ proin, quomodo tempore communionis exerceri possint, susus offendendum.

XII. Ex occasione thematici: *Benedixit, qui venit in nomine Domini*: offendi potest, quam multi tempore communionis dicant: Benedixit, qui venit in nomine Domini, & mox eum

eum deferant. Uti 1. ii, qui post Corpus Christi acceptum mox recedunt sine gratiarum actione, & colloquio cum Christo. 2. Qui post Confessionem peractam mox ad antiqua vitia revertuntur. 3. Qui multa proposita, & serventia desideria emendationis concipiunt, & statim iterum derelinquunt; quæ omnia facile gradatim demonstrari possunt.

PRO FERIA V. CÆNÆ DOMINI.

E T

Die Veneris Sancto de Domini Passione.

I. **C**hristo igitur passo, & vos eadem cogitatione armamini. Potest Passio Christi Myrothecio spirituali comparari, & ostendi, quod varia mysteria sint quasi diversæ capsulæ præstantissimo balsamo repleta ad varios afflicto homines, præsertim variis angoribus, contemptibus, morbis, indigentibus, persecutionibus, timore mortis, angustias. Pro quo materia vide tit. Passio. §. 12. n. 2. & in Instr. 7. fol. 373. totam concionem.

II. *Accepto corpore Joseph, involuit illud fudone munda, & posuit illud in monumento suo novo.* Matth. 27. potest ostendi, quomodo Auditores Christo sepulchrum longe gratius erigere queant, si cor suum Christo offerant, & in eo mysteria passionis per continuam illorum recordationem expendant, & lumina variorum affectuum, puta doloris, compassionis, fiducie, amoris, gratitudinis, imitationis accendant. Unde occasio datur posteriora mysteria explicandi, & alius inde elici solito eoumendarum.

III. *Jam hyems transiit, imber abiit & recessit, flores apparuerunt in terra nostra.* Cant. 2. Potest ostendi 1. quod hyems passionis, & imber effusi sanguinis transierit, enomerando & exaggerando posteriora mysteria passionis, & varias sanguinis effusiones. 2. Ostendi potest, quod jam flores apparere debeant in terra nostra, id est, varii actus virtutum, ad quas Passio Christi specialiter nos excitat, elici, quorum aliquos c. tit. Passio §. 12. n. 3. indicatos videre est.

IV. *Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi.* Ps. Potest magnitudo beneficii Redemptionis demonstrari, eumque in finem historia de Andro servo Romano ipsam leoni eripiente, & ab hoc postea vicissim contra alios leones in Amphitheatro defenso, narrari; sicque concio in duas partes dividi; in quarum prima ostendatur, quam acutam spinam peccati humani genus per Adamum contraxerit, & quanto cum labore, & difficultate Christus per Passionem suam (cujus posteriora mysteria recensentur,) eandem extraxerit. In secunda parte ostendatur, quid vicissim humanum genus debeat Christo, & quomodo cum contra peccata velut alios leones defendere, & in antro cordis ei habitationem concedere debeat; ubi pulchre antitbeses inter beneficium Christi, & obligationem hominis in occasione peccandi constituti sibi possunt. Vide cit. tit. Passio.

V. *Respice in testamentum tuum.* Psal. 73. Potest testamentum Christi in cruce testam, sanguine suo subscriptum, & tribus clavibus velut sigillo munitum, aperiri, & quid cuiusque fortis hominum relinquit indicari, ubi tria præstanda erunt. 1. Certum mysterium proponendum. v. g. Sudor in agonia effusus, & quam gravis illa afflictio fuerit, quamque adeo pretiosum sit donum, ostendendum. 2. Cur torti hominum conveniat, & quam apie ei relicta sit a Christo, demonstrandum erit. 3. Quomodo hoc donum a Christo relatum pro honore, & solatio Christi, & propria salute quisque applicare debeat, indicandum erit; pro quo vide iterum cit. tit. Passio. & Instr. 7. f. 39. n. 6.

VI. *Humilitatis semetipsum. solum obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.* Philip. 2. Potest dici, quod vere S. Aug. tr. 119. in Joan. dixerit: *Crux Christi non tantum est letulum morientis, sed etiam Cathedra docentis*; numquam enim perfectius virtutes, quam in cruce, docuit, præsertim humilitatem, obedientiam & patientiam, quæ proin tres virtutes sumus explicentur, ostendendum, 1. in quo consistat. 2. Quam perfecte Christus eas docuerit. 3. Quomodo eas imitari debeamus, & quem tructum inde reportaturi simus. Vide tit. Humilitas, Obedientia, Patientia, & tit. Passio.

VII. *Ex occasione thematici: Cepit lavare pedes Discipulorum.* Jo. 13. Possunt causæ hujus lotionis explicari, nimirum 1. ut ostenderet, animam prius per confessionem, aut contritionem lavandam, quam corpus Christi sumatur. 2. Ut exemplum humilitatis reliqueret. 3. Ut insinuaret, se sanguine suo peccata nostra abluturum; quæ omnia sumus explicata vide apud Fabrum conc. 1. & passim in libris Meditationum, unde & sequentia thematici non nisi breviter indicabuntur.

VIII. *Ex occasione thematici: Cum dilexisset suos, in finem dilexit eos.* possunt ostendi causæ institutionis; videlicet 1. ut esset memoriale passionis. 2. Juge sacrificium. 3. Pingue convivium; de quibus vide Fabr. concion. 2.

IX. *Ex eodem thematico possunt explicari circumstantiæ Institutionis & singularium rationes asserri, videlicet 1. cur sub duplici specie panis & vini instituerit. 2. Cur pridie quam pareretur. 3. Cur post agni Paschalis comestionem. 4. Cur nocturno tempore. 5. Cur in cœna. 6. Cur in concubulo grandi, & strato. 7. Cur tali ritu, panem in manus sumendo, gratias agendo, benedicens, frangendo, dando discipulis &c. 8. Cur sub tali verborum formula. Quæ omnia explicata vide apud Fabr. conc. 3. & 4.*

X. *Ex eodem thematico possunt explicari primariæ attributa, quæ elucet in hoc Sacramento, nimirum Potentia, Sapientia, Bonitas, Misericordia, & Justitia; de quibus vide Fabrum conc. 5.*

XI. *Ex eodem thematico explicari possunt primariæ virtutes, quas in Eucharistia instituta Christus ostendit, nimirum 1. Caritas. 2. Religio. 3. Humilitas. 4. Obedientia. 5. Patientia. 6. Constantia. 7. Fides; quæ passim apud Auctores in meditationibus explicantur.*

XII. Ex occasione thematis: *Exemplum dei vobis, ut, quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis* offendi potest, quod eodem ritu, quo Christus typicum agnum Paschalem fumpfit, agnum verum seu Corpus Christi sumere debeamus, videlicet 1. accendi renibus per continentiam. 2. Calceati per contemptum mundi. 3. Tenentes baculos per spem, & fiduciam. 4. Festinantes per ardens desiderium. 5. Integre per consumptionem physicam, & moralem specierum, ees in suum convertendo. Vide Fabrum conc. 6.

PRO FERIA VI. PARASCEVES.

I. **E**X occasione thematis: *Plangent cum planctu magne, quasi super unigenitum, & dolent super eum* 1. Zech. cap. 12. potest narrari historia de Nobili Angelo, qui cum Sarceno in die Parasceves per silvam transiens omnes aviculas expensis alii arbori admodum crucis adherentes vidit; simulque ostendi, quomodo Christiani nunc pariter duabus aliis affectibus gratitudinis, fiduciae, contritionis, amoris &c. & effectus, multa pro & cum ipso sustinendo, & abstinendo adherere debeant; quem conceptum vide in Instru. 7.

II. Ex occasione thematis: *Per multas tribulationes oportet introire in regnum Dei*: Ad. 24. ostendi potest, quod, cum periculosa itinera fuscipientes comites fideles ascendant, Auditores comites tres Christi; ut P. Balthasar Alvares Societatis Jesu Sacerdos vocabet) indigentem, dolorem, & contemptum eligere debeant, id quod in exemplo Christi monstrandum. Vide cit. Instr.

III. Ex occasione thematis: *Duxerunt eum, ut crucifigerent*; Matt. c. 27. potest spiritualis processio institui ad quinque loca praecipua passionis, videlicet 1. ad montem Oliveti. 2. Ad locum flagellationis. 3. Ad locum coronationis. 4. Ad locum bajulationis Crucis. 5. Ad montem Gelvaria, & in singulis brevis exhortatio haberi.

IV. Ex eodem themate potest spiritualis processio, ut in die Parasceves fieri solet, institui, & 1. Crux praeferrri, per cujus aspectum animentur eam sequentes. 2. Turba flagellantium sequi, qui inordinatum amorem velut sanguinem flagellis spiritualibus expellunt. 3. Subsequi turba crucigerorum crucem suarum tribulationum portantium. 4. Agmen claudere turba expansis brachiis orantium; quae omnia facile suscipi possunt.

V. Ex occasione thematis: *O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte, si est dolor similis dolori meo*. Thren. 1. potest tragedia spectanda exhiberi, in quo quinque actus constituent quinque praecipua mysteria passionis, videlicet agonia, flagellatio, coronatio, crucis bajulatio, crucifixio; & spectatores ad varios affectus eliciendos incitari.

VI. Ex occasione thematis: *Et factus est sudor ejus, sicut gutta sanguinis decurrentis in terram*. Luc. c. 22. possunt omnes Sanguinis Christi effusiones proponi, & per ees Auditores ad odio habendum, & persequendum peccatum incitari, sicut Elephantes sanguine con-

spetto ad furorem concitari solent. Possunt autem singulis effusionibus singula peccata mortalia opponi.

PRO RESURRECTIONE DOMINI.

I. **S**urrexit non est hic. Marc. 16. Persuaderi potest, ut Auditores cum Christo resurgere studeant; ideoque in prima parte ostendatur, in quo consistat vera resurrectio, scilicet in eo, quod anima iterum corpori inniatur, & non amplius dissolvatur; sic ergo & resurrectio spiritualis consistit in hoc, quod homo iterum Deo concilietur, & hac unio non amplius dissolvatur. 2. Quomodo hac resurrectio obtineri debeat, scilicet per gratiam Dei, & propriam virtutem seu cooperationem, quae omnia facile est us, quae tit. Penitentia, & tit. Resurrectio dicuntur, amplificari possunt.

II. Ex eodem themate ostendi potest, ex quibus indicibus colligi possit, quod aliquis vere cum Christo resurrexerit, nempe ex eo, quod quis quatuor dotes corporis gloriosi in anima spiritualiter possideat. Et 1. sit subtilis in difficultatibus omnibus, quae velut firmus muros emendationem impediunt, perumpendis. 2. Sit agilis ad omnia, quae sive ad cultum Dei, sive ad salutem propriam, charitatemque proximo exhibendam pertinent. 3. Sit clarus claritate boni exempli domesticis, & vicinis praebendi, in iis praecipue occasionebus, & materiis, in quibus scandalum praeberet. 4. Sit impassibilis in iis occasionebus, in quibus se habent iracundum, aut impatientem offenderat. In quem finem non parum conducit exemplum juvenis, qui, cum eidem ex terris peregrinis redeunt mulier impudica, cum qua prius sordem commercium habuerat, occurreret, dicitque: Ego sum illa &c. non me nosti? respondit: Ast ego non sum amplius ille. Vide tit. Penitentia, & tit. Exemplum.

III. Ex eodem themate potest Mundi vanitas ostendi, & pro fabella Peshalla narrari, quod cuidam Sacrifcano contigit, qui, cum pecunias suas in sacrario, ubi scripta erant haec verba: Hic jacet Christus sepultus: recondidisset, paulo post ablatas esse deprehendit, & hanc subscriptionem, priore deleta, substituit. Surrexit, non est hic. Ostendatur ergo per sententias S. Scripturae, SS. PP. & Exempla tum honorum, tum voluptuorum, tum divitiarum materialium vanitas, & ad spirituales honores, voluptates, & divitias querendas excitentur Auditores. Vide tit. Divitiae, Honor, Voluptas.

IV. *Quis revolvat nobis lapidem?* Marc. 16. Dici potest hoc esse potissimum fere impedimentum, quo homines impediuntur ab emendatione vitae, quod difficultatem in ea intervenientem horreat; hinc lib. de imitatione Christi c. 25. ait: Unum est, quod multos a profectu, & serventi emendatione retrahit, horror difficultatis, seu labor certaminis. Ostendatur ergo, quae media ad hanc emendationem edhibere debeant, scilicet magnum desiderium emendationis concipiendi: gratiam divinam

vinam per orationem crebro petendo, & tandem serio cooperando, & vim sibi in eis, quæ maxime infestant, vitis inferendo, eumque in finem varias personas, quæ a tali vitio facile abstinent imaginando, & quasi insultando sibi, ipsi dicere: Potuerunt isti & illæ, & tu non potueris? Vide tit. tit. Pœnitentia, & tit. Confortu.

V. *Ibi cum videbitis.* Marc. 19. Potest offendi, cur Christus tam variis personis post Resurrectionem suam apparuerit, nimirum ut non ipse solus gaudium Resurrectionis participaret, sed etiam illis communicaret. Simili ergo modo & eos, qui spiritualiter cum ipso resurrexerunt apparere variis personis debere: Matri suæ Ecclesiæ tamquam gloriose resurgens: Domesticis in species hortulani, qui zizania evellat, & virtutum flores producat: Amicis & vicinis per modum pacem appetant: Afflictis per modum hospitis favum mellis, id est consolationem, porrigentis: Ignorantibus per modum peregrini focios in Emmaus euntes infundentis: in Purgatorio constitutis per modum Redemptionis; quæ omnia facile ulterius amplificare possunt. Vide tit. Pœnitentia, & Zelus.

VI. *Præcedit vos in Galileam.* Marc. 16. Offendi potest quis sit optimus modus proximam ad frugem, seu victorium fugam, & virtutum amorem trahendi, nempe per exemplum. Deinde vero pariter demonstrari potest, quomodo hic modus ab istis, qui subditiis habent, usurpari præstare debeat. Vide tit. Exemplum.

VII. Ex occasione thematis: *Surrexistis, non est hic.* Marc. 16. Offendi potest, quomodo cum Christo vere resurgendum, scilicet 1. vere & non simulate vitam priorem detestando. 2. Apparendo Simoni seu Sacerdoti per legitimam confessionem. 3. Sumendo cibum Eucharistiæ per communionem, siquæ probando se vere surrexisset. Vide Fabrum in Dom. Resurr. n. 2.

VIII. Ex eodem themate potest triplex Resurrectionis proponi. 1. Phantastica, qualis fuit Samuelis a Pythonissa excitati. 2. Imperfecta seu hominis denuo morituri, qualis fuit Lazari. 3. Perfecta, & perpetua, qualis fuit Christi, qui non moritur amplius; quæ omnes tres Resurrectiones in sensu morali explicari possunt. Vide tit. Resurrectio.

IX. Ex occasione thematis: *Notis expræstetis* offendi potest, cur non timere debeamus, sed potius gaudere in hoc Festo juxta sensum Ecclesiæ dicentis: Hæc dies, quam fecit Dominus, exultemus, & lætemur in ea. 1. Quia Victoria generalis de triplici hoste, mundo, Damone, ac carne, reportata. 2. Quia devicta peccata, & velut Pharao cum exercitu suo in mari rubro demersa. 3. Quia mors quoque superata, juxta illud: O mors, ubi est victoria tua? Cor. 15. quæ fusius explicata vide apud Fabrum conc. 5.

X. Ex eodem themate offendi potest, cur hoc tempore assiduus ab Ecclesiâ Alleluja cantetur? nimirum quia idem significat, ac *laudate Deum*, propter beneficium Redemptionis, propter gaudium Resurrectionis, propter favorem multiplicis apparitionis. Quæ beneficia

paulo amplius demonstrari possunt, de quo vide Fabrum concion. 6.

XI. Ex occasione thematis: *Qui revolvat nobis lapidem?* possunt tres lapides à vera resurrectione impediendos indicari, de quibus Thomas Kemp. l. 3. c. 12. ait: Obstat in soluta consuetudo, sed meliori consuetudine devinctur: Remurmurabit caro, sed fervore spiritus franabitur: Inligabit & exacerbat te serpens antiquus, sed oratione fugabitur: insuper & labore utili aditus el magnum obstruatur. Vide tit. Consuetudo, Dæmon.

XII. Ex occasione thematis: *Surrexistis, non est hic:* offendi potest, cur Christus primo B. Virgini, dein mulieribus, Magdalena apparuerit, & ubique salutare apostolice eruentis; quales videri possunt apud Fabrum conc. 16. n. 6. & 7. Item conc. 9. n. 3. lit. D.

PRO FERIA II. PASCHATIS.

I. *Qui sunt hi sermões, quos confertis ad invicem?* Luc. 24. potest offendi 1. quam cauti esse debeant homines in loquendo ob gravia damna, quæ ex lingua male custodita sequuntur; simulque offendi optimum esse medium ad hanc cautelam adhibendam, si Christum omnia audientem, & querentem: Qui sunt hi sermões &c. imaginemur; si enim præsentia S. Bernardini tantum valuit, ut dicerent focii turpia loquentes: Tacete, Bernardinus venit: quanto magis Christi aut Dei præsentia idem efficiet? Vide tit. Lingua.

II. *duo ex discipulis Jesu ipsa die ibant in castellum nomine Emmaus.* Luc. 24. Dicit potest, communem quidem esse consuetudinem, quod hoc die ambulent ad aliquod templum vel prædium, & dicant, se in Emmaus ire velles; quam consuetudinem utpote per se non malam facile tolerari posse, sed quod multi spiritualiter statim post communionem Paschalem eant iterum in Emmaus, id est, ad populum abiectum, ad malos focios, & focias, hoc merito tolerandum non videri; ideo ostendendum, quantopere detestandus sit relapsus, & quæ media adhibenda. Vide tit. Peccatum 6. 3. 5. & 12. Vide Relapsus.

III. *Tu solus peregrinus es?* Luc. 24. Offendi potest, quam vere omnes homines peregrini sint, & salutare inde doctrinæ eruendum, maxime ut solem necessarium visum, & vestitus sint contenti: non curent multum de locis, aut personis, quo transeunt: cum omnibus pacifice agant; patienter serant molestias itineris; nihil emunt, aut procurent, quod seum ferre non possunt: Patriam semper ob oculo habeant, ejusque desiderio se solentur. Vide tit. Opera bona, & Fabrum conc. 4.

IV. *Nomine cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via?* Luc. 24. Offendi possunt fructus præsentis Dei cogitata, quod scilicet 1. faciat ardentem in observatione Mandatorum Dei, juxta illud Seneca: Magna pars peccatorum tollitur, si peccatori testis assit. 2. Ardentem in oratione. 3. Ardentem in operatione, nam oculus Domini signat eum. 4. Ardentem in tribulatione patienter ferentem.

facienda, uti S. Stephanus expertus est. Vide tit. Præsentia Dei.

V. *Et aperti sunt oculi eorum*. Luc. 24. Explicari possunt causæ, cur multi ex Communione nihil proficiant, scilicet ob defectum legitimæ intentionis, dispositionis, devotionis, collectionis post Communionem; de quibus vide tit. Eucharistia, & Fabrum cœne. 2.

VI. *Ipsæ se fixit longius ire*. Luc. 24. Ostendendum, quomodo & nunc Christus fingat se longius ire. 1. Tempore necessitatis. quoad temporalia. 2. Tempore morborum, quando non habentur, vel nihil proficiunt remedia. 3. Tempore ariditatis & desolationis in oratione. 4. Tempore tentationis. 5. Tempore persecutionis. Demonstrat pariter, quomodo in his occasionibus se gerere, & ad Christum clamare, & cogere debeant dicentes: Mane nobiscum Domine &c. Vid. tit. Oratio, & tit. Tentatio, & Crux.

VII. Ex occasione thematis: *Duo ex Discipulis ibant in castellum nomine Emmaus*. Luc. 24. potest ostendi, qui Christiani in Emmaus oder. *Nehemias* ire soleant. videlicet. 1. Qui exiguum ad Deum fiduciam habent. 2. Qui beatitudinem in hac vita obtinere posse putant. 3. Qui sine patientia Cælum intrare volunt. 4. Qui a confessione, & communione Paschali se subducunt. De quibus vide Fabrum in sylva nova them. 1.

VIII. Ex occasione thematis: *Surgentes eadem hora regressi sunt in Jerusalem*: ostendi possunt causæ, cur multi post communionem Paschalem ad antiqua vitia redeant. Nimirum 1. Temeritas, & præsumptio in occasionibus peccati iterum frequentandis. 2. Defectus ferii propiit. 3. Consuetudo; pro quibus proinde remedia præscribantur, qualia in Fabro conc. 1. videri possunt.

IX. Ex occasione thematis: *O multi & rari di cotele ad credendum*: potest ostendi modus corrigendi proximum. Nimirum 1. ut sit privata. 2. Ut sit suavis. 3. Ut sit efficax; de quibus vide tit. Dilectio Proximi.

X. Ex occasione thematis: *Finxit se longius ire*: potest dici, esse antiquum morem, ut Fabula Paschalis hoc tempore narretur, itaque, & hunc morem nunc servatum iri. Narretur itaque Fabulam de lupo, qui a Rustico in furto deprehensus promissit, se deinceps non ultra septem obolorum pretium furaturum; sed paulo post occurrente vacca cum vitulo, sibi persuasit, vaccam nonnisi quatuor, vitulum vero trium obolorum pretium equare, ac proin. utrumque devoravit. Ex qua deducatur, quomodo peccatores promissa sua secus interpretantes antiqua peccata repetant, uti variis instantiis ostendi potest. Vide Inst. 2.

XI. Ex occasione ejusdem thematis narrari potest fabula de duobus musculis, urbano, & villano, quorum prior, cum villanum visitans non nisi mucidum panem accepisset, eundem secum in aream, & penuriam instruissimum perduxit; sed cum ibidem a sele insidiante fere deprehensum essent, valedixit villanus urbano, dixitque, malle se mucido pane cum pace, quam deliciis urbani cum perpetuo timore sui. Ex qua fabella inferatur, quam vero

dixerit Salomon: Melior est buccella fœcum cum gaudio, quam domus plena jurginis; atque adeo vita privata præ aulica aut deliciis, & opibus abundante sit amanda. Vide Ibid.

XII. Ex occasione ejusdem thematis narratur fabula de fartore Jovem accensante, quod reos non puniendo male ageret, unde a Jove in cælum evocatus, & in throno collocatus, iustus est ostendens modum bene regendi; cum ergo puerum in orto pomum furantem vidisset, magno furore supplicamentum habellum ipsum projecit. Quod cum vidisset Jupiter, accessit ad illum, dixitque: En, O Sator nequissime, quam male mundum regeres; si enim ego in te tuique similes toties scabellum meum projicere voluissim, ubi Icerinarios sufficientes pro scabellis fabricandis acquirere potuissim? Inferator ex hac fabella, quam patietoter mutos defusus fuisse debeamus, memores, quod illud defectibus, & pluribus, ipsi subijcimus.

PRO FERIA III. PASCHATIS.

I. EX occasione thematis: *Habebis hic aliquid, quod manducetur?* possunt ova paschalia distribui, & 1. Quidam Clerici deauratum, in quo Christus in specie Hortulani depictus est, sicut S. Magdalene apparuit. 2. Magistratu rubrum, in quo vigiles sepulchrum custodientes depicti sunt. 3. Patribus familias exuleum, in quo Christus in Galilæam præcedens repræsentetur. 4. Mulieribus violaceum, in quo repræsententur Mulieres ad sepulchrum euntes. 5. Juvenibus partim album, partim rubrum, quod Angelum in sepulchro sedentem exhibeat; quæ omnia quid moraliter significant, lusus ostendatur, uti fit infra.

II. Ex eodem themate unicum ovum ostendatur, illud nempe, quod vicinus quidam vicino suo male rem familiarem administranti obtulit ea conditione, ut singulis diebus in singulas domus partes portaret, quod faciendo, cum omnia sibi melius succedere advertisset, tandem aperiens invenit hanc schedam: *Wiß daß dir dein Sach wohlgehet? sachan all Tag fleißig zu dein Ding*. Unde doceatur, quomodo animam inspicere debeamus, tempore examinis, confessionis, & annuæ recollectionis, aut quomodo instrumentum bonorum operum, penuriam talentorum, passionum velut pecorum cura, vium conscientie bonæ, laboratorum quotidianorum laborum se habeat; quæ solius vite in cit. Inst. 53.

III. Ex occasione thematis: *Pax vobis*; ostendatur, qualis pax optetur a Concionatore Auditores, nimirum 1. Sibi ipsi inter animam, & conscientiam. 2. Conjugibus inter se. 3. Domesticis, liberis, & famulis. 4. Pax in civitate; & Provincia; de quo vide Fabrum in Sylva them. 5.

IV. Ex occasione thematis: *Pax vobis*: potest explicari, in quo consistat vera pax animi, ejusque necessitas, utilitas, & jucunditas demonstrari; de quo vide tit. Pax.

V. Ex eodem themate possunt quatuor impedimenta pacis interioris demonstrari, videlicet. 1. Culpa mordens. 2. Cura pungens. 3. Af-

3. Affectus vigens. 4. Tribulatio erueans, & pro singulis salutaria remedia adferri. Vide tit. Pax.

VI. Ex occasione thematici: *Ego sum, nolite timere*: indicari possunt causæ, cur quæ præsentem Christo timere non debeat, quia videlicet est prudenter, fidelior, potentior quocumque exercitu humano, & Angelico. Hinc merito cum S. Davide dicere potest: Si eos effugiant adversum me castra, non timebo, quoniam tu mecum es. Vide tit. cit. Pax.

PRO DOMINICA IN ALBIS.

I. *Veni Jesus, & stetit in medio.* Jo. 20. ostendi potest, quod felices quidem judicari sint Apostoli, quod Jesum in medio statum videre meruerint; sed multo feliciores eos sumus, qui non semel, sed semper eum in medio habere possumus, nempe si eum habeamus semper in memoria præsentem, cogitando: id intellectu, eredo, quod omnia in eo habeamus: in voluntate, ex eorde toto diligendo. Demonstratur deo, quos fructus ex ipsius præsentia habuit simus, nempe habendo Spectatorem, Adjutorem, & Consolatorem maximum, & optatissimum. Vide tit. Christus.

II. *Pax vobis.* Jo. 20. Potest persuaderi pax, & concordia cum proximo, & 1. ostendi, id quo consistat, nempe ut idem sentiamus, & velimus, juxta exemplum primorum Christianorum, quorum erat cor unum, & anima una, 2. Quanti fructus sperari possint ex hac pace, scilicet, illi, qui judicantur per commune proverbium: Concordia res parvæ crescunt: in temporalibus bonis, ut Sclurus Rex filiis indicavit; de quo vide tit. Pax: in virtutibus, & meritis; ut enim nunquam homines magis distent, quam tempore pacis; ita & in ipsi-ritualibus: in lætitia animi, juxta illud Ps. 132. Ecce quam bonum &c. Vide tit. cit. Pax.

III. *Dixit ergo eis iterum: Pax vobis:* Jo. 20. Quæri potest, cur Christus his pacem præcatus sit, & responderi, quod indicare voluerit, non satis esse, ut pacem cum aliis habeamus, sed etiam nobiscum ipsi habere, eum charitas a seipso incipiat, & frustra quis universum Mundum lucretur, si animæ suæ detrimentum faciat. Ostendatur ergo 1. in quo pax ista consistat, scilicet in bona, & tranquilla conscientia, seu id devitando malo, & faciundo bono, juxta 1. Petr. 3. & Ps. 33. Ostendatur fructus hujus pacis, quod scilicet hoc sit Regnum Dei, quod si queramus, omnia adjuerunt. Item gaudium perpetuum juxta illud Prov. 15. Secura mens &c. & S. Pauli Philipp. 4. Pax Dei, quæ exuperat &c. Vide tit. Pax & tit. Conscientia.

IV. *Pax vobis.* Jo. 20. Potest dici, recte dixisse Thomam Kemp. l. 3. c. 26. *Pacem omnes desiderant, sed quæ ad veram pacem pertinet, non omnes curant.* Ostendatur ergo ex eodem capite, & maxime ex e. 23. quid requiratur: & illa quatuor, quæ magnam pacem important, subius explicentur. Vide etiam tit. Pax, & tit. Religio.

V. Ex eodem thematici dici potest, mirari qui-

dem nonnullos, cur homines tam parum pacifici, & concordēs sint, eum tamen exera animalia pleræque tam pacifica sint; verum causam in promptu esse, quia radicem discordiarum nunquam evellunt. Unde dicitur 1. quænam sit hæc radix, ex Seneca tit. Pax. 2. Ostendatur, quomodo hæc radix auferri possit per tria media in eodem titulo indicata.

VI. *Ostendit eis latus, & manus.* Jo. 20. Ostendi potest, cur Christus sua quinque vulnera retinere voluerit, nempe ut esset nobis quinque asyla, 1. Contra iratum Deum ob nostræ peccata, 2. Contra tentantes dæmones, 3. Contra persequentes homines, 4. Contra cruciantes morbos, aliasque tribulationes, 5. Contra mortem infantem. Ostendatur ergo, quomodo in his omnibus confugere debeamus ad hæc vulnera, & quomodo revera experiri simus id, quod S. Augustinus falsus est: In omnibus adversitatibus meis non invenio tam efficacium medium, quam vulnera Salvatoris. Vide Passio Christi. Fabrum hic e. 3. & Vicentium Caraffam in Fasciculo Myrrhae.

VII. Ex occasione thematici: *Pax vobis:* Jo. 20. ostendi potest, quomodo pacem cum Deo habere possimus, videlicet per duo media a Davide indicata: Declina a malo, & fac bonum, inquirere pacem, & persequere eam. Vide Fabrum conc. 1. lit. B.

VIII. Ex eodem thematici ostendi potest, quomodo pacem cum proximo habere possimus, scilicet per mutuum dilectionem, per unam Religionem, per mutuum subventionem, de quibus vide l. c. lit. C.

IX. Ex eodem thematici probari potest: quomodo pacem nobiscum ipsi habere possimus, scilicet 1. Eradicando concupiscentiam, juxta illud S. Jacobi: Unde lites in vobis? nonne hinc? ex concupiscentiis vestris. 2. Tollendo nimias sollicitudines; de quibus Thomas Kempensis l. 3. c. 30. Quid importat sollicitudo de futuris contingentiis, nisi ut tristitiam super tristitiam habcas. 3. Conformando voluntatem suam cum divina: sic enim nihil contra voluntatem suam fiet. Vide tit. Religio, & concupiscentia.

X. Ex occasione thematici: *Veni Jesus, & stetit in medio:* ostendi r. potest, quomodo Dei præsentia semper ob oculos haberi possit, 2. Fructus hujus præsentia explicari possunt, scilicet puritas mentis in fugiendis peccatis, quorum, teste Seneca, pars magna tollitur, si peccatoris tellis affuit: Ardor ad pugnandum cum hostibus, duce inspectante; Collectio in oratione; quis enim aspiciens laram se Regem non attendat sedulo ad eum? Consolatio spiritalis; juxta illud Davidis: Requit consolari anima mea: memor fui Dei, & delectatus sum. Hinc S. Ephrem dixit: Semper Dei memineris, & calum mens tua evadet. Vide Fabrum conc. 6.

XI. Ex occasione thematici: *Infer digitum tuum huc:* ostendi possunt causæ, cur Christus quinque vulnera retinere voluerit, scilicet 1. Propter gloriam, & beneplacitum æterni Patris, 2. Propter gloriam suam, 3. Propter gaudium Beatorum, 4. Propter terrorem damnatorum, 5. Propter solatium, & auxilium viven-

viventium. Vide titul. Vulnere & Fabrum conc. 3.

XII. Ex occasione thematis: *Beati qui non viderunt, & crediderunt* 1. ostendi potest, quid potissimum credi debeat, ut etiam in hac vita beati simus, scilicet ut Christus S. Catharina Scenensem docuit, potentia Dei, sine qua nihil sit in mundo; sapientia illius, qua malum in bonum convertere novit: bonitas, qua omnia ad summum nostrum bonum ordinat. 2. Ostendat, quomodo, qui credunt ista, beati sint; quia semper habent, quod volunt. Vide tit. Resignatio.

PRO DOMINICA II. POST PASCHA.

I. *Ego sum pastor bonus.* Joan. 10. Potest ostendi, quam vere Christus dixerit: Ego sum pastor bonus. 1. Quia cognovit omnes oves suas. 2. Quia saluberrima pascua SS. Eucharistia, & verbi Dei ipsis providit. 3. Quia a lupo veniente, nempe diabolo, fortiter eas defendit. 4. Quia animam suam pro illis per tot cruciatus posuit. Declaratur ergo in secunda parte, quomodo oves vicissim ipsum agnoscere, amare, vocem ejus audire, & vitam eternam, oportet, pro ipso ponere debeant. Vide tit. Christus, & Pastor.

II. *Mercenarius autem fugit, quia mercenarius est.* Joan. 10. Ostendi possunt vari mercenarii, qui vident lupum venientem, & dimittunt oves, nempe 1. Parochi, & alii animarum Curatores, qui curam ovium non habent, nec Sacramenta debito modo administrant. 2. Magistratus, qui videt vitia graffantia, & non punit. 3. Patresfamilias, qui malas societates domesticorum non arcant. 4. Ludimagistri, qui ignorantiam, & otium non arcant a discipulis. 5. Domestici, qui non judicant excessus graves liberorum, aut conservorum: qui omnes proin, quam gravem olim rationem reddituri sint, silius ostendi potest ex comparatione ovium, & animarum; premii seu mercedis a Deo & hominibus dari solite. Vide tit. Zelus, tit. Anima.

III. *Lupus rapit, & dispergit oves.* Joann. 10. Possunt mali socii lupi comparari, tum propter inimicitiam, quam erga bonos velut oves gerunt, juxta illud Sap. c. 2. Circumvenimus ergo iustum &c. tum propter fraudes, quibus utuntur: tum denique propter mortem eternam, quam inferunt. Ostendatur ergo unum vel alterum medium, quo evitari possint. Vide tit. Societas.

IV. *Fiet unus ovile, & unus Pastor.* Joan. 10. Potest veritas Catholicae Fidei demonstrari, & ostendi, quod vere Ecclesia Romana sit ovile Christi ob unitatem, sanctitatem, & universalitatem: & quod Romanus Pontifex sit verus Pastor hujus ovilis per continuam successionem deductus. Inferatur dein, quantum beneficium a Deo collatum sit Auditoribus, dum in hoc ovile sunt recepti: quanto proin Pastores sunt revereri, & eorumque vocem audire, & cum magna cibaritate & concordia in hoc ovili vivere debeant. Vide tit. Fides.

V. *Vocem meam audient.* Joann. 10. potest ostendi, quod sit præcipuum signum ovium

Christi, seu prædestinatorum, si vocem Pastoris libenter audiant; simulque probetur triplici modo. Pastorem Christum loqui 1. per occultas inspirationes, & vocationem ad statum; cui proin respondendum. 2. Per Concitatores, quorum proin vox cum omni reverentia, & submissione excipienda, & implenda. 3. Per superiores, quibus proin obediendum perfectissime. Quod autem hac auditio triplicis vocis sit unum ex certioribus signis prædestinationis, probari potest ex iis, quæ de Obedientia tit. 103. & Verbum Dei tit. 145. dicta sunt.

VI. *Cognosco oves meas.* Jo. 10. Potest occasio sumi mansuetudinis commendanda, utpote quæ est genuina proprietas ovium; & 1. ostendi, in quo consistat mansuetudo Christiana; de quo vide tit. Mansuetudo. 2. Quos fructus afferat, nempe a Christo Matth. 5. indicatos: dum dixit: Beati mites, quoniam possidebunt terram, quintuplicem scilicet; quam vide l. c. §. 12. n. 2. indicatam.

VII. Ex occasione thematis: *Cognosco oves meas.* Jo. 10. ostendi potest, ex quibus indicibus veræ oves Christi, seu prædestinati ad vitam eternam cognosci queant, videlicet 1. Ex mansuetudine. 2. Ex patientia. 3. Ex misericordia. 4. Ex humilitate. De quibus vide Fabrum conc. 9. lit. B. C. D. K. & Aust. them. 3.

VIII. Ex eodem themate possunt alia indicia verarum ovium proponi, nimirum 1. Timor peccati. 2. Fuga luporum, id est, malorum sociorum. 3. Sacramentorum plus & frequens usus, velut proprius pastus ovium Christi. 4. Concordia. 5. Obedientia. Quæ omnia si nimis multa videantur pro una conclone, potest unum tantum, aut alterum, maxime ex tribus ultimis, assumi & dilatarı. Vide Fabrum locis cit.

IX. Ex eodem themate ostendi potest ex ipsis Christi verbis, quæ conditiones ad veram ovem requirantur; nam 1. ex illis verbis: *Cognoscunt me oves*: deducitur, fidem, per quam Christus agnoscitur, esse necessariam. 2. Ex verbis: *Vocem Pastoris audiunt*, & *sequuntur eum*: obedientia Pastoris exhibenda colligitur. 3. Ex verbis: *Alienum non sequuntur, sed fugiunt*: fuga hæreticorum & diaboli colligitur; de quibus vide Fabrum concion. 8. lit. D.

X. Ex eodem themate deduci potest, quidnam non sint veræ oves, seu hædi: nimirum 1. Qui facile transiliunt mandata, ut hædi sepe, nocentque tenellis arboribus. 2. Qui pilos habent versus terram pendentes, ut hædi, id est, non nisi terrena sapiunt. 3. Qui propter mala exempla graviter fœtent, ut hædi. 4. Qui per inimicitias prout sunt ad arietandum, ut hædi. Vide Fabrum conc. 7.

XI. Ex occasione thematis: *Ego sum pastor bonus*: ostendi potest, quomodo quisque Pastor sui ipsius esse debeat. 1. Dominando affectibus, sensibus, & membris. 2. Scipsum & suos defectus cognoscendo. 3. Ad bona pascua educendo. 4. Vires suas custodiendo. 5. Pro iisdem pugnando. Vide Fabrum.

XII. Ex occasione thematis: *Fiet unus ovile,*

vile, & unus Pastor: demonstraretur veritas nostræ fidei ex eo, quod habeat 1. Unum ovile, scilicet Ecclesiam. 2. Unum Pastorem, scilicet Pontificem. 3. Unum pascuum, scilicet Sacramentorum, & verbi divini, tam traditi quam scripti, usum. Vide Fabrum conc. 8. littera G. & H.

PRO DOMINICA III. POS PASCHA.

I. **M**odicum, & non videbitis me. Jo. 16. Potest vanitas rerum modunarum ostendi, præcipue honorum, divitiarum, & voluptatum; quam vare da iis dici possit: Modicum; & non videbitis, & com Jonathas Saulis Filio 1. Reg. 14. Gullus gustavi paululum mellis, & ecce morior. Ex altera vero parte offendatur, quam longa & acerba sit mors, aut tormenta, quæ per hoc modicum eminent: quæque adeo vere dictum sit: Modicum, quod delectat; æternum, quod cruciat: Vide tit. Voluptas, Honor, Divitiæ, Æternitas. Item Thom. Kemp. l. 3. c. 12.

II. Ex eodem themate potest brevis vita, & mortis incertitudo demonstrari, & inde excitari Auditoras ad dignam præparationem pro morte quovis momento subeunda instituendam. Vide tit. Mors: & Thomam Kemp. l. 1. c. 23. aut si placet, hortare ad divitias, & opes pro altera potius vita, ubi æternum manendum, quam pro hac, ubi tantum per modum viatoris transendum congregandas.

III. Ex eodem themate possunt Auditoras excitari ad tribulationes fortiter ferendas, & offendi, quam sint modicum comparatæ cum æternitate felicitatis, quam per easdem comparamus, juxta illud S. Pauli 1. Cor. 4. Quod in præsentem momentaneum &c. & existimo, quod non sunt condigne &c. Quæque adeo verum sit axioma: Momentaneum, quod cruciat: æternum, quod delectat. Vide tit. Patientia. tit. Crux. tit. Æreitas.

IV. Ex eodem themate potest probari, quod vita nostra Comœdia sit, hic Mundus theatrum, Deus, Angeli, & homines Spectatores, juxta illud S. Pauli 1. Cor. 4. Spectaculum facti &c. Unde excitari possunt Auditoras. 1. Ut non current, quam personam habeant, cum Deus tanquam Comicus sciat, quæ cuique convenientissima sit. 2. Ut contemper personam bene agere, nec in ea ad exemplum hominum, sed Christi Instructoris attendant. 3. Ut præmium non ab hominibus, sed a Deo aspiciant, cui placere plus optandum est, quam si quis omnibus hominibus placerat. Vide tit. Intentio.

V. *Gaudium vestrum nemo tollit a vobis.* Jo. 16. Offendi potest, in quo verum gaudium consistat, nimirum in fine suo, ad quem creatus est, possidendo, seu amore Dei, juxta illud S. Augustini: Fecisti nos, Domine, ad te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te. Offendatur ergo 1. quod gaudium verum a nulla creatura haberi possit, quia cum oor triangulare sit, non potest illud Mundi globus implere. 2. Offendatur, quomodo in Deo solo verum gaudium reperitur. Vide tit. Gaudium, & Thom. Kemp. l. 3. c. 16.

VI. *Amen, amen dico vobis, quia plorabitis, & æstibitis vos, Mundus autem gaudetis.* Jo. 16. Potest offendi diversus status eorum, qui Mundo, & eorum, qui Deo servant, id quod potissimum ex hoc, & axitu vitæ utrorumque demonstrandum; ut apposta nonnulli per galinam & falconem declarantur; ut anim hic, dum vivit, optimum cibum, & cor prædæ accipit, & lo manibus portatur; post mortem vero infimum abjicitur: gallinam vero in vivis io simeto grana, & visum colligera debet; post mortem vero mundatur, coquitur, arceoseæ patinæ imponitur, mensa Principis insertur, & illius stomacho sepelitur: ita similis est exitus & status fervorum Mundi & Christi. Vide tit. Mundus: & tit. Deus.

VII. Ex occasione thematici: *Modicum, & non videbitis me.* Jo. 16. potest offendi, quam omnia sint in mundo modica. 1. Dignitates, & honores. 2. Robur, & pulchritudo corporis. 3. Divitiæ & voluptates. 4. FAVOR & gratia hominum. 5. Regimen, & imperium. Vide Fabrum con. 5.

VIII. Ex eodem themate offendi potest, modicum temporis quam studioso observandum. 1. Quia maxima per illud bona obtinere possumus. 2. Quia gravissimam per illud damna incurrimus. 3. Quia severissimam de illo rationem Deo reddere cogemur. Vide Fabrum concion. 1. littera B. G. H.

IX. Ex eodem themate potest duplex memoria æternitatis, miseræ & felici, pro myrothecio spirituali (*sur ein Balsam Encensin*) offerri, simulque offendi, quomodo per illud abstinendo ab illicitis voluptatibus, & tolerando temporales adversitates roboraretur, & solari debeamus. Vide tit. Æternitas, Beatitude, Infernus.

X. Ex eodem themate offendi potest vitæ nostræ brevis, & inde tres doctrina erui. 1. Ut aoo sumus nimium solliciti de divitiis accumulandis, quia brevi itineri modicum viaticum est necessarium. 2. Ut bonis operibus, quibus in æternum fruamur, accumulandis impaosa studeamus. 3. Ut miseria hujus vitæ patienter, & alacriter sustineamus, utpote non nisi modico tempore duraturas.

XI. Ex occasione thematici: *Gaudium vestrum nemo tollit a vobis:* offendi potest, quomodo solidum, ac verum gaudium in solo Deo ejusque amore invenitur, eumque in finem referri potest, quod lo Marrya quodam referri, qui, cum inter tormenta te contione lætum ostenderet, causam hujus lætitiæ rogatus respondit: Quia Deum meum tollere nemo potest. Offendatur proin, quid hoc gaudium sit. 1. Solidum, & verum, utpote satias animam. 2. Sit purum, quia nulli peccato immixtum. 3. Sit perpetuum, quia contra voluntatem amitti non potest. Vide Fabrum conc. 6. lit. B.

XII. Ex eodem themate offendi potest gaudium bonæ conscientie. 1. Quia est testimonium gratiæ apud Deum inventa. 2. Quia spem certam felicitatis perpetuæ obtinenda ingenerat. 3. Quia tolli levito non potest. Vide tit. Conscientia, & Beatitude.

PRO DOMINICA IV. POST PASCHA.

I. *V* Ado ad eum, qui misit me. Jo. 16. Offendi potest, quomodo quis hanc verba sibi etiam occurrere, & inde ad vitam rite influendum excitari debeat. Dicitur ergo, quod quis homo ad hunc finem missus sit, ut Dominum Deum suum laudet, reveretur, amet, eique serviens salvis fiat: cum in finem omnes creaturas subiectas esse pedibus ejus, variaeque talenta credita. Unde semper cogitandum; Vado ad eum, qui misit me, qui rationem severissimam exigit, quomodo finem meum festinus, creaturis usus sum, talenta expenderim &c. Vide tit. Judicium.

II. *Quo vadis?* Jo. 16. Duci potest, rectius hodie mirari quomodo, quod fere nemo seipsum sincere interroget, quo vada? cum tamen in hoc tota fere salutis veritas. Offendatur ergo r. omnes ire ad domum aternitatis, Eccles. c. 12. & quidem misera, vel beata; & ad hanc duplicem portam ducere, latam, & angustam, quem libet proinuo cum Hercule in bivio stare. Offendatur ergo, cur ardam portam posui, quam laam eligere debeant. Vide tit. Patientia, & tit. Crux.

III. *Quia hac locutus sum vobis, tristitia implevit cor vestrum.* Jo. 16. Offendi potest, cur merito ob Christum abeuntem & a suo corde expulsum quis peccator trisleri debeat; quem lo finem Christus qua Deus fonti comparari poterit, & offendi, quomodo in eo omnia bona recentius, abundantius, constantius rependantur, quam adeo. Illic peccator deserto hoc fonte ad res creatas velut cisternas convertatur. Unde merito Deus per Jeremiam c. 2. tam patheticis verbis queritur: Oblupescite &c. Vide tit. Peccatum.

IV. *Expedit vobis, ut ego vadam.* Jo. 16. Offendi potest, quod hoc ipsum etiam quisvis de occasionebus, & societatis malis dicere queat; expedit enim r. ut vadant & discedant a nobis ad rerum temporalium augmentum. a. Ad aima salutem. 3. Ad proximi edificationem; cum omnia facile copiosius amplificare possunt, & pro coronide illa Christi sententia usurpari Joan. 18. Si me queritis, finite hos abire. Vide tit. Consuetudo, & Societas.

V. *Si enim non abiero, Paracletus non veniet ad vos.* Jo. 16. Offendi potest in primis, quantopere Paracletus nobis sit necessarius: ad instruendos, confortandos, & consolandos nos. 2. Quod istum accipere non possumus, nisi omnibus rebus creatis valedicamus; nam, teste S. Gregorio, bonorum Authori aliter inhaerere non possumus, nisi cupiditatem a nobis, quae omnium malorum radix est, abscindamus; hinc, ut S. Bernardus f. 3. de Ascens. ait, ipsi Apostoli Spiritu Sancto repleri nequeverant, quia carni dominica est sancta inhaerebant. Vide tit. Concupiscentia.

VI. *Cum venerit ille, argui Mandum de peccato.* Jo. 16. Offendi potest, quomodo r. qui aliorum curam gerunt, & Spiritu dono reguntur, gerere se erga illos debeant, & non solum consolari, & blande tractare, sed etiam

arguere de peccato. Unde r. demonstratur, quam necessaria, atque adeo, & obligatoria sit hac correctio. 2. Quomodo utiliter fieri possit, & debeat. Vide tit. Dilectio proximi.

VII. *Ex occasione thematicis: Quo vadis?* Offendi potest, quomodo semper memoria mortis in mente sit habenda ob triplicem causam. r. Ut mature disponamus domui nostrae preparando nos ad eam. 2. Ut moderemur cupiditatibus nostris, cogitantes, nos non habere hic manentem civitatem. 3. Ut facilem nobis illius adventum reddamus, ut Seneca fuisse dicens: Ethice mortem tibi cogitatione familiarem, ita ut si fors tulerit, possis illi obviam ire. Vide tit. Mors. Item Fabrum cooc. 3. lit. H.

VIII. *Ex occasione ejusdem thematicis offendi potest, quod frequenter etiam iudici possit mortem secuturi memoria sit habenda, ob tres pariter causas. r. Ut iudicem nobis mature per grata illi opera conciliare studemus. a. Ut ad questiones ibi proponendas mature nos praeparemus. 3. Ut Patrois, qui ibi nobis assistant, variis obsequia conciliemus. Vide tit. Judicium.*

IX. *Ex eodem thematico offendi potest, quod similiter ob tres causas memoria Purgatorii saepe sit refricanda. r. Quia conducit ad venialia peccata, quanta graviter puniuntur, attismunda & fugienda. a. Quia excitat ad satisfactionem in hac vita per opera bona, & indulgentias praestandam. 3. Quia incitat ad misericordiam purgantibus animabus exhibendam, ut similem aliquando misericordiam experiri mereamur. Vide tit. Purgatorium.*

X. *Ex eodem thematico offendi potest, quod etiam memoria Inferni tam a Justis, quam a Peccatoribus frequenter ob tres causas sit refricanda. 1. Quia conducit ad peccata mortalia, quibus ea poena decreta est, odio habenda & fugienda, ut dicamus: non emo tantum punitere. 2. Ut omnes hujus mundi miseria facilius toleremus, si cum S. Francisco Borgia ad mentem reducamus, quid in inferno peccata possidere debuissimus. 3. Ut zelum ad succurrendum peccatoribus concipiamus, & ne ipsi veniant in locum horum tormentorum, cum divite Epulone solliciti simus. Vide tit. Infernus.*

XI. *Ex eodem thematico offendi potest, quod praeteritum memoria beatitudinis aeternae assidue sit recogitanda ob tres pariter causas. 1. Quia conducit ad fervorem in bonis operibus frequentandis excitandum. 2. Quia conducit ad tribulationis fortiter, & cum gaudio sustinendas, dum credimus, non esse condignas passionem hujus temporis ad futuram gloriam, quae revelabitur in nobis. 3. Quia conducit ad fastidium rerum temporalium ingenerandum, ut cum Sancto Ignatio dicamus: O quam fudet mihi terra, cum calum aspicio, & considero. Vide tit. Beatitude.*

XII. *Ex occasione thematicis: Expedit vobis, ut ego vadam:* offendi potest, quam expedit sit, ut Deus quandoque a nobis discedat, & in variis tribulationes, desolationes, tentationes, imo & peccata cadere permittat. 1. Ut ad ipsum in tribulationibus, & tentationibus

nibus recurrere studeamus, iuxta illud Psalmi: Multiplicatae sunt infirmitates eorum, postea acceleraverunt. 2. Ut in desolationibus cum pure quærere, eique propriis expensis servire discamus. 3. Ut propter lapsum in peccata humilicmur, & cautiore fiamus. Vide Fabrum conc. 9. lit. C.

PRO DOMINICA V. POST PASCHA.

I. **P**etite, & accipietis: Jo. 16. Potest ostendi, cur frequenter & serventer sit orandum, nempe ob ingentes utilitates orationis, quas vide tit. Oratio. §. p. n. 2.

II. Ex eodem themate potest ostendi, artem orandi esse quaesuosissimam, & facillimam, sicut artem mendicandi: ob quam mendicus quidam omnibus liberis pedes, & crura fregisse scribitur, ut mendicare cogereatur. Demonstratur ergo, quomodo tempore orationis ut mendicos gerere se debeant. 1. Agnoscendo, & monstrando suam infirmitatem. 2. Serventer orando, & clamando. 3. Non delinquendo, etiam non statim detur. 4. Non invidiando, licet omnino non detur. Vide tit. Oratio §. 12. n. 14. & 15.

III. Si quid peteritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Jo. 16. Ostenditur, quid sit in nomine Christi petere, nimirum 1. propter voluntatem ejus, & mandatum petere, quia toties hortatus est ad orationem. 2. Per ipsius merita petere, sicut Ecclesia facit, claudens orationes per verba: Per Christum Dominum. 3. Oratores suos cum orationibus Christi iungere, sicut malum nummum cum cubulo bonorum. 4. Ad exemplum Christi petere, maxime in hortu Oliveti orantis. Vide tit. Oratio §. 12. num. 22.

IV. Usque modo non petistis quidquam. Jo. 16. Potest ostendi, multis, etiam saepe orantibus, tamen dici posse: Usque modo non petistis quidquam. Hinc merito tales audire increpationem S. Jacobi c. 4. Petistis, & non accipitis, eo quod male petatis. Ostendatur ergo, quomodo rite, & efficaciter orare debeant; de quo vide tit. Cit. §. 11. n. 4. & §. 12. n. 19.

V. Petite, & accipietis. Jo. 16. Possunt enarrari utiliter, & efficaciter resutari tentationes, per quas Diabolus homines retrahit ab oratione; quas vide tit. Cit. §. 11. num. 6.

VI. Ex eodem themate potest oratio sagittae illi, de qua 4. Reg. 2. dicitur: *face sagittam, sagittam salutis Domini*, comparari, & tum utilitas, tum proprietates, tum praxis orationis demonstrari, uti videre est cit. tit. §. 12. n. 2.

VII. Ex occasione thematis: *Petite, & accipietis*: potest necessitas orationis demonstrari ex quatuor causis. 1. Ex voluntate Dei, qui rogari vult, ut dona accipiamus meremur, & eaque cum majori solatio accipiamus, simulque Deo magis familiares efficiamur. 2. Ex indigentia nostra tam quoad corpus, quam animi necessitates. 3. Ex frequentibus peccatis, quorum veniam impetrare cogimur. 4. Ex impugnatione Demonis, contra quam assiduo Dei praesidio indigemus. Vide tit. Oratio, & Fabrum conc. 1.

VIII. Ex eodem themate potest jucunditas orationis demonstrari ex variis titulis. 1. Quia

Mendici sumus, quid autem jucundius mendico, quam mendicare posse a tali Domino, qui liberalem sibi pecunia porrigat? 2. Quia *Rei* sumus, & ad graves penas purgatorii vel inferni damnati; quid autem jucundius ro, quam cum Judice loqui, & veniam impetrare posse? 3. Quia *Discipuli* sumus: quid autem jucundius discipulo, quam a sapientissimo Magistro in saluberrima scientia instrui posse? 4. Quia *Sponsae* Dei sunt animae nostrae; quid autem jucundius sponsae, quam cum amantissimo sponso colloqui posse? Vide tit. Oratio.

IX. Ex eodem themate potest utilitas orationis demonstrari, probando veritatem sententiae a S. Augustino prolatae: *Restitui novis vi-vere, qui restitui novis orare*. Nam 1. Utilis est ad peccata vitanda, quia, teste S. Chrysostomo, impossibile est, hominem orationis studiosum (saltem graviter) peccare. 2. Utilis est ad virtutes plantandas; uti Christus S. Catharina indicavit, dicens: *Noveris, filia charissima, quod in oratione humilis, continua, & fidelis cum perseverantia lucratur anima perfectionem, & omnem virtutem*. 3. Quia per orationem gustat anima, quam suavis sit Deus; atque adeo gustatu spiritui desipit omnis caro. Vide cit. tit.

X. Ex eodem themate possunt circumstantiae orationem efficacem facientes explicari. Videlicet 1. Reverentia interior, & exterior. 2. Fiducia firma. 3. Perseverantia. De quibus vide nos, item Fabrum conc. 5.

XI. Ex eodem themate possunt causae, & remedia distractionum proponi. Videlicet 1. Culpa mordens. 2. Cura pungens. 3. Affectus viciens. 4. Tribulatio crucians; de quibus vide nos. l. c.

XII. Ex eodem themate ostendi potest, quomodo occurrere possit tentationibus circa orationem occurrentibus; quarum prima est consolationum defectus. 2. Defectus attentionis. 3. Defectus temporis ad orandum. 4. Defectus exauditionis; pro quibus remedia vide io tit. Oratio §. 11. n. 6.

PRO FERIIS ROGATIONUM.

I. **E**x occasione thematis: *Quis habet annum, & est ibi ad illum?* Luc. 11. ostendi potest, quomodo processiones pie, & fructuose sint instituendae, videlicet ad exemplum trium Regum in Bethlehem peregrinantium, quia 1. Bonam intentionem Christum querendi habuerunt. 2. Stellam ducentem secuti sunt, & devote Christum adoraverunt, quod & peregrinatores facere debent, non discedendo a vexillo, & in templo preces devote perfolvendo. 3. Munera obtulerunt, quos imitari debent peregrinantes, thus devotae orationis, myrrham contritionis vel confessionis, aurum charitatis offerendo. 4. Per aliam viam reversi sunt in regionem suam; peregrinantes autem per sinceram vitae emendationem. Vide Iosue, 7.

II. Ex eodem themate ostendi potest, tunc similes processiones fructuose instituturum iri, si procedant terribiles, sicut castrorum acies ordinatae. Et 1. quidem omnes sani sint, non tam

tam quoad corpus, quam animam. 2. Si non tantum plebei, sed etiam primaria personæ velut Duces compareant. 3. Si bonum ordinem servent, ut in exercitu fieri solet. 4. Si bene juncti, & concordēs sint. 5. Si armis spiritualibus, puta Rosariis, & libellis precatoris, bene sint instructi. 6. Si nondilcedant ante finem Processionis, & gratias perfolutas ob felicem successum. Quæ omnia fufius explicata videri possunt in cit. Infruct. 7. n. 5.

III. Ex eodem themate offendi potest, quod in processione oratio sit Deo gravior, & efficacior ob tres causas. 1. Quia per illum Sanctum, ad cuius honorem processio instituitur, Deo offertur. 2. Quia plures simul orant; multi autem mihi, teste S. Ambrosio, dum congregantur unanimes, sunt magni, & multorum preces impossibile est non audiri. 3. Quia oratio humilior sit (id quod peregrinantes pedibus incedentes faciunt) penetrat nubes, & donec propinquet, non consolabitur, & non dilcedet, donec Altissimus aspiat. Vide cit. Infr. n. 6.

IV. Ex eodem themate potest offendi, unde natum sit proverbium, quo dicitur: *Qui multum peregrinantur, rare sanctificantur*. Nimirum ex defectu veræ intentionis: Quia 1. aliqui comitantur processionem, ut locum, ad quem tendunt, ejusque thesaurum, vel alia visu ibidem digna vident, mala curiositas est. 2. Alii, ut cognatos, & amicos visitare queant, & inanis vanitas est. 3. Alii, ut comedere, & bibere, vel alia comoda temporalia participare possint, & turpis questus est. Melius ergo 4. alii eunt, ut ædificent, & bonum exemplum aliis præbeant, & prudentia est. Ex tandem optime alii 5. eunt, ut ædificentur, id est, vel gratias pro accepto beneficio referant, vel varias gratias sibi aliisque impetrent, & hoc charitas est, facitque, ut tales peregrinantes vere sanctificentur. Vide cit. Infr.

V. Ex eodem themate proponi possunt, & refutari excusationes frivole, propter quas aliqui se processionibus subducere conantur, quarum prima est respectus humani. Quid dicent homines? Secunda timor damni in bonis temporalibus aut lucro cessante patiendi. Tertia horrore molestia per peregrinationem subeundam, cum tamen Deus & Sancti ubique quærit & invocari queant; quas excusationes vide refutatas in cit. Infr. 2.

VI. Ex occasione thematis: *Pulsate & aperietur vobis*: declarari possunt causæ, cur Deus non statim, aut omnino non audiat preces. Nempe 1. Quia male petitur, hinc S. Jacobus dixit: *Petitum &c.* 2. Quia sæpe non exaudit ad votum, ut exaudiat ad salutem; sicut medicus cum ægroto, aut mater cum filio noxia petente facit. 3. Quia dispersa sua dona, non aufert, ut ardentius petamus, magisque æstimemus, si difficilior fuerint obtenta, nam cito obtenta vilescunt, diu desiderata dulcius obtinentur, teste S. Augustino. 4. Quia opponunt nubem peccati. Vide tit. Oratio, §. 11. n. 6. Item Fabrum conc. 4.

PRO FESTO ASCENSIONIS.

I. EX occasione thematis: *Assumptus est in celum, & sedet a dextris Dei*. Marci ult. possunt proponi causæ, ob quas Christus in celum assumptus sit, nimirum 1. Ob gloriam Patris, quæ non modica illi orta est ob Filium tantopere exaltatum. 2. Ob gloriam ipsius Christi, quam tot tantique meritis comparavit. 3. Ob gloriam nostram, pro qua nobis obtinenda celum referavit. Vide Fabr. conc. 3.

II. Ex eodem themate potest offendi, quod, sicut Reges ob devictum hostem capitale magno gaudio excipiuntur, & in signum gratulationis varia illis spectacula exhibentur, ita ad ipsum tanto æquius erga Christum præstandum sit, quanto & a graviore hoste liberavit, majorem felicitatem procuravit. 1. Itaque ignes missiles variorum affectuum, puta fidei, spem, charitatis, gratulationis, gaudii &c. jaciendi. 2. Comœdia exhibenda, in qua gloria Christi per imitationem repræsentetur. 3. Certamen contra seipsum per generosam sui victoriam instituendum.

III. Ex eodem themate potest offendi, quod, sicut Christus virtute propria ascendit ad celum; ita quisvis Christianus pariter virtute propria, maxime per humilitatem, obedientiam, & patientiam, ascendere debeat; de quibus vide eodem titulos.

IV. Ex eodem themate potest specialiter magnitudo gloriæ Christi, ejusque exaltatio humilitati epulæ adscribi, juxta illud S. Pauli ad Eph. c. 4. Quod autem ascendit, quid est, nisi quia & descendit. Unde explicetur 1. Humilitas illius per gradus. 2. Offendatur, quod competens tantæ descensionis ascensionis responderit. De quo vide tit. Humilitas.

V. Ex occasione thematis ejusdem potest offendi, quod inter alias causas, cur Christus in celum ascenderit, etiam fuerit, ut esset advocatus noster, juxta illud. 1. Jo. 2. Sed et si quis peccaverit, Advocatum habemus apud Patrem Jesum Christum. Unde excitentur Auditores ad fiduciam in eo ponendam. 1. Quia potest a Patre omnia impetrare ratione meritum suorum. 2. Quia vult impetrare ratione fraternitatis, quam nobiscum participare dignatus est. 3. Quia scit causam nostram agere, ratione infinitæ sapientiæ suæ; ut adeo nihil sit, quod ad Advocatum undequeque absolutum requiri posse videatur. Vide Fabrum conc. 3. lit. E.

VI. Ex eodem themate potest offendi, quomodo non obstante Ascensione dixerit Christus: *Ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem sæculi*. Nimirum 1. magis per realem existentiam in Eucharistia. 2. Per cooperationem in operibus nostris, ut ipse insinuat dicens: *Sine me nihil potestis facere*. 3. Per protectionem, teste S. Cypriano dicente: *Qui pro nobis semel mortem vixit, semper vincit in nobis*. 4. Per patrocinium, ut dicendum est in priori numero.

PRO DOMINICA VI. POST PASCHA.

I. ET vos testimonium perhibebitis. Joan. 15. Offendi potest, quomodo quis Christianus testimonium de Christo exhibere debeat, 1. corde, credendo firmiter, quaecumque ab ipso ferre vel per Ecclesiam revelata sunt, 2. ore, doctrinam ipsius profitendo & publicando, 3. opere, vitam ipsius & mores omni studio imitando, praefertim multa cum ipso patiando, & martyrium spirituale subeundo; nam, ut S. Gregorius hom. 15. in Evangelia recte dixit, sine ferro & sanguine Martyres esse possumus, si patientiam veraciter custodimus. Vide plura de hoc tit. Fides, & tituli. Patientia, §. 3. a n. 36.

II. Haec locutus sum vobis, ut non scandalizemini. Joan. 16. Potest ostendi, quid sit scandalum activum, & quam gravis per illud damna Deo, Proximo, & sibi ipsis creet it, qui alios scandalizat. Vide tit. Exemplum V. Exemplum malum. Item Fabrum hic conc. 3.

III. Ex eodem themate suaderi potest Auditoribus, ut scandalum passivum fugiant & 1. Offendi quomodo committatur, & quam stulte agant, qui ex alieno peccato aut facto bono, arenarum more, venenum sugunt, & conficiunt, id est, occasione peccandi accipiunt. 2. Offendant, quam vane & stulte se excusent, dicentes, alterum causam & occasionem fuisse peccati, cum occasio hominem fragilem non faciat, sed qualis, quique sit, ostendat, nec quisquam nisi a seipso laudatur. 3. Unum vel alterum medium ostendatur, quo scandala talia vitari possint: de quibus vide tit. Iudicium temerarium, & Thomas Kemp. l. 2. c. 24.

IV. Haec facient vobis, quia non noverunt Patrem, neque me. Offendi potest, quam verum sit illud S. Pauli a. Tim. 3. Omnes, qui pie volunt vivere in Christo, persecutionem patientur; id eorum experientia in Christo, Apostolis, & aliis Sanctis testatur, & confirmant SS. Patres, quorum testimonia vide tituli. Patientia, §. 3. a n. 41. & ratio ipsa dicitur, quia sicut similitudo amorem, ita dissimilitudo odium parit; hinc impii Sap. a. dixerunt: Circumveniamus iustum &c. gravis est nobis &c. abstinet se &c. hinc & invidia accedit, ut in Esau erga Jacob, Caio erga Abel, Iudeis erga Christum contigit. Offendatur ergo ulterius, quod iusti propterea non debeant turbari, sed pergere bona vita, taleque apicere, ut argumentantes in publica disputatione doctrinam aliorum explorantes, quibus in fine gratia aguntur pro doctissimis argumentis. Sed & ipsi persecutores errorem suum agnoscent dicentes: Hi fuot, quos aliquando &c. Sap. 5. Vide tit. Patientia & Perseverantia.

V. Cum venerit Paraclitus, quem ego missum vobis a Patre, Spiritum veritatis, ille testimonium perhibebit de me. Jo. 15. Offendi potest 1. quantopere Spiritus veritatis sit necessarius, utpote qui hodie nec lo aulis, nec in tribunalibus, nec in cathedris, nec in tabernis, nec in privatis domibus reperitur; id quod in specie magis per iudicium probari potest. 2. Offendatur, quomodo ille Spiritus veritatis

iterum obtineri & reduci queat, si scilicet ipsum a Christo frequenter & serio petamus; hic enim locum habebit illud Luc. 11. Si ergo vos, cum sitis mali &c. Vide tit. Veritas.

VI. Ex eodem themate potest ostendi ratio, cor Spiritus veritatis vix ullibi reperiatur, quia scilicet duo Spiritus contrarii illi in plebique locis dominantur, scilicet spiritus concupiscentiae & timoris, id quod per iudicium facile probari potest. Offendatur ergo, quomodo hunc duplicem spiritum expellere debeant, solum Deum querendo, timendo & amando; sic enim dicent: Quid mihi est in celo. Pl. 72., & Si Deus pro nobis, quis contra nos? Vide cit. tit. & tit. Concupiscentia.

VII. Ex occasione thematis: Et vos testimonium perhibebitis de me. Joan. 15. ostendi potest, quomodo quis Christianus testimonium de Christo perhibere debeat, scilicet quatuor modis, quibus communiter testimonium ferre solemus, nempe 1. Viva voce, cum occasio se offert. 2. Duorum digitorum erectione, scilicet faciendo bonum & cavendo malum. 3. Sigilli impressione, extraordinaria quodam pietatis opera praestando. 4. Subscriptione, id est manu & opere contestando, se esse verum Christianum, Christi imitorem & discipulum. Vide Fabrum conc. 15.

VIII. Ex occasione thematis: Haec locutus sum vobis, ut non scandalizemini: possunt tres praecipue occasiones proponi, in quibus frequenter homines scandalizari solent. 1. In Clericis. 2. In Religiosis. 3. In Superioribus; doceatur proinde modus ejusmodi scandala vitandi, quem Faber tradit conc. 4. lit. C & D.

IX. Ex occasione thematis: Ille (spiritus veritatis) testimonium perhibebit de me: ostendi potest, cum spiritus veritatis tam exosus sit hominibus, nimirum 1. Quia adversatur sensui impiorum. 2. Quia eorum mores redarguit. 3. Quia invidus est. De quibus vide Fabrum conc. 5. lit. FGH.

X. Ex eodem themate ostendi potest, quomodo testimonia exhibeat spiritus veritatis de nostra fide, nimirum 1. Consensum SS. Patrum. 2. Constantiam Martyrum. 3. Multitudinem miraculorum. 4. Sanctitatem Fidelium recta ad finem hominis ultimum assequendum perducunt; de quibus vide tit. Fides. Item Fabrum conc. 7.

XI. Ex eodem themate dici potest, Pilatum quidem olim quaevisse, quid esset veritas; sed hodie magis queri posse, ubi est? nam 1. in cogitationibus pauci sunt, qui res apprehendant, ut apprehendenda sunt. 2. In verbis quoque pauci sunt, qui saltem potentioribus veritatem dicere audeant. 3. In factis, quia pauci sunt, qui opera suae professioni conformia producant. Vide tit. Mendacium.

XII. Ex occasione thematis: Cum venerit Paraclitus, quem ego missum vobis, ostendi potest, quomodo se quis Christianus ad Spiritum Sancti adventum preparare debeat, scilicet 1. secedendo, quantum fieri potest, a turbis. 2. Oratori vacando. 3. Concordiam servando. 4. Cum Virgine Matre preces jungendo. Vide tit. Spiritus Sanctus, & Fabrum conc. 2. in Festo Pentec.

PRO DOMINICA PENTECOSTES.

I. **C**um complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco. Act. 2. Potest ostendi exemplo Apostolorum, quæ dispositiones ad Spiritum Sanctum digne recipiendum adhiberi debeant, nimirum 1. ingens desiderium indicatum per verbum 2. *expellabant*: nam hoc desiderium sinus & saccus nofter est ad dona Dei accipienda, ut Sanctus Augustinus trakt. 1. in epist. Joan. ait. 1. *Concordia*: erant enim omnes pariter in eodem loco; & multitudinis erat cor unum, & anima una. Hinc Eccl. 25. interea, in quibus placitum est Spiritui Dei, concordia Fratrum primo loco ponitur: sicut enim anima non vivificat, nisi membra sint unita; ita nec Spiritus Sanctus communicat effectus suos, nisi membris per concordiam unitis. 3. *Oratio constant*: erant enim perseverantes in oratione; quam dispositionem Christus ipse Luc. 11. requirit, dicens: *Petite, & dabitur vobis*; si enim vos, cum sitis mali &c. hinc David Psalm. 118. *Os meum aperui & attraxi Spiritum*. 4. *B. Virginis intercessio*: erant enim orantes cum Maria Mater Iesus: etenim fas est, ut avertam faciem tuam. 3. Reg. cap. 2. ita Christus Matri, de qua rectius dicitur: Neque enim negare tibi quidquam poterit. Vide tit. Spiritus Sanctus.

II. *Venimus, & mansionem apud eum faciemus*. Joan. 14. Potest Spiritus Sanctus animæ hominis comparari, & 1. ostendi quomodo vegetativæ animæ operationes in Apostolis exercuerit, faciendo, ut crescerent in virtutibus. 2. *sensitivæ*, faciendo, ut viderent, audirent, olfacerent (exempla & virtutes Christi intuerentur, & imitarentur) gustarent (seu apprehenderent objecta cælestia). 3. *Intellectivæ*, faciendo, ut recte intelligerent, & efficaciter vellent quæ ad suam & aliorum salutem pertinerent. Inferantur subinde, quantopere homo sollicitus esse debeat, ne per peccatum hanc animam amittat, cum nihil non agere & vitare soleant homines, ne animam suam corpori unitam separent. Vide tit. cit. Spiritus Sanctus.

III. *Tamquam ignis sedit supra singulis eorum*. Act. 2. Possunt effectus Spiritus Sancti per similitudinem ignis explicari, & 1. ostendi, quod sicut ignis exsiccat, tollendo omnem humorem concupiscentiæ malæ; cum enim sit charitas divina, nullum alium amorem admittit. Hinc Sancta Teresa cum amore inordinatum erga Sororem quandam nullis mediis expugnare posset, fuvadente Confessario, quotidie Spiritum Sanctum invocavit, & mox obtinuit quod voluit. 2. Quod sicut ignis illuminet; hinc Christus Joan. 14. Paracletus autem Spiritus &c. ille vos docebit omnia. 3. Quod calefaciat amore divino; hinc Apostoli: *Quis nos separabit &c.* Rom. 8. *Aquæ multa* (tribulationum) non poterunt extinguere charitatem. Inferatur deinde, quam ferventer debeant hunc ignem petere dicentes: *Veni Sancte Spiritus, reple &c.* maxime

cum ipse Christus dixerit: *Ignem veni mittere &c.* Luc. 12.

IV. *Loquebantur variis linguis magna Dei*. Act. 2. Potest dici, quod Spiritus Sanctus advenit tamquam Magister linguarum, & docuerit Apostolos variis loqui linguis magna Dei, & 1. *Hebræam* velut sanctam, dum non nisi de Deo & pertinentibus ad eum locuti sunt. 2. *Latinam, seu Romanam*, dum doctrinæ Fidei conformes tradiderunt. 3. *Græcam*, dum fraudes & hæreses Hæreticorum refutarunt. 4. *Hispanicam*, dum omnes levitates in lingua fugerunt. 5. *Gallicam*, dum suaviter & amice loqui didicerunt. 6. *Germanicam* sinceram, dum omne mendacium fugientes, nonnisi veritatem verbis & factis prodiderunt. Vide tit. cit. Spiritus Sanctus & tit. Lingua §. 13. numer. 6.

V. *Et apparuerunt dispersita lingue*. Act. 2. Ostendi potest, quod Spiritus Sanctus ideo in forma lingue apparuerit, ut doceret artem loquendi omnium difficillimam. Demonstratur ergo 1. in quo consistat ars recte loquendi; de qua vide præcepta tit. Lingua, §. 13. num. 1. Deinde ostendatur, quomodo Spiritus Sanctus hanc artem Apostolos docuerit. Vide tit. cit. Spiritus Sanctus.

VI. *Paracletus autem Spiritus, quem mittet Pater in nomine meo, suggeret vobis omnia*. Joan. 14. Potest ostendi, quam convenienter Spiritus Sanctus Paracletus, id est Consolator vocetur, nempe quia replet amore divino, sicque facit obtinere finem suum; quæ est vera, maxima, & perpetua consolatio, quæ proin tres proprietatis suffus demonstrantur, simulque ostendatur, quomodo hanc consolationem Spiritus Sanctus Apostolis communicavit. Vide tit. cit. Spiritus Sanctus, & tit. Gaudium, & Consolatio.

VII. Ex occasione thematicis: *Paracletus autem Spiritus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia*. Joan. cap. 14. possunt ostendi causæ, cur Spiritus Sanctus in mundum missus sit, nimirum ut esset Magister Mundi. Unde ostendatur, quam perfecte omnes veri Magistri proprietates possideat, videlicet 1. Quod scientiam & artem omnium præstantissime calleat, cum sit ipse Amor Patris & Filii. 2. Quod habeat facillimum modum docendi, cum unico momento doctissimos in hac arte efficiat, ut in Apostolis patuit. 3. Quod sit sanctissimus quoad mores, ita ut nullum sit perversionis periculum, unde Spiritus Sanctus per Antonomasiam vocatur. 4. Quod sit benignissimus, arque adeo velit etiam hanc artem docere. Unde excitandi sunt Auditores, ut se illius disciplinæ totos committant, & lectionem ab eo præscriptam diligenter addiscere studeant. Vide tit. Spiritus Sanctus.

VIII. Ex eodem thematico ostendi potest, in quo consistat scientia seu ars amandi, quam Spiritus Sanctus docet, scilicet in tribus præceptis a S. Davide Psalm. 33. indicatis, quorum primum est: *Destina a malo; nam primum*

pulum est amantium fugere, quidquid amato displicet. Et hoc praeceptum ad viam purgativam spectat. Secundum est: *Fac bonum*, seu virtutes exercere: nam proprium etiam amantium est facere semper, quod amato placeat; & hoc praeceptum ad viam illuminativam pertinet. Tertium est: *Inquire pacem* seu perfectissimam voluntatis tuae cum divina conformitate: nam proprium amantium est unum fieri; & hoc ad viam unitivam spectat. Vide cit. tit.

IX. Ex eodem themate explicari possunt conditiones ad verum Spiritus Sancti Discipulum pertinentes, quorum prima est *magna estimatio magistri* - nam primus discendi ardor est nobilitas desiderii. Secunda conditio est vehemens desiderium artis addiscendae, quod ex considerata illius praestantia & utilitate concipitur. Tertia est indefessa industria in ejus doctrinis seu inspirationibus accipiendis. Quarta constans exercitium in iisdem doctrinis practicandis, & executioni mandandis.

X. Ex eodem themate potest offendi, quomodo advenientem talem hospitem excipere debeamus, nimirum 1. Vehementer desiderando, ad quod praestantia tanti hospitis considerata non modice juvabit. 2. Humiliter invitando, cum Ecclesia, assiduo hoc tempore dicentes Veni S. Spiritus, reple tuorum corda Fidelium. 3. Cum summa reverentia excipiendo. 4. Totam dispositionem domus seu cordis ei committendo. 5. Omne, quod ei displicet, fortiter removendo.

XI. Ex eodem themate offendi potest, quod, cum Spiritus Sanctus sit amor divinus, nullum corvalem patiat, atque adeo omnis amor alius prius expelli debeat, praeterit lascivus, sensualis, proprius; qui proinde explicari debet, simulque demonstrari, quod omnia bona, quae ab his percipi queant, ab illo infinitis melius sperari queant. Vide tit. Charitas.

XII. Ex occasione thematis ejusdem dici potest, quod Spiritus Sanctus praeter alias artes etiam artem recte loquendi doceat; unde de hac arte per hos tres dies tria docenda sunt, in quo consistat haec ars, quare studiose discenda, & quibus modis. Hodie ergo dicatur, artem hanc in tribus consistere, videlicet ut 1. Raro. 2. Considerate. 3. Charitative loquamur; de quibus vide tit. Lingua.

PRO FERIA II. PENTECOSTES.

I. *Sic Deus dilexit Mundum*. Jo. 3. Potest offendi, quomodo dilexit Deus Mundum, ut non solum Unigenitum suum, sed etiam Spiritum Sanctum velut amorem suum infinitum & divinum daret. Declararet ergo hujus amoris magnitudo ex donorum praestantia, & inferatur, quum aequum sit, ut vicissim nostrum amorem Deo offeramus, omnemque alium amorem excludamus. Vide tit. Charitas, & tit. Spiritus Sanctus.

II. Ex eodem themate potest offendi, cur tam pauci homines Spiritum Sanctum, qui est ipsa Charitas, accipiant nimirum quia dispo-

sitionem debitam & summe necessariam non adhibent, nempe amorem inordinatum creaturarum, seu concupiscentiam, certe quam nullum alium amorem patitur; offendit per hoc, quod, teste Sancto Bernardo serm. 3. de Ascensione, ipsi Apostoli Spiritus Sancto repleti non poterant, quia carni Dominica, etiam sanctae, inharebant. Comparantur ergo hi amores inter se ex eo, quod Amor divinus seu Spiritus Sanctus, sit honestus, satiativus, perpetuus; amor creaturae impurus, turpis, vanus; & inferatur, quam iniquum sit, hunc amorem amoris divino postponere. Vide tit. Charitas, & tit. Spiritus Sanctus.

III. *Vidi Spiritum descendentem quasi columbam de caelo*. Joan. 1. Potest offendi, cur Spiritus Sanctus in specie columbae descendere, nimirum ut, quemadmodum Ven. Beda Mare. 3. dixit, offenderet, se homines magis ad mansuetudinem, quam iracundiam, incitare. Offendatur ergo 1. Quantopere mansuetudo ista Christianis sit necessaria. 2. Quomodo eam Spiritus Sanctus Apostolos docuerit, & hodie adhuc paratus sit docere omnes Christianos. Vide tit. Mansuetudo, & tit. Spiritus Sanctus.

IV. Ex eodem themate potest alia causa asserri, cur Spiritus Sanctus in specie columbae apparuerit, nimirum ut offenderet, quemadmodum columbae sunt fertiles valde, ita se quoque liberalem esse in donis suis communicandis. Offendatur ergo 1. Quae sint illa dona. 2. Quam necessaria & utilia sint homini Christiano, quamque adeo assidue illa a Sancto Spiritu petere debeat. Vide tit. Spiritus Sanctus, & Fabrum hic conc. 3.

V. *Alii autem dicebant irridentes: quia musto pleni sunt isti*. Act. 2. Potest offendi effectus amoris divini ex comparatione cum musto. 1. Quia ut mustum plene satiat & inebriat ut nullam amplius delectationem ex creaturis haurire velit. 2. Ut mustum dulcedine sua mire recreat, & laetificat. 3. Ut mustum audaces facit & intrepidos, ut in Apostolis ceruere erat. 4. Ut mustum loquaces facit, sic etiam Apostoli loquebantur magnalia, ita ut verum fuerit dicere: Ex abundantia cordis os loquitur. Vide tit. Spiritus Sanctus & tit. Charitas.

VI. *Et factus est repente de caelo sonus tamquam advenientis Spiritus vehementis*. Act. 2. Potest offendi, quod Spiritus Sanctus in modum venti advenerit, ut offenderet, se vento similes effectus operari, & 1. Inspirato advenire; quia Spiritus, ubi vult, spirat. 2. Vehementer impellere ad bonum; necsit enim tarda molimina Spiritus Sancti gratia, teste Sancto Ambrosio. 3. Aestum concupiscentiae plurimum temperare; quia omnia ex dicto tit. Spiritus Sanctus facile dilatare possunt.

VII. Ex occasione thematis: *Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret*. Jo. c. 3. offendi potest dilectio Dei erga homines triplici ex capite. 1. Considerando, quis dederit. 2. Quem dederit. 3. Pro quo dederit. 4. Quem ob finem dederit. 1. Quae conditio dederit. Vide Fabr. conc. 5.

VIII. Ex eodem themate offendi potest, quomodo Apostoli vicissim dilexerint Deum, quod explicari potest per illa verba: *Multa pleni sunt.* 1. Quia quasi emota mentis homines nihil de terrenis rebus senserunt. 2. Quia ut ebrii pocula & vinum, ita illi solum Deum cruciabant. loquentes magnalia Dei. 3. Quia audaces & intrepidos faciebat ut ebrii esse solent. 4. Quia ut ebrii inflammabantur, sed non nisi divino amore. 5. Quia ut ebrii discurrebant per mundum provocantes ad amorem. 6. Quia laetos & hilares faciebat ut ebrios. Vide Fabrum conc. 6.

IX. Ex eodem themate offendi potest, quomodo verificatum sit illud Eph. 4. *Ascendens in altum dedit dona hominibus*, simulque declarari, quam pretiosum sit donum Spiritus Sanctus, sive 1. In seipso spectetur, nam ut sic infinita bonitatis & dignitatis est. Sive 2. Ratione dantis, quia ut sic est infinitus amor & liberalitate procedit. Sive 3. Ex parte accipientis ponderetur, quia sic mundo ingratus & immerito collatum est. Sive 4. Ex parte fructificationis spectetur, quia ut sic quasi infinitum fructum producit. Vide eod. tit. & Fabrum in conc.

X. Ex occasione ejusdem thematis possunt explicari causa, cur Spiritus Sanctus in specie ignis, venti, columbae, nobis, linguae igneae apparuerit, & ex quavis specie salutaris doctrina erui & commendari. Vide tit. Spiritus Sanctus §. 10. n. 2. 3. 4.

XI. Ex eodem themate potest inprimis explicari, quid sit donum Spiritus Sancti in genere, videlicet impulsus ad patranda heroica virtutum opera. Deinde possunt ex septem tribus donis priora tria explicari, videlicet tit. Donum *Sapientiae*, quo contemplamur divina & aeterna, & secundum illa de rebus iudicamus ex fide & scripturis sacris. 2. Donum *Scientiae*, quae versatur circa res creatas & docet nos ferre iudicium de rebus agendis, modum recte utendi melius ad salutem, aperit fraudes Daemonis, mundi, & carnis, suggerens veritatem ad vincendas illas. 3. Donum *Intellectus*, quo discimus scripturarum difficultates & modos, sensus literales & mysticos, figuras & tropos, indeque salutaria documenta capimus, discutimus etiam fidei controverfias, conscientiam scrupulos & laqueos tollimus, & causas litigantium difficiles diducimus. Vide Fabrum conc. 4. lit. B C D.

XII. Ex eodem themate offendi potest, quanta damna per linguam male usurpant Deo, Christo, Proximo, nostrae personae, & rebus nostris inferantur, quomodo adeo indigeamus auxilio Spiritus Sancti, qui doceat nos artem loquendi. Vide tit. cit.

PRO FERIA III. PENTECOSTES.

I. Ex occasione thematis: *Ego veni, ut vitam habeant*, & abundantius habeant. Jo. 10. potest inprimis offendi, quae sit vita illa, propter quam Christus venit, scilicet vita aeterna, quae sola, quia caret omnibus miseriis, & morti non est obnoxia, vera vita

dicti potest. Deinde offendi potest, quomodo suo exemplo docuerit, quomodo abundantius participari possit haec vita, scilicet per humilitatem, obedientiam, patientiam, & similes virtutes.

II. Ex occasione ejusdem offendi potest, quomodo vita in hoc saeculo & statu via consistat in charitate Dei, proximi, & sui ipsius ordinata, & quomodo Christus hanc triplicem charitatem velut ignem in nobis accendat. De quo vide Bibl. tit. Spiritus Sanctus §. 10. num. 7.

III. Ex eodem themate offendi potest, quomodo vitam praedictam animae conservare possimus, nimirum 1. Per respirationem, id est, mentis ad Deum frequentem elevationem, seu orationem. 2. Per cibum varium, puta verbi divini, Eucharistiae, voluntatis divinae, seu mandatorum Dei. 3. Per potum aquae salientis in vita aeternae, seu gratiae divinae, conservationem, vel etiam sanguinis Christi, ex frequenti Sacramentorum usu hausti. 4. Per somnum seu animi quietem, dum certis temporibus anima a curis, & negotiis secularibus avocatur, & rebus divinis applicata quiescere finitur.

IV. Ex occasione thematis: *Ego sum os suum*: offendi potest, quotupliciter Christus sit os suum, nimirum 1. Osium Pastoralis officii, quia hoc nemo nisi potestatem ab ipso acceptam habere potest. 2. Osium Ecclesiae, quia in hanc nemo, nisi per Christi fidem, & baptismum ingreditur. 3. Osium gratiae, quia nemo hanc obtinere potest, nisi per merita Christi. 4. Osium gloriae, quia nemo ad hanc intrare potuisset, nisi ipse caecos referasset. Invenitur proin Auditors, ut de Christo dictum potent illud Prov. 8. *Beati qui vigilant ad fores meas quotidie, & observant ad postes ostii mei; qui me invenerint, invenerunt vitam, & hauriunt salutem a Domino.* Vide Fabrum conc. p. lit. C.

V. Ex occasione thematis: *Ego veni, ut vitam habeant*; explicari possunt reliqua quatuor dona Spiritus Sancti, videlicet 1. *Consilii*, quo instruimur, priusquam magnum aliquid, & periculosum aggrediamur, desinamus, mandemus, loquamur. 2. Donum *Fortitudinis*, quo corroboratur cor nostrum, quodvis temporale damnum pati velimus, ne aeternum incurramus. 3. Donum *Pietatis*, quod excitat nos Spiritus Sanctus ad Religionem, & amorem cultus divini, nec non ad eam proximi, smolientiis car nostrum, ut Dei voluntati, ac cultui se submittat, & ad proximum inclinet. 4. Donum *Timoris*, quo immittit in cor varia argumenta, quae superbiam, & vanitatem nostram retundant, ac timere Deum faciant. Vide Fabrum ser. 2. post Pent. conc. 4. lit. EFGH.

VI. Ex eodem themate offendi possunt media ad artem recte loquendi, per quam vel maxime vita animae abundantius acquiratur, addiscenda; quorum primum est *oratio*, per quam dicitur cum Davide Pl. 140. *Pone Domine custodiam ori meo, & osium circumstantis labiis meis.* Secundum *silentii amor*, ~~per~~ *quia* ~~enim~~ *secrete loquitur*, qui non libenter

ter tacet. Tertium *confideratio*, ut Sanctus Augustinus fuit dicens: Omne verbum prius veniat ad limam, quam ad linguam. Quartum *multa* pro transgressionibus imponenda, ita ut cum Seneca dicatur: Ego mihi irascor, & ego a me poenas exigam. Quantum *radix exasperatio*, quae est, tolle Th. Kempensis lib. 1. cap. 10. quod per mutuas locutiones consolari ab invicem quærimus, & libenter de his, quae multum diligimus, vel cupimus, vel contraria nobis sunt, loquimur. Vide tit. Lingua.

PRO FESTO TRINITATIS ET DOMINICA 1. POST PENTECOSTEN.

I. EX occasione thematicis: *Docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti*: Matth. 28. potest 1. offendi, quam merito mysterium SS. Trinitatis credatur, tum ob figuras veteris testamenti, tum ob textus novi, tum ob miracula hunc in finem edita. a. Cur quis Christianus eam profiteri debeat. Nempe quia hæc professio est nostra tessera contra infideles: est scopus, & regula nostrarum actionum; unde dicitur: Gloria Patri &c. est clypeus contra Dæmones: est cythara laudis diviorum, per quam cum Angelis canimus: Sanctus, Sanctus, Sanctus, &c. Vide tit. Deus & Fabr. c. 1. & 2.

II. Ex eodem themate offendi potest 1. Cur hoc Festum a Christianis summa cum devotione sit celebrandum; quia scilicet est Festum omnium trium Personarum, atque adeo celeberrimum. a. Quomodo debeat celebrari, nimirum firmiter eam credendo, firmiter in eam sperando (quia potest juvare propter potentiam Patris, & scit juvare propter sapientiam Filii, & vult juvare propter bonitatem Spiritus Sancti) atque adeo semper cogitando, quæ placeant illi propter Patrem, loquendo propter Filium, operando propter Spiritum Sanctum. Vide loc. cit.

III. Ex eodem themate offendi potest, quomodo SS. Trinitati perpetuum Gloria Patri, aut Sanctus, Sanctus, Sanctus, cani possit, si videlicet omnes cogitationes, verba, & opera purissime ad majorem Dei gloriam referantur; aut si semper facere studeamus, quæ Deo magis placeant, quomodo magis placeant, & quia magis placeant. Offendatur proinde, quam excelsus, Deoque gratus, atque adeo, & nobis utilis futurus sit hic modus colendi Sanctissimam Trinitatem. Deinde quomodo hic ipse modus practice usurparsi possit, & debeat.

IV. Ex occasione ejusdem thematicis offendatur, quod homo peculiari ratione obligetur ad colendam Sanctis, Trinitatem, eo quod creatus sit ad imaginem ejusdem; quem enim magis amaret imago, si posset, quam illum, cujus est imago? Offendatur ergo 1. Vel ex ipso corde triangulari, atque anima, tribuente potentis, quod creatus sit ad imaginem Sanctissimæ Trinitatis; dein quomodo imaginem hanc venerari, mundam conser-

vare, & ubi opus fuerit, renovare debeant.

V. Ex occasione ejusdem thematicis offendi potest, quomodo quis Christianus hoc die imitari debeat servum illum, qui a Domino suo ad conventum Dæmonum ductus, & Lucifero homagium prestare iussus, renuit id facere, dicensque: Reddo me Sanctissimæ Trinitati, Patri, Filio, & Spiritui Sancto: totum conventiculum dissipavi. Offendatur proin, quomodo quisque se reddere Sanctissimæ Trinitati debeat, videlicet 1. Per sciam detestationem vitæ præteritæ. 2. Per novum propositum, serio, & constanter illi serviendi. 3. Per novam oblationem omnium suarum actionum ad majorem gloriam ejusdem Sanctissimæ Trinitatis.

VI. Ex eodem themate offendatur, cur quis homo se totum Sanctissimæ Trinitatis obsequio cum summa fiducia consecrare debeat ob tria attributa eidem specialiter convenientia, scilicet ob potentiam Patris, sapientiam Filii, bonitatem Spiritus Sancti; de quibus vide Fabr. conc. 5.

VII. *Docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti*. Matth. 28. Potest explicari pro capacitate Auditorum Mysterium Sanctissimæ Trinitatis, & causæ afferri, cur illud firmiter credere, & profiteri debeamus; de quo vide tit. Deus, §. 3. a. num. 3. & §. 5. a. num. 3. & §. 2. a. num. 9.

VIII. Ex eodem themate offendi potest, cur hoc Festum præ omnibus Festis devote sit celebrandum; & quomodo id ipsum apertissime fieri possit; de quo vide cit. §. 12. num. 10.

IX. Ex eodem offendi potest, quam grata sit Deo laus illa Ecclesia, quæ canit: Gloria Patri &c. & quomodo Auditores perpetuum Gloria Patri, aut Sanctus, Sanctus, Sanctus &c. juxta Sanctorum Angelorum exemplum canere possint; de quo vide tit. Deus; §. 12. num. 11.

X. *Cujus est imago hæc?* Matth. 22. Offendi potest hominem esse imaginem Sanctissimæ Trinitatis, & inde inferri, quanto in honore hæc imago habenda, quam sollicite ad omni macula per peccatum contrahi solita custodienda, quantoque hoc hunc cultum fructus quisque sperare possit. Vide tit. Anima, §. 12. num. 2.

XI. Ex eodem narrari potest historia ex speculo magno Exemplorum de servo, qui a Domino suo ductus ad Dæmonem, eique se mancipare iussus, ubi audivit, abnegandam sibi Sanctissimam Trinitatem esse, in hæc verba prorupit: Reddo me Sanctissimæ Trinitati: sicque Dæmonem fugavit. Inferatur subinde quid idem quis homo facere debeat, idque propter Potentiam Patris, Sapientiam Filii, & Bonitatem Spiritus Sancti quæ tres proprietates ab eis, qui servire cupiunt, in Dominis requiruntur. Vide cit. tit. Deus §. 12. num. 2.

XII. *Eccæ ego vobiscum sum omnibus diebus*. Matth. 28. Offendatur, quomodo SS. Trinitas semper sit nobiscum. 1. Per immen-

fiattem, & presentiam; unde excitandi Auditores, ut quod S. Bernardus de S. Angelo Custode dixit: *In omni angulo Angeli tuo reverentiam habe, nec audeas illo presente, quod me presente non auderes*, multo magis erga SS. Trinitatem observetur. 1. Per potentiam, adjuvando, & protegendo nos, unde fiducia concipienda, iterumque applicandum, quod Sanctus Bernardus de Angelis dixit: Fideles sunt, prudentes sunt, potentes sunt, tantum adheremus eis &c. 3. Per sapientiam, dirigendo nos, unde providentia illius omnia committenda, omnique sollicitudo in illum projicienda. Vide tit. cit. Deus §. 3. & 5.

PRO DOMINICA II. POST PENTECOSTEN.

I. **H**omo quidam fecit cenam magnam. Luc. 14. Potest offendi, quam vere Christus in SS. Eucharistia cenam magnam apparaverit. Est enim magna in re propter cibum, & potus præstantiam. 2. Magna propter modum præparandi, nempe miracula intervenientia. 3. Magna propter effectus, nam satiat, nutrit, augmentat, pinguefacit, & delectat animam plus, quam ullum aliud convivium, ut adeo merito etiam cum magno desiderio, præparatione, & devotione sumi debeat. Vide tit. Eucharistia.

II. Ex ejusdem thematis occasione dici potest, hanc cenam esse similem convivio Norimbergæ per tres menses sibi superimpositas instituto; de quo vide loc. cit. §. 12. n. 8.

III. Item occasione anagrammatis, quo Eucharistia idem significat, ac *Cithara Jesu*, possunt effectus potiores Eucharistia indicari, siquidem quomodo hæc cithara pulsari, id est, Eucharistia sumi debeat, offendi; de quo vide loc. cit. n. 9.

IV. Et caperant se omnes excusare. Luc. 14. Afferri possunt & refutari excusationes, ob quas aliqui horrent venire ad hanc cenam; de quibus vide loc. cit. n. 18.

V. Exiit in plateas, & vicus civitatis, & pauperes, ac debiles, & cæcos, & claudos introducere huc. Luc. 14. Offendi potest, quinam potissimum frequenter ad Eucharistiam accedere debeat; nimirum. 1. Pauperes, qui cupiunt in virtutibus & meritis crescere; hic enim audiunt illud olim S. Augustino dictum: Cresce, & manducabis me, & non morabis me in te, sed tu mutaberis in me. 2. Debiles in spiritu, & variis morbis spiritualibus obnoxii; hinc enim virtus exiit, & sanabit omnes. 3. Cæci, qui illuminatum nondum intellectum in rebus spiritualibus habent; his enim merito dicitur: Accedite ad eum, & illuminamini, magisque aperientur oculi, quam Jonathæ gustato melle. 4. Claudii seu difficultatibus progredientes in via mandatorum & perfectionis; hinc enim magis confortabuntur, quam Elias per panem ab Angelo allatum; quæ omnia facile dilatarit & probari possunt per ea, quæ in cit. tit. §. 3. & 4. dicuntur.

VI. Introducere huc. Luc. 14. Dici potest, plerumque la particularibus Ecclesiis processionem solemnem in Festo Corporis Christi in-

stitutam, privatam iterum processionem institui, & hoc vel maxime esse cuius homini, cum & ipse sit templum Dei, fuscandum, quomodo autem id fieri debeat. Vide loc. cit. §. 12. n. 24.

VII. Ex occasione thematis: *Homo quidam fecit cenam magnam*: Luc. 14. potest offendi, quod cena hæc magna sit ipsa vita æterna seu beatitudo, quæ merito dicitur magna. 1. Quia in ea reperiuntur omnis generis deliciae, velut epulæ. 2. Quia ibi satietas & abundantia plenissima habetur. 3. Quia musica præstantissima & suavissima beatorum Deum laudantium auditur. Unde excitentur Auditores ad magnum desiderium hujus cœnæ concipiendum, & ut diligenter se ad eam præparent vocationi suæ respondendo. Vide Fabrum conc. 10. lit. c.

VIII. Ex eodem themate potest Eucharistia huic cœnæ magnæ comparari, quia continet triplicis generis fercula in convivii splendidis apponi solita. 1. Fercula oculos solum delectantia, & admiranda (*Biscuvenen*) quia in ea plurima continentur miracula, quæ solum oculo Fidei aspicere, & credi debent. 2. Fercula solida (*Hauptwein*) quia Eucharistia animam satiat, nutrit, pinguefacit, roborat. 3. Bellaria (*Confess*) quia præbet delicias Regibus, id est, qui super seipsos regnant. Vide tit. Euch. & tit. Communio.

IX. Ex eodem themate potest Eucharistia comparari convivio Affueri. 1. Propter dignitatem influentis. 2. Propter multitudinem invitatorum. 3. Propter cibos, & potum præstantissimum. 4. Propter sumptionem, ad quam nemo coquebatur, sed quisque fumebat, quantum volebat, id est, juxta dispositionem. Vide loc. cit.

X. Ex occasione thematis: *Et caperant se omnes excusare*: possunt frivola excusationes, per quales aliqui a frequenti communione se excusant, afferri, & refutari; quarum prima est, respectus humanus: quid dicent homines? Secunda, quod Ecclesia semel dumtaxat communionem quovis anno præcipiat. Tertia consuetudinis malæ deponendæ difficultas. Quarta, quod nullus adveniat fructus. Quinta, quod frequentior usus pariat contemptum. Sexta negotiorum multitudo. Septima, quod quis non audeat amplius letus esse ob perpetuam recollectionem. Octava, quod indignus sit tam frequenti communione. Nona, quod reverentia exigit rariorem communionem.

XI. Ex occasione thematis: *Et vocavit multos*: possunt causæ afferri, cur solemnis processio circa hanc octavam instituitur, videlicet. 1. Ut gratos nos pro beneficio Eucharistia institutæ exhibeamus. 2. Ut compensemus, quod per annum negleximus. 3. Ut aliorum injuria resarciatur. 4. Ut hæreticorum perfidia redarguatur. 5. Ut oppida & arces muniantur contra hostes, exemplo S. Clare, hostes per Eucharistiam fugantis. Vide tit. Eucharistia §. 12. n. 21.

XII. Ex eodem themate offendi potest, quomodo Christum in corpus nostrum per privatam processionem introducere debeamus.

1. Præferendo crucem confessionis. 2. Petticas ornatas floribus pro modestiam exteriorum, & interiorum corporis portando. 3. Musicos choros congregando per laudes Christo cantandas. 4. Angelos introducendo per varias virtutes exercitatus. 5. Christum in argentea capsâ per puritatem, & deauratâ per charitatem, portando. 6. Ploccres seu calites ad comitandum Christum invitando. 7. Ignis festivos per tormentorum explosionem excitando, id est, ætus charitatis erga Deum, proximum & ipsum exercitos. 8. Hymnum Ambrosianum per gratias ætas cantando vel dicendo. Vide tit. cit. & Fabrum in Sylva them. 5.

PRO DOMINICA III. POST
PENTECOSTEN.

I. **N**ONNE dimittit nonaginta novem in deserto, & vadit ad illam, qua perierat? Luc. 15. Offendi potest, quanti Christus fecerit animam hominis, dum eam per tot annos, tot labores, tot cruciatus, ipsamque mortem quasi-vit, suoque exemplo etiam alios Pastores ad similem conatum pro animabus suscipiendum excitavit, quorum aliquot exempla æt. tit. Zelus, & tit. Anima enarrari possunt. Inde insinuat, quas gratias Christo referre debeamus, scilicet nos totos ei committendo. Si anim totum me debeo, &c. tit. Passio, §. 3. n. 3. O quam ingrata foret ovicula, qua a Pastore tam sollicitè quaesita, & in humeros subleata, ultro desiliat, & ausugeret, lupis in prædam cessura.

II. **M**urmurabant Pharisei, & Scribæ. Luc. 15. Potest vitium murmurationis dissuaderi, & 1. Quidem offendi, in quo consistat, nempe quod sit iniusta querela de factis aliorum. 2. Quam sit commune hoc vitium, dum passim tales murmuraciones contra æquales, contra superiores, contra ipsum Deum audiuntur. 3. Quare sit fugiendum, quia scilicet est contra charitatem, quæ jubet onera alterius portare: contra iustitiam, quæ monet, ut neminem inauduit damnemus: contra prudentiam, quæ distat, ut medium inutile ad finem non adhibeamus; quid autem juvat murmuratio ad emendationem? Contra obedientiam, quæ monet, ut omnia de manu Dei, & Superiorum æquo animo accipiamus, dicentes cum S. David: Obmotui, quia tu fecisti. Vide plura tit. Dotraffio (cui ænis est murmuratio) & tit. Judicium temerarium, quod plerumque antecedit murmurationem. Vide etiam Fabrum hic conc. 3.

III. **Q**uia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. Luc. 15. Potest offendi, cur quisvis Christianus exemplo Christi peccatores in cor suum recipere, & pro illis orare debeat. Itaque. 1. Cur eis succurrere debeat, nempe quia sunt membra eiusdem corporis; quia sunt fratres eodem Christi sanguine spiritaliter progenti, & quia miseri sunt, & in latrones infernales inciderunt. 2. Offendatur, quomodo quis eisdem succurrere, possit nempe corde (compatiendo), & desiderando eis succurrere) ore (precando pro illis assidue, & ver-

bis, ubi licet, adhortando ad emendationem) opere (varia opera pro ipsis Deo offerendo). De quibus vide tit. Zelus.

IV. **C**um invenierit eum, imponit in humeros suos. Luc. 15. Potest dici optatum esse, ut omnes Christiani pro figulo haberent Christum ovem in humeris gentilem, cum inscriptione: Alter alterius onera portate, nihil animi magis necessarium & utile ad concordiam conservandam in communitate. Offendatur ergo 1. quomodo Superiores Subditorum. 2. Æquales æqualium. 3. Subditi Superiorum onera portare debeant. Vide tit. Dilectio proximi & Thomas Kempenfis l. 1. c. 16.

V. **I**ta gaudium erit in celo super uno peccatore penitentem agente. Luc. 15. Offendi potest, quantum gaudium quisvis peccator per seriam penitentiam creare possit, Deo, Angelis, Sanctis, domesticis, vicinis, superioribus, sibi ipsi ante, in, & post mortem; si mudique unum aut alterum medium ad talem penitentiam offerri, maxime ut Christo per fiduciam appropinquet. Vide tit. Penitentia, & tir. Conscientia.

VI. **C**ongratulamini mihi, quia inveni drachmam, quam perdidit. Luc. 15. Offendi potest, quod quisvis peccator, qui per gratiam divinam per peccatum amisit, mox illam querere debeat. 1. Ergo offendatur; quam pretiosa sit hæc drachma. 2. Quomodo querenda sit, nempe per scopum contritionis, vel confessionis, aut examinis conscientie. 3. Quod non sit differenda hæc inquisitio; de quibus vide tit. Penitentia, & tir. Gratia, & Thomam Kempenfis lib. 3. cap. 55.

VII. **E**x occasione thematis: Nonne dimittit nonaginta novem oves in deserto, & vadit ad illam, qua perierat. Luc. c. 15. Offendi potest, cur animæ cura omnibus præponenda sit, nempe. 1. Quia, cum ad imaginem Dei facta, & pretioso Christi Sanguine sit redempta, omnibus rebus creatis exceptis Angelis, præponderat; hinc nihil aliud prodest, si anima perdat. 2. Quia unam domtaxat animam habemus, qua perditâ, omnia perdimus. 3. Quia anima est pretiosissimum talentum a Deo concretum, de quo proin severissima ratio est reddenda. Vide tit. Anima.

VIII. **E**x occasione thematis: Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam, qua perierat: potest offendi utilitas penitentie. 1. Ob reparationem gratiæ. 2. Ob restitutionem meritum. 3. Ob restitutionem tranquillitatis conscientie. 4. Ob famam recuperatam. De quibus vide tit. Penitentia, & Fabrum conc. 2. & Sylva them. 1.

IX. **E**x occasione thematis: Gaudium erit coram Angelis Dei s. offendi potest, cur Angeli gaudeant super peccatore penitentem agente, nimirum. 1. Propter Deum, cuius imago reparatur. 2. Propter Christum, cuius ovicula summe amata inventa est. 3. Propter Spiritum Sanctum, cuius templum mundatum & reconciliatum est. 4. Propter ipsos Angelos, quorum numerus infaturatur. 5. Propter ipsos peccatores, qui ab æterno interitu libe-

vantur. 6. Propter demones, quibus praeda gratissima eripitur. Vide Fabrum conc. 9. & in Sylva them. 3.

X. Ex eodem themate offendi potest, cur majus gaudium sit super uno poenitente, quam 99. iustis: nimirum 1. Quia jucundius Deo spectaculum exhibetur per vim & victoriam a peccatore de seipso relaxatam. 2. Quia propter peccatores Christi incarnatio & passio, ex quibus infinita bona provenerunt, decreta est. 3. Quia peccatores hoc ipso, quod dimissa sint illis peccata multa, eum S. Magdalena plus diligunt. Vide Fabrum in Sylva.

XI. Ex occasione thematis: *Si perdidit drachmam, nonne accendit lucernam?* potest ostendi, quod etiam damnus ex peccato veniendi ortum sit magnificandum ac reparandum, quia talia peccata multa bona auferunt, puta conscientie tranquillitatem, favorem Dei, meriti augmentum, gratias Dei speciales, protectum in virtutibus. 2. Multa mala inferunt, puta maculam animae, imminutionem charitatis, virium animae debilitatem, dispositionem ad peccatum mortale. Vide ibid. them. 2.

XII. Ex eodem themate potest ostendi eum Deus in nobis accenderit lucernam conscientiae, nempe 1. Ut sciremus, quid agendum aut omittendum. 2. Ut retraheret a malo, & impelleret ad bonum. 3. Ut actionum nostrarum esset testis. 4. Ut esset accusator nostrarum actionum, & tutor proximi. Vide I. c. them. 5.

PRO DOMINICA IV. POST PENTECOSTEN.

I. *Cum turba irruerant, ut audirent verbum Dei.* Luc. 5. Potest ostendi fervor turbae in audiendo verbo Christi, & asserri rationes, cur tunc tam avidae audierint, simulque offendi, quam dissimilis sit fervor in modernis Christianis, & quae causa sint hujus teporis, nimirum quia non credunt firmiter, doctrinas in concione propositas Dei verbum esse, nec simili cum intentione accedunt ad conciones; quae omnia fusius demonstrantur ex iis, quae de verbo Dei tituli. 545. dicta sunt.

II. *Praeceptor, per totam noctem laborantes nihil capimus.* Luc. 5. Offendi potest, quod plerique homines haec verba olim in fine vitae usurpare possint; nimirum quia plerique aut mala agunt, aut extra statum gratiae agunt, aut sine legitima intentione, quam autem fuisse agant, colligi potest ex similitudine illorum, quibus thesaurus Regis apertus esset cum facultate auferendi inde per horam, quantum velient, & possent; an non enim tales fuisse agerent, si omnia alia agerent, quam exportarent divitias ex thesauro &c. Sane verendum est, ne verificetur olim illud Isaia 16. *Marebunt &c.* Vide tit. Labor, & tit. Intentio, & tit. Opus bonum.

III. *In verbo autem tuo laxabo rete.* Luc. 5. Potest ostendi, quomodo quis homo fructuose laborare possit, si videlicet in verbo Christi laborem peragat. Hoc autem tripliciter fieri

potest 1. In verbo tuo, id est, per gratiam tuam, quae proin prius invocanda est, dicendo cum Ecclesia: *Actiones nostras &c.* 2. Si ad honorem Christi laboremus, juxta monitum S. Pauli, 1. Cor. 10. *Sive manducamus &c.* 3. Si ad exemplum Christi bene omnia agamus, ut dici possit: *Bene omnia fecit. Vidit cuncta, quae fecerat, & erant valde bona.* Gen. 1. Vide tit. Opus bonum.

IV. *Concluserunt piscium multitudinem copiosam.* Luc. 5. Possunt fructus multiplices bonorum operum demonstrari, nempe meritorius, satisfactorius, impetratorius, simulque offendi, quanta consolatio, & alacritas in omnibus laboribus sit orta. Vide cit. Opus bonum.

V. *Piscatores autem descenderant, & lavabant retia sua.* Luc. 5. Potest examini quotidiani necessitas, & utilitas demonstrari, & ab initio quinque ejus partes breviter explicari. Vide tit. Examen Conscientiae.

VI. Ex eodem themate etiam frequentioris confessionis necessitas, & utilitas demonstrari, frivolaeque nonnullorum excusationes refutari possunt. Vide tituli. Confessio, maxime §. 7.

VII. Ex occasione thematis: *Cum turba irruerent in Jesum, ut audirent verbum Dei.* Luc. 5. potest ostendi, cur verbum Dei libenter, & studioso sit audiendum, nimirum 1. Propter Deum, cujus Epistola est verbum Dei. 2. Propter amorem Christi, qui est in creatum Verbum Dei. 3. Propter nostram necessitatem, & utilitatem, quia est signum praedestinationis, etibus spiritualis animae, myrothecon spirituale, armamentarium animae, & optimum instrumentum ad perfectionem acquirendam. Vide tit. Verbum Dei, §. 8.

VIII. Ex eodem themate possunt proponi & solvi utiles quaedam quaestiones de hac materia. 1. Cur nullum praeceptum datum sit de verbo Dei audiendo. 2. Cur viva vox praevalcat mortuo voci librorum. 3. Cur SS. Patres praefarent verbum Dei Corpori Christi. 4. Quis sit triplex auditus, quem Doctores requirunt ad fructuose audiendum verbum Dei, scilicet, auditus naturae, quo verbum suscipitur: auditus intelligentiae, quo sensus verbi discernitur: auditus obedientiae, quo res verbi efficitur. Vide tit. eod. §. 10.

IX. Ex eodem themate possunt aliae quaestiones circa fructum verbi divini proponi, nimirum 1. Quia fructus sit querendus in audiendo verbo Dei. 2. An semper aliquis fruiatur. 3. Cur saepe non magnus sequatur. 4. An in tali casu desistendum ab auditione. 5. An desistendum tunc a predicatione. 6. Quomodo reportandos fructus. Quas quaestiones vide solutas in cit. tit. §. 10.

X. Ex occasione thematis: *Dne in altum, & laxate vela in captivam:* ostendi potest, quomodo quis Christianus periculis esse possit, & debeat. 1. Quia hanc perfectionem exigit natura, Deus, Christus, & exempla Sanctorum. 2. Quia consistit in duobus tantum praeceptis: Declina a malo, & fac bonum.

num. 3. Quia ad hæc præcepta omnes habent copia media, scilicet Instrutores, auxilia Dei, Sacramentorum usum, exempla socio- rum. Vide tit. Perfectio & Fabrum conc. 4. & Sylva them. 4.

XI. Ex eodem themate possunt proponi induitæ, quibus multa, & magna merita non magno labore comparari queant, videlicet si 1. Intentio sit purissima ex solo charitatis motivo elicitæ. 2. Si alacritas in operibus ostendatur. 3. Si difficultates occurrentes generose superentur. 4. Si liberales nos erga Deum offendamus. Vide Fabrum in Sylva them. 5.

XII. Ex occasione thematis: *In verbo tuo luxatio rete*: ostendi potest, quantum efficaciam habeat obedientia. 1. Ad Dei benefici- um augendum. 2. Ad meritum incrementum. 3. Ad fructum in proximi salute copio- sum obtinendum. Vide tit. Obedientia.

PRO DOMINICA V. POST PENTECOSTEN.

I. **N**isi abundaverit iustitia vestra plus quam Scribarum, & Phariseorum, non intrabitis in regnum celorum. Matth. 5. Potest hypocritis vitium diffuaderi, & 1. ostendi, quid sit, & unde cognosci queat. 2. Quam commune sit Ecclesiasticis, & secularibus, ita ut de plurimis dici queat: Vox quidem vox Jacob, manus autem manus sunt Esau. 3. Quam exosum sit Deo, & hominibus. Vide tit. Hypocritis §. 1. & 9. & 10. n. 6.

II. *Omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio.* Matth. 5. Potest iracundia vitium diffuaderi, & 1. ostendi, quæ sit iracundia mala. 2. Quam noxia sit bonis temporalibus, corpori, animæ, societati humanæ &c. Vide tit. Iracundia §. 11. n. 8. item Fabrum hic conc. 7.

III. Ex eodem themate possunt varia remedia ad iracundiam propriam sedandam proponi, & commendari, quæ videre licet tit. cit. §. 10. & §. 11. n. 10. & 11. Item apud Fabrum hic conc. 5.

IV. Ex eodem potest ostendi, quomodo ira aliena compesci possit; de quo vide tit. cit. §. 11. n. 12 & §. 12. n. 1.

V. *Vade prius reconciliari fratri tuo.* Matth. 5. Possunt ostendi causæ, ob quas quislibet libenter, & elesterit inimico suo reconciliari debeat, quas videre licet tit. Dilectio inimici §. 8. & §. 11. n. 4.

VI. Ex eodem themate possunt refutari frivolæ excusationes, quæ a plerisque afferuntur, ne inimicis suis ignoscere cogantur, quas vide tit. cit. §. 11. n. 5.

VII. Ex occasione thematis: *Nisi abundaverit iustitia vestra plus quam Phariseorum.* Matth. 5. potest ostendi, quam multipliciter vitium Hypocritis regnet in mundo, & 1. apud Christianos, qui nomen sine operibus habent. 2. Apud devotos, qui sciam pro vera, & solida virtute exercent. 3. Apud politicos, qui curam boni Reipublicæ habere præ se ferunt, cum tamen nonnulli proprium interesse quarant. 4. Apud falsos amicos, qui veram

amicitiam simulant. 5. Apud Religiosos, & Clericos, qui habitu perfectionem mentiuntur nihil minus autem opere præstant. Vide tit. Hypocritis.

VIII. Ex eodem themate potest ostendi, in quo consistat vera iustitia, & virtus, nimirum 1. ut ex bona intentione eliciatur, vel ex communi motivo charitatis divinæ, vel ob specialem honestatem cuiusque virtutis. 2. Ut discretè eliciatur; nam discretio omnibus virtutibus modum, & ordinem præscribit. 3. Ut constanter eliciatur, nam facta in naturam suam cito recidunt, ut ex fucata pulchritudine patet. Vide tit. Virtus, & Hypocritis.

IX. Ex eodem themate ostendi potest, quam odiosum, inexcusabile, perniciosum, & curatu difficillimum, ac diabolicum sit hoc vitium, de quibus vide tit. Hypocritis §. 7.

X. Ex occasione thematis: *Omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio*: potest ostendi, quod ira sit similis triplici lanceæ, quæ Absalon a Joabo perfoctus est, nam corpori, animæ, & rebus fortunæ rum propriis, tum alienis nocet gravissime. Dein ostendatur, quomodo contra hanc triplicem lanceam pectus triplici ære, seu lorica, scilicet consideratione longanimitatis divinæ, consideratione proximi, ut instrumenti iustitiæ divinæ, consideratione propriæ fragilitatis munendum sit. Vide tit. Iracundia.

XI. Ex eodem themate possunt variz questionis circa iracundiam proponi, & solvi. Nimirum 1. quod sit discrimen inter iram, & indignationem. 2. Quando ira peccaminosa sit. 3. Qui sint gradus iræ. 4. Quomodo ira sit usurpanda. 5. Quibus non irascendum; quæ omnia vide tit. Ira, & Fabrum conc. 4.

XII. Ex occasione thematis: *Vade prius reconciliari fratri tuo*: potest ostendi. 1. Cur inimicitia Deo tam exosa sit. 2. Cur Christo. 3. Cur hominibus. 4. Cur ipsi iracundo; de quibus vide tit. Iracundia.

PRO DOMINICA VI. POST PENTECOSTEN.

I. **M**iserere super turbam. Marci 8. Ostendi potest, quinam homines potissimum misereri debeant aliorum; de quibus vide tit. Misericordia, §. 11. n. 2.

II. Ex eodem themate ostendi potest, quomodo misereri debeant, seu circumstantiæ in misericordia exercenda observandæ proponi; quas vide loc. cit. num. 3. & §. 10. num. 3.

III. Ex eodem possunt causæ, ob quas misericordia exercenda sit, proponi, & amplificari ob quas vide tit. cit. §. 8.

VI. Ex eodem possunt offerri aliquot media ad misericordiam promptè exercendam; quæ vide cit. tit. §. 9.

V. Ex eodem possunt asserri, & refutari excusationes, per quas aliqui se eximere volunt ab obligatione misericordiam exercendi; quas vide tit. cit. §. 11. n. 4.

VI. *Ece jam triduo sustinent me.* Marc. 7. Potest ostendi, quomodo Christumovere poss-

possimus, ut necessaria five quoad temporalia, five quoad spiritualia suppeditet, si scilicet per triduum. *Fidei*, qua credamus, Deum posse, & velle juvare; *Spei*, qua ad ipsum a se confugiamus, nostrarque ei necessitatem exponamus; *Charitatis*, qua mandata eius observamus, & quidquid Deus circa nos, ut nostra bona disponit, æquissimo animo disponamus. Hoc sane triduum si Christum sustineamus, id est, hos actus eliciamus, tanto certius sperare poterimus, ipsum dicturum: Misereor super turbam: quanto gratiores hi actus, quam illud triduum, sunt futuri. Vide plura tit. Fides, Spes, Charitas, Registratio.

VII. Ex occasione thematis: *Unde ememus panem?* Marc. 8. Offendi potest, cur & quando consilium petendum; hinc 1. offendatur necessitas, quia nemo sibi sapiens satis: utilitas, quia salus, ubi multa consilia: jucunditas, quia sicut odoribus delectatur cor, ita bonis amici consiliis anima dulcoratur: & securitas, quia si quis sine consilio nihil faciat, post factum non poenitebit. Deinde offendatur, in quibus casibus sit maximo petendum, nimirum 1. In lesione status. 2. In reformatione vite. 3. In tentationibus, & adversitatibus, in quibus animus perturbatur, quid agendum sit, difficulter videre potest. 4. In gravioribus negotiis, præcipue patriæ salutem concernentibus. Vide tit. Consilium.

VIII. Ex occasione thematis: *Unde ipsi, quis poterit saturare pauperes?* potest offendi, quomodo homines in egestate habere se debeant, videlicet per triduum Fidel (qua creditur ipsum scire, posse & velle juvare) spei, (qua auxilium ab ipso petatur) & caritatis, (qua mandata ipsius observentur, & voluntas ipsius æquo animo acceptetur, nec murmuretur). Vide cit. tit.

IX. Ex occasione thematis: *Misereor super turbam*: offendi potest, erga quos præcipue misericordiam offendere debeamus, videlicet 2. Erga pauperes. 2. Erga afflictos. 3. Erga peccatores. 4. Erga defunctos; de quibus vide tit. Misericordia.

X. Ex eodem themate offendi potest potissimum motivum misericordie exercendæ, videlicet quod sit signum prædestinationis ad vitam æternam, idque probetur 1. ex promissione Christi: Beati misericordes, quoniam misericordiam consequentur. 2. Ex textibus S. Scripturæ. 3. Ex SS. Patribus. 4. Ex experientia, quia S. Hieronymus testatur, se nunquam vidisse mala morte defunctum, qui libenter opera misericordie exercuit. 5. Ex æquitate: quia conveniens est, ut, quia mensura alteri mittitur, eadem & nobis Deus metiatur.

XI. Ex eodem themate offendi potest, quod Christus Luc. 6. dicens: Eritis misericordes, sicut Pater vester cælestis misericors est; omnium doctrinarum ad misericordiam spectantium compendium exhibuerit. Nam 1. offendit, quomodo sit exercenda, offerens pro idea exemplum Patris æterni. 2. Principale motivum, scilicet summam dignitatem ex eo ortam, quod Patri cælesti nos similes faciat.

3. Medium efficacissimum suggerendo, scilicet exemplum misericordie, quam Pater cælestis erga nos offendit. Unde merito dicitur: Nonne & te oportuit misereri conservi tui? Vide cit. tit.

XII. Ex eodem themate offendi potest, quomodo misericordiam metiri & exhibere proximo debeamus, scilicet 1. dando mensuram bonam per bonam voluntatem. 2. Conferentiam per actualem elemosynam. 3. Cogitatum per liberalitatem. 4. Super affluentem per hilaritatem. Deinde offendi potest, quomodo vicissim accepturi simus mensuram bonam in temporalibus bonis: conferentiam per augmentum gratiæ in virtutibus, & meritis: cogitatum per felicem mortem, & liberationem e purgatorio: super affluentem per copiosum gloriam augmentum. Vide tit. cc.

PRO DOMINICA VII. POST PENTECOSTEN.

I. *Veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces.* Matth. 7. Potest offendi, quantopere societas malorum hominum ad ludum, computationes, luxuriam invitantium, præcipue mulierum sit devitanda: de quo vide tit. Societas.

II. *A fructibus eorum cognoscetis eos.* Matth. 7. Offendi potest, unde quisque colligere possit, se frugiferam arborem esse, nempe ex fructibus bonorum operum, hæc autem an bona sint, debere cognosci. 1. Ex odore, si scilicet id gratia, quæ sola bonum & Deo gratum odorem tribuit operibus, sint facta. 2. Ex colore, si cum diligentia, & decencia extrinseca fiant, non obiter, non peruloosiora, non repide &c. 3. Ex sapore, si cum bona intentione fiant; absque hac enim omnia Deo ingrata, & insipida sunt. Vide tit. Intentio, tit. Gratia & Opus bonum.

III. *Omnis arbor bona bonos fructus facit.* Matth. 7. Potest offendi, quanti referat ad hoc, ut arbor bonos fructus faciat, ut ab initio bene colatur, hinc occasio sumitur ad bonam educationem liberorum concionandi; de qua vide tit. Educatio.

IV. *Igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos.* Matth. 7. Potest offendi, quos fructus a quovis homine exigit Deus; sicut enim non a quovis arbore quavis fructus, ita nec a quovis homine quavis opera exigi queunt. Offendatur ergo, quod in primis quivis fructus Christiano homini convenientes producere debeat; deinde opera statui suo conformia, id quod percurrendo varios status offendatur, simulque probetur, & rationibus, & exemplis, quovis in suo statu perfectum esse posse. Vide tit. Christianus.

V. *Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur.* Matth. 7. Offendi potest, quæ potissimum sint impedimenta, ob quæ arbores etiam aliqui bonæ fructum non faciant, nempe 1. si inutiles rami, puta vana & sensualia desideria, inordinati amores, non præcitantur. 2. Si diu non irrigentur; ut succum attrahere queant; id est, si orationis & Sacramentorum usus negligatur. 3. Si vermes

flores & folia confumantes non auferantur, Id est, si societates & occasiones mala non deferantur. Vide tit. Oratio, tit. Societas, & tit. Concupiscentia.

VI. Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum celorum. Matth. 7. Potest offendi in primis, quam noxium, turpe, & indignum viro honesto, & maxima Christiano, Christi, qui est ipsa veritas, discipulum & sectatorem se proficienti, si mendacium oris: & inde inferatur, quanto detestabilius sit mendacium vitæ; a quo tota salus, & felicitas hominis corrumpitur. Vide tit. Hypocritis, & mendacium, & tit. Christianus.

VII. Ex occasione thematis: Omnis arbor bona bonos fructus facit. Matth. c. 7. offendi potest 1. quam convenienter homo a nonnullis arbori inverſe comparetur, quæ ramos versus cælum exporrigat. 2. Quam præstans sit arbor, siue reſtitutionem, siue altitudinem, siue fecunditatem attendas. 3. Quanto studio colenda, cum arbores materiales longe viliores tanto studio colamus.

VIII. Ex eodem themate offendi potest, quomodo arbor animæ nostræ colenda sit; videlicet 1. dando operam, ut firmas agat radices timoris Dei. 2. Ut ſtrecoretur, vel irrigetur per Sacramentorum usum, aliæque media ad gratiam obtinendam, & retinendam necessaria. 3. Ut inutilis rami concupiscentiæ inordinatæ præſcindantur. 4. Ut a verbibus tentationum defendatur. 5. Ut Deo vel Sanctis custodienda commodeatur, ut olim certis Deus commendabatur.

IX. Ex eodem themate offendatur, ex quibus indicis arbor bona cognoscatur; nempe primo ex floribus bonorum desideriorum. Secundo ex foliis efficacium propositorum. Tertio ex fructibus operum statui convenientium.

X. Ex eodem themate offendatur, quare bonis operibus sedulo vacandum, scilicet 1. ob necessitatem, quia ex bonis operibus homo iustificatur. 2. Ob utilitatem, quia opera ista sunt veræ divitiæ spirituales. 3. Ob iocunditatem, quia gaudebit homo semper vespere, si diem infumat fructuose. 4. Ob dignitatem, quia per bona opera assimilatur Deo, qui vidit opera sua, & erant valde bona: & Christo, qui omnia hæc fecit. 5. Ob facilitatem, quia Deus magis pensat, ex quanto, quam quantum quis agat; hinc Christus omnia sunt leve, & iugum suave esse dixit. Vide tit. Opus Bonum.

XI. Ex occasione thematis: Non omnis, qui dicit: Domine, Domine, intrabit in regnum celorum: potest offendi, quoniam hæc verba mala usurpent, nimirum. 1. Hæretici, qui credunt, se per solum fidem iustificari. 2. Tepidi Christiani, qui solo nomine contenti sunt. 3. Devoti Christiani, qui in solis externis signis suam devotionem ponunt. 4. Inconstantes Christiani, qui multa proponunt, pauca exequentur. Vide Fabrum cone. 4.

XII. Ex occasione thematis: Attendite a falsis Prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium: offendi potest, quod per hos Prophetas recte designentur Hæretici, qui ve-

ſtimenta ovium gerunt, ob sequentes causas. 1. Quia semper verbis appareant piis utuntur, dicentes se esse Evangelicos & Catholicos. 2. Quia in aliquibus articulis conveniunt cum Catholicis. 3. Quia assidue S. Scripturam allegant. 4. Quod quasdam doctrinas bonas, & laudabiles tradant. 5. Quod in quibusdam bonis operibus sint valde ſervecnes verbi grat. in oratione, verbi divini auditione, elemosyna danda, & similibus. Quare detrahantur illis hæc vastissima, offendendo, quod lupi potius dicendi sunt, ob insidias veris ovibus frustas.

PRO DOMINICA VIII. POST PENTECOSTEN.

I. Diffamatus est apud illum, quasi dissipasset bona sua. Luc. 16. Dicere potest Concionator, se miram propositionem probaturum, nempe quod avari sint maximi prodigi. Offendatur ergo ab initio, quoniam sint avari, idque per varios actus probetur; dein offendatur, quomodo tales bona sua, quæ iniuste retinent, reſpta diſſipant, dum iisdem neque ad honorem Dei, nec ad salutem propriam, nec ad commodum proximi utuntur. Inferatur ergo, quam severam olim rationem sint reddituri. Vide tit. Avartitia.

II. Ex eodem themate offendatur, quoniam sint maximi dissipatores & prodigi, nempe qui tempus inutiliter transigunt, & sine fructu claudunt. Demonstratur ergo 1. quam pretiosum sit hoc tempus. 2. Quam multi sint, qui illud diſſipant, id quod per varios statos hominum facile probari potest. 3. Quam severam olim rationem tales prodigi reddituri sint; pro quo scopo vide tit. Tempus.

III. Redde rationem villicis tui tæ. Luc. 16. Offendi potest, quomodo quisvis homo librum rationum componere debeat, in una parte libri scribendo: *Accipe beneficium*; in altera: *Redde servitium*; seu quod idem est, acceptum & expensum. Offendatur ergo, quam grande ex una parte acceptum fuerit, enumerando potiora beneficia creationis, conservationis, redemptionis, justificationis, institutum Eucharistiam, vocationis ad statum &c. quam exiguum autem ex altera parte sit expensum, id est, quam male compensata, & ad præsumptum finem usurpata ista beneficia, id quod pariter per enumerationem offendi potest. Vide tit. Ingratitudo, & Mt. Jude.

IV. Filii huius sæculi prudentiores sunt filiis lucis. Luc. 16. Offendatur prudentia, & indefessa vigilantia, ac conatos secularium in assequendo sine proposito, quam ingeniose excogitent media, & quam efficaciter ea exequantur, id quod in mercatoribus ad augendas opes, in amatoribus ad explendam libidinem, in ambitiis ad honores obinendos, cernere licet. Offendatur dein, quam parum homines laborent in fine supernaturali assequendo, in spiritualibus opibus, dactis, & honoribus quærendis, & augendis. Vide tit. Prudentia, & Thom. Kemp. lib. 3. cap. 3.

V. Facite vobis amicos de mammona iniquitatis. Luc. 16. Potest offendi, quomodo mi-

fericordia fit unum ex certioribus signis prædestinationis, idque probetur iudicio Christi. Matth. 25. proceßum iudicii proponens, & misericordibus dicens: Venite Benedicti, 2. iudicio SS. Patrum. 3. Experientia, de qua S. Hieronymus dixit: Non memini, me legisse, mala morte suæ defunctum, qui libenter opera charitatis exercuit, habet enim multo intercessores, & impossibile est multorum preces non exaudiri. Vid. tit. Misericordia.

VI. Facite vobis amicos. Luc. 16. Potest misericordia erga animas Purgatorii commendari, & probari, quod hac misericordia singulariter conducatur ad conciliandum Deum, atque ad salutem nostram assecurandam; pro qua materia vide tit. Misericordia erga Defunctos, §. 10. num. 5.

VII. Ex occasione thematis *Disfipulus est apud eum, quasi dispasset bona illius*. Luc. 16. potest offendi, quam multi sint ejusmodi villicii dispassantes varia bona. Et 2. quidem bona animæ, puta gratiam, & virtutes, scientiam, & doctrinam, honorem, & famam. 2. Bona corporis, puta formam, & pulchritudinem, robur, & valetudinem, ipsam vitam. 3. Bona fortune, puta divitias, nobilitatem, dignitatem, fruges; quæ omnia quomodo dispassentur, vide apud Fabrum conc. 3.

VIII. Ex eodem themate offendi potest, pessimum villicum dispassantem bona domini sui esse, qui tempus dissipat. 1. Quia nihil nobilius tempore, utpote per quod Deus emi potest. 2. Quia damnum temporis irrevocabile est. 3. Quia teste Seneca, omnia alia aliena sunt, solum tempus nostrum est. Vide tit. Tempus.

IX. Ex occasione thematis: *Facite vobis amicos*; potest offendi, quod amici præ aliis faciendi sint pauperes. 1. Quia potentes sunt ad intercedendum pro nobis, utpote ab eleemosyna comitati. 2. Quia fideles sunt, utpote ad ipsam usque iudicem comitantes. 3. Quia multi sunt; impossibile autem est, multorum preces non audiri.

X. Ex eodem themate potest offendi, per hos amicos potissimum intelligi a SS. Patribus Sanctos in calis existentes. Ut pote qui 1. sciunt juvare, utpote plenam miseriarum nostrarum notitiam habentes. 2. Possunt juvare, utpote intimi amici Dei, & sui, ac Christi merita præcedentes. 3. Volunt juvare, quia summe diligunt nos, ideoque specialiter curant, ut sicut ipsi recepti sunt in æterna tabernacula, ita & nos quoque in illa recipiamur. Vide tit. Sanctorum cultus, & Fabrum conc. 2. lit. F.

XI. Ex occasione thematis: *Facite vobis amicos de mammona iniquitatis*; explicari potest, cor divitiæ mammona iniquitatis vocata sint, nimirum 1. Quia sæpe per iniquitatem comparantur. 2. Quia facile iniquos faciunt. 3. Quia sæpe cum iniquitate usurpantur. 4. Quia frequenter inique, & inæqualiter dispensantur; unde Auditores excitandi sunt, ut melius easdem usurpando vitium illarum corrigant. Vide tit. Divitiæ.

XII. Ex occasione thematis: *Filii hujus sæculi prudentiores sunt filiis lucis*; offendi

potest, in quo sint prudentiores, nimirum. 1. Quia magis seduli, & industrii sunt ad saginandum corpus. 2. Quia magis attentii sunt ad temporalia bona obtinenda. 3. Quia magis vigilant ad nocendum aliis. 4. Quia plura sepe faciunt, & excogitant, ut tuncur sua scelerata, ut defendant, & propagent hæreses. 5. Quia diligentius sibi in futurum proficiunt de rebus necessariis in hac vita, quam iusti pro æternitate. Unde inferendum cum Thoma Kemp. l. 3. c. 3. Erubescere ergo, serve piger, & querulose, quod illi paratiores inveniuntur ad perditionem, quam tu ad vitam. Gaudent illi amplius ad vanitatem, quam tu ad veritatem. Vide cit. caput, & Fabrum conc. 2. lit. G. & silvam them. 2.

PRO DOMINICA IX. POST PENTECOSTEN.

I. **V**enient dies in te, & circumdabunt te inimici tui. Luc. 19. Potest miserandus status peccatorum explicari; & 1. quidem oppugnat, & everso urbis Jerosolymitanæ pathetice describi. Dein spiritualiter ad peccatorem applicari, dicendo quod inimici demones circumdabunt, ne effugere possit: coagulabunt peccatorum commissorum conscientia: in terram proferrent partim in desperationem, partim in mortem, & sepulchrum præcipitando: non relinquunt lapidem super lapidem, auferendo omnia bona corporalia, & spiritualia, nudumque in alterum orbem rapiendo. Excitari proin possunt Auditores ad poenitentiam illis verbis: Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum. Vide tit. Poenitentia.

II. *Videns civitatem flevit super illam*. Luc. 19. Offendi potest, quam iustas homine causas quisque habeat flevi super civitatem, in qua habitat, nempe 1. Quod Deus tam graviter offendatur, & tam parum colatur. 2. Quod plerique terrenis tantum opibus inhiant, nihil de futura cogitantes. 3. Quod caritas, & concordia in exitum expulsa sit, dum omnes, quæ sua sunt, querunt, non quæ aliorum; hinc nulla iustitia in tribulationibus, nulla fidelitas inter vicinos, & domesticos, nulla misericordia erga infirmos, & pauperes, quarum omnium causarum gravitas ex damnis facile describi potest. Vide tit. Charitas, & iustitia, & tit. Discordia.

III. Ex eodem themate potest offendi, quas alias causas homo habeat, lacrymas saltem internas fundendi; de quibus causis vide tit. Lacrymæ §. 8. n. 3.

IV. Item ex ejusdem thematis occasione potest effectus, & fructus piarum lacrymarum offendi; quos vide l. c. §. p. n. 2. & §. 3. toto.

V. *Non relinquit in te lapidem super lapidem, eo quod non cognoveris tempus visitationis tuæ*. Luc. 19. Potest offendi, quam variis modis Deus non visitet, nempe 1. per occultas inspirationes. 2. Per concionatores vivos, & defunctos, id est, libros spirituales. 3. Varias tribulationes immittendo. Offendatur proin, quomodo hæ fieri solcant, quonia cum reverentia, & promptitudine accipiendæ; & quam

severa vindicta timenda sit illis, qui non agnoscunt tales visitationes. Vide tit. Pœnitentia, & tit. Verbum Dei. Item Fabrum in Festo S. Joannis Baptistæ conc. 7. lit. L.

VI. *Capit ejicere in illo & videntes*, & *videntes*, Luc. 19. Potest offendi, quantopere Deo displiceat districtiones in oratione; pro quo vide tit. Evagatio mentis, §. 8. Deinde proponantur aliquot media ad tales districtiones vitandas; quæ vid. cit. §. 9. & 10.

VII. Ex occasione thematicis: *Venient dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo*, Luc. 19. potest offendi, quomodo hæc omnia in morte hominis præsertim peccatoris contingant. Et 1. Inimici circumdabunt vallo, nempe dæmones, peccata, curæ seculares. 2. Coangustabunt undique, quia supra se videbit severum Judicem, infra se infernum aut purgatorium, intra se vermem conscientiæ, extra se amicos, & bona defendenda, ante se moricem appropinquantem, post se judicium iocertum. 3. Ad terram proflerent, id est, sepulchrum, ut esca vermium fiat. 4. Non relinquent lapidem super lapidem, quia omnibus suis bonis temporalibus, imo & spiritualibus, si in malo statu esset, privabitur; quæ omnia vide subus apud Fabrum conc. 1.

VIII. Ex occasione thematicis: *Videns Jerusalem fructus super illam*: potest offendi, quod Christus quadruplicis generis lacrymas effuderit in vita. 1. In infantia lacrymas naturæ. 2. In morte, & resurrectione Lazari lacrymas amoris. 3. In fletu super Jerusalem lacrymas admonitionis. 4. In cruce, dum offerendo satisfactionem suam effudit lacrymas satisfactionis; ex quibus omnibus morales doctrinæ eruendæ, uti Forer. in hac Dominica offendit.

IX. Ex eodem themate offendi potest, duplicis generis lacrymas effundi ab hominibus solere. 1. Bonas, quæ vel ex devotione, aut auditione verbi divini, vel ob peccata propria aut aliena, vel compassionem cum proximo eliciuntur. 2. Malas, si ex dolo, & falso corde, aut invidia, pusillanimitate, aut desperatione, ex ira, aut immoderato lustu super mortuos funduntur; quarum ambarum utilitas vel damnum demonstratur. Vide For. l. c.

X. Ex occasione thematicis: *Si cognovisset & tu*, offendi potest, quantopere conducatur ad vitam melius instituendam novissimorum consideratio juxta illud Siracidis. In omnibus operibus tuis memorare novissima, & in æternum non peccabis; id quod clarius per inductionem probari potest. Vide tit. Mors, Judicium, Infernus, Beatitude.

XI. Ex occasione thematicis: *Domus mea domus orationis est*: offendi potest, non tantum eam esse domum orationis, sed etiam reconciliationis pro peccatis. Instruamus pro audientibus verbum Dei, & jubilationis, ac laudis juxta Ps. 87. Io Ecclesie benedicite Deo. Unde excitentur Auditores ad templa ad hos fines frequenter, & devote visitanda. Vide Forer. l. c.

XII. Ex occasione thematicis: *Capit ejicere in illo & videntes*: offendi potest, quomodo triplici funiculo ejici debeat

garrientes in templo, quorum primus est offensa Dei, quia blasphemia, Sacrilegium, & Idololatria committitur. Secundus offensa proximi, nimirum SS. Angelorum, & reliquorum cælitum, quibus hæc irreverentia summe displicet; hominum devotorum, quibus impedimentum, & dolor creatur; parvulorum, qui graviter scandalizantur. Tertius offensa propria, per jacturam favoris divini, meritum, & benedictiones divinæ famæ.

PRO DOMINICA X. POST PENTECOSTEN.

I. *Un homines ascenderunt in templum, ut orarent*, Luc. 18. Potest offendi, quomodo in templo sit orandum, scilicet cum quinque conditionibus a Psalmista Ps. 46. per vocem Psallite quinquies repetitum indicatis, nempe per linguam distincte, per memoriam attente, per intellectum intelligenter, per voluntatem affectuose seu devote, per corpus reverenter; ubi varii defectus contra has conditiones committi soliti enumerari, & castigari possunt. Vide tit. Oratio.

II. *Deus, gratias ago tibi*: Luc. 18. Potest gratitudo erga Deum commendari; & 1. offendi, ob quæ beneficia debeamus gratias agere. 2. Quomodo id præstandum sit. 3. Quia fructus inde sperandus; quæ omnia facile ex tit. Gratitude, §. 10. & seq. demonstrari possunt.

III. *Non sum sicut ceteri hominum*, Luc. 18. Offendendum, cur nullus se aliis præferre debeat. 1. Quia alia sunt judicia Dei, quam hominum. 2. Quia de nostris nobis vitiiis, & peccatis constat, non autem de aliorum, cum interiora non cognoscamus. 3. Quia ignoramus, an permanentes simus in bono, si quod habeamus. Vide tituli. Superbia, & Thom. Kemp. l. 1. c. 7. & l. 3. c. 4.

IV. *Qui se exaltat, humiliabitur*, Luc. 18. Potest offendi quam nullus homo ullam causam superbiendi ob quodcumque donum habeat; de quo vide cit. tit. §. 12. num. 1. & subus in Instr. 8. fol. 92.

V. *Qui se humiliat, exaltabitur*, Luc. 18. Potest humilitas commendari, & 1. offendi, in quo consistat. 2. Rationes asseri, ob quas singulari studio exercenda sit; pro quo vide tit. Humilitas. §. 9. & 12. n. 3.

VI. *Descendit hic justificatus in domum suam*, Luc. 18. Potest vis, & efficacia contritionis commendari, & 1. quidem offendi, in quo consistat. 2. Quam viam habeat ad hominem justificandum, Deoque reconciliandum. 3. Quantopere ob varia pericula, & casus assuefacere se debeant homines ad illam crebro eliciendum, ut per ipsam defectum confessionis suppleant. Vid. tit. Pœnitentia, & Charitas.

VII. Ex occasione thematicis: *Deus gratias ago tibi*, Luc. c. 18. offendi potest, cur gratias Deo devote perolvende. Quem in finem ob oculos poni possunt tot flumina in orbe creata, ut ab illis gratis esse discamus; nam sicut omnia flumina exeunt a mari, ita omnia beneficia proveniunt a Deo. 2. Sicut omnia flumina redeunt ad mare, & quæ

cum

cum gratitudine restituunt mari aquas, ita & homo per gratitudinem Deo sua beneficia restituere debet. 3. Sicut flumina intrant mare, ut iterum fluant; ita homo gratus esse debet pro beneficiis, ut nova recipere mereatur. Pro quo conceptu vide tit. Gratitude.

VIII. Ex eodem titulo offendi potest, quod Deus omnia beneficia *optimo modo* contulerit, videlicet in creatione dando intelligere velut optimum essendi modum: in Redemptione totum sanguinem, & vitam profundendo, cum unica gutta suffecisset: in Eucharistia totam divinitatem, & humanitatem hominibus communicando: in Justificatione gratiam vel præstantissimum Entis genus infundendo, cum sola voluntas suffecisset: in glorificatione visionem beatificam conferendo, cum mille alios modos obsequia nostra compensandi habuisset. Unde inferatur, quod doceat etiam modo optimo gratias agere, scilicet omnes gratitudinis gradus implendo, id est, cogitatione, verbo, & opere gratias agendo, seu agnoscendo, laudando, & serviendo perfectissime. Vide tit. Gratitude.

IX. Ex occasione thematicis: *Duo homines ascendunt in templum, ut orarent*: offendi potest, quid in templis agendum, scilicet 1. Silendum. 2. Sensus custodiendi. 3. Vigilandum, & non dormiendum. 4. Corpus debite componendum. 5. Orationi vacandum. 6. Finis officiorum divinorum expectandus. Vide Fabrum conc. 2.

X. Ex eodem themate offendi potest, quæ præparatione ad templum sit accedendum, scilicet 1. Cordis contrito. 2. Cum exclusione curarum domesticarum. 3. Cum humilitate. 4. Cum bona intentione. 5. Cum debita tempestivitate. Vide Fabrum conc. 2.

XI. Ex occasione thematicis: *Qui se exaltat, humiliabitur*: potest offendi, quod neque 1. Sapiens ob sapientiam suam; nec 2. Dives ob divitias suas, etiam spirituales seu opera bona; nec 3. Fortis in dignitate, & potestate magna constitutus ob fortitudinem suam, gloriari possit, sed ob hoc solum, quod sciat, & nesciat, & amet Deum. Vide tit. Humilitas.

XII. Ex occasione thematicis: *Qui se humiliat, exaltabitur*: potest offendi, quomodo humiles exaltat Deus, dando ipsis nomen, & assumptionem, apud caelestes, terrestres, & inferos; quæ omnia facile per varias S. Scripturæ, & SS. Patrum sententias historiceque probari possunt. Uti suo loco videre licet.

PRO DOMINICA XI. POST PENTECOSTEN.

I. **A**dducunt ei surdum. Marc. 7. Offendi potest paucos quidem esse surdos corpore, multos autem spiritu, ac proin hoc in hac concione adducendos, & curandos esse. 1. Igitur dicatur aliquos surdos esse in audiendo Deo vocare ad certum statum, quæ surditas præ cæteris periculosa est; quia hi audient quondam illud Prov. 1. Quia vocavi vos &c. 2. Alii surdi sunt in audiendo verbo divino, dum vel omnia non audiunt, vel non fructuo-

se audiunt. 3. Alii in audienda voce Superiorum, dum non obediunt. 4. Alii ad correptiones five voce, five flagello factas, qui omnes proin, quomodo furditatem hanc deponere debeant, ostendatur. Vide tit. Obedientia, & tit. Verbum Dei.

II. *Adducunt ei mutum*. Marc. 7. Pariter varii muti adduci, & curari possunt. 1. Muti in templo, dum orandum est. 2. Muti in cathedra, dum concio habenda, & vitia increpanda. 3. Muti in confessionali, dum peccata explicanda. 4. Muti in veritate dicenda, quando opus est ad propriam vel alienam correctionem. Vide tit. Mendacium, tit. Confessio, tit. Acceptio personarum.

III. *Solutum est vinculum lingue ejus, & loquatur recte*. Marc. 7. Potest offendi, quam necessarium sit modus recte loquendi, & in quo consistat; de quo vide tit. Lingua.

IV. *Deprecabatur eum, ut imponat illi manum*. Marc. 7. Potest offendi, cur Christum assidue deprecari debeamus, ut linguam nostram curet, ob varia damna, quæ ex lingua male custodita oriuntur variis personis; quæ vide tit. Lingua §. 13. n. 5.

V. Offendi potest, quomodo quilibet ipsemet vinculum lingue solvere, & ut recte loquatur, efficere queat, per mediat. cit. §. 11. & §. 13. n. 7.

VI. *Bene omnia fecit*. Marc. 7. Potest doceri ars auri conficiendi, id est, bona opera quæ totum conceptum vide tit. Intentio bona, §. 11. n. 2.

VII. Ex occasione thematicis: *Adducunt ei surdum & mutum*. Marc. c. 7. offendi potest, quomodo quique proximum suum ad Christum, ut curetur, adducere debeat, scilicet oratione, verbo, & exemplo, juxta illud S. Bernardi ep. 101. Nunc autem manent tria hæc, verbum, exemplum, oratio; major namque horum oratio, hæc namque operi & voci gratiam & efficaciam tribuit. Dei ostendatur, cur eum dicto modo adducere debeat, scilicet 1. Quia voluntas Dei & Christi id exigit. 2. Quia Christianum tanquam Fratrem id docet. 3. Quia dignitas & utilitas operis id suadet. Vide tit. Zelus, item Fabrum in Sylva them. 1.

VIII. Ex occasione thematicis: *Loquebatur recte*: offendi potest ex ipsa linguae structura, quomodo recte loquendum sit. Nam 1. Lingua radicem in corde habet, ut corde contentiat. 2. Unica est, ut loquaris parce. 3. In ore calido est, ut spiret edificationem & amorem. 4. In ore & humido est, ut loquaris, postquam audieris, circumspexeris, & docueris teipsum. 5. Ori quasi carceri inclusus est, septa duplici vallo dentium & labiorum, ut raro, & considerate loquaris, vide Fabrum in Sylva th. 4. & tit. Lingua.

IX. Ex eodem themate offendi potest, quando tacendum sit, nempe 1. quando nullus fructus speratur. 2. Quando arcana sunt credita. 3. Quando sermo proximo est nocivus. 4. Quando beneficium alteri collatum est. 5. Quando propria causa agitur. Vide Fabrum in Sylva them. 5.

X. Ex occasione thematicis: *Adducunt ei surdum*:

dam: offendi potest; quinam male sint furdi, & curatione egent, nempe 1. qui bona coofilia & correptiones non audiunt, 2. Qui verbo Dei aures occludunt, 3. Qui litigantium causas non audiunt, vel expediunt, 4. Qui veniam petentes audire nolunt.

XI. Ex occasione thematis: *Bene omnia facis*: offendi potest in primis hoc elogium esse omnium præstantissimum, cum juxta Afcetas summa Christiani perfectio sit, quotidiana opera bene perficere. Dein offendatur, quid requiratur, ut bene fiant, nempe 1. ut cum bona intentione fiant, v. Ut studiose & hilariter peragantur, 2. Ut fortiter & constanter fiant, 4. Ut in gratia Dei fiant. Vide Rodriq. tr. 2. item tit. Perfectio, & Fabrum conc. 5.

XII. Ex eodem themate offendi potest, quomodo Deus omnia bene faciat, id est, ad salutem hominum dirigat; idque probetur 1. ex scriptura dicente, quod diligentibus Deum omnia cooperentur in bonum, 2. Ex SS. Patribus dicentibus, Deum omnia tam bene facere, ut melius non possit, 3. Ex ratione; cum enim bonitas Dei sit infinita, optima eum facere necesse est, 4. Ex experientia multarum historiarum, quæ tit. Resignatio videre licet; tunc inferatur, quod hoc fundamentum singulariter conducit ad summam voluntatis tuæ cum divina conformitatem, ætque tranquillitatem obtinendam.

PRO DOMINICA XII. POST PENTECOSTEN.

1. *Diligas Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.* Luc. 10. Offendi potest, cur Deus sit ex toto corde amandus, quia scilicet in eo tamquam fonte infinitus melius reperiuntur causæ amoris ab Ethnicis assignari solitæ, videlicet pulchritudo, bonitas, similitudo, amor; quæ omnia facile ex iis, quæ in tit. Caritas & tit. Deus dicuntur, demonstrari, & probari possunt.

II. *Diligas proximum tuum sicut teipsum.* Luc. 10. Possunt in primis rationes demonstrari, quare proximus sit diligendus; de quibus vide tit. Dilectio Proximi, §. 13. n. p. & §. 10. Deinde vero regula gemina datur, juxta quam hic amor exercendus est; quæ vide tit. cit. §. 1. v. A80s.

III. *Hoc fac, & vivet.* Luc. 10. Potest offendi necessitas dilectionis Dei & proximi conjungendæ, pro qua vide tit. cit. §. 3. a n. 26. Subinde possunt explicari potiora officia dilectionis proximi, prout tit. cit. §. n. p. indicantur.

IV. *Homo quidam descendebat ab Jerusalem in Jericho, & incidit in latrones.* Luc. 10. Possunt malli socil latronibus comparari, prout eos S. Bernardus vocavit, simulque offendi, quanto peiores sint latronibus corpus occidentibus; de quo vide tit. Societas.

V. *Alligavit vulnera ejus, infundens oleum & vinum.* Luc. 10. Offendi potest, quomodo correctio & sanatio proximi exerceri, & efficacia cum suavitatem conjungi debeat; de qua vide tit. Dilectio Proximi §. 3. a n. 46. & §. 11, n. 10, & §. 13. n. 11.

VI. *Et viso illo præterivit.* Luc. 10. Offendi potest, quinam veri amici centendi sint, quod quidem colligi potest ex adibus ad veram amicitiam requisitis, quos tit. Amicitia §. 1. num. 3. & seq. indicatos vide, & pro amplificatione ac probatione, quæ subsequuntur, lege.

VII. Ex occasione thematis: *Diligas Deum tuum.* Luc. 10. declarari possunt tres præcipui causæ, cur Deus diligere debeat. Nimirum 1. quia Deus est fons omnis boni, in quo omne bonum plurius, recentius, & abundantius invenitur, 2. Quia tuus est, id est, omnia propter te & tuam utilitatem fecit, 3. Quia Dominus est, & continuus benefactor, te creans, conservans, protegens, nutriendus, præmiandus, & quidem excellenti modo. Vide Fabrum in Sylva them. 2. & nos.

VIII. Ex eodem themate offendi potest, in quo consistat vera dilectio, nempe in purissima intentione faciendi omnia propter beneplacitum Dei & in operatione totis viribus facta hinc enim sponsa dixit: Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: seu in faciendo, quæ ipsi magis placent, quomodo magis placent; & quia magis placent. Vide tit. Caritas.

IX. Ex eodem themate possunt offendi duo charitatis officia per pulsum arteriæ; ut enim hæc duplicem habet motum, unum, per quem putridum aerem repellit; alterum, per quem recentem aerem attrahit; ita charitas per unum motum creaturas a corde repellit; & per alterum ad se trahit Deum, & per illum vivit. Vide tit. cit.

X. Ex occasione thematis: *Proximum autem sicut te ipsum*: offendi potest, quomodo quis proximum sicut seipsum diligere debeat, nimirum servando regulas a Deo & natura præscriptas: Quod tibi vis fieri, etiam alteri facias, & quod tibi non vis fieri, alteri non facias; quæ regulæ aptis instantiis sunt illustrandæ, & exemplo pulchro in append. Speculi magni ex. 12. confirmandæ sunt. Vide etiam Dilectio proximi.

XI. Ex eodem themate declarari possunt causæ, cur proximus diligendus; nempe 1. Quia est imago Dei, quidquid proximo confertur, sibi factum reputantis, 2. Quia est membrum corporis mystici seu Ecclesie, cujus caput Christus est, 3. Quia frater noster eodem Christi sanguine renatus & calicis coheres, De quibus vide tit. cit.

XII. Ex eodem themate potest alia regula dari, ut scilicet diligatur proximus, sicut Christus cum dilexit, videlicet 1. *Prædenter*, præmittendo bonam intentionem diligendi eum propter Deum, 2. *Universaliter*, omnes æquali amore diligendo; pro omnibus enim mortuus est, 3. *Efficaciter*, salutem illius procurando, etiam cum sanguinis & vitæ profusione, 4. *Constanter*, cum enim dilexisset suos, in finem usque dilexit, teste S. Joanne. Vide cit. tit. Dilectio proximi.

PRO DOMINICA XIII. POST
PENTECOSTEN.

I. **L** *Euanisunt vocem dicentes: Jesu peccatrice, miserere nostri.* Luc. 17. Potest luxuria lepræ comparari. 1. Quia deturpat & commaculat corpus. 2. Quia est hereditarium peccatum, ut lepra. 3. Quia est difficillima curatio, ut lepra. Hinc optimum medium recurrit ad Deum, juxta exemplum Salomonis Sap. 8. & ut scivi &c. Deinde ad Christum in SS. Eucharistia, nam duo hoc Sacramentum operatur in nobis. &c. Vide tit. Eucharistia, §. 3. n. 15. & ad Beatam Virginem, quæ solo olim affectu amorem castitatis insinavit. Vide tit. Luxuria.

II. *Ite, ostendite vos Sacerdotibus.* Luc. 17. Confessionis necessitas, utilitas & jucunditas demonstrari potest; simulque exultationes vel causæ abstergentes testari. Vide tit. Confessio, §. 10. & 11.

III. *Unus autem, ut vidit, quia mundatus est, egressus est cum magna voce magnificans Deum.* Luc. 17. Potest gratitudo persuaderi, & 1. Illius gradus explicari, dein motiva potiora ad eum impellenda proponi & commendari. Vide tit. Gratitudo.

IV. *Non est inventus, qui rediret, & daret gloriam Deo.* Luc. 17. Potest offendi, quantopere vitium ingrati animi displiceat Deo, & hominibus noceat; simulque unum aut alterum medium, præsertim exemplum brutorum, subministrari ad tale vitium vitandum. Vide tit. Ingratitudo.

V. *Cecidit ante faciem ejus genitas agens.* Luc. 17. Possunt fructus gratitudinis offendi, præsertim autem, quod fit optimum & efficacissimum medium ad nova & plura beneficia impetranda, id quod testimonio S. Scripturæ, SS. Patrum exemplis, similitudine fluminum ad mare recurrentium, ut iterum fluant, & nostræ ipsorum consuetudine, qui illis libentius damus, quos gratiores esse cognoscimus, probari potest. Vide tit. Gratitudo.

VI. Ex eodem themate offendi potest; quibus potissimum grati esse debeamus; videlicet 1. Parentibus. 2. Præceptoribus, qui dederunt bene esse. 3. Benefactoribus. 4. Inimicis & persequentibus nos, quia sunt virga Patris emulsi castigantis, & dant occasionem virtutum & meritum, uti argumentantes in disputatione. Vide cit. tit. Gratitudo & tit. Pietas in Parentes. Item Fabrum hic conc. 2.

VII. Ex occasione thematis: *Occurrerunt illi decem leprosi.* Luc. 17. potest peccatum mortale lepræ comparari. 1. Quia gravem factorem creat, ut lepra; hinc Angelus quondam coram peccatore transiens nasum compressit. 2. Quia forde commaculat animam, ut lepra corpus. 3. Quia exosum est Deo & justis, sicut lepra sanis, hinc etiam separationem ab utrisque perpetuum inducit. 4. Quia difficilis est curatio, ut lepra. Vide tit. Peccatum mortale. Item Fabrum in Sylva.

VIII. Ex occasione thematis: *Ite ostendite vos Sacerdotibus* possunt refutari excu-

sationes, ob quas aliqui horrent se Confessoria offendere, quarum prima est erubescencia. Secunda timor infamiae apud confessorium incurrendæ. Tertium horror poenitentiae imponendæ, & reprehensionis patiendæ. Quartum desperatio emendationis. De quibus vide Fabrum in Dom. 3. Quad. conc. 6.

IX. Ex eodem themate potest offendi, quoniam non vere se ostendunt Sacerdotibus, videlicet 1. Qui tantum in genere se accusant, ut hæretici solent. 2. Qui peccatum aliquod grave voluntarie omittunt. 3. Qui debitas circumstantias non expriment. 4. Qui sine debito dolore confitentur. Vide Fabrum in Dom. 3. Adventus conc. 7. & nos suo loco.

X. Ex eodem themate potest offendi, quod frustra homines difficilem sibi confessionem imaginantur, cum multis ex capitis ejus facilitas demonstrari queat. 1. Respectu expiationum ab aliis nationibus peragi solitarum. 2. Respectu tribunalis mundi. 3. Respectu damnationis æternæ. 4. Respectu vermis conscientie. 5. Respectu fructus ex ea percipi soliti. Vide Fabrum in Dom. 3. conc. 6.

XI. Ex occasione thematis: *Non est inventus, qui rediret, & daret gloriam Deo* offendi possunt, & declarari ingratitude gradus, quorum primus est oblivisci beneficiorum. Secundus debitum sibi beneficium reputare. Tertius beneficia non Deo, sed alteri Autori ascribere. Quartus omnino illud repudiare. Quintus in injuriam benefactoris convertere, & malum pro bono rependere. Quotum proinde graduum turpitudine & indignitas ulterius demonstratur. Vide Fabrum conc. 1.

XII. Ex occasione ejusdem thematis offendi potest quanta mala incurrat ingratus; nimirum 1. Malum maledictionis. 2. Malum infamiae. 3. Malum culpe. 4. Malum poenæ; de quibus vide tit. Ingratitudo, & Fabrum conc. 3.

PRO DOMINICA XIV. POST
PENTECOSTEN.

I. **N**emo potest duobus dominis servire. Matth. 6. Potest offendi, quod, cum nemo possit duobus dominis servire, per consequens etiam nemo Mundo & Deo servire simul queat. Offendatur ergo, quanto quisque sit Deo, quam Mundo, servire, sive persona ipsa, sicut servimus; & quæ præstantia sunt, sive merces, quæ ab utroque promittitur, consideretur. Vid. tit. Deus, §. 12. num. 2. & tit. Mundus, §. 9. & 10.

II. *Non potestis Deo servire & mammonæ.* Matth. 6. Offendi potest, quam grave sint impedimentum divitiarum ad serviendum Deo, eumque in finem dici, quod mammona similis sit Aegyptiis, qui, ut Exod. c. 3. igitur, opprimerent Israelitis labonibus, ne Deo servire & sacrificare possent. Exaggeretur ergo isti laboris divitum, in divitiis acquirendis, conservandis, augendis, & offendiatur, quomodo a cultu Dei per orationem, Sacrificia, & Sacramenta usurpanda impediunt, quomodo adeo vere dixerit Servator, Matth. 19. difficile est divitem in regnum celorum ingredi. Vide pro hoc scopo plura tit. Divitiae.

III. *Notite solliciti esse, quid manducetis.* Matth. 6. Offendi potest, qualem sollicitudinem hic veruerit Dominus, scilicet eam, qua homo omnem fiduciam in sua industria, & viribus ponens, putat se non nisi proprio labore obtinere necessaria ad sustentationem posse; hæc enim cum Dei providentiam & fidelitatem ipso facto neget, non potest nec ei summo opere displicere, uti ea exemplo de duobus operariis, quorum alter novum diuque laborans via necessaria obtinebat, alter quotidie SS. Missæ sacrificium audiens & moderate laborans discedebat, patet. Offendatur ergo ulterius, quæ sit moderata & licita sollicitudo, nempe ea, quæ ante omnia a Deo debitum cultum & servitium præstat, postea ordinaria media statui suo convenientia sedulo & cum quiete adhibet, & de reliquo omnem sollicitudinem Deo committit, quæ omnia possunt exemplo Jacobi Patriarchæ singularem a Deo benedictionem obtinentis, ut ex c. 30. & seq. Gen. patet, confirmari. Vide tit. Spes & Fabrum conc. 9. n. 4.

IV. *Querite regnum Dei, & justitiam ejus, & hæc omnia advenient vobis.* Matth. 6. Possunt hæc verba optimis litteris sensuualibus comparari; quem conceptum late explicatum vide cit. tit. Spes §. 11. n. 4.

V. *Nonne anima plus est, quam esca?* Matth. 6. Potest in primis animæ, atque exinde spiritus etiam hominis præstantia demonstrari, & ex Psalmo 8. probari, quod omnes reliquæ creaturæ ipsi velut Domino fidei subiectæ. Ex quo postea inferri potest, quantum hac titulus edocum illi ingenerare debeat; si enim Deus aves, lilia & alias creaturas tantæ eum providentiæ nutrit, quis credere possit, cum suam providentiæ hominæ, propter quem hæc omnia conservat, negaturum? Offendatur ergo, quam provide Deus omnibus animam vegetativam aut sensitivam habentibus necessaria nutrimentum concedat. Vide tit. Spes & tit. Anima.

VI. *Respicio volatilia cæli.* Matth. 6. Offendi potest, quod vel ab avibus discere debeant homines, quomodo se gerere debeant in iis, quæ ad necessariam sustentationem pertinent. 1. Moderate querere suam sustentationem, & de reliquo se servare providentiæ absque inordinata sollicitudine committere. 2. Contenti esse cibo & potu, quem Deus subministrat. 3. Idem non immoderate uti, sed quantum ad conservationem viæ est necessarium. 4. Gratiis debitas diligenter pro visu perolvere, sicut aves cantant post sumptam escam. Vide tit. Gula, & Ebrietas, & Ingratitudo.

VII. Ea occasione thematis: *Nemo potest duobus Dominis servire.* Matth. 6. Offendi potest, cur Deo potius, quam mundo servendum. 1. Ob potentiam & dignitatem, quæ omnes terrenos dominos infinitè excellit. 2. Ob sapientiam, quæ sapientissime regit subditos. 3. Ob liberalitatem, quæ providet suis famulis, ejusque præmium maximum largitur.

VIII. Ex occasione thematis: *Notite ergo solliciti esse;* offendi potest, quæ sollicitudo sit fugienda, nimirum 1. Ne solliciti simus de

temporalibus cum desperatione divini auxilii; scit enim Pater, quia his omnibus indigeret. 2. Ne simus solliciti præsumptuose, putantes, quod omnia necessaria viribus propriis obtinere valeamus. Ne solliciti simus de futuro tempore, sed ad præsens attendamus, hinc dicit Christus: *Notite solliciti esse in crastinum.* 4. Ut non simus solliciti cum iactura spiritualium bonorum; hunc idem Christus dicit: *Querite primum regnum Dei.* Vide de his plura ad Fabrum conc. p. lit.

IX. Ex occasione thematis: *Respicio volatilia cæli.* Offendi potest, quid ab avibus discere debeamus, nimirum 1. Ut non nimis solliciti simus de vidu, aliisque necessariis. 2. Ut cibo, potuque, quæ Deus subministrat, contenti simus. 3. Ut non plus sumamus ex cibo & potu, quam natura exigit. Vide Fabrum conc. 4.

X. Ex eodem themate certa aves variis personis exemplum proponi possunt. Erit quidem Clericis passer Canarius cum lemmate: *Sic psallere pulchrum est*, ut discant potissimum suum munus esse; Deo psallere. 2. Reipublicæ apes, cum lemmate: *Sic vivunt cives*; unde discant magistratus sine aculeo regere; subditi vero apum more obediens esse superioribus. 3. Conjugatis turtures, cum lemmate: *Sic vivite discite sponsi*, nimirum caste & sine felle iracundiæ. 4. Juvenibus eamcum cum lemmate: *Viridi ne credito ramo*; ut discant hiltæ quidem esse, fed simul cauti, ne capiantur, & ideo alieno malo sapiant. 5. Famulis & ancillis Alaudam, cum lemmate: *Sic pulvere queritur esca*; ut discant labore in alium per mentis elevationem in Deum elevari. Vide Fabrum.

XI. Ex occasione thematis: *Querite primum regnum Dei, & justitiam ejus;* offendi possunt septem tituli, ob quos Deus tenetur necessaria suppeditare regnum Dei querentibus, nimirum 1. Quia creatura est principalis, ob quam reliquæ sunt creatæ. 2. Quia homo Sanguis Christi redemptus. 3. Quia Christianus est membrum electi populi non gressibus corporis, sed morum sequens Christum. 4. Quia servus fidelis, & prudens, atque adeo super omnia bona constituendus. 5. Quia amicus, cui cum Deo omnia communia sunt. 6. Quia filius cæli hæres. 7. Quia sponsa dilecta, cui non dimidium regni, ut Esther, sed totum regnum promissum est.

XII. Ex occasione thematis: *Scit enim Pater vester, quia his omnibus indigeretis;* offendi, & declarari possunt officia Patris, quæ erga nos Deus exercet. 1. Quod genuerit nos dando corpus, & animam. 2. Quod nutrit nos dando omnia necessaria corpori, & animæ, præcipue cibum Corporis sui, & verbi divini, æ voluntatis suæ cum potu Sanguinis sui. 3. Quod educet nos honestissime, verbo, & exemplo nos instruens in scientia honestissimæ, & utilissimæ amandi Deum. 4. Quod defendat nos, ut nemo nocere possit, nisi volentibus. 5. Quod hæreditatem amplissimam, & perpetuam duraturam provideat. Unde excitandi Auditores, ut vicissim filiorum officium per tenerem amorem & timorem, per filialem fiduciam, M & per-

& perfectam obedientiam exacte præstent. Vide Fabrum conc. 9. litt. P.

PRO DOMINICA XV. POST PENTECOSTEN.

I. *Eccē defunctus efferebatur.* Luc. 7. Potest offendi, per quæ potissimum vitia mors hominibus acceleretur, nempe per crapulam, luxuriam, iracundiam, & acediam, id quod facile de singulis demonstrari potest ex iis, quæ de his vitiis tituli. Acidia, Gula, Iracundia, Luxuria sunt dicta.

II. *Noli flere.* Luc. 7. Ostendendum, quomodo Auditores se in morte charorum amicorum gerere debeant, nempe 1. Non immoderate turbari aut flere, cum sive ex parte providentiæ Dei hanc mortem permittentis: sive ex parte mortui jam cælo forte recepti: sive ex parte suæ, qui immoderato luctu nocent corpori, animæ, fortunis famæ suæ nullas habeant causas lugendi, unde exemplum Davidis lib. 2. Reg. 11. sequendum. 2. Precibus potius, quam pompa funebri, aut fletibus succurrere. 3. Salutaria proposita concipere, illud maxime Eccl. 38. Memor esto iudicii mei, quia sic erit & tuum: unde præ omnibus decernendus usus mediorum ad felicem mortem obtinendam conducentium. Vide tit. Mors, §. 12. n. 8. & Fabrum conc. 6.

III. *Ex turba civitatis cum illa.* Luc. 7. Offendi potest, cur mortui libenter ad sepulchra comitandi sint, nimirum quia Deo hoc obsequium valde gratum est, utpote qui sibi præstitum reputat, quod uni ex minimis factum est: & quia utile valde iis, qui comitantur, ut patet in Tobia cap. 1. & 12. & tandem valde conveniens, cum ipsa animalia non raro hoc officium præstitisse legantur. Deinde ostendatur, quomodo comitari debeant, nempe juvando precibus & salutaribus cogitationibus, & proposita pro nobis concipiendo. Vide tit. Mors, & Fabrum conc. 8.

IV. *Eccē defunctus efferebatur filius unicus matris suæ.* Luc. 7. Potest offendi, cur mors a Deo decreta, & salutaris ex causis illis doctrinæ erui, de quibus vide cit. tit. Mors, §. 21. n. 9. & Fabrum hic conc. 2.

V. *Acceptis autem omnes timor.* Luc. 7. Possunt Auditores ad Sanctum Dei timorem concipiendum excitari ob commodam, quæ ex tali timore reportant, maxime, quod sicut P. Araozius Societatis Jesu Sacerdotem innoxium in aula degere fecit, ita idipsum cuiusvis homini in orbe degenti præstet. Vide tit. Timor §. 6. n. 4. & §. 11. num. 7. & Fabrum conc. 1.

VI. Ex occasione thematis: *Eccē defunctus efferebatur.* Luc. 7. Possunt motiva ad expetendam mortem proponi, nimirum 1. Quia immunitatem a peccatis, temptationibus, evasione multorum laborum, hominibus præstat. 2. Quia est transitus ad meliorem vitam; nam iustus, si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit. 3. Quia est debi-

tum omnibus solvendum, quis autem non optet grandi debito liberari? Vide tit. Mors.

VII. Ex eodem themate possunt proponi motiva ad timendam mortem, nimirum quia 1. Est certissima quoad substantiam. 2. Incertissima quoad tempus. 3. Acerbissima quoad præsentiam. Vide cit. tit.

VIII. Ex eodem themate possunt proponi motiva ad considerandam mortem 1. Quia facit facilem mortem, hinc Seneca ait: Effice mortem tibi cogitatione familiarem, ut, si ita res tulerit, possis illi obviam ire. 2. Quia facit, ut bene moriamur, uti Sanctus Augustinus advertit, dicens: Mors omnium vitiorum peremptoria est, atque adeo sicut bene vivere, ita & mori facit bene. 3. Quia a diaboli temptationibus liberat; sicut perdisces, ut aucupis effugiant insidias, gleba terra se contegant. 4. Quia ad gaudium in morte disponit; nam, teste Sancto Cypriano, non est dignus in morte accipere salutem, qui se non cogitat esse moriturum. Vide cit. tit.

IX. Ex eodem themate offendi potest, quæ sit optima preparatio ad mortem, illa nempe, quam Christus ipse Marc. 13. indicavit, dicens: Videte, vigilate, orate, necitis enim, quomodo tempus sit, ubi per verbum *Videte* indicatur memoria mortis; nam, teste Sancto Gregorio, sic mors ipsa, cum veneris, vincetur, si prius, quam venerit, ipsa timeatur. Per verbum *Vigilate*, id est, ut idem Sanctus ait, in conditione mortalitatis vestra oculos figite, venienti ad vos iudici per fletus quotidie & lamenta præparate. Per verbum *Orate* indicatur, tunc maxime esse orandum, cum diabolos calcaneo insidiatur. Vide cit. tit.

X. Ex eadem occasione explicari potest alia preparatio ad mortem a Christo his verbis: *Sint lumbi vestri præcincti etc.* indicata; quorum primo indicatur mortificatio delectationis, nam cinctura est lumborum, in quibus præcipue est motus delectationis veneremur, restrictio. Secundum per lucernas ardentes indicat operum fervorem, & dilectionem. Tertium per expectationem Domini, in vigiliis juvenutis, in secunda ætatis virilis, & tertia senectutis indicat.

XI. Ex occasione ejusdem thematis possunt variz quæstiones circa mortem proponi, & resolvi, nempe 1. Cur mors decreta a Deo. 2. Cur eandem incertam esse voluerit. 3. Cur multi tam immatura, & quandoque repentina morte occumbant. 4. Cur iusti quandoque tam acerbam mortem sustinere cogantur. 5. Cur vita hominum modo tam brevis sit. 6. Cur juxta Siracidem laudandi magis mortui, quam viventes; de quibus vide tit. Mors, §. 11. & 12. & Fabrum conc. 1. 3. & 4.

PRO DOMINICA XVI. POST PENTECOSTEN.

I. *Et ipsi observabant eum.* Luc. 14. Potest offendi, cur iudeicia humana spernenda sint,

siet, quia nimirum temere agunt, qui ea timent, dum volunt effugere, quod nec ipsa Christus posuit: *imprudenter*, dum timent a cecis de colore judicari, cum solus Deus de internis judicare possit; & praterea tales nihil nocere possint suis iudiciis &c. *noxie*, dum tales nihil bene agunt, ut Polycletes pistor ostendit, qui, dum in imagine membra juxta cujusque sensum pinxit, turpissimam imaginem fecit. Hinc merito S. Paulus r. Cor. 4. Mihi pro minimo est &c. Vide tit. Iudicium temerariam, & Thomam Kemp. l. 3. cap. 36. & 46.

II. *Fe ecce homo quidam hydropicus erat ante illum.* Luc. 14. Potest avaritia vitium diffunderi, & hydropi comparari, ob effectus similes, quos producit, quosque indicatos reperies tit. Avaritia, §. 22. n. 6.

III. *Ipsi vero apprehensam sanavit eum.* Luc. 14. Potest offendi quomodo in primis contrahatur morbus hydropicus; dein varia media ad eum curandum proponi; de quibus vide cit. tit. §. 22. n. 1. 3. & §. 10. toto.

IV. *Si licet Sabbato curare?* Luc. 14. Offendi potest, cur dies festi recte celebrari debeant, nimirum propter Deum & Sanctos, qui talibus diebus angularia beneficia, aut contulerunt, aut acceperunt; propter nos, ut Deum coleamus, & varieque ab eo beneficia impetrare possimus: propter servos, & bruta, ut quietem habeant a laboribus. Dein offendatur, quomodo observandi sint, nimirum mature surgendo, mature templa frequentando, mature incipiendo orare, & atque facere, quam illo tempore peragi debent. Vide tit. Oratio, & Fabrum hic conc. 2. & 3. ubi varii defectus diebus festis committi soliti castigantur.

V. *Cum vocatus fuisset, recumbit in novissimo loco.* Luc. 14. Offendi potest, cur ultimus locus sit appetendus; nempe quia, cum quisque se minimum debeat estimare, *convenientissimus* est, deinde *quietissimus*, cur nemo illum eripere aut infestare velit; quia *honorificentissimus*, utpote Christo, & Sanctis proximus; & tandem quia *aptissimus* ad exaltationem, ut Christus in hodierno Evangelio ostendit. Vide plura tit. Humilitas.

VI. *Cum intraret Jesus in domum cujusdam Principis Phariseorum Sabbato manducare panem, & ipsi observabant eum:* Luc. 14. Dicit potest: Christum ideo toties convivia frequentasse, ut doceret modum Christiane ac frequentandi; id quod fiet. Si 1. ante convivium finis refectionis ob oculos habeatur, bona intentio formetur, oratio praeferatur. 2. In convivio temperantia, modestia, dilectio proximi exerceatur. 3. Post convivium gratiarum actio fiet, novum propositum bene propter Deum operandi concipiatur, & reliquiae colligantur tum corporales, dando eas pauperibus; tum spirituales, id est, salubres cogitationes de meliori cibo, & convivio animae in aeternum preparando concipiatur. Vide tit. Temperantia.

VII. *Ex eodem themate: Scilicet Sabbato curare?* Luc. 14. possunt causae, cur dies festi negligenter studio colendi sint, proponi; nimirum 1. Quia Deus & Sancti tum propter

suam dignitatem, & collata nobis beneficia id exigunt. 2. Quia utilitas nostra tam quoad corpus & animam, quam rem domesticam id commendat. 3. Quia etiam famuli, & pecora ob quietem, & virium conservationem id merentur. Offendatur dein, quam merito Deus gravissimas de transgressoribus penas exegerit, quales plures tit. Sanctorum cultus, & fessa legi possunt, uti & apud Fabrum conc. 11.

VIII. *Ex eodem themate offendatur, quod Diabolus festis imitetur Pharaonem, qui, ne Israelitae Deo sacrificare possent, eos laboribus opprimi jussit.* Offendatur itaque quod & Damoni variis laboribus, & illicitis opprimere, & a Festorum cultu impedire studeat. 1. Laboribus manualibus non necessariis. 2. Lufibus immoderatis. 3. Comotationibus nimis tam quoad quantitatem, quam durationem. 4. Sationibus indecentibus. 5. Conversatione noxia, & immoderata. 6. Otio non necessario; quae omnia, quosque liceant, clarius explicandum. Vide Fabrum conc. 3.

IX. *Ex occasione thematis: Cum intraret Jesus Sabbato manducare?* offendi potest, quid circa convivia sit observandum, nimirum 1. Ut sint rara. 2. Moderata, & non nimis sumptuosa. 3. Ut sint honesta, nihilque contra decentiam agatur, aut dicatur. 4. Ut sint charitativa, nullusque vel abiens, vel praesens dissertis vel detractionibus laedatur. 5. Sint breviter, ne nobile tempus perdat. 6. Sint pia per devotam orationem praemissam, & subjunctam. Vide Fabrum conc. 6.

X. *Ex occasione thematis: Et ipsi observabant eum?* offendi potest, quae sint bonae, & malae observationes. Et bonae quidem sunt 1. Quando observantur aliorum virtutes pro imitatione, ut S. Antonius fecit. 2. Quando ex officio observantur aliorum mores, ut corrigantur. 3. Quando observantur aliorum opera admiranda potius, quam imitanda, ut Deus propter illa laudetur. Malae observationes sunt 1. Si aliorum vitia cum scandalo observentur. 2. Si mores observentur, ut carpi queant. 3. Si observentur actiones, ut alii propter respectum impendantur ab iis. Quarum proinde omnium observationum commoda vel damna fusius explicentur.

XI. *Ex occasione thematis: Recumbit in novissimo loco?* potest declarari, quomodo quis possit se maximum peccatorem estimare, nimirum 1. non per intellectum judicando se vere talem, cum certo supponere possit, plures graviores peccatores reperiri; Sed 2. praedice, optando, ut ab aliis perinde, ac gravissimi peccatores trahi solent, trahatur, hoc est, contemnatur, reprehendatur, persecutiones, & odia patiatur, aliisque modis inhonoretur; Sic enim & Christus dixit, se esse opprobrium hominum, & abjectionem plebis.

XII. *Ex occasione ejusdem thematis offendi potest in illis S. Pauli verbis: Exinavit semetipsum &c. totum humilitatis compendium contineri;* nam 1. dum dicitur formam servi accepisse, proponitur idea humilitatis. 2. Per verba: Datum est nomen super omne nomen: ostenditur fructus humilitatis. 3. Per verba: Hoc sentitis; proponitur medium efficacissimum

ad humilitatem acquirendam, scilicet exemplum Christi.

PRO DOMINICA XVII. POST PENTECOSTEN.

I. **H**oc est maximum, & primum mandatum: Matth. 22. Offendi potest, cur hoc sit mandatum maximum; de quo vide tit. Charitas, §. 11. n. 2.

II. *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde.* Matth. 22. Offendi potest, artem amandi Deum esse omnium dignissimam, utilissimam, jucundissimam, & facillimam, uti ex cit. tit. Charitas facile probari potest.

III. Ex eodem themate declarari potest, ex quibus indicis colligi possit, aliquem vere diligere Deum, nempe ea posita anime, qui duplex est: unus, per quem expelluntur ex corde creaturæ velut corruptus aer: alter, per quem attrahitur magis Deus, quantumcumque difficultates, & pericula intercedant. Explicetur ergo fusius hi duo actus, & cur quisque sedulo eaerendus sit offendatur. Vide citat. tit. Charitas, & tit. Concupiscentia.

IV. Ex eodem persuaderi potest, ut omnia sua agant ex amore Dei, ut dicere possint cum S. Augustino: Amor meus pondus meum: hoc feror, quocumque feror. Explicetur deinde comoda, quæ ex hac intentione reportabuntur, scilicet per illam actiones perfectius, jucundius, facilius, constantius peragantur. Vide tit. citat. Charitas, & tit. Intentio bona.

V. *Diliges proximum tuum sicut teipsum.* Matth. 22. Offendi potest, quomodo per amorem proximi lucrari possimus amorem Dei, Christi, Sanctorum, proximi, juxta illud Seneca: Monstrabo tibi amatorium sine herba, sine medicamento, sine ullius venefici carmine; si vis amari, ama. Vide tit. Dilectio proximi, §. 13. n. 2.

VI. Ex eodem themate offendi potest, quomodo quisque proximum ut seipsum diligere debet; de quo vide tit. cit. §. 12. n. 1. simulque unum, vel alterum medium officii ad hanc dilectionem prompte constantique exercendam; qualia cit. tit. §. 17. præscribuntur.

VII. Ex occasione thematicis: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.* Matth. 22. offendi potest 1. quid sit Deum toto corde diligere, scilicet præter ipsum nullam creaturam in cor admittere; nam dilectus tuus, inquit Thomas Kemp, talis est naturæ, ut non velit alienum admittere, sed solum vult cor tuum habere. 2. Quid sit ex tota anima diligere, scilicet omnes potentias animæ externas, & internas applicare ad id, quod ipsi summe placet. 3. Quid sit ea tota virtute amare, nempe vires suas omnes contendere ad ipsum amandum. 4. Quid sit ex tota fortitudine amare, scilicet dicendo cum S. Paulo: Quis pie separabit a charitate Dei? Vide tit. Charitas. Item Fabrum conc. 4.

VIII. Ex eodem themate offendi possunt motiva præcipua ad diligendum Deum, scilicet

cet ea ipsa, quibus Ethnici amorem excitari docent. Et 1. quidem *Bonitas*, quæ infinita in Deo est, juxta illud: Offendant omne bonum tibi. 2. *Pulchritudo*: atqui in Deum considerant Angeli prospicere. 3. *Similitudo*: atqui homo creatus est ad imaginem Dei. 4. *Amor*: atqui sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum Unigenitum, & cum eo omnia, daret. Vide plura tit. cit.

IX. Ex eodem themate declarari possunt indicia charitatis, quorum primum est, semper cogitare de dilecto. Secundum, semper cum illo conversari velle. Tertium, illi soli placere velle. Quartum unum cum illo velle, & nolle. Quintum, paratum esse pro, & cum illo omnia pati. Sextum, etiam imaginem ipsius, aliasque ad ipsum pertinentia, propter ipsum amare. Vide tit. cit.

X. Ex eodem themate explicari potest mandatum Dei Lev. 6. datum: *Ignis semper in altari meo ardebit* & 1. quidem probari, quam convenienter charitas igni comparetur, quia semper sursum tendit, purificat, illuminat, calefacit, & omnia superat, ut ignis. 2. Quomodo nutriendus sit hic ignis; scilicet subdendo ligna, seu considerationem frequentem motivorum priori numero indicatorum, & beneficiorum tam communium, quam specialium, a Deo acceptorum. Vide tit. cit.

XI. Ex eodem themate offendi potest, cur & quomodo Christus diligendus sit; quem in finem narrari potest, quod Regi Tygrani cum sua uxore a Rege Cyro capta contigit, quod scilicet, cum Cyrus aliquando quæreret, quid pro uxore redimenda dare vellet, ipse respondit, se vitam & sanguinem pro ejus redemptione offerre; quæ responsio adeo Cyro placuit, ut utrumque dimitteret. Cum autem in via a Tygrane uxor quæreret, quomodo illi humanitas Cyri placuerit, respondit ille, se ad hoc quæsitum respondere non posse, eo quod ab illo momento, quo vitam & sanguinem pro illius redemptione obtulit, ad nullum alium quam ad ipsum oculos converterit. Quanto magis ergo erga Christum hoc observandum, qui vitam adu pro nobis dedit.

XII. Ex eodem themate offendi possunt motiva ad proximum diligendum, scilicet 1. ea parte *Dei mandatum*, beneplacitum, promissio. 2. Ex parte proximi titulus similitudinis quoad naturam fraternitatis, quoad Christi Sanguinem, & gratiam commembris propter corpus Ecclesiæ. 3. Ea parte nostra propter necessitatem, utilitatem, & jucunditatem. Qui triplex funiculus vehementer sane nos obstringit ad fraternam dilectionem summo studio exercendam. Vide tit. Dilectio proximi.

PRO DOMINICA XVIII. POST PENTECOSTEN.

I. **E**cce offertur ei Paralyticum jacentem in lecto. Matth. 9. Possunt peccatores inveterati huic Paralytico comparari ex affectibus similibus, & tade quam gravis, no-

xius, & prope incurabilis morbus fit talis consuetudo, offendi. Dein potest offendi, quo medio tales peccatores liberari debeant a sua paralyti, nempe surgendo ad orationem, & continuam gratiam divinam implorationem: *sollendo seclum*, id est contrarias vitis virtutes exercendo, sicut Paralyticus seclum portabat, a quo ipse prius portabatur; *vadendo in domum suam*, id est, recedendo a Diabolo, & ad Christum, unde discesserat, redeundo, cum firmo proposito nunquam amplius ipsum deserendi. Vide tit. Consuetudo § 9. & Fabrum hic conc. a. n. 2.

II. *Confide, fili, remittuntur tibi peccata.* Matth. 9. Possunt proponi tituli, ob quos merito quis peccatores sperare potest sibi condonatum iri peccata, si ad Christum confugiat, quorum primus est *misericordia Dei*; de qua vide titulum Dei misericordia §. 2. & 3. & §. 4. num. 15. Secundus *Fidelitas Dei* promittentis toties veniam petentibus; de quo vide tit. Pœnitentia. Tercius *Bonitas divina*, & *Amor Dei* erga homines, de quibus vide tit. Deus §. 2. n. 37. seq. & tit. Spes §. 11. n. 2.

III. *Hic blasphemias.* Matth. 9. Potest blasphemia gravitas offendi, & unum, alterumve medium contra eam proponi, & commendari; de qua materia vide tit. Blasphemia.

IV. Ex ejusdem thematis occasione potest aliud remedium proponi, quod in eodem titulo indicatur.

V. *Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris?* Matth. 9. Potest offendi, quomodo se habeat circa cogitationes gerere debeat. Nempe sicut janitor civitatis se gerit cum peregrinis adventantibus, ita ut i. portas sensuum diligenter custodiat, & clausas habeat. 2. Si aperte hæc porta esse debeant, neminem intromittat, priusquam examinet, quo tendat, quid facere velit in civitate; ita enim suadet Thomas Kempensis lib. 3. cap. 11. Non omnis affectus, quo videtur bona, statim est tenenda. 3. Ut, si contra voluntatem se intrusit peregrinus, mox eum indignatione, & violentia expellat; quæ omnia facili cogitationibus malis applicari possunt, & inde inferri, quantum laudem, amorem, & premium ex tali fidelitate talis homo apud Deum sit reportaturus. Vide tit. Tentatio, & Thom. Kemp. lib. 3.

VI. Ex ejusdem thematis occasione potest offendi, cur Deus etiam bonos homines malis cogitationibus vexari permittat, nimirum ob tres causas, quarum primam Sanctus Paulus 2. Cor. 12. indicavit, dicens: Ne magnitudo revelationum extollat. Secundum Sanctus Gregorius assignavit, dum Hugonem ejusmodi cogitationibus vexatum bono animo esse iussit, dicens, istiusmodi tribulationibus velut igne aurum, id est, homines iustos probari. Tertium Christus ipse S. Birgitta indicavit, dicens: Hæc est vera equitas, ut, quemadmodum tu aliquando me invito vanis mundi rebus te oblectasti, ita nunc quoque in vita cum illis confingere cogaris. Unde duo colligenda, 1. non esse signum inimicitie, sed amicitie, talibus cogitationibus contra voluntatem cruciari, uti pulchre libellus de imit.

Loebner Biblioth. Tom. VII.

lib. 3. cap. 6. offendit: Non ideo totum perditur &c. 2. non nocere sensum, si desit consensus, imo tanto esse amplius meriti occasionem, quanto molestiores sunt cogitationes. Hinc Sanctus Bernardus capit. 19. de interna domo: Molestia est iusta, sed fructuosa, quia si habet poenam, habebit & coronam; non nocet sensus, si desit consensus; imo quod resistentem saugat, vincientem coronat. Vide tit. Tentatio & Thom. Kemp. citat. capit. 6. Non te conturbent &c.

VII. Ex occasione thematis: *Venit in civitatem suam.* Matth. 9. Potest offendi 1. Quia civitas Christi? Nimirum illa, in qua viget fides viva Christi, singularis fiducia in Christum, servatur charitas & concordia tantopere a Christo commendata, verbum Christi libenter auditur, zelus honoris Dei per frequentationem Tempiorum reperitur. 2. Offendit potest, quam præstans sit hoc elogium, quamque adeo magnum honorem ac hominibus, copiosam benedictionem a Deo, & constantem protectionem a Christo sperare possit. Vide Fabrum conc. cit. & in Sylva th. 1. & 2.

VIII. Ex occasione thematis: *Offerebant ei Paralyticum jacentem in lecto*: possunt huic Paralytico conveniunt animæ purgantes comparari. 1. Quia seipsum movere non possunt, id est, liberare ab hac poena. 2. Quia in duro lecto jacent, scilicet in igne, quem aliqui eundem cum igne infernali putant. 3. Quia graviter torquentur, ita ut iuxta aliquos minima poena sit gravior omnibus cruciatibus hujus mundi. Excitentur proin Auditores, ut offerant eas Christo tum per SS. Missæ Sacrificium, tum per Sacram Communionem, & ardeat precibus. Vide Fabrum conc. 2. litt. P. IX. Ex eodem themate offendi potest, quoniam tali gravi Paralyti laborent. Scilicet 1. Magistratus, ac Parentes non punientes vitia subditorum, & libtorum. 2. Euctiones, elemosynam dare recusantes. 3. Negligentes cultum, & officia divina. 4. Otiosi, laborare & quæ officii sui sunt, præstare negligentes, qui omnes proin ad Christum adducantur, & quomodo per ipsius verba, & exempla curari debeant, ostendatur. Vide Fabrum loc. cit.

X. Ex occasione thematis: *Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris?* potest solatium asseri iis, qui variis cogitationibus contravoluntatem vexantur. Et 1. quidem cogitationibus contra fidem. 2. Contra castitatem. 3. Contra charitatem per suspiciones, & iudicia temeraria. 4. Contra Religionem Deo debitam per distractiones in orationibus. Pro quibus proin omnibus apta media præscribantur.

XI. Ex occasione thematis: *Confide, fili, remittuntur tibi peccata tua*: possunt ad spem erigi, qui 1. timent, ut peccata ob multitudinem, & gravitatem remittantur a Christo Iudice. 2. Qui timent, ut rite ea confessi sint, aut confiteantur. 3. Qui timent, ut ea ob consuetudinem malam vitare non possint. Quare ostendatur, quomodo hos timores expellere possint, ad quem finem Blosius de consolatione pusillanimum, aut pars 4. Bibliotheca meæ domesticæ servare poterit.

XII. Ex occasione thematis: *Videntes autem*

turba simulant, & glorificaverunt Deum: Offendi potest, quomodo timentibus Deum bene sit i. Ante mortem, juxta testimonium Tobias: Multa bona habebimus, si timerimus Deum. Et juxta David: Non est inopia timentibus eum. a. In morte, juxta testimonium Siracidis cap. 1. Timentis Dominum bene erit in extremis. 3. Post mortem; nam, ut Sanctus Paulus 1. Timoth. cap. 4. ait, pietas (seu ut alii interpretantur, timor Dei) ad omnia utilis est promissionem habens vitæ, quæ nunc est, & in futuro. Vide etiam Fabrum conc. 7.

PRO DOMINICA XIX. POST PENTECOSTEN.

I. Venit ad nuptias, Matt. 22. Potest beatitudo æterna nuptiis comparari. 1. Quia sicut in nuptiis omnia lætitia spirant, & optimis epulis satiantur hospites: ita & in cælis est *omnis boni presentia*, juxta illud Psalm. 16. Satiabor &c. & Psalm. 35. Inebriabuntur &c. 2. Sicut in nuptiis omnia, quod tristitiam creare, & lætitiæ turbare possent, longissime arcentur; ita & in cælis est *omnis mali absentia*, juxta illud Isai. 49. Non efusurunt &c. & Apoc. 21. Et adterget &c. 3. Sicut in nuptiis est gratissima amicorum societas, omnesque splendida, & nuptiali veste vestiti sunt; ita & in cælis omnes veste gloriæ ornati, jucundissime inter se sociabuntur. 4. Sicut nuptiæ diutius plerumque, quam alia convivia aut conventus, durant, ita & in cælis beatitudo in æternum durabit, juxta testimonium Christi Joann. 16. Et gaudium vestrum nemo tollet a vobis. Vide sit. Beatitudo.

II. Vidit hominem non vestitum veste nuptiali, Matt. 22. Offendi potest, quænam sit vestis nuptialis, sine qua nullus ad cælestes nuptias intramittetur, nempe charitas, id quod ex effectibus vestis colligi potest. Nam 1. sicut vestis operit multitudinem peccatorum, teste Sancto Jacobo cap. 3. 2. Sicut vestis protegit a cæli injuriis; ita & charitas a tribulationibus, quia aqua multæ non possunt extinguere charitatem. Cantic. 8. 3. Sicut vestis hominem ornat, & dignitatem ejus indicat, ita & charitas, quia quantitas (& dignitas) ejusque animæ estimatur de mensura charitatis, quam habet, teste Sancto Bernardo. 4. Sicut nemo ad nuptias sine veste nuptiali admittitur; ita nec sine charitate ad nuptias cælestes; nam, ut Sanctus Gregorius homil. 15. super illud Evangel. *Domine si tu sustulisti &c.* ait, in quantum quisque amat, in tantum ad ingressum regni appropinquat. Excitentur ergo Auditores ad vestem hanc omni conatu procurandam, simulque, quia ratione eam obtinere possint, ostendatur. Vide tit. Charitas.

III. Ecce prandium meum paratum est, Matt. 22. Potest ostendi, quam pretiosum, fructuosum, & jucundum prandium in SS. Eucharistia preparaverit Christus. Inferatur subinde, quam grandis ingratitude sit eorum, qui ad tale prandium venire recusant; si ve-

mor, & benevolentia invitantis: si ve necessitas, & utilitas invitati: si ve ipsius prandii præstantia, & dulcedo consideretur. Vida tit. Eucharistia.

IV. At ille obmutuit, Matt. 22. Offendi potest, quod in hac quidem vita varias excitationes a peccatoribus afferantur, quibus mora Adami solus sicut se operentia peccata sua minuire, & exuere conantur, sed qua in altera vita nihil valeant. Earum 1. est: Dæmon dacepit me; sed licet sollicitare, & latrare is possit, mordere tamen non potest, nisi volentem. 2. Quod proximus causam dederit ad lapsum, sed occasio hominem fragilem non facit, sed qualis quisque sit, ostendit. 3. Quod Confectu impulerit; sed nihil impossibile apud Deum; hinc Sanctus Augustinus, Sancta Magdalena, Sanctus Paulus, & alii, eandem feliciter superaverunt. 4. Quod passionum vehementia prostraverit; sed sub te erit appetitus tuus, & tu dominaberis illius. Gen. 4. Vide plura tit. Confectu, & ritual. Concupiscentia, & Fabrum hic conc. 4.

V. Ligatis manibus, & pedibus ejus, misit eum in tenebras exteriores, Matt. 22. Potest ostendi gravitas infernalium suppliciorum, simulque excitari Auditores ut memoriam, & timorem inferni exemplo Sancti Francisci Borgiæ præmittant velut prodromum ad omnia loca, in quibus occasio peccandi, vel patimenti ipsi offerri potest, Vide tit. Infernus.

VI. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi, Matt. 22. Offendi potest causa, cur tam pauci electi sint æ Christianis, & dicit, id ideo plerumque fieri, quod viva fide non credant ea, quæ de inferni supplicii Catholica fides docet, aliqui sane stultissimos fore, si pergerent tam graviter peccare. Ostendatur ergo per varias auctoritates, omnia verissima esse, ut vel sic salubrem timorem inferni concipiant, & per eundem a peccatis abstergeantur, juxta illud Ecclesiasticum. In omnibus operibus tuis memorare novissimam, & in æternum non peccabis. Vide cit. tit. & Fabrum conc. 2. in Dom. 20.

VII. Ex occasione thematis: Simile est regnum calorum homini Regi, qui facit nuptias filio suo, Matt. 22. ostendi potest, quomodo Deus cum anima fidei nuptias contrahat, quamque admiranda sint hæ nuptiæ. 1. Si dignitas sponsi, & ignobilitas sponse consideretur. 2. Si dos sponse spectetur, 3. Si nexu indissolubilitas attendatur. 4. Si proles generanda considerentur. 5. Si conjunctio utriusque in communione penetur. Unde inferatur, quam fideliter sponsa sponso adherere debeat, quamque grave crimen sit, si velut aditæra ab eo discedat. Vide Fabrum in Sylva them. 1. n. 3.

VIII. Ex occasione thematis: Multi enim sunt vocati, pauci vero electi, ostendi potest 1. Quam pauci sint electi, etiam ex Catholicis. 2. Unac colligere quis possit se esse electum, videlicet si habeat vestem nuptialem charitatis divinæ. 3. Quantas gratias Deo debeamus, quod æ tam multis nos elegerit. Vide Fabrum conc. 1.

IX. Ex eodem themate offendi possunt variis modis, quibus Deus suos electos vocare solet, nimirum 1. per scripturas & libros. 2. Per concionatores, & confessorios. 3. Per exempla hominum sanctorum. 4. Per beneficia, & prosperitates. 5. Per internas inspirationes. Unde offendatur, quomodo his vocationibus respondere debeamus. Vide Fabrum conc. 6.

X. Ex occasione thematis: *At ille obdormit*: offendi potest 1. Quam iuste peccator mortalia committens gravissima infami poena puniatur. 2. Quam iuste vitam eternam sit illud supplicium, quod duo capita sat difficulter capere possunt. Vide tit. *Aeternitas*, & *Peccatum mortale*. Item Fabrum conc. 4.

XI. Ex occasione ejusdem thematis offendi potest, cur vocationi quisque suo prompte & studiose respondere debeat; Nimirum 1. Propter vocantem. 2. Propter vocatum. 3. Propter finem & statum, ad quem vocatur. 4. Propter modum, quo vocat, idque non semel, sed saepius. 5. Propter poenam neglectus vocationis. Vide tit. *Vocatio* & Fabrum conc. 8. lit. D.

XII. Ex occasione thematis: *Ibi erit fletus, & stridor dentium*: potest offendi, quam iustus & graves causas habituri sint damni huius fletus, & stridoris, videlicet 1. Quia ibi invenient omnes boni absentiam. 2. Omnis mali praesentiam. 3. Omnis poenae indefinitam; de quibus vide tit. *Infernus* & Fabrum conc. 2.

PRO DOMINICA XX. POST PENTECOSTEN.

I. **E**Rat quidam Regulus, cujus filius infirmabatur. Jo. 4. Potest offendi, cum morbi a Deo permittantur; nempe ob triplicem manifestationem. 1. Ut manifestetur malitia, & gravitas peccati, per quod ejusmodi mala sunt invehita, atque adeo odium erga illud concipiatur. 2. Ut manifestetur virtus & profectus eorum, qui tales morbos patiuntur; hinc S. Paulus 2. Cor. 12. dixit: Libenter igitur gloriabor &c. propter quod complaceo &c. 3. Ut manifestetur gloria Dei tum per potentiam, tum per misericordiam, tum per iustitiam ostensam; hic Christus Jo. 11. dixit: Infirmitas haec non est ad mortem &c. Excitentur ergo Auditores, ut ob hos fines studeant patienter suos morbos sufferre; pro quo scopo vide plura toto tit. de *Patientia*, & Fabrum hic conc. 1. tit. cit.

II. *Domine, descende, priusquam moriatur filius meus*. Jo. 4. Commendari potest usus Eucharistiae duplicis generis hominibus, qui mori incipiunt. 1. Illis, qui sunt in occasionibus graviter peccandi; aut jam actu peccarunt, & sunt in periculo mortis aeternae per malam consuetudinem incurrendam, quibus hoc Sacramentum summe necessarium & utile est. 2. Illis, qui in agone constituti sunt, ut illud per modum viatici sumant, memores verborum ab Angelo ad Eliam dictorum 3. Reg. 6. *Surge, & comede, grandis enim* (id est, difficilis, & periculosa) *ibi ressit via*. Vide tit. *Eucharistia*, & Fabrum conc. 3.

III. Ex eodem themate possunt Auditores excitari ad Unionem extremam libenter, & reverenter suo tempore suscipiendam. Et 1. quidem offendatur, quam graves tentationes & pugna cum morbo, morte, peccatis praeteritis, & demonibus sint subeunda, quamque adeo prompte suscipi debeat Unio, qua Christus, & Ecclesia unguunt infirmum, ut fortiter certare possit. 2. Proponantur, & resistent efficaciter rationes, quas frequenter absterrent infirmos, quo minus hoc Sacramentum suscipere velint. Vide tit. *Unio extrema*, & Fabrum conc. 7.

IV. *Rogabat eum, ut descenderet, & sanaret filium ejus*. Jo. 4. Offendi potest, qualem curam Patrifamilias habere debeat erga domesticos suos, juxta illud Apostoli 1. Tim. 5. Si quis suorum, & maxime domesticorum, curam non habet &c. demonstratur ergo, quomodo in primis anima curam habere debeat, ut instruat in virtutibus, moribus, scientiis: dein corporis, ut habeat necessaria in vestitu, vestitu, habitatione; & si sanitas laesa est, etiam pro ejusdem recuperatione. Offendatur autem, quam gravis obligatio illis incumbat, hanc curam suscipiendi; de qua vide tit. *Educatio*, & Fabrum conc. 5.

V. *Et credidit ipse, & domus ejus tota*. Jo. 4. Potest exempli boni efficacia demonstrari ex Reguli hujus factis; qui quia credidit in Christum, mox etiam tota domus credidit. Offendatur ergo, quomodo quis Patrifamilias, si domesticos in oratione devotos, in labore impigros, in moribus obsequentes habere voluerit, id melius, citiusque obtinere non possit, quam si exemplo praerant. Vide tit. *Exemplum*, & Fabrum conc. 8. n. 4.

VI. *Credidit homo sermoni, quem dicit ei Jesus, & ibat*. Jo. 4. Offendi potest, fidem solam non sufficere ad salutem, sed etiam opera charitatis iungenda esse, sicut iste Regulus non tantum credidit filium suum sanatum esse, sed etiam ivit ad eum videndum, & cum gaudio tamquam sanum amplectendum; qua de materia vide tit. *Fides*, & passim *Contraversitas*.

VII. Ex occasione thematis: *Reliquis eum febris*. Joan. 4. potest peccatum veniale febri comparari; 1. Quia pulchritudinem animae imminuit ut febri, ideoque etiam minus amabilem facit. 2. Quia valde debilitat hominem. 3. Quia varios paroxysmos inquietudinis conscientiae causat. 4. Quia appetitum ad spirituales animae cibos auferit. 5. Quia gravius malum avertit, quam sint omnia naturalia mundi mala. 6. Quia disponit ad mortem spiritalem, seu peccata mortalia. Inferatur proinde, quantopere detestandum, & fugiendum sit. Vide tit. *Peccatum veniale*.

VIII. Ex occasione ejusdem thematis possunt proponi media ad febrem spiritalem curandam, quorum primum est procuratio sudoris, per quem intelligitur usus frequentis contritionis, & confessionis. 2. Sumptio medicinae, per quam intelligitur ipsa Eucharistia, quae, teste S. Bernardo, sensum minuit in minimis, & in gravioribus omnino tollit consensum. 3. Evomitio medicinae febri causantis.

tis, id est, concupiscentiæ, juxta illud Thomæ Kemp. Desine concupiscere, & desine male habere. 4. Jejunium spirituale, seu generosa victoria, quia sæpius abstinetur ab ejusmodi peccatis. De quibus vide tit. cit.

IX. Ex eodem themate possunt aliquæ peruciles quæstiones circa peccata venialia resolvi. 1. Triplix generis peccata a Theologis assignari. *Maxima*, quæ in se mortalia sunt, sed ob defectum plenæ advertentiæ venialia reputantur. *Media*, quæ in se venialia sunt, & deliberate committuntur. *Minima*, quæ ex fragilitate, & cum semiplea advertentiâ committuntur. 2. Quousque venialia peccata vitari queant. 3. Quomodo peccata venialia ad mortalia disponent. 4. Cur peccata venialia a virtutis affectibus specialiter vitanda sint. Quas omnes quæstiones a nobis conclusas vide.

X. Ex occasione thematis: *Erat quidam Regulus, cujus filius infirmabatur*: potest ostendi, & probari veritas communis axiomatis: *Ergo corpus parit bonas cogitationes*. Nam prima cogitatio est, quia cognoscitur fructus peccati ex morbi doloribus. Secunda cogitatio est, quia infirmi poenæ in memoriam revocantur. Tertia est, quia vanitas rerum mundanarum cognoscitur. Quarta, quia B. V. & Sanctorum patrocinium necessarium cognoscitur. Quinta est, quia melioris vitæ institutæ proposita concipiuntur; quæ omnia facile suffus deduci possunt.

XI. Ex eodem themate morborum commoda, & fructus explicari possunt, quia videlicet per eos Deus glorificatur, uti Christus de morbo Lazari dixit. 1. Quia purificat, & perficit ipsum agrotum. 2. Quia edificat proximum, tum per visas ægri virtutes, tum per varias cogitationes ingestas. De quibus vide Fabrum conc. 2.

XII. Ex eodem themate ostendi potest, quomodo infirmi se tempore morbi gerere debeant, ut optatum fructum ex eo referant. Ostendatur ergo 1. Quid initio morbi. 2. Quid durante morbo. 3. Quid post morbum observare debeant, uti suffus in prima parte Bibl. Man. domesticæ tract. 2. ostenditur.

PRO DOMINICA XXI. POST PENTECOSTEN.

1. *Simile est regnum celorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum servis suis*. Matth. 18. Potest severitas judicii ex rebus proprietatibus judicii demonstrari; quia scilicet, est infallibilis propter sapientiam: insuperabilis propter potentiam: inflexibilis propter justitiam. De quibus vide plura tit. Judicium, & apud Fabrum conc. 6.

II. *Pœnitentiam habet in me, & omnia reddam tibi*. Matth. 18. Ostendi potest, quam misericors sit Deus, qui ad tam paucos vocet serio prolatis omne debitum dimittit. Deinde vero quam æquum sit, ut omnia reddere studeamus per pœnitentiam magno cum fervore susceptam, ut multi Sancti fecerunt. Vide tit. Pœnitentia, & tit. Dei Misericordia.

III. *Redde, quod debes*. Matth. 18. Ostendi

potest, quod hæc verba omni fere statui convenient, nempe Clericis, iudicibus, hospitibus, & mercatoribus, apificibus, domini, &c. via. Demonstratur subinde, quem fructum ex tali redditione reportaturi sint, scilicet, ut de ipsis verificetur illud Psalm. 105. Beati qui custodiunt iudicium, & faciunt justitiam omni tempore. Vide plura tit. Justitia.

IV. *Nonne ergo, & te oportuit miseri conservi tui?* Matth. 18. Potest ostendi, quam æquum sit, ut quis homo inimico suo ignoscatur, si meminerit, quod ipse quotidie dicat in oratione Dominica: *Ex dimitte &c.* Demonstratur ergo, quam dispar sit offensus conditio, siue persona oscitate dignitas, siue offensus gravitas, siue earumdem frequentia attendatur. Vide tit. Dilectio Inimici.

V. *Iratus dominus ejus tradidit eum tortoribus*. Matth. 18. Potest ostendi, quam multo offendant is, qui vindictam de proximo caput; quamque adeo merito graves poenæ timere debeat. Vide cit. tit.

VI. *Ex debitum dimisit ei*. Matth. 18. Possunt ostendi fructus copiosi, qui ex dilectione inimici reportantur, & tum electis SS. Patrum sententiis, tum aptis historiis probari; de quibus vide cit. tit.

VII. Ex occasione thematis: *Redde quod debes*. Matth. 18. ostendi potest, in his tribus verbis omnem substantiam rationis Deo olim reddendam consistere, ut scilicet 1. Reddamus Deo, quod debemus, honorem, amorem, & obedientiam. 2. Proximo dilectionem, subventionem, & concordiam. 3. Nobis ipsis fugam peccati, operum bonorum exercitium, perseverantiam in istis.

VIII. Ex eodem themate potest justitia amor commendari ex triplici capite. 1. Quia Deus summe eam requirit, teste Michæa: *Indicabo tibi, quid sit bonum, & quid Dominus requirat a te, utique facere iudicium, & justitiam*. 2. Quia bonum Reipublicæ, cujus pars sumus, justitiam summe exigit; nam, teste S. Augustino, justitia sola Reipublica sustentatur. 3. Quia ad bonum nostrum privatum augendum summe conducit, teste Salomone dicente: *Si justitiam quis diligit, huius labores magnas habent virtutes*. Vide tit. Justitia.

IX. Ex occasione thematis: *Capis rationem ponere cum servis*: potest ostendi, quam rigida sit ratio, quam Christus in particulari iudicio a nobis exigit. 1. Quia erit exactissima de omnibus etiam minimis cogitationibus, verbis & operibus. 2. Quia erit severissima, nihil impunitum relinquens. 3. Quia erit immutabilis; nam quicquid in ea conclusum fuerit, ratum manebit in æternum. Unde Audientes ad salutarem timorem huius iudicii excitandi, ut dicant scilicet cum Jobo: *Verebar omnia opera mea, sciens, quod non parceres delinquenti*.

X. Ex eodem themate fondendus sermo, & sedulus usus quotidianus examinis conscientiæ. 1. Quia conducit ad rigidum examen iudicii particularis effugiendum, aut leniendum. Si spiritus nosmetipsos dijudicarem, non unque iude-

judicaremur. 2. Quia hoc examen est officina præstantissimarum virtutum, quæ in eo exercentur. 3. Quia conscientiam tranquillat, summamque adeo jucunditatem animo conciliat. Vide tit. Examen conscientie. Et Fabrum Dom. 4. post Pent.

XI. Ex eodem themate ostendi potest aliud medium ad iudicii divini rigorem moderandum, quod ipse Christus indicavit dicens: Nolite iudicare, & non iudicabimini: cujus medi efficaciam expertus est Monachus ille, qui cætero non admodum Religiosus, in morte lætum valde se ostendit, eo quod peccata sua ob hanc causam ab Angelis deleta fuisse intellexisset. Ostendatur ergo, quomodo hoc medium practicandum sit, scilicet per consilium S. Bernardi dicentis: Excusa intentionem, si opus non potes, puta ignorantiam, puta subreptionem, puta casum, & sequere monitum Apostoli, dicentis: Nonne de illis, qui foris sunt, vos iudicatis.

XII. Ex occasione thematis: *Non exhibis hinc donec solvas novissimum quadrante*: potest hæc sententia animabus purgantibus applicari, & inde Auditores excitari ad solvendum pro ipso propter tres rationes; quarum prima est, quod hac ratione ipsum Christum etiam redimamus, repudiata sibi factum, quod a his factimus. Secunda, quia eamdem liberationem olim sperare poterimus. Tertia, quia ipsas animas, imo omnes Sanctos, quorum accidentaliter gloria per hanc liberationem non modice promoveatur, plurimum nobis obligabimus ad varias gratias impetrandas. Vide tit. Misericordia erga Defunctos. Item Fabrum in Sylva them. 5.

PRO DOMINICA XXII. POST PENTECOSTEN.

I. *Magister, scimus quia verax es.* Matth. 23. Potest adulationis vitium dissuaderi, & canicidis adulatores comparari. 1. Quia ut illi canibus, ita hi hominibus insidiantur. 2. Quia ut illi laqueum suum tegunt, ita hi suas fraudes. 3. Quia ut illi interitum canam, ita hi exitum eorum, quibus adulantur, querunt. Vide tit. Adulatio, & Fabrum hic conc. 1.

II. *Non enim respicias personam hominum.* Matth. 22. Dici potest opandum esse, ut de omnibus hoc dici posset; nihil enim esse communis & nocentius acceptione personarum, id quod in tribunali utroque, sacro, & profano, maxime videre est. Vide tit. Acceptio Personarum.

III. *Cujus est imago hæc?* Matth. 22. Ostendi potest, quam vere homo sit imago Dei, sive potentie hominis, maxime memoria, intellectus, & voluntas; sive finis, ob quem creatus est, scilicet ut cognoscat, & amet Deum, consideret. Interat subinde, quam gravis culpe reus fiat homo, si hac imagine abutatur ad offensam Dei, eamque per varia vitia inhonoret, & commaculet. Vide tit. Anima, & Peccatum.

IV. *Reddite, quæ sunt Cæsaris, Cæsari.* Matth. 22. Ostendi potest, quam copiosos fru-

ctus sperare possint illi, qui per justitiam suam cuique tribuunt; quamque adeo verum sit, quod Sap. 8. dicitur: Si quis justitiam diligit, labores hujus magnas habent virtutes; quas vide tit. Justitia.

V. *Reddite, quæ sunt Dei, Deo.* Matth. 22. Ostendi potest, quomodo ante omnia Deo, quod suum est tribuere debeamus, scilicet duplicem cultum, *generalem*, qui consistit in optima vita, & est cultus Deo gratissimus, amplissimus, & perpetuus; & *particularum*, qui in eo consistit, ut exercitia, quæ ad Dei cultum immediate pertinent, qualia sunt Oratio, Missæ auditio, Sacramentorum susceptio, Concionum auditio, & similia, cum magna devotione, reverentia, & constantia peragantur. Dein demonstretur, quis fructus ex hoc cultu sperari possit, scilicet ille, quem Ecclesia in hymno corporis Christi indicat, dum canit: *Sic nos tu visita, sicut te colimus*. Unde merito visitatio, & benedictio in bonis fortunæ (puta divitiis, fama) gratiæ, & gloriæ speranda. Vide tit. Oratio & tit. Deus.

VI. *Cujus est imago hæc?* Matth. 22. Potest imaginum cultus commendari. Et 1. quidem ostendi, in quo consistat hic cultus, scilicet, qua intentione, & modo colenda, & honoranda sint Sanctorum imagines. 2. Quod hic cultus non tantum licitus, sed etiam a Scriptura, & commendatus, & continua Ecclesiæ praxi sit receptus. 3. Qui fructus ex eo sperari possint, nempe Sanctorum benevolentia ob honorem sibi in imagine exhibitum: memoria illustrium exemplorum ab iis relictorum, & excitatio ad imitationem: excitatio variorum affectuum representationi convenientium: si enim ideotrupium imaginum aspectus prohibetur; ne mala desideria concipiuntur, quidni ob contrarium effectum honestarum, & piarum imaginum aspectus, & cultus suadeatur, & permittatur? Vide tit. Sanctorum cultus, & Fabrum hic conc. 8.

VII. Ex occasione thematis: *Cujus est imago hæc?* Matth. 22. potest ostendi in primis breviter, quam vere dicatur homo imago Dei, scilicet, ut, quomodum Pater celestis cognoscendo seipsum generat Filium, & postea uterque se mutuo amando spirat Spiritum Sanctum; ita & homo per cognitionem, & amorem Dei eidem assimilatur, & sic beatus, & perfectus evadat. Vide tit. Anima, & Fabrum conc. 6.

VIII. Ex eodem themate ostendi potest, cur cor hominis, ut Psalmista ait, singillatim sit factum, scilicet, 1. triangulare esse factum, ut disceret hominem, quemadmodum vas triangulare a nullo globo perfecte impleri potest; ita & hominis cor a toto mundi globo impleri non posse, sed a solo Deo Trino, & Uno capacem enim Dei, quidquid Deo minus est, replere non potest. 2. Supra latum, & apertum creavit, ut innumeret, ad Deum, & celestia amanda, & cupienda semper patulum, & apertum esse deberet. 3. Infra acuminatum creavit, ut ostenderet illud terrena bona nonnisi in puncto, quantum Dei voluntas, & necessitas permittit, tangere, & usurpare.

pare debere; ut juxta Pauli monitum: Munda utantur quasi non utantur.

IX. Ex eodem themate offendi potest, quomodo imago hominis renovari debeat. Scilicet 1. eam abluendo per aquam calidam poenitentiam. 2. Colores novos variorum virtutum apponendo. 3. Cortinam custodiam sensuum, & cordis patiendo, ne iterum facile deturpetur.

X. Ex eodem themate offendi potest, peccatores esse gravissimos Iconoclastae. 1. Quia imaginem Dei confringunt per blasphemias negando ei divinitatem. 2. Quia luto immundarum voluptatum commaculant. 3. Quia igne iracundiae, eam comburere conantur; de quibus vide tit. Blasphemia, Luxuria, Ira.

XI. Ex occasione thematis: *Quid me temeris Hypocritae* Offendi potest, quinam male tentent Deum; nimirum 1. qui sine omni reverentia Deum adorant; hi enim ejus bonitatem tentant. 2. Qui Deo discedunt; hi enim ejus providentiam tentant. 3. Qui peccata peccatis addunt; hi enim ejus longanimitatem tentant. 4. Qui per miraculum aliquid petunt; hi enim potentiam tentant. 5. Qui peccant quasi Deus non videret; hi enim sapientiam Dei tentant. Vide Fabrum in Sylva them. 5.

XII. Ex eodem themate suaderi potest, ut omnes Auditores a seipsis frequenter querant: Cujus est hac imago? id est, quam personam geris in spectaculo exhibendo toti mundo, & Angelis? Itaque considerandum, quid loqui deceat talem personam; quomodo vestita, id est, quibus virtutibus ornata esse debeat, & hac omnia a Christo, velut Comico, qua verbis, qua exemplis influentes inquiri.

PRO DOMINICA XXIII. POST PENTECOSTEN.

I. **D**omine, filia mea modo defuncta est, sed veni. impone manum tuam super eam, & vivet. Matth. 9. Offendi potest, cur defunctis succurrendum sit, pro quo sine una, vel altera ratio ex iis, quae tit. 17. proponuntur, afferatur & amplifietur. Deinde praxis solida eisdem succurrendi ostendatur, prout in cit. tit. indicatur.

II. Ex eodem themate possunt moriva, quae sepe, infra, extra, & intra nos habemus ad animas juvandas, proponi, & sic causarum impellentium copia magis excitari Auditores ad opem illis crebro, & serventer ferendam; pro quo scopo vide cit. tit.

III. Ex deridendo eam. Matth. 9. Potest dici, quod iis, qui succurrere volunt animabus, idem fere contingat, quod Christo dum & ipsi scilicet deridentur ab iis, qui aut nulum Purgatorium credunt, ut haereticis: aut iis, qui putant, charitatem incipere a seipso, atque adeo opera pro se offerenda esse: aut iis, qui putant, pro peccatoribus magis orandum esse: aut iis denique, qui putant Deum in iustitia sua impediendum non esse, maxime cum ipse etiam animam satisfacere iustitiae divinae cupiat. Refutentur ergo hi omnes, & quam frivole sint haec rationes, & excusatio-

nes, ostendatur; pro quo scopo vide tit. cit.

IV. Si tetigero tantum fimbriam vestimentis ejus fango ero. Matth. 9. Offendatur, quae causa sit, cur multi Christiani non tantum lingua tangentes, sed etiam sumentes Christum, non tamen sanctentur, nimirum 1. quia cum exigua fiducia, & desiderio ad SS. Euchariam accedunt, non credentes Christum posse sanare suos morbos. 2. Quia non reverenter eum tangunt. 3. Quia non tangunt Christum, id est, non cooperantur ad sermum curationem. Vide hac sensus explicata tit. Eucharistia.

V. Non est morsua puella, sed dormit. Matth. 9. Potest mors somno comparari, quia sopiuntur omnes potentiae corporis, cessat tempus, & occasio merendi, quiescit homo a laboribus, amici deserunt &c. Offendatur deinde, quod ad mortem sicut ad somnum preparare se quisque debeat. Et 2. examen conscientiae facere, gratias agendo Deo pro beneficiis, & peccatorum veniam per contritionem, vel confessionem procurando. 3. Sumere per sanguinem Christi in SS. Eucharistia sumpsum. 4. Exuere se vestibus, id est, dispositionem facere de bonis suis. 5. Preces nocturnas, id est, ad mortem pie obdormiam accommodatas, recitare. Vide tit. Mors.

VI. Puella, tibi dico, surge. Matth. 9. Offendi potest, quomodo peccator curari possit, nimirum 1. clamando per occultas inspirationes, lectiones pias, exhortationes privatas, conciones publicas, ut surgat. 2. Tenendo numerum ejus, & elevando a statu peccati ad statum gratiae. 3. Jubendo ei dari cibum SS. Eucharistiae, & voluntatis Dei, per quem confortetur, ut vivere ulterius possit. Vide tit. Poenitentia.

VII. Ex occasione thematis: *Filia mea modo defuncta est: veni, impone manum tuam*, Matth. 9. potest offendi, quomodo opus misericordiae spiritualis animabus purgantibus praestita suo modo omnia misericordia corporalis opera praestantiori modo continuat, atque adeo merito sperari queat, quod latissimum illud. Venite benedicti, auditurus sit, qui eum exercet. Vide tit. Misericordia erga defunctos.

VIII. Ex eodem themate offendi potest, quod patronis animarum, si cor ipsum oleo misericordiae erga defunctos repletum fuerit, dici merito queat: Vade, vende creditor tuo; nam tales vere satisfaciunt debito, quod Deo, proximo, sibi ipsi debent; uti sensus videtur esse.

IX. Ex occasione thematis ejusdem dici potest, animas purgandas esse agrum illum, de quo S. Augustinus dixit: Fecundus est ager pauperum, cito reddet donantibus fructum; nam reddunt fructum trigeminum in hac vita, dum defendunt a malis, & plurima bona impetrant: sexagesimum in morte, & iudicio, dum adsunt, & defendunt; & centesimum copiose gloriae post mortem, ob genus praestantissimum misericordiae. Vide tit. cit.

Ex occasione thematis: *Exiit fango haec in universam terram*: offendi potest vanitas inanis gloriae. 1. Quia Deo eripit suam gloriam, quam

quam non vult alteri dare. 2. Quia demonum audibrio exponitur, quibus se similem facit. 3. Quia ab hominibus estimatur, & laudatur mendaciter. 4. Quia perdit omnem fructum laborum suorum, & audire cogitur. Recepiſti mercedem tuam. Vide tit. Vana gloria, & Fabrum them. 2.

XI. Ex occasione thematis offendi poteſt, cum omnes horreamus mortuos, ideoque, quamprimum poſſumus, ex domo deportemus, quantopere peccatum mortale horrere debeamus, quod eſt mors animæ. 1. Quia ſeparat hominem a Deo, qui eſt vita ipſius. 2. Quia ſeparat etiam ab amicis cæleſtibus. 3. Quia privat omnibus bonis meritorum. 4. Quia inabilem facit ad operationes bonas. 5. Quia ſortere facit graviffimæ coram Deo, & hominibus. 6. Quia ſummæ deformem facit animam. Vide tit. Peccatum mortale.

XII. Ex occasione thematis: *Et detidebant tunc: offendi poteſt, cur judicium, & deriſiones hominum ſpernenda ſint, nimirum* 1. quia qui hæc inordinate timent, temere agunt, dum putant ſe humana judicium eſſe, quod nemo hæcenus potuit, ne ipſe quidem Chriſtus. 2. Quia ſulte agunt, dum cæcum de coloribus judicantem attendunt, aut ſonum foliorum in arboribus auſcultant ſibiles, infantum jacula timent. 3. Noxiæ agunt, quia ſic nulla opera perfectæ faciunt, quia oblique alienorum judiciorum regulæ ſe conformare ſolent. Vide eod. tit.

PRO DOMINICA XXIV. POST PENTECOSTEN.

I. *Erit tunc tribulatio magna.* Matth. 24. Poteſt enarrari procedens judici per parabolam tit. Judicium indicatum applicatumque; aut certe aliquot motivi ad judici extremi horrorem ingenerandum proponi.

II. *Videbant Filium hominis venientem in nube.* Matth. 24. Poteſt judicium tempeſtati comparari, ob terrorem & alios effectus; & offendi, quomodo propterea ad B. V. iamquam laurum confugere debeant Auditores, ut fulmine ultime ſententiæ non ſeriantur. Vide tit. cit.

III. *Tunc qui in Judea ſunt, fugiant ad montes.* Matth. 24. Poſſunt offendi varii montes vel alia, ad quæ confugere poſſint ii, qui in Judicio ſupremo tuti eſſe cupiunt; quales vide cit. tit. n. 3. indicatos, item apud Fabrum hic conc. 5.

IV. *Tunc apparebit ſignum Filii hominis.* Matth. 24. Offendatur cur crux in die judici ſit comparitura, juxta illud Eccleſiæ: Hoc ſignum crucis erit in celo, cum Dominus ad judicandum venerit; nimirum 1. ad Chriſti gloriam, ut per hoc juſtorum condemnatio eorum appareat, qui tantam miſericordiam neglexerunt, & eorum præcipue, qui Chriſtum perſecuti ſunt, ſicut, cum homicida pleſſitur juxta cadaver occiſi, inquit S. Thomas. 2. Ad juſtorum ſolatium, tunc enim omnes ſervi crucis, qui ſe crucifixo confirmaverunt in vita, accedent ad Chriſtum Judicem cum magna fiducia, teſte Thoma Kemp. l. 1. c. 12.

3. Ad terrorem ſoprobiorum; tunc enim verifiſcabitur illud Sap. 5. Videntes turbabuntur &c. Excitantur ergo Auditores, ut nunc crucem amplectantur, ament, colant; qui enim modo libenter audiunt, & ſequuntur verbum crucis, tunc non timebunt ab auditione æternæ damnationis. Vide tit. Crux.

V. *Va autem pregnantibus, & nutriendis in illis diebus.* Matth. 24. Offendi poteſt, quinam judicium ſupremum maxime timere debeant, videlicet pregnantibus, quales ſunt 1. Principes & Magiſtratus, qui multos ſub ſe ſubditos habuerunt; de illis enim verifiſcabitur illud Sap. 6. Horrende apparebit vobis &c. 2. Qui magna talenta, & dona acceperunt; cui enim multum datum eſt, multum repetetur ab eo; & cum augmentur dona, etiam rationes creſcant donorum, teſte S. Gregorio homil. 9. 3. Qui conſuetudine contraſta in peccatis obdurerunt, juxta illud Iſaia 5. Va, qui trahitis iniquitatem in ſinulculis &c. Excitantur ergo tales, ut maturo ſibi propiciant, & poenitentia judicium præveniant; ceſſat enim vindicta divina, ſi converſio præſeuerat humana. Vide tit. Poenitentia, & Fabrum hic conc. 6.

VI. *Orate, ut non fiat fuga veſtra in hyeme.* Matth. 24. Poteſt offendi, quod poenitentia non ſit ad mortem differenda, eo quod, ſicut in hyeme ſunt dies breves, grave frigus, & perpetua tempeſtas nivium, imbrium, ventorum &c. Ita & in morte ſit breve tempus ad poenitendum, grande frigus tepiditatis ob dolores aliaque incommoda morborum, graves tentationes ob peccata præterita, impugnationes demonum, timorem judicii &c. Excitantur itaque Auditores, ut ad poenitentiam non fugiant in hyeme mortis, ſed in æſtate juvenilis aut virilis ætatis, ut tanto minus timeris coſciantur ob imminens judicium. Vide tit. Poenitentia.

VII. Ex occasione thematis: *Sicut enim fulgur exiit ab oriente, & parit in occidentem, ita erit adventus Filii hominis.* Matth. 24. poteſt dies judici fulguri comparari, 1. Quia erit repentinus & inexpectatus, ut fulgur. 2. Quia ut fulgur omnia illuſtrabit, & manifeſtabit. 3. Quia ut fulgur erit valde terribilis. Vide Fabrum in Sylva nova themat. cit.

VIII. Ex occasione thematis: *Va pregnantibus, & nutriendis in illa die: poſſunt peccata graves his pregnantibus comparari, quia habent peſſimum fructum in anima, ſcilicet peccatum mortale, cujus gravitas colligitur* 1. ex ſupplicio a Deo propter illud inſidiis, puta ejectione Adami ex Paradiso, diluvio, Sodomitano incendio, Egyptiorum intentu in rubro mari. 2. Ex Paſſione Chriſti. 3. Ex cladiſque quotidianis. 4. Ex mundi univerſi ultima vaſtatione. 5. Ex poenis inferni; de quibus vide tit. Peccatum mortale, & Fabrum conc. 3.

IX. Ex occasione thematis: *Tunc qui in Judea ſunt, fugiant ad montes: poſſunt offendi varii montes, ad quos tempore judici confugere poſſimus, quorum primus eſt Chriſti paſſio. 1. Sancti cæſtites. 2. Superiores, ſidebitam ipſi obedientiam præſtemus: tunc enim ipſi*

ipſis pro nobis reſpondebunt. 4. Ad inimicos, quibus libenter ignovimus; tunc enim verifcabitur: Dimittite, & dimittimini. 5. Ad pauperes tam vivos, quam defunctos, quibus miſericordiam libenter impendimus; tunc enim verifcabitur illud Eccl. Conclude eleemoſynam in ſinu pauperis, & ipſe exorabit te ab omni malo. Vide tit. Miſericordia. Inimicorum dilectio. Obedientia.

X. Ex occaſione thematis: *Videbunt Filium hominis venientem in majeſtate*: poteſt s. oſtendi, quod judicii dies fit tempeſtati ſimilis futurus propter fulgur, tonitru ſeu ſonitum tubæ, fulmen ultimæ ſententiæ, dividens juſtos ab injuſtis, denigrans, ſeu ignobile faciens, urens non animam dumtaxat, ſed & corpus. a. Oſtendi poteſt, quod, ſicut tria media contra tempeſtatem adhibentur, ſcilicet deſcenſus in profundum locum, perſugium ad laurum arborem, Crucem Hispanicam in pectore geſtari: ita & pro tempeſtate judicii adhiberi eadem conveniat, nimirum ut per humilitatem infra terram deſcendamus, ut Achab: ad B. Virginem tamquam Laurum recurremus: Crucem Chriſti in pectore habeamus;

tunc enim ſervi crucis Chriſti accedent cum magna fiducia. Vide tit. Humilitas. Hyperdulia. Cruz.

XI. Ex occaſione thematis: *Va autem prægnantibus in illa die*: oſtendi poteſt, quibus maxime timendum ſit judicium: nempe 1. *Potentibus*, qui potenter tormenta patientur. 2. Qui Chriſtum conſiteri erubeſcunt; hos enim & ipſe erubeſcet, cum venerit in majeſtate. 3. Qui ſpecialia dona acceperunt a Deo, & male impenderunt; cum enim augentur dona, rationes etiam creſcunt donorum. 4. Qui immiſericordes ſe exhibent proximo, nam judicium ſine miſericordia fiet illi, qui non fecit miſericordiam. Vide tit. Judicium. Item Fabrum conc. 6.

XII. Ex occaſione thematis: *Verba mea non præteribunt*: oſtendi poteſt, quomodo hæc verba variz perſonæ pro myrothecio ſpirituali uſurpare poſſint. Et 1. quidem pauperes, ſi conſiderant, quid illis promiſerit. a. Laborantes perpendendo præmium laboribus promiſſum. 3. Infirmi. 4. Contempti, & perſecutionem patientes. 5. Magni peccatores. De quibus omnibus vide convenientes titulos.

FINIS TOMI SEPTIMI.

INDEX UNIVERSALIS RERUM MEMORABILIVM,

Et Plerorumque Scripturæ S. Locorum, quibus in hac
Bibliotheca Manuali uberior fax accenditur.

(N. B.) Numerus Romanus Totum, Cifrarum minorum prior paginam,
paragraphum aut numerum posterior indigitat.

P R Æ F A T I O

AD BENEVOLOM LECTOREM.

OMISSUS ex composito erat hic Index in prima editione hujus Bibliotheca, eo quod totus liber Index sit visus, utpote totam materiam cujusque virtutis, aut vitii, aut alterius doctrina in varios paragraphos ordinatissime distinctam comprehendens; sed quia per experientiam compertum est, non sufficere hanc industriam ad res memorabiles facili labore inveniendas visum est opera pretium futurum, si huic difficultati tollenda novus talium rerum Index conficeretur, non quidem tam accuratus, qualis minoribus libris, aut non tam ordinate digestis inferi solet, (sic enim nimium tonus hic accresceret) sed qualis sufficere videbatur ad prædictam difficultatem aliqua saltem ex parte tollendam. Fructu ergo, amice Lector, qualicumque hoc levamento, & vale.

A

AAA.

Jesu prima vox, id est anima mee; anima, anima, I. 114. n. 35.

Abel.

Cur ita dictum? ejusque partes cum problematicis. III. 38. n. 44.

Abel.

Ex Abels morte commentatio omnia scientia Dei. I. 405 §. 13. n. 3.

Abel.

Responsio Dominus ad Abel. I. 254. §. 11. n. 4.

Abelatio.

Cur Abraham convivium fecerit non in die natalitatis, sed ablationis Isaac. (Gen. 18.) II. 107. n. 18.

Abnegatio sui.

Quid? I. 1. §. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

Actus. ibid. n. 3.

Acta S. Scriptura. ibid. §. 2.

Effata SS. Patrum. I. 2. §. 3.

Exempla. II. 217. §. 5.

Similitudines. I. 3. §. 6.

Actus. ibid. §. 7.

Qualitas. I. 3. §. 2. n. 1. 2. §. 3. n. 2. I. 3. §. 3.

n. 1. 3. §. 6. n. 1. 4. §. 8. n. 1.

Necessitas. I. 3. §. 2. n. 3. 1. 2. §. 3. n. 7. I. 2. §. 4.

n. 1. 2. §. 6. n. 2.

Utilitas. I. 3. §. 2. n. 6. I. 2. §. 4. n. 2. I. 3. §. 6.

n. 5. I. 4. §. 8. n. 3.

Dignitas. I. 3. §. 2. n. 8. I. 2. §. 3. n. 9. I. 4. §. 7. n. 4.

Estimatio. I. 4. §. 8. n. 4.

Inconducibilis. I. 3. §. 4. n. 5.

Eius cognitio. I. 3. §. 7. n. 2.

Prævia. I. 4. §. 7. n. 3.

Abnegare seipsum quid? I. 6. n. 18.

Abnegatio. I. 2. mortificatio. IV. 282. §. 1. n. 1.

Abnegatio voluntatis liberat ab inferno. III. 162. §.

9. n. 10.

Conflicta abnegationem inordinatorum motuum animi

concurrentia. I. 457. n. 67.

Abnegatio Dei, metu mortis morte multata. III. 215.

§. 4. n. 23.

Si quis vult venire post me, abneget seipsum &c. (Matth. 16. 14.) IV. 295. §. 10. n. 10.

Abraham.

Historia Angelorum Abrahamum in Mambræ visitatum. III. 289. §. 15. n. 12.

Abraham.

Abraham pater iusser, nonne ex operibus iustificatus. IV. 347. §. 14. n. 30.

Abconscio.

Sic abscondi, quasi homo peccatum novum. I. 389. n. 3.

Abfolutio.

Abfolutio via & effectus. I. 390. n. 4.

Dubium da legitima abfolutione. II. 175. n. 27.

Abfolventia.

Definitio. I. 4. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

Actus. I. 5. §. 1. n. 1.

Effata Scriptura Sacra. ibid. §. 2.

Acta SS. Patrum. ibid. §. 3.

Exempla. I. 9. §. 4. I. 14. §. 5. I. 14. §. 6.

Similitudines. I. 15. §. 7.

Motiva. ibid. §. 8.

Media. ibid. §. 9.

Actus. I. 16. §. 10.

Conceptus prædicationes. I. 16. §. 11. I. 17. §. 12.

Miscellanea. I. 21. §. 13.

Asiometra. I. 22. §. 14.

Audire. ibid. §. 15.

Qualitas. I. 1. §. 2. n. 1. 2. §. 3. n. 1. I. 9. §. 4.

n. 1. I. 15. §. 7. n. 1. I. 27. §. 12. n. 2. I. 27. §.

12. n. 3.

Necessitas. I. 5. §. 2. n. 10. I. 7. §. 3. n. 27. I. 11.

§. 4. n. 21.

Utilitas. I. 5. §. 2. n. 13. I. 7. §. 3. n. 37. 38. 35. 36.

37. 38. I. 11. §. 4. n. 22. I. 15. §. 7. n. 4. §. 8. n. 6.

I. 29. §. 12. n. 6. I. 21. §. 13. n. 7.

Dignitas. I. 5. §. 2. n. 17. I. 7. §. 3. n. 39.

Inconducibilis. I. 3. §. 2. n. 18. I. 8. §. 3. n. 44.

Aequitas. I. 7. §. 3. n. 30.

Prævia violatæ abfolutionem. I. 13. §. 4. n. 28.

Regule pro temperando victu. I. 16. §. 10. n. 4.

Effectus & effectus. I. 17. §. 21. n. 4. I. 19. §. 12.

n. 7.

A 679

A certo potu mirabiliter interpretata. VII. 30. n. 135.
 Heroica. I. 149. n. 2.
 Perfectione ejus. II. 196. n. 9.
Abundantia.
 Ex abundantia cordis ei loquitur. II. 304. n. 24.
 Ubi abundantia delictum superavit. (Rom. 5. 20.)
 II. 39. n. 13.
Academia.
 Questiones de Academia. V. 344. n. 8.
Accendi.
 Cur alia corpora facile, difficultus alia queant. II. 239.
 §. 1. n. 16.
Acceptio Personarum.
 Definitio. I. 22. §. 1. n. 1.
 Actus. I. 22. §. 1. n. 2.
 Sententia ex Sacra Scriptura. I. 23. §. 2.
 Dicta Patrum. I. 23. §. 3.
 Exempla. I. 23. §. 4.
 Similitudines. I. 24. §. 5.
 Aferica. I. 24. §. 6.
 Miscellanea. I. 25. §. 7.
 Axiomata. I. 25. §. 8.
 Authores. I. 25. §. 9.
 Qualitas. I. 23. §. 2. n. 1. §. 3. n. 1. I. 25. §. 7. n. 1.
 Damnum. I. 23. §. 2. n. 4.
 Fuga. I. 23. §. 3. n. 5.
Accidere.
 Nihil potest Deo non volente. II. 193. n. 10.
Accusatio.
 Diabolorum et aliorum in die iudicii. III. 254. §. 9.
 n. 15. et 16. III. 264. §. 13. n. 7.
 Solutum circa accusationem in publico. VI. 136.
 §. 14.
 Solutum circa pudorem propriam accusationis. Ibid. §. 15.
 An defensionem contra falsas accusationes admittat per-
 fectionis studium. V. 77. §. 11. n. 6.
Accusavit fratres suos apud patrem crimine pessimo.
Judex prior est accusator sui. III. 347. §. 1. n. 8.
Accusare.
 Definitio. I. 25. §. 1. n. 1.
 Etymologia. Ibid.
 Synonyma. Ibid.
 Divisio. I. 25. §. 1.
 Actus. I. 25. n. 1.
 Fides. I. 26. n. 1.
 Dicta Sacra Scriptura. II. 246. §. 2.
 Sententia SS. Patrum. I. 27. §. 3.
 Sententia ex libello de imitatione Christi. I. 30. §. 4.
 Exempla Catholica. I. 30. §. 5.
 Exempla domestica. I. 32. §. 6.
 Exempla profana. I. 34. §. 7.
 Similitudines. I. 34. §. 8.
 Motiva. I. 35. §. 9. et 10.
 Media. I. 36. §. 11.
 Aferica. I. 36. §. 12.
 Conceptus pradiabiles. I. 41. §. 13.
 Miscellanea. I. 43. §. 14. et 15.
 Adagia. I. 48. §. 16.
 Authores. I. 48. §. 17.
 Qualitas. I. 26. §. 2. n. 1. I. 27. §. 3. n. 1.
 Damnum. I. 26. §. 2. n. 7. I. 28. §. 3. n. 10. I. 31.
 §. 3. n. 12. I. 45. §. 14. n. 11. I. 47. §. 15. n. 19.
 Fuga. I. 29. §. 3. n. 34. I. 30. §. 5. n. 3. I. 32. §. 6.
 n. 1. I. 43. §. 14. n. 1. I. 47. §. 15. n. 1.
 Fructus. I. 41. §. 13. n. 1.
 Paralyti comperta. I. 41. §. 13. n. 2.
 Et variis hominum status subiecti. I. 49. §. 13. n. 3.
 Peculatorum generis est. I. 42. §. 13. n. 7.
 Spirituales Patres fugere species accidit. I. 25. §. 2. n. 6.
Accusabulum.
 Parabis et acetabulum phylaxis et Thurisbuli. I. 255.
 §. 3. n. 7.
Actum.
 Sicut actum dentibus, ita homo piger. (Prov. 10. 16.)
 I. 35. §. 2. n. 19.
Actus.
 Historia de Furto Achan perpena. III. 315. §. 10.
 n. 8.
Actiones.
 Humana precium sui fortissime a fine. IV.
 Omnes principia actionis dei offere ad gloriam et ho-
 noris divini Majestatem, medium acquirendi praesentiam
 Dei. II. 91. §. 7. n. 6.

Quicquid agant homines, intentio iudicat omnes.
 I. 22. §. 2. n. 3.
Admonitio.
 Religiosorum. V. 271. n. 3.
Adam et Eva.
 Cur ex uno homine & una muliere Deus omnes gignit
 voluerit. II. 156. §. 24. n. 11.
Adamas.
 Problemata de Adamante. II. 247. n. 284.
Adepi.
 Sicut adepi & pinguedine repletur anima mea. I. 20.
 §. 13. n. 6.
Adjuvare.
 Dominus mihi adjuvare. II. 109. §. 8. n. 9.
Adventus.
 Quatuordecim de Adventu Domini tempore & festo.
 I. 288. §. 2. n. 1.
 Adventus Christi ad iudicium terribilis. III. 233. §. 9.
 n. 11.
 Adventus Christi primi & secundi finis & effectus. III.
 251. §. 8. n. 16.
Adverbum.
 Deus non tam verba quam adverbium amat, & praeferat.
 I. 17. §. 11. n. 12.
 Ceterum non per verba, sed per adverbium acquiritur. III.
 207. §. 13. n. 17.
Adversarius.
 Cur qui modica fugit adversarios, incidat in majores.
 II. 184. §. 3. n. 23.
 Medium contra adversarios quoscunque. I. 219. §. 11.
 n. 8.
 Ad adversaria fortiter tollenda optimum remedium vulne-
 ra Christi. VI. 428. §. 5. n. 7.
Adversus.
 Dominum Deum tantum adversus. (Deut. 6. 13. Matt. 4.
 10.) II. 45. §. 12. n. 2. & n. 6.
 Pessimus adversarius, revertens ad vos. IV. 105.
 §. 10. p. 6.
Adulatio.
 Quid? I. 48. §. 1. n. 1.
 Divisio quotuplex. I. 48. §. 1. n. 2.
 Sententia ex S. Scriptura. I. 48. §. 1. n. 3.
 Sententia SS. Patrum. I. 48. §. 3. n. 1.
 Exempla Catholica. I. 49. §. 4. n. 1.
 Exempla profana. I. 50. §. 5. n. 2.
 Similitudines. I. 50. §. 6. n. 1.
 Aferica. I. 51. §. 7. n. 2.
 Miscellanea. I. 51. §. 8. n. 1.
 Authores. I. 52. §. 9. n. 1.
 Qualitas. I. 48. §. 2. n. 1. I. 48. §. 3. n. 1. I. 50. §.
 5. n. 1. I. 50. §. 6. n. 1. I. 51. §. 8. n. 1.
 Fuga. I. 48. §. 2. n. 6. I. 49. §. 3. n. 18. §. 4. n. 1.
 I. 50. §. 5. n. 4.
 Damnum. I. 48. §. 2. n. 8. §. 3. n. 21. I. 49. §. 4.
 n. 5. I. 51. §. 6. n. 10. §. 8. n. 4.
 Quomodo se ab aliorum adulationibus quis innoxius
 servare possit. I. 51. §. 7. n. 1.
 Adulatorum ineptie. VII. 75. n. 302.
Adulatorum.
 Ejus pama & conversio. I. 174. §. 5. n. 20.
Adulterium.
 Definitio. I. 52. §. 1. n. 1.
 Divisio. I. 52. §. 1. n. 2.
 Sententia ex S. Scriptura. I. 52. §. 3. n. 1.
 Sententia Patrum. I. 52. §. 3. n. 1.
 Exempla Sacra. I. 53. §. 4. n. 1.
 Exempla profana. I. 54. §. 5. n. 1.
 Similitudines. I. 54. §. 6. n. 1.
 Aferica. I. 54. §. 7. n. 1.
 Miscellanea. I. 55. §. 8. n. 1.
 Authores. I. 55. §. 9. n. 1.
 Ed. species luxurie. III. 381. §. 3. n. 2.
 Qualitas. I. 52. §. 2. n. 1. §. 3. n. 1. I. 54. §. 6. n. 1.
 §. 8. n. 1.
 Fuga. I. 52. §. 2. n. 4. §. 3. n. 7. I. 53. §. 4. n. 1.
 I. 54. §. 5. n. 1. §. 6. n. 1.
 Damnum. I. 52. §. 2. n. 5. I. 53. §. 3. n. 10. I. 54.
 n. 7.
 Gravitas. I. 54. §. 7. n. 1.
 Quomodo quis cum propria uxore adulterium commit-
 tat. I. 55. §. 7. n. 2.
 Medium pro adulterio vitando. I. 55. §. 8. n. 3.
 Adulteri amor infanus. VII. 73. n. 372.
 Adulterum dolus. IV. 305. §. 8. n. 4.
 Adul-

Adulterii Suspicio sapienter subleat. VII. 70. n. 349.
Mysterium in historiis adulterum. (Jo. 8. 77.) III. 178.
Historia de adulterio Davidis expensa. II. 158. §. 14.
n. 26. 37.

Adulterium spirituale. I. 35. §. 7. n. 3.
Ejus gravitas. *Advocatus.*

Impius post mortem eioguis inventus. III. 194. §. 4.
o. 10.

Conversus occasione sedita & Franciscanus factus. III.
172. §. 4. n. 32.

Adificatio.
Proximil promanetur mortificatione. IV. 196. §. 11.
n. 4.

***
Ut edificet & plantet. I. 368. §. 8. n. 2.
Nunc homo capis edificare. V. 182. §. 12. n. 2.

Edificia. IV. 431. n. 114.
Ager.

Agrum India cum cordique. VII. 40. n. 377.
Agrorum cura quam Deo & Sanctis grata. ibid. n.
378.

Agrorum dilectionis exemplum. IV. 349. n. 172. V.
inferius.

Emulatio.
Quid, aique differentia ab invidia. III. 205. §. 1.
n. 2.

Malis interdita. *** III. 224. §. 3. n. 4.
Nati emulari in malignantibus. (Pf. 36. 2.) III. 217.
§. 11. o. 5.

Amulami charissimuma mulier. III. 205. §. 3. o. 2.
Dura sicut infernus emulatio. (Cantic. c. 5. v. 7.) I.
159. n. 41. I. 159. §. 13. n. 13.

Emulationem quidem Dei habere sed non fructum
scientiam. (Rom. 12. 17.) I. 149. n. 30.
Qui est qui nocere vobis si bene emulatores fueritis.
(1. Petr. 3. 13.) I. 137. o. 4.

Equitas.
Talis sit erga omnes qualis erga te. I. 146. n. 8.

Aequa pars eris defendentibus ad praelium & remuner-
tur. I. 222. n. 10.

Aer.
Problemata de Aere. II. 241. §. 2.

Aeramentum.
Sicut aeramentum arguinas nequitiis illius. (Eccl. 12.
10.) II. 119. n. 4.

Aerumna.
Aerumnerum finis, imago. IV. 125. §. 9. n. 2.

Ejus deformitas. *Aesopus.* VII. 72. n. 368.

Aestimatio.
De superiorem concipere estimationem, actus obedi-

entiae. *Aethus.* IV. 214. §. 1. n. 3.

Aethus.
Nocte et die utatur aethus & gulu etc. II. 109. §. 8.
n. 9.

Aetas.
De statibus hominis problemata. III. 64. §. 4.

Quomodo aetatem fructuose impendere & cum Christo
creare quae debent. VI. 168. §. 12. n. 3.

Aeternitas.
Definitio & epithata. I. 35. §. 1. n. 1.
Divinum. I. 35. §. 1. n. 2.

Dicta sacra Scriptura. I. 35. §. 2.
Dicta SS. Patrum. I. 36. §. 4.

Exempla Christiana. I. 36. §. 4.
Militantia. I. 37. §. 5.

Conceptus Prudicabiles. I. 37. §. 6.
Axiomata. I. 38. §. 7.

Authores. I. 38. §. 8.
Qualitas. I. 36. §. 3. n. 9. I. 37. §. 5. n. 1.

Veritas. I. 35. §. 2. n. 1.
Utilitas considerata. I. 36. §. 3. o. 1. I. 37. §. 5. n. 3.

Beatorum. I. 36. §. 2. n. 2.
Dammatorum. I. 36. §. 2. n. 2.

Del. II. 37. §. 2. n. 34. II. 66. §. 12. n. 5.
Hec est vita aeterna. (Jo. 17. 3.) I. 218. §. 11. n. 4.

Hic homo in domum eternitatis sua. (Eccl. 12. 5.) I.
38. §. 6. n. 2.

Aethiopes.
Eorum dentes candidi, cur. III. 21. Probl. 14.

Aethiops.
Quomodo principis probetur ab effectu. II. 202. o. 39.

Aethiops.
An affectum praternaturalem producere queat. II. 51.
n. 9.

Aethiops.
Aequo ferando. III.

Eas facili toleramus memoria iofensae. III. 172. §. 4.
n. 30.

Cur Deus suos affligit perlatat. V. 76. §. 12. n. 3.
Affligit depositioni Academicam compasta. V. 76.
§. 13. n. 2.

Pastorale in afflictionibus animae. V. 36. §. 2. n. 18.
I. 293. §. 6. n. 58.

vid. Tribulatio.
Ager.
Figuli quod emeretur ex pratio sanguinis in sepul-

crum peregrinorum, mykerium. IV. 148. §. 12. n.
15.

Agressio.
Altarium fortitudinis Brachium. II. 359. §. 12. o. 2.

Agrus.
Ega agnosce Patrem. I. 144. Anim. I. 244. n. 1.

Agrus.
Casta, herba, modestia symbolum. IV. 182. §. 11.
n. 4.

Epitheton Christi. IV. 25. §. 9. n. 9.
Cur Deus olim cerum tempore pro usu agni Paschalis
determinavit. I. 148. §. 2. o. 2.

***
Emite agnum Dominus dominatorem terra. (Is. 16. 1.)
IV. 34. §. 13. n. 14.

Vidi agnum in caelo stantem quasi occisum. (Apoc. 5.)
I. 305. §. 14. Quasi. 1.

Ece agnus Dei qui tollis peccata mundi. (Jo. 1. 29.)
IV. 247. §. 11. o. 39.

Agnus sequentes animae beatam. In quorum ore non est
inventum mendacium. (Apoc.) IV. 208. §. 12.
n. 7.

Agnus.
Solitum in agna ex Eucharistia. II. 284. §. 9. n. 8.

II. 296. §. 12. n. 12.
Questiones de agone Christi. I. 295. §. 2.

Ale.
Alea seraphinorum quid. I. 36. §. 9. n. 3.

Audiam sonum alarum. I. 365. §. 9. n. 2.

Alapa.
In confirmatione quid signat. I. 393. §. 1. n. 8. I.
396. §. 9. n. 6.

Aleba vestis.
Ejus oblatio in baptismo quid signet. I. 197. §. 1.
n. 13.

Alator.
Paisana graviter pugnat. I. 228. §. 4. n. 25.

Alaphemus.
Balthemus & in S. imagine fuvus. III. 229. §. 4.
o. 2.

v. Ludas.
Alenens.
Alieni surrexerunt in me, etc. I. 362. §. 7. n. 2.

Alenens.
Habetis aas, ne fuit alieni participer. I. 362. §. 7. n. 2.

Alimentum.
Questiones de eo. VI. 29. n. 75.

Aleodi fa suaque modus optimus labor. III. 303. §.
10. n. 4.

Allegatio.
Quot allegari possint per conciona Authores profani &
quomodo. I. 363. §. 8. o. 10.

Alitaja.
Quid. I. 305. §. 13. IV. 415. §. 12. n. 35.

Cur tempore Paschali toties repetatur. I. 305. §. 13.

Alitaja.
Alitaja, Alitaja, Alitaja. (Apoc. 19. 6.) IV. 415.
n. 25.

Alphaderum.
Ramedium contra leam Alitaja. III. 241. §. 15. n. 4.

Alitaja.
Questiones de Alitajis. I. 312. §. 18. §. 10.
Moralitas ex eo, quod duo altaris in templo Salomo-
nis fuisse. IV. 283. §. 3. n. 10. IV. 300. §. 14. o. 1.

Cor Deus amiserit Altaris lapideum fieri tibi de rebus
lapideis. III. 203. §. 13. n. 12.

Altaris sacramentum adorare nolentis pena . 1.
 Cor Altaris in quadragesima cortinis tegatur . I. 394.
 6. 4. 5.
 Car deceduntur in feria quinta . I. 394. §. 6. n. 3.
Affertur in Bethel ut faciemus ibi Altare . IV. 51.
 §. 11. n. 3.
Altare
 De Pax . I. 165
Altaris Luna
 Ejus infelix exitus . VII. 68. n. 337.
Amalec
 Quid ? III. 383. §. 12. n. 19.
 Historia de Amalecitis impetum in Siceleg facientibus .
 (1. Reg. 30.) applicata . I. 46. §. 14. n. 37.
David reversus a caede Amalec , etc. (2. Reg. 11.) II
Amariundo
 Amara omnia car lingua frigiditatum judicet . III.
 32. Probi. 6.
Amarene
 Earum origo . VII. 79. n. 433.
Ambidexter
 Quisnam & natus dicatur ? III. 37. Probi. 2.
Ambulatio
 Ambulet per loca laqueosa . II. 21. §. 6. n. 13.
Ambula rerum mea & ego profectus . III. 89. §. 6. n. 4.
Ambitus
 Definitio . I. 58. §. 1. n. 1.
 Divisio . I. 58. §. 1. n. 2.
 Actus . I. 58. §. 1. n. 3.
 Dicta Scripturae sacrae . I. 58. §. 2.
 Sententia SS. Patrum . I. 59. §. 3.
 Sententia ex libello de imitatione Christi . I. 60. §. 4.
 Exempla sacra & Catholica . I. 60. §. 5.
 Exempla Domestica . I. 62. §. 6.
 Exempla Profana . I. 64. §. 7.
 Similitudines . I. 65. §. 8.
 Motiva ad ejus fugam . I. 67. §. 9.
 Motiva sive . I. 69. §. 10.
 Affectus . I. 69. §. 11.
 Conceptus Predicabiles . I. 71. §. 12.
 Conceptus predicabiles alii . I. 72. §. 14.
 Miscellanea . I. 80. §. 15.
 Axiomata . I. 81. §. 16.
 Auctores . I. 81. §. 17.
 Qualitas . I. 81. §. 2. n. 1. §. 3. n. 1. I. 62. §. 5. n.
 19. I. 64. §. 7. n. 1. I. 65. §. 8. n. 1. I. 72. §. 14.
 n. 2.
 Damnum . I. 59. §. 2. n. 5. I. 60. §. 3. n. 23. I. 62.
 §. 5. n. 33. I. 64. §. 9. n. 13. I. 66. §. 8. n. 9. I.
 76. §. 14. n. 30. I. 80. §. 15. n. 5.
 Fuga . I. 59. §. 1. n. 16. I. 62. §. 5. n. 1. I. 66. §. 8.
 n. 9. I. 77. §. 14. n. 28. I. 80. §. 15. n. 1.
 Ejus natura, indignitas, modus curandi . I. 69. §. 12.
 n. 3.
 Ambitionis radix . I. 72. §. 13. n. 5.
 Ambitioni compar Rhanno, prius molita, & officio
 mox durioris . I. 72. §. 13. n. 6.
 Ambitionis fons . I. 72. §. 14. n. 2.
 Ambitio stupe . VII. 73. n. 380.
Amicitia
 Definitio . I. 81. §. 1. n. 1.
 Divisio . I. 81. §. 2. n. 2.
 Actus . I. 81. §. 3.
 Dicta Scripturae . I. 81. §. 4.
 Sententia Patrum . I. 82. §. 5.
 Exempla Sacra . I. 82. §. 6.
 Exempla Profana . I. 82. §. 7.
 Similitudines . I. 83. §. 8.
 Media . I. 83. §. 9.
 Affectus . I. 84. §. 10.
 Miscellanea . I. 85. §. 11.
 Axiomata . I. 86. §. 12.
 Auctores . I. 86. §. 13.
 Qualitas . I. 81. §. 2. n. 1. §. 3. n. 2. I. 83. §. 6. n.
 7. I. 85. §. 9. n. 1.
 Utilitas . I. 81. §. 3. n. 1. I. 82. §. 3. n. 16. I. 83. §. 6.
 n. 6.
 Dignitas . I. 85. §. 9. n. 13.
 Falsitas . I. 81. §. 3. n. 7. I. 83. §. 6. n. 8. I. 85.
 §. 9. n. 16.
 Jucunditas . I. 85. §. 9. n. 14.

Necessitas . I. 82. §. 3. n. 15. I. 85. §. 9. n. 12.
 Fuga particularis, & noxia & quædam . I. 82. §. 8. n. 2.
 Damnum illius . ibid. Indicia . ibid.
 Quædam potissimum amicitia querenda & conservanda .
 ibid. n. 2.
 Tribus servatur . II. 223. §. 12. n. 9.
 Amicos facit mansuetudo . IV. 24. §. 9. n. 5.
 Quomodo amicitia se debet extendere . II.
 Sollicita circa carentiam amici . VI. 131. §. 12.
 Amicus ante uxorem & liberos servatur . VII. 65. n.
 319.
 Amici vestis ad quidvis impetrandum adhibitis . VII.
 73. n. 182.
 Malm tres species . II. 151. §. 12. n. 8.
Surgit amica mea, columna mea , (Cantica. 13.) III.
Nimis beneficiis suis amici tui Deus . Pl. 138. 37.
 VI.
Quis vestrum habebit Amicum , (Luc. 11. 2.) IV. 415.
 §. 12. n. 26.
Amor
 Quid ? I. 236. §. 1. n. 1.
 Affectivus, effectivus . VI. 286. §. 10. n. 5.
 Amoris genius monstruosus . I. 239. §. 13. n. 1.
 Amor hominis manus animæ . I. 236. §. 2. n. 14.
 Ejus prerogativa . I. 236. §. 13. n. 14.
 Et magna Deus & omnipotens . I. 260. §. 13. n. 19.
 Nunquam otiosus est . I. 238. §. 3. n. 6.
 Ejus probatio in advertitate . I. 280. §. 13. n. 18.
 Dolor & dolor amoris dum lesiones . I. 240. §. 5. n.
 39.
 Ejus causa similicudo . II. 153. §. 13. n. 6.
 Amicia spectetum convenientissimum, Amorem . I. 235.
 §. 12. n. 6.
 Admirandi Specimen . VII. 54. n. 25.
 Singularis filii in parentes amor . VII. 82. n. 465.
 Infans . VII. 48. n. 214.
 Ad desperationem adigens . II. 25. §. 4. n. 3.
 Adulteri . VII. 73. n. 377.
 Mariti . VII. 71. n. 361.
 Jejunio repressus . I. 10. §. 4. n. 18.
 Ejus remedium Amor Christi . I. 241. §. 5. n. 11. & 16.
 Ejus flamma per ignem infernalem in statu visum de-
 lectum . III. 172. §. 4. n. 35.
 Amoris infans ingeniosus inventum . VII. 80. n. 458.
 Amor amicitia debet esse gratuitus . I. 238. §. 3. n. 3.
 Amor heroicus admirandus . I. 245. n. 2.
 Amor pia infans . I. 233. n. 3.
 Uxoris in maritum mirus . VII. 73. n. 365.
 Conjugalis amor . VII. 73. n. 375.
 Nimis est species adulteri . I. 55. §. 7. n. 2.
 In casibus reprobis . II. 159. §. 15. n. 12.
 Cretora per ignem æternum figurata . I. 239. §. 13. n. 8.
 Quomodo Cretura Salvo Dei amore diligi queat . I.
 237. §. 10. n. 2.
 Dei & proximi duo pedes . I. 239. §. 3. n. 14.
 Deus solus amandus . I. 356. n. 28. II. 65. §. 12. n. 2.
 II. 189. n. 108.
 Cur Deus super omnia amandus . II. 190. n. 115.
 Firmatur Deus amandus . II. 66. §. 12. n. 4.
 Ejus inclinatio ad . I. 237. §. 4. n. 10.
 Amore Dei servantis animæ judicium . III. 263. §. 23.
 n. 19.
 Quomodo Deus velle amandus . II. 64. §. 11. n. 4.
 Amor Dei & B. Virgo liberat ab inferno . II. 225. §.
 9. n. 2. 3.
 Ad amorem Dei ascendendum facit memoris presentia
 Dei . II. 89. §. 5. 6.
 Amor in Deo remuneratur, cum tamen nulla sui retribu-
 tione dignos . I. 258. §. 12. n. 27.
 Dubium de compensatione amoris . II. 189. n. 109.
 Quomodo per amorem homo unitur cum Deo . ibid.
 n. 110.
 Amoris Dei incentivum a nostra cessione . I. 258. §.
 12. n. 26. 27.
 Nunquam otiosus est . I.
 Minus amat Deum qui propter illum aliquid amat, quod
 propter illum non amat . I. 134. n. 4.
 Amor Dei erga homines . II. 58. §. 2. n. 37.
 Ejus argumenta . II. 106. 107. n. 3.
 Quomodo Deus nos amare patuit, cum tamen fecit a-
 more causa sit similitudo . II. 124. §. 10. n. 26.
 Amoris Christi incentivum . I. 241. §. 5. n. 16.
 Exemplis emanantur Christum . ibid. & 1653.

Qua.

Quaerunt amores Sponsa verbi communicabiles. I. 127.
§. 10. n. 5.
Nulli amor non amator. I. 127. n. 9.
B. Virginitas medium ad bene moriendum. IV.
Ecclesiasticus. VII. 30. n. 231.
Perfecti continentia. I. 126. §. 12. n. 12.
Talis fa erga omnes, qualis erga te. I. 146. n. 8.
Palliant in pullos. II. 126. §. 11. n. 8.
Amatitia manifesta periculosa. VII. 45. n. 158.
Tria signa amoris. VII. 80. n. 435.
Vide *Dilectio*, *Charitas*.

Facile est habere, quia amor languet (Castell. 15.)
I. 127. §. 10. n. 4.
Machina vis amoris. I. 126. §. 12. n. 10.
Amas me, pater aver meas. (Job. 21.) II. 120. §. 12.
n. 5.
Nescit bene utrum amorem an odio dignus. II. 120.
n. 5.
Videbatur ei dies pauci pro amoris magnitudine.
(Gen. 29. 10.) I. 127. §. 12. n. 8.
Amor sui.

Definitio. I. 86. §. 1. n. 1.
Divisio. I. 86. §. 1. n. 2.
Adeus vitio. I. 86. §. 1. n. 2. & seqq.
Dilectio Scripturae Sacrae. I. 86. §. 1. n. 1.
Sententia SS. Patrum. I. 87. §. 2.
Sententia ex libro de imitatione Christi. I. 87.
§. 4.

Exempla Sacra. I. 87. §. 3.
Exempla domestica. I. 88. §. 6.
Similitudines. I. 88. §. 7.
Mortua. I. 88. §. 8.
Media. I. 88. §. 9.
Aspectus. I. 88. §. 10.
Miscellanea. I. 89. §. 11.
Asymmetria. I. 89. §. 12.
Auctores. I. 89. §. 13.
Qualitas. I. 86. §. 1. n. 1. §. 2. n. 2. I. 88. §. 7.
n. 1. I. 89. §. 11. n. 1.
Fuga. I. 87. §. 3. n. 2.
Utilitas fuga. I. 89. §. 11. n. 3.
Dammum. I. 87. §. 3. n. 6. §. 3. n. 5. I. 88. §. 7.
n. 2. I. 89. §. 12. n. 4.
Indicia propitii amoris. I. 88. §. 10. n. 1.
Modus recipiendi amorem fidei. I. 88. §. 10. n. 2.
Tantum quilibet fa amat quantum fa odit. I. 126. §.
2. n. 1.

Amplexus.
Impediri adeus luxuria. III. 365. §. 1. n. 9.
Lalicivorum peccata infernalis. III. 170. §. 4. n. 10.
Amplexus.
Silentium perdidit. IV. 373. §. 13. n. 5.
Amplexus.
Ancillarum fuga. IV. 304. §. 7. n. 2.
Munus. III. 297. §. 11. n. 4.
Amplexus.
Eccae Ancilla Domini fiat mihi. (Luc. 1. 39.) III.
147. §. 10. n. 24. IV. 108. §. 14. n. 16.
Amplexus.

Quid? I. 89. §. 1. n. 1.
Eorum divisio ad hierarchiam. I. 90. §. 1. n. 2.
Officia. I. 90. §. 1. n. 3. I. 92. §. 3. n. 12. & 17.
Opera. I. 90. §. 1. n. 3.
Numerus. I. 90. §. 1. n. 4.
Existentia. I. 90. §. 1. n. 1.
Qualitas. I. 91. §. 3. n. 1.
Dignitas. I. 91. §. 3. n. 12.
Utilitas. I. 124. §. 6. n. 4.
Necessitas. I. 112. §. 12. n. 11.
Beneficia. I. 91. §. 3. n. 31. I. 97. §. 4. n. 43. I.
105. §. 7. n. 10.
Ministerium fedulum. I. 105. §. 7. n. 9.
Custodia. I. 91. §. 3. n. 7. & 8. I. 92. §. 3. n. 12.
& 17. I. 93. §. 3. n. 34. I. 94. §. 4. n. 1. I. 101.
§. 5. n. 1. I. 111. §. 12. n. 1.
Adjuvandi studium. I. 91. §. 3. n. 8.
Regimen. I. 91. §. 3. n. 1. & 3.
Virtus & potestas. I. 91. §. 3. n. 2.
Charitas. I. 91. §. 3. n. 5.
Obedientia. I. 91. §. 3. n. 4.
Annunciandi Deo multa opera & orationes. I. 92. §. 3.
n. 10.
Sunt reverendi. I. 92. §. 3. n. 11.
Lobor Bibl. Tom. VII.

Cultus Angelorum. I. 93. §. 3. n. 46. I. 102. §. 5.
n. 19. I. 104. §. 6. n. 12. I. 112. §. 13. n. 13.
Media ad eorum amorem conciliandum. I. 106. §. 3.
Motiva ad Cultum angelorum. I. 104. §. 7.
Angelorum custodia inter primas & beneficia
ambis colitis numeranda. I. 107. §. 9. n. 1. I. 108.
§. 10. n. 1.
Ex clypeo comparatur. I. 109. §. 10. n. 5.
Solidus modus colendi angelos. I. 107. §. 9. n. 1.
Dereatio in angelos & recerantis, fiducia item in quon
confidit. I. 107. §. 9. n. 3.
Imitatio Angelorum quomodo fiat. I. 107. §. 9. n. 3.
Quibus dentur Angeli. I. 107. §. 9. n. 4.
Cur Angeli tot mala interdum infligunt hominibus.
I. 108. §. 9. n. 6.
Effectus Custodiae Angelorum. I. 108. §. 9. n. 7.
Quomodo deferant? I. 108. §. 9. n. 8.
Quomodo Deum affidue implicant & tamen nebis mi
nistrant? I. 108. §. 9. n. 10.
Quem gratitudinem eis debeamus? I. 108. §. 9. n. 11.
Angelorum charitas in nos. I. 110. §. 10. n. 6.
Sunt fidelis comites. I. 110. §. 10. n. 8.
In Scriptura fit mentio eorum sub nomine lucis. I.
110. §. 11. n. 1.
Quamvis Angelus de Angeli. I. 114. §. 2. n. 1.
Concordia amantes Angeli. I. 106. §. 8. n. 2.
Angelorum praedictum appetitum in moribus nra. IV.
163. n. 141.
Convictum Abraham tribus Angelis in Mamhre para
tum typus Eucharistiae. I. 352. §. 9. n. 10.
Levi hospitium recipiens Angelum, quid figuret in Com
munionem. ibid.
Pingendi Angelos ratio. I. 318. §. 20. q. 7. seqq.
Angelus cultus quo tempore detur. I. 108. §. 9. n. 5.
Angeli custodia assidentia. I. 98. §. 4. n. 35.
An prater proprium Angelum cultorem adhuc alios ha
beat homines, pluribus hominibus cultiudinem deputa
tur. VI. 257. q. 15.
An post Iesum Mariam, Iosephum, ramini plus a
moris quam Angelo cultui nullum debeamus. ibid.
q. 13.

Angelis suis mandavit de te. (Pf. 90. v. 11.) I. 108.
§. 9. n. 1. & 6.
Angeli eorum in caelis semper vident faciem patris. I.
110. §. 11. n. 2.
Faciem Patris. I. 110. §. 11. n. 2.
Fuerunt ei obvium Angeli Dei. (Gen.) IV. 350. §.
14. n. 44.
Qui facie Angelos suos Spiritus. (Pf. 103.) I. 316. §.
10. n. 9.
Eccae ego mittam Angelum meum. (Ezod. 23. v. 20.)
I. 109. §. 10. n. 2.
Nunc scio, quia misit Dominus Angelum suum. (Act.
12. 11.) ibid. n. 3.
Et ibunt Angeli & parabunt. (Matt. 13. v. 29.)
Ne confusus Angelorum psallam ideo. (Pf. 90.) I. 105.
§. 7. n. 9.
Si fueris pro eo Angelus loquens. (Job 33.) VI. 76.
§. 15. n. 10.

Anglia.
Regia Anglium titulus. I. 124. n. 35.
Anima.
Quid? I. 113. §. 1. n. 1.
Divisio. I. 113. §. 1. n. 2.
Anima vegetativa, deque hac problemata. III. 62. §. 3.
Anima sensitiva, haecque tangencia problemata. III.
63. i. probl.
Anima rationalis, & de hac problemata. III. 64. pro
blemata 1.
Cui corpori coniecta. I. 113. §. 1. n. 2.
Eius potentia. I. 113. §. 1. n. 3.
Proprietates. I. 113. §. 3. n. 4.
Qualitas. I. 113. §. 2. n. 1. §. 3. n. 1. I. 119. §. 7.
n. 1. I. 118. §. 12. n. 1. I. 121. §. 14. n. 4.
Dignitas & pretiositas. I. 113. §. 3. n. 1. I. 116. §.
3. n. 11. I. 116. §. 4. n. 1. I. 120. §. 4. n. 17. I.
125. §. 12. n. 3. I. 125. §. 14. n. 6. I. 123. §. 8. n.
1. I. 123. §. 11. n. 1.
Immortalitas. I. 113. §. 2. n. 6. I. 115. §. 3. n. 33.
I. 117. §. 4. n. 12. I. 121. §. 7. n. 24. I. 122. §.
14. n. 5.
Cura. I. 113. §. 2. n. 8. I. 121. §. 7. n. 25. I. 129.
§. 23. n. 4.

Animarum cura commendata. I. 144. §. 3. n. 7.
 Cur curam animarum homo omnibus proponere debeat.
 I. 127. §. 13. n. 5. I. 132. §. 14. n. 13.
 Animarum in cure medicos imitatur Sacerdos. III.
 175. §. 7. n. 47.
 Motive ad animarum curam. I. 123. §. 8. n. 2. I. 128.
 §. 9. n. 1.
 Media. I. 123. §. 10. n. 3.
 Media ad dignam animarum cultivationem concipiendam.
 I. 123. §. 10. n. 3.
 Anima curatio triginta annos obsumpsit. Corpore in
 momento reviviscit. I. 131. §. 13. n. 14.
 Vilipensa. I. 118. §. 4. n. 43.
 Comparata columbe a Noe ex arca dimissa. I. 127.
 §. 12. n. 7.
 Diversitas animarum in hac vite operationum per simili-
 tudinem erant & bombycia oblausa. I. 128. §. 13.
 n. 1.
 Anime humane omniun creaturarum naturam pertici-
 pat. I. 114. §. 3. n. 15.
 De Anima Ethnicorum opinio. V. 143. n. 3.
 Est templum Dei. I. 115. §. 3. n. 20. I. 126. §. 12.
 n. 1.
 Anime & imago Dei, & cibande creata verbo Dei. I.
 115. §. 3. n. 47. 31. 36. I. 116. §. 3. n. 48.
 Cur ed imaginem Dei creata? I. 124. §. 11. n. 6.
 Una eademque anima est intellectus, voluntas, memo-
 ria. I. 119. §. 7. n. 4. I. 121. §. 8. n. 2.
 Unique iote in toto corpore. I. 120. §. 7. n. 7.
 Odium Demonie erga animas. I. 123. §. 8. n. 3.
 Perfectio & felicitas anime in quo consistat. I. 123.
 §. 12. n. 2.
 Quomodo ad eam pervenire queat. I. 124. §. 11. n. 3.
 Cur inspirando creata. I. 124. §. 11. n. 5.
 Quo sine condita. I. 125. §. 11. n. 9. I. 127. §. 12.
 n. 6.
 Cur corpori immerse. I. 125. §. 11. n. 10. I. 128.
 §. 12. n. 2.
 In quo consistat pulchritudo anime & quomodo orna-
 da? I. 125. §. 11. n. 11.
 Ene sanctus in quo consistat. I. 126. §. 11. n. 13.
 Anime magis est ubi amat, quam ubi timet. I. 126.
 §. 11. n. 15. II. 312. n. 69.
 Corporum curam habere tantum & anime exiguum quam
 turpe. I. 126. §. 11. n. 14.
 Animam roborat Eucharistia. II. 314. §. 8. n. 5.
 Animarum liberatio Pfectioni comparata. IV. 170.
 §. 10. n. 10.
 V. Misericordia erga Defunctos.
 Zelus animarum ex consideratione Inferni. III. 121.
 §. 11. n. 13.
 Animam tote glorie & pulchritudo eb letus. III. 200.
 §. 11. n. 3.
 Animam reficit stillicium librorum lectio. III. 160. §.
 7. n. 5.
 Vita & mors anime. III. 175. §. 7. n. 7.
 Animarum levamen in Purgatorio. IV. 132. §. 3.
 n. 7.
 Animam suam vendit Sacrilegus quidam diabolo. III.
 173. §. 4. n. 43.
 Porcuntium animarum dilectio. I. 134. §. 13. n. 18.
 Quodlibet de animabus in Purgatorio. I. 317. n. 43.
 Factus est homo in animam viventem. II. 308. §. 15.
 n. 3.
 Animam meam pono pro ovibus. (Jo. 10. v. 15. 17.)
 I. 144. n. 1. & 69.
 Anima mea liquefacta est ne locutus est. (Cant.) IV.
 342. §. 14. n. 5.
 Narrabo, quanta fecit animam meam. (Ps. 65. 16.) I.
 116. §. 4. n. 9.
 Qui amat animam suam perdet. (Matth. c. 16. v. 25.)
 IV. 296. §. 11. n. 1.
 Qui odit animam suam custodit eam. (Joan. 12. 24.)
 Ibid.
 Quid prodest homini si totum mundum incretur, ani-
 mam autem suam detrimentum patitur? (Matth. 16.)
 I. 126. n. 7.
 Da mihi anime cetera tolle tibi. (Gen. 14. 71.) I.
 144. §. 13. n. 1.
 Omnis autem ponderoso non est dignus continentis ani-
 mae. (Eccl. 46. 30.) I. 127. §. 13. n. 1.
 Num animarum periculum bibam. IV. 275. §. 15.
 n. 20.

Stuite hac nocte unumquem tuam repetat a te. (Luc.
 12. 30.) I. 122. §. 12. n. 7.
 Animal.
 Car Deus animalibus (exta dei non benedixerit). VI.
 122. §. 12. n. 7.
 Omnium animalium ferocissimum maximeque noxium
 quodammodo. I. 51. §. 8. n. 10.
 Animalia currum Dei portantes, quid significant? II.
 159. §. 15. n. 9.
 Quatuor animalia Ezechielis quid significant. I. 365.
 §. 9. n. 2.
 Animalium quadrupedum admirabilie. IV. 425. n. 25.
 Ex omnibus animalibus colit septena & septena. II.
 380. §. 15. n. 12.
 Ambulans animalia ambulans pariter. II. 316. §.
 13. n. 18.
 Animus.
 Judex animi lingue. III. 344. §. 9. n. 12.
 Annates.
 Vivi Annetes. VII. 65. n. 316.
 Annona.
 In magne ille eunonia caritatis Egypti palcos cur in
 Nilum conjerit & quid prefigeret. I. 123. §. 13.
 n. 4.
 Anus.
 De novu Annu quomodo fructus percipiendus? VI.
 228. §. 11. n. 5.
 Annum novum & cum eo novem vitam quomodo in-
 choare queri homo. V. 239. §. 13. n. 4.
 Annum felicem quomodo semper habere quamus. V.
 302. §. 12. n. 9.
 Prædicare animum placibilem Domino. (166.) II. 22.
 §. 9. n. 5.
 Anos æternos in mente habui. (Ps. 76. 4.) I. 58. §. 4.
 n. 1.
 Anser.
 Furem prodentes anseres. VII. 65. n. 307.
 Antipathia.
 Quid. III. 55. Probl. 1.
 Eque ratio. IV. 9. n. 9. & 10.
 Antipathem illudrentia problemata. III. 55.
 Quid figuret? embiderit. V. 302. §. 13. n. 12.
 Apter.
 Diligentia symbolum Apes. I. 47. §. 15. n. 7.
 Apostasia.
 Punitur. II. 355. §. 5. n. 48. VII. 68. n. 347.
 In Apostasia periculum principis ambitio. I. 67. §.
 8. n. 19. I. 69. §. 10. n. 4.
 Apostolus.
 Signa Apostolorum mai saluta. etc. (2. Cor. 12. 12.) II.
 119. §. 12. n. 5.
 Apostellus.
 Titine Regie Hungaria. I. 158. n. 35.
 Apparitio.
 Apparitiones mortuorum. III. 168. §. 4. n. 2.
 Saram. Ibid. n. 5.
 Car Abraham Deo post mortem Saram non apparuerit
 umplius. IV. 320. §. 14. n. 50.
 Cur Christus post resurrectionem mulieribus prius ap-
 paruerit. I. 304. §. 13. q. 7. & q. 8.
 Car Marii primo. Ibid. §. 13. q. 8.
 Car Evangelium huius apperitionis non meminerint?
 Ibid. §. 13. q. 9.
 Quando unum & apparitio ante faciem Dei. I. 117.
 §. 1. n. 1.
 Apprehensio.
 Quam potens & nociva. VII. 76. n. 400.
 Ege me non arbitror apprehendisse. etc. I. 47. §. 9.
 n. 6.
 Aqua.
 Problemata de aqua. II. 242. n. 63.
 Cur aliqui tam diu inire equam vivere possint. II. 242.
 n. 41.
 Diversa epulo quid levemini ex unica aqua gurgule spere-
 rare poterit. III. 218. §. 12. n. 5.
 Aquie Submerisionum Martyrum exempla. IV. 78. n.
 66.
 Aquie gelidæ & ferventibus crucietorum historie. Ibid.
 n. 71. & 73.
 Aqua

Aqua ductus incidere Holophernes. Figura diaboli. III. 335. §. 20. n. 13. ***
 Aqua omnes qui super calum sunt laudens Dominum. I. 305. §. 2. n. 19.
 In platibus aquas divide. I. 360. §. 7. n. 3.
 Effundam super vos aquam mundam. (Ezech. 36.35.) I. 402. §. 9. n. 1.
 Effunde sicut aquam cor tuum. I. 374. §. 3. n. 4.
 Regulus et fons aquarum non cretas. (Gen. 49.4.) III. 375. §. 8. n. 5.
 Qui bibierit ex aqua quam ego dabo &c. I. 345. §. 3. n. 2.
 Si quis bibis ex hac aqua, fiet in eo fons. I. 339. §. 12. n. 37.
 Cum transferis per aquas tecum ero. (I. 43.2.) I. 280. §. 9. n. 6.
 Si tu et pater me venire ad te super aquas. (Matt. 14.18.) I. 221. §. 12. n. 1.
 Quis dabit capiti meo aquam. (Jer. 9.1.) III. 308. §. 9. n. 1.
 Qui dimissis aquam, caput est iurgiorum. III. 332. §. 1. n. 4. IV. 29. §. 10. n. 9.
 Aquila.
 Aptè Deus aquila comparatur. III. 218. §. 11. n. 1.
 Aquila symbolum sapientiae Dei. III. 46. §. 12. n. 6.
 Duplex in insignibus Imperatoris. V. 328. §. 4. q. 4.
 Renovabitur ut aquila juvenes tua. (Pl. 104. v.5.) IV. 126. §. 4. n. 20. V. 306. §. 10. n. 2.
 Aquila.
 Fenus Aquila diffipat plebem & facies. II. 49. §. 10. n. 7.
 Ab aquilone aurum venit. (Job.) I. 183. §. 13. n. 5.
 Ab aquilone panditur omnis malum. (Jerem.) ibidem n. 5.
 Tedebo in lateribus aquilonis. Ibidem n. 5.
 Aranea.
 Telas aranea tessaturus. (I. 39. v.5.) VI. 322. §. 12. n. 3.
 Anul mel sicut aranea meditabuntur. III. 314. §. 3. n. 21.
 Aratrum.
 Nemo mittens manum ad Aratrum. (Luc. 9.16.) V. 282. §. 12. n. 4.
 Arbor.
 Cur arboribus non neque benedixit Deus, ac aliis creaturis. I. 184. §. 13. n. 7.
 Arbor vitae figura Eucharistiae. II. 288. §. 12. n. 5.
 Arbor infestissima succiditur. I. 39. §. 3. n. 27.
 Omnis Arbor bona bonos fructus facit. (Matt. 7.17.) II. 234. §. 10. n. 3.
 Arca.
 In montem, ubi quiescit. Arca Noe, nemini licet ascendere. I. 98. §. 4. n. 53.
 Arcam humeris portans volens Oza figure indignus communicantium. I. 353. §. 9. n. 24.
 Item arcam curiosa videtur Bethsames. Ibid. n. 23.
 Item Testamenti figura Eucharistiae. II. 289. §. 12. n. 10.
 Arcana.
 Mulieribus non facile committenda. IV. 304. §. 7. n. 4.
 Archiepiscopus.
 Quis? VI. 7. §. 1. n. 2.
 Arcus.
 Filii Ephraem intrudentes & militantes arcum. I. 355. §. 3. n. 25. ***
 Ecce peccatores paraverunt arcum. I. 194. §. 21. n. 1.
 Conversi sunt in arcum pravorum. (Ps. 77. 57.) I. 45. §. 14. n. 10.
 Arcum conteret & confringet arma. I. 194. §. 11. n. 1.
 Arcum meum ponam in nubibus. (Gen. 9.13.) III. 244. §. 10. n. 10.
 Aspergite.
 Nostu judicabant. IV.
 Aranea.
 Holocaustum in Altari, quod in Aranea arca David extruxit, symbolum Eucharistiae. II. 293. §. 13. n. 23.
 Argentum.
 Probi de Argento. II. 263. §. 2. n. 277.

Da Argento vivo probi. Ibid. §. 3. n. 79.
 Ariditas.
 Solatium contra Ariditatem. VI. 139. n. 126.
 Ariftoctas.
 Quid? V. 324. §. 1. n. 2.
 Arma.
 Cur solus homo nudus & sine armis nascatur. III. 64. Probl. 1.
 Arma auferentes Israelitis Philistin, quid figurent. III. 335. §. 10. n. 12.
 Homine Christiani Armatores. III. 362. §. 12. n. 6.
 Apprehensum arma & scutum. (Pl. 34.) IV.
 Armas.
 Cur Samuel pro Sante arma servaverit equis in convivio dederit. I. 78. §. 14. n. 30. II. 344. §. 13. n. 21. ***
 Sive bovem sive ovem immolaverint, dabant sacerdotibus armum. II. 313. §. 12. n. 2.
 Arma.
 Aromaticae plantae, harumque ratio & varietas. III. 69. Probl. 11.
 Arrogans.
 Abominatio Domini est amaris Arrogans. (Proverb. 6. v.3.) VI. 108. §. 12. n. 2.
 Ars.
 Quenam utilissima. VII. 48. n. 220.
 Artem quam profecturatur, exhibere non valentium poema apud Aegyptios. I. 34. §. 7. n. 1.
 Ars artem. III. 322. §. 9. n. 1.
 Aspera quid, ejusque Officium. III. 23. n. 7.
 Artifex.
 Manus Artificum. III. 297. §. 11. n. 4.
 Artifices ex Israel advocantes Philistin, figura Diaboli. III. 325. §. 10. n. 12.
 Arundo.
 Cur Salvatorem arundinis conculcasset Judai? I. 68. §. 2. n. 4.
 Cur Sceptum arundinis Christo oblatum? I. 298. §. 10. n. 3.
 Ascensio.
 De Ascensione Christi quinquaginta. I. 305. §. 14.
 Quomodo cum Christo spiritaliter ascendere debeamus. I. 306. §. 9.
 ***
 Qui ascendit, ipse est qui descendit. (Ephes.) I. 72. §. 2. n. 4. I. 156. Factum 26.
 Ascendens in altum captivum duxit captivitatem. (Ephes. 4.8.) VI. 171. §. 10. n. 9.
 Ascessu.
 Quid? I. 133.
 Ascetæ Semp adulator adulator. I. 51. §. 7. n. 2.
 Asceticorum principiorum catalogus. I. 164.
 Dubia Ascetica. II. 169.
 Affinis.
 Cur Christus Affinis & pullo usus in introitu Hierosolymitano. I. 78. §. 14. n. 29.
 Affinis Balsami visio mucronis retrocedens. III. 266. §. 14. n. 9.
 Cur Affinis sibi Duce affert vetuerit. I. 354. §. 12. n. 3. ***
 Rex totus venit super Affinam. IV. 27. §. 9. n. 9.
 Expellat hic cum Affin. (Gen. 22.) I. 45. §. 14. n. 12.
 Primogenitum Affini mutabit eum. (Gen. 22.) I. 159. §. 12. n. 3.
 Aspectus.
 Dai Aspectus jucunditas. III. 81. §. 11. n. 5.
 Libidinosus aspectus actus luxuriae. III. 362. §. 1. n. 6.
 An aspectu miros affectus producat valeamus. V. 131. n. 9.
 Aspectus personae apud Deum non valet. III. 272. §. 10. n. 17.
 Aspectus Principis solum desideratus. VII. 74. num. 384.
 Asperitas.
 Gubernationis & correctionis in quo consistat. IV. 30. §. 21. n. 4.
 Asperio.
 Trine in Baptismo ratio. I. 197. §. 2. n. 11.

Affectus. V. Aulicis.

Affectus.

Mendacium Astrologi facti relictum. VII. 71. n. 357.

Affectus.

In arena captivus. VII. 71. n. 346.

Affectus.

Mortis Epitheton. IV. 380. §. 14. n. 44.

Affectus.

Orationis & ejus qualitas. IV. 381. §. 3. n. 15.

Affectus.

Quid? I. 168. §. 1. n. 1.

Divisio. Ibid. §. 1. n. 2.

Affectus. Ibid. u. 3.

Motiva ad ejus fugam. I. 178. §. 9.

Media ad Avaritiam fugiendam. Ibid. §. 10.

Comparatus cum venditione Christi. I. 181. §. 13. n. 3.

Hydropi. Ibid. n. 6. Ibid. §. 12. n. 2. Cynici. 183.

§. 13. n. 3.

ER Damonia laqueus. I. 185. §. 13. n. 5.

Præcipua damnationis causa. III. 173. §. 4. n. 43.

Qualitas. I. 168. §. 2. n. 1. I. 169. §. 3. n. 1. I. 171.

§. 5. n. 1. I. 175. §. 7. n. 1. I. 176. §. 8. n. 1. §. 9.

& sequ. I. 184. §. 13. n. 1. I. 185. §. 11. n. 1.

Fuga. I. 168. §. 2. n. 7. & 9. I. 169. §. 3. n. 13.

I. 173. §. 5. n. 11. I. 176. §. 7. n. 9. I. 177. §. 8.

n. 15. I. 183. §. 13. n. 4.

Dammum. I. 168. §. 2. n. 14. I. 170. §. 3. n. at. I.

171. §. 5. n. 16. I. 177. §. 8. n. 19. I. 183. §. 13.

n. 5. I. 185. §. 14. n. 14.

Turpitudinis & gravitas. I. 169. §. 3. n. 18. I. 181. §.

13. n. 2.

Ea infatigabiles. I. 171. §. 3. n. 40.

Sæpe elusa. I. 175. §. 7. n. 1. I. 185. §. 14. n. 2. I.

186. §. 14. n. 21.

Avarum alaudum aqua suffocata a felibus & canibus

intactam manavit. I. 176. §. 7. n. 2.

Graviter peccat avarus, quam idololatra. I. 170. §. 3.

n. 24.

Avari rationibus obnoxii. I. 177. §. 8. n. 20.

Exitus ejus funestus. I. 180. §. 10. n. 9.

Quibus potissimum modis committatur. I. 180. §. 11.

n. 1.

Modus solida sem extirpandi. I. 180. §. 11. n. 3.

Cur nunquam satietur Avari. I. 181. §. 11. n. 8.

Ea radix omnium malorum. (I. Timoth. 6. 10.) I.

182. §. 12. n. 4.

Avari dissipatores honorum. I. 182. §. 12. n. 5.

Multiplex avarorum stultitia. I. 182. §. 12. n. 7.

Avarorum præ ceteris peccatoribus miseria & infelicitas.

I. 182. §. 13. n. 16.

Triplex Religiosorum avaritia. Ibid.

Avarus, quod est idololum servus, non habet hereditatem.

(Eph. 5. 5.) I. 181. §. 12. n. 2.

Avaritia.

Audiendo cui magis quam legendo recreamur. III.

189. Probl. 8.

Auditio quatenus præstat lectio libri. Sac. III. 320.

n. 8.

Auditio quatenus præstat oratio. III. 313. §. 10.

n. 5.

Auditores paucos si habet concionatores curare non debet.

I. 166. §. 8. n. 13.

Audi fidei, & vide, & inclina. (Ps. 44. 11.) IV. 348.

§. 14. n. 37.

Avaritia.

Conceptus inde prædicabiles. III. 146. n. 21.

Avaritia.

Cur dentibus cavent. II. 23. Probl. 16.

Avium admirabiles. IV. 417. n. 42.

Avaritia.

Sicut aves laqueis compeduntur, ita se capiuntur homines.

I. 185. §. 13. n. 12.

Avaritia.

Hujus cor Angelis traditur & ad Sancti Sanctus &c.

palpitans. I. 245. §. 5. n. 15.

Avaritia.

Noli avidus esse in omni Epulante. (Eccl. 37. 33.)

II. 400. §. 11. n. 3.

Avaritia.

Aulica vita periculosa. III. 185. §. 14. n. 4.

Aulice dignitas a multis frustra ambitur. I. 64. §. 8.

n. 2.

Aulice in missa osculum patii non datum. cur. I. 77.

§. 14. n. 24.

Auliculus laudabilis. VII. 30. n. 127.

Aureola.

Aureolæ tres. I. 285. §. 11. n. 16.

Aureola corona & aurea beatis preparata. I. 217. §.

10. n. 4.

Auria.

Hujus partes & structura. III. 29.

Problema de Aure. Ibid.

Aures dum cur dat nobis, ut unum. III. 240. §. 7.

n. 6.

Aurora.

Dimittite me, jam enim ascendit aurora. (Gen. 35. 16.)

IV. 345. §. 14. n. 25.

Quæ est ista, aut aurora confurgens? (Cantic. 6. 9.)

III. 144. n. 8. 9. IV. 347. §. 13. n. 3.

Aurum.

Problema de Auro. II. 262. n. 268.

Spectrum. VII. 49. n. 218.

Aurumoxa. I. 168. §. 2. n. 17.

Aurum Tolofanum. VII. 79. n. 410.

Suadeo tibi Aurum quid. III. 202. §. 12. n. 7.

Aurum.

Horum ad imperium electio, privilegia & peculietates

dotes. V. 327. §. 3. 11. n. 2. & sequ.

Auribus.

Proficua quatenus Concionator legere & citare debet.

I. 163. §. 8. n. 9.

Auribus.

Ab hac quoque auribus mulieres deterretur. III. 266. §.

14. n. 13.

Auxilium.

Pro auxilio non ad Magiam, sed ad Deum confugiendum.

VI. 195. §. 10. n. 2.

Ad adiutorium tantum Deus apponet, quantum nos ad

dilectum ad studium. I. 142. n. 15.

An Auxilium a Deo contra injurias petere liceat? III.

310. §. 12. n. 7.

B

Babilonia.

Venit usque ad Babilonem, ubi libabitis. (Mish. 3.

10.) II. 37. §. 10. n. 4.

Bacchalaureus.

Qualiones de Bacchalaureatu. V. 344. §. 4.

Bacchanalia.

Quid? I. 186. §. 1. n. 1.

Origo. Ibid.

Sunt Sacramenta diaboli. I. 194. §. 21. n. 6.

Qualitas. I. 186. §. 2. n. 1.

Fuga & odium. I. 186. §. 2. n. 4. I. 187. §. 3. n. 1.

Fuga. I. 187. §. 4. n. 1. I. 189. §. 6. n. 1. I. 193.

§. 11. n. 2.

Dammum. I. 186. §. 2. n. 11. I. 187. §. 3. n. 8. I.

188. §. 4. n. 10. I. 195. §. 12. n. 8.

Turpitudinis. I. 194. §. 11. n. 5.

Motiva ad eorum fugam. I. 189. §. 7.

Media ad illa eliminanda. I. 190. §. 8.

Quomodo exactionibus debacchantium occurrendum.

I. 190. §. 9. n. 1.

Quomodo pulvis Christi per Bacchanalia renovetur? I.

192. §. 10. n. 2.

Quid hoc tempore agendum. I. 193. §. 10. n. 5.

Solus debacchantium. I. 194. §. 11. n. 2.

A Turcis legiti illuduntur. I. 190. §. 12. n. 1.

Bacchanalium illecebre Spectra. I. 128. n. 36.

Bacchantes.

Baccho Sacra pica. II. 222. §. 12. n. 24.

Baculus.

Giesz posuit baculum super faciem pueri. (4 Reg. 4.

31.) II. 157. §. 14. n. 25.

An speras in baculo arminas. II. 198. §. 8. n. 6.

Baculus.

Unde. III. 22. n. 7. Probl. 2.

Baculus.

Facile ad infernum deducunt. III. 185. §. 13. n. 7.

Balsamum.

Sicut balsamum aromatisata cedrum dedit. (Eccl. 24.

30.) I. 396. §. 9. n. 1.

Ba-

Baptismus.

Quid? I. 196. §. 1. n. 1.
 Est vel dominus, flamma & sanguinis. Ibid. n. 2.
 Ceremoniam baptismum antecedit. I. 197. §. 1. n. 3.
 Concomitantes. I. 197. §. 1. n. 9.
 Subsequenter. Ibid. n. 12.
 Fonti comparatur. I. 198. §. 9. n. 2.
 s. scilicet peccatorum. Ibid. n. 4.
 Jordani fluvium. Ibid. n. 4.
 Qualitas. I. 197. §. 2. n. 1. I. 198. §. 3. n. 1. §. 4. n. 1. I. 200. §. 5. n. 1.
 Necessitas. I. 197. §. 2. n. 8. I. 198. §. 3. n. 10. I. 200. §. 5. n. 1.
 Utilitas. I. 198. §. 3. n. 10. §. 3. n. 13. I. 199. §. 4. n. 8. I. 200. §. 5. n. 1.
 Dignitas. I. 198. §. 3. n. 15. §. 3. n. 17. I. 199. §. 4. n. 18.
 Jucunditas. I. 200. §. 5. n. 14.
 Flammis. I. 199. §. 4. n. 20.
 Sanguinis. I. 200. §. 5. n. 21.
 Motiva & media pro baptismo recipiendo. I. 201. §. 6. n. 1. §. 7. n. 1.
 Differentia inter baptismum Christi & Joannis. I. 201. §. 8. n. 1.
 Cur aqua iussu baptizari. Ibid.
 Offitium totius crucis. Ibid. n. 3.
 Offitium baptizati. Ibid.
 Efficacia Baptismi. I. 201. §. 9. n. 7.
 Primam baptismi gratiam nunquam perdidisse dicitur. Anan. Cerebel. I. 202. §. 5. n. 10.
 Baptismi virtus in corpore. VII. 13. n. 29.
 Ad baptismum mirabiliter perducit puella. VII. 31. n. 134.
 An Lexa supplet defectum parvulorum sine baptismo mortuorum, etique gratiam largitur. VI. 274. q. 28.
 An licet & Baptismo sanguinis ingeratur. VI. 274. q. 29.
 Aqua baptismi elevatur. V.
 Baptismus miraculose aquam suppeditans. I. 199. §. 4. n. 5.
 Baptismus lacrymarum. III. 305. §. 3. n. 14.
 Baptizabantur ab eo in Jordane. (Matth. 36.) I. 200. §. 9. n. 4.
 Baptismo habet baptizari & quomodo caritur. I. 201. §. 12. n. 12.
Barba.
 Problema de Barba. III. 19. Probl. 39.
 Barba pro scapulari agitur. VII. 64. n. 305.
Berone.
 Cur Petrus vocatus. V. 331. §. 23. n. 1.
Buro.
 Quantio de Baromibus. V. 331. §. 7. n. 3.
Basiliscus.
 Quatenus necer, neceretur. V.
Beatitudo.
 Beatitudo quid? I. 202. §. 1. I. 216. §. 10. n. 3. I. 212. §. 7. n. 13.
 Divisio. I. 202. §. 1. n. 2.
 Actus. I. 203. §. 2. n. 3. I. 212. §. 7. n. 5.
 Gradus. Ibid. n. 12. & 13.
 Qualitas. I. 203. §. 3. n. 1. §. 3. n. 1. I. 206. §. 5. n. 1. I. 212. §. 7. n. 1. I. 219. §. 12. n. 1. I. 212. §. 13. n. 2.
 Jucunditas. I. 203. §. 3. n. 14. I. 205. §. 3. n. 29. I. 212. §. 5. n. 14. I. 213. §. 13. n. 21.
 Dignitas. I. 203. §. 3. n. 22. I. 213. §. 7. n. 21.
 Utilitas beatitudinis consistit. I. 203. §. 3. n. 13. I. 205. §. 3. n. 26. I. 209. §. 5. n. 21. I. 212. §. 7. n. 15. I. 213. §. 3. n. 14.
 Diffinitio. I. 211. §. 4. n. 1.
 Perpetuitas & eternitas. I. 206. §. 3. n. 3. I. 207. §. 4. n. 9. I. 212. §. 7. n. 22.
 Magnitudo. I. 216. §. 11. n. 5. I. 213. §. 13. n. 13.
 Prædictio beatitudinis per Ecclesiam vult. I. 207. §. 5. n. 16. & seq.
 Modus acquirendi Beatitudinem. I. 203. §. 13. n. 6.
 Ad Beatitudinem certo obtinendam optimum medium vulneta Christi. VI. 418. §. 5. n. 10.
 Eandem ipsa demon maxime elimit. I. 207. §. 5. n. 7. I. 218. §. 11. n. 5.
 Exempla ea loci iudicium affirmantium. I. 212. §. 5. n. 25 & seq.
 Comparatio eorum. I. 213. §. 11. n. 1.
 Est locus vitar. Ibid. n. 3.

Motus ad beatitudinem querendum. I. 213. §. 8.
 Labor ad beatitudinem obtinendam brevis. I. 214. §. 8. n. 10.
 Via ad eam perveniendi facilis. Ibid. n. 11.
 Modus ad eam obtinendam. I. 213. §. 9. I. 217. §. 10. n. 3. & 6.
 Cura Christo gaudium plenum dicitur. I. 218. §. 11. n. 5.
 Corona beatitudinis duplex. Ibid. n. 4.
 Quinque fontes ex quibus gaudium beatorum oritur. I. 219. §. 11. n. 7.
 Beatorum pulchritudo. I. 213. §. 8. n. 4.
 Voluntas semper impetitur. Ibid. n. 2.
 Beati sunt Reges. Ibid. n. 1.
 Impossibiles. Ibid. n. 2.
 Eorum summa agilitas. I. 214. §. 8. n. 6.
 Summa unio & concordia. Ibid. n. 7.
 Jucundissima societas. Ibid. n. 8.
 Septem eorum bona in gloria. III. 174. §. 7. n. 1.
 Beatus sata multum dicendus nemo. III. 176. §. 9. n. 6.
 ***
 Beati qui non viderunt & crediderunt. (Joan. 20. 29.) I. 203. §. 5. n. 31. II. 345. §. 12. n. 15. III. 182. §. 11. n. 6.
 Beati qui crediderunt. (Luc. 2. 25.) III. 182. n. 31.
 Beatus est vir, cuius est auxilium ab eis. IV. 186. §. 13. n. 7.
 Beati qui habitant in domo tua. (Ps. 83. 5.) V. 288. §. 11. n. 5.
 Beati mortui qui in Domino moriuntur. (Apoc. 14. 3.) V. 30. n. 7.
 Beati immaculati in via. (Psalm. 118.) I. 216. §. 9. n. 7.
 Beatus est dare quam accipere. (Act. 20. 35.) II. 194. dub. 6. n. 12.
Belzebub.
 Cur demon vocetur. II. 33. §. 9. n. 21.
Behemoth.
 Behemoth descriptio & significatio. I. 45. §. 14. n. 16.
Belisarius.
 Hajus fatum. III. 187. §. 5. n. 4.
Belium.
 Ad bellum proficiscendum Amari cademamni vicissim faciebant. I. 206. §. 13. n. 20. (vide ita).
Uelle bella & lites in vobis. (Jac. c. 4. v. 1.) II. 184. §. 10. n. 1.
Benedictio.
 Benedictio baptismalis ceremonia. I. 197. §. 1. n. 7.
 Benedictio Sacerdotalis caramonis matrimonii. IV. 85. §. 1. n. 5.
 Ad benedictionem in temporalibus obtinendam optimum medium misericordia. IV. 139. §. 8. n. 7.
 Cur Deus arboribus & plantis non benedixit. I. 184. §. 13. n. 7.
 Cur in Missa defunctorum populo non benedicitur. I. 212. §. 18. n. 18.
 Benedixit diei Septimo. VI. 54. §. 1. n. 20. 11.
 Benedixit Domino in omni tempore. (Psalm. 35.) VI. 412. n. 5.
 Benedixit Domino omnes Angeli etc. (Psalm. 102. v. 20. 21.) IV. 346. §. 14. n. 17. IV. 347. §. 14. n. 31.
 Benedixit qui venit in nomine Domini. I. 68. §. 9. n. 3.
Beneficentia.
 Quid? III. 325. §. 1. n. 1.
 Severitate potius. VI. (Vid. Liberalitas).
Beneficia.
 Omnia a Deo oriuntur. II. 387. §. 14. n. 9.
 Cur maximi facienda. Ibid.
 Semini comparata, quod Saep perditur. III. 330. §. 11. n. 2.
 In quo præcipua conferenda. III. 329. §. 30. n. 1.
 Quomodo. Ibid.
 Dei, compariantur cum radiis solis. II. 386. §. 14. n. 1.
 Dei amoris incitamentum sunt. I. 249. §. 8. n. 10.
 An ob beneficium vel Trinitatis personam magis obli-
 gi mus quam alteri. VI. 428. §. 3.
 Utinam modus Dei beneficia multiplicandi. II. 385. §. 13. n. 4.

Beneficiorum pluralitas causa damnationis. VII. 26. n. 100. & 101.
 Quæ obligatio oritur animæ, ex beneficiis acceptis. I. 135. §. 11. n. 13.
 Beneficium ceteris fecit aptum homines. III. 190. §. 11. n. 2.
 Vires tuas beneficiis magis sentiant inimici, quam injuria. I. 147. §. 3. Axiom. XI.
Beneficiis amica, furdes fecit audire, &c. III. 183. §. 13. n. 13.
Frangere nolite defecere beneficentiam. V. 129. §. 13. n. 7.
Beneficentiam.
 Dei premium prestantissimum. III. 100. §. 10. n. 3.
Beneficentia.
 Quid? III. 330. §. 10. n. 3.
Beneficentia.
 Quid? III. 325. §. 1. n. 1. (vid. Liberalitas).
Beneficentia.
 Quale vitium. III. 361. §. 1. n. 1.
Beneficentia.
 Educi aures eas foras in Beneficentiam, &c. IV. 140. §. 14. n. 13.
Beneficentia.
 Bethesda in piscina probatica commorantes olim ambicuos adembrabant. I. 66. §. 8. n. 8.
Bethlehem.
 Car David equum Cisterne Bethlehemitica bibere noluerit. IV. 375. §. 13. n. 30.
Bethlehem.
 Horum christianitas puncta. III. 282. §. 13. n. 5.
Bibere.
 Arcum Christus propinquum bibere noluit. (Matt. 27.) I. 19. §. 12. n. 7.
Biblia. (vid. Scriptura Sacra).
Bisphemia.
 Quid? I. 231. §. 1. n. 2. III. 237. §. 10. n. 4.
 Divisio ejus. I. 234. §. 1. n. 2.
 Actus. Ibid. §. 1. n. 3.
 Est peccatum ad mortem. I. 234. §. 9. n. 4.
 Qualitas & gravitas. I. 234. §. 1. I. 235. §. 3. n. 2.
 I. 235. §. 6. n. 1.
 Damnum. I. 234. §. 2. n. 14. I. 236. §. 3. n. 20. I. 237. §. 4. n. 17. I. 238. §. 6. n. 3.
 Fuga. I. 236. §. 4. n. 1. I. 238. §. 5. n. 1.
 Pona apud Turcos. I. 235. §. 11. n. 1. I. 236. §. 21. n. 4.
 Chrestum blasphemantis poena. I. 238. §. 4. n. 48.
 Blasphemum exorcizandum exemplum. III. 230. §. 6. n. 4. & 6.
 Ed lepra. I. 235. §. 9. n. 11.
 Pejores reddit caribet & aliis bestis. Ibid. n. 10.
 Est diabolus & Damnat proprium. I. 235. §. 7. n. 3.
 Motiva ad supponendum blasphemiam. I. 231. §. 7. n. 1.
 Media. I. 235. §. 8. n. 1. I. 235. §. 10. n. 4.
 Quomodo blasphemiam per Sanctos & alias creaturas committitur. I. 234. §. 9. n. 2.
 Gravitas blasphemii unde oritur. Ibid. n. 1.
 Car blasphemantes Judæi deterioriores? Ibid. n. 5.
 Car necque in hoc nunc futuro seculo remittitur. I. 235. §. 10. n. 3. Ibid. n. 1.
 Modus carandi. I. 235. §. 9. n. 1.
 Lapidationis poena & gravior merito blasphemo insignitur. I. 234. §. 10. n. 1.
 Car tam grave peccatum? I. 235. §. 10. n. 2.
 Blasphemus voces detestantium exempla. I. 249. n. 3.
Qui blasphemavit in Spiritum S. (Marc. 3. 29.) I. 235. §. 10. n. 2.
Admonere illos nequando blasphemare. (Tit. 2. 3. 1.) I. 236. §. 11. n. 7.
Beauverges.
 Jacobi & Joannis appellatio. I. 365. §. 9. n. 2.
Bona, Brevem, Bonitas.
 Bonus quis? III. 325. §. 7. n. 8.
 Facillime bonus erit, si ea vitaverit, quæ vituperaverit?
 Car bona viris mala accidunt. V. 219. n. 94.
 Bonis posita, quam malis, insidetur damon, cur?
 Quid opus, ut his bonus. I. 256. §. 13. n. 15.
 Bonum triplex. V. 228. §. 11. n. 3.
 Bonum in terra non est præter gratiam. Ibid. n. 1.
 Nulli hominum ob ullum temporale aut Spirituale bonum incidendum. VI.

Bona alterius quomodo quis possidere possit. III.
 Bona temporalia Eucharistia. I. 184. §. 13. n. 11.
 Solatia circa amissionem bonorum temporalium. VI. 130. n. 70.
 Dispositio bonorum ante mortem facienda. VII. 33. n. 143.
 Alia non committenda. Ibid. n. 144.
 Ecclesiæ bona temporalia cum dedit Constantinus, vana opinio aucta. I. 184. §. 13. n. 11.
 Summi boni possessio quomodo obtineatur. III.
 Amor summi boni affectivus & effectivus. V. 286. §. 10. n. 5.
 Bonitas Dei. II. 58. §. 3. n. 14. II. 65. §. 12. n. 2.
 Bonitas creaturarum omnium in Deo est. Ibid. §. 12. n. 1.
 * * *
Nemo bonus, nisi solus Deus. (Marc. 10. 27.) I. 133.
 Axiom. I. 11. 66. §. 13. n. 5.
 Et vidit Deus, quod esset bonum, Pet vidit Deus, rum-
 ba qua fecerat, & erat valde bona. (Gen. 1.) II. 135. §. 14. n. 10. IV. 391. §. 14. n. 1.
 Fecitque mihi omnia bona pariter cum illa. (Sap. 7. v. 11.) I. 404. §. 12. n. 5. II. 377. §. 11. n. 4. V. 239. §. 13. n. 3. VI. 308. §. 13. n. 2.
 Nec dignatus est, quasi dissipasse bona sua. (Luc. 16. v. 11.) I. 182. §. 12. n. 5.
Berromour.
 Caroli Berromei inscriptio Sepulchro ejus apposita. IV. 173. §. 12. n. 2.
 * * *
 Symbolum iustitia Dei. II. 66. §. 13. n. 6.
 * * *
 Ubi non sunt boves, præsepe vacuum. I. 73. §. 14. n. 8.
Brachia.
 Unde sic dicta, eorumque partes & compositio. III. 26. n. 18.
 Problemata de iisdem. Ibid.
Brachmann.
 Horum origo nobilis vel regibus invida. I. 49. §. 7. n. 10.
Breviarium.
 An pro breviori licet proficere elemosynam petere a parentibus vel amicis. V. 211. §. 22. n. 8.
Breviloquium.
 Cur amendum. III. 307. §. 21. n. 23.
Bucella.
 Post buccellam introit in eam Sathanas. I. 330. §. 2. n. 13.
Bucphalus.
 Alexandri M. Equæ. I. 65. §. 8. n. 2.
Bucphus.
 Insigne olim Gallie. I. 280. §. 10. n. 2.
Buffy.
 Byssum esse justificationem Sanctorum quomodo a Johanne dinatur. II. 363. §. 13. n. 28.
 C
 Cadaver.
 Car Antiqui cadavera in cineres ac pulverem per ignem reducerint. IV. 375. §. 13. n. 21.
Caliborus.
 Ejus commoda & incommoda. IV. 293. n. 2. (vid. Muller).
 * * *
 Cap.
 Eas averfantes. III. 56. Probl. 2.
 * * *
 Casor.
 Reddit Casori qua sunt Casoris. (Matt. 23. 21.) III. 297. §. 21. n. 4.
 * * *
 Cain.
 Per levius peccatum a Diabolo ad majus seductus. IV. 114. §. 8. n. 4.
 Ejus sacrificium cor Deo repudiaverit. V. 223. §. 7. n. 8.
 * * *
 Omnis, qui occiderit Cain, &c. (Gen. 4. 15.) I. 406. §. 13. n. 8.
 * * *
 Calamitas.
 Quatenus, & quomodo a calamitatibus liberationem petere liceat. V. 319. n. 130.
 Ca-

Lingua mea calamus fericeus. (Pl. 44.) III. 351. §. 14. n. 5.
Calcanem.
Tu infideliheris calcaneo ejus. (Gen. 9. 15.) IV. 189. §. 1. n. 7. IV. 274. §. 13. n. 8.
Nolite perire faciemus, neque calcamenta. (Luc. 10. 4.) IV. 415. §. 12. n. 37.
Calculus.
Calculi dolor cruciatuum infernalium monitor. III. 179. §. 5. n. 4.
Calix.
Hic est calix sanguinis mei novi Test. IV. 179. §. 11. n. 7.
Calicem salutis accipiam.
Potestis bibere Calicem, &c. (Matt. 20. 21.) V. 80. §. 13. n. 13. 14.
Pater si possibile est, transat a me Calix, &c. (Matt. 26. 39.) IV. 346. §. 14. n. 28.
Calor.
Problemata de Calore. I. 149. n. 129.
Non est, qui se abscindat a calore ejus. I. 255. §. 12. n. 6.
Utinam esses calidus aut frigidus. I. 28. §. 3. n. 11. & 25. I. 29. §. 3. n. 26.
Calvities.
Problemata de ea. III. 19.
Calumnia.
Ejus radix invidia. III. 312. §. 7. n. 4.
An contra calumniam defensionem potere licet. V. 77. §. 12. n. 6. (vid. Detractio).
Calx.
Aqua perusta cur incalcescit. II. 240. n. 26. pag. 26.
Calvaria.
Saltans. VII. 83. n. 457.
Campana.
Admiranda. VII. 83. n. 447.
Ad campanulam signum Alph. Rodrig. & cogitationes. I. 239. §. 9. n. 18.
Cur in Ferie quatuor agnus ad Sabbatum campanarum sonitus suspenderit? I. 295. §. 7. n. 4.
Campana, quae pulsabatur in Babilon ab eo, qui vellet agere contra iugum. III. 188. §. 3. n. 2.
Cauda.
Candele ardente vertex cur vehementius urat quam bas. II. 239. n. 17. Probl. 17.
Candelabrum.
Facies candelabrum ductile de auro. (Exod. 35. 13. 37.) II. 93. §. 9. n. 1.
Et converfus vidi septem candelabra curas. IV. 126. §. 12. n. 3.
Canis.
Cur locorum quae semel adit, adeo recorderet? III. 36. Probl. 8.
Ejus lingua cur vulneribus salutaris. III. 23. Probl. 12.
Fides in occisum herum. VII. 83. n. 455.
Vindictam minister. VII. 83. n. 452.
Murci manna obtiens. VII. 83. n. 451.
Basilis. Ibid. n. 454.
Mandru stridor. VII. 78. n. 448.
Rex constitutus. VII. 78. n. 448.
Febule de cane ovem vorante. I. 121. §. 8.
Canem Raphael non otioso tibi & Tobie filio adjuvandum petavit. I. 106. §. 8. n. 6.
Majior est canis vivus leone mortuo. I. 40. §. 12. n. 8.
Canities.
Problemata de ea. III. 18. Probl. 10.
Ex pavore modum. III. 249. §. 5. n. 21.
Canonicus.
Eis parentes offendi. V. 69. n. 245.
Canonicus, Canis.
Problemata de Canis. III. 31. Probl. 1. & seqq.
Spiritualia Cantica ad orationes relata. IV. 378. §. 1. n. 10.
In cantum Sacerdotum blasphemus punitus. I. 128. §. 4. n. 28.
Canticum novum Virginum nemo poterat dicere. I. 283. §. 11. n. 7.
Capillus. III. 17. n. 2.

Problemata de capillis. Ibid.
Quid per capillos Ezech. 5. intelligatur. I. 283. §. 13. n. 6. Ibid. n. 2.
Differentia inter capillos Magdalenae & Abilmonis. Ibid. §. 13. n. 6.
Capilli capitis vestris omnes numerati &c. II. 99. §. 9. n. 6.
Capitula causa.
In ea circumspecte decernendum. III. 296. §. 12. n. 17.
Capra, Caprea.
Capra lacte educatus, ut capra saltans. VII. 72. n. 366.
Pilos caprarum, pellesque arietum, &c. (Exod.) I. 330. §. 12. n. 7.
Fuga, dilectio mi & affinitate Capreae. (Cantic. 8.) I. 277. §. 8. n. 4.
Capivivitas, capivivus.
Captivos liberans misericordia. IV. 117. §. 2. n. 3.
IV. 123. §. 3. n. 84. IV. 130. §. 4. n. 71.
Capivi per S. Martialis reliquias liberati. VII. 15. n. 36.
E capivivitate trium fratrum miraculosa liberatio. VII. 27. n. 110.
Capivivum duxit capivivum. IV. 342. §. 14. n. 14.
Capus.
Animalium cur pilosum. III. 12. Probl. 9.
Humanum concernens problemata. Ibid.
Humani diviso. III. 17.
Capite plenum martyrum exempla. IV. 72. §. 3. n. 19.
Cur capite inclinato Christus emisit spiritum. I. 302. §. 12. §. 13.
Caput novum plenum est rore, &c. I. 43. §. 14. n. 2.
Caput ejus & capilli oris candidi. VI. 356. §. 10. n. 7.
Caput ejus aurum optimum. III. 201. §. 12. n. 9.
Caput cum pedibus ejus & crinibus vorabilis. II. 291. §. 13. n. 3.
Ipsa est caput corporis actio. I. 194. §. 11. n. 2.
Carbo.
Ardens cur rubescat? II. 241. n. 37.
Ignitus (I. 6.) figura Euchar. II. 289. §. 12. n. 6.
Carbonem super inimici caput congerere quod? III. 236. n. 12.
Cur Scrophali (I. 6.) carbonem ex gloriis suis manibus non attulerint, sed insipienti ut sint. I. 351. §. 9. n. 4.
Denigrata est super carbo facies eorum. II. 100. §. 4. n. 3.
Carcera.
Carcera communis confessorum martyrum exempla. IV. 82. n. 113.
Carde.
Id ad cardines tali fuerit dissipatus, &c. (Deut.) II. 37. §. 10. n. 5.
Carnalis.
Ejus Etymol. I. 194. §. 11. n. 3.
Cero.
Ejus natura, diversitas, & problemata de illa. III. 41.
Abstinens a carne. I. 14. tit. 1. tot. Quatenus profutur. I. 10. §. 4. n. 16.
Circum ejus an in morbo licita? II. 209. n. 43.
Poenam violat a carnibus abstinentia. I. 13. §. 4. n. 26.
Carnem vincit obedientia. IV. 340. §. 13. n. 4.
Carnis mundities in lilio confederata. I. 285. §. 12. n. 14.
Omnia caro corruptas viam suam. (Gen. 6.) II. 173. n. 18.
Cero concupiscit adversus spiritum. I. 131. §. 13. n. 15.
Carnem tuam ne desperis. (Job. 38. 7.) IV. 140. §. 10. n. 4.
In carne mea videbo Deum salvatorem meum. IV. 247. §. 12. n. 5.
Cero non potest quidpiam. I. 131. §. 13. n. 15.
Qui servandum carnem natum fuerat persequatur eam, qui &c. (Galat. 4. 29.) I. 361. §. 9. n. 2.
Ca.

- Caesus.*
Ejus aversatio. III. 55. Probl. 3.
Castellum.
De in castellum, quod contra vos est. (Matth. 27. 2.)
V. 208. §. 10. n. 6.
Invocatus Jesus in quoddam Castellum. VI. 302. §. 12.
n. 3.
Castigatio.
Non debet esse aspera. IV. 30. §. 11. n. 4.
Castigationis corporis ratio. II. 305. n. 3.
Corporis singulariter Heroica. I. 149. Fact. 4. (vide mortificationem).
Dei est effectus ejus misericordia. II. 35. n. 8.
Consilia ad corporis castigationem. I. 418. n. 27.
Castige corpus meum & in servitum redige. (1. Cor. 9. 4.) IV. 399. §. 13. n. 7.
Castitas.
Desultio. I. 260. §. 1. n. 1.
Divitio. Ibid. n. 2.
Altus & gradus. I. 261. §. 1. n. 3.
Perfecta & consummata quæ. I. 262. §. 3. n. 7. 8.
Præstantia. I. 280. §. 10. n. 1.
Comparatur speculo. Ibid.
Substantia & qualitas. I. 261. §. 2. n. 1. I. 262. §. 3. n. 1. I. 280. §. 30.
Utilitas. I. 261. §. 2. n. 7. Ibid. §. 3. n. 16.
Dignitas. I. 260. §. 2. n. 13. I. 263. §. 3. n. 23. I. 287. §. 12. n. 10.
Allegorica. Ibid. §. 33.
Iocunditas. I. 264. §. 3. n. 33.
Necessitas. Ibid. n. 37.
Impedimenta. Ibid. n. 38.
Fructus & effectus. I. 281. §. 10. n. 3.
Exempla virtutum, mulierum, conjugatorum, & virginum. I. 264. §. 4.
Violatæ penæ. I. 272. §. 4. n. 35.
Author Deus. I. 286. §. 22. n. 9.
Motiva. I. 277. §. 7.
Media. I. 277. §. 8. I. 281. §. 10. n. 7.
Affectus. I. 277. §. 9.
Donum castitatis quomodo obtineatur. I. 279. §. 9. n. 4.
Castitatis veri fructus. I. 280. §. 9. n. 5.
Margarithæ castitatis symbolum. I. 282. §. 11. n. 1.
Castitatis pericula vitanda. VII. 31. n. 130. VII. 40. n. 180.
Castitatem probans ignis. I. 259. §. 13. n. 2. I. 275. §. 5. n. 9.
Eam prodit futuritas. I. 20. §. 12. n. 10.
A castitatis amore lapsus Origines. VII. 23. n. 83.
Castitatis juvenilis præmium felix matrimonium. IV. 90. §. 8. n. 7.
Remedium ad castitatem efficiens concubientia. II. 181. n. 72.
Castrum.
Sancti Angeli unde sic dictum. I. 97. §. 4. n. 41.
Castra Dei sunt hæc. II. 209. §. 8. n. 9.
Cæcus.
Qui hæc videmus ne cæcus. (1. Cor. 10. 12.) V. 255. §. 12. n. 13.
Catechismus.
Quid? I. 377. Proœmium.
Catecheses fructus. VII. 29. n. 118.
Miraculo comprobatur. Ibid. n. 119.
Catechizare magni momenti munus. VI. 413. §. 1. n. 9.
Catechumeni.
Catechumenorum baptismus Sanguinis. I. 377. §. 2. n. 2. I. 260. §. 3. n. 12.
Cathena.
Christi, fœnis Dei funderis. VII. 22. n. 74.
Super Carthædam Moyses sederunt scriba. II. 315. §. 13. n. 15.
Catholici.
Titulus Regis Hispaniarum. I. 198. Fact. 35.
Catholicorum corpora miraculose cognita. VII. 15. n. 37.
Cauda.
Trahebatur tertiam partem stellatum. II. 22. §. 8. n. 12. II. 35. §. 14. n. 7.
- Causa.*
Nihil in terra sine causa fit. (Job. 3. 4.) II. 107. §. 8. n. 3.
Cedrus.
Quasi cedrus exaltata sum in Libano. (Ecclesi. 24. 17.) II. 249. n. 37.
Celestis.
Fieri qui vis cupit. I. 45. §. 14. n. 10.
Celestius.
Celestiatæ pollentium exempla, ejusque ratio. III. 47. Probl. 8.
Cella.
Introduxit me in celum vinarium. (Cantic. 2. 14.) I. 254. §. 11. n. 3.
Census.
Simen, Reges terra a quibus accipiunt censum. I. 390. §. 13. n. 7.
Censura.
An sit necessarium regentis instrumentum ad temp. defer. V. 341. n. 12.
Cephas.
Tu vocabis Cephas. II. 268. §. 13. n. 15.
Cerebrum.
Ejus descriptio & qualitates. III. 20. n. 3.
Partes cerebri. Ibid.
Problemata de eo. Ibid. Probl. 1. seqq.
Ceremonia.
In ceremonias sacras blasphemiam puniunt. I. 228. §. 4. n. 28.
Cereus.
Cor non cereus, sed lampas in templo Jerosol. ardere voluerit Deus. IV. 299. §. 13. n. 12.
Cerei usus in mortis hora. IV. 264. n. 246.
Cerei ardentes in manus traditio ceremonia baptismalis. I. 198. §. 7. n. 12.
Cereus paschalis quid significat. I. 205. §. 13. n. 15.
Qualitates de quibus varium. I. 292. §. 5. n. 4.
Certamen.
Spirituale & ejus arma. II. 260. §. 12. n. 2.
Terrorum vix spectare tutum. IV. 353. §. 1. n. 10.
Cervus.
Bamus certamen cervi, &c. (2. Tim. 7. 7.) V. 182. §. 22. n. 3.
Cervus.
Quomodo v. canibus fatigatus pristinus sibi vires reconciliet. III. 308. §. 10. n. 2.
Quomodo Cervi ad insulas transant. II. 159. §. 15. n. 11.
***
Quemadmodum Cervus desiderat ad fontes aquarum, &c. I. 236. §. 2. n. 2.
Cetus.
Comes ejus piscis albus. I. 112. §. 12. n. 22.
Cham.
A patre maledictus figura detractorum. II. 54. §. 13. n. 7.
Chamaeleon.
Cur pro variorum corporum attractu colorem variet. III. 28. Probl. 8.
Canas.
Bianctia ejus expensa. I. 111. §. 9. n. 9.
Charitas.
Cur inter omnes virtutes excellentissima? I. 251. §. 10. n. 4.
Est anima Ecclesiæ. I. 253. §. 11. n. 6.
Ejus vinculum contemptum opum. I. 170. §. 3. n. 19.
Fretum medium ad demonis insidias cavendas. II. 15. §. 7. n. 3.
Charitas & prudentia facit, ut firmæ omnium nationum. I. 246. n. 4.
Patientia in afflictionibus, jactura & morte charorum. (vid. Patientia).
Ubi Charitas, ibi invidia insidiosa nequit. III. 218. §. 12. n. 3.
Sæpe videtur charitas, & est sensualitas. I. 198. n. 7.
Charitas peccata purgatorum minuens. II. 272. §. 5. n. 22.
Diminutio cupiditatis augmentum est charitatis. I. 124. n. 6.
Charitas igni comparata. I. 253. §. 11. n. 5. 6. Auro Ibid. n. 7.
Charitas S. Elisabethæ. III. 282. §. 5. n. 18.
Cur modo tam perfecta non fit ac olim. I. 242. §. 3. n. 7.

Charitas Dei.

Definitio. I. 334. §. 1. n. 1.
 Divisio. I. 337. §. 2. n. 1.
 Actus. Ibid. n. 1. & seqq.
 Est in se similitudo. I. 345. §. 3. n. 26.
 Causa mutua. I. 337. §. 2. n. 1.
 Effectus. I. 347. §. 7. n. 1. I. 351. §. 11. n. 3.
 Qualitas & natura. I. 346. §. 3. n. 1. I. 346. §. 7.
 I. 349. §. 1. n. 1.
 Utilitas. I. 339. §. 3. n. 39.
 Aequitas. I. 340. §. 3. n. 44.
 Jocunditas. I. 341. §. 3. n. 57.
 Dignitas. Ibid. n. 64.
 Facilitas. Ibid. n. 72.
 Exempla amoris & charitatis Dei. I. 143. §. 5. & seqq.
 §. 6.

Ob duplicem causam Deus propter se diligendus. I. 340. §. 3. n. 31.
 Motiva ad amorem Dei. I. 347. §. 3. n. 1.
 Media. I. 349. §. 9. n. 1.
 Affectus. Ibid. §. 10.
 Conceptus predicabiles. I. 352. §. 11. n. 2. & §. 12.
 Quid requiritur ad unionem fidei charitatem Dei. I. 350. §. 10. n. 2.
 Naturae divinae distinctio. I. 351. §. 10. n. 6.
 Modus recte dirigendi Deum. Ibid. §. 10. n. 7.
 Signa verae distinctionis. Ibid. n. 9. I. 353. §. 11. n. 4.
 Et medium ad obediendum sibi. I. 353. §. 9. n. 1.
 Est medium ad obediendum infernum. III. 178. §. 9. n. 3.

Dei & fraternae per cognitionem sui promovetur. I. 335. §. 9. n. 31. vid. Distinctio.
 Majoris Charitatem nosse debet, quia, etc. II. 159. §. 15. n. 2.
 Si linguam hominum loquar charitatem autem non habeam. (I. Cor. 13. 1.) I. 338. §. 9. n. 9.
 Qui manet in charitate in Deo manet. (I. Jo. 4.) I. 335. n. 10. I. 351. §. 9. n. 6.
 Aqua multa non poterunt tinguerentur charitatem. (Dan. 3. 7.)

Chernim.

In templo Salomonis quid figent. II. 157. §. 14. n. 18.

Ex collocavit ante paradisum voluptatis Chernim. (Gen. 3. ult.) II. 159. §. 9. n. 2.

Chlamis.

Chlamys purpurea cur Christus induitur. I. 398. §. 10. n. 1.

Pervestit cor suum, ut quod abscondisset oram chlamidis. (I. Reg. 14. 6.) II. 33. §. 13. n. 2.

Cholera.

Qualitates de Cholera temperamento. VI. 86. n. 30.

Chorea.

Quid de choreis iudicandum. I. 191. §. 9. n. 4.
 Choream & Choram noxa. I. 187. §. 3. n. 11.
 Choreae per annum integrum in potum continuantur. I. 195. §. 11. n. 14.
 Choream inferi patitur. VII. 66. n. 201.
 Eorumdem laudabilia faga. Ibid. n. 203.

Chisma.

Ejus compositio. I. 393. §. 1. n. 6.
 Naturae & affectus. I. 396. §. 9. n. 2.

Christianismus.

Quid? I. 318. §. 1. n. 1. II. 325. §. 9. n. 2.

Christianismus.

Titulus Regia Galliae. I. 158. §. 35.

Christians.

Definitio. I. 318. §. 1. n. 1.
 Qualitas. I. 319. §. 2. n. 1. Ibid. §. 3. n. 1. Ibid. §. 4. n. 1. I. 318. n. 1. I. 319. §. 7. n. 1.
 Dignitas. I. 319. §. 2. n. 8. §. 3. n. 16. I. 321. §. 4. n. 14. §. 5. n. 2. I. 323. §. 6. n. 7.
 Utilitas. I. 320. §. 4. n. 11.
 Officium veri Christiani. I. 321. §. 5. n. 1. II. 343. §. 11. n. 7.
 Quam turpe sit vitam tali nomini deformem vivere. I. 311. §. 3. n. 3.
 Christianum religionis signum occultatio operum. III. 311. §. 7. n. 3.

Christus.

Definitio. I. 311. §. 3. n. 1.
 Lobner Bihleth. Tum. VII.

Proprietates. Ibid. §. 2. n. 2.
 Nomen. I. 323. §. 2. n. 5. I. 324. §. 3. n. 10. I. 325. §. 11. n. 8.
 Comparatus oleo. Ibid. §. 11. n. 8.
 Dignitas. I. 323. §. 2. n. 13.
 Homo Deus. I. 318. §. 7. n. 1.
 Tris ejus officia. I. 320. §. 10. n. 2.
 Adjutor. I. 323. §. 2. n. 23. I. 325. §. 3. n. 26.
 Advocatus. I. 323. §. 2. n. 33.
 Invocandus & colendus. I. 329. §. 8. n. 9. I. 331. §. 11. n. 5.
 Amendus. I. 313. §. 2. n. 36. I. 325. §. 3. n. 24. I. 328. §. 7. n. 7. I. 329. §. 8. n. 1. I. 331. §. 11. n. 5. I. 332. §. 12. n. 9.
 Imitandus. I. 313. §. 2. n. 44. I. 325. §. 3. n. 30. I. 328. §. 7. n. 10. I. 329. §. 8. n. 7.
 Intercurtus. I. 323. §. 2. n. 1. I. 324. §. 3. n. 1. I. 330. §. 12. n. 1.
 Exempla amantium, imitantium, &c. Christum. I. 326. §. 5.
 Media ad Christum amandum. I. 329. §. 9. n. 1.
 Ad Christum imitandum. Ibid. n. 3.
 Officia tria Christiano erga Christum exercenda. I. 330. §. 10. n. 3.
 Comparatus rosi. I. 330. §. 11. n. 3. Soll. §. 317. n. 4.
 Omnia Christi actus, nostra instructio. III. 325. §. 10. n. 7.
 Christi pater cur Spiritus S. non dicatur cum ab eo tamens conceptus. VI. 249. §. 1.
 Discrimen eorum, qui militant sub vexillo Christi & hominum. VI. 321. §. 11. n. 5.
 Christus in persona Josephi descriptus. III. 217. §. 13. n. 8.
 Christi nomen in inferno blasphemari omnium horribilissimum. III. 273. §. 4. n. 38.
 Quatuor tradentes Christum in mortem. III. 201. §. 12. n. 8.

Cibus.

Quomodo condendus. VII. 34. n. 152.
 Mantus in cibis servandus. III. 12. §. 10. n. 7.
 Ciborum electio in morbo in secula. III. 209. n. 49.
 Pro cibi abstinentia regula. I. 16. §. 10. n. 4.

Cibaria, & virga, & annus asino. (Ecc. 39. 15.) II. 206. n. 52.

Cicatrix.

Cur in cicatricibus hominum pilus non crescat. III. 18. Probl. 9.

Cicero.

Ejus opera commendata. III.

Cicuta.

Vasculum saevis, nec moriuntur. III. 283. §. 13. n. 14.

Cilicium.

Ciliciorum antiquitas. IV. 298. §. 13.

Per cilicia mortificatio. Ibid.

Cinipides.

Est flos cinipides in universa terra Aegypti. (Exod. 8. 16. I. 404. §. 13. n. 2. vid. Scinipides.

Cinis.

Quallio de cineribus. I. 293. §. 6. n. 3.

Cinere tamquam poenitentiam manducatum. (Ps. 101. 11.) IV. 280. §. 14. n. 47.

Circuli.

Impetii Germanici. V. 277. §. 4. n. 2.

Circumcisio.

I. e. Morificatio. IV. 282. §. 1. n. 1.

Quintunculus de circumcissione impemini Christi. I. 290. §. 3.

Cisterna.

Bibe equum de cisterna tua, etc. I. 360. §. 7. n. 3.

Cistina.

Citari pro coactione quatuor possunt auctores profert. I. 369. §. 8. n. 10.

Cithara.

Cithara & choream noxa. I. 187. §. 3. n. 11.

Figura Eucharistiae. II. 286. §. 12. n. 9.

Confitebor tibi in Cithara Deus. (Ps. 42. 5.) IV. 300. §. 14. n. 14.

Extra Psalterium & Cithara. (Ps. 107. 3.) III. 249. n. 38.

Tucent Tympanum & Citharam, & ducunt in bonis diet. I. 187. §. 3. n. 8.
Civitas.
 Civitati donando gymmodo probaverit Cato. III. 304. §. 31. n. 5.
Quæstiones de civitatibus Germanis. V. 315. n. 13. Vide *Reipublica*.
Ingruentur per portas civitatis. *hujus Reges & Principes &c.* (Jer. 17.) I. 314. §. 8. n. 1.
Nisi Dominus custodierit civitatem. (Ps. 126.)
Civitas in quæto posita est. (Apo. 21. 26.) I. 223. §. 11. n. 13.
Clamor.
 Cur clamore magno Christus emisit Spiritum. I. 302. §. 12. §. 13.
Clavis.
 Clavis necellorum martyrum exemplo. IV. 77. n. 36. & 469.
Claudus.
 Historia de claudo a Sa. Petro & Joanne sanato. (Act. 3.) II. 94. §. 9. n. 6. II. 366. §. 23. n. 4.
Utsque claudicant in duas partes. (Hier. 17.) V. 248. §. 21. n. 3.
Clavus.
 Petri quid significant. II. 366. §. 13. n. 5.
Tibi dabo claves Regni celorum. IV. 345. §. 14. n. 41.
Clementia.
 In hostem mira. VII. 55. n. 258.
 Clementis pulvis an severitas regem decet. V. 340. n. 11.
Clerus & Clerici.
 Clericus quis. VI. 7. §. 1. n. 1.
 Clericorum status. V. 370. §. 1. n. 4.
 Clericorum munus. III. 597. §. 11. n. 4.
 Clericorum ambitio. Vide *Ambitio*.
 Clerici malos a poetis reprehensos. VII. 50. n. 60.
Clippus.
Tulit & elyptor arripit, pra quibus facit Rex aeneas.
Didisti mihi clippum solutus tua. (2. Reg. 20. 36.)
Cæcus.
 Cor cæci calvitie expertes. III. 16. Probl. 29.
 Cæcus futurus. VII. 50. n. 321.
 Cæcus satus cur eligat solum. III. 25. Probl. 25.
Calum & Calios.
 Calum patria. I. 215. §. 2. n. 16.
 Via ad calum compendiosissima monstrata. V. 307. §. 4. n. 26.
 Optima ad calum via obedientie. IV. 330. §. 13. n. 2.
 Ad calum obclinendum violentia necessaria. II. 198. n. 25.
 Quomodo Regnum celorum vim ptatur. (Matt. 11. v. 12.) II. 361. §. 12. n. 13.
 Enli aspectum impedit occupatio terræ. VII. 74. n. 283.
 Duo officia in calum. IV. 247. §. 12. n. 6.
 Cæli empyrei distantia a terra. I. 322. §. 33. n. 2.
 In Cælo empyreo quilibet habebit locum sibi assignatum proprium. I. 224. §. 3. n. 15.
 Cælum aspernans Machiavelles, quod pauperes inibi. III. 174. §. 6. n. 3.
 Cælum non aspicunt mæstros Egypti. IV. 310. §. 10. n. 3.
 Cælorum motu æthæ gubernantibus. II. 97. §. 1. n. 9.
 Cælestis patriæ memoria facile repimit cupiditatem habendi. I. 179. §. 10. n. 2.
 Cælestium rerum pueritudo medium ad oculorum curiodiam. IV. 363. §. 20. n. 6.
 Cælum calibus in morte. IV. 266. n. 253.
Domini Dei sui calum est. (Deut. 4.) II. 309. §. 9. n. 1.
 In calum conscendam. Super æstra Dei oxalabo Solium &c. (Ec. 14. v. 12.)
 Rotate cæli desuper &c. (Ec. 45. 8.) I. 320. §. 51. n. 2.
 Ecce videt cæles aperire. I. 358. §. 4. n. 16.
 Obpessus cæli super hoc &c. (Jer. 2. 12.) V. 253. §. 12. n. 9.
 Petrus, nato, ut aspicias ad calum. (2. Math. 7. 27.) I. 219. §. 11. n. 8.

Cæus.

Parabola de cæus magna exposita & explanata. II. 350. §. 22. n. 28.
 Cor Christus in ultima cæus prodictione mentionem fecerit. I. 381. §. 9. n. 3.
 S. Cæus officia in moribus. I. 257. n. 33.
Homo quidam fecit cænæ magnam. (Luc. 14. 16.)
Cæpium.
 Dixi non cepi. (Ps. 76. 12.) V. 239. §. 12. n. 4.
Cognitio.
 Cognitioem fecerat solus Dene. III. 277. §. 9. n. 6.
 Cogitationes internas quomodo cognoscit Diabolus. II. 18. §. 2. n. 3.
 Cogitatio quatenus speciei orationis. IV. 378. §. 2. n. 4.
 Cogitationes impura & morosa delectationes in his a cæus inguria. III. 360. §. 11. n. 3. 4.
 Cur inutilibus & malis cogitationibus Deus animam vexari patitur. II. 174. §. 23.
Cogitationes iustorum judicis. III. 263. §. 13. n. 10.
Cognitio Dei.
 Media ad Deum cognoscendum. II. 63. §. 8. n. 10.
 Cognitio Dei animæ vita. I. 228. §. 11. n. 4.
 Ad cognitionem Dei brevissima est via cognitio sui. I. 350. §. 9. n. 1. I. 228. §. 13. n. 2.
Si cognovissent, nunquam Dominum gloria crucifixissent. (I. Cor. 2.) I. 214. §. 9. n. 3.
Cognitus sui.
 Descriptio. I. 332. §. 1. n. 2.
 Divisio. ibid. n. 2.
 Actus. ibid. n. 9.
 Qualitas. I. 333. §. 3. n. 1. I. 335. §. 2. n. 1. I. 337. §. 19. n. 1.
 Necessitas. I. 333. §. 2. n. 4. I. 334. §. 3. n. 8. I. 335. §. 2. n. 1. I. 337. §. 13. n. 2.
 Utilitas. I. 333. §. 2. n. 5. I. 334. §. 3. n. 19. I. 335. §. 2. n. 3. I. 337. §. 13. n. 2.
 Jucunditas. I. 337. §. 13. n. 13.
 Dignitas. I. 334. §. 5. n. 20. I. 336. §. 11. n. 2.
 Exempla. I. 334. §. 5.
 Modus. I. 335. §. 9.
 Media. I. 335. §. 10.
 Io quon constitat. I. 336. §. 21. n. 2.
 Quilibet ex se querat: Tu quis es? I. 336. §. 12. n. 2.
 Cognitio sui ipsius incitamentum ad amorem Dei. I. 284. §. 9. n. 3.
Calophus.
 Colephæ ista cur ignem accendat. II. 239. §. 1. n. 14.
Colligere.
 Colligere se nunquam; & species accidit. I. 26. §. 2. n. 2.
Colloquia.
 Subditis interditi. III.
 Colloquia bonis interfuit Angeli, spurcis demonibus. II. 280. §. 4. n. 51.
 Ad colloquia spiritualia inflitenda lectio utilis. III. 320. §. 7. n. 4.
 Colloquia inutilis querere & frequentare species accidit. I. 25. §. 1. n. 5.
 Colloquio sacrilegum se miscens diabolus. III. 171. §. 4. n. 24.
Calum.
 Problema de Cælo. III. 31. n. 10.
Calor.
 De calore problema. III. 28. Probl. 7.
 Calore violente cor Ecclesiæ, ustor advenit tempore. I. 288. §. 1. n. 3.
Caluber.
 Quasi a facie caluber fugit peccata. (Eccl. 22.) I. 277. §. 2. n. 4.
Columba.
 Typus Christi. IV. 26. §. 9. n. 9.
 Anima pium Symbolum. IV.
 Non inveniret, ubi predicationis succi figeret, quid adumbrat. III. 322. §. 12. n. 10.
 Columba speciem cor Spiritus S. susceperit. III. 218. §. 12. n. 3.
 Cur post curvum columba a Noe emisse. II. 155. §. 14. n. 12.

Ovis ejus sic ut columba super rivulos aquarum, &c.
IV. 367. §. 13. n. 8.

Columba.

Pro beneficiis parum gratiam refert columba. III.
186. §. 4. n. 6.

Columa.

Cur Angelus doctor litterarum columae similitudi-
nem induit. I. 79. §. 12. n. 35.

Domine autem praedixisti nos per diem in columna
nobis, &c. (Exod. 13. v. 21.) VI. 27. §. 12. n. 8.

Comede.

Si candelis ob propter modestis videt nos, &c.
II. 54. §. 13. n. 12.

Comes.

Quaestiones de Comitibus. V. 131. §. 7. n. 2.

Cometa.

Problema de Cometis. II. 154. n. 175.
Cometa mortem Principum fore portendunt. III. 166.
§. 14. n. 14.

Comitas.

Abique facilitate pericula. III. 340. §. 6. n. 2.

Commemoratio.

Hec facite in meam commemorationem. VI. 50. §. et.
n. 4.

Commendatio.

Non qui seipsum commendat probatior est, sed quem
Deus commendat. I. 162. §. 21.

Commotio.

Non in commotione Dominus. (3. Reg. 19.) IV. 347.
§. 14. n. 2.

Communicatio.

Bonorum quomodo fiat inter pios. II. 304. §. 46.

Qualitas.

Qualitas. I. 338. §. 1. n. 4. I. 345. §. 5. n. 1.

Utilitas.

Utilitas. I. 338. §. 1. n. 4. I. 339. §. 2. n. 5. I. 347.
§. 5. n. 11. I. 346. §. 5. n. 66.

Yocunditas.

Yocunditas. I. 338. §. 5. n. 14.

Preparatio.

Preparatio. I. 351. §. 9. n. 10.

Dispositio.

Dispositio. I. 338. §. 1. n. 19. §. 2. n. 1. I. 346. §. 5.
n. 61.

Offus.

Offus. I. 346. §. 5. n. 66.

Digna.

Digna. I. 347. §. 3. n. 24. I. 348. §. 8. n. 1.

Indignus.

Indignus. I. 338. §. 1. n. 25. §. 2. n. 11. I. 343. §. 5.
n. 12. I. 346. §. 4. n. 4.

Indignus.

Indignus. I. 338. §. 8. n. 9. I. 353. §. 9. n.
22. & 23.

Communicatio.

Communicatio dignos ab indignis discernendi gratis
Omnis concessa. I. 300. §. 4. n. 73.

Rara.

Rara. I. 340. §. 1. n. 21.

Frequens.

Frequens. ibid. n. 25.

Spiritualis.

Spiritualis. I. 344. §. 3. n. 54.

Per modum.

Per modum viciis sumpta. ibid. §. 3. n. 45.

Tempus.

Tempus. I. 348. §. 8. n. 2.

Cultus.

Cultus. I. 340. §. 5. n. 1.

Desiderium.

Desiderium. ibid. n. 5.

Gratia.

Gratia pro ea actus & memoria. I. 345. §. 4. n. 1. I.
351. §. 9. n. 25.

Affectus.

Affectus erga illum. I. 350. §. 9. n. 2.

Effectus.

Effectus. I. 357. §. 9. n. 2.

Motiva.

Motiva ad dignam Communionem. I. 346. §. 6.

Media.

Media. I. 347. §. 7.

Car seini.

Car seini deorum accedere. ibid. §. 7. n. 2.

Quomodo.

Quomodo desiderium ad frequentem Communionem ex-
citantium. I. 348. §. 8. n. 3.

Solatio.

Solatio circa desiderium Communionis. VI. 397. n.
25.

Car Communio.

Car Communio si non realiter, certe spiritualiter que-
ritur peragenda. I. 349. §. 8. n. 5.

An Communio.

An Communio spiritualia acquiparetur reali? VI. 380.
§. 34.

Ad Communione.

Ad Communione spiritualium requirita. II. 387. §.
17. n. 8.

Observanda.

Observanda circa realem communionem peragenda.
I. 336. §. 8. n. 6.

Cur frequentior.

Cur frequentior communio reverentem Christo debi-
tam non immutat, nec ut nimia familiaritas con-
temptum pariat. I. 350. §. 8. n. 7.

Causa.

Causa, ob quam ex communione frequentiori minus
proficitur. II. 387. §. 12. n. 9. II. 390. §. 12. n.
19.

Ad quotidiana.

Ad quotidiana communio sacerdotio non initiatis Chri-
stianis permittenda. VI. 276. §. 31.

Constantia de communione frequentia. I. 350. §. 8.

n. 7.

Car victimae carnis fructum S. Communionis specialiter

impediat. ibid. §. 8. n. 8.

Examina conscientiae ante communionem necessaria. I.

357. §. 9. n. 3.

Communicare a seipsum est desponsari Christo. ibidem

n. 5.

Infructus circa dignam communionem desumpti ab ho-

minibus, quam adoranda proponitur. I. 352. §. 8. n. 9.

Communio pro defunctis oblata. IV. 350. §. 2. n. 6.

vid. Eucharistia.

Comedia.

Quid de spectaculis & comediis ludicris sentiendum.

I. 191. §. 9. n. 2.

Comediorum vitio vitandus. IV. 353. §. 1. n. 10.

Comediarum illicitebrae spezia. I. 158. n. 36. (vid.

Spectaculum).

Comparatio.

Comparare nemo se debet cum aliis. I. 38. §. 11. n. 9.

Compellere iurare. I. 604. §. 5. n. 15.

Compellere.

Ad alligandos Reges in compediis, &c. (Ps. 149.)

I. 259. §. 13. n. 11.

Compassio.

Compassionum quatuor species. III. 304. §. 1. n. 2.

Compassionum ex unctione SS. III. 313. §. 3. n. 21.

Compassio.

Magnarum rerum & si succosula defuerit, honeste ad

ipsa conatus. I. 147. n. 12.

Concipio.

Immaculata B. V. mirabiliter illustrata. VII. 19. n.

61.

Eadem fortiter defensa. ibid. n. 62.

Eadem in red vivo affecta. VII. 20. n. 63.

Si sic mihi sumum erat, quid necesse fuit concipere?

(Gen. 25. 23.) I. 145. n. 3.

Concilio.

Concilio Conciliarum.

Definitio. I. 354. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

Qualitas. I. 354. §. 2. n. 1. §. 3. n. 1. I. 356. §. 4.

n. 2. I. 359. §. 4. n. 4. I. 365. §. 4. n. 2.

Utilitas. I. 354. §. 2. n. 13. I. 355. §. 2. n. 24. I.

358. §. 4. n. 24. I. 359. §. 5. n. 8.

Dignitas. I. 355. §. 3. n. 66. I. 359. §. 6. n. 3.

Necessitas. I. 359. §. 5. n. 7. ibid. §. 6. n. 5.

Vocatur. I. 361. §. 7. n. 4. I. 362. §. 8. n. 1.

Dos praecipua. VII. 21. n. 66.

Dammum malorum. I. 355. §. 3. n. 24. I. 358. §. 4.

n. 12. I. 359. §. 5. n. 47.

Quomodo audiendus. I. 355. §. 3. n. 21.

Quomodo audiendus si malum vita. I. 363. §. 8. n. 11.

Verba eorum cum factis consent. I. 356. §. 3. n.

25. & 4. passim.

Non tam verborum Spumam, quam medullarum sensum

curet. I. 362. §. 7. n. 9.

Concionibus profana & Philosophica non immiscenda.

I. 357. §. 4. n. 10.

Concionis verba non sint affectata & tropologica sed po-

nitiva. I. 357. §. 3. n. 8. I. 366. §. 4. n. 20. 21.

Ad Auditorum qualitates formata. I. 355. §. 3. n. 10.

Motiva ad concionatoris manus libenter suscipiendum.

I. 359. §. 6.

Media ad hoc munus fructuose obendum. I. 360.

§. 7.

Finis concionatoris. I. 362. §. 8. n. 2.

Officium. ibid. n. 3.

Modus concionandi. ibid. n. 4.

Quomodo optatum fructum concionis obtinere possit.

ibid. n. 5.

Impedimenta fructus ex concionibus referendi. I. 363.

§. 8. n. 16.

Quid agendum si fructus optatus non sequatur. I. 363.

§. 8. n. 16.

Cur non dolere debeat, si ab uno loco in alium mite-

tor. I. 363. §. 8. n. 8.

Quos potissimum auctores legere debeat. ibid. n.

9. 10.

Quando & quomodo recusari possit officium conciona-

toris. I. 364. §. 8. n. 24.

Concionibus quantum praestat lectio lib. Sac. VII. 320.

§. 7. n. 8.

Concionas sudire quatenus praestat orationi. III. 324.
 §. 9. n. 5.
 Quomodo in concionis descriptio quanti possit. I. 362.
 §. 8. n. 7.
 Concione actus Zeli. VI. 423. §. 1. n. 10.
 Ad conversionem animarum aprior bonus orator, quam
 diversus concionator. I. 325. n. 10.
 Concionatoris mendacii in simulantis impia penna.
 III. 172. §. 4. n. 24.
 Tragicus concionatoris luxuriosus exitus. VII. 63. n.
 302.

Concordia.

Quid? II. 172. §. 11. n. 2.
 Concordia actus dilectionis. II. 133. §. 1. n. 5.
 Concordia amor. VII. 15. n. 3.
 Concordia author contemptus opum. I. 165. §. 3. n.
 15.
 Concordia motivum, quod ex uno homine progeniti
 sumus. II. 135. §. 14. n. 11.
 Concordia fructus, 38. §. 5. igitur sciscitulo demonstra-
 tus. II. 165. §. 11. n. 4.
 Concordiam conciliat Eucharistia. II. 182. §. 2. n. 3.
 Concupiscentia.

Definitio. I. 368. §. 1. n. 2.
 Divisio. ibid. n. 2.
 Qualitas. I. 368. §. 2. n. 2. ibid. §. 3. n. 1. I. 368.
 §. 12. n. 1.
 Fuga. I. 368. §. 2. n. 6. ibid. §. 3. n. 12. I. 370. §.
 7. n. 2. I. 372. §. 11. n. 4.
 Opum. I. 368. §. 2. n. 10. ibid. §. 3. n. 17. I.
 370. §. 7. n. 8. I. 372. §. 11. n. 5.
 Motivum ad resistendum ei. I. 371. §. 8.
 Media. I. 219. §. 12. n. 1. I. 371. §. 9. IV. 277. §.
 12. n. 10.
 Quantum refert concupiscentiam moveri. I. 371. §.
 10. n. 1.
 Quaeque debellat possit & debeat. ibid. n. 2.
 Modus moderandi & vincendi eam. ibid. n. 3.
 Ejus iustum & vultum tanquam faciem ubi quique
 imaginatur. I. 372. §. 10. n. 4.
 De concupiscentia Ethnice effatus. V. 244. n. 7.
 Concupiscentia car pra alia acribus juvenem obno-
 xia. II. 65. Probi. §. 1. d. *Aurora*.

Non potest ei, & non concupiscit aliquid. (C. Reg.

157.) II. 379. §. 10. n. 8.

Confabulatio.

Confabulatione malis damnum. III. 339. §. 5. num.
 24.

Confessio, Confessoria.

Quid? I. 351. §. 1. n. 2.
 Divisio. ibid. n. 2.
 Partes. ibid. n. 4.
 Proprietates. ibid. n. 7.
 Oratio. I. 384. §. 21. n. 2.
 Comparatur piscinae probatice. I. 388. §. 22. n. 2.
 Exercitus Abrahami. ibid. n. 2.
 Funiculus triplici. ibid. n. 3.
 Secundum post sacrificium tabernaculi. I. 389. §. 22. n. 6.
 Qualitas. I. 372. §. 3. n. 2. I. 377. §. 3. n. 1. I. 382.
 §. 7. n. 2. I. 389. §. 12. n. 1. I. 391. §. 12. n. 1.
 Necessitas. I. 372. §. 3. n. 2. ibid. §. 3. n. 13. I.
 377. §. 5. n. 8. I. 389. §. 7. n. 17. I. 384. §. 9.
 n. 1. I. 390. §. 12. n. 6. I. 391. §. 14. n. 5.
 Utilitas. I. 372. §. 3. n. 2. I. 377. §. 3. n. 16. I.
 383. §. 7. n. 18. I. 384. §. 9. n. 2. I. 390. §. 12.
 n. 8. I. 391. §. 12. n. 8.
 Facilitas. I. 376. §. 3. n. 30. I. 389. §. 9. n. 3.
 Aequitas. I. 376. §. 3. n. 33. I. 384. §. 7. n. 6. I.
 384. §. 9. n. 1. I. 389. §. 14. n. 13.
 Incendit. I. 376. §. 3. n. 37. I. 390. §. 5. n. 35.
 I. 383. §. 7. n. 16. I. 384. §. 9. n. 4.
 Exmittere. I. 376. §. 3. n. 39. I. 383. §. 7. n. 12.
 Domum, aut magis de dilata. I. 391. §. 14. n. 7.
 Societas puncto. I. 380. §. 5. n. 36.
 Auxilium promissum. I. 381. n. 37. ibid. §. 6. n. 1.
 Motivum. I. 383. §. 10. §. 8. d. 9.
 Media. I. 385. §. 10.
 Pudori in confessione solutus laetor. I. 386. §. 10. n. 7.
 ibid. §. 21. n. 2.
 Cur omnia peccata mortalia in specie declarari in
 confessione solvitur Christus. ibid. §. 21. n. 2.
 Cur homini potius, quam ipse Deus confessionem fieri
 voluerit Christus. ibid. n. 2.

Conditiones ad veram confessionem requiritur. I. 387.
 §. 11. n. 4.
 Possitimum impedimentum confessionis. ibid. n. 7.
 Varii errores in confessionem committi soliti. I. 389. §.
 12. n. 7.

Duo errores & impedimenta integritatis confessionis at
 removenda. I. 387. §. 11. n. 4. n. 10.
 Utilitas & efficacia modus confessionem fructuosam effi-
 cientis. I. 388. n. 10.
 Frequentia confessionis & generalis confessionis usus se-
 dius ad commendandum. ibid. n. 11.

Confessio in omni lege & tempora a Deo exacta. I.
 379. §. 14. n. 5.
 Confessio frequens in morbo. IV. 249. n. 140.
 De longis confessionibus dubium. I. 379. §. 5. n. 29.
 Confessio non punitur ob non manifestatam iudicium
 temerarium. III. 370. §. 5. n. 2.
 Confessio de confessione generali scienda. I. 406.
 n. 7.

Apologia de Lupo confiteente. I. 389. §. 13. n. 2.
 Confessio obliuioni ingenio procurata. I. 139. n. 19.
 Sine confessione decedentis pueri infernalis. III. 172.
 n. 32.

Confessiones libenter & adiuvo aulice, actus solutus est.
 VI. 423. §. 1. n. 11.

Ad imperfectionem clavis legitime subiacitur. VI.
 388. §. 36.

An relictum divinum confessorum & inspirationem
 confiteatur. ibid. §. 37.

An nocturne illusiones in confessione explicandae. VI.
 381. §. 38.

An in confessione generali necessario exprimendum,
 quod aliquod peccatum clavis nonquam sit subie-
 ctum. VI. 383. §. 37.

Confessarii electio quomodo scienda. I. 387. §. 11.
 n. 8.

Confessarii perfidia. I. 386. §. 5. n. 40.
 Confessorius cum penitente in infernum precipitatus.
 VII. 9. n. 11.

***

Dixi confessor, &c. (Psalm. 31. v. 5.) I. 383. §. 12.
 n. 7.

Prepar peccata parum, &c. donec confiteatur iniqui-
 tates. (1. cor.)

Confessio de peccatis in confessorio ejus. (Psalm. 95.)
 I. 391. §. 13. n. 10.

Dixi confessor aduersum me iniustitiam &c. I. 386.
 §. 11. n. 3.

Confessione altitatem peccata vestra. ibid.
 Confessoria.

Nolite amittere confessorum. (Hebr. 10. 25.) II. 101.
 §. 5. n. 7. VI. 137. §. 12. n. 7.

Nolite confidere in Principibus. (Psalm. 145.) II. 106.
 §. 8. n. 6.

Confessio.

Definitio. I. 393. §. 1. n. 2.
 Causa. ibid. n. 2.

Ce conuictio. ibid. §. 2. n. 1. ibid. §. 3. n. 1. I. 394.
 §. 4. n. 1. ibid. §. 5. n. 1. I. 396. §. 10. n. 1.

Necessitas. I. 393. §. 5. n. 5. I. 394. §. 4. n. 5. I.
 395. §. 5. n. 7. ibid. §. 6. n. 1. I. 396. §. 10. n. 2.

Utilitas. I. 394. §. 5. n. 9. ibid. §. 4. n. 1. I. 395.
 §. 6. n. 2. I. 396. §. 10. n. 3.

Dignitas. I. 395. §. 6. n. 5.
 Facundia. ibid. n. 4.
 Motivum ad eam recipiendam. ibid. §. 6.

Media. ibid. §. 7.
 Eius natura & institutio. ibid. §. 8. & 9.
 Effectus. I. 396. §. 9. n. 4. & 5.

Quomodo a quo, quomodo in finem instituta. ibid. §. 9.
 n. 6.

Mature dignae suscipienda. I. 395. §. 8. n. 1.
 Hinc Sacramento digne cooperandum. ibid. §. 8. n. 3.

Comparatur cum oleo. ibid. §. 9. n. 2.
 Qui confitetur nec iustificum in Christo &c. (2. Cor. 2.
 v. 21.) I. 396. §. 10. n. 1.

Confessio.

Solummodo circa confessionem. VI. 137. n. 81.

Justitia, & ipsam confessionem contempta. (Hebr. 11.)
 IV.

Congregatio.
Confilium circa congregationes inundans. I. 448. n. 43.

Congressus.
Congressus inestualis species luxurians. II. 368. §. 1. n. 2.

Coniugium.
Officia coniugum. IV. 91. §. 10. n. 2.
In eligenda coniuga pistae potius, quam dos respicienda. IV. 88. §. 4. n. 9.
Periculum in eligenda coniuge. IV. 88. §. 5. n. 5.

IV. 89. §. 5. n. 9. IV. 93. §. 10. n. 17.
Concordi coniugalia quid. IV. 92. §. 10. n. 8.
Huius necessitas & utilitas. Ibid.

Medium. Ibid.
Coniugalis amor. II. 124. §. 5. n. 19. VII. 73. n. 375.

Coniugii fidelitas remunerata. IV. 87. §. 4. n. 4.
Coniugum varia fortuna. VII. 55. n. 256.
Solitaria circa varia fortuna. VII. 131. §. 14.

Circa amissionem coniugii. VII. 113. §. 15.
Coniugii conversio qua via a coniuge abstantia. IV. 87. §. 3. n. 5.

Confilium contra contentiones coniugum. II. 165. §. 11. n. 1.

Inter coniuges omnia communia. IV. 89. §. 6. n. 1.
Quomodo cum coniuge adulterium committatur. I. 35. §. 7. n. 4. vid. Matrimonium.

Conradium.
Huius Tragedia. IV. 67. n. 333.

Confessio.
Definitio. I. 397. §. 1. n. 1.
Eymen. Ibid.

Divisio. Ibid. n. 2.
Est dux, advocatus, confiliarius, iudex, consolator
nostris, &c. I. 402. §. 9.

Bona. I. 397. §. 2. n. 5. I. 400. §. 3. & seqq. I. 402. §. 8. n. 1.

Mala. I. 397. §. 3. n. 11. I. 399. §. 3. n. 29. I. 400. §. 5. n. 9. I. 401. §. 8. n. 9. I. 405. §. 13. n. 7. I. 407. §. 14. n. 15.

Discutienda. I. 406. §. 13. n. 11.
Qualitas. I. 397. §. 2. n. 1. Ibid. §. 3. n. 1. I. 402. §. 8. n. 1. I. 407. §. 14. n. 1.

Necessitas. I. 398. §. 3. n. 9.
Pugnata. I. 402. §. 12. n. 5. I. 407. §. 14. n. 7.
Iurandis. I. 398. §. 3. n. 18. I. 402. §. 8. n. 5. I. 402. §. 12. n. 5. I. 407. §. 14. n. 10.

Utilitas. I. 398. §. 3. n. 22. I. 402. §. 8. n. 3. I. 402. §. 12. n. 5. I. 407. §. 14. n. 5.

Bona commutatur cervicali. I. 403. §. 12. n. 1.
Telli fidei. Ibid. n. 2.

Conversio. I. 404. §. 12. n. 3.
Mala vermi comparatur. Ibid. n. 7.

Epistolae Utile. Ibid. n. 8.
Motiva ad conscientiam rectificandam. I. 402. §. 9.

Media ad conscientiam purificandam. Ibid. §. 10.
Iudicium boni vel mali. I. 403. §. 11. n. 1.

Praxis suam altiorum conscientias dirigendi. Ibid. n. 2.

Cui bona tantum iucunditatem affert. I. 403. §. 11. n. 4. I. 404. §. 12. n. 6.

Unde conscientia male iniquitudo oritur. I. 403. §. 11. n. 5.

Conscientia pax. I. 404. §. 12. n. 6.

Conscientia pura quae in communicabilibus. I. 347. §. 7. n. 3.

Conscientia bona medium ad evitandam sententiam malam in dis iudiciis. III. 252. §. 10. n. 2.

Mala conscientia mortis. VII. 58. n. 271. VII. 81. n. 421.

Conscientia dominationis vermis triplex. III. 377. §. 8. n. 10.

Conscientiae examen cui usui. III. 256. §. 10. n. 10.

Huius ante communionem necessitas. I. 347. §. 7. n. 3. vid. Examen.

Testimonium conscientiae acquiescendum. V. 227. n. 78.

Nonnulli concilium peccatorum tuorum magis times, quam corpus. I. 164. n. 31.

Conscientiam corrigere iubetur Episcopus a mortuo. III. 273. §. 4. n. 43.

Conscientia accusatio in iud. extremo. III. 253. §. 9. n. 17.

Gloria nostra haec est summum conscientiae nostra. (2. Cor. 1. v. 12.) I. 71. §. 13. n. 1.

Consensus.
Consensus taciti signa. III.
Consensus praesumptus. Ibid.

Conservatio.
Actus gubernationis Dei. II. 94. §. 1. n. 4.

Conversus.
Vide ne feceris, conversus animi tui sum. I. 224. §. 11. n. 9.

Constitutus.
Constituti pasci boni. VII. 66. n. 327.

Constitutio malis in cloas reputata. I. 49. §. 4. n. 7.

Constitutio optimi libri. III. 319. §. 7. n. 3.

Constitutio.
Constituti divini quatuor. I. 407. §. 2. n. 2.

Constituti humani necessitas. I. 408. §. 2. n. 3.

Definitio. I. 407. §. 1. n. 1.

Divisio. Ibid. n. 2.

Iucunditas. I. 410. §. 7. n. 3.

Utilitas. I. 408. §. 2. n. 10. Ibid. §. 3. n. 13. I. 410. §. 7. n. 2. I. 412. §. 10. n. 15.

Qualitas. I. 408. §. 3. n. 1. I. 409. §. 6. n. 1. I. 411. §. 10. n. 1.

Necessitas. I. 408. §. 3. n. 8. I. 410. §. 7. n. 2. Ibid. §. 6. n. 3. I. 411. §. 10. n. 8.

Securitas. I. 410. §. 7. n. 4.

Exempla. I. 409. §. 4. & 5.

Constituti mali damnum. I. 410. §. 6. n. 6.

Media. Ibid. §. 8.

Quid possimum observandum in consilio dand. Ibid. §. 9. n. 2.

Regum doctrina in ipsa consulatione observanda. I. 411. §. 9. n. 3.

Consilia varia in specie. I. 412. & seqq.

Consilia quatenus constantius adherendum. I. 412. §. 9. n. 4.

Consilia cur, a quibus, quando petenda. V. 237. §. 10. n. 2.

Ratio in consilio adhibenda. V. 236. n. 53.

Confilium proprium & voluntas patris duplex cordis lepra. VI. 398. §. 3. n. 23.

Quaestiones de consilio regentium. IV. 342. n. 14. & seqq.

Constitutio.
Fili mi sine consilio nihil facias. (Eccles. 32. v. 24.) V. 237. §. 12. n. 3.

Consolatio.
Quid? I. 450. §. 1. n. 1.

Divisio. Ibid. §. 1. n. 2.

Celestis. I. 451. §. 2. n. 1.

Humana. Ibid. n. 2.

Qualitas. I. 451. §. 3. n. 1. I. 453. §. 8. n. 1. I. 454. §. 11. n. 1.

Utilitas. I. 453. §. 1. n. 1.

Exempla. I. 453. §. 5. & 6. & 7.

Medici. I. 453. §. 9.

Aliter. I. 454. §. 10.

Ubi vera querenda. Ibid. n. 1.

Ad quem finem a Deo datur. Ibid. n. 2.

Quomodo temporis consolationum nos gerere debeamus. Ibid. n. 3.

Consolatio sensibilibus, ejusque subiectio quid? II. 194. n. 10.

Ob hanc tristitia nemo debet. Ibid.

Consolationis subiectio heroico petita. I. 157. n. 7.

Consolari infirmis & moribundis scias solus. VI. 423. §. 1. n. 12.

Consolationum officia. I. 308. §. 12. n. 1.

Conspiratio.
Circuliter punita. VII. 78. n. 418.

Constantia.
Constantis species fortitudinis. II. 352. §. 1. n. 2.

Constantia Heroica. I. 238. n. 3.

Constantia Martiana mascula. VII. 13. n. 16.

Est optimum & potentissimum pax gratis impetrandi medium. I. 152. n. 5.

Conversio.
Definitio. I. 454. §. 1. n. 1.

Divisio. I. 455. §. 1. n. 2.

Gradus. Ibid. n. 3.

Qualitas. Ibid. §. 2. n. 1. I. 456. §. 13. n. 2.

Utilitas. I. 455. §. 1. n. 2.

Damnorum. *ibid.* n. 7. & § 3. n. 12.

Incontinentia. *ibid.* n. 17.

Exempla. I. 456. §. 3.

Altera natura est. I. 456. §. 2. n. 6.

Correctio. *ibid.* §. 5. n. 7.

Poenae. I. 457. §. 10.

Similitudines. I. 458. §. 7.

Comparatur Dalila. I. 460. §. 11. n. 1.

Funiculo triplici. *ibid.* n. 2.

Colymbus. *ibid.* n. 3.

Motiva ad mortem tollendam. I. 458. §. 8.

Media. I. 459. §. 5.

Akua damonia quo homines in confusum solet in-

decre. I. 459. §. 10. n. 1.

M. dua pravae consuetudines tollendi. *ibid.* n. 2.

Indicia emendandae consuetudinis. I. 460. n. 3.

Consuetudines Lazari comparatur. *ibid.* §. 11. n. 4.

Consuetudinis via in achiis inauri. III. 363. §. 1. n. 11. & 12.

Confusio.

Confusum & Senatus R. levitas, Israele in theatro de-

tractis in ignominiam a Nerone detecta. III. 366.

§. 13. n. 26.

Pro hac regula. V. 37. §. 11. n. 7.

Confusio.

Confusio eff. (Jo. 19. 30.) I. 19. §. 12. n. 7. I.

301. §. 10. §. 12.

Cum confusioe hunc, tunc incipit. (Eccl. 18.)

I. 39. §. 11. n. 10.

Contemplatio.

Species orationis. IV. 378. §. 1. n. 4.

Curiosa Dei non est Eng. II. 68. §. 13. n. 15.

Contemplativa flatus Religiosorum. V. 673. §. 1. n. 3.

Contemptus.

Contemptus mater iudicium temerarium. III. 277. §.

9. n. 3.

Solatio circa contemptum. VI. 336. n. 66.

Patulatio in contemptu. V. 36. §. 2. n. 28. V. 47. §.

5. n. 27.

Contemptus heroicorum desiderium. I. 150. n. 6.

Contemni nemo debet. ob humilem statum, paupertatem, &c. I. 24. §. 6. n. 4.

Contrarius.

Silentium medium contra contrarios. II. 169. §. 8.

n. 2.

Continencia.

Continencia flatus duplex. I. 279. §. 9. n. 1.

Ejus commodum & excellentia pra matrimonio. *ibid.*

n. 2.

Eius incommodum. *ibid.* n. 3.

Ei studantium pugna contra dissoluit. *ibid.* n. 4.

Continencia utilitas, dignitas meritum. I. 280. §. 3.

n. 26. & seqq.

Contingens.

Nil Deo nolente potest contingere. V. 306. n. 16.

Contumacia.

Contumacia quod expellit. I. 39. §. 11. n. 10.

Contractus.

Contractus quatuor inominati. III. 296. §. 11. n. 2.

Corruptio.

Quid & quod ad illam requirantur. I. 461. §. 1. n. 1.

Divisio. *ibid.* n. 2.

Ejus siliquid modis tres. *ibid.* n. 3.

Qualitas. I. 461. §. 2. n. 1. I. 462. §. 3. n. 1. §. 4.

n. 1. I. 467. §. 8. n. 1.

Utilitas. I. 464. §. 2. n. 6. §. 3. n. 6. I. 463. §. 4.

n. 4. I. 468. §. 8. n. 4. II.

Necessitas. I. 462. §. 3. n. 5. I. 463. §. 4. n. 3.

Facilitas. I. 463. §. 3. n. 14.

Aguitas. I. 467. §. 8. n. 1.

Motiva. I. 466. §. 5.

Media. *ibid.* §. 6.

In quo proprie consistit. I. 467. §. 7. n. 1.

Unda oratur. *ibid.* n. 2.

Unde difficultas sciendae verae contritionis ortum ha-

beat. *ibid.* n. 3.

Contumacia.

Quid? III. 337. §. 10. n. 4.

Contumelias in Deum dateantiae. I. 240. n. 3.

Contumelias & detractionis differentia. II. 32. §. 11.

n. 4.

Convenculo.

De convenculo nocturno quid statueretur. I. 195.

§. 9. n. 4.

Convulsio.

Dequina pro convulsione. V. 246. n. 66.

Quid in illis, cum quibus agere quis solet, confusio-

debat. I. 24. §. 6. n. 1.

Convulsio aliter cum potentibus aliter cum me-

diocibus, aliter cum humilibus. I. 245. n. 3.

Talis sit erga omnia qualis erga te. I. 246. n. 8.

In convulsione ingratia alii concedendus, exitus si-

bi reservandus. I. 247. n. 12.

Convulsionis Dei cum simplicibus, causa. II. 190.

n. 113.

Convulsio in talis est. (Phil. 3. 10.) I. 284.

§. 11. n. 11.

Convulsio.

Convulsio animae omnia divina & mundi cuncta pos-

ponenda. I. 217. §. 4. n. 12.

Mos Dei in convulsione hominis. III. 239. §. 12.

n. 21.

Ad convulsionem animarum aptior est bonus orator

quem directus concionatur. I. 247. n. 20.

Ad convulsionem an homo debet cooperari. II. 301.

§. 8. n. 6.

Convulsio ex lectione S. S. proci. III. 315. §. 4.

n. 8.

Convulsio admittenda historiae. VII. 16. n. 42. VII.

26. n. 100.

Convulsus quidam ex inspectione formosorum membro-

rum corpora sui. III. 374. §. 4. n. 40.

Celi pueri converso ad Christianismum & constanti.

I. 217. §. 5. n. 24.

Convulsio subitanea hominis luxuriosi. III. 271. §. 4.

n. 26.

Convulsio Monialis mita. Bonaventurae. VII. 10. n.

171.

Convulsio puelle Damocli desponsata. VII. 26. n.

103.

Dei fumus osor ope B. V. convulsus. VII. 25. n. 95.

vid. Penitentia; it. Procrastinatio penitentiae.

Convulsio filii humani. (Ps. 89.) II. 38. §. 102.

n. 9.

Nun tardet convertere ad Dominum. (Luc. 56.) V. 209.

§. 10. n. 15.

Convulsio.

Contra convulsio arma potentissimi, patientis. I. 240.

n. 12.

Convulsio & iniuria infare cur adeo proxi iuvenet.

III. 66. Probi. 7.

Convulsio.

Convulsio christiflorum quomodo constituta esse debent.

II. 401. §. 11. n. 8.

Convulsio cur viri spirituales omni studio declinare de-

beant. II. 399. §. 10. n. 1.

Convulsio ex meris cervallibus avium. VII. 71. n. 360.

Convulsio sanctorum laicorum & infanum. *ibid.* n. 379.

Convulsio Aotiochi in honorem Daphnidis. I. 282.

§. 3. n. 3.

Convulsio Bichanalis, vide Nachanalis.

Convulsio Platonum. I. 21. §. 13. n. 4.

Cooperatio.

Cooperationis divinae ratio. II. 96. §. 2. n. 5.

Copia.

Omnis copia, quam Deus non est, egestas est. II. 189.

n. 111.

Cor.

Ejus gratia, natura. I. 208. n. 15.

Problema de cordis. *ibid.*

Cui Deus cor illuminatum taliter efformasset. I. 280.

§. 11. n. 4. II. 189. n. 108.

Ejus structura mystica.

Cordis angustia amplitudo & fedte Dei. I. 220. §. 7.

n. 17.

Cor ubi agendum. VII. 25. n. 73.

Duplex cor mentientia. IV. 94. §. 1. n. 2. IV. 96.

§. 3. n. 10.

Vir secundum cor Dei quis & gratia, quas Deus ta-

li confert? V. 239. §. 11. n. 1.

Cor Deus insinuat. (1. Reg. 16.) III. 274. §. 5. n.

17.

Primum cor & infernabile. (Jer. 27. 9.) III. 477.

§. 9. n. 3.

Etas

Est ipsum omnium tuum cor & anima una. (Acl. 4. 34.) I. 170. §. 3. n. 15.
Nempe id est cor tuum rectum & scus cor ipsum cum corde tuo. (4. Reg. 10. 15.) IV. 92. §. 10. n. 2.
Corde hinc periculum hinc super carbones est. (Job. 6. 8.) IV. 299. §. 10. n. 10.
Natus est qui recogit corda. (Jerem. 17. 12.) I. 45. §. 14. n. 9. IV. 11. §. 13. n. 44.
Juveni David vitrum secundum cor meum. II. 109. n. 3. V. 299. §. 11. n. 1.
Qui fecit flagitiosum cor meum. (Pl. 12.) II. 189. n. 107.
Omnis custodia servus cor tuum. (Prov. 3. 13.) I. 281. §. 10. n. 8.

Cor.

Pena culpa respondens in perditione, Cora, Bathan, & Abiron. (1. 16.) III.

Cornu.

Eorum materia. III. 10. n. 6.

Cornu in manibus ejus. (Hab. 3.) I. 300. §. 12. q. 3.

Cornu.

Imperatoria. V. 328. §. 4. o. 3.

Cornu ambrosiae. I. 401. §. 3. n. 23.

A cornu citius Sarin fill. I. 69. §. 7. o. 18.

Cornu in capite thesauri quid significat. VI. 25. §. 31. n. 6.

Spicu cornu Christi capiti eue arundine validissime impressa. I. 69. §. 8. n. 4.

Doctorem cornu dicitur. I. 286. §. 11. n. 16.

Cornu duplex basis pamparata. I. 217. §. 10. n. 4.

Cornu in B. V. honorem diligenter recitanda. I.

Cornu de S. S. vulgaribus quomodo recitanda. VI. 420. §. 6. n. 3.

Commendatur. VI. 421. §. 7. n. 9.

Cornu curia supra vitrum ejus. I. 217. §. 10. n. 4.

Benedixit cornu anni benignitatis sue, &c. II.

Qui coronati in misericordia & misericordibus. IV.

116. §. 4. n. 20.

Reposita mihi est corona iustitia. (2. Tim. 4. 8.) I. 38. §. 4.

Coronatio.

Consecutus verus in coronatione Caesarum. IV. 276. §. 13. n. 17.

Elector in Coronatione fufocatus. VII. 70. n. 439.

Quoniam de coronatione Christi. I. 298. §. 10.

Non coronabitur, nisi qui legitime certaverit. I. 125. §. 11. n. 20.

Corpus.

Corporis humani proportio. III. 77. n. 2.

A corpore Brutorum distincta. Ibid. n. 2.

Partes quatuordecim, & quot. Ibid. n. 3.

De corpore hominis Phil. Ethic. doctrina. V. 242. o. 7.

Corporis formositas argumentum ad conversionem. III. 173. §. 4. n. 40.

Corporis fabrica consideratio, medium ad dignam animae affectionem concipiendum. I. 123. §. 10. n. 2.

Corpus quomodo tractandum. II. 205. n. 51.

Corporis castigatio, vid. mortificatio.

Corpus vilipsum a Regiunt. Polo. I. 126. §. 13. n. 6.

Quaestiones de fusto corporis Christi. I. 303. n. 17.

Hic est corpus meum. I. 326. §. 3. n. 6.

Exhibens corpora vestra hostiam. (Rom. 12.) IV. 208. §. 13. n. 3.

Mulier corporis sui possessionem non habet, sed vir. IV. 87. §. 4. n. 4.

Correctio.

Correctionis ratio & actus. II. 137. §. 3. n. 31. II. 137. §. 14. n. 21.

Correctionis ratio ad iustitiae vindictivae praescriptum. III. 352. §. 11. n. 5. & 6.

Ad correctionem fratrem requiritur circumstantia. II. 151. §. 12. n. 50.

Correctio non omittenda. V. 245. o. 35. VI. 31. n. 243.

Corruptio.

Corruptionis ratio & actus. II. 116. §. 3. n. 51.

Corruptionis asperitas in quo consistat. III. 211. §. 3. n. 6.

Atque corripendi proximum. II. 137. §. 13. n. 22.

Quomodo cum corruptione aliorum manufactura con-

jungenda. IV. 30. §. 11. n. 4.

Corruptio Dei est effectus ejus misericordiae. II. 180. §. 8. n. 8.

Corruptio omnia hominum & detentes, ut exhiben-

mus. I. 307. §. 9. n. 20.

Corruptio.

Optimi pessima. II. 85. §. 9. n. 11.

Corvus ex arca Noe typus destructorum. II. 35. §. 16. n. 10.

Cuc post emissum corvum columba usus Noe. II. 235. §. 14. n. 12.

Considerate corvos, Deus pascit illos. II. 106. §. 7. n. 2.

Crapia.

Attendite vobis, ne forte corda vestra graventur vana-

la. (Luc. 21. 34.) II. 330. §. 10. n. 8.

Crat.

Crat, cras, mali corvi vox. V. 232. n. 73.

Cratic.

Est opus providentiae Dei. II. 95. §. 2. n. 3.

Crastor.

Crastoris sapientiam blasphemans Alphonfus. I.

In principio creavit Deus caelum & terram. (Gen. 1.)

III. 267. §. 13. o. 2.

Creatura.

De creaturis; Ethic. Phil. effat. V. 232. n. 24.

Quo fine Deus eas condidit. II. 107. §. 8. n. 2.

His attendit quasi memorialis. I. 139. n. 11.

Eorum consideratio locutionem ad amorem Dei. I. 229. §. 9. n. 2.

Creatura Deus saepe elat supra naturalem victorem. I.

Creatura tribuitur, quod solius Dei proprium species

est blasphemia. I. 224. §. 1. n. 5.

Crucibilia.

Motive ad eundem. II. 324. §. 11. n. 3.

Credidit in Deum. (Joan. 14. 1.) I. 66. §. 12. n. 4.

Credulitas.

Cue adeo creduli juvenes. III. 65. Probl. 8.

Elia modeste se defendens. IV. 69. §. 4. n. 10.

Crinis.

Rafis septem crines capitis ejus. III. 381. §. 12. n. 3.

Crucibilia.

Eis rei obiecti. VII. 68. n. 240.

Crucifixio.

Quaestiones de crucifixione Christi. I. 299. §. 12.

Quomodo vera dicatur Christum crucifixum hinc mona

& hinc tertia. II. 37. §. 10. n. 7.

Crucifixorum martyrum Exempla. III.

Crucifigere sibi mandum, & crucifigi modo gold. IV.

183. §. 3. n. 9.

Tolle, crucifige. I. 68. §. 9. o. 3.

Duxerunt eum ad crucifigendum. (Matt. 21. 31.) V. 29.

§. 12. n. 1.

Crudeliter.

Inaudita & execranda exempla. VII. 67. n. 328. 329.

369. & 374.

Puncta & crudeliter vindicta. VII. 76. n. 199. VII.

77. n. 414. VII. 79. n. 428.

Crua.

Unde dicta, eorumque natura. III. 20. n. 34.

Crua (Supplicium).

De cruce bajulationis quatuordecim. I. 298. §. 11.

Cur Christus in cruce mori debuit. I. 299. §. 12. q. 3.

Crua seu Crucis signum.

Ejus formatio in fronte & pectore baptizandi quid si-

gnificet. I. 297. §. 1. n. 6.

In pectore gestanda optima crux Christi. V. 79. §. 12. o. 11.

Crua.

Id est mortificatio. IV. 282. §. 3. n. 1.

Crua id est afflictio.

Definitio. I. 469. §. 1. n. 1.

Divisio. Ibid. n. 2.

Actus. Ibid. n. 3.

Qualitas. I. 469. §. 2. n. 1. Ibid. §. 3. n. 1. I. 471.

§. 4. n. 1. I. 472. §. 3. n. 1. I. 474. §. 6. n. 1. Ibid.

§. 7. n. 1. I. 479. §. 12. n. 1.

Necessitas. I. 469. §. 2. n. 4. I. 470. §. 3. n. 5. I. 471. §. 4. n. 3. I. 475. §. 7. n. 10. I. 476. §. 8. n. 1. I. 479. §. 12. n. 5.
Aequitas. I. 469. §. 2. n. 11. I. 471. §. 3. n. 26. I. 472. §. 4. n. 7. Ibid. §. 5. n. 8. I. 476. §. 8. n. 3. I. 479. §. 12. n. 6.
Utilitas. I. 469. §. 2. n. 17. I. 470. §. 3. n. 9. I. 471. §. 4. n. 10. I. 473. §. 5. n. 10. I. 474. §. 6. n. 6. I. 475. §. 7. n. 16. I. 476. §. 8. n. 3. I. 480. §. 12. n. 9.
Dignitas. I. 470. §. 3. n. 37. I. 471. §. 3. n. 30. I. 472. §. 4. n. 14. I. 473. §. 5. n. 16. I. 476. §. 7. n. 31. Ibid. §. 8. n. 4. I. 480. §. 12. n. 14.
Secunditas. I. 472. §. 2. n. 35. I. 473. §. 4. n. 16. I. 475. §. 5. n. 10. I. 476. §. 6. n. 9. I. 476. §. 7. n. 33. §. 8. n. 5.
Securitas. Ibid. §. 8. n. 6.
Exempla. I. 471. §. 5.
Motiva ad crucem patienter ferendam. I. 476. §. 8.
Media ad crucem levius ferendam. I. 476. §. 9. I. 478. §. 9. n. 3.
Comparatur Depositiō Academiae. I. 478. §. 11. n. 2.
Palma. Ibid. n. 3.
Scala Jacobi. Ibid. n. 5.
Fines, ubi quos a Den Tribulationes immittuntur. I. 477. §. 10. n. 1.
Quos arte crucis postanda, 7 solidiores fructus exinde reportandus. I. 478. §. 10. n. 2.
Quam meritis gloriari debeat, ubi crucem. Ibid. §. 11. n. 2.
Crucia quatuor dimensiones explicat. Ibid. n. 4.
Crucia via habet omnes conditiones ad optatum iter requirit. I. 479. §. 11. n. 6.
Graue servitium, ubi quos aliqui crucis jugum conatur excutere, ac resistit. Ibid. n. 7.
Crucem alleviat mortificatio. IV. 394. §. 10. o. 3.
Excitatio ad viam crucis post sanctos alacriter currendam. VI. 74. §. 11. o. 8.
Crucis oon quante magis fuit exquisita. II. 184. n. 84.
Cuius interdum quidem a corpore, nunquam vero ab anima deponenda. II. 185. n. 86.
Qui non hujus crucem suam, &c. (Loc. 14-16.) I. 335. §. 11. n. 1.
Abhi mihi glorieri, nisi in cruce. Ibid. n. 2. IV. 397. §. 12. n. 5.
Crysalis.
Tamquam mare simile Crysalis. I. 390. §. 13. n. 4.
Labatur in cubilibus suis. (P. 49.) I. 403. §. 11. n. 4.
Cum iras, intra in cubilibus suis. IV. 385. §. 4. n. 85.
Culpa.
Mali culpe causa non est Deus. V. 307. n. 19.
Quomodo iustum, ut culpa cum fine perpetrata sine fine puniatur. III. 184. §. 12. o. 9.
Cultus.
Stare cultum in gurgite rae. (Prov. 23.) I. 350. §. 9. n. 2.
Cultura.
A cultura liberorum non mos cessandum, si fructus nondum sequatur. II. 324. §. 9. o. 9.
Cultus.
Quomodo colendus Deus. II. 44. §. 11. n. 2.
Cultus sui cor Deus diem septimum destinaverit. VI. 31. §. 1. n. 12.
Cultus Numinis pulcherrima vita. II. 179. n. 32.
Motiva ad Cultum Dei. II. 63. §. 9.
In quo consistat cultus vere B. Virginia. I. 314. §. 19. n. 7. (vid. Maria B. Virgo).
Cultus sacerdotum. vid. Sacerdotum Cultus.
Cupiditas.
Per servitio Dei non est fugi. II. 314. §. 10. n. 4.
Cupidines.
Cor cum sagittis pingatur. IV. 323. §. 1. n. 6.
Cupiditas.
Eas vincendi efficax remedium obedientia. IV. 336. §. 10. n. 6.
Cupin dissolvi & esse cum Christo. (Phil. 1.2.3.) II. 168. §. 11. n. 6.
Radix omnium malorum est cupiditas. (1. Tim. 6.) I. 184. §. 12. n. 4.

Cura.
Cur castitiei causa. III. 12. Prob. 12.
Cura & sollicitudine terrena excludit mortis memoriam. IV. 345. §. 9. n. 31.
Cura non curacionem, exigit ab operetia Deus. (vid. Felicitudo).
Curandi infirmos Christi methodus. I. 125. §. 11. o. 12.
Cursus.
Derisus & Cruor. I. 77. §. 14. n. 24.
Filia Acedi. I. 36. §. 1. n. 7.
Vitanda. III. 327. §. 10. n. 15.
Videndi interdita. IV. 333. §. 2. n. 9.
In divina, & rebus fidei plane non conducti. II. 68. §. 13. n. 15. 16. II. 144. §. 10. n. 6.
Graviter castigati. VII. 44. n. 304.
Beneficentiarum, licet devotior, punite. III. 281. §. 13. n. 5.
Cursus.
Ezechielis aqua ambitulorum. I. 76. §. 14. o. 37.
Cursus Israel & auriga eius. I. 79. §. 14. n. 34.
Custodia.
Quis dabit tui meo custodiam. III. 346. §. 11. num. 12.
Pons custodiam tui meo. I. 390. §. 13. o. 5. III. 346. §. 11. n. 13.
Omni custodia serva cor tuum. (Prov. 4.23.) II. 373. §. 11. n. 5.
Peperunt me custodem in vinculis. III. 160. §. 15. n. 13.
Inventum me custodem, percussit me.
Cutis, Cuticula.
Problemata de lisdem. III. 43. n. 38.
Cyrenus.
Cae in morte censet paralyticus. IV. 281. §. 14. n. 67. & 74.

D

Demon.

Definitio. II. 7. §. 1. n. 1.
Eymoo. Ibid.
Divisio. Ibid. n. 2.
Gradus quibus animae a diabolo expugnantur. Ibid. n. 3.
Qualitas. II. 7. §. 3. n. 1. I. 9. §. 4. n. 1. II. 13. §. 5. n. 1. II. 19. §. 9. n. 11.
Fuga. II. 9. §. 3. n. 24.
Dammum. II. 14. §. 5. n. 19. II. 23. §. 9. n. 24.
Exempla. II. 9. §. 4. & seq.
Motiva ad demonem odio habendum. II. 15. §. 6.
Media ad demonem infidias cavendae. Ibid. §. 7.
Ejus actus. Ibid. §. 6. n. 1.
Est occultissimus. Ibid. n. 2.
Terribilissimus. II. 15. n. 3. III. 170. §. 4. n. 14.
Superbissimus. II. 15. n. 4.
Periculosissimus. Ibid. n. 5.
Invidiosissimus. Ibid. n. 6.
Demonem latrones Dei. I. 135. n. 8.
Demoni desponsat puellem converso. VII. 16. nom. 105.
Demoni se vivum tradens refurgit mortuus & ad frugem redit. III. 172. §. 4. n. 29.
Cor tantopere homines oderit. II. 16. §. 8. n. 1.
Modi quibus non impugnet vari. Ibid. n. 2.
Ad damnum vincendum quomodo faciat memoria inferni. III. 176. §. 8. n. 2.
Damnosos vincuntur per Eucharistiam. II. 284. §. 8. n. 10.
Per junium. I. 15. §. 8. n. 3. II. 17. §. 8. n. 3.
Remedium ad superandum omnia genus demoniorum. IV. 369. §. 13. n. 10.
Cur diabolus quamvis nullum suu habet in hominem nihilominus toties adversum nos prevaleat. II. 17. §. 8. n. 4.
Demon nequaquam nobiscum bellificat inducias. II. 18. §. 8. n. 6.
Ejus illusiones. Ibid. n. 7.
Quomodo spiritus bonus a damose discernendus. Ibid. n. 8.
Ejus

Ejus potestas restricta & dependens a permissione Dei. II. 18. n. 9. II. 22. §. 2. n. 17.
 Cur bonis potius quam malis insisteret. II. 18. §. 2. n. 10.
 Per solum peccatum homini nocere potest. II. 19. n. 11.
 Quiescentia contra ejus tentationes nos dignos reddimus. patrocinio Dei. Ibid. g. 12. (vid. *Diabolus*).
 Ego Barnabam non habeo, sed honorifico Petrum meum. IV. 37. n. 1.
Dallia.
 Historia de Dallia ad luxuriam applicata. III. 381. §. 12. n. 7.
Damasci.
 Damascenorum multitudo. III. 173. §. 4. n. 42.
 Societas. III. 164. §. 3. n. 10.
 Poma incipit statim ab eorum exitu. III. 173. §. 7. n. 15.
 Poma ad Ethnici adumbrata. III. 174. §. 5.
 Car lis tam grava poma irrogantur. III. 180. §. 10. n. 4.
 Car lis poma eterna conficitur. I. 56. §. 2. n. 8. III. 180. §. 10. n. 5.
 Damnatum locus, Leites dictus est? III. 177. §. 2. n. 12.
 Eorum invidia. Ibid. n. 11.
 Desperatio. Ibid. n. 12.
 Verna. Ibid. n. 10.
 Maledictiones & blasphemias. III. 169. §. 4. n. 7. & 8.
 Septem eorum Jotes. III. 174. §. 7. n. 1.
 Quinam inter Christianos potissimum damnetur. III. 169. §. 4. n. 6.
 Car tam multi damnetur. III. 180. §. 10. n. 9.
 Eorum sepeiorum ab omnibus charis, &c. III. 178. §. 8. n. 13.
 Cecitas animi. Ibid. n. 14.
 Bellum corpora ad animum. Ibid. n. 15.
 Poma damni, & tristitia. Ibid. n. 16.
 Iis pauci dies videntur ævum. III. 173. §. 4. n. 44.
Damasci.
 Ejus causa. III. 179. §. 2. n. 49. V. 148. §. 11. n. 2.
 Eam evitandi media. III. 254. §. 10.
 Dammandus ante mortem aëmo. III. 177. §. 9. n. 8.
 Humanis mavolt Machievellus, quam salvari, cor. III. 174. §. 6. n. 3.
Damnus.
 Patientia in damnis rerum temporalium. V. 46. §. 3. n. 25.
 Patientia in damnis illatis. I. 359. n. 39.
 Aliorum damna vel commoda nostra potemus. IV. 340.
Datus.
 An tactus superioris consensus sufficit ad aliquid dandum vel accipiendum. V. 121. §. 21. n. 8.
 Formula: *Dans dei tibi quicquid velis, castigato.* V. 301. §. 13. n. 7.
 Qui cum dat bus dat. I. 360. n. 95.
Dare & debere vobis. (Loc. 6. 38.) I. 154. n. 18. IV. 130. §. 3. n. 47.
 Non est mirum dare debere, sed quibus paratum, &c. I. 43. §. 14. n. 1.
 Quid dabitur vire, qui perstiterit Philistham. (I. Reg. 17. 26.) II. 351. §. 12. n. 15.
 Quid vultis mihi dare & ego vobis eum tradam. (Matt. 26. 15.) I. 181. §. 12. n. 1.
David.
 In electione Davidis, & nato, & statuta ministri, mysterium. III. 372. §. 5. n. 17.
 Historta Davidis in specula Odoile Sauli parente applicata. II. 53. §. 13. n. 23.
David servum meum. (Ps. 88. 22.) VI. 377. §. 9. n. 2.
David filium Jesse &c. (Act. 13. 32.) VI. 377. §. 12. n. 1.
Debera.
 Ejus canticum expensum. V. 224. §. 7. n. 15.
Debitus.
 Myrothreum in casu debilitatis. II. 362. §. 12. n. 19.
Debitum.
 Ob amorem Christi liberaliter semidum. VII. 28. n. 124.
 Lohor Bib. Tom. VII.

Peccatum solvere debitum quid? HL. 180. §. 2. n. 7.
Debitum nobis debetur. II. 351. §. 3. n. 2. II. 154. §. 3. n. 29.
Nemo quicquam debetur. Ibid. §. 14. n. 3.
Redde quod debes. (Matt. 26. 26.) II. 387. §. 14. n. 5.
Dealogus.
 Cur Decalogi preceptis primum: Memento. VI. 76. §. 12. n. 1.
Decenni.
 Quis? VI. 7. §. 1. n. 2.
Deceptio.
 Differentia inter deceptionem & mendacium. IV. 103. §. 30. n. 1.
Declinatio.
 Declinatio ad rem, ut uisetur. (Ob. 22.) I. 352. §. 9. n. 11.
Detallatus.
 Homo cor statim immobili fit, non item asper, &c. III. 33. n. 12. Probl. 3.
Detor.
 Concupiscit in decorem suum. (Pl. 44. 11.) IV. 248. §. 14. n. 37.
Detorum.
 Decreti divini ratio. II. 96. §. 1. n. 6.
Defectus.
 An defectus quotidiani ex fragilitate commisi multum argere non debeat. II. 273. n. 19.
 An defectus quotidiani manifestantiam divinam suspendant. II. 174. n. 41.
 Consilium judica de defectibus suis æquo animo ferendi. I. 435. n. 11.
 Defectus aliorum palantes per Sem & Japhet præsugati. II. 24. §. 12. n. 7.
 Defectus aliorum quando propale licent. II. 21. §. 11. n. 4.
 Defectus superiorum alijs non manifestare sicut obediunt. IV. 374. §. 3. n. 4.
Defensio.
 Defensio Dei adversus diabolum quia nos dignos reddimus. II. 19. §. 8. n. 12.
 Defensio sui permissit perfectionis studium. V. 77. §. 12. n. 6.
 An defensionem a Deo petere liceat. Ibid. n. 7.
 Defensio Christi littera ubi. VII. 21. n. 49.
Defuncti.
 De fidelibus defunctis quæstiones. I. 317. §. 22. Probl. defuncti Missa Fer. & oratione. IV. 173. §. 22. n. 20.
 Cor in Missa pro defunctis populo non benedicatur. I. 312. §. 18. n. 13.
 Misericordia erga defunctos. IV. 170. tot. titul.
 An suffragium pro uno defuncto obtatum prole & alijs defunctis. IV. 172. §. 12. n. 4.
 An subsidia que quile pro se defuncto procurare constituit, redire in vita procurat. VI. 270. §. 16.
 Consuetudo ne sit magnam pecuniam summam in more pro defunctis diuersas missas, an vero in fundatione perpetuas expendere. VI. 272. §. 27.
De defunctis effunditur. (Loc. 7. 32.) V. 370. §. 12. n. 2.
Defectio.
 Vitia. II. (vid. *Pauperes*.)
Delictum.
 Delictus nimis elicos potere species Luxuria. (vid. *Gula*.)
Demerito.
 Quid? V. 324. §. 3. n. 2.
Dens.
 Dentium meterie, & divisio. III. 284. n. 6.
 Problematia de dentibus. Ibid.
 Dentes inextrata magnitudine. III. 46. Probl. 3.
 Dentium offensa ex fustibus quibusdam, & unde. III. 63. Probl. 17.
 Car dentes siccum sapore offenduntur. III. 23. Problematia 6.
Dentes tui sicut grex. (Ps. 44.) VI. 28. §. 12. n. 6.
Deposito Academicæ.
 Quæstiones de ea. I. 315. §. 11. n. 1.
 Et computatur afflictio. V. 78. §. 12. n. 2.

Desertum.

Cur S. Joannes baptizaverit, & predicaverit in deserto. I. 239. §. 12. n. 12. I. 305. §. 9. n. 4.

Tunc Jesus ductus est in desertum a spiritu, &c. VI.

Quae est ista, quae ascendis per desertum. (Cant. 6.) IV. 280. §. 14. n. 41.

Desiderium.

Desideria non semper probat effectus. III.

Desideria carnalia scilicet species accedunt. I. 25. §. 1. n. 4.

Desiderio desideravi hoc pascha vobiscum edere. I. 347. §. 7. n. 2.

Desiderium habent diffusi & esse cum Christo. (Phil. 1. 23.) II. 268. §. 11. n. 6. Desidia, vide. Acedia.

Desolatio.

Herolice exoptet. I.

Intant in summis desolationibus perfecta animi equitatie servanda. V. 319. n. 89.

Desolatio desolata est omnis terra, &c. I. 44. §. 141. n. 9.

Desperatio.

Definitio. II. 89. §. 1. n. 1.

Despectus. Ibid. §. 1. n. 2.

Despectus. I. 24. §. 3. n. 1.

Despectus. Ibid. §. 2. n. 7. §. 3. n. 17.

Fuga. Ibid. §. 3. n. 1.

Turpido. II. 35. §. 9. n. 4.

Pumia. II. 45. §. 4. n. 10.

Correctio. II. 58. §. 4. n. 10.

Idiota ad eam faciendum. II. 33. §. 7.

Media. Ibid. §. 8. n. 10.

Desperatio exemplum singulari. I. 230. §. 4. n. 45.

Radices buxus viti. II. 35. §. 9. n. 2.

Involucris ad hoc visum. Ibid. §. 9. n. 2.

Causae propter quas aptissimi homines difficultat emendat. Ibid. n. 3.

Desperatio demeretur. III. 164. §. 1. n. 9. III. 177. §. 8. n. 12.

Mirum desperatiois consilium. VII. 68. n. 339.

Solatio circa desperationem ob peccato. VI. 140. §. 37.

Determinatio.

Determinatiois divisio ratio. II. 97. §. 1. n. 6.

Detraho.

Quid. II. 39. §. 1. n. 2. II. 30. §. 11. n. 1.

Divisio. II. 39. §. 1. n. 2.

Aetas. Ibid. n. 3.

Est aquammarum diaboli oia detrahunt. II. 40. §. 3. n. 5.

Differant inter continentiam & detractionem. II. 51. §. 11. n. 4.

Inter futurum & detractionem. Ibid. n. 5.

Interna quid? III. 167. §. 1. n. 2.

Quisita. II. 40. §. 3. n. 1. Ibid. §. 3. n. 1. II. 42. §. 4. n. 1. II. 45. §. 7. n. 1. II. 52. §. 13. n. 1. II. 55. §. 12. n. 1.

Damnum. II. 40. §. 3. n. 9. II. 42. §. 3. n. 17. II. 43. §. 4. n. 17. II. 46. §. 7. n. 21. II. 47. §. 8. n. 3. II. 50. §. 13. n. 9.

Fuga. II. 42. §. 3. n. 29. II. 43. §. 4. n. 3. II. 46. §. 7. n. 18. II. 53. §. 13. n. 5.

Turpido. II. 47. §. 8. n. 4.

Pericula. Ibid. §. 8. n. 5.

Gravitas. II. 48. §. 9. n. 1. II. 51. §. 11. n. 6.

Motive ad ejus figuram. II. 47. §. 8. n. 9.

Media. II. 48. §. 10.

Comparatur detractione, & detraho carnalibus. II. 75. §. 12. n. 1.

Serpentibus. Ibid. §. 12. n. 2.

Homicidio. Ibid. n. 3.

Lepus. Ibid. n. 4.

Sapientia. Ibid. n. 5.

Viperam. II. 52. §. 13. n. 11.

Corvo ex ea. Rom. II. 35. §. 14. n. 10.

Semper adjungitur habet invidiam. II. 54. §. 13. n. 22.

Radix hujus viti. II. 50. §. 10. n. 22. III. 213. §. 7. n. 6.

Detractionis mater judicium demeretur. III. 277. §. 9. n. 3.

Cur religiosi principia vitandum? II. 51. §. 75. n. 7.

Modus extrahendi tum in se tum in alia. Ibid. n. 8.

Modus faciendi detractionem. Ibid. n. 9.

Quomodo audiendo detractiones peccati possit. II. 51. §. 11. n. 21.

Solentia contra detractiones. VI. 137. n. 76.

A detractione parit lingua. II. 51. §. 12. n. 5.

Amenatio hominum detraho. (Prov. 24. 9.) Ibid. n. 4.

Detrahentem secreto proximo suo huius persequar. (Pl. 100.) Ibid. n. 3.

Inducuntur, qui detrahunt mihi, pudore, & operantur sicut depicte consensu. II. 47. §. 8. n. 3.

Devotio.

Quid? II. 189. n. 89.

Ejus requisitus & quomodo interior sua opera detur. Ibid. n. 88.

Ejus mater oculorum custodia. IV. 369. §. 9. n. 5.

Nequit tarda molimina. II. 186. n. 292.

Quomodo sit invariabilis. Ibid. n. 92.

Consilium de varia devotione procedenda. I. 441. n. 19.

Motivum devotionis, qui cito dat his dat. II. 186. n. 94.

Verissima in resignatione fita. V. 311. n. 30.

Erge Eucharistiam. I. 164. n. 30.

Deus.

Definitio. II. 56. §. 1. n. 2.

Attributa. Ibid. §. 1. n. 2. II. 66. §. 12. n. 6.

Trinitas personarum. II. 56. §. 5. n. 2. II. 59. §. 5. n. 3. II. 63. §. 8. n. 4.

Processiones. II. 56. §. 1. n. 4.

Operationes. II. 57. §. 1. n. 6.

Existencia. Ibid. §. 2. n. 5. II. 58. §. 3. n. 1. II. 61. §. 5. n. 12. II. 66. §. 12. n. 6.

Unitas. II. 57. §. 2. n. 4. II. 58. §. 3. n. 1. II. 59. §. 3. n. 4. II. 63. §. 8. n. 1. II. 65. §. 11. n. 2. & n. 4.

Perfictio. II. 57. §. 2. n. 7. II. 58. §. 3. n. 9. II. 61. §. 5. n. 13. II. 66. §. 12. n. 5.

Dignitas. II. 58. §. 5. n. 22. II. 66. §. 12. n. 5.

Cognitio. II. 61. §. 8. n. 10.

Quid & qualis sit Deus S. monidia responsum. I. 237. §. 13. n. 10.

Motiva ad Deum colendum. II. 63. §. 9.

Media ad cognoscendum Deum. II. 64. §. 10.

Media ad servandum Deum. Ibid. n. 3.

Memorie Dei assidua habenda. Ibid. §. 11. n. 2.

Quomodo recte de Deo sentiendum. Ibid. n. 3.

Quomodo inveniri Deus. II. 160. §. 15. n. 5.

Quomodo recte amendus. II. 65. §. 11. n. 4.

Querra. Ibid. §. 12. n. 7.

Deus meus & omnia. I. 135. n. 2.

De Deo Ethiopeum effata. V. 241. n. 5.

Deum te vocari iussit Dominicus primus. I. 64. §. 7. n. 4.

Deus.

Si Deus pro nobis quis contra nos. (Rom. 8.) II. 103. §. 2. n. 2.

Servat de Deo, etiam Deus, in Christo loquimur. I. 334. §. 7. n. 3.

Dextera.

Membra dextere finitibus fortiora, non item oculis. Ibid. III. 24. Probi. 7.

Cur Christus sedera dicitur ad dexteram patris. I. 306. §. 14. §. 7.

Dextera.

Die ut sedeat hi duo filii mei, unus ad dexteram, &c. I. 76. §. 12. n. 29.

Dextera eorum repleta est muneribus. VI. 21. §. 10. n. 11.

Diabolus.

Diabolorum aspectus & habitus horribilitas. III. 164. §. 3. n. 10.

Diabolorum secer. Ibid. n. 6.

Ejus proprium phobemere. I. 233. §. 7. n. 9.

Diabolorum acutissimum fons. III. 278. §. 9. n. 9.

Diaboli desiderium bestialitatis. I. 238. §. 11. n. 5.

Diaboli filia. III. 3. §. 13. n. 2.

Diaboli in forme Christi apparet. III. 168. §. 4. n. 5.

Diaboli nemini clari nocere potest quam Deus permittit. VI. 273. §. 9. n. 3.

Verba munitionis Diaboli ad homines capiendos. I. 43. §. 13. n. 5.
Cur in foramen locum in aere medium laxer calum & terram foratus est. II. 218. §. 11. n. 4.
Diabolum eincit obedientiam. IV. 340. §. 13. n. 4.
Sacrilegium per aera capis. III. 372. §. 4. n. 24. (vid. *Damon* ?).

Neque locum dare diaboli. VI. 195. §. 10. n. 3.
Ab curia & Diabolo meretricem. (Cant. 10. 6.) II. 31. §. 9. n. 9.

Dialogus.

Inter Christum & Catharinam Serealem. V. 321. & seqq.

Diaphragma.

Quid? III. 33. & 34. n. 13.

Mirum id est iudicium. III. 357. §. 11. n. 2.
Quemlibet diem putare ultimum, medium est beatam mortem. IV. 267. n. 356.

Haec est dies quam fecit Dominus. (Ps. 117. 24.) VI. 351. §. 7. n. 3.
Sufficit dies malitia sua. II. 108. §. 8. n. 7.
Fuerunt dies in te. (Luc. 19. 43.) IV. 271. §. 13. n. 2.
Per dies quadragesima apparetur. (Act. 13. 3.) III. 265. §. 13. n. 24.

Digitus.

Solatum circa studii difficultatem. VI. 139. n. 128.

Digitus.

Digitorum partes & compositio. III. 37. n. 28.

Problemata de digito. ibid.

Miste digitus fuit in auricula. VI. 133. §. 12. n. 13.

Qui appendit vultus digitus molem terra. II. 156. n. 16.

Instruat extremum digiti sui in aquam. (Eccl. 11. 35.) §. 14. n. 12.

Dignitas.

Pericula in dignitate constitutorum. I. 71. §. 13. n. 7.

Dignitatem largitur nobilitatem. V.

Dignitas in penam datur. VII. 25. n. 96.

Dignitatem quomodo vasa sancti & administrari debeant. I. 70. §. 13. n. 4.

In dignitatem collatione ne regnes propolipolia. II. 33. §. 1. n. 7.

Dii.

Ego dixi, Dii esset & filii exaltati omnes. I. 306. §. 3. n. 43.

Deus meos, quos mihi feci iustitias. I. 359. §. 13. n. 9.

Afflicti Deus alienus. (Gen. 31. 2.) II. 333. §. 9. n. 31.

Dilectio.

Ingenitula. I. 153. n. 16.

Heroica interpres. I. 151. n. 30.

Agrorum & infirmorum heretica. J. 151. n. 12. 73. 14.

Materia. II. 143. §. 5. n. 34.

Filiatula. II. 143. n. 35.

Fraternitas. II. 144. §. 5. n. 42.

Servilia. ibid. n. 46.

Dei perfectio qua? III. 294. §. 3. n. 38.

Coniugalit exempla. I. 153. n. 17. II. 143. §. 9. n. 3.

Dilectio solio. I. 153. n. 17.

Heroice fatenda. ibid. n. 17.

Heroice & fructuose sui prodigia. I. 352. n. 9.

Non diligit utilitatem suam, qui Deum non diligit. I. 135. n. 10.

Tantum ut, quantum diligit. II. 180. n. 58.

Dilige & dic quod vis. I. 135. n. 10. I. 146. n. 6.

Dilectionem mutuum tollit ista. III. 334. §. 8. n. 34.

Dilectionis fraterne utilitas. II. 218. §. 9. n. 3.

Non recte Deum diligere novit, qui non scit relinquere Deum propter Deum. I. 136. n. 12.

Quomodo Deus & cur super omnia diligendum. II. 188. n. 97.

Cui Christus Patrum Iar Interrogavit, an eum plus quam alii diligere. I. 359. §. 13. n. 5.

Qualis est dilectio tuus. (Cant. 5. 9.) IV. 182. §. 10. n. 6.

Diliges Dominum solum etiam tuae fidei. I. 242. §. 5. n. 12.

Si quis diligit me, servatum meum servabit. II. 175. n. 36.

Dilectus quemadmodum filius unicernum. (Ps. 28. 6.) IV.

Fortis est ut mori dilectio. (Cantic. 8.) I. 159. n. 41.

Ego sum Mater pulchra dilectionis. III. 151. n. 46.

Si me dilexistis, gaudeatis quia vado. (Eccl. 14. 26.) §. 11. n. 8.

Dilectus meus candidus & rubicundus. (Cant. 5. 9.) V. 27. §. 10. n. 5.

Pro eo ut me diligere, destrabant mihi. I. 190. §. 10. n. 4.

Dilectio inimici.

Definitio. II. 113. §. 2. n. 1.

Actus. ibid. n. 2.

Qualitas. ibid. §. 3. n. 1. §. 3. n. 1.

Necessitas. ibid. §. 3. n. 36. II. 113. §. 3. n. 9. II. 134. §. 7. n. 1.

Aequitas. II. 113. §. 3. n. 16. II. 113. §. 3. n. 14. II. 124. §. 7. n. 1.

Utilitas. II. 113. §. 3. n. 17. II. 124. §. 3. n. 13. II. 124. §. 7. n. 10.

Facilitas. II. 114. §. 3. n. 36.

Dignitas. II. 115. n. 30.

Præstantia. II. 117. §. 30. n. 3.

Exempla. II. 117. §. 4. & 5.

Pena, neglectum dilectionis. II. 121. §. 4. n. 41.

Medio. II. 122. §. 3. n. 19. II. 126. §. 9.

Motiva. II. 125. §. 8.

Etiā infensata & irrationabiles ad eam nos invitant. ibid. §. 8. n. 6. & 7.

Multo magis est meritoria, quam dilectio amici. II. 129. §. 12. n. 2.

Est vera similitudo. II. 128. n. 2.

Dilectio Iulmici baronica. I. 359. n. 11.

Eius præstantia. ibid.

Dilectio Proximi.

Definitio. II. 133. §. 1. n. 1.

Requisita qua nititur. ibid. n. 2. II. 150. §. 11. n. 6.

Actus. II. 133. §. 1. n. 3.

Natura. II. 133. §. 2. n. 1. II. 146. §. 8. n. 11.

Qualitas. II. 133. §. 3. n. 1. II. 139. §. 12. n. 1.

II. 153. §. 14. n. 1.

Necessitas. II. 133. §. 3. n. 31. II. 135. §. 3. n. 31.

II. 147. §. 8. n. 14. II. 148. §. 9. n. 3. ibid. §. 10. n. 7.

Utilitas. II. 133. §. 3. n. 31. II. 135. §. 3. n. 34. II. 147. §. 8. n. 20. II. 148. §. 10. n. 10. II. 159. §. 11. n. 9.

Dignitas. II. 133. §. 3. n. 37. II. 136. §. 3. n. 47. II. 147. §. 8. n. 19.

Jocunditas. II. 134. §. 3. n. 30. II. 135. §. 3. n. 36. II. 148. §. 10. n. 8.

Aequitas. II. 136. §. 3. n. 45.

Perfectio. II. 135. §. 12. n. 7. II. 133. §. 14. n. 3.

Securitas. II. 148. §. 10. n. 9.

Damna neglectum. II. 149. §. 11. n. 5.

Ordo. II. 134. §. 3. n. 28.

Exempla. II. 137. §. 5. 6. & 7.

Motiva. II. 148. §. 10. II. 155. §. 14. n. 14.

Media. II. 149. §. 11.

Modus. II. 149. §. 12. n. 3. & seqq.

Cui proximus amandus. ibid. n. 2.

Cui Christus magister de dilectione novum dixerit. II. 150. §. 11. n. 3.

Cui suum sibi que proprium. ibid. n. 4.

Quomodo amor Dei, & proximi unus dicatur. ibid. n. 5.

Potiora charitativa officia. II. 151. §. 12. n. 9. II. 159. §. 13. n. 1.

Est velle Christi. ibid. n. 4.

Quomodo firmanda. II. 152. n. 6.

Quoties meritoria. ibid. §. 14. n. 1.

Ad quam suam ordinanda. II. 155. §. 14. n. 7.

Cherubim in templo Salomonis dilectionis mutua figura. II. 157. §. 14. n. 16.

Dilectio proximi medium contra iudicium temerarium. III. 379. §. 10. n. 3.

Dilectio offensas proximi herosimulans. I. 351. n. 8.

De.

Qui diligit proximum legem implevit. II. 156. §. 14. n. 17.

P 2

Diligis proximum, & odio habebis inimicum. (Matt. 23. 43. 5. 17. 33. 5. 19. n. 4.)
Dilige Dominum tuum & proximum. (Exod. 21. 3.) IV. 370. §. 15. n. 7.
Qui non diligit fratrem quem videt, &c. (1 Jo. 4.) II. 149. §. 11. n. 2.
Majorum dilectionem nemini habet quam ut, &c. (Jo. 15. 4.) I. 131. n. 8. IV. 365. §. 15. n. 29. V. 287. n. 5. 11. n. 2.
Diligentia.
 Iamini, &c. I. 32. §. 6. n. 6.
 Ejus symbolum fornica. I. 39. §. 9. n. 9.
 Quantum nec addiderimus ad diligentiam, tantum Deus apponet ad adiutorium.
 Diligentiam humanam Deo providentia non excludit. II. 108. §. 8. n. 5. II. 109. §. 8. n. 9. II. 130. §. 9. 5. & seqq.
Dilectum.
 Cur non subito in uno momento universam terram inundaverit. I.
Dimittite & dimittitur vobis. IV. 130. §. 3. n. 27.
Differre.
 Differendi cupiditas heroica. I. 154. n. 19.
 Differendi cupiditas in latrocinio. I. 32. §. 6. n. 5.
Disciplina.
 Summa disciplina Christiane. I. 139. n. 13.
Studi disciplinam patris tui. (Prov. 2. 12.) I. 156. n. 27.
Uta vira custodiendi disciplinam. (Prov. 20. 17.) II. 234. §. 10. n. 1.
Discipulus.
 Discipulorum ex collegio quis, an reprobari possit, non habere loculos. I. 4. §. 8. n. 2.
Nec est discipulus supra Magistrum. (1 Luc. 6. 40.) II. 11.
In hoc cognoscere omnes quod discipuli mei, &c. II. 155. §. 14. n. 9.
Discordia.
 Quid? II. 160. §. 1. n. 1.
 Alia. II. 160. §. 2. n. 2.
 Qualitas. II. 160. §. 3. n. 1. II. 161. §. 3. n. 5. II. 162. §. 4. n. 1. II. 163. §. 6. n. 1. II. 165. §. 11. n. 3. II. 166. §. 10. n. 3. II. 165. §. 11. n. 3.
 Evacuatio. II. 160. §. 2. n. 7. II. 161. §. 3. n. 7. II. 162. §. 4. n. 16. II. 163. §. 6. n. 6. II. 164. §. 7. n. 2. II. 166. §. 10. n. 3. II. 165. §. 11. n. 3.
 Fuga. II. 160. §. 4. n. 9.
 Comparatur similit. II. 165. §. 10. n. 5.
 Exempla. II. 161. §. 4. & 5.
 Motiva ad ejus fugam. II. 163. §. 7.
 Media. II. 161. §. 8.
 Discordia quatuor permittenda. II. 164. §. 9. n. 1.
 Modus solvendi discordias vitandi. II. 164. §. 2.
 Exortus secundum modum. II. 164. §. 3.
 Quam grave bellum sit. II. 164. §. 10. n. 1.
 Quam exitiosa Republica. II. 164. §. 10. n. 3. II. 165. §. 11. n. 6.
Radix discordiae. V. 130. §. 9. n. 2.
Diffractio.
 Vera quæ? V. 137. §. 11. n. 2.
 Ejus necessitas. II. 164. §. 4.
Diffractor.
Quis putat esse fidelis diffractor. (1 Luc. 22. 14.) II. 139. §. 9. n. 3. V. 113. §. 13. n. 7.
Diffractio.
 Diffractio divina consequenda semper. V. 307. n. 19. V. 310. n. 46.
 Diffractio superiorum vel minimis approbare, est alius obediens. IV. 313. §. 1. n. 1.
 Diffractio vobis regum. II. 135. §. 9. n. 3.
 Manifestatio in diffractiois arte. III.
 Utrum etiam in inferno Diffractiores locum habent. III. 168. §. 4. n. 2.
 Diffractio in agone cum diabolo seductus dampnatur. III. 172. §. 4. n. 27.
Diffractio.
 Mentis (vid. *Eugenius*)
 Diffractio causam, & remedia. IV. 405. §. 11. n. 5. IV. 415. §. 12. n. 24.
Diffractio vid. Diffractio. n

Diffractio.
 Parum commoda, grata addit memoria peccati, & inferni. III. 172. §. 5. n. 1.
Divinitas.
 Quid? III.
 Quotuplex. II. 161. (vid. *Proditio*).
Divisio.
 Cur Jacob divideret populum in duas turmas & dona divideret Esau. II. 109. §. 8. n. 9.
Nec mihi nec tibi, sed divinitas. I. 158. §. 12. n. 20.
Divitia.
 Quid? II. 165. §. 1. n. 1. II. 168. §. 8. n. 9.
 Divitio. II. 165. §. 1. n. 1. II. 168. §. 8. n. 9.
 Qualitas. II. 166. §. 1. n. 1. II. 168. §. 9. n. 1. II. 169. §. 3. n. 1. II. 168. §. 8. n. 1.
 Fuga. II. 166. §. 2. n. 8. II. 168. §. 3. n. 9. II. 168. §. 8. n. 13.
 Denegatio. II. 166. §. 3. n. 14. II. 168. §. 3. n. 13. II. 169. §. 3. n. 7. II. 168. §. 8. n. 7.
 Fallacia. II. 168. §. 7. n. 1.
 Exempla. II. 167. §. 4.
 Comparatio spiritus. I. 182. §. 32. n. 1.
 Divitiarum magnarum exempla & casus. III. 44.
 Probi. 5.
 Motiva ad eas spernendas. II. 168. §. 6.
 Divitiarum modum iustum, Laban. III. 303. §. 20. n. 4.
 Quomodo illa utendum. II. 168. §. 7. n. 2.
 Vera quæ? II. 168. §. 8. n. 5.
 Diffinitio quæ. II. 168. §. 8. n. 5.
 Damnum ex divitiis injuncte coram. I. 185. §. 14. n. 14. & seqq.
 Divitiarum damnant dispersores pecunias. III. 319. §. 9. n. 2.
 Earum vanitas. I. 179. §. 10. n. 5.
 Divitiae divini in nos amoris Signum. VII. 61. n. 188.
 Medium contra amorem divitiarum. I. 179. §. 10.
 Solutio circa caritatem divitiarum. VI. 190. n. 56.
 Dives Ignorans in paradiso. 4. 170. §. 5. 15.
 Divitiarum contemptus vinculum caritatis & concordiae anchor. I. 169. n. 35. (vid. *Avaritia*).
 Omnes divitiae praefer Deum ignem sunt. II. 189. n. 111.
 Historia de divite granaria ampliatilis. (Luc. 12.) I. 46. §. 14. n. 12.
 Historia de divite Epulone. (Luc. 16.) expenditur. II. 47. §. 8. n. 2.
Divitia
Divitia effluunt, nolite cor apponere. (Pl. 6.) I. 180. §. 11. n. 2.
Quia dicit, quod dives sum &c. (Hypoc. 3. 17.) I. 179. §. 10. n. 4.
Divitiarum jactantia quod profuit. (Sap. 5. 4.) I. 180. §. 14. n. 8.
Qui volens divites fieri &c. (1 Tim. 6. 9.) I. 180. §. 11. n. 1.
Nemo quidem erat dives. I. 170. §. 3. n. 37.
An dives bonitatis dignus. (Rom. 3.) II. 85. §. 9. n. 15.
 II. 78. §. 8. n. 2.
Doctrina.
 Docilitas heroica rara. I. 154. n. 19.
 Doctrina. Doctrina.
 Doctrina Ecclesiae conditiones. VI. 445. §. 16. n. 28.
 Quaestiones de Doctrinis Acad. V. 245. §. 3. n. 7.
 Corona felicitatis Doctrinis preparata. I. 147. n. 4.
 Doctrina Ecclesiae alio bono exemplo promovere debet. II. 312. §. 12. n. 3. II. 313. §. 13. n. 1.
 Doctus cum diabolo disputans in egone de mysteriis dei seductus damnatur. III. 172. §. 4. n. 27.
 Ea doctrina pluribus pro liberorum institutione eligenda & inculcanda optima. II. 324. §. 9. n. 6.
 Doctrina pauperum armis. VII. 19. n. 59.
 Doctrina factis consonare debet. II. 316. §. 14.
Struphebas super doctrina ejus. I. 356. §. 4. n. 1.
Dolere amari gravi, deprecari cor. (Matth. 28. 19. 2.) II. 47. §. 12. n. 3.
Erat decerni sicut potestatem habens. I. 362. §. 8. n. 3.
Dolor.
 Dolor causa mortis. VII. 51. n. 248.
 Dolor inutilis abstinendum. V. 248. n. 85.

Dolores cur noctu graviore sentiantur? III. 45. Probiemata. 1.
Solentia circa dolorem. VI. 128. n. 114.
Probiemata da dolores. III. 45. Probi. 1.
Eamus & filium Maria videmus, Judaeorum delensum proverbum. IV. 129. §. 7. n. 5. Dolus vid. Mandatum.

Omnia demeritis ejus regni sunt duplicibus. II. 347. §. 23. n. 7.

Dominica.
Dies Christianorum Dominica. VI. 54. §. 1. n. 14.
Dominica dici praevalent dodecim. ibid. n. 15.
Causa ob quam sanctificanda. ibid. n. 16.

Pai in spiritu in Dominica dia. (Apoc. 1.) ibid. n. 14.

Dominus, Dominum.
Dominorum manus. III. 196. §. 11. n. 2.
Dominum dei primum vocari jussit Dominianus. I. 64. §. 7. n. 6.
Dominandi libido. I. 64. §. 3. n. 22. & seqq. I. 64. §. 7.
A natura ali infusa. I. 74. §. 14. n. 15.

Dominus dedit, Dominus abstulit. I. 195. n. 8.
Dominus non in igne, spiritus commotionis, &c. quid? III. 261. §. 15. n. 3.

Domus.
Domus Jacob i. e. Ecclesia. II. 247. §. 13. n. 8.
Vera non est hic domus, nisi Domus Dei, & porta caeli. IV. 34. §. 13. n. 12.

Donum.
Tristari animum, & minora aliis dona possidesmus. V. 310. n. 34.
Quid & quod fiat dona Spiritus Sancti. I. 308. §. 15. n. 12. & seqq.

Omnia datum optimam, & omnia donum perfectum &c. (Jac. 1. 17.) II. 385. §. 19. n. 1.

Dormitio.
Dormitio anima mea pro radio. (Pl. 118. v. 28.) I. 15. §. 1. n. 1.
Qui dormit in lectis ebriatus. I. 34. §. 8. n. 11.
Ego dormio, vos dicite mei pueri, &c. I. 43. §. 14. n. 2.
Cum autem dormiant homines venite intus. (I. Matt. 11. 25.) I. 41. §. 13. n. 1.
Veni ad discipulos mei & intus vos dormientes. (Matt. 26. 39.) IV. 346. §. 14. n. 28.
Et erat ipse in puppa dormiens. (Marc. 4. 38.) I. 403. §. 15. n. 1.

Dorsum.
Probiemata de dorso. III. 26. n. 17.

Dor.
Conjugum optima. IV. 9. §. 10. n. 70.

Draconem.
Parabola da Draconem perdit ad animum applicata. I. 429. §. 10. n. 8.

Draeo.
Draco, ex cujus ore tres spiritus immundi in modum canstrum extera, quia? III. 255. §. 10. n. 24.

Et ecce Draco magnus infus. (Apoc. 2. 3.) II. 53. §. 23. n. 4.

Dubia.
Afectus varia. II. 169. seqq.

Dux.
Questiones de Docibus. V. 330. §. 7. n. 1.

Eructio.
Definitio & ajus Tymon. II. 211. §. 2. n. 2.
Divitio. ibid. n. 2.
Affectus. ibid. n. 2.
Signa. ibid. n. 2.
Probiemata da. II. 96. Probi. 1.
Qualitas. II. 212. §. 3. n. 1. II. 217. §. 6. n. 1. II. 221. §. 14. n. 2.
Foga. II. 212. §. 2. n. 1. II. 217. §. 4. o. 1. II. 223. §. 12. n. 12. II. 221. §. 3. n. 5.
Dammum. II. 212. §. 3. n. 6. II. 214. §. 4. o. 2. II. 217. §. 6. n. 6. II. 218. §. 7. n. 3. II. 220. §. 30. n. 3. II. 221. §. 11. n. 1. II. 222. §. 12. n. 1.
Turpitudine. II. 217. §. 3. n. 4. II. 218. §. 7. n. 4.
Exempla. II. 217. §. 4. & seqq.

Motiva ad ejus fugam. II. 218. §. 7.
Media. II. 218. §. 8.
Excusatio ebriolorum a respectu humano explosa. ibid. §. 9. n. 2.
Ebrietas spiritualis quomodo procuranda. ibid. n. 3.
Ebrietas prout & fructus. II. 220. §. 10. n. 2.
Ebriolorum divitio. II. 219. n. 1.
Ebriolorum metamorphosis. II. 220. n. 4.
Ur in Joanes, gallos, uris. ibid. n. 5.
Officiunt Christo amaram calicem. ibid. §. 10. n. 4.
Est difficilior peccatum quam violatio. ibid. §. 10. n. 6. & 7.
Ebriores veniam non habent. II. 222. §. 28. n. 25.
Ebriores sunt parati. ibid. n. 24.
Ebriorum somnia. III. 53. Probi. 11.
Ebrius Zeno vivus sepelitur. III. 224. §. 13. n. 2. (vid. Baubanois).

Ebriabuntur ab ebrietate domus tua? (Pl. 25. 9.) I. 219. §. 21. n. 7.

E

Ebo.

Unda? III. 239. Probi. 2.
Ecclesia.
Lili comparata. III. 13. §. 10. n. 4.
Figurata in tunica Christi inconsutilli. I. 300. §. 22. n. 7.
Crux Martyrum aliorumque exemplo. II. 315. §. 19. n. 29.
Ecclesiam donum Constantini. I. 184. §. 23. n. 8.
Emblema. II. 328. §. 13. n. 15.
Varia in terro facta. I. 221. §. 12. n. 8.
Militibus cur Christus hominum peccatorum appellare voluerit. II. 158. §. 14. n. 23.
Mystico. VII. 19. o. 38.
Fuchritudo. II. 384. §. 12. o. 5.
Ecclesiam stabilit Encharistia. II. 385. §. 8. n. 1.
Ecclesiam frequentantia, & dum causam rogetur locose respondenda pona. I. 231. §. 4. n. 46.
Ecclesiologia.
De Ecclesiastica Salomonis Hieronymus traditio. VI. 304. §. 22. o. 21. Ecclesiastica. vid. Sacramenta.
Ecclesiis.
Medicus per Ecclipsim distans. VII. 77. n. 409.

Educatio.
Quid? II. 223. §. 1. n. 1.
Divitio. ibid. n. 2.
Qualitas. ibid. §. 2. n. 1. II. 224. §. 3. n. 2. II. 226. §. 4. n. 21. II. 229. §. 5. o. 1. II. 230. §. 6. o. 2. II. 235. §. 11. n. 1. II. 237. §. 12. n. 1.
Necessitas. II. 224. §. 2. n. 15. II. 231. §. 6. n. 7. II. 235. §. 11. o. 4. II. 237. §. 12. n. 6.
Utilitas. II. 224. §. 2. n. 22. II. 225. §. 3. n. 28. II. 232. §. 7. n. 1. II. 234. §. 9. n. 4. II. 236. §. 11. n. 10. II. 237. §. 12. n. 8.
Dignitas. II. 224. §. 3. n. 29.
Jucunditas. II. 224. §. 6. o. 26. ibid. §. 7. n. 4.
Aequitas. II. 226. §. 3. n. 30. II. 235. §. 7. n. 3.
Dammum neglecta. II. 237. §. 4. n. 22.
Educatio heretica & pia. I. 194. n. 24.
Exempla. II. 226. §. 4. & 5.
Similitudines. II. 230. §. 4.
Motiva. II. 231. §. 7.
Media. II. 232. §. 8.
In quo consistat. ibid. §. 9. n. 2. II. 234. §. 10. n. 2.
Modus. II. 233. §. 9. n. 2.
Mala educationis ratio. ibid. n. 3.
Hanc studio pariter docet. II. 235. §. 11. n. 2.
Uris. II. 236. §. 11. o. 7.
Olim filii in monstris educandi tradebantur. II. 237. n. 4.
Filiorum non bene educatorum pona. II. 236. §. 11. o. 7.
Quantum conferat ad felicitatem Resp. II. 237. §. 11. n. 11.
Educatio capiti lecta, ut capro saltem. VII. 72. n. 306.
Ephelis.
Ephelis est ab omnibus. &c. (Don. 4. 22.) VI. 182. §. 12. n. 8.

Quare nec non penimus ejicere illum? (Matth. 17-18.)

V. 20. §. 10. n. 9.

Electio, Elector.

Regula de Electione. V. 237. §. 11. n. 7.

Qualitas de Electione iure. V. 316. n. 5.

Qualitates de Electionibus Imper. Rom. V. 329. §. 6.

Electio divina.

Eligit Deus plerumque, quae mundus postponit. III.

185. §. 13. n. 8.

***

Multis suis vocatis, pauci electi. 3. 129. §. 23. n. 3.

Eleemosyna.

Quatenus grata Deo. III. 203. §. 13. n. 39.

Quibus, quomodo, & quo ordine dari eleemosyna de-

bet. III. 330. §. 10. n. 1. & 2. IV. 142. §. 20.

n. 4.

Singularis, heroica, extraordinaria. I. 154. num. 21.

VII. 22. n. 77.

Eleemosynam pretium. VII. 38. n. 167.

Eleemosynam inique congregat non placent Deo. J.

275. §. 5. n. 24. & 25.

Eleemosyna patrocinium praestat stantibus olim ad Tri-

bunat Crisili. III. 255. §. 10. n. 8. III. 260. §. 12.

n. 3.

In Eleemosynarum largitione non fit protupolipia. I.

22. §. 1. n. 6.

Eleemosyna pro defunctis largiri, actus misericordiae.

IV. 170. §. 1. n. 4.

Ex quibus bona eleemosyna danda. IV. 143. §. 10.

n. 7.

Arcula pro eleemosyna in adibus constituenda. IV.

140. §. 9. n. 2.

An accipere eleemosynam in subsidium alterius infir-

mius contra votum paupertatis sit. IV. 111. §.

11. n. 8.

An licitum sit proferre a parentibus vel amicis eleemo-

synam pro vestra aut breviori petere. Ibid. (vide

Miserentia §. 22. v. 2.)

Eleemosyna a morte liberat, & non patitur, &c. IV.

117. §. 2. n. 21. IV. 337. §. 7. n. 9.

Cum facis eleemosynam, noli sub canere. (Matth. 6.)

VI. 245. §. 13. n. 16.

Elementa.

D. f. n. 10. II. 238. §. 1. n. 4.

Divisio. Ibid. n. 4.

Elementorum ratio quae substantiam. Ibid. c. 1. §. 1.

n. 1.

De impulsu & motu elementorum. II. 247. c. 2. n.

104.

Qualitates. II. 248. c. 3. n. 223.

De igne. II. 238. c. 1. n. 1.

De Aere. II. 240. n. 31.

De Aqua. II. 243. n. 24.

De Terra. II. 245. n. 50.

De Gravitate & levitate. II. 248. n. 322.

De Calore. II. 249. n. 299.

De Frigore. II. 250. n. 143.

De Humiditate. II. 251. n. 257.

De Transmutatione minorum. II. 253. n. 168.

De Meteoris. II. 254. n. 175.

De Tonitru. II. 255. n. 184.

De Fulgure. Ibid. n. 187.

De Fulmine. Ibid. n. 189.

De Ventis. II. 257. n. 10.

De Tarramota. Ibid. n. 221.

De Irida. II. 258. n. 228.

De Nube. Ibid. n. 236.

De Pluvia. II. 259. n. 239.

De Nive. II. 260. n. 248.

De Glaci. Ibid. n. 254.

De Magnete. II. 261. n. 250.

De Metallis. II. 262. n. 268.

De Argento. II. 263. n. 277.

De Argento vivo. Ibid. n. 279.

De Gemmis. Ibid. n. 284.

De Sale. II. 264. n. 290.

Elephas.

Quomodo cicutur. VI. 421. §. 7. n. 2.

Ingeniosus. Alius magistri sui mortuum ulciscens. III.

203. §. 13. n. 26.

In gratiam Regis obediens monitori. III. 203. §. 13.

n. 16.

Elephantus castitas. I. 182. §. 11. n. 1.

Elephantum matuum adiutorium. I. 112. §. 12. n.

Elia.

Elia, & Molten cum Dominus vulnere gloriis suis re-

flex. I. 221. §. 12. n. 23.

Elisaeus.

Elisaeum illudentium posturum poma. II. 236. §. 21.

n. 7.

Historia Elia quatenus Elisaeus spiritum suum duplicem

infundere voluit. II. 24. §. 9. n. 6.

Elihu.

Elihu, id est Iudex. III.

Eloquium.

Status servus tuo eloquium tuum in timore tuo. II.

Emendat.

Centurios ab introitu Emendat. (Amos). II. 19. §.

9. n. 2.

Emendatio.

Emendatio sui praesupponit cognoscendum sui. III. 296.

§. 10. n. 2.

Empire.

Emptionis Regula. I.

Enarrare.

Quare tu enarras, &c. I.

Enarratio.

Enarratio aliter vi curantur, nisi feda confessione

plenaria.

Cur ab evergememorum curatione exorsus sit Dominus.

3. 230. §. 13. n. 10.

Ephra.

Acceptus Aodi quid figurat. I. 366. §. 9. n. 21.

Epiglotis.

Quid? ejusque officium. III. 22. n. 7.

Epiphania.

De festu Epiphaniae quaestiones. I. 291. §. 4.

Episcopus.

Episcopus quid? VI. 7. §. 1. n. 2.

Episcopi manus difficilis fuge. &c. I. 39. §. 3. n. 17.

Episcoporum aetna in primitiva Ecclesia miser. I. 79.

§. 12. n. 6.

***

Qui Episcopatum desiderat, brevis epus desiderat. Ibid.

n. 6.

Episcopium.

Buchanan. VII. 80. n. 419.

Epulum.

Qui diligit epulas, &c. (Prov. 23. 17.) II. 405. §. 13.

n. 4.

Equites.

Quaestiones de Equitibus. V. 332. n. 5.

Equus.

Histrionia doctus. I. 80. §. 15. n. 11.

Equus fuit honoratus. VII. 59. n. 278.

Aliu impetratus. VII. 65. n. 312.

Equi locorum, quae semel adiunt, memores, unde,

III. 57. Probi.

Equorum amor immodicus a Deo punitus. VII. 67.

n. 231.

Equus a Job descriptus effugit fures hominum. II. 364.

§. 13. n. 20.

Erasmus.

Cur solus homo ex animalibus locudat. III. 64. Pro-

blematas 2.

V. 210. §. 7. n. 2.

Errare.

Sicut suis sensus vester: ut praeratis a Deo, &c. (Ba-

rucl. 4. 28.) IV.

Erubescere.

Erubescendum aures rubicunda, unde? III. 39. Pro-

blematas 6.

Erudire.

Erudi illos & curas. (Eccl. 25.) VI.

Eruditio.

Delitit &c. I. 33. §. 6. n. 2.

Eruditionis vanitas. III. 374. §. 6. n. 2.

Escia.

In multis escis eris infirmus. (Eccl. 37. 33.) II. 401.

§. 11. n. 6.

Autem alia erant in ore ipsorum, &c. (Pl. 77. v. 31.)

II. 400. §. 11. n. 2.

Quomodo sciamus quod anima servum. 3. 25.

n. 1.

Qui

Qui devorant plebem meam sicut esiam panis. (Pl. 13.)

Il. 53. §. 13. n. 3.

Escher.

Anima casta figura. I. 280. §. 10. n. 3.

Escher.

Escheria potestis mittere. IV. 117. §. 2. n. 76.

IV. 117. §. 2. n. 76.

Com effuderis effuderis animam tuam. IV. 146. §. 13. n. 2.

Escher.

Cur diabolus Evam prius quam Adamum aggressus. II. 30. §. 9. n. 6.

Eva non est maledicendum aut irascendum quod lapsa est. III. 284. §. 14. n. 10.

Evangelium.

Quid? II. 264. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. §. 1. n. 2.

Actus. ibid. §. 1. n. 3.

Qualitas. ibid. §. 1. n. 4. I. 265. §. 3. n. 1.

Dammum. II. 264. §. 1. n. 5. II. 265. §. 3. n. 9.

Fuga. II. 264. §. 1. n. 6. II. 265. §. 3. n. 10.

Motiva ad eum fugam. II. 264. §. 3.

Media. ibid. §. 3.

Origo et radice ejus. I. 265. §. 10. n. 1.

Modus vitandi. ibid. n. 2.

Quomodo quis in distractionibus se gerere debeat. ibid. n. 3.

Comparata alius. II. 265. §. 11. n. 4.

Cur Saint ad Evangelium? I. 312. §. 18. q. 17.

Evangelium S. Joannis cur in fine missa legatur ordinari. ibid. q. 19.

Evangelium Daemonis a libri obsecro et profano. III. 320. §. 10. n. 9.

***

Uicunque praedicatum fuerit Evangelium hoc dicitur et quod habet scriptum in memoria ejus. IV. 148. §. 12. n. 14.

Evangelio vobis gaudium magnum etc. (Luc. 10. 1.) I. 312. §. 11. n. 6. Eucharistia. (v. Communio).

Definitio. II. 288. §. 2. n. 1.

Erymon. ibid.

Quinque capita de ea scienda. ibid. n. 3.

Tria principia continent. ibid. n. 4.

Finis ejus. II. 288. §. 11. n. 1.

Cur Christus instituerit. II. 288. §. 12. n. 1.

Substantia et qualitas. II. 288. §. 3. n. 1. II. 288. §. 7. n. 1.

Substantia et qualitas. II. 288. §. 10. n. 1. II. 288. §. 13. n. 1.

II. 288. §. 14. n. 1.

Necessitas. II. 288. §. 5. n. 1. II. 288. §. 3. n. 10.

II. 288. §. 4. n. 1. II. 288. §. 9. n. 18.

Fructus et utilitas. II. 288. §. 3. n. 4. II. 288. §. 3. n. 14.

II. 288. §. 4. n. 1. II. 288. §. 12. n. 7. II. 288. §. 13. n. 1.

II. 288. §. 14. n. 1.

Jucunditas. II. 288. §. 3. n. 8. II. 288. §. 3. n. 15.

II. 288. §. 4. n. 6. II. 288. §. 3. n. 54. II. 288. §. 7. n. 20.

Dignitas. II. 288. §. 3. n. 12. II. 288. §. 3. n. 30.

II. 288. §. 4. n. 9.

Preparatio. II. 288. §. 3. n. 14. II. 288. §. 13. n. 14.

Veritas. II. 288. §. 5. n. 45. II. 288. §. 5. n. 58.

II. 288. §. 7. n. 16.

Tempus sumendi. II. 288. §. 3. n. 57.

Modus sumendi. ibid. n. 62. II. 288. §. 4. n. 15.

II. 288. §. 11. n. 7.

Frequentia sumptionis. II. 288. §. 4. n. 11. II. 288. §. 11. n. 6. II. 288. §. 12. n. 31.

Ministrum. II. 288. §. 5. n. 61.

Exempla. II. 288. §. 5.

Dispositio ad eum commendandum. II. 288. §. 7. n. 33. II. 288. §. 12. n. 33.

Media ad ejus amorem et cultum. II. 288. §. 10. n. 1.

II. 288. §. 10. n. 9. II. 288. §. 12. n. 13.

Præsentum Christi in Eucharistia negans punctus. I. 288. §. 4. n. 41.

Eucharistia commemoratio invitatur nos ad amorem Dei. I. 288. §. 8. n. 11.

Eucharistia viatico contra mortem nos muniamus. IV. 251. n. 15.

De Eucharistia quaestiones. I. 310. §. 17. q. 4.

Cur Eucharistia super vino confectur, non super la-

te, aut fatus. II. 288. §. 7. n. 3.

An licet copiosius species Eucharistia fumere, ut

distique et majores eam proveniat gratia perirent in

stomacho. VI. 278. q. 31.

An Eucharistia per accidentem canet prius gratiam.

VI. 279. q. 33.

An scitum sit suprema Eucharistiam a Laicis, quam raro

accipit. VI. 279. q. 38.

Cur fab specie panis et vini instituta. II. 288. §. 11.

n. 3. II. 288. §. 12. n. 2.

Differentia inter comestorem cibi naturalis et Eucha-

ristici. II. 288. §. 11. n. 3.

Sumimus sumamus mille, quantum isti tantum illo

quomodo intelligendum. II. 288. §. 11. n. 4.

Testationes et dubia circa eam occurrentia soluta. II.

288. §. 11. n. 10.

Tria impedimenta frequentem sumptionem ejus inhi-

bitentia remota. II. 288. §. 12. n. 38.

Comparatur cum Manna. II. 288. §. 12. n. 4.

Arbori visum. ibid. n. 5.

Carboni ignito (sophisti) ibid. n. 6.

Convivio. ibid. n. 8.

Cirrhari. II. 288. §. 11. n. 9.

Testamentum arcan. ibid. n. 10.

Christus in ea existens comparatur Medico. ibid. n.

11.

Modus buboni data in Gallia. II. 288. §. 14. n. 12.

Escher.

Ur exultas, et depressus. I. 361. §. 8. n. 1.

Escher.

Eventum per somnia indicatorum exempla et ratio.

III. 32. Probi. 4.

Eventus absentium an sympathia patefere queant.

35. Probi. 5.

Ob nullum eventum futurum nos angere oportet. V. 313.

n. 70.

Escher.

Eunuchi a calvitie immunes cur? III. 19. Probi. 42.

Eupapula.

Quid? III. 361. §. 8. *Escher.*

Clamorem exultantis nos audit. (Job 39. 7.) II. 429.

§. 12. n. 4.

Escher.

Ignominiosa exultatio, etc. I. 66. §. 8. n. 6.

Qui se exultat humiliatus etc. (Luc. 18. 14.) I. 329.

§. 4. n. 36.

Sicut exultatur cali a terra, sic via mea, etc. I. 330.

§. 13. n. 8.

Ego se exultatus fueri a terra, etc. (Jo. 13. 19.) II. 69.

§. 12. n. 7. V. 27. §. 12. n. 6.

Escher.

Examinis pro episcopatu subeundi metus examinans.

VII. 27. n. 108.

Escher.

Examen conscientie.

Definitio. II. 288. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

Actus generalis examinis. ibid. n. 3.

Actus examinis particularis. II. 288. §. 1. n. 2.

Qualitas. II. 288. §. 2. n. 1. II. 288. §. 3. n. 1. II.

288. §. 8. n. 1. II. 288. §. 13. n. 1.

Necessitas. II. 288. §. 3. n. 7. II. 288. §. 8. n. 5.

II. 288. §. 13. n. 6. II. 288. §. 3. n. 2. II. 288. §.

9. n. 3.

Utilitas. II. 288. §. 2. n. 10. ibid. §. 3. n. 11. II.

288. §. 8. n. 5. ibid. §. 9. n. 4.

Aequitas. II. 288. §. 9. n. 5.

Jucunditas. ibid. §. 9. n. 6.

Exempla. II. 288. §. 5. n. 6. 7.

Motiva. II. 288. §. 9.

Media. ibid. §. 10.

Alimentum. ibid. n. 1.

Pinis et fructus ejus. II. 300. §. 11. n. 2.

Modus ejus instituendi. ibid. n. 3.

Comparatum quinq. lapidibus Davidis. ibid. §. 12.

n. 1.

Dammum neglecti. ibid. §. 12. n. 3.

Escher.

Esquidia.
Esandi nos *Deus solvitur* nos, *Spei*, *Gr.* (Pl. 44. 6.) Il. 37. 5. 10. n. 3.
Excandescens.
Excandens species. Il. 113. 5. 1. n. 4.
Excandens.
 In suis actionibus cum plerumque juvenes solent. III. 65. Probi. 10. de juventute.
Vermentem enclava non abluunt. (3. Reg. 15. 14. 4. Reg. 13. n. 3. & 2. Par. 30. 33.) I. 73. 5. 14. n. 12.
Excantatio.
 Formis excitandi stolidiorum. I. 42. 5. 13. n. 4.
Excantatio.
 Hujus virtus. VII. 30. n. 124.
Excantatio a brutis dogis. VII. 30. n. 148.
Excantatio.
 Excantatione fiesus delectus, fructus. II. 359. 5. 25. n. 3.
 * * *
Et superius se omnes carosus. *Gr.* (Luc. 14. 18.) I. 409. 5. 11. n. 7. II. 118. 5. 12. n. 5. VI. 349. 5. 11. n. 5.
Exercitationibus affectu poma. I. 330. 5. 4. n. 45.
Exercitationes.
Aspie, & sit secundum Exemplar Gr. (Exod. 35. 40. Num. 10.) II. 318. 5. 13. n. 2.
Exemplum.
D. Sedit. II. 308. 5. 2. n. 1.
Exemplum. Ibid. n. 2.
Exemplum. Ibid. n. 3.
Qualitas. II. 308. 5. 2. n. 1. Ibid. 5. 3. n. 7. II. 305. 5. 5. n. 1. II. 309. 5. 8. n. 1. II. 312. 5. 13. n. 1. II. 316. 5. 14. n. 1.
Necessitas. II. 302. 5. 7. n. 8. II. 309. 5. 3. n. 21. II. 309. 5. 8. n. 8. II. 315. 5. 13. n. 4.
Utilitas. II. 308. 5. 2. n. 10. II. 309. 5. 3. n. 13. II. 305. 5. 5. n. 13. II. 310. 5. 8. n. 11. 5. 9. n. 1. 3. n. 2. II. 314. 5. 13. n. 13. II. 316. 5. 14. n. 15.
Exemplum. II. 308. 5. 3. n. 32.
Medius. II. 310. 5. 9.
Medius. II. 311. 5. 10.
Finis. Ibid. 5. 11. n. 2.
Efficacia. II. 309. n. 41. II. 313. 5. 8. n. 5.
Exemplum ob oculos h. buda. V. 246. n. 60.
Exemplum malum. epilogus dimon. II. 308. 5. 2. n. 14. II. 309. 5. 5. n. 35. II. 310. 5. 8. n. 22.
Car. superiores principis bono exemplo praeconce debent. II. 311. 5. 11. n. 1. II. 312. 5. 12. n. 2.
Comparatur odori. II. 312. 5. 12. n. 1.
Etiam plium imitandi. II. 311. 5. 11. n. 7.
Quantum Ecclesia eroverit Meritum exemplum. II. 315. 5. 13. n. 19.
 * * *
Christus passus est, relinquens exemplum, at, Gr. IV. 107. 5. 12. n. 6.
Esquidia.
Esquidia Hosti praesentis Angeli. I. 69. 5. 4. n. 63.
Esquidia temporaria & luxuriose testamenti sibi fieri solent Colonellae. III. 172. 5. 4. n. 34.
Esquidia.
 In exercitiis spiritibus remissis se gerere species accidit. I. 25. 5. 1. n. 2.
Esquidia continuum medium ad petendum aedius. I. 38. 5. 21. n. 2.
 * * *
Esquidia sem, & defectu paucis per spiritus mens. (Pl.) I. 460. 5. 10. n. 3.
Esquidia corporalis ad medium nullis est, *Gr.* (I. Tim. 4. 8.) VI. 368. 5. 12. n. 4.
Esquidia.
 Suspendue. VII. 31. n. 252.
Esquidia quaeque per se per se Amata, *Gr.* (I. Reg. 14. 48.) III. 383. 5. 25. n. 19.
Esquidia.
 Exitus viarum esse quidem dicuntur. III. 163. 5. 13. n. 13.
 Vocati ad exitus viarum qui? IV. 279. 5. 14. n. 34.
Esquidia aquarum desiderium oculi mei. (Pl.) IV. 364. 5. 20. n. 7.

Esquidia.
 In baptismo nescit. I. 107. 5. 1. n. 9.
Esquidia.
 Nolite expavescere. IV. 273. 5. 13. n. 30.
Esquidia.
 Esquidia Dominus, ut missus esset. (II. 30. 18.) II. 259. 5. 14. n. 26.
Esquidia.
 Alios cito, alios agra: unde? III. 60. Probi. 15. Statio motis temporis nuda? Ibid. Probi. 10.
Esquidia.
 Exultabunt Secchi in gloria, *Gr.* (Pl. 49.) III. 368. 5. 14. n. 26.
Esquidia.
 Cur agnovit. III. 187. 5. 4. n. 30.

F

Faber.
 Fabus Ferrarius evocantes Philistinum & Ague Diehoff. III. 316. 5. 10. n. 13. * * *
Faber ferrarius non invenitur in anni terra Usat. (I. Reg. 13.) I. 368. 5. 9. n. 21.
Faber, fabula.
 Dominus quid me vis facere? (Act. 9.) IV. 320. 5. 14. n. 9.
Faber ferrarius me Dominus in solaria sua. (Plal...) IV. 348. 5. 13. n. 11.
Sua me nihil potest facere. (Jo. 15. 5.) VI. 369. 5. 12. n. 6.
Faber.
 Quatenus licet? II. 311. 5. 12. n. 14. & 19.
Faber.
 Modeste. IV. 180. 5. 9. n. 2.
 Pulchre non aspiendum. IV. 353. 5. 1. n. 4.
 Faciem dissimulando. III. 47. Probi. 4.
 Faciei Dei jucundus aspectus. III. 112. 5. 11. n. 5.
 Facies tua decora quid? II. 302. 5. 12. n. 3.
 Plalmus David, quando creavit faciem coram Achimelech. IV. 103. 5. 10. n. 6.
Faber.
 Viderunt faciem Stephani, tanquam faciem Angeli. (Act. 6. 15.) I. 284. 5. 13. n. 10.
Faber una, facies Chero. Gr. (Esch.) IV. 341. 5. 14. n. 4.
Præbuit ante faciem Domini. II. 312. 5. 13. n. 3.
Faber.
 Dilectio heroica facienda. I. 253. n. 15.
Faber.
 Fallaci poma & conversio. I. 174. 5. 5. n. 30.
 Cor filce digneque mors potius quam ens vel sagitta in manibus. IV. 278. 5. 13. n. 4.
 Fa'x volans in manu Christi apud Jo. quid? III. 286. 5. 3. n. 20.
Faber.
 Quid? II. 317. 5. 1. n. 1.
 Divisio. Ibid. n. 1.
 Qualitas. II. 318. 5. 5. n. 1. II. 319. 5. 9. n. 2.
 Necessitas. II. 317. 5. 2. n. 2. II. 318. 5. 3. n. 3. Ibid. 5. 5. n. 5. II. 316. 5. 9. n. 9.
 Utilitas. II. 317. 5. 3. n. 5. II. 318. 5. 3. n. 11. Ibid. 5. 5. n. 6. II. 319. 5. 9. n. 4.
 Exemplum. II. 318. 5. 9.
 Motiva ad famam conferendam. II. 319. 5. 6. n. 2.
 Media ad eundem. Ibid. 5. 7.
 Difficile est apud omnes bonam famam obtinere. Ibid. 5. 8. n. 1.
 Duo casus in quibus fama principis defendenda. Ibid. 5. 9. n. 2.
 Quomodo fama defendenda. Ibid. n. 3.
 Fama defenso Deo commissa. VII. 18. n. 55.
 Bonum nomen optimum monumentum. II. 319. 5. 9. n. 4.
 Est via ad immortalitatem. Ibid. n. 5.
 Alterum patrimonium. Ibid. n. 6.
 Virtus ad famam cupiditas. Ibid. n. 1. 2. & 3.
 Fama felix. III. 277. 5. 9. n. 7.
 Fama bonae quomodo Diabolus insidietur. Ibid. n. 4.
 Solent circa ecclesiam fama. VI. 136. n. 34.
 P. 2

Fames.

Optimum condimentum. I. 15. §. 6. n. 5.
Carne metris pulia. VII. 83. n. 456.
In inferno. III. 149. n. 5.
Dammatorum edembrata. III. 174. §. 6. n. 7.
Quæstiones de Fame. VI. 98. n. 113.
Fame cui Dene interdum aliquo effigi permittat. II. 109. §. 8. n. 10.

Familiaritas.

Cam Deo contemptum non parit. II. 189. n. 105.
Familiarum. *Familiaritas.*
Invidiam eur S. Paulus fecitum dicat. III. 219. §. 12. n. 8.
Quel vos fascinavit? (Gal.) III. 219. §. 12. n. 8.
IV. 366. §. 13. n. 2.

Fasciola.

Elus in confirmatione statur. I. 393. §. 1. n. 9.

Fascidium.

Cur parient cibi etiam maxima spidii, si sapius aut copiosius fumantur. III. 24. Prool. 30.

Fasces.

Insignis Domitiani. I. 64. §. 7. n. 4.

Fatuum.

Quid? negatur. II. 107. §. 8. n. 1.

Favor.

Conditum circa favorum superiorum non embiendum. I. 411. n. 38.

Solatia circa carentem homini favoris. VI. 137. n. 87.

Favus.

Favus diffillans labia tua. I. 367. §. 9. n. 16.

Febri.

Sacrus autem Simonis tenebatur magnis febribus. (Luc. 4.) V. 130.

Feciales.

Rom. & Græc. cur sagmina fecam portaverint. I. 405. §. 13. n. 4.

Fel.

Fella folliantur, ejus situe, figura, pertes, officia. III. 39. n. 27.

Problemata de felle. ibid.

Fellis in cruce Christo oblati memoria medium contra abrenem. II. 219. §. 8. n. 4.

Parum fel, nullum mel. I. 137. Ax. 13.

Derogant in assem meum fel. (Pl. 68.) I. 19. §. 13. n. 7.

Fel Draconum vinum erum. (Deut. 31. 33.) II. 219. §. 7. n. 10.

Fel venit ad ungendus oculos. (Tob. 6. 8.) IV. 299. §. 13. n. 10.

Felicitas.

Definitio. II. 310. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

Qualitas. ibid. §. 3. n. 1. II. 311. §. 5. n. 1. ibid. §. 7. n. 1.

Exempla. II. 311. §. 4.

Similitudines. ibid. §. 5.

Consistit in summi boni possessione. ibid. §. 6. n. 1.

V. 304. n. 1.

Omnis felicitas dependit ab amore Dei. I. 250. §. 10. n. 1.

Felicitas tempora quomodo habera querimus. VI.

Felicitate temporis obnoxia eterna miseris. I. 183. §. 13. n. 10.

Felis.

Hæ everantes. III. 56. de Antipathie Probi. r.

Femora quænam corporis pars, eorumque junctura. III. 49. n. 31.

Fenestra.

Mors ascendit per fenestras. (Jer. 9. 21.) III. 376. §. 9. n. 9. IV. 367. §. 14. n. 5.

Ferendum.

Pretiosum Casari oblato. VII. 77. n. 412.

Ferum.

Cur non concipiet flammam. II. 245. n. 30.

Fervus.

Quid? II. 321. §. 7. n. 1.

Quotuplex. ibid. n. 2.

Actus. ibid. n. 3.

Sententia S. Scripturae & SS. Patrum. ibid. §. 2. & p. ibid. §. 3. n. 1. II. 321. §. 6. n. 1. II. 324. §. 10. n. 1.

Dignitas. ibid. §. 9. n. 1.

Necessitas. II. 321. §. 1. n. 1.

Libani *Silvestris* Tom. VII.

Præstantia. II. 301. n. 37. de Fervore.
Utilitas. II. 311. §. 1. n. 4. II. 313. §. 6. n. 4.
Jucunditas. ibid. §. 7. n. 4.
Exempla. ibid. §. 5.
Catholicorum fervor. VII. 22. n. 73.
Motiva. II. 321. §. 7.
Similitudines. ibid. §. 6.
Media. II. 324. §. 8.
In quibus rebus potissimum fervor ostendendus. ibid. §. 9. n. 3.
Quomodo per religiosum & prudentem discretionem moderandus. ibid. n. 3.
Ad fervorem augendum fecit memorie præsentia Dei. II. 89. §. 6. n. 7.

Ferax, Fera.

Fere reperiri omne animalia domesticæ, non item vice veris, nede? III. 63. Probi. §. 4. de Anima testifica.

Feri homines leniter cicurandi. VII. 63. n. 197.

Feracum captores vite non privendi. VII. 77. n. 413.

Fidus.

Idem ac proximi peccatum. II. 268. §. 3. n. 5. & 30.

Quis videt *fidus* in oculo frontis sui? (Metz. 7. 3.) III. 278. §. 10. n. 2.

Festum.

Festorum origo. VI. 53. §. 1. n. 10.

Judæorum. VI. 53. §. 1. n. 13.

Christianorum. VI. 55. n. 17.

Qualitas. VI. 55. §. 2. n. 1. & 15. VI. 56. §. 3. n. 1.

VI. 60. §. 4.

Utilitas. VI. 56. §. 2. n. 11. VI. 59. n. 40. VI. 60. §. 4. n. 5.

Necessitas. VI. 59. n. 38. VI. 60. §. 4. n. 4. VI. 73. §. 13. n. 1.

Obsequio. VI. 64. n. 31.

Modus celebrandi. VI. 72. §. 11. n. 7. VI. 74. §. 10. n. 7.

Pæna violentum feste. VI. 65. n. 38.

Tria in festis habenda consideranda. VI. 56. §. 3. n. 1.

Festum observatio specialiter Ecclesiasticæ convenit.

VI. 73. §. 10. n. 6.

Cur Festum Sanctorum omnium præcipue iustitia & devotionis celebrandum. VI. 74. §. 11. n. 10.

Fiat.

Conceptus inde prædicabile. I. 119. n. 5.

Ficus.

Cur Christus tot arborum & plantarum genere sicut potissimum malidixerit. I. 195. §. 11. n. 8. III. 346. §. 13. n. 3.

Cur primi parentes fa foliis suis non ellis delicatioribus frondibus, contentior. VI. 298. §. 13. n. 4.

Ficus instructus apud Evangelistam negligentia humani symbolum. I. 29. §. 1. n. 27.

Fidelitas.

Conjugalis explorata. VII. 39. n. 172.

Cetelæ major, quam uxoris in maritum. VII. 78. n. 412.

Quomodo major fidelitas reperitur in pævie quam magnis rebus. II. 195. n. 15.

Inquire ubi aliquem fidelem virum &c. (Tob. 2. 4.) I. 110. §. 10. n. 8.

Fides.

Quid? II. 325. §. 1. n. 2.

Quotuplex. ibid. n. 3.

Ejus inditæ & actus. ibid. n. 3.

Effectus. ibid. n. 5.

Eyymon. ibid. §. 1. n. 2. II. 325. §. 11. n. 8.

Objecta. II. 325. §. 11. n. 3.

Qualitas & natura. II. 325. §. 2. n. 1. II. 326. §. 3. n. 1. II. 326. §. 7. n. 1. II. 329. §. 12. n. 1. II. 328. §. 14. n. 2.

Æquitas. II. 315. §. 2. n. 8. II. 327. §. 3. n. 18.

Præstantia. II. 316. §. 12. n. 4.

Necessitas. II. 326. §. 2. n. 11. II. 327. §. 3. n. 35.

II. 330. §. 5. n. 11. II. 327. §. 7. n. 12. II. 329. §. 11. n. 4. II. 328. §. 13. n. 13.

Utilitas. II. 326. §. 3. n. 15. II. 327. §. 3. n. 35.

II. 329. §. 5. n. 6. II. 327. §. 7. n. 18. II. 328. §. 13. n. 9. II. 328. §. 14. n. 11.

Dignitas. II. 316. §. 3. n. 11. II. 318. §. 3. n. 41.

II. 319. §. 5. n. 1. II. 325. §. 11. n. 1.

Profectio. II. 348. §. 14. n. 4.
 Constantia & fiducia. II. 326. §. 2. n. 29. II. 328.
 II. 3. n. 46. II. 335. §. 3. n. 29. II. 337. §. 7. n. 47.
 II. 348. §. 13. n. 15.
 Veritate. II. 326. §. 2. n. 30.
 Perseverantia motivum ad creditibilitatem. II. 338. §. 9. n. 1.
 Exempla. II. 329. §. 5. II. 335. §. 6.
 Similitudo & affectus Poenitentium. II. 334. §. 5. n. 46.
 II. 343. §. 13. n. 1.
 Defectus panis. II. 336. §. 9. n. 1. cum arbore. II. 338. §. 7. n. 1.
 Motiva ad eam amplectendum. II. 338. §. 8.
 Fidei miraculosa dilatatio maximum argumentum omnipotentiae Christi. II. 338. §. 9. n. 2.
 Media. II. 343. §. 10.
 Duo officia fidei imperatorum. II. 343. §. 11. n. 2.
 Principia in materia fidei observanda ad evitandum omne periculum. II. 343. §. 11. n. 6.
 Parum profecti si opera non coniungantur. Ibid. n. 8.
 Opus habet auxilio Spiritus Sancti & perseverantia ad ordinem, & immaculatam vivendum. IV. 145. §. 11. n. 6.
 Comparatur luci. II. 343. §. 11. n. 1.
 Horologio. II. 343. §. 12. n. 3.
 Testamento a Christo relicto. II. 344. n. 6.
 Status Magis ducenti ad Praeceptum. Ibid. n. 7.
 Magnifici. II. 344. §. 10. n. 8.
 Grano Sinapis. Ibid. n. 9.
 Turri Davidica. Ibid. n. 10.
 Oculis dextro. II. 344. §. 13. n. 12.
 Fidei mysteria in quantum investigare liceat. II. 343. §. 10. n. 6. II. 347. §. 10. n. 10.
 Fidei ardor. VII. 17. n. 44.
 Fidei Christi ad infirmum. VII. 13. n. 28.
 Huius amplexibus fervor. VII. 16. n. 30.
 Fidei in praedicationis non sit respectus personarum. I. 13. §. 3. n. 3.
 Firmiter credendum in Deum. II. 66. §. 12. n. 4.
 An ex defectu fidei peccata oriantur. II. 180. n. 54.
 Credere, & tamen peccare fuit ei. III. 128. §. 11. n. 6.
 Fidei Catholicum infirmum. VII. 35. n. 93.
 Fides Catholica ubi invenienda. VII. 39. n. 175.
 Ad fidem Catholicam reductus providentia Dei, filius. VII. 41. n. 68.
 Gentiles alios ad fidem docentes. VII. 39. n. 122.
 Defensio fidei, titulus Regis Angliae. I. 158. n. 35.
Habet fidem Dei. (Matth. 21.) II. 346. §. 13. n. 3.
Fiducia.
 In homines cum non ponenda. II. 108. §. 8. n. 6.
 In Deum heroica. I. 157. n. 22.
 Huic nostre iungenda cooperatio. II. 109. §. 8. n. 9.
 II. 110. §. 9. n. 5. (vide *Spas*).
 In Christum huius efficacia. II. 33. §. 8. n. 3.
 Est medium beatæ mortis. IV. 67. n. 161.
 Media ad filicium erga misericordiam divinam. II. 78. §. 7. n. 1.
 Tantum per nos operabitur Deus quantum fide nostra in eum fiducia extenditur. I. 148. n. 14.
 Heroica in pauperibus. I. 160. n. 46.
 Erga B. Virg. huiusque efficacia. II. 33. §. 8. n. 3.
 Erga Angelum custodem, huius efficacia. II. 34. n. 3.
 Nimis castigata. VII. 45. n. 199.
Habe fiduciam in Domino. (Prov. 3. 5.) VI. 156. §. 13. n. 5.
Figura.
 Omnia in figura conspiciantur illi. VI. 330. §. 13. n. 9.
Filius, Filia.
 Proba, quinquem verum & legitimus filius, quinquem spurius. I. 199. §. 11. n. 1.
 Filiorum bene educatorum ubi servavit erga parentes. II. 329. §. 5. n. 1.
 Distinctio inter filios Dei & Diaboli. I. 293. §. 11. n. 1.
 Filii a patre absente detestati. VII. 34. n. 127.
 Histrionis de Filio prodigo applicitio. (Luc. 15.) III. 180. §. 10. n. 7.
 Filium mirabilis casus. VII. 76. n. 404.
 Torques Egyptiorum pro ordinandis filiabus. I. 287. §. 13. n. 2.
 Filialis dilectionis exempla. II. 127. §. 5. n. 35.
 Officia filiorum erga parentes. V. 196. §. 11. n. 2. & 4.

Filiorum reverentia erga parentes. II. 230. §. 5. n. 7.
 Exempla horum. Ibid. n. 10.
 Reverentia filii primum. II. 232. §. 9. n. 4.
 Pater filiorum parentes non reverentium. II. 237. §. 4. n. 18.

***

Nic filius meus dilectus. (Luc. 9. 32.) VI. 439. §. 12. n. 3.
Et peperit filium suum primogenitum. (Luc. 2. 7.) I. 331. §. 11. n. 5.
Pater, filius tuus vivit. VI. 441. §. 13. n. 3.
Dicit ad eum Elias: de mihi filium tuum. (Luc. 23. 25.) §. 11. n. 6.
Filii, quos iterum paravit. (Luc. 1. 36.) §. 7. n. 5.
Filius David. (Matth. 1. 2.) III. 189. §. 10. n. 3.
Quia tu es Filius Dei. IV. 107. §. 10. n. 2.
Afferte Dominum, filii Dei, afferte Dominum filios virginum. I. 352. §. 9. n. 7.
Omnes qui dicunt verbum in filium hominis, remittuntur ei. (Luc. 12. 10.) II. 34. §. 9. n. 5.
Filius cuius facili proditoribus fuit filius lucis. (Luc. 16. 9.) V. 140. §. 12. n. 8.

***

Filius.
 De fine hominis Philosophi. Etiam opinio. V. 142. n. 5.
 In Christianis non laudantur exordia, sed fine. I. 169. n. 30.

***

In fine hominis deus operum illius. III. 125. §. 13. n. 16.

Flagella, Flagellatio.

Solatio circa flagella. V. 135. §. 4. n. 33.
 Per flagellationem mortificatio. I. 129. n. 4.
 Questiones de flagellatione Christi. I. 297. §. 7. n. 1.

***

Flagellatio.
 Problemata de ea. III. 49. §. 2. Probl. 6.
 Solatio circa flagella & dolorem. VI. 138. n. 114.
 Cur Christus vulneres ferre probaverit. I. 297. §. 16. n. 5. (vide *Lachryma*).
 Flagellum quando super eo, qui effusus erat. (Job 30. 25.) IV. 140. §. 9. n. 7.

***

Flos.
 Campi Christi. I. 332. §. 10. n. 6.
 Flores Symbolum glorie. I. 215. §. 9. n. 4.
 Fiorum amantissimae utiliter confiderata. VII. 9. n. 15.

***

Flores.
Cecidit flos. I. 366. §. 9. n. 15.
Flos de radice spinæ descendit. IV. 138. n. 15.

***

Flores.
Omnes flosculi tui, & gurgites tui super me transferentur. IV. 172. §. 11. n. 8.

***

Flores.
 Bellum cum flumine. II. 230. §. 6. n. 4.

***

Flores.
Omnia femina intrent in mare. (Eccl. 6. 17.) II. 366. §. 14. n. 2.

***

Flores.
 Huius exempla & ratio. III. 48. Probl. 9. & 10.

***

Flores.
 Funderis violati poma. VII. 70. n. 355.

***

Flores.
Pepigi fides cum oculis meis. (Job.) IV. 364. §. 12. n. 9.

***

Flores.
Habeo nos fuderat, & servos tibi. II. 348. §. 13. n. 12.

***

Flores.
 Femina virgibus similes. I. 275. §. 5. n. 7.

***

Flores.
 Etiam propter suspensionem feminarum familiaritatis vitanda. I. 276. §. 5. n. 25.

***

Flores.
 Capsum in bello pulchrum feminam prohibet Dans ducere in uxorem, nisi rafa castitatis, &c. (Orit. 61.) appliciter ad liberos Ethnicos. III. 324. §. 9. n. 3.

***

Flores.
 Feminarum aspectus damnum. IV. 332. §. 1. n. 5.

***

Flores.
Esperatum est finem. I. 367. §. 9. n. 13.

***

Flores.
 Fortem concurrentia problema. III. 28. Probl. 1.
 Fortior diabolus & damnatorum. III. 169. §. 4. n. 5.

***

Flores.
 Signetur. (Cont. 4.) quid.
 Fontibus private obsecro Holofornes quid praesigetur. III. 325. §. 10. n. 18.

***

Flores.
Apud te est fons vitae. (Pl. 34. 10.) I. 288. §. 11. n. 3.

***

Me dereliquerunt fontes aqua viva etc. (Jer. 2. 13.)

In illa die fons patrum domini David etc. (Zach. 13. n. 1.) I. 309. §. 9. n. 2.

Rupi sunt omni fontes abyssi & contraria, etc. II. 82. §. 9. n. 4.

Ferax.

Lacere prodi foras. I. 375. §. 3. n. 20.

Feni foras. I. 389. §. 13. n. 3.

Feruid.

Quid? II. 349. §. 3. n. 1.

Tria ad illam requisita. Ibid.

Qualitas. II. 350. §. 2. n. 1. Ibid. §. 3. n. 1. II. 351. §. 5. n. 1. Ibid. §. 6. n. 1. II. 352. §. 8. n. 1.

Utilitas. II. 350. §. 2. n. 4. II. 352. §. 8. n. 15.

Dammum. II. 350. §. 3. n. 3. Ibid. §. 3. n. 8. II. 351. §. 6. n. 3. II. 352. §. 8. n. 17.

Defectus & contemptus. II. 350. §. 4. n. 8.

Exempla. Ibid. §. 4. n. 1. & 3. & 5. 5.

Non debet magni fieri. II. 351. §. 7. n. 1.

Similitudines. Ibid.

El praefrenda salum pulchritudo. Ibid. §. 7. n. 2.

A hominum facierum aspectu abstinendum. II. 352. n. 3.

Solatia circa carentiam formositatis. VI. 128. n. 10.

(*vid. Pulchritudo*).

Formicus.

Formicarius p'aga. I. 333. §. 9. n. 20.

Vide ad Formicam piger. (Prov. 6.) I. 37. 5. 9. n. 9.

I. 47. §. 13. n. 7.

Fornicatio.

Species luxuriae. III. 361. §. 3. n. 1.

Fortitudo.

Definitio. II. 353. §. 1. n. 2.

Divisio. Ibid. n. 2.

Actus. Ibid. n. 3.

Qualitas. Ibid. §. 2. n. 1. II. 354. §. 3. n. 1. Ibid.

§. 4. n. 1. II. 355. §. 8. n. 1.

Utilitas. II. 353. §. 2. n. 6. II. 354. §. 3. n. 16. II.

355. §. 4. n. 3. II. 356. §. 8. n. 6. II. 357. §. 13. n. 10.

Necessitas. II. 354. §. 3. n. 15. Ibid. §. 4. n. 2.

Dignitas. II. 354. §. 3. n. 18. II. 355. §. 4. n. 6.

III. 363. §. 13. n. 16.

Precium. I. 24. §. 9. n. 3. II. 361. §. 12. n. 11.

Motiva. II. 358. §. 9.

Meda. II. 354. §. 2. n. 20. II. 355. §. 10. II. 359.

§. 12. n. 1. II. 368. §. 11. n. 15.

Exempla. II. 355. §. 5. 6. & 7.

Similitudines. II. 358. §. 8.

Ejus natura & officia principie don. II. 359. §. 11. n. 1.

Ibid. §. 12. n. 1. II. 363. §. 13. n. 1.

Gradus per quos ad fortitudinem perfectionem accedit.

II. 359. §. 11. n. 2.

Computus palmis. Ibid. §. 12. n. 1.

Effigies hominis fortis. II. 362. §. 13. n. 20.

Decet principie Regis. II. 363. n. 21.

Fortitudo filii. VII. 75. n. 396.

Harnica & iuvila. I. 276. n. 23.

Sampsonis fortissimum fecit jejuniu. I. 20. §. 12. n. 14.

Foris.

Cum foris armatus egressus arrium etc. I. 392. §. 13. n. 14.

Fortis.

Nihil aspiam in mundo fortitudo. I. 107. §. 2. n. 3.

Fortuan.

Ejus inconstancia. IV. 308. §. 4. n. 7. VII. 48. n. 216.

Mutatio. VII. 58. n. 269.

Fortuna fatum est non era. I. 107. §. 2. n. 1.

Patientia in damna fortunae. V. 361. §. 2. n. 6. Ibid.

§. 3. n. 13.

Solatia circa carentiam fortunae. VI. 125. n. 8.

Contra tentationem de fortunae malorum. VI. 128. §. 24. n. 120.

Foss.

Abcondere in fossa humo etc. (Ic. 2. 20.) VI. 423. §. 7. n. 11.

Franciscus.

Francisci S. Ordo miraculose defensus. VII. 21. n. 69.

Quatuor mira in conceptione S. Francisci Amis. I. 98. §. 14. n. 51.

Frater.

Fratribus cur insiderit Hier. Natalis. III. 303. §. 11. n. 8.

Fraternam dilectionis exempla. II. 144. §. 5. n. 42.

O quem bennum & precundum est habitare fratres in a-

nam. (Pl. 131. 1.) V. 288. §. 21. n. 6.

Adhuc fratrem vestrum minimum. (Gen. 19.) I. 361. §. 7. n. 6.

Frax.

Admiranda duricia. VII. 61. n. 285.

In Authorem recidit. VII. 52. n. 349.

Fit quatenus in pie exentabilla. IV. 105. §. 10. n. 8.

(*vid. Nescientia*).

Ob populi frequentiam a Damone in falso ampliorum

locum preteritis perentiam abscipi id obtinere. I. 893. §. 21. n. 1. & 2.

Frigus.

Problema de frigore. II. 341. n. 33. II. 350. §. 3. n. 241.

Mirabiliter pulvis. VII. 58. n. 270.

Cur qui frigore premuntur, gravem doloris sensum ex-

periantur. II. 339. n. 18.

Propos frigus frigis arare noluit. (Prov. 104.) I. 125. §. 1. n. 4.

Fringilla.

Voce articulata se ad cunum animans. VII. 64. n. 310.

Fructus.

Problemata quaedam de fructibus. III. 69. Probl. 13.

Fructum multum ferentes quercus & ilice, diuturnior-

em fora hyemem significant. III. 265. §. 13. n. 23.

Fructus ex omnibus capiendus. V. 247. n. 77.

A fructibus novum cognoscitur ans. (Matth. 7. 16.)

III. 14. §. 20. n. 6.

Frumentum.

Frumenta & vino stabiliu illud. II. 282. §. 8. n. 1.

Qui abscondit frumenta, maledictus in populo. I.

360. §. 3. n. 15.

Fuga.

Caete ut non fiat fuga vestra in hyeme etc. III. 395. n. 18.

Ecce elongavi fugientem & mansi etc. VI. 396. §. 10. n. 8.

Fugiamus & terga vertemus, donec persequentes etc.

(Job. 2.) II. 12. §. 9. n. 8.

Fulgur.

Fulgurabant iusti sicut Sol. (Dan. 12.) I. 205. §. 3. n. 19.

Fulgur.

Problema de fulgure. II. 255. §. 3. n. 187.

Quomodo fulgurabat, de die iudicii cogitabat Caela.

III. 260. §. 12. n. 3.

Sicut fulgur exit ab oriente etc. (Matth. 24. 27.) III.

259. §. 12. n. 1.

De throno procedebant fulgura, etc. I. 257. §. 9. n. 2.

Erat aspectus suus sicut fulgur. IV. 273. §. 13. n. 10.

Nemquam mittet fulgura, & sicut, etc. (Job. 14.)

IV. 323. §. 12. n. 6.

Videham Sathanam sicut fulgur de caelo cadentem. I.

76. §. 14. n. 21. II. 20. §. 9. n. 7.

Fulmen.

Problema de fulmine. II. 255. §. 4. n. 189.

Fumus.

Sicut fumus oculis invisus. (Prov. 10. 26.) I. 335. §. 8. n. 19.

Fundie.

Votum, nihil pro spiritualibus functionibus acceptu-

rum. I. 275. §. 6. n. 3.

Funiculus.

Funiculus triplex difficile rumpitur. (Ecc. 4. 12.) I.

388. §. 12. n. 3. I. 460. §. 11. n. 2. VI. 440. §. 12. n. 7.

Funis.

Fune strangulatores Martyrum exempla. IV. 68. §. 5. n. 1.

Funus.

In funere Catechizandi ruditus insolitus. VII. 40. n. 179.

Iuxta funebria supplicio affectu persolvunt angeli. VII.

22. n. 76.

Fur.
Mirum furti ingenium. VII. 49. n. 129.
A mortuo fugiens. VII. 75. n. 391.
An ab auferibus proditus. VII. 65. n. 315.
Affu oculi cluitus. VII. 64. n. 307.
Liberator & iterum fufcepfor. VII. 77. n. 407.
Furati fignum calorum quid. I. 205. §. 3. n. 19.
Furtiv.
Furtivum indicia. III. 321. §. 7. n. 18.
Furor.
Iracundia fpecies. III. 323. n. 4.

G

Gebrenis.
Hiftorie de Gebrenis cum Iofue pacifcentibus confide-
rata. II. 10. §. 9. n. 19.
Gelaad.
Gelaad elvitate operantium fupplantata. (Of. 6. 8.)
I. 389. §. 13. n. 1.
Galea.
Galeam felutia affumit. (Eph. 6. 17.) II. 345. §. 12. n. 11.
Galilea.
Cor in Galileam oblatus difcipuli poft refurrectionem.
I. 205. §. 12. n. 12.
Cor Chrifto Galileum prius quam alia praeceperat.
IV. 143. §. 10. n. 4.
Gallia.
Præcedam vos in Galliam. (Matth. 3. 2.) II. 321. §. 12. n. 3. (Avis).
Gallus.
Gelli Leonibus formidini. VII. 81. n. 278.
Gallia Indica cor rubro colore confecto Saccus & collo pendans infertur. III. 55. Probl. 7.
De Anaphebia.
Gelli cor Rato motis tempora expegeant? III. 60. Probl. 10. de Somno. (Pepul).
Galli.
Gallia Regis ftultus. I. 159. n. 35.
Gallia Regis iactantia. VII. 77. n. 411.
Infigna Gallia olim bufones, hodie Lilia. I. 120. §. 16. n. 2.
Gervillus.
Vigilam reprehendum. III. 323. §. 2. n. 6. III. 350. §. 13. n. 8.
In templo maxima arrogavit. VII. 307. §. 12. n. 7.
Gervillus in templo Philippus quartus a confpectu fuo ejicit. III. 366. §. 14. n. 5.
Gaudium.
Quid? II. 364. §. 1. n. 1.
Divino. ibid. n. 3.
Qualitas. ibid. §. 2. n. 1. ibid. §. 3. n. 2. II. 366. §. 7. n. 1. II. 367. §. 12. n. 1.
Utilitas. II. 364. §. 2. n. 10. II. 367. §. 3. n. 16. II. 366. §. 7. n. 6.
Nacitas. II. 365. §. 3. n. 17.
Verum in quo confidit. VI.
Quomodo obtineatur. VI.
Ex fola confcientia bonitate eff. I. 402. §. 17. n. 4.
Malum. II. 365. §. 3. n. 18. II. 366. §. 7. n. 8. II. 368. §. 11. n. 6.
Exempla. II. 365. §. 5. & 6.
Similitudines. II. 366. §. 7.
Motiva. ibid. §. 8.
Media. II. 367. §. 9.
Affectiva. ibid. §. 10.
Fundamentum. ibid. §. 10. n. 1.
Temporale & mundanum vix comitatur; infafta & aternum. ibid. §. 10. n. 2.
Ad vnum gaudium requiritur. ibid. n. 3.
Differentia fpiritualis & carnalis fua fanctibilia gaudii. ibid.
G-nervoso animo, fpectata tarrenia ad gaudenda delicias fpirituales non refolvitur debet. ibid. n. 4.
Itefforum perpetuum. II. 159. n. 9.
Refforum. I. 205. §. 1. n. 6.
Eff triplex. I. 205. §. 3. n. 17.
Cor Beffitude & Chrifti gaudium plenum dicatur. I. 217. §. 10. n. 5.

Præcipue Sanctorum. I. 317. §. 11. n. 1.
Spirituale nagalium demonum ill. I. 138. n. 10.
Gaudete in Domino femper. (Phil. 4. 4.) I. 138. n. 10.
Intra in gaudium Domini tui. I. 320. §. 12. n. 4.
Gaudemus cueter in Domino. (Eccl. in Infr. Mif.)
VI. 74. §. 11. n. 7.
Præter gaudete in Domino. (Phil. 4. 4.) V. 300. §. 12. n. 7.
Malior qñ bucella ficea cum gaudio quæ &c. (Prov. 17. 1.) II. 162. §. 10. n. 2.
Non qñ obftentamentum fuper cordis gaudium. (Eccl. 30. 17.) I. 402. §. 12. n. 4.
Pro gaudia fufcitavit crucem. (Hab. 11.) VI.
Gemelli.
Gemelli fibi invicem fimiles. III. 47. §. 2. Probl. 6.
Omnes gemellis fatibus, & fertis non qñ inter aut. II. 346. §. 13. n. 6.
Gemitus.
Circumdederunt me gemitus mortis. I. 187. §. 7. n. 12.
Gemma.
Problemata da gemma. II. 269. n. 102.
Gemma a Seno Alexander donata, m'ic vltura. I. 129. §. 13. n. 7. IV. 277. §. 13. n. 2.
Gemina.
An Magne vel Mæne cum Hermone, congregatis hominibus generata podit. IV. 13. §. 4. n. 13.
Generosus.
Generosus animi natura. II. 363. §. 13. n. 14.
Genesis.
Cor librum Genefos Exodum fequatur immediate. IV. 274. §. 13. n. 16.
Genius.
Genii apud Ethiores quid fignat? I. 111. §. 12. n. 2.
Genus, Gentiles.
Gentilia cum Chriftiana vincit. VII. 16. n. 40.
Ece confpici te hodie fuper gentes, & reges. (Jer. 1. 10.) II. 300. §. 12. n. 2.
Genus.
Unda dicta eorumque natura. III. 40. Memb. 27. n. 33.
Qui cu-vacis genibus biberis in altera parte erunt. (Jud. 7.) I. 182. §. 13. n. 1.
Hujus rei gentis fide genus mea. (Ep. 3. 14.) I. 478. §. 11. n. 4.
Germani.
Eorum origo, libertas, fortitudo &c. V. 325. §. 2. n. 4. 5. & 6.
Gefus.
Gefum modalia. IV. 160. §. 9. n. 2.
Gigas.
Ecce gigantes genuit fub aqua. (Job. 26.) II. 193. Dub. 6. n. 12.
Glacies.
Problemata da glacie. II. 260. §. 11. n. 155.
Gladius.
Anceps Audi quid fignat. I. 366. §. 9. n. 11.
Cor Angelum cum gladio flammæ Deus tota Paradifum conftituit. I. 215. §. 9. n. 3.
Gladio necatorum M-ryum exempla. IV. 81. n. 98.
Gladius Ifraelitis efferentes Philium quid fignat. III. 325. §. 10. n. 12.
Acipio fandum gladium munus. (1. Mach. v. 16.) I. 268. §. 8. n. 1. ibid. §. 9. n. 4. IV. 277. §. 12. n. 10.
Gladius Domini & Gedeonis. II. 315. §. 13. n. 24.
Penas vir gladium fuper fummum. (Exod. 32. 77.) I. 161. §. 2. n. 17.
Fugit a facie gladii. (Job. 19. 29.) III. 239. §. 12. n. 2.
Excuterem, ut gladium, linguas. (Pl. 63. 4.) III. 353. §. 14. n. 11.
Tu venis ad me cum gladio & afte &c. (1. Reg. 18. 26.) I. 400. §. 11. n. 3.
Una manu faciebant epas, & altera tenebant gladium. I. 365. §. 9. n. 5.
Gloria.
Solatie circa carentem humane gloriæ. VI. 135. n. 47.
Gloria quomodo paranda. VII. 64. n. 320.

Sic tranſiæ gloriâ mundi. IV. 376. §. 13. n. 16.
 Bonæ gloriæ quomodo optari ait poſſidere ſua ſit. V.
 370. n. 139.
 Gloria Dei quaſitus ſervit Hiſtoriis. VII. 3. §. 1.
 n. 3.
 Gloria cupido inſeſa a natura. I. 74. §. 14. n. 13.
 Gloria Sanctorum devotitas. VII. 73. §. 11. n. 4.
 Ad manerem Dei generis S. Ignatii Symbolum. I.
 225. §. 6. n. 7.
 Gloria inter ſola viſus. I. 71. §. 13. n. 3. II. 179.
 n. 48.
 Emblemata gloriæ caſum ſilens. I. 219. §. 12. n. 2.
 Gloria ad Deum ſolum ſpectat. III. 277. §. 9. n. 6.
 VI. 320. §. 12. n. 1.
 Gloriæ cauſam credere & tamen peccare ſtulti eſt.
 III. 185. §. 11. n. 6.
 Gloria hominibus in quo conſiſtit. II. 178. n. 47.
 Gloria ſux Teſta cur Moyſes & Eliam Dominus vo-
 luit. I. 221. §. 12. n. 13. vid. Panagloria.

Omnis gloria ſua Regis ab inſar. (Pl. 44. 14.) II.
 478. n. 46.
 Gloria ſua in Luc. 11. n. 5. II. 260. §. 11. n. 5.
 Gloria in excelsis Deo (Luc. 2. 13.) VI. 241. §. 13. n. 4.
 Non deſeruit cum ea gloria ſua. IV. 276. §. 13. n.
 26.
 Non efficiuntur laus gloria cupidi. (Gal. 5. 26.) VI.
 325. §. 12. n. 2.
 Cuius carum gloria Dei. (Pl. 18. 1.) IV. 181. §.
 10. n. 5.
 Non gloriatur ſapientia in ſapientia ſua. (Ier. 9. 23.)
 VI. 288. §. 11. n. 6.
 Non eſt inveniens qui rediret & daret gloriam Deo,
 III. 189. §. 10.

Gratus Academicus.
 Quaſtiones de gradibus Academicis. V. 343. §. 3. n. 4.
Gratum.
 Si habueritis fidem ſine gravum ſynapsis. II. 117.
 §. 9. n. 9.
 Niſi gravum mortuum fuerit &c. (Job. 13. 74.) IV.
 296. §. 12. n. 1.
Gratiſationes uoluntatis.
 Eſt conventus. vid. Baſiliana. in Probl. I. 197.
 §. 9. n. 4.

Gratia.
 Quid? II. 368. §. 3. n. 1.
 Diviſio. ibid. n. 2.
 Eſſectus. ibid. n. 5.
 Qualitas. II. 369. §. 3. n. 1. II. 370. §. 6. n. 1. II.
 371. §. 10. n. 1.
 Neceſſitas. II. 369. §. 3. n. 17. II. 370. §. 6. n. 3.
 II. 371. §. 7. n. 1.
 Utilitas. II. 369. §. 3. n. 22. II. 370. §. 6. n. 6.
 II. 371. §. 7. n. 2.
 Dignitas. II. 369. §. 3. n. 12. II. 371. §. 7. n. 3.
 II. 373. §. 11. n. 1. & 3.
 Jucunditas. II. 371. §. 7. n. 4.
 Habitudo. II. 368. §. 2. n. 4. II. 369. §. 3. n. 2.
 Actualis. II. 369. §. 3. n. 17.
 Exemplis. II. 370. §. 5.
 Similitudines. ibid. §. 6.
 Motiva. II. 371. §. 7.
 Media. ibid. §. 8.
 Circa aſus diſtributionem Deo acquirendum. ibid. §.
 9. n. 1.
 Quomodo digne utimur. II. 372. n. 2.
 Quomodo ſit homo ad gratiam legitime diſponat. ibid.
 n. 3.
 Et cooperandum. ibid. n. 4.
 Comparatur vita. II. 373. §. 11. n. 5.
 Sola eſt ærum bonum. V. 148. §. 11. n. 1.
 An cognoſcere poſſit homo, ſe eſſe in gratia. II. 375.
 n. 25.
 Superſtitio Gymnoſophyſterum ad gratiam Principis con-
 ciliandum. VI. 421. §. 7. n. 8. vid. Japina.
 Nec invenit gratiam curam Domino. I. 285. §. 11. n.
 13.
 Sufficit tibi gratia mea. (1. Cor. 12. 9.) II. 397. n.
 23.
 Dicit per gratiam qua data eſt. II. 347. §. 13. n. 9.
Gratitudo, Gratiſatione aſſite.
 Diviſio. II. 373. §. 1. n. 1.
 Diviſio. ibid. n. 2.
 Aſtus. ibid. n. 3.
 Gradus. II. 385. §. 12. n. 5. II. 386. §. 14. n. 3.

Effigies. II. 390. §. 16. n. 6.
Qualitas. II. 373. §. 3. n. 1. II. 374. §. 3. n. 1. II.
 375. §. 4. n. 1. II. 376. §. 5. n. 1. II. 381. §.
 9. n. 1. II. 386. §. 14. n. 2. II. 389. §. 15. n. 14.
 II. 390. §. 16. n. 4.
Aquitas. II. 373. §. 3. n. 1. II. 374. §. 3. n. 11.
 II. 381. §. 9. n. 1. II. 386. §. 14. n. 4. II. 387. §.
 15. n. 1. II. 390. §. 16. n. 1.
Neceſſitas. II. 373. §. 3. n. 17. ibid. §. 4. n. 7. II.
 384. §. 9. n. 7. II. 387. §. 14. n. 9. II. 389. §. 15.
 n. 17. II. 390. §. 16. n. 9.
Dignitas. II. 375. §. 3. n. 34.
Facilitas. ibid. §. 3. n. 33.
Honoriſ. II. 390. §. 16. n. 7.
Exempla. II. 376. §. 5. n. 6. & 7.
Beneficentia. II. 380. §. 8. II. 391. §. 12.
 n. 13.
Similitudines. II. 381. §. 9.
Motiva. II. 382. §. 10. II. 387. §. 14. n. 6.
 Obſervationem & conſervationem. idem. n. 6.
 Obſervationem ad fidem juſtificationem. II. 383. §. 11.
 Media. II. 384. §. 12.
 Pro quibus beneficiis gratiam agendum. II. 385. §. 13.
 n. 1. 3.
 Ut Deo grata ſit, quid ſpecialiter requiratur. ibid. n. 3.
 Circumſtantiam in gratitudo aſtercio, obſervandum.
 II. 386. §. 13. n. 6.
 Eſt vitæ maxima, & reliquarum mater. II. 390.
 §. 16. n. 8.
 Gratitudo aſtercio non eſt differenda. III. 190. §. 12.
 n. 6.
 Tres gradus ad perfectam gratitudinem. II. 189. §.
 10. n. 2.
 Gratitudo heroica inſolita. I. 155. n. 24.
 Proſpectus. ibid. n. 25.
 Ad gratitudinem Deo exhibendam optimum medium
 vulnera Chriſti. VI. 417. §. 5. n. 1.
Graviditas.
 Gravidarum inſolita appetitus unde. II. 23. Probl. 3.
 de gultu & ſapore.
Gravitas.
 Problematum de gravitate phyſ. II. 248. n. 2.
 Gravitas perſonarum honorariorum probata. III.
 266. §. 13. n. 26.
Grevi.
 Hiſtoria Jacobi gregem multiplicare ſatagentis expen-
 ſa. IV. 384. §. 14. n. 36.
Griffus.
 Equorum & luporum. III. 18. Probl. 15.
Gruis.
 Migraturi, ne pingueſcat, arenam comedunt. I. 22.
 §. 13. n. 14.
Gubernatio.
 Differentiam inter gubernationem Dei & Principum.
 II. 107. §. 8. n. 4.
 Gubernationis aſpectus in quo conſiſtat. IV. 30. §. 11.
 n. 4.
 Caus gubernationis aliorum conjungenda manuſcripto.
 ibid.
 Gubernatio opus providentiæ Dei. II. 95. §. 1. n. 3.
 Quot aſtus continet. ibid.
 Gubernatio & crucifixio nomine non ſe differunt. I.
 245. n. 5. (vid. Regnum).
Gula. (vitium).
 Deſectio. II. 391. §. 2. n. 1.
 Diviſio. ibid. n. 2.
 Aſtus. ibid. n. 3.
 Qualitas. ibid. §. 3. n. 1. II. 393. §. 4. n. 1. II.
 395. §. 7. n. 1. II. 403. §. 13. n. 1.
 Gravitas. II. 400. §. 10. n. 3.
 Fuga. II. 391. §. 2. n. 1. II. 392. §. 3. n. 7. II.
 393. §. 4. n. 1. II. 395. §. 5. n. 1.
 Dignitas. II. 391. §. 2. n. 4. II. 393. §. 3. n. 12.
 II. 394. §. 4. n. 11. II. 396. §. 7. n. 3. II. 403. §.
 13. n. 4.
 Fructus demeriti. II. 394. §. 4. n. 21.
 Neceſſitas expugnanda. II. 399. §. 10. n. 2.
 Eſſectus. II. 400. §. 11. n. 1.
 Exempla. II. 393. §. 4. §. 6.
 Motiva. II. 397. §. 8.
 Similitudines. II. 396. §. 7.
 Periculum & communis. II. 397. §. 8. n. 2.
 Turpitudine. ibid. n. 3.

Contemni oportere & gaudere. III. 79. §. 5. n. 36.
 III. 95. §. 10. grad. 4.
 Non rubescens generis obsecrationem. III. 79. §. 5. n. 39.
 Honorata. ibid. n. 49.
 Defectus proprii deiectione. III. 97. §. 10. grad. 8.
 Diffidens sibi ipse. III. 97. §. 10. grad. 8.
 Mortua. III. 97. §. 9. & 10. III. 107. §. 13. n. 4.
 Media. III. 98. §. 11. III. 104. §. 13. n. 6.
 Natura, prosperitas, effectus ejus. III. 100. §. 12. n. 1. III. 103. §. 13. n. 1.
 Quomodo quis brevi compendio tenere possit totam de humilitate doctrinam. III. 101. §. 13. n. 4.
 Et alia dubia avertita. ibid. III. 107. §. 13. n. 4.
 Cur humilis pro ceteris donorum celestium capax existat. III. 103. §. 7.
 Quomodo se gerere debeat humilitatis amator. III. 103. §. 13. n. 1.
 Est fundamentum omnium virtutum. ibid. n. 4.
 Comparatur calce Jacobo. ibid. n. 4. & 3.
 Quasi Sol microscopii. III. 105. §. 14. n. 7.
 Humilis similis parvulo Davidi. III. 104. §. 13. n. 7.
 Humilitatis amantes Angeli. I. 106. §. 8. n. 3.
 Facile obinetur per cognitionem sui. I. 336. §. 9. n. 3.
 Augusti umbratilis. VII. 59. n. 377.
 Humilitatis Symbola Gramica. I. 37. §. 9. n. 9.
 Humiles reddidit mortis memoria. II. 181.
 Dubium de humilitate. II. 181. n. 64. & 65.
 Ad humilitatem exercendam conducunt historiæ. VII. 6. n. 7.
 Patientia herolice humilis. I. 160. n. 44.
 Cur & quos humiles pro aliis exaltare solet. II. 182. n. 66.
 ***
 Ne exerceat dominum humilitatem. (Pl. 89. v. 3.) II. 38. §. 10. n. 9.
 Dixerat a me, quia miris sum & humilis corde. (Matt. 11.) I. 75. §. 14. n. 17.
 Humores.
 Humorum receptacula, generatio & officia. VI. 302. §. 12. n. 2.
 Hydria.
 Implet hydrias aqua. VI. 302. §. 12. n. 2.
 Hydripi.
 Et ecce quidam homo hydropicus erat ante eum. (Luc. 14. 2.) I. 182. §. 12. n. 6.
 Hydradula Mariana.
 Definitio ejus. III. 111. §. 2.
 Actus. ibid. n. 1.
 Hyperdulia eo tunc cur B. Virginis tribuitur? III. 112. n. 29. & 109.
 Maria veneranda & invocanda. ibid.
 Deus ipse Sacri pie transfundit. III. 113. §. 4. n. 70.
 Frequenter saluando. III. 114. n. 77. III. 117. n. 44. III. 124. n. 43.
 Rotatum & coronatum in honorem ejus recitanda. III. 115. n. 90.
 Imagines B. Virginis colendi. ibid. n. 90.
 Peregrinationes ad ejus templum instituerunt. III. 118. n. 113.
 Sodaliata nomen dandum. ibid. n. 119.
 Antiphona. *Salve Regina* recitanda. III. 119. n. 214.
 Quinque plures ejus recitandi. ibid. n. 123.
 Officium recitandum. ibid. n. 124.
 In ejus honorem elemosyna danda. ibid. n. 126.
 Nil negandum in ejus nomine preteritis. III. 126. n. 125.
 Cibus illius promovendus. III. 126. n. 128. III. 126. n. 128.
 Solus & effectus modus eam colendi. III. 124. §. 9. n. 4.
 Quomodo ad partum triplicem invocanda. III. 127. n. 28.
 Quomodo ejus cultores triplicem vitam inveniant. III. 127. §. 10. n. 41.
 Officia, 10 quibus precipue cultus Marianus consistit. ibid. n. 47.
 Hypocritis.
 Definitio. III. 127. §. 1. n. 1.
 Divitio. ibid. n. 2.
 Actus. ibid. n. 3.
 Qualitas. ibid. §. 2. n. 1. III. 126. §. 3. n. 1. ibid. §. 4. n. 2. III. 128. §. 6. n. 1. III. 128. §. 11. n. 1.

Fuga. III. 125. §. 2. n. 4. III. 126. §. 3. n. 12.
 III. 127. §. 4. n. 9.
 Damnum. III. 125. §. 2. n. 7. III. 126. §. 3. n. 14.
 III. 127. §. 4. n. 14. III. 127. §. 6. n. 13. III. 128. §. 11. n. 10.
 Exempla. III. 126. §. 4. & 5.
 Mortua ad ejus fugam. III. 127. §. 5.
 Media. ibid. §. 8.
 Infelix est non folum seculariter sed religiose quoque, & perfectionis studium profectibus. III. 126. §. 9. n. 1.
 Inditio huius vitæ. ibid. n. 2.
 Quoniam Deus illam detrahit, precipue in perfectionis studio. ibid. n. 3.
 Hypocritis detecta. III. 126. §. 10. n. 86.
 Hyperitæ lupis comparati. III. 126. §. 10. n. 2.
 Stultitiam. ibid. n. 3.
 Jacobo. ibid. n. 6.
 Arundini. III. 128. §. 10. n. 7.

I

Jabes.

Histeria incolarum Jabes & Nasa Ammonia. applic.

Jacob.

Jacob & Esau in utero confluentes. (Gen. 25. 25.) figuræ amplexus. I. 73. §. 14. n. 15.

Jafania.

Fugienda. V. 229. n. 68.

Reptela. VII. 24. n. 87.

Jabel.

Jahel Siferæ lac supponente & clavo eum transfigentis, historie ad luxuriam applicata. III. 284. §. 12. n. 13.

Janua.

Nihil ingreditur malli, vetus januarum inscriptio. I. 333. §. 9. n. 16.

Janua.

Venit Jesus janua clausa etc. (Jo. 10. 31.) II. 66. §. 12. n. 8.

Janua calis aperuit. (Pl. 77.) II. 97. §. 21. n. 7.

Jafania.

Origo ejus quantum? VI. 110. §. 9. n. 10.

Gravitas. I. 55. §. 7. n. 3.

Cum Moyse intercessit pro populo idololatrate, non pro gulo. II. 121. §. 11. n. 6.

Jetur.

Eius situs, natura, officium. III. 38. n. 25.

Jebus.

Quid signet. I. 291. §. 3. q. 6.

Hebræi nunquam proferunt. III. 290. §. 11. n. 4.

Jefunium.

Qualis abinentia. I. 4. §. 1. n. 1.

Eius fit a quinque. I. 5. n. 4.

Angelorum cibis est. III. 180. §. 10. n. 5.

Jemini ad S. S. matrem debemus accedere. I. 307. §. 7. n. 2.

Jolunadit modus. I. 20. §. 12. n. 12.

Utique status (eternitatis & religiosorum) ad jejunium obsequium. ibid. §. 1. n. 1.

Consuetudo ad jejunium gravitatem tolerandam. I. 413. §. 2. n. 9. & 10.

Solium circa difficultatem jejunii. VI. 127. n. 101.

Jejunium herolice defensionem. I. 126. n. 12.

Quadragesimæ. I. 9. §. 3. n. 45. I. 17. §. 12. n. 2.

Eius necessitas. I. 127. §. 1. n. 1.

Veneratio ejusdem. VII. 27. n. 165.

Qualitas de eo. I. 291. §. 6. n. 1.

Cur jejunia diversis temporibus instituta. I. 17. §. 11. n. 2.

Jejunii Salvatoris & aliorum fructus. I. 20. §. 12. n. 13.

Jejunium Eliæ & Moyse, meritumque ejus. ibid. n. 9.

Pro defensione. IV. 150. §. 3. n. 5.

Jejunium i. e. Mortificatio. IV. 181. §. 2. n. 1.

Jejuniorum bonorum, malorum, diversitas. I. 17. §. 11. n. 8. & 9. (v. d. *Abinentia*).

Operi in jejuniis animam meam. (Pl. 18.) I. 20. §. 12. n. 10.
Quae discipuli Jeannae & Pharisaeorum jejunant. (Pl. 90. §. 6. o. 9.)

Jephtha.

Historia Jephthe in Ducem a populo vocati, expensis. V. 223. §. 7. n. 12.

Jericho.

Jericho multos circumiens Josua cum arca, typus Christi. III. 111. 166. §. 12. n. 1.
Historia de descensu in Jericho & lucido in latrunces. (Luc. 10. 30.) II. 39. §. 10. n. 13.

Jerusalem.

Etes ascendimus Jerusalem. (Luc. 18.) V. 151. §. 12. n. 6.

Hirno quidam descendebat ab Jerusalem. (Luc. 10. 10.) VI. 121. §. 11. n. 1.

Etes autem Jerusalem probatorem. (Jo. 7. 2.) I. 202. §. 9. n. 3. I. 388. §. 12. n. 1.

Panis Nabozardan in Jerusalem. (Reg. 19. 8.) II. 109. §. 11. o. 5.

Jerusalem, Jerusalem quae velis exagregare filios tuos. (Matth. 23. 37.) VI. 157. §. 12. n. 9.

Adjuva vos filie Jerusalem, si inveneritis. (Eccl. 1. 27.) §. 12. n. 16.

In die illa proteget Dominus habitatores Jerusalem. (Zach. 12. 8.) II. 130. §. 13. n. 4.

Obed gravis Jesse. (Matth. 1.) IV. 349. §. 14. n. 44.

Jesu.

Quale nomen ejusque expiatio. I. 324. §. 3. n. 10. I. 390. §. 3. n. 4.

Hujus nomina efficacia in curandis morbis. I. 391. §. 4. n. 6.

Quasi scula de eodem. II. 290. §. 3. n. 7.

Hoc Jesu nomen profane gravi blasphemia. I. 225. §. 3. o. 3. & 3.

Ignis.

Potabile nomen ejus Jesus. (Luc. 1. 34.) I. 332. §. 11. n. 9.

Ignavia.

Infamia. I. 34. §. 7. n. 6.

Luxuria ostrimentum. I. 41. §. 13. n. 7.

Ignis.

Problema de igne. II. 238. c. 1. §. 7. n. 1.

Allicia filiorum Aaronis amoris creatura figura. I. 239. §. 13. n. 8.

Culinaris aeterni ignis gravitatem incitans. III. 173. §. 4. n. 16.

Infamia. III. 164. §. 1. n. 7.

Hujus conditio & allevio. III. 174. §. 7. n. 3. III. 177. §. 8. n. 8.

Gravitas & quantitas. III. 181. §. 11. n. 2.

Erii vehementior etiam naturaliter. III. 183. §. 12. n. 7.

Probatiora apud Aethiops. I. 259. §. 13. n. 4.

Cur Spiritus Sanctus ignis specie se manifestaverit. II. 135. §. 14. n. 8.

Ignis combustorum martyrum exempla. IV. 73. n. 30.

Ignis non comburitur laetitia. I. 260. §. 13. o. 21.

Cur mundus cum ignis patris consumendus quam ab aliis creatus. III. 380. §. 21. n. 7.

Ignis semper in altari meo ardebit. (Lev. 6. 12.) I. 253. §. 11. n. 5.

Ignis veri mittere. (Luc. 12. 49.) VI. 169. §. 10. n. 2. VI. 479. §. 12. n. 1.

Non in ignis Dominus. (3. Reg. 19.) IV. 341. §. 14. n. 2.

Etes ignis & ligna, ubi est. (Gen. 22. 8.) III.

Cum ambulaveris in igne non combureris. (II. 43. n. 1.) I. 280. §. 9. o. 6.

Descendit o nos maledicti in ignem aeternum. (Matth. 25. 41.) III. 181. §. 11. n. 8.

Illuminatio.

Angeli homines illuminant. I. 105. §. 7. n. 8.

Quis circa viam illuminativum. II. 178. o. 44.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam. (III. 275. §. 13. n. 32.)

Accendite ad eum & illuminamini. (Pl. 33. 6.) IV. 414. §. 12. n. 16.

Labor Bibl. Tom. VII.

Imago.

Illustrationes Damocles. II. 18. §. 8. n. 7.

Imaginatio.

Illustratio ablatio herolice petita.

Imaginatio. III. 55. Probl. 4.

De imaginatione problemata. ibid. & IV. 9. §. 2. n. 8.

Imaginatio vis an possit miro quosdam effectus producere. IV. 9. §. 2. n. 7.

Imago.

Imaginis B. V. colenda. III. 127. §. 2. n. 99.

Imaginis SS. Dominici & Francisci ante ipsos picta. VII. 27. n. 106.

Imaginum cultus fortiter defensus. I. 332. §. 12. n. 3.

Ab imaginibus uisus oculi cohibendi. IV. 351. §. 1. n. 8.

Imaginis lasciva picta pictor gravissimam poenam solvit. VII. 47. n. 211.

Imago Dei est interior homo.

Cur homo vocetur imago Dei. I. 124. §. 11. n. 8.

Quomodo homo sit imago Dei. I. 124. §. 12. n. 7.

Quomodo sapienter & cur Deus a l'imaginatione suum hominem condiderit ex nihilo. I. 127. §. 12. n. 4.

II. 188. §. 15. n. 3.

Imago.

Creavit Deus hominem ad imaginem. (Gen. 1. 27.) I. 127. §. 12. n. 4.

Cupit esse imago Dei & super scripta. (Matth. 22.) I. 126. §. 12. o. 1. IV. 98. §. 3. n. 35.

Imitatio.

Exemplum. II. 301. §. 1. n. 3. & seqq.

Imitationes ridiculae. I. 332. §. 12. n. 4.

De imitatione Christi libelli commodatus. III. 322. §. 9. n. 2.

Imitatio Sancti quam laudatio magis placet. II. 197. o. 3.

Imitatio.

Imitatio mei estote. (Phil. 3. 17.) II. 312. §. 12. n. 4.

Immutabilitas.

Dei. II. 57. §. 2. o. 27. II. 58. §. 3. n. 19. II. 66. §. 12. n. 5.

Immutatio.

Trinum in baptismo ratio. I. 197. §. 1. o. 11.

Immutatio.

Ad immutandum Dominum veni. IV. 105. §. 10. n. 8.

Immortalitas.

Anima. I. 113. §. 2. n. 6. I. 115. §. 3. n. 32.

De anima immortalitate dubitatio potius in inferno. III. 169. §. 3. n. 12.

Negantia eadem. III. 171. n. 24.

Immutabilitas.

Dei. II. 57. §. 2. n. 30.

Impeditio.

Maloium quomodo a Deo fiat. II. 97. §. 6. o. 8.

Imperator.

De Imperatore Romano quoniam. V. 328. §. 4. n. 3.

Imperio.

An relaxio in imperfectis arguit nullum profectum in perfectione. II. 176. o. 32.

Imperium.

Sicco Imperii. V. 327. §. 4. o. 2.

Imperiorum instabilitas, brevitas. I. 67. §. 9. n. 2.

3. & seqq. I. 72. §. 14. o. 3.

Regula pro Imperio. V. 237. §. 11. n. 7.

Imperium Romanum quomodo ad Germanum devolutum. V. 326. §. 2. n. 9.

Quomodo ad Austriacos. V. 327. §. 3. n. 1.

Præcepta hæc & doctæ cum omni imperio. I. 352. §. 8. n. 5.

Imperio tibi Dominus. (Jud. v. 9.) I. 226. §. 4. n. 2.

Imperium.

Hi eris imperio Spiritus. (Ezech.) IV. 322. §. 14. o. 4.

Importunitas.

Mentis filia Acedia. I. 26. §. 1. n. 7.

Importunitas.

Tres Mundi. Simonis de Toraco blasphemia. 227. §. 4. n. 25.

Imprecatio.

Fillo tuitis. VII. 65. n. 314.

Improbis.
Si non dabit illi fargens, & qui amicus ejus sit, prout
improbis tamen illius fargit, &c. (Luc. 11.)
130. n. 3.

Impudicus.
Impudicorum amplexum poma infernalis. III. 170.
§. 4. n. 17.

Impudicitia verbum ne eloqui quidem nisi per peri-
phrasin voluit Mariana. I. 276. §. 5. n. 32.

Inimicus.
Poenalis aures & armillas. (Gen. 24. 22.)
IV. 348. §. 14. n. 13.

Ingratitudo.
Christi. (Vid. Christi.)

Eius qualitas, necessitas, dignitas. I. 339. §. 10. n. 1.

Fructus. I. 330. §. 11. n. 3.

In ingratitude blasphemiam & ingratitude quomodo

fit. I. 235. §. 2. n. 9.

Cur B. Virginis confensus ad incarnationem fuerit re-

quisitus. I. 314. §. 19. n. 4.

Ingratitudo mysteriorum per rubum figuratum. (Exod.

6.) I. 217. §. 10. n. 6.

Injustus.
Senam incurvus unde? III. 66. §. 4. Probi. 9. de se-

nectute.

Insuper.
Species Luxuriae. III. 165. §. 1. n. 2.

Insuper, reprehensibilis.
Dei. II. 66. §. 11. n. 5.

Insuperatio.
Unde? III. 376. n. 8.

Insuperantia.
Insuperantes cur adeo juvenes? III. 65. §. 4. Probi. 6.

de juventute.

Insuper, incurbere.
Insuper ratio quomodo? III. 31. Probi. 5.

Insuper, incurbere.
Assendit & incurbit super puerum. (4. Reg. 4. 34.)

III. 157. §. 14. n. 31.

Insuper, incurbere.
Archite male multata. (Vid. Procrastinitas.)

Insuper, incurbere.
Indotum admiranda erga infirmos charitas. VII. 40.

n. 177.

Insuperantia.
Indifferentes ad omnia loca & officia esse debemus. V.

310. n. 40.

Indignatio.
Quid? III. 92. §. 10. n. 4.

Indignatio.
Pateris natus ad indignationem provocare, &c. (Col. 3.)

III. 334. §. 9. n. 2.

Indignatio.
Christum quid? I. 336. §. 3. n. 31.

Indignatio.
Defuncti transcripserunt. IV. 150. §. 1. n. 8.

Indignatio.
Plenarie bulla lacryma. III. 306. §. 4. n. 18.

Indignatio.
Eius symbolum hirundinea. I. 44. §. 14. n. 8.

Indignatio.
Indignitatem quare ab inversione differant. Ibid. n. 7.

Infans, Infantis.
Infans a lupa nutritus. VII. 54. n. 234.

Infans, Infantis.
Problematum de infantia. III. 61. §. 4. Probi. 1.

Infans, Infantis.
Relinquit infantiam &c. (Prov. 8. 6.) V. 239. §. 11.

n. 5.

Infans, Infantis.
Quid? III. 163. §. 1. n. 1. III. 179. §. 10. n. 1.

Infans, Infantis.
Loca descriptio. III. 163. §. 1. n. 9.

Infans, Infantis.
Divisio. Ibid. n. 2.

Infans, Infantis.
Eius poena praecipua. Ibid. n. 3.

Infans, Infantis.
Poena damni. III. 178. §. 8. n. 16.

Infans, Infantis.
Poena sensus. III. 185. §. 2. n. 12. III. 186. §. 2. n.

26.

Infans, Infantis.
Gavitas poena damni. III. 187. §. 2. n. 16. III. 176.

§. 8. n. 4. III. 181. §. 11. n. 5.

Infans, Infantis.
Poena infernalis diversitas. III. 176. §. 8.

Infans, Infantis.
Diversitas poena infernalis. III. 175. §. 7. n. 17.

Infans, Infantis.
Sententia de Inferno ex Sacra Scriptura. III. 164.

Sent.

Infans, Infantis.
I. SS. Patribus & Doctoribus. III. 165. §. 2.

Infans, Infantis.
SS. Patribus & Doctoribus Christi. III. 167. §. 3.

Infans, Infantis.
libello. I. imitatio Christi. III. 168. §. 4.

Infans, Infantis.
Ex omni Catholica externa. III. 168. §. 4.

Infans, Infantis.
Ex omni. III. 171. §. 5.

Infans, Infantis.
Domus.

Profana. Ibid. §. 6.

Similitudines. III. 174. §. 7.

Motiva ad memoriam Inferni reficendam, timorem

ius concipiendum, eumque fugiendum. III. 176. §.

8. n. 14.

Media ad vitandum Infernum. III. 178. §. 9.

Alimenta. III. 179. §. 10.

Conceptus p. adhibere. III. 182. §. 11. & 12.

Misericordia. III. 184. §. 13.

Animata. III. 185. §. 14.

Autore. Ibid. §. 15.

Qualitas. III. 186. §. 1. n. 1. III. 185. §. 2. n. 3.

III. 188. §. 2. n. 1. III. 174. §. 7. n. 1. III. 183.

§. 12. n. 1. III. 184. §. 13. n. 4.

Quantitas. III. 186. §. 1. n. 15. III. 186. §. 2. n.

III. 170. §. 4. n. 20. III. 176. §. 8. n. 4.

Veritas. III. 185. §. 2. n. 1. III. 171. §. 4. n. 3.

American. III. 184. §. 1. n. 28. III. 186. §. 2. n. 19.

III. 175. §. 7. n. 23. III. 183. §. 12. n. 9. III.

185. §. 23. n. 13.

Aequitas. III. 187. §. 2. n. 34. III. 181. §. 10. n. 11.

III. 185. §. 13. n. 9.

Utilitas considerati inferni. III. 171. §. 4. n. 25. III.

175. §. 7. n. 28. III. 183. §. 12. n. 11. III. 185. §.

13. n. 10.

Necessitas. III. 175. §. 7. n. 27.

Tortura infernalis descriptio. III. 183. §. 2. n. 3.

& seqq.

Ad Gehennam effugendam facit eius commemoratio.

III. 176. §. 8. n. 2. III. 179. §. 9. n. 5.

Inferni visio. III. 173. §. 4. n. 34. 35. & 39.

Infernalis tormentorum recordatio ex igne sensuali,

III. 173. §. 4. n. 31.

Christi & B. Virginis nomina in Inferno blasphemari

omnium horribilissimum. III. 171. §. 4. n. 36.

Eius Ethnicis cognitus. III. 174. §. 7. n. 4.

Ob quem finem creatus infernus. III. 179. §. 10. n. 2.

Cur dicitur mors secunda. Ibid. n. 3.

Infernalis supplicia credere & tamen peccare finitum

est. III. 184. §. 11. n. 6.

Poenarum infernalium atrocitas probata. Ibid. n. 6.

In inferno nulla quies. III. 183. §. 12. n. 9.

Cur vocetur flagnum ignis & sulphuris. Ibid. n. 6.

Cur pyra vocetur & quatenus decorus S. Thom. Villan.

III. 184. §. 12. n. 13.

Utilitas timoris inferni. III. 185. §. 23. n. 10.

Vitis potissima ad infernum deducenda. VI.

Via ad infernum tritissima. III. 185. §. 13. n. 6.

Ambrosii sententia de Inferni ardore dentium vermi-

bua &c. V. 157. §. 13. n. 7.

Metus & horror ex recordatione Inferni. III. 169. §.

4. n. 11.

Remedium ad superandum Infernum. IV. 299. §. 13.

n. 10.

Inferni memorie utilitas. III. 175. §. 7. n. 28. III.

176. §. 8. n. 1.

Quomodo viventes in Infernum descendere debeamus.

II. 178. Dub. 14. n. 42.

Cur ad inferos Christus descendit, antequam resurre-

ret. I. 304. §. 3.

Es porta inferi non praecalidus est. III. 15. §. 10.

n. 13.

Infans, Infantis.
Ob majorem iniquitatem VII. 44. n. 190.

Infans, Infantis.
Quomodo quis se omnium infimum reputare queat.

III. 104. §. 11. q. 2.

Infans, Infantis.
Infirmis ex morbo selectis S. Synesi. I. 137. n. 33.

& seqq.

Infirmis corporis, sobrietatis mentis, virtutum offici-

is. Ibid.

Infirmis utilitas alia. II. 197. n. 23.

Infirmos visitans misericordia. IV. 118. n. 57. IV.

123. n. 86. IV. 131. n. 78. IV. 134. n. 10.

Quid infirmis commodi ex visitatione oritur. IV.

133. §. 3. n. 86.

Infans, Infantis.
Infans, quis in vobis inducit presbyteros &c. (Isc.

§. 54.) VI. 378. §. 9. n. 1.

Ingenium, Ingenium.
Ingeniosa & heroica dilectio. I. 133. n. 16.

Qua-

Quaestiones de ingenio hominis. VI. 91. n. 61.
Solutum circa defectum ingenii. VI. 140. n. 155.
Ingratitudo.
Eius definitio. III. 188. §. 2. n. 1.
Actus. ibid.
Sententia ex S. Scriptura & Patribus. ibid.
Exempla Catholica. III. 186. §. 4.
Exempla profana. III. 189. §. 5.
Motiva ad ingratitudinem fugendam. III. 189. §. 7.
Similitudines. III. 188. §. 6.
Media contra eandem. III. 189. §. 8.
Aeternitas. ibid. §. 9.
Conceptus practicae. ibid. §. 10.
Miscellanea. ibid. §. 11.
Axiomata. ibid. §. 12.
Auctores. III. 191. §. 13.
Qualitas. III. 189. §. 3. n. 1. III. 186. §. 4. n. 1.
III. 189. §. 5. n. 1. III. 183. §. 6. n. 1. III. 190.
§. 11. n. 1.
Damonum. III. 186. §. 3. n. 8. ibid. §. 3. n. 1. III.
188. §. 5. n. 8. III. 189. §. 7. n. 4. ibid. §. 10. n.
3. III. 190. §. 11. n. 10.
Ingratitudinem etiam bestiae odant. III. 189. §. 7.
n. 3.
Deo omnium maxime displicet. III. 189. §. 9. n. 1.
Inimicus, inimicus.
Inimicitiarum radix invisibilis. III. 119. §. 7. n. 5.
Ad inimicitum conciliandum medium efficax est ille-
ctio. II. 125. §. 8. n. 4.
Ab inimicitia absterget lex talionis. II. 131. §. 13.
n. 4.
Inimicorum conciliationem procurat est actus zelotus.
II. 123. n. 13.
Soluta circa inimicitiam. VI. 127. n. 95.
Inimicitia ingenuitatem. II. 125. §. 12. n. 4.
Viri inimici quid? IV. 149. §. 10. n. 8.
Inimicos conciliat mansuetudo. IV. 146. §. 9. n. 5.
Diligite inimicos vestros &c. (Matth. 5. 4.) II. 111.
§. 2. n. 1. II. 118. §. 11. n. 3.
Inimicitiam ponam inter te & mulierem, &c. (Gen.
3. 15.) IV. 120. §. 14. n. 45.
Non credas inimico tuo in aeternum. (Eccl. 10. 10.)
II. 119. §. 11. n. 4.
Inimicus homo sine fide. (Matth. 13.) II. 120. §. 9.
n. 5. II. 123. §. 9. n. 33.
Dignitas.
Major est iniquitas mea, quam ut &c. (Gen. 4. 13.)
I. 126. §. 12. n. 2.
Vix qui trahit iniquitatem. V. 121. §. 7. n. 5.
Et membra est iniquitas huius. IV. 138. §. 3. n. 39.
Injuria.
Patentia in injuria. I. 159. n. 40. V. 198. §. 3. n. 19.
III. 157. §. 6. n. 27.
An perfectione studium admittat defensionem sui con-
tra injurias. V. 77. §. 12. n. 8.
An contra injurias defensionem a Deo petere liceat.
V. 77. §. 12. n. 7.
Injuria in sapientem non cadit. V. 149. n. 101.
An contra manifestum agatur, & quandoque injuri-
antibus respondeatur. IV. 177. n. 1.
Injuria levis obstinata vindictae cupiditas. III. 173.
§. 4. n. 33.
Injuriarum peremptio est porta caeli. IV. 13. §. 13. n.
11.
Vires tunc inimici potius beneficia percipiant quam in-
juria. I. 127. n. 11.
Injuria auctor. II. 127. §. 10. n. 1.
Injustitia.
Cur homo, qui tamen ratione praeditus, animalium
omnium sit injustissimus. III. 64. §. 3. Probi. 5.
Injustitia emittit puncta. III. 34. n. 149.
Innocentia.
Igee probata. I. 129. §. 11. n. 3.
Cum gaudio manifestata. VII. 30. n. 129.
Justum rei auctorem innocentis suspitium. VII. 43. n.
288.
Inopia.
Cur Deus interdum aliquam inopiam affligi permittat.
II. 109. §. 8. n. 10.
Inquietudo.
Corporis filia aeternitas. I. 126. §. 1. n. 7.
Inquisitio.
Ea plerique digni. III. 186. §. 11. n. 6.

Invidia.
Ad Damonis invidias cognoscendas & effugiendas utilis
est hoc liberum Sacrum. III. 118. §. 7. n. 4.
Insignia.
Insignia Imperatoria. V. 318. §. 4. n. 3.
Inspicientia.
Melior est, qui celas inspicientium formam. (Eccl. 45. 17.)
II. 196. n. 20.
Inspiratio.
Inspiratio in faciem ejus spirituum vita. (Gen. 2.)
IV. 192. §. 13. n. 6.
Instabilitas.
Est filia aeternitas. I. 126. §. 1. n. 7.
Infantia.
Infandum est, si exorandum. I. 150. n. 5.
Infinitum.
In hoc verbo infaturum, & ligum. II. 154. §. 14. n. 3.
Infinitum.
Infinitio liberorum incipiendi a moribus. ibid. n. 6.
Infinitio liberorum tribus absolvitur. II. 133. §. 8.
n. 3.
Infinitus discretus directio. ibid. n. 3.
Infusio.
In faciem baptizandi, quid figat? I. 197. §. 2. n. 3.
Infusio & dicit eis. Accipite Spiritum Sanctum
&c. (Jo. 20.) I. 187. §. 11. n. 4.
Infusa.
Allo se transferebat: si quis appellare vult. III. 184.
§. 13. n. 1.
Integritas.
Exempla integritatis. III. 193. §. 5. n. 4.
Intellectus, intelligentia.
Cur homo maxime aliud intelligat, aliud faciat. III.
64. Probi. 4. de anima rationali.
Quid faciendum, si non intelligas quae legis in libro
Sacra. III. 124. §. 6. n. 7.
Intentio.
Bona definitio. III. 191. §. 1. n. 1.
Divisio. ibid. n. 2.
Actus intentionis optimus. ibid. §. 1. n. 3.
Qualitas. ibid. §. 1. n. 1. III. 191. §. 5. n. 1. III.
194. §. 4. n. 1. III. 195. §. 9. n. 2. III. 197. §. 7.
n. 1. III. 200. §. 12. n. 1. III. 201. §. 13. n. 1.
Necessitas. III. 192. §. 2. n. 16. III. 193. §. 3. n. 19.
III. 195. §. 4. n. 8. III. 197. §. 7. n. 9. III. 198.
§. 8. n. 2. III. 202. §. 12. n. 10. III. 203. §. 13.
n. 21.
Utilitas. III. 192. §. 2. n. 17. III. 195. §. 4. n. 5.
ibid. §. 5. n. 8. III. 197. §. 7. n. 12. III. 198. §.
8. n. 3. III. 202. §. 12. n. 11. III. 203. §. 13. n. 24.
Dignitas. III. 192. §. 2. n. 18. III. 194. §. 3. n. 47.
III. 198. §. 8. n. 7.
Jocunditas. III. 192. §. 2. n. 31. III. 198. §. 7. n.
19. ibid. §. 8. n. 4.
Equitas. III. 192. §. 2. n. 28. III. 198. §. 8. n. 1.
Facilitas. III. 198. §. 8. n. 5.
Securitas. ibid. n. 6.
Elogia Scripturae. III. 191. §. 2.
S. Patrum. III. 192. §. 3.
Sententia ex libello de imitatione Christi. III. 194.
§. 4.
Exempla. III. 195. §. 5. & 6.
Pura & singularia exemplum. VII. 36. n. 126.
Similitudines. III. 197. §. 7.
Motiva. III. 198. §. 8.
Media. ibid. §. 9.
Aeternitas. III. 199. §. 10.
Conceptus practicae. III. 200. §. 11. & 12.
Miscellanea. III. 200. §. 13.
Axiomata. III. 204. §. 14.
Auctores. ibid. §. 15.
Magna recte intentionis. III. 199. §. 10. n. 1.
Infinita. ibid. n. 2.
Cur afflicta & frequentanda. III. 200. §. 11. n. 8.
Intentio servilis, filialis, maritalis. ibid. n. 4.
Ad solum beneplacitum divinum ferri debet. V. 312.
n. 52.
Consilium circa intentionem faciendam. I. 457. n. 6.
Intentio Heroica. I. 134. n. 28.
Quicquid agant homines, intentio judicat omnes. I.
165. n. 23.
Intentio occulta medium contra judicium terrarium.
III. 179. §. 20. n. 4.

Inanilo mala ajes qualitas. III. 192. §. 2. num. 34.
III. 194. §. 3. n. 30. III. 195. §. 7. n. 20. III. 204.
§. 13. n. 28.

Interitus.

Intra sua generis in interitu. V. 224. §. 7. n. 17.

Interpretatio.

Interpretatione Pauli. Prov. Soc. Jesu. III. 273. §. 6.
n. 1.

Insuetudo.

Eorum differentia, officia, de sique problematica. III.
19. n. 24.

Invenio.

Non sunt inventi sales de universis. (Dan. 19.) I. 19.
§. 12. n. 4.

Itevia.

Quid? III. 202. §. 2. n. 1.

Etymologia. Ibid.

Quomodo depingatur. Ibid.

Ejus divisio. III. 205. §. 1. n. 2.

Quotientia bona. Ibid.

Efferat ab nominibus. Ibid.

Actus. Ibid. n. 4.

Dicta Scripturae. III. 206. §. 2. n. 4.

SS. Patrum. Ibid. §. 3.

Exempla. III. 207. §. 4. & 5.

Similitudines. III. 211. §. 6.

Motiva contra illam. III. 212. §. 7. & 8.

Medici. III. 214. §. 9. III. 216. §. 10. n. 8. III.
217. §. 11. n. 4.

Aleteria. III. 216. §. 10.

C. r. eptus premissibile. III. 217. §. 11. & 12.

Axiomata. III. 222. §. 14.

Miscellanea. III. 221. §. 13.

Authores. III. 222. §. 15.

Quintus. III. 206. §. 2. n. 1. III. 209. §. 4. n. 2.
III. 211. §. 6. n. 1. III. 217. §. 12. n. 1.

Quintus. III. 206. §. 2. n. 1.

Fuga. Ibid. n. 9. III. 207. §. 3. n. 12. III. 210. §. 4.
n. 15. III. 212. §. 6. n. 13. III. 213. §. 7. n. 10.

Dammum. III. 206. §. 2. n. 12. III. 207. §. 3. n. 12.
III. 209. §. 4. n. 11. III. 212. §. 6. n. 17. III. 210.
§. 12. n. 12. III. 222. §. 1. n. 12.

Invidiam quid. III. 204. §. 1. n. 1.

Invidia quatenus occidit persequitur coferat. III.
212. §. 8. n. 1.

Ea diffidit curabiles. III. 212. §. 7. III. 214. §. 8.

n. 11. III. 215. §. 9. n. 7.

Ejus radix est invidia. III. 216. §. 9. n. 12.

Natura ipsa. Ibid. §. 10. n. 2.

Ea facit latorem Antagonista. III. 217. §. 13. n. 2.

Pamastorum. III. 217. §. 8. n. 21. (Vid. Odium.)

Ne considerat cum homine invidio. (Prov. 23. 36.) III.
217. §. 11. n. 4.

Qui invidet, nihil est illi acquies. (Eccl. 14. 6.) Ibid.
n. 2.

Jazaret.

Cur illam Christus familiariter dilexit. I. 282. §. 21.
n. 3.

Jebus.

Namquid confidit servum suum Job. III. 281. §.
13. n. 4.

Jerus.

Quia mendacium. IV. 102. §. 10. n. 5.

Com mortuo (scio penitus). III. 174. §. 7. n. 4.

Geographia de Jucia. VI. 91. n. 69.

Jocota quolibet licita.

Janur.

Cur prophetandi munus oblati se subtrahere voluerit.
III. 207. §. 12. n. 5.

In mare purpuris salina purgantia typus. IV. 172.
§. 17. n. 8. IV. 173. §. 12. n. 4.

Cur adeo tristitia factus ob accidit haderum. III.
239. §. 13. n. 1.

Jordanes.

Tras erret ad Jordanem. I. 282. §. 23. n. 2.

Cur Joannes puerus ad Jordanis flumem, quam Jacobo-
nymus praedicat. I. 282. §. 23. n. 13.

Joseph.

Typus Christi est. III. 245. §. 13. n. 8.

Laupia judicii in fustibus Josephi, sum vendentibus.
III. 252. §. 24. n. 24.

Josephus Patris & filiiis signa Mariam utrum habent.
Ibid. III. 272. §. 5. §. 12.

Ego sum Joseph. fiam vobis. III. 266. §. 14. n. 7.
Ira ad Joseph. (Gau. 41. 35.) VI. 27. §. 12. n. 9.

Ira.

Quomodo differat ab iracundia. III. 222. §. 1. n. 2.

Ira per talum & per vitium. III. 237. §. 12. n. 3.

Efferus, & illi ira. III. 239. §. 12. n. 4.

Ira bona. III. 222. §. 2. n. 3.

Solutum circa passionem ira. VI. 140. n. 161.

Ira Dei. III. 224. §. 2. n. 7.

Trajectum & natus peccata. (Pl. 4. 5.) III. 222. §.
2. n. 3. III. 238. §. 21. n. 8. III. 240. §. 13. n. 5.

Ibid. n. 6.

Sol non occidat super iram vestram. III. 239. §. 13.
n. 3.

Iraus Dominus tradidit eam. (Matth. 18. 34.) II.
237. §. 11. n. 2.

Nunc autem disponite & vos omnia, iram. (Col. 3. 8.)
I. 237. §. 10. n. 4.

Datis locum ira. (Rom. 13. 10.) IV. 31. §. 13. n. 10.

Ira-mia.

Eius definitio. III. 222. §. 1. n. 1.

Effigies. Ibid.

Divisio. Ibid. n. 3.

Actus seu gradus. III. 219. §. 1. n. 6.

Sententia Scripturae. Ibid. §. 2.

Sententia SS. Patrum & Doctorum. III. 224. §. 3.

Ex-mp'a. III. 226. §. 4. 5. & 6.

Similitudines. III. 221. §. 7.

Motiva. III. 215. §. 8. & 10.

Medici. III. 204. §. 10. III. 209. §. 15. n. 4.

Aleteria. III. 217. §. 11.

Conceptus praedicabiles. III. 239. §. 12. & 13.

Miscellanea. III. 221. §. 14.

Axiomata. Ibid. §. 15.

Authores. Ibid. §. 16.

Quintus. III. 212. §. 2. n. 1. Ibid. §. 3. n. 1. III.
216. §. 4. n. 1. III. 217. §. 6. n. 1. III. 218. §. 7.
n. 1. III. 219. §. 13. n. 1. III. 222. §. 12. n. 12.

Fuga. III. 214. §. 2. n. 13. III. 215. §. 3. num. 12.
III. 217. §. 4. n. 8. III. 218. §. 6. n. 9. III. 219.
§. 13. n. 2.

Dammum. III. 212. §. 2. n. 12. III. 215. §. 4. n.
2. III. 217. §. 4. n. 10. III. 222. §. 6. num. 13.

Modus solutio propriam iram compendit. III. 238.
§. 10. n. 10.

Iratorum fluitatio. III. 237. §. 8. n. 3.

Discrimen inter iram & iracundiam. III. 237. §. 12.
n. 1.

Quando peccaminosa. Ibid. §. 11. n. 2.

Quomodo tra uteranda. III. 238. §. 12. n. 7.

Quando ira licita & bona. Ibid. n. 8.

Necessitas & praeis ira bona. Ibid. n. 9.

Quomodo radices ira tollit. Ibid. n. 11.

Modus aliam iram placat. Ibid. n. 12.

Latere compariat. III. 239. §. 11. n. 3.

Modus legitima standendi. Ibid. n. 4.

Sol non accidat super iracundiam vestram. (Eph. 4.
26.) III. 239. §. 13. n. 1.

Irrem flammam insensibilis iracundia. (Job. 32.) Ibid.
n. 3.

Iris.

Problemata de Iris. III.

Iris.

Cur Deus imperavit Abrahamo, ut lissis immo-
retur. I. 75. §. 14. n. 16.

Iris.

Occisus conscientiam figura. I. 406. §. 13. n. 25.

Iris.

An beatitudinem sit conscientia. III. 37. §. 10. num.
12.

Iris.

Johannum.

Johanni numerus quingagesimus. I. 309. §. 15. n. 2.

Jordanis homo qui miteretur. (Pl. 41.) IV. 122. §.
10. n. 3.

Iris.

Judea, Judaei.

Judeorum lagretitudo. III. 187. §. 4. n. 8.

Judei montibus mirabiliter occubitus aedifici. VII.
27. n. 309.

Judas non filandum. VII. 61. n. 265.

Tunc

Tunc qui in iudaeis sunt fugiunt ad montes. (Matth. 24. 16.) III. 260. §. 13. n. 3.

Iudaei an meritis excuserentur, quod Christum tradiderint. III. 267. §. 12. n. 8.
Cur Iudaei creparentur medius? V. 137. §. 13. n. 6.

Judex.
Judicia munda. III. 277. §. 11. n. 4.
Judicia non facile mutandi. VII. 14. n. 151.
Sapientia alius iudicis. VII. 77. n. 475.
Judicia iniqui peiora apud Canbythos. III. 294. §. 6. n. 9.
Judex mirabilis. VII. 78. n. 477.
Judicium proprietatis. III. 297. §. 13. n. 7. & 8.
Ut iudicium Deus faciat in rebus suis Scriptura linea ob oculos ponat. III. 264. §. 13. n. 2.
Judicia Christi potentia, iustitia, inflexibilitas & maiestas, &c. III. 252. §. 9. n. 1. & seqq.
Judicia Christi agnae Iohannis. III. 266. §. 14. n. 1.

Judicium.
Judicia duplicia. III. 263. n. 43.
Quatuor iudicia humana continentur. ibid. n. 44.
Axiomata de iudicio. III. 267. §. 15.
Ad Deum solum spectat. III. 277. §. 9. n. 6.
Iudicium facere quod. III. 255. §. 10. n. 4.
In iudiciorum declaratione fluit profectio. I. 23. §. 4. n. 6.
Iudicium tertium formidandum. V. 227. n. 75.
Iudicare alios non debemus. III. 256. §. 10. n. 12.
Iudicium praefectum deditur. VII. 23. n. 186.
Iudici speciem in cruce a Christo editam. I. 300. §. 13. n. 8.
A iudicio aliorum facile abstinere, qui se cognoverit. I. 377. §. 13. n. 2.
Iudicii sapientia exemplum. VII. 69. n. 346.
Iudicium in prole cognoscenda Salomonum. VII. 57. n. 266.
Mores iudicis cum spe misericordiae iunctus esse. II. 79. §. 8. n. 5.
Ad iudicium dilaum mitigandum optimum medium vulgare Christi. VI. 417. §. 3. n. 3.
Iudicium extraneum de colore excom. III. 283. §. 14. n. 6.
Iudici fecerunt eventus incertos. IV. 227. §. 9. n. 115.
Iudicium Rhodanense Pisto exidopara animaverit. III. 247. §. 7. n. 1.
Tres conditiones ad iustum iudicium requiruntur. III. 277. §. 11. n. 7.

Judicium Extremum.
Eius definitio. III. 243. §. 1. n. 1.
Divisio. ibid. n. 2.
Partes. ibid. n. 3.
Sententiae Sacrae Scripturae. ibid. §. 2.
Sententiae SS. Patrum & Doctorum. III. 244. §. 3.
Sententiae ex libello de translatione Christi. III. 247. §. 4.
Exempla. ibid. §. 5. & 6. & 7.
Summa dicta. III. 250. §. 8.
Materia ad iudicium universale timendum. III. 252. §. 9.
Media ad iudicii fauorem malum evitandum. III. 254. §. 10. III. 259. §. 12. n. 3.
Aferica. III. 256. §. 11.
Conceptio praedicabilis. III. 259. §. 12. & 13.
Signa horribilia hunc diem praefutura. III. 262. §. 13. n. 6.
Miscellanee. III. 266. §. 14.
Axiomata. III. 267. §. 15.
Apoteles. ibid. §. 16.
Causa inhihindendi iudicii. III. 258. §. 11. n. 11.
Modus ad iudicium in praeparandum. ibid. n. 12. III. 261. §. 12. n. 4.
Processus horrendus. III. 261. n. 5. & 6.
Veritas. III. 223. §. 2. n. 1. III. 266. §. 2. n. 1. num. 36.
Quaestiones. III. 243. §. 2. n. 18. III. 244. §. 3. n. 1. III. 247. §. 5. n. 1. III. 250. §. 8. n. 1. III. 266. §. 12. n. 3.
Quantitas seu severitas. III. 243. §. 2. n. 34. III. 246. §. 3. n. 31. III. 252. §. 6. n. 24. III. 266. §. 14. n. 5.
Aequitas. III. 243. §. 2. n. 38. III. 246. §. 3. n. 34. III. 252. §. 8. n. 27.

Stabilitas. III. 246. §. 2. n. 43.
Necessitas. III. 246. §. 2. n. 46. III. 247. §. 3. n. 27.
Utilitas. III. 244. §. 2. n. 50. III. 245. §. 3. n. 28. III. 248. §. 5. n. 17. III. 252. §. 8. n. 30. III. 266. §. 14. n. 9.
Locus. III. 244. §. 2. n. 54.
Tempus. ibid. n. 56. III. 248. §. 3. n. 43.
Estimatio. III. 259. §. 11. n. 13.
Immutabilitas. III. 246. §. 3. n. 36.
Memoria. ibid. n. 43.
Timor. III. 247. §. 5. n. 10. & 11.
Quomodo fructuose usurpandus. III. 259. §. 11. num. 12.
Quomodo moderandus. III. 277. n. 36.
Etiam ad Etholice creditum. III. 249. §. 7. n. 1.
Incertitudo quod tempus & eventum. III. 252. §. 9. n. 6. & 7.
Horribilitas. ibid. n. 8.
Examina rigor. III. 255. n. 11.
Confusio & pudor. ibid. n. 14.
Accessio diabolorum & aliorum. ibid. n. 15.
Consentientia. ibid. n. 17.
Sententiae Severitatis. III. 254. n. 18.
Quoniam iusta infirmitas fit hoc universale iudicium. III. 256. §. 11. n. 1.
Cur dies magna vocetur. III. 257. §. 11. n. 2.
Quatuor flama illum diem nesciat. III. 258.
Cur diem hunc absconditum voluerit esse Deus hominibus. ibid. n. 6.
Cur Christus ipsa, & per prophetas toties hunc diem praedixit. ibid. n. 8.
Comparatio Temporalis. III. 259. §. 12. n. 2.
Iudicii extremi veritatem arguit a Diabolo abseptus. III. 271. §. 4. n. 23. & 24.
Cur Christus in humana natura iudicaturus sit. III. 257. §. 11. n. 5.
Confusio demonstratur in iudicio extremo confusio, stimulus ad liberat confutandum. I. 285. §. 12. n. 4.
Timuit Herodes infaniam in feno cubentis, quanto magis nos omnipotens iudicantia. III. 266. §. 14. n. 6.
Judicium temerarium.
Definitio. III. 267. §. 1. n. 1.
Divisio. ibid. n. 2.
Actus. ibid. n. 3.
Dicta Scripturae. III. 268. §. 4.
Sententiae SS. Patrum & Doctorum. ibid. §. 5.
Ex libello de imitatione Christi. III. 269. §. 6.
Exempla. ibid. §. 7. & 8. & 9.
Similitudines. III. 275. §. 8.
Materia. III. 277. §. 9.
Media. III. 278. §. 10. III. 280. §. 11. n. 6. ibid. §. 12. n. 4.
Aferica. III. 279. §. 11.
Conceptus praedicabilis. III. 282. §. 12. & 13.
Miscellanee. III. 283. §. 14.
Axiomata. III. 283. §. 15.
Auctoritates. ibid. §. 16.
Qualitas. III. 288. §. 2. n. 1. ibid. §. 3. n. 1. III. 289. §. 4. n. 1. ibid. §. 5. n. 1. III. 275. §. 8. n. 1. III. 283. §. 14. n. 1.
Fuga. III. 288. §. 12. n. 5. ibid. §. 3. n. 13. III. 289. §. 4. n. 3. III. 278. §. 5. n. 17. III. 283. §. 12. n. 8.
Damnum. III. 289. §. 3. n. 21. III. 279. §. 5. n. 28.
III. 276. §. 8. n. 19.
Utilitas fugae. III. 278. §. 5. n. 22.
Eius fallacia. III. 279. §. 9. n. 3.
Rudis. III. 279. §. 11. n. 1.
Fundamentum. ibid. §. 11. n. 3.
Iudicia nec ipse ferat, sed & aliorum generose spectant. III. 280. §. 12. n. 6.
Cor vitandum. ibid. §. 12. n. 1. & 2.
Nemo temere iudicandus. V. 247. n. 59.
Iudicium hominum pervertit. III. 29. n. 276.
Gravitas iudicii temerarii. III. 279. §. 12. n. 3.

Tu qui es, qui iudicas altissimum. (Jac. 4.) III. 280. §. 12. n. 3. III. 282. §. 13. n. 6.
Nobis iudicare. (Jo. 2. 23.) III. 268. §. 3. n. 1. III. 280. §. 12. n. 1. & 4.

Nihil autem pro minimo est, ut a vobis iudicet. (1. Cor. 4. 3.) III. 181. §. 12. n. 6.
Alqui iudicet diem interdiem &c. (Rom.) III. 183. §. 13. n. 11.
Nolite ante tempus iudicare. (1. Cor. 4. 5.) III. 180. §. 12. n. 5.
Nen ergo amplius iustitiam iudicemus. (Rom. 14.) III. 181. n. 5.
Provide tibi vires, qui iudicent populum. (Eccl. 10. 31.) III. 189. §. 12. n. 5.
Nen iudicabit Deus his id ipsum. III. 186. §. 12. n. 1.
Iudicia tua absque munda. (Pl. 35. 4.) IV. 272. §. 12. n. 9.
Nolite secundum faciem iudicare, sed iudicium vestrum. (Jo. 7. 24.) III. 189. §. 1. n. 2. III. 180. §. 12. n. 4.
Judici.
Judith figura animae castae. I. 181. §. 10. n. 4.
Solertia circa difficultatem jugi Domini. VI. 135. n. 16.
 ***
Tallies jugum meum super vos. (Math. 11. 29.) IV. 319. n. 74. V. 189. §. 11. n. 4.
Jugum Apostoli.
Ejus motientia blasphemia vox. III. 181. §. 6. n. 16.
Jugum.
Ut jugum meum fectis sum apud te. (Pl. 72. 13.) II. 206. n. 32. IV. 321. §. 14. n. 8.
Jugum meum.
Definitio. III. 184. §. 1. n. 1.
Divisio. Ibid. n. 2.
Actus & gradus. Ibid. n. 3.
Diffa Scripturae. III. 185. §. 2.
Diffa SS. Patrum & Doctorum. Ibid. §. 3.
Exempla. III. 186. §. 4. & 5.
Similitudines. III. 186. §. 6.
Motiva. Ibid. §. 7.
Media. Ibid. §. 8. III. 189. §. 10. n. 4.
Aflectiva. III. 189. §. 9.
Conceptus praeambulae. Ibid. §. 10.
Miscellanea. III. 190. §. 11.
Axiomata. Ibid. §. 12.
Authores. Ibid. §. 13.
Qualitas. III. 187. §. 1. n. 1. Ibid. §. 3. n. 1. III. 188. §. 6. n. 1. III. 190. §. 11. n. 1.
Fuga. III. 185. §. 2. n. 5. Ibid. §. 3. n. 10. III. 186. §. 4. n. 1. III. 187. §. 5. n. 1. III. 188. §. 6. n. 2. III. 190. §. 11. n. 4.
Dammum. III. 185. §. 2. n. 10. Ibid. §. 3. n. 15. III. 187. §. 4. n. 8. III. 188. §. 6. n. 3. III. 189. §. 10. n. 3.
Causa introducti iuramenti. III. 185. §. 3. n. 1.
Fit reverentia erga Deum. Ethnicis miscebant per alias res iurare. III. 187. §. 5. n. 4.
Quomodo Judaei iurent. III. 190. §. 11. n. 4.
Iuramenti blasphemi poena. I. 227. §. 4. n. 25. I. 230. §. 4. n. 45.
 ***
Juramentum duo officiat ut omnia. (Eccl. 12. 9.) III. 189. §. 10. n. 2.
Ego autem dico vobis omnino non iurare. (Math. 5. 33.) Ibid. §. 10. n. 1.
Et jurabis, ut ait Dominus &c. (Jer. 4. 2.) Ibid. §. 10. n. 1.
Fit mutuum juramentum impletur iniquitate. (Eccl. 12. 12.) Ibid. n. 3.
Juramentum.
Alienigenae avaritia. I. 176. §. 7. n. 5.
Interitum crebris iuramentis. III. 172. §. 4. n. 32.
Jurificatio.
Ut iustificeris in sermonibus tuis. I. 390. §. 13. n. 7.
Descendat iustificatus in domum suam. I. 386. §. 10. n. 7.

Iustitia, Justus;

Definitio. III. 190. §. 1. n. 1.
Divisio. Ibid. n. 2.
Actus. Ibid. n. 3.
Diffa Scripturae. III. 191. §. 2.
Sententiae Patrum. Ibid. §. 3.
Exempla. III. 192. §. 4. & 5. & 6.
Similitudines. III. 192. §. 7.
Motiva. III. 197. §. 8.
Media. Ibid. §. 9.

Aflectiva. Ibid. §. 10.
Conceptus praeambulae. III. 194. §. 12.
Miscellanea. III. 195. §. 13.
Axiomata. Ibid. §. 14.
Authores. III. 197. §. 14.
Qualitas. III. 197. §. 1. n. 1. Ibid. §. 3. n. 1. III. 198. §. 4. n. 1. III. 199. §. 7. n. 1. III. 198. §. 12. n. 3.
Utilitas. III. 197. §. 2. n. 5. Ibid. §. 3. n. 10. III. 198. §. 12. n. 10. III. 199. §. 10. n. 1. III. 197. §. 12. n. 3.
Necessitas. III. 197. §. 2. n. 10. Ibid. §. 3. n. 6. III. 199. §. 10. n. 1.
Dignitas. III. 197. §. 3. n. 13. III. 198. §. 12. n. 12.
Dammum neglectum. III. 197. §. 4. n. 10.
Iustitia distributiva. III. 197. §. 10.
Iustitia vindicativa ratio. III. 197. §. 2. n. 12. Ibid. §. 3. n. 17. III. 198. §. 12. n. 14.
Regula ad perfectionem iustitiae. III. 196. §. 10. n. 3.
Efficit iustitiam. Ibid. §. 12. n. 1.
Quomodo correctio ad iustitiam vindicativam normam suscipienda. III. 197. §. 11. n. 5.
Iustitia Symbolum. III. 198. §. 12. n. 5.
Talia fit erga omnes, qualia erga te. I. 126. n. 8. II. 57. §. 2. n. 22.
De iustitia iudiciorum Dei, illustri exemplo comprobata. VII. 25. n. 71.
Iustitia Dei in hac vita abundante plurimum. IV. 321. §. 14. n. 8.
Iustitia Dei Symbolum. Ibid. I. 66. §. 12. n. 6.
Iustitia divina representativus sanguis est. II. 82. §. 9. n. 3.
Iustitia palma comparatur. II. 199. §. 12. n. 1.
 ***
Iustus Dominus in omnibus viis. (Pl. 144. 7.) IV. 272. §. 12. n. 9.
Erit iustitia tibi lumborum ejus. VI. 77. §. 12. n. 13.
Ego in iustitia tua apparebo conspectui tuo. (Pl. 16.) I.
Si quis iustitiam diligit. (Sap. 87.) III. 197. §. 11. n. 3.
Nun equa videtur tibi cognitio tua, iustus fur Deus. (Job 35.) III. 181. §. 13. n. 1.
Attendite, ne iustitiam vestram feceritis coram hominibus. (Math. 6.) VI. 321. §. 12. n. 2.
Serps in die vestri iustus. (Prov. 14. 2.) II. 173. n. 18.
Nun vidi iustum derelictum, nec semes &c. II. 101. §. 4. n. 11.
Iuste quod iustum est persequer. (Deut. 16. 19.) III. 197. §. 11. n. 7.
Nos vir iustus & perfectus. (Gen. 6. 9.) II. 85. §. 3. n. 3.
Te vidi iustum coram me. (Gen. 6. 9.) Ibid.
Induere est iustitia ut loricis. (16. 59.) II. 82. §. 9. n. 1.
Vir iustus & perfectus in generationibus suis. II. 85. §. 3. n. 3.
Nunquid perdes iustum cum impiis? Si fuerit quidam iustus &c. III. 185. §. 13. n. 12.
Certe facere iustitiam vestram coram dominis. III. 191. §. 7. n. 4.
Erit iustitia tibi lumborum ejus. (16. 11.) II. 81. §. 9. n. 1.
Iustus ut palma florebit. II. 360. §. 12. n. 1.
Juvenis, Juvencus.
Juvenis ad magna scelera aliu exultati. VII. 62. n. 107.
Problemata de Juventute. III. 65. §. 4. Probl. 1. Isten.
Izionis Rota. III. 175. §. 7. n. 9.

K

Kempis.

Thomae de Kempis. I.
Ejus liber de imitatione Christi commendatus. III. 322. §. 9. n. 2.

La-

I.

Labis.

Laborum finis & usus. III. 30. n. 3. Probl. 3. de ore.

Labis cur mobilis. ibid. Probl. 4.

Dentibus sunt accommodo labia circa dentes &c.

Labor.

Definitio. III. 399. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

Dicta Sacra Scriptura. ibid. §. 3.

Sententia SS. Patrum. ibid. §. 3.

Exempla. III. 304. §. 4. 5. & 6.

Similitudines. III. 304. §. 7.

Motiva. ibid. §. 8.

Aflectiva. ibid. §. 9.

Conceptus predicabiles. ibid. §. 10.

Miscellanea. III. 303. §. 11.

Auctores. III. 304. §. 12.

Laboriosi quomodo differant a pigris. I. 47. §. 15. n. 10.

Qualitas. III. 399. §. 1. n. 1. ibid. §. 3. n. 1. III. 300. §. 4. n. 1. III. 302. §. 7. n. 1. III. 303. §. 11. n. 1.

Necessitas. III. 399. §. 2. n. 7. ibid. §. 3. n. 3. III. 304. §. 7. n. 3. III. 303. §. 11. n. 4.

Utilitas. III. 399. §. 2. n. 11. III. 300. §. 3. n. 13. III. 301. §. 6. n. 17. III. 302. §. 7. n. 7.

Dignitas. III. 399. §. 2. n. 18. III. 303. §. 11. n. 12.

Jucunditas. III. 399. §. 2. n. 20.

Laborare in nocte qui dicendi. III. 301. §. 10. n. 1.

Motiva ad laborem. ibid. §. 8.

Qualis quies pie & sedulo laborantium. ibid. §. 10. n. 2.

Laborum quies moris. IV. 346. §. 9. n. 6.

Quomodo labor fructuose suscipiendus. III. 303. §. 10. n. 3.

Sine bona intentione vanus. III. 300. §. 11. n. 4.

Etiam inter laboratores potest orari. III. 303. §. 11. n. 2. & 3.

Laboris strenuitas in illo adumbrata. I. 280. §. 10. n. 2.

Ad labores animas, eosque jucundos reddit recordatio future beatitudinis. I. 214. §. 8. n. 14.

Est remedium contra lasciviam. I. 277. §. 8. n. 3.

Japones soluto Salario tristes discedunt, nisi addatur, optima laboratio. II. 232. §. 11. n. 2.

Laboris regium est. I. 47. §. 15. n. 3.

Laborum? Symboli Severi Imperatoris. ibid. §. 15. n. 14.

Laboris amor, utilitas &c. ibid. §. 15.

Labor Heroicus & pius. I. 137. n. 29.

Nocturne in honorem Dei detractandus. III. 303. §. 13. n. 16.

Labor nostro obediunt augali. I. 106. §. 8. n. 4. (vid. Operarius).

***

videtur, quomodo modum laboravi &c. (Eccl. 31. 35.)

III. 302. §. 10. n. 2.

Preceptum tota nocte laboravit &c. (Loc. 5. 5.) III. 300. §. 11. n. 4. III. 302. §. 10. n. 1.

Laboris manum insarum, quis manducabit. (PL. 117. 2.) III. 303. §. 10. n. 4.

Labrum.

Favus labrum anatum, cum basi sua ad lavandum. VI. 61. §. 12. n. 4.

Lac.

Quid deque eo problema. II. 277. n. 43.

Lachryma.

Definitio. III. 304. §. 2. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

Sententia SS. Patrum & Doctorem. ibid. §. 3.

Exempla. III. 305. §. 4. & 5.

Similitudines. III. 307. §. 6.

Motiva. ibid. §. 7.

Aflectiva. ibid. §. 8.

Conceptus predicabiles. III. 308. §. 9.

Miscellanea. ibid. §. 10.

Auctores. ibid. §. 11.

Qualitas. III. 304. §. 2. n. 1. ibid. §. 3. n. 1. III. 307. §. 6. n. 1.

Utilitas. III. 304. §. 2. n. 8. ibid. §. 3. n. 10. III. 306. §. 4. n. 17. III. 307. §. 6. n. 3. III. 308. §. 10. n. 1.

Jucunditas. III. 305. §. 3. n. 24.

Necessitas. III. 307. §. 4. n. 7.

Lachryma interdicitur subditis. ibid. §. 3. n. 3.

Quatenus specialis gratia, & quatenus imperfectio indicium. ibid. §. 8. n. 1.

Ab externa omni studio abstinendum, interius cultus necessarius. III. 308. §. 8. n. 2.

Causa lachrymatorum. ibid. §. 8. n. 3.

Aqua pretiosis destillata, comparata. ibid. §. 9. n. 1.

Problema de lachrymis. III. 49. §. 2. Probl. 1. & seq.

Lachrymarum vis & efficacia. V. 209. §. 10. n. 17.

Oratio Deum lenit, lachrymarum cogit. I. 133. n. 15.

***

Cibabz nar pane lachrymarum. (Pl. 79. 6.) V. 209. n. 17.

Lacus.

Emisisti vinclum tuum de lacu. IV. 172. §. 11. n. 7.

Apprehendit Angelus in ventris Habitu & posuit eum supra latum de Babilonis. (Dan. 14. 33.) IV. 173. §. 12. n. 3.

Lafio.

Nemo laedit nisi a seipso. I. 137. n. 3. V. 248. n. 81.

Latere.

Domitius, cur Rufinum dicitur. I. 294. q. 6. de quadragesima.

Lavatio.

Lutitiam perpetuam quomodo habere queamus. V. 248. n. 89.

Vera quae? I. 133. n. 2.

Videtur. ibid. n. 2.

Lavus.

Lavus ejus sub capite meo, & dextra illius amplexabitur me. IV.

Lampas.

Cor Deus lampadem oleo instructus ardere in templo Josephi. voluerit potius, quam cereos. IV. 299. §. 13. n. 12.

Lancea.

Lancea transfectorum martyrum exempla. IV. 80. n. 99.

Laestio septimum opus Christi in cruce. III. 219. §. 12. n. 6.

Lanceae asferentes Philistini Israelitis, quid significant. III. 325. §. 10. n. 12.

Lapis.

Cor in igne non mollescat. II. 240. n. 29.

Lapidibus occidit martyr exempla. IV. 80. n. 183.

Quoque lapides Davidis signa quoque vulnerum Christi. VI. 421. §. 7. n. 2.

***

Elegit sibi quinquaginta lapides. (1. Reg. 17. 40.)

Qua revolvit nobis lapidem. I. 105. §. 7. n. 8.

Lapides rum populus universus. (Lev. 24. 14.) I. 234. §. 10. n. 1. I. 235. §. 11. n. 3.

Lapsus.

Hominia triplex. II. 67. §. 12. n. 12.

Petri lapsus cur Christus permiserit. I. 387. §. 11. n. 5.

Lavus.

Ethulcorum erat eorum Angeli custodes. I. 111. §. 12. n. 1.

Larix.

Incombustibilis. I. 260. §. 13. n. 21.

Larva.

Larvarum aspectus vetitus. I. 287. §. 4. n. 3. IV. 332. §. 1. n. 10.

Quid de larva sentiendum. I. 191. §. 9. n. 2.

Larvarum damnum. I. 188. §. 4. n. 10.

Lapsus.

Quid? ejus munia. III. 22. n. 7.

Lafcivia.
Ejus nutritrix Satyrus. I. 20. f. 32. n. 10.
Lafcivæ puella mira metamorphofis. VII. 8. n. 8.
Lafciva puella repente matrona fed falvata. VII. 69. n. 347.
Lafcinde.
Ejus cura. *Laceratum*.
Carpentis, quoties Pontificis pollutionem capit in Balnea S. Joann. Lateran.
Latro crudelis. VII. 78. n. 451.
Latrofum Afflatus. VII. 72. n. 367.
Hiftoria de Latrone crucifixus expia. II. 34. f. 10. n. 1.
Cur Chriftus in medio latronum crucifixus. I. 300. f. 10. q. 8.
Latronia in Cruce mifericordis converfo. III. 261. f. 13. n. 1.
Latronum in cruce diverfitas, quoniam? I. 335. f. 12. n. 3.
Cur uni faltem B. Virgo percruciat. ibid.
Cur duo latrones cum Chrifto dufti. I. 298. f. 21. n. 3.
Latus.
Latus fuum cur Chriftus lancea aperiri voluerit. I. 304. q. 30. III. 319. f. 12. n. 6.
Cur Chriftus in latere aequilone verfus fito voluerit vulnerari. II. 160. f. 25. n. 14.
Cur ex latere Chrifti fperco fanguis & aqua manent. I. 391. f. 13. n. 9. * * *

Unus militum lancea latus ejus aperuit. ibid.
Lavare.
Virgioletis Symbolum. III. 250. f. 10. n. 40.
Lauri.
Definitio. III. 309. f. 1. n. 1.
Divifio. ibid. n. 2.
Sententia S. Scripturae. ibid. f. 3.
Sententia SS. Patrum. ibid. f. 3.
Ex libro de imitacione Chrifti. III. 310. f. 40.
Exempla. ibid. f. 5.
Similitudines. ibid. f. 6.
Aferica. III. 312. f. 7.
Mittellacea. ibid. f. 8.
Auribaca. III. 312. f. 9.
Qualitas. III. 309. f. 2. n. 1. ibid. f. 3. n. 1. III. 310. f. 6. n. 3.
Uritas. III. 309. f. 3. n. 18. ibid. f. 4. n. 6.
Dammum. III. 309. f. 3. n. 31. III. 311. f. 6. n. 8.
Foga. III. 310. f. 5. n. 1. III. 311. f. 8. n. 1.
Cur laudes humane perpendam. III. 311. f. 7. n. 2.
Solatia circa carcerum laudat. VI.
In laude parcos S. Ignatius. III. 340. f. 6. n. 1.
Laudare Deum quomodo femper lingua debeat. III. 347. f. 12. n. 16.
Qui gaudet laudibus, perdet laudes. I. 121. n. 22.
Ile vere laudatur & mitis, qui ab officio laudatur. II. 102. n. 5.
Lauda filia. (vid. *Panegyria*, *Adulatio*).

Egreffus de cis laur, vovetur ludensium. (Jer. 30. 17.) III. 361. f. 2. n. 3.
Laudationem Domini loquatur os meum. III. 343. f. 9. n. 2.
Lauda mea infranabo te. (II. 4. 8.) III. 345. f. 21. n. 9.
Lauvites.
Ciborum. (vid. *Gula*).
Lazari.
Lazarus xvi fovar. (Jo. 11. 45.) I. 460. f. 11. n. 4.
Mira Lazari, ut intrinseci Or. (Luc. 16. 14.) IV. 273. f. 12. n. 22.
Lazari.
Propter superbiam quasi leonem capies me. I. 286. f. 12. n. 6.
Lebetes.
In die illa lebetes in domo Domini. (Zach. 12. 3.) II. 131. f. 13. n. 2.
Lebetes in templo ad candellarum emundationem. (Ex. 38.) quid figent. II. 55. f. 16. n. 3. (vid. *Libet*).
Lebia fpiritalis.
Definitio. III. 312. f. 1. n. 1.
Divifio. ibid. n. 2.

Lebentia S. Scripturae. ibid. f. 2.
Sententia SS. Patrum & Doctorum. III. 313. f. 3.
Exempla Sacra. III. 314. f. 4. & 5.
Similitudines. III. 315. f. 6.
Motiva. III. 319. f. 7.
Meda ad Lebentem utiliter perlegendam. III. 321. f. 8.
Aferica. III. 322. f. 9.
Mittellacea. III. 322. f. 10.
Qualitas. III. 318. f. 6. n. 1. III. 324. f. 10. n. 1.
Uritas. III. 319. f. 2. n. 1. III. 315. f. 4. n. 1.
Dammum negligite. III. 315. f. 10. n. 12.
Necessitas. III. 312. f. 4. n. 7.
Utilitas. ibid. f. 2. n. 6. III. 314. f. 3. n. 18. III. 315. f. 4. n. 8. III. 317. f. 5. n. 1. III. 320. f. 7. n. 6. III. 322. f. 10. n. 3.
Iucunditas. III. 315. f. 2. n. 13.
Fiat certia bona. III. 321. f. 9. n. 2.
Quo ordine fibi fubferviant, lectio, meditatio, oratio. III. 323. f. 9. n. 5.
Paffidium lectiois crantes caufa. III. 324. n. 6.
Lectio tres quotidia legenda. III. 318. f. 6. n. 7.
Lectio Cicero & Plautii Hieronymo carius habenda. III. 323. f. 7. n. 5.
Lectiones S. Scripturae commendatio. III. 313. f. 3. n. 1.
Quomodo legenda. III. 321. f. 8.
Finitio. III. 323. f. 9. n. 4.
Quid fi non intelligas. ibid. n. 7.
Lectio Scripturae Sacrae quatenus praestet additioni & purificationi & orationi. III. 320. f. 7. n. 8.
Lectio fructuofa quomodo. III. 312. f. 6. n. 3. V. 246. n. 63.
Lectiois fructuofae exemplum. VII. 9. n. 14.
Lectiois vetere oblectum & profanae damnum. III. 314. f. 3. n. 25. III. 316. f. 4. n. 23. III. 325. f. 10. n. 8.
Legere quatenus concionator debeat auctores profanos & allegare. I. 363. f. 8. n. 20.
Lebus, Lebus.
Lebus angustus. (II. 28. 10.) quid? I. 258. f. 12. n. 1.
In lebusa goaram, quem diligit anima mea. (Cont. 3.) I. 259. f. 13. n. 10.
Ex lebusa Salemons feaginta fortes ambunt. III. 311. n. 5.
Legatum.
Impium ponticum. VII. 64. n. 373.
Legatus, Legatus.
Legatus fumptus laudat exceptus. VII. 60. n. 281.
Legati Rom. & Graec. Sagmina fecum cur circumtulere. I. 405. f. 13. n. 4.
Legati Regem adorata nolentis alius. I. 37. f. 5. n. 6.
Legatum ingreffus in urbem Romanam pompofus. III. f. 8. n. 7.
Legati Mofcovitici humanitas. VII. 77. n. 406.
Legationem mittas roget te quae pofti fuit. (Luc. 14. 32.) VII.
Leo.
Gallum, ignem & rotam contremifcens, quid. III. 35. Probi. 3. VI. 81. n. 458.
Leones a fe arcenti Aforum inventum. III.
Leo rugiens diabolum. III. 277. f. 9. n. 4.
Cur Daniel bix inter leones famelico ilafus miferit Propheta & contrarii ille ad Ierobeam miffus a leone in via occifus fuerit. IV. 208. f. 12. n. 9.
Moralitas hiftoriae favi mellic in ore diantati & Samphonis leonis. I. 365. f. 9. n. 1.
Mira leonis in urfum ultionem. VII. 65. n. 313.
Apologia de leone fabricante & lupoadulante. I. 381. f. 8. n. 9.
Samphonis Leo mortem praefigurare. I.
Leo fymbolum potentiae Dei. II. 66. f. 12. n. 6.
Ne quando rapiat ut leo animam meam. (Pf. 7.) IV. 273. f. 13. n. 11.
Lepra.
Mendacium praefigurat. IV. 207. f. 12. n. 4.
Cur de lepra Sacerdos non temere & ficile iudicare debuerit. (Lev. 13.) III. 268. f. 2. n. 14.
Lepa baptifmate curata. I. 299. f. 4. n. 12.
Primo quos Saluator ab infirmitate curavit, leprosum fuiffe, quid fubdit myfterii. IV. 207. f. 12. n. 4. Ma.

Maria, Moïsa Soror, cur lepra punita? (Num. 12. 10.)

II. 34. §. 13. n. 9.

Lepra.

Locus damnatorum cur ita dictus. III. 177. §. 8. n. 12.

Leuiticus.

Super Leuiticum Serpentes uolunt. (II. 27. 1.) II.

23. §. 9. n. 22.

Leuit.

Mihor: Leuita (Jud. 19.) uxorem repetenda expense.

V. 225. §. 7. n. 9.

Leuitas.

Problema de leuitate. II. 249. n. 125.

Leuitum peccatorum, peccatorum, &c. cura. III. 173.

§. 6. n. 1.

Lex.

Finis legis Christus. I. 301. §. 11. q. 11.

Legunt finis utriusque amor. III. 256. §. 14. n. 15.

Lex.

Omnia lex in uno Sermonem impletur. (Gal. 5.) ibid.

n. 17.

Qui diligit proximum, legem implet. II. 154. n. 4.

Libet.

Optimus S. Scriptura. III. 331. §. 9. n. 5.

Libri monitores Principum. VII. 75. n. 395.

Multis ab uno scripti. VII. 68. n. 336.

Libri sacri sunt nostra arma. III. 334. §. 10. n. 3.

Epistola & lectio Dei. III. 330. §. 7. n. 7.

Korum prerogative, pra consensu additione. ibid.

n. 8.

Librum uoci mortuum cur praevalat vox uiva. VI.

327. §. 10. n. 16.

Librum facrum lectis commendata. III. 313. §.

3. n. 1.

Itorum privato exilio est. III. 315. §. 10. n. 12.

Libri aperti in iudicio sacro quid. III. 333. §. 9.

n. 13 & 17.

Hebraei libri nomina induunt a suis primordiis. IV.

274. §. 13. n. 16.

Quinam praecipue legendi? III. 323. §. 9. n. 1.

Tres potissimum legendi. III. 266. §. 14. n. 14.

Obsecrationum prophetarum, & imprecatorum lectio no-

xia, & fugienda. III. 314. §. 3. n. 29. III. 316.

§. 4. n. 23. IV. 331. §. 1. n. 6. VII. 26. n. 104.

Obsecra & Ethici familes glandibus percoram, & cli-

bis sunt damnum. III. 315. §. 10. n. 9.

Sunt Evangelium diaboli. ibid. n. 10.

Partes diaboli. ibid. n. 11.

Ethici & profani quomodo legendi, & quid de eorum

lectione sentiendum. ibid. n. 8.

Librorum genus omne praeter Aitorum a Turcis pro-

hibetur. III. 317. §. 5. n. 1.

Quidam per librum conlationem eiusus. VII. 29.

n. 80.

Lex.

Accipe librum de manu Angeli. (Apoc. 10.) I. 105.

§. 7. n. 8.

Liberalitas.

Definitio. III. 325. §. 1. n. 1.

Divisio. III. 326.

Actus. ibid. n. 2.

De la Sacra Scriptura. ibid. §. 1.

SS. Patrum. ibid. §. 3.

Exempla. III. 327. §. 4. 5. & 6.

Similitudines. III. 328. §. 7.

Motiva. ibid. §. 8.

Media. III. 329. §. 9.

Aflecta. ibid. §. 10.

Conceptus praedicabiles. III. 330. §. 11.

Miscellanea. ibid. §. 12.

Autbores. III. 331. §. 13.

Qualitas. III. 326. §. 2. n. 1. ibid. §. 3. n. 1. III.

328. §. 7. n. 1. III. 330. §. 12. n. 1.

Utilitas. III. 326. §. 2. n. 4. ibid. §. 3. n. 15. III.

328. §. 7. n. 4. ibid. §. 8. n. 3. III. 330. §. 12.

n. 7.

Dispositio. III. 326. §. 3. n. 9. III. 327. §. 1. n. 17.

III. 328. §. 7. n. 6. ibid. §. 8. n. 4. III. 330. §.

12. n. 15.

Iucunditas. III. 328. §. 8. n. 5.

Aequitas. ibid. n. 2.

Fontes. III. 329. §. 10. n. 3.

Erga quia liberalitas praecipue ostendenda. ibid. n. 2.

Leitner Biblioth. Tom. VII.

Modus & circumstantia in liberalitate exercitio obser-

vanda. ibid. n. 2.

Menfura. III. 330. §. 11. n. 1.

Liberalitas praecipue iuueni, cur. III. 65. Probl. 2.

de iuuentute.

Liberalitas heretica. I. 334. n. 21.

Liberalitas Dei erga nos. III. 330. §. 11. n. 3.

Liberalitas erga Deum in quo consistat. II. 187. n. 96.

Motivum ad eandem. ibid.

Liberalis.

Sed libera nos a male? Cur ultimo loco positum in o-

ratione Damiana? II. 325. §. 9. n. 16.

Eadem verba expati. ibid. n. 23.

Libet.

Comparati echniculis. II. 234. §. 10. n. 3.

Tabernaculo. II. 235. §. 10. n. 4.

Filiam male educatam in saeculo relictam deplorat ma-

ser in inferno. III. 169. §. 4. n. 10.

Solatio circa carentiam liberorum. V. 159. n. 39.

Circa amissionem eorumdem. VI. 132. n. 111.

Libertas.

Libertatem vraditam haustum aqua deplorat lyfima-

bus. III. 184. §. 13. n. 5.

Libido.

Hereticorum genitrix. III. 345. §. 10. n. 5.

Obsecra ignis aeterni est annula. III. 333. §. 12. n.

17.

Libidois fiamus. I. 287. §. 10. n. 9.

Media contra libidinem. I. 277. §. 3. (vid. repressa

libidine sit. Cariss. Passim.)

Libidinem coram memoria inferat. III. 176. §. 8. n. 1.

Non qui congregatur, sed qui fugit carnis libidinem

vincit. I. 284. §. 11. n. 19. I. 285. §. 12. n. 14.

(vid. Luxuria).

Licentia.

Tacite signa. V. 111. §. 11. n. 8.

Pratemptio. ibid.

Licentia.

Quaestiones de Licentia. V. 312. §. 3.

Lignum.

De lignis ardentibus. Probl. II. 245. Probl. 24. 25.

Incombustibile laticis. I. 260. §. 13. n. 21.

De ligno scientia boni & mali ne comedat. (Gen. 2.

17.) V. 125. §. 12. n. 6.

Ergo tangunt lignum, sunt plantarum est ferri decur-

sus apertum. (Pl. 1.) I. 184. §. 13. n. 7. VI. 243.

§. 13. n. 10.

Lignum vira affertur fructus duodecim. (Apoc. 22.

5.) IV. 331. §. 10. n. 1.

Lilium.

Insigne Gallie. I. 280. §. 10. n. 2.

Variatum symbolum consideratum. I. 283. §. 12.

n. 14.

Lex.

Qui posuerit inter illos. I. 283. §. 11. n. 4. & 8.

Sicut lilium inter spinas.

Lilium inter spinas constituitur, & Filium super ca-

pitalia culumorum templi. I. 279. §. 9. n. 4.

Limus.

Formavit dominum de limo terrae. (Gen. 2.) IV. 340.

§. 14. n. 10.

Lingua.

Quid. III. 331. §. 1. n. 1.

Limbo. ibid.

Divisio. ibid. n. 2.

Actus bonae linguae. III. 332. n. 5.

Actus male linguae. ibid. n. 8.

Sententia Scripturae Sacrae. ibid. §. 2.

Sententia SS. Patrum. III. 334. §. 3.

Ex libello de immersione Christi. III. 337. §. 4.

Exempla. ibid. §. 5. 6. & 7.

Similitudines. III. 328. §. 7.

Motiva ad custodiendum linguam. III. 324. §. 9.

Ad linguam reformandam. III. 324. §. 10.

Media ad linguam reformandam. III. 325. §. 11.

Aflecta. III. 326. §. 12.

Concordia praedicabiles. III. 328. §. 13. & 14.

Miscellanea. III. 331. §. 15.

Autbores. III. 332. §. 16.

Autbores. ibid. §. 17.

Qualitas. III. 326. §. 2. n. 1. III. 334. §. 3. n. 1.

III. 338. §. 5. n. 12. III. 341. §. 8. n. 1. III. 350.

§. 14. n. 1. III. 352. §. 13. n. 2.

§.

Par-

Paritas. III. 334. §. 2. n. 4. III. 340. §. 7. n. 6.
Equitas. III. 334. §. 14. n. 10.
Necessitas. III. 334. §. 2. n. 13. III. 331. §. 14. n. 8.
 III. 333. §. 15. n. 11.
Utilitas. III. 333. §. 2. n. 26. III. 335. §. 2. n. 37.
 III. 345. §. 2. n. 24. III. 351. §. 14. n. 9. III. 354.
 §. 15. n. 17.
Dignitas. III. 333. §. 2. n. 23.
Damnium. III. 333. §. 2. n. 25. III. 335. §. 3. num.
 39. III. 339. §. 5. n. 24. III. 343. §. 8. num. 27.
 III. 351. §. 14. n. 11. III. 353. §. 15. n. 18. III.
 349. §. 18. n. 9.
Tempus. III. 333. §. 2. n. 35. III. 337. §. 3. n. 61.
Materia. III. 333. §. 2. n. 36. III. 337. §. 3. n. 62.
Ufus. III. 333. §. 2. n. 40. & 49.
Custodia. III. 334. §. 2. n. 28. III. 337. §. 5. n. 2.
 III. 341. §. 8. n. 18.
Sanctitas. III. 340. §. 6. n. 12. & 23.
Gravitas. III. 340. §. 7. n. 4.
Septem diffinitiones linguarum usque observandae. III. 347.
 §. 12. n. 15.
Quot modis nunciet. III. 336. §. 2. n. 46.
Et inobis. III. 343. §. 9. n. 5.
Nocturne loquuntur tripliciter. Ibid. n. 5.
Finis ubi quem datus. III. 346. §. 12. n. 1.
Cur inferna ligata superius libera. Ibid. n. 2.
Cur tam facilis sit humo ad linguam laxandam. Ibid.
 n. 3.
Cur dentibus & labris munita. Ibid. n. 4.
Cur carnes fit. Ibid. n. 5.
Cur tam delicata. Ibid. n. 6.
Cur damna fit. Ibid. n. 7.
Cur semper per salivam mosefacta. Ibid. n. 8.
Cur una tantum homini data. III. 347. n. 9.
Cur religiosa precipue carum esse debeat. Ibid. n. 12.
Quingue proprietates lingue. III. 348. §. 13. n. 4.
*Cur inter omnia corpora membra aliqua sit que suavit
 exequatur officium.* III. 350. §. 14. n. 3.
Cur sub auribus, oculis, naribus collocata. III. 351.
 n. 6.
Lingua S. Antonii de Padua adhuc illata superest. III.
 337. §. 5. n. 4.
De lingua, membrum problematicum. III. 35. n. 7.
Ejus qualitas & officia. Ibid. n. 5.
Lingua tertia quod. III. 331. §. 1. n. 3.
Mala, mulieris nihil graviora. III. 340. §. 7. n. 4.
Nullos est qui non deliquerit lingua sua. III. 347. §.
 12. n. 11.
Confutandus linguarum eorum. Eccl. (Gen. 12. 7. III.
 15. §. 10. n. 12.
Apparent illi differtis lingue. Eccl. (Act. 2. 3.)
 VI. 170. §. 10. n. 5. & 6.
Qui lingua lambens aquas. Eccl. separabis eos.
 (Judic. 7.) I. 182. §. 13. n. 1.
Lingua mea calamus scribae. Eccl. (Pl. 44.) I. 360. §.
 7. n. 1.
Lingua gladius acutus. (Ps. 56.) II. 51. §. 32. n. 1.
Liternum.
*An nudi litati applicatione vulnera per magiam curari
 queant.* IV. 9. n. 9.
Liquescere.
Liquescit aff terra. Eccl. (Pl. 74. 3.) III. 264. §. 13.
 n. 18.
Lis.
Lites.
Lites omnium Sanctorum salutare. VII. 30. n.
 126.
Litorea.
Christi, urbem descendentes. VII. 21. n. 69.
*An litere participat in meritorum a Religiosis doceri
 solent, sint approbandae.* VI. 186. q. 43.
Literatus.
Literatorum infamum exempla. I. 33. §. 6. n. 6. & 7.
De istis quatuor. V. 343. §. 3.
Livorem.
Radix. V. 120. §. 9. n. 2. Livor. (Vid. levidia).
Locus.
Quasi mortui locus. IV. 185. §. 3. n. 15.
Locus.
Locus mutatio fugienda. V. 245. n. 30.
Ad omnia loca indifferenter esse debemus. V. 310.
 n. 42.

Vado parare vobis locum. (Jo. 14. 2.) III. 181. §. 12.
 n. 4.
Nolite locum dare diabolo. II. 17. §. 8. n. 3.
Locusta.
Es acceptam locustam projecit in mare.
Longevitas.
Longevitatis causa abstinentia. I. 14. §. 6. n. 1.
Longimias.
Species fortitudinis. III. 353. §. 1. n. 2.
Dei. II. 77. §. 6. n. 4.
Loquacitas. (Vid. Lingua).
Loquax.
Loqui cur nequeant infantes. sermone tamen infan-
 tem infanti. III. 21. Membrum 6. Probi. 1.
Abenti amico an quia loqui per sympathiam possit.
 III. 55. de sympathia. Probi. 1.
De Deo ac spiritibus frequenter loqui oportet. III.
 348. §. 12. n. 19.
Reverenter de superioribus loqui, actus est obedientie.
 IV. 313. §. 1. n. 4.
Ara recti loquendi in quo consistat. III. 347. §. 12. n. 17.
Causa & circumstantia loquendi. III. 334. §. 1. n. 39.
 III. 349. §. 17. n. 3.
Timere una loquendum. V. 247. n. 75.
Audiendum multum, loquendum parum. III. 340. §.
 7. n. 6.
Locutio Dei ad nos per sacros libros. III. 310. §. 7.
 n. 7.
Non enim vos estis, qui loquimini. I. 361. §. 7. n. 4.
Et loquebatur recte. (Matth. 7. 35.) III. 348. §. 13.
 n. 1.
In multis loqui non deerit peccatum. (Prov. 10. 19.)
 VI. 208. §. 12. n. 5.
Loth.
Historia de uxore Lothi explicatio. (Gen. 19.) I. 46.
 §. 14. n. 19.
Loth.
Rediens quoque Loth. & omnia que illius erant.
 (Gen. 14. 16.) I. 388. §. 12. n. 2.
Loth.
Cur lotionem pedum Eucharistia Christus permiserit.
 I. 351. §. 9. n. 5.
Qui laus est, non indiget, nisi ut pedes laus. Ibid.
 Pila mea, lava, unge, Eccl. (Ruth. 3. 3.) IV.
 182. §. 20. n. 8.
Lothrix.
Lothricum fuga. IV. 304. §. 7. n. 2.
Lucea.
Minus emunda cur minus luceat. III. 240. n. 28.
*Cur Drus inierit, ut Mythes faceret lucernas septem
 cum emundiora de argento.* III. 24. §. 13. n. 8.
Lucea ardentes in manibus vestris. (Luc. 12. 35.) I.
 162. §. 3. n. 19. III. 101. §. 12. n. 4. IV. 268. §.
 11. n. 5.
Erat lucerna ardens & lucens. III. 312. §. 13. n. 3.
Accendit lucernam, & accendit. (Luc. 12. 35.) III. 14.
 §. 10. n. 10.
Lucifer.
Quomodo crediti de talia Lucifer. Eccl. (Isai. 24. 12.)
 II. 33. §. 9. n. 20.
Lucrum.
Unum idemque omnes monet. I. 185. §. 14. num. 4.
 (Vid. Avaritia).
Mibi vivere Christus est & mori lucrum. IV. 245. §.
 9. n. 3.
Luxus.
Nemo sine luxu. VI. 66. n. 37.
Luxu magister.
Figulus proditor. III. 298. §. 12. n. 10.
Luxu.
Definitio. III. 274. §. 1. n. 1.
Divitio. Ibid. n. 2.
Sententia ex S. Scriptura. Ibid. §. 2.
Sententia ex S. Patribus. Ibid. §. 3.
Exempla. III. 355. §. 4.
Exempla Primas. III. 359. §. 5.
Similitudines. III. 360. §. 6.
Mitua. Ibid. §. 7.
Alcetica. III. 361. §. 8.

Miscellaneas. *ibid.* §. 9.
 Quilites. *ibid.* §. 3. n. 1. *ibid.* §. 6. n. 2. *ibid.* §. 11. 355. §. 4. n. 1. *ibid.* 355. §. 5. n. 1. *ibid.* 360. §. 6. n. 1. *ibid.* 361. §. 9. n. 1.
 Fuga. *ibid.* 354. §. 2. n. 3.
 Demum & tragicus exitus interdum. *ibid.* 354. §. 4. n. 1. *ibid.* 354. §. 3. n. 5. *ibid.* 356. §. 4. n. 5. *ibid.* 360. §. 4. n. 9.
 Ludus puerilis infans. *ibid.* 358. n. 274.
 Motive ad ludum moderatus. *ibid.* 360. §. 7.
 Quando licet sit moderatus ludus. *ibid.* 361. §. 8. n. 1. & 2.
 Chierum iustorum compitor mox SS. Jesu nomen blasphemis. *ibid.* 357. §. 7. n. 6.
 Lufor faciemus punitus. *ibid.* 357. §. 4. n. 25.
 Cum vidisset Jara filium agar iudentem. *ibid.* (Gen. 31. 9.) *ibid.* 361. §. 9. n. 1.
 Sapiens ludens in eis sevarum. *ibid.* 361. §. 9. n. 3.
 Lumbi.
 Sint lumbi vestri parati. (Luc. 12. 35.) *ibid.* 361. §. 2. n. 19. *ibid.* 360. §. 32. n. 4. *ibid.* 368. §. 32. n. 3.
 Sate succinxi lumbos vestros. *ibid.* 361. §. 2. n. 18.
 Succinxi lumbos mentis vestrae. (1. Pet. 13.) *ibid.* n. 30.
 Conforta lumbos, robora virtutem valde. (Neh. 2. 1.) *ibid.* n. 57.
 Lumen, luminare.
 Signatum est super nos lumen vultus tui Domine. *ibid.* 359. §. 7. n. 3. *ibid.* 360. §. 3. n. 15.
 Pectus duo luminaria magna. (Gen. 1. 16.) *ibid.* 442. §. 13. n. 8.
 Luna.
 Solutus fuit luna maturus. *ibid.* 43. §. 14. n. 5.
 Lupa.
 Marti facer cur? *ibid.* 222. §. 1. n. 1.
 Femelicibus, si preda non reperit. *ibid.* 351. §. 9. n. 12.
 Lupa infestis utitur. *ibid.* 34. n. 354.
 Apologus de Lupo confutatus. *ibid.* 379. §. 13. n. 2.
 Luftratio.
 Luftratio Regis titulus. *ibid.* 358. n. 35.
 Luftratio.
 Præto Luftratio confusus. *ibid.* 322. n. 78.
 Lux.
 Ficta lux. (Gen. 1. 3.) *ibid.* 110. §. 12. n. 1. *ibid.* 266. §. 13. n. 25.
 Vos estis lux mundi. *ibid.* 312. §. 13. n. 1. *ibid.* 26. §. 12. n. 3.
 Lavaria.
 Definitio. *ibid.* 362. §. 1. n. 1.
 Divisio. *ibid.* n. 2.
 A duo genere. *ibid.* 379. §. 9. n. 4.
 Actus. *ibid.* 362. §. 1. n. 3.
 Sententia ex S. Scriptura. *ibid.* §. 3.
 Sententia SS. Patrum. *ibid.* 363. §. 5.
 Exemplis. *ibid.* 369. §. 4. §. 6.
 Similitudines. *ibid.* 373. §. 7.
 Motive. *ibid.* 374. §. 8.
 Media. *ibid.* 376. §. 9.
 Afectus. *ibid.* 378. §. 10.
 Conceptus Prædicabiles. *ibid.* 379. §. 11. & 12.
 Miscellaneas. *ibid.* 384. §. 13.
 Axiomata. *ibid.* 386. §. 14.
 Authores. *ibid.* §. 15.
 Quasi lux aëris. *ibid.* 384. §. 15. n. 4.
 Qualitas. *ibid.* 384. §. 2. n. 1. *ibid.* 363. §. 3. n. 1. *ibid.* 365. §. 4. n. 1. *ibid.* 372. §. 6. n. 6. *ibid.* 373. §. 7. n. 1. *ibid.* 380. §. 12. n. 1. *ibid.* 384. §. 13. n. 1.
 Fuga. *ibid.* 362. §. 2. n. 7. *ibid.* 365. §. 3. n. 47. *ibid.* §. 4. n. 13. *ibid.* 372. §. 5. n. 1. *ibid.* §. 6. n. 2. *ibid.* 373. §. 7. n. 6. *ibid.* 384. §. 12. n. 20. *ibid.* 385. §. 13. n. 12.
 Demum. *ibid.* 360. §. 2. n. 16. *ibid.* 364. §. 3. n. 18. *ibid.* 369. §. 4. n. 27. *ibid.* 372. §. 6. n. 14. *ibid.* 373. §. 7. n. 2. *ibid.* 374. §. 8. n. 5. *ibid.* 381. §. 12. n. 2. *ibid.* 385. §. 13. n. 15.
 Comparatio strenuus. *ibid.* 380. §. 11. n. 2.
 Delitio. *ibid.* n. 3.
 Igni devoranti. *ibid.* n. 4.
 Inferno. *ibid.* n. 5.
 Remedia. *ibid.* n. 6.

Quomodo exciteretur ejusmodi Phantasia. *ibid.* 378. §. 10. n. 1.
 Cur maximum vitiorum reputatur. *ibid.* n. 3.
 Cur præcipue spiritualibus viris fugiendum. *ibid.* n. 4.
 Cur tam difficile curabiles hoc vitium. *ibid.* 379. n. 5.
 Quomodo hinc vitio refistatur. *ibid.* §. 10. n. 9.
 Cur vitandis luxuriis. *ibid.* §. 12. n. 1. & seqq.
 Excutiones luxuriosorum refistat. *ibid.* 380. §. 12. n. 7.
 Quem detestabile vitium sit. *ibid.* 381. §. 12. n. 8.
 Tragicus prædictoris luxuriosi casus. *ibid.* 381. n. 14.
 Senes cur ad luxuriam prout. *ibid.* 384. §. 13. n. 1.
 Lavaria nutrimentum. *ibid.* 376. §. 8. n. 2.
 Lavaria dissuadet memoris inferni. *ibid.* 376. §. 8. n. 2.
 Luxuria vale dicere, Belgæ, subitanea conversionis socieret Jesu intrat. *ibid.* 371. §. 4. n. 16.
 Lavuriosorum testamenti cujusdam excutionum, fatum. *ibid.* 371. n. 31.
 Somnium Pharonis de septem vasis ad luxuriosum "apocryphum". *ibid.* 375. §. 8. n. 3. (Cf. *Gula, Baccalia*).
 Luxus.
 Quid? *ibid.* 362. §. 1. n. 1.

M

Machiavelles.

Maluit cum illustribus damnari quam cum vilibus salvari. *ibid.* 174. §. 6. n. 3.
 Macula.
 Beatus vir, qui invenit est sua macula. (Ecc. 31. 8.) *ibid.* 154. §. 12. n. 11.
 Maducita.
 Unde factum; quod Iherosolymis cum mulieribus Mediantiarum sacrificii sint, cum in Aegyptum semper frugi essent. *ibid.* 45. §. 14. n. 13.
 Magia.
 Quid & quodplex. *ibid.* 7. §. 2. n. 1. & 2.
 Naturalis quid. *ibid.* 8. §. 2. n. 3.
 Eius auctor. *ibid.* n. 4.
 Quodplex fit naturalis. *ibid.* n. 5.
 An Magia naturalis eliqui effectus & cuius aspectu & influxu proveniat. *ibid.* n. 6.
 An via imaginativa possit miras quosdam effectus producere. *ibid.* 9. §. 3. n. 7.
 Artificialis quid circa calos possit. *ibid.* 10. §. 3. n. 12.
 Quid circa elementa. *ibid.* n. 13.
 Quid circa imperfecta. *ibid.* n. 14.
 Demoniacæ quid, & quodplex. *ibid.* §. 4. n. 15.
 Quale sit illud pactum quod cum demonibus init magis superstitiosa. *ibid.* 11. n. 16.
 Vie Magice artis. *ibid.* 86. n. 440.
 Quid Mege Demoniacæ circa ordinem naturæ possit. *ibid.* 11. §. 4. n. 20.
 Quid circa bona exteriora hominis. *ibid.* 12. n. 21.
 Quid possit in genus. *ibid.* 11. n. 19.
 An possit mixta quendam producere. *ibid.* 12. n. 23.
 Quid possit circa corpora humana seu belierum. *ibid.* 13. n. 24.
 Quid possit circa soliman. *ibid.* n. 25.
 Quid magia superstitiosa possit circa ipsos megos. *ibid.* 14. n. 26.
 Quibus modis potissimum Magia ad præstigia suos utitur. *ibid.* 15. n. 27.
 Quomodo facta possidentur, qui Magice artes exercent. *ibid.* 154. §. 9. n. 1.
 Fallacia verum magicarum. *ibid.* 155. §. 20. n. 1.
 Questiones de Mege. *ibid.* 156. §. 4.
 Magice conatus elin. *ibid.* 63. n. 307.
 Non declinet ad Magos etc. (Lev. 19. 31.) *ibid.* 155. §. 20. n. 1.
 Magister.
 Quis de Magistria. *ibid.* 154. §. 3.
 Magistri in rebus Divinis conditio. *ibid.* 445. §. 26. n. 12.
 Magistri muti & mortui optimi. *ibid.* 318. §. 5. n. 3.
 Ma.

Improbis, quia amicus eius sit, propter improbitatem tamam illius surget, &c. (Luc. 11.) 120. n. 5.

Impudicitia. Impudicorum amplexuum poena infernalis. III. 170. §. 4. n. 17.

Impudicitia verbum ne eloqui quidem nisi per periculosum voluit Mariana. I. 170. §. 5. n. 22.

Incurtus. *Pecunia involuitur murex & armillas*. (Gen. 23. 22.) IV. 348. §. 14. n. 35.

Incurtus. (vid. *Christus*.)

Eius qualitas, necessitas, dignitas. I. 309. §. 10. n. 1.

Fructus. I. 130. §. 11. n. 9.

In incarnationem blasphemia & ingratitude quomodo

fit. I. 225. §. 2. n. 9.

Cur B. Virginis confensus ad incarnationem fuerit requisitus. I. 314. §. 19. q. 4.

Incarnatio mysticum per rubum figuratum. (Exod. 4.) I. 217. §. 10. n. 6.

Incurtus.

Senum incurtus unde? III. 66. §. 4. Probi. 9. de senectute.

Incurtus.

Species Luxuriae. III. 162. §. 1. n. 2.

Incurtus, *rebus*, *incurtus*.

Del. II. 66. §. 11. n. 5.

Incurtus.

Unda? III. 376. n. 8.

Incurtus.

Incurtus ante adeo juvenes? III. 65. §. 4. Probi. 6. de juvenute.

Incurtus, *incurtus*.

Incurtus ratio quomodo? III. 33. Probi. 5.

Incurtus & *incurtus* super parum. (4. Reg. 4. 34.) II. 157. §. 14. n. 3.

Incurtus.

Archite male muliere. (vid. *Procrastinitas*.)

Incurtus.

Indorum admiranda erga infirmos charitas. VII. 40. n. 177.

Incurtus.

Indifferentes ad omnia loca & officia esse debemus. V. 310. n. 40.

Incurtus.

Quid? III. 92. §. 10. n. 2.

Incurtus nolite ad indignationem provocare, &c. (Col. 3.) II. 234. §. 9. n. 2.

Incurtus.

Christum quid? I. 326. §. 2. n. 35.

Incurtus.

Defunctis transcriptum. IV. 150. §. 1. n. 8.

Plenarie bulla laetitia. III. 306. §. 4. n. 18.

Incurtus.

Eius symbolum hirundines. I. 44. §. 14. n. 8.

Induriti quare ab invicibus differant. ibid. n. 7.

Incurtus, *incurtus*.

Infans a lupa nutritus. VII. 54. n. 254.

Problema de infans. III. 61. §. 4. Probi. 1.

Incurtus.

Relinquit infans &c. (Prov. 6. 6.) V. 239. §. 13. n. 5.

Incurtus.

Quid? III. 169. §. 1. n. 3. III. 179. §. 10. n. 2.

Loca descriptio. III. 169. §. 1. n. 9.

Divisio. ibid. n. 2.

Eius poena principum. ibid. n. 3.

Poenae diuini. III. 178. §. 8. n. 16.

Poenae sensu. III. 169. §. 2. n. 13. III. 166. §. 2. n. 26.

Gravitas poenae damni. III. 169. §. 2. n. 36. III. 176. §. 8. n. 4. III. 181. §. 13. n. 5.

Poenae infernalis diversitas. III. 176. §. 8.

Incurtus poenae infernalis. III. 177. §. 7. n. 17.

Veritas de inferno ex Sacra Scriptura. III. 164. §. 1.

Incurtus.

§. 1. *Incurtus* & *Doctores*. III. 165. §. 2.

§. 55. Pa. *Incurtus* de imitatione Christi. III. 167. §. 3.

libello *Incurtus* externa. III. 168. §. 4.

Ex. *Incurtus*. III. 173. §. 5.

Incurtus.

Profana. ibid. §. 6.

Incurtus. III. 174. §. 7.

Motiva ad memoriam inferni reficiendam, timorem

eius concipiendum, eumque fugiendum. III. 176. §.

1. n. 14.

Media ad evitandum infernum. III. 176. §. 9.

Incurtus. III. 179. §. 10.

Conceptus p. *Incurtus*. III. 181. §. 11. & 12.

Miscellanea. III. 184. §. 13.

Axiomata. III. 185. §. 14.

Incurtus. ibid. §. 15.

Qualitas. III. 164. §. 1. n. 2. III. 165. §. 1. n. 3.

III. 166. §. 1. n. 1. III. 174. §. 7. n. 1. III. 184.

§. 12. n. 1. III. 184. §. 13. n. 2.

Quantitas. III. 164. §. 1. n. 15. III. 166. §. 2. n.

16. III. 170. §. 4. n. 20. III. 176. §. 8. n. 4.

Veritas. III. 165. §. 2. n. 1. III. 171. §. 4. n. 23.

Incurtus. III. 164. §. 1. n. 28. III. 166. §. 2. n. 19.

III. 175. §. 7. n. 20. III. 181. §. 13. n. 9. III.

185. §. 13. n. 19.

Incurtus. III. 167. §. 2. n. 34. III. 181. §. 10. n. 11.

III. 185. §. 13. n. 9.

Utilitas considerati inferni. III. 171. §. 4. n. 25. III.

175. §. 7. n. 28. III. 183. §. 12. n. 11. III. 185. §.

13. n. 10.

Necessitas. III. 175. §. 7. n. 27.

Tortorum infernalium descriptio. III. 163. §. 1. n. 3.

& seqq.

Ad Gebennam effugiendum facit ejus commemoratio.

III. 176. §. 8. n. 2. III. 179. §. 9. n. 5.

Inferni visio. III. 173. §. 4. n. 34. 35. & 39.

Infernalium tormentorum recordatio ex igne sensuali,

III. 173. §. 4. n. 31.

Christi & B. Virginis dominus In inferno blasphemasi

ammio horribilissimum. III. 172. §. 4. n. 28.

Etiā Ethnicis cognitus. III. 174. §. 7. n. 4.

Ob quem finem creatus infernus. III. 179. §. 10. n. 2.

Cur dicitur murex secunda. ibid. n. 3.

Infernalis supplicia credere & tamen peccare stultum

est. III. 182. §. 11. n. 6.

Poenarum infernalium atrocitas probata. ibid. n. 6.

In inferno nulla quies. III. 183. §. 12. n. 5.

Cur vocetur flagnum ignis & sulphuris. ibid. n. 4.

Cur pyri vocetur & quatenus decoris S. Thom. Villan.

III. 184. §. 12. n. 13.

Utilitas timoris inferni. III. 185. §. 13. n. 10.

Vicia potissima ad infernum deducunt. VI.

Via ad infernum tritissima. III. 185. §. 13. n. 6.

Ambrosii sententia de inferni ardore dentium vermi-

bula &c. V. 177. §. 13. n. 7.

Metus & horror ex recordatione inferni. III. 169. §.

4. n. 11.

Remedium ad superandum infernum. IV. 299. §. 13.

n. 10.

Inferni memorie utilitas. III. 175. §. 7. n. 28. III.

176. §. 8. n. 2.

Quomodo viventes in infernum descendere debeamus.

II. 178. Dub. 14. n. 42.

Cur ad inferos Christus descendit, antequam resurre-

ret. I. 304. q. 3.

...

Es porta inferi non preualdeat &c. III. 15. §. 10.

n. 13.

Incurtus, *Locus*.

Ob majorem iniquitatem. VII. 44. n. 190.

Incurtus.

Quomodo quis se noniam infimum reputare queat.

III. 102. §. 14. q. 4.

Incurtus, *Incurtus*.

Infirmis ex mureto selecta S. Syraci. I. 137. n. 33.

& seqq.

Infirmis corpora, subiectis mentis, virtutum officina.

ibid.

Infirmis utilitas alia. II. 297. n. 23.

Infirmos visitans misericordia. IV. 118. n. 37. IV.

143. n. 86. IV. 131. n. 78. IV. 134. n. 10.

Quid infirmis incommode ex visitatione oriat. IV.

143. §. 3. n. 86.

...

Incurtus quis in vobis inducit presbyteros &c. (Jac.

§. 14.) VI. 378. §. 9. n. 1.

Incurtus, *Incurtus*.

Ingeniosa & heretica dilectio. I. 153. n. 16.

Qua.

Quaestiones de ingenio hominis. VI. 91. o. 61.
Solutum circa defectum ingenii. VII. 140. o. 155.
Ingratitudo.
Eius definitio. III. 186. §. 1. n. 1.
Actus. *ibid.*
Sententia ex S. Scriptura & Patribus. *ibid.*
Exempla Catholica. III. 186. §. 4.
Rasura profana. III. 187. §. 5.
Motiva ad ingratitude fugiendam. III. 189. §. 7.
Similitudines. III. 188. §. 6.
Media contra eandem. III. 189. §. 8.
Africa. *ibid.* §. 9.
Conceptus predicabiles. *ibid.* §. 10.
Miscellanea. *ibid.* §. 11.
Axiomata. *ibid.* §. 12.
Auctores. III. 189. §. 13.
Qualitas. III. 189. §. 14.
III. 187. §. 5. n. 1. III. 188. §. 6. n. 1. III. 190.
§. 11. n. 1.
Dammum. III. 186. §. 3. o. 8. *ibid.* §. 3. n. 1. III.
188. §. 6. n. 8. III. 189. §. 7. n. 4. *ibid.* §. 10. o.
2. III. 190. §. 11. n. 10.
Ingratitudinem etiam bonis oderunt. III. 189. §. 7.
n. 5.
Deo omnia maxime displicent. III. 189. §. 9. n. 3.
Inimicitia.
Inimicitiarum radix invidia. III. 211. §. 7. n. 5.
Ad inimicitiam conciliandum medium efficax est dile-
ctio. II. 125. §. 8. n. 4.
Ad inimicitia absterget lex talionis. II. 211. §. 13.
n. 4.
Inimicorum conciliationem procurare est actus anolus.
VI. 433. n. 13.
Solutum circa inimicitiam. VI. 137. n. 93.
Inimicia ignoscendum. II. 139. §. 13. n. 4.
Viri inimici quid? IV. 29. §. 10. n. 8.
Inimica concilia mansuetudo. IV. 26. §. 9. n. 5.
Dilige inimicos tuos. (Matth. 5. 4.) II. 211.
§. 3. o. 1. II. 138. §. 11. n. 3.
Inimicitiam geram sicut et, maliter. (Gen.
3. 12.) IV. 280. §. 12. n. 43.
Non credas inimico tuo in aeternum. (Eccl. 10. 10.)
II. 119. §. 13. n. 4.
Inimicus homo boni factus. (Matth. 23.) II. 10. §. 9.
n. 5. II. 23. §. 9. n. 22.
Iniquitas.
Major est iniquitas mea, quam ait. (Gen. 4. 13.)
I. 136. §. 12. o. 3.
Pe qui trahitis iniquitatem. V. 221. §. 7. n. 5.
Et mentis est iniquitas nisi. IV. 38. §. 3. n. 19.
Injuria.
Patentia in injuriis. I. 159. n. 40. V. 198. §. 3. n.
19. III. 159. §. 6. n. 37.
Ad perfidiam studium admittit defensionem sui con-
tra injurias. V. 77. §. 13. n. 6.
Ad contra injurias defensionem a Deo petere licet.
V. 77. §. 12. n. 7.
Injuria in insipientem non cadit. V. 249. n. 101.
Ad contra manifestum accipit, si quandoque in-
juriarum bona recipiatur. IV. 37. n. 1.
Injuria laevi obstinata vindictam cupiditas. III. 173.
§. 4. n. 33.
Injuriarum perperio est porta calis. IV. 33. §. 13. n.
11.
Vires tuas inimici potius beneficia percipiant quam in-
juria. I. 127. n. 1.
Injuria auctor. II. 127. §. 10. o. 1.
Injustitia.
Cum homo, qui tamen ratione praeditus, animalium
omnium fit injustissimus. III. 64. §. 3. Probi. 5.
Injustitia callosa punita. VII. 34. n. 149.
Inimicitia.
Igno probata. I. 250. §. 13. n. 3.
Cum gaudio manifestata. VII. 30. o. 139.
Judicium rei nunc innocens supplicium. VII. 43. o.
188.
Inopia.
Car Deus laetandum aliquis inopia affligi permittit.
II. 109. §. 8. n. 10.
Iniquitas.
Corporis filia aeterna. I. 24. §. 1. n. 7.
Injustitia.
Ea plerique digni. III. 188. §. 11. n. 6.

Invidia.
Ad Damoni infidias cognoscendas & evigilandas utilis
est libro Sacrorum. III. 319. §. 7. n. 4.
Insignia.
Insignia Imperatoris. V. 318. §. 4. o. 3.
Insuperbia.
Melior est, qui celas insuperbiam suam. (Eccl. 41. 17.)
II. 196. n. 30.
Inspiratio.
Inspiratio in faciem spiritus sancti. (Gen. 27.)
IV. 298. §. 23. n. 6.
Instabilitas.
Est filis aeterna. I. 26. §. 1. n. 7.
Instantia.
Instantum est, si exorandum. I. 150. n. 5.
Insuperbia.
In hoc verbo insuperbia. (Eccl. 11. 14.) 4. 14. o. 1.
Insuperbia.
Insuperbia liberorum incipit a moribus. *ibid.* n. 8.
Insuperbia liberorum tribus abolvitur. II. 233. §. 8.
n. 3.
Insuperbia discretis dirigis. *ibid.* n. 3.
Insuperbia.
In faciem baptizandi, quid signat? I. 197. §. 1. n. 5.
Insuperbia.
Insuperbia & dixit eis. Accipitis Spiritum Sanctum
(Jo. 20.) I. 187. §. 11. o. 4.
Insuperbia.
Allo se transformant: si quis appellat vult. III. 184.
§. 13. n. 1.
Insuperbia.
Exempla insuperbia. III. 233. §. 5. n. 4.
Insuperbia.
Cur homo maxime aliud intelligit, aliud facit. III.
44. Probi. 4. de anima rationali.
Quid faciendum si non intelligas quam lagis libere
Sacris. III. 324. §. o. n. 7.
Intensio.
Bona definitio. III. 191. §. 2. n. 1.
Divisio. *ibid.* o. 2.
Adus intensio optima. *ibid.* §. 1. n. 3.
Quintus. *ibid.* §. 2. n. 1. III. 191. §. 3. o. 1. III.
194. §. 4. n. 1. III. 195. §. 5. n. 1. III. 197. §. 7.
n. 1. III. 200. §. 13. n. 1. III. 202. §. 13. n. 1.
Necessitas. III. 192. §. 2. o. 16. III. 191. §. 3. n. 39.
III. 195. §. 4. n. 2. III. 197. §. 7. n. 9. III. 198.
§. 8. o. 2. III. 202. §. 12. n. 10. III. 203. §. 13.
n. 31.
Utilitas. III. 192. §. 2. n. 27. III. 195. §. 4. o. 5.
ibid. §. 5. n. 8. III. 197. §. 7. n. 13. III. 198. §.
8. n. 3. III. 202. §. 12. n. 12. III. 203. §. 13. n. 24.
Dignitas. III. 192. §. 2. n. 28. III. 194. §. 3. o. 47.
III. 198. §. 8. n. 7.
Jucunditas. III. 192. §. 2. n. 31. III. 198. §. 7. n.
19. *ibid.* §. 8. n. 4.
Equitas. III. 192. §. 3. n. 28. III. 198. §. 8. n. 1.
Facilitas. III. 198. §. 8. o. 5.
Securitas. *ibid.* n. 6.
Elogia Scripturae. III. 192. §. 2.
5. Patrum. III. 192. §. 3.
Sententia ex libello de imitatione Christi. III. 194.
§. 4.
Exempla. III. 195. §. 5. & 6.
Pura & singularis exemplum. VII. 36. n. 156.
Similitudines. III. 197. §. 7.
Motiva. III. 198. §. 8.
Media. *ibid.* §. 9.
Africa. III. 199. §. 10.
Conceptus predicabiles. III. 200. §. 11. & 12.
Miscellanea. III. 200. §. 13.
Axiomata. III. 204. §. 14.
Auctores. *ibid.* §. 15.
Matura recte intensionis. III. 199. §. 10. n. 2.
Intensio. *ibid.* n. 2.
Cur estimanda & frequentanda. III. 200. §. 11. n. 3.
Intensio servilis, fustis, maritalis. *ibid.* n. 4.
Ad finem beneplacitum divinum ferri debet. V. 212.
n. 33.
Consilium circa intensionem faciendam. I. 437. n. 6.
Intensio Heroica. I. 124. n. 28.
Quicquid agnos homines, intensio indicat omnes. I.
162. n. 21.
Intensio occulta medium contra judicium temerarium.
III. 279. §. 20. n. 4.

Interim mala sive qualitas. III. 192. §. 2. num. 14.
III. 194. §. 2. n. 30. III. 198. §. 7. n. 20. III. 204.
§. 13. n. 28.

Interitus.

Infans sunt genes in interitu. V. 324. §. 7. n. 17.

Interpretatio.

Interpretatione Pauli. Prov. Soc. Jesu. III. 275. §. 6.
n. 1.

Invidia.

Eorum differentia, officia, & usque problematica. III.
39. n. 24.

Invenio.

Non sunt inventi sales de universis. (Dan. 19.) I. 19.
§. 13. n. 6.

Ite.

Quid? III. 202. §. 2. n. 1.

Etymologia. ibid.

Quomodo deprecatur. ibid.

Ejus divisio. III. 205. §. 1. n. 2.

Quantus bonus. ibid.

Efficit ab mutatione. ibid.

Actus. ibid. n. 4.

Diffa Scriptura. III. 206. §. 2. n. 3.

SS. Patrum. ibid. §. 3.

Exempla. III. 207. §. 4. & 9.

Similitudines. III. 211. §. 6.

Motiva contra illam. III. 212. §. 7. & 8.

Media. III. 214. §. 9. III. 216. §. 10. n. 8. III.

217. §. 11. n. 4.

Affectus. III. 216. §. 10.

C. exceptus praedicabiles. III. 217. §. 11. & 12.

Axiomata. III. 218. §. 14.

Miscellanea. III. 222. §. 13.

Authores. III. 222. §. 15.

Qualitas. III. 206. §. 2. n. 1. III. 209. §. 4. n. 2.

III. 214. §. 6. n. 1. III. 217. §. 12. n. 1.

Quantitas. III. 206. §. 2. n. 2.

Fuga. ibid. n. 9. III. 207. §. 5. n. 12. III. 210. §. 4.

n. 25. III. 212. §. 6. n. 14. III. 217. §. 13. n. 10.

Dominum. III. 206. §. 2. n. 14. III. 207. §. 3. n. 17.

III. 209. §. 4. n. 11. III. 212. §. 6. n. 17. III. 220.

§. 12. n. 12. III. 222. §. 13. n. 12.

Invidere quid. III. 222. §. 12. n. 1.

Invidia quatenus unumquemque perspicuitati conferat. III.

212. §. 8. n. 4.

Est difficiliter curabilis. III. 212. §. 7. III. 214. §. 8.

n. 11. III. 215. §. 9. n. 7.

Eius radix est superbia. III. 216. §. 9. n. 12.

Natura ejus. ibid. §. 12. n. 2.

Est facti satorum Antagonista. III. 222. §. 13. n. 2.

Amatorum. III. 222. §. 13. n. 11. (vid. Odium.)

Ne comidar cum homine invidio. (Prov. 2. 26.) III.

217. §. 11. n. 4.

Qui invidet, nihil est illi nequius. (Eccl. 14. 6.) ibid.

n. 2.

Joannes.

Cur illum Christus familiaris dilexerit. I. 282. §. 21.

n. 3.

Jobus.

Namque confitensurum servum meum Job. III. 282. §.

13. n. 4.

Joos.

Quale mendacium. IV. 104. §. 10. n. 7.

Com mortuo vivo punitus. III. 174. §. 7. n. 4.

Quatuor de Jucia. VI. 91. n. 49.

Jocosa quoniam licita.

Joanis.

Cur prophetas moneri oblatio se subtrahere voluerit.

IV. 207. §. 12. n. 5.

In mare purpuratam animam purgantis typus. IV. 272.

§. 17. n. 2. IV. 273. §. 12. n. 4.

Cur adeo tristis factus ob obediencia habetiam. III.

239. §. 13. n. 1.

Jordanes.

Tris rivus ad Jordanem. I. 382. §. 13. n. 1.

Cur Joannes per ad Jordanis flumen, quam Jorda-

nymus praedicavit. I. 391. §. 13. n. 13.

Joseph.

Typus Christi est. III. 247. §. 13. n. 8.

Imperii iudicii in fratribus Josephi, cum vendentibus.

III. 248. §. 12. n. 24.

Josephi Puris & Jussitia erga Mariam uterum habent-

sem. III. 272. §. 5. n. 19.

Ego sum Joseph, frater vestre. III. 266. §. 14. n. 7.
Ita ad Joseph. (Gen. 42. 55.) VI. 27. §. 12. n. 9.

Ira.

Quomodo differat ab iracundia. III. 232. §. 2. n. 2.

Ira per saltem & per vitium. III. 237. §. 12. n. 3.

Edictus, & fuit ira. III. 239. §. 21. n. 4.

Ira bona. III. 222. §. 2. n. 33.

Solatio circa passionem irae. VI. 140. n. 169.

Ira Dei. III. 234. §. 2. n. 17.

Irascimini & nolite peccare. (Pl. 4. 5.) III. 232. §.

2. n. 3. III. 238. §. 21. n. 3. III. 240. §. 13. n. 5.

Ibid. n. 6.

Sol non occidit super iram vestram. III. 239. §. 13.

n. 3.

Iratus Dominus tradidit eum. (Math. 18. 34.) II.

127. §. 11. n. 2.

Nunc autem deponite & vos omnia, iram. (Col. 3. 9.)

I. 237. §. 10. n. 2.

Dare locum ira. (Rom. 13. 19.) IV. 33. §. 13. n. 10.

Iracundia.

Eius definitio. III. 232. §. 2. n. 1.

Effigies. ibid.

Divisio. ibid. n. 3.

Actus seu gradus. III. 233. §. 2. n. 6.

Sententia Scripturae. ibid. §. 2.

Sententia SS. Patrum & Doctorum. III. 234. §. 3.

Ex m'p'a. III. 236. §. 4. 5. & 6.

Similitudines. III. 237. §. 7.

Motiva. III. 233. §. 8. & 10.

Idcirco. III. 264. §. 10. III. 267. §. 25. n. 4.

Aitantes. III. 237. §. 11.

Concupiscentia praedicabiles. III. 239. §. 12. & 13.

Miscellanea. III. 241. §. 14.

Axiomata. ibid. §. 19.

Authores. ibid. §. 16.

Qualitas. III. 232. §. 2. n. 2. ibid. §. 3. n. 9. III.

236. §. 4. n. 1. III. 237. §. 6. n. 1. III. 241. §. 7.

n. 1. III. 239. §. 12. n. 1. III. 241. §. 14. n. 10.

Fuga. III. 234. §. 2. n. 13. III. 235. §. 3. num. 12.

III. 237. §. 4. n. 8. III. 238. §. 6. n. 9. III. 239.

§. 13. n. 2.

Dominum. III. 232. §. 2. n. 12. III. 235. §. 4. n.

11. III. 237. §. 4. n. 10. III. 241. §. 6. num. 13.

III. 239. §. 7. n. 23. III. 241. §. 14. n. 10.

Modus sive idcirco propriam iram compescendi. III. 238.

§. 10. n. 10.

Iratorum similitudo. III. 233. §. 8. n. 3.

Differentia inter iram & iracundiam. III. 237. §. 12.

n. 6.

Quando peccaminosa. ibid. §. 11. n. 2.

Quomodo ira uterque. III. 238. §. 12. n. 7.

Quando sit licita & bona. ibid. n. 8.

Necessitas & praevis ira bonum. ibid. n. 9.

Quomodo radices ira tollende. ibid. n. 12.

Modus aliam iram placandi. ibid. n. 12.

Lancea comparata. III. 239. §. 12. n. 3.

Modus legitime satisfacendi. ibid. n. 4.

Sol non occidit super iracundiam vestram. (Eph. 4.

26.) III. 239. §. 21. n. 3.

Primum solum interdictum iracundia. (Job. 31.) ibid.

n. 3.

Problemata de Irade. III.

Irati.

Cur Deus imperaverit Abrahamo, ut Isaac immola-

ret. I. 75. §. 24. n. 16.

Idcirco.

Occisus conscientiam figura. I. 406. §. 13. n. 25.

Irati.

An beatitudinem sit concupiscentia. II. 39. §. 10. num.

22.

Jubilum.

Jubilat numerus quinquagesimus. I. 309. §. 15. n. 2.

Jocunditas.

Secundum homo qui maledicit. (Pl. 41.) IV. 142. §.

10. n. 3.

Judea, Judaei.

Judaorum ingratitudo. III. 187. §. 4. n. 8.

Jadai montibus misitabitur accensibus concidit. VII.

127. n. 109.

Jadai non sileandum. VII. 61. n. 267.

Tunc

Tunc qui in Judea sunt fugiant ad montes. (Matth. 24. 16.) III. 260. §. 11. n. 3.

Judea.

Judam an mortuo excreverit, quod Christum tradidit. III. 262. §. 12. n. 8.

Cor Judæ creperit medius? V. 157. §. 13. n. 6.

Judea.

Judicia monna. III. 257. §. 11. n. 4.

Judices non facile mutandi. VII. 24. n. 151.

Sapientia aliorum judicis. VII. 77. n. 415.

Judicia iniqui poena apud Ciceronem. III. 264. §. 6. n. 9.

Judex mirabilis. VII. 78. n. 417.

Judicium propositores. III. 257. §. 13. n. 7. & 8.

Ut iudicem Deum sit in prius scitis S. Scriptura illos ubi oculis pascit. III. 262. §. 13. n. 2.

Judicia Christi potentia, iudicia, infirmitas & majoras, &c. III. 257. §. 9. n. 1. & seqq.

Judicia Christi signa Judee. III. 266. §. 14. n. 1.

Judicium.

Judicia duplicia. III. 257. n. 43.

Quatuor judicia humanæ conseruanda. ibid. n. 44.

Axiomata de iudicio. III. 257. §. 15.

Ad Deum solus spectat. III. 257. §. 9. n. d.

Iudicium facere quid? III. 257. §. 10. n. 4.

In iudiciorum decinatione sunt propheta. I. 23. §. 1. n. 9.

Judicium eorum formatum. V. 247. n. 75.

Judicare alios non debemus. III. 256. §. 15. n. 12.

Judicium pascendum detestum. VII. 24. n. 184.

Judici spectant in cruce a Christo editum. I. 300. §. 12. q. 8.

A iudicio aliorum facile abstinet, qui se cognoscit. I. 327. §. 13. n. 2.

Judici sapientia exemplum. VII. 69. n. 246.

Judicium in prole cognoscenda Salomonum. VII. 57. n. 266.

Merus iudici cum spe misericordie iustus esto. II. 79. §. 8. n. 5.

Ad iudicium dictum mitigandum optimum medium vulnera Christi. VI. 427. §. 3. n. 3.

Judicium extremum de colore sanum. III. 263. §. 14. n. 6.

Judici fecerunt eventus incertus. IV. 247. §. 9. n. 15.

Judicium Rhamaniti Plato valdeprece animavit. III. 249. §. 7. n. 1.

Tres conditiones ad iustum iudicium requisitæ. III. 247. §. 11. n. 7.

Judicium Extremum.

Ejus definitio. III. 247. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

Perice. ibid. n. 3.

Sententia Sacra Scripturæ. ibid. §. 2.

Sententia SS. Patrum & Doctorum. III. 244. §. 3.

Sententia ex libello de imitatione Christi. III. 247. §. 4.

Exempla. ibid. §. 5. d. 6. & 7.

Summitas. ibid. III. 250. §. 8.

Motiva ad iudicium universale timendum. III. 252. §. 9.

Media ad iudici sententiam malam vitandum. III. 256. §. 10. III. 255. §. 12. n. 3.

Aferencia. III. 256. §. 11.

Conceptus predicabiles. III. 259. §. 12. & 13.

Signa horribilia hunc diem precepsa. III. 262. §. 13. n. 6.

Miscellanea. III. 266. §. 14.

Axiomata. III. 267. §. 15.

Ayctores. ibid. §. 16.

Causa influentia iudicii. III. 259. §. 11. n. 11.

Modus ad iudicium comparandi. ibid. n. 14. III. 256. §. 13. n. 4.

Processus horrendus. III. 261. n. 9. & 6.

Veritas. III. 242. §. 2. n. 1. III. 266. §. 2. num. 36.

Qualitas. III. 243. §. 2. n. 18. III. 244. §. 3. n. 1. III. 247. §. 5. n. 1. III. 250. §. 3. n. 1. III. 266. §. 14. n. 2.

Quantitas seu severitas. III. 243. §. 2. n. 34. III. 246. §. 3. n. 31. III. 252. §. 8. n. 24. III. 266. §. 2. n. 5.

Aggravatio. III. 243. §. 2. n. 38. III. 246. §. 3. n. 34. III. 252. §. 8. n. 27.

Stabilitas. III. 242. §. 2. n. 43.

Necessitas. III. 246. §. 2. n. 46. III. 245. §. 3. n. 25.

Utilitas. III. 244. §. 2. n. 50. III. 245. §. 3. n. 18. III. 248. §. 5. n. 17. III. 252. §. 8. n. 30. III. 266. §. 14. n. 9.

Locus. III. 244. §. 2. n. 54.

Tempus. ibid. n. 56. III. 246. §. 3. n. 43.

Estimatio. III. 259. §. 12. n. 13.

Infirmitas. III. 246. §. 3. n. 36.

Immutabilitas. ibid.

Memoria. ibid. n. 43.

Timer. III. 247. §. 5. n. 10. & 12.

Quomodo fructuose utrumque. III. 259. §. 11. num. 11.

Quomodo moderandus. III. 257. n. 34.

Etiam ad Ezechiam creditum. III. 249. §. 7. n. 1. Insertio quod tempus & eventum. III. 252. §. 9. n. 6. & 7.

Horribilitas. ibid. n. 8.

Examinis rigor. III. 257. n. 11.

Confusio & pudor. ibid. n. 24.

Accusatio diabolorum & aliorum. ibid. n. 15.

Conscientia. ibid. n. 17.

Sententia Severitas. III. 252. n. 18.

Quia iulle infirmum sit hoc universale iudicium. III. 256. §. 11. n. 1.

Cur dies magnus vocetur. III. 257. §. 11. n. 2.

Quarens filium illum diem iudicis. III. 259.

Cur diem hunc abscondit voluerit esse Deus hominibus. ibid. n. 6.

Cur Christus ipse, & per prophetas toties hunc diem prædixerit. ibid. n. 8.

Comparatur Tempus. III. 257. §. 11. n. 2.

Judici extremi veritatem negans a Diabolo abseque. III. 272. §. 4. n. 33. & 34.

Cur Christus in humana natura judicium sit. III. 257. §. 11. n. 5.

Confusum demonstratur in iudicio extremo considerato, stimulus ad liberenter confitendum. I. 325. §. 12. n. 4.

Timuit Herodes insensum in facie cubantis, quanto magis nos omnipotentiam iudicantis. III. 266. §. 14. n. 6.

Judicium remanens.

Definitio. III. 267. §. 1. n. 2.

Divisio. ibid. n. 2.

Actus. ibid. n. 3.

Dicta Scripturæ. III. 268. §. 2.

Sententia SS. Patrum & Doctorum. ibid. §. 3.

Ex libello de imitatione Christi. III. 269. §. 4.

Exempla. ibid. §. 5. d. 6. & 7.

Similitudines. III. 275. §. 9.

Motiva. III. 277. §. 9.

Media. III. 278. §. 10. III. 280. §. 11. n. 6. ibid. §. 12. n. 4.

Aferencia. III. 279. §. 11.

Conceptus predicabiles. III. 285. §. 12. & 13.

Miscellanea. III. 285. §. 14.

Axiomata. III. 286. §. 15.

Ayctores. ibid. §. 16.

Qualitas. III. 288. §. 2. n. 1. ibid. §. 3. n. 1. III. 249. §. 4. n. 2. ibid. §. 5. n. 1. III. 275. §. 8. n. 1. III. 283. §. 14. n. 1.

Fuga. III. 288. §. 2. n. 5. ibid. §. 3. n. 13. III. 249. §. 4. n. 3. III. 272. §. 5. n. 17. III. 283. §. 14. n. 2.

Pannum. III. 289. §. 3. n. 21. III. 275. §. 5. n. 24. III. 276. §. 8. n. 19.

Utilitas fuga. III. 272. §. 5. n. 22.

Etiam salubritas. III. 275. §. 9. n. 5.

Modus. III. 277. §. 11. n. 1.

Fundamentum. ibid. §. 11. n. 2.

Judicia nec ipse fecit, sed & aliorum generosa spem. III. 280. §. 11. n. 6.

Cor vitandum. ibid. §. 12. n. 2. & 3.

Nemo temera judicandum. V. 247. n. 59.

Judicium hominum perverum. VII. 59. n. 276.

Gravitas iudicii remanens. III. 279. §. 11. n. 3.

Tu qui es, qui iudicas aliorum. (Jac. 4.) III. 280. §. 12. n. 3. III. 282. §. 13. n. 6.

Nolite iudicare. (Jo. 8. 32.) III. 288. §. 3. n. 1. III. 280. §. 12. n. 4. & 4.

Mibi aures pro minimo est, ut a vobis iudicet. (1. Cor. 4. 3.) III. 281. §. 12. n. 6.

Alius iudicat dum interduci dicit. (Rom.) III. 283. §. 12. n. 11.

Nescit ante tempus iudicare. (1. Cor. 4. 5.) III. 280. §. 12. n. 2.

Nem erga amplius iudicem iudicemus. (Rom. 14.) III. 280. §. 12. n. 3.

Proinde ubi vides, qui iudicet populum. (Exod. 18. 21.) III. 298. §. 12. n. 5.

Nem iudicabit Deus his id ipsum. III. 296. §. 12. n. 1.

Iudicia tua abyssus multa. (Ps. 35. 4.) IV. 273. §. 12. n. 9.

Nescis secundum faciem iudicare, sed iudicium rellum. (Jer. 7. 14.) III. 297. §. 12. n. 2. III. 280. §. 12. n. 4.

Judith.

Judith fignra anime casta. I. 181. §. 10. n. 4.

Jugum.

Solutio circa difficultatem pug. Dominici. VI. 125. n. 16.

Jugum.

Tallite jugum meum super vos. (Matth. 12. 12.) IV. 319. n. 74. V. 288. §. 12. n. 4.

Julianus Apostata.

Ejus motientia blasphemia vox. III. 231. §. 6. n. 26.

Jumentum.

Ut jumentum sellis suum apud te. (Pl. 72. 23.) II. 266. n. 52. IV. 321. §. 14. n. 8.

Juramentum.

Definitio. III. 284. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

Actus & gradus. ibid. n. 3.

Dicta Scriptura. III. 285. §. 2.

Dicta SS. Patrum & Doctorum. ibid. §. 3.

Exempla. III. 286. §. 4. n. 1.

Similitudines. III. 286. §. 6.

Motiva. ibid. §. 7.

Media. ibid. §. 8. III. 289. §. 10. n. 4.

Aflectio. III. 289. §. 9.

Conceptus pradicabiles. ibid. §. 10.

Metacriticae. III. 290. §. 11.

Axiomata. ibid. §. 12.

Authores. ibid. §. 13.

Qualitas. III. 289. §. 2. n. 1. ibid. §. 3. n. 1. III. 288. §. 6. n. 1. III. 290. §. 11. n. 1.

Fuga. III. 289. §. 2. n. 5. ibid. §. 3. n. 10. III. 286. §. 4. n. 1. III. 287. §. 5. n. 1. III. 288. §. 6. n. 2. III. 290. §. 11. n. 4.

Dammum. III. 289. §. 2. n. 10. ibid. §. 3. n. 17. III. 287. §. 4. n. 8. III. 288. §. 6. n. 5. III. 289. §. 10. n. 3.

Causa introducti juramenti. III. 285. §. 3. n. 1.

Fit reverentia erga Deum, Ethnici maiebat per alias res jurare. III. 287. §. 5. n. 4.

Quomodo Judai jurent. III. 190. §. 11. n. 4.

Juramenti blasphemii poena. I. 227. §. 4. n. 25. I. 230. §. 4. n. 45.

Juramentum.

Juramenti non offensus eo nomine. (Eccl. 12. 9.) III. 289. §. 10. n. 3.

Ego autem dico vobis omnino non jurare. (Matth. 5. 33.) ibid. §. 10. n. 5.

Es parabis virum Domini. (Jer. 4. 2.) ibid. §. 10. n. 1.

Fia multum jurans implebitur iniquitas. (Eccl. 12. 12.) ibid. n. 3.

Juramentum.

Altemus varietas. I. 176. §. 7. n. 5.

Interdum crebi intermi. III. 272. §. 4. n. 32.

Justificatio.

Et justificabit in formam suam. I. 390. §. 13. n. 7.

Deponenda justificatio in domum suam. I. 386. §. 10. n. 7.

Justitia, Justus.

Definitio. III. 290. §. 2. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

Actus. ibid. n. 3.

Dicta Scriptura. III. 291. §. 2.

Sententie Patrum. ibid. §. 3.

Exempla. III. 292. §. 4. §. 5. & 6.

Similitudines. III. 292. §. 7.

Motiva. III. 293. §. 8.

Media. ibid. §. 9.

Aflectio. ibid. §. 10.

Conceptus pradicabiles. III. 296. §. 12.

Miscellanea. III. 298. §. 12.

Axiomata. ibid. §. 13.

Authores. III. 299. §. 14.

Qualitas. III. 291. §. 2. n. 1. ibid. §. 3. n. 3. III. 292. §. 4. n. 1. III. 294. §. 7. n. 1. III. 298. §. 12. n. 7.

Utilitas. III. 291. §. 2. n. 5. ibid. §. 3. n. 10. III. 298. §. 12. n. 10. III. 299. §. 10. n. 1. III. 297. §. 11. n. 3.

Necessitas. III. 291. §. 2. n. 10. ibid. §. 3. n. 6. III. 299. §. 10. n. 2.

Dignitas. III. 291. §. 3. n. 13. III. 298. §. 12. n. 12.

Dammum neglectum. III. 299. §. 4. n. 20.

Justitia distributiva. III. 291. §. 10.

Justitia vindicativa ratio. III. 291. §. 2. n. 13. ibid. §. 3. n. 17. III. 294. §. 12. n. 14.

Regula ad perfectionem Justitiae. III. 296. §. 10. n. 3.

Efficacia Justitiae. ibid. §. 11. n. 1.

Quomodo correctio ad Justitiam vindicativam normam suscipienda. III. 297. §. 11. n. 5.

Justitia Symbolum. III. 298. §. 12. n. 5.

Talis fit erga omnes, qualis erga te. I. 126. n. 8. III. 297. §. 4. n. 22.

De Justitia iudiciorum Dei, illustri exemplo comprobata. VII. 22. n. 71.

Justitia Dei in hac vita abundante plurimque. IV.

Justitia Dei Symbolum. ibid. I. 66. §. 12. n. 6.

Justitia divina reprobationis sanguis effudit. II. 81. §. 9. n. 3.

Justus palmas comparatur. II. 359. §. 12. n. 1.

Justus Dominus in omnibus visis. (Ps. 144. 7.) IV. 272. §. 12. n. 9.

Erre Justitia claustrum lumborum ejus. VI. 77. §. 12. n. 13.

Ego in Justitia tua apparere conspexi me. (Ps. 16.) I.

Si quis Justitiam diligit. (Sap. 87.) III. 297. §. 12. n. 3.

Nam equa videtur tibi cognitio tua, Justus fur Dei. (Job 35.) III. 281. §. 13. n. 1.

Arrendere, ne Justitiam vestram faciam coram hominibus. (Matth. 6.) VI. 331. §. 12. n. 2.

Sepies in die vocis Justus. (Prov. 24.) II. 173. n. 18.

Nem vidi Justum destitutum, nec semen ejus. II. 302. §. 4. n. 31.

Juste quod Justum est persequens. (Deut. 16. 19.) III. 297. §. 11. n. 7.

Nem vir Justus & perfectus. (Gen. 6. 9.) II. 85. §. 3. n. 3.

Te vidi Justum coram me. (Gen. 6. 9.) ibid.

Indignus est Justitia ut laetetur. (II. 56.) II. 81. §. 9. n. 3.

Fit Justus & perfectus in generationibus suis. II. 85. §. 3. n. 3.

Namque perdes Justum cum impiis? Si fueris quid ergas? (Eccl. 11. 23.) III. 287. §. 13. n. 12.

Certe facere Justitiam vestram coram hominibus. III. 311. §. 7. n. 4.

Erre Justitia claustrum lumborum ejus. (II. 11.) II. 81. §. 9. n. 1.

Justus ut palma florebit. II. 340. §. 12. n. 4.

Parvus, juvenis.

Juvenes ad magnam facinorosa aliu exilitati. VII. 62. n. 201.

Problemata de juventute. III. 65. §. 4. Probl. 1.

Index.

Index Roti. III. 175. §. 7. n. 9.

K

Kempis.

Thomas de Kempis. I.

Ejus liber de imitatione Christi commendatus. III. 320. §. 9. n. 2.

L

Labia.

Laborum solis & usus. III. 30. n. 3. Probl. 3. de ore.

Labia cur mobilia. ibid. Probl. 4.

Detrahitur sunt tantummodo labia circa dentes etc.

Labor.

Definitio. III. 399. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

Dicta Sacra Scriptura. ibid. §. 3.

Sententia SS. Patrum. ibid. §. 3.

Exempla. III. 399. §. 4. n. 1.

Similitudines. III. 399. §. 5.

Motiva. ibid. §. 6.

Aferica. ibid. §. 7.

Conceptus pradicabiles. ibid. §. 10.

Miscellanea. III. 399. §. 11.

Laboriosi quomodo differant a pigris. I. 47. §. 15. n. 10.

Qualitas. III. 399. §. 2. n. 1. ibid. §. 3. n. 1. III. 399. §. 4. n. 1. III. 399. §. 7. n. 1. III. 399. §. 12. n. 1.

Necessitas. III. 399. §. 2. n. 7. ibid. §. 3. n. 3. III. 399. §. 7. n. 3. III. 399. §. 11. n. 4.

Universi. III. 399. §. 2. n. 1. III. 399. §. 3. n. 13.

Dignitas. III. 399. §. 2. n. 18. III. 399. §. 11. n. 15.

Jucunditas. III. 399. §. 2. n. 10.

Laborare in nocte qui dicendi. III. 399. §. 10. n. 1.

Motiva ad laborem. ibid. §. 8.

Qualis quies pie & sedulo laborantium. ibid. §. 10. n. 2.

Laborum quies mora. IV. 246. §. 9. n. 6.

Quomodo labor fructuose suscipiendus. III. 399. §. 10. n. 3.

Sine bona intentione vanus. III. 399. §. 11. n. 4.

Etiam inerti laborandum potest orari. III. 399. §. 11. n. 3.

Laboria strenuitas in illo adumbrata. I. 280. §. 10. n. 2.

Ad labores animat, eosque juvenes reddat recordatio futuræ beatitudinis. I. 214. §. 8. n. 14.

Est remedium contra lasciviam. I. 277. §. 8. n. 5.

Japones soluto Salario tristitia discendit, nisi addatur opus laboriosum. II. 232. §. 11. n. 1.

Laborat regium est. I. 47. §. 13. n. 5.

Laborum Symboli Severi Imperatoria. ibid. §. 13. n. 14.

Laboria amor, utilitas etc. ibid. §. 15.

Labor Heroicus & pius. I. 137. n. 29.

Nullus in honorem Dei detrahitur. III. 399. §. 13. n. 16.

Labor nostro oblectatur angeli. I. 106. §. 8. n. 4. (vid. Operarios).

Videte, quoniam modicum laboravi etc. (Eccl. 51. 35.) III. 399. §. 10. n. 2.

Preceptor tota nocte laboravit etc. (Luc. 5. 5.) III. 399. §. 11. n. 4. III. 399. §. 10. n. 1.

Labor: momentum tuum, quia manducabis. (Ps. 127. 2.) III. 399. §. 10. n. 2.

Laborum.

Facies labrum animum, cum basi sua ad levandum. VI. 61. §. 12. n. 4.

Lar.

Quid deque eo problema. II. 277. n. 43.

Lachryma.

Definitio. III. 399. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

Sententia ex Scriptura Sacra. ibid. §. 3.

Sententia SS. Patrum & Doctorum. ibid. §. 3.

Exempla. III. 399. §. 4. n. 3.

Similitudines. III. 399. §. 5.

Motiva. ibid. §. 7.

Aferica. ibid. §. 8.

Conceptus pradicabiles. III. 399. §. 9.

Miscellanea. ibid. §. 10.

Authores. ibid. §. 11.

Qualitas. III. 399. §. 2. n. 2. ibid. §. 3. n. 1. III. 399. §. 6. n. 1.

Utilitas. III. 399. §. 2. n. 8. ibid. §. 3. n. 10. III. 399. §. 4. n. 17. III. 399. §. 6. n. 3. III. 399. §. 10. n. 1.

Jucunditas. III. 399. §. 3. n. 24.

Necessitas. III. 399. §. 6. n. 7.

Lachryme interdum subdita. ibid. §. 5. n. 2.

Quatenus specialis gratia, & quatenus imperfectio laudum. ibid. §. 8. n. 1.

Ab exteriora omni studio, abstinendum, Internum cuius necessitas. III. 399. §. 8. n. 2.

Causa lachrymandi. ibid. §. 8. n. 3.

Aqua pretiosius destillata, comparata. ibid. §. 9. n. 1.

Problema de lachryma. III. 49. §. 3. Probl. 1. & seq.

Lachrymarum vis & efficacia. V. 309. §. 10. n. 17.

Oratio Deum lenit, lachryma cogit. I. 133. n. 13.

Cibis nec pane lachrymarum. (Pl. 79. 6.) V. 309. n. 17.

Larus.

Emissio vinclis tuis de locis. IV. 172. §. 11. n. 7.

Apprehendi angelus in vorticis habetur & posuit eum supra latum de Balione. (Dan. 14. 33.) IV. 173. §. 12. n. 3.

Lasso.

Nemo laeditur nisi a seipso. I. 137. n. 3. V. 248. n. 81.

Lavare.

Dominica, cur Rufarus diceatur. I. 394. §. 6. de quadragesima.

Lavatio.

Luxuriam perpetuum quomodo habere queamus. V. 248. n. 89.

Vera quæ? I. 133. n. 2.

Videtur. ibid. n. 3.

Lexus.

Lexus ejus sicut caput meum, & dextra illius amplectitur me. IV.

Lampas.

Cur Deus lampades oleo instructas ardere in templo Jerusalem. voluerit potius, quam cereos. IV. 399. §. 13. n. 12.

Lancea.

Lancea transfixorum martyrum exempla. IV. 80. n. 99.

Lanceatio septimum opus Christi in cruce. III. 219. §. 12. n. 6.

Lancea audentes Philistinis Israelitis, quid significant. III. 215. §. 10. n. 12.

Lapis.

Cur in igne non mollescat. II. 240. n. 39.

Lapidibus occisorum martyrum exempla. IV. 80. n. 99.

Quinque lapides Davidici figura quinque vulnerum Christi. VI. 421. §. 7. n. 4.

Elegit sibi quinque limpidissimos lapides. (1. Reg. 19. 40.)

Quæ revolvit nobis lapidem. I. 203. §. 7. n. 8.

Lapidem cum populo universum. (Lev. 24. 14.) I. 234. §. 10. n. 1. I. 235. §. 11. n. 3.

Homilia triplex. II. 67. §. 13. n. 13.

Petri lapidum cur Christus permisisit. I. 387. §. 12. n. 5.

Larus.

Ethnicorum erant eorum Angeli custodes. I. 111. §. 12. n. 1.

Larix.

Incombustibilis. I. 260. §. 13. n. 21.

Larva.

Larvarum aspectus vetitus. I. 187. §. 4. n. 3. IV. 399. §. 1. n. 10.

Quid de larva sentiendum. I. 191. §. 9. n. 3.

Larvarum diavolum. I. 188. §. 4. n. 10.

Larva.

Quid? ejus munia. III. 22. n. 7.

Maria, Moïsa Soror, cur lepra punitur? (Num. 12. 10.)

II. 34. §. 13. n. 9. *Lepra.*

Locus damnatorum cor ita dicitur. III. 177. §. 8. n. 12. *Levinthum.*

Super Leviathan Serpensum uolens. (Eccl. 1. 1.) II. 23. §. 9. n. 22. *Leviathan.*

Historia Levitic (Job. 19.) uxorem repetentia expensa. V. 232. §. 7. n. 9. *Levitic.*

Problema de levitate. II. 249. n. 323. *Levitic.*
Leviticum peccatorum, peccatorum, &c. cura. III. 128. §. 5. n. 1.

Finis legis Christus. I. 301. §. 12. q. 11. *Lex.*
Legum bonis ultimis mutus amor. II. 256. §. 14. n. 15.

Omnia lex in uno Sermonis impletur. (Gal. 3.) ibid. n. 17. *Lex.*

Qui diligit proximum, legem implet. II. 154. n. 4. *Libet.*

Optimus S. Scriptura. III. 323. §. 9. n. 5. *Libet.*

Libet monitores Principum. VII. 75. n. 395. *Libet.*

Multis ab una scripta. VII. 68. n. 356. *Libet.*

Libet sacri sunt nostra arma. III. 124. §. 10. n. 2. *Libet.*

Epistola & locutio Dei. III. 320. §. 7. n. 7. *Libet.*

Coram praetoribus, praetoribus additione. ibid. n. 8. *Libet.*

Libetum voci mortui cur praevalens vox viva. VI. 147. §. 10. n. 16. *Libet.*

Libetum secretorum lectio commendata. III. 313. §. 3. n. 1. *Libet.*

Libetum privato exitio est. III. 325. §. 10. n. 12. *Libet.*

Libet aperti in iudicio aeterno quid. III. 253. §. 9. n. 13 & 17. *Libet.*

Hebet libet nomina induunt a sua primordia. IV. 274. §. 13. n. 16. *Libet.*

Quinam principis legendi? III. 323. §. 9. n. 2. *Libet.*

Tra potissimum legendi. III. 266. §. 14. n. 12. *Libet.*

Obsecrationum prophetarum, & impetorum lectio no-
xia, & fugienda. III. 314. §. 3. n. 29. III. 316. §. 4. n. 21. *Libet.*

Obsecra & Ethnici famulae glandibus libet, & ci-
bus sunt damnum. III. 315. §. 10. n. 9. *Libet.*

Sunt Evangelista diaboli. ibid. n. 10. *Libet.*

Petrus diaboli. ibid. n. 11. *Libet.*

Ethnici & profani quomodo legendi, & quid de eorum
lectionibus sentiendum. ibid. n. 8. *Libet.*

Libetum genus omne praeter Aicoranum a Turcia pro-
hibetur. III. 317. §. 5. n. 1. *Libet.*

Quidam per libetum conciliantur elusus. VII. 23. n. 80. *Libet.*

Acipe libetum de manu Angeli. (Apoc. 10.) I. 305. §. 7. n. 8. *Libet.*

Definitio. III. 323. §. 1. n. 1. *Libet.*

Divisio. III. 326. *Libet.*

Actus. ibid. n. 2. *Libet.*

Deus Sacra Scriptura. ibid. §. 2. *Libet.*

SS. Patrum. ibid. §. 3. *Libet.*

Exempla. III. 327. §. 4. n. 2 & 6. *Libet.*

Similitudines. III. 328. §. 5. *Libet.*

Motus. ibid. §. 6. *Libet.*

Media. III. 329. §. 7. *Libet.*

Aflectio. ibid. §. 8. *Libet.*

Conceptus praedicabiles. III. 330. §. 12. *Libet.*

Miscellanea. ibid. §. 13. *Libet.*

Auctores. III. 331. §. 14. *Libet.*

Qualitas. III. 332. §. 1. n. 1. ibid. §. 3. n. 1. *Libet.*

Utilitas. III. 336. §. 2. n. 4. ibid. §. 3. n. 15. III. 338. §. 7. n. 4. *Libet.*

Dignitas. III. 336. §. 2. n. 9. III. 337. §. 3. n. 17. III. 338. §. 7. n. 4. *Libet.*

Incontinentia. III. 338. §. 8. n. 5. *Libet.*

Equitas. ibid. n. 2. *Libet.*

Fontes. III. 339. §. 10. n. 3. *Libet.*

Erga quoniam liberalitas principum ostendenda. ibid. n. 1. *Libet.*

Leone Sibthorpe, Tom. VII. *Libet.*

Modus & circumstantiae in liberalitatis exercitio ob-
serving. ibid. n. 2. *Libet.*

Messura. III. 330. §. 11. n. 2. *Libet.*

Liberalis plerumque juvenis, cur. III. 65. Probl. 2. *Libet.*

de juvenite. *Libet.*

Liberalitas heroica. I. 154. n. 21. *Libet.*

Liberalitas Dei erga nos. III. 330. §. 11. n. 3. *Libet.*

Liberalitas erga Deum in quo consistit. II. 189. n. 96. *Libet.*

Motivum ad eandem. ibid. *Libet.*

Libet. *Libet.*

Jed libera res a malo; Cur ultimo loco positum in o-
ratione Damiani? II. 23. §. 9. n. 16. *Libet.*

Eadem verba expensa. ibid. n. 23. *Libet.*

Comparatio arbutus. II. 234. §. 10. n. 3. *Libet.*

Tiburnum. II. 235. §. 10. n. 4. *Libet.*

Filiam male educatam in saculo restitutam deplorat ma-
ter in inferno. III. 369. §. 4. n. 10. *Libet.*

Solatus circa carentiam liberorum. V. 129. n. 39. *Libet.*

Circa amissionem eorumdem. VI. 123. n. 112. *Libet.*

Libertatem venditam haustum equum deplorat Iysima-
chus. III. 184. §. 12. n. 5. *Libet.*

Haraticorum gentis. III. 341. §. 10. n. 5. *Libet.*

Obsecra ignis aeterni est amula. III. 383. §. 12. n. 17. *Libet.*

Libidinis Simili. I. 281. §. 10. n. 9. *Libet.*

Media contra libidinem. I. 277. §. 8. *Libet.*

Libidinis ut. Caritas possum. *Libet.*

Libidinem coarctat memoria inferi. III. 176. §. 8. n. 2. *Libet.*

Non qui congressus, sed qui fuit carnis libidinem
viciat. I. 286. §. 11. n. 19. I. 287. §. 12. n. 14. *Libet.*

(vid. Luteria). *Libet.*

Licentia. *Libet.*

Tacite signa. V. 121. §. 11. n. 8. *Libet.*

Præsumptio. ibid. *Libet.*

Licentia. *Libet.*

Qualiones de Licentia. V. 312. §. 3. *Libet.*

Lignum. *Libet.*

De lignis ardentibus. Probl. II. 240. Probl. 24. 25. *Libet.*

Incomprehensibile lareis. I. 260. §. 13. n. 21. *Libet.*

De lignis scientia boni & mali ne comedas. (Gen. 2. *Libet.*

17.) V. 121. §. 12. n. 4. *Libet.*

Erga inquam lignum, quod plantatum est fecit decur-
sus aquarum. (Pl. 1.) I. 284. §. 13. n. 7. VI. 449. *Libet.*

§. 13. n. 10. *Libet.*

Lignum vite affertur fructus duodecim. (Apoc. 22. *Libet.*

6.) IV. 335. §. 10. n. 1. *Libet.*

Lilium. *Libet.*

Insigne Gallie. I. 280. §. 10. n. 1. *Libet.*

Virtutum symbolum considerandum. I. 285. §. 12. *Libet.*

n. 14. *Libet.*

Qui possidet inter illos. I. 289. §. 11. n. 4. & 8. *Libet.*

Jesus lilium inter spinas. *Libet.*

Lilium inter spinas contiguit, & filium super ca-
pillis columbarum impleti. I. 274. §. 9. n. 2. *Libet.*

Limes. *Libet.*

Formae dominum de limbo. (Gen. 2.) IV. 340. *Libet.*

§. 14. n. 10. *Libet.*

Lingua. *Libet.*

Quid. III. 331. §. 2. n. 1. *Libet.*

Limbo. *Libet.*

Divisio. ibid. n. 2. *Libet.*

Actus bonae linguae. III. 330. n. 5. *Libet.*

Actus malae linguae. ibid. n. 8. *Libet.*

Sententia Scripturae Sacrae. ibid. §. 3. *Libet.*

Sententia SS. Patrum. III. 334. §. 3. *Libet.*

Ex libello de Imitatione Christi. III. 337. §. 4. *Libet.*

Exempla. ibid. §. 5. & 6. *Libet.*

Similitudines. III. 338. §. 7. *Libet.*

Motus ad custodiendam linguam. III. 340. §. 8. *Libet.*

Ad linguam reformandam. III. 344. §. 10. *Libet.*

Media ad linguam reformandam. III. 345. §. 11. *Libet.*

Aflectio. III. 345. §. 12. *Libet.*

Concordia praedicabiles. III. 348. §. 13. & 14. *Libet.*

Miscellanea. III. 353. §. 15. *Libet.*

Asinomata. III. 354. §. 16. *Libet.*

Auctores. ibid. §. 17. *Libet.*

Qualitas. III. 332. §. 2. n. 1. III. 334. §. 3. n. 2. *Libet.*

III. 336. §. 5. n. 11. III. 341. §. 8. n. 1. III. 350. *Libet.*

§. 14. n. 2. III. 352. §. 15. n. 1. *Libet.*

Miscellaneas. Ibid. §. 9.
Qualitas. III. 354. §. 2. o. 1. Ibid. §. 9. n. 6. III.
355. §. 4. n. 1. III. 359. §. 2. n. 7. III. 360. §. 6.
o. 1. III. 361. §. 9. n. 1.
Fuga. III. 354. §. 2. n. 3.
Dammum & tragicus exitus intardum. I. 189. §. 4. n.
14. III. 354. §. 3. n. 5. III. 356. §. 4. n. 5. III.
360. §. 6. n. 5.
Ludus puerilis infelix. VII. 58. n. 172.
Motiva ad ludum moderandum. III. 360. §. 7.
Quando licitus sit modestus ludus. III. 361. §. 8. n.
1. & 2.
Chartarum lufuriarum compilator mox SS. Jesu nomen
faciens difceit. I. 327. §. 5. n. 6.
Lufor blasphemans positus. I. 327. §. 4. n. 25.
Cum vidisset Sara filium Agar ludentem, &c. (Gen.
21. 9.) III. 361. §. 9. n. 1.
Sapientia Ludens in arte torquent. I. 68. §. 9. n. 3.
Lumbi.
Sint lumbi vestri precintus. (Luc. 13. 15.) I. 261.
§. 2. n. 29. III. 260. §. 22. n. 4. IV. 268. §. 21.
n. 3.
Stetit succinxi lumbos vestros. I. 261. §. 2. n. 18.
Succinxi lumbos mentis vestra. (1. Pet. 13.) Ibid. n.
30.
Conforto lumbos, robora vigilem valde. (Nah. 1. 1.)
Ibid. n. 17.
Lumen, Luminaria.
Siquamvis est super nos lumen vultus tui Domine. I.
119. §. 7. n. 2. I. 359. §. 3. n. 13.
Pectus duo luminaria magna. (Gen. 1. 26.) VI. 443.
§. 13. n. 8.
Luna.
Strulus fere Luna monstrat. I. 43. §. 14. n. 5.
Lupus.
Menti facit cur? III. 322. §. 1. n. 2.
Fameles cibum, si pendam non reperit. I. 351. §. 9.
n. 11.
Lupa infansis matris. VII. 54. n. 354.
Apologia de Lupo confitetur. I. 389. §. 13. n. 2.
Lufitanis Regis titulus. I. 358. n. 35.
Lufitania.
Præco Lutheranis confusus. VII. 52. n. 78.
Lux.
Fiat lux. (Gen. 1. 3 & 4.) I. 210. §. 12. n. 1. III.
266. §. 13. n. 25.
Vox estis lux mundi. II. 312. §. 13. n. 1. VI. 26. §.
12. n. 3.
Luxuria.
Definitio. II. 362. §. 1. n. 1.
Divitio. Ibid. n. 2.
A duo generis. I. 279. §. 9. n. 4.
Actus. II. 362. §. 1. n. 3.
Sententia ex S. Scriptura. Ibid. §. 2.
Sententia SS. Patrum. III. 363. §. 3.
Exempla. III. 365. §. 4. & 5. & 6.
Similitudines. III. 373. §. 7.
Motiva. III. 374. §. 8.
Media. III. 376. §. 9.
Alcetica. III. 378. §. 10.
Conceptus Predicabiles. III. 379. §. 11. & 12.
Miscellaneas. III. 384. §. 13.
Axiomata. III. 386. §. 14.
Auctores. Ibid. §. 15.
Quasi lux æreus. III. 384. §. 13. n. 4.
Qualitas. II. 362. §. 2. n. 1. II. 363. §. 2. n. 2.
III. 365. §. 4. n. 1. III. 372. §. 6. n. 6. III. 373.
§. 7. n. 1. III. 380. §. 12. n. 1. III. 384. §. 13.
n. 1.
Fuga. III. 362. §. 2. n. 7. III. 365. §. 3. n. 27. Ibid.
§. 4. n. 23. III. 372. §. 5. o. 2. Ibid. §. 6. n. 1. III.
373. §. 7. n. 6. III. 384. §. 12. n. 30. III. 385. §.
23. n. 12.
Dammum. III. 360. §. 2. n. 16. III. 364. §. 5. n. 18.
III. 367. §. 4. n. 27. III. 372. §. 6. n. 14. III. 373.
§. 7. n. 6. III. 374. §. 8. n. 5. III. 381. §. 12. n. 2.
III. 385. §. 13. n. 25.
Comparatur frenibus. III. 380. §. 12. n. 2.
Palitæ. Ibid. n. 3.
Igni devoranti. Ibid. n. 4.
Inferno. Ibid. n. 5.
Remedia. Ibid. n. 6.

Quomodo exciteatur ejusmodi Phantasia. III. 378. §.
10. n. 1.
Cur maximum vitiorum reputatur. Ibid. n. 3.
Cur præcipue spiritualibus viris fugiendum. Ibid. n. 4.
Cur tam difficile curabitur hoc vitium. III. 379.
n. 5.
Quomodo huic vitio resistatur. Ibid. §. 10. n. 9.
Cur vitanda luxuria. Ibid. §. 11. n. 1. & seqq.
Excitationes luxuriosorum refutatur. III. 380. §. 11.
n. 7.
Quam detestabile vitium sit. III. 381. §. 12. n. 8.
Tragicus predicatoria luxuriosi casus. III. 382. n. 16.
Senes cur ad luxuriam prout. III. 384. §. 13. n. 2.
Luxuria nutrimentum. III. 376. §. 8. o. 2.
Luxuriam diffuset memoris infelix. III. 376. §. 8.
n. 2.
Luxuria vale dicenda, Belgæ, subitanea conversio so-
cietatem Jesu intrat. III. 371. §. 4. n. 16.
Luxuriosorum testamenti ejusmodi execratorum, fatum.
III. 374. §. 31.
Sennium Phantasia de septem vitiis ad luxuriosum ap-
plicatum. III. 375. §. 8. n. 3. (Vid. Gula, Barba-
nia).
Luxus.
Quid? III. 362. §. 1. n. 2.

M

Macchievolles.

Maius cum illustribus damnum quam cum vilibus sal-
vari. III. 374. §. 6. n. 3.
Macula.
Beatus vir, qui invenit se sine macula. (Eccl. 31.
8.) V. 154. §. 12. n. 11.
Maculante.
Unde scdm; quod Iuxuriam cum mulieribus Madiani-
tarum fornicati sint, cum in Ægypto semper frugi
essent. I. 45. §. 14. n. 13.
Magia.
Quid & quotuplex. IV. 7. §. 1. n. 1. & 2.
Naturalis quid. IV. 8. §. 2. n. 2.
Eius auctor. Ibid. n. 4.
Quotuplex sit naturalis. Ibid. n. 5.
An Magia naturalis aliqui effectus & celi aspectu & in-
fluxu proveniant. Ibid. n. 6.
An via imaginativa possit viros quosdam affectus pro-
ducere. IV. 9. §. 3. n. 7.
Artificiosis quid circa casus possit. III. 10. §. 3. n.
12.
Quid circa elementa. Ibid. n. 13.
Quid circa imperfecta. Ibid. n. 14.
Dæmoniacæ quid, & quotuplex. Ibid. §. 4. o. 15.
Quale sit illud pactum quod cum dæmonibus iniit ma-
gia superstitiosa. III. 11. n. 16.
Vis Magice artis. VII. 87. n. 449.
Quid Magia Dæmoniacæ circa ordinem naturæ possit.
IV. 11. §. 4. n. 20.
Quid circa bona externæ hominibus. IV. 12. o. 22.
Quid possit in genere. IV. 11. n. 17.
An possit mixta quædam producere. IV. 12. n. 23.
Quid possit circa corpora humana seu bestiarum. IV.
13. n. 24.
Quid possit circa animam. Ibid. n. 25.
Quid magis superstitiosa possit circa ipsos magos. IV.
14. o. 26.
Quibus modis potissimum Magia ad præstigia sua utat-
ur. IV. 15. n. 27.
Quæ sunt potentiores, qui Magici artes exercent.
VI. 194. §. 9. o. 1.
Fallacia artium magicarum. VI. 195. §. 10. n. 1.
Questiones de Magia. I. 291. §. 4.
Magice conatus elicti. VII. 63. n. 308.
Non dæmoniacæ ad Magos &c. (Lev. 19. 31.) VI. 195.
§. 10. n. 1.
Magister.
Quæstio de Magistria. V. 242. §. 3.
Magistri in rebus Divinis conditio. VI. 445. §. 16.
n. 23.
Magistri muti & mortui optimi. III. 318. §. 5. §. n. 1.
Ma-

Magnificans. vide *Judea*.
Magnanimitas.
Species fortitudinis. II. 353. §. 1. n. 1.
Magnatum fecit monitores historiis scriptores. VII. 7. n. 12.
Magnus.
 Problemata de magnis. I. ed. §. 13. n. 361.
Magnificencia.
Species fortitudinis. II. 353. §. 1. n. 1.
Magnifice Dominum mecum. etc. (Ps. 33.) VI. 443. n. 5.
Magnitudo.
 Quae res io mundo maxima? I. 169. §. 8. n. 12.
Mabomer.
 Ejus sepulchrum gloriosum VII. 62. n. 390.
Majestas.
 Majestatis reverentia. I. 74. §. 14. n. 13.
 Cur redemptor pro crimine infus majestatis non impulerit, quod ministris publicis iudicium laesa opposuerit. III. 217. §. 15. n. 1.
Maledictio.
Maledictus.
 Maledicta speranda. V. 347. n. 71.
 Maledictionem car inter arbores sicca potissimum a Christo accipiet. I. 107. §. 11. §. 8.
 Maledicti cur diligendi. III. 247. §. 14. n. 7.
Homo qui maledixerit Deo suo. (Lev. 24. 15.) I. 356. §. 13. n. 8.
 Qui maledixerunt Patri vultu Marti, extinguuntur. (Lev. 24.) I. 374. §. 9. n. 4.
 Domini illi precepit, ut malediceret David. (2. Reg. 16. 10.) I. 375. n. 8.
 Beati estis, cum maledixerint vobis homines etc. I. 314. §. 4. n. 4.
he Maledicti. (Math. 23.) I.
Maledictum.
 Maledictum quid. IV. 14. §. 5. n. 30.
 Quaeque. IV. 14. §. 5. n. 31.
 Iudicium super maledictos. V. 195. §. 20. n. 7.
 Cur diaboli velit opere maledictorum uti, cum per se tela damne iolvere possit. IV. 16. §. 3. n. 32.
Maledicti non poterit vivere. VI. 395. §. 10. n. 7.
 Aferunt maledicti de manu sua. (Math. 5. 11.) Ibid. n. 4.
Mallitia.
 Cor homo malus omnium animalium pessimum fit. III. 64. de Anima rationali. Probl. 3.
Mallitus.
 Cor Mallitus, et secuti non audita in edificatione sempli. II. 358. §. 24. n. 12.
Mallens et securus non audis in edificatione templi. (3. Reg. 6.) III. 351. §. 14. n. 4. IV. 272. §. 21. n. 6.
 Nunc verba mea sicut mallus conservant petras? I. 357. §. 5. n. 20.
Malum Malus.
 Malus, quo meli bonos pervertunt. VI. 230. §. 10. n. 7.
 Cur facillius malorum, quam bonorum exempla sequuntur homines. Ibid. n. 6.
 Malorum fuit mors. IV. 245. §. 9. n. 2.
 Separationis in die iudicii malorum a iustis acerbitas. III. 260. §. 13. n. 5.
 Malum omnia (excepto peccato) a Deo. V. 307. n. 19.
 Omnia malorum radix, semen et trun. I. 162. n. 29.
 Obsequia fecimus adversus omnia mala corporis et animae. IV. 327. §. 10. n. 32.
 A visioe multorum malorum liberat mors. IV. 425. §. 9. n. 4.
 Malum verum in terra non datur penitus peccatum. I. 127. n. 4. V. 248. §. 11. n. 1.
 Mala cum bonis accidunt. V. 249. n. 94.
 Patientie in malis animi. V. 38. n. 37.
Declina a malo, fac bonum. (Ps. 33.) II. 169. n. 4. II. 170. n. 6.
 Non off malum in civitate, quod non fecit Dominus. (Amos 3. 6.) I. 175. n. 8.

Qui reddit malum pro bono. (Colos. 3. 15.) II. 190. §. 10. n. 5.
Malus Malum. Arbor et fructus.
 Cui Deus mala propitia in vella Sacerdotii suspendi voluerit. V. 186. §. 13. n. 17.
Sicut malus inter ligna Syonorum. (Cant. 2. 3.) I. 256. §. 13. n. 11. I. 325. §. 3. n. 26.
Membrum.
 An Abraham otiosus sedavit ante osium in Mambra. I. 42. §. 14. n. 3.
Mandata.
 Dei non sunt gravis, nisi non diligentibus. I. 241. §. 3. n. 75. & 76.
 Superiorum quae Dei mandata explere edux obedientiam. IV. 314. §. 1. n. 7.
Mandatum servum de vobis. (Jo. 13. 34.) II. 150. §. 13. n. 3.
Mandata ejus gravis non sunt. I. 257. §. 13. n. 18.
Quoniam mandavit Patribus vestris. (Ps. 77.) II. 233. §. 9. n. 1.
Piam mandatorum tuorum curavi. (Ps. 118. 32.) I. 454. §. 10. n. 1.
Manda remanda, expella etc. IV.
Manducatio.
 Ecce jam triduo fastientem me, nec habent quod manducem. V. 113. §. 12. n. 10.
 Et non manducavi. (Paulina) nec bibit, etc. (AQ. 9. 9.) I. 20. §. 12. n. 8.
 Sive manducatis, sive bibitis, etc. omnia Dei. IV.
Manhu.
 Manhu. III. 314. §. 10. n. 2.
Manus.
 Irecundie species. III. 223. §. 1. n. 4.
Manius.
 Maniana imperia unda sic dicta. VII. 48. n. 279.
Manna.
 Historia de Mannu collectionis expensa. III. 225. §. 7. n. 20.
 Manna cur Deus in Arca servavit volucris, non ceteris, non virgum Moyses? I. 353. §. 9. n. 25.
 Eucharistia figura est. II. 288. §. 12. n. 4. I. 257. §. 9. n. 6.
 ***
In qua terra aurum habet Manna etc. (Hab. 9. 4.) II. 235. §. 30. n. 4.
Manuendo.
 Quid? IV. 17. §. 1. n. 1.
 Divisio. Ibid. n. 2.
 Actus. Ibid. n. 3.
 Qualitas. Ibid. §. 2. n. 1. Ibid. §. 3. n. 2. IV. 25. §. 2. n. 1. IV. 25. §. 13. n. 1. IV. 26. §. 14. n. 1.
 Utilitas. IV. 17. §. 2. n. 6. IV. 18. §. 3. n. 14. IV. 24. §. 3. n. 24. IV. 25. §. 8. n. 12. IV. 23. §. 13. n. 8. IV. 37. §. 14. n. 7.
 Dignitas. IV. 17. §. 1. n. 14. IV. 18. §. 3. n. 25. IV. 26. §. 8. n. 20. IV. 27. §. 14. n. 13. IV. 24. §. 13. n. 14.
 Iudicatio. IV. 17. §. 2. n. 17. IV. 19. §. 3. n. 58. IV. 26. §. 8. n. 20. IV. 27. §. 14. n. 20.
 Necesitas. IV. 18. §. 3. n. 9. IV. 25. §. 8. n. 7.
 Equitas. IV. 15. §. 8. n. 5.
 Comparatur Olio. IV. 32. §. 12. n. 6.
 Palma. Ibid. n. 7.
 Emblema. IV. 22. §. 13. n. 3.
 Exempla mansuetorum. IV. 19. §. 5. 6. & 7.
 Mansuetudo Heroica. I. 157. n. 30.
 Motiva. IV. 26. §. 9.
 Media. IV. 27. §. 10. IV. 30. §. 13. n. 2.
 Ejus natura et perfectio. IV. 20. §. 12. n. 1.
 Quomodo cum gubernatione, & correctione aliorum conjungenda. Ibid. n. 4.
 Quam praecursus Magister Christus in hac arte fuerit. IV. 31. §. 13. n. 2.
 Proemia mansuetudinis. Ibid. n. 3.
 Quotopere decet Christianum quiescere. Ibid. n. 3.
 Quibus precipua conveniat. Ibid. n. 5.
 Regula ad eam discendum. IV. 32. n. 8.
 Ad contra mansuetudinem agitur, si quandoque injuriis respondetur. IV. 37. n. 1.
Mansu.
 Illius pacis. II. 37. n. 20. Probl. 2.

Problemata de Manibus. II. 34.
 Manus modesta gesticulatio. IV. 183. §. 9. n. 2. IV.
 181. §. 12. n. 3.
 Car. Christus infirmos curavit manum imponendo. I.
 126. §. 12. n. 11.
 Scriptura & alia artes fide manibus exercita. IV.

Manus tua fecerunt me. I. 258. §. 12. n. 34.
 Tenuit manus dextera meam. (Pl. 72.) IV.

Pone manus super caput hyssici. (Levit.) I. 350. §.
 8. n. 7.

Tunc imponebas manus super illas. (Act. 8. 17.) I.
 396. §. 9. n. 3.

Podabas manus meas & pedes. (Pl. 21.) III. 354.
 §. 5. n. 3.

Manus illius coratiles aures. VI. 29. §. 13. n. 20.

Ei manus hominis sui pennas avorum. I. 351. §. 9. n. 4.
 Mave.

Mare vidit, & fugit iudeam, &c. (Psal. 113. 173.)
 IV. 34. §. 13. n. 12.

In mare via tua. (Pl. 76. 10.) VI. 394. §. 20. n. 2.

Qui dixit mare rotundum in divosibus. (Psal. 115. 13.)
 Ibid.

In conspectu fidei sanguinem mare vitreum, &c. I. 350.
 §. 13. n. 4. IV. 377. §. 10. n. 8.

Magna est visus mare caritatis tua. IV. 173. §. 11. n. 2.

Pecus in altitudinem maris. I. 350. §. 13. n. 8.

Dominiavit & mari usque ad Marii terminus. (Pl.
 72. 6.) IV. 35. §. 13. n. 23.

Virginis symbolum. I. 282. §. 11. n. 2.
 Maria.

Mater Christi. III. 111. §. 2. n. 1. III. 113. §. 3. n. 7.
 III. 117. §. 2. n. 11. III. 117. §. 6. n. 1. (vid. B. Virgo.)

Virgo. III. 111. §. 2. n. 9. III. 113. §. 2. n. 14. III.
 118. §. 4. n. 15. III. 118. §. 6. n. 3. (vid. B. Virgo.)

Maria nomen & quid significat. I. 313. §. 19. q. 3.
 II. 111. §. 2. n. 13. III. 113. §. 2. n. 1. III. 117.
 §. 6. n. 1. III. 119. §. 6. n. 38. III. 125. §. 10. n.

12. 13. & 14. III. 125. §. 12. n. 1.

Doctores. III. 118. §. 2. n. 5. III. 113. §. 2. n. 35.

III. 119. §. 4. n. 30. III. 118. §. 6. n. 14. III. 121.
 §. 11. n. 1. III. 122. §. 12. n. 5.

Amanda. III. 113. §. 2. n. 24. III. 116. §. 3. n. 83.
 Pl. 119. §. 4. n. 37. III. 113. §. 6. n. 1.

Veneranda. III. 114. §. 2. n. 28. III. 116. §. 3. n.
 43. III. 119. §. 4. n. 35. III. 122. §. 4. n. 50. III.

124. §. 3. n. 21. III. 118. §. 6. n. 22. III. 121. §.
 10. n. 46. III. 123. §. 12. n. 18.

Invocanda. III. 114. §. 2. n. 43. III. 115. §. 3. n. 63.
 III. 119. §. 4. n. 42. III. 124. §. 5. n. 20. III. 124.
 §. 6. n. 28. III. 123. §. 12. n. 26.

Sine macula concepta. III. 113. §. 5. n. 72. III. 113.
 §. 3. n. 21. III. 118. §. 4. n. 21. III. 118. §. 6. n.

30.

Mater vivanulum. III. 113. §. 3. n. 23. III. 117. §.
 4. n. 10. III. 119. §. 6. n. 1. III. 127. §. 10. n. 23.

Imitanda. III. 116. §. 3. n. 85. III. 123. §. 6. n. 4.
 Mater gratia. III. 119. §. 6. n. 45.

Mariani favores. III. 127. §. 5. n. 41.

Motiva ad Mariam amorem. III. 119. §. 7. n. 2.

Ad Mariam honorem. III. 120.

Ad ejus invocationem. III. 120. §. 7. n. 6. III. 123.
 §. 42. n. 26.

Medis ad efficiendum. III. 120. §. 8.

Regum ad excellentiam B. Virginie carina demonstran-
 dam. III. 121. §. 9. n. 2.

Fons f. ex quibus excellentia Deipera.

Virg. amavit. Ibid. n. 3.

Conceptus predicabiles pro fide B. Virg. III. 121. §. 20.

Comparatur aurore. III. 124. §. 20. n. 8.

Nova iocum. Ibid. n. 9.

Iridi. Ibid. n. 3.

Arca funderis. III. 125. §. 20. n. 26.

Edheri. Ibid. n. 17.

Speculo. III. 126. n. 18.

Tuque. Ibid. n. 19.

Candelabro aurore. Ibid. n. 20.

Navi. III. 126. §. 10. n. 26.

Api. Ibid. n. 29.

Cedro. III. 126. n. 30. III. 127. §. 10. n. 37.

Cichara. Ibid. n. 38.

Arca Noe. Ibid. n. 39.

Lambr. III. 130. n. 40.

Aitili. Ibid. n. 41.

A triplice via liberata. III. 126. §. 10. n. 20.

Comparatio inter Evam, & Mariam. Ibid. n. 21.

Magnitudo filii illius. III. 128. n. 31.

Triumphus, quo in celum assumpta. III. 128. n. 34.

Ejus singularis gloria & privilegia. III. 128. n. 35.

Eamus, & filium Mariæ videamus.

Judicium provarum. IV. 179. §. 7. n. 5. (vid.
 Hyperdolia, & B. Virgo.)

Maria bonam partem elegit. III. 324. §. 10. n. 5.
 Maritus.

Credulus ad uxorem adultera elusus. I. 193. §. 11. n. 2.

Martii in uxorem crudelitas. VII. 48. n. 343.

Diabolus defuncti martiri corpus adiunxit. IV.
 Marti.

Marti facer Lupas. III. 322. §. 1. n. 2.

Mariha.

Mujica & Marii hystorie explicata. I. 47. §. 15. n. 2.
 Maritus.

In S. Martijum mira Ragione pietas. VII. 32. sum.
 127.

Martir, Martirium.

Definitio. IV. 40. §. 2. n. 1.

Divisio. Ibid. n. 2.

Gradus. Ibid. n. 4.

Sententia ex S. Scriptura. IV. 42. §. 2.

Sententia ex SS. Patribus. Ibid. §. 3.

Exempla Sacra de illustribus utriusque sexus, etate
 martyris. Ibid. §. 4.

Illustri sociorum Jesu Martiriaria. IV. 48. §. 5.

Martyrologum varia genera. Ibid. §. 6.

Martyres quinque proprii dicendi. IV. 40. §. 1. n. 2.

Martyrum multitudo. II. 349. §. 14. n. 1. IV. 43. n. 4.

Patientia in martyrio. V. 40. §. 3. n. 40. V. 51. n.
 69. V. 60. n. 24.

Invenit Martyrum patientia motum ad credibilita-
 tem. II. 319. §. 9. n. 3.

Martyrium a Turcie fortiter perlatum. I. 255. n. 33.

Comma martyris coram iustis angelis preparat. I.
 285. §. 11. n. 16.

Martyrii desiderium. VII. 17. n. 47.

Gendit ob martyrium, & lo illo hystoria. VII. 13.
 n. 23. & 24.

Martyria idolorum. VII. 37. n. 263.

Martyrium seculum. VII. 28. n. 113.
 (vid. Baptismi sanguinis).

Mater.

A filio male trostata. VII. 38. n. 284.

Maria periculum mero aduante horrendum casum. VII.
 40. n. 180.

Hystoria de duobus maribus apud Salomonem de filio
 contentandis applicata. I. 237. n. 30.

Materiam dilectionis exempla. II. 143. n. 34.

Morem habebit Marii tua, &c. (Job. 4. 4.) V. 12.
 §. 12. n. 2.

Eccē Mater tua. III. 127. §. 10. n. 23. III. 130. n.
 24. V. 125. §. 13. n. 1.

Martirium. (vid. Nuptia).

Definitio. IV. 42. §. 2. n. 1.

Divisio. IV. 42. n. 3.

Carenum. Ibid. n. 3.

Ejus cultus & preces Deo. IV. 86. §. 3. n. 20.

Qualitas. IV. 85. §. 3. n. 2. Ibid. §. 3. n. 1. IV. 87.
 §. 4. n. 1. IV. 89. §. 3. n. 1. IV. 93. §. 11. n. 1.

Necitas. IV. 85. §. 3. n. 2.

Utilitas. Ibid. §. 3. n. 9. IV. 86. §. 3. n. 24.

Insolubilitas. IV. 85. §. 3. n. 21. IV. 86. §. 3. n. 24.

Dignitas. IV. 85. §. 3. n. 15. IV. 86. §. 3. n. 24.

Commoda & incommoda martirij talia status. IV. 87.
 §. 3. n. 24. IV. 89. §. 6. n. 10. IV. 93. §. 11. n. 1.
 VI. 291. n. 5.

Finis. IV. 86. §. 3. n. 9. IV. 89. §. 6. n. 4. IV. 90.
 §. 9. n. 1.

Presentia. IV. 91. §. 10. n. 2.

Cur permittit. IV. 85. §. 3. n. 2.

Ejus triplex bonum. IV. 86. §. 3. n. 5. & 6.

Quoties degeneret in adulterium a Ibid. §. 3. n. 8. 9.
 & 10.

Concordia & pax quomodo in matrimonio servanda.

IV. 92. §. 10. n. 6.

Motiva ad matrimonium contrahendum. IV. 87. §. 7.

Media ad idem fascula contrahendum. Ibid. §. 8.

Impedimenta aut dirimantia matrimonium. IV. 90. §.

9. n. 3.

Modus contrahendi conjugii. Ibid. n. 4.

Tantationes conjugii. Ibid. n. 5.

Benedictio. IV. 91. §. 10. n. 4.

Jugum. Ibid. n. 6.

Affidens & providentia divina. Ibid. n. 3.

Mus Ecclesiae ante consummationem matrimonii. IV.

92. §. 10. n. 7.

Matrimonium a Christo virgini imperatum. VII. 18.

n. 51.

Matrimonium filiae male impeditum. VII. 74. n. 38.

An matrimonia haereticorum ab ipsa dissolvi quoad

vinculum licita quæst. VI. 183. q. 40.

Medicinas.

Fructum, in his citius, in aliis tardius contingens,

unde. III. 61. §. 3. Probl. 13. de anima vegeta-

tiva.

Medicus.

Paritantes Medicus. IV.

Medici opem in morbo impetrare seu licitum, & si a-

maris & pretiosa prescribat, an obediendum. II.

208. n. 59.

Quid si horum canon: recitationem laterediceret,

carminum eorum vatium ab Ecclesia, perciperet, &c.

II. 209. n. 61.

***

Non sum medicus, & in domo mea non est panis. I.

78. §. 14. n. 28.

Meditatio.

Qualitas. IV. 386. n. 111.

Utilitas & fructus. Ibid. n. 112.

Necessitas. IV. 387. n. 113. IV. 397. n. 114.

Scopus ejus. IV. 410. §. 11. n. 16.

Materia & forma optima. Ibid. n. 17.

Quantum cum diligens & accuratus inspicienda. Ibid.

n. 16.

Quantum industria aut dispositiones ex nostra parte ad-

hibenda, ad fructum ex meditatione fructum referen-

endum. Ibid. n. 16.

Quantum meditatio faciat ad alii excitationem. VI.

454. §. 10. n. 1.

Quo ordine subserviat flectioni. III. 343. §. 9. n. 9.

Meditatione summa & ratio. IV. 441. n. 43.

Est species orationis. IV. 443. n. 47.

Medium.

Secit Deus in medio discipulorum, &c. II. 156. §.

14. n. 12.

Cor Christi media in cruce pependit. I. 300. §.

12. q. 8.

Mel.

Problema de melle. II. 261. n. 258.

***

Mel de lac sub lingua 102. I. 367. §. 9. n. 16.

Sicut qui mel multum comedit, non est alio doctus. II.

347. n. 20.

Melancholia.

Quæstiones de Melancholico temperamento. VI. 88.

n. 47.

Melancholicorum forma. III. 53. Probl. 11.

n. 47.

Membrorum motus modorum. IV. 180. §. 9. n. 2.

Membrorum formositas argumentum conversionis. III.

173. §. 4. n. 40.

Membra, quæ pudor visceri vcat, aspicienda non sunt.

IV. 332. §. 1. n. 3.

***

Ad necessitatem, quia corpora nostra membra sunt Christi?

I. 194. §. 16. n. 2.

Memoria.

Problemata de Memoria. III. 56. Probl. 1.

Memoria finis exempla & causæ. III. 49. Probl. 13.

Solutio circa defectum memoriae. VI. 140. n. 158.

Memoria: cur conceptus decalogi græmum. VI. 75.

6. 12. n. 2.

Mendacium.

Definitio. IV. 94. §. 1. n. 1.

Etymon. Ibid.

Tres conditiones mendacii multum constituentes. Ib.

n. 2.

Divisio. Ibid.

Affas. IV. 95. n. 3.

Natura. IV. 106. §. 11. n. 1.

Qualitas. IV. 95. §. 2. n. 1. IV. 96. §. 3. n. 1. IV.

98. §. 4. n. 1. IV. 100. §. 6. n. 1. IV. 101. §. 7.

n. 1. IV. 107. §. 12. n. 2. IV. 110. §. 13. n. 1.

Dammum. IV. 95. §. 2. n. 13. IV. 97. §. 3. n. 25.

IV. 100. §. 4. n. 27. IV. 101. §. 7. n. 9. IV. 108.

§. 12. n. 2. IV. 110. §. 13. n. 1.

Fuga & odium. IV. 96. §. 2. n. 25. IV. 97. §. 3. n.

20. IV. 98. §. 4. n. 3. IV. 101. §. 6. n. 4. Ibid. §.

7. n. 7. IV. 107. §. 12. n. 4.

Heretica mendacii faga. I. 157. n. 31.

Turpitudine & dedecus. IV. 106. §. 11. n. 2.

Motiva ad ejus fugam & odium. IV. 102. §. 8.

Media. IV. 102. §. 9.

An aliquando sit mendandum. IV. 96. §. 3. n. 5. IV.

100. §. 6. n. 1. IV. 104. §. 10. n. 4.

Religiosis falsis ob mendacium repræsentis. IV.

Mendacium poena apud veteres Francos, & Suevos.

IV. 101. §. 6. n. 9.

Ejus anchor diaboli. IV. 102. §. 8. n. 3.

Est vitium laboriosum. IV. 102. n. 3.

Plurimum vitium iustum & fundamentum. Ibid.

n. 8.

Mentiri ingenuum non est. IV. 109. §. 9. n. 4.

Nec Christiani, nec homines. Ibid. n. 2. & 3.

Diveritas gravitates in mendaciis. Ibid. §. 10. n. 2.

Cur illicitum mendacium sit. III. 104. n. 3.

Utrum pro alterius vita mentiri licitum. Ibid. n. 4.

Utrum utilitatis gratia & propter lucrum spirituale.

Ibid. n. 5.

Hominum Sanctorum dicta & facta a mendacio excu-

sa. Ibid. n. 5. & 6.

Cur religiosis precipue vitandum? III. 106. §. 10. n. 9.

Excusationes mendacium amantium refutata. IV. 104.

§. 10. n. 4. IV. 106. §. 11. n. 5.

Lepra comparatum. IV. 107. §. 12. n. 4.

Lepra punitum. IV. 109. §. 12. n. 13.

Juvet, cur ad mendaciorum amantem. III. 65.

Probl. 9.

Cur diaboli, cum mentiretur, in serpente forma ap-

pareat. IV. 102. §. 8. n. 3.

Omnis homo mendax. (Pl. 115.) II. 173. n. 18. IV.

174. n. 5.

Prout per offensus fabricatores mendacii. IV. 107. §.

11. n. 3.

Com legimus mendacium, ex proprio legimus. IV. 102.

§. 8. n. 3.

Mendicium.

Mendici plurimæque divitiis prole ditiores, cur. III.

68. Probl. 10.

Mendicantes & non mendicantes ordines. V. 172.

n. 5.

Mendicantium & non mendicantium ordinum commo-

di & incommo- VI. 382. n. 4.

Mendicandi modus mendicorum sinasum edemendans.

VII. 68. n. 338.

Mendici mixta ditatio. VII. 70. n. 357.

Paupertas in mendicatione. V. 104. §. 6. n. 36. [vid.

Miserordia].

Mens.

Mentis amplitudo. I. 120. §. 7. n. 17.

Evagatio. (vid. *Evagatio mentis*).

Munditia in illo admodum. I. 285. §. 11. n. 24.

Importunitas filia-cædæ. I. 46. §. 2. n. 7.

Toipot. (vid. *Alcedia*).

Mensa.

Cur mensa tabernaculi ad equalitatem posita. III. 325.

§. 10. n. 9.

Ad Regis mensam quædam admittit filius Regis apud

Longobardos. I. 353. §. 9. n. 13.

Cantia mensa Arctor. VII. 64. n. 314.

Parasti in conspectu meo &c. (Pl. 12.) III. 325. §. 10.

n. 9.

Non potestis mensa Domini percipere &c. mensa

demoniorum. (Eph. 1. 27.) VI. 195. §. 10. n. 2.

Mensura.

Ejus ratio. III. 157. §. 21. n. 2.

Mensuram bonam, &c. debent in suam, (Luc. 6. 38.)

I. 374. n. 18.

Qua mensura mensi fueritis. (Luc. 6. 38.) IV. 372.
 §. 10. n. 2.
Omnis in mensura &c. diffusus Deus. (Sap. 11. 21.)
 II. 107. §. 8. n. 7.
Mercator, Mercari.
Mercatorum munera. III. 326. §. 11. n. 4.
Mercari ergum colorum quid? I. 304. §. 3. n. 39.
Mercet.
Statim solvenda. III. 326. §. 11. n. 2.
Nostra optima Christus. I. 358. n. 38.
Unusquisque mercedem accipiet secundum laborem &c.
 I. 360. §. 8. n. 6.
Redde illis mercedem. (Math. 10. 8.) III. 300. §. 11.
 n. 1.
Gaudere quoniam merces vestra copiosa est. (Math. 5.
 12.) I. 218. §. 11. n. 5.
*Nisi timeat Abraham, ego protulisset tui sum, & merces
 magnanimitis.* (Gen. 15. 1.) I. 218. §. 11. n. 2.
Quam mercedem dabimus ei? (Job. 15. 2.) I. 109. §.
 20. n. 4.
Mercipis.
*Contentio meretricum, & ejus prudens per Salomonem
 decisio.* I. 27. §. 12. n. 30.
Eadem historia applicata. I. 193. §. 21. n. 2.
Meretricum conversio a seculo procurata, qua arte? III.
 270. §. 3. n. 6.
Forma mulieris meretricis soluta est tibi. (Jer. 3. 1.)
 I. 140. n. 27.
Meridies.
Indica mihi, ubi pascas, ubi cubes in meridie. (Cant. 1.)
 I. 239. §. 3. n. 22.
Meritorium.
Merita supererogantia auget obedientia. IV. 336. §.
 20. n. 8.
Premia benemeritis collata bestiam faciunt Remp. I.
 235. §. 13. n. 17.
Crastridibus meritis crescat premia. III. 325. §. 13.
 n. 23.
*An littera participationis meritorum a Religiosis dari
 solent, sint approbandae.* VI. 286. q. 42.
Masenterium.
Quid? & cur ita dicitur. III. 40. n. 32.
Mesopotamia.
*Historia Jacobi in Mesopotamiam & conferens expen-
 sa.* IV. 330. §. 14. n. 41.
Messias.
Messum semetipsum comidis. I. 255. §. 5. n. 25.
Sine quoque crescere usque ad messum. II. 14. §. 10.
 n. 2.
Metallum.
Probi. da metallici. III. 262. n. 328.
Meteorum.
Quid? IV. 20. n. 24.
Probi. de Meteoris. II. 254. n. 175.
Misericordia.
Misericordia Tuum malorum omnium radix. I. 143. n. 29.
Misericordia ex eo. (II. 43. v. 1.) I. 280. §. 9. n. 6.
Michael.
*Anglorum omnium Imperator a famulis minimorum
 principum collatur.* I. 101. §. 4. n. 76.
Cum S. Michael cum diabolo disputans. (Ep. Ind. §.)
Michael.
Micholis iudicium temerarium & ejus poena. (A. Reg.
 6.) III. 374. §. 9. n. 36.
Milites qui optime. VII. 48. n. 218.
Militem Tyroenum apud Romanos exercitatio. IV.
 277. §. 13. n. 29.
Milites animati commemoratione Inferni. III. 373.
 §. 6. n. 1.
Militia Christiani officia. II. 362. §. 12. n. 10.
Labore sicut bonus miles J. C. (1. Tim. 2. 5.) I. 395.
 §. 8. n. 3.
Militia est vita hominis. (Job. 7. 1.) I. 45. §. 14. n.
 21. II. 360. §. 12. n. 1.
Mille anni ante oculos tuos, tanquam dies huius.
 (Ps. 89.) I. 208. §. 5. n. 16. II. 38. §. 10. n. 9.
*Mille tui pacifici & ducenti huius, qui emulsdunt fru-
 ctus ejus.* I. 111. §. 21. n. 3.

Minas.
Contra minas &ra potentissima veritas. I. 140. n.
 24.
Minimus.
Apostolorum, sic se vocat Paulus. I. 361. §. 7. n. 6.
Minimorum rerum Cura.
Definitio. IV. 111. §. 1. n. 1.
Divisio. Ibid.
Qualitas. IV. 111. §. 2. n. 1. Ibid. §. 3. n. 2. IV.
 115. §. 10. n. 1.
Utilitas. IV. 111. §. 2. n. 3. IV. 112. §. 3. n. 7.
 Ibid. §. 4. n. 1. IV. 113. §. 3. n. 1. IV. 115. §. 20.
 n. 3.
Dammum. IV. 111. §. 2. n. 7. IV. 113. §. 7. n. 6.
 IV. 115. §. 10. n. 6.
Necessitas. IV. 111. §. 3. n. 2. IV. 115. §. 10. n. 2.
Motiva ad aem. succipiendum. IV. 114. §. 8.
*Est unum ex principia capitis, a quibus vigor &
 progressus rationis perfectionis pendet.* IV. 114. §.
 9. n. 1.
*Quomodo perfectio in cura & directione minimorum
 consistat.* II. 282. n. 68.
In quibus potissimum occupari debeat. IV. 114. §. 9.
 n. 2.
Impedimenta. IV. 114. n. 4.
Da minima non curat Prætor, sed vti maxime Daus.
 III. 266. §. 14. n. 3.
Minister.
Fideles ministri amandi. VII. 50. n. 237.
Transiens ministris illis. I.
Miraculum.
Patris primum. II. 326. §. 13. n. 4.
*Miraculorum multitudo & magnitudo motivum credi-
 bilittatis.* II. 339. §. 9. n. 4.
De hæreticorum miracula Tertullianus sententiatur. II.
 329. §. 14. n. 9.
Miracula magi proprie edere non possunt. III. 331.
 n. 25.
Miraculum Tarcicum. VII. 49. n. 237.
Miracula vicia a falsis discernendi signa. IV. 11. n.
 19.
Miracula naturæ. IV. 433. n. 173.
Miracula mundi. IV. 432. §. 14. n. 16. & seqq.
Miseria.
Miseria vite humane. I. 126. §. 22. n. 1.
Miseria huius vite facile toleramus memoris Inferni.
 III. 172. §. 4. n. 30. & 32.
Miseria non anticipanda. V. 228. n. 83.
Misericordia finis mors. IV. 235. §. 9. n. 2.
Misericordia Dei.
Definitio. II. 68. §. 2. n. 1.
Divisio. Ibid. n. 2.
Differentia inter iustitiam, & misericordiam Dei. II.
 81. §. 9. n. 1. & 2.
Qualitas. II. 68. §. 2. n. 1. II. 69. §. 3. n. 2. II.
 76. §. 5. n. 1. II. 81. §. 9. n. 1.
Utilitas. II. 69. §. 2. n. 18. II. 73. §. 3. n. 22. II.
 76. §. 5. n. 4. II. 81. §. 9. n. 9.
Facilitas. II. 71. §. 3. n. 29.
Terminus non habet. II. 73. §. 6. n. 9.
Abusus vitandus. II. 71. §. 3. n. 30. II. 76. §. 5. n.
 7.
Dammum abusus. II. 83. §. 9. n. 20.
Exempla. II. 72. §. 4.
Motiva ad sperandum in misericordia Dei. II. 76.
 §. 6.
Media ad fiduciam arguendam concipiendam. II. 76.
 §. 7.
Procurator Dei ad miserandum. Ibid. n. 2.
Cor Deus vocetur misericordiarum pater. Ibid. §. 8.
 n. 1.
In quo misericordia Dei precipue alicet. Ibid. n. 2.
Scopuli, in quibus impingera solent ex abutentes. II.
 179. §. 8. n. 4.
Conjunctio est cum iustitia. Ibid. n. 5.
Quantum ad eam consequendam homini cooperandum.
 Ibid. n. 6.
De ea nunquam desperandum. II. 80. §. 2. n. 9.
Quando misericordia Dei ob oculos versari debeat. Ibid.
 n. 8.
Misericordia Dei symbolum homo. II. 26. §. 21. n. 6.
Misericordia divina jejunio conciliatur. I. 157. §. 8.
 n. 1.

Nihil autem pro minimo est, ut a vobis iudicet. (1. Cor. 4. 3.) III. 282. §. 12. n. 6.
Ad iudicium deo intermedium Gr. (Rom.) III. 283. §. 13. n. 11.
Nescit ante tempus iudicare. (1. Cor. 4. 5.) III. 280. §. 12. n. 2.
Nec ergo amplius iuvem iudicemus. (Rom. 14.) III. 281. n. 5.
Previde ubi viros, qui iudicent populum. (Exod. 18. 27.) III. 280. §. 12. n. 8.
Nec iudicabit Deus his id ipsum. III. 286. §. 11. n. 1.
Judicia tua abyssus multa. (Ps. 35. 4.) IV. 272. §. 12. n. 9.
Nescite secundum faciem iudicare, sed iudicium vestrum Gr. (Jo. 7. 24.) III. 287. §. 1. n. 2. III. 280. §. 12. n. 4.
Judicib.
 Judith figura animae castae. I. 281. §. 10. n. 4.
Jugum.
 Solatia circa difficultatem jugi Domitici. VI. 125. n. 16.
 ***
Tallite jugum meum super te. (Matth. 12. 12.) IV. 315. n. 72. V. 288. §. 11. n. 3.
Julianus Apostata.
 Ejus mortuaria blasphemia vix. III. 231. §. 6. n. 16. *funerarium.*
Ut iumentum sultus sum apud te. (Ps. 72. 23.) II. 206. n. 32. IV. 343. §. 14. n. 8. *fermentatum.*
Definitio. III. 284. §. 1. n. 1.
Divisio. Ibid. n. 2.
Actus & gradus. Ibid. n. 3.
Dicta Scriptura. III. 285. §. 2.
Dicta SS. Petrum & Paulum. Ibid. §. 3.
Exempla. III. 286. §. 4. & 5.
Similitudines. III. 286. §. 6.
Motiva. Ibid. §. 7.
Media. Ibid. §. 8. III. 289. §. 10. n. 4.
Aflectio. III. 289. §. 9.
Conceptus praeclabiles. Ibid. §. 10.
Miscellanea. Ibid. §. 11.
Axiomata. Ibid. §. 12.
Authores. Ibid. §. 13.
Qualitas. III. 289. §. 1. n. 1. Ibid. §. 3. n. 2. III. 288. §. 6. n. 1. III. 290. §. 12. n. 1.
Fuga. III. 285. §. 2. n. 5. Ibid. §. 3. n. 10. III. 286. §. 4. n. 1. III. 287. §. 5. n. 1. III. 288. §. 6. n. 2. III. 290. §. 11. n. 4.
Dammum. III. 285. §. 3. n. 10. Ibid. §. 3. num. 15. III. 287. §. 4. n. 8. III. 288. §. 6. n. 5. III. 289. §. 10. n. 3.
Causa introducti iuramenti. III. 285. §. 3. n. 2.
Pro reverentia erga Deum. Ethnici malebant per alios res jurare. III. 287. §. 7. n. 4.
Quomodo iudici jurent. III. 290. §. 11. n. 4.
Iuramenti blasphemiae poena. I. 227. §. 4. n. 25. I. 230. §. 4. n. 45.
 ***
Juramentum non afficit ad suum. (Ecc. 17. 9.) III. 289. §. 10. n. 3.
Ego autem dico vobis omnino non juratis. (Matth. 5. 34.) Ibid. §. 12. n. 5.
Ex jurabis, veritas Domini Gr. (Jer. 4. 2.) Ibid. §. 10. n. 1.
Fit maledictum jurans impletur iniquitate. (Ecc. 13. 12.) Ibid. n. 3.
Jerisofolymus.
 Adversus avaritiam. I. 176. §. 7. n. 5.
 Iudaeorum crebris luctibus. III. 172. §. 4. n. 32.
Justificatio.
 Et justificatio in servatibus suis. I. 290. §. 13. n. 7.
 Deinde justificatio in deum suum. I. 386. §. 10. n. 7.
Justitia, Justus.
 Definitio. III. 290. §. 1. n. 1.
 Divisio. Ibid. n. 2.
 Actus. Ibid. n. 3.
 Dicta Scriptura. III. 291. §. 2.
 Sententiae Patrum. Ibid. §. 3.
 Exempla. III. 292. §. 4. §. 5. & 6.
 Similitudines. III. 292. §. 7.
 Motiva. III. 292. §. 8.
 Media. Ibid. §. 9.

Aflectio. Ibid. §. 10.
Conceptus praeclabiles. III. 296. §. 12.
Miscellanea. III. 298. §. 12.
Axiomata. Ibid. §. 13.
Authores. III. 299. §. 14.
Qualitas. III. 291. §. 1. n. 1. Ibid. §. 3. n. 2. III. 292. §. 4. n. 2. III. 294. §. 7. n. 1. III. 298. §. 12. n. 2.
Utilitas. III. 297. §. 1. n. 5. Ibid. §. 3. n. 10. III. 298. §. 12. n. 10. III. 295. §. 10. n. 3. III. 297. §. 12. n. 3.
Necessitas. III. 291. §. 2. n. 10. Ibid. §. 3. n. 6. III. 295. §. 10. n. 3.
Dignitas. III. 291. §. 3. n. 13. III. 298. §. 12. n. 12.
Dammum neglectum. III. 293. §. 4. n. 20.
Justitia distributiva. III. 295. §. 10.
Justitia vindicativa ratio. III. 291. §. 2. n. 12. Ibid. §. 3. n. 17. III. 298. §. 12. n. 14.
Regula ad perfectiorem justitiam. III. 296. §. 10. n. 3.
Efficitur justitia. Ibid. §. 11. n. 1.
Quomodo cunctis ad justitiam vindicativam normam suscipienda. III. 297. §. 11. n. 2.
Justitia Symbolum. III. 298. §. 12. n. 5.
Talis fit erga omnes, qualis erga se. I. 226. n. 8. II. 57. §. 1. n. 22.
De justitia iudiciorum Dei, illustri exemplo comprobata. VII. 22. n. 71.
Justitia Dei in hac vita abscondita, plerumque. IV. 315. §. 12. n. 6.
Justitia divina repraesentativa sive erga se. II. 81. §. 9. n. 3.
Justus palma comparatur. II. 359. §. 12. n. 1.
Justus Dominus in omnibus visis. (Ps. 144. 7.) IV. 372. §. 12. n. 9.
Erit justitia stultorum lumborum ejus. VI. 77. §. 12. n. 13.
Ego in justitia tua apparbo confectus tuus. (Ps. 16.) I. 1.
Si quis justitiam diligit. (Sap. 87.) III. 297. §. 12. n. 3.
Nunc equa videtur tibi cognitio tua, justus fur Dei. (Job. 35.) III. 281. §. 13. n. 1.
Attendite, ne justitiam vestram faciatis coram hominibus. (Matth. 6.) VI. 331. §. 12. n. 2.
Sepius in die edicit justus. (Prov. 24.) II. 173. n. 18.
Nec vidi justum derelictum, nec semem Gr. II. 102. §. 4. n. 11.
Juste quod justum est persequor. (Deut. 16. 19.) III. 297. §. 11. n. 7.
Nec vix justus et perfectus. (Gen. 6. 9.) II. 85. §. 3. n. 5.
Te vidi justum coram me. (Gen. 6. 9.) Ibid.
Indigni est justitia ut torca. (Is. 59.) II. 81. §. 9. n. 1.
Fit justus et perfectus in generationibus suis. II. 85. §. 3. n. 3.
Namquid perdes justum cum impiis? Si fueris quidamque. (II. 285.) §. 13. n. 14.
Certe facere justitiam vestram coram hominibus. III. 311. §. 7. n. 4.
Erit justitia singulorum lumborum ejus. (Is. 17.) II. 81. §. 9. n. 1.
Justus ut palma florebit. II. 360. §. 12. n. 2.
Juvenes ad magna facinorosa alia exiliati. VII. 62. n. 293.
Problemata de juventute. III. 65. §. 4. Probl. 2. *Jalen.*
 Izinnis Rota. III. 275. §. 7. n. 9.

K

Kempis.

Thomae de Kempis. I.
 Ejus liber de imitatione Christi commendatus. III. 322. §. 9. n. 2.

La-

I.

Labia.

Laborum *scilicet* & usus. III. 10. n. 3. Probl. 3. de ore.

Latus cur mobilitas. ibid. Probl. 4.

Dentibus sunt circummodo labia circa dentes etc.

Labor.

Taxatio. III. 109. §. 1. n. 8.

Divisio. ibid. n. 3.

Dicta Sacra Scriptura. ibid. §. 2.

Sententia SS. Patrum. ibid. §. 3.

Exempla. III. 109. §. 4. §. 5. & 6.

Similitudines. III. 109. §. 7.

Motive. ibid. §. 8.

Africa. ibid. §. 9.

Conceptus periclitabilis. ibid. §. 10.

Miscellanea. III. 109. §. 11.

Authores. III. 109. §. 12.

Laboriosi quomodo differant a pigris. I. 47. §. 15. n. 10.

Qualitas. III. 109. §. 2. n. 1. ibid. §. 3. n. 1. III. 109. §. 4. n. 1. III. 109. §. 7. n. 1. III. 109. §. 11. n. 1.

Necessitas. III. 109. §. 2. n. 7. ibid. §. 3. n. 5. III. 109. §. 7. n. 3. III. 109. §. 11. n. 4.

Unitas. III. 109. §. 2. n. 11. III. 109. §. 3. n. 13. III. 109. §. 4. n. 17. III. 109. §. 7. n. 7.

Dignitas. III. 109. §. 2. n. 18. III. 109. §. 11. n. 15.

Jucunditas. III. 109. §. 1. n. 10.

Laborare in morte qui dicendi. III. 109. §. 10. n. 2.

Motive ad laborem. ibid. §. 8.

Qualis quies pie & scilicet laborantium. ibid. §. 10. n. 3.

Laborum quies mortis. IV. 126. §. 9. n. 4.

Quomodo laborer fructuosus percipiendus. III. 109. §. 10. n. 3.

Sine bona intentione vanus. III. 109. §. 11. n. 4.

Etiame laborandum potest oriri. III. 109. §. 11. n. 2. & 3.

Laborer strenuitas in illo adumbrat. I. 120. §. 10. n. 3.

Ad labores eximat, eosque jucundos reddit recordatio futuræ beatitudinis. I. 114. §. 8. n. 14.

Est remedium contra lasciviam. I. 177. §. 8. n. 5.

Japonæ solvito Salario tristes discunt, nisi addatur, *aperne laborabis*. II. 123. §. 11. n. 8.

Laborare regum est. I. 47. §. 15. n. 5.

Laboramus Symboli Severi Imperatoris. ibid. §. 15. n. 14.

Laboris amor, utilitate etc. ibid. §. 15.

Labor Heroicis & pias. I. 157. n. 29.

Nulla in honorem Dei detractanda. III. 109. §. 13. n. 16.

Labor nostro oblectantur angeli. I. 106. §. 8. n. 4. (Vid. Operarius).

****

Videte, quoniam medicum laboravi etc. (Eccl. 31. 35.)

III. 109. §. 10. n. 2.

Præceptor tota nostra laboramus etc. (Luc. 5. 5.) III. 109. §. 11. n. 4. III. 109. §. 10. n. 1.

Laborer manuum suarum, quia manducabit. (Pl. 117. 2.) III. 109. §. 10. n. 4.

Laborum.

Facies labrum ancum, cum hosi sua ad levandum. VI. 61. §. 11. n. 4.

Lac.

Quid deque eo problemate. II. 177. n. 43.

Lachryma.

Definitio. III. 109. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

Sententia ex Scriptura Sacra. ibid. §. 1.

Sententia SS. Patrum & Doctorum. ibid. §. 3.

Exempla. III. 109. §. 4. & 5.

Similitudines. III. 109. §. 6.

Motive. ibid. §. 7.

Africa. ibid. §. 8.

Conceptus periclitabilis. III. 109. §. 9.

Miscellanea. ibid. §. 10.

Authores. ibid. §. 11.

Qualitas. III. 109. §. 2. n. 1. ibid. §. 3. n. 1. III. 109. §. 6. n. 1.

Unitas. III. 109. §. 2. n. 8. ibid. §. 3. n. 10. III. 109. §. 4. n. 17. III. 109. §. 6. n. 3. III. 109. §. 10. n. 1.

Jucunditas. III. 109. §. 3. n. 24.

Necessitas. III. 109. §. 6. n. 7.

Lachryma interdictum subditis. ibid. §. 5. n. 2.

Quatenus speciatim gratia, & quatenus imperfectiois iudicium. ibid. §. 8. n. 1.

Ab externis omni studio, subducendum; interna cuius necessitas. III. 109. §. 8. n. 2.

Causa lachrymandi. ibid. §. 8. n. 3.

Aqua pretiosissima deflillata, comparatur. ibid. §. 9. n. 1.

Problema de lachrymis. III. 49. §. 2. Probl. 1. & seq.

Lachrymarum vis & efficacia. V. 109. §. 10. n. 17.

Oratio Deum lenis, lachryma cogit. I. 133. n. 15.

Cibabit nos pane lachrymarum. (Pl. 79. 6.) V. 109. n. 17.

Lacus.

Emissi vinclis tuos de lacu. IV. 173. §. 11. n. 7.

Apprehendit angulis in ventris habore & posuit eum supra lacum in Babilone. (Dan. 14. 13.) IV. 173. §. 11. n. 3.

Lafio.

Nemo iudicatur nisi a seipso. I. 137. n. 3. V. 148. n. 81.

Latus.

Domus, cur Refector dicatur. I. 194. §. 6. de quadragesima.

Lavatio.

Lutitiam perpetuum quomodo habere queamus. V. 148. n. 89.

Vera quæ? I. 133. n. 2.

Vidrix. ibid. n. 2.

Levis.

Levis ejus sub capite meo, & dextra illius amplexabitur me. IV.

Lampas.

Cur Deus lampades oleo instructas ardere in templo Jerusalem, voluerit potius, quem cerere. IV. 199. §. 13. n. 11.

Lancea.

Lancea transfixorum martyrum exempla. IV. 80. n. 99.

Lanceatio septimum opus Christi in cruce. III. 139. §. 12. n. 6.

Lanceas asferentes Philistini Israelitis, quid significant. III. 135. §. 10. n. 12.

Lapis.

Cur in igne non mollescat. II. 140. n. 19.

Lapidibus occisionum martyrum exempla. IV. 80. n. 189.

Quique lapides Davidi figura quoque vulnerum Christi. VI. 431. §. 7. n. 4.

Eligit sibi quinq; limpidissimos lapides. (1. Reg. 17. 40.)

Revertitur nobis lapidem. I. 105. §. 7. n. 8.

Lapidem cum populo universos. (Lev. 24. 14.) I. 134. §. 10. n. 1. I. 135. §. 15. n. 3.

Lapsus.

Hominiis lapsus. II. 67. §. 11. n. 12.

Petri lapsus cum Christo permittit. I. 187. §. 11. n. 5.

Latus.

Ethnicorum erant eorum Angeli custodes. I. 111. §. 11. n. 1.

Larix.

Incombustibile. I. 186. §. 13. n. 11.

Larva.

Larvarum effectus vetitus. I. 187. §. 4. n. 3. IV. 133. §. 1. n. 10.

Quid de larvis sentiendum. I. 191. §. 9. n. 3.

Larvarum damnus. I. 188. §. 4. n. 10.

Larynx.

Quid? ejus munia. III. 21. n. 7.

- Leptocera.*
Ejus mortis Seturitus. I. 30. §. 12. n. 10.
Laticum puella mira metamorphosis. VII. 8. n. 2.
Laticum puella repente mortis sed saluate. VII. 69. n. 347.
Leptocera.
Ejus cura.
Leptocera.
Cereemonie, quævis Pontifici possessionem cepit in Basilica S. Joannis. Lateran.
Leptocera.
Letro crudelis. VII. 78. n. 441.
Letrosum Afflatus. VII. 72. n. 367.
Historia de Letrone crucifixo expensa. II. 36. §. 10. n. 1.
Cur Christus in medio letrosum crucifixus. I. 300. §. 30. n. 8.
Letrosum in Cruce miraculosa conversio. III. 161. §. 11. n. 1.
Letrosum in cruce diversitas, quantum? I. 335. §. 12. n. 3.
Cur uni saltem B. Virgo patrocinata. Ibid.
Cur duo letrosum cum Christo cuncti. I. 198. §. 11. n. 3.
Lepra.
Latus suum cor Christus lauce aperit voluerit. I. 304. §. 10. III. 319. §. 12. n. 6.
Cor Christus in latere equigonum versus fuit voluerit. Ibid. §. 12. n. 14.
Car ex latere Christi sperit sanguis & aqua manarit. I. 391. §. 13. n. 9.
Lepra.
Unus milium lauce laus ejus aperuit. Ibid.
Virginitatis Symbolum. III. 150. §. 10. n. 40.
Lepra.
Defectio. III. 309. §. 1. n. 1.
Divisio. Ibid. n. 2.
Sententia S. Scriptura. Ibid. §. 2.
Sententia SS. Patrum. Ibid. §. 3.
Ex libello de imitatione Christi. III. 311. §. 40.
Exempla. Ibid. §. 5.
Similitudines. Ibid. §. 6.
Atentica. III. 311. §. 7.
Miscellanea. Ibid. §. 8.
Qualitas. III. 311. §. 9.
Quæritur. III. 309. §. 2. n. 1. Ibid. §. 3. n. 1. III. 310. §. 6. n. 1.
Utitur. III. 309. §. 3. n. 18. Ibid. §. 6. n. 4.
Dammum. III. 309. §. 3. n. 31. III. 311. §. 6. n. 8.
Fuga. III. 310. §. 5. n. 1. III. 311. §. 8. n. 2.
Cur laudes humane sperendum. III. 311. §. 7. n. 2.
Sclatit circa carentiam laudis. VII.
In laude parces S. Ignatius. III. 310. §. 6. n. 1.
Laudate Deum quomodo semper lingue debeat. III. 347. §. 12. n. 16.
Qui gaudet laudibus, perdet laudem. I. 124. n. 12.
Ile vere laudatur & unice, qui ab officio laudatur. II. 162. n. 5.
Levi Ritus. (vid. *Panegyrica. Adulatio*).
Lepra.
Egredietur de eis lepra, vortus ludendum. (Jer. 30. 19.) III. 361. §. 8. n. 3.
Laudationem Domini legatur et morum. III. 343. §. 9. n. 2.
Lepra mea infrascripta te. (II. 4. 8.) III. 345. §. 11. n. 9.
Lepra.
Ciborum. (vid. *Cula*).
Lepra.
Legere veni foras. (Jo. 11. 47.) I. 460. §. 11. n. 4.
Missæ Legarum, ut intingat. (Luc. 16. 14.) IV. 173. §. 12. n. 11.
Lepra.
Propter superbiam quæ lepram capis me. I. 286. §. 12. n. 6.
Lepra.
In die ille lebetes in domo Domini. (Zach. 12. 2.) II. 132. §. 13. n. 1.
Lebetes in templo ad candellarum emansionem. (Ex. 38.) quid figunt. II. 55. §. 16. n. 3. (vid. *Liber*).
Lepra.
Defectio. III. 312. §. 1. n. 1.
Divisio. Ibid. n. 2.
Sententia S. Scriptura. Ibid. §. 2.
Sententia SS. Patrum & Doctorum. III. 319. §. 3.
Exempla Sacra. III. 314. §. 4. & 5.
Similitudines. III. 318. §. 6.
Motiva. III. 319. §. 7.
Meda ad Lectionem utiliter peragendam. III. 311. §. 8.
Alcega. III. 312. §. 9.
Miscellanea. III. 314. §. 10.
Qualitas. III. 318. §. 4. n. 1. III. 314. §. 10. n. 7.
Utitur. III. 312. §. 2. n. 1. III. 315. §. 10. n. 12.
Dammum neglecta. III. 315. §. 10. n. 12.
Necessitas. III. 312. §. 3. n. 5.
Utilitas. Ibid. §. 3. n. 6. III. 314. §. 3. n. 18. III. 315. §. 4. n. 8. III. 317. §. 5. n. 4. III. 310. §. 7. n. 6. III. 312. §. 10. n. 3.
Incedit. III. 313. §. 2. n. 13.
Fiat certie horis. III. 311. §. 8. n. 2.
Quo ordine fidei subiacent, lectio, meditatio, oratio. III. 313. §. 9. n. 5.
Falsum lectionis crescentes causæ. III. 314. n. 6.
Lectura tres quotidie legendæ. III. 314. §. 6. n. 7.
Lectio Ciceronis & Pionis Hieronymo cautus inhibita. I. 322. §. 7. n. 5.
Lectio S. Scriptura commendatio. III. 313. §. 3. n. 1.
Quomodo legenda. III. 311. §. 8.
Fides. III. 313. §. 9. n. 4.
Quid si non intelligat. Ibid. n. 7.
Lectio Scriptura Sacra quatenus præstat emendationi & prædicationi & orationi. III. 310. §. 7. n. 8.
Lectio fructuosa quæ. III. 311. §. 2. n. 3. V. 146. n. 63.
Lectio fructuosa exemplum. VII. 9. n. 14.
Lectio vetite obicere & profane damnum. III. 314. §. 3. n. 19. III. 316. §. 4. n. 23. III. 315. §. 10. n. 8.
Legere quatenus concionator debeat auctores profanos & allegare. I. 363. §. 8. n. 10.
Lepra.
Lepra angustia. (II. 4. 8.) quid? I. 158. §. 12. n. 23.
In lepra quæram, quem diligit anima mea. (Cant. 3.) I. 459. §. 13. n. 10.
Ex lepra Salomonis sanguis fortis ambigit. III. 311. §. 11. n. 5.
Lepra.
Impium paucum. VII. 64. n. 303.
Lepra.
Legatus, Legatio.
Legatus sumptu laudis exceptus. VII. 60. n. 28.
Legati Romæ & Græcæ Sagmina fecerunt cur circumstiterint. I. 405. §. 13. n. 4.
Legati Regem adorare solentis ejus. I. 57. §. 5. n. 6.
Legatorum ingressus in urbem Romam pompofus. III. 311. §. 8. n. 7.
Legati Moscovitici humanitas. VII. 77. n. 406.
Lepra.
Legationem mittens reges ut que poeli sunt. (Luc. 14. 31.) VII.
Leo.
Gallum, iguem & rotam contremiscentem, quid. III. 35. Probi. §. VI. 82. n. 478.
Leona a facendi Asorum inventum. III.
Leo rugiens diabolus. III. 379. §. 9. n. 4.
Cur Daniel bis inter leones famulos illius miserit Propheta & contrario ille ad Ierobeam missus a leona in vie occisus fuerit. IV. 108. §. 11. n. 9.
Moralitas historiarum savi mellis in ore dicitur a Samphone leonia. I. 365. §. 9. n. 1.
Mira leonia in ursum ultio. VII. 65. n. 313.
Apologus de leone fabricante & lupo adstante. I. 51. §. 8. n. 9.
Symphonie Leo mortem præfigentem. I.
Leo symbolum potentie Dei. II. 66. §. 12. n. 6.
Leo.
Ne quando rapias ut leo animam meam. (Ps. 7.) IV. 573. §. 13. n. 11.
Leo.
Mendacium præfigurat. IV. 107. §. 11. n. 4.
Cur de lepra Sacerdos non temere & facile iudicare debuerit. (Lev. 13.) III. 288. §. 3. n. 14.
Leprosus baptisate curia. I. 399. §. 4. n. 13.
Primo quon Salvator ab infirmis currebat, leprosum fuisse, quid subdit myseri. IV. 107. §. 11. n. 4.
Ma.

Meris, Moïſa Soror, cur lepra puniſſa? (Num. 12. 10.)
 II. 34. §. 13. n. 9.
Letho.
 Locus damnatorum cur ſita diſtus. III. 177. §. 8. n. 12.
Levitiana.
 Super Levitiana Serpentes uolent. (II. 17. 1.) II. 13. §. 9. n. 23.
Levite.
 Hiſtoriz Levitic (Jud. 19.) uxorem repetentis expenſa. V. 232. §. 7. n. 9.
Levitas.
 Problematiz de Levitate. II. 249. n. 122.
 Levitic periculorum, peccatorum, &c. cura. III. 128. §. 8. n. 1.
Lex.
 Plinia legiſt Chriſtus. I. 301. §. 12. q. 12.
 Legum ſine ultimus mutua amor. II. 156. §. 14. n. 15.
 ***
 Omnia lex in uno Sermone impletur. (Gal. 3.) ibid. n. 17.
 Qui diligit proximum, legem implet. II. 254. n. 4.
Liber.
 Optime S. Scriptura. III. 313. §. 9. n. 5.
 Libri moniſter Præſcapum. VII. 75. n. 395.
 Multi ab uſo ſcripti. VII. 68. n. 396.
 Libri ſacri ſunt noſtra arma. III. 224. §. 10. n. 2.
 Epistoſa & locutio Dei. III. 320. §. 7. n. 7.
 Coram prærogative, præ concionum additione. ibid. n. 8.
 Librorum voci mortuus cur prævaleat vox viva. VI. 147. §. 10. n. 2.
 Librorum ſecuram ſectio commendata. III. 313. §. 3. n. 2.
 Librorum privato exiſtio eſt. III. 315. §. 10. n. 12.
 Libri aperti in iudicio extremo quid. III. 259. §. 9. n. 13 & 17.
 Hebrei ſubito nomina induunt a ſuæ primordiæ. IV. 278. §. 13. n. 16.
 Quædam præcipue legendi? III. 322. §. 9. n. 2.
 Tota poſſimum legendi. III. 266. §. 14. n. 12.
 Obſcuro-nom prophætarum, & impiorum lectio no-mine, & ſugienda. III. 314. §. 3. n. 29. III. 316. §. 4. n. 21. IV. 337. §. 1. n. 8. VII. 56. n. 302.
 Obſcuro & Ethnici ſimile glandium pororum, & ci-bus ſunt damnum. III. 315. §. 30. n. 9.
 Sunt Evangelizæ dieboli. ibid. n. 10.
 Partus diaboli. ibid. n. 11.
 Ethnici & profani quomodo legendi, & quid de eorum lectione ſentendum. ibid. n. 8.
 Librorum genus omne præter Aſcorum a Turciſ prohibi-tum. III. 317. §. 5. n. 1.
 Quidam per librorum conglutinatam eiufus. VII. 23. n. 20.
 ***
 Accipe librum de manu angeli. (Apoc. 10.) I. 105. §. 7. n. 8.
Liberalitas.
 Definitio. III. 325. §. 1. n. 2.
 Diviſio. III. 326.
 Actus. ibid. n. 2.
 Dicitur Sacrum Scriptura. ibid. §. 2.
 SS. Patrum. ibid. §. 3.
 Exempla. III. 327. §. 4. n. 2. & 6.
 Similitudines. III. 328. §. 7.
 Motiva. ibid. §. 8.
 Media. III. 329. §. 9.
 Aſcetica. ibid. §. 10.
 Conceptus prædicabiles. III. 330. §. 11.
 Miſericordias. ibid. §. 12.
 Auctoritas. III. 331. §. 13.
 Qualitate. III. 326. §. 1. n. 7. ibid. §. 3. n. 1. 135. 328. §. 9. n. 1. III. 330. §. 12. n. 1.
 Utiliter. III. 326. §. 2. n. 4. ibid. §. 3. n. 15. III. 328. §. 7. n. 4. ibid. §. 8. n. 3. III. 330. §. 12. n. 7.
 Dignitate. III. 326. §. 2. n. 9. III. 327. §. 3. n. 17. III. 328. §. 7. n. 6. ibid. §. 8. n. 4. III. 330. §. 12. n. 15.
 Incunctitas. III. 328. §. 8. n. 5.
 Equitas. ibid. n. 2.
 Fontes. III. 329. §. 10. n. 3.
 Erga quæ liberalitas præcipue offendenda. ibid. n. 2.
 Labor uſuſque. Tom. VII.

Modus & circumſtantia in liberalitatis exercitio obſer-vanda. ibid. n. 2.
 Menſura. III. 329. §. 11. n. 3.
 Liberalitas plerumque juvenes, eug. III. 65. Probl. 2. de juvenute.
 Liberalitas heroica. I. 154. n. 27.
 Liberalitas Dei erga nos. III. 330. §. 11. n. 3.
 Liberalitas erga Deum in quo conſiſtit. II. 189. n. 96.
 Motivum ad eandem. ibid.
Libertas.
 Sed libera non a malis. Cur ultimo loco poſitum in o-ratione Damiani. II. 22. §. 9. n. 26.
 Eadem verba expenſa. ibid. n. 29.
Libert.
 Comparati aſchroſcule. II. 234. §. 10. n. 3.
 Teberaſculo. II. 235. §. 10. n. 4.
 Fiam male educatum in ſculo reſiſtam deplorat ma-ser la inferno. III. 169. §. 4. n. 10.
 Solatia circa carentiam liberorum. V. 129. n. 39.
 Circa emiſſionem ſecundum. VI. 132. n. 112.
Libertates.
 Libertatem venditam aſchroſam aſchroſam deplorat Iſy-machos. III. 284. §. 13. n. 5.
Libido.
 Hereticorum genitrix. III. 325. §. 10. n. 5.
 Obſcena igne aſchroſa eſt amula. III. 289. §. 12. n. 17.
 Libidinis ſtimuli. I. 282. §. 10. n. 9.
 Media contra libidinem. I. 277. §. 8. (vid. reſpreſſa libidine rti. Caritatis Paſſum).
 Libidinem coercet memoria inferi. III. 176. §. 8. n. 2.
 Non qui congregatur, ſed qui fugit carne libidinem vincit. I. 285. §. 10. n. 29. I. 287. §. 12. n. 14. (vid. Laveria).
Licentia.
 Tectis ſigna. V. 111. §. 11. n. 2.
 Præſumptio. ibid.
Licentiaſus.
 Quæſtiones de Licentiaſus. V. 313. §. 3.
Lignum.
 De lignis ardeantibus. Probl. II. 249.
 Incombustibile larcia. I. 260. §. 12. n. 21.
 De ligno ſcientia boni & mali ne comedas. (Gen. 2. 17.) V. 151. §. 12. n. 4.
 Erit ſanguinem lignum, quod plantatum eſt ſecur de-cerſe æquum. (Pl. 2.) I. 184. §. 13. n. 7. VI. 443. §. 13. n. 10.
 Lignum viſa affertur fruſtus duodecim. (Apoc. 2. 8.) IV. 337. §. 10. n. 2.
Lignum.
 Inſigne Gallie. I. 280. §. 10. n. 2.
 Virtutum ſymbolum conſideratum. I. 285. §. 12. n. 14.
 ***
 Qui poſſetur inter illis. I. 283. §. 11. n. 4. & 2.
 Inter illum inter ſpinas.
 Lignum inter ſpinas conſideratum, & illud ſuper ca-pitalia columnarum ſimpli. I. 279. §. 9. n. 2.
Limon.
 Formæſus dominum de limo 19. re. (Gen. 2.) IV. 320. §. 14. n. 10.
Lingua.
 Quid. III. 331. §. 2. n. 1.
 Eſtimio. ibid.
 Diviſio. ibid. n. 2.
 Actus bonæ linguæ. III. 332. §. 3.
 Actus malæ linguæ. ibid. n. 2.
 Sententia Scriptura Sacra. ibid. §. 4.
 Sententia SS. Patrum. III. 334. §. 5.
 Ex libello de imitatione Chriſti. III. 337. §. 6.
 Exempla. ibid. §. 7. & 8.
 Similitudines. III. 338. §. 9.
 Motiva ad cuſtodendam linguam. III. 340. §. 10.
 Ad linguam reſtituendum. III. 342. §. 11.
 Media ad linguam reſtituendum. III. 345. §. 12.
 Aſcetica. III. 345. §. 13.
 Concordia prædicabiles. III. 348. §. 14. & 15.
 Miſericordias. III. 351. §. 15.
 Auctoritas. III. 354. §. 16.
 Auctoritas. ibid. §. 17.
 Qualitas. III. 332. §. 2. n. 1. III. 334. §. 3. n. 2. III. 338. §. 5. n. 11. III. 341. §. 8. n. 1. III. 350. §. 14. n. 2. III. 352. §. 15. n. 1.
 ***

Miscellanea. Ibid. §. 4. p.
Qualitas. III. 354. §. 2. n. 1. Ibid. §. 1. n. 1. III. 355. §. 4. n. 1. III. 359. §. 3. n. 1. III. 360. §. 6. n. 1. III. 361. §. 9. n. 1.
Fuga. III. 354. §. 3. n. 1.
Dammum & tragicus exitus intardum. I. 189. §. 4. n. 14. III. 354. §. 3. n. 5. III. 356. §. 4. n. 5. III. 360. §. 6. n. 5.
Ladus puella infelix. VII. 98. n. 272.
Motiva ad ludum moderandum. III. 360. §. 7.
Quando licitus sit moderatus ludus. III. 361. §. 8. n. 1. & 2.
Charitatem infidelium compulsiore mox SS. Jesu nomen scilicet difficit. I. 377. §. 1. n. 6.
Lufor blasphemans puerus. I. 327. §. 4. n. 25.
Cum vidisset Sara filium Agar ludentem, &c. (Gen. 21. 9.) III. 361. §. 9. n. 1.
Sapientia Ludens in ore terrarum. I. 68. §. 9. n. 3. Lumen.
Sine lumbi vestri praeclari. (Luc. 12. 35.) I. 361. §. 2. n. 29. III. 360. §. 10. n. 4. IV. 368. §. 11. n. 3.
Stare succincti lumbos vestros. I. 361. §. 2. n. 18.
Succincti lumbos manibus vestris. (1. Pet. 13.) Ibid. n. 36.
Conspice lumbos, robora viginti valde. (Neh. 2. 1.) Ibid. n. 17.
Lumen, Laminare.
Signatum est super nos lumen vultus tui Domine. I. 319. §. 7. n. 9. I. 399. §. 3. n. 15.
Fret duo luminaria magna. (Gen. 1. 16.) VI. 442. §. 13. n. 6.
Luna.
Stratus fletus Jona mutatur. I. 43. §. 34. n. 5.
Lupus.
Maril fecer cur? III. 382. §. 7. n. 1.
Famelet cibum, & pendum non reperiet. I. 352. §. 9. n. 12.
Lupa infans uerit. VII. 34. n. 254.
Apologia de Lupo confutata. I. 389. §. 13. n. 8.
Lusterna.
Lustula Regia titulus. I. 358. n. 35.
Lutheranus.
Præco Lutheranus confutatus. VII. 22. n. 78.
Lux.
Fiat lux. (Gen. 1. 3.) I. 210. §. 21. n. 1. III. 266. §. 13. n. 25.
Vox asia lux mundi. III. 372. §. 13. n. 1. VI. 26. §. 12. n. 3.
Lucuria.
Definitio. III. 362. §. 1. n. 1.
Daviso. Ibid. n. 2.
A duo genera. I. 379. §. 9. n. 4.
Actus. III. 362. §. 2. n. 3.
Sentientia ex S. Scriptura. Ibid. §. 2.
Sententia ex SS. Patrum. III. 363. §. 3.
Exempla. III. 365. §. 4. §. 5. & 6.
Similitudines. III. 373. §. 7.
Motiva. III. 374. §. 8.
Media. III. 376. §. 9.
Affectus. III. 378. §. 10.
Conceptus Predicabiles. III. 379. §. 11. & 12.
Miscellanea. III. 384. §. 13.
Axiomata. III. 385. §. 14.
Auctores. Ibid. §. 15.
Quasi lux urens. III. 384. §. 13. n. 4.
Qualitas. I. 362. §. 3. n. 1. II. 363. §. 3. n. 1. III. 365. §. 4. n. 1. III. 372. §. 6. n. 6. III. 373. §. 7. n. 1. III. 380. §. 12. n. 2. III. 384. §. 13. n. 1.
Fuga. III. 365. §. 2. n. 7. III. 365. §. 3. n. 47. Ibid. §. 4. n. 13. III. 372. §. 5. n. 1. Ibid. §. 6. n. 1. III. 373. §. 7. n. 6. III. 384. §. 12. n. 2. III. 385. §. 13. n. 12.
Dammum. III. 360. §. 2. n. 16. III. 364. §. 3. n. 18. III. 367. §. 4. n. 17. III. 372. §. 6. n. 14. III. 373. §. 7. n. 8. III. 374. §. 8. n. 5. III. 381. §. 12. n. 3. III. 385. §. 13. n. 25.
Comparati fuerant. III. 380. §. 11. n. 2.
Dilectio. Ibid. n. 9.
Igni devorant. Ibid. n. 4.
Inferno. Ibid. n. 5.
Remedia. Ibid. n. 6.

Quomodo exerceatur ejusmodi Phantasia. III. 378. §. 10. n. 7.
Cur maximum stilium reputatur. Ibid. n. 3.
Cur præcipue spiritibus vitia fugiuntur. Ibid. n. 4.
Cur tam difficulter cursibus hoc stilium. III. 379. n. 5.
Quomodo haec vitia resistunt. Ibid. §. 10. n. 9.
Cui etiam luxuria. Ibid. §. 12. n. 1. & seqq.
Excusationes luxuriosorum refutatae. III. 380. §. 11. n. 7.
Quam detestabilis vitium sit. III. 381. §. 10. n. 8.
Tragica predicatorum luxuriosorum casus. III. 382. n. 16.
Senex cur ad luxuriam pronus. III. 384. §. 13. n. 2.
Luxurie nutrimentum. III. 376. §. 8. n. 2.
Luxuriam diffundit memoria inferni. III. 376. §. 8. n. 9.
Luxuria vale dicens, Belgæ, subitanea conversione foetescens Jesu intrat. III. 371. §. 4. n. 16.
Luxuriosorum testamenti cuiusdam execratorum, situm. III. 379. n. 31.
Somnium Pharaonis de sumptu sacris ad luxuriosum applicatum. III. 375. §. 8. n. 3. (Vid. Gula, Bachtalia).

Luxuria.

Quid? III. 362. §. 1. n. 2.

M

Macchievolus.

Meluit cum illustribus damnavi quam cum silibus salvari. III. 374. §. 6. n. 3.

Macula.

Beatus vir, qui inveniens est sine macula. (Eccl. 37. 8.) V. 154. §. 12. n. 11.

Magia.

Unda factum; quod Israelitum cum mulieribus Madianitarum fornicati sint, cum in Aegypto semper frangi essent. I. 45. §. 14. n. 13.

Magia.

Quid & quotuplex. IV. 7. §. 1. n. 1. & 2.
Naturalis quid. IV. 8. §. 2. n. 2.
Eius auctor. Ibid. n. 3.
Quotuplex sit naturalis. Ibid. n. 5.
An Magia naturalis aliqui affectus & oculi aspectu & insonu proveniant. Ibid. n. 6.
An via imaginativa possit miras quosdam effectus producere. IV. 9. §. 1. n. 7.

Artificialis quid circa celos possit. III. 10. §. 3. n. 12.

Quid circa elementa. Ibid. n. 13.
Quid circa imperfecta. Ibid. n. 14.
Dæmoniacæ quid, & quotuplex. Ibid. §. 4. n. 15.
Quæ sit illud pactum quod cum dæmonibus init magica superstitiosa. III. 11. n. 16.
Via Magica artis. VII. 82. n. 449.

Quid Magis Dæmoniacæ circa ordinem naturæ possit. IV. 11. §. 4. n. 20.

Quid circa bona extantes hominis. IV. 10. n. 21. & 22.
Quid possit in genere. IV. 21. n. 17.
An possit mixta quædam producere. IV. 12. n. 23.

An possit circa corpora humana seu bestiarum. IV. 23. n. 24.

Quid possit circa solem. Ibid. n. 25.
Quid magis superstitiosa possit circa ipsos magos. IV. 14. n. 26.

Quibus modis potissimum Magia ad præstigia sua utatur. IV. 15. n. 27.

Quæ sunt polliciturae, qui Magici artes exercent. VI. 194. §. 9. n. 1.

Falsæ artis magicarum. VI. 195. §. 10. n. 1.

Qualitates de Magis. I. 291. §. 4.

Magicos conatus elin. VII. 69. n. 308.

Non declinatus ad Magos &c. (Lev. 19. 31.) VI. 195. §. 10. n. 1.

Magister.

Quæstio de Magistris. V. 222. §. 3.

Magistri in rebus Divinis conditio. VI. 445. §. 16. n. 22.

Magistri muti & mortui optimi. III. 318. §. 5. n. 2.

Ma-

Magistratus, vide *Iuden*.

Magnanimitas.

Species fortitudinis. II. 333. §. 1. n. 2.

Magnus.

Magnatum fecerit monitoris historiis scriptores.

VII. 7. n. 12.

Magnus.

Problemata de magistro. II. 261. §. 13. n. 261.

Magnificencia.

Species fortitudinis. II. 333. §. 1. n. 2.

Magnificente Domini macrum &c. (Pl. 33.) VI. 443. n. 3.

Magnitudo.

Que res in mundo maxima. I. 169. §. 8. n. 13.

Mahomet.

Ejus sepulchrum glorium. VII. 62. n. 290.

Majestas.

Majestatis reverentia. I. 74. §. 14. n. 23.

Cur redemptio pro crimine infam majestatis non impu-

taretur, quod ministri publice iustitiae testis appo-

uerit. III. 217. §. 13. n. 1.

Maledictum, *Maledictio*.

Maledictio.

Maledictio speranda. V. 249. n. 7.

Maledictionem que inter arbores fere potissimum a

Christo accipitur. I. 107. §. 13. n. 8.

Maledictio cui diligendi. III. 242. §. 14. n. 7.

Homo qui maledixerit Deo suo. (Lav. 24. 15.) I. 236.

§. 23. n. 8.

Quid maledixerunt Patri vel Matri, exinguntur.

(Lav. 20.) I. 234. §. 9. n. 4.

Domini illi precepit, ut malediceret David. (2.

Reg. 16. 10.) I. 135. n. 8.

Bene esset, cum maledixerit vobis homines &c. I.

216. §. 4. n. 4.

Ne Maledicti. (Math. 25.) I.

Maledictum.

Maledictum quid. IV. 14. §. 3. n. 30.

Quoties. IV. 16. §. 3. n. 31.

Judicium super maledictos. VI. 195. §. 10. n. 7.

Cur diaboli velis opera maledictorum uti, cum per se

talia damna inferre possit. IV. 16. §. 3. n. 32.

Maledicti non poterit vivere. VI. 105. §. 10. n. 7.

Auferam maledicta de manu tua. (Mach. 3. 11.) Ibid.

n. 4.

Malis.

Cur homo malus omnium malorum pessimus sit. III.

64. da Antea rationali. Probl. 3.

Mallus.

Cur Mallus, & securis non audiat in adificatione tem-

pli. II. 338. §. 24. n. 13.

Mallus & securis non audiat in adificatione templi.

(3. Reg. 6.) III. 351. §. 14. n. 8. IV. 272. §. 11.

n. 6.

Novus verba men fructu mallus contemnerat. I.

367. §. 9. n. 20.

Malum Malus.

Modus, quo mali bonos pervertant. VI. 120. §. 10.

§. 7.

Cur fructus malorum, quam bonorum exempli sequen-

tur homines. Ibid. n. 6.

Malorum finis. IV. 145. §. 6. n. 2.

Separatio in de iudicii malorum a iustis scabitis.

III. 260. §. 12. n. 5.

Malum nunc. (excepto peccato) a Deo. V. 307. n.

19.

Omnium malorum radix, men & rum. I. 163. n.

39.

Obedientia scutum adversus omnia mala corporis & a-

nime. IV. 337. §. 20. n. 22.

A viscera multorum malorum liberat mors. IV. 443.

§. 9. n. 4.

Malum varum in terris non datus puer peccatum.

I. 137. n. 4. V. 248. §. 13. n. 1.

Mala cur bonis accidunt. V. 249. n. 64.

Patientia in malis animi. V. 36. n. 37.

Declina a malo, fac bonum. (Pl. 33.) II. 269. n. 3.

II. 270. n. 6.

Non es in civitate, quod non fecit Domini.

(Amos 3. 6.) I. 135. n. 8.

Qui reddit malum pro bono. (Colos. 3. 15.) II. 290.

§. 10. n. 2.

Malus Malum. *Abor & infelix*.

Cui Daus malo punita in veste Sacerdotis suspendi au-

tharuit. V. 266. §. 13. n. 17.

Sicut malus inter ligna Syonorum. (Cant. 2. 3.) I.

256. §. 12. n. 11. I. 325. §. 3. n. 26.

Membre.

An Abrahama utroque sedavit ante osium in Membre.

I. 43. §. 24. n. 3.

Mandata.

Dei non sunt gravis, nisi non diligentibus. I. 241. §.

9. n. 73. & 76.

Superiorum quasi Dei mandata explere adus obedien-

tiam. IV. 314. §. 2. n. 7.

Mandatum scorum de vobis. (Jo. 13. 34.) II. 250. §.

13. n. 3.

Mandata tuis gravis non sunt. I. 257. §. 12. n. 18.

Quantum mandavis Patribus nostris. (Pl. 77.) II. 233.

§. 9. n. 1.

Primum mandatorum suorum curavi. (Pl. 118. 31.) I.

254. §. 10. n. 2.

Manda remissa, capella &c. IV.

Manducatio.

Eccia jam triduo sustinent ma, nec habent quod man-

ducent. V. 213. §. 13. n. 10.

Et non manducavit. (Paula) nec bibit, &c. (AQ.

9. 9.) I. 30. §. 18. n. 8.

Sive manducatis, sive bibitis, &c. omnia Dei. IV.

Manbu.

Manbu, Manbu. III. 324. §. 10. n. 1.

Mansio.

Iracundie species. III. 232. §. 2. n. 4.

Mantua.

Mantua imperia unda sic dista. VII. 48. n. 219.

Manna.

Historia de Manna collectionis experia. III. 225. §. 7.

n. 20.

Manna cur Deus in Arca servari voluerit, non cotru-

nicta, non virgum Moyse? I. 333. §. 9. n. 15.

Eucharistia figura est. II. 288. §. 12. n. 4. I. 251. §.

9. n. 6.

Ma.

In qua arca aures habet Manna &c. (Hab. 9. 4.)

II. 235. §. 10. n. 4.

Manifestatio.

Quid? IV. 37. §. 1. n. 1.

Diffinitio. Ibid. n. 2.

Actus. Ibid. n. 3.

Qualitas. Ibid. §. 4. n. 1. Ibid. §. 3. n. 1. IV. 25.

§. 1. n. 1. IV. 34. §. 13. n. 1. IV. 36. §. 14. n. 1.

Utilitas. IV. 37. §. 2. n. 6. IV. 28. §. 3. n. 14. IV.

24. §. 5. n. 24. IV. 25. §. 8. n. 11. IV. 33. §. 13.

n. 8. IV. 37. §. 14. n. 7.

Dignitas. IV. 17. §. 1. n. 14. IV. 18. §. 3. n. 25.

IV. 26. §. 8. n. 20. IV. 37. §. 12. n. 23. IV. 44. §.

33. n. 14.

Jocunditas. IV. 27. §. 2. n. 17. IV. 29. §. 3. n. 38.

IV. 26. §. 8. n. 22. IV. 27. §. 14. n. 20.

Necessitas. IV. 18. §. 3. n. 9. IV. 25. §. 8. n. 7.

Regulae. IV. 15. §. 8. n. 8.

Comparatur Oleo. IV. 32. §. 12. n. 6.

Palmas. Ibid. n. 7.

Emblema. IV. 25. §. 13. n. 3.

Exempla manifestum. IV. 29. §. 5. n. 4. & 7.

Manifestatio Herodis. I. 137. n. 30.

Motiva. IV. 26. §. 9.

Media. IV. 27. §. 10. IV. 30. §. 11. n. 1.

Ejus natura & perfectio. IV. 30. §. 12. n. 1.

Quomodo cum gubernatione, & correctione aliorum

conjugenda. Ibid. n. 4.

Quam praeclarus Magister Christus in hac arte fuerit.

IV. 31. §. 12. n. 1.

Proemia manifestum. Ibid. n. 3.

Quoties decet Christianum quiescere. Ibid. n. 3.

Quibus principiis conveniat. Ibid. n. 3.

Regula ad eam discendum. IV. 31. n. 8.

An contra manifestum agatur, si quandoque inju-

stis respondetur. IV. 37. n. 2.

Manna.

Illius panis. II. 37. n. 20. Probl. 2.

Problematia de Manibus. II. 36.
Maurum mellea gesticulatio. IV. 280. §. 9. n. 2. IV.
183. §. 11. n. 3.
Cur Christus infirmos curavit manum imponendo. I.
126. §. 11. n. 12.
Scripturae et alim inter sine manibus exercitia. IV.

Manus tua fecerunt me. I. 350. §. 12. n. 36.
Tenuisti manum dexteram meam. (Pl. 72.) IV.

Pennis manui super caput hostia. (Levit.) I. 350. §.
8. n. 7.
Tunc imponent manus super illud. (Act. 8. 17.) I.
396. §. 9. n. 3.
Foderunt manus meae et pedes. (Pl. 31.) III. 354.
§. 3. n. 2.
Manus illius heremites maris. VI. 39. §. 13. n. 20.
Et manus hominis sub pennis eorum. I. 351. §. 9. n. 4.
Mare vidit. et fugit iordanis. (Psal. 113. 137.)
IV. 34. §. 13. n. 15.

In mare via tua. (Pl. 76. 10.) VI. 394. §. 10. n. 1.
Qui devotus mare vocem in desolationem. (Psal. 115. 13.)
Ibid.

In confusa sedis tanquam mare spemum. (Eccl. I. 380.
§. 13. n. 4. IV. 311. §. 10. n. 8.
Mare est vultus maris contritio tua. IV. 372. §. 11. n. 6.
Vagus in altitudinem maris. I. 390. §. 13. n. 8.
Deminebitur a mari signum ad Marii terminos. (Pl.
71. 6.) IV. 35. §. 12. n. 25.

Margarita.
Virginietas symbolum. I. 282. §. 12. n. 2.
Maria.

Matris Christi. III. 111. §. 2. n. 1. III. 113. §. 3. n. 3.
III. 117. §. 4. n. 10. III. 127. §. 6. n. 1. (vid. B. Purga.)
Virgo. III. 111. §. 2. n. 1. III. 113. §. 3. n. 12. III.
118. §. 4. n. 15. III. 118. §. 5. n. 3. (vid. B. Purga.)
Maria nomen et quid significat. I. 313. §. 10. q. 2.
III. 111. §. 3. n. 13. III. 112. §. 3. n. 1. III. 117.
§. 4. n. 1. III. 119. §. 6. n. 8. III. 125. §. 10. n.
12. 13. et 14. III. 129. §. 12. n. 1.
Doloribus. III. 111. §. 2. n. 18. III. 113. §. 3. n. 25.
III. 119. §. 4. n. 30. III. 118. §. 5. n. 14. III. 125.
§. 12. n. 1. III. 129. §. 12. n. 5.

Amanda. III. 112. §. 2. n. 14. III. 116. §. 3. n. 83.
III. 119. §. 4. n. 37. III. 123. §. 5. n. 1.
Yeneranda. III. 112. §. 3. n. 88. III. 116. §. 3. n.
41. III. 119. §. 4. n. 37. III. 123. §. 5. n. 10. III.
124. §. 5. n. 31. III. 128. §. 6. n. 22. III. 126. §.
10. n. 46. III. 125. §. 12. n. 18.

Invocanda. III. 112. §. 3. n. 43. III. 115. §. 3. n. 63.
III. 119. §. 4. n. 42. III. 124. §. 5. n. 10. III. 128.
§. 6. n. 28. III. 129. §. 12. n. 26.

Sine macula concepta. III. 112. §. 3. n. 32. III. 123.
§. 5. n. 31. III. 118. §. 4. n. 24. III. 128. §. 6. n.
10.

Matris vivendum. III. 113. §. 3. n. 12. III. 117. §. 4.
n. 10. III. 127. §. 6. n. 1. III. 127. §. 10. n. 23.
Imitanda. III. 116. §. 3. n. 85. III. 123. §. 5. n. 146.

Mater gratia. III. 116. §. 3. n. 41.
Mariani favores. III. 127. §. 5. n. 45.

Motiva ad Maria amorem. III. 129. §. 7. n. 2.
Ad Maria honorem. III. 120.

Ad eius invocationem. III. 120. §. 7. n. 6. III. 123.
§. 4. n. 26.

Media ad efficiendum. III. 120. §. 8.
Regula ad excellentiam B. Virginis caritas demonstran-
dam. III. 121. §. 9. n. 1.

Fuit ex quibus excellentia Desipere.
Virg. amavit. Ibid. n. 2.

Conceptus predicabiles pro filia B. Virg. III. 124. §. 10.
Computator aurore. III. 124. §. 10. n. 8.

Novus Iesus. Ibid. n. 9.
Iridi. Ibid. n. 10.

Arca fuderis. III. 125. §. 10. n. 26.
Edhari. Ibid. n. 17.

Speculo. III. 126. n. 18.
Torsit. Ibid. n. 19.

Candidalibro aurore. III. 126. n. 38.
Navi. III. 127. §. 10. n. 26.

Api. Ibid. n. 29.
Cetro. III. 128. n. 30. III. 129. §. 10. n. 39.

Cithara. Ibid. n. 38.

Arca Noe. Ibid. n. 39.
Lauro. III. 130. n. 40.
Aylo. Ibid. n. 42.
A triplice via liberata. III. 126. §. 10. n. 10.
Comparatio inter Evam. et Mariam. Ibid. n. 32.
Magnitudo filii illius. III. 128. n. 31.
Triumphus, quo in caelum assumptus. III. 128. n. 34.
Eius singularis gloria et privilegia. III. 129. n. 15.
Eamus. et filium Mariam videamus.
Judicium propositum. IV. 179. §. 7. n. 5. (vid.
Hyperbata. et B. Purga.)

Maria bonam partem elegit. III. 124. §. 10. n. 5.
Marinus.

Credulus ab amore adultera alius. I. 193. §. 21. n. 2.
Martii in uxorem crudelitas. VII. 68. n. 342.

Diabolus defuncti mariti corpus affluens. IV.
Mare.

Mari facer Lupus. III. 212. §. 2. n. 1.
Martha.

Mojus et Maria historia explicata. I. 47. §. 15. n. 2.
Marianus.

In S. Martijum mira Regum pietas. VII. 32. num.
127.

Martyr. Martyrium.
Definitio. IV. 40. §. 1. n. 1.

Diviso. Ibid. n. 2.
Gradus. Ibid. n. 4.

Sententia ex S. Scriptura. IV. 41. §. 2.
Santissimus ex SS. Patribus. Ibid. §. 3.

Exempla Sacra de illis viris utriusque sexus, martia
martyria. Ibid. §. 4.

Illustri sociorum Jesu Martiana. IV. 68. §. 5.
Martyrium varia genera. Ibid. §. 1.

Martyres quinque propria dicendi. IV. 42. §. 1. n. 2.
Santissimus ex SS. Patribus. Ibid. §. 3.

Patience in martyrio. V. 42. §. 3. n. 42. V. 31. n.
69. V. 60. n. 64.

Invicta Martyrum potentia motum ad credibilita-
tem. III. 339. §. 9. n. 3.

Martyrium a Tarcis fortiter perlatum. I. 155. n. 23.
Comma martyrii corona seu aureola preparata. I.

286. §. 11. n. 16.
Martyrii desiderium. VII. 17. n. 47.

Gaudii ob martyrium. et in illo historia. VII. 13.
n. 23. et 24.

Martyre idolorum. VII. 37. n. 265.
Martyrium scismaticum. VII. 38. n. 113.

(vid. Baptismus Sanguinis).
Mater.

A filio male tractata. VII. 58. n. 284.
Matria periculum nitro adaugata horrendus casus. VII.
40. n. 180.

Historia de duobus matribus apud Salomonem de filio
contentionibus applicata. I. 237. n. 20.

Materne dilectionis exempla. III. 122. n. 34.
Mater.

Novorem habebit Marii sua. (Job. 4. 4.) V. 113.
§. 12. n. 2.

Etes Mater tua. III. 127. §. 10. n. 23. III. 150. n.
24. V. 112. §. 12. n. 1.

Marianismus. (vid. Nuptia).
Definitio. IV. 82. §. 2. n. 1.

Diviso. IV. 83. n. 2.
Curiositas. Ibid. n. 3.

Ejus cultus et praeferentia. IV. 86. §. 3. n. 30.
Qualitas. IV. 87. §. 4. n. 1. Ibid. §. 5. n. 1. IV. 87.
§. 6. n. 1. IV. 89. §. 6. n. 1. IV. 93. §. 12. n. 1.

Necessitas. IV. 87. §. 3. n. 7.
Utilitas. Ibid. §. 2. n. 9. IV. 86. §. 3. n. 14.

Infirmitas. IV. 85. §. 2. n. 11. IV. 86. §. 3. n. 21.
IV. 89. §. 6. n. 7. IV. 93. §. 11. n. 11.

Dignitas. IV. 85. §. 2. n. 15. IV. 86. §. 3. n. 22. 16.
IV. 89. §. 6. n. 8.

Commoda et incommoda matrimonialis status. IV. 87.
§. 3. n. 24. IV. 89. §. 6. n. 10. IV. 93. §. 11. n. 13.

VI. 391. n. 5.
Filio. IV. 86. §. 3. n. 9. IV. 89. §. 6. n. 4. IV. 90.
§. 9. n. 1.

Prudens. IV. 92. §. 10. n. 2.
Cor permittit. IV. 85. §. 3. n. 2.

Ejus triplex bonum. IV. 82. §. 1. n. 5. et 6.
Qualitas degenere in adulterium. Ibid. §. 3. n. 8. 9.
et 10.

Con-

Qua mensura mensi fueritis. (Luc. 6. 38.) IV. 379.
 §. 10. n. 2.
Omnia in mensura etc. dispensat Deus. (Sap. 11. 21.)
 II. 107. §. 8. n. 3.
Mercator. *Mercari.*
Mercatorum munus. III. 277. §. 11. n. 4.
Mercari regnum colorum quid sit. I. 204. §. 3. n. 29.
Mercas.
Secum solvenda. III. 296. §. 11. n. 3.
Nostra optima Christiva. I. 256. n. 28.
Unusquisque mercedem accipiet secundum laborem etc.
 I. 268. §. 8. n. 6.
Reide ille mercedem. (Matth. 20. 8.) III. 200. §. 11.
 n. 1.
Gaudere quoniam merces vestra copiosa est. (Matth. 5.
 12.) I. 218. §. 11. n. 5.
Nisi sinner Abraham, ego prosteres totus sum, et merces magnanimitas. (Gen. 15. 1.) I. 218. §. 11. n. 2.
Quam mercedem dabimus ei? (Job. 13. 2.) I. 209. §.
 10. n. 4.
Mercipis.
*Contentum meretricium, & ejus prudens per Salomonem
 deciso.* I. 277. §. 13. n. 30.
Eadem historia applicata. I. 193. §. 11. n. 1.
Meretricum conventio sine procurata, quare? III.
 270. §. 3. n. 6.
Fraus mulieris meretricis solita est tibi. (Jer. 3. 3.)
 I. 124. n. 17.
Meridies.
Indica mihi, ubi pascas, ubi cubes in meridie. (Cant. 1.)
 I. 239. §. 3. n. 22.
Meritum.
Merita supernaturalia augere obedientia. IV. 336. §.
 10. n. 8.
Præmia benemeritis collata beatam faciunt Remp. I.
 229. §. 13. n. 17.
Crescentibus meritis crescent premia. III. 265. §. 13.
 n. 37.
*An littera participationis meritorum in Religiosis dari
 solite, sint approbandæ.* VI. 286. §. 41.
Mesenterium.
Quid? & cur ita dictum. III. 40. n. 31.
Mesopotamia.
*Historia Jacobi in Mesopotamiam se conferens expen-
 sa.* IV. 320. §. 14. n. 41.
Messis.
Messum semelivis comedit. I. 355. §. 3. n. 25.
Sine quoque crastine usque ad messum. II. 14. §. 10.
 n. 8.
Metallum.
Probi. da metallis. III. 263. n. 168.
Meteorum.
Quid? IV. 10. n. 14.
Probi. de Meteoris. II. 254. n. 175.
Menum.
Mem & Tyum malum omnium radix. I. 243. n. 29.
Mens ex eo. (II. 43. v. 1.) I. 280. §. 9. n. 6.
Michael.
*Angelorum omnium Imperator a familia minimorum
 principis cultor.* I. 207. §. 4. n. 76.
Cum S. Michael cum diabolo disputat. (Ep. Jud. 9.)
Michael.
Micholis iocundum temerarius & ejus pona. (I. Reg.
 4.) III. 274. §. 3. n. 36.
Miles Milesia.
Militæ qui optime. VII. 48. n. 218.
Militiam Tyronum apud Romanos exercitatio. IV.
 277. §. 13. n. 29.
Militæ animæ commemorationis infanti. III. 173.
 §. 6. n. 1.
Militia Christiani officia. I. 361. §. 12. n. 10.
Labore sicut beatus miles J. C. (I. Tim. 2. 5.) I. 355.
 §. 8. n. 3.
Militia est vita hominis. (Job. 7. 1.) I. 45. §. 14. n.
 11. II. 360. §. 12. n. 1.
Mille.
Milla anni ante oculos tuos, tanquam dies hesterni.
 (Ps. 77.) I. 305. §. 5. n. 16. II. 38. §. 10. n. 9.
*Mille tui pacifici & becati hii, qui custodiunt fru-
 ctum ejus.* I. 116. §. 11. n. 5.

Min.
Contra minas arma potentissima varitas. I. 140. n.
 14.
Minimus.
Apostolorum, sic se vocat Paulus. I. 361. §. 7. n. 6.
Minimorum verum Curs.
Definitio. IV. 111. §. 2. n. 1.
Divisio. ibid.
Qualitas. IV. 112. §. 2. n. 1. ibid. §. 3. n. 2. IV.
 115. §. 10. n. 1.
Utilitas. IV. 111. §. 2. n. 3. IV. 112. §. 3. n. 7.
 ibid. §. 4. n. 1. IV. 113. §. 7. n. 2. IV. 115. §. 10.
 n. 3.
Dammum. IV. 111. §. 2. n. 7. IV. 113. §. 7. n. 6.
 IV. 115. §. 10. n. 6.
Necessitas. IV. 111. §. 3. n. 4. IV. 115. §. 10. n. 2.
Motiva ad eam suscipiendam. IV. 114. §. 8.
*Est omnem ex principia capitibus, a quibus vigor &
 progressus religionis perfectionis pendet.* IV. 114. §.
 9. n. 1.
*Quomodo perfectio in cura & electione minimorum
 consistat.* II. 182. n. 68.
In quibus potissimum occupari debeat. IV. 114. §. 9.
 n. 2.
Impedimenta. IV. 114. n. 4.
De minimis non curat Prætor, sed vel maxime Deus.
 III. 266. §. 14. n. 3.
Minister.
Fideles ministri amandi. VII. 50. n. 237.
Transiens ministrabit illis. I.
Miraculum.
Petri primum. II. 346. §. 13. n. 4.
*Miraculorum multitudo & magnitudo motivum credi-
 bilitatis.* II. 339. §. 9. n. 4.
De hæreticorum miracula Tertulliani sententia. II.
 349. §. 14. n. 9.
Miracula magi proprie edere non possunt. III. 212.
 n. 25.
Miraculum Turcicum. VII. 49. n. 237.
Miracula vera a falsis discernendi signa. IV. 11. n.
 19.
Miracula auctora. IV. 435. n. 273.
Miracula mundi. IV. 432. §. 14. n. 16. & seqq.
Misera.
Miseria vitam humanam. I. 256. §. 11. n. 1.
Miseria hujus vitam facile toleramus memoria inferni.
 III. 172. §. 4. n. 30. & 34.
Miseria non anticipanda. V. 248. n. 83.
Miseriarum solus mors. IV. 215. §. 9. n. 2.
Misericordia Dei.
Definitio. II. 68. §. 1. n. 1.
Divisio. ibid. n. 2.
Differentia inter iustitiam, & misericordiam Dei. II.
 82. §. 9. n. 1. & 2.
Qualitas. II. 68. §. 2. n. 1. II. 69. §. 3. n. 1. II.
 76. §. 5. n. 1. II. 81. §. 6. n. 1.
Utilitas. II. 69. §. 2. n. 18. II. 72. §. 3. n. 22. II.
 76. §. 5. n. 4. II. 83. §. 9. n. 9.
Facilitas. II. 71. §. 3. n. 29.
Terminus non habet. II. 73. §. 6. n. 9.
Abusus vitiosus. II. 71. §. 3. n. 30. II. 76. §. 3.
 n. 7.
Dammum abusus. II. 83. §. 9. n. 16.
Exempla. II. 72. §. 4.
Motiva ad sperandum in misericordiam Dei. II. 76.
 §. 6.
Media ad fiduciam erga eam concipiendam. II. 76.
 §. 7.
Præmissa Dei ad misericordiam. ibid. n. 2.
Cur Deus vocetur misericorditum pater. ibid. §. 8.
 n. 1.
In qua misericordia Dei principio elucet. ibid. n. 2.
Scopuli, in quibus impingera solent ea abutentes. II.
 179. §. 8. n. 4.
Conjuncta est cum iustitia. ibid. n. 5.
Quævis ad eam consequendam homini cooperandum.
 ibid. n. 6.
De ea nunquam desperandum. II. 80. §. 8. n. 7.
Quando misericordia Dei ob oculos variari debeat. ibid.
 n. 8.
Misericordia Dei symbolum homo. II. 66. §. 12. n. 4.
Misericordia divina peccatis conciliatur. I. 15. §. 8.
 n. 2.

Miserere in domo tua Christus, non possit esse. II. 137. §. 1. n. 4.
 Misericordia Dei, refusa demonstratur caritatem. III. 180. §. 10. n. 4.
 Nunc non repugnat quod ponat aeternum quod ad tempus peccatum fuit. III. 165. §. 1. n. 1.
 Pius misericordia super nos. (Pl. 32. 12.) VI. 158. §. 11. n. 3.
 Ne dicas misericordia Domini magna est. (Ecl. 5.) II. 8. §. 8. n. 9.
 Ecce mulier Chanaan miserere mei Domine. (Matt. 23. 6.) IV. 412. §. 13. n. 6.
 Misericordia erga vivos.
 Definitio. IV. 127. §. 1. n. 1.
 Divisio. IV. 116. n. 3.
 Gradus. ibid. n. 17.
 Ordo misericordiarum. IV. 118. n. 45.
 Computata sumus. IV. 145. §. 11. n. 8.
 Oleo. IV. 126. n. 9.
 Oleum Misericordiarum symbolum 2. quo se lausant spirituales inceptor. II. 81. §. 9. n. 3. IV. 147. §. 12. n. 7.
 Qualitas. IV. 137. §. 1. n. 1. IV. 119. §. 3. n. 1. IV. 139. §. 4. n. 1. IV. 136. §. 7. n. 1. IV. 146. §. 12. n. 1. IV. 117. §. 3. n. 11. IV. 119. §. 3. n. 13. IV. 137. §. 7. n. 13. IV. 147. §. 12. n. 8.
 Utilitas. IV. 117. §. 1. n. 18. IV. 119. §. 3. n. 13. IV. 129. §. 4. n. 18. IV. 136. §. 7. n. 5. IV. 146. §. 12. n. 1. IV. 149. §. 13. n. 7.
 Dignitas. IV. 137. §. 7. n. 13. IV. 146. §. 12. n. 1. IV. 137. §. 7. n. 13. IV. 146. §. 12. n. 10. IV. 149. §. 13. n. 16.
 Jucunditas. IV. 118. §. 1. n. 41. IV. 131. §. 3. n. 70. IV. 137. §. 7. n. 41.
 Aequitas. IV. 131. §. 3. n. 47. IV. 137. §. 7. n. 18. IV. 147. §. 12. n. 1.
 Misericordia primum. III. 71. §. 3. n. 21. 33. & 22. Quatuor temporales gratia promissa misericordibus. IV. 119. §. 3. n. 34.
 Eius operi duo, quae nos liberant. IV. 120. §. 3. n. 17.
 Actus duo. IV. 119. §. 3. n. 6.
 Errat ab Ethnicis ei operi data. IV. 136. §. 6. n. 1. Et bestia. ibid. n. 4.
 Motus ad misericordiam studium. IV. 137. §. 8.
 Modus ejus exercitum facilitatis. IV. 139. §. 9.
 Caput ad misericordiam substantiam seu essentiam pertinentis. IV. 141. §. 10. n. 2.
 Quam ex misericordia operibus preferenda sint a. b. IV. 143. §. 10. n. 6.
 Car Christus in enarratione processit iudicii solus misericordiam mentionem fecit. III. 158. §. 13. n. 9. & 10. IV. 141. §. 7. IV. 147. §. 12. n. 8.
 Executiones, quibus u misericordiam, & elemosinam precepto se eximere volunt quidam, refutata. IV. 144. §. 11. n. 4.
 Misericordia corporalis actus. IV. 116. §. 1. n. 3.
 Misericordia spiritualis actus. ibid. n. 10.
 Misericordia gratuita. VI. 14. n. 86.
 Misericordia heroica. III. 156. §. 10. n. 13. III. 160. §. 12. n. 3.
 Hoc medium est ad beate moriendum. IV. 147. num. 15.
 Laborat ab inferna. III. 179. §. 9. n. 9.
 Medium est ad salutem consequendum. II. 216. §. 9. n. 4.
 In misericordia & pietate summa Christiana disciplina consistit. I. 153. n. 13.
 Circumstantia ad omnimodam misericordiam perfectionem necessaria. IV. 143. §. 20. n. 4.
 Misericordiam valde juvenes cur? III. 65. Probl. 1.
 Misericordia cur facile tenes tangatur. III. 66. Probl. 15.
 Misereri animae suae, quid? III. 254. §. 9. n. 19.
 Misericordia rei, manus Dei respicit me. IV. 155. §. 4. n. 20. IV. 172. §. 11. n. 8. IV. 173. §. 12. n. 4.
 Nunc & se operis misereri confiteri sui. (Matt. 18. 3.) II. 118. §. 11. n. 4.
 Misericordia erga defunctos.
 P. d. l. IV. 150. §. 4. p. 1.
 Divisio. ibid. §. 2.

Actus. ibid. n. 3.
 Gradus. ibid. n. 9.
 Computata oleo videri. (4 Reg. 47.) IV. 169. §. 10. n. 6.
 Pifine probatum. (Jo. 5.) ibid. n. 6.
 Qualitas. IV. 150. §. 3. n. 1. IV. 151. §. 3. num. 1. IV. 153. §. 4. n. 1. IV. 165. §. 6. n. 1. IV. 173. §. 12. n. 1.
 Utilitas & efficacia. IV. 150. §. 3. n. 10. IV. 165. §. 6. n. 1. IV. 172. §. 12. n. 1.
 Aequitas. IV. 151. §. 3. n. 10. IV. 172. §. 3. n. 12. IV. 160. n. 20. IV. 165. §. 6. n. 4.
 Necessitas. IV. 153. §. 3. n. 14. IV. 154. §. 3. n. 29.
 Facilitas. IV. 153. §. 3. n. 31.
 Modus ad ejus exercitum. IV. 166. §. 7. IV. 168. §. 10. n. 1. IV. 169. §. 10. n. 6.
 Media. IV. 166. §. 7. IV. 170. §. 10. n. 11.
 Media inuoluit, pompa, sumptus. IV. 171. §. 10. n. 15.
 Generalia fundamenta ad hanc materiam pertinentia. IV. 167. §. 9. n. 1.
 Objectiones contra eandem refutatae. ibid. n. 4.
 Praxis ejus solida. IV. 168. §. 9. n. 3.
 Missa.
 Tres Missa in festo Nativitatis Christi, quid significet. I. 289. §. 1. n. 12.
 Quantumculis de Sacrificio Missae. I. 311. §. 18.
 Missa pro defunctis. IV. 170. §. 1. n. 4.
 An brevis potius quam longa sit commendanda Missa. VI. 281. §. 25. (vid. Sacrificium Missae).
 Missa.
 Missiones personarum divinarum. II. 17. §. 1. n. 7.
 Consilium circa missionem indicam petendum. I. 445. n. 12.
 Missionariorum instructio. VI. 446. §. 16. n. 3.
 Quem mittam, & de. acta agam, missa me. I. 365 §. 9.
 Ite missi sumus Patres, & ego missi sumus. (Jo. 20. 21.) I. 386. §. 11. n. 1. VI. 440. §. 12. n. 8.
 Missi autem Judam ante se ad Joseph. I. 391. §. 13. n. 11.
 Missi.
 Beati milites, quoniam ipsi possidebant terram. IV. 13. §. 13. n. 14.
 Mixtus.
 Imperfecti mixta duplici. IV. 10. n. 14.
 Probi. de transmutatione mixtionum. II. 252. n. 168.
 Mixtus harum religionum. IV. 174. n. 3.
 Modestia.
 Definitio. IV. 174. §. 1. n. 1.
 Divisio. ibid. n. 2.
 Actus. ibid. n. 3.
 Qualitas. IV. 174. §. 3. n. 1. IV. 175. §. 3. n. 1. IV. 176. §. 4. n. 1. IV. 178. §. 6. n. 1. IV. 181. §. 12. n. 1.
 Necessitas. IV. 175. §. 3. n. 5. IV. 176. §. 3. n. 17. IV. 178. §. 6. n. 5.
 Utilitas. IV. 175. §. 3. n. 7. IV. 176. §. 3. n. 16. IV. 177. §. 4. n. 7. IV. 178. §. 6. n. 6.
 Dignitas. IV. 175. §. 3. n. 9. IV. 176. §. 3. n. 12. IV. 178. §. 6. n. 8.
 Jucunditas. IV. 178. §. 6. n. 21.
 Motus. IV. 179. §. 7.
 Media. ibid. §. 8.
 Olea tres aulis religiosa praecepta necessaria. IV. 477. §. 5. n. 4.
 Capita praecepta circa modestiam observanda. IV. 180. §. 9. n. 1.
 Effectus modestiae. IV. 181. §. 10. n. 1.
 Comparatur speculo. ibid. §. 10. n. 3.
 Horologia. ibid. §. 10. n. 4.
 Firmitatem seu cuncta ferrea. ibid. n. 5.
 Modestia hominis laudat. ibid. n. 6.
 Modestiam Symbolum agnus castus. IV. 183. §. 17. n. 6.
 Modestia singularis exemplum. VII. 50. n. 218.
 Modestia a cruciano penitus. VII. 51. n. 219.
 Ubi Christus est, ibi modestia quoque est. II. 162. n. 76.
 Modestia.
 Ne auferat loco pignoris inferiorum & superiorum materiam. II. 89. §. 9. n. 8.

Quale vitiu. III. 365. §. 1. n. 3.
Monachus.
Genus quod momentum facit reputata sunt. (II. 40. 15.) III.
Monachi.
 Veri qui. I. 4. §. 2. n. 1.
 Tonfa eorum comparati. V. 275. §. 3. n. 32.
 Prima Monachi virtus. III. 283. §. 15. n. 1.
 Monachorum status. V. 272. §. 1. n. 4.
 Non habitus, sed vita facit Monachum. I. 318. §. 8.
Monachia.
 Quid? V. 334. §. 1. n. 3.
Monasterium.
 Monasteriorum encomium. V. 275. §. 3. n. 31.
 Plurimum fundatio. VII. 13. n. 47.
 Monasterii muri osculo honorati. VII. 31. n. 135.
Mentis.
 Falsam eudentis pons olim. IV. 98. §. 3. n. 35.
Mentis.
 Peritiosum. VII. 71. n. 364.
Mentis.
 Monitores Magnatum securi liberi. VII. 7. nom. 16.
 VII. 75. n. 395.
Mentis.
 Affumptio sine diabolo in mentem excessum valde. (Matt. 4.) IV. 366. §. 13. n. 1.
 Affertis an mentem, & suis ibi quadraginta diebus. (Exod. 24. 18.) II. 316. §. 13. n. 21.
 Tange mentes, & sumgebunt. (Pl. 143. 5.) III. 161. §. 10. n. 5.
 Seditis in mentis affluentiis, in lateribus equilonis. I. 45. §. 14. n. 14.
Mentis.
 Monstrorum Exemplum. III. 46. Probl. 4.
Monumentum.
 Duo demones habent de monumentis excentes. (Matt. 28.) IV. 279. §. 12. n. 36.
Mentis.
 In morbo confectio. IV. 265. §. 10.
 Patientia. IV. 267. n. 135. V. 36. §. 2. n. 9. V. 38. §. 3. n. 14. V. 40. §. 5. n. 45. V. 36. §. 6. n. 14. §. 8. §. 26. n. 27.
 Heroica tolerantia morborum. I. 357. n. 33.
 In morbis patientia, tranquillitas & regnantes esse. III. 281. §. 11. n. 4. V. 318. n. 219.
 An ciborum silectio in morbo licita. II. 209. n. 45.
 An & quatenus in morbo Medico obediendum. II. 208. n. 59.
 An liberationem a morbo petere liceat. II. 207. n. 57. & 61.
 Media in morbo exhibenda. II. 208. n. 59.
 An morbi solo contactu, voce, osculo, visu, &c. possint curari. IV. 9. §. 2. n. 9.
 Morbos pelena Musica. VII. 51. n. 243.
 Morbus ledione hifloriarum superatus. VII. 7. n. 21.
 Solatium circa morbum. VI. 139. n. 134.
 An licitum est morbum desiderare. II. 207. n. 55.
Mors.
 Gentium varii. IV. 224. §. 1. n. 1.
 Mortui ceniores apud Romanos. IV. 182. §. 11. n. 1.
 Ad mores corrigendos mores presentie Dei memoria. I. 49. §. 6. n. 3.
 Honores mutantur. I. 72. §. 14. n. 3.
 Regulari ad mores rite componendos. IV. 180. §. 9. n. 3.
Mors.
 Sibi spiritualiter, dispositi ad bene moriendum corporaliter. IV. 268. n. 165.
 Tantum quicque vivit Deo, quantum moritur sibi. I. 134. n. 7.
 Praxis & causa sibi ipsi moriendi. IV. 269. §. 11. n. 5.
 Morione disputata cum Sathana in agone de fidei materio. III. 172. §. 4. n. 67.
 Moriendi Tuleri timor & pavendi gellus. III. 268. §. 5. n. 13.
 Dispone Domini tua, qui morieris. (II. 38. 1.) IV. 273. §. 12. n. 7.
 Eamus & nos & moriamur cum illo. (Jo. 15. 16.) IV. 267. §. 12. n. 3.
Morsificatio.
 Filii accedunt. I. 26. §. 1. n. 7.

Laber Bihl. Tom. VII.

Mors.
 Definitio. IV. 189. §. 1.
 Divisio. ibid. §. 2.
 Intro. IV. 270. §. 12. n. 1. IV. 272. §. 13. n. 4.
 IV. 277. §. 14. n. 1.
 Est homines. IV. 189. §. 1. n. 1.
 Etymon. ibid.
 Adjuncta. ibid. n. 4.
 Cur homines dicantur. IV. 269. §. 11. n. 7.
 Bona. IV. 217. n. 5.
 Male. IV. 218. n. 12.
 Repentina. IV. 263. §. 38.
 Certitudo quoad substantiam. IV. 189. §. 2. n. 5.
 183. §. 3. n. 1. IV. 183. §. 4. n. 1. IV. 280. n. 51.
 Incertitudo quoad tempus. IV. 182. §. 6. n. 14. IV. 185. §. 3. n. 4. IV. 188. §. 4. n. 2. IV. 222. n. 26.
 IV. 247. §. 9. n. 12. IV. 280. n. 36.
 Qualitas. IV. 182. §. 2. n. 18. IV. 187. §. 3. n. 70.
 IV. 277. n. 1. IV. 241. §. 7. n. 1. IV. 242. §. 8. n. 1. IV. 277. §. 14. n. 1.
 Utilitas. IV. 182. §. 4. n. 31. IV. 186. §. 3. n. 32. IV. 188. §. 4. n. 4. IV. 243. §. 8. n. 19. IV. 275. n. 18. IV. 278. n. 19.
 Desiderium. IV. 182. §. 6. n. 35. IV. 187. n. 56. IV. 210. n. 20. IV. 240. n. 27. IV. 250. n. 6. IV. 281. n. 60.
 Justorum. IV. 182. §. 2. n. 41. IV. 187. n. 25. IV. 281. n. 60.
 Impiorum. IV. 185. §. 2. n. 47. IV. 187. §. 3. n. 31. IV. 281. n. 60.
 Inter mortem pauperis, & divitis quid interit. I. 170. §. 3. n. 36.
 Dispositio & preparatio. IV. 185. §. 2. n. 33. IV. 188. §. 4. n. 7. IV. 268. §. 11. n. 5.
 Medium optimum ad bonam mortem oppetendam. II. 176. n. 34.
 Ad felicem mortem obtinendam optima facit misericordia. IV. 139. §. 8. n. 9.
 Quomodo ad mortem se preparare videtur Iustus ligna. II. 57. §. 4. n. 3.
 Aequo animo acceptanda. IV. 188. §. 3. n. 60. IV. 245. §. 8. n. 41. V. 251. n. 28.
 Metuenda. IV. 220. n. 38.
 Eius memoria & meditatio. IV. 221. n. 37. IV. 242. n. 15. IV. 249. n. 1. IV. 272. n. 6.
 Utilitas memoriae huius. IV. 277. §. 13. n. 32.
 Necessitas. IV. 241. n. 39. IV. 280. n. 45.
 Proscriptio ad mortem. IV. 253. n. 40.
 Non est acceptio personarum apud eum. IV. 186. §. 3. n. 32.
 Comparata Regum. IV. 270. §. 12. n. 1.
 Infirmitas morientium exempla. IV. 182. §. 5. & sequ.
 Varie circumstantiae mortis. IV. 271. §. 12. n. 2.
 Motiva ad expetendam mortem. IV. 245. §. 3.
 Ad timendam. IV. 246. n. 11.
 Ad ejus commemorationem & considerationem. IV. 248. n. 24.
 Ad solatium & gaudium in morte dispoitio ejus frequens & praevidenda commemoratio. IV. 240. n. 33.
 Ex bene mori faciat. ibid. n. 39.
 Media & industria variae ad piam preparationem futuritatis, exempla munita. IV. 249. §. 10. IV. 268. §. 11. n. 3.
 Mors omnibus communis. IV. 268. §. 11. n. 1.
 Cur Deus mortem incertam esse voluerit. IV. 268. §. 11. n. 2. IV. 272. §. 12. n. 9.
 Cur in mundo a Deo permitta. IV. 270. §. 11. n. 9.
 Ob quam causam formidanda. IV. 267. §. 11. n. 2.
 Cur memoria mortis apud piosque tam efficitur. ibid. n. 2.
 Modus desiderium dissolutionis suae in se assilpae exhibendi. IV. 270. §. 11. n. 10.
 Morti vicinos ad eandem pie obundam dispendendi modus. ibid. n. 12.
 Tribulationes morientium & earum remedia. IV. 271. §. 12. n. 3.
 Commoda mortis. ibid. n. 4.
 Cur tam multi ante maturam aetatem moriantur. IV. 272. n. 9.
 Cur interitum iusti tam acerba morte occumbant. ibid.
 Cur mors malis tam exitiosa, iustis tam solutaria. IV. 277. n. 38.
 Tres mortis usus. IV. 277. §. 12. n. 4.
 Mortis varia praesagia. VII. 28. §. 2. 101.

Mors

Motiva ad fugiendum mundum. IV. 310. §. 7.
Media ad fugam conducuntia. ibid. §. 8.
Contemptus mundi medium ad consequendam salutem.
I. 316. n. 5.
Colloquium Aulicorum ad mundi contemptum in se
excitandum. I. 357. §. 13. n. 17.
Dammum. IV. 307. §. 3. n. 14. IV. 309. §. 6. n. 10.
IV. 311. §. 10. n. 7.
Incontinentia. IV. 308. §. 4. n. 10. IV. 309. §. 5. n. 8.
IV. 310. §. 7. n. 5.
Falsitas mundi. IV. 310. §. 7. n. 3.
Mundi merces vana, prae Christi. VII. 16. n. 104.
Finitis. IV. 310. §. 8. n. 5. VII. 59. n. 175.
Mundi torpida offensio. VII. 12. n. 139.
Amor mundi & Dei simul ferre nequeunt. IV. 310.
§. 9. n. 3.
Quales impetus habes ad mundum, tales habes ad Ar-
tificem mundi. I. 324. n. 5.
Quoties non omnimodo a mundo recedendum. IV.
310. §. 9. n. 4.
Relinquere mundum quid? ibid. §. 9. n. 3.
Mundum vincit obediens. IV. 340. §. 13. n. 4.
Mundum bonus citiusculis familes. IV. 313. §. 10. n. 3.
Aratibus Aegyptie. IV. 310. n. 3.
Quid prodest homini, si mundum universum laetetur,
Ecce. (Matth. 16. 26.) I. 127. §. 12. n. 5.
Si natus es hoc mundo, tangam mortuatur. (1. Cor.
7. 31.) I. 180. §. 11. n. 3.
Mibi mundus crucifigi est. V. 287. §. 11. n. 1.
Notite diligere mundum. (1. Jo. 3. 15. 16.) I. 359. §.
13. n. 37.
Ecce mundus totus post eum abiit. (Jo. 12. 19.) IV.
34. §. 13. n. 10.
Aratibus Aegyptie. ibid.
Manifestatio. Manifestatio.
Manifestant exempla. III. 373. §. 4.
Munus.
Munerum contemptus. I. 175. §. 6. n. 5.
Muneribus iudei se non patiatur contempni. III. 198.
§. 12. n. 6.
Muneribus se corrumpt patientes Judaei sunt socii. I.
171. §. 3. n. 4.
Pauperes in muneribus recusant. V. 204. §. 6. n.
31.
An contra perfectionem paupertatis sit, si munuscula
sacra religiosa ad bonum finem retineant. V. 311.
§. 11. n. 8.
Verbum Dei non propter munera, sed gratia predican-
dam. I. 175. §. 6. n. 5.
(Munus seu Officium, vid. Vocatio).
Munuscula.
Munuscula aureas faciemus tibi. III. 370. §. 14. n. 2.
Cur murmurantes Israelitae Deo serpentibus punierit.
II. 54. §. 13. n. 30.
Murus.
Ego Murus, & ubera mea sicut turris. (Cant. 8. 10.)
V. 111. §. 12. n. 5.
Mures.
Apologus de Mures & formica. I. 223. §. 13. n. 14.
Mures.
Horum natura, nominis ratio, multitudo, scopus, &c.
III. 43. n. 41.
Mures.
Urbis moratus iudicium. VII. 51. n. 142.
Morbus palat. ibid. n. 249. & 244.
Oratorum impetum laetant. VII. 63. n. 298.
Profana noxa. I. 187. §. 3. n. 11.
Obicere amare inferno panis. III. 170. §. 4. n.
10.
Murus.
Murus esse iterum videtur. III. 337. §. 5. n. 1.
Murus.
Date mutuum petentibus actus dilectionis. II. 212. §.
1. n. 1.
Myrica.
Cur vinum myrrinum Christus bibere noluerit. I.
299. §. 12. §. 2.
Myrica.
Murus mea stillaverunt myrica. I. 467. §. 8. n. 1.
Fasciculus Myrica distulit murus mihi, Ecce. (Cant. 2.
12.) V. 26. §. 11. n. 2.

N

Naaman.

Historia de Naaman leproso explicata. IV. 344. §. 14.
n. 13.

Nasi.

Historia de Nas cum Gabaonitis pacifice expensa.
II. 11. §. 9. n. 10. II. 83. §. 9. n. 10. II. 348. §.
13. n. 12.

Nabuchodonosor.

In bellum transfuratus, cur? III. 318. §. 5. n. 3.

Nasus.

Ejus structura. III. 32. n. 11.

Nasus.

Nasus tuus sicut turris libani. V. 241. §. 13. n. 4.

Natalis.

Solatio circa defectum Natalium. VI. 119. n. 41.

Nativitas Christi.

Quandocumque de ea. I. 188. §. 3. n. 1. & seqq.
Tres Missae in festo Nativitatis Christi. I. 289. quatuor
13.

Nativitas Christi triplex.

I. 332. §. 12. n. 8.

Quale gaudium accipiet.

ibid. §. 12. n. 6.

Natura.

Eam Deus super elevat. III. 174. §. 7. n. 3.

Navis Navicula.

Naves super monumentum Patris Simeonis Machab.
(Machab. 13.) quid significant. I. 72. §. 14. n. 6.

Cur Christus, olim in poppi navis dormierit. I. 403.
§. 13. n. 6.

Naves.

Sedens de navicula docet turbas. (Luc. 5. 3.) VI.
37. §. 12. n. 7.

Falsa est, quasi navis iustitiae.

(1. Prov. 31. 14.) III.
147. §. 10. n. 26.

Naves.

Naves anima nostra super eis ibi levissimas. (Num.
31.) I. 179. §. 9. n. 8.

Naves.

Nautae confectio frequenter commendata. I. 377. §. 5.
n. 6.

Nazareth.

Cur Christus Nazareth prius quam alius predicaverit.
IV. 142. §. 10. n. 4.

Nazareth.

Reliqua civitate Nazareth venit & habitavit in capher-
nazum. I. 366. §. 9. n. 13.

Nazareth vocatur.

II. 337. §. 13. n. 8.

Nazareth.

Nihil aspiam in mundo ex necessitate sit. II. 107. §.
8. n. 3.

Negligentia, vid. Acedia.

Negotium.

Consilium circa negotia pericienda. I. 439. Conf. 4. n.
10.

Is negotio nos turbare non decet, si opus non se-
quatur stultus. V. 332. n. 57.

Neophytus.

Neophyti scrupulis innotent. VII. 17. n. 47.

Neophytus.

Neophytum Iaponeum fervet. VII. 14. n. 31.

Nervus.

Nervus suus. VII. 51. n. 259.

Nervus.

Nervorum natura, scopus, partes, species. III. 43.
n. 40.

Nescire.

Nescitis, quid petitis. I. 220. §. 12. n. 5.

Nihil.

Ad nihil deductus est in conspectu ejus malignus.
II. 53. §. 13. n. 5.

Ninivites.

Ninivitarum Jejunium. I. 17. §. 12. n. 2.

Nisus.

Nisi detractorum vox. I. 369. §. 14. n. 6.

Nix.

Problemata de Nive. II. 260. n. 248.

Nobilitas.

Definitio. IV. 311. §. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

T a

Qa

Qualitas. *ibid.* §. 2. n. 1. *Ibid.* §. 3. n. 1. IV. 312. §. 4. n. 1. *Ibid.* §. 5. n. 1. *Ibid.* §. 6. n. 1.
 Utilitas. IV. 312. §. 7. n. 4.
 Damnum. IV. 312. §. 5. n. 8.
 Vera quæ? V. 328. n. 91.
 Questiones de Nobilibus Imperij. VI. 337. §. 7. n. 4.
 Solatia circa carentiam nobilitatis. VI. 329. n. 46.

Nomen.

Cur in baptismo imponatur. I. 397. §. 1. n. 4.
 Jeshu nomen, est nomen super omne nomen, adeoque
 venerabilis nomina Jehova. I. 397. §. 3. q. 4.
 Nomen Patris sub aure prolata. VII. 70. n. 356.

Faciamus & ipsi nobis nomen. (Michab. 5. 17.) I. 38.

Non uteretur nomen Dei tui frustra. (Deut. 5. 11.)

III. 189. §. 10. n. 4.

Est nomen novum in illo. (Exod. 33.) I. 316. §. 10.

n. 5.

Pecare te nomine tuo. (I. 43. 1.) I. 280. §. 9. n. 6.

Nominis.

Sui notitia commendata. V. 245. n. 48.

Sicut novit me pater, & ego agnosco patrem. (Jo. 10.)

I. 144. §. 3. n. 1.

Ego novi patrem meum. *Ibid.*

Novitas.

Ezechielis mandatum ut novacula capillos capitis ab

interdicti quid spirituali in sancto signet. I. 183. §. 13.

n. 2. & 6.

Novissima.

In illa die redet Dominus in novacula. II. 47. §. 8.

n. 1.

Memoriae novissima, & in aeternum non peribit. IV.

278. §. 14. n. 11.

Nubitas.

Confusio pro convitiis. I. 431. §. 2. n. 16.

Nobilitas cur invidetur. Hist. Nat. III. 309. §. 11.

n. 8.

Nux.

Nux perpetua apud Cimmerios populos. III. 61. Probl.

21.

Abraxim de nocte confurgens stravit asinum. (Gen. 31.)

IV. 341. §. 14. n. 7.

Nubes.

Problema de Nubibus. II. 358. n. 326.

Maria, cubus torcularis formis, quem suavit interius in

uero gemit. III. 485. §. 13. n. 22.

Deus sub nube Ezechielis se ostendens. I. 351. §. 9.

n. 4.

Ascendam super altitudinem domus meae. V.

Me sunt nubes super aqua. (Jud. 12.) III. 13. §. 10.

n. 1.

Qui confidit nubes, nunquam metus. I. 363. §. 8.

n. 12.

Mandavit nubes desuper, &c. (Pl. 77.) IV. 172. §.

11. n. 7.

Nix aspexit nubibus illius. (Prov. 6.) V.

Nubitas, Nodus.

Nudities membrorum in somno vitanda. VII. 91. n.

135.

Nodus operiens misericordiam. IV. 218. n. 48. IV. 222.

n. 82.

Oculi archibendi ab aspectu pygmaei corporis nudatis,

quas pudor videri vetat. IV. 353. §. 2. n. 3.

Ascendam in genibus nudatis meam. I. 375. §. 3. n.

24.

Nodus significat funem de ore matris meae. (Job. 1. 11.)

V. 172. §. 12. n. 6.

Nugæ.

A nugis abstinendum. III. 328. §. 21. n. 19.

Nuntius.

Nuntii minus obsequia. VII. 82. n. 453.

Nunquam.

Te Nunquam varium fac-torem. VII. 15. n. 39.

Nuptia.

Nuptum honorabiliores quæ. IV. 86. §. 3. n. 18.

Nuptiarum pie initium exemplum. IV. 87. §. 4.

Nuptia inter æquales intendenda. IV. 89. §. 6. n. 2. & 3.

Nuptas jurato promittenda, promissæ dote non sentis

jura. III. 287. §. 4. n. 1.

Nuptas contrahendi mos apud Indos. IV. 88. §. 5. n.

3. & 6.

Nuptiale convivium etiam olim usitatum fuit. V. 85.

n. 1.

Garmanorum olim dona nuptialia. IV. 91. §. 10. n. 6.

Nubes in Domino quid? *ibid.* n. 7.

Nurus.

Nurus matris & Tyrannæ interdicti. III. 309. §. 5. n. 2.

O.

Obed.

Obed utrum genus Jesse. (Matt. 11.) IV. 320. §. 14.

n. 45.

Obediencia.

Quid? IV. 313. §. 1.

Divisio. *ibid.* n. 2.

Actus. *ibid.* n. 3.

Grades. IV. 314. n. 8.

Personæ quibus obediendum. *Ibid.* n. 8.

Rex in quibus obediendum. *Ibid.* n. 9.

Subditi, qui obedire debent. *Ibid.* n. 10.

Modus obediendi. *ibid.* n. 11.

Qualitas. IV. 314. §. 2. n. 1. IV. 315. §. 14. n. 1.

IV. 320. §. 4. n. 1. *Ibid.* §. 5. n. 1. IV. 327. §. 6.

n. 1. IV. 333. §. 9. n. 1. IV. 341. §. 14. n. 1.

Necessitas. IV. 314. §. 3. n. 8. IV. 315. §. 3. n. 19.

IV. 320. §. 4. n. 4. IV. 329. §. 6. n. 20. IV. 334.

§. 9. n. 8. IV. 343. §. 13. n. 15.

Aequitas. IV. 315. §. 2. n. 12. IV. 316. §. 3. n. 18.

IV. 320. §. 4. n. 7. IV. 325. §. 9. n. 27. IV. 342.

§. 14. n. 10.

Utilitas. IV. 317. §. 2. n. 16. IV. 317. n. 30. IV.

320. §. 4. n. 10. IV. 321. §. 5. n. 23. IV. 320. §.

6. n. 21. IV. 324. §. 9. n. 12. IV. 341. §. 14. n. 16.

Equitas. IV. 315. §. 2. n. 12. IV. 318. §. 3. n. 30.

IV. 327. n. 50. IV. 335. §. 9. n. 21. IV. 347. §. 14.

n. 24.

Juventus. IV. 315. §. 2. n. 23. IV. 319. n. 73. IV.

320. §. 4. n. 13. IV. 325. n. 47. IV. 330. n. 27.

V. 335. n. 26. IV. 349. n. 44.

Belitium. IV. 331. §. 8. n. 1.

Mutua. IV. 335. §. 10.

Media. IV. 337. §. 11.

Ejus subditus & perfectio. IV. 318. §. 12.

Circumstantiæ ad ejus perfectionem acquisitæ. IV. 319.

§. 12. n. 2.

Radix ex quibus ejus perfectio & dignitas oritur. *Ib.*

n. 3.

Impedimenta. *ibid.* n. 4.

Fructus & premium. *Ibid.* §. 13. n. 2.

Est optima via ad eorum. *Ibid.* n. 2.

Obediencia via ac robur unde. II. 185. n. 74.

Quomodo obedentia sit tam effusa remedium castitas.

11. 182. n. 52.

In societate obedientem & sanctam esse una. *Ibid.* I.

141. n. 18.

Obedientia balotropia temporalis. IV. 349. §. 14. n.

39.

Obedientia heroica. I. 258. n. 34.

Patentia herolice obedientia. I. 260. n. 47.

Obediendum quocunque parentibus. II. 374. §. 9. n. 5.

Obediantia parentibus debita assat, si causa religionis

est. I. 427. Cont. 7. n. 13.

Obedientia medium ad beatam mortem. IV. 307. n.

154.

Obedientia conjugalis admittenda exemplum. VII. 37.

n. 166.

O.

Obediencia quam voluit. (I. Reg. 15. 23.)

IV. 320. §. 13. n. 6.

Obediencia sequere videtur. (Prov. 21. 28.) II. 183.

n. 74. IV. 300. §. 13. n. 4.

Obsequia.

Problema de obsequio. III. 55. Probl. 1.

Obsequia.

Cur aliquando loquens contingat. III. 22. Probl. 8.

Vana quid? IV. 16. n. 33.

Vide dignoscatur. *ibid.* n. 34.

Observantia heroica. I. 158. n. 37.
Observantia filialis: exemplum. VII. 7. n. 5.
Observantissima Titulus Lulianus Regis. I. 158. n. 37.

Obsequium

Historia de duobus obsequiis expensa. II. 19. §. 9. n. 2.
Obsequium.
Peccatrix greviter castigata. VII. 11. o. 18.
Obditi conversio peccatrix. III. 172. §. 4. n. 28.
Obsequium.
Hominem flagitem non facit, sed qualis sit ostendit. I. 147. n. 18.
Peccandi occasio vitanda. I. 177. §. 8. n. 4.
Occasionum fuga in litio adumbata. I. 285. §. 11. n. 14.

Occipio

Cui Saulam David non occiderit, enim potest. IV. 275. §. 13. o. 19.

***

Ego occidam, et ego vivere faciam. VI. 414. §. 13. n. 13.

Occupatio

Quomodo occupatem esse liceat. V. 345. n. 47.
Occupatio.
Eius partes. III. 24. n. 9.
Publicana de oculis. Ibid. Probl. 1.
Cum oculis acris naso nimis admodum affligant. III. 32. n. 9.
Quidam peripateticus oculi confertur invidia. III. 314. §. 8. n. 11.
Nasus pro oculo usurpatus. VII. 62. n. 308.
Oculum licetum monitorem eorum. VII. 44. n. 191.

Oculi restituti. VII. 58. n. 268.
Oculi eructi in locum suum reposuit Iulius Heculianus. Ibid. 16.

Oculi sumptus. (Math. 6. 23.) quid? III. 193. §. 3. n. 22. III. 199. §. 10. n. 21. III. 201. §. 12. n. 6.

Camellis et asperis sunt oculi amberum. (Geo. 3.) I. 20. §. 12. n. 10.

Oculus meus deprecatur, quia animam meam. (Thro. 3.) IV. 354. §. 3. n. 15. IV. 365. §. 12. n. 2. IV. 367. §. 13. n. 5.

Averte oculos, ne videamus vanitatem. (Pl. 118. 73.) IV. 357. §. 3. n. 23.

Oculi tui sicut columbae. (Cant. 5. 12.) IV. 366. §. 12. n. 6.

Averte oculos meos, quia ipsi volare me. (Eccl. 111. 354. §. 3. n. 16.)

Sicut oculi tui simplex (aequum) fueris. (Luc. 11. 35.) IV. 365. §. 12. n. 3.

In hoc fecimur universum factus, ut eramus omnium vestrum oculis daretur. (1. Reg. 11.) II. 21. §. 9. n. 10. II. 83. §. 9. n. 10. III. 181. §. 13. num. 3. & 4.

Oculi mei semper ad Dominum. IV. 354. §. 3. n. 3. *Oculi Domini super iustos.* IV. 324. §. 3. n. 82.

Aut oculus tuus nequam est, quia ego bona sum? (Matt. 20. 15.) III. 217. §. 12. n. 3.

Oculum custodiam.

Definitio. IV. 357. §. 1. n. 1. n. 3.

Divisio. Ibid. n. 3.

Actus. Ibid. n. 3.

Qualitas. IV. 357. §. 3. n. 1. Ibid. §. 3. n. 1. IV. 356. §. 3. n. 1. IV. 362. §. 8. n. 1. IV. 366. §. 13. n. 3. IV. 368. §. 14. n. 1.

Necessitas. IV. 357. §. 3. n. 6. IV. 354. §. 3. n. 11. IV. 359. §. 5. n. 34. IV. 362. §. 8. n. 6. IV. 366. §. 13. n. 6. IV. 368. §. 14. n. 10.

Utilitas. IV. 357. §. 3. n. 11. IV. 360. §. 5. n. 47. IV. 363. §. 8. n. 17. IV. 365. §. 12. n. 6. IV. 368. §. 14. n. 12.

Dignitas. IV. 357. §. 3. n. 13. IV. 356. §. 3. n. 39. Iudicium. IV. 356. §. 3. n. 40.

Aequitas. IV. 362. §. 8. n. 12.

Potestas neglecta. IV. 360. §. 5. n. 46.

Damnosa, neglecta. IV. 365. §. 12. n. 1.

Mutua. IV. 363. §. 9.

Media. Ibid. §. 10.

Modus oculis comprehendendi. IV. 364. §. 11. n. 2. In prima circa sanctus oculus periculis. IV. 365. §. 11. n. 5.

Quam studeat praecones oculi. Ibid. §. 12. n. 1.

Quomodo oculi usurpandi & ad quam objecta dirigendi. IV. 366. §. 12. n. 6.
Oculi, animi cunctis. Ibid. §. 13. n. 3.

Odium

Definitio. IV. 369. §. 1. n. 1.

Divisio. Ibid. n. 2.

Actus. Ibid. n. 3.

Homicidio comparatum. IV. 372. §. 12. n. 3.

Qualitas. IV. 369. §. 2. n. 1. Ibid. §. 3. n. 1. IV. 370. §. 4. n. 1. Ibid. §. 5. o. 1. IV. 371. §. 6. n. 1. IV. 372. §. 11. n. 1.

Fuga. IV. 369. §. 2. n. 7. IV. 370. §. 4. n. 4. IV. 371. §. 5. n. 7. Ibid. §. 6. n. 8.

Damnium. IV. 369. §. 3. n. 9. IV. 370. §. 3. n. 7. Ibid. §. 4. n. 8. IV. 371. §. 6. n. 11. IV. 372. §. 11. n. 6.

Molestia ad eius evitandum. IV. 371. §. 7.

Media. IV. 372. §. 8.

Quid in proximo odium habendum. Ibid. §. 9. n. 1. Quomodo nos defendere debeamus, si ipsi causam odii accedimus. Ibid. n. 3.

Odium sui, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Modus odio se habendi. I. 135. n. 1.

Diaboli odium erga genus humanum unde? I. 110. §. 10. n. 6.

Sanctae circa odium. VI. 137. n. 93.

Omnes, qui odio fratrem suum, homicida est. IV. 372. §. 10. n. 3.

Non odieris fratrem tuum, &c. (Lev. 19. 17.) IV. 372. §. 10. n. 1.

Oder

Problemata de odore. III. 32. Probl. 1.

Post te curramus in odorem unguentorum, &c. (Cant. 1.) V. 286. §. 10. n. 6.

Odorem sui, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Odorem suum, i. e. mortificationis. IV. 382. §. 1. n. 1.

Circumstantiæ & Indolentia, quibus oratio Deo gratior efficaciorque fieri solet. IV. 407. n. 8.
 Orationis tempore diabolus maxime nobis insidiat. Ibid. n. 9.
 Car precæ nostræ interitum non exandiantur. Ibid. n. 10.
 Car communis multorum oratio citius exauditor. IV. 408.
 Quomodo sine intermissione orandum. IV. 409. num. 12.
 Quid a Deo petendum. Ibid. n. 13. IV. 419. n. 11.
 Quærentes Deum peccatorum exauditi & non exauditi. IV. 409. n. 14.
 Modus discendi orationis exercitium. IV. 410. n. 15.
 Conditiones bonæ orationis. IV. 413. n. 6.
 Ritua & ceremoniæ æternæ in orationis adhib. IV. 413. n. 7. IV. 415. n. 26.
 Et adiungendum ieiunium & elemosyna. IV. 414. n. 8.
 Varii errores circa orationem committi soliti. IV. 413. n. 10.
 Esclusus. Ibid. n. 13.
 Quid ad orandi artem præcipue requiratur. Ibid. n. 14.
 Car Deus vult rogari. IV. 414. n. 15.
 Quando præcipue orandum. Ibid. n. 21.
 Quid fit in nomine Christi petere. IV. 415. n. 22.
 Car Deus interitum exauditionem differt. Ibid. n. 23.
 Distractionum in oratione causæ & remedia. Ibid. n. 24.
 Comparatur cum thymiamate. IV. 411. §. 12. n. 3.
 Sapient. II. 267. §. 12. n. 3. IV. 411. §. 12. n. 3.
 Legitimi. Ibid. n. 4.
 Citharæ. IV. 413. n. 13.
 Clavi aereæ. Ibid. n. 12.
 Scuto. Ibid. n. 12.
 Triplico. II. 267. §. 11. n. 4.
 Holocausto. Ibid. n. 5.
 Oratio propria & aliena medium ad bene moriendum. IV. 267. n. 100.
 Angelis iungit. I. 106. §. 8. n. 1.
 Oratio harocæ continuata. I. 138. n. 37.
 Conditiones orationis æternæ. II. 267. §. 11. n. 7.
 Orationis tempore oculi colligendi. IV. 353. §. 1. n. 4.
 Ad orationem recte insistentium facit memoria præsentis Dei. II. 89. §. 6. n. 8.
 Orationem impedit discordia. II. 163. §. 7. n. 4.
 Quomodo efficaciter orandum. I.
 Orationi singulariter amicus conciliat mansuetudo. IV. 26. §. 9. n. 6.
 Eidem pondus addit misericordis. IV. 139. §. 8. n. 18.
 Efficaciam facilitatem reddit mortificatio. IV. 294. §. 10. n. 2.
 Ejus vis in actione posita. VII. 63. n. 296.
 Oratione iusto ieiunio Deo gratior. I. 135. §. 8. n. 2.
 Orationis quædam præstat lectio & auditio. III. 324. §. 10. n. 5.
 Lectio an orationem præcedat. III. 318. §. 6. n. 2.
 Oratione quo ordine subvertatur lectio, meditationi. III. 313. §. 9. n. 5.
 Sine intermissione orata, quid? IV. 308. n. 12.
 Non modo laborandum sed orandum. III. 313. §. 10. n. 1. & 2.
 Turbare nos non debet, si modicum tempus habemus & occasionem multas orationes peragendi. V. 311. n. 48.
 Orationis vocalis scopus. IV. 410. n. 17.
 Modus solitudo & opus. Ibid.
 Quanti facienda. Ibid.
 Orationis Dominice ratio. IV. 380. n. 100. IV. 402. n. 76. IV. 419. n. 34.
 Evident præstantia & excellantia. IV. 414. n. 18.
 Eadem æstus docet. VII. 71. n. 358.
 Ultima in oratione Dominica prelio expensa. II. 22. §. 9. n. 16.
 Oratione iaculatorie voluntatem Dei in memoriam revocant. V. 299. §. 11. n. 4.
 Quæstiones de orationis Christi in orto. I. 296. §. 8. n. 2.
 Oratio Christum nunquam sine lacrymâ. III. 305. §. 4. n. 1.
 Quis vir talis oratio. I. 141. n. 17.

Recta novit vivare, qui recte novit orare. II. 181. n. 61.
 Oratione publica & communis, æquæ ratio. IV. 419. n. 34.
 Ante orationem præpara animum tuum. (Ecl. 18. 23.) IV. 312. §. 12. n. 5.
 Dirigatur oratio mea sicut incensum. (Ps. 140. 2.) II. 208. §. 11. IV. 245. n. 26. IV. 411. §. 12. n. 1.
 Quid oramus, sicut sportes, misimus. (Rom. 8. 26.) IV. 414. n. 19.
 Apud me oratio. Da vis meæ. IV. 386. n. 97.
 Invenit oratio mea in conspectu tuo. IV. 383. n. 37.
 Sine intermissione oratio. (1. Thess. 5. 7.) III. 215. n. 15.
 Oportet semper orare, & non desistere. II. 91. §. 2. n. 2.
 Fido vos viros orare in omni loco. IV.
 Tu autem cum oraveris, intra te. (Matt. 6. 6.) II. 267. §. 11. n. 2.
 Orantes autem vobis multum loqui. (Matt. 6. 7.) IV. 413. n. 10. & 11.
 Nos in oratione & sermonis doctrina etc. I. 360. §. 7. n. 2.
 Bene est oratio cum ieiunio. (Tob. 1. 8.) IV. 412. n. 2.
 Oratio.
 Orationis præ concionatore præstantia. I. 147. n. 10.
 Orationem reputa, si quod alios doceas, tibi ipsi persuasoria. I. 146. n. 9.
 Orationis impetus Musica lenitas. VII. 63. n. 298.
 Oritur.
 Duobus modis continetur. III. 185. §. 14. n. 11.
 Ejus ad mirabilia. IV. 414. & seqq.
 Ordinatio.
 Ordinavit in me charitatem. I. 252. §. 10. n. 2.
 Ordo.
 Ordines religionum. V. 272. §. 1. n. 4.
 Horum in genere & specie commoda & incommoda. V. 302. n. 4. 8. & 9.
 Consilium de eligendo ordina si quis religionem statum amplectus. I. 416. n. 9.
 Ordinem ingredi nolens quomodo persuasus. III. 173. §. 2. n. 40.
 Consilium ad ordinis asperitatem sustinendum. I. 413. n. 9.
 Ordinem deservare volentem filium quomodo mater retinuit. III. 170. §. 4. n. 13.
 Oragmedur.
 Mirabilia. VII. 64. n. 309.
 Orari.
 Oritur vobis timenibus nomen meum. (Malach.) III.
 Ecce ego adducam servum meum orientem. I. 43. §. 14. n. 4.
 Or vis.
 Quamvis pars corporis dicatur, de eoque problemata. III. 20. n. 5.
 Unum cui datum a natura, altera duo. III. 340. §. 7. n. 6.
 Ori.
 Ori tu facis ostia. (Ecl. 28. 28.) III. 349. §. 13. n. 3.
 Qui custodit os suum, custodit animum suum. (Prov. 15. 1.) VI. 209. §. 12. n. 7.
 Pone Dominica custodiam ori tuo. (Ps. 144. 3.) III. 349. §. 13. n. 2.
 Quasi os meum eris. I. 360. §. 6. n. 3.
 Ori. Offici.
 Officium, finis, numerus, varietas, conjunctiones, etc. III. 42. n. 37.
 Offitium nullo, nisi dentes, restructa, & cetera? III. 22. n. 6. Probl. 8.
 Custodi Dominus omnia ossa eorum. II. 106. §. 7. n. 2.
 Officiarius, vid. Arcidia.
 Officiario.
 De hac problemata. II. 54. Probl. 1.
 Oficium.
 An Oficium per Magiam naturalem affectus quia producat. IV. 9. n. 9.
 Cur oficium pacis in Missa canitur, praterquam antequam datur. I. 77. §. 14. n. 24.
 Ofici-

Ofici-

Oculus fervile, filiale, maritalis. III. 200. §. 12. n. 4.
 Oculus impudica etiam Luxurii. III. 262. §. 1. o. 8.
 Eorum poma infernalis. III. 170. §. 4. n. 20.
 Oculorum me oculo oris fui. (Cant. r. 1.) I. 238. §. 9. n. 5. III. 200. §. 11. n. 4. V. 286. §. 10. n. 6.
Offitium.
 Noli mihi molestus esse, jam offitium clausum est. (Luc. 11.) IV. 415. n. 23.
 Salomon fecit in ingressu osculi duo officii de olivis. IV. 147. o. 6.
 Offitium mihi apertum est magnum. (1. Cor. 16. 9.) VI. 245. n. 13.
 Pone offitium circumficientis labiis meis. III. 240. §. 12. n. 11.

Otium Otiosus.
 Definitio. IV. 435. §. 1. n. 1.
 Divisio. ibid. n. 2.
 Actus. ibid. n. 3.
 Qualitas. ibid. §. 6. n. 1. ibid. §. 9. n. 1. IV. 436. §. 4. n. 1. IV. 438. §. 7. o. 1. IV. 440. §. 12. n. 1. IV. 438. §. 6. o. 10.
 Fugae. IV. 435. §. 2. n. 1. IV. 436. §. 3. n. 7. ibid. §. 4. n. 1. IV. 437. §. 5. n. 1.
 Damnum. IV. 435. §. 8. n. 7. IV. 436. §. 3. n. 10. IV. 437. §. 4. o. 9. IV. 438. §. 7. n. 3. IV. 440. §. 11. n. 5. ibid. §. 12. n. 7.
 Exempla. IV. 436. §. 4. 1. & 6.
 Motivas ad eius fugam. IV. 438. §. 8.
 Media. IV. 435. §. 9.
 Otiositas filia Acedii. I. 26. §. 1. n. 7.
 Otium pulvillar Satanae. IV. 439. §. 10. n. 1.
 En in Sancto proposito nihil decessit. ibid. n. 1.
 Quomodo per otium consumpsum temporis praeiudicia sunt reparanda. ibid. n. 3.
 Nihil est omnium amolitorum. IV. 440. §. 11. o. 3.
 Peccatorum in specie. I. 42. §. 13. o. 7.
 Causa perissima otii. IV. 440. §. 11. n. 5.
 Luxuriae nutrimentum. I. 285. §. 11. n. 14.
 Comparatur paralyti. IV. 439. §. 11. n. 1.
 Spiritus. IV. 440. §. 11. n. 4.
 Quadruplex species, quam pat cognatur otiosi. ibid. n. 2. (vid. *Stetio*). ***

Quid hic status vero die otiosi. (Matt. 10. 6.) I. 42. §. 13. n. 3.
Multum malitiam docuit existit. (Ecc. 13. 19.) ibid. §. 13. n. 7. IV. 440. §. 11. o. 3.
Qui sedetur otium, repelletur ergastio. (Prov. 18. 19.) IV. 440. §. 11. o. 3.

Ostentativa Monarchia.
 Ejus origo. III. 339. §. 5. n. 18.

Ovis ovile.
 Ovis cur ad mortem taceat, sus clamet. VII. 72. n. 373. ***

Dederunt ei unusquisque aurem suam, & in aurem. (Job. 41. 11.) IV. 316. §. 3. n. 10.
Qui non intrat per ostium in ovile. (Jo. 10.) III. 14. §. 10. n. 7.

P

Palatium.

Palatium Alcinoi. I. 222. §. 13. o. 6.
 Palatium Alcinoi igne locustigibili. I. 44. §. 14. n. 7.
Palatium.
 Palatium Ebraei quid significet. V. 113. §. 13. n. 1.

Pis fons ascendit, & ipse emittit palis. (1. Reg. 28. 54.) IV. 175. §. 13. n. 17.

Palma.
 Palma signora iulli. II. 259. §. 32. n. 1.
 Quae de Domini Palmarum. I. 294. §. 6. q. 8.

Et palma in manibus eorum. (Apoc. 7. 9.) VI. 73. §. 11. n. 6.

Ascendam in palmam. (Cant. 7. 8.) I. 478. §. 1. n. 3.
Iuxta ut palma crevit. V. 183. §. 23. n. 3.

Paris.

Parces quatuor doctrinae. I. 114. §. 10. n. 3.
 Historia de panibus propositionibus a Davide comestis, auspiciis. (3. Reg. 17.) IV. 349. §. 14. n. 49.
 Panes duodecim propositionum quid signent. I. 44. §. 14. n. 6.
 Paucis propositionibus figura SS. Eucharistiae. I. 371. §. 9. n. 3.
 Cur panes faciem dicerentur. I. 373. §. 9. n. 23.
 Paucis propositionibus adumbrant Doctores Spirituales. I. 355. §. 3. n. 15. ***

Frangere esurienti panem tuum. IV. 248. n. 55.
Videbatur mihi quasi subintraretis panis vultus. VI. 51. §. 12. n. 3.

Panem calidum dedit eis. (Pf. 77. 24.) VI. 349. §. 12. n. 1.

Panem otioso non comedit. (Prov. 31.) I. 351. §. 9. n. 8.

Qui ex vobis petrem panem petit, numquid. (Luc. 11. 9.) III. 14. §. 10. n. 11.

Qui manducaverit panem hunc. I. 339. §. 1. n. 13.
 Posui super mensam panes propositionum. (1. Exod. 25. 30.) VI. 77. §. 12. n. 14.

Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. (Matth. 6.) II. 108. §. 8. n. 7. II. 110. §. 9. o. 4. III. 79. n. 47.

Quotiescumque manducaveritis panem hunc, & calicem bibitis, mortem Domini, &c. I. 339. §. 2. n. 1.

Panem.

Et panis cum involvit. I. 367. §. 9. n. 15.

Papa.

Papa quis. VI. 7. §. 1. n. 2. (vid. *Summus Pontifex*).
Antipapa Novatianus. I. 62. §. 4. n. 21.

Paradisi.

Paradisi quid? III. 179. §. 10. n. 1.
Paradisi testificia septem Excellentissimos Principes. VI. 421. §. 7. n. 10.

Paradisi fluvii quatuor, figura Eucharistiae. II. 292. §. 13. n. 5. ***

Hadie mortuum eris in Paradiso. I. 237. §. 1. n. 10.

Paralyticus.

Domine puer meus jacet paralyticus in Domo. (Matt. 8.) IV. 439. §. 11. n. 1.

Parentatio.

Parentatio mortuorum admiranda. VII. 55. n. 257.

Parentes.

Beneficia a parentibus accepta. V. 196. §. 11. n. 6.
Debitum & pietas filiorum erga parentes. II. 234. §. 9. o. 5. (vid. *Pietas*).
 Singularia filii lo parentes Amor. VII. 81. n. 445.

Cur parentes primum iociter proximis locum obtineant. II. 234. §. 8. n. 4.

Preterea S. Nicolai comparati: dona quam afferre debent liberis. II. 194. §. 10. n. 2. (vid. *Liberi*).
Paripii.

Parifiente institutum. VII. 57. n. 261.

Parochus.

Parochus quis. VI. 7. §. 3. n. 8.
Parochus.
Parafimonia deditur cur fecit. III. 66. Probl. 13.

Participatio.

Quomodo quis aliena bona sine iniuria alterius participare queat. II. 204. n. 45.

Participet ego sum omnium sumentium. (Pf. 118. 63.) ibid. o. 45.

Parsus.

Pertus mirabilis. VII. 60. n. 179.

Parvus.

In parvis rebus major fidelitas, quam in magnis. II. 195. n. 25. ***

Revelasti te parvulis. III. 327. §. 8. n. 5.
Nisi contriveritis pedes parvulorum &c. (Matt. 18. 3.) IV. 280. n. 48.

Bee.

Brutus qui senectis & altitudo parvulus juar. II. 23. 5. n. 18.

Pafca.

Pafchalis agnus figura Eucharistiae. II. 29. §. 13. n. 6.

Pafca.

Pafce oves meas. I. 244. §. 3. n. 1.
Super vias pascuntur, & in omnibus plantis pascua eorum. (Ib. 49.) II. 111. §. 9. n. 8.

Pafce.

Dens providet atlant pascuibus. II. 206. §. 7. n. 3.
Pascere cum Deo deus sacrificia mandat & quorum aliter occidendo. (Levit. 14.) quid figent. I. 20. §. 12. n. 8.

Paffio.

Paffionibus cur pra aliis matibus juvenus obooxia. II. 45. §. 4. Probi.

Diffinitio iustit paffionem, & propaffionem. I. 372. §. 10. n. 2.

Aut pati, aut mori. I. 139. n. 13.

Cor pia viventes paffionibus exercantur. II. 183. o. 78.

Patiendi desiderium ardens. VII. 9. n. 12.

Non sane condigne paffiones hujus temporis, &c. (I. Cor. 2. 9.) V. 79. §. 13. n. 8.

Paffio Christi.

Definitio. V. 7. §. 1. n. 1.

Divifio. Ibid. n. 2.

Qua corpus. Ibid. n. 3.

Qua animam. V. 8. n. 8.

Figure ejus potiores. Ibid. n. 13.

Meditatio. V. 9. §. 2. n. 10. V. 22. n. 38. V. 13. §. 5. n. 1. V. 21. n. 17. V. 22. n. 25.

Modus meditando. V. 25. §. 11. n. 6.

Finitus meditationis. Ibid. n. 7.

Imitatio. V. 9. §. 2. n. 15. V. 26. n. 48. V. 13. §. 4. n. 5. V. 27. n. 53. V. 28. n. 23. V. 31. n. 2. V. 20. §. 8. n. 1. V. 27. §. 13. o. 1. V. 31. §. 14. n. 1.

Qualitas. V. 8. §. 2. n. 1. V. 9. §. 3. n. 1. V. 10. §. 3. n. 1. V. 27. §. 13. o. 1. V. 31. §. 14. n. 1.

Utilitas. V. 9. §. 3. n. 16. V. 10. §. 3. n. 18. V. 13. §. 4. n. 1. V. 25. §. 3. n. 30. V. 26. §. 8. n. 6. V. 27. §. 9. n. 1. V. 28. §. 13. n. 10. V. 31. §. 14. n. 6.

Jucunditas. V. 11. n. 37. V. 18. n. 31.

Aequitas. V. 12. n. 58. V. 28. n. 9.

Compassio. V. 12. n. 46. V. 32. n. 27.

Colitas. V. 14. n. 20.

Modus colendi. V. 24. n. 4.

Applicatio. V. 21. o. 19.

Modus applicandi. V. 25. n. 3.

Cooperatio. V. 30. n. 21.

Exempla. V. 13. §. 5. 6. & 7.

Motiva. V. 21. §. 9.

Media ad fructum ex aa percipiendum. V. 24. §. 10.

Præcipua ejus causa. Ibid. §. 11. o. 1.

Conventantia. Ibid. n. 2.

Gravitas. Ibid. n. 3.

Cur tam cito mori nec diutius in mundo vivere voluerit. V. 25. §. 12. n. 9.

Christi patientia colores. V. 26. §. 12. n. 5.

Quomodo per paffionem omnia ad ea traxerit. V. 27. §. 13. n. 6.

Comparatur myrothecio fpiritualli. V. 26. o. 2.

Horto. Ibid. n. 3.

Christus cum Noe comparatur. V. 27. §. 13. n. 7.

Paffio Christi perpetua. VII. 48. n. 213.

Paffio Christi fractura ledta. VII. 17. n. 49.

Concio de paffione caufe judiciorum cariorum. VII. 76. n. 420.

Paffionis Christi efficacia. III. 254. §. 10. o. 1. III. 260. §. 12. n. 3.

Quæst. de Paffione Christi. I. 374. §. 7. & 8.

Paffio Christi quomodo per Bacharaila tenorever. I. 191. §. 10. n. 2.

Per alia peccata. V. 176. §. 12. n. 6.

Cultus finceus paffionis Christi in mortis hora. IV. 265. n. 153.

Paffio.

Cur paffores ad præfepse Christi vocati. I. 289. §. 2. n. 9.

Labner Biblioth. Tom. VII.

Aegyptii cur paffores abominati. IV. 302. §. 14. n. 10.

Ega sum paffor bonus. VI. 27. §. 12. n. 4.

Pater a filio falutariter correctus. VII. 33. n. 146.

Paterfamilias muoua. III. 297. §. 11. o. 4.

Pater eram pauperum. IV. 222. §. 9. n. 7.

Vidit illum pater ipfus. (Luc. 15. 20.) V. 209. §. 10. n. 16.

Monera patrum suum. (Deut. 5. 16.) V. 195. §. 11. n. 2.

In opere & fermane & in omni potestate bona patrum suum. (Eccl. 3. 9.) V. 106. n. 3.

Sina pater, finis mæra, fine gentilitas fuit. (Hebr. 7. 3.) VI. 442. §. 11. n. 7.

Iste est pater tuus, qui poffedit te. (Deut. 32.) II. 235. §. 11. n. 4.

Muo enim pater figuris Deus. (Jo. 6.) II. 297. §. 13. n. 1.

Si erga arabitis: Pater noster &c. (Matt. 6. 9.) IV. 414. §. 12. n. 17.

Scit pater vester, quia his omnibus indigetis. II. 106. §. 7. o. 1.

Sicut pater in me, & ego in te. II. 131. §. 12. n. 7.

Patientia.

Definitio. V. 33. §. 1. n. 1.

Ejus imago. Ibid. n. 3.

Divifio. Ibid. n. 4.

Actus. V. 34. n. 5.

Gradus. V. 35. n. 12.

Qualitas. Ibid. §. 2. n. 1. V. 37. §. 3. n. 1. V. 44. §. 4. n. 1. V. 45. §. 5. n. 1. V. 57. §. 6. n. 1. V. 61. §. 8. n. 1. V. 80. §. 14. n. 1. V. 87. §. 16. n. 1.

Qualitas ejus lo damnis fortunæ. V. 36. §. 2. n. 6.

In moribus. V. 36. n. 15. V. 38. n. 14. V. 49. n. 45.

In vitiis. V. 36. n. 14. V. 39. n. 27.

In contemptu. V. 36. n. 16. V. 47. n. 21. V. 90. n. 35.

In afflictionibus animæ. V. 36. n. 18.

In mortis & afflictionis charorum. V. 36. n. 24. V. 39. n. 31. V. 90. n. 42.

In injuriis. V. 38. n. 30. V. 38. n. 37.

In malis animi. V. 38. n. 27. V. 50. o. 58.

In Martyrio. V. 40. n. 40. V. 51. n. 44. V. 60. n. 69.

Necessitas. V. 36. n. 37. V. 40. n. 45. V. 44. n. 4. V. 54. o. 94. V. 63. o. 15. V. 65. n. 1. V. 83. o. 14. V. 91. n. 56.

Æquitas. IV. 36. n. 31. V. 42. n. 59. V. 44. o. 10.

Utilitas. V. 37. n. 19. V. 42. n. 63. V. 44. n. 14. V. 59. n. 18. V. 63. o. 22. V. 66. n. 5. V. 83. n. 15. V. 91. o. 64.

Dignitas. V. 37. n. 25. V. 41. n. 75. V. 45. o. 18. V. 54. n. 39. V. 64. o. 35. V. 66. n. 10. V. 84. n. 23. V. 91. n. 69.

Jucunditas. V. 27. n. 32. V. 48. n. 96. V. 45. n. 11. V. 60. n. 42. V. 65. n. 45. V. 67. n. 14. V. 87. n. 37. V. 91. n. 86.

Exempla. V. 25. §. 5. 6. & 7.

Motiva. V. 65. §. 9. & 10.

Media difponenda. V. 69. §. 11. n. 2.

Obfcuritas remouenda. V. 73. n. 13.

Roborantia. Ibid. n. 15.

Fundamenta ad ortum hanc difcendam. V. 75. §. 12. n. 2. V. 76. n. 4.

ER fignum prædilatationis. V. 77. n. 7.

Compendium omnium doctinarum ad patientiam peruenientium. V. 80. n. 15.

Patientia illio comparatur. V. 79. n. 10.

Patientia, fpecies fortitudinis. II. 235. §. 1. n. 2.

Patientia = perfectio. II. 196. o. 17.

Patientia amantes Angelis. I. 206. §. 8. n. 9.

Patientia medium ad obtinendam beatitudinem. I. 215. §. 9. n. 3.

Patientia probata & approbata. VII. 32. n. 120.

Patientia hilaris exemplum. VII. 17. n. 46.

Patientia in morbo eiofque memorabile exemplum. IV. 267. n. 155. VII. 18. n. 56.

Patientia cum doloribus petenda. VII. 18. n. 54.

Patientia Harocia infatigabilis in varis casibus. I. 259. n. 38. & feqq. III. 181. §. 10. n. 12.

Ad patientiam exultantem etiamque conservat memorie inferni. III. 176. §. 8. n. 2. III. 181. §. 10. n. 12.
Dubium de patientia. III. 189. §. 78.

Patientia vobis necessaria est. (Hebr. 10. 38.) V. 77.
§. 13. n. 1.

Per patientiam curamur. (Hebr. 12. 1.) V. 26. §. 12.
n. 2.

Melior est patientia viro forti. (Prov. 14. 31.) II. 363.
§. 12. n. 9.

Patria.

Patria celum. I. 217. §. 8. n. 16.

Patria amor. VII. 48. n. 219.

Patria curam cur non gerat, ejusdem temp. I. 213.
§. 13. n. 11.

Patronus.

Patroni in baptismo cur adhibeantur. I. 197. §. 1.
n. 3.

Patronus cur in Confirmatione Sacramento detur. I.
199. §. 1. n. 10.

Patrocinium.

Patrocinio Dei adversus tentationes quatenus non dignos reddamus. II. 19. §. 8. n. 12.

Patronus.

Patroni ad fidei veram acquisitionem electio. II. 347.
§. 10. n. 1.

Patroni in tempore conciliandi ad evitandam sententiam condemnatoriam. III. 255. §. 10. n. 6.

An pater Patronus specialis erit omnes Sanctos collectivae exceptio in patronos eligere & colere conveniunt. VI. 258. §. 14.

Pauper, Paupertas.

Definitio. V. 93. §. 1. n. 1.

Divisio. Ibid. n. 2.

Actus religionis. Ibid. n. 3.

Gradus. V. 94. §. 10.

Qualitas. Ibid. §. 1. n. 1. V. 95. §. 3. n. 1. V. 99.
§. 5. n. 1. V. 105. §. 8. n. 1. V. 114. n. 1.

Necessitas. V. 95. §. 3. n. 2. V. 96. n. 1. V. 106.
n. 2. V. 114. n. 2.

Utilitas. V. 95. §. 2. n. 2. V. 96. n. 2. V. 101. n. 1.
V. 106. n. 13. V. 107. §. 9. n. 2. V. 113. §. 13.
n. 1. V. 114. n. 7.

Dignitas & estimatio. V. 95. n. 24. V. 97. num. 41.
V. 101. n. 30. V. 107. n. 31. V. 114. n. 4. Ibid.

V. 107. §. 9. n. 3.

Jucunditas. V. 95. n. 27. V. 98. n. 53. V. 101. n. 31.
V. 107. n. 23. V. 114. num. 15. V. 108. §. 9.
n. 4.

Violata pax. V. 102. n. 34.

Aequitas. V. 106. n. 8. V. 107. §. 9. n. 2.

Securitas. V. 108. §. 9. n. 3.

Exempla. V. 99. §. 7. & 7.

Præmissum. V. 112. §. 12. n. 4. & 8.

Natura. Ibid. n. 6.

Paupertas in necessitatem carentie. V. 102. §. 6. n. 3.

In superfluum rejectione. V. 103. n. 2.

In veritate. Ibid. n. 14.

In victu. Ibid. n. 21.

In habitatione. V. 104. n. 27.

In muneribus recusandis. Ibid. n. 31.

In meditatione. Ibid. n. 36.

In non dandis & accipiendis obsequiis facultate. V. 105.
n. 39.

Motiva. V. 107. §. 9.

Mediæ. V. 108. §. 10.

Difficiliter inter voluntariam & involuntariam. V. 109.
§. 11. n. 1.

Natura & requisita voluntaria. Ibid. n. 2.

Eius præcipua officia. V. 110. §. 12. n. 4.

Præcipua impedimenta. Ibid. n. 5.

Præcipua adiumenta. Ibid. n. 6.

Obligatio, quæ contrahit quæ ratione voti pauper-
tatis. V. 111. §. 11. n. 7.

Publie quadam soluta. Ibid. n. 8.

Pauperum status felicissimus. V. 112. §. 12. n. 3.

Cur Deus tot pauperes in hoc mundo vivere permittit.
V. 113. §. 12. n. 13.

Paupertas studiosius comparatur dispensatori. V. 112.
§. 12. n. 7.

Pauperum oppressio pennis. I. 23. §. 4. n. 1.

Liberalitas in paupere. III. 345.

Venerunt. III. 348. §. 8. n. 3.

Miseritordia erga pauperes exempla. IV. 134. §. 5.

Pauperum dilectio heroica. I. 359. n. 14.

Quid pauperi datur, non est donum, sed mutuum. I.
154. n. 21.

Pauperes canes venesit. VII. 66. n. 316.

Quomodo pauper omnia possideat. II. 182. n. 70.

Finitio propter quam Deus pauperes esse permittit &
ma iisdem subveniendi. IV. 140. §. 10. n. 1.

Pauperes sunt optimi custodes corporis nostri. IV.
168. §. 10. n. 1.

Dum imperbit impius, incenditur pauper. IV. 32. §.
12. n. 3.

Cum pauperibus Machiavellicus molus in caelo degere &
potius damari cum illis. II. 174. §. 6. n. 3.

Pauperibus occultis subveniendum. VII. 34. n. 88.

Paupertas magis animo ferenda. III. 181. §. 11. n. 4.

Paupertas Christi. I. 302. §. 72. q. 14.

Paupertas heremice confidens. I. 160. n. 46.

Paupertas heroice prelate. Ibid. n. 47.

Paupertas amanda. V. 145. n. 54.

Paupertas medium ad consequendum salutem. I. 216.
§. 9. n. 3.

Paupertas regia ingeniose sublate. VII. 66. n. 328.

Solatio circa pauperitatem involuntariam. VI. n. 83.

Solatio circa pauperitatem voluntariam. VI. 125. n. 9.

Paupertas voluntaria utilis. III. 156. §. 10. num.
17.

Secordia ad pauperitatem reduci confuso. I. 44. §. 14.
n. 2. (vid. *Miseritordia*.)

Beati pauperes spiritu. V. 112. §. 12. n. 3.

Pauperes semper habebis vobiscum. V. 113. §. 12. n.
12.

Pax.

Definitio. V. 115. §. 1. n. 1.

Divisio. Ibid. n. 2.

Cum Deo. Ibid. §. 2. n. 1.

Cum proximo. Ibid. n. 7.

Cum seipso. Ibid. n. 13.

Qualitas. V. 116. §. 3. n. 1. V. 117. §. 4. num. 1.
Ibid. §. 5. n. 1. V. 118. §. 8. n. 1. V. 120. §. 12.
n. 1.

Utilitas. V. 115. n. 14. V. 116. n. 12. V. 118. n. 14.
V. 119. §. 8. n. 9. V. 121. §. 11. n. 7.

Necessitas. V. 116. §. 3. n. 2. V. 118. n. 13. V. 119.
§. 8. n. 6. V. 121. n. 6.

Jucunditas. V. 116. §. 8. n. 12.

Dignitas. V. 117. n. 24. V. 119. §. 8. n. 13.

Exempla. V. 117. §. 5. & 7.

Media. V. 119. §. 9.

Veram animi pacem habere quid? V. 120. §. 10. n. 2.

Quomodo vitanda? querenda, obtinenda. II. 152.
§. 11. n. 30. V. 120. §. 10. n. 2.

Pecia impedimenta quomodo removenda. V. 120. §.
10. n. 3.

Adiumenta ad pacem ducenda. Ibid. n. 4.

Pax vera quid. V. 300. §. 12. n. 5.

Eius effectus. Ibid. n. 6.

Pax amantes Angelus. I. 206. §. 8. n. 2.

Præcipua pax. (II. 19.) I. 288. §. 2. n. 2.

Pax violata damnosa. VII. 39. n. 170.

Consilium circa pacem animi querendum. I. 422. n.
44.

Pax quomodo servanda. VII. 32. n. 143.

Pax Dei, quæ superat omnem sensum. (Phil. 4. 7.)
I. 404. §. 12. n. 6.

In terra pax hominibus bone voluntatis. (Luc. 2. 14.)
I. 254. §. 12. n. 5.

Quam speciosi pedes evangelicorum pacem. (Rom.
10. 15.) VI. 439. §. 12. n. 2.

Non tunc pacem mittere, sed gladium. II. 115. §. 13.
Non est pax impiis. (II. 28. 21.) I. 137. n. 24.

Pecunia.

Definitio. V. 121. §. 2. n. 2.

Differt a crimine & vitio. Ibid. n. 2.

Divisio. Ibid.

Actus. V. 123. §. 1. n. 11.

Qualitas. Ibid. §. 2. n. 1. V. 125. §. 3. n. 1. V. 129.
§. 5. n. 1. V. 131. §. 1. V. 145. §. 14. n. 1.

Damnosa. V. 123. §. 19. V. 126. §. 6. n. 13. V. 163.
n. 29.

Relapsus. V. 124. n. 51. V. 128. n. 66. V. 140. n.
33. V. 155. n. 13.

Ejus gravitas. V. 155. §. 13. n. 1.

Fuge. V. 135. §. 2. n. 61. V. 135. §. 6. n. 2. V. 137. §. 8. n. 7. V. 165. n. 11.
 Exempla. V. 139. §. 5. §. 6. et 7.
 Media ad ejus evitacionem. V. 147. §. 10.
 Motiva pro relapso. ibid. n. 33. V. 155. n. 13.
 Malum in terris verum prater peccatum in terris non datur. V. 148. §. 11. n. 1.
 Hominum ad opera bona facit inhabilem. ibid. §. 11. n. 3.
 Cor Deum quendam hic punit, quendam inquit ratiocinat. V. 150. §. 11. n. 10.
 Discrimen inter affectate & deliberate, & ex fragilitate peccare. V. 151. n. 18.
 Peccator, & cupiditas & foeditas. III. 247. §. 5. n. 8. V. 154. n. 13.
 Cor peccator, portetilem fecum ferens infernum, tripudiat tamen & gaudet. V. 157. §. 13. n. 8.
 Ad peccata vitanda facit memoria inferni. III. 176. §. 8. n. 2. III. 181. §. 10. n. 12.
 Memoria mortis. IV. 138. n. 27.
 Volnera Christi. VI. 428. §. 3. n. 4.
 Memoria beatitudinis aeternae. 4. 224. §. 2. n. 12.
 Simile est particula, non. V. 159. n. 14.
 Sacerdotii degradati. V. 160. n. 23.
 Comparatur morbo caduca. V. 154. n. 13.
 Talpe. V. 157. n. 9.
 Legem. I. 386. §. 12. n. 5.
 Basilium. I. 380. §. 10. n. 2.
 Quomodo qui se maximum peccatorem reputare solet. III. 102. §. 12. n. 2.
 Quomodo S. Franciscus se peccatorem maximum dixerit. II. 161. n. 20.
 De peccatis ethenicorum effata. V. 144. n. 37.
 An peccata oriuntur ex defectu fidei. II. 180. n. 54.
 Peccatum mater omnium. 4. 22. §. 13. n. 7.
 Tres virtutes Sathanie universa peccata procedentes. I. 372. §. 11. n. 7.
 Duo in peccato, Culpa, poena, hujus non illius Auctor Deus. V. 307. n. 19.
 Peccata remittendi potestatem cor Christus hominibus & non angelis committit. I. 387. §. 11. n. 5.
 Cor infundendo potestatem hanc Apostolicam dedit. ibid. n. 4.
 Peccatis jejuniis opponendum. I. 25. §. 7. n. 9. I. 16. §. 10. n. 3.
 Peccata propria delectat zelus. VI. 434. §. 9. n. 12.
 Peccata lacrymis deleta. III. 306. n. 20.
 Ad peccatorum remissionem utilia mortificatio. IV. 293. §. 9. n. 1.
 Peccata ex fragilitate admissa an perfectioni obstant. II. 172. n. 11.
 Peccata quomodo hominem sibi obstringant. I. 74. §. 14. n. 14.
 Proculus diaboli Cainum pro levius peccatum ad majorem perducunt. IV. 114. §. 8. n. 4.
 Peccatorum natiuitate parte confessionis. I. 373. §. 2. n. 5.
 An relapsus in peccata arguat nullum profectum in perfectione. II. 176. n. 31.
 Relapsus ad peccata inflicta cura. I. 383. §. 7. n. 14.
 Peccatum quasi motivum ad expetendum mortem. IV. 345. §. 9. n. 1.
 Peccati poena erit aeterna. III. 165. §. 1. n. 1.
 Peccatum in hac vita communium temporale & prateritum cor aeternum poeniat. III. 180. §. 10. n. 5.
 Peccatorum debitum solvere Deo quid? ibid.
 Per ipsum peccatum homini nocere potest diabolus. II. 18. §. 2. n. 11.
 Peccatum proximi seculum comparat Christus, proprium trahit. III. 168. §. 2. n. 10.
 Peccata palliare, & se sanctum putare quam periculosum. I. 42. §. 12. n. 7.
 Ad peccata vitanda efficacissimum medium misericordiae. IV. 158. §. 8. n. 8.
 Ad peccata vitanda motivum a praesentia Dei. II. 88. §. 6. n. 2.
 Peccata propria considerate medium ad evitandum iudicium temporarium. III. 278. §. 10. n. 2.
 Peccatorum dolor & fuga, medium ad vitandum infernum. II. 179. §. 9. n. 2. & seqq.
 Nullum confusum peccatorum quorum magis timoris quam te ipsum. I. 143. n. 31.
 Peccata aliorum tegere, multa utilitatis. II. 156. §. 25. n. 3.

Quando de sterius peccato sermo institui possit. II. 30. §. 11. n. 2. & 10.
 Cor totum annuum effluere Deus voluerit primumquam da peccato commoveretur Davidem Nathan. II. 158. §. 14. n. 26.
 Peccate, & tamen credere, supplicia infernalis peccatoris munere, sultum est. III. 182. §. 11. n. 6.
 Peccata etiam electorum ante conversionem commissa, manifestanda erunt in die iudicii, sed non in eorum pudorem. III. 239. §. 11. n. 15.
 In his omnibus non peccavit Job labijs suis. IV. 38. §. 14. n. 1.
 Ego sum qui peccavi, ego qui talique serui. III. 278. §. 10. n. 2.
 Qui sine peccato est, primus in illam lapidem misit. (Jn. 8. 7.) ibid.
 Per quos quis peccat, &c. (Sap. 12. 17.) III. 181. §. 11. n. 3.
 In matris interfectionem omnes peccatores terret. (Pl. 160. 2.) II. 16. §. 7. n. 10.
 In peccato vestro moriamini. I. 331. §. 4. n. 26.
 Tili soli peccavi. (Pl. 90. 5.) I. 386. §. 11. n. 3.
 Si peccaveris frater tuus, vide & corripis. IV. 38. §. 14. n. 1.
 Peccatum meum contra me est semper. (Pl. 5. 4.) I. 332. §. 12. n. 8.
 Non amplius peccare &c. V. 155. n. 15. I. 382. §. 7. n. 5.
 Fili mi sis te lassaveris peccatores. (Prov. 2. 10.) VI. 131. §. 11. n. 4.
 Funes peccatorum circumplexi sunt me. (Pl. 118. 61.) I. 400. §. 10. n. 1.
 Peccatum mortale.
 Qualitas. V. 123. §. 2. n. 31. V. 127. §. 8. n. 9.
 Damnum. V. 124. §. 2. n. 33. V. 126. num. 26. V. 133. n. 39. V. 137. §. 8. n. 9. V. 149. §. 12. n. 3. & 4. V. 152. §. 12. n. 2.
 Fuga. V. 125. n. 19. V. 132. n. 16.
 Gravitas. V. 129. §. 12. n. 7. V. 155. §. 13. n. 2.
 Motiva pro peccati mortalis fuga. V. 141. §. 9.
 Suis in causa damnatione. V. 128. §. 11. n. 2.
 Quid proficiat opera in peccato mortali facta. V. 149. n. 5.
 Quomodo per idem passio Christi revoletur. V. 153. §. 12. n. 6.
 Potiora modis ad idem vitandum. V. 154. n. 8.
 Comparatur peccati. V. 153. §. 12. n. 3.
 Ligno scientiae. V. 153. n. 4.
 Lepus. ibid. n. 5.
 Talis peccator comparatur adolescenti mortuo. V. 152. §. 12. n. 1.
 Humili descendenti in Hircio. V. 152. §. 12. n. 9.
 Cum filio prodigo. ibid. n. 10.
 Peccatum veniale.
 Qualitas. V. 123. §. 2. n. 14.
 Damnum. V. 124. n. 42. V. 127. n. 46. V. 134. n. 46. V. 138. n. 31. V. 162. n. 32.
 Fuga. V. 126. n. 21. V. 130. n. 16.
 Facilitas incurrendi. V. 128. n. 63.
 Motiva ad ejus fugam. V. 149. n. 37.
 Cur vitandum. V. 149. n. 6.
 Cur specialiter ab affectu & virtutis affectibus fugiendum. ibid. n. 7.
 Quae specialiter ab affectu vitanda. V. 150. n. 8.
 Cor Deum simulmodi, & quidem saepe occulta committit permittit a viris perfectis. ibid. n. 9.
 Quomodo omnia possunt vitari. ibid. n. 12.
 Triplex modus remissionis. V. 151.
 Quomodo ad mortale disponant. ibid. n. 14.
 Cor interdu periculosiora quam mortalia. V. 152. n. 15.
 Affectus diaboli in hac materia. ibid. n. 16.
 Affectus peccata vanalia vitari queant. II. 173. n. 17. (Vid. De peccatis.)
 Comparatur scabi & macula. V. 154. n. 11.
 Febris. ibid. n. 11.
 Festus.
 Problemata de peccato. III. 35. n. 16.
 Peccata Christi aene clausum comparantur. III. 89. §. 8. n. 30.
 Pecunia.
 An contra votum paupertatis peccat, qui superiore infuso pecuniam accipit in subsidium alterius. V. 152. §. 11. n. 8.

As liceat profectio ab alio pecuniam accipere vel simile
quid, in pauperem distribuendam. *Ibid.*
Christus in manibus Judae pecuniam depositam ha-
berit. II. 110. §. 9. a. 5.
Pecunia obediens omnia. (Ecl. 10.) I. 170. §. 3. n. 32.
Pediculus.
Apologus de pediculis & pulicibus. I. 47. §. 15. n. 18.
Pelicanus.
Pellicani amor filiorum. II. 236. §. 11. n. 8.
Pellis.
Pelli mœx adhaesi os meum. III. 352. §. 14. n. 14.
Pentateuchus.
Pentateuchi ordo adumbrat vitam breviter. IV. 274. n. 16.
Pentecoste.
Pentecostes dies cœrentes. III. 226. §. 4. n. 1.
Quantumculum de Pentecostes Felto. I. 307. §. 15.
Percussio.
Nisi Dominus percussit eum, aut dies ejus venerit.
(2. Reg. 16. 10. 11.) IV. 275. n. 19.
Perditio.
In ipsa initium sumpsi omnis perditionis. (Job. 1. 14.)
V. 188. §. 12. n. 4.
Peregrinatio. Peregrinatio.
Peregrinus raram Del providentiam expertus. VII. 8. n. 9.
Peregrino suspensus misericordie. IV. 132. num. 86.
(*vid. Hospitatus*).
Peregrini Indi liberales. VII. 40. n. 177.
Peregrini in specie cur Christus apparuit. (Luc. 24.)
I. 179. §. 10. n. 1.
Peregrinatio ad templum B. V. Instituta. III. 128.
§. 4. n. 113. * * *

Quod si Peregrinus velaritis facile phœsa Domini. (Ex.
13. 18.) III. 351. §. 14. n. 7.
Perfectio.
Perfectio omnium rerum in quo consistat. I. 181. n. 37.
Perfectio Del. II. 37. §. 2. n. 7. II. 58. §. 3. n. 9.
II. 63. §. 8. n. 8.
Perfectio Christiana.
Definitio. V. 166. §. 1. n. 1.
Divisio. *Ibid.* n. 2.
Gradus. V. 170. §. 10. n. 1.
Qualitas. V. 166. §. 2. n. 1. V. 167. §. 3. n. 1. V.
169. §. 7. n. 1. V. 171. §. 11. n. 1.
Utilitas. V. 169. §. 7. n. 9.
Dignitas. V. 171. §. 11. n. 6.
Exempla. V. 167. §. 3. & 6.
Motiva. V. 169. §. 8.
Mœdia. V. 170. §. 9.
Quid ad eam requiratur. *Ibid.* §. 10. n. 1.
Non omnes ad summum perfectionem vocati sunt. II.
169. §. 1. n. 1. *Ibid.* n. 2.
Nova consistit in asperitatibus corporis. V. 170. §. 10.
n. 3.
In quo consistat. I. 350. §. 10. n. 1. II. 169. §. 1.
n. 3. II. 178. n. 47.
Sine ea nunquam vera quies possideatur. V. 170. §. 10.
n. 4.
Ad eam ordinate tendendum. *Ibid.* n. 5.
Animus non deiciendus, si laterum in perfectionem
studio languens. V. 171. §. 10. n. 6.
Non statim perfectus est, si nullius aut certe non multarum
imperfectiorum aut culpam suam sibi conscia.
Ibid. n. 7.
Perfectio hominis & Christiani duplex. V. 189. §. 11.
n. 8.
Perfectio religiosi status in quo consistat. V. 186. §.
10. n. 5.
Ad perfectionem quomodo extinguitur timor iudicii.
II. 379. §. 11. n. 12.
Ad perfectionem acquirendam movet presentia Del. II.
89. §. 6. n. 4.
Perfekte vivere facit mortis memoria. IV. 248. num.
34.
Perfectionis addiscenda Magister Christus. V. 289. §.
16. n. 3.
Regulam ad perfectionis studium prosequendum. I. 350.
§. 10. n. 4.

Qua via quis citissime ad apicem perfectionis perveni-
re possit. VI. 122. §. 12. n. 15.
Cur circa viam perfectionis assiderent. II. 170. n. 5.
Optimum medium ad perfectionem conducens est con-
siliū petere a Patribus Spirituallibus. I. 410. §. 9.
n. 1.
Ad perfectionem acquirendam precipuum instrumentum
lingua. III. 344. §. 10. n. 11.
Certa minimum ad perfectionem necessaria. IV. 111.
§. 1. n. 1.
Ad perfectionem obtinendam utilis lectio librorum Sa-
crorum. III. 319. §. 7. n. 2.
Sine abstinentia in perfectione nemo proficiet. I. 16.
§. 10. n. 1.
Quæ breviori ad perfectionem via. I. 356. §. 12.
n. 15.
Ad perfectionem veniendi gradus datur lentior. IV.
298. n. 5.
Profectus in perfectionem unde metiendi. I. 335. §. 10.
n. 3.
Perfectionis signum moderatio ire. III. 335. §. 8. n.
11.
An peccata ex fragilitate commissa perfectioni obstant.
II. 172. n. 11.
An relapsus in Imperfectionem arguat nullum profectum
in perfectionem. II. 176. n. 31.
An non perfectus est aspera corporis trestatione recte
colligitur. II. 170. n. 7.
An perfectionis studium admittit defensionem sui con-
tra calumnias. V. 77. §. 12. n. 6.
An summam perfectionem nux ab ingressu in Religio-
nem sectari liceat. II. 372. n. 13.
An sine perfectionis prajudicio licitum sit a Deo defen-
sionem petere. V. 77. §. 12. n. 7.
Si in studio perfectionis non proficiat, quoniam valet,
tristari noli. V. 318. n. 112.
Consilium circa perfectionem saecularem. I. 435. §. 3.
n. 2.
Circum Religiosam. I. 412. n. 5.
Totum summum totum perfectum. I. 121. n. 19.
Perfectionum in vario statu exempla. VI. 383. n. 32.
n. 2.
Estote perfecti sicut Pater vester. I. 350. §. 10. a. 1. V.
186. §. 10. n. 5.
Si quis in verbo non offensus, hic perfectus est vir.
III. 347. §. 12. n. 10.
Perfidia.
Perfidium recusat fructuosa. VII. 13. n. 25.
Perfidia ponit. VII. 62. n. 286. VII. 79. n. 431.
Perfusa.
Perfusionem Trinum in baptismo ratio. I. 177. §. 1. n.
11.
Perjurium.
Perjuri Fuga, damnus &c. (*vid. Juramentum*).
Permissio.
Permissio divina ratio. II. 97. §. 1. n. 7.
Persecutio.
Minus pie vivia, si minus persecutionem pateria. II.
183. n. 78.
Persecutio æquo ferenda animo. III. 181. §. 11. n. 4.
Persecutio causa israel per non est. V. 314. n. 86.
Patentia heretica in persecutionibus. I. 160. n. 45.
Consilium circa persecutionem tolerandam. I. 431. n.
42.
Solatia circa persecutiones. VI. 135. n. 32.
Persecutorum duo genera. I. 40. §. 3. n. 24.
Perseverantia.
Quid? V. 171. §. 1. n. 1.
Divisio. *Ibid.* n. 2.
Actus. *Ibid.* n. 3.
Gradus. V. 172. n. 7.
Qualitas. *Ibid.* §. 2. n. 1. V. 173. §. 3. n. 1. V. 174.
§. 5. n. 1. V. 178. §. 8. n. 1. V. 183. §. 13. n. 1.
V. 188. §. 14. n. 1.
Necessitas. V. 171. §. 3. n. 14. V. 173. §. 3. n. 13.
V. 179. §. 8. n. 7. V. 186. §. 13. n. 15. V. 188. §.
14. n. 15. V. 179. §. 9. n. 5.
Utilitas. V. 172. §. 3. n. 10. V. 178. §. 3. n. 21. V.
176. §. 5. n. 23. V. 179. §. 8. n. 10. V. 187. §. 13.
n. 20. V. 189. §. 14. n. 19. V. 179. §. 9. n. 7.
Dignitas. V. 172. §. 3. n. 27. V. 174. §. 3. num. 32.
V. 187. n. 23. V. 189. n. 21. V. 179. §. 9. n. 8.
Æquitas. V. 179. §. 9. n. 6.
Jucunditas. *Ibid.* §. 9. n. 9.

Faciles. *Ibid.* §. 6. n. 10.
 Exempla. V. 174. §. 5. 6. & 7.
 Motiva. V. 179. §. 9.
 Media. *Ibid.* §. 10.
 Admonitio. V. 181. §. 11. n. 3.
 Preparatio. *Ibid.* n. 3.
 Pericula & impedimenta quomodo praevidenda. *Ibid.* §. 11. n. 4.
 Perseverantia species fortitudinis. II. 353. §. 1. n. 3.
 Perseverantia in bono coronata. I. 142. n. 30.
 Perseverantia obtinetur per Eucharistiam. II. 484. §. 8. n. 9.
 Perseverantia in bene agendo arma potentissima. I. 140. n. 14.

Personae.

Personarum acceptio. (vid. *Acceptio Personarum*).
 Personarum divinarum processiones. II. 56. §. 1. n. 4.
 Personae. *Ibid.* n. 5.
 Quaestiones de tribus personis divinitatis. I. 309. §. 16.

Personarum seu larvarum tripadia interdicta. I. 187. §. 4. n. 6.

Damaum. I. 188. §. 4. n. 10.

Perisusio.

Ad persuadendum conducit historia. VII. 6. n. 8.

Pes.

Pedum pater & compositio, nec oon de iis problema-
 11. III. 40. n. 35.

Pes.

Prohibe pedem tuum a seminis sorum. (Prov. 1.) VI. 121. §. 11. n. 2.

Omnis iurus quem calaverit pes vestus, vestis erit. I. 128. n. 14.

Cecidi ad pedes ejus tanquam moriens. (Apo. 1. 17.) III. 164. §. 14. n. 20.

Pessis.

Pessis quid? III. 177. §. 9. n. 3.

Pessis adhibere. VII. 74. §. 3. n. 387.

A petre radice mirabiliter liberatur. VII. 42. nom. 184.

Pessulentiem cessaturam ab Angelo significatur. I. 97. §. 4. n. 44.

Petisio.

Attende tibi a possidere. (Eccl. 11. 35.) V. 152. §. 12. n. 3.

Petisio.

Petere a Deo, quibus laetaremus cupide, ne auferat;
 impudens est. I. 143. n. 37.

Petisio.

Petis et accipietis. (Matth. 7. Jo. 16. 24.) IV. 413. §. 18. n. 14.

Amem, amen dico vobis, si quid petieritis &c. (Jo. 16. 14.) IV. 415. §. 18. n. 32.

In illo die, in nomine meo petitis. (Jo. 16. 26.) *Ibid.* n. 32.

Nescitis quid petatis. (Matth. 20. 22. Marc. 10. 38.) I. 71. §. 13. n. 5.

Petra.

Cur petre scissim in morte Christi. I. 103. §. 16. q. 18.

Legumini ad petram coram illis. I.

Petrus.

Car Simon Petrus adjungatur. V. 185. §. 13. n. 31.

Historia abrogantis Christum Petri, expenditur. I. 76. §. 14. n. 43.

Pharisaeus.

Pharisaeus orans in templo argumentum praeber non facile de illis judicandi. III. 669. §. 3. n. 67.

Caveat a fermento Pharisaeorum. (Matth. 16. 4.) III. 14. §. 10. n. 9.

Philippus.

Philippi II. Hiss. Regis manutendo. I. 157. n. 30.

Philippi III. Hiss. Regis symbolum. III. 199. §. 10. n. 2.

Philistini.

Philistini fabrice et terra. Iliad evocantes figure diebol. III. 346. §. 10. n. 18.

Philosophia.

Philosophia optima cognitio sui. I. 138. §. 13. n. 9.

Philosophorum Ethicorum principia & dictamina. V. 147. §. 15.

Phlegmaticus.

Phlegmaticorum somnia. III. 33. Probl. 16.

Qualitates de Phlegmatico temperamento. VI. 68. n. 41.

Pictor.

Homini nativae ejus proclivitate quam maxime conveniens nomen. I. 76. §. 14. n. 18.

Pictor.

Baccho sacra. II. 625. §. 12. n. 34.

Pictor adhibendus. VII. 90. n. 133.

Pictor non potens B. Virgine pingere. *Ibid.* n. 134.

Pictor ob imaginem lascivam graviter castigatur. VII. 47. n. 111.

Dracones a pictore. VII. 76. n. 398.

Rex pictor. VII. 90. n. 135.

Pictor.

Pictoris species tres. II. 810. n. 67.

Quomodo ad omnia militis. (1. Tim. 4. 8.) *Ibid.*

In pietate & misericordia summa Christiani disciplina consistit. I. 152. n. 13.

Picta Regine in S. Martinum mira. VII. 32. n. 137.

Pictas brevis est. I. 161. n. 48.

Picta avertit species aedem. I. 26. §. 1. n. 6.

Cur pie viventes phantasiae exercantur. I. 183. n. 78.

Pictor.

Te ipsum ad pietatem convert. (1. Tim. 4. 1.) I. 34. §. 8. n. 12.

Pietas ad omnia militis. (1. Tim. 4. 7.) *Ibid.*

Pietas.

Quid? V. 189. §. 1. n. 1.

Divino. *Ibid.* n. 2.

Adas. *Ibid.* n. 3.

Qualitas. V. 190. §. 2. n. 1. *Ibid.* §. 5. n. 2. V. 194. §. 7. n. 1. V. 196. §. 11. n. 2.

Necessitas. V. 190. §. 2. n. 5. V. 194. §. 7. n. 5. *Ibid.* §. 8. n. 5.

Equitas. V. 190. §. 2. n. 10. V. 194. §. 3. n. 9. V. 194. §. 8. n. 3.

Utilitas. V. 190. §. 2. n. 14. V. 194. §. 3. n. 12. V. 194. §. 7. n. 7. *Ibid.* §. 8. n. 4. V. 196. §. 12. n. 9.

Jacunditas. V. 194. §. 7. n. 9.

Dignitas. V. 197. §. 13. n. 1.

A patre docta. VII. 48. n. 155.

Excelsa. V. 191. §. 4. n. 1.

Neglectum poma. V. 192. n. 15.

Laetabiliter intermissa. V. 192. §. 4. n. 25. *Ibid.* §. 5. n. 1.

Motiva. V. 194. §. 8.

Media. *Ibid.* §. 9.

Quo officia filii debent parentibus. *Ibid.* §. 10. n. 1.

Quando & cur non obediendum parentibus. V. 195. n. 2.

Quatenus odisse parentes debeamus. *Ibid.* n. 3.

Quomodo filii debeant esse subditi parentibus. *Ibid.* §. 11. n. 1.

Piger.

Pigritia peccatorum geotrix. I. 42. §. 13. n. 7.

Piger ferro; terra, &c. comparatur. I. 47. §. 14. n. 21.

Qui piger est ad mandata, quomodo excitandus, ut fiat gnarus. I. 38. §. 13. n. 7.

Pigros non juvat Deus. I. 47. §. 15. n. 5.

Piger.

Dicit piger Las est in via, &c. (Prov. 26. 13.) IV. 450. §. 11. n. 5.

Ascendit piger manum suam sub axillis. I. 156. §. 5. n. 25.

Per agrum pigri hominis transivi. (Prov. 24. 30.) (Eccl. 40. 3.) I. 42. §. 13. n. 7.

Vade piger ad formicam, &c. *Ibid.* §. 13. n. 6.

Pincerna.

Pincerna ac Pistoris Praefecti Pharaonis Historia applicata. IV. 472. §. 13. n. 13.

Pincernam car Pharo in gratium receperit in Pictorem poma capitis animadverterit, & quid figeret. I. 184. §. 13. n. 9.

Pinguetudo.

Pinguetudine augmentatio pro somno, ejusque ratio. III. 59. Probl. 3.

Cur marina animalia sint plerumque pinguliora terrestribus. III. 63. Probl. 1.

Pinguia animalia cito senescere, cur? III. 63. Probl. 5. Fin.

- Pinguetere animalium alia intra, alia extra eodem, alia utroque modo, *ibid.* III. 64. Probi. 5.
 Pinguetudinem victimarum cur Deus ita sollicitè sibi deposcat. III. 300. §. 12. n. 3.
Piscus.
 Penna, Pinnophila, pinoce. I. 332. §. 11. n. 11.
Piscium.
 Piscum Sacerdotis quid signet. I. 313. §. 18. q. 8.
Piscator.
 Piscatores hominum cur vocati Apostoli. I. 344. §. 8. n. 15. * * *
- Piscatus.*
 Minam piscatores multos. (Jer. 16.) I. 367. §. 9. o. 17.
 Venite post me, faciem vos piscatores hominum. (Matt. 4. 19.) I. 367. §. 9. n. 12. II. 158. §. 14. n. 25. VI. 27. §. 13. n. 5.
Piscatus.
 Piscatus hominum rari exemplum. VII. 63. n. 300.
Piscina.
 Historia de piscina probatica applicata. I. 351. §. 13. n. 9.
Piscis.
 Probi. de Piscibus. VI.
 Piscibus oculi immoti cur? III. 24. Probi. 3.
 Piscium esse tempore quadragesimali. I. 16. §. 11. n. 2.
 Piscium admiranda. IV. 400. n. 68.
 Piscium pugna terrestris. VII. 67. n. 332.
 Excutere hunc piscem. (Tob. 6. 5.) IV.
 Sicut piscis capitur homo etc. I. 184. §. 13. num. 18.
Piscium.
 Non quam multis placeas, sed quilibet stude. I. 141. n. 25.
Planta.
 De Plantis problemata. III. 62. Probi. 1.
 Cur plantas Deus non benedixit, ut aliis creaturis. I. 184. §. 13. n. 7. * * *
- Neque qui plantas, neque qui rigas, est aliquid. I. 360. §. 7. n. 1.*
Planta pedis.
 Plantam fratris tenens Jacob quid signet. I. 74. §. 4. n. 15.
Plata.
 Eri cito in plateas civitatis etc. (Luc. 14. 11.) II. 290. §. 12. n. 16.
Pluvia.
 Probi. de Pluvia. II. 259. n. 139.
Pedagra.
 Curata. VII. 58. o. 267.
 Pedagra doloribus cur Magnates maxime obnoxii. III. 46. Probi. 9.
Pissa.
 Crescentibus delictis crescat pennis. III. 265. §. 13. r. 31.
 Pissam quoniam non intelligit. III. 266. §. 20. n. 4.
 Pissalia opera occasione accommodata. VII. 39. num. 174.
 Pissarum causæ Deus. V. 207. n. 38.
 Pissa damnatorum. (vid. *Damnationes*).
 Pissa speciales sensum in Inferno. III. 187. §. 12. n. 1.
 Pissa in Inferno erit æterna: licet peccaverit homo ad tempus. III. 165. §. 2. n. 1.
 Pissa damni infernalis cur tam gravis censetur. III. 180. §. 20. n. 6.
 Cur tam mali in eam incident. *ibid.* n. 7.
Potentia.
 Quid? V. 197. §. 1. n. 1.
 Divisio. *ibid.* n. 2.
 Actus. *ibid.* §. 1. n. 3.
 Gradus. *ibid.* n. 23.
 Qualitas. V. 198. §. 1. n. 2. *ibid.* §. 3. n. 2. V. 200. §. 4. n. 2. V. 201. §. 5. n. 2. V. 202. §. 6. n. 2. V. 203. §. 7. n. 2. V. 204. §. 8. n. 2. V. 205. §. 9. n. 2. V. 206. §. 10. n. 2. V. 207. §. 11. n. 2. V. 208. §. 12. n. 2. V. 209. §. 13. n. 2. V. 210. §. 14. n. 2. V. 211. §. 15. n. 2. V. 212. §. 16. n. 2. V. 213. §. 17. n. 2. V. 214. §. 18. n. 2. V. 215. §. 19. n. 2. V. 216. §. 20. n. 2. V. 217. §. 21. n. 2. V. 218. §. 22. n. 2. V. 219. §. 23. n. 2. V. 220. §. 24. n. 2. V. 221. §. 25. n. 2. V. 222. §. 26. n. 2. V. 223. §. 27. n. 2. V. 224. §. 28. n. 2. V. 225. §. 29. n. 2. V. 226. §. 30. n. 2. V. 227. §. 31. n. 2. V. 228. §. 32. n. 2. V. 229. §. 33. n. 2. V. 230. §. 34. n. 2. V. 231. §. 35. n. 2. V. 232. §. 36. n. 2. V. 233. §. 37. n. 2. V. 234. §. 38. n. 2. V. 235. §. 39. n. 2. V. 236. §. 40. n. 2. V. 237. §. 41. n. 2. V. 238. §. 42. n. 2. V. 239. §. 43. n. 2. V. 240. §. 44. n. 2. V. 241. §. 45. n. 2. V. 242. §. 46. n. 2. V. 243. §. 47. n. 2. V. 244. §. 48. n. 2. V. 245. §. 49. n. 2. V. 246. §. 50. n. 2. V. 247. §. 51. n. 2. V. 248. §. 52. n. 2. V. 249. §. 53. n. 2. V. 250. §. 54. n. 2. V. 251. §. 55. n. 2. V. 252. §. 56. n. 2. V. 253. §. 57. n. 2. V. 254. §. 58. n. 2. V. 255. §. 59. n. 2. V. 256. §. 60. n. 2. V. 257. §. 61. n. 2. V. 258. §. 62. n. 2. V. 259. §. 63. n. 2. V. 260. §. 64. n. 2. V. 261. §. 65. n. 2. V. 262. §. 66. n. 2. V. 263. §. 67. n. 2. V. 264. §. 68. n. 2. V. 265. §. 69. n. 2. V. 266. §. 70. n. 2. V. 267. §. 71. n. 2. V. 268. §. 72. n. 2. V. 269. §. 73. n. 2. V. 270. §. 74. n. 2. V. 271. §. 75. n. 2. V. 272. §. 76. n. 2. V. 273. §. 77. n. 2. V. 274. §. 78. n. 2. V. 275. §. 79. n. 2. V. 276. §. 80. n. 2. V. 277. §. 81. n. 2. V. 278. §. 82. n. 2. V. 279. §. 83. n. 2. V. 280. §. 84. n. 2. V. 281. §. 85. n. 2. V. 282. §. 86. n. 2. V. 283. §. 87. n. 2. V. 284. §. 88. n. 2. V. 285. §. 89. n. 2. V. 286. §. 90. n. 2. V. 287. §. 91. n. 2. V. 288. §. 92. n. 2. V. 289. §. 93. n. 2. V. 290. §. 94. n. 2. V. 291. §. 95. n. 2. V. 292. §. 96. n. 2. V. 293. §. 97. n. 2. V. 294. §. 98. n. 2. V. 295. §. 99. n. 2. V. 296. §. 100. n. 2. V. 297. §. 101. n. 2. V. 298. §. 102. n. 2. V. 299. §. 103. n. 2. V. 300. §. 104. n. 2. V. 301. §. 105. n. 2. V. 302. §. 106. n. 2. V. 303. §. 107. n. 2. V. 304. §. 108. n. 2. V. 305. §. 109. n. 2. V. 306. §. 110. n. 2. V. 307. §. 111. n. 2. V. 308. §. 112. n. 2. V. 309. §. 113. n. 2. V. 310. §. 114. n. 2. V. 311. §. 115. n. 2. V. 312. §. 116. n. 2. V. 313. §. 117. n. 2. V. 314. §. 118. n. 2. V. 315. §. 119. n. 2. V. 316. §. 120. n. 2. V. 317. §. 121. n. 2. V. 318. §. 122. n. 2. V. 319. §. 123. n. 2. V. 320. §. 124. n. 2. V. 321. §. 125. n. 2. V. 322. §. 126. n. 2. V. 323. §. 127. n. 2. V. 324. §. 128. n. 2. V. 325. §. 129. n. 2. V. 326. §. 130. n. 2. V. 327. §. 131. n. 2. V. 328. §. 132. n. 2. V. 329. §. 133. n. 2. V. 330. §. 134. n. 2. V. 331. §. 135. n. 2. V. 332. §. 136. n. 2. V. 333. §. 137. n. 2. V. 334. §. 138. n. 2. V. 335. §. 139. n. 2. V. 336. §. 140. n. 2. V. 337. §. 141. n. 2. V. 338. §. 142. n. 2. V. 339. §. 143. n. 2. V. 340. §. 144. n. 2. V. 341. §. 145. n. 2. V. 342. §. 146. n. 2. V. 343. §. 147. n. 2. V. 344. §. 148. n. 2. V. 345. §. 149. n. 2. V. 346. §. 150. n. 2. V. 347. §. 151. n. 2. V. 348. §. 152. n. 2. V. 349. §. 153. n. 2. V. 350. §. 154. n. 2. V. 351. §. 155. n. 2. V. 352. §. 156. n. 2. V. 353. §. 157. n. 2. V. 354. §. 158. n. 2. V. 355. §. 159. n. 2. V. 356. §. 160. n. 2. V. 357. §. 161. n. 2. V. 358. §. 162. n. 2. V. 359. §. 163. n. 2. V. 360. §. 164. n. 2. V. 361. §. 165. n. 2. V. 362. §. 166. n. 2. V. 363. §. 167. n. 2. V. 364. §. 168. n. 2. V. 365. §. 169. n. 2. V. 366. §. 170. n. 2. V. 367. §. 171. n. 2. V. 368. §. 172. n. 2. V. 369. §. 173. n. 2. V. 370. §. 174. n. 2. V. 371. §. 175. n. 2. V. 372. §. 176. n. 2. V. 373. §. 177. n. 2. V. 374. §. 178. n. 2. V. 375. §. 179. n. 2. V. 376. §. 180. n. 2. V. 377. §. 181. n. 2. V. 378. §. 182. n. 2. V. 379. §. 183. n. 2. V. 380. §. 184. n. 2. V. 381. §. 185. n. 2. V. 382. §. 186. n. 2. V. 383. §. 187. n. 2. V. 384. §. 188. n. 2. V. 385. §. 189. n. 2. V. 386. §. 190. n. 2. V. 387. §. 191. n. 2. V. 388. §. 192. n. 2. V. 389. §. 193. n. 2. V. 390. §. 194. n. 2. V. 391. §. 195. n. 2. V. 392. §. 196. n. 2. V. 393. §. 197. n. 2. V. 394. §. 198. n. 2. V. 395. §. 199. n. 2. V. 396. §. 200. n. 2. V. 397. §. 201. n. 2. V. 398. §. 202. n. 2. V. 399. §. 203. n. 2. V. 400. §. 204. n. 2. V. 401. §. 205. n. 2. V. 402. §. 206. n. 2. V. 403. §. 207. n. 2. V. 404. §. 208. n. 2. V. 405. §. 209. n. 2. V. 406. §. 210. n. 2. V. 407. §. 211. n. 2. V. 408. §. 212. n. 2. V. 409. §. 213. n. 2. V. 410. §. 214. n. 2. V. 411. §. 215. n. 2. V. 412. §. 216. n. 2. V. 413. §. 217. n. 2. V. 414. §. 218. n. 2. V. 415. §. 219. n. 2. V. 416. §. 220. n. 2. V. 417. §. 221. n. 2. V. 418. §. 222. n. 2. V. 419. §. 223. n. 2. V. 420. §. 224. n. 2. V. 421. §. 225. n. 2. V. 422. §. 226. n. 2. V. 423. §. 227. n. 2. V. 424. §. 228. n. 2. V. 425. §. 229. n. 2. V. 426. §. 230. n. 2. V. 427. §. 231. n. 2. V. 428. §. 232. n. 2. V. 429. §. 233. n. 2. V. 430. §. 234. n. 2. V. 431. §. 235. n. 2. V. 432. §. 236. n. 2. V. 433. §. 237. n. 2. V. 434. §. 238. n. 2. V. 435. §. 239. n. 2. V. 436. §. 240. n. 2. V. 437. §. 241. n. 2. V. 438. §. 242. n. 2. V. 439. §. 243. n. 2. V. 440. §. 244. n. 2. V. 441. §. 245. n. 2. V. 442. §. 246. n. 2. V. 443. §. 247. n. 2. V. 444. §. 248. n. 2. V. 445. §. 249. n. 2. V. 446. §. 250. n. 2. V. 447. §. 251. n. 2. V. 448. §. 252. n. 2. V. 449. §. 253. n. 2. V. 450. §. 254. n. 2. V. 451. §. 255. n. 2. V. 452. §. 256. n. 2. V. 453. §. 257. n. 2. V. 454. §. 258. n. 2. V. 455. §. 259. n. 2. V. 456. §. 260. n. 2. V. 457. §. 261. n. 2. V. 458. §. 262. n. 2. V. 459. §. 263. n. 2. V. 460. §. 264. n. 2. V. 461. §. 265. n. 2. V. 462. §. 266. n. 2. V. 463. §. 267. n. 2. V. 464. §. 268. n. 2. V. 465. §. 269. n. 2. V. 466. §. 270. n. 2. V. 467. §. 271. n. 2. V. 468. §. 272. n. 2. V. 469. §. 273. n. 2. V. 470. §. 274. n. 2. V. 471. §. 275. n. 2. V. 472. §. 276. n. 2. V. 473. §. 277. n. 2. V. 474. §. 278. n. 2. V. 475. §. 279. n. 2. V. 476. §. 280. n. 2. V. 477. §. 281. n. 2. V. 478. §. 282. n. 2. V. 479. §. 283. n. 2. V. 480. §. 284. n. 2. V. 481. §. 285. n. 2. V. 482. §. 286. n. 2. V. 483. §. 287. n. 2. V. 484. §. 288. n. 2. V. 485. §. 289. n. 2. V. 486. §. 290. n. 2. V. 487. §. 291. n. 2. V. 488. §. 292. n. 2. V. 489. §. 293. n. 2. V. 490. §. 294. n. 2. V. 491. §. 295. n. 2. V. 492. §. 296. n. 2. V. 493. §. 297. n. 2. V. 494. §. 298. n. 2. V. 495. §. 299. n. 2. V. 496. §. 300. n. 2. V. 497. §. 301. n. 2. V. 498. §. 302. n. 2. V. 499. §. 303. n. 2. V. 500. §. 304. n. 2. V. 501. §. 305. n. 2. V. 502. §. 306. n. 2. V. 503. §. 307. n. 2. V. 504. §. 308. n. 2. V. 505. §. 309. n. 2. V. 506. §. 310. n. 2. V. 507. §. 311. n. 2. V. 508. §. 312. n. 2. V. 509. §. 313. n. 2. V. 510. §. 314. n. 2. V. 511. §. 315. n. 2. V. 512. §. 316. n. 2. V. 513. §. 317. n. 2. V. 514. §. 318. n. 2. V. 515. §. 319. n. 2. V. 516. §. 320. n. 2. V. 517. §. 321. n. 2. V. 518. §. 322. n. 2. V. 519. §. 323. n. 2. V. 520. §. 324. n. 2. V. 521. §. 325. n. 2. V. 522. §. 326. n. 2. V. 523. §. 327. n. 2. V. 524. §. 328. n. 2. V. 525. §. 329. n. 2. V. 526. §. 330. n. 2. V. 527. §. 331. n. 2. V. 528. §. 332. n. 2. V. 529. §. 333. n. 2. V. 530. §. 334. n. 2. V. 531. §. 335. n. 2. V. 532. §. 336. n. 2. V. 533. §. 337. n. 2. V. 534. §. 338. n. 2. V. 535. §. 339. n. 2. V. 536. §. 340. n. 2. V. 537. §. 341. n. 2. V. 538. §. 342. n. 2. V. 539. §. 343. n. 2. V. 540. §. 344. n. 2. V. 541. §. 345. n. 2. V. 542. §. 346. n. 2. V. 543. §. 347. n. 2. V. 544. §. 348. n. 2. V. 545. §. 349. n. 2. V. 546. §. 350. n. 2. V. 547. §. 351. n. 2. V. 548. §. 352. n. 2. V. 549. §. 353. n. 2. V. 550. §. 354. n. 2. V. 551. §. 355. n. 2. V. 552. §. 356. n. 2. V. 553. §. 357. n. 2. V. 554. §. 358. n. 2. V. 555. §. 359. n. 2. V. 556. §. 360. n. 2. V. 557. §. 361. n. 2. V. 558. §. 362. n. 2. V. 559. §. 363. n. 2. V. 560. §. 364. n. 2. V. 561. §. 365. n. 2. V. 562. §. 366. n. 2. V. 563. §. 367. n. 2. V. 564. §. 368. n. 2. V. 565. §. 369. n. 2. V. 566. §. 370. n. 2. V. 567. §. 371. n. 2. V. 568. §. 372. n. 2. V. 569. §. 373. n. 2. V. 570. §. 374. n. 2. V. 571. §. 375. n. 2. V. 572. §. 376. n. 2. V. 573. §. 377. n. 2. V. 574. §. 378. n. 2. V. 575. §. 379. n. 2. V. 576. §. 380. n. 2. V. 577. §. 381. n. 2. V. 578. §. 382. n. 2. V. 579. §. 383. n. 2. V. 580. §. 384. n. 2. V. 581. §. 385. n. 2. V. 582. §. 386. n. 2. V. 583. §. 387. n. 2. V. 584. §. 388. n. 2. V. 585. §. 389. n. 2. V. 586. §. 390. n. 2. V. 587. §. 391. n. 2. V. 588. §. 392. n. 2. V. 589. §. 393. n. 2. V. 590. §. 394. n. 2. V. 591. §. 395. n. 2. V. 592. §. 396. n. 2. V. 593. §. 397. n. 2. V. 594. §. 398. n. 2. V. 595. §. 399. n. 2. V. 596. §. 400. n. 2. V. 597. §. 401. n. 2. V. 598. §. 402. n. 2. V. 599. §. 403. n. 2. V. 600. §. 404. n. 2. V. 601. §. 405. n. 2. V. 602. §. 406. n. 2. V. 603. §. 407. n. 2. V. 604. §. 408. n. 2. V. 605. §. 409. n. 2. V. 606. §. 410. n. 2. V. 607. §. 411. n. 2. V. 608. §. 412. n. 2. V. 609. §. 413. n. 2. V. 610. §. 414. n. 2. V. 611. §. 415. n. 2. V. 612. §. 416. n. 2. V. 613. §. 417. n. 2. V. 614. §. 418. n. 2. V. 615. §. 419. n. 2. V. 616. §. 420. n. 2. V. 617. §. 421. n. 2. V. 618. §. 422. n. 2. V. 619. §. 423. n. 2. V. 620. §. 424. n. 2. V. 621. §. 425. n. 2. V. 622. §. 426. n. 2. V. 623. §. 427. n. 2. V. 624. §. 428. n. 2. V. 625. §. 429. n. 2. V. 626. §. 430. n. 2. V. 627. §. 431. n. 2. V. 628. §. 432. n. 2. V. 629. §. 433. n. 2. V. 630. §. 434. n. 2. V. 631. §. 435. n. 2. V. 632. §. 436. n. 2. V. 633. §. 437. n. 2. V. 634. §. 438. n. 2. V. 635. §. 439. n. 2. V. 636. §. 440. n. 2. V. 637. §. 441. n. 2. V. 638. §. 442. n. 2. V. 639. §. 443. n. 2. V. 640. §. 444. n. 2. V. 641. §. 445. n. 2. V. 642. §. 446. n. 2. V. 643. §. 447. n. 2. V. 644. §. 448. n. 2. V. 645. §. 449. n. 2. V. 646. §. 450. n. 2. V. 647. §. 451. n. 2. V. 648. §. 452. n. 2. V. 649. §. 453. n. 2. V. 650. §. 454. n. 2. V. 651. §. 455. n. 2. V. 652. §. 456. n. 2. V. 653. §. 457. n. 2. V. 654. §. 458. n. 2. V. 655. §. 459. n. 2. V. 656. §. 460. n. 2. V. 657. §. 461. n. 2. V. 658. §. 462. n. 2. V. 659. §. 463. n. 2. V. 660. §. 464. n. 2. V. 661. §. 465. n. 2. V. 662. §. 466. n. 2. V. 663. §. 467. n. 2. V. 664. §. 468. n. 2. V. 665. §. 469. n. 2. V. 666. §. 470. n. 2. V. 667. §. 471. n. 2. V. 668. §. 472. n. 2. V. 669. §. 473. n. 2. V. 670. §. 474. n. 2. V. 671. §. 475. n. 2. V. 672. §. 476. n. 2. V. 673. §. 477. n. 2. V. 674. §. 478. n. 2. V. 675. §. 479. n. 2. V. 676. §. 480. n. 2. V. 677. §. 481. n. 2. V. 678. §. 482. n. 2. V. 679. §. 483. n. 2. V. 680. §. 484. n. 2. V. 681. §. 485. n. 2. V. 682. §. 486. n. 2. V. 683. §. 487. n. 2. V. 684. §. 488. n. 2. V. 685. §. 489. n. 2. V. 686. §. 490. n. 2. V. 687. §. 491. n. 2. V. 688. §. 492. n. 2. V. 689. §. 493. n. 2. V. 690. §. 494. n. 2. V. 691. §. 495. n. 2. V. 692. §. 496. n. 2. V. 693. §. 497. n. 2. V. 694. §. 498. n. 2. V. 695. §. 499. n. 2. V. 696. §. 500. n. 2. V. 697. §. 501. n. 2. V. 698. §. 502. n. 2. V. 699. §. 503. n. 2. V. 700. §. 504. n. 2. V. 701. §. 505. n. 2. V. 702. §. 506. n. 2. V. 703. §. 507. n. 2. V. 704. §. 508. n. 2. V. 705. §. 509. n. 2. V. 706. §. 510. n. 2. V. 707. §. 511. n. 2. V. 708. §. 512. n. 2. V. 709. §. 513. n. 2. V. 710. §. 514. n. 2. V. 711. §. 515. n. 2. V. 712. §. 516. n. 2. V. 713. §. 517. n. 2. V. 714. §. 518. n. 2. V. 715. §. 519. n. 2. V. 716. §. 520. n. 2. V. 717. §. 521. n. 2. V. 718. §. 522. n. 2. V. 719. §. 523. n. 2. V. 720. §. 524. n. 2. V. 721. §. 525. n. 2. V. 722. §. 526. n. 2. V. 723. §. 527. n. 2. V. 724. §. 528. n. 2. V. 725. §. 529. n. 2. V. 726. §. 530. n. 2. V. 727. §. 531. n. 2. V. 728. §. 532. n. 2. V. 729. §. 533. n. 2. V. 730. §. 534. n. 2. V. 731. §. 535. n. 2. V. 732. §. 536. n. 2. V. 733. §. 537. n. 2. V. 734. §. 538. n. 2. V. 735. §. 539. n. 2. V. 736. §. 540. n. 2. V. 737. §. 541. n. 2. V. 738. §. 542. n. 2. V. 739. §. 543. n. 2. V. 740. §. 544. n. 2. V. 741. §. 545. n. 2. V. 742. §. 546. n. 2. V. 743. §. 547. n. 2. V. 744. §. 548. n. 2. V. 745. §. 549. n. 2. V. 746. §. 550. n. 2. V. 747. §. 551. n. 2. V. 748. §. 552. n. 2. V. 749. §. 553. n. 2. V. 750. §. 554. n. 2. V. 751. §. 555. n. 2. V. 752. §. 556. n. 2. V. 753. §. 557. n. 2. V. 754. §. 558. n. 2. V. 755. §. 559. n. 2. V. 756. §. 560. n. 2. V. 757. §. 561. n. 2. V. 758. §. 562. n. 2. V. 759. §. 563. n. 2. V. 760. §. 564. n. 2. V. 761. §. 565. n. 2. V. 762. §. 566. n. 2. V. 763. §. 567. n. 2. V. 764. §. 568. n. 2. V. 765. §. 569. n. 2. V. 766. §. 570. n. 2. V. 767. §. 571. n. 2. V. 768. §. 572. n. 2. V. 769. §. 573. n. 2. V. 770. §. 574. n. 2. V. 771. §. 575. n. 2. V. 772. §. 576. n. 2. V. 773. §. 577. n. 2. V. 774. §. 578. n. 2. V. 775. §. 579. n. 2. V. 776. §. 580. n. 2. V. 777. §. 581. n. 2. V. 778. §. 582. n. 2. V. 779.

Cur impoſuisti pondus universi populi super me. I. 77. §. 14. n. 28.

Pontifex, Pontificatus.

Pontificatus res difficilis. I. 60. §. 3. n. 7.

Ambitio. I. 61. §. 3. n. 19.

Pontificatus summus pauci diu perfecti. I. 67. §. 9. n. 2.

***

Pontifex in hominibus assumptus. (Hebr. 5.) VI. 28. §. 13. n. 1.

Populus.

Origo diversorum populorum. V. 335. §. 2. n. 3.

Apposuit est ad populum suum. II. 39. §. 10. num. 12.

Portus.

Pastebat porcos. (Luc. 12.) quid? III.

Cur daemones superbissimi licentiam postularint a Christo ingrediendi in Gerasorum porcos. I. 45. §. 14. n. 15. II. 20. §. 9. n. 1. III. 325. §. 10. n. 9.

Porta.

Invenit per angustiam portam. (Matt. 7. 13.) V. 209. §. 10. n. 13.

Diligite Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob. (IV. 206. §. 12. n. 2.)

Aperite mihi portas justitie. (Ps. 117. 19.) V. 209. §. 10. n. 14.

Potentia.

Varia. IV. 434. n. 173.

Possio.

Dicite mihi, ubi possiditis eum. VI. 445. §. 13. n. 2.

Possidens.

Possidens rebus ree utendi modus. I. 180. §. 11. n. 2. In rebus possidens observanda quatuor. ibid. n. 1.

***

Nihil habentes, omnia possidentes. II. 182. n. 70.

Possidit hominem per Deum. II. 335. §. 11. n. 4.

Possidendum.

Nihil mali possidendum ab altero. V. 249. n. 66.

Potentissimus.

Omnis potentissimus visus brevis. (Ezech. 10. 12.) II. 108. §. 8. n. 6.

Potentia.

Regum exilium. VII. 31. n. 137.

Dei. II. 57. §. 3. n. 11. (vid. *Omnipotencia*).

Potentia Dei Symbolum Læo. II. 66. §. 12. n. 6.

***

Omnia possum in eo qui me confortat. II. 280. n. 57.

Potestas.

Humana potestatis fragilitas. I. 73. §. 14. n. 9.

Solatia circa ceteritatem temporaria potestatis. VI. 128. n. 26.

Potus, Potator.

Potatorum potus in inferno. III. 170. §. 4. n. 20.

Quatuordecim de potu. VI. 96. n. 96.

Cur post eum acerbior ciborum potus magis sepiat. III. 173. Probl. 7.

In potu certando Alexander mortuus. VII. 75. num. 101.

Dilectio in potu quomodo moderanda. II. 219. §. 9. n. 3.

***

Noli esse in convivio potatorum. (Prov. 23. 20.) II. 401. §. 11. n. 7.

Præbenda.

Rite usurpanda. VII. 15. n. 155.

Præcedere.

Præcedes in spiritu & virtute Elias. (Luc. 1. 17.) II. 313. §. 13. n. 3.

Præceptum.

Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem. II. 150. §. 12. n. 4. §. 14. n. 5.

Præcipitatio.

Typus Præcipitantis. III. 241. §. 14. n. 5.

Præda.

Non dabimus eis quicquam de præda. I. 231. §. 12. n. 10.

Prædicator.

Divina prædicationis. II. 97. §. 2. n. 7.

Misericordia erga defunctos studium. IV. 169. §. 30. n. 5.

Prædicationis signum in fit cultus B. Virginis. VI. 257. §. 11.

Error de prædicatione ingeniose detectus. VII. 25. n. 59.

Prædicator, Prædicator.

Prædicator est doctrinae cancellarius Sator. II. 314. §. 13. n. 10.

Prædicatio quantum testimoniis Sacrorum librorum cedit. III. 320. §. 7. n. 8.

Prædicatio Sacerdotalis præcipue tangere debet ultimum iudicii diem. III. 261. §. 13. n. 4.

Evangelio capite Jesus prædicare. II. 313. §. 13. n. 4.

Prædicare Evangelium. I. 376. §. 4. n. 7.

Illi enim profecta prædicaverunt ubique. I. 366. §. 9. n. 9.

Prædictio, vid. Præfagium.

Prædicare quid vel quantum possint Magi, vel Dæmon. IV. 16. n. 36.

Prædictio, Prædictus.

Præferre se nemo debet alteri. I. 38. §. 11. n. 9.

Prædicti qualitates. I. 70. §. 12. n. 5.

Prædictorum plurimi demanent. III. 169. §. 4. n. 6.

Solatia circa ceteritatem prædicationis Ecclesiastica. VI. 125. §. 2. n. 6.

Præmium.

Optimum quod? I. 156. n. 23. III. 80. n. 236.

Premia an Nobilibus potius, quam ignobilibus conferenda? V. 239. n. 9.

Præparatio.

Animus præparandus. V. 228. n. 82.

Præparatio mortis, varia. VII. 29. n. 225.

Miram de S. Dominico præparatio. VII. 27. n. 207.

Præsentia Dei, Christi.

Ejus veritas. II. 84. §. 2. n. 1. ibid. §. 2. n. 1. II. 85. §. 3. n. 1. II. 93. §. 9. n. 1.

Memoria. II. 85. §. 3. n. 2.

Unitas & fructus ejus consideranda. II. 84. §. 1. n. 12.

II. 88. §. 5. n. 5. II. 94. §. 9. n. 1. II. 64. §. 12. n. 8.

Dæmonum non consideranda. II. 84. §. 1. n. 15. II. 85. §. 2. n. 11. II. 95. §. 9. n. 31.

Æquitas considerandi eam. II. 84. §. 2. n. 6. II. 88. §. 6. n. 11.

Utilitas. II. 84. §. 2. n. 7. II. 86. n. 16.

Dignitas. II. 85. §. 2. n. 10.

Necessitas. II. 86. §. 3. n. 15. II. 88. §. 5. n. 3.

Jucunditas. II. 87. §. 3. n. 23. II. 88. §. 5. n. 8. II. 94. §. 9. n. 10.

Facilitas. II. 84. §. 6. n. 9.

Motiva. II. 88. §. 6.

Media ad ejus memoriam, acquisitionem. II. 90. §. 7.

In quo consistit hoc exercitium præsentis. II. 92. §. 8. n. 2.

Solidos modos imaginandi præsentiam Dei. II. 66. §. 12. n. 8.

Semper ob oculos habenda. II. 64. §. 11. n. 2.

Præsentia Christi cognita medium ad Dæmonia insidias cavenda. II. 15. §. 7. n. 1.

Præsepe.

Cur Christus in præsepio rectitatem voluerit. I. 289. §. 2. n. 8.

Præsidium.

Præsidii loco Imperatoris vestis. VII. 74. n. 388.

Præstare.

De præstare inordinare trillari non dicit. V. 313. n. 70.

Prævaricatio.

Prævaricatus reputari omnes peccatores terra. VI. 28. n. 5.

Præter.

Præter quomodo cognoscitur Sancti. I. 317. §. 21. n. 4.

Præstare.

Quis? VI. 7. §. 1. n. 1.

Præstare, Præstare, Præstare.

Præstare qui desiderat, inter servos Christi non perit. I. 64. §. 3. n. 15.

Qui voluerit inter vos primus esse, erit vester servus. I. 79. §. 14. n. 12.

- Empi sunt ex hominibus primitia.* I. 283. §. 11. n. 3.
Principi.
Principia qualitates. I. 71. §. 13. n. 9. VII. 70. n. 370.
Principium plurimi dampnentur. III. 169. §. 4. n. 6.
Principium ornamenta primaria. III. 298. §. 12. nom. 13.
Principis aspectus solum desideratus. VII. 74. num. 384.
 ***
Principes mundi in me non habes quicquam. (Jo. 14. 20.) I. 19. §. 12. n. 7.
Principium.
In principia Deus creavit caelum & terram. (Gen. 1.1.) II. 388. §. 15. n. 4.
Proba, Probatum.
Probatione Religiosorum ratio. V. 373. n. 9.
Confite annos probationis concentus. I. 431. §. 2.
Probes seipsum homo, & sit de pace Christi. I. 339. §. 2. n. 1.
Processio divina.
Processionis personarum divinum ratio. II. 56. §. 1. n. 4.
Processio publica.
Processionum ratio, causa, &c. II. 390. §. 12. num. 21.
Qui cavenda in solemnibus processione. IV. 415. §. 12. n. 27. (vid. *Oratio publica*).
Processionibus Parvities.
Ecce Scriptura & SS. Patrum. V. 211. §. 1. & 2.
Exempla. V. 213. §. 3.
Motiva ad eius fugam. V. 218. §. 5.
Media. V. 219. §. 6.
Poenitentia nequitiam differenda. II. 78. §. 8. n. 4.
Eius periculum & damnum. V. 218. §. 5. num. 1. & 2.
 VII. 37. n. 161.
Poenitentiam differere confiteri nequit. I. 171. §. 5. n. 7. (vid. *Poenitentia*).
Proditio.
Cur Christus in ultimo cenae convivio, soleit, & jubili tempore predicationem suam commemoravit. I. 351. §. 9. n. 3.
Profectus.
Differen inter sapientem & proficientem. V. 149. n. 92.
Tantum proficiat, quantum tibi vim insuleris. I. 136. §. 2. n. 1.
Quantitas profectuum ad perfectionem unde metianda. I. 455. n. 13.
Profectus, Professus.
Professus spiritualis quomodo instituenda. V. 37. §. 12. n. 1.
Consilium ad perfectionem edendam etiam etiam. I. 439. n. 31.
Professione religionis tria capita. V. 273. §. 1. num. 10.
Quaestiones de professionibus Academicis. V. 344. §. 3. n. 9.
Proles.
Proles sub aure nomen Patrie. VII. 70. n. 356.
Proles repienter cognita. VII. 57. n. 266.
Proles numerosa uno partu edita, exempla & ratio. III. 48. Probl. 10. & seqq.
Promissio.
Sunt servanda. III. 296. §. 11. n. 2.
Promotio.
Promotiones quae impediunt. VII. 80. n. 437.
Prapago.
Tres propagines, tres albus dies sunt. (Gen. 40. 2.) V. 352. §. 8. n. 4.
Prophecia.
Attendite a falsis prophetis. (Matth. 7. 15.) III. 13. §. 10. n. 8.
Propheciae istae in pericula. I. 361. §. 7. n. 2.
Propheciae in pericula.
In semitatem elusit. VII. 73. n. 173.
Prop nationes interdicta a Manu. I. 221. §. 27. n. 7.
Proposita.
Proposita sua assidue mutare species accedunt. I. 25. §. 1. n. 3.
Proposita non feruntur punga. VII. 46. n. 200.

Proprium.

Nihil proprium censendum. V. 247. n. 76.

Prospicitur.

Solatis circa carentiam mundanae prosperitatis. VI. 127. §. 1.

Providentia Dei.

Definitio. II. 95. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

Actus. ibid. n. 3.

Qualitas. II. 98. §. 2. n. 1.

Existentia. II. 99. §. 3. n. 1.

Utilitas. ibid. §. 3. n. 13.

Magnitudo. II. 105. §. 6. n. 2.

Exempla. II. 97. §. 4.

Motiva providentiae Dei se committendi. II. 105. §. 7. n. 1.

Dominae providabit. Symb. Maximil. II. 102. §. 4. n. 13.

Cur Religiosi praecipua in Dei providentia confiant. II. 108. §. 8. n. 8.

Fiduciam in Dei providentiam iungenda nostra cooperatio. II. 109. §. 8. n. 9. II. 110. §. 9. n. 4.

In providentia Dei semper acquiescendum. V. 313. n. 76.

Providentia Dei in vltima subministrando. VII. 21. n. 67.

Providentia Dei peregrino cuidam singulariter exhibita. VII. 8. n. 6.

Providentia Dei in filiis ad catholicam fidem reducendo. VII. 21. n. 68.

Providentia divina mirum specimen. VII. 16. n. 47.

Providentia in futurum symbolica formica. I. 37. §. 9. n. 9.

Proximus.

Cum proximo agendum ut cum Sc'opto. I. 145. n. 5.

Quomodo in agendo cum proximo angelos imitari debemus. I. 107. §. 9. n. 3.

Solatis circa disputationem pro salute proximi. VI. 127. n. 41.

Proxima.

Mandatum Deiis quicunque de proximo suo. (Eccl. 12. 2.) VI. 419. §. 12. n. 6.

Prodentia.

Quid? V. 226. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. n. 3.

Actus. V. 227. §. 4.

Gratia. ibid. n. 5.

Imago. V. 220. §. 12. n. 20.

Qualitas. V. 227. §. 2. n. 1. V. 228. §. 3. n. 1. V. 229. §. 5. n. 1. V. 234. §. 8. n. 1. V. 241. §. 13. n. 1.

Necessitas. V. 227. §. 2. n. 7. V. 228. §. 3. num. 10.

V. 234. §. 8. n. 3. V. 241. §. 13. n. 8. V. 234. §. 9. n. 1.

Utilitas. V. 227. §. 3. n. 10. V. 228. §. 5. n. 17. V. 231. §. 5. n. 6. V. 234. §. 8. n. 8. ibid. §. 9. n. 2.

V. 241. §. 13. n. 14.

Dignitas. V. 228. §. 1. n. 1. ibid. §. 3. n. 23. V. 231. §. 5. n. 16. V. 234. §. 8. n. 10. ibid. §. 9. n. 3. V. 242. §. 13. n. 20.

Jocunditas. V. 234. §. 9. n. 4. V. 242. §. 13. num. 21.

Exempla. V. 229. §. 5. & 6. & 7.

Motiva. V. 234. §. 9.

Media. ibid. §. 10.

Securitas. ibid. §. 9. n. 5.

Differencia prudentiae verae a falsa. V. 156. §. 11. n. 1.

Officia aia & requisite. ibid. n. 3. & seqq.

Eius defectus per obedientiam supplendus. V. 237. §. 11. n. 6.

Proprietates. V. 238. n. 8.

Regulae pro acquirenda parit & dexteritate in primariis prudentiae officiis. V. 237. n. 7.

Quomodo discenda a filia facili. V. 240. §. 12. n. 8.

A Serpente. V. 239. n. 6.

Sex precepta prudentiae. ibid. §. 12. n. 5.

Tria alia. ibid. n. 9.

Prudentia heroice ingeniosa. I. 161. n. 48.

Prudentissimus omnium omnium cur homo fit. III. 64. Probl. 7.

Prudentia & charitas fecit ut firmis omnium nationum. I. 245. n. 4.

Ad prudentiam acquirendam conducunt historiae. VII. 5. n. 4.

Miserere prudentia prima relinquat. II. 181. n. 10.
 Pueritiae virginis, aetate veritas lampades. II. 139.
 s. 12. n. 1.
 ***
Paffideta prudentiam. (Prov. 4. 5.) V. 240. s. 12.
 n. 9.
Prudentes virginis acceperunt oleum. (Math. 25. 4.)
 V. 177. s. 9. n. 3.
Psalmus, Pfallerium.
 Psalmi gradum quindecim. V. 183. s. 13. n. 7.
 Psalmi quinque Mariam. III. 129. s. 4. n. 123.
Aperiam in Pfallerio profectionem meam. (Pf. 48.)
 II. 314. s. 13. n. 12.
Publicanus.
A longe flans natebat Gr. (Luc. 18. 13.) IV. 412. s.
 12. n. 7.
Pudenda.
 Revelabo pudenda tua. I. 375. s. 3. n. 24.
Pudicitia Pudici.
 Pudicitia quis? I. 262. s. 1. n. 7.
 Pudicitia praemissa. VII. 21. n. 65.
 Pudicitia carnis in lilio adumbrata. I. 285. s. 21. n.
 24. (vid. *Coffitas*).
Puer.
 Sordium fomes. VII. 77. n. 266.
Puer Puertia.
 Problemata de Puertia. III. 64. s. 4.
 Franciscus de puero Jesu cur ita dictus. I. 377. s. 5.
 n. 10.
 Pueri formosiores anno aspiciendi. IV. 351. s. 2. n. 6.
 Prudent pueri scilicet et responsum. VII. 68. n. 335.
 Pueri septem annis admiranda vita. VII. 28. n. 114.
 Historia trium puerorum expensa. I. 284. s. 11. n. 8.
 Applicata ad obsequium cibi. I. 16. s. 12. n. 6.
 Sunt figura virginata. I. 280. s. 9. n. 7.
Actus puerum & fuge in Egyptum. (Math. 2. 13.)
 II. 36. s. 10. n. 3.
Pugna.
 Ad pugnam spirituales animas memoria inferni. III.
 174. s. 6. n. 1.
 ***
Ne pugnetis contra minimum. (3. Par. 18. 30.) II.
 301. s. 12. n. 4.
Pulchritudo.
 Eam tria corrumpunt. V. 154. s. 21. n. 13.
 Facit attentus oculis non examinanda. IV. 352. s.
 1. n. 6. & 7.
 Miraculose adempta, & restituta. VII. 15. n. 154.
 Animi in quo confidit, & quomodo anima ornanda.
 I. 125. s. 11. n. 11. (vid. *Forma*).
Quam pulchra es. (Cont. 7.) IV. 123. s. 10. n. 7.
Pulchra sunt gema tua. III. 301. s. 12. n. 3.
Tota pulchra es Amica mea. (Cont. 4. 7.) II. 321. s.
 12. n. 3. III. 121. s. 10. n. 2. V. 154. s. 12. n.
 12.
Pullus.
 In manu exclusi. VII. 16. n. 43.
Pulmo.
 Pulmonum usus & munia. III. 14. n. 21.
 Problemata de Pulmone. *ibid.*
Pupilla.
 Qui se ingerit vos, tangit pupillam oculi. (Zach. 12.)
 VI. 28. s. 13. n. 4.
Purgatio.
 Dubia circa viam purgativam. II. 173. s. 2.
Purgatorium.
 Eius Effectus & existentia probata. V. 250. s. 1. n. 1.
 V. 251. s. 2. n. 1. *ibid.* s. 3. n. 1. V. 253. s. 5.
 n. 1. V. 267. s. 10. n. 1. V. 268. s. 11. n. 1. V.
 270. s. 13. n. 1. IV. 167. s. 9. n. 1.
 Causa. V. 257. n. 28.
 Divisio. V. 251. s. 1. n. 6.
 Qualitas. *ibid.* s. 2. n. 11. V. 251. s. 3. n. 4. V.
 254. n. 7. V. 261. s. 7. n. 1. V. 268. s. 12. n. 1.
 Distinctio. V. 264. n. 66. V. 265. s. 8. n. 3.
 Gravitas porum. V. 262. s. 8. n. 1. & 2.
 Unde illa gravitas oritur. V. 264. s. 10. n. 4.
 Pomerum in eo diversitas. V. 250. s. 1. n. 4.
 Quomodo in illo torquentur. *ibid.* n. 3.
 Exempla. V. 259. s. 5. & 6.
 Motiva ad illud timendum. V. 262. s. 8.
 Labner Bibl. Tom. VII.

Media ad purgatorii penam fugiendam aut minuen-
 dam. V. 262. s. 9. V. 267. s. 12. n. 4. & 6. IV. 366.
 s. 7. n. 12.
 Media ad animas purgatorii juvandas. IV. 167. s. 9.
 n. 2. IV. 173. s. 12. n. 13.
 Facilitas incurrendi penam purgatorii. V. 262. s. 8.
 n. 1.
 Difficultas exendi & purgatorio. *ibid.* n. 3.
 Quomodo salutaria timor huius penae concipiendus.
 V. 263. s. 10. n. 1.
 Solidus modus purgatorium vitandi. *ibid.* n. 3. V.
 267. s. 11. n. 5.
 Cur a Deo decretum. V. 262. s. 10. n. 5.
 An animas purgantes vere per totas & alia crudelitatis
 instrumenta torquentur. V. 264. s. 10. n. 6.
 Causae ob quas penae damni tam gravis accidit purgan-
 tibus animabus. *ibid.* n. 7.
 An animas purgantes omnis solati & gaudii expertes.
 V. 266. s. 10. n. 8.
 Cur purgatorium singulari studio declinandum. V. 263.
 s. 10. n. 3.
 An recte faciat, qui omnem satisfactionem sive in vita
 a se ipso obvenerint, sive post mortem ab aliis
 transscriptam animabus purgantibus transcribit. VI.
 260. q. 17.
 An animas purgantes orare possint pro viventibus. VI.
 265. q. 12.
 An animas purgantes invocare liceat. VI. 266. quæst.
 23.
 An suffragia animabus purgantibus infallibiliter proficiat.
 VI. 268. q. 24.
 An secularia & fidelitatis certum salutare & per bre-
 vem in purgatorio moram spoudere possint. VI. 287.
 q. 43.
 Quomodo animæ educantur & purgatorio. IV. 167. s.
 9. n. 2. IV. 173. s. 16. n. 5.
 Diæctio herolica purgantium animarum. I. 154. num.
 18.
 Quæstiones variae de purgatorio ejusque penis. I. 377.
 s. 23.
 Oratio Landespargii pro animabus in purgatorio. IV.
 173. s. 12. n. 9.
 An contra charitatem erga seipsum peccet, qui sua me-
 rita animabus donet in purgatorio. II. 177. num.
 38.
 Quæ animæ prius & purgatorio liberanda. *ibid.*
 Penas purgatorii minuens virtutes. I. 292. s. 5.
Purificatio Mariae.
 Quæstio de purificationis festo. I. 292. s. 5.
Paritas.
 Angelica quæ. I. 280. s. 9. n. 7.
 Paritatis symbolum columba. V.
Pufflanimitas.
 Myrotheion in casu pufflanimitatis. II. 362. s. 12.
 n. 19.
Puffilus.
 Videte, ne contemnatis unum ex his puffilis. I. 110.
 s. 11. n. 2.
 Q
Quadragesima.
 Quæstiones de Quadragesima. I. 293. s. 4.
 Quadragesimalis abstinentia. I. 4. s. 1. n. 3. I. 17.
 s. 12. n. 2.
 Quadragesime tempore malo more Bacchantis celebra-
 tur. I. 189. s. 7. n. 1.
 Quid Deo gratissimum in quadragesima sciendum. I.
 47. s. 15. n. 1.
Quadrans.
 Donec reddiderit minimum quadrans. IV. 372. s.
 11. n. 6.
Quadrupes.
 Quadrupedum admiranda. IV. 425. s. 2. n. 25.
Quærit.
 Quid quærit? III. 200. s. 12. n. 1.
 Quæritur me & non invenitur. I. 230. s. 4. n. 45.
Quæstio.
 An etiam in inferno quæstiones moveantur. III. 271.
 s. 4. n. 23.
 X
 Quies.

Quies.
 Vera quies quomodo obtineatur. V. 700. §. 11. n. 3.
 Vera quies non possidet ante perfectionem. V. 170.
 §. 10. n. 4.
 Quies pie & sedulo laborantium. III. 301. §. 10. n. 1.
 Ad quietem animi facit oculus collusio. IV. 363.
 §. 6. n. 9.
 Facili non Dominus ad te. & inquietum est cor no-
 strum donec requiescat in te. I. 134. n. 3.
Penis & sub umbra mee requiescit. (Jud. 9. 5.) I.
 71. §. 13. n. 6.
Non invocatus requiem, dicit revertor. (Luc. 11. 14.)
 V. 235. §. 12. n. 14.
Quinquagesima, Quinquagesima.
 Quinquagesimus numerus, est numerus jubilii. I. 707.
 §. 15. §. 2.
 Cur in Dominicis Quinquagesima Ecclesia facit mentio-
 nem passionis Christi. I. 194. §. 11. n. 7.
Qui.
Tu qui es? (Jo. I. 20.) I. 336. §. 12. n. 1.
Quo vadis. (Jo. 16. 5.) IV. 271. §. 11. n. 6.

R

Rachel.

Rachela invidiosa erga fructificantem foras non sonda-
 matus. III. 205. §. 1. n. 2.
Rahab.
 Memor ero Rahab. IV. 146. §. 12. n. 2.
Rana.
 Rana diabolus maritus. I. 339. n. 10.
 Spiritus tres immundi in modum ranarum exvutes ex
 ore Draconis, quid? III. 325. §. 10. n. 12.
Rapere regnum colorum quid? I. 202. §. 3. n. 19.
 Ut reparet eum (Christum), in Regem coronaturi.
 I. 67. §. 9. n. 1.
Ratio.
 Rationis quatuor alia in agenda. III. 375. §. 8.
 n. 6.
 Rationem reddendam in iudicio extremo negans a dia-
 bolo abrupit. III. 171. §. 4. n. 24.
 Quatuor classes rerum, de quibus olim ratio reddenda.
 III. 259. §. 11. n. 33.
Rationalis.
 Cor in Rationali Astoria non etiam Adamus repertus.
 VI. 29. §. 13. n. 11.
Redde rationem villitatis tuae. (Luc. 16. 2.) I. 70.
 §. 12. n. 4.
Rebellis.
 Rebelles punit & exemplum. VII. 73. n. 376.
Reverentia.
 Confilium circa recitationem infundendum. I. 433. n.
 49.
 Ad recreandum animum & corpora, conducere historias.
 VII. 7. §. 3. n. 11.
Refus.
 Inveni quod fecerit Deus hominem rectum. (Eccl. 7.)
 I. 124. §. 11. n. 4.
Redemptio.
 Redemptionis beneficio amorem nostrum specialiter sibi
 vendicat Deus. I. 249. §. 8. n. 12.
 Redemptio saltem: via intra triginta annos abfoluta,
 resurrectio fiet in momento. I. 131. §. 13. n. 14.
 Redemptionem nostram cor Patris eternae a Filio con-
 summati voluerit. I. 258. §. 11. n. 23.
Noli simere, quia redemi te. (II. 43. 1.) I. 280. §. 9.
 n. 6.
Seis, quod Redemptor meus vivis. (Joh. 19. 15.) V.
 351. §. 7. n. 4.
Regina.
 Afflicta Regina a dextris tuis. (Ps. 44. 10.) II. 159.
 §. 15. n. 10.
Regnum.
 Regnorum mutabilitas. I. 68. §. 9. n. 3.
 Regni ambitio. I. 62. §. 5. n. 33. & seqq.

De Regno putchalis. VII. 31. n. 247.
 De Regno quaelibet. V. 128. §. 3.
 Regendi alios optimum instrumentum mansuetudo.
 IV. 26. §. 9. n. 4.
 Regere ara artium. I. 60. §. 10. n. 9.
 Regnum colorum, alii rapiunt, alii mercantur, foran-
 tur alii, alii compelluntur. I. 204. §. 3. n. 16.
 Cur Beatitudo eterna vocatur Regnum. I. 73. §. 14.
 n. 11.
 ***
Quarta primum Regnum Dei Or. (Matth. 6. 33.) I.
 155. n. 22. I. 210. §. 12. n. 5. I. 156. §. 12. n. 4.
Adveniat Regnum tuum. II. 16. §. 7. n. 9.
Nisi effusum sanguis non potuit. Regnum colorum. (Matt.
 11. 5.) III. 308. §. 9. n. 2.
Regnum colorum vim patitur. (Matt. 11. 12.) I. 177.
 Axiom. I. 11. 198. n. 15. IV. 277. §. 12. n. 7. VI.
 77. §. 12. n. 15.
Non est regnum Dei sibi & esse. VI.
Simile est Regnum Dei grano Sympit. (Matth. 13. 31.)
 V. 248. §. 11. n. 4.
Non regat peccator in vestra mortali corpore. II. 17.
 §. 8. n. 4. II. 19. §. 8. n. 13.
Omnis Regnum divinum trahit in Or. (Matth. 12. 15.)
 II. 164. §. 10. n. 3.
Offendis illi omnia inquit orbis in membra. (Luc. 4.)
 I. 73. §. 14. n. 9.
Regula.
 Regula ordinem quid sibi velit. V. 373. §. 1. n. 11.
 Regularum observantia procuranda quomodo. II. 172.
 n. 25.
 Regula particularis ratio. V. 284. §. 10. n. 1.
Relapsus.
 Relapsus cavendus. VII. 45. n. 199.
 Relapsus ad peccata difficilis cura. I. 383. §. 7. num.
 10.
 An relapsus in imperfectiones arguit nullum profectum
 in perfectione. II. 176. n. 37.
Relaxatio.
 Relaxatio an, & quomodo tempus utiliter impenden-
 dum. VI. 256. §. 9. n. 5. & 6.
Relictio.
 Relinquere omnia quid? II. 172. n. 9.
 Cur & quomodo Christus a Patre derelictus. I. 302.
 §. 9. & 10.
 ***
Erga reliquias omnia. (Matth. 19. 25.) IV. 345. §.
 11. n. 24.
Religio Religiosus.
 Religiosis iacunditia cor abscondita. II. 362. §. 11.
 n. 5.
 Religiosis studium an prima tenet in Rep. V. 338.
 n. 5. Probi. 5.
 Religio heroica. I. 243. n. 70.
 Religionum non mendicantium commoda & incommo-
 da. VI. 393. n. 8.
 Mendicantium. Ibid. n. 9.
 Religiosis puritatem conservandi studium penus purga-
 torii miguera. III. 272. §. 5. n. 23.
 Propositi Religionem ingrediendi executio non diferen-
 da. I. 419. n. 15.
 Quomodo propositum Religionem ingrediendi rite exar-
 quendum. I. 410. n. 17.
 Religiosis ingressus medium ad beatam mortem. IV.
 267. §. 10. n. 162.
 An non ad ingressu in Religionem summa perfectio fe-
 cienda. II. 172. n. 13.
 Non ingressus in Religionem, sed novum cor gaudium
 excitat. II. 198. n. 27.
 Causa circa vitam religiosam perfectioni conformem.
 I. 421. §. 8.
 In Religione bene vivitur & bene moritur. III.
 Religiosorum domus quid? I. 254. §. 12. n. 1.
 Religiosos avertit species accedunt. I. 25. §. 2. n. 6.
 Religiosa cur plus infundat demon quam secularibus.
 II. 18. §. 8. n. 10.
 Solatio pro Religiosis. VII. 125. n. 11. (vid. Ordo).
Religiosis status.
 Defectio. V. 271. §. 1.
 Divitio. V. 272. n. 3.
 Ritua. Ibid. §. 1. n. 7.
 Qualitas. V. 273. §. 2. n. 2. V. 274. §. 3. n. 1. V.
 277. §. 4. n. 1. V. 280. §. 7. n. 1. V. 288. §. 11.
 n. 4. V. 289. §. 12. n. 2.

Uti

Utilitas. V. 273. §. 2. n. 12. V. 275. §. 3. n. 18. V. 277. §. 4. n. 9. V. 278. §. 5. n. 10. V. 289. §. 12. n. 12.

Necessitas. V. 273. §. 2. n. 21. V. 275. §. 3. n. 13. Iucunditas. V. 274. §. 2. n. 37. V. 276. §. 3. n. 33. V. 277. §. 4. n. 15. V. 278. §. 5. n. 18. V. 280. §. 6. n. 10. V. 284. §. 7. n. 19. V. 279. §. 6. n. 31.

Concordia. V. 274. §. 2. n. 31. Equitas. V. 289. §. 10. n. 10. Dignitas. V. 276. n. 37. V. 277. n. 12. V. 279. n. 16. V. 280. §. 6. n. 30. V. 280. n. 16.

Facilitas. V. 277. n. 39. V. 281. n. 34. Vocatio. V. 278. §. 5. n. 2. V. 279. §. 6. n. 3. Diversitas. V. 281. §. 7. n. 21.

Comparatur mareis. V. 273. §. 2. n. 2. Eductioni in Aegyptum. ibid. n. 3. Cum parituri cuncti. ibid. n. 3.

Exempla. V. 278. §. 5. §. 6. Motiva ad Religionem statum amplectendum. V. 282. §. 8.

Media ad eum digne amplectendum. V. 283. §. 8. V. 284. §. 6. n. 6.

Quoniam requiritur ad statum religionem. V. 284. §. 10. n. 3.

Vocationis ad statum Religionem tres modi. ibid. n. 2. Solitus vocationem hanc inquirendi modos. V. 285. n. 3.

Modus exsequendi. ibid. n. 4. Verus Spiritus S. perfectio eius in quo consistat. V. 286. n. 3.

Vita Religionum crux est. V. 287. §. 11. n. 1. Fructus utilitas religionum. V. 288. §. 11. n. 6.

Tria Religiosa ad monasterium afferre debet. V. 289. §. 12. n. 5.

Religiosi status commoda & incommoda in genere & in specie. VII. 392. n. 3. & seqq.

Religiosi status tripliciter consideratur. V. 284. §. 10. n. 3.

An qui ad statum Religionem amplectendum simulacrum sunt, sine peccato illius negligere possit. I. 414. n. 5.

Religiosa. Religium mirabiliter exegit. VII. 17. n. 25. Reliquiarum salutaris portio. VII. 45. n. 197.

SS. Reliquiarum visitatio premiata. VII. 39. n. 271. Reliquium S. Martialis ceptus liberant. VII. 15. n. 36.

Reliquiarum usus in mortis hora. IV. 264. n. 146. Reliquia erendi singularis gratia. VII. 21. n. 70.

Reliquia inhonorare species blasphemiam. I. 224. §. 1. n. 6.

Remissio. Remissio peccatorum. (vid. Peccatum). Remissionis modus triplex. II. 127. §. 10. n. 2.

Deus semper paratus ad ignoscendum. II. 33. §. 7. n. 3.

Cur principes Dei & hominum similitudo in remissione iniuriarum confusa. II. 130. §. 12. n. 6.

Remissionis facilitas. II. 128. §. 11. n. 8.

Renatus. Non remittatur ei neque in hoc saeculo etc. I. 134. §. 9. n. 4.

Nisi quis renatus fuerit etc. (Luc. 13. 3.) V. 208. §. 10. n. 10.

Renatus. Remes, eorum sine reatu. III. 39. n. 28.

Ecce vir etc. & Remes eius accendit eum obsequio etc. (Dan. 10. 3.)

Renovatio. Renovatio quotidianis aspersa. VII. 57. n. 238. Confusum circa renovationem Spiritus institutum. I. 432. n. 46.

Renovatio vortorum quomodo instituenda. II. 200. n. 31.

Eius effectus. ibid. n. 33.

Repetitio. Repetende eadem tempe. V. 245. n. 49.

Resignatio in divinam voluntatem. Quid? I. 161. n. 12. V. 290. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2. Actus. ibid. n. 3.

Gradus. V. 292. Qualitas. ibid. §. 2. n. 1. V. 292. §. 3. n. 2. V. 293. §. 4. n. 1. ibid. §. 5. n. 1. V. 295. §. 6. n. 1.

V. 296. §. 8. n. 1. V. 301. §. 13. n. 1. Necessitas. V. 291. §. 4. n. 13. V. 293. §. 4. n. 3.

V. 297. §. 8. n. 12. V. 303. §. 13. n. 13. Utilitas. V. 291. §. 2. n. 16. V. 292. §. 3. n. 18.

V. 293. §. 4. n. 4. V. 294. n. 21. V. 297. n. 14. V. 302. n. 16.

Dignitas. V. 297. n. 13. V. 292. n. 16. V. 293. n. 27. V. 302. n. 25.

Aequitas. V. 291. n. 15. V. 292. n. 7. V. 297. n. 7. V. 302. n. 14.

Incunctitas. V. 291. n. 27. V. 293. n. 21. V. 295. n. 29. V. 297. n. 16. V. 302. n. 28.

Exempla. V. 293. §. 5. §. 6. & 7. Motiva. V. 297. §. 9.

Media. V. 296. §. 10. Est omnis doctrinae compendium. ibid. §. 11. n. 3.

Fundamentum. ibid. n. 3. Solida Fraxio. V. 299. n. 4.

Resignantes fa voluntati divinae similes metri Christi. V. 300. n. 6.

Christo ipsi. V. 302. n. 8. Cynocephalo. V. 302. n. 24.

Neglecta pars. V. 301. n. 13. Doctrina & fundamenta ad veram Resignationem obtinendam impertinentia. V. 303. §. 2. n. 3.

Eius facilitas, simplicitas etc. V. 305. n. 7. Via ad perfectam voluntatis conformitatem cum divina perveniendi. V. 306. n. 15.

Est beatitudo. V. 308. n. 27. & 28. Celsitudo approbata. I. 163. n. 53.

Resignatio voluntatis in mortis hora. IV. 265. n. 289. Resignatio sui perfecta medium ad amorem sui exaudum. I. 288. §. 9. n. 2.

Resolutio. Resolutio seria commendata. V. 246. n. 99.

Respectus. Depoens. V. 247. n. 70.

Humanus est Christi & Dei respectus. II. 197. n. 21.

Respiratio. Ut contingat. III. 34. n. 14.

Probi. de Respiratione. II. 341. n. 38.

Responso. Responde finis secundum voluntatem suam. (Prov. 17.) V. 38. n. 1.

Ne respondeat finis iuxta voluntatem suam. (Prov. 26. 24.) IV. 38. n. 2.

Respondens autem aliter increpabat eum. (Luc.) II. 51. §. 11. n. 3.

Republica. Quid? V. 324. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2. Quaestiones de ortu & progressu ejus. V. 327. §. 2.

Quaestiones de conservatione Reip. V. 325. §. 2. De Reipublica Rempublicam. V. 327. §. 2.

Respublica florentissima quid? I. 232. §. 13. n. 27.

Respublica constituta ex herolingu collecta. IV. 287. §. 10. n. 4.

Quid ad reddendam rempublicam felicem utilis ac necessarium. II. 237. §. 11. n. 11.

Labor proprius confert Reipublicam. I. 47. §. 15. n. 9.

Tria in Republica optenda. VII. 30. n. 230.

Resurrectio. Resurrectio iuste fiat. II. 277. §. 10. n. 2.

Resurrectio. Quid? V. 328. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

Circumstantiae. ibid. n. 3.

Veritas. ibid. §. 2. n. 1. V. 326. §. 3. n. 1. ibid. §. 4. n. 1. V. 328. §. 5. n. 1. V. 331. §. 8. n. 2.

Qualitas. V. 329. §. 10. n. 6.

Utilitas cogitata. ibid. §. 3. n. 8. V. 330. n. 11.

Necessitas. V. 330. §. 6. n. 2.

Spiritualis. V. 328. n. 17.

Quomodo spiritualiter cum Christo refurgendum. V. 331. §. 7. n. 1.

Exempla. V. 369. §. 4.
Ejus prohibita. V. 350. §. 6. n. 1.
Ejus spe ore ad pectus semper majorum excite-
mus. V. 357. §. 6. n. 1.
Duplex gratia resurrectionis, quam Christus sua nobis
resurrectione procuravit. Ibid. §. 7. n. 2.
Solatium ex nostra & Christi resurrectione. V. 351.
§. 7. n. 4.
Cor in hac die exultandum. Ibid. n. 3.
Resurrectionem negans a diabolo abreptus. III. 171.
§. 4. n. 24.
Resurgens post mortem pontianiam agens. III. 172.
§. 4. n. 29. & 32.
De resurrectione Christi quæstiones. I. 303. §. 13.
Cum mulieres jubeantur resurrectionem Christi discipulis
indicare. I. 305. §. 13. q. 10.
Cor Petro. Ibid. q. 11.
Cur resurrectionis mortuorum facta in morte Christi. I.
303. §. 13. q. 19.
Cur Christus post Resurrectionem non carnis cum dis-
cipulis. I. 84. §. 2. n. 2.
Cur filius Dei non statim a Resurrectionis ad Patris dex-
teram ascenderit. III. 365. §. 13. n. 24.
Resuscitatio
Resuscitatio Lazari, Jari filii, Filii Naisitum my-
seria. V. 321. §. 7. o. 6.
Rex
Simon Petrus transit rite in terra. (Jo. 21. 11.) VI.
305. §. 10. n. 2.
In verbo rex lausabatur. (Luc. 3. §.) I. 360. §. 7.
n. 2. III. 309. §. 10. n. 3.
Reverentia
Reverentia illi, quomodo illi debetur. (Eccl. 7. 29.) V.
396. §. 11. n. 6.
Quid reverentiam Domino, pro annis etc. I. 317. §. 1.
n. 10.
Reverentia
Reverentiam superioribus exhibere actus obedientiam.
IV. 313. §. 1. n. 5.
Reverentia Præceptorum & idolo exhibita. VII. 75.
n. 149.
Reversio
Reversitate, revertere Samaritanis. (Cant. 6. 12.) II. 37.
§. 10. n. 6.
Rex, Regens
Ragus magna potentia. VII. 31. n. 131.
Rara Regia in Sordibus benignitas. VII. 62. n. 2. 395.
Regia fugitiva sapienter correctio. VII. 60. o. 284.
Regum. Galli Hisp. Angl. Lusit. tituli. I. 138. n. 35.
Rex electus, qui primus Solam orientem confexistit.
I. 80. §. 14. n. 36.
Regi placere pro summo pretio habitum. VII. 62.
n. 392.
Ad Regis damorum obsequium occisi. Ibid. n. 394.
De Regibus quæstiones. V. 319. §. 5.
Rex Pictor. VII. 50. n. 237.
Cæsar Rex constitutus. VII. 78. n. 418.
Christus Rex fieri voluit, ad crucem sponte ivit. I. 67.
§. 9. n. 1.
Quæstiones de Falso trium Ragum. I. 391. §. 4.
Quæstiones de Ragenda Temp. V. 337. §. 2.
Regeotis laus unde petenda. VII. 60. n. 283.
Regentia qualitates. I. 79. §. 12. n. 7.
Ratio gravis a regnantibus olim danda. I. 71. §. 22.
n. 2. I. 70. §. 12. n. 4 n n
*Si vera mo Regem constituit, sub umbra mea requie-
scit.* (Judic. 9.) I. 68. §. 9. n. 4.
Rhinoceros
Num quid volens Rhinoceros ferre sibi. (Joh. 34.)
IV. 276. §. 13. n. 22.
Ritus
Ritum attentione problemata. III. 50. probl. 1.
Ritum provenire a diaphanitate. III. 33. n. 13.
Ritus immodicus modum advenit. IV. 180. §. 9. n. 2.
Ridens Sars & Absham, cur solam Saram Angulus
reprehenderet. III. 282. §. 13. n. 10.
Ridicula verba quousque licita. III. 347. §. 12. n. 24.
Solatia circa dantium. VI. 136. n. 38.
Si ridebam cum servo meo, non eradebat. VI. 303.
§. 12. n. 4.
Ritus
In ritus Sacros blasphemie puniunt. I. 228. §. 4. n. 28.

Rixa
Rixa quid? III. 237. §. 10. n. 4. Vide *Discordia*.
Robur
Roboris invitati hominum exempla & causa. III. 47.
probl. 7.
Res
Mans quoque res jacuit. I. 352. §. 9. n. 6.
Sicut Res Hæmon, qui defendit. (Pl. 13.) I. 309.
§. 13. n. 4.
Rofa
Spinæ in Rosa conversa. VII. 15. n. 34.
Rofe Hæmonum natura. I. 359. §. 13. n. 4.
Dominica Rosarum. I. o. Lætare. I. 234. §. 6. qu. 7.
Rofarium
Rofaria in B. Virg. honorem attente recitanda. III.
225. n. 90.
Rosarium quinquæ vulnerum commendatum. VI. 421.
§. 7. n. 4.
Quomodo orandum. VI. 420. §. 6. n. 5.
Rosarium mortis recitans medium ad brate obendum.
IV. 267. n. 165.
Roftrum
Rosorum avium materia. III. 20. n. 5.
Rota
Deus meus pone illos rotam. I. 68. n. 3.
Rotæ
Fili Ruben, & Gad ultarius progradî nolantes, exem-
pti acediorum. I. 41. §. 18. o. 9.
Rotæ
Rubus. Erod. 6. incarnationis Christi figura. I. 217.
§. 10. n. 6.
Rubus ardens, nec consumptus. (Erod. 9. 3.) figu-
ra Inconsummata virginitas. I. 280. §. 9. n. 7.
Cur Deus in rubo, non in alio arbore, Moyse appa-
re voluerit, & male inde. I. 217. §. 10. n. 6. IV.
301. §. 14. n. 8. & 9.
Rugina
Rugiebam a gemitu cordis mei. (Psal. 71) I. 384.
§. 9. n. 2.
Ruminatio
Omne quod ruminat in pecoribus comeditis. III. 328.
§. 8. n. 7. III. 324. §. 10. n. 2.

S

Sabatum.

Sabbathi sanctificatio. VI. 54. n. 12. Vide *Festus*.
Sacer
Saccorum Festum apud Perlas. I.
In ore sacci fratris minimi ponatur sepius. (Gen. 39.)
I. 361. §. 7. n. 6.
Sacer
Sacras res inhonorare blasphemus species. I. 224. §. 1.
n. 6.
Angalia assidue Sacerdoti Sacrum facienti. I. 100. §.
4. n. 73.
Sacerdos
Quid? VI. 7. §. 1. n. 1.
Divitio. Ibid. §. 1. n. 2.
Actus & officia. Ibid. n. 3.
Qualitas. VI. 8. §. 2. n. 1. VI. o. §. 3. n. 1. VI. 12.
§. 4. n. 1. VI. 16. §. 8. n. 1. VI. 28. §. 13. n. 1. VI.
31. §. 24. n. 1.
Utilitas. VI. 8. §. 2. n. 21. VI. 9. §. 3. n. 17. VI. 17.
§. 8. n. 18.
Dignitas & affirmatio. VI. 8. §. 2. n. 25. VI. 10. §. 3.
n. 22. VI. 12. §. 4. n. 3. Ibid. §. 5. n. 1. VI. 17.
§. 9. n. 3. VI. 19. §. 10. n. 1. VI. 20. §. 13. o. 13.
VI. 21. §. 14. n. 6.
Æquitas honoris si exhibiti. VI. 21. n. 43. V. 17. §.
9. n. 3.
Fuga Sacerdotum. V. 14. n. 24.
Necessitas. VI. 16. §. 8. o. 15. VI. 17. §. 9. n. 2.
Juventutis. VI. 31. §. 24. n. 12.
Arduitas. VI. 17. §. 9. n. 4.
Gravitas. VI. 18. n. 5.
Malus. VI. 9. n. 37. VI. 11. n. 37. VI. 14. n. 26.
VI. 17. n. 21. VI. 31. n. 14.
Exempla. VI. 22. §. 5. 6. & 7.

Mo-

Motiva ad Sacerdotium digne suscipiendum & confer-
vandam. VI. 17. §. 9.
Motiva ad eos honorandos & amandos. V. 18. §. 9.
Media ad Sacerdotalem dignitatem digne suscipiendam.
VI. 19. §. 10.
Officia. Ibid.
Sacerdotum potestas amplissima. VI. 18. §. 9. n. 6.
Proprietates & attributa. Ibid. int. tituli.
Affectus de eorum vocatione. VI. 21. §. 11. n. 1.
Tria instrumenta Sacerdotii necessaria. VI. 12. §. 11.
n. 5.
Virtutes ab eo requiritæ. Ibid.
Quid corona capitis in Sacerdote signet. VI. 25. §. 11.
n. 4.
Præparatio ad Sacerdotium. Ibid. n. 7.
Cur specialiter venerendi. Ibid. n. 30.
Cur summa continentia & castitas in Sacerdotibus re-
quiratur. Ibid. n. 8.
Cur eorum vitia a privata persona dissimulanda & te-
genda. VI. 26. n. 31.
Sacerdotes comparati Sali. Ibid. n. 4.
Iosepho. VI. 17. n. 9.
Status Sacerdotialis loci comparatus. VI. 26. n. 3.
Sacerdos citra & exemplum docere debet. II. 314. §. 13.
n. 10.
Sacerdotis Sacrum facientis splendore. I. 100. §. 4. n. 73.
Quidam interpretes potius Eucharistiam impetiri. I.
Sacerdos in procedenda annuarum salute imitari-
tur. III. 375. §. 7. n. 27.
Sacerdos ex Religiosa Turca adscriptus. VII. 40. n.
182.
Sacerdotes celebrantes Sacra illudena panitu. I. 218.
§. 4. u. 28.
Sacerdotem invidiam infamulantia inter pocula tradu-
centis pona. III. 172. §. 4. n. 22.
Ite & gloriati vos Sacerdotes. (Luc. 17. 14.) I. 389.
§. 12. n. 5. V. 153. §. 12. n. 3.
Inferna Sacerdotes atque iudices. (3. Reg. 8. 6.) III.
145. §. 10. n. 16.
Tu et Sacerdos secundum Ordinem Melchisedech. (P.
109. 4.) VI. 30. §. 11. n. 3.
Sacerdos ejus in mercede. I. 361. §. 7. n. 8.
Sacerdotium.
Cur ad prænuntiandum summum Sacerdotium Aaron
Deus vixi dicitur. I. 73. §. 14. n. 8.
Sacerdotium ambit Rex Transvicens dignitatem ejus
invidiam Brachmanni. I. 54. §. 7. n. 10.
Sacerdotii commoda & incommoda. VI. 392. n. 3.
Sacramentum.
Sacramenta innoxiorum species blasphemiam. I. 214. §.
1. n. 6.
An sacramentalia exergendi vim venalia habent ex
opere operato. VI. 285. §. 41.
Sacrificium.
Sacrificiorum in quavis lege institutum necessitas.
VI. 48. §. 10. n. 1.
Cur Deus Sacrificium Cain repudiaverit. V. 223. §. 7.
n. 8.
Eamus de sacrificiis Domino. (Exod. 5. 7.) VI. 30.
§. 11. n. 5.
Folentarie sacrificabo tibi Domine, &c. (Psal. 53. 8.)
Ibid. n. 6.
Placebit sacrificium iudæ. (Malach. 3. 3.) Ibid. n. 2.
Sacrificium Misse.
Quid? VI. 31. §. 5. n. 1.
Christus est ibi Sacerdos, hostia & Sacrificium. Ibid.
n. 3.
Obsequia a Christo, Ecclesia & ministro. VI. 31. §. 3.
n. 4.
Cur Missa dicatur. Ibid. n. 5.
Divinitus. Ibid. n. 6.
Ventus. VI. 31. §. 5. n. 1. VI. 30. §. 12. n. 1.
Qualitas. VI. 31. §. 3. n. 1. Ibid. §. 3. n. 1. VI.
31. §. 4. n. 1. VI. 37. §. 5. n. 13. VI. 46. §. 7. n. 1.
VI. 52. §. 13. n. 1.
Utilitas. VI. 31. §. 2. n. 9. VI. 33. §. 3. n. 9. VI.
37. n. 30. VI. 47. n. 4. VI. 52. §. 13. n. 10. VI.
47. §. 8. n. 1.
Dignitas & Præstantia. VI. 31. §. 2. n. 13. VI. 32.
§. 2. n. 21. VI. 46. §. 7. n. 6. VI. 53. n. 12. VI.
47. §. 8. n. 3.

Necessitas. VI. 31. §. 3. n. 7. VI. 47. §. 8. n. 1. VI.
31. §. 13. n. 9.
Efficacia. VI. 26. §. 10. n. 3.
Leda. VI. 41. n. 41.
Audita. VI. 42. n. 45.
Sacrificii huius mysterium. VI. 43. n. 58.
Exempla. VI. 35. §. 5. & 6.
Poenæ indigne sacrificiorum. VI. 24. n. 68.
Eius multiplex fructus. VI. 50. §. 11. n. 5. & 6.
Fructus audientis missæ. Ibid. n. 6.
Omni diligentia & attente audienda. VI. 51. n. 7.
Adornatus pane subiectionis Gedeonis. Ibid. §. 13.
n. 3.
Motiva ad eam celebrandam. VI. 47. §. 8.
Media. Ibid. §. 9.
Difficentia inter Sacrificium crucis & Missæ. VI. 48.
§. 10. n. 3.
Ad eius oblationem summa requiritur puritas. Ibid.
n. 6.
Reverentia qua administrandum. Ibid. n. 5.
Quantum illi dematur, si per malum Sacerdotem offer-
atur. VI. 49. n. 3.
Finit & scopus ob quem a Christo institutum. Ibid.
n. 7.
Solius modus illud administrandi. Ibid. §. 10. n. 8.
Modus applicandi. Ibid. n. 9.
Comparatur Testamento. VI. 50. §. 11. n. 1.
Cum Sacrificio Melchisedech. Ibid. n. 3.
Omnia fides & excellentia veterum sacrificiorum con-
tinet. Ibid. n. 3.
Similitudo sacrificii crucis & Incruent. Ibid. n. 4.
Olim longior missa, tandem abbreviata, cur & a qui-
bus. VI. 51. §. 13. n. 5.
Abusus a S. Ang. abnotati. Ibid.
De ejus prohibente quærentes confusi. VI. 52. n. 6.
Eorum damnum. Ibid. n. 7.
Sacrificium, Sacrilegium.
Quatenus species Luxuria. III. 365. §. 1. n. 2.
Sacrilegiæ se immittit diaboli, & animam unius emit.
III. 171. §. 4. n. 34.
Festulæ.
Solatia pro secularibus. VI. 127. c. 2. §. 1.
Favilla.
Saviendum non est in hominem Dei Imaginem. III.
327. §. 4. n. 14.
Fagitta.
Fagittæ confusorum Martyrum exempla. IV. 75. n. 40.
Fagitta Jeneithæ nunquam, &c. (3. Reg. 2. 22.) II.
267. §. 11. n. 3.
Jate fagittæ, fagitta salutis Domini. (4. Reg. 13.
37.) IV. 411. §. 12. n. 2.
Si dicere pueri, ecce fagitta. (1. Reg. 30. 22.) V. 78.
§. 13. n. 7.
Eise fagitta intra se sunt. (1. Reg. 20. 20.) VI. 302.
§. 11. n. 8.
Fagittæ suæ transseunt, vox venient, &c. (Psal. 76. 19.)
I. 57. §. 5. n. 8.
Paraverunt fagittas suas in Pharetra. I. 194. §. 12.
n. 1.
Fagittæ.
Fagittæ boni quoniam? III. 27. Prohl. 8.
Fagmina.
Quales herba. I. 405. §. 13. n. 4.
Falsæ.
Prohl. de falsæ. II. 364. Prohl. 1.
Sais impositio quid notet in baptismo. I. 297. §. 1.
n. 7.
Fagittæ.
Quicquid obtuleris sacrificii, sale conasperges. II. 177.
§. 12. n. 20.
Fos efficit sal terra. (Matth. 5. 13.) II. 312. §. 13. n. 1.
VI. 26. §. 12. n. 4.
Falamandra.
An vere in igne vivere queat. II. 339. §. 1. n. 13.
Falsitas.
De hac problematica. III. 23. Prohl. 14.
Salivæ ad aures & nares applicito in baptismo, quid si-
gnet. I. 197. §. 1. n. 8.
Falemæ.
Salomonis de sapientia petitio cur Deo adeo placerit.
III. 53. Prohl. 14.
Cur Salomonem Deus ad templi fabricam adhiberit.
II. 156. §. 14. n. 13.

An liceat profectio ab alio pecuniam accipere vel simile quid; in pauperes distribuendam. *Ibid.*
 Cur Christus in manibus Juda pecuniam depositam haberet. *II. 110. §. 9. n. 5.*
Pecunia aedificans omnia. (Ecd. 10.) *I. 270. §. 3. n. 12.*
Pediculi.
 Apologia de pediculis & pulicibus. *I. 47. §. 15. n. 18.*
Pelicanus.
 Pelicani amor filiorum. *III. 324. §. 11. n. 8.*
Pellis.
 Pellis mœx adhæsit os meum. *III. 324. §. 14. n. 14.*
Pentateuchus.
 Pentateuchi ordo admodum vix brevitatem. *IV. 274. n. 16.*
Pentecoste.
 Pentecostes dies cruentes. *III. 226. §. 4. n. 1.*
 Quantilium de Pentecostes Festo. *I. 307. §. 15.*
Percussio.
 Nisi Dominus percussisset eum, aus dies ejus veneris. (2. Reg. 16. 10. 15.) *IV. 225. §. 19.*
Peregrinatio.
 In ipsa initium sumpsi omnis peregrinitatis. (Tob. 1. 14.) *II. 158. §. 12. n. 4.*
Peregrinatio.
 Peregrinus ratem Dei providentiam expertus. *VII. 8. n. 9.*
 Peregrino suscipienda misericordia. *IV. 132. num. 86.* (vid. *Hospitalitas*.)
 Peregrini Indi liberati. *VII. 40. n. 377.*
 Peregrini in specie cur Christiani apparuit. (Luc. 24.) *I. 179. §. 10. n. 1.*
 Peregrinationi ad templum B. V. instituenda. *III. 128. §. 4. n. 113.* ***
Quod si Peregrinus volueris facile phase Domini. (Ex. 12. 18.) *III. 351. §. 14. n. 7.*
Perfektia.
 Perfektio omnium rerum in quo consistat. *I. 181. n. 37.*
 Perfektio Dei. *II. 37. §. 2. n. 1. II. 58. §. 3. n. 9. II. 63. §. 8. n. 8.*
Perfektia Christiana.
 Definitio. *V. 166. §. 1. n. 1.*
 Diviso. *Ibid. n. 2.*
 Gradus. *V. 170. §. 10. n. 1.*
 Qualitas. *V. 166. §. 2. n. 1. V. 167. §. 3. n. 2. V. 169. §. 7. n. 1. V. 171. §. 11. n. 1.*
 Utilitas. *V. 169. §. 7. n. 9.*
 Dignitas. *V. 171. §. 11. n. 6.*
 Exempla. *V. 167. §. 5. §. 6.*
 Motiva. *V. 169. §. 8.*
 Miedia. *V. 170. §. 9.*
 Quid ad eam inquiratur. *Ibid. §. 10. n. 1.*
 Non omnes ad summam perfectionem vocati sunt. *II. 169. §. 1. n. 1. Ibid. n. 2.*
 Non consistit in asperitatibus corporis. *V. 170. §. 10. n. 3.*
 In quo consistat. *I. 270. §. 10. n. 2. II. 169. §. 1. n. 3. II. 178. n. 47.*
 Sine ea nunquam vera quies possidetur. *V. 170. §. 10. n. 4.*
 Ad eam ordinate tendendum. *Ibid. n. 5.*
 Animus non deiciendus, si interdu in perfectionis studio languens. *V. 171. §. 10. n. 4.*
 Non statim perfectus es, si nullus aut certe non multarum imperfectionum aut culparum sit tibi conscius. *Ibid. n. 7.*
 Perfektio hominis & Christiani duplex. *V. 189. §. 11. n. 8.*
 Perfektio religiosi status in quo consistat. *V. 186. §. 10. n. 5.*
 Ad perfectionem quomodo extinguitur timor judicii. *II. 279. §. 11. n. 12.*
 Ad perfectionem acquirendam movet presentia Dei. *II. 89. §. 6. n. 4.*
 Perfekte vivere facit mortis memoria. *IV. 248. num. 24.*
 Perfectionis addiscenda Magister Christus. *V. 188. §. 11. n. 5.*
 Regula ad perfectionis studium prosequendum. *I. 250. §. 10. n. 4.*

Qua via quis celsissima ad apicem perfectionis pervenire possit. *VI. 174. §. 12. n. 15.*
 Cur tria viæ perfectionis assignentur. *II. 170. n. 5.*
 Optimus modus ad perfectionem conducens est consilium petere a Patribus Spiritualibus. *I. 410. §. 9. n. 1.*
 Ad perfectionem acquirendam precipuum instrumentum lingue. *III. 344. §. 10. n. 11.*
 Cura mutuum ad perfectionem necessariis. *IV. 111. §. 1. n. 1.*
 Ad perfectionem obediendam utilis lectio librorum Sacrorum. *III. 319. §. 7. n. 2.*
 Sine abstinencia in perfectionis aëro proficiat. *I. 16. §. 10. n. 3.*
 Qua breviori ad perfectionem nitamur. *I. 256. §. 12. n. 15.*
 Ad perfectionem veniendi gradus datur lentior. *IV. 298. n. 5.*
 Profectus in perfectione nunde metiendi. *I. 235. §. 10. n. 3.*
 Perfectionis signum moderatio iræ. *III. 235. §. 8. n. 15.*
 An peccata ex fragilitate commissa perfectioni obstant. *II. 172. n. 11.*
 An relapsus in imperfectionem arguat nullum profectum in perfectionem. *II. 276. n. 31.*
 An non perfectio ex aspera corporis tractatione recte colligitur. *II. 170. n. 7.*
 An perfectionis studium admittat defensionem sui contra calumnias. *V. 77. §. 12. n. 6.*
 An summam perfectionem mox ab ingressu in Religionem festulari liceat. *II. 172. n. 13.*
 An sine perfectionis prajudicio licitum sit a Deo defensionem petere. *V. 77. §. 12. n. 7.*
 Si in studio perfectionis non probetur, quantum velis, tristari noli. *V. 128. n. 124.*
 Consilium circa perfectionem iacularem. *I. 435. §. 3. n. 5.*
 Circa Religiosam. *I. 414. n. 5.*
 Totum summum totum perfectum. *I. 141. n. 19.*
 Perfectionum in vario statu exemplis. *VI. 283. n. 22.*
Esote perfecti sunt Patres etc. *I. 250. §. 10. n. 1. V. 285. §. 10. n. 5.*
 Si quis in verbo non offendit, hic perfectus est vir. *III. 347. §. 12. n. 10.*
Perfidia.
 Perfidia recusatio fructuosa. *VII. 13. n. 15.*
 Perfidia punita. *VII. 62. n. 186. VII. 79. n. 431.*
Perfusa.
 Perfusio Trine in baptismo ratio. *I. 197. §. 2. n. 11.*
Perjurium.
 Perjuri Fuge, damnus &c. (vid. *Juramentum*).
Perjurio.
 Perjurio divina ratio. *II. 97. §. 1. n. 7.*
Persecutio.
 Minus pie cietis, si minus persecutionem patieris. *II. 183. n. 78.*
 Persecutio æquo ferenda animo. *III. 181. §. 11. n. 4.*
 Persecutionis causa trahi par non est. *V. 314. n. 82.*
 Patientia heroica in persecutionibus. *I. 160. n. 45.*
 Consilium circa persecutiones tolerandas. *I. 431. n. 42.*
 Sollicitudo circa persecutiones. *VI. 135. n. 31.*
 Persecutorum duo genera. *I. 49. §. 3. n. 24.*
Persecutio.
 Quid? *V. 171. §. 1. n. 1.*
 Diviso. *Ibid. n. 2.*
 Affectus. *Ibid. n. 3.*
 Gradus. *V. 172. n. 7.*
 Qualitas. *Ibid. §. 2. n. 1. V. 173. §. 3. n. 1. V. 174. §. 5. n. 1. V. 178. §. 8. n. 1. V. 183. §. 13. n. 1. V. 188. §. 14. n. 1.*
 Necessitas. *V. 172. §. 2. n. 14. V. 173. §. 3. n. 13. V. 179. §. 8. n. 7. V. 186. §. 13. n. 15. V. 188. §. 14. n. 15. V. 189. §. 9. n. 5.*
 Utilitas. *V. 172. §. 2. n. 20. V. 173. §. 3. n. 21. V. 176. §. 5. n. 21. V. 179. §. 8. n. 10. V. 187. §. 13. n. 20. V. 189. §. 14. n. 19. V. 179. §. 9. n. 7.*
 Dignitas. *V. 172. §. 2. n. 37. V. 174. §. 3. num. 32. V. 187. n. 21. V. 189. n. 22. V. 179. §. 9. n. 4.*
 Aequitas. *V. 179. §. 9. n. 4.*
 Jucunditas. *Ibid. §. 9. n. 9.*

Facilitas. *Ibid.* §. 9. n. 10.
 Exempla. V. 179. §. 5. 6. & 7.
 Motiva. V. 179. §. 9.
 Media. *Ibid.* §. 10.
 Responso. V. 181. §. 11. n. 2.
 Preparatio. *Ibid.* n. 3.
 Pericula & impedimenta quomodo praevenienda. *Ibid.* §. 11. n. 4.
 Perseverantia species fortitudinis. II. 353. §. 2. n. 2.
 Perseverantia in bono constant. I. 143. §. 30.
 Perseverantia obducitur per Eucharistiam. II. 183. §. 8. n. 9.
 Perseverantia in bene agendo arma potentissima. I. 140. n. 14.
 Personae.
 Personarum acceptio. (vid. *Acceptio Personarum*).
 Personarum divinitatis processionis. II. 56. §. 1. n. 4.
 Miliones. *Ibid.* n. 5.
 Miliones de tribus personis divinitatis. I. 309. §. 16.
 Personarum seu larvarum tripudia interdicta. I. 187. §. 4. n. 2.
 Eiamum. I. 189. §. 4. n. 10.
 Personae.
 Ad persuadendum conducit historia. VII. 6. n. 8.
 Pedum partes & compositio, nec non de his problema-
 ta. III. 40. n. 35.
 Prohibe pedem tuum a semite coram. (Prov. 1.) VI. 221. §. 11. n. 2.
 Omnis iunx quum calcaverit per visum, visum erit. I. 148. §. 13.
 Cecidit ad pedes ejus tanquam mortuus. (Apoc. 1.17.) III. 164. §. 14. n. 10.
 Pessis.
 Pessis quid? III. 277. §. 9. n. 2.
 Pessis adjuvantes. VII. 74. n. 389.
 A pessis rutilicus mirabiliter liberatus. VII. 42. num. 184.
 Pessilentium casuum ab Angelo significatum. I. 97. §. 4. n. 44.
 Petenda sibi a peccatis. (Ecc. 11.35.) V. 152. §. 12. n. 3.
 Petitis.
 Petere a Deo, quibus inhieremus cupide, ne auferat, impudens est. I. 143. n. 27.
 Petitis & accipitis. (Math. 7. Jo. 16. 24.) IV. 413. §. 12. n. 14. I. 215. §. 9. n. 1. II. 182. n. 67.
 Amen, amen dico vobis, si quid petieritis &c. (Jo. 16. 14.) IV. 415. §. 12. n. 12.
 In ista die, in nomine meo petitis. (Jo. 16. 16.) *Ibid.* n. 21.
 Nescitis quid petatis. (Matt. 20. 33. Marc. 10. 38.) I. 71. §. 13. n. 5.
 Petra.
 Cur petra scilicet in morte Christi. I. 303. §. 12. §. 18.
 Legimus ad petram coram illis. I.
 Petrus.
 Cur Simon Petrus adiungatur. V. 185. §. 13. n. 31.
 Historia abequeantia Christo Petri, expenditur. I. 76. §. 14. n. 33.
 Pharisaei.
 Pharisaei orans in templo argumentum praebet non facile de aliis iudicandis. III. 169. §. 3. n. 37.
 Cursum a sermone Pharisaeorum. (Matt. 16. 4.) III. 14. §. 10. n. 9.
 Philippus.
 Philippi I. Hic. Regis manducato. I. 157. n. 30.
 Philippi III. Hic. Regis symbolum. III. 199. §. 10. n. 2.
 Philisai.
 Philisai fabra e terra Israel evocantes figura diaboli. III. 326. §. 10. n. 12.
 Quid dicitur vire, qui petuisset Philisaeum? (1. Reg. 17. 26.) II. 362. §. 12. n. 11. IV. 357. §. 12. n. 9. VI. 145. §. 11. n. 1.
 Philisaphia.
 Philosophia optima cognitio sui. I. 338. §. 13. n. 9.

Philosophorum Ethicorum principia & disamina. V. 241. §. 15.
 Phlegmaticus.
 Phlegmaticorum somnia. III. 53. Probl. 16.
 Qualiones de Phlegmatico temperamento. VI. 82. n. 41.
 Homini naturae ejus proclivitate quam maxima conveniens nomen. I. 76. §. 14. n. 18.
 Pica, Piffus.
 Pico facta. II. 335. §. 12. n. 24.
 Pictus admittendus. VII. 30. n. 332.
 Pictor non potens B. Virginitatem pingere. *Ibid.* n. 134.
 Pictus ob imaginem lascivam gravius castigatur. VII. 47. n. 311.
 Drusus a piffore. VII. 76. n. 336.
 Rex pictor. VII. 30. n. 335.
 Pietas.
 Pietatis species tres. II. 310. n. 67.
 Quomodo ad omnia utilis. (1. Tim. 4.8.) *Ibid.*
 In pietate & misericordia (somnia Christianae disciplinae consistit. I. 152. n. 13.
 Pietas Regiae in S. Maritimum mira. VII. 31. n. 137.
 Pietas beatorum virorum. I. 161. n. 48.
 Pica avertit speciem acedum. I. 26. §. 1. n. 6.
 Cur pie viveat passantibus exercetur. I. 189. n. 78.
 Teipsum ad pietatem exerce. (1. Tim. 4.8.) I. 144. §. 8. n. 15.
 Pietas ad omnia utilis. (1. Tim. 4.7.) *Ibid.*
 Pietas regis potentis.
 Quid? V. 189. §. 2. n. 1.
 Divitio. *Ibid.* n. 2.
 Actus. *Ibid.* n. 3.
 Qualitas. V. 190. §. 2. n. 1. *Ibid.* §. 3. n. 2. V. 194. §. 7. n. 1. V. 196. §. 12. n. 2.
 Necitias. V. 190. §. 2. n. 5. V. 194. §. 7. n. 2. *Ibid.* §. 8. n. 5.
 Equitas. V. 190. §. 2. n. 10. V. 194. §. 3. n. 9. V. 194. §. 8. n. 3.
 Utilitas. V. 190. §. 2. n. 14. V. 194. §. 3. n. 12. V. 194. §. 7. n. 7. *Ibid.* §. 8. n. 4. V. 196. §. 12. n. 9.
 Dignitas. V. 197. §. 12. n. 1.
 A patre doctus. VII. 38. n. 15.
 Exercitio. V. 191. §. 4. n. 1.
 Neglecta pona. V. 192. n. 15.
 Laudabiliter intermissa. V. 192. §. 4. n. 15. *Ibid.* §. 5. n. 1.
 Motiva. V. 194. §. 8.
 Media. *Ibid.* §. 9.
 Quomodo officia filii debent parentibus. *Ibid.* §. 10. n. 1.
 Quando & cur non obediendum parentibus. V. 195. n. 2.
 Quatenus odisse parentes debeamus. *Ibid.* n. 3.
 Quomodo filii debeant esse subditi parentibus. *Ibid.* §. 11. n. 2.
 Piger Pigris.
 Pigris peccatorum genitrix. I. 42. §. 13. n. 7.
 Piger ferro; terrae, &c. comparatus. I. 47. §. 14. n. 21.
 Qui piger est ad mandatum, quomodo excitandus, ut fiat gressus. I. 38. §. 11. n. 7.
 Pigrus non juvat Deus. I. 47. §. 15. n. 5.
 Dicit piger Leo est in via, &c. (Prov. 26. 13.) IV. 440. §. 11. n. 5.
 Ascendit piger murem suum sub auxilio. I. 356. §. 3. n. 15.
 Per agnum pigrum hominis transiit. (Prov. 24. 30.) (Ecc. 40.) I. 41. §. 13. n. 6.
 Fale piger ad formicam, &c. *Ibid.* §. 13. n. 6.
 Pincerna.
 Pincerna ac Pistoris Praefecti Pharaonis Historia applicata. IV. 374. §. 13. n. 13.
 Pincernam cor Pharo in gratum receperit in Pistorum pona caputis animadvertit, & quid figurat. I. 184. §. 13. n. 9.
 Pinguis.
 Pinguedinis augmentatio per comessum, atque ratio. III. 99. Probl. 3.
 Cur carnes animalia sint pinguisque pinguis terreftribus. III. 63. Probl. 1.
 Pinguis animalia cito senescere, cur? III. 65. Probl. 3.
 Pin-

- Pinguetere animalium alia intra, alia extra eum, alia utroque modo, unde? III. 64. Probl. 5.
 Pinguetinem victimam cur Deus ita sollicite sibi deponat. III. 200. §. 13. n. 3.
Pinna.
 Penna, Pinnophilax, pinoet. I. 113. §. 12. n. 12.
Pinguis.
 Pirenum Sacerdotis quid agat. I. 312. §. 18. q. 8.
Piscator.
 Piscatorum hominum cur vocati Apostoli. I. 364. §. 8. n. 15.
 ***
 Mista piscatorum mulier. (Jer. 16.) I. 367. §. 9. n. 17.
 Venite post me, faciem vos piscatores hominum. (Matt. 4. 19.) I. 367. §. 9. n. 18. II. 175. §. 14. n. 25.
 VI. 27. §. 12. n. 5.
Piscatus.
 Piscatus hominum rari exemplum. VII. 63. n. 300.
Piscina.
 Historis da piscina probatica applicata. I. 391. §. 13. n. 9.
Piscis.
 Probl. de Piscibus. VI.
 Piscibus oculi immortur? III. 14. Probl. 3.
 Piscium etiam tempore quadragesimali. I. 16. §. 11. n. 2.
 Piscium admiranda. IV. 229. n. 68.
 Piscium pugna terrestis. VII. 67. n. 333.
Pisces.
 Exponit hunc piscem. (Tob. 6. 5.) IV.
 Sicut pisces capiuntur hamo etc. I. 184. §. 13. n. 31.
Placium.
 Non quam multis placeat, sed quilibet stude. I. 123. n. 25.
Planta.
 De Plantis problematica. III. 63. Probl. 2.
 Cur plantis Deus non benedixerit, ut alia creaturis. I. 184. §. 13. n. 7.
 ***
 Neque qui plantat, neque qui rigat, est aliquid. I. 360. §. 7. n. 1.
Planta pedis.
 Plantam scissis tenens Jacob quid ageret. I. 74. §. 4. n. 15.
Plates.
 Esi vici in plateis civitatis etc. (Luc. 14. 31.) II. 290. §. 12. n. 16.
Pluvia.
 Probl. da Pluvia. II. 259. n. 339.
Pedagra.
 Carata. VII. 58. n. 267.
 Pedagra doloribus cur magnate maximopere obnoxii. III. 46. Probl. 9.
Pena.
 Crescentibus delictis crescunt poenae. III. 265. §. 13. n. 23.
 Poenae quoniam modo intelligenda. III. 266. §. 10. n. 4.
 Poenalia opera occasionem accommodata. VII. 39. num. 174.
 Poenarum causa Deus. V. 207. n. 19.
 Poenae dammeturorum. (vid. Demetrius).
 Poenae speciales sensuum in Inferno. III. 181. §. 12. n. 3.
 Poenae in Inferno erit aeternae: licet peccaverit homo ad tempus. III. 165. §. 2. n. 1.
 Poenae damni infernalis cur tam gravis censetur. III. 180. §. 10. n. 6.
 Cur tam multi in aam incidunt. Ibid. n. 7.
Poenitentia.
 Quid? V. 197. §. 1. n. 1.
 Divino. Ibid. n. 2.
 Actus. Ibid. §. 1. n. 3.
 Gradus. Ibid. n. 13.
 Qualitas. V. 198. §. 2. n. 2. Ibid. §. 3. n. 2. V. 200. §. 4. n. 3. V. 201. §. 5. n. 1. V. 203. §. 6. n. 1. V. 204. §. 10. n. 1. V. 209. §. 12. n. 1.
 Necessitas. V. 198. §. 2. n. 9. V. 199. §. 3. n. 17. V. 203. §. 6. n. 8. V. 208. §. 10. n. 10. V. 210. §. 11. n. 11. V. 204. §. 7. n. 8.
 Dignitas. V. 198. §. 2. n. 10. V. 200. §. 3. n. 36. V. 201. §. 4. n. 3. V. 203. §. 5. n. 39. V. 204. §. 6. n. 21.
 Utilitas. V. 198. §. 2. n. 16. V. 199. n. 12. V. 200. §. 4. n. 3. V. 202. n. 16. V. 210. §. 12. n. 14.
 Aequitas. V. 199. n. 15. V. 201. n. 6. V. 203. n. 18. V. 210. n. 8. V. 204. §. 7. n. 1.
 Facilitas. V. 200. n. 36. V. 204. §. 7. n. 4.
 Jucunditas. V. 200. n. 38. V. 202. n. 26. V. 204. n. 27. Ibid. §. 7. n. 5.
 Non differenda. V. 200. n. 39.
 Celeritas. V. 201. §. 4. n. 7.
 Exempla poenitentium. Ibid. §. 5.
 Motiva. V. 204. §. 7. V. 205. §. 9. n. 2. V. 208. §. 10. n. 11.
 Media. V. 205. §. 8.
 Circumstantiae ad veram poenitentiam requisitae. V. 205. §. 9. n. 2.
 Impedimenta & remedia. Ibid. n. 3.
 Verus modus agendi poenitentiam. V. 207. §. 10. n. 7.
 Vim pravam, falsas opiniones circa poenitentiam. V. 208. n. 8.
 Dilatio triplex. V. 209. §. 10. n. 15. V. 210. §. 12. n. 19. (Aid. Procrastinatio Poenitentiae).
 Varii modi quibus ad poenitentiam nos vocat Dei misericordia. II. 78. §. 8. n. 3.
 Poenitentia mortis tempora difficilis. IV. 247. §. 9. n. 31.
 Ad poenitentiam monet quendam per mortuum S. Augustinus. VII. 24. n. 32.
 Computatur creationi hominis novae. V. 206. §. 10. n. 1.
 Cum renovatione Aquilae. V. 208. §. 10. n. 10.
 Poenitentia. V. 209. n. 13.
 Poenitentia. V. 209. n. 13.
 Poenitentia. V. 209. n. 13.
 Poenitentia comparatur virginibus sapientibus. V. 208. §. 10. n. 12.
 Poenitentia Symbolon formica. I. 37. §. 9. n. 9.
 Refugientia & post mortem poenitentiam agens exemplum. III. 171. §. 4. n. 29.
 Est medium ad beatitudinem obtinendam. I. 215. §. 9. n. 4.
 Ad poenitentiam hortatus Episcopus a mortuo. III. 174. §. 10. n. 43.
 Poenitentia ex vitiis inferni tormentis. Ibid.
 In poenitentia impossitio & destitutio non fit propositio. I. 32. §. 2. n. 2.
 Poenitentia simulacris erit in inferno, nulla tamen correctio voluntatis. III. 165. §. 2. n. 1.
 Poenitentia obliuioni tandem procurata. III. 172. §. 4. n. 38.
 Poenitentia mirabilis specimen. VII. 34. n. 153.
 Confilium ad poenitentiam opera rite obunda. I. 428. n. 29.
 Poenitentiam agere valentis post mortem poenae. III. 172. §. 4. n. 33.
 Poenitentia utilitas ad evitandum damnationis sententiam. III. 256. §. 10. n. 21.
 Poenitendi voluntas ex lectione Script. S. III. 314. §. 3. n. 12.
 Poenitentia ab Anglio procurata. I. 98. §. 4. n. 34.
 Poenitentia ex mortis & aeternitatis recordatione. I. 57. §. 4. n. 6. & 8.
 Cur Angeli gaudent magis super uno peccatore poenitentiam agente, quam super iusto. I. 108. §. 9. n. 9.
 Poenitentia Theodosii. III. 246. §. 4. n. 38.
 Solacium circa poenitentiam laborem. VI. 135. n. 39.
 An Confessoria poenitenti possit imponere poenitentiam defunctis applicandam. VI. 268. §. 25.
Poenitentium agita. I. 365. §. 9. n. 4.
Nisi poenitentiam habueritis etc. (Luc. 13. 3.) I. 389. §. 12. n. 6.
Dedit illi Deus locum poenitentiae, abstinere ipse. (Job. 24.) II. 63. §. 9. n. 10.
Poigemin.
 Exempla Poigemin. III. 47. Probl. 9.
Poipus.
 Cur ad variorum corporum attitudinem colorem mutet. III. 29. Probl. 8.
Pondus.
 Pondus ratio. III. 297. §. 11. n. 2.
Pondus habetis iustum et verum. (Deut. 25. 15.) Ibid.
 Cur

Cur impetuisti pondus universi populi super me. I. 77.
§. 14. o. 28.

Pontifex, Pontificatus.

Pontificatus res difficilis. I. 60. §. 5. n. 7.

Ambitio. I. 61. §. 5. o. 19.

Pontificatu summo pauci diu perficunt. I. 67. §. 9.
n. 2.

***

Pontifex ex hominibus assumitur. (Hebr. 5.) VI. 28.
§. 13. n. 2.

Populus.

Origo diversorum populorum. V. 335. §. 2. n. 3.

Apposuit est ad populum suum. II. 39. §. 10. num.
12.

Portus.

Pastebat portus. (Luc. 12.) quid? III.

Cor demones superbissimi licentiam postularunt a Chri-
sto ingrediendi in Gerasenorum portus. I. 45. §. 14.
n. 13. II. 20. §. 9. n. 3. III. 325. §. 10. n. 9.

Porta.

Intrae per angulum portem. (Matt. 7. 13.) V. 209.
§. 10. n. 13.

Diligis Dominum portas Sion super omnia tabernacula
Jacob. IV. 246. §. 23. n. 2.

Aperite mihi portas justitie. (Ps. 117. 19.) V. 209. §.
10. n. 14.

Postema.

Varia. IV. 434. n. 173.

Possio.

Dicite mihi, ubi possitis eum. VI. 440. §. 13. n. 2.

Possitio.

Possitis rebos rite ostendi modus. I. 180. §. 11. n. 2.
In rebos possidendi observanda quatuor. ibid. n. 1.

***

Nihil habentes, omnia possidentes. II. 182. n. 70.

Possidi hominem per Deum. II. 235. §. 11. o. 4.

Possulatum.

Nil mali postulandum ab altero. V. 249. n. 66.

Potestas.

Omnia potestatem vix brevis. (Ecc. 10. 21.) II. 108.
§. 8. n. 6.

Potentia.

Regum exigit. VII. 31. n. 31.

Dei. II. 57. §. 1. n. 13. (vid. Omnipotentia).

Potentia Dei symbolum Leo. II. 66. §. 12. o. 6.

***

Omnia possum in eo qui me confortat. II. 180. n. 57.

Potestas.

Humana potestatis fragilitas. I. 73. §. 14. n. 9.
Solatia circa carentiam temporis potestatis. VI. 128.
n. 26.

Potus.

Potatorum potus in Inferno. III. 170. §. 4. n. 20.

Qualitates de potu. VI. 96. o. 96.

Cur post eum acerbior sibi potus magis sapiat.
III. 23. Probl. 7.

In potu certando Alexander mortuus. VII. 75. num.
301.

Dractatio in potu quomodo moderanda. II. 219. §. 9.
n. 2.

***

Noli esse in convivio potatorum. (Prov. 23. 20.) II.
401. §. 11. n. 7.

Præbenda.

Rite usurpanda. VII. 35. n. 155.

Præcedit in spiritu et viscere Elie. (Luc. 2. 17.) II.
313. §. 13. n. 3.

Præceptum.

Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem. II.
150. §. 22. n. 4. §. 14. n. 5.

Præceptio.

Typus Principatus. I. 141. §. 14. n. 5.

Præda.

Non dabimus tibi quicquam de præda. I. 231. §. 12.
n. 10.

Prædestinatio.

Divina prædestinatio. I. 97. §. 2. n. 7.

Prædestinatio.

Prædestinationis figuram per tota. IV. 78. §. 13. n. 7.

Timor Dei. VI. 302. §. 11. n. 8.

Militemendum studium. IV. 139. §. 8. n. 12.

Obedientia. IV. 336. §. 10. n. 10.

Misericordia erga defunctos studium. IV. 169. §. 10.
o. 5.

Prædestinationis figuram an sit cultus B. Virginis. VI.
257. §. 12.

Error de prædestinatione ingeniose detectus. VII. 35.
n. 59.

Prædicator, Prædicator.

Prædicator est doctrina cuiusdam Sator. II. 314. §. 19.
n. 10.

Prædicatio quatenus lectioni Sacrorum librorum cedit.
III. 310. §. 7. o. 8.

Prædicatio Sacerdotalis præcipue tangere debet ultimam
iudicii diem. III. 267. §. 13. n. 4.

***

Exinde capis Jesus prædicare. II. 313. §. 13. n. 4.

Prædicare Evangelium. I. 356. §. 4. n. 7.

Illi autem profecti prædicaverunt ubique. I. 366. §. 9.
n. 9.

Prædixio. vid. Præfagium.

Prædicare quid vel quantum possint Magi, vel Dæmon.
IV. 16. o. 36.

Prælatio, Prælatum.

Præferre se nemo debet alteri. I. 38. §. 11. n. 9.

Prælati qualitates. I. 70. §. 12. n. 5.

Prælatorum plerumque damnantur. III. 259. §. 4. o. 6.

Solatia circa carentiam prælationis Ecclesiastica. VI.
125. §. 1. n. 6.

Præmium.

Optimum quid? I. 156. n. 28. II. 80. n. 426.
Præmia an Nobilibus potius, quam ignobilibus confor-
rentur? V. 339. n. 9.

Præparatio.

Animus præparandus. V. 248. n. 82.

Præfagium. vid. Prædixio.

Præfagia mortis, varia. VII. 29. n. 117.

Miram de S. Dominico præfagium. VII. 27. n. 109.

Præsentia Dei. Christi.

Ejus veritas. II. 84. §. 2. n. 1. ibid. §. 2. n. 1. II.
85. §. 3. n. 1. II. 93. §. 9. n. 1.

Memoria. II. 85. §. 3. n. 1.

Utilitas & fructus eius consideranda. II. 84. §. 1. n. 12.
II. 88. §. 5. n. 5. II. 94. §. 9. o. 5. I. 66. §. 12.
o. 8.

Dammum non consideranda. II. 84. §. 1. n. 15. II. 85.
§. 2. n. 11. II. 95. §. 9. n. 11.

Æquitas considerandi eam. II. 84. §. 2. n. 6. II. 88.
§. 6. n. 1.

Utilitas. II. 84. §. 2. o. 7. II. 86. n. 16.

Dignitas. II. 85. §. 2. n. 10.

Necessitas. II. 86. §. 3. n. 15. II. 88. §. 5. n. 3.

Jucunditas. II. 87. §. 3. n. 23. II. 88. §. 5. n. 8. II.
94. §. 9. n. 10.

Facilitas. II. 89. §. 4. n. 9.

Motiva. II. 88. §. 6.

Media ad ejus memoriam, acquisitionem. II. 90. §. 7.
In quo consistat hoc exercitium presentium. II. 91. §.
8. n. 2.

Solidus modus imaginandi presentiam Dei. II. 66. §.
12. n. 8.

Semper ob oculos habendus. II. 64. §. 11. n. 2.

Presentia Christi cupitiam medium ad Dæmonia insidias
evadendas. II. 15. §. 7. n. 1.

Præfatio.

Cum Christus in præfatio redinari voluerit. I. 289. §.
2. o. 8.

Præfidium.

Præfidi loco Imperatoris vestitus. VII. 74. n. 388.

Præsentia.

De præteritis inordinare testari non decet. V. 313. n.
74.

Præsentium.

***

Prævaricantes reputari omnes peccatores terra. VI. 28.
n. 5.

Præces.

Preces quomodo cognoscimus Sancti. I. 357. §. 21. q. 4.

Præstiter.

Quis? VI. 7. §. 1. n. 1.

Præstus, Præstus, Præstus.

Præstium qui desiderat, loter servos Cæli non permi-
net. I. 60. §. 3. n. 15.

Qui voluerit inter vos primus esse, erit vester servus.
I. 79. §. 14. n. 12.

Miserica prudentia prima relinquit. II. 181. n. 39.
 Prudentes virgines, aptate vestras lampades. II. 343.
 5. 12. n. 1. * * *

Pessidat pudentium. (Prov. 4. 5.) V. 240. 5. 12.
 n. 9.
Prudentes virgines acciperunt oleum. (Math. 25. 4.)
 V. 277. 5. 9. n. 3.
Psalms, Psalterium.
 Psalmi gradum quindecim. V. 184. 5. 13. n. 7.
 Psalmi quinque blati. II. 129. 5. 4. n. 133.

Apocrypha in Psalteria prepositionum meum. (Pf. 48.)
 II. 314. 5. 13. n. 12.
Publicanus.
A longe fluit nolebat ore. (Luc. 18. 13.) IV. 412. 5.
 12. n. 7.
Pudico.
 Ravalabo pudenda tua. I. 375. 5. 3. n. 24.
Pudicitia Pudicit.
 Pudica quis? I. 202. 5. 3. n. 7.
 Pudicitia premiata. VII. 21. n. 65.
 Pudicitia carum in illo admodum. I. 285. 5. 21. n.
 14. (vid. *Capitula*).
Pudor.
 Scudiorum fomes. VII. 77. n. 266.
Puer Puertia.
 Problemata de Puertia. III. 64. 5. 4.
 Franciscus de puero Jafu cur ita dictus. I. 317. 5. 5.
 n. 10.
 Puari formosiores non aspicendi. IV. 352. 5. 1. n. 6.
 Puera puari factum & responsum. VII. 68. n. 235.
 Puera septennis admiranda vita. VII. 28. n. 312.
 Historia trium puorum expensis. I. 284. 5. 13. n. 8.
 Applicata ad substantiam cibi. I. 19. 5. 12. n. 6.
 Sunt figura virginis. I. 280. 5. 9. n. 7.

Accipe puerum & fuge in Aegyptum. (Matth. 2. 13.)
 II. 36. 5. 10. n. 3.
Pugna.
 Ad pugnam spirituum animam memoria inferni. III.
 174. 5. 6. n. 1. * * *

Ne pugnetis contra minimum. (3. Par. 18. 30.) II.
 301. 5. 12. n. 4.
Pulchritudo.
 Eam tris occupant. V. 154. 5. 12. n. 12.
 Facie attentius oculis non examinanda. IV. 352. 5.
 1. n. 6. & 7.
 Miraculo adempta, & restituta. VII. 35. n. 154.
 Anima in quo confitatur, & quomodo anima oranda.
 I. 225. 5. 11. n. 11. (vid. *Forma*).

Quam pulchra es. (Cant. 7.) IV. 182. 5. 10. n. 7.
Pulchra sunt gena eius. III. 201. 5. 12. n. 3.
Tua pulchra es amica mea. (Cant. 4. 7.) II. 341. 5.
 12. n. 3. III. 142. 5. 10. n. 2. V. 154. 5. 12. n.
 12.
Pullus.
 Io manu exclusi. VII. 16. n. 43.
Pulmo.
 Pulmonem apert & munit. III. 34. n. 12.
 Problemata de Pulmone. *ibid.*
Pupilla.
 Qui regis vos, regis pupillam oculi. (Zach. 6.)
 VI. 28. 5. 12. n. 4.
Purgatio.
 Dubia circa viam purgativam. II. 173. 5. 2.
 Eius Effantia & existantia probata. V. 250. 5. 1. n. 2.
 V. 251. 5. 2. n. 1. *ibid.* 5. 3. n. 1. V. 253. 5. 5.
 n. 1. V. 269. 5. 10. n. 1. V. 266. 5. 21. n. 1. V.
 270. 5. 13. n. 1. IV. 167. 5. 9. n. 1.
 Causa. V. 257. n. 28.
 Divisio. V. 251. 5. 1. n. 6.
 Qualitas. *ibid.* 5. 2. n. 11. V. 252. 5. 3. n. 4. V.
 254. n. 7. V. 261. 5. 9. n. 1. V. 268. 5. 12. n. 1.
 Distinctio. V. 261. n. 66. V. 262. 5. 8. n. 3.
 Gravitas poenae. V. 261. 5. 8. n. 1. & 2.
 Unde illa gravitas oritur. V. 264. 5. 10. n. 4.
 Poenarum in eo diversitas. V. 270. 5. 1. n. 4.
 Quinam in illo torquentur. *ibid.* n. 3.
 Exempla. V. 252. 5. 5. & 6.
 Motiva ad illud timendum. V. 261. 5. 8.
Lectur Bibl. I. cum VII.

Media ad purgatorii poenam fugiendam aut minuen-
 dam. V. 262. 5. 9. V. 267. 5. 12. o. 4. & 6. IV. 266.
 5. 7. n. 11.
 Media ad animam purgatorii juvandas. IV. 267. 5. 9.
 n. 2. IV. 173. 5. 12. n. 13.
 Facilitas incurrendi poenam purgatorii. V. 262. 5. 8.
 n. 4.
 Difficultas eximendi a purgatorio. *ibid.* n. 5.
 Quomodo salutaris timor bujus poenam concipiendus.
 V. 263. 5. 10. n. 2.
 Solidus modus purgatorium evitandi. *ibid.* n. 3. V.
 267. 5. 11. n. 5.
 Cur a Deo decernitur. V. 264. 5. 10. n. 5.
 An animas purgantes vere per totam & alla crudelitatem
 instrumenta torquentur. V. 264. 5. 10. n. 6.
 Causa ob quos poena damni tam gravis accidit purga-
 tibus animabus. *ibid.* n. 7.
 An animas purgantes omnia folacii & gaudii expertes.
 V. 266. 5. 10. n. 8.
 Cur purgatorium singulari studio declinandum. V. 263.
 5. 10. n. 1.
 An recte faciat, qui omnem satisfactionem suam in vita
 a se ipso obvenientem, sive post mortem ad alia
 transscriptam animabus purgantibus transcribit. VI.
 260. q. 17.
 An animas purgantes orare possint pro viventibus. VI.
 265. q. 22.
 An animas purgantes invocare liceat. VI. 266. quæst.
 23.
 An suffragia animabus purgantibus infallibiliter proficiat.
 VI. 268. q. 24.
 An scriptura & (soliditate certam salutem & per bre-
 vem in purgatorio moram spondere possint. VI. 287.
 q. 43.
 Quomodo animæ educantur & purgantur. IV. 267. 5.
 9. n. 1. IV. 173. 5. 12. n. 5.
 Directio heroicis purgantium animarum. I. 250. num.
 18.
 Quaestiones variae de purgatorio ejusque poenis. I. 317.
 5. 12.
 Oratio Laudepergi pro animabus in purgatorio. IV.
 173. 5. 12. n. 9.
 An contra charitatem erga seipsum peccet, qui sua me-
 ria animabus donet in purgatorio. II. 177. o. um.
 38.
 Quo animæ prius & purgatorio liberandæ. *ibid.*
 Fines purgatorii minucentes virtutes. I. 252. 5. 5.
Purificatio Martis.
 Quasi tota de purificationis festo. I. 252. 5. 5.
Puritas.
 Angelica quæ. I. 280. 5. 9. n. 7.
 Puritatis symbolum columba. V.
Pustillanimitas.
 Myrothecion in casu pustillanimitatis. II. 362. 5. 12.
 n. 19.
Pustulus.
 Videtur, ne eorum tantis unum ex his pustulis. I. 110.
 5. 12. n. 2.

Q

Quadragesima.

Quaestiones de Quadragesima. I. 292. 5. 4.
 Quadragesimalia abstinentia. I. 4. 5. 2. n. 3. I. 17.
 5. 12. n. 1.
 Quadragesima tempore malo more Bacchanalia celebra-
 tur. I. 189. 5. 7. n. 1.
 Quid Duo gratissimum in quadragesima faciendum. I.
 47. 5. 25. n. 1.
Quadrans.
 Donec reddiderit novissimam quadrantem. IV. 272. 5.
 12. n. 6.
Quadrupes.
 Quadrupedum admiranda. IV. 439. 5. 2. n. 25.
Querra.
 Quid queritis? III. 202. 5. 12. n. 1.
 Queritis me & non invenietis. I. 230. 5. 4. n. 45.
Quassio.
 An etiam in inferno quassiones moveantur. III. 172.
 5. 4. n. 21.

X

Quies.

Quies.
 Vera quies quomodo obtineatur. V. 300. §. 21. n. 7.
 Vera quies non possidet ante perfectionem. V. 170.
 §. 10. n. 4.
 Quies pie & sedulo laborantium. III. 302. §. 10. n. 3.
 Ad quietem animi facit otiosum cultus. IV. 363.
 §. 9. n. 9.
 Facili non Dominus ad te, & iniquum est cor no-
 strum donec requiescat in te. I. 134. n. 3.
Finis et sub umbra mea requiescite. (Jud. 9. 3.) I.
 71. §. 13. n. 6.
 Non recessum requiem, diem revertat. (Luc. 11. 24.)
 V. 255. §. 12. n. 16.
Quinquagesimus, Quinquagesima.
 Quinquagesimus numerus, est numerus jubilaei. I. 307.
 §. 15. n. 3.
 Cur in Dominica Quinquagesime Ecclesia facit motio-
 nem passionis Christi. I. 194. §. 21. n. 7.
Qui.
 Tu qui es? (Jo. 7. 26.) I. 356. §. 12. n. 2.
Quo.
 Quo vadis. (Jo. 16. 5.) IV. 471. §. 12. n. 6.

R

Rachel.

Rachelis invidiis erga fecunditatem sororis non conde-
 mnatur. III. 207. §. 1. n. 2.
Rahab.
 Memor ero Rahab. IV. 146. §. 11. n. 2.
Rana.
 Rana dichotoma maritima. I. 139. n. 10.
 Spiritus tres immundi in modum ranarum exeuntes ex
 ore Disconia, quid? III. 385. §. 10. n. 12.
Rapina.
 Rapere regnum calorum quid? I. 204. §. 3. n. 19.
 Ut speret eum (Christum), in Regem coronaturi.
 I. 67. §. 9. n. 1.
Ratio.
 Rationis quatuor usus in agenda. III. 375. §. 8.
 n. 6.
 Rationem reddendam in iudicio extremo negas a dia-
 bolo atropes. III. 171. §. 4. n. 24.
 Quatuor classes rerum, de quibus olim ratio reddenda.
 III. 259. §. 11. n. 33.
Rationale.
 Cor in Rationali Astronis non etiam Adamus repertus.
 VI. 29. §. 13. n. 11.
Rat.
 Ratde rationem villitionis tua. (Luc. 16. 2.) I. 70.
 §. 12. n. 4.
Rebelle.
 Rebelles punit & exemplum. VII. 73. n. 376.
Reveria.
 Confilium circa recreationem inflicendum. I. 433. n.
 49.
 Ad recreandum animum & corpora, conducere historias.
 VII. 7. §. 3. n. 11.
Reclis.
 Inveni quod fecerit Deus hominem rectum. (Eccl. 7.)
 I. 124. §. 11. n. 4.
Redemptio.
 Redemptio beneficio amoris nostrum specialiter tibi
 vendit Deus. I. 249. §. 8. n. 12.
 Redemptio animus via intra triginta annos abfuta,
 refectio fiet in memento. I. 231. §. 13. n. 14.
 Redemptioem nostram cur Pater uterque a Filio con-
 summati voluerit. I. 258. §. 12. n. 21.
Noli timere, quia redemi te. (II. 43. 1.) I. 280. §. 9.
 n. 6.
Seris, quod Redemptor meus urbis. (Joh. 19. 25.) V.
 352. I. 7. n. 4.
Regina.
 Afficit Regina a dextris tuis. (Ps. 44. 10.) II. 159.
 §. 15. n. 10.
Regnum.
 Regnorum mutabilitas. I. 68. §. 9. n. 3.
 Regni ambitio. I. 62. §. 5. n. 23. & seqq.

De Regno pulchritudo. VII. 53. n. 247.
 De Regno questio. V. 327. §. 3.
 Regendi alia optimum sollicitum mansuetudo.
 IV. 26. §. 9. n. 4.
 Regere ara artium. I. 69. §. 10. n. 9.
 Regum calorum, alii rapiunt, alii mercantur, forsan-
 tur alii, alii compelluntur. I. 204. §. 3. n. 12.
 Car Beatitudo aeternae vocatur Regnum. I. 73. §. 14.
 n. 11.

Queris primum Regnum Dei etc. (Matth. 6. 33.) I.
 135. §. 12. I. 210. §. 12. n. 5. I. 156. §. 12. n. 4.
Adveniens Regnum tuum. II. 16. §. 7. n. 9.
Nisi efficiamus ut parvuli, Regnum calorum. (Matt.
 11. 17.) III. 208. §. 9. n. 2.
Regnum calorum vix paritur. (Matt. 11. 12.) I. 179.
 Asium. II. 198. n. 25. IV. 297. §. 12. n. 7. VI.
 77. §. 12. n. 15.
Non est regnum Dei cibis & esca. VI.
Simile est Regnum Dei grano Synapsis. (Matth. 13. 31.)
 V. 346. §. 11. n. 4.
Non vagus peccatorum in vestro mortali corpore. II. 17.
 §. 2. n. 4. II. 19. §. 2. n. 12.
Omne Regnum divinum contra se etc. (Matth. 12. 15.)
 II. 162. §. 10. n. 3.
Offendit illi omnia regna orbis in momento. (Luc. 4.)
 I. 73. §. 14. n. 9.

Regula.

Regule ordinum quid sibi velint. V. 273. §. 1. n. 11.
 Regularum observantia procuranda quomodo. II. 172.
 n. 45.
 Regulae particularis ratio. V. 284. §. 10. n. 1.
Relapsus.
 Relapsus cavendus. VII. 45. n. 299.
 Relapsus ad peccata difficilis cura. I. 383. §. 7. num.
 14.
 An relapsus in imperfectionem arguit nullum profectum
 in perfectione. II. 176. n. 31.
Relaxatio.
 Relaxatio an, & quomodo tempus utiliter impenden-
 dum. VI. 226. §. 9. n. 5. & 6.
Relictio.
 Relinquere omnia quid? II. 171. n. 9.
 Cur & quomodo Christus a Patre derelictus. I. 302.
 §. 9. & 10.

Ecce reliquimus omnia. (Matth. 19. 25.) IV. 345. §.
 14. n. 24.

Religio Religiosa.

Religionis iucunditas cur abscondita. II. 362. §. 11.
 n. 5.
 Religionis studium an primis tenet in Rep. V. 338.
 §. 7. Probi. I. 342. n. 70.
 Religionem non mendicantium commenda & incommo-
 da. VI. 293. n. 2.
 Mendicantium. Ibid. n. 9.
 Religionis pariter conservandi studium penes purga-
 torii mienus. III. 274. §. 5. n. 13.
 Propositio Religionem ingrediendi, excusio non differen-
 da. I. 419. n. 15.
 Quomodo propositum Religionem ingrediendi rite exe-
 quendum. I. 420. n. 17.
 Religio ingressus medium ad beatam mortem. IV.
 267. §. 20. n. 164.
 An non ab ingressu in Religionem summa perfectio fe-
 cienda. II. 172. n. 13.
 Non ingressus in Religionem, sed novum cor gaudium
 excitat. II. 198. n. 37.
 Confilia circa vitam religiosam perfectioni conformem.
 I. 421. §. 2.
 In Religionem bene vivitur & bene moritur. III.
 Religiosorum domus quid? I. 254. §. 12. n. 1.
 Religiosos averari species accidit. I. 25. §. 2. n. 6.
 Religionis cur plus infidatur dumon quam secularibus.
 II. 18. §. 8. n. 10.
 Solatio pro Religiosis. VI. 315. n. 11. (vid. Ordo).
Religiosis flatus.
 Defectio. V. 271. §. 1.
 Divitio. V. 272. n. 3.
 Ritus. Ibid. §. 1. n. 7.
 Qualitas. V. 273. §. 2. n. 1. V. 274. §. 3. n. 1. V.
 277. §. 4. n. 1. V. 280. §. 7. n. 1. V. 288. §. 11.
 n. 4. V. 289. §. 12. n. 2.

Uti.

Utilitas. V. 273. §. 2. n. 12. V. 275. §. 3. n. 18. V. 277. §. 4. n. 19. V. 278. §. 5. n. 10. V. 289. §. 11. n. 10.
 Necessitas. V. 273. §. 2. n. 21. V. 275. §. 3. n. 13.
 Jucunditas. V. 274. §. 2. n. 27. V. 276. §. 3. n. 33. V. 277. §. 4. n. 15. V. 278. §. 5. n. 18. V. 280. §. 6. n. 10. V. 281. §. 7. n. 15.
 Secunditas. V. 274. §. 2. n. 31.
 Aequitas. V. 289. §. 10. n. 18.
 Dignitas. V. 276. §. 2. n. 27. V. 277. §. 3. n. 12. V. 279. §. 4. n. 16. V. 280. §. 5. n. 3. V. 281. §. 6. n. 16.
 Facilitas. V. 277. §. 3. n. 34. V. 281. §. 6. n. 16.
 Vocatio. V. 278. §. 5. n. 2. V. 279. §. 6. n. 2.
 Diversitas. V. 281. §. 7. n. 22.
 Comparatio martirij. V. 273. §. 2. n. 1.
 Educatio in Aegypto. Ibid. n. 3.
 Cuius paradisi coelestis. Ibid. n. 5.
 Exempla. V. 278. §. 5. n. 6.
 Motiva ad Religionem statum amplectendum. V. 282. §. 8. n. 3.
 Modus et cum digne amplectendum. V. 283. §. 8. n. 286. §. 6. n. 6.
 Quomodo requiratur ad statum religionem. V. 284. §. 10. n. 5.
 Vocatio ad statum Religionem tres modi. Ibid. n. 5.
 Solus vocatio hanc inquirendi modus. V. 285. §. 12. n. 3.
 Modus exequendi. Ibid. n. 4.
 Verus Spiritus S. perfectio ejus in quo consistit. V. 286. §. 5. n. 3.
 Virtus Religionem crucis est. V. 287. §. 11. n. 1.
 Fructus unitatis religionem. V. 288. §. 11. n. 6.
 Tres Religionis ad monasterium afferre debet. V. 289. §. 12. n. 5.
 Religiosi status commoda et incommoda in genere et in specie. VI. 392. n. 3. et seq.
 Religiosi status tripliciter consideretur. V. 284. §. 10. n. 1.
 An qui ad statum Religionem amplectendum stimulus sentit, sine peccato illos negligere possit. I. 414. n. 3.
 Reliquia.
 Reliquia mirabiliter acceptum. VII. 15. n. 35.
 Reliquiarum salutis portio. VII. 45. n. 197.
 SS. Reliquiarum visitatio premiata. VII. 39. n. 171.
 Reliquium S. Martialis captivos liberant. VII. 15. n. 36.
 Reliquiarum usus in mortis hora. IV. 264. n. 146.
 Reliquias errandi singulariter græta. VII. 41. n. 70.
 Reliquias inchoare species blasphemiam. I. 224. §. 1. n. 6.
 Remissio.
 Remissio peccatorum. (vid. Peccatum).
 Remissio modus triplex. II. 127. §. 10. n. 3.
 Deus semper paratus ad ignoscendum. II. 33. §. 7. n. 3.
 Cur precipue Dei et hominum similitudo in remissione iniquitatum consistit. II. 130. §. 12. n. 4.
 Remissio facilis. II. 128. §. 11. n. 2.
 Non remittitur ei neque in hoc saeculo etc. I. 234. §. 9. n. 4.
 Remanet.
 Nisi quis renatus fuerit etc. (Luc. 13. 3.) V. 208. §. 10. n. 10.
 Remans.
 Remans, eorum sine et nature. III. 39. n. 28.
 Eres vir etc. et Remans ejus actibus suis obnoxius etc. (Dan. 10. 5.)
 Renovatio.
 Renovatio quotidiana asperpetua. VII. 51. n. 238.
 Consilium circa renovationem Spiritus instituendum. I. 423. n. 66.
 Renovatio votorum quomodo instituenda. II. 200. n. 33.
 Eius effectus. Ibid. n. 33.
 Renovamini spiritu mentis vestra. (Eph. 4. 23.) V. 206. §. 10. n. 1.
 Renouatio.
 Renouatio Statum in Bapt. I. 197. §. 1. n. 9.
 Renouatio i. e. Mortificatio. V. 284. §. 1. n. 1.

Repetitio.
 Repetenda eadem tempore. V. 243. n. 49.
 Religio in divinam voluntatem.
 Quid? I. 161. n. 51. V. 290. §. 1. n. 2.
 Divisio. Ibid. n. 2.
 Actus. Ibid. n. 3.
 Gradus. V. 291.
 Qualitas. Ibid. §. 2. n. 1. V. 291. §. 3. n. 2. V. 293. §. 4. n. 1. Ibid. §. 5. n. 1. V. 295. §. 6. n. 1. V. 296. §. 8. n. 1. V. 301. §. 13. n. 2.
 Necessitas. V. 291. §. 2. n. 12. V. 293. §. 4. n. 3. V. 297. §. 6. n. 11. V. 303. §. 13. n. 3.
 Utilitas. V. 291. §. 3. n. 16. V. 293. §. 4. n. 12. V. 299. §. 4. n. 4. V. 304. n. 21. V. 297. §. 14. V. 302. n. 16.
 Dignitas. V. 291. n. 22. V. 293. n. 26. V. 295. n. 27. V. 302. n. 25.
 Aequitas. V. 291. n. 25. V. 293. n. 7. V. 297. n. 7. V. 302. n. 12.
 Jucunditas. V. 291. n. 27. V. 293. n. 21. V. 295. n. 29. V. 297. n. 16. V. 302. n. 28.
 Exempla. V. 293. §. 5. n. 6. et 7.
 Motiva. V. 297. §. 9.
 Modus. V. 298. §. 10.
 Est omnia doctrinae compendium. Ibid. §. 11. n. 2.
 Fundamentum. Ibid. n. 3.
 Solida Praxis. V. 299. n. 4.
 Religiones se voluntati divinam similes motu Christi. V. 300. n. 6.
 Christo ipse. V. 301. n. 8.
 Cynoecephalus. V. 302. n. 24.
 Neglecta ponne. V. 301. n. 13.
 Doctrina et fundamenta ad veram Religionem obediendum pertinentia. V. 303. §. 2. n. 2.
 Eius facilitas, simplicitas etc. V. 303. n. 7.
 Vis ad perfectam voluntatem conformitatem cum divina perveniendi. V. 306. n. 12.
 Est benedictio. V. 308. n. 27. et 28.
 Causa approbata. I. 162. n. 53.
 Religio voluntate in mortis hora. IV. 265. n. 149.
 Religio sui perfecta medium ad amorem sui exaudum. I. 288. §. 9. n. 2.
 Religio.
 Religio feria commendata. V. 246. n. 59.
 Religio.
 Deposendus. V. 247. n. 70.
 Humanus est Christi et Dei respectus. II. 197. n. 21.
 Religio.
 Ut coniungat. III. 34. n. 14.
 Probi. de Respiratione. II. 241. n. 38.
 Responso.
 Responso fuisse secundum voluntatem suam. (Prov. 17. 1.) V. 38. n. 1.
 Ne respondens fuisse iuxta voluntatem suam. (Prov. 26. 24.) IV. 38. n. 3.
 Respondens autem aliter increpatus cum. (Luc. 11. 31. §. 12. n. 3.)
 Republica.
 Quid? V. 324. §. 1. n. 1.
 Divisio. Ibid. n. 2.
 Quaestiones de ortu et progressu ejus. V. 325. §. 2.
 Quaestiones de conservatione Reip. V. 325. §. 2.
 De Reip. Republica. V. 327. §. 2.
 Republica florentissima quid? I. 224. §. 13. n. 27.
 Republica constitutio ex hominibus collecta. IV. 181. §. 10. n. 4.
 Quid ad reddendam rempublicam felicem utile ac necessarium. II. 127. §. 11. n. 13.
 Labor proprius confert Reipublicam. I. 47. §. 15. n. 9.
 Trium in Republica optanda. VII. 30. n. 230.
 Reipublice.
 Restitutio iuste fiat. II. 125. §. 10. n. 2.
 Reipublice.
 Quid? V. 328. §. 1. n. 12.
 Divisio. Ibid. n. 2.
 Circumstantiae. Ibid. n. 3.
 Veritas. Ibid. §. 2. n. 1. V. 328. §. 3. n. 1. Ibid. §. 4. n. 1. V. 330. §. 5. n. 1. V. 331. §. 8. n. 2.
 Qualitas. V. 329. §. 5. n. 6.
 Utilitas cogitata. Ibid. §. 3. n. 8. V. 330. n. 11.
 Necessitas. V. 330. §. 6. n. 2.
 Spiritualis. V. 328. n. 27.
 Quomodo spiritualiter cum Christo refurgendum. V. 331. §. 7. n. 1.
 X 2. Exem-

Exempla. V. 349. § 4.
 Equa possibilitas. V. 350. § 6. n. 1.
 Ejus spe nos ad perficiendum semper majorem excitemus. V. 351. § 6. n. 1.
 Duplex gratia resurrectionis, quam Christus nos nobis resurrectione procuravit. Ibid. § 7. n. 1.
 Solitum ex nostra & Christi resurrectione. V. 351. § 7. n. 4.
 Cur in hac die exultandum. Ibid. n. 3.
 Resurrectionem negans a diabolo abreptus. III. 174. § 2. n. 24.
 Refurgens post mortem penitentiam agens. III. 174. § 4. n. 29. & 34.
 De resurrectione Christi quaestiones. I. 303. § 13.
 Quae mulieres jubentur resurrectionem Christi discipulis indicare. I. 305. § 13. § 10.
 Cur Petrus. Ibid. § 11. § 11.
 Cur resurrectio mortuorum facta in morte Christi. I. 305. § 12. § 12.
 Cur Christus post Resurrectionem non versatus cum discipulis. Ibid. § 12. § 12. n. 2.
 Cur filius Dei non statim a Resurrectione ad Patria dextram ascenderit. III. 175. § 13. n. 24.
Resuscitatio.
 Resuscitatio Lazari, Jari filii, Filii Nainitico myseria. V. 331. § 2. n. 6.
Rex.
 Simen Petrus transiit in terra. (Jo. 8. 11.) VI. 395. § 12. n. 2.
 In verbo tuo Iazababere. (Luc. 2. 2.) I. 360. § 2. n. 1. III. 303. § 10. n. 3.
Rexibus.
 Rexibus illis, quomodo illi tibi. (Eccl. 7. 12.) V. 395. § 11. n. 6.
 Quis rexibus Domino, pro omnibus. Eccl. 1. 37. § 2. n. 10.
Reverentia.
 Reverentiam superioribus exhibere actus obedientiae. IV. 313. § 1. n. 1.
 Reverentia Praeceptorum & idolo exhibita. VII. 72. n. 39.
Reversio.
 Revertere, revertere Jonathas. (Cant. 6. 12.) II. 37. § 10. n. 6.
Rex, Regens.
 Regum exigna potentia. VII. 34. n. 13.
 Rex Regis in Saedibus benignitas. VII. 42. n. 2. 195.
 Regis Ruitia sapienter corrodere. VII. 40. n. 134.
 Regum. Gall. Hisp. Angl. Lusit. tituli. I. 158. n. 17.
 Rex electus, qui primus Solem orientem conspexisset. I. 80. § 14. n. 16.
 Regi placere pro summo pretio habitum. VII. 42. n. 47.
 Ad Regia demorant obsequium oculis. Ibid. n. 34.
 De Regibus quaestiones. V. 319. § 2.
 Rex Pictor. VII. 50. n. 115.
 Canis Rex constitutus. VII. 78. n. 418.
 Christus Rex heri notat, ad crucem sponte vit. I. 47. § 5. n. 1.
 Quaestiones de Festo trium Regum. I. 395. § 4.
 Quaestiones de Regente Kemp. V. 337. § 2.
 Regentia ius unde petenda. VII. 40. n. 232.
 Regentia qualitates. I. 72. § 12. n. 5.
 Recto gratia a regentibus olim danda. I. 71. § 12. n. 2. I. 72. § 12. n. 4.
Rex, Regens.
 Si vere me Regem confitearis, sub umbra mea requiescis. (Judic. 2.) I. 68. § 2. n. 4.
Rhinoceros.
 Num quid voles Rhinoceros servare tibi. (Job 34.) IV. 276. § 12. n. 32.
Rifus.
 Rifum attinentia problemata. III. 50. probl. 1.
 Rifum proveniunt a diaphragmate. III. 33. n. 11.
 Rifus immodicus modum adversatur. IV. 180. § 12. n. 3.
 Ridende Sara & Abrahamo, cur solem Sarum Angelus reprehenderent. III. 181. § 12. n. 10.
 Ridicula verba quousque licita. III. 247. § 12. n. 14.
 Solatia circa derisum. VI. 116. n. 38.
 Si ridebam cum servo meo, non credebat. VI. 303. § 12. n. 4.
Ritus.
 In ritu Sacros blasphemias puniunt. I. 328. § 4. n. 28.

Rixa.
 Rixa quid? III. 137. § 11. n. 2. Vide Discordia.
Rubus.
 Roboris inelicti hominum exempla & causa. III. 47. probl. 2.
Ros.
 Mane quoque ros jacit. I. 351. § 2. n. 6.
 Sicut Ros Herman, qui descendit. (Pl. 112.) I. 307. § 15. n. 4.
Rosa.
 Spinus in Rosas conversus. VII. 15. n. 24.
 Rosa Hierichuntina nuda. I. 139. § 13. n. 4.
 Dominica Rosarum. I. e. Luce. I. 124. § 6. n. 4.
Rosarium.
 Rosaria in B. Virg. honorem attente recitanda. III. 125. n. 20.
 Rosarium quinque vulnerum commendatum. VI. 441. § 2. n. 2.
 Quomodo orandum. VI. 450. § 6. n. 2.
 Rosarium mortis recitare medium ad beate obendum. IV. 267. n. 165.
Rosarium.
 Rosarum avium materia. III. 20. n. 2.
Rota.
 Deus meus pone illos ut rotam. I. 68. n. 2.
Ruben.
 Filii Ruben, & Gad ulterius progredi nolentes, exemplar accedentium. I. 42. § 12. n. 9.
Rubus.
 Rubus. Ered. 6. incarnationis Christi figura. I. 157. § 10. n. 6.
 Rubus ardens, nec consumptus. (Eccl. 1. 3.) figura Inconsummatae virginitatis. I. 180. § 2. n. 2.
 Cur Deus in rubo, non in alio arbore, Moysi apparere voluerit, & mortale inde. I. 117. § 10. n. 4. IV. 301. § 14. n. 2. & 3.
Rugina.
 Rugiebam a gemis cordis mei. (Psalm. 71.) I. 384. § 2. n. 4.
Ruminatio.
 Omne quod tulit in pecoribus comedet. III. 388. § 2. n. 2. III. 134. § 10. n. 2.

S

Sabbatum.
 Sabbathi sanctificatio. VI. 52. n. 12. Vide Festa.
Sacer.
 Sacerdotum Festum apud Peras. I.
Sacer.
 In ore fratris mei nuntiavit potestatem sepulchri. (Gen. 19.) I. 161. § 2. n. 6.
Sacer.
 Sacras res in honorem blasphemias species. I. 324. § 1. n. 2.
 Angelia affiant Sacerdoti Sacram facient. I. 100. § 4. n. 73.
Sacerdos.
 Quid? VI. 7. § 1. n. 1.
 Diviso. Ibid. § 1. n. 2.
 Actus & officia. Ibid. n. 2.
 Qualitas. VI. 8. § 2. n. 1. VI. 9. § 2. n. 1. VI. 12. § 4. n. 1. VI. 16. § 2. n. 1. VI. 18. § 12. n. 1. VI. 31. § 14. n. 1.
 Utilitas. VI. 8. § 2. n. 1. VI. 9. § 2. n. 1. VI. 12. § 4. n. 1. VI. 16. § 2. n. 1. VI. 18. § 12. n. 1. VI. 31. § 14. n. 1.
 Dignitas & estimatio. VI. 8. § 2. n. 1. VI. 10. § 2. n. 1. VI. 12. § 4. n. 1. VI. 16. § 2. n. 1. VI. 18. § 12. n. 1. VI. 31. § 14. n. 1.
 Qualitas. VI. 8. § 2. n. 1. VI. 9. § 2. n. 1. VI. 12. § 4. n. 1. VI. 16. § 2. n. 1. VI. 18. § 12. n. 1. VI. 31. § 14. n. 1.
 Equitas bonis si exhibet. VI. 12. n. 42. V. 17. § 2. n. 3.
 Fuga Sacerdotii. V. 14. n. 14.
 Necessitas. VI. 16. § 2. n. 1. VI. 17. § 2. n. 2.
 Jucunditas. VI. 31. § 12. n. 14.
 Ardoris. VI. 17. § 2. n. 4.
 Gravitas. VI. 12. n. 4.
 Matus. VI. 9. § 2. n. 1. VI. 12. n. 1. VI. 14. n. 1. VI. 16. § 2. n. 1. VI. 18. § 12. n. 1. VI. 31. § 14. n. 1.
 Exempla. VI. 12. § 2. n. 2. & 3.

Mo-

Motiva ad Sacerdotium digne suscipiendam & conferendum. VI. 12. §. 4.
Motiva ad eos honorandos & amandos. V. 18. §. 2. n. 6.
Media ad Sacerdotalem dignitatem digne sustinendam. VI. 16. §. 10.
Officia. ibid.
Sacerdotum potestas amplissima. VI. 18. §. 2. n. 6.
Proprietates & attributa. ibid. m. tituli.
Africa de eorum vocatione. VI. 21. §. 11. n. 1.
Tria instrumenta Sacerdotii necessaria. VI. 22. §. 11. n. 2.
Virtutes ab eo requiritæ. ibid.
Quid corona capitis in Sacerdote signet. VI. 25. §. 11. n. 4.
Preparatio ad Sacerdotium. ibid. n. 2.
Cur specialiter euerendi. ibid. n. 10.
Cur iomma continentia & castitas in Sacerdotibus requiratur. ibid. n. 8.
Cur eorum cuncta a private personis dissimulanda & tegenda. VI. 26. n. 11.
Sacerdotes comparati Sali. ibid. n. 4.
Iosepho. VI. 27. n. 2.
Status Sacerdotialis iuxta comparatus. VI. 26. n. 3.
Sacerdos cuncta a exemplo docere debet. II. 314. §. 11. n. 10.
Sacerdotis Sacrum faciens splendore. I. 100. §. 4. n. 72.
Quidem interpeti petenti Eucharistiam imperit. I.
Sacerdotes in procedenda anamiam salute imitentur. III. 275. §. 7. n. 22.
Sacerdos ex Religione Tamea adscriptus. VII. 402. n. 12.
Sacerdotes celebrantes Sacra illudene puniti. L. 228. §. 4. n. 28.
Sacerdotum mendacii infamulatum inter pocula treduntia pona. III. 171. §. 1. n. 22.
Ite, ostendite vos Sacerdotes. (Luc. 12. 14.) L. 389. §. 12. n. 3. V. 133. §. 12. n. 3.
Interius Sacerdotes arcum iudicis. (I. Reg. 8. 6.) III. 142. §. 10. n. 16.
Tu et Sacerdos secundum Ordinem Melchisedech. (Ps. 110. 4.) VI. 32. §. 11. n. 10.
Sacerdos eius in meritis. L. 361. §. 2. n. 8.
Sacerdotium.
Cur ad promuniandum summum Sacerdotium Aaron Deu deus florentente uide. I. 79. §. 16. n. 8.
Sacerdotium amittit Rex Tiavancorie dignitatem eius in eadem Brachmanibus. I. 68. §. 2. n. 10.
Sacerdotii commoda & incommoda. VI. 392. n. 3.
Sacramentum.
Sacramenta in honorare specie blasphemum. L. 234. §. 1. n. 6.
Sacramenta Diaboli Bacchanalis. L. 194. §. 11. n. 6.
An sacramentalia exstergendi eum venalia habeant ex opere operato. VI. 285. §. 41.
Sacrificium.
Sacrificiorum in quavis lege institutorum necessitas. VI. 48. §. 10. n. 1.
Cur Deus Sacrificium Caini repudiaverit. V. 200. §. 2. n. 1.
Eamus de sacrificiis Domino. (Exod. 5. 7.) VI. 30. §. 11. n. 5.
Voluntarie sacrificabo tibi Domine, etc. (Psal. 51. 17.) ibid. n. 6.
Placebit sacrificium Iuda. (Malach. 1. 13.) ibid. n. 2.
Quid? VI. 21. §. 2. n. 1.
Christus est ibi Sacerdos, hostia & Sacrificium. ibid. n. 3.
Offerat a Christo, Ecclesia & ministro. VI. 33. §. 1. n. 4.
Cor Missa dicatur. ibid. n. 5.
Diesio. ibid.
Veritas. VI. 33. §. 2. n. 1. VI. 30. §. 11. n. 5.
Qualitas. VI. 33. §. 2. n. 1. ibid. §. 2. n. 1. VI. 35. §. 4. n. 1. VI. 37. §. 2. n. 1. VI. 46. §. 2. n. 1. VI. 51. §. 13. n. 1.
Utitur. VI. 33. §. 2. n. 2. VI. 33. §. 1. n. 2. VI. 37. §. 2. n. 2. VI. 47. §. 2. n. 2. VI. 51. §. 13. n. 2. VI. 47. §. 2. n. 2.
Dignitas & Exaltantia. VI. 33. §. 2. n. 13. VI. 34. §. 2. n. 21. VI. 46. §. 2. n. 6. VI. 53. §. 13. n. 6. VI. 47. §. 8. n. 3.

Necessitas. VI. 21. §. 2. n. 7. VI. 47. §. 8. n. 1. VI. 51. §. 13. n. 2.
Efficacia. VI. 23. §. 10. n. 1.
Lectio. VI. 23. §. 10. n. 1.
Auditio. VI. 43. n. 45.
Sacrificii huius mysterium. VI. 41. n. 10.
Exemple. VI. 33. §. 5. & 4.
Pone indigni sacrificium. VI. 33. n. 68.
hinc multipes fructus. VI. 52. §. 11. n. 5 & 4.
Fructus auditionis missæ. ibid. n. 4.
Omni diligentia & attente audienda. VI. 51. n. 7.
Adumbratur pax (subincitico Gersonie. ibid. §. 13. n. 1.
Motus ad eam celebrandam. VI. 47. §. 8.
Media. ibid. §. 8.
Dilectione inter Sacrificium crucis & Missæ. VI. 48. §. 10. n. 1.
Ad eius oblationem summa requiritur puritas. ibid.
Reverentia qua administrandum. ibid. n. 5.
Quantum illi dematur, si per malum Sacerdotem offeratur. VI. 48. n. 1.
Finis & scopus ob quem & Christo institutum. ibid. n. 7.
Solidus modus illud administrandi. ibid. §. 10. n. 8.
Modus applicandi. ibid. n. 9.
Comparatur Testamento. VI. 52. §. 11. n. 1.
Cum Sacrificio Melchisedech. ibid. n. 1.
Omnes fides & excellentias veterum sacrificiorum continent. ibid. n. 1.
Similitudo sacrificii crucis & incruentis. ibid. n. 4.
Quam longior missa, tandem abbreviata, cur & e quibus. VI. 51. §. 13. n. 1.
Abusus a S. Aug. aboliti. ibid.
De eius prolicitate querentes. VI. 52. n. 6.
Eorum damnum. ibid. n. 2.
Sacrilegium, Sacrilegium.
Quatenus species Luxuriam. III. 363. §. 1. n. 2.
Sacrilegie se immittit diaboli, & animum unius emit. III. 171. §. 4. n. 24.
Sacrilegium.
Solatio pro sacrilegiis. VI. 127. c. 2. §. 1.
Sacrilegium non est in hominem Dei imaginem. III. 237. §. 4. n. 14.
Sagitta.
Sagittæ confixorum Martyrum exemple. IV. 72. n. 40.
Sagitta Jeneche nunquam, etc. (2. Reg. 2. 33.) II. 267. §. 11. n. 3.
Jace sagittam, sagitta salutis Domini. (2. Reg. 13. 37.) IV. 411. §. 15. n. 2.
St. dicitur puer, aree sagittæ. (1. Reg. 30. 32.) V. 78. §. 13. n. 2.
Eius sagittæ intra te sunt. (2. Reg. 30. 40.) VI. 102. §. 11. n. 8.
Sagitta tua transiit, vos tenetur, etc. (Ps. 76. 19.) L. 37. §. 5. n. 2.
Paraverunt sagittas suas in Pharetra. L. 194. §. 11. n. 1.
Sagittariar.
Sagittarii boni quidem? III. 12. Probl. 8.
Sagmina.
Quales herbe. L. 405. §. 13. n. 4.
Sal.
Probl. de sale. II. 364. Probl. 1.
Sæpe impositio quid notes in baptismo. L. 197. §. 1. n. 2.
Quicquid obtuleris sacrificii, sale conasperges. II. 157. §. 14. n. 20.
Vos estis sal terra. (Matt. 5. 13.) II. 313. §. 13. n. 1. VI. 26. §. 13. n. 4.
Salomondra.
An vere in igne vltore querat. II. 338. §. 1. n. 13.
Salus.
De hac problematica. III. 33. Probl. 14.
Salivæ ad aures & naves impositio in baptismo, quid signet. L. 197. §. 1. n. 8.
Salomon.
Salomoni de sapientia petrii cor Deo adeo placuerit. III. 13. Probl. 14.
Cur Salomonem Deus ad templi fabricem adhiberit. II. 156. §. 14. n. 13.

Salomonum judicium in prole cognoscenda. VI.
Salmo.
 Tempore jejuniis & quadragesimali cibis princeps. I. 16. §. 12. n. 11.
Salustie.
 Ejus nota. I. 187. §. 1. n. 11.
 Saluandi licentia vindicta. I. 188. §. 1. n. 4.
 Salutationem Sp. Satoris non esse licet. IV. 373. §. 1. n. 10.
 David saluta ante eam, factum edidit omnibus triumphis suis generis. IV.
 Saluator subitanea conseruit ad frugem redit. III. 374. §. 1. n. 16. (vid. *Chorea*).
Saluator, Salvare.
 Saluari hominem est difficile. III. 173. §. 1. n. 41.
 Salvandorum paucitas. I. 181. §. 5. n. 12. III. 173. §. 4. n. 42.
Salus.
 Natus est vobis hodie Saluator. (Luc. 1. 11.) I. 331. §. 11. n. 7.
 Non possum in monte saluari etc. (Gen. 12. 10.) I. 71. §. 11. n. 7.
Salve.
 Antiphona. *Salve Regina* recitanda. III. 119. num. 11.
Salus.
 Quomodo Dominus concederet nostram salutem. I. 191. §. 1. n. 5.
 Salutis alienis cura a Christo commendata. VII. 13. n. 11.
 Solui aliorum quies proprie postposita. Ibid. num. 11.
 Proximi salus procuratur per obedientiam. IV. 336. §. 10. n. 9.
 Turbari non debemus, si occasione non habemus proximi salutem procurandi. V. 313. n. 39.
 Hodie salus domui huius facta est. II. 315. §. 13. num. 10.
Salutatio.
 Salutare dilectionis actus. II. 113. §. 1. n. 1.
 Salutatio Angelica utilitas & adinatio. I. 99. §. 4. n. 64. I. 101. §. 4. n. 72.
 Neminem per viam salutaveris. IV. 344. n. 11.
Sampein.
 Sampsona robur an in capillis letuerit. III. 47. Problemata 7.
Sanctificatio.
 Ipse autem Deus pacis sanctificet vos, etc. (I. Thes. 5. 23.) I. 123. §. 11. n. 9.
 Job sanctificatus est discubitu non forte peccaverit. II. 156. §. 14. n. 16.
Sanctitas.
 Ad Sanctitatem comparandum mirum motivum. VII. 108. n. 18.
 Qua methodo quis certissime citissimeque ad Sanctitatem apicem pervenire queat. VI. 146. n. 15.
Sanctus.
 Sanctum quid? I. 405. §. 11. n. 4.
 Ad Sanctum, Sanctum, etc. cor Augustini palpitans. I. 247. §. 5. n. 15.
 Sanctum se putare, quam periculosum. I. 40. §. 11. n. 7.
 Quotientulum de Sanctis. I. 317. §. 11.
 An de sede sit, sanctos canonizatos a Pontifice esse veros sanctos. VI. 189. §. 16.
 Quomodo & car sancti imitandi. II. 316. §. 11. n. 4.
 An scient nostras precis & miseria. VI. 73. §. 11. n. 11.
 An possint non juvere. Ibid.
 An velint succurrere. Ibid.
 Comparatur Bellie. VI. 77. n. 11.
Scis, quis, Sanctus Dei. IV. 109. §. 11. n. 1.
 Benedixit Sancti & bonis corde Domino. (Dan. 1. 8.) VI. 78. §. 11. n. 11.
Sanctorum Cultus.
 Definitio. VI. 11. §. 1. n. 1.
 Divitio. Ibid. n. 1.
 Adus. Ibid. n. 1.
 Gloria Sanctorum diversitas. VI. 71. §. 11. n. 4. VI. 77. §. 11. n. 16.
 Qualitates sanctorum & eorum cultus. VI. 51. §. 1. n. 1.

VI. 16. n. 15. Ibid. §. 1. n. 1. VI. 60. §. 4. n. 1.
 Ibid. §. 4. n. 1. VI. 60. §. 11. n. 1.
 Utilitas. VI. 26. §. 1. n. 10.
 n. 5. VI. 61. n. 12. VI. 68. n. 11. VI. 61. n. 11.
 Utilitas reverentia sanctissimo exhibita. I. 109. §. 5. n. 11. VI. 59. n. 18. VI. 60. n. 5.
 Necesse est. VI. 16. n. 11.
 Dignitas. VI. 16. n. 11. VI. 69. n. 16.
 Facunditas. VI. 16. n. 45.
 Veritas. VI. 61. n. 14.
 Aequitas. VI. 61. n. 14.
 Exempla cultus. VI. 60. §. 5. & 6.
 Poena inhonorantium. VI. 60. n. 18.
 Motus ad eorum cultum. VI. 60. §. 8.
 Media. Ibid. §. 9.
 Sanctorum cultum promovere historia. VI. 44. §. 16. n. 4.
 Fundamento quibus totus Sanctorum cultus & amor innititur. VI. 70. §. 10. n. 1.
 Quinam precipue Sancti, & quo ordine venerandi. Ibid. n. 1.
 Modus eos honorandi. Ibid. n. 1. VI. 72. §. 11. n. 1.
 Quomodo. Ipse Deus Sanctos honorat. Ibid. §. 11. n. 1.
 Cur Sancti honorandi. VI. 71. n. 3.
 Cur omnes Sancti summo amore prosequendi. VI. 72. n. 11.
 Comperatio honoris & cultus Sancti praestit. VI. 68. n. 16.
 Sortitio & cultus mensurus sanctorum. VI. 79. num. 16.
 Sanctorum cultus optimus. II. 121. n. 1.
 Sanctorum omnium invocatio in mortis hora. IV. 264. n. 14.
 An Sancti sacrificium Missae offerret. I. 311. §. 18. n. 5.
 An sit ut personas adhiberentur, opinione vulgi sanctis, uti Sanctos privatum colere? VI. 259. §. 15.
 In Studio quamquam admiranda potius, quam imitanda. II. 315. §. 11. n. 1.
 Blasphemia in Sanctos posita. I. 237. §. 4. n. 16.
Laudes Domini in Sanctis ejus. VI. 72. §. 11. n. 1.
 Omnes Sancti & Sancti Dei, intercede pro nobis. VI. 73. §. 11. n. 16. (vid. *Lit. OO. SS.*).
Sanguis.
 Problema de eo. III. 41. Probl. 1. & seqq.
 Sanguinem cur Deus edi voluerit. III. 304. §. 11. n. 15.
 Sanguinem victimarum cur Deus ante Altare profundius jussit. III. 306. §. 16. n. 4.
 Sanguis iustitiae dicitur representare est. II. 81. §. 9. n. 1.
 Quotidies de temperamento sanguineo. VI. 85. n. 10.
Sanguis.
 Ex sanguinis fratris tui clamor de terra ad me. (Gen. 4. 10.) II. 81. §. 9. n. 3. II. 92. §. 9. n. 1.
 In sanguine Testamenti emisit vincula sua de lacu. III.
Sanctus.
 De ejus nature & commodis. VI. 81. c. 1. n. 1.
 Media sanctitatem conservandi. VI. 81. n. 12.
 Sanctitatem imitandi aeterna. I. 27. §. 11. n. 4.
 Pius facienda est sanctus fratrum corporalia quam omnes mundi thesauri. I. 344. n. 1.
Sapientia.
 Quid? II. 105. n. 20. V. 111. n. 1.
 Summa quae. III. 111. §. 1. n. 1.
 Sapientia gradus. V. 111. n. 1.
 Radix Sapientiae Timor Domini. VI. 104. §. 11. n. 9.
 Sapientem caelestem acquirit Eucharistia. II. 104. §. 9. n. 6.
 De sapientia vere studio. Ethn. Phil. doctrina. V. 143. §. 15. n. 1.
 Sapientia per quid cognoscitur. III. 241. §. 16. n. 2.
 Discrimen inter sapientem & proficientem. V. 143. n. 9.
 Sapientia non est affectus legibus. III. 125. §. 9. n. 1.
 In sapientem non cadit injuria. V. 143. n. 10.
 Sapientia Dei. II. 12. §. 1. n. 10.
 In gaboritiorum sermone. I. 61. §. 11. n. 1.
 Sapientia Dei Synonyma aeterna. II. 66. n. 1.
 Sapientia beatorum. I. 103. §. 1. n. 1.

Sapientes maturius pueri cur aut vitales non sint aut minus prudenter evadant. III. 64. Probl. 1.

Sapientia hominis mundi stultitia est apud Deum. (1. Cor. 3. 19.) II. 305. §. 2. n. 30.

Sapientia oculis et rebus obscurius, quae utilitas? (Ecl. 30. 32.) V. 441. §. 1. n. 30. II. 176. §. 12. n. 7.

Sapientia edificavit sibi domum. (Prov. 9. 1.) VI. 308. §. 12. n. 1.

Sapienter oculi in capite ejus. (Ecl. 7. 14.) V. 303. §. 13. n. 4.

Et sapienter in dentibus. (Ecl. 10. 3.) III. 266. §. 14. n. 2.

Profectus Sapientia et aetate. (Luc. 2.) I. 337. §. 12. n. 3.

Videte fratres, quomodo ante ambulatis, non quasi insipientes, sed quasi sapientes. V. 240. §. 12. num. 10.

Utique Sapienter et intelligenter. (Deut. 31. 28.) V. 238. §. 12. n. 1.

Abcondit hoc a Sapientibus. III. 321. §. 8. n. 5.

Non plus sapia, quam aperis. (Rom.) II. 347. §. 12. n. 9.

Sapor.

De hoc problemata. III. 35. §. 2. n. 8.

Spiritualis quid? III. 318. §. 1. n. 7.

Sapienter.

Honestatis & pudicitiae Symbolum. I. 283. §. 11. n. 1.

Sapientia Merita.

Hujus vie. I. 195. §. 11. n. 10.

Sapientia Iudaei.

Historia Sacreptum Viduae capensis. II. 235. §. 12. n. 4.

Sapientia.

Ad vincendum Setenam arma efficacissima Script. Sacra. III. 124. §. 10. n. 7. (vid. Damon).

Vade post me Sazana. VI. 337. §. 12. n. 2.

Part confitensio. I. 373. §. 2. n. 8.

Ad satisfaciendum pro peccatis optimum medium vulnera Christi. VI. 417. §. 4. n. 2.

An licet profectio pecuniam accipere satisfactionis nomine. V. 116. §. 11. n. 2.

Satisfactio.

Castrata prodit. I. 340. §. 12. n. 10.

Saxa posita saeculi sunt. (Of. 13. 6.) II. 401. §. 11. n. 2.

Se vobis, qui saeculi estis. (Luc. 6. 25.) II. 400. §. 11. n. 1.

Semel.

Cur Deus Saniam in Regem ungi voluerit, quem praebat multa factum impio. II. 111. §. 9. num. 12.

Historia da Davide Saniam non interierit in spelunca Odolam aspersa. IV. 12. §. 12. n. 23. IV. 36. §. 12. n. 27.

Cur a tali corde abstinuerit. I. 75. §. 16. n. 19.

Historia da morte Saulis considerata. V. 336. §. 30.

Scabiosus a Sacrificiis pulvis. (Lev. 12.) typus detracturum. II. 26. §. 14. n. 11.

Scala.

Jacobi Scala in somno visus significatio. I. 30. §. 2. n. 12.

Eadem obumbrat cognitionem sui & bonitatem Dei. I. 308. §. 12. n. 1.

Providentiae Symbolum est. II. 310. §. 9. n. 4.

Numquid, ut Jacob ad gloriam ascendere Scala sufficerebat, absque eo quod angelus per eam ascendentes & descendentes conficeret. I. 111. §. 12. n. 2.

Vidit in Somno Scalam sanctam super terram. (Gen. 28. 12.) I. 478. §. 11. n. 5. V. 122. §. 12. n. 3.

Scandalum.

Definitio. VI. 103. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. §. 2.

Qualitate. ibid. §. 3. n. 1. Ibid. §. 4. n. 1. VI. 104. §. 2. n. 1. VI. 105. §. 5. n. 1.

Necessitas. VI. 103. §. 5. n. 1.

Gravitas. VI. 102. §. 6. n. 1.

Feditas. ibid. §. 6. n. 2.

Insanabilitas. ibid. n. 3.

Proclivitas. ibid. n. 4.

Difficultas in sapendo damno. ibid. n. 5.

Motiva. ibid. §. 6.

Madia. ibid. §. 7.

Scandalum malitia fit gravior tanto, quanto major ejus qui scandalizat, auctoritas. VI. 108. §. 8. n. 1.

Fraus Damonis circa scodolum. ibid. n. 3.

Quomodo passum vitandum. ibid. n. 4.

Si oculus tuus dexter scandalizat te. (Matth. 5. 28.) VI. 108. §. 8. n. 1.

Scapulare.

An scapulare certam salutem & perbreve in purgatorio moram spondere possit? VI. 107. §. 4. 42.

Barba pro scapulari agnita. VII. 64. n. 303.

Scari piscis muttonum adiutorium. IV. 372. §. 12. n. 13.

Scelus.

Monstrum sceleris ex fœdiora sacrilegia & cæde horrenda correctum. VII. 41. n. 191.

Scientia.

Humanum vanitas. III. 224. §. 7. n. 2.

Scientiarum amor heroicus. I. 263. §. 24.

Scientia cum zelo iungenda. II. 195. n. 19.

Solatio circa defectum scientiam. VI. 140. n. 166.

Scire Deum, sola vera scientia. I. 278. n. 2.

Scitum.

Rex precepit militem suum scire, propter quam misit ei & me. IV. 105. §. 10. n. 6.

Scintillæ.

Scintillæ cur Ægyptii maselici producere non potuerint. I. 404. §. 12. n. 2.

Scintilla.

Frangebant iusti & tamquam scintillæ. I. 330. §. 12. n. 2.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Scintilla.

Serena.
 Mulieribus non facile committenda. IV. 100. l. 6. n. 2.
 II. IV. 305. §. 2. n. 2.
Scandalum.
 Confilia circa secularia. I. 435. §. 3.
Filii boni facili prudentiores filii lucis. (Luc. 16. 8.)
 I. 36. l. 2. n. 2.
Securitas.
 Vera quid, quomodo obtinetur? ejusque effectus. V.
 300. §. 32. n. 2.
 Securitatem conciliare sagmina. I. 405. §. 13. n. 4.
 Securitas iustorum spes fortitudinis. II. 353. §. 1. n. 2.
 Secure obi quis vivere quest. III. 308. §. 13. n. 2.
 Securos quomodo diabolus rotat. II. 38. §. 2. n. 4.
Secura mens quasi juxta convinium. (Prov. 15. 15.)
 I. 358. §. 3. n. 24. l. 403. §. 12. n. 2.
Seductio.
 Seducti juvenis infestis exitus. VII. 21. n. 72.
Seductus.
 Quomodo a Formicis discenda. I. 426. §. 13. n. 4.
Sem.
 Sem & Japhet operientes pendenda patria figura eorum,
 qui aliorum defectus palliant. II. 56. l. 13. n. 2.
Nec cum quingentorum annorum efflu, genuit Sem. I.
 285. §. 14. n. 2.
Semen.
 Exiit qui seminat seminare semen suum. (Matt. 13. 4.)
 I. 163. §. 2. n. 14. l. 305. §. 2. n. 2. III. 330. §. 11. n. 2.
Qui parte seminat, &c. (2. Cor. 9. 6.) IV. 145. §. 14. n. 2.
Dom seminat quidem ceciderat fenu viam. (Matt. 13. 4.) II. 366. l. 10. n. 2.
Semina.
 Consideravit seminat Domus. (Prov. 13. 27.) II. 300.
§. 13. n. 2.
 Semina iusti testa est. V. 184. §. 13. n. 4.
Servitus.
 De hac problemata. III. 65.
 Quod senescit prope iterum. II. 104. §. 2. n. 4.
Servitus.
 Viginti quatuor a S. Joanne olim concepti, boni consi-
 tudines adumbrantes. I. 410. §. 9. n. 2.
Servus.
 Cur omnes in capite? III. 17. Membr. I. Probl. 4.
 Servum custodit in illo adumbrata. I. 385. §. 11. n. 16.
 Omnes in morte destruentur. IV. 447. §. 2. n. 17.
Servitium.
 Servitium in judicio extremo tes circumstantie. III.
 356. §. 9. n. 13.
 Irrevocabilitas. Ibid. n. 13.
Separetio.
 Si separaveris prescium a viis &c. (Jer. 17. 19.) I.
 330. l. 5. n. 4. l. 360. §. 6. n. 2. V. 114. §. 12. n. 2.
Sepulchrum.
 Car sepulchra olim extra urbes constituta. IV. 372.
§. 13. n. 17.
 Car sepulchrorum contigerit in morte Christi specu-
 lum. I. 303. §. 12. n. 19.
 Sepulchrum Christi, in quo nullus antea sepultus fuit
 adumbrat conscientiam puram. I. 347. §. 2. n. 2.
Sepultura.
 Desolatorum opera Misericordiae. IV. 153. l. 2. n. 24.
 IV. 153. l. 2. n. 32.
 Sepulchra multorum misericordiae. IV. 139. l. 6. n. 2. IV.
 313. l. 52. n. 13. l. 331. n. 22.
 Sepulchri voluit Diogenes Cynicos dorso calum verber.
 IV. 310. l. 10. n. 2.
 Quid, quod Dominus Ipse sepelivit corpora Moysi.
 IV. 140. §. 12. n. 16.
Sequela.
 Sequi Dominum mercede dignum. VII. 72. n. 300.
 Magister sequar te quocunque ieris. (Matt. 10. 9.) I.
 310. l. 11. n. 22.
Seraphini.
 Car apud Isaiam faciem velavit. VI. 320. l. 9. n. 2.
Sermo.
 Cordis index. II. 304. l. 47.
 Brevis esto. V. 246. n. 62.

Sermonis attemperatio mediata. IV. 181. §. 9. n. 2.
 Sermones hominum sensum deficient. VII. 72. n. 432.
 (vid. Lingua). n. 2.
Serpens.
 Omnipotens sermo tum a regibus sedibus venit. I.
 347. l. 2. n. 15.
Serpens.
 Serpentes tangere alii lothale, alii ludus, cur? III.
 Serpentes igitur cur mormurantes Israhelitis posuit.
 II. 52. §. 12. n. 10.
 Cur Deus serpentem aureum affigi voluerit in deserto,
 ut ejus aspectu assaserent Israhelitis. II. 122. §. 12. n. 11.
 Hic Christi Crucifixi figura. I. 164. §. 11. n. 3.
 Serpentes mirabilia. IV. 330. n. 72.
 Serpentes oculos vel plane erutos recipere. III. 45.
 Probl. 16.
Serpentes gentium, vipercrum, &c. (Matt. 23. 32.)
 III. 11. l. 10. n. 2.
 Effectus prudentes sunt serpentes. V. 339. §. 12. n. 6.
 Ecce ego mittam vobis serpentes &c. (Mat. 23. 32.)
 II. 52. §. 12. n. 2. III. 314. l. 8. n. 4.
 Si mordant serpentes in silentio, &c. I. 390. §. 12. n. 6.
Servitus.
 Solatia circa servitutis jugum. VI. 113. n. 132.
 Servire Deo ara actum. III. 323. l. 2. n. 4.
 Media ad servitium Deo. II. 64. l. 30. n. 2.
 Servitium cur soli Deo. II. 65. l. 12. n. 2.
Servus.
 Servorum munus. III. 396. §. 11. n. 2.
 Servum esse plus est, quam ministrum. I. 77. l. 74. n. 3.
 Conditiones ad verum servum requisitae. II. 66. §. 12. n. 3.
 Veri servi Christi quinquam? VII. 25. n. 97.
 Servi imperium contra Dominos vindicantes. VII. 80.
n. 434.
 Lex Claudii in favorem servorum contra ingratos Do-
 minos. III. 188. l. 5. n. 2.
 Amor & fides servilis. VII. 62. n. 233. & 234.
 Servilis dilectionis exempla. II. 244. l. 5. n. 26.
 Quis parat, est fidelis servus. (Matt. 24. 45.) II. 66.
§. 12. n. 3.
 Engge servus bone, fidelis, &c. (Matt. 25. 32.) I. 399.
l. 14. n. 2.
 Nunc dimittis servum tuum. (Luc. 1.) IV. 345. l. 2. n. 2.
Sessio.
 Tu cognovisti sessionem meam, & resurrectionem meam.
 (P. 13. l. 2.) II. 93. l. 2. n. 2.
 Dic ut sedetur hic deus filius mei, unus ad dexteram,
 &c. I. 220. l. 12. n. 1.
Severitas.
 Nimia modestia adversatur. IV. 180. l. 9. n. 2.
 Severitate potius beneficentia. VII. 72. n. 378.
 Consilium circa severitatem superiorum tolerandam. I.
 434. n. 20.
Sexus.
 Sexus mutationis exempla & ratio. III. 46. Probl. 5.
Señitus.
 Et post ignem fideles erit semis. (1. Reg. 17.) IV.
 341. l. 12. n. 2.
Sicilian.
 Problemata de sicistis. II. 371. n. 153.
Sicilia.
 Vespere sicule. VII. 56. n. 160.
Signaculum.
 Pone me ut signaculum super cor tuum. (Cant. 8. 6.)
 I. 38. l. 12. n. 2. l. 328. §. 2. n. 1. l. 327. l. 10. n. 2.
 Quis dabit super labia mea signaculum certum. III.
 346. l. 11. n. 22.
Signum.
 Plurima Turba sequetur Jesum, quia videbunt signa,
 &c. I. 324. l. 11. n. 2.
 Nisi signa & prodigia videritis, &c. II. 344. l. 53. n. 2.
 Signum magnum apparuit in calc. (Apoc. 13. 5.) III.
 325. l. 10. n. 36.
 Erunt signa in sole, &c. (Luc. 21.) IV. 371. l. 12. n. 3.
 Polveris me quasi signum ad sagittam. I. 324. l. 11. n. 2.
 Si.

Quotum faciat ad acti excitationem. VI. 435. § 10. n. 2.

Solutio.
Solvenda debita. III. 306. §. 11. n. 2.

Somnia.
De his problemata. III. 311.
Somnia cur experiantur in dorso iacentes. III. 306. n. 13. Probi. 4.
Somnia apprehensa cur facili obliviscantur. III. 306. Probi. 7.
Somnia mira efficacie. VII. 76. n. 401.

Somnolentia.
Filla Acedim. L. 26. §. 1. n. 2.
Ejue damnum. L. 13. §. 1. n. 2.

Somnus.
Problemata de somno. III. 311. Probi. 1.
Pie susceptus. VII. 24. n. 85.
Somnus mortis epitheton. IV. 264. §. 11. n. 7.
Somnus Spiritualis. L. 25. §. 1. n. 1.

Sonus.
Problemata de sono. III. 311. Probi. 1.
Facile est repente de cunctis sonare. VI. 169. §. 10. n. 3.

Soror.
Vere soror mea est, filia Petrus mei. IV. 105. §. 10. n. 6.

Sors.
In manibus suis fortis mea. (Pl. 36. 16.) VI. 191. §. 10. n. 4.

Spectaculum.
Spectacula imprimis oblectata, fugienda. IV. 313. §. 1. n. 10. VII. 46. n. 303.
Spectacula opera diaboli. L. 182. §. 3. n. 2. L. 189. §. 3. n. 1.
Spectaculum crudela gratum. VII. 70. n. 152. (aid. Camada).
Spectaculum facti sumus mundo, Deo & Angelis. (1. Cor. 40.) L. 138. n. 8.

Spectrum.
Confusions effectum. L. 182. §. 3. n. 2.

Speculum.
Convenit cur res minores representent, quam planum. III. 28. Probi. 2.

Speculum.
Comparabitur vultu confideranti vultum in speculo. (Jac. 1. 12.) VI. 349. §. 13. n. 2.

Speret & solentia in Deum.
Quid? VI. 141. §. 1. n. 2.
Divitio. Ibid. n. 2.
Actus. Ibid. n. 2.
Gradus. VI. 141. n. 12.
Qualitas. Ibid. 1. n. 2. VI. 141. §. 3. n. 2. VI. 144. §. 4. n. 3. VI. 145. §. 5. n. 4. VI. 146. §. 6. n. 5. VI. 147. §. 7. n. 6. VI. 148. §. 8. n. 7. VI. 149. §. 9. n. 8. VI. 150. §. 10. n. 9. VI. 151. §. 11. n. 10. VI. 152. §. 12. n. 11. VI. 153. §. 13. n. 12. VI. 154. §. 14. n. 13. VI. 155. §. 15. n. 14. VI. 156. §. 16. n. 15. VI. 157. §. 17. n. 16. VI. 158. §. 18. n. 17. VI. 159. §. 19. n. 18. VI. 160. §. 20. n. 19. VI. 161. §. 21. n. 20. VI. 162. §. 22. n. 21. VI. 163. §. 23. n. 22. VI. 164. §. 24. n. 23. VI. 165. §. 25. n. 24. VI. 166. §. 26. n. 25. VI. 167. §. 27. n. 26. VI. 168. §. 28. n. 27. VI. 169. §. 29. n. 28. VI. 170. §. 30. n. 29. VI. 171. §. 31. n. 30. VI. 172. §. 32. n. 31. VI. 173. §. 33. n. 32. VI. 174. §. 34. n. 33. VI. 175. §. 35. n. 34. VI. 176. §. 36. n. 35. VI. 177. §. 37. n. 36. VI. 178. §. 38. n. 37. VI. 179. §. 39. n. 38. VI. 180. §. 40. n. 39. VI. 181. §. 41. n. 40. VI. 182. §. 42. n. 41. VI. 183. §. 43. n. 42. VI. 184. §. 44. n. 43. VI. 185. §. 45. n. 44. VI. 186. §. 46. n. 45. VI. 187. §. 47. n. 46. VI. 188. §. 48. n. 47. VI. 189. §. 49. n. 48. VI. 190. §. 50. n. 49. VI. 191. §. 51. n. 50. VI. 192. §. 52. n. 51. VI. 193. §. 53. n. 52. VI. 194. §. 54. n. 53. VI. 195. §. 55. n. 54. VI. 196. §. 56. n. 55. VI. 197. §. 57. n. 56. VI. 198. §. 58. n. 57. VI. 199. §. 59. n. 58. VI. 200. §. 60. n. 59. VI. 201. §. 61. n. 60. VI. 202. §. 62. n. 61. VI. 203. §. 63. n. 62. VI. 204. §. 64. n. 63. VI. 205. §. 65. n. 64. VI. 206. §. 66. n. 65. VI. 207. §. 67. n. 66. VI. 208. §. 68. n. 67. VI. 209. §. 69. n. 68. VI. 210. §. 70. n. 69. VI. 211. §. 71. n. 70. VI. 212. §. 72. n. 71. VI. 213. §. 73. n. 72. VI. 214. §. 74. n. 73. VI. 215. §. 75. n. 74. VI. 216. §. 76. n. 75. VI. 217. §. 77. n. 76. VI. 218. §. 78. n. 77. VI. 219. §. 79. n. 78. VI. 220. §. 80. n. 79. VI. 221. §. 81. n. 80. VI. 222. §. 82. n. 81. VI. 223. §. 83. n. 82. VI. 224. §. 84. n. 83. VI. 225. §. 85. n. 84. VI. 226. §. 86. n. 85. VI. 227. §. 87. n. 86. VI. 228. §. 88. n. 87. VI. 229. §. 89. n. 88. VI. 230. §. 90. n. 89. VI. 231. §. 91. n. 90. VI. 232. §. 92. n. 91. VI. 233. §. 93. n. 92. VI. 234. §. 94. n. 93. VI. 235. §. 95. n. 94. VI. 236. §. 96. n. 95. VI. 237. §. 97. n. 96. VI. 238. §. 98. n. 97. VI. 239. §. 99. n. 98. VI. 240. §. 100. n. 99. VI. 241. §. 101. n. 100. VI. 242. §. 102. n. 101. VI. 243. §. 103. n. 102. VI. 244. §. 104. n. 103. VI. 245. §. 105. n. 104. VI. 246. §. 106. n. 105. VI. 247. §. 107. n. 106. VI. 248. §. 108. n. 107. VI. 249. §. 109. n. 108. VI. 250. §. 110. n. 109. VI. 251. §. 111. n. 110. VI. 252. §. 112. n. 111. VI. 253. §. 113. n. 112. VI. 254. §. 114. n. 113. VI. 255. §. 115. n. 114. VI. 256. §. 116. n. 115. VI. 257. §. 117. n. 116. VI. 258. §. 118. n. 117. VI. 259. §. 119. n. 118. VI. 260. §. 120. n. 119. VI. 261. §. 121. n. 120. VI. 262. §. 122. n. 121. VI. 263. §. 123. n. 122. VI. 264. §. 124. n. 123. VI. 265. §. 125. n. 124. VI. 266. §. 126. n. 125. VI. 267. §. 127. n. 126. VI. 268. §. 128. n. 127. VI. 269. §. 129. n. 128. VI. 270. §. 130. n. 129. VI. 271. §. 131. n. 130. VI. 272. §. 132. n. 131. VI. 273. §. 133. n. 132. VI. 274. §. 134. n. 133. VI. 275. §. 135. n. 134. VI. 276. §. 136. n. 135. VI. 277. §. 137. n. 136. VI. 278. §. 138. n. 137. VI. 279. §. 139. n. 138. VI. 280. §. 140. n. 139. VI. 281. §. 141. n. 140. VI. 282. §. 142. n. 141. VI. 283. §. 143. n. 142. VI. 284. §. 144. n. 143. VI. 285. §. 145. n. 144. VI. 286. §. 146. n. 145. VI. 287. §. 147. n. 146. VI. 288. §. 148. n. 147. VI. 289. §. 149. n. 148. VI. 290. §. 150. n. 149. VI. 291. §. 151. n. 150. VI. 292. §. 152. n. 151. VI. 293. §. 153. n. 152. VI. 294. §. 154. n. 153. VI. 295. §. 155. n. 154. VI. 296. §. 156. n. 155. VI. 297. §. 157. n. 156. VI. 298. §. 158. n. 157. VI. 299. §. 159. n. 158. VI. 300. §. 160. n. 159. VI. 301. §. 161. n. 160. VI. 302. §. 162. n. 161. VI. 303. §. 163. n. 162. VI. 304. §. 164. n. 163. VI. 305. §. 165. n. 164. VI. 306. §. 166. n. 165. VI. 307. §. 167. n. 166. VI. 308. §. 168. n. 167. VI. 309. §. 169. n. 168. VI. 310. §. 170. n. 169. VI. 311. §. 171. n. 170. VI. 312. §. 172. n. 171. VI. 313. §. 173. n. 172. VI. 314. §. 174. n. 173. VI. 315. §. 175. n. 174. VI. 316. §. 176. n. 175. VI. 317. §. 177. n. 176. VI. 318. §. 178. n. 177. VI. 319. §. 179. n. 178. VI. 320. §. 180. n. 179. VI. 321. §. 181. n. 180. VI. 322. §. 182. n. 181. VI. 323. §. 183. n. 182. VI. 324. §. 184. n. 183. VI. 325. §. 185. n. 184. VI. 326. §. 186. n. 185. VI. 327. §. 187. n. 186. VI. 328. §. 188. n. 187. VI. 329. §. 189. n. 188. VI. 330. §. 190. n. 189. VI. 331. §. 191. n. 190. VI. 332. §. 192. n. 191. VI. 333. §. 193. n. 192. VI. 334. §. 194. n. 193. VI. 335. §. 195. n. 194. VI. 336. §. 196. n. 195. VI. 337. §. 197. n. 196. VI. 338. §. 198. n. 197. VI. 339. §. 199. n. 198. VI. 340. §. 200. n. 199. VI. 341. §. 201. n. 200. VI. 342. §. 202. n. 201. VI. 343. §. 203. n. 202. VI. 344. §. 204. n. 203. VI. 345. §. 205. n. 204. VI. 346. §. 206. n. 205. VI. 347. §. 207. n. 206. VI. 348. §. 208. n. 207. VI. 349. §. 209. n. 208. VI. 350. §. 210. n. 209. VI. 351. §. 211. n. 210. VI. 352. §. 212. n. 211. VI. 353. §. 213. n. 212. VI. 354. §. 214. n. 213. VI. 355. §. 215. n. 214. VI. 356. §. 216. n. 215. VI. 357. §. 217. n. 216. VI. 358. §. 218. n. 217. VI. 359. §. 219. n. 218. VI. 360. §. 220. n. 219. VI. 361. §. 221. n. 220. VI. 362. §. 222. n. 221. VI. 363. §. 223. n. 222. VI. 364. §. 224. n. 223. VI. 365. §. 225. n. 224. VI. 366. §. 226. n. 225. VI. 367. §. 227. n. 226. VI. 368. §. 228. n. 227. VI. 369. §. 229. n. 228. VI. 370. §. 230. n. 229. VI. 371. §. 231. n. 230. VI. 372. §. 232. n. 231. VI. 373. §. 233. n. 232. VI. 374. §. 234. n. 233. VI. 375. §. 235. n. 234. VI. 376. §. 236. n. 235. VI. 377. §. 237. n. 236. VI. 378. §. 238. n. 237. VI. 379. §. 239. n. 238. VI. 380. §. 240. n. 239. VI. 381. §. 241. n. 240. VI. 382. §. 242. n. 241. VI. 383. §. 243. n. 242. VI. 384. §. 244. n. 243. VI. 385. §. 245. n. 244. VI. 386. §. 246. n. 245. VI. 387. §. 247. n. 246. VI. 388. §. 248. n. 247. VI. 389. §. 249. n. 248. VI. 390. §. 250. n. 249. VI. 391. §. 251. n. 250. VI. 392. §. 252. n. 251. VI. 393. §. 253. n. 252. VI. 394. §. 254. n. 253. VI. 395. §. 255. n. 254. VI. 396. §. 256. n. 255. VI. 397. §. 257. n. 256. VI. 398. §. 258. n. 257. VI. 399. §. 259. n. 258. VI. 400. §. 260. n. 259. VI. 401. §. 261. n. 260. VI. 402. §. 262. n. 261. VI. 403. §. 263. n. 262. VI. 404. §. 264. n. 263. VI. 405. §. 265. n. 264. VI. 406. §. 266. n. 265. VI. 407. §. 267. n. 266. VI. 408. §. 268. n. 267. VI. 409. §. 269. n. 268. VI. 410. §. 270. n. 269. VI. 411. §. 271. n. 270. VI. 412. §. 272. n. 271. VI. 413. §. 273. n. 272. VI. 414. §. 274. n. 273. VI. 415. §. 275. n. 274. VI. 416. §. 276. n. 275. VI. 417. §. 277. n. 276. VI. 418. §. 278. n. 277. VI. 419. §. 279. n. 278. VI. 420. §. 280. n. 279. VI. 421. §. 281. n. 280. VI. 422. §. 282. n. 281. VI. 423. §. 283. n. 282. VI. 424. §. 284. n. 283. VI. 425. §. 285. n. 284. VI. 426. §. 286. n. 285. VI. 427. §. 287. n. 286. VI. 428. §. 288. n. 287. VI. 429. §. 289. n. 288. VI. 430. §. 290. n. 289. VI. 431. §. 291. n. 290. VI. 432. §. 292. n. 291. VI. 433. §. 293. n. 292. VI. 434. §. 294. n. 293. VI. 435. §. 295. n. 294. VI. 436. §. 296. n. 295. VI. 437. §. 297. n. 296. VI. 438. §. 298. n. 297. VI. 439. §. 299. n. 298. VI. 440. §. 300. n. 299. VI. 441. §. 301. n. 300. VI. 442. §. 302. n. 301. VI. 443. §. 303. n. 302. VI. 444. §. 304. n. 303. VI. 445. §. 305. n. 304. VI. 446. §. 306. n. 305. VI. 447. §. 307. n. 306. VI. 448. §. 308. n. 307. VI. 449. §. 309. n. 308. VI. 450. §. 310. n. 309. VI. 451. §. 311. n. 310. VI. 452. §. 312. n. 311. VI. 453. §. 313. n. 312. VI. 454. §. 314. n. 313. VI. 455. §. 315. n. 314. VI. 456. §. 316. n. 315. VI. 457. §. 317. n. 316. VI. 458. §. 318. n. 317. VI. 459. §. 319. n. 318. VI. 460. §. 320. n. 319. VI. 461. §. 321. n. 320. VI. 462. §. 322. n. 321. VI. 463. §. 323. n. 322. VI. 464. §. 324. n. 323. VI. 465. §. 325. n. 324. VI. 466. §. 326. n. 325. VI. 467. §. 327. n. 326. VI. 468. §. 328. n. 327. VI. 469. §. 329. n. 328. VI. 470. §. 330. n. 329. VI. 471. §. 331. n. 330. VI. 472. §. 332. n. 331. VI. 473. §. 333. n. 332. VI. 474. §. 334. n. 333. VI. 475. §. 335. n. 334. VI. 476. §. 336. n. 335. VI. 477. §. 337. n. 336. VI. 478. §. 338. n. 337. VI. 479. §. 339. n. 338. VI. 480. §. 340. n. 339. VI. 481. §. 341. n. 340. VI. 482. §. 342. n. 341. VI. 483. §. 343. n. 342. VI. 484. §. 344. n. 343. VI. 485. §. 345. n. 344. VI. 486. §. 346. n. 345. VI. 487. §. 347. n. 346. VI. 488. §. 348. n. 347. VI. 489. §. 349. n. 348. VI. 490. §. 350. n. 349. VI. 491. §. 351. n. 350. VI. 492. §. 352. n. 351. VI. 493. §. 353. n. 352. VI. 494. §. 354. n. 353. VI. 495. §. 355. n. 354. VI. 496. §. 356. n. 355. VI. 497. §. 357. n. 356. VI. 498. §. 358. n. 357. VI. 499. §. 359. n. 358. VI. 500. §. 360. n. 359. VI. 501. §. 361. n. 360. VI. 502. §. 362. n. 361. VI. 503. §. 363. n. 362. VI. 504. §. 364. n. 363. VI. 505. §. 365. n. 364. VI. 506. §. 366. n. 365. VI. 507. §. 367. n. 366. VI. 508. §. 368. n. 367. VI. 509. §. 369. n. 368. VI. 510. §. 370. n. 369. VI. 511. §. 371. n. 370. VI. 512. §. 372. n. 371. VI. 513. §. 373. n. 372. VI. 514. §. 374. n. 373. VI. 515. §. 375. n. 374. VI. 516. §. 376. n. 375. VI. 517. §. 377. n. 376. VI. 518. §. 378. n. 377. VI. 519. §. 379. n. 378. VI. 520. §. 380. n. 379. VI. 521. §. 381. n. 380. VI. 522. §. 382. n. 381. VI. 523. §. 383. n. 382. VI. 524. §. 384. n. 383. VI. 525. §. 385. n. 384. VI. 526. §. 386. n. 385. VI. 527. §. 387. n. 386. VI. 528. §. 388. n. 387. VI. 529. §. 389. n. 388. VI. 530. §. 390. n. 389. VI. 531. §. 391. n. 390. VI. 532. §. 392. n. 391. VI. 533. §. 393. n. 392. VI. 534. §. 394. n. 393. VI. 535. §. 395. n. 394. VI. 536. §. 396. n. 395. VI. 537. §. 397. n. 396. VI. 538. §. 398. n. 397. VI. 539. §. 399. n. 398. VI. 540. §. 400. n. 399. VI. 541. §. 401. n. 400. VI. 542. §. 402. n. 401. VI. 543. §. 403. n. 402. VI. 544. §. 404. n. 403. VI. 545. §. 405. n. 404. VI. 546. §. 406. n. 405. VI. 547. §. 407. n. 406. VI. 548. §. 408. n. 407. VI. 549. §. 409. n. 408. VI. 550. §. 410. n. 409. VI. 551. §. 411. n. 410. VI. 552. §. 412. n. 411. VI. 553. §. 413. n. 412. VI. 554. §. 414. n. 413. VI. 555. §. 415. n. 414. VI. 556. §. 416. n. 415. VI. 557. §. 417. n. 416. VI. 558. §. 418. n. 417. VI. 559. §. 419. n. 418. VI. 560. §. 420. n. 419. VI. 561. §. 421. n. 420. VI. 562. §. 422. n. 421. VI. 563. §. 423. n. 422. VI. 564. §. 424. n. 423. VI. 565. §. 425. n. 424. VI. 566. §. 426. n. 425. VI. 567. §. 427. n. 426. VI. 568. §. 428. n. 427. VI. 569. §. 429. n. 428. VI. 570. §. 430. n. 429. VI. 571. §. 431. n. 430. VI. 572. §. 432. n. 431. VI. 573. §. 433. n. 432. VI. 574. §. 434. n. 433. VI. 575. §. 435. n. 434. VI. 576. §. 436. n. 435. VI. 577. §. 437. n. 436. VI. 578. §. 438. n. 437. VI. 579. §. 439. n. 438. VI. 580. §. 440. n. 439. VI. 581. §. 441. n. 440. VI. 582. §. 442. n. 441. VI. 583. §. 443. n. 442. VI. 584. §. 444. n. 443. VI. 585. §. 445. n. 444. VI. 586. §. 446. n. 445. VI. 587. §. 447. n. 446. VI. 588. §. 448. n. 447. VI. 589. §. 449. n. 448. VI. 590. §. 450. n. 449. VI. 591. §. 451. n. 450. VI. 592. §. 452. n. 451. VI. 593. §. 453. n. 452. VI. 594. §. 454. n. 453. VI. 595. §. 455. n. 454. VI. 596. §. 456. n. 455. VI. 597. §. 457. n. 456. VI. 598. §. 458. n. 457. VI. 599. §. 459. n. 458. VI. 600. §. 460. n. 459. VI. 601. §. 461. n. 460. VI. 602. §. 462. n. 461. VI. 603. §. 463. n. 462. VI. 604. §. 464. n. 463. VI. 605. §. 465. n. 464. VI. 606. §. 466. n. 465. VI. 607. §. 467. n. 466. VI. 608. §. 468. n. 467. VI. 609. §. 469. n. 468. VI. 610. §. 470. n. 469. VI. 611. §. 471. n. 470. VI. 612. §. 472. n. 471. VI. 613. §. 473. n. 472. VI. 614. §. 474. n. 473. VI. 615. §. 475. n. 474. VI. 616. §. 476. n. 475. VI. 617. §. 477. n. 476. VI. 618. §. 478. n. 477. VI. 619. §. 479. n. 478. VI. 620. §. 480. n. 479. VI. 621. §. 481. n. 480. VI. 622. §. 482. n. 481. VI. 623. §. 483. n. 482. VI. 624. §. 484. n. 483. VI. 625. §. 485. n. 484. VI. 626. §. 486. n. 485. VI. 627. §. 487. n. 486. VI. 628. §. 488. n. 487. VI. 629. §. 489. n. 488. VI. 630. §. 490. n. 489. VI. 631. §. 491. n. 490. VI. 632. §. 492. n. 491. VI. 633. §. 493. n. 492. VI. 634. §. 494. n. 493. VI. 635. §. 495. n. 494. VI. 636. §. 496. n. 495. VI. 637. §. 497. n. 496. VI. 638. §. 498. n. 497. VI. 639. §. 499. n. 498. VI. 640. §. 500. n. 499. VI. 641. §. 501. n. 500. VI. 642. §. 502. n. 501. VI. 643. §. 503. n. 502. VI. 644. §. 504. n. 503. VI. 645. §. 505. n. 504. VI. 646. §. 506. n. 505. VI. 647. §. 507. n. 506. VI. 648. §. 508. n. 507. VI. 649. §. 509. n. 508. VI. 650. §. 510. n. 509. VI. 651. §. 511. n. 510. VI. 652. §. 512. n. 511. VI. 653. §. 513. n. 512. VI. 654. §. 514. n. 513. VI. 655. §. 515. n. 514. VI. 656. §. 516. n. 515. VI. 657. §. 517. n. 516. VI. 658. §. 518. n. 517. VI. 659. §. 519. n. 518. VI. 660. §. 520. n. 519. VI. 661. §. 521. n. 520. VI. 662. §. 522. n. 521. VI. 663. §. 523. n. 522. VI. 664. §. 524. n. 523. VI. 665. §. 525. n. 524. VI. 666. §. 526. n. 525. VI. 667. §. 527. n. 526. VI. 668. §. 528. n. 527. VI. 669. §. 529. n. 528. VI. 670. §. 530. n. 529. VI. 671. §. 531. n. 530. VI. 672. §. 532. n. 531. VI. 673. §. 533. n. 532. VI. 674. §. 534. n. 533. VI. 675. §. 535. n. 534. VI. 676. §. 536. n. 535. VI. 677. §. 537. n. 536. VI. 678. §. 538. n. 537. VI. 679. §. 539. n. 538. VI. 680. §. 540. n. 539. VI. 681. §. 541. n. 540. VI. 682. §. 542. n. 541. VI. 683. §. 543. n. 542. VI. 684. §. 544. n. 543. VI. 685. §. 545. n. 544. VI. 686. §. 546. n. 545. VI. 687. §. 547. n. 546. VI. 688. §. 548. n. 547. VI. 689. §. 549. n. 548. VI. 690. §. 550. n. 549. VI. 691. §. 551. n. 550. VI. 692. §. 552. n. 551. VI. 693. §. 553. n. 552. VI. 694. §. 554. n. 553. VI

Splendor.
Splendor ejus ut lux erit, Cuncta in manibus. (Hab. 3.)
 L. 199. §. 12. n. 3.
Sponsus, Sponsa.
Sponsus ipso nuptiarum die occidit.
 In Sponsum Christum electus. VII. 77. n. 12.
Sponsa in Cantico quid significet. L. 108. §. 2. n. 6.
Descriptio Sponsae in Cantico exprimitur. L. 128. §. 11. n. 12.
Quasi Sponsam decoratum ceruus, & quasi Sponsam.
 L. 126. §. 12. n. 4.
Varia harum litterarum interpretatio. VII. 66. num. 318.
Spuma.
Trausfert fecit Samaria Regem suum quasi spumam super faciem aquae. L. 72. §. 14. n. 3.
Spumam.
Spumae cur conspui voluerit Christus. L. 198. §. 10. n. 4.
Statua.
Tantum monumentum Statuae: Sic est ante orbis servitorem. (Sap. 11.22.) L.
Statua.
Statua Nabuchodonosor. L. 458. §. 14. n. 4. L. 72. §. 2. n. 6. L. 119. §. 13. n. 1.
Statua Sacerdotum dehonorationis poma. L. 128. §. 4. n. 34.
Statua Placitae ab Antiochenis deiecit. III. 137. §. 4. n. 14.
Statuae autem in Scripturae representantur quatuor. L. 72. §. 14. n. 16.
Cur tres primae totaliter Autem, quarta Nabuchodonosor mixta. ibid.
Statuariorum.
Circus. VII. 70. n. 31.
Statua.
Statua sua assimilata est palma. (Cant. 7.) L. 126. §. 13. n. 12.
Statua.
Homine in lingua perficitur. III. 322. §. 8. n. 12.
Commoda & incommoda variorum statuum. VI. 332. n. 3.
In alectione statua & post eandem quid observandum. VI. 332. §. 9. n. 6.
Confilia ad Electionem certi vix statua. L. 412. §. 1. n. 4.
Quaestiones de Statibus Imperii. V. 335. n. 13. (vid. *Locuta*).
Statutum.
Statutum est homini semel mori. (Hebr. 9. 27.) IV. 280. n. 46.
Stella.
Stellas in profundo loco flantes de die conspiciere possunt. III. 127. Probl. 7.
Identitas stellam gavisus fuit Christus. (Math. 2. 20.) II. 324. §. 12. n. 2.
Et habebat in dextera sua septem stellas. (Apoc. 1. 16.) III. 125. §. 13. n. 20. IV. 126. §. 11. n. 1.
Species talis gloria stellarum. (Eccl. 43. 10.) VI. 72. n. 3.
Stemur.
Uique domi fodiam circa illam, & mittam floscare. IV. 126. §. 12. n. 24.
Stenurnia.
De hoc problemata. III. 122. Probl. 2.
Stips.
An stipem petara licet professio a parentibus vel amicis. V. 111. §. 11. n. 2.
An contra votum paupertatis peccet, qui stipem accipit in subsidium alterius incipio superiora. ibid.
Quid significet in misse. L. 112. §. 18. §. 2.
Stomachus.
Ejus natura, de eoque problemata. III. 12. n. 22.
Stragema.
Stragema. VII. 57. n. 263.
Stragematam mirabili urbe occupata. VII. 81. num. 444.
Streus.
Strenu loco offertur nomen Jahu. L. 330. §. 12. n. 2.
Strutur.
Rut. ore. IV. 431. n. 114.

Studi.
Studiis sciendique evidorum exemple. L. 32. §. 4. n. 6.
Studendi labor Hodonem. I. 118. n. 16.
Pudor Auditorum tunc. VII. 77. n. 416.
Amor optimum ad studium incitamentum. VI. 72. n. 18.
Solacium circa studii difficultatem. VI. 139. n. 128.
Studiosus.
Quaestiones de studiose. V. 341. n. 4.
Stultitia, Stultus.
Stultitia Sancta quae. II. 407. n. 40.
Stulticia Regia sapienter correpta. VII. 62. n. 184.
Stultorum plena sunt omnia (histroria lapida). L. 128. §. 10. n. 3.
Stultorum infirmitas est numerus. (Eccl. 1. 15.) ibid.
Stuprum.
Species luxurie. III. 322. §. 1. n. 2.
Subditorum obedientiae ratio. IV. 114. §. 1. n. 70.
Cur vocem superioris libenter audire debeant subditi. IV. 341. §. 13. n. 2.
Subditi Regum suorum semine. VII. 66. n. 349.
Trifidus in subditos crudelis. III. 307. §. 3. n. 2.
Justum est hominem subditi esse Deo &c. (Mach. 9. 12.) L. 116. n. 12.
Et erat subditi illis. (Luc. 2. 37.) IV. 327. n. 32.
Trifidus in subditos. V. 197. §. 12. n. 1.
Subditio.
Medium ad demonia insidias cavendas. II. 16. §. 2. n. 4.
Ne subditi te omni homini pro peccato. (Eccl. 4. 31.) L.
Deo subditi est Anima mea. (Pl. 63. 4.) L. 160. n. 44.
Submissio.
Non res tibi, sed te rebus submittere oportet. L. 147. n. 20.
Substantia.
Qui habuerit substantiam hujus mundi & viderit fratrem, &c. (Jo. 1. 3.) L. 172. n. 12.
Successio.
Quaestiones de successione iura. V. 337. n. 6.
Successus.
Magnarum rerum est successus non fuerit honestus est ipse contus. L. 127. §. 12. n. 12.
Sudarium.
Facies illius sudarium erat ligata. II. 22. §. 2. n. 2.
Sudor.
Problemata de sudore. II. 120. n. 77.
Sudorem somno morari, qui fiat. III. 62. Probl. 18.
Problemata de suffocatione. II. 146. n. 19.
Sulphur.
Aspergatur in tabernaculo ejus sulphur. (Job 18. 15.) III. 381. §. 12. n. 6.
Summus.
Totum summum, totum periodum. L. 147. n. 19.
Superbia.
Definitio. VI. 172. §. 1. n. 1.
Divisio. VI. 172. §. 2. n. 1.
Actus. ibid. n. 2.
Finis. VI. 172. n. 19.
Qualitas. ibid. §. 3. n. 2. VI. 175. §. 1. n. 7. VI. 177. §. 1. n. 1. VI. 182. §. 2. n. 1. VI. 189. §. 12. n. 1. VI. 186. §. 13. n. 1.
Fuga. VI. 172. §. 4. n. 12. VI. 177. n. 42. VI. 178. n. 15. VI. 183. n. 47.
Damnum. VI. 172. n. 12. VI. 177. n. 18. VI. 182. n. 19. VI. 186. §. 14. n. 3.
Exemplum. VI. 177. §. 3. n. 2.
Motiva ad fugam. VI. 182. §. 2. n. 2.
Media. VI. 186. §. 10.
Quomodo peccatum mortale fit. VI. 187. §. 11. n. 2.
Cur initium peccati dicatur. ibid. n. 2.
Cur peccatum maximum. ibid. n. 4.
Cur inter vitia capitale numeretur. ibid. n. 3.
Cur praeceptum ab Afsata vitanda. ibid. n. 6.
Cur Dey iam sanis. ibid. n. 2.
Radix ejus. ibid. n. 2.
Cur non fit superbiendum. VI. 188. §. 12. n. 1.
Natura ejus. ibid. n. 2.
 Y 2

Omne perditio ex superbia. *Ibid.* **n. 4.**
 Comparatur Goliatho. *Ibid.* **n. 3.**
 Cur homo per ceteris animalibus superbiat. *III. 44.*
 Probi. **4.**
 Superbia praecipua damnationis causa. *III. 373. §. 4. n. 41.*
 Superbia haereticorum mater. *II. 342. §. 10. n. 2.*
 Superbia Regis castigata. *III. 472. Probi. 6.*
 Superbia Tyronica. *VII. 81. n. 463.*
 Superbia diaboli congruentur castigata. *VII. 47. num. 308.*

Superbum sequitur humilitas &c. (Prov. 19. 23.) VI. 188. §. 12. n. 5.

Superbia.
 Cur vitende. *II. 108. §. 8. n. 2.*

Superiores.
 Maxime iam cavere debent. *Ibid.*

Consilium circa superiorum favorem non emblemum. *I. 430. n. 15.*

Circa eorum severitatem tolerandam. *Ibid. n. 17.*

De superioribus magnum admisionem concipere, reverenter loqui, neque eorum defectus aile manifestare est actus obedientiae. *IV. 313. §. 1. n. 1. 4. & 5.*

An certius superiores confensui sufficit ad aliquid dandum vel accipiendum. *V. 122. §. 12. n. 2.*

Sollicitas circa superiores melior. *VI. 126. n. 31.*

Superlativus.
 Superlativus vix usus S. Ignatii. *III. 340. §. 6. n. 2.*

Superfluit.
 Quid? *VI. 190. §. 2. n. 1.*

Divisio. *Ibid. n. 1.*

Actus. *VI. 192.*

Quellitas. *Ibid. §. 3. n. 1. Ibid. §. 8. n. 1. VI. 192. §. 4. n. 1. Ibid. §. 11. n. 1.*

Fuge. *VI. 191. §. 2. n. 2. Ibid. §. 2. n. 4. VI. 192. §. 4. n. 2. Ibid. §. 2. n. 1. VI. 195. §. 12. n. 3.*

Dammum. *VI. 191. §. 2. n. 2. VI. 192. §. 2. n. 2. Ibid. §. 4. n. 6. VI. 195. §. 12. n. 3. VI. 196. §. 12. n. 5.*

Turpitudine. *VI. 191. §. 2. n. 3.*

Motive ad ejus fugam. *Ibid. §. 2.*

Medie. *VI. 196. §. 6.*

Radix & causa superfluitatis. *Ibid. §. 8. n. 2.*

Fructus Damnoe erga superfluitatem. *VI. 195. §. 10. n. 3.*

Superfluitas periculosa. *VII. 16. n. 157. (vid. Ob- servantia vana, Magia.)*

Supplicatio.
 Ritue in supplicatione adhibere soliti. *IV. 475. §. 19. n. 26. (vid. Orationes publicae.)*

Supplicatio.
 Veris Martyrium. *IV. 48. §. 1. & seqq.*

Supplicio exagendi ratio. *III. 186. §. 10. n. 4.*

Iustum rei nunc innoxii supplicium. *VII. 41. num. 188.*

Sursum.
 Ihane in supplicium aeternum. *(Metth. 25. 46.) III. 181. §. 12. n. 1.*

Surdus.
 Surdos & mutos plerumque & mutos esse, cur. *III. 19. Probi. 2.*

Non item qui ex morbo surdescent, imos fieri unde? *Ibid.*

Surdos ob ortu vocem per naves reddere, & cur. *III. 188. Probi. 1.*

Surgere.
 Surgere sero stolidi studiosi facite excusatio. *III. 37. Probi. 1.*

Surgere.
 Surgam & ibi ad patrem meum. *(Luc. 15. 18.) V. 150. §. 12. n. 10.*

Surgere & ascendam in Bethel. *(Gen. 35.) V. 156. §. 11. n. 5.*

Surgere & fuge in Aegyptum. *(Metth. 2.) V. 151. §. 11. n. 2.*

Surgere propere amica mea, &c. *(Cant. 2. 10.) I. 127. §. 12. n. 2.*

Surgere qui dormis &c. *(Eph. 5. 14.) I. 15. §. 12. n. 4.*

Surgere, tolle scutum tuum &c. *(Matt. 2. 2.) V. 156. §. 12. n. 8.*

Adolescens, tibi dice surge. *(Luc. 8. 14.) I. 43. §. 13. n. 4.*

Surrexit Dominus. *1022. VI. 351. §. 2. n. 1.*
Surrexit Rex in accasum ejus &c. *(1. Reg. 3. 15.) III. 149. n. 35.*

Sus.
 Cur ad mortem clamat, ovis taceat. *VII. 72. num. 371.*

Susceptor.
 In baptismo cur adhibeantur. *I. 1270. §. 2. n. 2.*

Suspensum.
 Suspensi malene, quem vivere. *VII. 77. n. 408.*

Suspensus misabiliter & Desipere servetur. *VII. 42. n. 185.*

Suspicio.
 Senum unde? *III. 46. Probi. 12.*

Suspicionia gredus tres. *III. 279. §. 12. n. 3. (vid. Judicium temerarium.)*

Sustentatio.
 Circa sustentationem nostram cooperari debemus cum providentia Dei. *II. 108. §. 8. n. 2. II. 110. §. 9. n. 2.*

Sustinentia.
 Sustinentia perfectio. *II. 196. n. 72.*

Suavis.
 Suavis & detractor quomodo differat. *II. 31. §. 11. n. 1.*

Suavis.
 Ne ultra credidem. *III. 372. §. 2. n. 3. III. 382. §. 13. n. 2.*

Sibylla.
 Sibyllarum librorum pretium. *VII. 46. n. 322.*

Sympathia.
 Quid? *III. 54.*

Problematis aliquot illustrata. *Ibid.*

Syria.
 Capis ille Syria in valle Salinnorum &c. *(1. Reg. 8. 13.) IV. 12. §. 11. n. 26.*

T

Tabulae.

Tabulae & naves invicem in mandatis ejus. *(Eccl. 12. 1.) I. 43. §. 1. n. 1.*

Tacturnitas.
 Quid? *III. 373. §. 2. n. 1. VI. 196. §. 2. n. 1.*

Divisio. *Ibid. n. 2.*

Actus. *Ibid. n. 3.*

Gradus. *VI. 197. §. 2. n. 1.*

Qualitas. *Ibid. §. 2. n. 1. Ibid. §. 2. n. 2. VI. 192. §. 2. n. 1. Ibid. §. 2. n. 2. VI. 192. §. 13. n. 2.*

VI. 190. §. 14. n. 1. VI. 191. §. 2. n. 1.

Necessitas. *VI. 197. §. 2. n. 1. Ibid. §. 2. n. 2. VI. 199. §. 4. n. 4. VI. 196. §. 2. n. 2. VI. 191. §. 13. n. 2.*

Utilitas. *VI. 192. §. 2. n. 1. VI. 195. §. 2. n. 1. VI. 199. §. 4. n. 4. VI. 201. §. 2. n. 1. VI. 192. §. 2. n. 1. VI. 195. §. 13. n. 2. VI. 201. §. 13. n. 2.*

Dignitas. *VI. 197. §. 2. n. 2. VI. 199. §. 2. n. 2. VI. 201. §. 2. n. 2. VI. 210. §. 13. n. 1.*

Jocunditas. *VI. 197. §. 2. n. 1. VI. 201. §. 2. n. 1.*

Facilitas. *VI. 199. §. 2. n. 1.*

Aequitas. *VI. 201. §. 2. n. 1. VI. 203. §. 13. n. 2.*

Damnum violentum. *VI. 201. §. 2. n. 1. VI. 203. §. 13. n. 2.*

Exemplum. *VI. 199. §. 2. n. 1. VI. 201. §. 2. n. 1.*

Motive. *VI. 201. §. 2. n. 1.*

Medie. *VI. 201. §. 2. n. 1.*

Nature ejus. *VI. 201. §. 11. n. 1. VI. 203. §. 13. n. 2.*

Est sapientie signum. *III. 300. §. 2. n. 1.*

Quibus in locis speciatim observandum silentium. *VI. 206. §. 12. n. 2.*

Non solum voce, sed etiam strepitu silentium laudare. *VI. 207. §. 2. n. 1.*

Cur tam Arctus semper fuerit requisitum silentium ab omnibus sum Sapientium tam personis Magistra. *Ibid. n. 5.*

Prae facili pro hac virtute obtinenda. *Ibid. n. 6.*

Quibus potissimum temporibus recitandum. *VI. 208. §. 13. n. 4.*

Sem-

Semper tacere reprehensibile est. III. 345. §. 11. n. 30.
Comparatur janitori. VI. 229. §. 12. n. 2.
Virtus. ibid. §. 12. n. 1. . . .

Homo sapiens tacere usque ad tempus. (Eccl. 20. 7.)
VI. 228. §. 12. n. 2.
Tempus tacendi, tempus loquendi. (Eccl. 3. 7.) ibid.
§. 12. n. 6.

Tactus.
Problemata de Tactu. III. 428. n. 44.
Tactus impudici adus luxuriae. III. 428. §. 7. n. 9.
An solo tactus magis beneficio effectus instabilior
produci possit. IV. 9. §. 2. n. 5.

Talis.
Nati me tangere. (Job. 20. 17.) V. 172. §. 12. n. 2.

Talium interit boni. (vid. *Aedias*). ;

Talium.
Cui dedit quinque talenta. (Matt. 25. 15.) II. 216.
§. 10. n. 2.

Tallio.
Tallionis poena. VII. 17. n. 172.

Tam.
Tamerlani fortuna. VII. 12. n. 471.
Tamerlani mors in civitatum oppugnatione. III. 219.
§. 12. n. 1.

Tantalus.
Tantalus apud inferos. III. 172. §. 6. n. 2.

Tantalus.
In honorem S. Marci circumatus. VII. 13. n. 62.

Te Deum laudamus.
Miraculum sub canto hymni huius. IV. 389. §. 2. n. 13.

Temeritas.
Deffectus fratrum, quid conserat. II. 179. §. 15. n. 2.

Temperamentum.
Qualitates de hominis temperamento. VI. 81. §. 2. n. 10.

Temperamentum.
Quomodo ad sanctitatem ferius deat. III. 65. Problemata.

Temperamentum.
Temperamentorum de iudicio ex somniis. III. 12.
Probi. 4.

Templum.
Quid? VI. 212. §. 1. n. 1.

Templum.
Ejus finis. VI. 212. n. 2.

Templum.
Qualitas. ibid. §. 2. n. 1. ibid. §. 2. n. 1. VI. 214.
§. 4. n. 1. VI. 210. §. 2. n. 1.

Templum.
Utilitas. VI. 212. §. 2. n. 1. VI. 213. §. 2. n. 17.

Templum.
Iucunditas. VI. 212. §. 2. n. 16.

Templum.
Irreverentia. VI. 212. §. 4. n. 18.

Templum.
Exempla. VI. 212. §. 4. n. 1.

Templum.
Templa rariora. IV. 431. n. 114.

Templum.
Templa plurima a Regionis Hispaniae adhibita. VII. 71.
n. 362.

Templum.
Templum pauperum spoliis adificatum. VII. 62. n. 348.

Templum.
Motiva ad reverentiam. VI. 212. §. 2.

Templum.
Cur vocetur domus orationis. ibid. §. 2. n. 2.

Templum.
Cur fit apud ad preces Deo fundendum. VI. 212. n. 3.

Templum.
An Christus praedicaverit templorum frequentationem,
dum esset, ut pro oratione intremum in cubiculum.
ibid. n. 4.

Templum.
Cur auro templo et stilia pretiosa ornanda. ibid. n. 5.

Templum.
Magis templi interioris fust. Animae deorū procurandus.
ibid. n. 6.

Templum.
Microscopium astra quatuor. VI. 212. §. 2. n. 2.

Templum.
Cur ad Templi Hierosol. fabricam Salomonem Deus ad-
hibere voluerit. II. 426. §. 12. n. 12.

Templum.
Cur lampades in templo ardere maverit Deus. IV. 427.
§. 12. n. 12.

Templum.
Cur templum ingressus per aliam portam egredi iussus
apud Aegypt. III. 195. §. 12. n. 2.

*Et cum fecisset quasi sigillum de funiculari amari eje-
rit de templo.* (Jo. 2. 17.) VI. 207. §. 12. n. 1.
Nescitis quia templum Dei estis. (1. Cor. 3. 16.)
I. 126. §. 12. n. 1.

Temper.
Definitio. VI. 212. §. 1. n. 1.

Temper.
Divisio. ibid. n. 2.

Temper.
Qualitas. ibid. §. 2. n. 2. ibid. §. 2. n. 2. VI. 224.
§. 4. n. 1. VI. 225. §. 6. n. 1. VI. 228. §. 12. n. 1.

Temper.
Utilitas. VI. 228. §. 6. n. 2. VI. 229. §. 12. n. 1.

Temper.
Virtus. VI. 228. §. 12. n. 1. VI. 229. §. 2. n. 57. VI.
225. §. 6. n. 4. VI. 228. §. 12. n. 2.

Temper.
Abusus. VI. 228. §. 12. n. 2.

Temper.
Dammum. VI. 229. §. 2. n. 27.

Temper.
Aestimatio. VI. 229. §. 2. n. 2.

Temper.
Exempla. ibid. §. 2. n. 2.

Temper.
Motiva ad tempus utiliter collocandum. VI. 228. §. 2.

Temper.
Media ad eundem finem. ibid. §. 2.

Temper.
Ejus brevitates. ibid. §. 2. n. 2.

Temper.
Nobilitas. ibid. n. 2.

Temper.
Irrevocabilitas. VI. 228. n. 2.

Temper.
Temporis ratio habenda. V. 125. §. 47.

Temper.
Cur tantopere estimandum. VI. 228. §. 2. n. 2.

Temper.
Nullum tempus estimandum, nisi bonis operibus con-
sumptum. ibid. n. 2.

Temper.
Quomodo intelligendum? *Redimenter tempus, quoniam
dies mali sunt.* (Eph. 5.) ibid. n. 2.

Temper.
Quomodo praeiterit redimere quest. ibid. n. 4. VI.
227. §. 10. n. 4.

Temper.
An relaxationis honesta impendendum. VI. 226. §. 2.
n. 5.

Temper.
Fons ex quibus malus temporis usus oritur. VI. 227.
§. 2. n. 7.

Temper.
Quomodo reliquum vitae tempus, bene collocetur. ibid.

Temper.
Modus legitimus tempus summi dispensandi. VI. 228.

Temper.
Est familia morum versatile. VI. 228. §. 2. n. 4.

Temper.
Tempus omnes S. Virgo in tres classes diffinit. III.
300. §. 4. n. 2.

Temper.
Temporis heroica parsimonis. I. 166. n. 76.

Temper.
Nihil magis nostrum, nobile minus, quam tem-
pus. II. 126. n. 11.

Temper.
Tempus vel minimum damna potatur longissimum.
III. 173. §. 4. n. 44. . . .

Temper.
Fili, conserve tempus. (Eccl. 4. 10.) VI. 227. §. 10.
n. 2.

Temper.
Fidete Fratres, quomodo caute ambuletis redimenter
tempus. (Eph. 5. 15.) ibid. n. 2.

Temper.
Dum tempus habemus, operamur bonum. VI. 227. §. 4.
n. 47.

Temulentia. (vid. *Bacchanalia*).

Tenaciter.
Taxta. I. 126. §. 12. n. 12.

Tenebrae.
Infernales. III. 163. §. 2. n. 3.

Tenebrae.
Ambulare in tenebris, sicut in meridie, & contra,
quid. III. 177. §. 9. n. 6.

Tenebrae.
Negue tenebrae habent tenebras apud se. (Ps. 138.) II.
91. §. 2. n. 1.

Tenebrae.
Populi qui ambulabunt in tenebris. (Is. 9.) I. 129.
§. 2. n. 6.

Tentatio.
Quid? VI. 210. §. 1. n. 1.

Tentatio.
Divisio. ibid. n. 2.

Tentatio.
Gradus. ibid. n. 6.

Tentatio.
Natura & periculum tentationis. VI. 222. §. 12. n. 3.

Tentatio.
Qualitas. VI. 222. §. 2. n. 1. VI. 223. §. 2. n. 1.

Tentatio.
VI. 222. §. 4. n. 1. VI. 224. §. 2. n. 1. VI. 225.
§. 12. n. 1.

Tentatio.
Necessitas. VI. 222. §. 2. n. 2. VI. 223. §. 2. n. 27.

Tentatio.
ibid. §. 4. n. 2. VI. 228. §. 2. n. 12. VI. 224. §. 2.
n. 12.

Tentatio.
Utilitas. VI. 222. §. 2. n. 12. V. 223. §. 2. n. 12.

Tentatio.
VI. 224. §. 4. n. 12. VI. 225. §. 2. n. 12. VI. 226.
§. 7. n. 17. VI. 229. §. 2. n. 2.

Tentatio.
Dignitas. VI. 222. §. 2. n. 20. VI. 223. §. 2. n. 20.

Tentatio.
VI. 228. §. 2. n. 24. VI. 229. §. 2. n. 24.

Tentatio.
§. 12. n. 12.

Tentatio.
Iucunditas. VI. 222. §. 2. n. 24. VI. 223. §. 2. n. 24.

Tentatio.
VI. 224. §. 4. n. 12. VI. 225. §. 2. n. 24. VI. 227.
§. 4. n. 12.

Equitas. VI. 339. §. 1. n. 3.
Facilitas. Ibid. n. 6.
Exempla. VI. 339. §. 1. n. 3.
Tentatio fructuosa. VI. 339. §. 1. n. 3.
Tentatio gravissima fructuosa tolerata. VII. 11. num. 10.
Tentationis vehementis erga veritatem exemplum. VII. 11. n. 10.
Motive ad tentationes patienter ferendas & superandas. VI. 339. §. 1. n. 3. VI. 340. §. 1. n. 3.
Quid ante tentationem observandum. VI. 341. §. 1. n. 3.
Quid in ipsa observandum. Ibid. n. 3.
Quid post eandem. Ibid. n. 4.
Tentationum causa saepe Acedia. I. 28. §. 10. n. 7.
Ob tentationes namque dabit turbati. V. 317. n. 107.
Media ad tentationes superandas. II. 344. §. 13. n. 10. VI. 339. §. 1. n. 3.
Quomodo pugnandum, ut victoriam in tentationibus obtineamus. VI. 341. §. 11. n. 4.
Arma contra tentationes beatitudinis memorie. I. 319. §. 41. n. 8.
Ad tentationes vincendas facit memoria inferni. III. 179. §. 5. n. 2.
Immemorialitatem a tentationibus praestat mors. IV. 345. §. 9. n. 3.
Tentationes jejuniis profigit. I. 15. §. 8. n. 4.
Ad tentationes superandas non parum conducit mansuetudo. IV. 161. §. 8. n. 7.
Quia tempus Lucifer ad tantandum Christum elegerit. II. 345. §. 8. n. 13.
Scutum contra tentationes Religiosorum. V. 387. §. 10. n. 2.
Consilium ad tentationes in statu Religionis superandas. I. 345. n. 15.
Tentatio carnis generose repulsa. VII. 465. n. 206.
Contra tentationes carnis B. V. potius remedium. VII. 465. n. 195.
Tentatio diabolica moriturientis Sacerdotis. VII. 17. n. 169.
Quot modis nos Diabolus tentat. VI. 339. §. 1. n. 2. Tentationes diaboli mortis tempore gravissimae. IV. 345. §. 2. n. 23.
Media contra tentationes Demonis. II. 15. §. 7.
Ad tentationes diaboli vincendas, medium efficacissimum lenitas spiritalis. I. 339. n. 10.
Ad Demonum tentationes vincendas, optimum malum vulnere Christi. VI. 418. §. 1. n. 6.
A tentationibus Diaboli protegit mortis memoria. IV. 345. §. 5. n. 15.
Quoties advertens tentationes diabolicas non dignos reddamus patrocinio & defensione Dei. II. 19. §. 9. n. 13.
 ***
Et ne nos inducat in tentationem. II. 16. §. 7. n. 9.
Trepiditas, Tepor.
Trepiditas quid & ejus indicia. I. 19. §. 13. n. 3.
Quoties? Ibid. n. 3.
Gravitas ejus. I. 40. n. 4.
Quomodo si peccatum mortale. Ibid. n. 5.
Curandi media & modus. I. 41. §. 10. n. 2.
Subitus calor longum vaporem vincit. I. 40. n. 16.
Cur tepidi Deo magis easi quam frigidi. I. 40. §. 13. n. 8.
 Terra.
Probi. de terra. II. 145. n. 92.
Terra plagarum mater, Sol Pater. III. 43. §. 3. Poebliata I.
Fallidarum rerum terrenarum conciliet mortis memoria. IV. 339. §. 1. n. 10.
Problema de termino. II. 372. n. 307.
Cur terra mota in morte Christi. I. 303. q. 175.
Omnis terra & nulla terra nobis patria. I. 140. num. 19.
 ***
Terra erit inanis & vana. VI. 443. §. 13. n. 6.
Terram comedes, super pedes tuos gradiaris. IV. 340. §. 13. n. 8.
Circum terram & perambulabit eam. (Job 1.) II. 17. §. 8. n. 2.
Beta ejus me bodie a fuste terra etc. (Gen. 4. 14.) III. 181. §. 11. n. 2.
In terra dispersa, in via, & iniqua etc. (Pl. 61.) I. 50. §. 13. n. 2.

Revertentur in terram suam. IV. 372. §. 13. n. 3.
Teflamentum.
Christi, sapientie testibus subscriptum. III. 130. §. 10. n. 44.
Christi, in cruce factum, expenditur. V. 16. §. 12. n. 4.
Marcella impium. III. 169. §. 4. n. 9.
Impium Colonelli cuiusdam & executorum scum. III. 173. §. 4. n. 31.
Teflamentum legitimum pieque cordium cedendum. IV. 343. n. 134.
 ***
Hic calis novum teflamentum est etc. (I. Cor. 11. 25.) VI. 50. §. 11. n. 1.
Raspia in teflamentum tuum. (Pl. 72. 10.) V. 16. §. 11. n. 4.
Teflamentum, Teflis.
Falsum pro muneribus dantes Joda similes. I. 171. §. 1. n. 2.
An defensionem contra falsa teflamentum admittat perfidiosa studium. V. 27. §. 11. n. 6.
Ipsa animi spiritus teflamentum etc. (Reg. 8. 16.) II. 373. §. 21. n. 1.
Libera animas teflis falsis. (Prov. 24. 15.) I. 409. §. 11. n. 2.
Thaunus.
Theetini passu ambulat proverbium. IV. 357. §. 5. n. 4.
Theodofus.
Theodofii ira vehemens. III. 410. §. 4. n. 31.
Ob haec nescit derisum in Amoschano animaverfurus gravior, quomodo placatus. III. 437. §. 4. n. 34.
Theologia, Theologus.
Quid? VI. 345. §. 1.
Divisio. VI. 346. n. 3.
Attributa. VI. 347. n. 3.
Quaestiones theologicae sex. VI. 348. §. 4.
Theologus excellens Franciscus Tarranus Sc. I. 134. §. 4. n. 7.
Thesaurus.
Optimus amor Dei. I. 248. §. 6. n. 8.
Invenit fualis cristitica causa. VII. 70. n. 154.
Thesauri principium licet comparat. I. 185. §. 34. n. 13.
 ***
Aperis thesauri obtuleris ut munera. (Matt. 3. 12.) IV. 413. §. 10. n. 2.
Inferius est thesaurus hominibus. (Sap. 7. 14.) II. 373. §. 11. n. 6.
Nescitis ubi thesauri pro thesauris in terra. (Matt. 6. 19.) V. 413. §. 12. n. 2.
Thesaurizans vobis thesauris in calo. (Matt. 6. 20.) IV. 377. §. 2. n. 1.
Malus homo da mole thesauro cordis sui proferes mala. (Matt. 12.) III. 346. §. 11. n. 11.
Thoras.
Thoracis partes & structura. III. 13. n. 13.
Thranus.
Eburneus Salomonis figura animi casti. I. 482. §. 10. n. 5.
Darii descriptus. I. 77. §. 14. n. 37.
Timiditas.
Senum unda? III. 66. Timor. 2.
Timor.
Medium contra timoris inordinatam tentationem bestitudo memoria. I. 212. §. 11. n. 8.
Solum circa timorem mali imminens. VI. 140. n. 164.
Timor tria Elias Abbas. III. 247. §. 2. n. 2.
A timore inimici eripe animam meam. (Psal. 63. 2.) III.
Noli timore filii mi. (Tob. 4. 21.) VI. 302. §. 11. n. 2.
Timor Dei.
Quid? VI. 387. §. 1.
Divisio. Ibid. n. 4.
Aqua. VI. 388. n. 2.
Ejus triplax diversitas. VI. 389. §. 10. n. 1.
Qualitas. VI. 389. §. 3. n. 1. VI. 389. §. 1. num. 1.
VI. 389. §. 4. n. 1. VI. 389. §. 5. n. 1. VI. 389. §. 7. n. 1. VI. 306. §. 11. num. 1. VI. 304. §. 13. n. 1.
 No.

Neceffitas. VI. 129. §. 2. n. 13. VI. 129. §. 3. n. 12.
VI. 129. §. 4. n. 11. VI. 129. §. 5. n. 10. VI. 129.
§. 7. n. 9. VI. 129. §. 8. n. 8. VI. 129. §. 11. n. 7.
§. 12. n. 6. VI. 129. §. 13. n. 5. VI. 129. §. 14. n. 4.
Equitas. VI. 129. §. 15. n. 3. VI. 129. §. 16. n. 2.
VI. 129. §. 17. n. 1. VI. 129. §. 18. n. 0.
Utilitas. VI. 129. §. 19. n. 18. VI. 129. §. 20. n. 17.
VI. 129. §. 21. n. 16. VI. 129. §. 22. n. 15. VI. 129.
§. 23. n. 14. VI. 129. §. 24. n. 13. VI. 129. §. 25. n. 12.
Dignitas. VI. 129. §. 26. n. 11. VI. 129. §. 27. n. 10.
VI. 129. §. 28. n. 9. VI. 129. §. 29. n. 8. VI. 129. §. 30. n. 7.
Facilitas. VI. 129. §. 31. n. 6. VI. 129. §. 32. n. 5.
Societas. VI. 129. §. 33. n. 4. VI. 129. §. 34. n. 3.
Exemplum. VI. 129. §. 35. n. 2. VI. 129. §. 36. n. 1.
Motiva. VI. 129. §. 37. n. 0. VI. 129. §. 38. n. 0.
Media. VI. 129. §. 39. n. 0. VI. 129. §. 40. n. 0.
Cur & perfecti timere debemus. VI. 129. §. 41. n. 0.
Non disponendū quantumvis in iustitia prole-
gati. VI. 129. §. 42. n. 0. VI. 129. §. 43. n. 0.
Confidit precipue in custodia fensum. VI. 129. §. 44. n. 0.
Cur dicatur initium Sapientie. VI. 129. §. 45. n. 0.
Quomodo Deus timendus non sit inopia. VI. 129. §. 46. n. 0.
Utilis prout huius timoris. VI. 129. §. 47. n. 0.
Natura timoris. VI. 129. §. 48. n. 0. VI. 129. §. 49. n. 0.
Quomodo Deus per triplicem timorem homines ad se
trahat. VI. 129. §. 50. n. 0. VI. 129. §. 51. n. 0.
Deus solus timendus. VI. 129. §. 52. n. 0. VI. 129. §. 53. n. 0.
Cause timendi Deum. VI. 129. §. 54. n. 0. VI. 129. §. 55. n. 0.
Est certum signum praeiudicantis. VI. 129. §. 56. n. 0.
Maximum modum ad vitanda peccata. VI. 129. §. 57. n. 0.
Ad perfectionem iustitiae ducit. VI. 129. §. 58. n. 0.
Comparatur militi armato. VI. 129. §. 59. n. 0. VI. 129. §. 60. n. 0.

Per timorem omnis ducitur a male. (Prov. 15. 17.)
VI. 129. §. 61. n. 0. VI. 129. §. 62. n. 0.
Memoria timoris Domini etc. (Eccl. 18.) III. 129.
§. 13. n. 2.
Timor Domini expellit peccatum. VI. 129. §. 63. n. 0.
Timor Domini bene reus in extremis. (Eccl. 1. 13.)
VI. 129. §. 64. n. 0.
Qui timeat se, videbitur se. II. 129. §. 65. n. 0.
Operam vobis, quem timetis. (Luc. 12. 5.) VI. 129.
§. 66. n. 0.
Venite Filii audite me, timorem domini docebo vos.
(Ps. 33. 12.) VI. 129. §. 67. n. 0.
Domineum Deum suum temis. (Deut. 6. 13.) VI.
129. §. 68. n. 0.
Quis non timeat se & Rex generos. VI. 129. §. 69. n. 0.
Acceptum autem omnis timor. (Luc. 7. 16.) VI. 129. §. 70. n. 0.
Timor.
Subter se struatur Timor. III. 129. §. 71. n. 0.
Medicatus fuit Timor domum suam. (Job 17. 18.)
VI. 129. §. 72. n. 0. VI. 129. §. 73. n. 0.
Trinitas.
Trinitas in veste Sacerdotali quid figent. III.
129. §. 74. n. 0. VI. 129. §. 75. n. 0.
Trinitas inter malagranas. I. 129. §. 76. n. 0.
Trinitas.
Cur et tactis oritur auxilium & pedum vestigia. III.
129. §. 77. n. 0.
Titulus.
De Titulo Crucis Christi appento questio. I. 129. §. 78. n. 0.
Tituli Regum Christianorum. I. 129. §. 79. n. 0.
Titulo novo ductus Lusitanus Rex. ibid.
Titulus mutatur. I. 129. §. 80. n. 0. VI. 129. §. 81. n. 0.
Titulorum ambicio. I. 129. §. 82. n. 0. VI. 129. §. 83. n. 0.
Tutor.
Ejus poena apud inferos. III. 129. §. 84. n. 0.
Tolerantia.
Asterum fortitudinis brachium. III. 129. §. 85. n. 0.
Tortura.
Problema de Tortura. III. 129. §. 86. n. 0.
Quoties tonabat de die iudicii cogitabat Credo. III.
129. §. 87. n. 0. VI. 129. §. 88. n. 0.
Torsura.
Torsura capitis Religiosorum rite. V. 129. §. 89. n. 0.

Tormentum.
Tormenta variae & crudelibus enclorum martyrum ex-
empla. IV. 129. §. 90. n. 0.
Torpor.
Mentia. (vid. Aedia.)
Torques.
Aureum Torqueum cum Josepho imposuit Pharaon.
I. 129. §. 91. n. 0.
Torrens.
Foras nos praeteritis non sicut torrens. (Job 6. 15.)
II. 129. §. 92. n. 0.
Torus.
Totum summum, totum perfectum. I. 129. §. 93. n. 0.
Tra.
Id est propellens peccatum. III. 129. §. 94. n. 0.
Traditio.
Traditur gentibus, illudatur etc. (Luc. 18. 31.) III.
129. §. 95. n. 0. VI. 129. §. 96. n. 0.
Trabes.
Trabe mo possit se etc. (Cant. 1.) II. 129. §. 97. n. 0.
Trabe nos possit se torrens in odorem. (Cant. 1.) II.
129. §. 98. n. 0.
Transfiguratio.
Cur Christus cum transfiguraretur, Moysen & Eliaz
adduxerit. I. 129. §. 99. n. 0.
Cur transfigurationis lux in monte Thabor Christus tres
tantum voluerit adesse discipulos. VI. 129. §. 100. n. 0.
Tremere.
Unde senes tremant. III. 129. §. 101. n. 0.
Tribulatio.
Est effectus misericordiae Dei. II. 129. §. 102. n. 0.
Cur iusti tribulationibus affliguntur. II. 129. §. 103. n. 0.
Consilium circa tribulationes preferendas. I. 129. §. 104. n. 0.
Solatio circa tribulationes. VI. 129. §. 105. n. 0. VI. 129. §. 106. n. 0.
Cur Calice tribulationum libentes bibere debeamus.
V. 129. §. 107. n. 0. VI. 129. §. 108. n. 0.
Comparatur Depositioni Academicam. V. 129. §. 109. n. 0.
Tribulationum utilitas. V. 129. §. 110. n. 0.
Tribulationem eodem vultu accipimus, quo olim glo-
ria caelestis. II. 129. §. 111. n. 0.
Cur Deus per tribulationem beatitudinem obtinere volu-
erit. I. 129. §. 112. n. 0. VI. 129. §. 113. n. 0.
Trium.
Quoniam per multas tribulationes etc. (AR. 14. 12.)
V. 129. §. 114. n. 0. VI. 129. §. 115. n. 0.
Triumphantia in tribulationibus. (Rom. 5. 4.) V. 129. §. 116. n. 0.
Trium.
Erre tunc tribulatio magna. (Matt. 24. 21.) III. 129. §. 117. n. 0.
Tribunal.
Tribunalis orbis Passivum inscriptio. III. 129. §. 118. n. 0.
Salomon cur porticum, in quo tribunal, cedulis il-
lus texerit. III. 129. §. 119. n. 0.
Tributum.
Quotio de Tributis. V. 129. §. 120. n. 0.
Tributa remissa Regem, & populum dissent. VII. 129. §. 121. n. 0.
Simon, Rex terra a quo accipiens tributum? I. 129. §. 122. n. 0.
Trigonum.
Trigoni infiniti. VII. 129. §. 123. n. 0.
Trinitas JS.
Quantitatem de SS. Trinitate ejusque falso. I. 129. §. 124. n. 0.
Misphemia in SS. Trinitatem posita. I. 129. §. 125. n. 0.
Trinitas personarum Divinitatis probata. II. 129. §. 126. n. 0.
Cur Trinitas circa eam damnosa. II. 129. §. 127. n. 0.
An qui Personam Trinitatis magis finis obtrahit, quam
aliter ob speciebus collatione. VI. 129. §. 128. n. 0.
Fellum SS. Trinitatis cur principie colendum. II. 129. §. 129. n. 0.
Quomodo celebrandum. ibid.

Quomodo SS. Trinitatis Festo perpetuo canendum Sanctus Sanctus &c. *ibid.* n. 11.

Triputia (vid. *Bachchanalia*).
Tristitia.

Definitio. VI. 305. §. 1. n. 1.

Divisio. *ibid.* §. 1. n. 2.

Effectus. VI. 306. §. 1. n. 3.

Qualitas. *ibid.* §. 2. n. 1. VI. 307. §. 3. n. 1. VI.

308. §. 4. n. 1.

Fuga. VI. 306. §. 2. n. 2. *ibid.* §. 3. n. 2. *ibid.* §. 4. n. 1.

Damnium. VI. 306. §. 1. n. 2. *ibid.* §. 2. n. 2. VI.

307. §. 4. n. 2.

Necessitas. VI. 308. §. 1. n. 3.

Bona. VI. 307. §. 2. n. 3.

Bona utilitas. VI. 306. §. 2. n. 1.

Malis. VI. 307. §. 3. n. 2.

Exempla. VI. 306. §. 4.

Minuta ad malam fugiendam. VI. 307. §. 4.

Media contra tristitiam. II. 132. §. 15. n. 4. VI. 307.

§. 2.

Quamvis perfectioris studio obicit. VI. 308. §. 5. §. 6.

Modus illam pellendo. *ibid.* n. 2.

Tristari de nulla re debemus, nisi de peccato. V. 307.

n. 3.

Nulla iactura fit per tristitiam reparabilis, nisi quam

peccatum adiit. VI. 308. §. 6. n. 3.

Tristitia inordinata ab casibus amicum indecens. V.

313. n. 6.

Tristitia per orationem in gaudium converte. VII. 10.

n. 16.

Tristitia Heroice correcta. I. 163. n. 33.

Solutum circa Tristitiam. VI. 132. n. 105.

Qualitas de tristitia Christi in horto. I. 396. §. 8. q. 2.

Non contristabit iustum quicquid ei acciderit. (Prov. 12.)

II. 192. n. 9.

Quae secundum Deum tristitia est, paventiam in salu-

tem flandit, &c. I. 498. §. 1. n. 1.

Ubi est tristicum & vinum. IV.

Triticum congeste in horreum meum. I. 183. §. 33.

n. 4.

Tuba.

Dux Tuba argentea a Moysie iussu Dei facta quid si-

gnificat. I. 122. §. 1. n. 3.

Quasi tuba exalta vocem tuam. (II. 18.) I. 361. §. 2.

n. 2. I. 309. §. 2. n. 19.

Sonus tibi duos tubas argenteas. (Num. 10.) III. 321.

§. 2. n. 20.

Mentis quid? III. 322. §. 11. n. 4.

Tunc.

Particula emphatica posita. I. 76. §. 22. n. 20.

Tunica.

Unde. IV. 879. n. 17.

Tunicam inconfutiam cor Christus portavit. I. 300.

§. 12. q. 2.

Notata digna de ea. *ibid.*

Cur illam dividi noluerit. I. 218. §. 12. n. 22.

Fecit Ada de uxori ejus tubas pellicanas. (Gen. 3. 25.)

IV. 325. n. 17.

Tunguiusculi Ecclesia.

Ejus Laus & fervor. VII. 12. n. 32.

Turba.

Omnia Turba querebat cum tangere. (Luc. 6. 19.) II.

289. §. 12. n. 11.

Turbati.

Turbata est in sermone illius. (Luc. 2.) IV. 356. §.

2. n. 2.

Turca.

Turcarum Monarchia origo. III. 319. §. 2. n. 27.

Turcicum miraculum. VII. 47. n. 237.

Turris.

Torris David fidei Symbolum. (Cant. 4. 4.) II. 344.

§. 12. n. 10.

Torris David collum suum. II. 399. §. 12. n. 11.

VI. 409. §. 11. n. 1.

Torris fortissima nomen Domini. (Prov. 18. 10.) IV.

227. §. 12. n. 24. IV. 289. n. 42.

Turtur.

Turtures typus puritatis. I. 115. §. 2. n. 4.

Pax turturis audita est. (Cant. 2. 12.) III. 149.

§. 10. n. 13.

Tutela.

Tutela Dei adversus diabolum, quatenus nos dignos

reddamus. II. 19. §. 3. n. 12.

Tyrannus.

Omnia Animalium ferocissimum. I. 51. §. 2. num.

10.

Superbia Tyrannica. VII. 82. n. 442.

V

Vasa.

A vasa viri nati. VII. 76. n. 309.

Vasa post me Satana. I. 217. §. 5. n. 2.

Vana gloria.

Definitio. VI. 308. §. 1. n. 1.

Divisio. *ibid.* num. 2.

Filix ejus, & Actus. VI. 309. n. 2.

Qualitas. *ibid.* §. 2. n. 1. *ibid.* §. 2. n. 2. VI. 315.

§. 2. n. 1. VI. 316. §. 2. n. 1. VI. 322. §. 12. n. 10.

Fuga. VI. 309. §. 2. n. 2. VI. 310. §. 2. n. 20. VI.

312. §. 2. n. 1. VI. 315. §. 2. n. 12. VI. 316. §. 2.

n. 21. VI. 318. §. 14. n. 20.

Damnium. VI. 309. §. 2. n. 19. VI. 311. §. 3. n. 17.

VI. 314. §. 5. n. 22. VI. 315. §. 2. n. 16. VI. 317.

§. 5. n. 12. VI. 318. §. 14. n. 20.

Exempla. VI. 312. §. 2. n. 2.

Motus ad ejus fugam. VI. 317. §. 2.

Media. VI. 318. §. 10.

Quid ad ejus extirpationem requiratur. VI. 310. §. 21.

n. 2.

Discrimen inter vanam & veram gloriam. *ibid.* n. 4.

Rationes, ob quas nihil sibi tribuere, omnemque lau-

diis appetitum excludere debet homo. VI. 321. §. 14.

n. 4.

Imprimis e perfectis cavendum. *ibid.* n. 2.

Modus illud vitium fugiendi. *ibid.* n. 6.

Vera gloria quae & quomodo acquitenda. VI. 322.

n. 4.

Humana est inanis vaeco. *ibid.* §. 11. n. 2.

Comparatur umbra & telis araneorum. *ibid.* num. 3.

n. 4.

Gloria cupidi araneis comparati. *ibid.* n. 1.

Vanitas.

Rerum mundanarum. I. 579. §. 10. n. 2. VII. 29. n.

2.

Salubriter ponderata. VII. 47. n. 230.

Vanitatum occasio heroice declinata. I. 128. n. 36.

Nihil impudentius anima, quam cupit in vanitatibus

convivari. I. 128. n. 37.

Vas.

Vas, quod oon habuerit operculum, immodum erit.

III. 349. §. 13. n. 4.

Ubera.

Duo ubera tua sicut duo hirculi. II. 324. §. 11. num.

12.

Meliora sunt ubera tua vinn. I. 240. §. 2. n. 38.

Velis.

Veluti Gedemias simile vocem castitatis. I. 280. §. 9.

n. 5.

Velox.

Vidisti virum velocem in opere suo. (Prov. 13. 29.) II.

208. n. 38.

Velum.

Cur velum templi in morte Christi fissum. I. 303. §.

12. n. 16.

Vena.

Venarum species & officia. III. 42. n. 29.

Venator.

Mittam sis multos venatores. (Jer. 16.) I. 369. §. 2.

n. 12.

Venditio.

Venditores ex templo ejeci per Christum quid. (Jo.

2. 15.) quid fignent. I. 22. §. 14. n. 2.

Venditionis requir. III. 176. §. 11. n. 4.

Veneficorum mendacia & dolosa responsa. IV. 168. f. 1. n. 10.
Veneficorum Martyrum exempla. TV. 8a. num. 104.
Veneficorum impone hauriri solitum. VII. 68. n. 591.
Veneficorum lethalius experimentum Cleopatra. IV. 172. f. 14. n. 28.
Veneficorum gemine damnationis causa. VII. 82. n. 141.
Veneficorum lachrymis ab obdante impetrata. II. 30. n. 2.
Veneficorum. (vid. Peccatorum veniale).
An Sacramentalis vim extingueret veniale ex opere operis habere. VI. 185. f. 41.
Veneficorum Benedicti. III. 272. f. 12. n. 9.
Qui post me venturus est. VI. 442. f. 12. n. 9.
Veneficorum natura & partes. III. 18. n. 20.
Osmum membrorum (sanguis) sanguis. VII. 18. n. 17.
Veneris ejus obnoxius dignitas sapientis. I. 288. f. 11. n. 2.
Veneris sunt accursus frumenti. (Cont. 7. b.) III. 167. f. 12. n. 22.
Veneris.
Problematum de vento. II. 137. n. 310.
Qui observat ventum, non feminat. I. 161. f. 2. n. 13.
Pluvius factus ventum ab occidente. I. 268. f. 8. n. 2.
Quid casibus videre, arduum vento agitur? (Matt. 11. 7.) III. 168. f. 10. n. 7.
Veneris ventum validum simul. (Matt. 12. 30.) I. 231. f. 11. n. 11.
Veneris ventus ventum dicitur. (Job. 1. 19.) II. 12. f. 2. n. 14.
Veneris.
Facile ad infernum ducit. III. 181. f. 12. n. 7.
Veneris penna infernalis. III. 170. f. 4. n. 40.
Veneris.
Consilium a verborum meriti se liberandi uxori datum. II. 162. f. 12. n. 2.
Verba gratanter accepta. VII. 8a. n. 446. (vid. Discretia).
Veneris.
Filia Acedis. I. 166. f. 1. n. 2.
Veneris.
Verborum modestia in illo admodum. I. 185. f. 11. n. 14.
Onera verbi iungenda. V. 148. n. 17.
Deus non eam verbo, quam adverbium amat & promittit. I. 12. f. 11. n. 42.
Verborum impudicorum prolatio, scilicet luxuriam. III. 166. f. 1. n. 2.
Verborum impudicorum hostis Boys. I. 176. f. 2. n. 30. (vid. Lingua).
Verbum dulcis multiplicis amicitia. (Eccl. 4. 5.) IV. 14. n. 12.
Verba sunt plurima. (Eccl. Prov. 14. 11.) III. 149. f. 12. n. 4.
Vole quicquid verba sentis me loqui. I. 166. f. 8. n. 2.
Verbi tui factio stultorum. (Eccl. 28.) III. 147. f. 2. n. 12.
Verbum Dei.
Definitio. VI. 312. f. 1. n. 2.
Divisio. Ibid. n. 3.
Qualitas. Ibid. f. 2. n. 1. VI. 312. f. 1. n. 1.
Quantitas. VI. 312. f. 2. n. 1. VI. 312. f. 1. n. 1.
Modus. VI. 312. f. 3. n. 1. VI. 312. f. 1. n. 1.
Utilitas. VI. 312. f. 4. n. 1. VI. 312. f. 1. n. 1.
Dammum negit. VI. 312. f. 5. n. 1. VI. 312. f. 1. n. 1.
Joconditas. VI. 312. f. 6. n. 1. VI. 312. f. 1. n. 1.
Dignitas. VI. 312. f. 7. n. 1. VI. 312. f. 1. n. 1.
Equitas. VI. 312. f. 8. n. 1. VI. 312. f. 1. n. 1.
Labour Bibl. (Rom. VII.)

Audientium. VI. 310. n. 45. VI. 312. n. 45. VI. 312. n. 45.
Facundum. VI. 310. n. 45.
Prudentum. VI. 310. n. 45. VI. 312. n. 45. VI. 312. n. 45.
Motiva ad verbum Dei audientium. VI. 149. f. 12.
Media. VI. 149. f. 12.
Car nullum principium datum sit de verbo Dei audientium. VI. 149. f. 10. n. 1.
Car apud tam multos parum fructum afficit. Ibid. n. 1.
Car non desistendum ab ejus predicatione. Ibid. n. 2.
Fructus licet non sentitur, non tamen nullum ex eo refertur. Ibid. n. 3.
Quomodo fructus audientium. Ibid. n. 4.
Quis praeceptum fructus in ejus audientium querenda. VI. 149. f. 2.
Triplex auditus ad illud necessarius. Ibid. n. 5.
Quatenus Corpora Christi graueretur a SS. PP. Ibid. n. 6.
Ejus fructus multum a cooperatione nostris dependet. Ibid. f. 10. n. 11.
Præ aliis nobis familiaris sit SS. litterarum lectio. Ibid. n. 12.
Potissimum fructus est ejus impletio. VI. 149. f. 12.
Excitationes eximie se videntur ab ejus audientium refectas. VI. 149. f. 11. n. 10.
Mauri in eternum. I. 166. f. 2. n. 11.
Est medium ad demonia insidias cavenda. II. 16. f. 9. n. 6.
Utrum predicatum an lectum praestantior. III. 168. f. 2. n. 8.
Comparatur cum Mosis. VI. 149. f. 11. n. 1.
Semine. Ibid. n. 2.
Speculo. Ibid. n. 3.
Grano sinep. Ibid. n. 4.
Verbum Dei mendacii insimulans positus. I. 219. f. 4. n. 16.
Eo non licet abire ad iocosa. I. 226. f. 4. n. 2.
Verbum Dei adulterare quidem dicitur. I. 264. f. 8. n. 16. (vid. Terra Scriptura).
Ne auferat de ore meo verbum veritatis. (Eccl. I. 166. f. 2. n. 2).
Audire verba mea, quoniam paraveris. (Ps. 140. 7.) IV. 34. f. 12. n. 12.
Quis imitatur, qui audient verbum Dei. (Luc. 11. 14.)
Facienter verbum filius ad audientem vocem. (Eccl. 10. 11.) IV. 34. n. 17.
Semen est verbum Dei. (Eccl. 11. 12.) VI. 309. n. 2.
Verbum Dei semper verum. VII. 16. n. 158.
Veritas.
An possit esse in virtutis. V. 156. f. 11. n. 3.
Juvenes cur plerumque veritatem. III. 25. Problematum 14.
Senes cur minus veritatem? III. 66. Probi. 14.
Veritas.
Quando liceat eam occultare? IV. 105. f. 10. n. 2.
Eius diabolus interdum veritatem dicit, sed male consilio. Ibid. n. 2.
Veritas odium parit. IV. 98. f. 4. n. 3.
Eius amor hereticus. I. 161. n. 22.
Veritas amara. IV. 98. f. 4. n. 3.
Et rerum omnium potentissima. IV. 16. f. 1. n. 2.
Veritas Christianorum incomparabiliter pulchrior Hebraeorum. I. 157. n. 37.
Veritas.
Epitheton Christi. IV. 16. f. 9. n. 9.
Confessionis damnum. III. 125. f. 2. n. 20.
Et triplex. III. 125. f. 2. n. 20.
Ab Ethnicis adumbratus. III. 125. f. 6. n. 10.
Joan corrosos humerum, typus detractorum. II. 14. f. 12. n. 12.
Veritas eorum non morietur. (I. 166. 14.) I. 404. f. 12. n. 6.
Veritas.
Cur, quando silicis corpus additur, vesica fit: aqua plena. II. 240. n. 23.
Vesper, Vespera.
Vespera scilicet. VII. 16. n. 160.
Vespera scilicet, obitum et multum demonio laborantes. (Matt. 16. 1.) I. 11. f. 9. n. 2.
V.

Vellus, Vestis.

De velle Christi memorabilia. I. 300. §. 2. q. 7.
 Vestis alba oblatio in bapt. quid significet. I. 197. §. 1. n. 13.
 Non habitus, sed vita facit Monachum. I. 118. n. 6.
 Vestium Sacramentalium mysterium. II. 164. §. 13. n. 6.
 Vestis Amici ad quid via impetrandum adhibita. VII. 77. n. 38a.
 Vestis speciales in Missa celebrationes cur adhibeantur. I. 313. q. 2.
 Quid significant. Ibid. q. 2.
 Varius illarum color quid sibi velit. Ibid. q. 2.
 Vestitus asperities in lilio adumbrata. I. 185. §. 11. n. 16.
 Cur Christum ante baptismationem crucis a propriis iterum vestibus induerit mittit. I. 158. §. 11. n. 14.
 Paupertas in vestitu. V. 111. §. 6. n. 12.
 Ao professio liceat pro velle elemosynam petere a pauperibus vel amicis. V. 111. §. 11. n. 12.
 Vestis Imperatoris loco praefata. VII. 77. n. 38b.
 Vestium modestia, & mundities. IV. 164. §. 11. n. 11.
 A splendore, & ornatu vestitus oculi averteendi. IV. 333. §. 1. n. 7.
 Vestimenta eius sicut nix. IV. 374. §. 11. n. 10.
 Quomodo haec intravit, nec habuit vestem nuptialem. (Matt. 23. 12.) I. 255. §. 12. n. 4.
 Habebat vestimentum de pilis camelerum. (Jo. 1.) II. 158. §. 12. n. 34.
 Induit me vestimentis salutis, etc. I. 286. §. 12. n. 4.
 Vestiarum fuga. IV. 304. §. 2. n. 3.
 Vestis tempore Paschali cur iterum erigantur. I. 305. §. 12. q. 16.
 Via.
 Quamvis via fuerit, per quam nemo potuit transire, ob duos obsequios. II. 19. §. 9. o. t.
 Ego sum via, etc. (Jo. 14. 6.) I. 116. §. 2. n. 70. 130. §. 12. n. 2. I. 331. §. 12. n. 3. I. 119. §. 2. n. 1.
 Haec est via, ambulare in ea. (Ic. 10. 3.) IV. 339. §. 12. n. 3.
 Durigies viam Domini. (Jo. 1. 23.) IV. 208. §. 12. n. 8.
 Perare viam Domini. (Luc. 1. 23.) IV. 207. §. 12. n. 5.
 Vicinus bovis militemus. VII. 46. n. 215.
 Vicinus.
 Vicinus bovis militemus. VII. 46. n. 215.
 Vicinus.
 Vicinus cur soli honori operis capite obtulerit. I. 72. §. 12. n. 13.
 Vicinus non iugulatur, sed praefato spiritu occidit orientales. IV. 214. §. 12. n. 15.
 In visu submissio praedivinitas. VII. 21. n. 67.
 Paupertas lo visu. V. 109. §. 6. n. 21.
 Victoria.
 Victoria filii generosa. I. 164. n. 18.
 Vince sepulchrum. I. 216. n. 3.
 Victoria omnium praefatissima est sol ipsius. II. 361. §. 12. n. 2. IV. 377. §. 12. n. 8.
 Victoria per Angelos procurata. I. 97. §. 6. n. 46.
 Praefata vincit, quam nescire vincere. II. 161. §. 2. n. 7.
 Uos est vincendi ratio, laetitia spiritualis. I. 138. n. 30.
 Ad diabolum vincendum facit memoria praesentis Dei. I. 28. §. 6. n. 2.
 Memoria inferi. III. 376. §. 2. n. 2.
 Vincendi modus honestior mensurando. IV. 27. §. 2. n. 10.
 Obsequia quatuor hostes vincit. IV. 339. §. 12. n. 4.
 Victoria mirabilis. VII. 60. n. 180.
 Noli vinci a male, etc. IV. 32. §. 2. n. 10.
 Qui vincit, Jaciam cum columbano, etc. (Apoc. 3. 12.) II. 361. §. 12. n. 11.
 Qui vincit dicit ei, etc. (Apoc. 3. 12.) IV. 297. §. 12. n. 2.
 (Vidua via, vidua).
 Vigili, Vigilia, Vigilantia.
 Vigiliarum abstinencia. I. 4. §. 1. n. 3.

Vigilantia commendata. III. 157. §. 10. n. 5.
 Vigilantia medium ad demonis insidias cavenda. II. 164. §. 2. n. 2.
 Vigilantia.
 Vigilantia vigiles etc. I. 172. §. 10. n. 16.
 Videte, vigilate, orate, ne vestris eam etc. (Matth. 13. 37.) IV. 158. §. 11. n. 5.
 Videtis.
 Videtis excedere exemplum. III. 319. §. 4. n. 12.
 Videtis minister canis. VII. 81. n. 437.
 Videtis crudelis. VII. 44. n. 172.
 Videtis nobilissimum genus perire. II. 126. §. 2. n. 4.
 Videtis optima dilectio inimici. II. 127. §. 11. n. 2.
 Videtis spirantes Deo & hominibus excol. II. 121. §. 2. n. 9.
 Cur tales Deus tantopere detestetur. II. 122. §. 12. n. 3.
 Car Regentes plerumque ad viduitatem proci. V. 339. Probi. 2.
 Videtis propriam damnationem. II. 122. §. 12. n. 12.
 Videtis laudabile exemplum. VII. 25. n. 12.
 Videtis cupiditas logeiofide suppressa. I. 161. n. 42.
 Videtis cupiditas nefanda. III. 177. §. 4. n. 33.
 Videtis Deus quasi coactus excedit. II. 80. §. 2. n. 7.
 Videtis dulcedo. VII. 66. n. 234.
 Videtis ferri crudelis. VII. 28. n. 437.
 Videtis celestem terram faciem. VII. 43. n. 189.
 Videtis de Saule non sumendo plus praestitit David, quam Goliathum sternendo. IV. 301. §. 14. n. 15.
 Excitationes viduitas cupidorum expulsi. II. 128. §. 12. n. 5.
 Videtis.
 Mihi viduitas. (Hebr. 10. 30.) II. 128. §. 12. n. 1.
 Cur Pater familias vices operis novissimis eadem ac praemis mercedem dederit. IV. 278. n. 40.
 Finem.
 Facile ad infernum ducit. III. 172.
 Iocundum est volaplati. I. 185. §. 12. n. 14.
 Vinum aqua miscere casus docuit. VII. 72. n. 39.
 Ingressum blanda vinum sed etc. (Prov. 31. 1.) II. 220. §. 10. n. 2.
 Vinum & ebrietas, (mulieres) onerant cor: Osem 4. II. 219. §. 12. n. 4.
 Vinum multum potatum. (Eccl. 31. 18.) II. 210. n. 3.
 Viscerata.
 Ad celum obsequium necessaria. II. 128. n. 12.
 Violentia I. s. mortificatio. IV. 128. §. 2. n. 1.
 Viscerata rapinus illud. IV. 405. §. 11. n. 4.
 Vir.
 Viri cur ordinarie majores feminis. III. 46. Probi. 1.
 Vir Dei et verbum Dei in ore tuo. (1. Reg. 17.) IV. 106. §. 10. n. 2.
 Juvenci virum secundum cor meum. I. 116. §. 4. n. 2.
 Virgo.
 Hilaris de Jacobo virga papales tollente &c. applicata. II. 315. §. 12. n. 12.
 Moyses & Aaron cur virgas aridas gesserint. III. 168. §. 12. n. 16.
 Virga Moyses figura virga directionis parentum. IV. 301. §. 14. n. 2.
 Egredietur virga de radice Jesse. IV. 348. §. 14. n. 2.
 Tollens virga papales virides etc. Ibid.
 Virgam virginalem ego video. (Jer. 1. 11.) I. 161. §. 10. n. 2.
 Teile virgam, sequimini ad Peram. II. 311. §. 12. n. 16.
 Qui parit virgo, edite filium. II. 311. §. 2. n. 2.
 Virgo, virginitas.
 Differentia inter prudentem & stultum virginem. I. 160. §. 1. n. 2. (Vid. Castitas).
 Virginis meritum. I. 185. §. 12. n. 17.
 Virginis illio adumbrata. Ibid. §. 12. n. 12.
 Virginitas symbolum laetitiae. III. 170. §. 10. n. 40.
 Virginitatem propriam virtutes. I. 185. §. 11. n. 12.
 Virginitatis dignitas, & speculatio erga mundum Christi benevolentia. I. 182. §. 12. n. 2.
 Virginitatis omnia testimonium. I. 30. §. 12. n. 2.
 Virginitatis duo gradus. I. 180. §. 2. n. 2.

Virginitatem Probare ignis. *L. 250. §. 13. n. 2.*
Corona flora virginitatis parata. *L. 212. §. 10. n. 2.*
L. 250. §. 12. n. 16.
Cur Christus a Virgine nasci voluerit. *L. 283. §. 11. n. 2.*
Cur Christus duobus virginibus factus sobditus. *L. 287. §. 11. n. 10. (vid. Misier.)*
Virgines in sodalico sua quid virginitus denotet. *L. 285. §. 11. n. 18.*

Simile est regnum caelorum decem virginibus, &c.
(Matth. 25. 1-13.) *V. 108. §. 10. n. 12.*

Virgines sunt omnes virginis agnum. III. 352. §. 14. n. 2. *L. 281. §. 14. n. 5.*

Preceptum Domini de virginibus non habeo, sed testifium de. *L. 187. §. 12. n. 6.*

Virgo Beata. (vid. Maria.)

Quaestiones variae de B. Virgine. *L. 319. §. 5. n. 2.*
Blasphemiam in B. Virginem posita. *L. 228. §. 4. n. 2.*

B. Virginitas nomen in inferno blasphemari omnium terribilissimum. III. 171. §. 4. n. 2.

Ejus mors. IV. 287. §. 5. n. 2.

Patrocinii B. Virg. efficacia. II. 191. §. 1. n. 2.

Amor in B. V. liberat ab inferno. III. 172. §. 5. n. 2.

Utile est ad evitandum sententiam damnatorum. III. 250. §. 18. n. 3. III. 255. §. 12. n. 3.

B. Virgo ad vincendas tentationes carnis ad emendandum vitam, singularia remedia. VII. 45. n. 125.

B. Virg. sub annuntiationis tempore seditionis Prophetarum Evangelicis ingenta fuit. III. 355. §. 4. n. 2.

An de side in B. Virginem esse hoc macula conceptam. VI. 350. §. 2. n. 2.

An Immaculata conceptio B. Virginis sit materia sufficiens ad votum vel juramentum pro ejus defensione faciendum. VI. 351. §. 2. n. 2.

Ex quo predicato mensuranda sit B. Virginis dignitas. VI. 352. §. 2. n. 2.

An gratia B. Virginis in prima sanctificatione concessa, exerceat gratiam consummatam omnium hominum Angelorum collectivae sumptorum. Ibid. §. 2. n. 2.

An B. Virgo per singulos alius dupliciter meruerit gratiam. VI. 353. §. 2. n. 2.

Quoniam in specie privilegia B. Virginis ratione summatum interius concet. VI. 354. §. 2. n. 2.

An B. Virgo laureolum martyrii promerita, & vero martyris fuerit. VI. 356. §. 10. n. 2.

An Cultus B. Virginis sit ineffabile signum praedestinationis. Ibid. §. 11. n. 2.

Viridia.

Oculus car recreat. III. 242. Probl. 2.

Virgines.

Quid? VI. 354. §. 1. n. 2.

Divisio. Ibid. §. 1. n. 2.

Actus. VI. 355. §. 1. n. 2.

Gratus. VI. 356. §. 11. n. 2.

Solida virtutes quae? III. 172. §. 11. n. 2.

Prasitantes quae? III. 172. §. 11. n. 2.

Qualitas. VI. 356. §. 2. n. 2. Ibid. §. 3. n. 2. VI. 358. §. 4. n. 2. VI. 360. §. 5. n. 2. VI. 373. §. 14. n. 2.

Utilitas. VI. 356. §. 3. n. 2. VI. 357. §. 3. n. 2. VI. 358. §. 4. n. 2. VI. 361. §. 5. n. 2. VI. 362. §. 6. n. 2. VI. 374. §. 12. n. 2.

Dignitas & estimatio. VI. 356. §. 12. n. 2. VI. 357. §. 13. n. 2.

VI. 358. §. 14. n. 2. VI. 361. §. 15. n. 2. VI. 374. §. 12. n. 2.

Incunctatim. VI. 356. §. 22. n. 2. VI. 357. §. 23. n. 2.

Incunctatim. VI. 356. §. 22. n. 2. VI. 357. §. 23. n. 2.

Necessitas. VI. 357. §. 24. n. 2. VI. 358. §. 25. n. 2.

Equitas. VI. 357. §. 26. n. 2. VI. 358. §. 27. n. 2.

Facilitas. VI. 358. §. 28. n. 2.

Dubia de virtute. II. 178. §. 2. n. 2.

Solutio circa difficultatem in virtutibus. VI. 124. §. 1. n. 2.

Solutio circa defectum virtutis. VI. 127. §. 4. n. 2.

De virtute Ethicorum effus. V. 244. §. 2. n. 2.

Exempla. VI. 358. §. 2. n. 2. §. 3. n. 2.

Motiva. VI. 362. §. 9. n. 2. VI. 368. §. 12. n. 2.

Media. V. 245. §. 1. n. 2. VI. 364. §. 10. n. 2.

Quaedam media ad virtutes acquirendas efficac. IV. 356. §. 10. n. 2.

Ad virtutes producendum utilis mortificatio. IV. 391. §. 9. n. 2.

Medium optimum vulnera Christi. VI. 418. §. 3. n. 2.

Eucharistia usus. II. 182. §. 8. n. 2.

Proprietates seu indicia virtutis solida. VI. 366. §. 12. n. 2.

Ordo & connexio virtutum inter se. VI. 367. §. 11. n. 2.

Judicia profectus in virtutibus. Ibid. n. 2.

Sola est anima hominis. VI. 369. §. 2. n. 2.

In ea omnia perfectio & bonitas consistit. Ibid. n. 2.

Est optimum instrumentum totum suum, totum aliorum salutem procurandi. Ibid. n. 2.

Sola virtus radix & mater gloriae. L. 62. §. 12. n. 2.

VI. 371. §. 13. n. 2. II. 179. n. 48.

Virtutis periculum ex vagabundis oculis. IV. 363. §. 9. n. 2.

Cur virtus sit optima, cultus Dei. II. 178. §. 2. n. 2.

Virtus pro voluptate electa ab Hercule. L. 231. §. 11. n. 10.

Ad virtutes excedenda conducunt historiarum. VII. 4. n. 2.

Virtuti se sumquam quisquam confidere debet. VI. 300. §. 10. n. 2.

Virtutum Cardinalium typus animalia portantis currum Dei. II. 180. §. 15. n. 2.

Virtutes suas quatenus quisque potest recitare possit. III. 181. §. 2. n. 2.

Virtuosus an habeat, quod ruborem ei afferat. V. 136. §. 13. n. 2.

Virtus in infirmis perficitur. (3. Cor. 12. 9.) II. 197. n. 2.

Sedate in Crivata, quoad usque implorari virtute ex ore. (Luc. 4. 4. 29.) VI. 439. §. 12. n. 2.

Virtus de illo subditur. (Luc. 6. 12.) V. 20. §. 12. n. 2.

Munda Deus virtutis tua. (Ps. 62. 12.) L. 396. §. 2. n. 2.

Vit, Virus.

Virus totius magis beneficiis solimici, quam in jure. L. 142. n. 2.

Vitae.

Regnum caelorum vim patitur. L. 24. §. 8. n. 2.

Vitae.

Per viscera misericordiae Dei nostri, in quibus visitavi nos. (Is. 40. 1.) L. 21. §. 2. n. 2.

Vitae.

Vitae car non penetrat solida, cum tamen vox penetret. III. 21. Probl. 8.

Vitae.

Problemata de visione. III. 26.

Visionis obiectum remotum. III. 27.

Visionis obiectum proximum. III. 28.

Desiderium videndi Dei excitandi modus. IV. 370. §. 12. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Vitae filia beatifica. L. 122. §. 2. n. 2.

Securitas de rebus ad vitam servandam necessaria. VII. 18. §. 12.

Vita breviorum exempla. III. 48. Probi. 14.

Vita longius tractata causa. I. 12. §. 6. n. 1. & seqq.

Vita diuturnitate primorum temporum ratio. III. 49. Probi. 14.

Vita brevis in ordine librorum Pentateuchi adumbrata. IV. 324. §. 12. n. 16.

Vita brevis in negotiorum temporum causis. III. 49. Probi. 14. IV. 472. §. 12. n. 2.

Brevitas vite memoria medium contra avaritiam. I. 179. §. 10. n. 6.

Solutio circa brevitate vite. VI. 379. n. 104.

In qua ubi tuto vivere quis possit. III. 386. §. 12. n. 12.

Cur vivere? Empedocleis responsum. I. 322. §. 12.

Conflia ad vitam in saeculo rite instituendum. I. 435. §. 2.

Quomodo vitam a parentibus liberi accipiant. II. 436. §. 11. n. 9.

Anima vite cognitio Dei. I. 322. §. 12. n. 4.

Vita Deo quando incipiamus. I. 324. n. 7.

Vita exemplar Christus. IV. 388. §. 12. n. 12.

Vita occulta cum Christo gem. I. 192. §. 12. n. 19.

Vita exemplaris concubitorum decret. I. 361. §. 7. n. 5.

Emendanda vita B. V. singulari remedium. VII. 45. n. 194.

Emendatio vite Episcopo iuncta a mortuo. III. 372. §. 4. n. 42.

Ego veni ut vitam habeam. I. 365. §. 2. n. 2.

Fides et misericordiam tribuit mihi. III. 372. §. 13. n. 11.

Quis est homo, qui vult vitam, &c. (P. 12. 12.) V. 304. §. 12. n. 9.

Qui me invenit, inveniet vitam, &c. (Prov. 8. 12.) III. 350. n. 41.

In ipso vivimus et movemur et sumus. (Act. 17.) I. 324. §. 6. n. 1.

Vita eterna jam non age, &c. IV. 478. §. 12. n. 12.

Vita altera, Vita eterna.

Generalia dubitant, an post mortem ulle sit vita, per somnum certius redditur. I. 177. §. 4. n. 13.

Vitam alteram negans a Diabolo abseptus. III. 171. §. 4. n. 24.

Vita eterna quid? III. 379. §. 10. n. 12.

Vita eterna per Eucharistiam promeretur. II. 383. §. 2. n. 6.

Centuplum accipiet, & vitam eternam possidebit. (Matt. 12. 32.) V. 112. §. 12. n. 4.

Vitam quomodo Noe coluerit. II. 430. §. 10. n. 2.

Contra naturam quid? III. 369. §. 2. n. 2.

Ad vitæ declinanda conducunt Historiam. VII. 4. n. 5.

Vitis facillius expugnantur obedientia. IV. 396. §. 10. n. 5.

Vitis per examen conscientiam expugnandi modus. II. 301. §. 12. n. 4.

Vitis.

Sicut vitæ coquina labia tua. III. 330. §. 14. n. 1.

Cum Moyse vitulum in pulverem redegetis. III. 376. §. 2. n. 1.

Occidisti illi vitulum sanguinem. IV. 48. n. 2.

Uinum ratio. III. 456. §. 11. n. 2. (Utile, vid. Fin. dista.)

Femines crudelis. VII. 62. n. 306.

Non uisceremur nos pro his qui posuimus. (Judith 8.) II. 192. n. 10.

Umbra.

Sub umbra dormis in secreta celsi. I. 45. §. 14. n. 16. III. 132. §. 12. n. 11.

Et sublevis in medio umbra mortis, non timas. (Ps. 37.) I. 112. n. 10.

Quæ quæ apprehendit umbram, &c. (Ecl. 26. 2.) VI. 322. §. 12. n. 4.

Utile.

Utionis in Confirmatione ratio. I. 379. §. 2. n. 4.

Utionis in baptismo ratio. I. 377. §. 1. n. 10. & 11.

Cur Joannes in historia de antichristo Domini a Magistra facta, differat a reliquis Evangelistis, quod scribat, solum traditorem munitur. III. 386. §. 12. n. 2.

Utile.

Ego veni ut vitam habeam. (I. Reg. 10. 2.) VI. 379. §. 2. n. 3.

Utile Extrema.

Definitio. VI. 379. §. 2. n. 1.

Divisio. VI. 376.

A Christo fuit adumbrata. VI. 379. §. 10. n. 3.

Qualitas. VI. 376. §. 2. n. 1. Ibid. §. 2. n. 1.

Utilitas. Ibid. §. 2. n. 1. VI. 377. §. 2. n. 1. V. 379. §. 2. n. 1. VI. 376. §. 2. n. 1. V. 377. §. 2. n. 1.

Necessitas. VI. 377. §. 2. n. 1. Ibid. §. 2. n. 1.

Aequitas. VI. 378. §. 2. n. 1.

Dignitas. Ibid. §. 2. n. 1.

Exempla. VI. 376. §. 4.

Motus ad eam libenter suscipiendam. VI. 377. §. 6.

Media. VI. 378. §. 2.

Finis propter quem instituta. Ibid. §. 2. n. 1.

Natura, & tempus institutionis hujus Sacramenti. Ibid. §. 2. n. 2.

Eius effectus. Ibid. §. 2.

Utionis triplex pro quibus Christiano. VI. 379. §. 2. n. 3.

Non negligenda, sed mature ad exitum comparanda. IV. 472. n. 30. VII. 36. n. 139.

Comparatur oleo. VI. 378. §. 2. n. 1.

Utionis Extrema spiritalis. VI.

Unguentum.

Curramus in odorem unguentorum suorum. II. 314. §. 12. n. 13.

Sicut unguentum in capite, quod defendit in barbam. II. 110. §. 2. n. 3.

Mittitur hoc unguentum in corpus meum, ad spoliandum me fecit. IV. 488. §. 12. n. 14.

Unguentum.

Quid? eorumque finis. III. 172. n. 12.

Problemata de unguibus. Ibid.

Ungula.

Omnia quod habes divisum ungulam comeditis. III. 340. §. 10. n. 2.

Nos remanetis in eis ungula. I. 372. §. 12. n. 2.

Unicornis.

Unicorni, non tauri, cur comparatur Deus. (Ps. 124.) IV. 72. §. 12. n. 3.

Unio, Unio.

Per charitatem conciliatur. II. 132. §. 2. n. 15.

Dubia ad viam unitivam pertinent. II. 182. §. 4.

Unionis quinque gradus. II. 151. §. 12. n. 7.

Unio in maiora crescit. Ibid. n. 8.

Ad unionem cum Deo quid requiritur. I. 430. §. 10. n. 2.

Unionem cum Deo Eucharistia conciliat. II. 383. §. 2.

Ex unione cum Deo merendi profectus in perfectione. I. 430. §. 10. n. 2.

Unitas.

Dei probata. II. 37. §. 2. n. 4. II. 38. §. 2. n. 3.

II. 39. §. 5. n. 1.

Unitatis Religiosorum scilicet.

V. 388. §. 12. n. 6.

Utionis.

Definitio. VI. 380. §. 2. n. 1.

Divisio. Ibid. n. 2.

Qualitas. Ibid. §. 2. n. 1. Ibid. §. 2. n. 1. VI. 387. §. 2. n. 1. VI. 388. §. 10. n. 1.

Vocationem tres modi dicitur. V. 384. §. 10. n. 1.

Exempla vocationis per veritatem mundi ostensa. VI. 382. n. 1.

Per necessitatem. Ibid. n. 4.

Per contemptum hominum. Ibid. n. 8.

Per mortis timorem. VI. 381. n. 10.

Per inspirationem. Ibid. n. 13.

Per audientiam verbi divini. VI. 389. n. 18.

Per legationem. Ibid. n. 20.

Perfectionem in vario statu. Ibid. n. 22.

Vocatio mirabilis. VII. 37. n. 52.

Pena neglecta vel deserta. VI. 382. n. 29. VII. 45. n. 94.

Vana evocationis & vocations. VI. 384. n. 13.
Geographia evocationis. VI. 384. n. 17.
Motiva. VI. 387. §. 5.
Media. VI. 388. §. 6.
 Ab ea salus nostra dependet. VI. 387. §. 5. n. 1.
Fundamenta vocationis. VI. 389. §. 10. n. 1.
Modus vocationum laqueus, & requiritur. V. 389. §. 10. n. 3. & 4.
Vocatio voluntatis quomodo cognoscenda. VI. 390. n. 3.
Vocatio intellectus quomodo indaganda. VI. 391. n. 4.
Vocatio non est diversa. VI. 394. §. 2. n. 4.
Quam Deus vocat, statim aptum reddit. VI. 392. §. 10. n. 6.
Consilia circa vocationem ad certum vitam statum. II. 412. §. 1.
Indifferentes ad vocationem Dei sumus ad omnia loca & officia. V. 310. n. 40.
Vocatio ad Religiosum statum. V. 384. §. 10. n. 1.
Vocationis Sacramentum ratio. VI. 387. §. 10. n. 1.
Vocationis ad officium Concionatoris legitimus signus. I. 364. §. 2. n. 11.
Ingenium habere debet concionator fiduciam in gratia vocationis. II. 364. §. 2. n. 5.
Vocari & remitti. V. 311. §. 2. n. 21.
Voluntas.
Voluntas cur Deus auctor ad collum capite offerri iussit. (Lav. 1.) II. 313. §. 13. n. 2.
Respicit voluntas eam. II. 308. §. 2. n. 3.
Voluntas.
Pro facto reportata. VII. 36. n. 160.
Quatenus Deus pro opere voluntatem computat, & quomodo infernum angustium fit primum bonorum voluntatum. II.
Voluntas opus est, ut sit bona. I. 315. §. 12. n. 7.
Ita est voluntas nostra, Causa Edm. Gal. Reg. III. 122. §. 2. n. 6.
Voluntatis divina ratio. II. 377. §. 1. n. 7.
Voluntas divina Secundo computata. V. 392. §. 12. n. 1.
Convivio. V. 300. n. 4.
Regula divina voluntatis cognoscenda. V. 392. §. 12. n. 2.
Voluntatis divina signa. V. 302. §. 13. n. 13.
Ejusdem interpretes. Ibid.
Conformatio cum voluntate divina facienda. V. 392. n. 8.
Voluntatis divina se conformantem patri Christi similes. V. 300. n. 4.
Christo ipsi. V. 301. n. 8. (vid. *Refugium in divo volunt.*)
Sine Dei voluntate nihil contingit in mundo. V.
Deus semper vult quod optimum. V. 306. n. 14.
Quomodo voluntas Dei semper, & ubique fieri debeat. V. 301. n. 7.
Voluntatem divinam ac perfecte implere quomus. V. 305. n. 9.
Voluntatem superiorum explere assus obedientia. IV. 314. §. 2. n. 7.
Plat voluntas tua. (Matt. 6. 10.) V. 301. n. 7.
Mens cibis est, ut faciam voluntatem ejus. (Jo. 4. 14.) V. 300. n. 4.
Quatenus feceris voluntatem patris mei. (Matt. 23. 30.) Ibid. n. 6.
Scito bene voluntatis tue coronam heri. (P. 1. 3. 13.) V. 392. n. 3.
Voluntas propria.
Definitio. VI. 394. §. 1. n. 1.
Divisio. Ibid. n. 1.
Qualitas. Ibid. §. 2. n. 1. VI. 397. §. 1. n. 1. VI. 399. §. 7. n. 1.
Ratio. VI. 396. §. 2. n. 4. VI. 397. §. 2. n. 4. VI. 398. §. 5. n. 1. VI. 399. §. 7. n. 2. VI. 401. §. 11. n. 1.
Dammum. VI. 397. §. 2. n. 6. Ibid. §. 3. n. 17. VI. 398. §. 2. n. 6. VI. 400. n. 5. VI. 401. n. 6.
Voluntas propria deponenda. V. 347. n. 74.
Motiva ad voluntatem propriam extendendam. VI. 400. §. 2.
Media. Ibid. §. 2.
Grades in voluntatis renunciatione. Ibid. §. 10. n. 1.
Ratio renunciationis hujus. VI. 402. n. 2.

Necessitas abrenunciationis hujus. Ibid. n. 4.
Sequenda aliorum potius quam propria voluntas. Ib. n. 3.
Hac renunciatio a Deo gesta & valde meritoria. Ibid. n. 5.
Voluntas nostra resignanda in voluntatem Dei. II. 113.
Voluntas abnegata ab inferno liberatur. III. 129. §. 9. n. 10.
Solutum circa abdicatorem propria voluntas. VI. 397. n. 27. (vid. *Refugium*).
Voluntas.
Quid? VI. 402. §. 1. n. 1.
Divisio. Ibid.
Qualitas. Ibid. §. 2. n. 1. Ibid. §. 3. n. 2. VI. 403. §. 4. n. 1. Ibid. §. 5. n. 1. VI. 404. §. 2. n. 1. VI. 405. §. 11. n. 1.
Problemata de voluntate. III. 44.
Fuga. VI. 402. §. 4.
Tremendum voluntatis, vinum. I. 366. §. 11. n. 14.
Dammum. VI. 402. n. 6. VI. 403. n. 6. VI. 404. n. 4. Ibid. §. 7. n. 4. VI. 407. n. 4.
Exempla. VI. 403. §. 5. n. 6.
De voluntatibus & Exhortationes. V.
Motiva ad fugiendam voluntatem. VI. 403. §. 2.
Fiducia. Ibid. §. 12. n. 1.
Voluntas. Ibid. n. 1.
Brevitas. Ibid. n. 3.
Familias. Ibid. n. 4.
Nocendi via. Ibid. n. 5.
Media ad fugam facientis. Ibid. §. 9.
Ad voluntatem sperandam optimum medium vulnere. Christ. VI. 418. §. 5. n. 1.
Fines propter quos voluntas rebus a Deo indita. VI. 406. §. 10. n. 1.
Quomodo vere dilectionem eligenda. Ibid. n. 2.
In appetitu voluntatis precipitosa vitanda. Ibid. n. 3.
Quanto bono sensibili voluntas privatur. Ibid. n. 4.
Vere certissime obtineatur contemendo falsas. Ibid. n. 5. (vid. *Reconciliation*).
Vomer.
Vomer (sugar quid significet). I. 366. §. 2. n. 11.
Vomer.
Species gulosis. (vid. *Gula*).
Parum.
Defectio. VI. 408. §. 1. n. 1.
Divisio. Ibid. n. 2.
Qualitas. Ibid. n. 1. VI. 407. §. 2. n. 1. VI. 413. §. 11. n. 1.
Utilitas. VI. 408. n. 13. VI. 409. n. 10. VI. 411. §. 10. n. 6. VII. 7. n. 3.
Imprudens est. VI. 408. §. 2. n. 2.
Servatum. VI. 409. §. 2. n. 1. VII. 7. n. 3.
Voti non servati damnum. VI. 409. n. 13. VII. 7. n. 1.
Violati qualitas & damnum. VI. 408. §. 2. n. 1. VI. 409. §. 16. VI. 410. n. 13. VI. 411. n. 13. VI. 413. n. 2.
Exempla. VI. 409. §. 4. n. 5. & 6.
Motiva ad vota implenda. VI. 411. §. 2.
Media. Ibid. §. 9.
Votum monasticum ratio. VI. 412. §. 10. n. 1.
Religiosa sunt principium instrumentum perfectionis. Ibid.
Renovationis votorum natura & fides esse fructus. VI. 413. §. 10. n. 4. & 5.
Modus renovationem infirmendi. Ibid. n. 6. II. 100.
Renovationis votorum effectus. Ibid. n. 14.
Votum Renovationis in mortis hora. IV. 345. n. 148.
Solutum circa votorum diffinitam. VI. 126. n. 11.
Vota heroica Deo oblata. I. 164. n. 60.
Vox.
Problemata de voce. III. 30. Probl. 1.
Vix cur prevalens mortis liberum. VI. 347. §. 10. n. 1.
An voce possint morbi curari. IV. 2. n. 2.
Vox quidem Jacobi, monuit autem. (Gen. 27. 21.) II. 161. §. 10. n. 6.
Sonus vox tua in auribus meis. (Cael. 2. 14.) II. 205. n. 48.
Exalta in fortitudine vocem tuam. II. 313. §. 13. n. 4.
Hodie si vocem ejus audieris. (P. 1. 3. 13.) IV. 391. §. 13. n. 7.
Deus vocis sue vocem virtutis. II. 313. §. 13. n. 5.
 Vox

Omnia perditio ex superbia. *ibid.* *u.* 4.
 Comparatur Goliath. *ibid.* *u.* 3.
 Cur homo praeter cetera animantibus superbiat. III. 44.
 Probl. 6.
 Superbia principis damnationis causa. III. 173. *u.* 4.
u. 41.
 Superbia haereticorum mester. II. 347. *u.* 10. *u.* 5.
 Superbia Regis castigata. III. 42. Probl. 6.
 Superbia Tyrannica. VII. 81. n. 444.
 Superbia diaboli congruenter castigata. VII. 47. num.
 308.

Superbum sequitur humilitas &c. (Prov. 32. 32.) VI. 188. *u.* 12. n. 5.

Cur vitanda. II. 108. *u.* 8. n. 7.

Superiores.
 Maxime iram cavere debent. *ibid.*
 Conflita circa superiorum favorem non ambiendum. I. 430. *u.* 36.

Circa eorum favoritatem tolerandam. *ibid.* n. 20.
 De superioribus magnam estimationem concipere, reverenter loqui, nequa eorum defectus alius manifestare ad alius obediendum. IV. 317. *u.* 1. *u.* 4. & 5.
 An tactus superiorum confensus sufficit ad aliquid dandum vel accipiendum. V. 111. *u.* 11. *u.* 28.
 Societas circa superiores malus. VI. 126. *u.* 61.

Superlativi.
 Superlativi vix ulius signatus. III. 340. *u.* 6. n. 1.
Superfluit.

Quid? VI. 180. *u.* 1. n. 1.
 Divisio. *ibid.* *u.* 1.
 Actus. VI. 191.
 Qualitas. *ibid.* *u.* 3. *u.* 7. *ibid.* *u.* 2. *u.* 1. VI. 192.
 Fuga. VI. 191. *u.* 3. *u.* 3. *ibid.* *u.* 3. n. a. VI. 192.
 4. *u.* 3. *ibid.* *u.* 3. n. 1. VI. 192. *u.* 3. n. 3.
 Damnum. VI. 191. *u.* 4. n. 2. VI. 192. *u.* 3. n. 5.
ibid. *u.* 4. n. 2. VI. 191. *u.* 4. n. 2. VI. 192. *u.* 3. n. 11.
 n. 5.

Turpido. VI. 191. *u.* 7. n. 3.
 Motiva ad ejus fugam. *ibid.* *u.* 7.
 Media. VI. 192. *u.* 8.
 Radix & causa superfluitatis. *ibid.* *u.* 8. n. 2.
 Fraus Dæmonis erga superfluitatios. VI. 191. *u.* 10. n. 2.

Superfluitatio periculosa. VII. 16. n. 152. (vid. Ob-
 servatio vana, Megia.)

Supplicatio.
 Ritus in supplicatione adhibere soliti. IV. 415. *u.* 12.
u. 16. (vid. Oratio publica.)

Supplicia.
 Varia Martyrum. IV. 415. *u.* 1. & seqq.
 Supplicia exigendi ratio. III. 186. *u.* 10. n. 4.
 Judæi, tunc innoxii supplicium. VII. 43. num.
 180.

Supplicium.
 Ite in supplicium aeternum. (Matt. 25. 46.) III. 181. *u.* 12. n. 1.

Surdus.
 Sordos a nativitate plerumque & mutus esse, cor. III. 12. Probl. 8.

Non item qui ex morbo surduscent, mutos fieri unde? *ibid.*

Surdos ab ortu vocem per naves reddere, & cur. III. 12. Probl. 8.

Surgere.
 Surgere sero flouidi studiosi faceta excusatio. III. 52.
 Probl. 1.

Surgere & ibi ad patrem meum. (Luc. 15. 18.) V. 110. *u.* 14. n. 10.

Surgite & ascendite in Bethel. (Gen. 35.) V. 156. *u.* 13. n. 2.

Surge & fuge in Aegyptum. (Matt. 2.) V. 121. *u.* 11. n. 3.

Surge prospera amica mea; &c. (Cant. 1. 30.) I. 157. *u.* 14. n. 7.

Surge qui dormis &c. (Eph. 5. 14.) I. 45. *u.* 1. n. 1.
u. 2. *u.* 11. n. 4. V. 351. *u.* 2. n. 2.

Surgas, tolle scutum tuum &c. (Matt. 2. 7.) V. 156. *u.* 12. n. 8.
Adolevens, tibi dico surge. (Luc. 2. 14.) I. 42. *u.* 13. n. 4.

Surrexit Dominus voce. VI. 111. *u.* 2. n. 1.
Surrexit Rex in octavam ap. &c. (Reg. 3. 19.) III. 147. n. 31.

Sus.
 Cur ad mortem clamet, ovis taceat. VII. 73. num.
 371.

Susceptores.
 In baptismo cur adhibentur. I. 192. *u.* 1. n. 3.

Suspendium.
 Suspendi malens, quam vivere. VII. 72. n. 208.
 Suspendio misalibatur a Deipara servator. VII. 43. n. 185.

Suspicio.
 Senem unde? III. 66. Probl. 12.
 Suspicionia gradus tres. III. 279. *u.* 12. n. 2. (vid. *Judicium temerarium*).

Sustentatio.
 Circa sustentationem vestram cooperari debemus cum providentia Dei. III. 208. *u.* 2. n. 1. II. 110. *u.* 9. n. 2.

Sustinentia.
 Sustinentia perfectio. II. 156. *u.* 72.

Sufurro.
 Sufurro & detractat quomodo differat. II. 11. *u.* 13. n. 1.

Sutor.
 Ne ultra crepidam. III. 279. *u.* 7. n. 2. III. 183. *u.* 13. n. 2.

Sibylla.
 Sibyllarum liberum pretium. VII. 46. n. 221.

Sympetia.
 Quid? III. 56.

Problematis aliquot illustrata. *ibid.*

Syria.
 Capis ille Syria in valle Salannum &c. (1. Reg. 8. 33.) IV. 12. *u.* 13. n. 261.

T

Tabula.

Tabula & mors imminet in mandatis ejus. (Eccl. 12. 12.) I. 43. *u.* 1. n. 4.

Tachynotus.
 Quid? III. 371. *u.* 2. n. 1. VI. 196. *u.* 1. n. 1.

Divisio. *ibid.* *u.* 2.

Actus. *ibid.* *u.* 3.

Grades. VI. 197. *u.* 2.

Qualitas. *ibid.* *u.* 1. *ibid.* *u.* 5. n. 1. VI. 199. *u.* 3. n. 1. *ibid.* *u.* 11. VI. 199. *u.* 12. n. 1. VI. 199. *u.* 14. n. 1. VI. 199. *u.* 15. n. 1. VI. 199. *u.* 16. n. 1. VI. 199. *u.* 17. n. 1. VI. 199. *u.* 18. n. 1. VI. 199. *u.* 19. n. 1. VI. 199. *u.* 20. n. 1. VI. 199. *u.* 21. n. 1. VI. 199. *u.* 22. n. 1. VI. 199. *u.* 23. n. 1. VI. 199. *u.* 24. n. 1. VI. 199. *u.* 25. n. 1. VI. 199. *u.* 26. n. 1. VI. 199. *u.* 27. n. 1. VI. 199. *u.* 28. n. 1. VI. 199. *u.* 29. n. 1. VI. 199. *u.* 30. n. 1. VI. 199. *u.* 31. n. 1. VI. 199. *u.* 32. n. 1. VI. 199. *u.* 33. n. 1. VI. 199. *u.* 34. n. 1. VI. 199. *u.* 35. n. 1. VI. 199. *u.* 36. n. 1. VI. 199. *u.* 37. n. 1. VI. 199. *u.* 38. n. 1. VI. 199. *u.* 39. n. 1. VI. 199. *u.* 40. n. 1. VI. 199. *u.* 41. n. 1. VI. 199. *u.* 42. n. 1. VI. 199. *u.* 43. n. 1. VI. 199. *u.* 44. n. 1. VI. 199. *u.* 45. n. 1. VI. 199. *u.* 46. n. 1. VI. 199. *u.* 47. n. 1. VI. 199. *u.* 48. n. 1. VI. 199. *u.* 49. n. 1. VI. 199. *u.* 50. n. 1. VI. 199. *u.* 51. n. 1. VI. 199. *u.* 52. n. 1. VI. 199. *u.* 53. n. 1. VI. 199. *u.* 54. n. 1. VI. 199. *u.* 55. n. 1. VI. 199. *u.* 56. n. 1. VI. 199. *u.* 57. n. 1. VI. 199. *u.* 58. n. 1. VI. 199. *u.* 59. n. 1. VI. 199. *u.* 60. n. 1. VI. 199. *u.* 61. n. 1. VI. 199. *u.* 62. n. 1. VI. 199. *u.* 63. n. 1. VI. 199. *u.* 64. n. 1. VI. 199. *u.* 65. n. 1. VI. 199. *u.* 66. n. 1. VI. 199. *u.* 67. n. 1. VI. 199. *u.* 68. n. 1. VI. 199. *u.* 69. n. 1. VI. 199. *u.* 70. n. 1. VI. 199. *u.* 71. n. 1. VI. 199. *u.* 72. n. 1. VI. 199. *u.* 73. n. 1. VI. 199. *u.* 74. n. 1. VI. 199. *u.* 75. n. 1. VI. 199. *u.* 76. n. 1. VI. 199. *u.* 77. n. 1. VI. 199. *u.* 78. n. 1. VI. 199. *u.* 79. n. 1. VI. 199. *u.* 80. n. 1. VI. 199. *u.* 81. n. 1. VI. 199. *u.* 82. n. 1. VI. 199. *u.* 83. n. 1. VI. 199. *u.* 84. n. 1. VI. 199. *u.* 85. n. 1. VI. 199. *u.* 86. n. 1. VI. 199. *u.* 87. n. 1. VI. 199. *u.* 88. n. 1. VI. 199. *u.* 89. n. 1. VI. 199. *u.* 90. n. 1. VI. 199. *u.* 91. n. 1. VI. 199. *u.* 92. n. 1. VI. 199. *u.* 93. n. 1. VI. 199. *u.* 94. n. 1. VI. 199. *u.* 95. n. 1. VI. 199. *u.* 96. n. 1. VI. 199. *u.* 97. n. 1. VI. 199. *u.* 98. n. 1. VI. 199. *u.* 99. n. 1. VI. 199. *u.* 100. n. 1. VI. 199. *u.* 101. n. 1. VI. 199. *u.* 102. n. 1. VI. 199. *u.* 103. n. 1. VI. 199. *u.* 104. n. 1. VI. 199. *u.* 105. n. 1. VI. 199. *u.* 106. n. 1. VI. 199. *u.* 107. n. 1. VI. 199. *u.* 108. n. 1. VI. 199. *u.* 109. n. 1. VI. 199. *u.* 110. n. 1. VI. 199. *u.* 111. n. 1. VI. 199. *u.* 112. n. 1. VI. 199. *u.* 113. n. 1. VI. 199. *u.* 114. n. 1. VI. 199. *u.* 115. n. 1. VI. 199. *u.* 116. n. 1. VI. 199. *u.* 117. n. 1. VI. 199. *u.* 118. n. 1. VI. 199. *u.* 119. n. 1. VI. 199. *u.* 120. n. 1. VI. 199. *u.* 121. n. 1. VI. 199. *u.* 122. n. 1. VI. 199. *u.* 123. n. 1. VI. 199. *u.* 124. n. 1. VI. 199. *u.* 125. n. 1. VI. 199. *u.* 126. n. 1. VI. 199. *u.* 127. n. 1. VI. 199. *u.* 128. n. 1. VI. 199. *u.* 129. n. 1. VI. 199. *u.* 130. n. 1. VI. 199. *u.* 131. n. 1. VI. 199. *u.* 132. n. 1. VI. 199. *u.* 133. n. 1. VI. 199. *u.* 134. n. 1. VI. 199. *u.* 135. n. 1. VI. 199. *u.* 136. n. 1. VI. 199. *u.* 137. n. 1. VI. 199. *u.* 138. n. 1. VI. 199. *u.* 139. n. 1. VI. 199. *u.* 140. n. 1. VI. 199. *u.* 141. n. 1. VI. 199. *u.* 142. n. 1. VI. 199. *u.* 143. n. 1. VI. 199. *u.* 144. n. 1. VI. 199. *u.* 145. n. 1. VI. 199. *u.* 146. n. 1. VI. 199. *u.* 147. n. 1. VI. 199. *u.* 148. n. 1. VI. 199. *u.* 149. n. 1. VI. 199. *u.* 150. n. 1. VI. 199. *u.* 151. n. 1. VI. 199. *u.* 152. n. 1. VI. 199. *u.* 153. n. 1. VI. 199. *u.* 154. n. 1. VI. 199. *u.* 155. n. 1. VI. 199. *u.* 156. n. 1. VI. 199. *u.* 157. n. 1. VI. 199. *u.* 158. n. 1. VI. 199. *u.* 159. n. 1. VI. 199. *u.* 160. n. 1. VI. 199. *u.* 161. n. 1. VI. 199. *u.* 162. n. 1. VI. 199. *u.* 163. n. 1. VI. 199. *u.* 164. n. 1. VI. 199. *u.* 165. n. 1. VI. 199. *u.* 166. n. 1. VI. 199. *u.* 167. n. 1. VI. 199. *u.* 168. n. 1. VI. 199. *u.* 169. n. 1. VI. 199. *u.* 170. n. 1. VI. 199. *u.* 171. n. 1. VI. 199. *u.* 172. n. 1. VI. 199. *u.* 173. n. 1. VI. 199. *u.* 174. n. 1. VI. 199. *u.* 175. n. 1. VI. 199. *u.* 176. n. 1. VI. 199. *u.* 177. n. 1. VI. 199. *u.* 178. n. 1. VI. 199. *u.* 179. n. 1. VI. 199. *u.* 180. n. 1. VI. 199. *u.* 181. n. 1. VI. 199. *u.* 182. n. 1. VI. 199. *u.* 183. n. 1. VI. 199. *u.* 184. n. 1. VI. 199. *u.* 185. n. 1. VI. 199. *u.* 186. n. 1. VI. 199. *u.* 187. n. 1. VI. 199. *u.* 188. n. 1. VI. 199. *u.* 189. n. 1. VI. 199. *u.* 190. n. 1. VI. 199. *u.* 191. n. 1. VI. 199. *u.* 192. n. 1. VI. 199. *u.* 193. n. 1. VI. 199. *u.* 194. n. 1. VI. 199. *u.* 195. n. 1. VI. 199. *u.* 196. n. 1. VI. 199. *u.* 197. n. 1. VI. 199. *u.* 198. n. 1. VI. 199. *u.* 199. n. 1. VI. 199. *u.* 200. n. 1. VI. 199. *u.* 201. n. 1. VI. 199. *u.* 202. n. 1. VI. 199. *u.* 203. n. 1. VI. 199. *u.* 204. n. 1. VI. 199. *u.* 205. n. 1. VI. 199. *u.* 206. n. 1. VI. 199. *u.* 207. n. 1. VI. 199. *u.* 208. n. 1. VI. 199. *u.* 209. n. 1. VI. 199. *u.* 210. n. 1. VI. 199. *u.* 211. n. 1. VI. 199. *u.* 212. n. 1. VI. 199. *u.* 213. n. 1. VI. 199. *u.* 214. n. 1. VI. 199. *u.* 215. n. 1. VI. 199. *u.* 216. n. 1. VI. 199. *u.* 217. n. 1. VI. 199. *u.* 218. n. 1. VI. 199. *u.* 219. n. 1. VI. 199. *u.* 220. n. 1. VI. 199. *u.* 221. n. 1. VI. 199. *u.* 222. n. 1. VI. 199. *u.* 223. n. 1. VI. 199. *u.* 224. n. 1. VI. 199. *u.* 225. n. 1. VI. 199. *u.* 226. n. 1. VI. 199. *u.* 227. n. 1. VI. 199. *u.* 228. n. 1. VI. 199. *u.* 229. n. 1. VI. 199. *u.* 230. n. 1. VI. 199. *u.* 231. n. 1. VI. 199. *u.* 232. n. 1. VI. 199. *u.* 233. n. 1. VI. 199. *u.* 234. n. 1. VI. 199. *u.* 235. n. 1. VI. 199. *u.* 236. n. 1. VI. 199. *u.* 237. n. 1. VI. 199. *u.* 238. n. 1. VI. 199. *u.* 239. n. 1. VI. 199. *u.* 240. n. 1. VI. 199. *u.* 241. n. 1. VI. 199. *u.* 242. n. 1. VI. 199. *u.* 243. n. 1. VI. 199. *u.* 244. n. 1. VI. 199. *u.* 245. n. 1. VI. 199. *u.* 246. n. 1. VI. 199. *u.* 247. n. 1. VI. 199. *u.* 248. n. 1. VI. 199. *u.* 249. n. 1. VI. 199. *u.* 250. n. 1. VI. 199. *u.* 251. n. 1. VI. 199. *u.* 252. n. 1. VI. 199. *u.* 253. n. 1. VI. 199. *u.* 254. n. 1. VI. 199. *u.* 255. n. 1. VI. 199. *u.* 256. n. 1. VI. 199. *u.* 257. n. 1. VI. 199. *u.* 258. n. 1. VI. 199. *u.* 259. n. 1. VI. 199. *u.* 260. n. 1. VI. 199. *u.* 261. n. 1. VI. 199. *u.* 262. n. 1. VI. 199. *u.* 263. n. 1. VI. 199. *u.* 264. n. 1. VI. 199. *u.* 265. n. 1. VI. 199. *u.* 266. n. 1. VI. 199. *u.* 267. n. 1. VI. 199. *u.* 268. n. 1. VI. 199. *u.* 269. n. 1. VI. 199. *u.* 270. n. 1. VI. 199. *u.* 271. n. 1. VI. 199. *u.* 272. n. 1. VI. 199. *u.* 273. n. 1. VI. 199. *u.* 274. n. 1. VI. 199. *u.* 275. n. 1. VI. 199. *u.* 276. n. 1. VI. 199. *u.* 277. n. 1. VI. 199. *u.* 278. n. 1. VI. 199. *u.* 279. n. 1. VI. 199. *u.* 280. n. 1. VI. 199. *u.* 281. n. 1. VI. 199. *u.* 282. n. 1. VI. 199. *u.* 283. n. 1. VI. 199. *u.* 284. n. 1. VI. 199. *u.* 285. n. 1. VI. 199. *u.* 286. n. 1. VI. 199. *u.* 287. n. 1. VI. 199. *u.* 288. n. 1. VI. 199. *u.* 289. n. 1. VI. 199. *u.* 290. n. 1. VI. 199. *u.* 291. n. 1. VI. 199. *u.* 292. n. 1. VI. 199. *u.* 293. n. 1. VI. 199. *u.* 294. n. 1. VI. 199. *u.* 295. n. 1. VI. 199. *u.* 296. n. 1. VI. 199. *u.* 297. n. 1. VI. 199. *u.* 298. n. 1. VI. 199. *u.* 299. n. 1. VI. 199. *u.* 300. n. 1. VI. 199. *u.* 301. n. 1. VI. 199. *u.* 302. n. 1. VI. 199. *u.* 303. n. 1. VI. 199. *u.* 304. n. 1. VI. 199. *u.* 305. n. 1. VI. 199. *u.* 306. n. 1. VI. 199. *u.* 307. n. 1. VI. 199. *u.* 308. n. 1. VI. 199. *u.* 309. n. 1. VI. 199. *u.* 310. n. 1. VI. 199. *u.* 311. n. 1. VI. 199. *u.* 312. n. 1. VI. 199. *u.* 313. n. 1. VI. 199. *u.* 314. n. 1. VI. 199. *u.* 315. n. 1. VI. 199. *u.* 316. n. 1. VI. 199. *u.* 317. n. 1. VI. 199. *u.* 318. n. 1. VI. 199. *u.* 319. n. 1. VI. 199. *u.* 320. n. 1. VI. 199. *u.* 321. n. 1. VI. 199. *u.* 322. n. 1. VI. 199. *u.* 323. n. 1. VI. 199. *u.* 324. n. 1. VI. 199. *u.* 325. n. 1. VI. 199. *u.* 326. n. 1. VI. 199. *u.* 327. n. 1. VI. 199. *u.* 328. n. 1. VI. 199. *u.* 329. n. 1. VI. 199. *u.* 330. n. 1. VI. 199. *u.* 331. n. 1. VI. 199. *u.* 332. n. 1. VI. 199. *u.* 333. n. 1. VI. 199. *u.* 334. n. 1. VI. 199. *u.* 335. n. 1. VI. 199. *u.* 336. n. 1. VI. 199. *u.* 337. n. 1. VI. 199. *u.* 338. n. 1. VI. 199. *u.* 339. n. 1. VI. 199. *u.* 340. n. 1. VI. 199. *u.* 341. n. 1. VI. 199. *u.* 342. n. 1. VI. 199. *u.* 343. n. 1. VI. 199. *u.* 344. n. 1. VI. 199. *u.* 345. n. 1. VI. 199. *u.* 346

Semper tacere reprehensibile est. III. 345. §. 11. n. 1.
Comparatur ianitori. VI. 309. §. 13. n. 2.
Virtus. ibid. §. 11. n. 1. a. a.

Nemo sapiens tædit usque ad tempus. (Eccl. 30. 7.)
VI. 308. §. 13. n. 2.
Tempus tacendi, tempus loquendi. (Eccl. 3. 7.) Ibid.
§. 13. n. 2.

Tædium.
Problema de Tædi. III. 442. §. 11. n. 2.
Tædium impudici actus luxuriae. III. 344. §. 11. n. 2.
An solo contastu magis beneficio effectui misabilior
produci possit. IV. 9. §. 3. n. 2.

Nell me tangere. (Jo. 10. 17.) V. 329. §. 34. n. 2.

Tandium interni boni. (vid. Aetia.)

Talentum.
Uni dedit quinque talenta. (Matt. 25. 15.) II. 334.
§. 10. n. 2.

Talis.
Talionis penna. VII. 318. §. 12. n. 2.
Tamerlanus fortana. VII. 318. §. 12. n. 2.
Tamerlani mos in civitatum oppugnatione. III. 339.
§. 13. n. 2.

Tantalus.
Tantalus apud inferos. III. 176. §. 6. n. 2.

In honorem S. Marci dicatur. VII. 25. §. 98.

Te Deum laudamus.
Miraculum (sub cantu hymni huius). IV. 309. §. 5. n. 1.
§. 10. n. 2.

Tegere.
D. scilicet fratrum, quid confiteri. II. 339. §. 35. n. 3.

Temperamentum.
Qualificatio de homine temperamento. VI. 25. §. 1.
n. 2.

Quodnam ad fœneclutem ferius docet. III. 65. Proble-
ma 1.

Temperamentorum deindicatio ex somnii. III. 54.
Probl. 4.

Templum.
Quid? VI. 317. §. 1. n. 1.
Ejus fide. VI. 318. §. 1. n. 1.

Qualitas. ibid. §. 3. n. 1. Ibid. §. 3. n. 2. VI. 314.
§. 1. n. 1. VI. 315. §. 1. n. 1. VI. 316. §. 1. n. 1.

Utilitas. VI. 317. §. 1. n. 1. VI. 318. §. 1. n. 1.
VI. 319. §. 1. n. 1. VI. 320. §. 1. n. 1.

Jacunditas. VI. 321. §. 1. n. 1.
Irreverentia. VI. 322. §. 1. n. 1.

Exempla. VI. 323. §. 1. n. 1.
Templa rariora. IV. 431. §. 1. n. 1.

Templa plurima a Regibus Hispania edificata. VII. 71.
§. 1. n. 1.

Templum pauperum spoliis adificatum. VII. 69. n.
348.

Motiva ad reverentiam. VI. 319. §. 2. n. 1.
Cur vocetur domus orationis. ibid. §. 3. n. 1.

Cur sit aptior ad precas Deo fundenda. VI. 320. n. 2.
An Christus prædicaverit templorum frequentationi,
domi iusti, ut pro oratione intremis in cubiculum.
ibid. §. 4.

Cur auro templa & aliis pretiosis ornata. Ibid. §. 5.
Magis templi interiora scilicet Animæ decor procuranda.
ibid. §. 6.

Hierniervicentia atria quatuor. VI. 321. §. 9. n. 3.
Cur ad Templi Hierosol. fabricam Salomonem Deo ad-
hibere voluerit. II. 136. §. 13. n. 1.

Cur lampades in templo ardere maluerit Deus. IV. 309.
§. 13. n. 2.

Cur templum ingressus per aliam portam egredi iussus
apud Esch. III. 150. §. 11. n. 2.

Quomodo Magi in templum frequentatione imitan-
di. IV. 474. §. 13. n. 2.

Templum ante finem Sacra egrediendi penna. L. 68. §.
4. n. 56.

Templa deprecantium penna. L. 310. §. 4. n. 39.
Templum Ausimie B. V. a corvo delictatum, ab An-
gelis dedicatum. L. 172. §. 4. n. 62.

In templo ejus omnes dicunt gloriam. L. 309. §. 9. n.
20.

Es cum facies quasi Angelum de fonticulis omnes e-
jeat de templo. (Jo. 8. 15.) VI. 309. §. 13. n. 1.
Nefestis quia templum Dei esset. (1. Cor. 3. 16.)
L. 126. §. 11. n. 1.

Tempus.
Definitio. VI. 322. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. §. 1. n. 1.

Qualitas. ibid. §. 2. n. 1. Ibid. §. 3. n. 1. VI. 324.
§. 4. n. 1. VI. 325. §. 5. n. 1. VI. 326. §. 6. n. 1.

Utilitas. VI. 327. §. 7. n. 1. VI. 328. §. 8. n. 1. VI. 329.
§. 9. n. 1. VI. 330. §. 10. n. 1. VI. 331. §. 11. n. 1.

Ufus. VI. 332. §. 12. n. 1. VI. 333. §. 13. n. 1. VI. 334.
§. 14. n. 1. VI. 335. §. 15. n. 1. VI. 336. §. 16. n. 1.

Abusus. VI. 337. §. 17. n. 1.

Damnium. VI. 338. §. 18. n. 1.

Admiratio. VI. 339. §. 19. n. 1.

Exempla. ibid. §. 20. n. 1.

Motiva ad tempus aliter collocandum. VI. 323. §. 7.
Media ad eundem finem. ibid. §. 8.

Eius brevitatis. ibid. §. 9. n. 1.

Nobilitas. ibid. §. 10. n. 1.

Irrevocabilitas. VI. 324. §. 3.

Temporis ratio habenda. V. 335. n. 43.

Cur tantopere admittendum. VI. 326. §. 6. n. 1.

Nulium tempus admittendum, nisi bonis operibus con-
sumptum. ibid. n. 2.

Quomodo intelligendum: Redimemus tempus, quoniam
dies mali sunt. (Eph. 5.) ibid. n. 3.

Quomodo præteritum redimi queat. ibid. n. 4. VI.
327. §. 10. n. 4.

An relaxationi hostem impendendum. VI. 328. §. 11.
n. 5.

Fontes ex quibus malus temporis asus oritur. VI. 329.
§. 12. n. 2.

Quomodo reliquum vite tempus, bene collocetur. ibid.
§. 13.

Modus legitimus tempus suum dispensandi. ibid. n. 4.

Est simile molis versatili. VI. 326. §. 7. n. 2.

Tempus omnes S. Virgo lo tres classes diffinit. III.
300. §. 4. n. 2.

Tempora heroica parsimonia. L. 164. n. 36.

Nihil magis oculum, oculoque minus, quam tem-
pus. II. 300. n. 35.

Tempus vel minimum demeritis potatur longissimum.
III. 173. §. 4. n. 44. n. 45.

Fili, conserva tempus. (Eccl. 4. 12.) VI. 327. §. 10.
n. 1.

Placet Fratres, quomodo caste ambuletis vestimentis
tempus. (Eph. 5. 15.) ibid. n. 2.

Dem tempus habemus, speremus diuam. L. 320. §. 4.
n. 43.

Temulentia. (vid. Bacchanalia).

Transitus.

Taxata. L. 186. §. 16. n. 1.

Tenebre.

Infemales. III. 163. §. 2. n. 3.

Ambulare in tenebris, sicut in meridie, & contra,
quid. III. 177. §. 9. n. 6.

Neque tenebre habent tenebras apud te. (Ps. 32.) II.
23. §. 2. n. 2.

Papulus qui ambulat in tenebris. (1. Pet. 2.) L. 186.
§. 3. n. 4.

Tentatio.

Quid? VI. 320. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. §. 1. n. 1.

Grades. ibid. §. 2. n. 1.

Natura & periculum tentationis. VI. 321. §. 3. n. 1.

Qualitas. VI. 322. §. 4. n. 1. VI. 323. §. 5. n. 1. VI. 324.
§. 6. n. 1. VI. 325. §. 7. n. 1. VI. 326. §. 8. n. 1. VI. 327.
§. 9. n. 1. VI. 328. §. 10. n. 1. VI. 329. §. 11. n. 1. VI. 330.
§. 12. n. 1. VI. 331. §. 13. n. 1. VI. 332. §. 14. n. 1. VI. 333.
§. 15. n. 1. VI. 334. §. 16. n. 1. VI. 335. §. 17. n. 1. VI. 336.
§. 18. n. 1. VI. 337. §. 19. n. 1. VI. 338. §. 20. n. 1. VI. 339.
§. 21. n. 1. VI. 340. §. 22. n. 1. VI. 341. §. 23. n. 1. VI. 342.
§. 24. n. 1. VI. 343. §. 25. n. 1. VI. 344. §. 26. n. 1. VI. 345.
§. 27. n. 1. VI. 346. §. 28. n. 1. VI. 347. §. 29. n. 1. VI. 348.
§. 30. n. 1. VI. 349. §. 31. n. 1. VI. 350. §. 32. n. 1. VI. 351.
§. 33. n. 1. VI. 352. §. 34. n. 1. VI. 353. §. 35. n. 1. VI. 354.
§. 36. n. 1. VI. 355. §. 37. n. 1. VI. 356. §. 38. n. 1. VI. 357.
§. 39. n. 1. VI. 358. §. 40. n. 1. VI. 359. §. 41. n. 1. VI. 360.
§. 42. n. 1. VI. 361. §. 43. n. 1. VI. 362. §. 44. n. 1. VI. 363.
§. 45. n. 1. VI. 364. §. 46. n. 1. VI. 365. §. 47. n. 1. VI. 366.
§. 48. n. 1. VI. 367. §. 49. n. 1. VI. 368. §. 50. n. 1. VI. 369.
§. 51. n. 1. VI. 370. §. 52. n. 1. VI. 371. §. 53. n. 1. VI. 372.
§. 54. n. 1. VI. 373. §. 55. n. 1. VI. 374. §. 56. n. 1. VI. 375.
§. 57. n. 1. VI. 376. §. 58. n. 1. VI. 377. §. 59. n. 1. VI. 378.
§. 60. n. 1. VI. 379. §. 61. n. 1. VI. 380. §. 62. n. 1. VI. 381.
§. 63. n. 1. VI. 382. §. 64. n. 1. VI. 383. §. 65. n. 1. VI. 384.
§. 66. n. 1. VI. 385. §. 67. n. 1. VI. 386. §. 68. n. 1. VI. 387.
§. 69. n. 1. VI. 388. §. 70. n. 1. VI. 389. §. 71. n. 1. VI. 390.
§. 72. n. 1. VI. 391. §. 73. n. 1. VI. 392. §. 74. n. 1. VI. 393.
§. 75. n. 1. VI. 394. §. 76. n. 1. VI. 395. §. 77. n. 1. VI. 396.
§. 78. n. 1. VI. 397. §. 79. n. 1. VI. 398. §. 80. n. 1. VI. 399.
§. 81. n. 1. VI. 400. §. 82. n. 1. VI. 401. §. 83. n. 1. VI. 402.
§. 84. n. 1. VI. 403. §. 85. n. 1. VI. 404. §. 86. n. 1. VI. 405.
§. 87. n. 1. VI. 406. §. 88. n. 1. VI. 407. §. 89. n. 1. VI. 408.
§. 90. n. 1. VI. 409. §. 91. n. 1. VI. 410. §. 92. n. 1. VI. 411.
§. 93. n. 1. VI. 412. §. 94. n. 1. VI. 413. §. 95. n. 1. VI. 414.
§. 96. n. 1. VI. 415. §. 97. n. 1. VI. 416. §. 98. n. 1. VI. 417.
§. 99. n. 1. VI. 418. §. 100. n. 1. VI. 419. §. 101. n. 1. VI. 420.
§. 102. n. 1. VI. 421. §. 103. n. 1. VI. 422. §. 104. n. 1. VI. 423.
§. 105. n. 1. VI. 424. §. 106. n. 1. VI. 425. §. 107. n. 1. VI. 426.
§. 108. n. 1. VI. 427. §. 109. n. 1. VI. 428. §. 110. n. 1. VI. 429.
§. 111. n. 1. VI. 430. §. 112. n. 1. VI. 431. §. 113. n. 1. VI. 432.
§. 114. n. 1. VI. 433. §. 115. n. 1. VI. 434. §. 116. n. 1. VI. 435.
§. 117. n. 1. VI. 436. §. 118. n. 1. VI. 437. §. 119. n. 1. VI. 438.
§. 120. n. 1. VI. 439. §. 121. n. 1. VI. 440. §. 122. n. 1. VI. 441.
§. 123. n. 1. VI. 442. §. 124. n. 1. VI. 443. §. 125. n. 1. VI. 444.
§. 126. n. 1. VI. 445. §. 127. n. 1. VI. 446. §. 128. n. 1. VI. 447.
§. 129. n. 1. VI. 448. §. 130. n. 1. VI. 449. §. 131. n. 1. VI. 450.
§. 132. n. 1. VI. 451. §. 133. n. 1. VI. 452. §. 134. n. 1. VI. 453.
§. 135. n. 1. VI. 454. §. 136. n. 1. VI. 455. §. 137. n. 1. VI. 456.
§. 138. n. 1. VI. 457. §. 139. n. 1. VI. 458. §. 140. n. 1. VI. 459.
§. 141. n. 1. VI. 460. §. 142. n. 1. VI. 461. §. 143. n. 1. VI. 462.
§. 144. n. 1. VI. 463. §. 145. n. 1. VI. 464. §. 146. n. 1. VI. 465.
§. 147. n. 1. VI. 466. §. 148. n. 1. VI. 467. §. 149. n. 1. VI. 468.
§. 150. n. 1. VI. 469. §. 151. n. 1. VI. 470. §. 152. n. 1. VI. 471.
§. 153. n. 1. VI. 472. §. 154. n. 1. VI. 473. §. 155. n. 1. VI. 474.
§. 156. n. 1. VI. 475. §. 157. n. 1. VI. 476. §. 158. n. 1. VI. 477.
§. 159. n. 1. VI. 478. §. 160. n. 1. VI. 479. §. 161. n. 1. VI. 480.
§. 162. n. 1. VI. 481. §. 163. n. 1. VI. 482. §. 164. n. 1. VI. 483.
§. 165. n. 1. VI. 484. §. 166. n. 1. VI. 485. §. 167. n. 1. VI. 486.
§. 168. n. 1. VI. 487. §. 169. n. 1. VI. 488. §. 170. n. 1. VI. 489.
§. 171. n. 1. VI. 490. §. 172. n. 1. VI. 491. §. 173. n. 1. VI. 492.
§. 174. n. 1. VI. 493. §. 175. n. 1. VI. 494. §. 176. n. 1. VI. 495.
§. 177. n. 1. VI. 496. §. 178. n. 1. VI. 497. §. 179. n. 1. VI. 498.
§. 180. n. 1. VI. 499. §. 181. n. 1. VI. 500. §. 182. n. 1. VI. 501.
§. 183. n. 1. VI. 502. §. 184. n. 1. VI. 503. §. 185. n. 1. VI. 504.
§. 186. n. 1. VI. 505. §. 187. n. 1. VI. 506. §. 188. n. 1. VI. 507.
§. 189. n. 1. VI. 508. §. 190. n. 1. VI. 509. §. 191. n. 1. VI. 510.
§. 192. n. 1. VI. 511. §. 193. n. 1. VI. 512. §. 194. n. 1. VI. 513.
§. 195. n. 1. VI. 514. §. 196. n. 1. VI. 515. §. 197. n. 1. VI. 516.
§. 198. n. 1. VI. 517. §. 199. n. 1. VI. 518. §. 200. n. 1. VI. 519.
§. 201. n. 1. VI. 520. §. 202. n. 1. VI. 521. §. 203. n. 1. VI. 522.
§. 204. n. 1. VI. 523. §. 205. n. 1. VI. 524. §. 206. n. 1. VI. 525.
§. 207. n. 1. VI. 526. §. 208. n. 1. VI. 527. §. 209. n. 1. VI. 528.
§. 210. n. 1. VI. 529. §. 211. n. 1. VI. 530. §. 212. n. 1. VI. 531.
§. 213. n. 1. VI. 532. §. 214. n. 1. VI. 533. §. 215. n. 1. VI. 534.
§. 216. n. 1. VI. 535. §. 217. n. 1. VI. 536. §. 218. n. 1. VI. 537.
§. 219. n. 1. VI. 538. §. 220. n. 1. VI. 539. §. 221. n. 1. VI. 540.
§. 222. n. 1. VI. 541. §. 223. n. 1. VI. 542. §. 224. n. 1. VI. 543.
§. 225. n. 1. VI. 544. §. 226. n. 1. VI. 545. §. 227. n. 1. VI. 546.
§. 228. n. 1. VI. 547. §. 229. n. 1. VI. 548. §. 230. n. 1. VI. 549.
§. 231. n. 1. VI. 550. §. 232. n. 1. VI. 551. §. 233. n. 1. VI. 552.
§. 234. n. 1. VI. 553. §. 235. n. 1. VI. 554. §. 236. n. 1. VI. 555.
§. 237. n. 1. VI. 556. §. 238. n. 1. VI. 557. §. 239. n. 1. VI. 558.
§. 240. n. 1. VI. 559. §. 241. n. 1. VI. 560. §. 242. n. 1. VI. 561.
§. 243. n. 1. VI. 562. §. 244. n. 1. VI. 563. §. 245. n. 1. VI. 564.
§. 246. n. 1. VI. 565. §. 247. n. 1. VI. 566. §. 248. n. 1. VI. 567.
§. 249. n. 1. VI. 568. §. 250. n. 1. VI. 569. §. 251. n. 1. VI. 570.
§. 252. n. 1. VI. 571. §. 253. n. 1. VI. 572. §. 254. n. 1. VI. 573.
§. 255. n. 1. VI. 574. §. 256. n. 1. VI. 575. §. 257. n. 1. VI. 576.
§. 258. n. 1. VI. 577. §. 259. n. 1. VI. 578. §. 260. n. 1. VI. 579.
§. 261. n. 1. VI. 580. §. 262. n. 1. VI. 581. §. 263. n. 1. VI. 582.
§. 264. n. 1. VI. 583. §. 265. n. 1. VI. 584. §. 266. n. 1. VI. 585.
§. 267. n. 1. VI. 586. §. 268. n. 1. VI. 587. §. 269. n. 1. VI. 588.
§. 270. n. 1. VI. 589. §. 271. n. 1. VI. 590. §. 272. n. 1. VI. 591.
§. 273. n. 1. VI. 592. §. 274. n. 1. VI. 593. §. 275. n. 1. VI. 594.
§. 276. n. 1. VI. 595. §. 277. n. 1. VI. 596. §. 278. n. 1. VI. 597.
§. 279. n. 1. VI. 598. §. 280. n. 1. VI. 599. §. 281. n. 1. VI. 600.
§. 282. n. 1. VI. 601. §. 283. n. 1. VI. 602. §. 284. n. 1. VI. 603.
§. 285. n. 1. VI. 604. §. 286. n. 1. VI. 605. §. 287. n. 1. VI. 606.
§. 288. n. 1. VI. 607. §. 289. n. 1. VI. 608. §. 290. n. 1. VI. 609.
§. 291. n. 1. VI. 610. §. 292. n. 1. VI. 611. §. 293. n. 1. VI. 612.
§. 294. n. 1. VI. 613. §. 295. n. 1. VI. 614. §. 296. n. 1. VI. 615.
§. 297. n. 1. VI. 616. §. 298. n. 1. VI. 617. §. 299. n. 1. VI. 618.
§. 300. n. 1. VI. 619. §. 301. n. 1. VI. 620. §. 302. n. 1. VI. 621.
§. 303. n. 1. VI. 622. §. 304. n. 1. VI. 623. §. 305. n. 1. VI. 624.
§. 306. n. 1. VI. 625. §. 307. n. 1. VI. 626. §. 308. n. 1. VI. 627.
§. 309. n. 1. VI. 628. §. 310. n. 1. VI. 629. §. 311. n. 1. VI. 630.
§. 312. n. 1. VI. 631. §. 313. n. 1. VI. 632. §. 314. n. 1. VI. 633.
§. 315. n. 1. VI. 634. §. 316. n. 1. VI. 635. §. 317. n. 1. VI. 636.
§. 318. n. 1. VI. 637. §. 319. n. 1. VI. 638. §. 320. n. 1. VI. 639.
§. 321. n. 1. VI. 640. §. 322. n. 1. VI. 641. §. 323. n. 1. VI. 642.
§. 324. n. 1. VI. 643. §. 325. n. 1. VI. 644. §. 326. n. 1. VI. 645.
§. 327. n. 1. VI. 646. §. 328. n. 1. VI. 647. §. 329. n. 1. VI. 648.
§. 330. n. 1. VI. 649. §. 331. n. 1. VI. 650. §. 332. n. 1. VI. 651.
§. 333. n. 1. VI. 652. §. 334. n. 1. VI. 653. §. 335. n. 1. VI. 654.
§. 336. n. 1. VI. 655. §. 337. n. 1. VI. 656. §. 338. n. 1. VI. 657.
§. 339. n. 1. VI. 658. §. 340. n. 1. VI. 659. §. 341. n. 1. VI. 660.
§. 342. n. 1. VI. 661. §. 343. n. 1. VI. 662. §. 344. n. 1. VI. 663.
§. 345. n. 1. VI. 664. §. 346. n. 1. VI. 665. §. 347. n. 1. VI. 666.
§. 348. n. 1. VI. 667

Aequitas. VI. 336. §. 8. n. 5.
Facilitas. Ibid. n. 6.
Exempla. VI. 336. §. 5. & 6.
Tentatio fructuosa. VII. 28. n. 319.
Tentatio gravissima *Ruthone* *coliarata*. VII. 11. num. 49.
Tentationis vehementis erga veritatem exemplum. VII. 32. n. 136.
Motiva ad tentationes patienter ferendas & superandas. VI. 338. §. 8. VI. 347. §. 11. n. 1.
Quid ante tentationem observandum. VI. 347. §. 10. n. 2.
Quid in ipsa observandum. Ibid. n. 3.
Quid post eandem. Ibid. n. 4.
Tentationum causa *saepe* *Acedia*. I. 98. §. 10. n. 7.
Ob tentationes nemo debet turbari. V. 317. n. 107.
Media ad tentationes superandas. II. 344. §. 12. n. 10.
 VI. 336. §. 9.
Quomodo pugnandum, ut *victoriam* in tentationibus obtineamus. VI. 347. §. 11. n. 4.
Arma contra tentationes bestialium memoria. I. 219. §. 21. n. 8.
Ad tentationes vincendas facit memoria inferni. III. 179. §. 9. n. 5.
Immemoriam a tentationibus praeferat mors. IV. 245. §. 9. n. 3.
Tentationes jejunium proficiat. I. 15. §. 8. n. 4.
Ad tentationes superandas non parum conducit mansuetudo. IV. 26. §. 9. n. 7.
Quale tempus Lucifer ad tentandum Christum elegerit. II. 12. §. 9. n. 13.
Scutum contra tentationes Religiosorum. V. 287. §. 10. n. 7.
Consilium ad tentationes in statu Religionis superandas. I. 426. n. 15.
Tentatio carnis generis repulsa. VII. 46. n. 206.
Contra tentationes carnis B. V. potens remedium. VII. 45. n. 175.
Tentatio diabolica moriturientis Sacerdotis. VII. 37. n. 163.
Quot modis non Diabolus tentat. VI. 330. §. 2. n. 4.
Tentationes diaboli mortali tempore gravissimae. IV. 248. §. 9. n. 23.
Medicini contra tentationes Daemonis. II. 15. §. 7.
Ad tentationes diaboli vincendas, medium efficacissimum *leititia* *spiritualis*. I. 138. n. 10.
Ad Daemonia tentationes vincendas, optimum medium *vulnere Christi*. VI. 418. §. 5. n. 6.
A tentationibus Diaboli protegit mortis memoria. IV. 249. §. 9. n. 12.
Quoniam advertere tentationes diabolicas nos dignos reddamus petrocinio & desolatione Dei. II. 19. §. 8. n. 12.
 ***
Ne nos inducat in tentationem. II. 16. §. 7. n. 9.
Tepiditas, Tepor.
Tepiditas quid & ejus indicia. I. 39. §. 12. n. 2.
Quotuplex? Ibid. n. 3.
Gravitas ejus. I. 40. n. 4.
Quomodo sit peccatum mortale. Ibid. n. 5.
Curandi media & modus. I. 41. §. 13. n. 9.
Subitus calor longum isorem vincit. I. 140. n. 16.
Cur tepidi Deo magis exosi quam frigidi. I. 40. §. 12. n. 8.
 Terra.
Probi de terra. II. 245. n. 90.
Terra plantarum mater, Sol Pater. III. 62. §. 3. Problemata 1.
Falsitudo rerum terrenarum conciliet mortis memoria. IV. 419. §. 9. n. 30.
Problematum de terramota. II. 357. n. 327.
Cur terra mota in morte Christi. I. 303. q. 17.
Omnis terra & nulla terra nobis patria. I. 140. num. 19.
 ***
Terra erit inanis & vacua. VI. 443. §. 13. n. 6.
Terram comedet, super pedibus tuum gradieris. IV. 208. §. 12. n. 8.
Circuegit terram & perambulavit eam. (Job 1.) II. 17. §. 8. n. 2.
Bere ejusque mi hodie a facie terra *etc.* (Gen. 4. 14.) III. 181. §. 11. n. 5.
In terra deserta, in via, & iniqua *etc.* (Pl. 62.) I. 30. §. 12. n. 9.

Revertentur in terram suam. IV. 372. §. 13. n. 1.
Testamentum.
Christi, septem scilicet subscriptum. III. 130. §. 10. n. 44.
Christi, in cruce scilicet, expeditur. V. 26. §. 12. n. 4.
Marcania impium. III. 160. §. 4. n. 8.
Impium Colonellum cuiusdam & executorum scilicet. III. 172. §. 4. n. 31.
Testamento legitime pieque coadun cedendum. IV. 362. n. 124.
 ***
Hic est novum testamentum *est* *etc.* (1. Cor. 11. 25.) VI. 50. §. 11. n. 1.
Respecte in testamentum novum. (Pl. 73. 10.) V. 26. §. 11. n. 4.
Testimonium, Testis.
Falsum pro muneribus dantes Iuda similes. I. 271. §. 3. n. 57.
An defensionem contra falsa testimonia admittat perfectio studium. V. 27. §. 12. n. 6.
Ipsa enim spiritus testimonium *est*. (Reg. 8. 16.) II. 372. §. 21. n. 8.
Libera animas testis fidelis. (Prov. 24. 15.) I. 409. §. 11. n. 2.
Testimoni.
Theatini passu ambulat proverbium. IV. 357. §. 5. n. 4.
Theodofus.
Theodossi ira vehemens. III. 320. §. 4. n. 12.
Ob haec uxoris discessum in Antiocheus animadversus gravior, quomodo placatus. III. 227. §. 4. n. 14.
Theologie, Theologus.
Quid? VI. 245. §. 1.
Divisio. VI. 246. n. 3.
Attributa. VI. 247. n. 5.
Quaestiones theologicæ varii. VI. 248. §. 4.
Theologus excellens *Franciscus Turrianus* *Sc.* I. 139. §. 6. n. 7.
Thesaurus.
Optimus amor Dei. I. 228. §. 2. n. 8.
Invenit fratres tristitia causa. VII. 70. n. 552.
Theauri principum sicut comparati. I. 185. §. 24. n. 12.
 ***
Aperitis thesauri absolverunt ei monera. (Matt. 2. 11.) IV. 422. §. 12. n. 9.
Inferius est thesaurus hominibus. (Sep. 7. 14.) II. 372. §. 21. n. 2.
Nolite nobis thesaurizare thesaurus in terra. (Matt. 6. 19.) V. 113. §. 12. n. 9.
Theaurizare vobis thesaurus in caelo. (Matt. 6. 20.) IV. 377. §. 9. n. 1.
Melius homo de mole thesauri cordis sui preferet mala. (Matt. 22.) III. 326. §. 11. n. 11.
Theauri.
Thoracis partes & structura. III. 33. n. 13.
Thauri.
Eburneus Salomonis figura anima caelestis. I. 281. §. 10. n. 5.
Darii descriptus. I. 77. §. 24. n. 27.
Timiditas.
Senum unde? III. 66. Probl. 9.
Medium contra timoralem inordinatam tentationem bestialitatis memoria. I. 219. §. 11. n. 8.
Solutum circa timorem mali immineentis. VI. 240. n. 164.
Timena terra Elias Abbas. III. 247. §. 5. n. 9.
A timore inimici eripe animam meam. (Psalm. 63. 2.) III.
Noli timore filii mei. (Tab. 4. 23.) VI. 302. §. 11. n. 7.
Timor Dei.
Quid? VI. 287. §. 1.
Divisio. Ibid. n. 2.
Actus. VI. 288. n. 3.
Ejus triplex diversitas. VI. 289. §. 10. n. 1.
Qualitas. VI. 288. §. 2. n. 1. VI. 289. §. 3. num. 1. VI. 292. §. 4. n. 1. VI. 293. §. 5. n. 1. VI. 295. §. 7. n. 1. VI. 304. §. 11. num. 1. VI. 304. §. 13. n. 1.
 Ne-

[illegible]

Tormenta variis & crudelibus anethorum martyrum exempla. I. **79. 6. 2.** **a. 130.**

Torpor.

Mentis. (vid. *Acidia*.)

Torques.

Aerum Torquem cum Josepho imposuerit Pharaos. I. **79. 5. 12. n. 33.**

Torrens.

Flores mei praevertimus me fons torrens. (Job 6. 15.) I. **108. 5. 8. n. 6.**

Totus.

Totum summum, totum perfectum. I. **147. n. 19.**

Id est proprium peccatum. II. **128. 5. 3. n. 5. 8. 11.**

Traditio.

Traditur gentibus, dilander etc. (Luc. 12. 31.) I. **130. 5. 12. n. 2.**

Trabes.

Trabes me possi te etc. (Cant. 1.) II. **312. 5. 12. n. 2.** II. **312. 5. 12. n. 2.** V. **272. 5. 10. 6.**

Trabe non possi te curvare in adrem. (Cant. 1.) II. **302. n. 47.**

Transfiguration.

Cur Christus cum transfiguratur, Moyses & Elias adduxit. I. **312. 5. 12. n. 2.**

Cur transfigurationi suae in monte Thabor Christus trecentos videret adfuisse discipulos. VI. **292. 5. 12. n. 8.**

Tremere.

Unde foveae tremunt. II. **66. Probl. 16.**

Tribulatio.

Est effectus misericordiae Dei. I. **80. 5. 8. n. 2.**

Cur tribulationibus affligatur. II. **184. n. 79.** V. **25. 5. 12. n. 5.**

Confilium circa tribulationes preferendas. I. **449. n. 48.**

Solatio circa tribulationes. VI. **133. 5. 1. n. 1. 8. 5. 12. n. 33.**

Cur Calicum tribulationum libenter bibere debeamus. V. **80. 5. 12. n. 14.**

Comparat. Depositioni Academicae. V. **78. 5. 12. n. 2.**

Tribulationum utilitas. V. **28. 5. 12. n. 8.**

Tribulationem eodem vultu accipere, quo olim gloria caelestis. II. **184. n. 81.**

Cur Deum per tribulationem beatitudinem obtinere voluerit. I. **212. 5. 12. n. 2.** VI. **74. 5. 12. n. 13.** (vid. *Exer*.)

Quoniam per multas tribulationes. (Act. 14. 21.) V. **78. 5. 12. n. 3.** VI. **73. 5. 12. n. 8.**

Gloriam in tribulationibus. (Rom. 5. 2.) V. **80. 5. 12. n. 14.**

Erit tua tribulatio magna. (Matt. 24. 21.) III. **160. 5. 12. n. 2.**

Tribunus.

Tribunus urbis Patavianae interfectio. III. **272. 5. 12. n. 4.**

Salomoo cur porticum, in quo tribunus, cedrisinis lignis texerit. III. **358. 5. 12. n. 13.**

Quaerit de Tribunale. V. **339. n. 10.**

Tributa ramifica Regem, & populum dimitte. VII. **64. n. 332.**

Simon, Reges serva a quo accipis tributum? I. **190. 5. 12. n. 2.**

Trigonum.

Trigonum ultimum. VII. **32. n. 349.**

Trinitas SS.

Quemlibet de SS. Trinitate iuxta factu. I. **108. 5. 16. n. 30.**

Bisphimus in SS. Trinitatem positus. I. **128. 5. 16. n. 30.**

Trinitas personarum Divinitate probata. II. **56. 5. 12. n. 13.** II. **58. 5. 12. n. 13.** II. **63. 5. 12. n. 13.** II. **67. 5. 12. n. 13.**

Motive ad Trinitatem colendam. II. **63. 5. 12. n. 6.**

Curiositas circa astra damnosa. II. **68. 5. 12. n. 13.**

An uni Personae Trinitatis magis sumus obnoxii, quam alteri ob speciale beneficium colamus. VI. **248. 5. 12. n. 13.**

Fellum SS. Trinitatis cur precipue colendum. II. **67. 5. 12. n. 10.**

Quomodo celebrandum. ibid.

Quomodo SS. Trinitatis Feſto perpetuo canendum Sac-
tus Senſus. &c. ibid. n. 11.
Triſpida (vid. *Bacchanalis*).
Triſtitia.
Definitio. VI. 305. §. 1. n. 1.
Diviſio. ibid. §. 2. n. 2.
Eſſectus. VI. 306. n. 4.
Quæſitæ. ibid. §. 3. n. 1. VI. 307. §. 5. n. 1. VI.
308. §. 6. n. 2.
Fuga. VI. 306. §. 2. n. 3. ibid. §. 3. n. 12. ibid. §.
4. n. 1.
Dammum. VI. 306. §. 2. n. 8. ibid. §. 2. n. 3. VI.
307. §. 4. n. 3.
Necellitas. VI. 308. §. 6. n. 2.
Bona. VI. 307. §. 5. n. 2.
Bona utiliter. VI. 306. §. 3. n. 1.
Mala. VI. 307. §. 5. n. 3.
Exempla. VI. 306. §. 4.
Motiva ad malum fugiendum. VI. 307. §. 6.
Medic contra triſtitiam. II. 159. §. 15. n. 4. VI. 307.
§. 7.
Quantopere perfectiſſima Audio obſi. VI. 308. §. 8.
n. 1.
Modum illam pellendum. ibid. n. 2.
Triſtari de nulla re debemus, niſi de peccato. V. 307.
n. 21.
Nulla ſectura ſit per triſtitiem repensibilis, niſi quam
peccatum obert. VI. 308. §. 8. n. 3.
Triſtitia inordinata ab caſu amicorum indocens. V.
313. n. 64.
Triſtite per orationem in gaudium converſe. VII. 10.
n. 16.
Triſtitia Hermie correſta. I. 165. n. 55.
Solatium circa Triſtitiam. VI. 137. n. 105.
Quæſtio de triſtitia Chriſti in barto. I. 256. §. 8. q. 9.
n. 2.
Non contriſtatis juſtum quicquid ſi accideris. (Prov. 12.)
II. 192. n. 9.
*Que ſecundum Deum triſtitia eſt, puniſcentiam in ſalu-
tem ſtabilem*, &c. I. 468. §. 8. n. 5.
Ubi eſt triſtitia eſt vinum.
Triticum congregat in horrenum. I. 183. §. 13.
n. 4.
Tuba.
Dua Tuba argentea a Moſe juffa Dei facta quid ſig-
nificat. I. 57. §. 5. n. 3.
Quæſi tuba exalta vocem tuam. (II. 58.) I. 361. §. 7.
n. 8. I. 369. §. 5. n. 19.
Sume tibi duas tubas argenteas. (Num. 2.) III. 321.
§. 7. n. 80.
Tumor.
Mantis quid? III. 337. §. 11. n. 4.
Tunc.
Particula emphatica poſita. I. 76. §. 12. n. 20.
Tunica.
Unde. IV. 279. n. 39.
Tunicam inconfuſum cur Chriſtus portavit. I. 300.
§. 12. q. 7.
Notata digna de ea. ibid.
Cur illam dividit noluerit. I. 258. §. 12. n. 22.
Fecit Ada & uxori ejus tunicas pelliceas. (Gen. 3.21.)
IV. 279. n. 39.
Tuniquenſis Eccleſia.
Ejus Laus & fervor. VII. 18. n. 53.
Turba.
Omnia Turba quæſebat cum tangere. (Luc. 6. 19.) II.
289. §. 12. n. 11.
Turbari.
Turbata eſt in ſermone illius. (Luc. 2.) IV. 356. §.
5. n. 2.
Tures.
Turcarum Monarchia origo. III. 339. §. 5. n. 25.
Turcicum miteſum. VII. 49. n. 257.
Turris.
Turris David fidei Symbolum. (Cant. 4. 4.) II. 344.
§. 12. n. 10.
Sicut Turris David callum tuum. II. 392. §. 13. n. 11.
VI. 440. §. 13. n. 2.
Turris fortiffima nomen Domini. (Prov. 18. 10.) IV.
227. §. 23. n. 24. IV. 180. n. 43.

Turris.
Turris typus puniſcentie. I. 255. §. 9. n. 4.
Vox turris audita eſt, &c. (Cant. 2. 13.) III. 140.
§. 10. n. 19.
Tutela.
Tutela Dei adverſus diabolum, quatenus nos dignos
reddamus. II. 19. §. 8. n. 13.
Tyrannus.
Omnium Animalium ferociſſimum. I. 51. §. 8. n. 10.
Superbia Tyrannica. VII. 82. n. 422.

V

Pæto.

A vacca viri oati. VII. 76. n. 305.
Vade.
Vade poſt me Satana. I. 237. §. 8. n. 4.
Vale gloria.
Definitio. VI. 308. §. 1. n. 1.
Diviſio. ibid. num. 2.
Filiæ ejus, & Actus. VI. 309. §. 3.
Quæſitæ. ibid. §. 2. n. 1. ibid. §. 3. n. 1. VI. 315.
§. 7. n. 1. VI. 316. §. 8. n. 3. VI. 317. §. 12. n. 1.
Fuga. VI. 309. §. 2. n. 8. VI. 310. §. 3. n. 20. VI.
312. §. 5. n. 1. VI. 315. §. 7. n. 13. VI. 316. §. 8.
n. 21. VI. 318. §. 14. n. 20.
Dammum. VI. 309. §. 2. n. 15. VI. 311. §. 3. n. 37.
VI. 314. §. 5. n. 22. VI. 315. §. 7. n. 16. VI. 317.
§. 8. n. 34. VI. 318. §. 14. n. 26.
Exempla. VI. 318. §. 5. & 7.
Motiva ad ejus fugam. VI. 317. §. 9.
Media. VI. 318. §. 10.
Quid ad ejus extirpationem requiritur. VI. 310. §. 15.
n. 2.
Differimur inter vanam, & veram gloriam. ibid. n. 4.
Retinere, ob quæ nihil ſibi tribuere, omnemque leu-
dis appetitum excludere debet homo. VI. 317. §. 12.
n. 4.
Imprimis e perfectiſſime cavendum. ibid. n. 7.
Modum illud vitium fugiendi. ibid. n. 8.
Vera gloria quæ & quomodo acquirere. VI. 331.
n. 9.
Hominis eſt lenia vana. ibid. §. 12. n. 8.
Comparatur umbra & tellis ætæternæ. ibid. num. 3.
Gloria cupidæ avaritiæ comparat. ibid. n. 3.
Vanitas.
Rerum mundanarum. I. 279. §. 10. n. 3. VII. 59. n.
275.
Salubriter ponderata. VII. 49. n. 250.
Vanitatum oceſſus heroice declinata. I. 258. n. 36.
Nihil impudentius enim, quæ cupit in vanitatibus
conſervari. I. 242. n. 27.
Vas.
Vas, quod non habuerit ſperculum, immundum erit.
III. 349. §. 13. n. 4.
Ubera.
Duo ubera tua ſicut duo hincilli. II. 314. §. 12. omni-
n. 11.
Meliora ſunt ubera tue vino. I. 240. §. 3. n. 38.
Vellus.
Velleri Gedemne ſimile votum caſtittis. I. 280. §. 9.
n. 5.
Velar.
Vidiſti virum velocem in opere ſuo. (Prov. 25. 29.) II.
202. n. 38.
Velum.
Cur velum templi in morte Chriſti ſciſſum. I. 303. §.
12. n. 16.
Vena.
Venarum ſpecies & officia. III. 42. n. 39.
Venator.
Mittam ai multos venatores. (Jer. 16.) I. 367. §. 9.
n. 17.
Venditio.
Venditores ex templo eieci per Chriſtum quid. (Jo.
n. 15.) quid ſignat. I. 72. §. 14. n. 2.
Venditionis regum. III. 396. §. 11. n. 2. & 4.

Veneficorum mendacia & dolosa responsa. IV. 108. §. 13. n. 10.
Veneficorum Martyrum exempla. IV. 82. num. 104.
Veneficorum impune hauriri solitum. VII. 66. n. 391.
Veneficorum ischalmis experimentum Cleopatram. IV. 178. §. 14. n. 28.
Venia.
Negata gemini demeritionis causa. VII. 69. n. 304.
Perforatorum lachrymis ab obsequio impetrata. II. 308. §. 10. n. 2.
Penitentia. (vid. Peccatum veniale).
An Sacramentalia vim extirpandi veniale ex opere operato habeant. VI. 185. §. 41.
Pensio.
Venerit Benedicti. III. 278. §. 13. n. 9.
Qui post me venturus est. VI. 443. §. 13. n. 9.
Pessum.
Ventris natura & partes. III. 12. n. 20.
Omalum membrum (omphalodermum). VII. 18. n. 57.
Pessum sive abnormis dignitatis sapientia. I. 285. §. 12. n. 2.
Pessum sive occurrus frumenti. (Cant. 7. 1.) III. 265. §. 13. n. 23.
Problema de vento. II. 257. n. 310.
Qui observat ventum, non feminas. I. 161. §. 8. n. 12.
Plaga facti ventum ab occidente. I. 268. §. 8. n. 4.
Quid casibus videtur, arduum vento agitantem? (Matt. 13. 7.) III. 162. §. 10. n. 7.
Videtur ventum validum immitti. (Matt. 14. 30.) I. 211. §. 12. n. 12.
Repetit ventus viennes erravit. (Job. 2. 19.) II. 12. §. 9. n. 14.
Ventus.
Facile ad infernum deducit. III. 185. §. 13. n. 7.
Venerorum penna ischalmis. III. 170. §. 4. n. 20.
Ventura.
Constitutum a verberibus mariti se liberandi auxilium datum. II. 165. §. 11. n. 1.
Verbera gratanter accepta. VII. 82. n. 246. (vid. Discordia).
Verberositas.
Fille Accidit. I. 26. §. 1. n. 7.
Verbum.
Verborum modestia in filio adombra. 2. 285. §. 21. n. 14.
Onera verba iungenda. V. 245. n. 57.
Deus con gratiam, quam adverbis amat & premit. I. 17. §. 11. n. 23.
Verborum impudicorum prolatio, alius luxuriam. III. 365. §. 1. n. 7.
Verborum impudicorum hostis Boye. I. 276. §. 5. n. 20. (vid. Lingua).
Verbum dulcis multiplicat amicitia. (Eccl. 6. 5.) IV. 34. n. 17.
Ubi verba sunt plurima, etc. (Prov. 14. 13.) III. 349. §. 13. n. 4. VI. 308. §. 12. n. 4.
Vide quinquaginta verba sensu meo loqui. I. 366. §. 8. n. 1.
Verba suis factis flatum. (Eccl. 38.) III. 347. §. 12. n. 15.
Verbum Dei.
Definitio. VI. 339. §. 4. n. 1.
Divisio. Ibid. n. 2.
Qualitas. Ibid. §. 2. n. 1. VI. 332. §. 7. n. 1.
308. §. 7. n. 1. VI. 330. §. 12. n. 1. VI. 332. §. 13. n. 1.
Necessitas. VI. 339. §. 2. n. 11. VI. 332. §. 3. n. 13.
VI. 330. §. 13. n. 1. VI. 345. §. 7. n. 13.
Utilitas. VI. 330. §. 3. n. 16. VI. 332. §. 3. n. 17.
VI. 345. §. 7. n. 24. VI. 330. §. 10. n. 5.
Demum unguis. VI. 330. §. 2. n. 52. VI. 337. n. 43. VI. 332. §. 17.
Jucunditas. VI. 330. §. 2. n. 35. VI. 332. n. 35. VI. 337. n. 43. VI. 345. §. 48.
Dignitas. VI. 332. n. 40. Ibid. §. 4. n. 1. VI. 343. n. 46. VI. 332. n. 12. VI. 332. §. 4.
Regulae. VI. 332. n. 49.
Labour Bibl. Tom. VII.

Audientium. VI. 330. n. 40. VI. 332. n. 45. VI. 342. n. 50.
Facientium. VI. 330. n. 43.
Prædicandum. VI. 330. n. 48. VI. 332. n. 49. VI. 338. n. 49.
Motiva ad verbum Dei audientium. VI. 344. §. 8.
Media. VI. 345. §. 9.
Cur nullum præceptum datum sit de verbo Dei audiendo. VI. 347. §. 10. n. 1.
Cur apud tam multos parum fructum afferat. Ibid. n. 3.
Cur non desistendum ab ejus predicatione. Ibid. n. 4.
Fructus licet non sentiant, non tamen nullum ex eo referunt. Ibid. n. 5.
Quomodo fructuose audientium. Ibid. n. 6.
Quia principis fructus in ejus audientia quærendus. VI. 348. §. 7.
Triplex auditus ad illud necessarius. Ibid. n. 8.
Quatenus Corporis Christi præferatur a SS. PP. Ibid. n. 9.
Ejus fructus multum a cooperatione nostris dependet. Ibid. §. 10. n. 11.
Præ illis nobis familiaris sit SS. litterarum lectio. Ibid. n. 12.
Potissimum fructus est ejus impletio. VI. 349. n. 13.
Excitationes animare se volumus ab ejus audientia. Ibid. VI. 349. §. 11. n. 6.
Mores in eternum. I. 366. §. 9. n. 13.
Est medium ad demonia infidias cavendum. II. 16. §. 7. n. 6.
Utrum predicatum in lectum præstantius. III. 302. §. 7. n. 8.
Comparatur cum Manna. VI. 349. §. 11. n. 1.
Semina. Ibid. n. 2.
Speculo. Ibid. n. 3.
Gratio sinapis. Ibid. n. 4.
Verbum Dei mendacii infimulans positus. I. 219. §. 4. n. 36.
Eo non licet abuti ad iocosa. I. 266. §. 4. n. 2.
Verbum Dei adulteraria quædam dicuntur. 2. 264. §. 8. n. 16. (vid. Færa Scorpiorum).
Ne auferas de ore meo verbum veritatis, etc. I. 366. §. 9. n. 7.
Audire verba mea, quantum poteritis. (Ps. 140. 7.) IV. 34. §. 13. n. 19.
Qui cum venit, qui audiat verbum Dei. (Luc. 13. 28.)
Facientes verbum filius ad audientem vocem, etc. (Ps. 102. 11.) IV. 346. n. 57.
Semen est verbum Dei. (Luc. 8. 11.) VI. 349. n. 2.
Verbum Dei semper fructuosum. VII. 36. n. 158.
Veritas.
An possit esse in virtutibus. V. 156. §. 13. n. 3.
Juvenes cur plerumque veritatem. III. 65. Problema 24.
Senes cur minus veritatem? III. 86. Probl. 24.
Veritas.
Quando licet eam occultare? IV. 105. §. 10. n. 8.
Etiam diaboli interdum veritatem dicunt, sed male consilio. Ibid. n. 7.
Variis odium parit. IV. 98. §. 4. n. 5.
Eius amor barocis. I. 263. n. 39.
Veritas omnia. IV. 98. §. 4. n. 5. §. 4. n. 5.
Est rerum omnium petrificatio. IV. 98. §. 4. n. 5.
**Veritas Christianorum incomparabiliter pulchrior Hele-
 nicorum.** I. 137. n. 31.
Veritas.
Epitheton Christi. IV. 98. §. 9. n. 9.
Confitentis demeritum. III. 173. §. 7. n. 20.
Est triplex. III. 177. §. 8. n. 10.
Ab Ethnicis adombra. III. 274. §. 6. n. 20.
Jonæ corrodere hederam, typus detractorum. II. 54. §. 13. n. 21.
Veritas rerum non morietur. (II. 66. 24.) I. 404. §. 12. n. 6.
Vespera.
Cur, quando aliquis corpus adurit, vesica fiat aque plena. II. 240. n. 23.
Vespera.
Vespera scilicet. VII. 56. n. 20.
Vespera festiva, obsequens ei multus plamentis laboribus. (Matt. 8. 16.) I. 33. §. 9. n. 2.

- Vellus, Vestitus.*
De veste Christi memorabilia. I. 300. §. 12. q. 7.
Vestis alba oblatio in bapt. quid significet. I. 197. §. 1. n. 13.
Non habitus, sed vita facit Monachum. I. 198. n. 8.
Vestium Sacramentalium mysterium. III. 261. §. 13. n. 2.
Vestis Amici ad quid vis impetrandum adhibita. VII. 79. n. 382.
Vestes speciales in Missa celebratione cor adhibeantur. I. 321. q. 7.
Quid significant. Ibid. q. 8.
Variis illarum color quid sibi velit. Ibid. q. 9.
Vestitus aspergitur in illo adornata. I. 285. §. 11. n. 14.
Cor Christum ante baptismum crucis a propriis iterum vestibus induerit milites. I. 298. §. 11. n. 2.
Paupertas in vestitu. V. 103. §. 6. n. 14.
An profecto liceat pro veste elemosynam petere a pauperibus vel amicis. V. 111. §. 11. n. 8.
Vestis imperatoria loco praefata. VII. 78. n. 388.
Vestium modestia, & mundities. IV. 164. §. 11. u. 11.
A splendore, & ornato vestitus oculi avertend. IV. 353. §. 1. n. 7. ***
Vestimenta eius sicut nix. IV. 274. §. 13. n. 10.
Quomodo hoc intueatur, non habent vestem nupialem. (Matt. 23. 12.) I. 255. §. 12. n. 6.
Habebat vestimentum de pilis cameli. (Jo. 3.) II. 198. §. 12. n. 24.
Induit non vestimentum salutis, &c. I. 286. §. 12. n. 4.
Pavola.
Veteriarum fuge. IV. 324. §. 7. n. 2.
Vexilla tempore Paschali cut iterum eriguntur. I. 305. §. 13. q. 16.
Via.
Quoniam via fuerit, per quam oemo potuit transire, ob duos obsequios. II. 19. §. 9. n. 1.
Via sum via, &c. (Jo. 14. 6.) I. 326. §. 12. n. 30. I. 330. §. 10. n. 2. I. 331. §. 12. n. 3. II. 19. §. 9. n. 1.
Hec est via, ambulare in ea. (Ic. 30. 21.) IV. 339. §. 13. n. 2.
Derisive viam Domini. (Jo. 2. 23.) IV. 208. §. 10. n. 8.
Perate viam Domini. (Luc. 3. 4.) IV. 307. n. 5.
Viciosa.
Viciosa bona similes. VII. 48. n. 215.
Vidimus.
Vidimus cor soli homini opere capite obtulerint. I. 72. §. 12. n. 13.
Vidimus non ingulant; sed praefato spiritui necant o-ricinales. IV. 344. §. 12. n. 18.
Videtur.
In visu subministrando Dei providentis. VII. 32. n. 67.
Paupertas in visu. V. 103. §. 6. o. 21.
Videtur.
Victoria sui generis. I. 164. n. 58.
Vince tripsum. I. 166. n. 3.
Victoria omnium praestantissima ad sui ipsius. II. 361. §. 12. n. 9. IV. 397. §. 12. n. 8.
Victoria per Angelos procurata. I. 97. §. 4. n. 46.
Praefata victoria vincit, quoniam nefarie vincit. II. 163. §. 7. n. 7.
Uza est vincendi ratio, laetitia spiritualis. I. 138. n. 10.
Ad diabolum vincendum facit memoria praesentis Dei. II. 29. §. 6. n. 7.
Memoria inferni. III. 376. §. 8. n. 2.
Vincendi modus bonorum macturandorum. IV. 27. §. 9. n. 10.
Obedientia quatuor habet vincula. IV. 339. §. 13. n. 4.
Victoria mutabilis. VII. 60. n. 280.
Noli vinci a malo, &c. IV. 27. §. 9. n. 10.
Qui vicerit, faciet cum solo monacho, &c. (Apoc. 3. 12.) II. 361. §. 12. n. 13.
Qui vicerit diabolum, &c. (Apoc. 3. 21.) IV. 297. §. 12. n. 8. (Vidua vid. Muller).
Vigil.
Vigilium abstinencia. I. 4. §. 1. n. 3.
- Vigilantia commendata.* III. 255. §. 10. n. 5.
Vigilantia medium ad demonis insidias evadenda. II. 16. §. 7. n. 3. ***
Vigilantia mo. vigilas &c. I. 257. §. 12. n. 16.
Fidete, vigilate, &c. nescitis enim &c. (Marc. 13. 33.) IV. 258. §. 11. n. 3.
Vindicta.
Vindicta exerceunda exemplum. III. 259. §. 4. o. 23.
Vindicta minister canis. VII. 82. n. 457.
Vindicta crudelis. VII. 44. n. 192.
Vindicta maledictum genus percere. II. 126. §. 9. n. 4.
Vindicta optima dilectio hominis. II. 127. §. 11. n. 2.
Vindictam spirantem Deo & hominibus exco. II. 235. §. 8. n. 9.
Cur sales Deo tsatopere detestetur. II. 129. §. 12. n. 3.
Cur Regentes plerumque ad vindictam peccati. V. 359. Probi. 8.
Vindicta propria damnata. II. 127. §. 11. o. 2.
Vindicta laudabilis Exemplum. VII. 27. n. 92.
Vindicta cupidities Ingeniale suppressa. I. 161. n. 49.
Vindicta cupidities nefanda. III. 177. §. 4. n. 33.
Vindictam Deum quasi coactos exco. II. 82. §. 9. n. 7.
Vindictam dulcedo. VII. 66. n. 354.
Vindicta servi crudelis. VII. 78. n. 437.
Vindictam celeritatem tetrum faciat. VII. 43. n. 189.
Vindictam de Saule non sumendo plus praefatit David, quam Goliathum sternendo. IV. 301. §. 12. n. 5.
Extirpationes vindictae capidorum expio. II. 128. §. 11. n. 5. ***
Mihi vindicta. (Hebr. 10. 30.) II. 128. §. 11. o. 1.
Vinea.
Cur Pater familias vinea operariis novissime eandem ac prima mercedem dederit. IV. 379. n. 40.
Vinum.
Facile ad infernum docit. III. 175.
Incendendum est vinopitum. I. 285. §. 12. n. 24.
Vinum aqua miscere casus docuit. VII. 75. n. 394.
Vinum.
Ingratius blande vinum sed &c. (Prov. 23. 31.) II. 320. §. 10. n. 2.
Vinum & strigat, (mulieres) auferunt cor: Osem 4. 11.) II. 219. n. 2. & 4.
Vinum multum potatum. (Eccl. 31. 38.) II. 320. n. 3.
Violentia.
Ad celum obtinendum necessaria. II. 198. n. 25.
Violentia i. e. mortificatio. IV. 382. §. 1. n. 1.
Violenti rapiunt illud. IV. 205. §. 11. o. 4.
Vir.
Vir qui ordinarie majore fornicis. III. 46. Probi. 3. §. 10. n. 9.
Vir Dei et verbum Dei in ore suo. (3. Reg. 17.) IV. 106. §. 10. n. 9.
Inveni virum secundum cor meum. I. 116. §. 4. o. 8.
Virgo.
Historia de Jacobo virgine populeae tollente &c. applica-
ta. II. 315. §. 13. n. 19.
Moyses & Aaron cur virgines aridas gestarint. II. 398. §. 12. n. 14.
Virgo Moyses figura virgo directionis parentum. IV.
Invenit geminasse virginem Aaron. I. 75. §. 12. n. 8.
Expenditur virgo de radice Jesse. IV. 348. §. 12. n. 36.
Tollens virga populea viridem &c. Ibid.
Virgam virginalem ego video. (Jer. 1. 11.) I.
Tolle virgam, loquimini ad Peram. II. 375. §. 13. n. 16.
Qui parit virga, edit filium. II. 233. §. 9. n. 2.
Virgo, virginitas.
Differentia inter prudentes & stultas virginem. I.
Virginitas quid. I. 260. §. 1. n. 2. (vid. Castitas).
Virginitate meritum. I. 285. §. 12. n. 77.
Virginitas illo adornata. Ibid. §. 12. n. 16.
Virginitas symbolum laetitiae. III. 150. §. 10. n. 40.
Virginum propria virtutes. I. 285. §. 12. n. 12.
Virginitalis dignitas, & specialis erga Christum benevolentia. I. 282. §. 12. n. 3.
Virginitalis amica jejunium. I. 20. §. 12. o. 7.
Virginitalitas duo gradus. I. 280. §. 9. n. 7.

Virginitatem Probans ignis. I. 235. §. 13. n. 2.
Corona flores virginibus parata. I. 217. §. 10. num. 4.
I. 285. §. 11. n. 16.
Cur Christus a Virgine natus vocetur. I. 282. §. 11. n. 8.
Cur Christus duobus virginibus (actus subditus. I. 287.
§. 11. n. 10. (vid. *Mulier*).
Virginie in addito fructu quod virginibus demoret. I.
286. §. 11. n. 18.

***

Simile est regnum calorum decem virginibus, &c.
(Matt. 25. 1.) V. 108. §. 4. n. 12.
Virgines suae & signantur agnum &c. III. 152. §. 14.
n. 9. I. 283. §. 11. n. 5.
Preceptum Domini de virginibus non habet, sed consilium de. I. 285. §. 11. n. 6.
Virgo Beata. (vid. *Maria*).

Quaestio in variis de B. Virgine. I. 313. §. 9.
Blasphemie in B. Virgine positae. I. 228. §. 4. n.
26. & 27.

B. Virginis nomen in inferno blasphemari omnium terribilissimum. III. 373. §. 4. n. 35.
Eius mors. IV. 182. §. 5. n. 2.
Petrosini B. Virg. efficacia. III. 192. n. 1.

Amor in B. V. liberat ab inferno. III. 179. §. 9. n. 2.
Utile est ad evitandum sententiam damnatorum. III.
158. §. 10. n. 5. III. 315. §. 12. n. 3.
B. Virgo ad vincendas tentationes carnis ad emendandam vitam, singulari remedium. VII. 45. n. 195.

B. Virg. sub annuntiationis tempore lesionis Prophetam Evangelicis intentis fuit. III. 315. §. 4. n. 2.
An de fide sit B. Virginem esse sine macula conceptam. VI. 150. q. 6.

An Immaculata concepta B. Virgine sit materia sufficienti ad vocem vel juramentum pro ejus defensione faciendum. VI. 151. q. 5.
Ex quo predicato mensuranda sit B. Virginis dignitas. VI. 152. q. 6.

An gratia B. Virginis in prima sanctificatione concessa, excuset gratiam consummatam omnium hominum & Angelorum collectivae sumptorum. Ibid. q. 7.
An B. Virgo per singulos actus duplicatam meruerit gratiam. VI. 153. q. 8.

Quaenam in specie privilegia B. Virginis ratione sua maternitatis fuerint concessa. VI. 154. q. 9.
An B. Virgo laureolum martyrii promerita, & vera martyr fuerit. VI. 156. q. 10.

An Cultus B. Virginis sit ineffabile signum praedestinationis. Ibid. q. 11.

Viridia

Oculus cor recteant. III. 262. Probl. 7.

Viritas

Quid? VI. 354. §. 1. n. 1.

Divitio. Ibid. §. 1. n. 2.

Aduis. VI. 375. n. 4.

Gradus. VI. 376. n. 11.

Solidae virtutes quae? II. 178. n. 45.

Præstantior quae. III. 158. §. 12. n. 23.

Qualitate. VI. 356. §. 2. n. 1. Ibid. §. 3. n. 1. VI. 358. §. 4. n. 1. VI. 360. §. 8. n. 1. VI. 373. §. 14. n. 1.

Utilitas. VI. 356. §. 2. n. 9. VI. 357. §. 3. n. 21.

VI. 358. §. 4. n. 7. VI. 361. §. 8. n. 26. VI. 363. §. 9. n. 2. VI. 374. n. 19.

Dignitas & affectuatio. VI. 356. n. 18. VI. 357. n. 26. VI. 358. n. 9. VI. 361. n. 23. VI. 374. n. 23. VI. 362. n. 3. VI. 367. §. 11. n. 2.

Jacunditas. VI. 358. n. 33. VI. 357. n. 32. VI. 358. n. 10. VI. 361. n. 28. VI. 362. n. 4.

Necessitas. VI. 377. n. 15. VI. 358. n. 3. VI. 360. n. 8. VI. 362. n. 2.

Æquitas. VI. 357. n. 19. VI. 358. n. 6. VI. 362. n. 6.

Facilitas. VI. 362. n. 5.

Dubia de virtute. II. 178. §. 3.

Sollicita circa difficultatem in virtutibus. VI. 124. §. 1. n. 2.

Sollicita circa defectum virtutis. VI. 127. n. 45.

De virtute Ethnicorum ethica. V. 244. n. 32.

Exempla. VI. 358. §. 5. & 6. & 7.

Motiva. VI. 352. §. 9. VI. 368. §. 12. n. 2.

Media. V. 145. n. 4. VI. 364. §. 10.

Obedientia medium ad virtutes acquirendas efficax. IV. 336. §. 20. n. 7.

Ad virtutes producendum utilis mortificatio. IV. 193. §. 9. n. 3.

Medium optimum vulnera Christi. VI. 428. §. 5. n. 8.
Eucharistia usus. II. 282. §. 8. n. 2.
Proprietates seu indicia virtutis solidae. VI. 366. §. 12. n. 1.

Ordo & connexio virtutum inter se. VI. 367. §. 12. n. 3.

Indicia profectus in virtutibus. Ibid. n. 5.

Sola est anima hominis. VI. 369. n. 4.

In ea omnia perfectio & bonitas constituit. Ibid. n. 5.

Est optimum infirmamentum tuum tuam, tuum aliorum saltem procurandi. Ibid. n. 6.

Sola virtus radix & mater glorie. I. 69. §. 12. n. 2.

I. 71. §. 13. n. 1. II. 179. n. 48.

Virtutis periculum ex vagabundis oculis. IV. 363. §. 9. n. 4.

Cur virtus sit optima, cultus Dei. II. 179. n. 51.

Virtus pro voluptate electa ab Herodes. I. 233. §. 13. n. 19.

Ad virtutes exercendas conducunt historiarum. VII. 6. n. 5. & 6.

Virtuti se nunquam quipsam considerare debet. VI. 300. §. 10. n. 5.

Virtutum Cardinalium typus animalia portantes currum Dei. II. 159. §. 15. n. 9.

Virtutes fuisse quatenus quisque sciret recitare possit. III. 312. §. 7. n. 4.

Virtuosus an habeat, quod ruborem ei afferat. V. 136. §. 13. n. 3.

***

Virtus in infirmitate perficitur. (3. Cor. 12. 10.) II. 197. n. 23.

Sedens in Civitate, quoad usque implemuntur virtutes ex ille. (Luc. 24. 29.) VI. 439. §. 12. u. 3.

Virtus de ille exilis est. (Luc. 6. 19.) V. 80. §. 13. n. 9.

Munda Deus virtuti sua. (Ps. 67. 39.) I. 396. §. 9. n. 6.

Vix, Viris

Vires tuas magis beneficiis fruantur inimici, quam in paribus. I. 147. n. 11.

***

Regnum calorum vim patitur. (Eccl. 1. 24.) §. 8. n. 13.

Vixeret

Per videra misericordiae Dei nostri, in quibus videretur nos, &c. II. 31. §. 9. n. 1.

Vixit, Vixit

Vitus cur non penetrat solida, cum tamen vox penetrat. III. 31. Probl. 8.

Problemata de vitibus. III. 36.

Vitibus obiectum remotum. III. 37.

Vitibus obiectum proximum. III. 28.

Desiderium videndi Dei excitandi oculis. IV. 170. §. 11. n. 10.

Vitio trina beatifica. I. 212. §. 7. n. 5.

***

Vidit mulier. (Gen. 3.) IV. 352. §. 3. n. 15.

Domine ut videam. (Luc. 18. 41.) I. 193. §. 10. n. 5.

Ex viis egredietur vir. (Eccl. 19. 24.) IV. 181. §. 10. n. 3.

Quia vidisti me credidisti. I. 205. §. 3. n. 31.

Vita

Quaestiones de vita hominis. VI. 101. n. 245.

Vita hominis est militia. II. 360. §. 12. n. 3. II. 362. §. 15. n. 21.

Est navigatio. VI. 37. n. 7.

Comparatio educationis Israelitarum ex Aegypto. VI. 27. §. 12. n. 8.

Certamina cursorum. V. 182. §. 12. n. 3.

Agricultura. Ibid. n. 4.

Navi infestoria. VI. 328. §. 11. n. 6.

Similis est telonio & Mercatori. VI. 157. §. 20. n. 1. & 2.

Ludo eorum qui ad anulum currunt. I. 52. §. 6. n. 4.

Reclis novis vivere, qui reclis novis orare. II. 181. n. 4.

Reclis vivere summi sapientia. III. 312. §. 9. n. 1.

Si vix vitam, mure vitam. I. 137. n. 6.

Optima vita summi cultus. II. 179. n. 51.

Vite bona medium ad beatam mortem. IV. 167. n. 158.

Vita pura medium ad evitandum sententiam reprobatorum in die iudicii. II. 352. §. 10. n. 2.

Vita quem exitum si habuit, nemo scit. IV. 146. §. 9. n. 2.

Verna avocationum a vocatione. VI. 385. n. 13.
 Gemarosa exercitio vocationis. VI. 386. n. 37.
 Motive. VI. 387. f. 5.
 Media. VI. 388. f. 6.
 Ab ee salus nostra dependet. VI. 389. f. 5. n. 3.
 Pandamenta vocationis. VI. 389. f. 10. n. 1.
 Modus vocationem inquirendi, & exequendi. V. 385. f. 10. n. 3. & 4.
 Vocatio voluntatis quomodo cognoscenda. VI. 390. n. 3.
 Vocatio intellectus quomodo indaganda. VI. 391. n. 4.
 Vocatio non est differenda. VI. 394. f. 9. n. 6.
 Quomodo Deus vocat, etiam aptum reddit. VI. 395. f. 10. n. 6.
 Confilia circa vocationem ad certum vite statum. II. 423. f. 1.
 Iam flores ad vocationem Dei sumus ad omnia loca & officia. V. 310. n. 40.
 Vocatio ad Religiosum statum. V. 384. f. 10. n. 2.
 Vocationis Sacerdotum ratio. VI. 31. f. 11. n. 1.
 Vocationis ad officium Concionatoris legitimus signus. I. 364. f. 8. n. 1.
 Ingentem habere deest conclonator alliciam in gratia vocationis. II. 361. f. 7. n. 4.

Vocari & remitti. Ec. V. 311. f. 7. n. 2.

Voluntas.

Voluntas cur Deus retorto ad collum capite offerri iustitiae. (Lev. 1.) II. 312. f. 13. n. 7.

Respectu voluntatis celi. II. 309. f. 8. n. 8.
 Soluntas.

Pro facto reposita. VI. 36. n. 160.

Quatenus Deus pro opere voluntatem computat, & quomodo infernum ergastulum efficit penam bonarum voluntatum. II.

Voluntas operis est, ut sit bonae. I. 355. f. 12. n. 7.
 Ita est voluntas nostra, Clausula Edicti Gall. Reg. III. 392. f. 4. n. 6.

Voluntatis divinae ratio. II. 97. f. 1. n. 7.
 Voluntas divina Sento computata. V. 399. f. 12. n. 2.
 Convivit. V. 300. n. 41.

Regum divinum voluntatis cognoscenda. V. 398. f. 12. n. 2.
 Voluntas divinae figura. V. 301. f. 13. n. 13.

Eiusdem interpretis. Ibid.
 Conformatio cum voluntate divina facienda. V. 248. n. 86.

Voluntas divina se conformanter matri Christi similis. V. 300. n. 6.
 Christo ius. V. 301. n. 8. (vid. *Refugium in divo volente*).

Sine Dei voluntate nihil contingit in mundo. V.
 Deus semper vult, quod optimum. V. 306. n. 14.
 Quomodo voluntas Dei semper, & obique fieri debeat. V. 301. n. 7.

Voluntatem divinam an perfecte implere queamus. V. 305. n. 6.
 Voluntatem superiorum explere adus obedientiae. IV. 314. f. 1. n. 7.

Plas voluntas tua. (Matt. 6. 10.) V. 305. n. 7.
 Mens citius est, ut faciam voluntatem ejus Ec. (Jo. 4. 14.) V. 300. n. 40.

Quicunque fuerit voluntatem patris mei Ec. (Matt. 12. 50.) Ibid. n. 6.

Frue bene voluntati tuae servasti mori. (Pl. 5. 13.) V. 399. n. 2.

Voluntas propria.

Definitio. VI. 396. f. 1. n. 1.
 Divisio. Ibid. n. 2.
 Qualitas. Ibid. f. 2. n. 1. VI. 397. f. 3. n. 1. VI. 399. f. 7. n. 31.

Fuga. VI. 396. f. 2. n. 4. VI. 397. f. 3. n. 9. VI. 398. f. 5. n. 1. VI. 399. f. 7. n. 2. VI. 401. f. 12. n. 1.

Damnatio. VI. 397. f. 2. n. 6. Ibid. f. 3. n. 17. VI. 398. f. 5. n. 8. VI. 400. n. 5. VI. 401. n. 8.

Exempla. VI. 398. f. 5. n. 6.
 Voluntas propria dependens. V. 247. n. 74.
 Motive ad voluntatem propriam extendens. VI. 400. f. 8.

Media. Ibid. f. 9.
 Gradus in voluntate renunciationis. Ibid. f. 10. n. 2.
 Brevis renunciationis hujus. VI. 402. n. 2.

Necessitas abrenunciationis hujus. Ibid. n. 4.
 Sequenda aliorum potius quam propria voluntas. Ib. n. 3.
 Hac renuntiatio est Deo grata & valde meritoria. Ibid. n. 5.

Voluntas nostra resignanda in voluntatem Dei. II. 113. f. 9. n. 14.
 Voluntas abnegata ab interno liberata. III. 379. f. 9. n. 10.

Solutum circa abnegationem propriam voluntatem. VI. 397. n. 37. (vid. *Refugium*).

Voluntas.

Quid? VI. 402. f. 1. n. 2.

Divisio. Ibid.
 Qualitas. Ibid. f. 2. n. 1. Ibid. f. 3. n. 5. VI. 403. f. 4. n. 1. Ibid. f. 5. n. 1. VI. 404. f. 7. n. 1.

VI. 406. f. 13. n. 2.
 Problematum de voluntate. III. 44.
 Fuga. VI. 402. n. 4.

Incedium voluntatis, vinum. I. 286. f. 11. n. 14.
 Damnatio. VI. 402. n. 6. VI. 403. n. 8. VI. 404. n. 4. Ibid. f. 7. n. 4. VI. 407. n. 4.

Exempla. VI. 403. f. 5. n. 6.
 De voluntatibus Ethnicorum effata. V.
 Motiva ad faciendam voluntatem. VI. 405. f. 8.

Falsitas. Ibid. f. 8. n. 1.
 Vanitas. Ibid. n. 2.
 Brevitas. Ibid. n. 3.
 Finitas. Ibid. n. 4.

Noceodi via. Ibid. n. 5.
 Media ad fugam facientis. Ibid. f. 9.
 Ad voluntatem spirituales optimum medium vulnere Christi. VI. 412. f. 5. n. 5.

Fine propter quem voluntas rebus a Deo indita. VI. 406. f. 10. n. 1.
 Quomodo vera desiderationes eligenda. Ibid. n. 2.

In appetitu voluntatis precipitatio vitanda. Ibid. n. 3.
 Quanto boni sensibiles voluntates privent. Ibid. n. 4.
 Vera certissime obtinentur contemnendo falsas. Ibid. n. 5. (vid. *Reverentia*).

Voluntas.

Vomere famgar quid significet. I. 366. f. 9. n. 12.
 Voluntas. Voluntas.

Species gulosis. (vid. *Gula*).

Voluntas.

Definitio. VI. 408. f. 1. n. 1.
 Divisio. Ibid. n. 2.
 Qualitas. Ibid. n. 1. VI. 407. f. 5. n. 1. VI. 413. f. 11. n. 1.

Utilitas. VI. 408. n. 12. VI. 409. n. 10. VI. 411. f. 10. n. 6. VII. 7. n. 8.
 Implendum est. VI. 408. f. 2. n. 1.

Servatum. VI. 409. f. 4. n. 1. VII. 7. n. 3.
 Voti non servati damnant. VI. 409. n. 12. VII. 7. n. 6.
 Vitiati qualitas & damnant. VI. 408. f. 2. n. 8. VI. 409. n. 16. VI. 410. n. 12. VI. 411. n. 8. VI. 412. n. 21.

Exempla. VI. 409. f. 4. f. 5. & 6.
 Motive ad vota implenda. VI. 412. f. 8. 8.
 Media. Ibid. f. 9.

Votorum monasticorum ratio. VI. 412. f. 10. n. 2.
 Reversio sunt principum instrumentum perfectionis. Ibid.

Renovationis votorum natura & fidei brevis tractatus. VI. 413. f. 10. n. 4. & 5.

Modus renovationis instituendi. Ibid. n. 6. II. 100. n. 31.

Renovationis votorum effectus. Ibid. n. 31.
 Votum Renovatio in morte hora. IV. 265. n. 128.
 Solutio circa votorum difficultatem. VI. 416. n. 31.

Vota benedicta Deo oblata. I. 164. n. 60.

Vota.

Problematum de voce. III. 30. Probl. 1.
 Viva cur praevalat mortis liberorum. VI. 349. f. 10. n. 2.

An voce possit morbi curari. IV. 9. n. 9.

Vox quidem Jacob, manum autem, Ec. (Gen. 27. 23.) II. 161. f. 10. n. 6.

Sonet vox tua in auribus meis, Ec. (Cant. 2. 14.) II. 305. n. 68.

Exalta in fortitudine vocem tuam. II. 313. f. 13. n. 6.
 Media & vocem tuam audieris, Ec. (Pl. 54. 8.) IV. 391. f. 13. n. 7.

Dabit voci tuae vocem virtutis. II. 313. f. 13. n. 5.

Vas Domini super aquas molans. (Pf. 12. 3.) I. 382.

§. 12. n. 4.

Urbs.

A puella servata. VII. 57. n. 265.

Constituta in urbe defuncta. VII. 59. n. 374.

Uris.

Uris litteris consensum malum adombrant. I. 404.

§. 12. n. 8.

Urinantes.

Urinantium euras car facillius rumpantur, quam aliorum. III. 46. Pf. 7.

Uris.

Uris quomodo fingat cautius. II. 236. §. 21. n. 7.

Car ab uris potius, quam alio feris Elifauum irridentes pueri dilacerant. ibid.

Uris rusticam mellis marium liberat. VII. 63. n. 496.

Ufusarius.

Ufusarius penitentiam exemplum. VII. 9. n. 10.

Status post mortem. III. 169. §. 4. n. 8.

Forma post factum. I. 175. §. 3. n. 34.

Utilitas.

Utilitatem suam non diligit, qui Deum non diligit. I. 135. n. 10.

Valens.

Valens corandi vis in lancea Achille. VI. 444. n. 12.

Venia hosti data vulnus curat. VII. 39. n. 117.

An vulnera loqui contractu, voce, osculo, visu, &c. curari possint. IV. 9. n. 9.

Et approprians diligens vulnera ejus, &c. (Luc. 10. 34.) III. 497. §. 11. n. 5.

Vulnerasti cor meum &c. (Cant. 4.) VI. 447. §. 13. n. 4.

I. 239. §. 12. n. 39. III. 302. §. 12. n. 14.

Quia vulnerati in plerisque. VI. 51. §. 12. n. 1.

Vulnera Christi.

Economia scriptura de illa. VI. 433. §. 1.

Figura veteris Testamenti. VI. 414. n. 9.

Figura Novi Testamenti. ibid. n. 18.

Qualitas. ibid. §. 2. n. 1. VI. 416. §. 3. n. 9.

Utilitas. VI. 414. §. 2. n. 5.

Vulnera Christi Salutaria. VII. 37. n. 160.

Incondita. VI. 416. n. 21.

Cultus. ibid. §. 3. n. 5.

Cultus in mortis hora. IV. 265. n. 152.

Motiva ad ea devote colenda. VI. 417. §. 5.

Car Christi vulnera sine etiam post mortem & refertur rationem. VI. 419. §. 6. n. 1.

Car quicunque talia grandiora vulnera recipere vulneris. ibid. §. 6. n. 1.

Finis triplex considerationis eorum. ibid. n. 3.

Quid in eis principie considerandum. ibid. n. 4.

Quomodo totius de SS. vulneribus recitanda. VI. 420. n. 5.

Quomodo aliter. ibid. n. 6.

Ex colendi modis optimis imitatio. ibid. n. 7.

Eorum figura quinque lapides Davidie. VI. 421. n. 4.

Vulpes.

Se mortuam fugens diaboli figura. III. 382. §. 12. n. 9.

Capite nobis vulpes percutite &c. (Cant. 2. 15.) I.

Vulvus.

Vidit faciem suam, quasi viderim vultum Dei. IV. 27.

§. 8. n. 12.

Vulvum suum deprecabuntur omnes divites plebis. (Pf. 44.) VI. 28. §. 13. n. 3.

Leitachis cum vulva tuo, vulva autem Domini. I.

353. §. 9. n. 43.

Uxor.

Quomodo tractanda & diligenda. IV. 92. §. 30. n. 9.

Quomodo cum viro pacifice vivere queat. IV. 87. §.

4. n. 6.

In fidelitate erga maritum & castella superata. VII. 72.

n. 370.

Uxor contra maritus latus remedium. VII. 48. n.

221. (vid. Cenxur.)

Non liceat tibi habere uxorem fratris tui. III. 383. §.

12. n. 18.

Qui uxores habent, tanquam non habentes sint. (1. Cor.

7. 29.) I. 280. §. 21. n. 2.

Z

Zacharus.

Fekinaus descendit. (Zacharus), & excepit illum gaudens. IV. 344. §. 12. n. 16.

Zacharias.

Invenit in domum Zacharias. III. 147. n. 47.

Zelus.

Ego sum Dominus Deus tuus foris, zelatus. II. 82.

§. 9. n. 2.

Zelus.

Quid? VI. 432. §. 1. n. 1.

Divisio. ibid. n. 2.

Actus. ibid. n. 3.

Gradus. VI. 434. n. 14.

Qualitas. ibid. §. 2. n. 1. VI. 434. §. 3. n. 1. VI.

437. §. 4. n. 1. ibid. §. 5. n. 2. VI. 432. §. 6. n. 1.

VI. 434. §. 8. n. 1. VI. 440. §. 13. n. 1. VI. 444.

§. 16. n. 1.

Necitudo. VI. 434. n. 13. VI. 435. n. 21. VI. 439.

n. 2.

Utilitas. VI. 434. n. 16. VI. 436. n. 30. VI. 439. n.

26. VI. 432. n. 17. VI. 433. n. 13. VI. 442. n. 12.

Dignitas. VI. 434. n. 30. VI. 436. n. 34. VI. 433.

n. 21. VI. 444. n. 15. VI. 446. n. 15.

Incondita. VI. 434. n. 23. VI. 430. n. 33. VI. 431.

n. 20.

Aequitas. VI. 434. n. 23. VI. 435. n. 26. VI. 439.

n. 21. VI. 446. n. 14.

Premium. VI. 434. §. 9. n. 5.

Exempla. VI. 437. §. 5. 6. & 7.

Motiva. VI. 433. §. 9.

Ad autem accendendum optimum medium vulnera Chri.

sti. VI. 418. n. 9.

Media. VI. 434. §. 10.

Natura & conditio aut. VI. 436. §. 12. n. 1. VI.

439. §. 12. n. 1.

Instrumentum ad ejus exercitum necessaria. VI. 436. §.

12. n. 1.

Quibus gentionibus impediatur eus minuat. VI.

437. §. 11. n. 3.

Conversio inter zelum & amorem Dei. VI. 438. §. 12.

n. 4.

Diferatio in solo adhibenda. VI. 439. n. 5.

Ad quos se extendere debeat. ibid. n. 6.

Laudes ejus & encomia. ibid. §. 12. n. 2.

Quomodo zelus exortendus. ibid. n. 5.

Idem exemplum Christi. VI. 440. §. 12. n. 8.

Zelus operarii armatura. ibid. n. 9.

Zelus cum Scientia jungendus. II. 196. n. 19.

Vocationis beneficium zelus. VI. 433. §. 9. n. 4.

Comparatur cum pedibus. VI. 439. n. 2.

Zelo dilectio. I. 133. n. 17.

Tale meo committitur off. contra eos. VI. 444. n. 13.

Accipere armaturam ejus alius. (Sep. 3. 18.) VI.

440. n. 9.

Zene.

Zenonem ebriam uxor vivum sepelit. III. 384. §. 13.

n. 2.

Zizania.

Zizania autem filii sunt nequam. (Matt. 13. 38.) II.

165. §. 10. n. 5.

Superfeminavit zizania. (Matt. 13. 28.) II. 123. §. 9.

n. 22.

Unda habet zizania? II. 267. §. 11. n. 4.

Ne colligant zizania radices simul viticem. III.

382. §. 12. n. 9.

Zens.

Vidi praelium ad memillas Zens, &c. (Apoc.) I.

267. §. 3. n. 21.

Exierunt septem Angeli praelium &c. ejus arietis.

ibid. n. 22.

F I N I S.

NOI

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

COncediamo licenza alla Ditta *Giuseppe Remondini ; e F.*, Stampatori di Venezia di poter ristampare il Libro intitolato: *Instructissima Bibliotheca manualis Concionatoria, opera, & studio R. P. Tobiae Lobner, S. J. Tomi 7. ristampa*, osservando gli ordini soliti in materia di stampe, e presentando le copie alle Pubbliche Librerie di Venezia e di Padova.

Dat. li 7. Marzo 1782.

(*Andrea Querini Rif.*

(*Niccolò Barbarigo Rif.*

(*Girolamo Ascanio Giustinian Cav. Rif.*

Registrato in Libro a Carte 35. al Num. 333.

Davidde Marchesini Seg.

THE
JOURNAL OF
THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

